

Αρχαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερβίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
7900
Αριθ. εισ. 5275/85
Εξ άγορας

GARYER - 00510

ΤΑ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΑ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΧΙΤΩΙΣΤΑΠΣ ΔΤ

Αἰῶν ἀγῶν 10.

ΤΑ

ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΑ,

ῥΗΤΟΙ

S. Yermakov

ΕΥΔΑΟΦΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

τοῦ 1821,

ΑΡΥΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΣΩΝ,

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΔΕ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΑΛΛΩΝ ΠΗΓΩΝ

ΥΠΟ

ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΗΣ Ι,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, Δ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ.

1861.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ. — Τὰ Σύμμικτα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. — Πελοποννησιακή ἀλληλογραφία.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. — Ἀλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ. — Ἀλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιδῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. — Ἐγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

« Ὅποια τις ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐκπληξίς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνοσ,
» ἐὰν κἀνὲν μαντεῖον τῷ προέλεγεν ὅτι οἱ γυμνοὶ καὶ ἔρημοὶ
» βράχοι Ἀπεροπίας (α), Τιπαρήνου καὶ Ψύρας ἤθελον μίαν
» ἡμέραν διεκδικήσει μὲ τοὺς-στόλους των τὴν ἐλευθερίαν τῆς
» Ἑλλάδος, ὡς τὸ πάλαι αἰ Ἀθῆναι καὶ ἡ Αἴγινα κατὰ τὸν Περ-
» σικὸν πόλεμον! κτλ.»

(Ἱστορία τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως ὑπὸ Θ. Γόρδωνος, Τομ. α. σελίς
480. Μετάφρασις Σ. Ι. Κασιμάτη).

Ἴδε τρεῖς πέτρας ἐκεῖ τραχείας
Ἐ τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ Ποσειδάωνος·
Αὐτὰς κρηπίδας ἔστησ' ὁ χρόνος
Τῆς ποθεινῆς μας ἐλευθερίας.

(Ἐκ τῶν Ἰ. Ριζοῦ Νερουλοῦ).

Ἐ τῶν Ψαρῶν τὴν ὀλόμαυρη ῥάχη
Περπατῶντας ἡ δόξα μονάχη,
Μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληγκάρια,
Κ' εἰς τὴν κόμη στεφάνι φορεῖ,
Γινομένο ἀπ' ὀλίγα χορτάρια
Ποῦχαν μείνει ὁ τὴν ἔρημη γῆ.

(Ἐκ τῶν ἀνεκδότων Δ. Σολομοῦ)

(α) Ἐσφαλμένως φέρεται τὸ τῆς Ἀπεροπίας ὄνομα ἀντὶ τῆς Ἰῶρας·
αὕτη ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰῶραϊα, Ἀπεροπία δὲ εἶναι ἡ πρὸς τὴν
ξηρὰν παρακειμένη αὐτῇ νῆσος, τὰ νῦν Δοκὸς καλουμένη.

ΤΟΙΣ ΥΠΕΡ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

ΠΟΛΥΕΙΔΩΣ ΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΙΣ

ΕΛΛΗΣΙ ΤΕ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ

ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ὁ Ἐκδότης.

α Ἐπαναστήσαντες ἄρα ἔπραξαν ἔργον θεάρεστον' καὶ μα-
» κάριοι λογισθήσονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα πάντες οἱ βίψαν-
» τες κατὰ πρῶτον τὸν περὶ τῶν ὄλων κύβον κατὰ τὸ 1821
» σωτήριον ἔτος. Ἰερά δὲ καὶ θεσπεσία προσφορά ἔσεται παρὰ
» ταῖς μεταγενεστέραις γενεαῖς πᾶσα βάνις τοῦ μαρτυρικοῦ
» ὕμνων αἵματος, δι' οὗ ἐβράνατε τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ὧ
» Πρωτουργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγενεσίας κτλ. »

(Τῶν Σπετσιωτικῶν Εἰσαγωγῆ, σελ. 25.)

Πρὸς ὑμᾶς, ὦ Σεπτὴ χορεία τῶν ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους μοχθησάντων, ἔκρινα ῥ' ἀφιερῶσω τὴν Συλλογὴν ταύτην τῶν ιστορικῶν ὑπομνημάτων τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν διεπρέψατε, τὴν ἀφιερῶ δὲ, διότι καὶ δίκαιον εἶναι καὶ καθήκον μου τὸ ἐθεώρησα.

Ἠγωνίσθητε δι' ἡμᾶς πάντες ὑμεῖς ὅσοι ἀπεχαιρετήσατε τὸν κόσμον τοῦτον τοῦ κλαυθμῶνος· παρηγορηθῆτε δὲ, διότι οἱ ὁμογεεῖς ὑμῶν καὶ ὅσους εὐηργετήσατε, δὲν ἐλησμόνησαν μῆτε ὅποσα ὑπὲρ αὐτῶν κατωρθώσατε, μῆτε τί πρὸς ὑμᾶς ὀφείλεται.

Ναί, ἀθάνατα τέκνα τῆς πολυδύρου Ἑλλάδος, ὅσα ἐπέσατε εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἢ κακουχήσαντα μετηλλάξατε τὸ ζῆν, ἰδέτε πῶς ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τοῦ αἵματοφύρτου εἰσέτι ἐδάφους τῆς πατρίδος ἀναπέμπεται ὁσημέραι πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς, ὅθι ἐνδιαυτᾶσθε, ἢ πάνδημος διαβεβαίωσις ὅτι καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπαράγραπτον εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς ὑμᾶς διατηρεῖ, καὶ τὸν βίον σας ὑπογραμμὸν προτίθεται πρὸς μίμησιν τῶν ἀρετῶν σας

Ἵμεῖς δὲ, ἀγγελοὶ τῆς παρηγορίας μας ἐν ἡμέραις θλίψεων καὶ ὀδυρῶν, γιλλέλληρες πάσης πεπολιτισμένης γῆς, ὅσοι ἐταλαιπωρήθητε, ἔκακουχήσατε, ἀπεθάνατε διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς

Ἑλλάδος, δεχθῆτε ἐκεῖ ὅπου μέρετε εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πολυεσπλάγγχρου Θεοῦ τῶν χριστιανῶν, ὡς φόρον αἰωνίου ἔθνικῆς εὐγνωμοσύνης, αὐτὰ τὰ δάκρυα ὅσα χύνομεν καθ' ἑκάστην ὄλοι μας εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν σεμνῶν ὀνομάτων σας Ἐντὶ ἀνδριάντων πρὸς μνήμην ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑμῶν, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνήγειρεν ἐν τῷ μέσῳ του οὐρανομήκη στήλην μὲ τὴν πλατύφυλλον ἐπιγραφὴν **ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ**, τὴν ὁποῖαν ὁ κόσμος ὅλος ἐννοεῖ, διότι ἡ ἐπίκλησις εἶναι οὐράνιος, ὁ δὲ Ἑλληὺν μεταδίδει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν πρὸς αἰώνιον σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν.

Γηραιὸι ἀγωνισταὶ! ὄσωρ ἀκόμη τὰ ὄμματα βλέπουσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, περιβάλετέ μας μὲ τὰς εὐλογίας σας μὴ βαρυνθῆτε δὲ ἂν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι, τὰ τέκνα σας, στάσιμοι διαμένωμεν. « Τάχ' ἀθριον ἔσσετ' ἄμειρον. » Σεῖς δὲ φιλέλληνες, ἀπαρταχοῦ τῆς οἰκουμένης ζῶντες, μὴ ἀπανθῆσετε ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ὁ δὲ μισθὸς ὑμῶν πολὺν ἔσεται παρὰ τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων.

Ἐξῆρωσθε.

Ὁ τῆς μνήμης Ὑμῶν Ἐηλωτής,

ἌΝΑΓΓΥΡΟΣ ἈΝΔΡΕΟΥ ΧΑΤΣῆ ἈΝΑΓΓΥΡΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολὺς παρήλθε χρόνος ἀφότου ἐφάνη εἰς τὸ κοινὸν ἢ πρὸς τύπωσιν τῶν Σπετσιωτικῶν δημοσιευθεῖσα ἀγγελία μου, ἣ δὲ Συλλογὴ αὕτη τῶν ἱστορικῶν Ἱπομνημάτων τοῦ κατὰ τὸ 1821 καὶ ἐφεξῆς ἑλληνικοῦ ἀγῶνος δὲν εἶδεν εἰς τόσῃ διάρκειαν καιροῦ εἰσέτι τὸ φῶς. Περιστάσεις ὅλων διόλου ἀνεξάρτητοι τῆς ἐμῆς θελήσεως ὑπῆρξαν αἰτία τῆς μέχρι τοῦδε ἀναβολῆς ταύτης. Ἦδη δὲ, πραγματοποιουμένου τοῦ ἔργου, χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν εὐνοϊκῶν περιστάσεων, θεωρῶ χρέος μου νὰ εἶπω ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐπιχειρήσεως καὶ καταρτίσεως τοῦ πονήματος.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτὴν, ἀνέλαβον νὰ συγγράψωσι τὰ κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀγῶνα ἀπὸ τὸ 1821, Σωτήριον ἔτος, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ τῷ 1829, οἱ μὲν ἐν συνόλῳ, οἱ δὲ κατὰ τμήματα, καὶ συγγράφησαν τοιαῦτα πλεῖστα, ἐξέτασα καθ' ἑαυτὸν ἂν οἱ ταῦτα διαπονήσαντες καὶ οἱ εἰς ταῦτα ἐνασχοληθέντες ἐκέκτηντο τὰ πρὸς τοιοῦτον καὶ τηλικούτον ἔργον ἀναγκαῖα βοηθήματα πλήρη, ἵνα μὴδὲν φανῇ ἐλαττούμενον ἢ παρ' ἀξίαν ἀποδιδόμενον πρὸς τε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν ποικίλων γεγονότων ἐπέισθην ὅμως περὶ τοῦ ἐναντίου, καθότι πολλα-

χοῦ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων ἀναδιφήσας, ἀνεῦρον πλείστα τὰ ἐσφαλμένως ἢ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἱστορηθέντα, τὸ μὲν ἐκ προκαταλήψεως, τὸ δὲ διότι οἱ Συντάκται τῶν διαφόρων τούτων ἱστορημάτων δὲν εἶχον ὀλοσχερεῖς τὰς χρειώδεις πληροφορίας. Ταῦτα δὲ λέγων δὲν ἔννοῶ νὰ κατακρίνω ἢ περιποιηθῶ τινα ἐκφράζω ἀπλῶς τὴν περὶ τούτου πεποιθήσιν μου.

Τὸ ν' ἀναίρεσθαι δὲ τις τὰ ὅπωςδῆποτε ἑλλειπῶς παρ' ἄλλοις φερόμενα καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν, ἢ διὰ τοῦ περιοδικικοῦ τύπου ἢ δι' ἰδιαίτερου πονήματος, ἐθεώρησα πρόσφορον μὲν ἀνεπαρκῆ δὲ τινα ἀποβαίνουσαν ἐξέλεγχξιν καὶ οὐχὶ θετικῶς τελεσφόρον, ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, ὅταν δὲν ἔχη ὁ ἀντιλέγων πρόχειρα νὰ προσεπιφέρῃ μέσα τοιαῦτα εἰς ἀντιπαράστασιν, ἱκανὰ νὰ παρέξωσι μαρτύρια ἀναμφισβήτητα καὶ γεγόνοτα ἀναμφίλεκτα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους σκεφθεὶς ὅτι πολὺ συντελεστικώτερον εἶναι εἰς τὴν εὐρεσιν καὶ ἀνάδειξιν τῆς ἀληθείας τὸ νὰ συλλεχθῶσι πανταχόθεν τὰ διεσπαρμένα τεμάχια τῆς ὕλης κατὰ πρῶτον, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι κατόπιν εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων, ἐπέστησα ἄλλοθι τὴν ἐμὴν προσοχὴν καὶ εὔρον ὅτι ἡ δημοσίευσίς ὅλων τῶν ἐχόντων ὕλην ἱστορικὴν τῆς ἐποχῆς ἐπιστήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἀξιολύτων ἐγγράφων, ὅθι καὶ ἂν ἀπαντῶνται, εἶναι ἡ καλλιτέρα ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν δύναται τις νὰ κάμῃ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος του καὶ εἰς πάντα φιλόλογον, περὶ τὰ ἱστορικὰ τῶν ἔθνων καταγιγόμενον, τούτων δὲ τὴν Συλλογὴν ἀνέλαβον νὰ συγκροτήσω κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐμοί.

Ἰδὼν τὸ φῶς εἰς γωνίαν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, τὴν νῆσον τῶν Σπετσῶν (α), ἣτις ἔλαβε σημαντικὸν μέρος εἰς τὸ γενικὸν ἀγῶνα, ἐπεδόθη νὰ ἐρευνησῶ τ' ἀρχεῖα αὐτῆς κατὰ πρῶτον, ὅθι εὔρον ἀφθονωτάτην ὕλην. Ἀλλὰ τοῦ ἔργου προχωροῦντος, ἐνόησα ὅτι διὰ τὸ ἀλληλένδετον τῶν γεγονότων ἐκαλούμην εἰς περισσοτέραν ἐρευνᾶν οὕτω δὲ προέβην ὥστε καὶ τὰ ἰδιαίτερα ταμεία τῶν ἀτόμων νὰ ἐπιδιώξω, ἐκείνων, λέγω, οἵτινες καὶ μετέσχον

(α) Περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς νήσου ὅρα τὴν ἐπὶ τούτου σημείωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ προλόγου.

τῶν ἔργων, ἠρύσθη δὲ πλείστην ὕλην ἀπὸ διαφόρων ἐγκρίτων καὶ πλοιαρχῶν χαρτοφυλάκια.

Προσέτι, ἐπειδὴ πολλά κενὰ ἀνεφύοντο εἰς τὰ συλλεγόμενα ἐπιτοπίως, ἐσκέφθη ὅτι πλῆρες πόνημα, πρόσφορον δὲ εἰς τὸν ὁποῖον προσθέμην σκοπὸν νὰ καταρτίσω ἦτο ἀδύνατον, ἂν δὲν ἀνελάμβανον καὶ τῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους τὴν ἀναδιφήν. Ἡ ἐπιχειρήσις κατ' ἀλήθειαν ἀπέβαινε δι' ἐμὲ οὐχὶ ὀλίγον δυσχερῆς, καθότι καὶ χρόνος ἀπητείτο ἱκανὸς, καὶ μόχθος πολὺς, ταῦτα δὲ διὰ τὴν ὄχι εὐτακτον κατάστασιν τῶν ἀρχείων τούτων. Καὶ ὅμως δὲν ἀπεθάρρυνθη· μῆτε τῶν ὑπογεῖων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ νοσηρὸν, μῆτε τῶν ἀρχείων τοῦ Βουλευτηρίου τὸ κάθυγρον, ὅθι σώζονται εἰς πλείστους φακέλλους ἀσυνάρτητα τὰ ἐπιζητούμενα, δὲν μὲ ἀπέτρεψαν τοῦ ἐπιχειρήματος. Τρία ἔτη κατέβαλον πρὸς ἐξιχνίασιν τῶν ἐγγράφων, ὅσα φέρουσιν ἱστορικὴν ὕλην, καὶ ταύτην μετὰ πλείστης ὑπομονῆς συνέλεξα καὶ ἀντέγραψα.

Οὕτω τὸ πόνημα ἀποβαίνει λίαν σπουδαῖον, κατ' ἐμὴν κρίσιν, περιέχον πλείστην ὕλην ἱστορικὴν καὶ ποικιλωτάτην. Ὁρμηθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μου τ' ἀρχεῖα εἰς τοῦ ἔργου τὴν ἐκτέλεσιν, ὡς προεῖπον, ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐπιγράψω τὴν Συλλογὴν ὑπὸ τὸν τίτλον *Τὰ Σπεισιωτικά*, καὶ τοὶ περιέχουσιν ἀφθονώτατα ὅλης τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐνεργητικὸν βίον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης ἐταλαντεύθη καθ' ἑαυτὸν ἂν ἔπρεπε νὰ διατηρήσω ἀπλῶς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, ἣ καὶ ταύτην μὲν, ὑπὸ τίτλον δὲ ἰδιαιτέρον ἐκάστην ὁμάδα ἐγγράφων κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν καὶ τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των νὰ κατατάξω. Τὸ δεύτερον ἐθεώρησα σκοπιμώτερον, διότι παρέχει οὕτως ἡ Συλλογὴ καὶ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ εὐχαρι, καὶ εἰς τὸν ἀναδιφοῦντα αὐτὴν δι' ἱστορικὴν ἐργασίαν τὸ εὐπρόσιτον καὶ εὐχρηστον.

Διήρησα λοιπὸν τὸ ὅλον τῶν ἀντιγραφέντων ἐγγράφων εἰς τόμους δύο, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος περιέχει κατὰ τμήματα τὰ προελθόντα καὶ γραφέντα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ὀπληρχηγῶν ἢ κοινοτήτων κτλ. ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ξηρᾶς καὶ τοῦ Αἰγαίου, τὰ πλείστα ἐπιστελλόμενα πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου τῶν Σπε-

των· συνεπλήρωσα δὲ ἀπὸ σπουδαίαν ὕλην, ἐκ τῶν ἀρχαίων τοῦ Κράτους ἀρυσθεῖσαν, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ δηλοῦται (α). Ὁ δεῦτερος δὲ περιλαμβάνει τμηματικῶς ὡσαύτως τὰ ἀντεπισταλέντα ἀπὸ τὰς Κοινοτήτας τῶν τριῶν νήσων Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν· τὰς ἐκθέσεις ὅσας οἱ παραστάται ἢ οἱ ἐγκριτοὶ τῶν Σπετσῶν ἀπηύθυνον εἰς τὴν ἰδίαν κοινότητα, ἐπίσης δὲ τῶν Ναυάρχων καὶ πολιορκητῶν τὰ πρακτικὰ, ἡμερολόγια κτλ., τὰ πάντα οὐσιωδέστατα μὲν διὰ τὴν ναυτικὴν αὐτῶν καταγωγὴν, ἱστορικώτατα δὲ διὰ τὸ ἀκριβὲς καὶ ἀφελὲς τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ διάρσις αὕτη κέκμηται τὸ πλεονέκτημα νὰ παρέχη μεγίστας εὐκολίας εἰς παράθεσιν τῶν συγχρόνως ἐκτεθειμένων ὑπὸ τῶν μὲν, μὲ τὰ γραφόμενα τῶν δὲ ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικειμένων πολλάκις.

Ἡθέλησα νὰ προτάξω εἰς ἕκαστον τμήμα περιλήψιν τοῦ περιεχομένου, καὶ τὸ ἕκασμα εἰς τινα μέρη. Θεωρήσας ὅμως ὅτι ἐγινόμην ἐπανηληπτικὸς τῶν αὐτῶν πολλαχῶς, παρέλειψα τὸ πρᾶγμα, καθότι ἡ φύσις τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων εἶναι τοιαύτη, πολλαχῶθεν πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν νὰ γίνεται λόγος. Τοῦτο δὲ τὸ καλὸν ἔχουσιν, ὅτι ἡ σύγκρισις τῶν ὁμοειδῶν ἐκθέσεων φέρει εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁδηγεῖ τὸν γινώσκοντα νὰ σταθμίση τῶν γεγονότων ἕκαστον.

Προέβην ἀκόμη καὶ ἕκασμα ὀλίγας σημειώσεις ἱστορικὰς ἀναγκαιάς, καὶ ἄλλας δὲ γεωγραφικὰς τὸ πλεῖστον ἢ λεκτικὰς, ἀλλὰ ταύτας περιώρισα εἰς ὀλίγα, διότι εἶδον ὅτι ἀδίκως ἤργαζόμην ματαιοπονῶν, οὕτως εἰπεῖν, διὰ πράγματα παραδεδεγμένα παρὰ πλείστον εἰς τὴν νέαν ὀνοματολογίαν των, ὡς εὐνόητα καὶ εὔχρηστα.

(α) Ἀνήγγειλα τὴν ἐκδοσιν τῆς Συλλογῆς εἰς δύο τόμους, οὕτω δὲ μνημονεύεται καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς· ἀλλὰ τῆς τυπώσεως προαγομένης, εἶδον ὅτι ὁ ὄγκος τῶν ἐγγράφων ὑπερέβαινε τὸν προτιθέμενον ὅρον εἰς τὴν συγκρίτησιν τοῦ πρώτου τόμου, καὶ οὕτως ἀνάγκη ἐπέστη ν' ἀφήσω τὰ πλεῖστα τῶν ἐγγράφων τῶν ἀπὸ τ' ἀρχαίων τοῦ Κράτους ἀρυσθέντων, διὰ νὰ καταρτίσωσι τρίτον τόμον μετὰ ἄλλης ὕλης, ὅστις ἐκδοθήσεται, θεοῦ θέλοντος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀγγεληθέντων δύο τόμων.

Ἐπὶ τέλους εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκάστου τμήματος προέταξα σημειώσιν, δηλοῦσαν πόθεν ἠρόσθησαν τὰ δημοσιεύμενα· ὑποσημειῶ δὲ ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὴν πηγὴν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἠντλήθησαν τὰ πρὸς συμπλήρωσιν προσλαμβανόμενα εἰς ἕκαστον μέρος.

Θεωρήσας δὲ ἔλλειπες τὸ νὰ ρίψω εἰς τὸ μέσον, πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινού, ἄνευ προοιμίου τινος τοιαύτην καὶ τοσαύτην ὕλην, περιλαμβάνουσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μου, ἐλεύθερον ἑαυτὸ ἀνακηρύττοντος ἀπὸ τὴν περισφίγγουσαν αὐτὸ δουλείαν ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ δεσποτισμὸς ἀπανταχοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου ἐκυριαρχεῖ, ἔκρινα δεῖον νὰ προτάξω σύντομον ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν κατ' αὐτήν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ Συλλογὴ αὕτη οὐδὲν ἄλλο περιέχει παρὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν πράξεων ἔθνους παραγραφίμου πρὸ μικροῦ ἔτι παρὰ τοῖς δυνατοῖς τῆς γῆς λογιζομένου· ὁ φιλόστοργος δὲ ἔλλειψιν ἤθελε θεωρήσει· οὐχὶ μικρὰν τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἴδῃ συγχρόνως προτεταγμένον λόγον οὐδένα τῆς ἐν τῷ ἅμᾳ ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν. Περιορίσθη δὲ ὀλίγα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ προλογίσω, καὶ πιστεύω, ὅτι οἱ εὐμενεῖς ἀναγνώσται δὲν θέλουσιν ἀποδοκιμάσει τὸ ἔργον μου.

Καὶ κόπους κατέβλα καὶ ἐπιμέλειαν, σκοπὸν ἐπιδιώκων μόνον νὰ καταδείξω ὠφέλιμον τοῖς πᾶσι τὰ πόνημα. Ἄν ἐπέτυχῃ καὶ κατὰ πόσον, εἰς ἄλλους ἀπόκειται νὰ κρίνωσι.

Πρὸς τούτοις, διὰ νὰ μὴ ἀφήσω τοῦ εὐμενεῦς ἀναγνώστου τὴν περιέργειαν ἀμφίβουλον περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐν προοιμίοις διακηρύξεώς μου, ὅτι διὰ τῆς τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων δημοσιεύσεως ἐξυκριβοῦται μὲν τὸ ἀληθές, τὸ δὲ ψεῦδος θάπτεται εἰς τὴν αἰώνιον λήθην ἀνεπιστρεπτει, παραθέτω ὀλίγα ἄτινα καθ' ἑαυτὰ ἀρκοῦσι πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων μου, ταῦτα δὲ ἐκ τῶν προχειροτέρων περιπεσόντων μοι εἰς ἔρευαν.

Εἰς τὰ Ἑλληνικά τοῦ Ἰακώβου Ἐ. Ραγκαβῆ ἀπαντῶμεν τὰ περὶ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν τοσοῦτον παραδόξως ἐκτεθειμένα, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τίποτε περισσώτερον, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νομίζει ὅτι αὐτόσε γίνεται λόγος περὶ ἀπωτάτου τινὸς τόπου καὶ ἀγνώστου τοῖς Ἕλλησιν ὄλοσχερῶς πράγματος. Ἄρχεται λοι-

πὸν δὲ Συγγραφεὺς οὗτος (α) περιγράφων ἐν πρώτοις τὰ περὶ τῆς χωρογραφίας τῆς Νήσου, ὀνομάζει τὴν ἐπ' αὐτῆς πόλιν κωμόπολιν, ἐντὸς δ' αὐτῆς ἀνευρίσκει διεσπαρμένους ἀνεμομύλους κτλ. Πλὴν τίς θέλει πιστεύσει ὅτι Συγγραφεὺς Ἕλλην ὡς ὁ ἀναφερόμενος, κατὰ τὸ 1854 ὀλίγιστα στάδια διαβίων μακρὰν τοῦ τόπου ὃν ἀνέλαβε νὰ περιγράψῃ, προχειρότατα δὲ ἔχων τὰ μέσσα τῆς ἐπισκέψεως, τοῦτο μὲν πρὸς οὐδὲν λογίζεται, ἀλλὰ ν' ἀντιγράψῃ ἐπρωθυμοποιήθη φιλέλληνα περιηγητὴν, τὸν Ἰωάννην Ἐμερσῶνα (James Emerson), Ἄγγλον διαβάντα ἐπὶ πλοίου ἐνώπιον τῆς νήσου τῇ 9 Μαΐου 1825, ῥίψαντα δὲ τινὰς λέξεις ἐπὶ τοῦ ἡμερολογίου του, ἐχούσας οὕτω (β): «La ville, située sur la côte orientale, contient environ sept cents (!) maisons construites en amphithéâtre (!) sur le penchant de la montagne; elles sont toutes propres et peintes en blanc, entremêlées (!) de nombreux moulins à vent, ce qui donne à l'île un aspect brillant et heurenx» καὶ ταύτας μετέφερεν εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ πονήματός του, κατ' ἀκρίβειαν μάλιστα μεταφράσας; Δυστυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι βεβαίωτατον. Ἰδοὺ αὐταί: «Αἱ οἰκίαι, λέγει, εἰσὶν ὠκοδομημέναι ἐν σχήματι ἀμφιθεάτρου ἐπὶ βράχως λόφου (!) ἢ ἄκρα αὐτῶν καθαριότης, ἢ λευκότης τῆς ἀσθέστου δι' ἧς ἀλείφονται ἔξωθεν, καὶ οἱ μεταξὺ αὐτῶν σποράδην εὐρισκόμενοι ἀνεμόμυλοι ἀποτελοῦσι θέαν λαμπρὰν καὶ ἄκρως εὐάρεστον (!!!).»

Ὁ περιηγητὴς Πausanίας ἤθελε βέβαια γοερῶς ἀνακράξει ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ τάφου του, ἂν εἶχε φωνὴν, διὰ τὰ τοιαῦτα ἄμουσα καὶ ἀνάξια ληρήματα ἐνὸς ἀπογόνου του. Ποῦ ἠκούσθη ὅτι ἡ πόλις τῆς νήσου Σπετσῶν ἴσταται ὡς ἐν ἀμφιθεάτρῳ, αὐτὴ ἐκεῖνη ἦτις εἶναι καὶ ἐκτείνεται πλατύστερος καὶ ἐπιμήκης; τοῦ εὐρέθησαν οἱ ἀνεμόμυλοι ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης;

Ἐπειτα δὲ, κατὰ μίμησιν, φαίνεται, τοῦ Πausανίου, ὡς εἰς ὅλην

(α) Τόμος τρίτος, ἐν Ἀθήναις 1854· τόποις Κ, Ἀντωνιάδου, σελίς 111—112—113.

(β) Tableau de la Grèce en 1825 ou Récit des voyages de M. J. Emerson et du C. Pecchio, traduit de l'Anglais par J. Cohen, Paris 1826, page 98.

του τὴν συγγραφὴν, ἐπιχειρεῖ ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν νὰ μᾶς διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν. «Εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον (λέγει) παρέσχον οἱ Σπετσιῶται εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον 16 πλοῖα καὶ δύο πυρπολικά (α).» Ἐνταῦθα πλέον δὲν δύναται τις παρὰ τὴν ἀνακράζην τὸ τοῦ Κωμικοῦ «δοτε μοι λεκάνην!» Ἀληθῶς δὲ, εἰς μεταφυσικὴν τινα σφαῖραν περιελθὼν, εἰκάζομεν, θὰ συνέλεξε τὰς ἱστορικὰς του εἰδήσεις τῶν Ἑλληνικῶν ὁ Συγγραφεὺς, ἄλλως πρὸς ὀλίγον ἂν ἤθελε κύκλωθεν περιβλέψει, ἢ αὐτὸ τὸ ἔδαφος ὅπερ ἐπάτει ἡρώτα, ἤθελε μάθει ὅτι οἱ Σπετσιῶται ἔχυσαν αἷμα πολύτιμον διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἔθνους των, ἐχορήγησαν ἑκατομμύρια χρημάτων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος, καὶ πρὸς, ὅτι προσέφερον εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόκλητοι, καὶ οἱ πρῶτοι μάλιστα, τὰς μόνας φθαρτὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, τὰ θαυμάσια πλοῖά των, λέγομεν, ἀξίας ὄχι ὀλίγων ἑκατομμυρίων, ἔλα τὸν ἀριθμὸν πενήντηκοντὰ δύο (β), ὡς ἐμφαίνουσι τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος οἱ πίνακες, παρ' οὗ ἐπιχορηγοῦνται ἀπὸ τὸ 1853 μικρὰ ποσὰ ἀπέναντι τῶν πολλῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ὀφειλομένων, ἐκτὸς ἄλλων νεωτέρων δέκα ἐξ τὸν ἀριθμὸν, τοῦπίκλιν γολέται, αἰτινες

(α) Ἀπὸ τὸν μνημονευθέντα ἄγγλον περιηγητὴν ἀντεγράφη, φαίνεται, καὶ τὸ παράδοξον τοῦτο. Ἐν σελ. 128 τοῦ πονήματός του ὁ Ἐμερτῶν λέγει: «elle (l'île de Spezzia) fournit à la flotte Grecque seize vaisseaux et deux brûlots..»

(β) Ὁ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίναξ τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων τῆς 40 Ἰουλίου 1856 φέρει διὰ τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν ἀριθ. 47, ἀλλ' ὑπάρχει δις ἐγγεγραμμένον τὸ αὐτὸ πλοῖον κατὰ τυπογραφικὸν λάθος, ὁ Θεμιστοκλῆς τοῦ Χατοῦ Ἰωάννου Μέξη, φερόμενον καὶ ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Περικλῆς, παρελείφθη δὲ ἡ ἐγγραφή τοῦ πλοίου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Χρυσῖνον ἢ Γεώργιον Μπούκουρη, ὀνόματι Θελάσιος Ἰππας. Ὡσαύτως ἐλησμονήθη τὸ πλοῖον τοῦ Χατοῦ Σπυρίδωνος, καὶ τὸ τοῦ Βασιλείου Χ. Νικολάου Γκίνη, χρησιμεύσαντα ἀμφότερα ἐκ τῶν πρώτων ὡς πυρπολικά, ἀποζημιούμενα δὲ εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐράνων. Τὸ ὅλον . . . 49

Προσθέσει τριῶν ἄλλων ἀγορασθέντων ὑπὸ τῆς κοινότητος διὰ πυρπολικά, ἧτοι ἐνὸς πλοίου ἀπὸ Γεώργιον Μαλακίην καὶ δύο ἀπὸ Ἰωάννην Ἀνδρέου Γουδῆ. 3

Τὸ ὅλον, 52.

6'.

δεν συμπεριλαμβάνονται, χρησιμεύσασαι δὲ εἰς τοὺς ἀποκλεισμοὺς καὶ τὰς πολιορκίας, ἢ εἰς μεταφορὰν τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων πρὸς τοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἢ ἐγκλείστους Ἕλληνας, καθότι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν περισσοτέρων ἰδιοκτητῶν αὐτῶν εἶχον ἐξοφληθῆ ἀπὸ τὰς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις (α).

Ὁ ἀριθμὸς ἄρα 16, τὸν ὁποῖον ὁ Συντάκτης τῶν *Ἑλληνικῶν* τόσον ἐπιβούλως καὶ ἀπὸ ταπεινὸν πνεῦμα ἐμπνεόμενος ἐξέριψεν ἐπὶ τοῦ χάρτου, εἶναι αὐτόχρημα ψεῦδος, πλάσμα ἴδιον ἢ ἀναιδῶν ὑποβολέων ἀποκύημα, δι' ἃ ἐπισύρουσι τὴν περιφρόνησιν παντὸς Ἕλληνοσ καὶ ἀλλοδαποῦ ἀντὶ θριάμβου ἐπιτυχίας, τὸν ὁποῖον οἱ τὴν ἀγυρτίαν ἐπινοήσαντες ἐπεδίωκον. Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦτα ἐξαμβλώματα ἀνθρωπίνου νοὸς παρεμπίπτοντα ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς κοινωνίας νεαρᾶς, μόλις ἀναγεννωμένης, σκοπὸν προτίθενται νὰ δηλητηριάσωσι τὸ γενικὸν αἶσθημα καὶ νὰ μαρᾶνωσι τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῆς ἀληθείας, ἥτις μόνη ἀναδεικνύει καὶ ἄτομα καὶ ἔθνη μεγάλα καὶ σεβαστὰ, ὅταν ὡς ὄντως οὐράνιον δῶρημα πιστευομένη πρυτανεύῃ εἰς τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους τῶν βροτῶν, ἅς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ πρὸς διευκρίνησιν τῶν ἱστορουμένων, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνὰ χεῖρας Συλλογῆς ἀρυσθέντα τὰ πλείστα.

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἦσαν ἐνθουσιώδεις, ἐπανεστατήσαντες κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1821, ἀλλ' οἱ Νησιῶται,

(1) Ὅρα παρόντος τόμου σελ. 987· πρὸς δὲ, τόμον Β', μέρος δ', τμήμα α'. Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, ὅθι μνημονεύεται ἡ κατὰ καιροὺς χρῆσις αὐτῶν. Ἦσαν δὲ 1) ἡ Σπαρτιάτις τοῦ Γκίκα Μπότατη — 2) ἡ Ἀσπασία τοῦ Ἀδριανοῦ Α. Σωτήρου — 3) ἡ Ἀριστείδης τοῦ Πέτρου Γουδῆ — 4) ἡ Ἐλπίς Ἀνδρέου Ν. Σκληᾶ — 5) ἡ Ἑλλάς Ἀνδρέου Μ. Σκληᾶ — 6) ἡ Ἐλευθερία τοῦ Ἰωάννου Α. Γουδῆ — 7) τοῦ Δημητρίου Λάμπρου ὁ Λεωνίδας — 8) τοῦ Ἰωάννου Σάντου ἡ Ἀσπασία — 9) τοῦ Νικολάου Γιάννοζα ἡ Ἀντιάνειρα — 10) τοῦ Γεωργίου Λεμπέση ἡ Κυπρία — 11) τοῦ Ἰωάννου Γ. Κούτση ὁ Ἑρμαφρόδιτος — 12) τοῦ Σπυρίδωνος Ἀντωνίου ἡ Ἀνδρομάχη — 13) τοῦ Νικ. Α. Κυριακοῦ ἡ Κλειῶ — 14) τοῦ Γεωρ. Χ. Κούτση ἡ Εὐτέρπη — 15) τοῦ Δημητρίου Γ. Μπούκουρη ἡ Νιόβη — 16) τοῦ Χατοῦ Δημητρίου Π. Τσοῦπα ἡ Γοργῶ.

κατ' ἐξοχήν δὲ τῶν Σπετσῶν οἱ ἄνδρες ἐρρίφθησαν μὲ ἀληθῶς ἀκατάσχετον ἐνθουσιασμόν καὶ ζῆλον ὑπέμετρον, παρὰ πλείστοις ἀπερικοψίαν ἀντικρυς χαρακτηρισθέντα, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τοῦ ἔργου τὴν ἐπιχείρησιν. Μάρτυς δὲ τῶν λόγων μας πλεῖστά τε, μάλιστα δὲ αὐτὸ τὸ σπάνιον γεγονός εἰς τὰ χρονικά τῶν ἔθνων, μία γυνὴ νὰ ἐστρατεύσῃ, γυνὴ πλουσία, ἀποφασίσασα καὶ πλοῖα καὶ χρήματα καὶ υἱοὺς ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος νὰ προσενέγκῃ· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ εἶναι ἡ Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, τὴν ὅποιαν ὅλα τὰ ἔθνη ἀνευφήμησαν καὶ ἐχαιρέτησαν ὡς ἡρωίδα. Ἦτο δὲ πραγματικῶς λεοντόθυμος. Τῷ 1821 Δεκεμβρίου 4 εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, τὸ ἐνθυμούμεθα, ἐπιβαίνουσα εἰς τὸ ἴδιον πλοῖόν της, μόνη διέταξε τὴν ἔφοδον εἰς τὰς λέμβους κατὰ τοῦ φρουρίου, αὗται δ' ἐπιτίθενται, ἀλλ' αἱ σφαῖραι καὶ οἱ μύδροι ἀπὸ τῶν ἐπιθαλασσίων προμαχώνων τὰς κανονοστοιχίας χαλαζήδων ἐπιπίπτοντα, ὑποχρεοῦν τοὺς ἀνδρείους της νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς ὀλίγον. Ἐξάνισταται τότε ἡ ἀμαζῶν ἐπισκοποῦσα ἀπὸ τῶν ἐδωλίων τῆς νηὸς, καὶ τοῖς ἀναβοᾷ «εἰσθε λοιπὴν γυναῖκες καὶ οὐχὶ ἄνδρες, ἐμπρός!» Οἱ ἀξιωματικοὶ τὴν ὑπακούουσι, μάχονται, θνήσκουν ἐπανελθόντες εἰς τὴν τάξιν, ἀλλὰ εἰς μᾶτην· τὸ φρούριον διὰ θαλάσσης ἦτο ἀπόρθητον, διὸ μετέβη εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐκεῖ ἐστρατήγει μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ Ναυπλίου, τῇ 30 Νοεμβρίου 1822, συμμετέχουσα τῶν ἔργων τῆς πολιορκίας, ὀδηγοῦσα τὰ παλληκάρια της, χρηγοῦσα τοὺς θησαυροὺς της (α). Συγχρόνως ἄλλος εὐπατρίδης, ὁ Γάϊκας Μπότασης, τὸν μὲν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Νικόλαον ἐκπέμπει εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Πύλου, καὶ αὐτόσε διέμεινεν οὗτος ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀναστάσιος Ἀνδρούτσος ἐγκαρτεροῦντες καὶ προσμαχόμενοι μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου, γενομένης τῇ 7 Αὐγούστου 1824, ἀδρῶς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν δαπανήσαντες (β).

(α) Μία κόρη τῆς Ἡρωίδος, οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοὶ της εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἐνδειαν, πολλάκις δὲ κρούσαντες τὰς θύρας τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, οὐδεμίαν ἔλαβον περίθαψιν.

(β) Σώζεται ἐν τῷ χαρτοφυλάκιῳ τοῦ Ἀναστασίου Ἀνδρούτσου, παρὰ τῆ χήρας συζύγου αὐτοῦ, τὸ ἐπίσημον μαρτυρικὸν τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς ἡμεῶς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1824.

τὸν δὲ δευτερότοκον Θεοδόσιον ἐξαποστέλλει κατὰ τὴν Χίον καὶ Μυτιλήνην, ὅθι μετὰ τοῦ Νικολάου I. Ράπτου διακοσμῶν ἐν Ἐρεσσῶ τὰ τῆς Σπετσιωτικῆς ναυτικῆς ἐν ἐκστρατεῖᾳ μοίρας, συνηγωνίσαστο μετὰ τῶν συνεταίρων του, μεγαλοπρεπῶς τοῖς πᾶσι προσφερόμενος· αὐτὸς δὲ ἀποβὰς εἰς τὴν Ἀργολίδα, σχηματίζει στρατόπεδον κατὰ γῆν, ἀφειδῶς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς Ἀργεῖους, Κρανιδιώτας καὶ λοιποὺς ὁμοῦρους πληθυσμοὺς χορηγῶν πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς παραδόσεως τοῦ Ναυπλίου, πολιορκουμένου κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εἰς τοῦτο δὲ μεγάλως συνετέλεσε. Πρὸς τούτοις ἄλλη ὁμὰς προκρίτων, ὁ Γεώργιος Πάνου, ὁ Βασίλειος Ν. Λαζάρου, ὁ Ἡλίας Θερμισιώτης καὶ λοιποὶ, ῥίπτονται εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ ἀπορθήτου τέως λογιζομένου καὶ ὄντος πραγματικῶς φρουρίου τῆς Μονεμβασίας, δαπανῶνται κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, τὰ πάντα προσφέροντες εἰς τοὺς ἔξωθεν πολιορκητάς, διότι τῶν πάντων ἐσπᾶνίζον, ὄπλα, τροφὰς καὶ πολεμφοδία, φέρουσι δὲ τοὺς ἐγκλείστους ἐχθροὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἀπελπίσιαν, ὥστε νὰ σκέπτονται περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐνῶ δὲ ἀμφιταλαντεύοντο εἰσέτι, ἀνελπίστως οἱ δυστυχεῖς βλέπουσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των αὐτῶν αἰχμάλωτα συρόμενα τῶν ὁμοφύλων των τὰ σκᾶφη, ταπεινὰ δὲ καὶ μὲ σημαίαν κατεβασμένην ἢ ἀγκυροβολῶσιν ὑπὸ τὸ φρούριον τὴν 18 Ἀπριλίου 1821, ἀπὸ Ἑλλήνας ἐξουσιαζόμενα πλέον ἐκεῖνα, παρὰ τῶν ὁμοίων ἐπερίμενον ἐπικουρίαν καὶ ἐνίσχυσιν, ἐν ἑρρίκιον ἀλωθὴν ἐν Μήλω τὴν 11 Ἀπριλίου ἐξ ἐφόδου ἀπὸ τὸν Νικόλαον I. Ράπτην, καὶ μίαν φεργάτην κυριευθεῖσαν εἰς Κίμωλον τὴν 13 ἰδίου, δορυάλωτα γενόμενα ἀμφοτέρω ἀπὸ τοὺς συνεκστρατεύσαντας Ἡλίαν Θερμισιώτην, Γεώργιον Χ. Ἀνδρέου, Ἀναργύρον Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου, Ἀναργύρον Παύλου Χ. Ἀναργύρου καὶ Νικόλαον μετὰ Θεοδώρου ἀδελφοῦς Ὀρλόφ. Τὸ γεγονός τοῦτο κατέβληψε τοὺς ἀγερώχους θωμανοὺς, ἀντέστησαν ὅμως ἐπὶ τινα καιρὸν ἔτι, ἕως οὗ πανταχόθεν κατατρυχόμενοι, παρεδόθησαν τῇ 23 Ἰουλίῳ μηνὸς 1821· μετεβιβάσθησαν δὲ σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ὑγιῶς καὶ ἀβλαβῶς πάντες οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ εὐρεθέντες οὗτοι Τοῦρκοι, μὲ τὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ φρουρίου κατορθώσαντα διὰ θάλασσης Σπετσιωτικὰ πλοῖα, εἰς Ἐρεσον τῆς Μικρᾶς

Ασίας. Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἐνάλιον κατόρθωμα τῶν νέων Ἑλλήνων, ἀπὸ τοῦς Σπετσιώτας διαπραχθὲν, παρὰ τιτὸν δὲ γενόμενον νὰ ἠλεκτρισηῖ καὶ ἐπαναστατήσῃ σύμπαν τὸ Αἰγαῖον.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπέβαινον δαπανηρότατα. Ποῦ μὲ τριάκοντα πλοῖα, ποῦ δὲ μὲ εἴκοσι πέντε, ποῦ μὲ εἴκοσι κ.τ.λ. ἐκστρατεύοντες ἀδικλείπτως εἰς ἀποκλεισμούς φρουρίων καὶ εἰς παρατάξεις κατ' ἐχθρῶν, τῶν Σπετσῶν οἱ ἔγκριτοι, λέγομεν, ἐνόησαν, πολὺ ἀργὰ ὅμως, ἑαυτοὺς ἐν συντόμῳ ἐξαντλουμένους (α), διότι κατὰ πρῶτον ὀλίγιστα τὸ γένος πρᾶσπεχορήγει εἰς τοὺς ναυτικούς ἐξοπλισμούς (β). Ἐβιάσθησαν λοιπὸν ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν Κυβέρνησιν καὶ ν' ἀπαιτήσωσιν ὅπως ὀρισθῶσι τὰ τῶν ἐκπλων ὀμαλῶτερον ὅπως οὖν καὶ δικαιοτέρον, τοῦτο δὲ κατωρθώθη ἀφοῦ προῆλθον εἰς ἐξηγήσεις καὶ συμφωνίας μεταξύ των ἀπὸ τὸ ἔαρ τοῦ 1823 καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι, αἱ ἀναλαβοῦσαι κατὰ θάλασσαν ν' ἀγωνισθῶσι πρὸς τοὺς Ὀθωμανούς. Ἀληθῶς δὲ, ἦτο δυνατόν νὰ συνεπιχορηγῶσιν ἐξ ἴσου, ἄνισοι κατὰ τὰς χρηματικὰς περιουσίας ὑπάρχοντες, καὶ κατὰ πολὺ μάλιστα, οἱ τῶν τριῶν νήσων Πρόκριτοι καὶ οἰκοκυραῖοι; Ἡπόρουν τὰ Ψαρά, καὶ ἐπλούτουν αἱ Σπέτσαι σχετικῶς, ἀλλ' ἡ Ἰῶρα ὑπερτέρει. Οἱ θησαυροὶ τῆς ἐξισοῦντο, ὡς ἔγγιστα, μὲ τῶν δύο ἄλλων τμημάτων ἠνωμένων τὰς δυνάμεις. Ὁ λόγος εἶναι περὶ τοῦ χρηματικοῦ, ἅς μὴ τὸ λησμονήσωμεν. Ἐν Σπέτσαις

(α) Κατὰ τὰ πρῶτα τῶν θαλασσιῶν ἀγώνων ἔτη ἡμιλλῶντο, ἀπὸ αἰσθημα φιλοπατρίας κινούμενοι, οἱ εὐπατρίδαι τῆς νήσου τίς τοῦ ἄλλου μαχημώτερον νὰ καταρῖση τὴν ἐμπόλεμον ἰδιόκτητον τριήρη. Διὰ τοῦτο αἱ μισθώσεις δι' ἕκαστον ναῦτην ἀνέβησαν ἐν Σπέτσαις ἐπιτροχάδην εἰς εἴκοσι διστήλα κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς πηδαλιούχους ἀνὰ τριάκοντα, καὶ μέχρι τεσσαράκοντα διὰ τοὺς ναυκλήρους· τὸ δὲ πλήρωμα ἕκαστου πλοίου συνεκροτεῖτο ἀπὸ ναύτας ἐξήκοντα εἰς τὰ τοῦ μικροῦ μεγέθους, μέχρις ἑκατὸν εἴκοσι εἰς τὰ τοῦ πρώτου, σπανίους καὶ τούτους, διότι ὀλιγοπληθεῖς ἦσαν οἱ Σπετσιῶται σχετικῶς μὲ τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα, καὶ πρὸς, πλείστοι ἐκ τῶν ἱκανωτέρων μετέβαινον εἰς τὰ πολιτοκρούμενα μέρη τῆς ξηρᾶς, τὴν Τρίπολιν, τὸ Ναύπλιον καὶ τὴν Μοναμβασίαν, ὅπου διεύθυνον ἐπιτυχῶς τὰ τοῦ πυροβολικοῦ.

(β) Ὅρα παρόντος τόμου Μέρος β'. Τμήμα α'. Ἐγγράφα τῆς Προσωρ. Διοικ. τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν σειράν τὰ περὶ τῶν ἐθνικῶν πόρων.

υπελογίζοντο κατά την έναρξιν τοῦ ἀγῶνος τὸ πολὺ δέκα οἴκοι ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας διστηλῶν ἰσπανικῶν περιουσίαν ἔχοντες ἕκαστος, δέκα δὲ ἄλλοι ἔλαττον τοῦ ποσοῦ τούτου μέχρι τῶν πενήκοντα χιλιάδων, καὶ ἄλλοι δέκα ὑποδεέστεροι τὸ ὅλον τριάκοντα οἰκοκυραῖοι ἠριθμοῦντο, ἐκτὸς ὀλίγων πλοιαρχῶν μικρὰς περιουσίας κεκτημένων.

Ἐν Ἰδρᾷ εὐρέθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰκοσι περίπου ἔγκριτοι ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας διστηλῶν κεκτημένοι ἕκαστος, μεταξύ δὲ τούτων τινὲς ἐλογίζοντο βαθύπλουτοι καὶ ὑπῆρχον πράγματι, περίπου δὲ τριάκοντα ἐκ τῶν οἰκοκυραίων αὐτῆς ἀνω τῶν πενήκοντα χιλιάδων εἰς μετρητὰ ἔχοντες, καὶ ἄλλοι ὑποδεέστεροι τούτέστιν, οἱ κεφαλαίουχοι τῆς νήσου ταύτης ὑπερέβαινον τοὺς ἐξήκοντα. Τούτου δὲ λόγος πρόχειρος, διότι ἡ Ἰδρα ἀρχαιότερα μὲν κατωκλήθη, ἐνωρὶς δὲ ἀνέπτυξαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐμπορικὴν δραστηριότητα διὰ τὰς ἀνωμαλίας δὲ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὸ 1770 ὑπεδέχθη καὶ πλείστους φυγάδας ἐκ Πελοποννήσου, αὐτοῖς ἀποκατασταθέντας, συντελέσαντας δὲ εἰς περισσοτέραν ἐπίδοσιν, αὐτὴ διὰ τὴν φρόνησιν τῶν κατοίκων μηδὲν ἄναμιχθεῖσα εἰς τὰ γεγονότα, διὸ μήτε ἀναστάτωσιν ὑπέστη.

Τὰ Ψαρὰ ἐκέκτηντο ὀλιγώτερα κεφάλαια ἀπὸ τὰ τῶν Σπειταιωτῶν, ἦσαν ὅμως εἰς περισσότερα ἄτομα διεσπαρμένα, διότι ὄχι πρὸ πολλοῦ, συντόμως δὲ, ἀνεδείχθη καὶ προήχθη ἡ εὐανδροῦσα Κοινότης αὕτη.

Αἱ δὲ Σπέτσαι ἐκατοικήθησαν πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τὴν Ἰδραν. Μόλις, κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν γερόντων μας, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἦτοι τὸ 1700, ἐδέχθη τοὺς πρώτους αὐτῆς κατοίκους ἡ νῆσος, προσελθόντας ἀπὸ τὰ γειτονικὰ μέρη, τὴν Λακωνικὴν, τὴν Κυνοῦριαν, τὴν Ἀργολίδαν καὶ Ἐρμιονίδα. Μεσοῦντος δ' αὐτοῦ, ἦτοι τὸ 1750, εἶχον σχηματίσει κομόπολιν ἐπὶ λόφου ἀνω τῆς θαλάσσης, ἀρκετὰ μεγάλῃν οἱ νέοι κάτοικοι, καταγινόμενοι τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀροτρίασιν τῆς γῆς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον δὲ διὰ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως, καὶ διὰ τὸ γεινιάζον τῆς συγγενοῦς φυλῆς κατέβαινον πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ ζωηρότεροι ἐξ αὐτῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὰ ναυτικὰ, κατὰ πρῶτον

τὰ πλησιέστερα μέρη ἐπισκεπτόμενοι, γλίσχρως δὲ ταξειδεύοντες καὶ πενιχρὰ εἶδη ἐμπορευόμενοι μὲ ἄλιτεν ἢ τινα πλοιαρία, γνωστὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν καΐκια. Ἀλλὰ μόλις ἤρχισεν ἡ ἀναδείκνυται ἡ νῆσος ὁπωσοῦν, ἐπῆλθεν ἡ γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀπόπειρα τῶν ἐν Λακωνίᾳ τῷ 1769 ἐπαναστάντων κατὰ τῶν Τούρκων, τὰ δὲ κινήματα τῶν Λακωνίων συνεμερίσθησαν λίαν ἐνθουσιωδῶς οἱ Σπετσιῶται τότε· διὰ τοῦτο ἐπιδραμόντες οἱ Ὀθωμανοὶ ἐξ Ἀργολίδος μὲ στίφη Ἀλβανῶν, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος ἐν τῇ Ξηρᾷ, κατέκαυσαν τὴν πόλιν τῷ 1770 καὶ οἱ κάτοικοι διεσπάρησαν. Τὸ δυστύχημα ἦτο μέγα, ἀλλ' ἡ διασπορὰ διεγείρασα συμπάθειās ὑπὲρ τῶν Σπετσιωτῶν πανταχόθεν, συντέλεσεν εἰς τὰ νὰ ἐνοήσωσιν οἱ ἐπανερχόμενοι πολῖται, ὅτι τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα ἤρμοζε καλλίτερα εἰς αὐτοὺς, κατοικοῦντας ὠραῖον καὶ εὐλίμενον τόπον· ἀντὶ δὲ νὰ διατελῶσι χερσαῖοι καὶ νὰ ὑφίστανται τὰς ἐπιδρομὰς τῶν κρατούντων, ὡς πρὸ ὀλίγου, διέγνωσαν ὅτι συμφερότερον αὐτοῖς ἀπέβαινε νὰ ἦναι εὐτολμοὶ ναυτίλοι, πανταχόθεν τὰ ἐπιτήδεια προσπορίζόμενοι, φερέοικοι δὲ, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπόνως τὰς μεταναστάσεις νὰ κάμωσιν. Ἐκτοτε ὕλοι ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ναυτίλωνται· τὰ καΐκια μετεβλήθησαν εἰς λατινάδικα ἢ σαχτούρια, μεγαλείτερα δηλαδὴ πλοῖα, ἀντὶ δὲ εἰς τῶν κύκλω μερῶν τὴν ἐπίσκεψιν ὡς ἄλλοτε νὰ περιορίζωνται, μακροτέρους πλοῦς ἐπεχείρησαν. Τὰ ὀλίγα κατὰ πρῶτον κέρδη ἠῤῥξανον συντόμως, « ἡ θάλασσα πλουτεῖ τὸν ἄνθρωπον » ἦτο χρησιμὸς τότε, παρὰ πᾶσι δὲ ἀλάνθαστος πιστευόμενος. Λοιπὸν οἱ πάντες ναῦται ἀποκατέστησαν. Τὰ περιστατικά δὲ τῆς ἐποχῆς, μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως μάλιστα, ἐξωγογήνησαν τοὺς Νησιώτας τούτους, καὶ ἤρχισαν νὰ ναυπηγῶσι πλοῖα ὁπωσοῦν καλλίτερα, νὰ ἐπισκέπτωνται δὲ πλείστα μέρη τῆς Μεσογείου, ἕως οὔ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, ἀνεδείχθησαν εἰς τὸν ἔξω κόσμον διάσημοι.

Ὅταν ἡ Ὕδρα ἐπλούτῃ, αἱ Σπέτσαι ἐπένοντο. Μετὰ τὴν νέαν ἔρωσιν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ ἀνεγειρομένῃ ἀπὸ τὴν τέφραν τοῦ πάθους νήσῳ, οἱ γείτονες Κυκουριεῖς ἐσπευσαν νὰ συνδέσωσι σχέσεις ἐμπορικὰς μετὰ τῶν Σπετσιωτῶν, καὶ τούνηθεν τὰ πλοῖα τῶν Σπετσαῶν ἐπολλαπλασιάσθησαν· προσέτι δι

οί μετά τῶν ἄλλων γειτόνων συγγενικοί δεσμοί καί αἱ μετά τῶν κατοίκων τῆς Ὑδρας συνεχεῖς ἐπιγαμίαι συνετέλεσαν νά αὐξήθῃ μὲν ὁ πληθυσμός, νὰ καταρτισθῶσι δὲ οἱ πρῶτοι οἴκοι ἐπὶ τῆς νήσου (α).

(α) Ὁ πληθυσμός τῆς νήσου Ὑδρας ἐλογίζετο ὑπὲρ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας ψυχῶν, ὅτε ἐξεβράγγη ἡ ἐπανάστασις, ὁ τῶν Σπετσῶν περὶ τὰς ὀκτὼ χιλιάδας. Ἀριθμὸς δὲ τῶν πλοίων φέρεται εἰς τοὺς προμνημονευθέντας πίνακας τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὴν Ὑδραν 59, ὁ δὲ τῶν Σπετσῶν, ὡς προέφημεν, ἀνέβαινε εἰς 52 σκάφη τὰ ἐν ἐνεργείᾳ. 52 Προσθέσει τριῶν πλοίων νεωτέτων μὲν, μὴ λαθόντων δὲ μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας, ἦτοι τῶν τοῦ Γάβρια Νικολ. Λαζάρου καὶ Ἰωάννου, ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαρκούντων τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ συνεισφοράς· πρὸς δὲ, καὶ ἐνὸς πλοίου τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου ὀνόματι, Τηλέμαχος, μὴ ἐγκριθέντος προσφόρου εἰς πόλεμον, ὡς ἔχοντας χαμηλὰ τὰ δρύφακτα (παραπέτα). 3

Γίνονται: 55 τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Σπετσιοτῶν πλοία. 55.

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι ἰσοβαρεῖς ἦσαν αἱ δύο γείτονες νῆσοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων. Ὅποια δὲ τινα ἦσαν τὰ πλοία τῶν Σπετσῶν ταῦτα κατὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ποιότητα, διότι κατὰ τὸ μέγεθος ἐξισοῦντο ἀμφοτέρων τῶν νήσων τὰ σκάφη, μάρτυρας φέρομεν αὐτοὺς τοὺς γείτονας.

Α'. Ὅτε ὁ Ἀνδρέας Βῶκος (ὁ Μιαούλης) ἐπισκέφθη τὸν ἐμὸν πατέρα ἐπὶ τοῦ Περικλέους, διοικουμένου ἀπὸ τὸν Νικόλαον Ῥάπτην κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Χίου καὶ Σάμου, μεσοῦντος Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1824, (εἶχον δὲ ἀμφοτέροι μετὰ συνεταίρων ὡς ἐπιτροπὴ ἐξαποσταλῆ ἀπὸ τὰς Ἰδίας κοινότητας πρὸς διευθέτησιν τῶν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου πραγμάτων ἀνωμάλως ἔχοντων), ἔμεινε ἐπὶ πολὺ σιωπηλὸς, κύκλι δὲ περιδῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ καταγοητευθεὶς ἠρώτησε· «ποῖος ὁ ναυπηγήσας, τοιοῦτον πλοῖον!» Ἐν γένει δὲ εἰς ὄλας τὰς ἐκστρατείας οἱ Ὑδραῖῳται ἐκάλουν τὸν Περικλῆν μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «τὸ ὠραῖον πλοῖον».

Β'. Ὅτε ἐπεχείρησαν εἰς Πόρον νὰ ἐπισκευάσωσι τῷ 1829 τὸν Ἀγαμέμνονα, πλοῖον τῆς ἠρωίδος Λασκαρίνας Μπουπουλίνας, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην πρὸς συγχρότησιν ἐθνικοῦ στόλου, ὁ μακαρίτης Γεώργιος Σαχτούρης ἐπὶ τῶν τοῦ ναυστάθμου διατελῶν, ἔμεινε ἐκθαμβὸς διὰ τὴν στερεότητα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ τοῦ σκάφους, ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν Σπετσιοτῶν, τὸν καὶ συνεργάτην Γεώρ. Ἀνδρούτσου, τῷ εἶπεν· «ἐχάθη ἓνας οἰκοκύρις ἐν Σπέτταις νὰ κρατήσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ αὐτοῦ τὸ πλοῖον, αὐτὸν τὸν βράχον;»

Πρὸς τοῖς μνημονευθεῖσι κατετάσσοντο εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν πλοίων

Ἄλλ' ἐν τοσούτοις ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ ὁ ἀπολύτως ἀναγκαῖος καὶ πρόσφορος καθ' ὅλα χρόνος πρὸς τελείαν ἀνθρώπῳσι καὶ προαγωγὴν τοῦτο δὲ διὰ τὴν νῆσον τῶν Σπετσῶν δὲν ὑπῆρξε. Προώδευσαν, ναί, οἱ Σπετσῶνται καὶ ἐπλούτησαν, ἀλλ' ὅτε πραγματικῶς εὐρέθησαν εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσωσι τὰ κάλλιστα τῶν πλοίων, ἤτοι μετὰ τὸ 1815, ἐπῆλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. Τὸ ἄπειρον δὲ χρηματικὸν αὐτῶν εἶχε καταναλωθῆ εἰς τὴν ναυπηγίαν των, οὐδαμῶς καρποφορήσαν, διότι ἔκτατε μέχρι τῶν 1821, ὅτε ἐπαναστάτησαν, ὅχι μόνον δὲν ἀνεδείχθησαν παραγωγὰ, ἀλλὰ καὶ ζημίας ἀπέφερον τὰ ταξειδεύοντα πλοῖα τῶν οἰκοκυραίων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι οἱ ἀποχρῶντες καὶ πραγματικοί, διὰ τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀγῶνος παρέστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς μὲ λαμπρότατον καὶ πολυπληθὲς μὲν ναυτικὸν τῶν Σπετσῶν οἱ ἔγκριτοι, μὲ πόρους δὲ οὐχὶ ἀναλόγους. Τὰ πλοῖα προσεφέρθησαν καὶ προσεφέροντο ἀδιαλείπτως, ὡς καὶ οἱ βραχίονες τῆς εὐάνδρου Νήσου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ τὸ χρηματικὸν, τὸ ἀενάως ἐπαναγκαιοῦν εἰς τὴν συντήρησιν σόλου πολεμικοῦ μάλιστα, δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰ ταμεία τῶν ἰδιωτῶν σχετικῶς ἀνάλογον. Διὰ ταῦτα, ὡς προείπομεν, οἱ ἔγκριτοι αὐτῆς ἐπέστησαν τῆς Κυβερνήσεως τὴν προσοχὴν ὡς καὶ τῶν συναδέλφων των ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Ἡ δὲ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας νεῦρα καὶ ψυχὴ ἦσαν αἱ τρεῖς Κοινοτήτες, συνηνωμέναι δι' ἐπιστήμου ἐγγράφου των μάλιστα κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ ἔτους 1823 (α), διότι καὶ μέλη αὐτῆς προεξάρχοντα ἀνεδείχθησαν οἱ νησιῶται, καὶ

τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου διὰ τὴν κομψότητά, τὸ νεουργὲν καὶ ἡγέμονικόν αὐτῶν κάλλος τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν τῆς νήσου Σπετσῶν ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἐπαμινώνδας τοῦ Χ. Ἰω. Μέξη, ὁ Διομήδης καὶ Ἀχιλλεὺς τῶν ἀδελφῶν Μπόταση, ὁ Πρακλῆς καὶ Ποσειδῶν τῶν ἀδελφῶν Χ. Ἀναργύρου, ὁ Ἀχιλλεὺς Θεοδώρου Δ. Λαζάρου, ὁ Ἀχιλλεὺς Ἰωάννου Α. Κυριακοῦ, ὁ Λυκοῦργος τοῦ Βασιλείου Ν. Λαζάρου, ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Ἥλλα Θερμισιώτου, ὁ Σόλων τοῦ Γεωργίου Πάνου κτλ., πρὸς τὰ ὁποῖα ἐφάμιλλα ἐκ τῶν τῆς νήσου Ὑδρας ἦσαν τὰ πλοῖα τῶν ἀδελφῶν Τουμπάζη, τοῦ Α. Μιαούλη καὶ ὀλίγα ἄλλα.

(α) Ὅρα τὴν ἐπομένην ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ τέλος.

τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τριανδρίαν αὐτοὶ διεύθυναν (μετὰ τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ κατάρτισιν, ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1822, ἀνὰ ἓν μέλος ἀφ' ἐκάστης κοινότητος ἐν αὐτῇ ἐπιστήσαντες), μόλις μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀγγλικοῦ δανείου, ἤτοι τῷ 1824, ἐδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς ὀριστικὰς ἐπιχορηγήσεις τῶν δι' ἐκστρατεῖαν Ὀκλασσίων δαπανῶν πρὸς τὰς τρεῖς κοινότητας Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν. Πρὸ τούτου, αὐταὶ ἐλάμβανον μὲν παντοίας προσκλήσεις, ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως, πανταχόθεν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων, καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἵνα ἐκπλεύσωσιν, ὅπου ἡ ἀνάγκη καὶ ὁ κίνδυνος παρῆν, πλοῖα καὶ στόλων μοῖραι τὸ ταχύτερον, καὶ ταῦτα δὲν ὑστέρουσαν, αἱ πρὸς τοῦτο δὲ δαπάναι ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων νησιωτῶν ἀπολύτως ἐγίνοντο. Καὶ ὅτε ἀκόμη ἐσυστήθη κατὰ πρῶτον Διοίκησις, ὠρίζοντο ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν πολλάκις πλοῖα νὰ ἐτοιμασθῶσιν ἐκάστοτε ἀπὸ τὰς τρεῖς νήσους (α), ἀλλ' αἱ προκαταβολαὶ τοῦ γένους καὶ τότε μετὰ φειδοῦς καὶ κόπου πολλοῦ εἰς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν νήσων ἐχορηγοῦντο (β). Οἱ ἔκπλοι δὲ τῶν στόλων ἀπέβαινον δυσχερεῖς, διότι καὶ τὰ πρὸς μίσθωσιν καὶ διατροφὴν τῶν ναυτῶν ἀπητοῦντο ἐκ προκαταβολῆς νὰ γίνωνται, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια ἀνάγκη ἦτο νὰ μὴ λείψωσι τὸ παράπαν. Πρὸς δὲ, τῶν πυρπολικῶν ἢ κατάρτισις ἦτο ἔργον ἀπολύτου χρησιμότητος, δαπανηρότατον δέ. Ὁ πατριωτισμὸς ἐν τούτοις τῶν νησιωτῶν ἐπήρκει εἰς ὅλα καὶ ἐκάλυπτε κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰς παντοδαπὰς χρεῖας καὶ τὰς μεγάλας στερησεις. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὰ ἰδιωτικὰ ταμεῖα ἐξηντλοῦντο ἀνεπαισθήτως πως καὶ ἐδέησε νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις τοῦ πράγματος. Διὸ εἰς πᾶσαν κατὰ θάλασσαν ἐκστρατεῖαν ἐκανονίσθη, συγκροτουμένης μοίρας τινός, ν' ἀναλογισθῶσιν αἱ σχετικαὶ δυνάμεις αἱ πρὸς ἔκπλουν ἐκάστης τῶν τριῶν νήσων, ἢ δὲ

(α) Ὅρα τὰ ἐπιστελλόμενα ἔγγραφα τῆς Διοικήσεως ἐν σελ. 503 καὶ 767 παρόντος τόμου.

(β) Ὅρα περὶ τούτου τὴν σειρὰν τῶν ἐγγράφων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἀναφερόμενα ἐν αὐτῇ: ἐν σελ. 495, 496, 512, 513, 534, 552, 580, 582, 588, 599, 600, 649, 677 κτλ.

ἀναλογία αὕτη ἐνεκρίθη κοινῶς ὡς ἐξῆς· ἦτοι, εἴκοσι μὲν πλοῖα ἐξ Ἰδρας, δέκα ἐξ δὲ ἐκ Σπετσῶν καὶ δέκα τέσσαρα ἐκ Ψαρῶν νὰ προσλαμβάνωνται (α). Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱστορικὸν τῶν πολυθουλήτων ἀριθμῶν! Ἀλλὰ πολλάκις ὑπερέβαινον τῆς ἀναλογίας τὸν ὅρον οἱ ἐκστρατεύοντες, διότι ἡ μάχη καὶ ὁ κίνδυνος κανόνος ὠρισμένους δὲν φυλάττουσιν. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, εὐρίσκομεν ὅτι πολὺ πλείοτερα κατεδαπάνων εἰς τὰς ἐκστρατείας αἱ Σπέτσαι καὶ τὰ Ψαρὰ σχετικῶς παρὰ ἢ Ἰδρα, διότι, κατ' αὐτὴν, αἱ Σπέτσαι ἐφόπλιζον κατὰ ἕν πέμπτον ἢ κατὰ ἕν τέταρτον ὀλιγώτερα τὸν ἀριθμὸν πλοῖα πρὸς ἀπόπλουν, ἐνῶ αἱ περιουσίαι τῶν Ἰδραιωτῶν ἀναντιρρήτως ἦσαν περὶ τὸ διπλάσιον ἀνώτεραι τῶν ἐν Σπέτσαις οἰκοκυραίων, ἐν συνόλῳ ἐκλαμβανόμεναι. Τὸ αὐτὸ δ' ἐννοεῖται καὶ διὰ τὰ Ψαρὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν μάλιστα ἠλαττοῦντο μᾶλλον εἰς τὴν πλάστιγγα φερόμεναι αἱ δυνάμεις των.

Πεντήκοντα δύο λοιπὸν πλοῖα ἰδιόκτητα, εὐμεγέθη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἐξώπλιζον αἱ Σπέτσαι κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, δυνάμει συμβάσεων ἐθνικῶν τὸν πολεμικὸν στόλον τοῦ ἔθνους μετὰ τῶν τῆς Ἰδρας καὶ τῶν Ψαρῶν συναπαρτίζοντα, καὶ δέκα ἐξ προσέτι ἕτερα ἑλαφρότερα, ταχυπλώτατα δὲ σκάφη συνετήρουν διὰ τὰς προφυλακὰς (τοὺς κατὰ θάλασσαν προσικόπους λεγόμενους), τὰς εἰσπράξεις τῶν ἐράνων ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους τὰς νήσους, καὶ διὰ τοὺς κατὰ θάλασσαν ἀποκλεισμοὺς κόλπων καὶ φρουρίων, τὸ ὅλον πλοῖα ἐξήκοντα ὀκτώ. Τὰ δὲ λεγόμενα ἡμῶν μαρτυροῦσιν ἐπίσημα ἐγγράφα καὶ ἱστορικὰ ἀναμφίλεκτα γεγονότα, εἰς τῶν συγχρόνων τὰ ὧτα ἔνχυλα εἰσεῖτι διατηρού-

(α) Πολλαχοῦ ἀπαντᾶται παρηλλαγμένη ἡ ἀναλογία αὕτη· τούτεστιν ἐξ Ἰδρας 20, ἐκ Σπετσῶν 15, ἐκ Ψαρῶν 15· ἢ ἐξ Ἰδρας 24, ἐκ Σπετσῶν 15, ἐκ Ψαρῶν 14. Φαίνεται δὲ ὅτι πολλάκις οἱ ἀναφέροντες τοὺς ἀριθμοὺς τούτους οὕτω πως δὲν κατελόγιζον τὴν συμπλέουσαν Ναυαρχίδα ἐκάστης μοίρας, ἢ τὸ ἀγγελιαφόρον πλοῖον τὸ ὠρισμένον ἀπὸ ἐκάστην κοινότητα διὰ μεταβίβασιν εἰδήσεων ἢ μεταφορὰν πολεμικοῦ, τροφίμων κτλ.

κη'.

μενα. Αντί τούτων και τσοσούτων ὅμως ὁ τὰ 'Ελληρικὰ συγ-
γράψας ἀπρήθμησε δεκαεξέ μόνον! Ἐπί τόσον ὁ ἀνὴρ ἐσεβάσθη
τὴν ἀλήθειαν!

Διὰ τὴν ἴσιν δὲ ἐπὶ τέλους ἀκριβῆς, ὡς φαίνεται, εἰς τὰ ἱσο-
ρούμενα αὐτοῦ, πέραν τοῦ φορτικοῦ βαιίνων προσθέτει ὁ συγ-
γραφεὺς, ὅτι « καὶ δύο πυρπολικά οἱ Σπετσιώται εἰς τὸν ἑλλη-
νικὸν στόλον παρέσχον!»

Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸν ἐτοίμως οὕτω ἀναθορήσαντα χρονο-
γράφον τῶν καθ' ἡμᾶς, τὰ πράγματα καὶ πάλιν διαφεύδουσιν
αὐτόν τε καὶ τὴν *φιλαλήθη* ἀρίθμησίν του. Οἱ προμνημονευ-
θέντες πίνακες τοῦ Δημοσίου, τὰς ναυτικὰς ἀποζημιώσεις ἀφο-
ρῶντες, καὶ οἱ μεταγενέστεροι τούτων, τοὺς ἐράνους τῶν οἰκοκυ-
ραίων περιλαμβάνοντες, προσδιορίζουσιν ἄλλα ποσὰ πυρπολικῶν
παρὰ τοῖς Σπετσιώταις χρησιμεύσαντα, πολλὰ ἀνώτερα τῶν περι-
φερομένων οἱ δὲ τῆς κοινότητος αὐτῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυ-
βέρνησιν ὑποβληθέντες λογαριασμοὶ, καὶ ἡ μετ' αὐτῆς ἀλληλο-
γραφία τῆς ἐπιμαρτυροῦσιν ὅτι δέκα ὀκτὼ εὐμεγέθη καὶ υπερή-
φανα πυρπολικά κατήρτισαν οἱ Σπετσιώται καὶ προσέφερον βο-
ρὰν εἰς τὰς φλόγας, αἵτινες ἀπετέφρωσαν τσακάτας τριήρεις (α).

(α) Α'. Εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐράνων καταχωρίζεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν
δύο Σπετσιωτικῶν πλοίων, προσληφθέντων ἐξ ἀρχῆς καὶ χρησιμευσάντων
ὡς πυρπολικά: 1) τοῦ Βασιλείου Χ. Ν. Γκίνης 2) τοῦ Χατοῦ Ἰωάννου
Σπυριδάνου, ἦτοι 2

Β'. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπε-
τσῶν, ἐν τόμῳ β'. τῆς παρούσης Συλλογῆς, ἐν οἰκείῳ τόπῳ κατα-
δηλοῦται ἐτέρων τεσσάρων πλοίων ἡ ἀγορὰ ἐγκρίσει τῆς Προσω-
ρινῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, (ἐπιθ. καὶ ἐγγραφα αὐτῆς εἰς τὸν
παρόντα τόμον), καταρτισθέντων δὲ ὡς πυρπολικά, τὸ πρῶτον τοῦ
Τιάννη Α. Γουδῆ, ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Δίελαν, καὶ τὸ δεύ-
τερον τοῦ Ἰδίου ὁ Ζαμπέκος, ἦτοι δύο, τοῦ Γεωργίου Μαλοκίνη ἐν,
καὶ τὸ Κρανιδιώτικον λεγόμενον, ὅλα τέσσαρα, ἦτοι 4

Γ'. Εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀποζημιώσεων ἀριθμοῦνται πλοῖα 47,
ἐκ τούτων δὲ διὰ τὴν σπάνιν ἄλλων, μετὰ ἐκτίμησιν ἀκριβῆ τῆς
κοινότητος, ἀπεσπάρθησαν τὰ ἀρχαιότερα δέκα τὸν ἀριθμὸν, καὶ
καταρτισθέντα ἐχρησίμευσαν ὡς πυρπολικά, ἦτοι: 1) ὁ Σαραμῶ-
νης τοῦ Γεωρ. Κούτσι 2) τοῦ Ἀναστασίου Ἀνδρόντσου (ἀνώ-
νομον) 3) ἡ Ἀθηνᾶ τοῦ Δημητρίου Ἰω. Ὀρλόφ 4) ἡ Ἀφρο-

Δέκα ὁκτώ ἄρα ἦσαν τὰ πυρπολικά, ἅτινα παρέσχον ἐξ ἰδίων εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἂν ἔχι περισσότερα, αἱ γενναῖαι Σπετσιῶται, ἀντὶ τῶν δύο μόνον μὲ τὰ ὅποια ἐφιλοδώρησεν αὐτοὺς ὁ τῶν Ἑλληνικῶν φιλόπατρις καὶ φιλαλήθης Συγγραφεὺς Ἰάκωβος Ρ. Ραγκαβῆς. Τὰ δέκα ὁκτώ δὲ ταῦτα πυρίπινα ἠφαιρίσθαι ἐδωκίησαν καὶ ἐκυβέρνησαν εὐτόλμοι ἄνδρες ἐκ Σπετσῶν, τοσαύτης τῆς νίκης τὴν δάφνην στεφθέντες κατὰ τοὺς ἐναλίους ἀγῶνας· ὁ Λάζαρος Μουσοῦς, ὁ Λέκας Ματρούζης, ἀριστεύσαντες ἰδίως, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μαρτυροῦσι, κατὰ τὰς ναυμαχίας τὰς περιδόξους τῆς Σάμου, τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ Καφηρέως, ὁ Πανο-Καλομοίρης ἀλλαγῶς ἀνδραγαθήσας καὶ ἀρωτηριασθεῖς, ὁ ἐπιζῶν γέρον ἤδη Κοσμάς Μπαρμπάτσας, ὅστις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1822 κατὰ τὴν ἐν τῷ πορθμῷ τῶν Σπετσῶν ναυμαχίαν, ἐπιτεθείς μὲ τὸ πυρπολικόν του εἰς τῆς ὀθωμανικῆς Ναυαρχίδος τὴν πύραν, παραίτιας ἐγένετο νὰ ἐνσπείρη τὸν φόβον εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν μὲ τὰ ὑψηρεφῆ των πλοῖα, συγκροτούμενα ἀφ' ὅλας τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Δημήτριος Ποριώτης, παραβόλων εἰς τὰ πυρὰ ἐκάστοτε ριπτόμενος ἀλλ' ἀπατυγχάνων, ὁ Παντε-

δίτη τοῦ Γεωργίου Λάμπρου· 5) ἡ Μπέλα Πούλια τοῦ Ἥλια Μπάμπα· 6) ὁ Πελεκάνος τοῦ Ἀναστασίου Κυριακοῦ· 7) ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τοῦ Νικολάου Δ. Λαζάρου· 8) ὁ Ἀλέξανδρος Α' τοῦ Γεωργίου Χ. Ἀνδρέου· 9) ὁ Ἀρχιδούξ Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου Ἀδριανοῦ· 10) ὁ Ἀχιλλεὺς, ἡ Παλαιὰ ναβέτα λεγομένη τοῦ Γ. Μπότσης, ἦτοι δέκα. Ἐκ τούτων τὰ τοῦ β'. μεγέθους ἐλήφθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1824 ἕως τὸ 1824, τὰ δὲ τοῦ ε'. ἦτοι ἡ Ναβέτα, ὁ Ἀρχιδούξ Μιχαὴλ, ἡ Ἱερὰ Συμμαχία καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Α'. τῷ 1825, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως. . . 10

Δ'. Εἰς ἔλλειψιν ἄλλων προσελήφθησαν ἀπὸ τὰς λείας τῆς κατὰ τὸν Καφηρέα ναυμαχίας, τῇ 20 Μαΐου 1825, δύο αἰχμάλωτα αὐστριακὰ καὶ μετεποιήθησαν εἰς πυρπολικά (ἐπιθὶ παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος δ'. τμήμα α'. Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας Σπετσῶν, εἰς τὴν σειρὰν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1825, καὶ σελ. 906—918 παρόντος τόμου) ἦτοι . . . 2

λῆς Σπύρου, ὁ Ἰωάννης Καστελλιώτης, ὁ Θεοδόσιος Ν. Μήτρου καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Φιλαχιλλεὺς ἐκλήθη ἄλλοτε ὁ Ὀμηρος, μισοσπεταιώτης νὰ ὀνομασθῆ παρὰ τοῖς συγχρόνοις ἤξιώσεν ὁ τῶν 'Ελληνικῶν Συντάκτης' δὲν ἐγκαταλιμπάνει λοιπὸν ἀμαχητὶ τὴν λείαν του, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον παραποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐπιλέγει·

«Οἱ Σπετσωῖται ἔχουσι 157 ἴδια ἑαυτῶν πλοῖα κάλλιστα, ἅπερ δὲν ἀπωλέσθησαν ὡς τὰ τῶν Ἰδραίων κατὰ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ σώζονται καὶ μέχρι τοῦδε!!! » Ποία σχέσις μεταξὺ τοῦ 1829 ἔτους, ὅτε ἔληξεν ὁ ἀγὼν, μὲ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν; Πόθεν τὸ αἰνίγμα ὅτι τῶν μὲν τὰ πλοῖα διεσώθησαν, τῶν δὲ ἀπωλέσθησαν; ἕκαστος δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐκ τρίποδος τοιαῦτα χρησιμοδοῦντα ἱστοριογράφον I. P. Ραγκαβῆν. Ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ καλοκάγαθος οὗτος ἄνθρωπος περιέπεσεν ἀπροκαλύπτως πλέον, ἐπιτροπάδην δὲ ἀπὸ τῆς πρὸ μικροῦ φιλογενείας του εἰς τυμβωρυχίαν φανεράν, καὶ τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος τὴν πρέπουσαν δίκην παραπέμπομεν εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἄρειον Πάγον.

Τὰ 16, κατὰ τὸν Ἰάκωβον Ραγκαβῆν, πλοῖα τῶν Σπετσωιτῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, μετετρέπησαν ἤδη εἰς 157 ἐπὶ τῆς εἰρήνης ὡς διὰ μαγικῆς τινὸς ῥάβδου. Πῶς ὅχι; τὰ δ' ἐκ ξύλου πεύκης 16 πλοῖα αὐτῶν ταῦτα διεβίωσαν περὶ τὰ πενήτηκοντα ἔτη! (α), καὶ τοῦτο διότι οἱ Σπετσωῖται διετήρησαν, φαίνεται,

(α) Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια διορισθεῖσα τῷ 1829 εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας μοχθησάντων πλοίων τῶν τριῶν Νήσων, ὤρισεν εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἀνώτατον ὄρον διαρκείας τῆς ζωῆς τῶν ἐκ ξύλου πεύκης κατεσκευασμένων πλοίων ἕτη πλήρη δέκα ὀκτώ. Πραγματικῶς δὲ, μετὰ μεγίστην καὶ δαπανηρὰν ἐπισκευήν, τὰ τοιαῦτα πλοῖα καλῶς συντηρούμενα, δύνανται νὰ ἐπιζήσωσιν εἴκοσι δύο μέχρις εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν. Τὰ τῆς νήσου Σπετσῶν, ὅλα ἐκ ξύλου πεύκης, ὅσα εὗρέθησαν ζῶντα καὶ ὑπάρχοντα μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπηριθμήθησαν τριάκοντα τέσσαρα, τῶν λοιπῶν χρησιμευσάντων ὡς πυρπολικῶν ἢ ἐκλειψάντων. Τούτων ἐγένετο ἡ ἐκτίμησις, ἀπὸ τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς ἐργασίας τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τὸ σωζόμενον νηϊλόγιον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς νήσου Σπετσῶν ἐξάγεται ὡς ἐξῆς ἡ γέννησις τῶν πλοίων τούτων· ἦτοι, δύο ἐξ αὐτῶν έναυ-

αὐτὰ ἐν παραβύστω, διὸ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔπαθεν, ἐνῶ τὰ τῶν Ὑδραίων κατὰ τὸν πόλεμον ἀπωλέσθησαν· αὐτὰ θέλει νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ καλὸς Ἱστοριογράφος. Εὐγε, θαυμάσιε πατριώτα! Ἄλλ' ἐδῶ πλέον, ὅσον καὶ ἂν ἐζήτησε νὰ καλυφθῇ, ἀναφαίνεται ὅλη ἡ πρόθεσίς του, τὸ μυστήριον αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται, διότι ἐξέχυσε λίαν προφανῶς τὴν κατὰ τῶν Σπετσιωτῶν χολήν του· καί τοι δὲ μὴ θέλων τις, βιάζεται νὰ ἐπιφωνήσῃ τὸ πάλαι ῥηθὲν «αἰδῶς, ἀχαιοί, αἰδῶς!»· Κάμνει δὲ καλὰ ἡ σύγκλητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου τοιαῦτα συγγράμματα νὰ τὰ μοιογραφήσῃ διὰ τὴν ἀθανασίαν, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « τοῖς ἐπιγεγεστέροις! »

Ἐθυσίασαν ὅ,τι εἶχον πολυτιμότερον ἐπὶ τῆς γῆς οἱ πατέρες μας, ζῶν, χρηματικὴν περιουσίαν, ὀλοκλήρους τὰς ἰδιοκτησίας των, μετὰ χαρᾶς δὲ καὶ φαιδρότητος ταῦτα πάντα διεπράξαντο χάριν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους. Ἡ πατρίς τοὺς ἐκήρυξεν εὐεργέτας τῆς καὶ ὁ χριστιανικὸς κόσμος τοὺς ἐθαύμασεν· ἀλλ' ἰδοὺ αἴφνης μία φωνὴ γραμματισμένου ἀνθρώπου, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλλάδος ἐγειρομένη, ἀκούεται μετὰ τριάκοντα ἔτη ἐπιφωνοῦσα· «οὐδὲν ἐπράξατε σεῖς, Σπετσιῶται! τὰ πλοῖά σας τὰ ἐφολάζατε, ταῦτα ἔκαμαν τοκετὸν ὑπερφυῶς πως καὶ τώρα ἐμπορεύεσθε μὲ 157 πλοῖα! Τίποτε δὲν σᾶς ὀφείλεται, ἐνῶ οἱ Ἰ-

πηγήθησαν ἐν ἔτει σωτηρίου 1811, δύο τῷ 1812, δύο τῷ 1813, τέσσαρα τῷ 1814, δύο τῷ 1815, πέντε τῷ 1816, τέσσαρα τῷ 1817, τέσσαρα τῷ 1818, ἕξ τῷ 1819, καὶ τρία, τὰ νεώτατα, εἰς τὰ 1820. Ἐκ τούτων δὲ καταφαίνεται ὅτι μόνον ἕξ πλοῖα Σπετσιωτικὰ ἦσαν ὡπωσῶν ἀρχαιότερα ἐκ τῶν ἐπιζητάντων, ἧτοι ἔνδεκα μέχρις ἐννέα ἔτων, τὰ δὲ λοιπὰ εἴκοσι οὐκὼ τὸν ἀριθμὸν, ναυπηγηθέντα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1814—1820, ἦσαν ἡλικίας νεωτάτης ὅτε ἐξεβράγχῃ ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις· τοῦτέστιν ἐξ αὐτῶν τέσσαρα ἦσαν ἑπταετῆ, δύο ἑξαετῆ, πέντε πενταετῆ, τέσσαρα τετραετῆ, τέσσαρα τριετῆ, ἕξ διετῆ, καὶ τρία ἐνὸς ἔτους.—Ἐκ τῶν 34 τούτων πλοίων 16 ἐπιδορωθέντα μὲ τὰ ἐλέη τοῦ Κυβερνήτου, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐμπορίαν ἀπὸ τοῦ 1830· ἐξ αὐτῶν τινὰ ἐπωλήθησαν, τὰ δὲ κρατηθέντα μέχρι τῶν 1840, διελύθησαν ὡς παρακμάσαντα.—Ἐκ τῶν ἐπιλοιπίων 18 τὰ μὲν διελύθησαν ἀμέσως τῷ 1829—1830, τινὰ δὲ ἐξεποιήθησαν καὶ δύο ἐναυάγησαν ἀπὸ τοῦ 1830 ἔτους. Ἐπιθε παρούσης Συλλογῆς τόμος β'. μέρος δ'. τμήμα πρῶτον, Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας Σπετσῶν, εἰς τὸ τέλος Νηῶν κατάλογος, οὗ καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐγγράφεται.

δραιῶται ἀπώλεσαν ὅλα τὰ πλοῖά των εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ . . . » Ποῦ εἶσαι, προσφιλὴς σκιά τοῦ Φραγκίσκου Βούλγαρη, ὅστις μετὰ τὴν εἰρήνην, τῷ 1830, ἐπεβιάσθη εἰς τὸ ὑπηρετήσαν τὸν ἀγῶνα πλοῖόν σου, παρέλαβες δὲ τὸν σὸν υἱὸν καὶ γαμβρὸν καὶ ἐπεδόθης εἰς τὴν ἐμπορίαν; Ποῦ εἴσθε, σεβάσμιοι ἀδελφοὶ Κουντουριῶται, οἵτινες ἐξεκινήσατε τὰ πλοῖά σας τὰ ἱστορικά εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τὸ 1830; Ποῦ εἶσαι μακαρίτα Σταμάτη Μπουτούρη, ἐμπορικώτατε πάντων; ποῦ εἴσθε τόσα ἄλλα ἀγλαὰ τέκνα τῆς Ἰδρας, ὅσα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπιδοθέντα μετὰ τὸν ἀγῶνα ὅθι ἐδοξάσθητε, ἐκακουγήσατε εἰς τὰς θαλασσοπορίας, ἐναυαγήσατε εἰς τὸν Εὐξείνιον ἢ ἀφήσατε τὰ ὅσα εἰς τὰ ξένα; Ἀπαντήσατε μὲ μίαν αἰώνιον ἀποκήρυξιν εἰς τὸν ὕβριστὴν τῆς μνήμης σας, τὸν παραγράφοντα τὰ ἐν εἰρήνῃ ἔργα σας μετὰ τὴν ὁποίαν ὑπέσθητε πολυετῆ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δοκιμασίαν πολυμύχθων ἀγῶνων καὶ ἐσχάτων κακουχιῶν!

Ἡ σιωπὴ τοῦ τάφου σᾶς κωλύει· σεβόμενοι ἡμεῖς τὴν μνήμην σας, αὐτὴν δὲ τὴν συνείδησιν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ πλείστων ξένων λαῶν τὴν ὁμολογίαν συμμαρτυροῦσαν ἔχοντες, ἀπαντῶμεν.

Ἄ. Ὀλόκληρος ἡ ὁμάς τῶν πλοίων, ὅσα εἶχον αἱ τρεῖς νῆσοι Σπέτσαι, Ἰδρα καὶ Ψαρά, ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὰς ναυμαχίας οὐδὲ ἐν ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο ἢ ἐβυθίσθη, ὑστέρησαν δὲ ἀπὸ τὴν ὁμάδα ταύτην Σπετσειωτικὰ δύο καὶ Ἰδραιωτικὸν ἓν. Ἐκ τῶν πρώτων, τὸ τοῦ Θεοδωρῆ Χ. Ἰωάννου Μέξη ὁ *Θεμιστοκλής*, περιπεσὸν εἰς γαλήνην τῷ 1821 Σεπτεμβρίου 30 ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Κατακώλου, μεμονωμένον δὲ περιεκυκλώθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐξωγρήθη, τῶν ναυτῶν διασωθέντων εἰς τὴν ξηρὰν· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ Ἀνδρέου Σκλιᾶ, ἐκπλεύσαν ἀπὸ Σπέτσας, μετοπώρου μεσοῦντος, τῷ 1822, εἰς συνάντησιν τῶν συναδέλφων του, ἔγεινεν ἀφανές. Οὐδεὶς γινώσκει τὰ περὶ τοῦ πλοίου τούτου ἔκτοτε, οὐδεμία ἠκούσθη εἰδήσις· συνεκρούσθη κατὰ θάλασσαν μὲ ἄλλο καὶ κατεποντίσθη; ἐκάνη ἐξ ἀπροσεξίας; Τίποτε δὲν γνωρίζομεν παρὰ μόνον ὅτι δύο ἀδελφοί, οἱ πλοιάρχουντες, καὶ ὀγδοήκοντα νεανίαι συμπλωτῆρες, ἡμίσεις ἐκ Σπετσῶν καὶ ἡμίσεις

ἐξ Ἰδρας, ἐβύθισαν τὰς δύο νήσους εἰς μέγα πένθος, ἐκλιπόντες ἀπὸ τοῦς ζῶντας. Ἐκ τῶν τῆς Ἰδρας δὲ πλοίων ἓν μόνον, ἓν, τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κριεζῆ καλούμενον, ἐκάη τῇ 12 Ἰουνίου 1825 αἰφνιδίως εἰς τὰ Βάτικα παρὰ τὸν Μαλέαν, ὅθι ἦτο προσωρμισμένος ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἀπὸ ἀπροσεξίαν τῶν ἐν αὐτῷ.

Β'. Ὅσα πλοῖα εἰς τὰς τρεῖς κοινότητας μηχανομένου τοῦ πολέμου ἀπέβαινον δύσχρηστα διὰ τὴν ἡλικίαν κτλ. μετεποιούντο εἰς πυρπολικά, αἱ δὲ Σπέτσαι εἶχον ὀλιγώτερα παρήλικα πλοῖα· ἐκ τούτου ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρπολικῶν τῶν ἡλαττοῦτο σχετικῶς πρὸς τὰ τῶν ἄλλων νήσων, μετὰ πλείστου δὲ μόχθου κατήρτισαν τὰ ὅσα προσήνεγκον.

Γ'. Ἐκ τῶν Ψαριανῶν πλοίων τῶν πρὸς πόλεμον κατηρτισμένων ἐπίσης οὐδὲν ἀπωλέσθη κατὰ τὰς ναυμαχίας, παρὰ τὰ μεταποιηθέντα εἰς πυρπολικά, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων δύο νήσων, ἅτινα πότε ἐπετύγχανον πότε ὄχι, πολλάκις δὲ εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν συμπλοκὰς στενοχωρούμενα, ἀπὸ τοῦς ἰδίους αὐτοῦς πυρπολητὰς ἐβυθίζοντο ἢ ἐκαίοντο, ἵνα μὴ περιπέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν πολεμιῶν. Ἐξαιρέσεις τούτου ὑπάρχει κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν (21-22 Ἰουνίου 1824) τῆς καταστροφῆς τῶν Ψαρῶν, ὅτε ἔπαθόν τινα πλοῖα, διότι ἄνευ πηδαλίων εὕρισκόμενα, ὠρμήθησαν πρὸς τὸν κίνδυνον.

Δ'. Ἀλέξανδρος τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἀείμνηστος τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτης, Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας, τῷ 1829 ἔπει ἐπέστησε τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ ναυτικὸν τῶν τριῶν νήσων μετὰ πολλῆς προθυμίας, διώρισεν ἑπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ἀπαιτήσεών των, καὶ δευτέραν ἄλλην νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰ πλοῖα· ἐχορήγησε δὲ ἀνὰ πεντακόσια διστήλα εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην, ὅπως εὐτρεπίσῃ δι' αὐτῶν τὸ αὐτοῦ σκάφος, τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης. Ἐκτοτε ὅστις ἤθελε νὰ πονοκεφαλῆσῃ, ἢ νὰ θητεύσῃ εἰς τὰ ξένα ὅπως εὐρη πόρον ζωῆς, τῆς εἰρήνης μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων κλεισθείσης τῷ 1830, ἐπεδόθη εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα· ὅστις δὲν εὐηρεσεῖτο, ἐνεκόλωθη ἄλλο στάδιον. Ὁ μὲν ἐκίνησεν εἰς ἐμπορικοὺς διάπλους τὸ πλοῖόν του τότε, ὁ δὲ τὸ ἐγκατέλιπεν, ἄλλος εὐρών τὸ ἐπώλησεν. Οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ Ψαριανοὶ ἐπεδόθησαν ὅλοι ἐκ νέου εἰς τὸ ναυ-

τικὸν ἐμπόριον, καὶ οἱ Ὑδραιῶται ἐπίσης (α). Ἄν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔκαμιν χρῆσιν τῶν πλοίων των ὁποῖαν καὶ οἱ ἄλλοι, τούτου αἷτιον ἀλόγηστον εἶναι, ὅτι δὲν εἶχον εὐχαρίστησιν, δὲν εὕρισκον τὸ συμφέρον των ναυτιλλόμενοι, δὲν εἶχον κλήσιν εἰς τὴν θάλασσαν πλέον οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν ἢ τὰ τέκνα των. Περιουσίαι δὲ διασωθεῖσαι χρηματικαί, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος, ἀσυγκρίτως πλείοτεραι εὐρέθησαν εἰς χεῖρας τῶν Ὑδραιωτῶν σχετικῶς παρὰ εἰς τοὺς συναδέλφους των Σπετσιοῦτας καὶ Φαριανούς. Μάρτυς δὲ τῶν λόγων μας τὰ ἀπέραντα ὑποστατικά, αἱ ἰδιοκτησίαι αἱ ὠραῖαι, αἱ ἀξιόλογοι γαῖαι, τὰς ὁποίας, καλῶς σκεφθέντες, ἐκτῆσαντο οἱ Ὑδραιῶται εἰς Ἀργολίδα, εἰς Ἐρμιονίδα, εἰς Ἄττικὴν, εἰς Εὐβοίαν, εἰς Σύρον καὶ ἀλλαχόσε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Οἱ Σπετσιοῦται δὲν εἶχον μετὰ τὸ 1830 παρὰ ἀσήμαντον χρηματικὸν, καὶ τοῦτο διασωθὲν εἰς δύο τρεῖς οἰκοκυραίους ἐπεδόθησαν λοιπὸν μὲ μόνον δέκα ἕξ πλοῖα ὕσα, λείψανα τοῦ

(α) Μετὰ τὸ 1830 οἱ Κουντουριῶται ἐμπορεύθησαν μὲ τέσσαρα ἐκ τῶν τοῦ ἀγῶνος πλοίων των, ὅσα γνωρίζομεν ἤτοι, τὰ ὑπὸ τὸν Α. Σάββαν καὶ Στ. Φώκαν διοικούμενα, ἐπικύσαντα δὲ ἕως τὰ 1840, τὸ ὑπὸ τὸν Γ. Νέγκαν, αὐτανδρὸν ναυαγῆσαν εἰς Εὐξείνιον Πόντον τῇ 1832 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, καὶ τὸ ὑπὸ τὸν Τσῶρτσον σὺν τῇ πληρώματι ἀπωλεσθὲν εἰς Τένεδον τῇ 1834 κατὰ μῆνα Φεβρουάριον. Ὁ Φραγκίσκος Βούλγαρης ἐταξείδευσε μὲ τὸ ἴδιόν του πλοῖον τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀπέθανε τῇ 1833 εἰς Γιβραλτάρ, ὁ Σταμάτης Ν. Μπουντούρης ἐκίνησεν εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον ὅλα του τὰ πλοῖα ἐπίσης ἀπὸ τὸ 1830, τὰ συμμετασχόντα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τὸν μὲν Ἰάσονα ὑπὸ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Νικόλαον, ἀποβιάσαντα ἐν Λισαβώνῃ τῇ 1833, τὸ δὲ ὑπὸ τὸν Γκίκαν Ψεύστην κτλ. Ὁ Ἰωάννης Ὁρλάνδος ὠσαύτως ἐπεδόθη εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον μὲ ὅσα πλοῖα τοῦ ἀγῶνος τῷ εὕρισκοντο· ὁ Ἰωάννης Μακρομουράς ἐπίσης ἐταξείδευσε μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Γ. Σαχίνῃ· ὁ Δημήτριος Βῶκος μὲ τὸ ἰδιοκτητὸν αὐτοῦ πλοῖον ὁμοίως· ὁ Ἀναστάσιος Σερφυτῆς μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Τσαμαδοῦ, καὶ πλείστοι ἄλλοι ἄνδρες γενναῖοι τῆς ἐπαναστάσεως, τέκνα ἔνδοξα τῆς Ὑδρας, μὲ πλοῖα ὕδραϊκὰ τοῦ ἀγῶνος ἐταξείδευσαν καὶ ἐμπορεύθησαν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ νηιλόγια καὶ τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐγγυηρῶν ἀρχῶν μετὰ τὸ 1830—1840, καὶ τ' ἀρχεῖα τῶν ἑλληνικῶν Προξενείων, ἐπιβεβαιοῦσι δὲ τῶν ξένων δυνάμεων αἱ ἀρχαί.

ἀγῶνας, ἦσαν συντηρητέα, τῶν ἄλλων ἀποσυντεθέντων διὰ καυ-
σόξυλα, εἰς τὰς ναυλώσεις καὶ παντοιοτρόπως ἐπορίζοντο τὰ πρὸς
τὸ ζῆν, ἕως οὗ περὶ τὸ 1840 ἐξέλιπον πλέον αὐτὰ τὰ τὴν δό-
ξαν τοῦ ἔθνους μαρτυροῦντα πολύαθλα πλοῖα.

Ἄλλ' ἡ εἰρήνη ἐπέφερεν εἰς ἕλην τὴν Ἑλλάδα μεταβολὴν
πραγμάτων· οἱ Ἕλληνες, καὶ μάλιστα οἱ ναυτικοί, ἐσχετίσθησαν
μετὰ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐκτὸς ἐπικρατειῶν, περισσώτερον δὲ μὲ
τοὺς ὁμογενεῖς. Ἐκ τούτου ὅπως εἰς τὴν ξηρὰν ν' ἀναβλαστή-
σωσιν εἰδομεν πόλεις νέας καὶ νὰ καταφυτευθῇ ἡ ἐρημωθεῖ-
σα ἀπὸ τὸν Ἰμπρακίην γῆ ὡς ἐκ μαγείας, οὕτως εἰς τὰς πα-
ραθαλασσίους πόλεις ἠύξησεν ἡ ἐνέργεια τῶν ἀνθρώπων πάσης
τάξεως, καὶ οἱ ναυτικοὶ τοῦ νέου Βασιλείου πανταχόσε τῆς
Ἑλλάδος ἀπέκτησαν ἰδιοκτησίας. Τί παράδοξον λοιπὸν ἂν καὶ
οἱ Σπετσιῶται μετὰ τριακονταετῆς μόχθους ἀπέκτησαν 157
πλοῖα νέα, ἀφ' οὔ αἱ Σαλαμινῖαι δὲν ἐπανερχονται εὐκόλως εἰς
τὴν ζωὴν (α);

(α) Παραθέτομεν τὴν στατιστικὴν τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα χρησιμευσάν-
των πλοίων ἐκ τῆς νήσου Σπετσῶν.

*Ἄσα ἐχρησίμευσαν ὡς πυρπολικὰ, μεταποιηθέντα δὲ
τοιαῦτα ἀπὸ τὴν ομάδα τῶν πολεμικῶν.*

1) Τοῦ Γ. Χ. Ἀνδρέου (ἐναυπηγῆθη τῷ 1815) ὁ Ἀλέξανδρος Α'.
2) ὁ Σαραμώνης τοῦ Γ. Κούτση· 3) ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Γεωρ. Λάμπρου
(1811)· 4) ὁ Ἀχιλλεύς, ἦται Παλαιὰ ναβέτα τοῦ Γεῖνα Μπότση
(1812)· 5) ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τοῦ Νικ. Δ. Λαζάρου (1814)· 6) ὁ Ἀρ-
χιδοῦξ Μιχαὴλ τοῦ Νικ. Ἀδριανοῦ (1814)· 7) ἡ Ἀθηνᾶ Δημ. Ἰω.
Ὀρλόφ· 8) τὸ Πυρπολικὸν Ἀναστ. Ἀνδρούτσου· 9) ἡ Μπέλα Πούλια
τοῦ Ἡλία Μπάμπα (1816). 9

Ἄσα ἐξεποιήθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀγῶνος.

1) Ἡ Σκαρδαμουῖλα τοῦ Γ. Κλήσια (1812)· 2) ὁ Πελεκάνος
Α. Κυριακοῦ, ἄλλοτε πυρπολικὸν μὴ χρησιμεύσαν (1811)· 3) ὁ Πο-
σειδῶν τοῦ Ἀθ. Π. Γουδῆ (1816)· 4) ὁ Θαλάσσιος Ἴππος τοῦ
Χρυσίνα ἢ Γεωργίου Μπούκουρη (1816)· 5) ὁ Ἀγαμέμνων τῆς
Λασκαρίνας Μπουμπουλίας (1820)· ἠγοράσθη δὲ τῷ 1829 ἀπὸ
τὸν Κυβερνήτην Ι. Καποδίστριαν καὶ ἐγένετο ἐθνικόν. 5

*Ἄσα ἐξέλιπον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος
ἢ ἐγένοντο ἀφανῆ.*

1) Ὁ Θεμιστοκλῆς τοῦ Θεοδωρῆ Χ. Ἰωάννου Μίξη (1820),

Ἄν μακροθυμῆσης, ἀναγνώστα, ἔχεις καὶ τούτων παραδοξό-
τερα νὰ διέλθῃς. Ὁ αὐτὸς Συγγραφεὺς ἐν τόμῳ α'. σελίδι 681,
λόγον ποιούμενος περὶ τῆς πρώτης ἐπιδρομῆς τῶν Ὀθωμανῶν
κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, λέγει· «οἱ Ὀθωμανοὶ ἐφάνησαν κατὰ
πρῶτον τῇ 25 Ὀκτωβρίου (1822) καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐστρατο-
πέδευσαν κατέναντι τοῦ Μεσολογγίου . . . καὶ Γολίσκος Ὑδραϊ-

ζωγρηθεὶς ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1821· 2) ὁ Ἀλέ-
ξανδρος τοῦ Ἀνδρέου Μήτρου Σκλιᾶ (1812), θρῆκιον γενόμενον
ἀφανὲς ἀπὸ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1822. 2

*Ἔοσα ἐρανάγησαν ἀμέσως μετὰ τὴν εἰρήνην, ἐπιδοθέντα
εἰς τὸ ἐμπόριον.*

1) Ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Ἰω. Α. Κυριακοῦ (1819), ναυαγῆσας τὸν
Δεκέμβριον τοῦ 1830 εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λιῶνος ἐν Σέττῃ· 2) ὁ
Παγκρατίων τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου (1813), ναυαγῆσας τὸν Αὐγούστον
τοῦ 1830 εἰς Σύρον. 2

Ἔοσα διελύθησαν καὶ ἔγειναν καυσόξυλα μετὰ τὸ 1829.

1) Ὁ Ἐπαμινώνδας τοῦ Κωνσταντίνου Μπάμπα (1813)· 2) ὁ
Ἡρακλῆς τοῦ Χριστοδούλου Κούτση (1814)· 3) ὁ Ποσειδῶν τοῦ
Παύλου Χ. Ἀναργύρου (1814)· 4) ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἀναγνώστου
Χ. Ἀναργύρου (1817)· 5) ὁ Λυκοῦργος τοῦ Βασιλείου Ν. Λαζάρου
(1816)· 6) ὁ Κόντε Μπενίξερ τοῦ Γκίκα Τσοῦπα (1811)· 7)
ὁ Λεωνίδας τοῦ Χατσῆ Ἰωάννου Μέξη (1816). 7

Ἔοσα διελύθησαν ἐπὶ τῆς ἐπανάστασεως.

Αἱ δύο τράται καὶ ἡ γαλιότα τοῦ Ἀναστ. Ἀνδρούτσου, φερό-
μεναι εἰς τὸν πίνακα τῶν ναυτικῶν ἀποζημιώσεων. 3

*Ἔοσα πλοῖα ἐπέζησαν ἀπὸ τὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπεδόθησαν
εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τῆς διαλύσεως
ἢ ἐκποιήσεως των τῷ 1839—1840.*

1) Ὁ Περικλῆς Ἀνδρέου Χ. Ἀναργύρου (1820)· 2) ὁ Ἀχιλ-
λεὺς Θεοδώρου Δ. Λαζάρου (1819)· 3) ὁ Σόλων Γεωργ. Πάνου
(1819)· 4) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἥλια Θερμισιώτου (1817)· 5) ὁ Τι-
μολέων τῶν Μωριατῶν (1818)· 6) ὁ Διομήδης Δημητρίου Κα-
λαφάτῃ (1820)· 7) ὁ Διομήδης τοῦ Γκίκα Μπότση (1819)· 8) ὁ
Θεμιστοκλῆς Γεωργ. Κούτση (1818)· 9) ὁ Ξενοφῶν Δ. Σκλιᾶ
(1815)· 10) ὁ Λυκοῦργος Σάντου Θεοδώρου (1817)· 11) ὁ Περι-
κλῆς Κ. Μπουκουβάλα (1816)· 12) ὁ Ἐπαμινώνδας Χατσῆ Ι.

κός, συγκείμενος ἐξ ἑπτὰ πλοίων, ἠγκυροβόλησε τῇ 9 Νοεμβρίου παρὰ τὸ Βασιλάδι. . . . Ἐπειδὴ δὲ τὰ Ἰδραϊκὰ πλοῖα δὲν περι-
εῖχον μαχητάς, τέσσαρα ἐξ αὐτῶν ἀπέπλευσαν τῇ 11 διὰ τὴν
Γλαρέντσαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπανῆλθον ἐν τάχει, φέροντα ἑξακοσίους
στρατιώτας ὑπὸ τὸν Πετρόμπετην κ.τ.λ.» ἦτοι, θέλει νὰ ἰσχυρι-
σθῆ ὁ Συγγραφεὺς, ὅτι ὁ Ἰδραϊκὸς στολίσκος μόνος συντέλεσε νὰ
σωθῆ τοῦ κινδύνου ἡ δυτικὴ Ἑλλάς τότε, διότι οὕτως αὐτῷ ἔδο-
ξεν. Ἡμεῖς δὲ λέγομεν, ὅτι ἂν ἡ ναυτικὴ ἑλληνικὴ δύναμις ἐχρη-
σίμωσεν εἰς ματαίωσιν τῆς ἐκστρατείας ταύτης τῶν Ὀθωμανῶν,
τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνωπιον τοῦ Μεσολογγίου καταπλεύσα-

Μέξη (1817)· 43) ὁ Φωκίων Ν. Σύρμα (1819)· 44) ὁ Διο-
μήδης Ἀντωνίου Δρίτσα (1819)· 45) ὁ Ἀχιλλεὺς Ἰωάννου
Μαθιοῦ (1818)· 46) ὁ Φιλοκτήτης Ἐμμ. Δ. Λαζάρου (1818). 46

*Ἔσοι γολέται λαμβάνον ἀποζημιώσεις, χρησιμεύσα-
σαι δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον.*

1) Ὁ Κίμων τοῦ Ἀναργύρου Λεμπέση· 2) ἡ Νέμεσις τοῦ Μι-
χαήλ Γ. Οἰκονόμου· 3) ἡ Περσεφὼν Χριστοδούλου Γ. Μαθιοῦ. 3

Τὸ ὄλον τῶν πλοίων, ὡς ἐν τῷ τῶν ἀποζημιώσεων πίνακι. . . 47

Προσθέσει τῶν πέντε πυρπολικῶν, ἀγαρασθέντων ἀπὸ τὸ κοινὸν ἐπὶ
τούτῳ, ἤτοι 2 ἀπὸ Γουδῆν, ἐν ἀπὸ Γ. Μαλοκίνην καὶ τὰ δύο τοῦ
πίνακος τῶν ἐράνων. 5

Τὸ σύνολον. . . 52.

Ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τούτου Πίνακος ἐξάγεται ὅτι ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς
νήσου τῶν Σπετσαῶν, τὰ χρησιμεύσαντα εἰς τὸν ἀγῶνα, μόνον δεκαεὶ διεσω-
θησαν ἀντὶ τῶν 47 τοῦ Πίνακος, καὶ ἐχρησίμωσαν πρὸς ἐμπορίαν εἰς τοὺς
ἰδιοκτήτας αὐτῶν, τὰ ὀνομαστί σημειωθέντα ἐνταῦθα καταχωρισμένα δὲ
εἰς τὸ νηιλόγιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τὸ ἔτος 1830. . . 46

Προσέτι ἀπὸ τὰ διαλυθέντα ἑπτὰ, οἱ ἰδιοκτῆται στεροῦμενοι παν-
τὸς ἄλλου πόρου, συνέλεξαν τὰ λείψανα τοῦ ὕλικου καὶ ἐναυπήγησαν
ἀπὸ τὸ 1830 ὀπωσδήποτε σκάφη μικρὰ καὶ ταπεινὰ ἕξ, ἐκτὸς τοῦ
πλοίου Ἡρακλέους, ἀνήκοντος εἰς τὸν Ἀναγνώστην Χ. Ἀναργύρου,
ὅπερ δὲν ἀντικατεστάθη. 6

Προστίθενται αἱ τρεῖς γολέται τοῦ Πίνακος τῶν ἀποζημιώσεων,
ἐπιδοθεῖσαι καὶ αὐταὶ εἰς τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον 3

Προσέτι αἱ δέκα ἕξ γολέται αἱ διασωθεῖσαι μετὰ τὴν εἰρήνην. . . 46

Τὸ ὄλον τῶν πλοίων τῆς νήσου Σπετσαῶν, ὅσα ἐπεδόθησαν εἰς τὸ
ἐμπόριον μετὰ τὸ 1830 ἔτος. . . . . 41.

λη'.

σαν ἐγκαίρως Σπετσιωτοῦδραιωτικὴν μοῖραν, ὡς μαρτυροῦσιν ἐπίσημα ἐγγράφα ἅτινα παραθέτομεν. Ἐκ τούτων δὲ ἀριθμητικῶς καταφαίνεται πόσον εὐγλωττος καὶ πειθήνιος εἶναι τῶν ἱστορικῶν κειμηλίων τοῦ ἔθνους ἡ λαλιὰ, καὶ εἰς πόσον σέβας κινεῖ καὶ τὸν ἀπαθέστερον ἢ φωνὴ τῆς ἀληθείας.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Γερουσίαν (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

« Ἀπαρξίτητον χρέος νομίζομεν νὰ προῖδεάσωμεν τὴν Σεβαστὴν Γερουσίαν, ὅτι τὰ μὲν καράβια πρὸ πολλοῦ διέπλευσαν πρὸς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἐκ δὲ τοῦ μισθοῦ δὲν ἐδόθη εἰμὴ τὸ ἕμισυ τοῦ μηνιαίου, εἰπόντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι τὸ ἄλλο ἕμισυ θέλει δοθῆ εἰς τὰς φαμηλλίας των κτλ.»

Ἐκ Σπετσῶν, τῇ 25 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι Σπετσῶν.

*Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους οἰκοκυραίους τῆς πολιτείας
Σπετσῶν (β).*

« Σὺν θεῷ ἀγίῳ ἐκαλοκατευοδώθημεν εἰς τὰς 14 τοῦ τρέχοντος μὲ τὰ δύο πλοῖα καὶ ἐν μπουρλότον, καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν τὸ καλὸν μας ἀρίθον· διὰ δὲ τὸ ἄλλο καράβι ὅπου ἀφήσαμεν εἰς τὰς Σπέτσας δὲν ἔχομεν κάμμειαν εἶδησιν (γ). Εἰς τὰς 9 τοῦ τρέ-

(α) Ὅρα τόμον β'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος τέταρτον, τμῆμα πρῶτον, « Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν » εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρᾶν.

(β) Ἐπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. μέρος ε'. τμῆμα α'. « Ἐκθέσεις τῶν Ναυάρχων καὶ πλοιάρχων τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς νήσου Σπετσῶν » εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρᾶν.

(γ) Ἐπιθι τόμον β'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος γ'. τμῆμα α'. ἀλληλογραφίαν τῆς νήσου Ὑδρας 1822 Ὀκτωβρίου 23 καὶ 27. « Ἡμεῖς ἐδιορίσαμεν τοὺς καπετανεοὺς Θεόδωρον Γκιώνη, Δάζαρον Παναγιώταν, Ἀντώνιον Γ. Κριεζῆ, Δημήτριον Κριεζῆ, Σάββαν Ἀνδρέου, καὶ τὸ καράβι τοῦ καπετᾶν Γεωργίου Πάνου διὰ πολεμικὰ καράβια εἰς τὴν εἰρημένην ἐκστρατείαν, καὶ προσέτι ἐν μπουρλότο κτλ... » Τὸ πλοῖον τοῦ Γεωργίου Πάνου εἶναι ἐκ Σπετσῶν, εὐρίσκοντο δὲ ἐν Ὑδρᾷ πρόκριτοι Σπετσῶν καὶ τὰ πλοῖα των τότε, δι' ἐπισυμβᾶσαν ἕριδά τινα πρόσκαιρον μεταξύ Σπετσιωτῶν, μετὰ τὴν μετάστασιν τῶν οἰκογενειῶν τὸ παρελθὸν θέρος εἰς Ὑδραν

χόντος ἐβγῆκεν ὁ Μάρκος Βότσαρης ἐξω ἀπὸ τὸ Μισολόγγι καὶ ὠμίλησε μὲ τοὺς Τούρκους τάζων τοὺς διὰ νὰ προσκυνήσῃ. Αὐτὸ ἦτον πλάνο (στρατήγημα) τοῦ Βότσαρη ἕως νὰ ἔλθουν τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸν Μορέα. Λοιπὸν εἰς τὰς 13 τοῦ παρόντος τὰ ἀπεράσαμεν εἰς Μισολόγγι, τὸν Μανιάτμπεν, τὸν Ζαῖμην, τὸν Δεληγιαννόπουλον μαζῆ μὲ τοὺς στρατιώτας, τὸν ἀριθμὸν χιλιάδας τρεῖς. Λοιπὸν ἐβγῆκεν ὁ Μάρκος Βότσαρης καὶ ὠμίλησε κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, διὰ νὰ μὴν φανῆ ψεύστης τάχα, καὶ τοὺς λέγει, « ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα διὰ νὰ σὰς κάμω δούλευσιν διὰ προσκύνῃσιν, πλὴν τώρα δὲν ἠμπορῶ, ἐπειδὴ καὶ ἔφρασαν οἱ πρῶτοι τοῦ Μορέως, καὶ λέγουν ὅτι ἔχουν διὰ τὴν εὐγενίαν σας βαροῦτι καὶ μολύβι' λοιπὸν κάμετε ὅπως ἀγαπάτε.» Καὶ ἔτσι ἀνεχώρησεν ὁ Βότσαρης, καὶ μὲ δεῦτερον σὰς γράφομεν τὰ πάντα καταλεπτῶς. Ταῦτα καὶ ὑγιαίνετε ἐν Χριστῷ.

1822 Νοεμβρίου 16, Μισολόγγι.

Καπ. Νικόλαος Γεωρ. Κούτση, Καπ. Θεοδωράκης Δημητρίου Λαζάρου (α).»

Πολὸν μᾶς ἐπησχάλησεν ὁ τῶν Ἑλληνικῶν συντάκτης ὥρα νὰ τὸν ἐγκαταλείψωμεν πλέον, ἀφοῦ ἀνθρακες ἦσαν οἱ θησαυροὶ αὐτοῦ. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς ὃν τινα ἀπὸ τοιαύτας ψευδολόγους συγγραφὰς ν' ἀρυσθῆ τι ὠφέλιμον ἤλπισεν, ἐν αἷς μόνῃ τὴν διαστροφὴν τοῦ τε νοῦς καὶ τῆς καρδίας κερδαίνει ὁ ἀναγνώστης.

Ἄς διέλθωμεν ἤδη καὶ ὀλίγα ἐκ τῶν παρὰ Σπυριδωνος Τρικουπῆ ἱστορηθέντων, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς αὐτῆς ἀληθείας, ὅτι ἄνευ τῆς συμβουλῆς ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀξιοπιστῶν ἐκθέσεων ἢ ὑφήγησις τῶν γεγονότων ἀποβαίνει οὐχὶ μόνον ἀκροσφαλῆς, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὰ μέγιστα ἐπιλήψιμος, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος πολλάκις εἰς τοῦ συγγράφοντος τὸ ἀξιοπίστον, διότι τίθεται εἰς ἀμφιβολίαν πλέον τὸ γνήσιον τῶν εἰδήσεων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐθύτης τῶν λόγων του.

κτλ.— "Ἐπιθι εἰς παρόντος τόμου μέρος β'. τμήμα α'. "Ἐγγραφα προσωπίνης Διοικήσεως" ἔγγραφον αὐτῆς ὑπὸ χρονολογίαν 12 Ὀκτωβρίου 1822 πρὸς τοὺς ἐν Ἰδρᾷ διαμένοντας προκλήτους ἀνδρας τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐν σελίδι 581. (α) Ὁρα παρόντος τόμου σελ. 600.

Εἰς Τόμον γ'. τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐν κεφαλαίῳ ΜΘ'. σελίδι δὲ 142, γινομένου λόγου περὶ τῆς ἀνακτῆσεως τῶν Ψαρῶν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης λέγει: «καὶ πλοῖα μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ ἐκ τοῦ προχείρου ἐτοιμάσθησαν (ἐν Ἰδρᾷ), καὶ ἐνωθέντα μετὰ τῶν διασωθέντων Ψαριανῶν ἀπέπλευσαν ὑπὸ τὸν Μικαούλην . . . διατάχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην πλεύσασα εἰς βοήθειαν τῆς Κάσου μοῖρα . . . νὰ πλεύσῃ καὶ αὕτη πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ἐπλευσε καὶ ἡ τῶν Σπετσῶν.» Παρακατιῶν δὲ προσθέτει ἐν σελίδι 143: «Τὴν δὲ 3 (Ἰουλίου 1824) ἐξημερώθη ἡ ὑπὸ τὸν Μικαούλην μοῖρα ἔξωθεν τῶν Ψαρῶν ὑπὸ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Λιμεναρίου καὶ ἀπεβίβασεν ἕως τριακοσίους ναύτας . . . Ἐν τούτοις ἔφθασε καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην μοῖρα ἀπελπίσθησαν τότε οἱ Τούρκοι κτλ. . . »

Ἡ δὲ μοῖρα τῶν Σπετσῶν, περὶ τῆς ὁποίας ἐποίησες μνείαν ὅτι ἐξέπλευσε, τί ἔγεινε, πολὺ ἱστοριογράφος; Μὴ ἐνώθη μὲ τοὺς Τούρκους; μὴ κατέβασε τὴν σημαίαν; μὴ ἐφοβήθη; μὴ ἐπέστρεψεν ἄπρακτος; Ἐπρεπε, νομίζομεν, νὰ εἴπῃς τι περὶ τούτου ἀλλὰ λαλεῖ ἀντὶ τοῦ ἐντίμου ἱστορικοῦ αὐτῆ ἡ φωνὴ τῶν πνευματικῶν ταμείων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀπαντᾷ αὐτῆ τῶν ἀγωνιζομένων ὁμογενῶν ἡ συνείδησις. Ἴδου ἡ ἀλήθεια πλήρης!

*Πρὸς τοὺς Κυρίους προκρίτους καὶ προὔχοντας τῆς
Νήσου Σπετσῶν (α).*

Σᾶς εἰδοποιούμεν ὅτι μετὰ τὸν μισευμὸν μας ἀπὸ τὰς Σπέτσας ἐφθάσαμεν εἰς τὰς εἴκοσι μία Ἰουνίου εἰς τὴν Κάσον μ' ὄλον τοῦτο ἤυραμεν τὰ ὅσα δὲν ἠλπίζαμεν, λέγω τὴν Κάσον προσκυνημένην. Λοιπὸν τοὺς ἐπαρακινήσαμεν νὰ φύγουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον, ὅμως αὐτοὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἤθελαν νὰ σταθοῦν εἰς τὸν τόπον τῶν, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν κἀνένα πρᾶγμα μαζὶ τῶν, ὅτι τοὺς τὰ ἐπῆραν ὅλα οἱ Τούρκοι, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἤθελον. Ἡμεῖς ὅμως βλέποντες ὅτι οἱ Κάσιοι δὲν πείθονται εἰς τὰς συμ-

(α) Ὅρα εἰς τὸ μνημονευθὲν τμήμα τῶν ναυτικῶν ἐκθέσεων, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν.

Βουλὰς μᾶς, ἀπεφασίσαμεν νὰ φύγωμεν, ἐπειδὴ μᾶς εἶπον ὅτι ἡ ἀρμάτα ἦτον εἰς Μυτιλήνην, καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐφύγαμεν. Εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν μᾶς ἦλθον τὰ μπουρλότα καὶ ἐτραβούσαμεν εἰς τὴν Σάμον· ἐμαζώχθηκαμεν τὰ Σπετσιωτικὰ ὄλα 17, καὶ 12 Ἰδραιωτικὰ καράβια. Φθάνοντες ὅμως ἕως εἰς τὰ Νίσουρα, μᾶς ἠκολούθησαν οἱ καιροὶ σκουντράριοι καὶ ἐσκορπήσαμεν εἰς τὰ νησιά, καὶ εἰς τὰς 26 Ἰουνίου ἐφθάσαμεν μερικὰ καράβια διὰ νὰ συναχθῶμεν ὄλα ἐκεῖ. Ἐν ταυτῷ μᾶς λέγουσι ὅτι τὰ Ψαρά κινδυνεύουν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν στερεᾶς καὶ θαλάσσης. Εὐθύς ἡμεῖς μισεύομεν διὰ νὰ συνάξωμεν ὄλα τὰ καράβια ν' ἀκολουθήσωμεν διὰ τὰ Ψαρά. Εἰς τὰς 27 ἐνωθήκαμεν μ' ὄλα τὰ πλοῖα καὶ ἐγυρίσαμεν ὀπίσω εἰς Σάμον, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν διὰ τὰ Ψαρά. Ἐμάθομεν ὅμως ὅτι τὰ Ψαρά ἐκυριεύθησαν ὄλα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν· μόνον ἐβαστούσε τὸ Παλαιόκαστρον, καὶ ἦτον μερικὰ φαμήλλια καὶ μερικοὶ στρατιῶται, ἐστενοχωρήθησαν ὅμως καὶ ἔδωσαν φωτιὰν τῆς μίνας καὶ ἦλθον ἄνω κάτω. Εἰς τὰς εἴκοσι ὀκτῶ ἀπεράσαμεν σφράνο εἰς τὴν Χίον, καὶ ἐν ταυτῷ βλέπομεν ἓνα τουρκικὸν βρῖκι ἀρμαμέντο μὲ στρατεύματα. Λοιπὸν ἐπλησιάσαμεν καὶ τὸ ἐκτυπήσαμεν μὲ τὰ κανόνια· ἐστενοχωρήθη μ' αὐτὸ καὶ τὸ ἔρριψεν ἔξω. Ἡμεῖς ὅμως ἀνεχωρήσαμεν, ἐπειδὴ ἐνύκτωσε, καὶ ἐτραβήξαμεν διὰ τὰ Ψαρά.

Εἰς τὰς 29 ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Ψαρά καὶ εἶδομεν τὴν χώραν καυμένην, τὸ κάστρον σκορπισμένον· ἐπλησιάσαμεν διὰ νὰ κάμωμεν τίποτε, μᾶς ἐπιασαν μὲ τὰ κανόνια. Ἡμεῖς δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν ντεσπάρκον, ἐπειδὴ εἴμεθα ὀλίγα καράβια, δέκα Σπετσιωτικὰ καὶ ἑπτὰ Ἰδραϊκά. Βλέποντες ὅτι δὲν κάμνομεν τίποτε, ἐγυρίσαμεν ὀπίσω, ἐπειδὴ ἦτον κελοῦπαι εἴκοσι καὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν στερεὰν καὶ μᾶς ἐκτυπούσαν. Ἐν ταυτῷ ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Τῆνον· ἐμισεύσαμεν ὄλα διὰ τὸ νὰ μᾶς ἔλειπον ἑπτὰ καράβια μὲ τὰ μπουρλότα. Πλησιάζοντες εἰς τὴν Τῆνον, βλέπομεν τὴν γολέταν τοῦ Τομπάζη καὶ μᾶς λέγει νὰ ὑπάγωμεν τὸ ὀγλιγώροτερον· εἰς δύο ὥρας ἀπὸ τὴν γολέταν τοῦ Τομπάζη ἔρχεται ὁ Σαχτούρης καὶ μᾶς λέγει ὅτι τὰ καράβια εὐρίσκονται εἰς τὴν Χίον. Ἐγυρίσαμεν ὄλα τὰ καράβια δι' ἐκεῖ.

Εἰς τὰς 2 Ἰουλίου ἐνωθήκαμεν ὅλα τὰ καράβια ἀπὸ τὰ τρία νησία, καὶ εἰς τὰς 3 Ἰουλίου ἐπλησιάσαμεν εἰς τὰ Ψαρὰ καὶ ἐκάμαμεν ντεσπάρκον ἕως χίλια τουφέκια τῶν καραβίων. Βλέποντες οἱ Τοῦρκοι ἔτσι, ἐμβήκαν εἰς τὰς κελούπας ὅσοι ἐπρόφθασαν ὅμως ἓνας Ἀγάς μεγάλος ἔμεινεν ἔξω εἰς δύο ὀσπίτια κλεισμένος. Τὰς κελούπας ὅμως τὰς ἐκατσάραμεν μὲ τὰ καράβια, καὶ δύο τὰς ἐκαύσαμεν μ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅπου εἶχον, τὰς δὲ ἄλλας τὰς ἐβρίψαμεν ἔξω καὶ τὰς ἐκαύσαμεν τρεῖς μόνον ἐγλύτωσαν. Εἰς τὰς 4 Ἰουλίου ἐγυρίσαμεν καὶ ἀράξαμεν εἰς τὴν χώραν καὶ ἐκτυπούσαμεν μὲ τὰ κανόνια διὰ νὰ ἐκβάλωμεν τοὺς Τοῦρκους ἀπὸ τὰ ὀσπίτια, καὶ ἐλπίζομεν νὰ τοὺς θανατώσωμεν.

Σὰς εἰδοποιούμεν ὅτι τὰ ἐχθρικά πλοῖα εὐρίσκονται εἰς Μυτιλήνην, ἐπειδὴ ἔχουν τρεῖς παπάδες μέσα διὰ νὰ προσκυνήσουν. Ἡμεῖς ὅμως ἀδειάζομεν τὴν χώραν ἀπὸ τὰ κανόνια καὶ τὴν ἀκορποῦμεν, ἐπειδὴ δὲν συμφέρει πλέον, καὶ εἰς δύο ἡμέρας μισύομεν δι' ἄλλο μέρος, ὅπου ἀποφασίσωμεν, ἐπειδὴ εἴμεθα τώρα ὅλοι σύμφωνοι εἰς ὅ,τι κάμωμεν. Σὰς εἰδοποιούμεν ὅμως ὅτι τὰ μπουρλότα μᾶς λείπουν καὶ δὲν τὰ ἔχομεν μαζῆ. Ἰγχαίνετε.

Ψαρὰ, τὴν 6 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Ναύαρχος τοῦ ὑμετέρου στόλου, ΚΩΝΣΤ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ.

Συνήλομεν, λέγει ὁ τῆς Σπετσιωτικῆς μαίρας ναύαρχος Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας, ὅλοι οἱ νησιῶται καὶ ἐκάμαμεν τὸ κατὰ δύναμιν. Ἴδου ἀληθῆς εἰκὼν τῶν γεγονότων, μαρτύριον ἐθνικὸν, ζῶσα ἱστορία. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἀποπλανᾶται ὁ ἱστορῶν εἰς ἀτελεῖ γεγονότα ἢ ν' αὐτοσχεδιάζῃ τὰ παρεμπίπτοντα, δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ παραθέτονται τὰ λεγόμενα αὐτῶν τῶν δραματουργῶν, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν εὐθύνην τοῦλάχιστον αὐτοῖ οὔτοι, ὅταν ψεύδωνται; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀριδῆλως ἐξάγεται ὅτι οἱ Σπετσιῶται, οὐχὶ μόνον παρῆσαν εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῶν Ψαρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πρώτων, πρὸς δὲ, καὶ ἐκ τῶν ἀνδραγαθησάντων.

Παρακατιῶν, διηγεῖται ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς τὰ κατὰ τὴν νῆσον τῆς Σάμου πρῶτα τρόπαια τῶν νέων Σαλαμινομάχων μαε

τῆς 5^{ης} Αὐγούστου 1824, ἀλλὰ μὲ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε, σχεδὸν εἰπεῖν, ἀποθαίνει δυσνόητος καὶ εἰς ἑαυτόν. Ἐν σελίδι 145, αὐτόθι λέγει· «τῷ ὄντι, τὴν 27 Ἰουλίου (1824) ἐξέπλευσαν 27 Ἰδραϊκὰ πλοῖα, πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ (γράφε, 20 πολεμικὰ καὶ 4 πυρπολικὰ), ἀποτελοῦντα τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν Σαχτούρην· κατόπιν ἐξέπλευσαν καὶ 8 Σπετσιωτικὰ (1), ἐτοιμάζετο δὲ μετὰ πολλῆς σπουδῆς γὰ ἑκπλεύσῃ καὶ ἡ δευτέρα Ἰδραϊκὴ μοῖρα ὑπὸ τὸν Μικαούλην κτλ.» (Γράφε, 16 Σπετσιωτικὰ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Γεώργιον Ἀνδροῦτσον, ἐκπλεύσαντα ἐκ Σπετσῶν τὴν 24, φθάσαντα δὲ εἰς Σάμον τὴν 27 Ἰουλίου, καὶ 12 ἕτερα ὑπὸ τὸν ὑποναύαρχον Ἰωάννην Ἀραστασίου Κυριακὸν μετὰ δύο ἄλλων ὡς προσκόπων ὑπηρετούντων πλοίων, τὸ ὅλον (α) τριάκοντα).

Ἐν πρώτοις, ποῖος ὁ ἑλληνικὸς στόλος τὸν ὅποιον διψῶντι ὁ Σαχτούρης; Ἑλληνικὸν στόλον δὲν γνωρίζει ὁ ἔσω καὶ ἔξω κόσμος κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν παρὰ τὰ ἰδιόκτητα πλοῖα τῶν οἰκοκυραίων τῆς Ἰδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Φαρῶν, ἅτινα διευθύνοντο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀνά ἑκάστην ἰδίαν ἀφ' ἑκάστης κοινότητος, δαπάνη τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ πρῶτον, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον συνδρομῇ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, τῶν δασμῶν καὶ ἐράνων τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν κτλ. Αὐτὰ τὰ ἀγνοεῖ ὁ Σπυρίδων Τρικούπης; Ὅχι βέβαια. Ποίου ἑλληνικοῦ στόλου τὴν διοίκησιν λοιπὸν ἀνέλαβεν ὁ Σαχτούρης καὶ κατὰ τίνος ἐντολὴν, δὲν μᾶς ἐξηγεῖ, ἐνῶ γνωρίζει ὅτι ἀπέπλευσεν ἐξ Ἰδρας διευθυντὴς τῆς Ἰδραϊκῆς μοῖρας ἐντολὴ τῆς ἰδίας κοινότητος, καὶ τίποτε περισσότερον.

Ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Ὁ Ἀνδρέας Βῶκος, ἡ Μικαούλης, ἐτιμᾶτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀπὸ τοὺς Ἰδραϊώτας ναυτικούς ἐν γένει, παρὰ δὲ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς νήσου ἦτο καὶ ἐπίφοβος μάλιστα. Πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως παρεχώρησαν ὅλοι τὴν ναυαρχίαν τῆς νήσου Ἰδρας, διὰ νὰ ἀποφύ-

(α) Ἐπιθὴ παρούσης Συλλογῆς τόμον β', μέρος ε', τμήμα α'. «Ἐκθέσεις τῶν ναυάρχων κτλ.» ἀπὸ τὰς 30 Ἰουλίου 1824 καὶ ἐξῆς εἰς τὴν σειράν, καὶ τὰ ναυτικὰ ἡμερολόγια, αὐτόθι.

γῶσιν ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς ἐπιτοπίους, καὶ ἕκαμὲν πολὺ φρόνιμα οἱ Ἰθραϊῶται. Τὸν δὲ Γεώργιον Σαχτούρη, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἠγάπων καὶ ὑπολήπτοντο οἱ συμπολίται του ὡς μετρίοφρονα καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα, ὠνόμασαν ὑποναύαρχον κατὰ πρῶτον, τὸ θέρος τοῦ 1824 ἐκπλεύσαντα κατὰ τὰ μέρη τῆς Σάμου. Ἐκάστη μοῖρα διοικεῖτο χωριστά, ἐξέπλεεν εἰς ἰδιαιτέραν ἀποστολὴν καὶ ἕκαμνε τὸ καθήκον τῆς ἄριστα. Ὑσάκις δὲ συννητῶντο οἱ ναυτικοὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ τῆς νήσου Ἰθρας, συναισθανόμενοι τὸ κρίσιμον τῶν πραγμάτων, τῆς ναυτικῆς δὲ τέχνης γνωρίζοντες τὸ ἀκροσφαλές, ἤξευρον πῶς νὰ συμπεριφέρωνται, ἀμοιβαίως τιμώμενοι καὶ ἀγαπώμενοι, πρὸς διευθέτησιν τῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀποβλέποντες. Ἐκ τοιούτων δὲ αἰσθημάτων ἐμπνεόμενοι καὶ μόνον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κοινῆ καλοῦ ἐπιδιώκοντες, διετέλεσαν πάντοτε πειθήνιοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κοινότητος των, ἧτις μὲ τῶν ἄλλων δύο νήσων τὰς κοινότητας ἀδιασπάστως σκεπτομένη καὶ ἐνεργοῦσα, οὐδὲν προὔργιαίτερον εἰς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῆς τοὺς κατὰ θάλασσαν περήγηλλε, παρὰ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν μὲ τῶν ἄλλων δύο συναδέλφων νήσων τὰς ναυτικὰς δυνάμεις, καὶ τὴν εἰλικρινῆ σύμπραξιν αὐτῶν ἀπῆτει εἰς πάντα τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα.

Τὰ αὐτὰ ἐνετέλλοντο καὶ εἰς τοὺς ναυάρχους τῶν Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ἀπὸ τοῦς οἰκείους των, ὡς μαρτυροῦσι τὰ μεταξὺ τῶν τριῶν κοινοτήτων ἀνταλλασσόμενα ἔγγραφα (α). Καὶ πῶς ἄλλως ἐδύνατο γενέσθαι, μάλιστα δὲ παρ' ἀνδράσιν ὁμοτέχνους καὶ ὁμοτίμους; Τίτλον οὐδένα ἔφερον οὐδεὶς ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ πλοίαρχου. Ἐκαστος νησιώτης ἦτο τριήραρχος καὶ κυβερνήτης—μὲ τὸ καράβι του καὶ τὸ πουγγί του,—εἶχε δὲ τὸν μύστακα ἀγερώχως ἀνωρθωμένον, ὥστε θαυμασμοῦ ἄξιον εἶναι πῶς, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κάποια πειθαρχία ἐτηρεῖτο καὶ σέβας εἰς προϊστάμενον τινὰ ἀπεδίδεδτο. Τὴν ἐπιβροὴν τὴν

(α) "Ἐπιθὶ παρούσης Συλλογῆς τόμον β'. ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν σειρὰν, ἦτο ἄλλη ἡλογραφία τῆς νήσου Ἰθρας, τῶν Ψυριακῶν τὰ σωζόμενα, καὶ πρωτόκολλον τῆς καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν".

ἀπέκτα ἕκαστος ἀπὸ τὰς πράξεις του, δηλονότι ὅστις ἀξίζειν ἐπιμαῖτο καὶ ἠγαπάτο ἀπὸ ὅλων, καὶ μεταξὺ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, τοὺς πολεμικοὺς ἄνδρας.

Τῶν διδομένων δὲ ἀπὸ τὰς κοινότητας πρὸς τοὺς διοικητὰς τῶν στόλων ἑκάστης νήσου σωτηρίων τούτων παραγγελιῶν καὶ προτροπῶν ἐγένετο ἐφαρμογὴ καὶ ἐκπλήρωσις κατὰ τὸ ἐφικτόν, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἀτομικοὶ χαρακτῆρες τῶν ἐντολοδόχων, τὰ ἦθη ἢ ὁ φυσικὸς ὀργανισμὸς τῶν κατὰ θάλασσαν ἀρχόντων πρὸς τὴν τοιαύτην οὐράνιον καὶ χριστιανικὴν κλήσιν δὲν ἀντέλεγον.

Βαρὺς ἦτον ὁ Μιαούλης (α), ἥπιος δὲ ὁ Σαχτούρης, ἀπλοῦκος

(α) Ἐν Καλαυρία διαιτῶμενός ποτε μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀγῶνος, διῆγεν εἰς τὸν κῆπον τοῦ μακαρίτου Μανουὴλ Τομπάζη, ἐν τῇ ἀπέναντι στερεᾷ μίαν δὲ ἑορτάσιμον ἡμέραν, πολλῶν παρεστώτων καὶ συνδιαλεγομένων, ὁ Μιαούλης ἐγέυετο ὄρθιος ὀπώρας, προσφερθείσας αὐτῷ, καὶ ἤκρατο. Τὴν συνδιάλεξιν τῶν μὲν καὶ τὴν σιγὴν τοῦ δὲ διέκοψεν ἡ ἔλευσις ἀγνώστου χωρικοῦ, εὐσχήμου τὸ ἦθος, ὅστις παρασταθεὶς λέγει· «δὲν μὲ δεικνύετε, » ἀδελφοί, αὐτὸν τὸν καπετὰν Ἀδρέαν Μιαούλην, διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῶ » καὶ ἐγώ ; » Ὁ ἐνδιαφερόμενος μόλις τὸν ἠτένισεν, εἰς δὲ τῶν παρευρεθέντων ἐπιδείξας τὸν ἄνδρα ἀπήντησεν, οὐτοσί ! Προτῆλθεν ὁ χωρικός καὶ τὸν συνεχάρη, ὁ δὲ Μιαούλης εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν πάντοτε καὶ τὴν ὀπώραν κρατῶν, μειδιῶν μόλις ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν. — Ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Βασίλειος Μπουντούρης, ὁ τύπος οὗτος τῆς σπαρτιατικῆς ἀριστοκρατίας, στενότατος δὲ φίλος τοῦ Μιαούλη καὶ ὁμόφρων αὐτῷ, ἐν ἰδιωτικῇ τινι συνδιαλέξει καὶ ἄλλων οἰκείων παρεστώτων, τὸν συνέσφιγγε διὰ τῶν προτάσεών του ἵνα ἐκφρασθῇ πέραν τοῦ συνήθους, ἀλλ' ἦτον ἀδύνατον. Καὶ ὁμοῦς ὁ ἀριστοκράτης ἐπιμένει. Ἄρχεται λοιπὸν ἀπαριθμῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ὅλα τὰ παράβολα ἔργα τοῦ βίου του τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀπὸ νεότητος. Ὁ Μιαούλης ἦτον ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθρώκων ἀπέναντι τοῦ σερμυνοῦ καὶ λεπτολόγου φίλου του, ἐδέησε δὲ νὰ ὑπομῆνι ἀτάραχος. Ὁ δὲ Μπουντούρης ἐπιτείνει ἐρωτηματικῶς τὴν ἐξέλεξιν, τῶν παρεστώτων φαιδρνομένων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ στάσει τῶν δύο τούτων σοβαρῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸν λέγει· «δὲν εἶσαι σὺ ὅστις ἔκαμες τοῦτο; » καὶ διηγεῖται ἐν περιστατικῶν. — Ναί, ἔλεγε στενοχωρημένος ὁ Μιαούλης· «δὲν εἶσαι σὺ ὅστις ἔκαμες αὐτό; » — Ναί· καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐπὶ τέλους προσθέτει· «δὲν εἶσαι σὺ ὅστις διὰ τῆς νεανικῆς παραφορᾶς σου καὶ τῶν τρόπων σου ἐξεβίασες τοσοῦτον τὸν μακαρίτην πατέρα σου, ὥστε τὸν ἔκαμες ν' ἀρνηθῇ, ὡς ὠνειροπόλει ἐνίοτε, τὸν κόσμον τοῦτον, νὰ ἐνδοθῇ τὸ ῥάσον καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ γίνῃ καλόγηρος εἰς τὸ μοναστήρι τῆς Σύμης; » Τότε πλέον γέλως ἀκατάσχετος κατέλαθεν ὅλους, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν Μιαούλην, βιασθέντα,

τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀγαθὸς ὁ Γεώργιος Ἀνδρουτσός, χρηστὸς κατὰ πάντα ὁ Ἰωάννης Ἀναστασίου Κυριακός, μετριοφρωνέστατος δὲ καὶ ἀρχαϊκὸς ὁ Νικολῆς Ἀποστόλης· τοιοῦτοι δὲ γεννηθέντες, ὀλιγάκις ἦλθον καὶ σιγμαίως εἰς διάστασιν, τὸ δὲ φίλερι καὶ ἀτίθασσον τῶν ἐμπολέμων ναυτικῶν πληθυσμῶν οἰκονόμου κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐν γένει δὲ εἰς τῶν τότε ναυτικῶν πραγμάτων τὴν ἁρμονίαν συνετέλουσι πρὸ πάντων καὶ τὰ μέγιστα τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων οἱ συνεκπλέοντες λογάδες, καθ' ὅλας τὰς ἐκστρατείας τὸ ἀγαθὸν φιλοτιμούμενοι νὰ διαπραξέωσι καὶ τὸ τῆ πα τριῶν ἐπωφελές.

Τῶν Φαρῶν εἰς ἀνεδείχθη προϊστάμενος κατὰ θάλασσαν, ὁ Νικολῆς Ἀποστόλης, μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ οὗτος διεύθυνε τὰ τοῦ στόλου τῶν Φαρῶν πάντοτε, ἔχαιρε δὲ καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς καινότητος, ἐνόσω

ὅπως σωθῆ ἀπὸ τοῦ δυνάστη τοῦ δεινοῦ ἀντιπάλου του, ν' ἀναφωνήσῃ « ναι, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαμα ἀπὸ νεότητός μου εἶχα ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, ἢ τὰς ἰδιοτροπίας μου . . . ὅπως θέλετε. »

Ἀπαράμιλλος ἦτον ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα, εἰς δὲ τὸν ἰδιωτικὸν βίον εὐθὺς καὶ δίκαιος. Ἐπιτογχανῶν εἰς τοὺς ἐναλλοὺς ἀγῶνας, ποτὲ δὲν ἐσεμνύετο, ἄφινε τοὺς ἄλλους νὰ λέγουν· ἀποτογχανῶν δὲ, πρὸς οὐδὲν ἐμέτρει τὰς ἐναντιότητας. Ὅλοι οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐσέβοντο ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι πρὸς ὅλους ἦτο προσηγῆς, ἐν τῇ σφαίρᾳ πάντοτε τῆς ἰδιοσυγκρασίας του. Διὰ ταῦτα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μῆτε τὸν ἐχθαίροντο, μῆτε τὸν ἐφθόνουν οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ.

Ἦτο δὲ εἰς ἄκρον ἰσχυρογνώμων· ἐπὶ τῆς νεότητός του ἔχων ἰδιόκτητον μέγα καὶ ὡραῖον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐδιοῖκει, εὐρέθη ποτὲ ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδεΐρων, καὶ διὰ τὸν ἐναντίον ἄνεμον ἐλοξοδρόμει· τῇ παρετήρησε δὲ γέρον συμπλωτῆρ, ὅτι ἐπὶ τῆς Ταρίφης ὑπάρχει ὑψαλὸς εἰς μακρὰν ἀπόστασιν τῆς ζηρᾶς. « Τί πειράζει ; ἀπήντησεν ὁ Μιαούλης καὶ ἐξηκολούθει πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν ἐπικίνδυνον μέρος. Μετ' ὀλίγον ἢ αὖθις συνετριβῆ, ζημία δὲ ἀνυπολόγιστος ἐπέπληεν εἰς τὸν ἄνδρα. Ἄνευ τῆς καταστροφῆς ταύτης ὁ Μιαούλης θὰ ἦτον ὁ πλουσιώτερος τῶν πλοιαρχῶν τῆς Ἰδρας.

Ἐπὶ τοῦ πολέμου συνελάμβανεν ἕν σχέδιον καὶ ἀμέσως τὸ ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν· ἀδιαφώρα δὲ ἂν τὸν παρηκολούθουν οἱ ἄλλοι ἢ ὄχι. Ἐπὶ τέλους ἦτον εἰς τῶν ἐκτάκτων ἀνδρῶν, οἵτινες τῶν διαπραττομένων τὴν εὐθύνην εἰς μόνον ἑαυτοὺς ἀναθέτουσι.

ἔζη, τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς. Δημοκρατικώτεροι παρά τοὺς ἄλλους νησιώτας εἰς τὸ ἦθος των οἱ Ψαριανοὶ, ἐπιτοπιῶς κατῴρθωσαν ἢ ἀποξενώσωσι τῆς πολυκαιρανίας τὸ κινδυνώδες, σπάνιον τῷ ὄντι γεγονός, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν διακρινόμενοι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἢ εἰς τὰ ἐπιτόπια συμβούλια ἐξέχοντες, ἀνεθαβρύνοντο εἰς περισσοτέραν ἐπίδοσιν παρά τῶν συμπολιτῶν των αὐτῶν, ἀντι, ὡς πολλάκις δυστυχῶς συμβαίνει, τὸν φθόνον τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν των νὰ ἐπισύρωσιν.

Ἐν Σπέτσαις ἡ ἀρχοντία ἢ ἀριστοκρατία δὲν εἶχεν ἀρκούντως ρίζωθῆ, πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἔτι, ὅποια ὑπῆρχεν ἐν τῇ ὁμόρῳ νήσῳ τῆς Ἰδρας ἐκραγέντος δὲ τοῦ πολέμου, ἐχαλαρώθη ἔτι μᾶλλον, καὶ δυσκόλως οἱ φρονιμώτεροι τῶν προκρίτων κατῴρθωσαν νὰ κατασιγάσωσι τὸ ἐν πληθῶρᾳ προσκείμενον πνεῦμα τοῦ νεωτερισμοῦ. Διὰ τοῦτο, καίτοι οἱ συνάδελφοὶ των καὶ γείτονες Ἰδραϊῶται ἐκ τῶν πολλῶν φροντίδων των πρωτίστην ἐθεώρησαν εἰς ἐνὸς χεῖρας, ἱκανοῦ ὅμως ἀνδρὸς, ἢ ἀναθέσωσιν, ὡς προείπομεν, μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως τὴν διεύθυνσιν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων τῆς νήσου των, καὶ τὰ κατῴρθωσαν ἐκλέξαντες τὸν Μιαούλην, οἱ Σπετσιοῦται διὰ τὸ δυσκοινομήτην τοῦ πράγματός παρέβλεψαν, καὶ μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1824 νὰ ἐκλέξωσι τὸν ἄριστον παρ' αὐτοῖς ἠδυνήθησαν. Πρὸ τούτου, καὶ κατ' ἀρχὰς μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ ἐκπλέοντες ἦσαν αὐτοὶ οἱ τριήραρχοι καὶ κυβερνήται, ἐν συλλόγῳ, ὅθι κατὰ πρῶτον προσωρμίζοντο, ὠνόμαζον τὸν προϊστάμενον, κατόπιν δὲ πᾶσα μοῖρα ἐκπλέουσα εἶχε καὶ τὸν ναύαρχόν της ὀρισμένον διὰ τὴν ἐκστρατείαν πρὸς ἣν ἐστέλλετο, ταύτης δὲ περαιουμένης, ὁ πολίτης κατέθετεν ἐπιστρέφων καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν τίτλον πρὸς τὴν κοινότητα, ἀφ' ἧς καὶ τὴν ἐλάμβανεν. Αὐτὸ τοῦτο διήρκεσε καὶ μετὰ τὸ 1824 ὅσάκις ἐξέπλεε μοῖρα εἰς ἀποκλεισμοὺς φρουρίων ἢ εἰς ἐκστρατείαν, διωρίζετο ὁ διοικητὴς ταύτης ὑπὸ τὸν τίτλον ναύαρχου ἢ ὑποναύαρχου, παύοντός μετὰ τὴν ἐπιστροφήν. Οἱ διορισμοὶ δὲ οὗτοι τῶν θαλασσιῶν ἀρχῶν ὑπὸ τῶν τριῶν κοινοτήτων ἦσαν αὐτοπροαίρετοι, ἐδίεδετο εἰδήσεις κατόπιν εἰς τὴν προσωρινὴν ἑλληνικὴν Διοίκησιν, μάλιστα συμπηγείσαν, καὶ αὕτη ἐξέδιδε διπλώματα, παρχα-

μη'.

γελίας ἢ διαταγὰς ἐν ὀνόματι τῶν ἐκπλευουσῶν μοιρῶν ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των (α).

Ἄν δὲ ἀρχὰ οἱ Σπετσιῶται, ὡς προείπομεν, ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Ναυάρχου τῆς νήσου των, δὲν ἔσφαλον ὅμως περὶ τὴν ἐκλογὴν. Ὅλοι προσήλωσαν τὰ βλέμματα εἰς τὸν κλεινὸν Παναγιώτην Μπότασην, ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος τότε, καὶ τοῦτον παμψηφεί ἐχειροτόνησαν ἐπὶ κεφαλῆς Ὀλοκλήρου τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς νήσου, ἐδέχθη δὲ ὁ εὐπατρίδης μετὰ πολλῆς προθυμίας νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τῆς ἰδίας κοινότητος καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλ' οἱ ἔγκριτοι καὶ λογάδες τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀπέτρεψαν, διότι πολυπόθητος ἦτον εἰς ὅλους, καὶ παρητήθη εὐχαριστήσας τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ (β).

(α) Ὅρα παρόντος τόμου σελ. 834—835.

(β) Ἐπιθι παρούσης Συλλογῆς τόμον β', μέρος τέταρτον, τμήμα πρῶτον, Πρωτόκολλον τῆς καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσιῶν τὰ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1824 καὶ ἐξῆς σχετικὰ ἔγγραφα* ὡσαύτως Ἑλληνικὰ Χρονικὰ Μεσολογγίου, ἔτος ἀ. ἀριθ. 70 τῆς 27 Αὐγούστου, Μετατύπως Κ. Ν. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840. — Εἶθε μὴ ἐκωλύετο ἴσως ἤθελε ζῆσει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος ἄλλης ὁ περικλεῆς οὗτος ἀνὴρ. Ὁ Παναγιώτης Μπότασης ἀπεβίωσεν ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30 τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς 1824 κατὰ τὴν αὐτῶσε ἐνσκήψασαν ἐπιδημικὴν νόσον. Περὶ τούτου δὲ μείζαν ποιεῖται ἡ αὐτὴ ἔφημερίς ὡς ἐξῆς, ἐν ἀριθ. 93.

Μεσολόγγιον, τὴν 14 Νοεμβρίου.

« Κρότοι πολλοὶ καὶ συνεχεῖς κανονίων ἠκούσθησαν σήμερον τὸ πρῶτον ἐδῶ ἀπὸ τὰ εἰς ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν διωρισμένα Σπετσιώτικα κάρβια* οὗτοι ἦσαν τὸ πένθιμον σημεῖον τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Κ. Παναγιώτη Μπότασης, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, συμβάσης κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ναυπλίῳ.

« Ὀρνεῖ δίκαιως ἡ πατρίς, στερηθεῖσα ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ φιλότων της υἱῶν* ἡ ἀγάπη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν του, ζῶντος μὲν ἔτι ἦσαν ὁ καλλίτερος στολισμὸς καὶ ὁ βεβαιότερος πλοῦτος του, ἀποθανόντος δὲ ἦδη ὁ πλέον ἔνδοξος τάφος καὶ λαμπροτέρα προπομπή. Εἶθε ἡ εὐχρίστεια τῆς ψυχῆς του, ἡ ἀφέλεια τῶν ἡθῶν του, καὶ ὁ ἀνυπόκριτος πατριωτισμὸς του νὰ ᾔναι διὰ παντὸς ἐμπνευσμένα εἰς ὅλους ἐκείνους, ὅσοι συμερίζονται τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ μακαρίτου!

« Ἡ καλλιτέρα εὐγνωμοσύνη καὶ θυσία, ἥτις ἔμπορεῖ νὰ προσενεχθῇ

Οὕτω δ' ἐξελέξαντο οἱ Σπετσιῶται ναύαρχόν των τὸν Γ. Ἀνδρουτσον, ἀνδρεῖον καὶ καλὸν πατριώτην, ὅστις ἔφερε τὸν τίτλον τούτον μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος. Ἐν Σάμῳ δὲ κατὰ τὴν ναυμαχίαν, περὶ ἧς πρόκειται, τῆς 5 Αὐγούστου 1824, ἐπιτεινομένου τοῦ κατὰ θάλασσαν ἀγῶνος, οἱ ἐν ἐκστρατεία Σπετσιῶται τριήραρχοι ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον τὸν διορισμὸν ἐνὸς ὑποναύαρχου πρὸς καταλληλοτέραν διεύθυνσιν τῶν τοῦ πολέμου, καὶ ἐξελέξαντο παμψηφεί τὸν συνεκστρατεύοντα ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ πλοίου του ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκ Σπετσῶν, κλεινὸν δὲ τέκνον τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης, Ἰωάννην Ἀναστασίου Κυριακόν. Τὸν ναυτικὸν θαυμὸν του ἐπεκύρωσεν ἀμέσως ἡ τε κοινότης καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοικήσις, ἔφερε δὲ μέχρι θανάτου. Διοικηταὶ δὲ μοίρας ἢ ναύαρχοι, μεγαλοπληθοῦς μάλιστα στόλου τῆς νήσου, κατὰ καιροὺς ἀνεδείχθησαν διάφοροι ἀλλὰ προσωρινῶς, ὁ Νικόλαος Ράπτης, ὁ Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας, ὁ Ἀναστάσιος Ἀνδρουτσος, ὁ Γκίκας Τσούπας, ὁ Νικόλαος Δ. Λαζάρου, ὁ Γεώργιος Πάνου, ὁ Ἰωάννης Χ. Κούτσης, ὁ Νικόλαος Σύρμας, ὁ Νικόλαος Μυλωνᾶς κλπ.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ναύαρχους, ἀντιναύαρχους ἢ ὑποναύαρχους εἶχεν ἐκάστη τῶν τριῶν νήσων τοὺς ἰδικούς της, ἡ δὲ ἑλληνικὴ προσωρινὴ Διοικήσις, ὁποιαδήπατε ἦτο καὶ ὁποιοδήποτε ὄνομα ἔφερε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπεκύρου ὅτι ἐψήφισον αἱ τρεῖς κοινότητες, διότι μήτε τὸ ἔθνος μήτε ἡ Διοικήσις του εἶχον στόλον, μήτε ἠδύναντο νὰ δώσωσι τίτλους ἰδίους ἐπὶ πραγμάτων τὰ ὅποια δὲν ἐξουσίαζον. Ὅστις λοιπὸν διατείνεται σήμερον ὅτι ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι τίτλος ἔθνικοῦ ναύαρχου, ἢ ναύαρχου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, περιπίπτει εἰς προφανῆ πλάνην, ἀναιρουμένην προχείρως ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Πρὸς τούτοις, αἱ τρεῖς νῆσοι Ἰῶρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν συνετέλεσαν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐκ τῶν πρώτων μάλιστα, νὰ διορισθῇ Κυβέρνησις ἢ Διοικήσις ἐν Ἑλλάδι. Ταύτην ἀνεγνωρίζον καὶ ἐτί-

» εἰς μνημόσυνόν του, θέλει εἶσθαι τὸ νὰ μὴ δώσῃ ἡ νέα ἐκλογὴ πρὸς
» ἀντικατάστασίν του ἀφορμὴν νέων σκανδάλων καὶ σπουδαρχῶν.»

μων, συνεννοούντο δὲ μετ' αὐτῆς καὶ ἀναμεταξύ των ὡς ἀδελφοὶ διὰ ταχυπλῶν καθ' ἑκάστην σχεδὸν, καὶ ὠρίζον τὰς ἀνάγκας ἑκάστης ἐκστρατείας, ἑκάστου ἀποκλεισμοῦ, δι' ἑκάστην προφυλακὴν, καθὰ μαρτυρεῖ ἡ σειρὰ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῶν, ἐπιβεβαιουμένης ἀπὸ τὸν εἰς τὰς πράξεις των διατηρούμενον σύνδεσμον. Ἄγνοεῖ ταῦτα ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, ζήσας ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν ἀγῶνα; Ἀμφιβάλλομεν. Ὅσακις ἐξέπλεον αἱ ἀνάλογοι ἢ ἐτοιμοπόλεμοι ναυτικαὶ μοῖραι ἀπὸ πᾶσαν νῆσον, συνηνητῶντο εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, συνήρχοντο ἐν συλλόγῳ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν, ὠμίλουν τὰ περὶ τῶν ναυμαχιῶν, ἐσχεδίαζον τὸ πρακτέον καὶ ἐπεχείρουν τοῖς ἔργοις. Ἄγνοεῖ ταῦτα ὁ Σπυρίδων Τρικούπης; Δὲν πιστεύομεν, λέγει ὅμως « *κατόπιρ ἐξέπλευσαν καὶ 8 Σπετσιωτικά.* » Διὰ τί κατόπιρ; πόθεν δὲ ὀρμώμενα, καὶ ὑπὸ ποῖον ναύαρχον; Σιωπᾶ, ἐν Κερὸς δὲ μοῖρα ταῦτα πάντα παρ' αὐτῷ τίθενται. Ἄν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τριῶν ναυτικῶν δυνάμεων, *la flotte de l' Union*, ὡς τὰς ἐκάλουν οἱ Εὐρωπαῖοι τότε, δὲν ὠμονόουν ὅσον τὸ δυνατόν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀμφιβάλλει τίς ὅτι μῆτε θῆμα εἰς τὴν εὐκλειαν τὴν ἰδίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀνόρθωσιν ἤθελον ποτὲ προβῆ; Αὐτὸς ὁ κπῖς τοῦ κέλητος (ὁ μοῦτσος τῆς θάρκας) βαρυθυμῶν, ἀνατρέπει τὸν κέλητα πολλάκις σὺν αὐταῖς τοῖς ἐπιβαίνουσιν ἕνας ναύτης, βαρυαλγῶν, δλέθρου παραίτιος γίνεται ἐντὸς τοῦ πλοίου· τίς τὸ ἀγνοεῖ; Εἶναι τῶρα δυνατόν στόλοι νὰ κινηθοῦν, καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὄλων, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς τῶν μαχομένων, νὰ μὴ ὑπάρχη συνεννόησις, ἀγάπη, φιλοτιμία, ἀλλὰ δίκην αὐτομάτων νὰ κινῶνται καὶ σκᾶφη καὶ ναῦται; Καὶ ὅμως εἰς τῶν κατὰ θάλασσαν γεγονότων τὴν περιγραφὴν ποῦ ποτε τῆς ἱστορίας τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη δὲν ἀναφέρεται μῆτε συνέλευσις τῶν ναυάρχων, μῆτε ἀγύρευσις τίς τῶν πρωταθλητῶν ἀκούεται, μῆτε σχέδιον ναυμαχίας προτείνεται κανὲν, μῆτε τῶν ἀγωνιζομένων αἱ παρακελεύσεις μνημονεύονται.

Δεύτερον, ποῖος δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ναυμαχίαν ἐν Σάμῳ τῆς 5 Αὐγούστου 1824, μίαν τῶν σημαντικωτέρων διὰ τὰ κατορθωθέντα, καὶ γονιμωτέρων διὰ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς κοινότητες

καὶ ἀπαξάπαντες οἱ μεγάθυμοι ναυτικοὶ τῶν εἶχον ἐπιστή-
σει μεγίστην προσοχὴν, βαρυαλοῦντες διὰ τὴν πρὸ μικροῦ
ἀπώλειαν τῶν κλεινῶν Ψαρῶν καὶ τῆς Κάσου, ὅτι, λέγομεν, οἱ
Σπεταῖῳται ἐξώπλισαν καὶ ἀπέστειλαν ὀκτὼ πλοῖα, ὅπως ἀν-
τιπαραταχθῶσι κατὰ τῶν ἠνωμένων ναυτικῶν δυνάμεων τῆς
ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦτέστι τοῦ ἐκ Βυζαντίου κολοσ-
σιαίου στόλου, τοῦ ἐκ Τύνιδος καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ὅστις ὤ-
ραν τὴν ὄραν ἀνεμένετο νὰ φανῇ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἀπὸ
αὐτὰ δὲ τὰ 8 πλοῖα νὰ περιμένωσι δύοξαν, εὐκλειαν ἢ καὶ τὴν
σωτηρίαν των; Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν, ἀναγνώστα! τὸν ἱστορικὸν
παίζοντα διὰ γραφίδος προχείρου, καὶ ἄς ἀκούσωμεν τῆς ἀμω-
μήτου ἀληθείας τὴν φωνήν. Λαλῶν παρίσταται ὁ τῶν Σπεταῶν
ναύαρχος Γεώργιος Ἀνδρουτσος, ὁ καὶ τὰ τῆς ναυμαχίας ταύ-
της μετὰ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ διακοσμήσας.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπεταῶν!

« Σὰς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὰς 27 καὶ εἰς τὰς 30 τοῦ παρελ-
»θόντος, διὰ τῶν ὁποίων σὰς εἰδοποιοῦμεν τὰ ἐνταῦθα τρέχον-
»τα, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸ ἀπὸ τὰς 30 τοῦ παρελθόντος πρὸς
»ὕμᾶς γράμμα μας σὰς ἐλέγομεν, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικός στό-
»λος ἐρχόμενος κατὰ τῆς Σάμου, διηρέθη εἰς δύο, καὶ ὁ μὲν ἤρ-
»χετο σοβράνο, ὁ δὲ σοταβέντο. Διὰ τοῦτο καὶ τότε ὄντες εἰς
»τὰς Κολώνας, ἀπεπλεύσαμεν διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ λάβωμεν
»τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ
»διὰ νὰ ἐνωθῶμεν μὲ τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων τὰ πλοῖα, ἂν τυχὸν
»ἤρχοντο, διότι ἕως ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἴμεθα εἰς ἀπορίαν τῷ
»ὄντι ἂν ἐξεκίνησαν, ἢ τούτου γενομένου, ποῦ περιφέρονται διὰ
»τὴν κακοκαιρίαν. Ἐφθάσαμεν λοιπὸν μετὰ τρίτην ἡμέραν πλέ-
»οντες βορεινὰ εἰς τὸ λεγόμενον Ταρ-μπογάζι, καὶ ἐκεῖ εὑρομεν
»καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων 20 πολεμικὰ πλοῖα καὶ τέσσαρα
»πυρπολικὰ, μαζῆ δὲ τὴν Ναβέταν μὲ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Δη-
»μητρίου Λάμπρου, ἀφ' ὧν ἐμάθομεν καὶ τὴν ὁποίαν ἔκαμον μι-
»κρὰν θραύσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐρχόμενον, ἐξαιρέτως δὲ ὁ Ἀνάρ-
»γυρος Δεμπέσης μὲ τὴν Ναβέταν. Εἶδομεν δὲ καὶ τὸν ἐχθρὸν
»ἀπέναντι εἰς τὴν θάλασσαν, οὐ μακρὰν ἀπέχοντα μὲ δυνάμεις

»ϊκανάς, συνενωμένον μὲ τὰ 8 μικρὰ μεγάλα Τριπολίνικα, πρὸ
 »τεσσάρων ἡμερῶν ἐλθόντα, καὶ στρατεύματα ὑπὲρ τὰς 20 χι-
 »λιάδας εἰς τὰ παράλια, ἔτοιμα κατὰ τῆς Σάμου. Ἄλλ' ὅλα αὐ-
 »τὰ δὲν μᾶς ἐδειλίασαν παντελῶς, ἐλπίζοντας πάντοτε εἰς τὸν
 »Θεόν, ὅτι ἂν καὶ δὲν τὸν ἀντικρούσωμεν τελείως, νὰ μὴ τὸν ἀ-
 »φήσωμεν καὶ νὰ κάμῃ τὸν σκοπὸν του κατὰ τῆς δυστυχοῦς Σά-
 »μου, ἥτις ἄφευκτα ἐγένετο θῦμα τῶν ἐχθρῶν, ἂν δὲν ἐπρο-
 »λαμβάναμεν ὅλος ὁ στόλος.

» Χθὲς δὲ ὁ ἐχθρὸς ἐκινήθη καθ' ἡμῶν διηρημένος εἰς δύο
 »μὲ τὰ μεγάλα ἐκτύπα τὸ φρούριον τῶν Σαμίων, καὶ μὲ τὰ μι-
 »κρότερα, ὡς μεσαίας τάξεως φρεγάττας καὶ κορβέττα καὶ βρίκια
 »καὶ γολέττας τῶν Τριπολίνων, ἦλθε καθ' ἡμῶν, κατὰ τοῦ ὁποῖου
 »ἀντιπαρατάχθησαν πολλὰ ὀλίγα ἐκ τῶν ἡμετέρων μ' ἄλλα τό-
 »σα τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων καὶ μὲ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Δημητρίου
 »Λάμπρου τὸ ἡμέτερον, καὶ τὸν ἀντέκρουσαν ἀποδιώξαντες αὐτὰ
 »μὲ μεγάλην των θραῦσιν καὶ μ' ὀλίγην ζημίαν ἐδικὴν μας. Ἐλά-
 »βομεν μόνον πληγωμένους τρεῖς ἀπὸ τὸ εἰρημένον πυρπολικὸν
 »μας πλοῖον.

» Σήμερον δ' ὁ ἐχθρὸς μὲ τ' αὐτὰ κινήματα εἶχε σκοπὸν πάλιν
 »νὰ μᾶς κτυπήσῃ, καὶ ἐπομένως ἢ οὕτως ἢ ἄλλως νὰ κάμῃ ἀπό-
 »θασιν εἰς Σάμον κατὰ τὰς Κολώνας, ἐμβαρκαρήσας ἀφ' ἑσπέρας
 »τὸ περισσότερον εἰς τὰ παράλια εὐρισκόμενον στρατεύμα του.
 » Ἄλλ' ἔλαβε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας του. Κινηθέντος, ἡμεῖς δὲν
 »ἐκάμομεν ἄλλο τι, εἰμὴ κοινῶς συσκεφθέντες, συναινέσει καὶ
 »τοῦ ὑποναυάρχου τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων, νὰ σηκώσωμεν εἰς τὸ
 »πανιὰ μόνον τρία πυρπολικά πλοῖα, καὶ ἐν ἑκάστον νὰ συνο-
 »δεύσουσιν τρία πολεμικὰ πλοῖα, διότι ὁ καιρὸς ἀπὸ πρωῒ δὲν ἦ-
 »τον ἐδικὸς μας, ἀλλὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπομένως, ἂν ὁ καιρὸς συν-
 »δράμῃ ἐπὶ πολὺ τὸν ἐχθρὸν, νὰ σηκωθῶμεν ὅλοι εἰς τὰ πανιὰ
 »μ' ὅλα τὰ πυρπολικά μας. Ἀλλὰ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐξερχόμενα
 »ἐπλησίασαν εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ περιέπλεον εἰς μίαν φρεγάτ-
 »ταν, πλέουσιν κοντὰ εἰς τὴν ξηρὰν ἀνατολικῶς κατ' ἀγαθὴν δὲ
 »τύχην παρέπλεε καὶ ὁ Κανάριος, πυρπολιστής, μὲ τὸ πυρπολικὸν
 »του πλοῖον, συναδευμένος ἀπὸ τρία ἡμέτερα πολεμικὰ πλοῖα τοῦ
 »τε Ἰωάννου Γ. Κούτση, Ἰωάννου Ἀναστ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Χρυ-

» σίνη, και διευθυνόμενος τὸ ἐκόλλησε κατὰ πρυμνα καὶ τὴν ἔκαυ-
 » σεν, καὶ τοῦτο συνέβη κατὰ τὰς τρεῖς ὥρας τῆς ἡμέρας. Περί δὲ
 » τὰς 10 ὥρας τὸ πυρπολικὸν πλοῖον τοῦ Δημητρίου Λάμπρου,
 » διευθυνόμενον ἀπὸ τὸν καπετὰν Λέκαν, ἔκαυσεν ἄλλην μίαν, καὶ
 » μετ' ὀλίγον ἐν ὕδραϊκόν, ἐν θρίκιον, διὰ τὰ ὁποῖα δῶμεν δόξαν
 » τῷ Θεῷ, ὅστις συνήργησεν εἰς ταύτην τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ νί-
 » κην μας, καὶ ἀγαλλώμεθα πάντες κοινῶς, διότι ὁ ἐχθρὸς ἐν-
 » ταῦθα σχεδὸν τελείως ἀντεκρούσθη καὶ τὸ σχεδίον του παντε-
 » λῶς διελύθη· διότι τούτων γενομένων, οἱ ἐχθροὶ ἔξω εἰς τὴν
 » ξηρὰν κατέφυγον οἱ πλείοτεροι φοβηθέντες, καὶ δὲν εἶναι πλεόν
 » ἐλπίς νὰ συναθροισθοῦν ἄλλοτε, διότι εἰς τὰς πυρποληθείσας
 » φρεγάττας ἦσαν ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐμβαρκαρι-
 » σμένοι, καὶ ὅλοι ἐχάθησαν, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐζώργησαν
 » οἱ ἡμέτεροι. Ὅθεν ἡ Σάμος ἀπηλλάγη σχεδὸν τοῦ ἐπικειμένου
 » κινδύνου. Αὐριον δ' ἐλπίζομεν, ἐρχομένων καὶ τῶν πυρπολικῶν
 » πλοίων τῶν ἀδελφῶν Ψαριανῶν, ἐν τύχωμεν καὶ τὸν καιρὸν ἐ-
 » πιτήδειον, νὰ τοῦ κάμωμεν βλάβην περισσοτέραν, καὶ τέλος νὰ
 » τὸν ἀφανίσωμεν τελείως, ἢ νὰ τὸν καταδιώξωμεν ἐντεῦθεν. Ταῦ-
 » τα τὰ ἡμέτερα, τὰ ὁποῖα διακηρύξατέ τα πανταχοῦ εἰς τῆς πα-
 » τρίδος τὰ ἐλεύθερα μέρη, διὰ νὰ δοξολογήσουν τὸν Θεόν, τὸν
 » συνεργὸν εἰς ταύτην μας τὴν ἐπιχείρησιν κτλ. Μένομεν μὲ τὸ
 » ἀνῆκον σέβας.

Τῆ 5 Αὐγούστου 1824, Σάμος.—Ἐκ τοῦ πλοίου Λεωνίδας.

ἜΟ Συμπολίτης σας, Γεώργιος Ἀναροῦτσοι.»

Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἱστορεῖ τὰ γεγονότα καὶ ὁ
 ὑποναύαρχος τῶν Ἰδραιωτῶν καπετὰν Γεώργιος Σαχτούρης ἐν
 τῇ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Ἰδρας ἀναφορᾷ αὐτοῦ τῆς 5 Αὐ-
 γούστου 1824 ἐκ Σάμου, καταχωρισθείσῃ δὲ ἐν καιρῷ εἰς τὴν
 ἑλληνικὴν ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου τὰ *Ἑλληνικά Χρονικά*
 (ἔτος ἀ. ἀριθ. 68, σελ. 87, ἔκδοσις Ἀθηνῶν), διότι ὁ Μιζούλης
 οὐδαμῶς τότε εἰς Σάμον παρευρίσκειτο. «Τῆ 4, λέγει, ἡμεῖς μὲ
 » τὸ νὰ μὴν ἦτον ἔτοιμα τὰ πυρπολικά μας, ἐβγάλαμεν εἰς τὰ
 » πανὰ 16 μόνον πλοῖα Ἰδραϊκά καὶ Σπετσιωτικὰ, τὰ ὁποῖα εἴ-
 » χον φθάσει μὲ ἓνα πυρπολικὸν ὁμοῦ μὲ ἕτερον πυρπολικὸν ψά-

«ριανόν του Κ. Κανάρη, ὅστις εἶχε φθάσει μόνος κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν. Ὁ πυροβολισμὸς ἦτον ζωηρότατος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέ-
 »ρη, ἡ δὲ ἀντιπαράταξις τῶν ἰδικῶν μας Ἰδραίων καὶ Σπετσιω-
 »τῶν τακτικωτάτη, ἕως ἔτου, συνωδευμένα τὰ πυρπολικά ἀπὸ
 »τὰ πλοῖά μας, ὤρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἔτρεψαν εἰς
 »φυγὴν, ξεμακρύνοντάς τον πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς δύο ἄλ-
 »λας προλαβούσας ἡμέρας μὲ ἄκραν του καταισχύνην κτλ.»
 »—Τῇ Ὡ Αὐγούστου.—Σήμερον τὸ πρῶτ' εἶδομεν αὐθις, τὸν ἐ-
 »χθρὸν ἐπιστρέφοντα εἰς ἡμᾶς, ἔχοντα μάλιστα τὸν ἄνεμον εὐερ-
 »γετικόν, διότι εἶχε φυσήσει ἀπὸ τὰ ἔξω. Ἐδιορίσαμεν ὅλα τὰ πυρ-
 »πολικά καὶ ἐβγήκαν εἰς τὰ πανὰ ὁμοῦ μὲ διάφορα πολεμικά
 »Ἰδραιο-Σπετσιώτικα, καὶ περὶ τὰς 4 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐπλησία-
 »σε τὸ πυρπολικόν μας κτλ.» Μόνη δὲ διαφορὰ ἀπαντᾶται, ὅτι
 ὁ ὑποναύαρχος τῆς Ἰδρας, λόγον ποιούμενος παρακατιῶν περὶ
 τῆς πυρπολήσεως τῆς θωμανικῆς κορβέττας, ἀποδίδει τὴν ἐπι-
 τυχίαν τοῦ πράγματος εἰς τὸν Δ. Ραφαλιᾶν καὶ τὸν Λέξαν
 Ματρούζην, ἐνῶ ὁ τελευταῖος προηγήθη καὶ ἐπέτυχεν, ὁ δὲ Ἰ-
 δραϊώτης ἐκ περισσοῦ προσεκύλησε τὸ ἠφαίσειον κατακαιομένης
 τῆς κορβέττας. Ἴδου δὲ τί λέγει! «Περὶ δὲ τὰς 11 ὥρας ὁ καπε-
 »τάν Δημήτρης Ραφαλιᾶς ὤρμησε μὲ τὸ πυρπολικόν του ἐναν-
 »τίον μιᾶς μεγάλης κορβέττας ἢ φρεγαδόνι Τριπολίτικον καὶ
 »τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτήν' συγχρόνως ἔκαμε τὸ ἴδιον καὶ ἕνα ἄλ-
 »λο πυρπολικόν Σπετσιώτικον, καὶ μετ' ὀλίγον φλόγα μεγάλη
 »συνωδευμένη μὲ κράτον ἄναψε τὸ φρεγαδόνι καὶ ἐκάη ὀλότελα
 »κτλ.» Ὅτι ὁ συντάξας τὴν ἐκθεσιν ταύτην τοῦ καλοῦ κάγα-
 θοῦ ἀνδρὸς καπετάν Γεώργη Σαχτούρη γραμματεὺς ἐξεβίασε τὴν
 ἀλήθειαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, καταφαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπον
 τῆς ὑφηγήσεως. Οὐδεὶς λόγος ὅτι ἂν τὸ ἀνδραγάθημα ἀνήκεν εἰς
 τὸν Δ. Ραφαλιᾶν, τοῦ Σπετσιώτου πυρπολητοῦ οὐδόλως ἤθελε
 γίνεαι μνεΐα, ἢ ὅτι ἀνωφελῶς καὶ περιττῶς ἐβυσίασε τὸ πυρπολι-
 κόν του. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὗτος ἦν ὁ ἐπιτυχῶν, καλῶντες τὴν φι-
 λοτιμίαν αὐτοῦ, τὴν δὲ τοῦ συμπολίτου των περιποιούμενοι, ἔπαι-
 ξαν ὅ,τε συντάκτης τῆς ἀναφορᾶς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μὲ τὸ ὕψος
 τοῦ λόγου, ἀποδόσαντες εἰς τοὺς δύο πυρπολητὰς συγχρόνως
 τὸ κατόρθωμ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, πρῶτον διότι

οί Σπετσιώται ναύαρχοι οὐδαμοῦ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐκρυψαν ποτὲ τὴν ἀλήθειαν· αὐτὴ ἡ δικαιοσύνη τοῖς ὀφείλεται μαρτυρομένη ἀπὸ ἄλλὰ τὰ ἔργα των, μῆτε ὑστέρησαν τοῦ ὀφειλομένου ἐπαίνου κἀνένα ἐκ τῶν συναγωνιστῶν των. Δεύτερον, ὁ ἐκθέσας τὸ γεγονός ναύαρχος τῶν Σπετσῶν, Γεώργιος Ἀνδραῦτσος, εἶχε κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην τὰ πρᾶξιαι τῆς τιμῆς διὰ τὸν βαθμὸν του, ὑπερτεροῦσαν δὲ ἐδιοίκει ἀριθμητικῶς τότε ἐν Σάμῳ ναυτικὴν δύναμιν καὶ ἐπώπτευε γενικώτερον τὰ συμβαίνοντα. Τρίτον, ἂν ἡ πυρπόλησις τῆς μεγάλης ταύτης κορβέττας ἢ φρεγάττας δὲν ὀφείλετο εἰς τὸν καπετὰν Λέκαν Ματρώζην, ἡ τότε Διοίκησις ἤε πρᾶξιῆρχος ὁ ἐξ Ἰδρας Γεώργιος Κουντουριώτης, πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, δὲν ἤθελε περιβάλει μὲ διπλωμα (α) ἀριστέως τὸν Σπετσιώτην, κατόπιν ἐορτῆς καύσαντα τὸ πυρπολικὸν του, ὡς φαίνονται αἰνιττόμενοι οἱ ἐναντίοι. Οἱ ἐπιζῶντες σύγχρονοι ἀγωνισταὶ βεβαιῶσι τὸ γεγονός, μῆτε τόσο σπενόκαρδοι εἶναι νὰ μὴ ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον ὅπου ἀνήκει.

Ὅποιος τώρα, μετὰ τῶν δύο τούτων ἐκθέσεων τὴν ἀνάγκασιν ἐνὸς ναύαρχου ἐκ Σπετσῶν καὶ ἐνὸς ὑποναύαρχου ἐξ Ἰδρας, τῶν παρευρεθέντων καὶ συμμετασχόντων τοῦ παντός κατὰ τὴν ναυμαχίαν ταύτην, ἀντιπαραβάλλῃ τὰ ἱστορηθέντα ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, θὰ μείνῃ ἐκθαμβὸς βέβαια, καὶ θέλει ἐρωτήσει διὰ τί ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἱστορικὸς δὲν ἐγγράφει τὴν ὁμολογίαν τῶν δύο ναυάρχων τούτων, παρὰ καινοτομεῖ καὶ πλάττει κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν καὶ ἰδέαν; Ἄλλ' οὕτως ἔδοξε τῷ συγγραφεῖ, καὶ ἀδιάφορον ἂν ἀδικῇ τὴν ἀλήθειαν. Ὅντως δὲ, προδιαθέτει ὡς εἰς μάχην κατὰ τὴν Σάμον ἀντιπαραταχθησόμενον τὸν ἐξ Ἰδρας ἐκπλεύσαντα Μισούλην, μηδὲν δ' ἐκεῖ φανέντα τὸν παραλείπει ἐν σιωπῇ, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παρειαίνει αἰφνης τὸν ἀγαθὸν Σαχτούρη, ἐκ προσομιῶν γενόμενον κύριον τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀπὸ ἐνὸς δὲ εἰς ἄλλο πλοῖον μεταβαίνοντα καὶ δεινοπαθοῦντα ὅπως ἀναθάρβύνη τοὺς ἀτόλμους πυρπολητὰς Ἕλληνας! Τῇ ἀλήθειᾳ, ἂν ἔζων οἱ μακαρίται Μισούλης καὶ Σαχτούρης ἤθελον καὶ αὐτοὶ ἀπορήσει διὰ τὰς ἐντέχνους καὶ ἐβρύ-

(α) Ἴδε παρόντος τόμου σελ. 793.

θμούς αὐτὰς παρατάξεις τὰς ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη ἐπινοηθείσας εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα των.

Ἄλλὰ καιρὸς ν' ἀποδώσωμεν καὶ φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν φιλαλήθη ἱστορικόν· δὲν εἶναι βαρὺ ἂν οἱ Σπετσιοῦται παρέστησαν μὲ ὀκτῶ πλοῖα μόνον ἐν Σάμῳ, καὶ ταῦτα διοικούμενα ἀπὸ ἑνα ναύαρχον καὶ ἑνα ὑποναύαρχον, δὲν εἶναι ἀδίκημα νὰ κολαφίζεταί τις πρὸς ὀλίγον, ἀπὸ γίγας δὲ νὰ μεταβάλλεται εἰς Θερσίτην, διότι ἐπεικῶς πως ὁ ἱστοριογράφος μᾶς παρηγορεῖ ἐπὶ τέλους λέγων ἐν σελίδι 149 « Ὁ ἐχθρὸς ἂν καὶ ἐξεθαμβήθη ἐπὶ » τοῖς παθήμασί του, δὲν ἀπελπίσθη, καὶ ἀνεστράφη πρὸς τὸ » φρούριον, ἀλλ' ἀντέστη σφοδρῶς ἢ ἐκ Σπετσιοιωτικῶν πλοίων » ἀριστερὰ πτέρυξ τῆς ἑλλην. μοίρας (ἢ λέξις ἀκατάληπτος) ἐν » οἷς διεκρίθη ἢ ὑπὸ τὸν Ἄναργυρον Λεμπέσην ναῦς κτλ. » Ἡραία ἐφεύρεσις, ἀγχινοῦστατον τὸ ἐπιχειρηματῆ Πῶς εἶναι δυνατόν 8 πλοῖα Σπετσιοιωτικά, κατὰ τὸν Συγγραφέα, νὰ σχηματίσουν αὐτὰ καὶ μόνον ἀριστερὰν πτέρυγα; Πῶς δὲ δὲν μᾶς ἐξηγεῖ ὁ τὰ τῆς παρατάξεως ἱστορῶν ποῦ καὶ ποῖα ἦτον ἡ δεξιὰ; Πῶς δὲν μᾶς ὑποδεικνύει τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως, τὴν θέσιν αὐτῆς, τὴν παράταξιν ἐν γένει; Ἄναγκαζόμενοι λοιπὸν, ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἀνασκευὴν τῶν παρ' αὐτοῦ ἱστορηθέντων. Ὁ Σ. Τρικούπης λέγει, τὰ κατὰ τὴν Σάμον ἱστορῶν, ὡς προανεφέραμεν « Τῷ ἔντι, τὴν 27 Ἰουλίου (1824) » ἐξέπλευσαν 27 Ἰδρυκῖκά, πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ, . . . κα » τόπιν ἐξέπλευσαν καὶ 8 Σπετσιοιωτικά κτλ. » Πλάσμα οὐρανόμηκες! Πρὸς βεβαίωσιν δὲ ὅτι οἱ πρῶτοι μάλιστα ἐκπλεύσαντες, μὲ τὴν προχειροτέραν δὲ δύναμιν, ἦσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ Σπετσιοῦται ὑπὸ τὸν ναύαρχον Γ. Ἀνδρούτσου μὲ πλοῖα 16 διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, κινδυνευούσης τὸ ἔσχατον τῆς ἡρωϊκῆς Σάμου, παραθέτομεν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ διασωθέντος τμήματος τοῦ πολυτίμου ἡμερολογίου τοῦ αὐτοῦ Ναυάρχου, συντεταγμένον οὐχὶ ἀπὸ τυχαίων καὶ ἀγνώτων ἀνθρώπων, ἀλλὰ γνωστότατον ἄνδρα, κατέχοντα πρὶν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ κοινότητι Σπετσιοῦν παρ' ἣ ἐγχαμμάτευε, καὶ διαπεπιστευμένον παρὰ τοῖς αὐτόσε προκρίτοις, προικισμένον δὲ μὲ πολιτικὸν ὕγιᾶ νοῦν, αἰδέσιμον κληρι-

κόν, ὅστις ἐφάμιλλος τοῦ Βενιαμὴν καὶ Φαρμακίδου, συμμετέσχε τῶν δεινοπαθειῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν· οὗτος δ' ἐστὶ Θεοφάνης ὁ Σιατιστεὺς, τὴν ποιμαντορίαν λαῶν περιβεβλημένος ἤδη καὶ ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας διατελῶν, τότε δὲ γραμματεῦσιν ἐν τῇ ναυαρχίᾳ τοῦ Σπετσιωτικοῦ στόλου. Ἴδου αὐτό.

«Αὐτὸν λοιπὸν (τὸν Γεώργιον Ἀνδρούτσου, παραιτηθέντος τοῦ Παναγιώτου Μπότσα) κοινῇ γνώμῃ ἐχειροτόνησαν ναύαρχον τοῦ ναυτικοῦ των, καὶ εἰς αὐτὸν πάντες ἐνεπιστεύθησαν τὴν ὑπαρξίν των, ἔχοντες χρηστάς ἐλπίδας, γνωρίζοντες τὰς ἀρετὰς του, ὅτι ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν ἄρθρον λόγον, θέλει πράξει ἐπίσης μὲ τὸ ἀξίωμά του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ γενναῖα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα, καταλαμπύροντα ἑαυτὸν, τὴν πατρίδα του, τὸ ἔθνος ὅλον. Διὸ καὶ τότε ἀμέσως ἀπεφασίσθησαν τριάκοντα πολεμικὰ πλοῖα ἀπὸ Σπέτσαις, καὶ τρία πυρπολικά ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του, διὰ νὰ ἐκπλεύσουν τὸ συντομώτερον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τὰ ὁποῖα ἠτοιμάζοντο μὲ μεγάλην γρηγορότητα μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἀποσκευήν.

«Ὁ ἐχθρὸς δὲ ἀπὸ Μυτιλήνης τότε μὲ δυνάμεις ἱκανάς, ἀφοῦ ἔμαθε τὴν κατάβασιν ὅλων τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας προσδιορισθέντων ὑπ' αὐτοῦ στρατευμάτων εἰς τὴν Μυκάλην κατὰ τῆς Σάμου, ἠτοιμάζετο νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν, ἐμποδίσθη δὲ πρὸς καιρὸν διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐορτὴν τοῦ μπαϊραμιοῦ του, διότι τὸ ἐστοχάζετο ἀμάρτημα μέγα, καὶ ὅτι ὁ Μωάμεθ δὲν ἤθελε τοῦ γενῆ συνεργός, ἂν δὲν ἐπετέλει τὴν ἐορτὴν ταύτην, εὐρισκόμενος εἰς Μυτιλήνην. Τοῦτο δὲ συνέβαλε πολλὰ ὡς πρὸς τὴν περίστασιν τῆς δυστυχοῦς Σάμου, ἧτις ἔμελλε βέβαια νὰ γενῆ καταθρόνισμα τοῦ ἀγρίου τυράννου, προσβάλλοντος τότε ἀμέσως ἀπὸ θαλάσσης, διότι τὰ πράγματά του ἦσαν κατὰ πάντα ἔτοιμα. Ἡ θεωρία μόνον τῶν εἰς τὴν Μυκάλην ἐχθρικών ἀσιατικῶν στρατευμάτων ἐπροξένει εἰς τοὺς δυστυχεῖς Σαμίους μέγαν τὸν φόβον, καὶ ἄφρευκτον τὴν ἐξόντωσίν των, ὥστε ἀπελπίσθησαν, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν εἶχον ἀπόφασιν ν' ἀφήσουν τὴν Σάμον καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τόπον ἄσυλον τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ἀποφεύγοντες τὸν προφανῆ ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς κίνε

»δυνον, (διότι ως πρὸς τὸ ἐχθρικὸν κατέναντι στρατεύμα οἱ Σά-
 »μιοι δὲν ἀναλογοῦσαν εἰς τίποτε, ἦσαν δὲ οἱ γενναϊότεροι ἐξ
 »αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους ὡς ἐν πρὸς ἑκατὸν), οἱ δὲ νὰ τρα-
 »βηχθῶσιν εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη, καὶ ἐκεῖθεν, ἂν προσβάλη ὁ
 »ἐχθρὸς, νὰ τὸν ἀντικρούσουν ὑπερασπιζόμενοι τὴν ὑπαρξίν
 »των, ἕως οὗ νὰ καταφθάσῃ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ ναυτικὴ δύ-
 »ναμις, τὸ ὅποιον ἐνεκρίθη καὶ καλλίτερον παρὰ τὴν φυγὴν, πε-
 »πεισμένοι εἰς τὴν ἀπὸ θαλάσσης ναυτικὴν δύναμιν, ὅσον οὐπω
 »καταφθάνουσιν. Ὅθεν τότε γυναίκα, παιδία καὶ γέροντας μὴ
 »φέροντας ὄπλα τοὺς ἀνεβίβασαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ,
 »ἐνόπλιοι ὄντες, ἀπεφάσισαν ν' ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὸν ἐχθρόν.

» Ἀλλὰ μὴ ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ἡ περίστασις ὡς πρὸς τοὺς
 »Σαμίους ἦτον δεινὴ, ἔπρεπε νὰ μὴν ἐπιστηριχθοῦν εἰς τοῦτο
 »μόνον, διότι ἦτον ἀβέβαιον εἰς αὐτοὺς ἂν ὁ ἐχθρὸς ἀποθαιῶν
 »εἰς τὴν Σάμον μὲ τὸσον πολυάριθμον στρατὸν καὶ διὰ ξηρᾶς
 »καὶ θαλάσσης, δὲν ἤθελε κάμει τὸν σκοπὸν του· διὸ ἐξ ἀνάγ-
 »κης ἔπρεπε ν' ἀναφέρωσι τὴν φρικώδη ταύτην περιστάσιν των
 »διὰ ταχυδρόμου εἰς τὰς νήσους Ἰδραν καὶ Σπέτσας, ὥστε νὰ
 »κινήσουν τὴν ναυτικὴν αὐτῶν δύναμιν τὸ συντομώτερον.

» Ἔτυχε δὲ κατ' ἀγαθὴν τύχην νόμῳ πολέμου καταδρομεὺς
 »περιερχόμενος εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὁ γενναῖος Κ. Ἀναστάσης
 »Ἀνδρούτσου μὲ τὸ πλοῖόν του, νὰ παρευρεθῆ τότε εἰς τὴν Σά-
 »μον, καὶ νὰ παρατηρήσῃ ὅλα αὐτὰ αὐτοψεί, καὶ χωρὶς ν' ἀφή-
 »σῃ τοὺς Σαμίους νὰ πέμψουν ἀπὸ μέρους των ἄγγελον πρὸς
 »τὰς εἰρημένους νήσους ν' ἀναφέρῃ τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς
 »κίνδυνον, ὁ ἴδιος παραβλέψας τὸ ἰδιαίτερόν του συμφέρον, ἐξ
 »οἰκείας θελήσεως ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ ταύτην τὴν ἀγγελίαν.
 »Ὅθεν καὶ ἀποπλεύσας ἐκεῖθεν (22 Ἰουλίου), ἔφθασε μετὰ νυ-
 »χθήμερον πλοῦν εἰς τὰς Σπέτσας, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς
 »συμπατριώτας του ὅλα τὰ δεινὰ τῶν Σαμίων.

» Ἡ ἀγγελία αὕτῃ ἐπροξένησε θόρυβον καὶ φόβον εἰς τὸν ἴ-
 »διον καιρὸν εἰς τοὺς Σπετσιώτας, διότι ἐστοχάζοντο, μὴν ἔχον-
 »τες τὰ πλοῖά των εἰσέτι ἔτοιμα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς θέλει κάμει τὸν
 »σκοπὸν του εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἔπειτα ἡ ἀπώλεια τῆς Σάμου
 »ἔμελλε νὰ γενῆ πρόδρομος τῆς ἀπολείας ὅλων τῶν νήσων τοῦ

» Λιγαίου πελάγους. Διὸ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπε-
 » φάσισαν νὰ πέμψουν ταχυδρόμον τὸν Κ. Ἀργύρην Στεμιτσιώ-
 » ττην μὲ τὸ πλοῖόν του μὲ γράμμα τῆς κοινότητός των πρὸς τοὺς
 » Σαμίους, ὥστε ν' ἀντισταθοῦν γενναῖα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ
 » ὅτι ὅπισθεν καταφθάνει καὶ ὅλη ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν τριῶν
 » νήσων πρὸς βοήθειαν αὐτῶν καὶ κατατρόπωσιν τοῦ ἐχθροῦ.

» Μετὰ μίαν δὲ ἡμέραν (24 Ἰουλίου) ὁ Ναύαρχος ὑπὸ τὴν ὀδη-
 » γίαν του μὲ μόνον δέκα πέντε πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἓν πυρπολι-
 » κόν, καὶ αὐτῶν ἀνεπισκευάστων, χωρὶς τελείως νὰ περιμείνη οὔτε
 » τὰ λοιπὰ πλοῖα νὰ ἐπισκευασθῶσιν, οὔτε νὰ παρατηρήσῃ ἂν τὸ
 » ναυτικὸν τῆς Ἰδρας ἢ τῶν Ψαρῶν ἐξέπλευσαν, ὥρμησε κατὰ τοῦ
 » ἐχθροῦ, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Σάμον. Ἀπερχόμενος δὲ καθ' ὁδόν,
 » ἔμαθεν (26 Ἰουλ.) ὅτι ἐξέπλευσεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ αἰγυ-
 » πτιακὸς στόλος, συγκεῖμενος ἀπὸ 52 πολεμικὰ πλοῖα καὶ 450
 » φορτηγὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἰμπραῖμ-πασσᾶ, υἱοῦ τοῦ σατρά-
 » που τῆς Λιγύπτου, καὶ τότε εἶχε καταφθάσει εἰς Ῥόδον. Ἀλλὰ
 » τοῦτο, ἂν καὶ φρικῶδες, δὲν κατεθορύβησε τόσο τὴν γενναίαν
 » του ψυχὴν, ὅσον εἶχε προθυμίαν νὰ παρῆρσιασθῇ τὸ συντομώτερον
 » μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ὀλίγα πλοῖα εἰς τοὺς Σαμίους, καὶ
 » εἰς μὲν τοὺς ἰδίους νὰ ἐμπνεύσῃ εὐτολμίαν καὶ θάρρος, εἰς δὲ
 » τοὺς ἀπέναντι εἰς τὰ παράλια τῆς Μυκάλης πολυαρίθμους ἐ-
 » χθροὺς δειλίαν καὶ φόβον. Ὅθεν καὶ φθάσας εἰς τὴν Σάμον (27
 » Ἰουλ.) προσώρμισε κατὰ τὴν Κολώναν ἀπὸ τὸ νότιον μέρος, καὶ
 » ἀμέσως διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς ἐνθαβρύνει τοὺς Σαμίους, καὶ
 » τοὺς ἐμπνέει φρονήματα γενναῖα καὶ ἑλληνικὰ, ὅτι νὰ μὴ δειλι-
 » ἄσουν τελείως, ἂν καὶ ἔχουν τὸν ἐχθρὸν πρὸ ὀφθαλμῶν πολλὰ
 » δυνατὸν, καὶ ὅτι αὐτὸς μὲ τὰ ὀλίγα πλοῖά του εἶναι πρόδρομος
 » ὅλης τῆς ὅπισθεν ἐρχομένης ναυτικῆς δυνάμεως τῶν τριῶν
 » νήσων, συγκεῖμένης ἀπὸ 95 πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ πλοῖα.

» Ἄνδρες Σάμιοι, χαίρετε!

» Ἐμφαινόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν, καὶ σᾶς λέγομεν
 » ὅσα καὶ τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος μου διὰ τοῦ γράμματος, τὸ
 » ὅποιον πρὸ ὀλίγου σᾶς ἐγγείρισεν ὁ συμπολίτης ἡμῶν Καπ.
 » Ἀργύρης Στεμιτσιώτης. Ἀδελφοί! ἡ πατρίς ἡμῶν μὲ τὰς

» ἄλλας νήσους Ἰδραν καὶ Ψαρὰ, τὸ ἔθνος ὅλον προϋνόησε καὶ
 » προνοεῖ ν' ἀντικρούσῃ τὸν ἐχθρὸν, καὶ τελείως, εἰ δυνατὸν, νὰ
 » τὸν ἐξολοθρεύσῃ, καὶ πρὸ πάντων νὰ δώσῃ βοήθειαν ὅπου ὁ κίν-
 » δυνος εἶναι ἐπικείμενος. Διὸ καὶ ἀπεφασίσθησαν νὰ ἐκπλεύσουν
 » ἐκ συμφώνου ἀπὸ τὰς τρεῖς νήσους 95 πολεμικὰ καὶ πυρπο-
 » λικὰ πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 60 αὔριον ἢ τὴν ἐρχομέ-
 » νην καταφθάνουν ἐνταῦθα. Ὅθεν θαρσεῖτε, μὴν δειλιάσετε τὸν
 » ἐχθρὸν ὁ ἴδιος εἶναι, τὸν ὁποῖον πολλάκις ἀντεκρούσαμεν
 » καὶ τοῦ ἐκάμαμεν θραύσεις πολλάς. Αἱ πολυπληθεῖς δυνάμεις
 » του, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν φαίνωνται διὰ ξηρὰς καὶ θαλάσσης,
 » δὲν κάμνουν, εἰμὴ πολλοπλασιασμὸν ἀνωφελῆ, καὶ τὴν νίκην
 » ἡμῶν κατ' αὐτοῦ εὐκολον. Μὴν ὑπολάβετε, διότι κατέστρεψε
 » τὰ περιώνυμα Ψαρὰ, μέλλει νὰ καταστρέψῃ καὶ τὴν Σάμον
 » εἰς τὰ Ψαρὰ δὲ ἐπέτυχε τὸν σκοπὸν του, μὴ οὔσης τῆς ναυ-
 » τικῆς ἡμῶν δυνάμεως ἀπὸ θαλάσσης, ἀλλ' εἰς τὴν Σάμον ποτὲ,
 » διότι ἔχετε ναυτικὴν δυνάμιν σύμμαχόν σας δυνατωτέραν παρ'
 » ἄλλοτὲ ποτε, τῆς ὁποίας τόσον οἱ πλοίαρχοι ὅσον καὶ οἱ ναυ-
 » ται θέλουν σὰς ὑπερασπισθοῦν μέχρι ῥανίδος αἵματός των.
 » Πλὴν, ἀδελφοί! πρέπει καὶ ὑμεῖς νὰ ἦσθε προσεκτικοὶ κατὰ
 » πάντα εἰς ταύτην τὴν στιγμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς μᾶς
 » ἐνεδρεύει πανταχόθεν. Σὰς λέγομεν ἀδελφικῶς ν' ἀφήσετε κά-
 » θε ἰδιαιτέρον τι, καὶ νὰ συνδεθῆτε μεγάλοι τε καὶ μικροὶ
 » σφικτὰ, τὸ ὁποῖον πρὸς ὑμᾶς εἶναι τὸ μόνον ἀκαταμάχητον
 » ὄπλον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Προσέχετε μὴ μεσολαβῆ ἐν ὑμῖν ἐπι-
 » βουλή τις κεκρυμμένη, ἢ ὁποία θέλει σὰς φέρειν ἔπειτα πολ-
 » λὴν τὴν μεταμέλειαν. Ἡμεῖς προλαμβάνομεν ἐνταῦθα μὲ 16
 » μόνον πολεμικὰ πλοῖα, ὅπισθεν δὲ ἔρχονται καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
 » πατρίδος μου, τὸν ἀριθμὸν 17, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων δύο νή-
 » σων Ἰδρας καὶ Ψαρῶν. Καὶ ταῦτα μὲν παρ' ἡμῶν, ὑμεῖς δὲ μὴν
 » ὀκνήσετε νὰ ἔλθετε πρὸς ἡμᾶς αὔριον, νὰ μᾶς πληροφορήσετε
 » σαφέστερον τοὺς στοχασμούς σας περὶ τούτου, καὶ ἂν ὁ Βυζαν-
 » τινὸς ἐχθρικός στόλος ἐξέπλευσεν ἀπὸ Μυτιλήνης, πρὸς ὁδη-
 » γίαν μας. Διὸ καὶ πεπεισμένοι εἰς τοῦτο, μένομεν.

Τῆ 27 Ἰουλίου 1824, ἐκ τοῦ Ναυαρχικοῦ πλοίου.

Ὁ Ναύαρχος τοῦ στόλου τῶν Σπετσῶν, Γ. ἈΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.

« Λαθόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν οἱ Σάμιοι, τὴν ἐπιούσαν (28 Ἰουλ.)
 » κατῆλθον εἰς τὸ φρούριόν των, ὅπου ἐξῆλθε καὶ ὁ ναύαρχος μ'
 » ὄλους τοὺς περὶ αὐτὸν πλοίαρχους, καὶ δι' ἐκτεταμένων λόγων
 » τοὺς ἐνεθάρρυνε, καὶ εὐτολμήσαντες, ἐνεδυνάμωσαν τὰς φυλα-
 » κάς των πανταχόθεν, καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀνισταθοῦν γενναῖα
 » εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἐλπίζοντες τὸ πλείοτερον εἰς τὴν ναυτικὴν
 » δύναμιν ἀπὸ θαλάσσης τῶν τριῶν νήσων, διότι χωρὶς αὐτὴν θέ-
 » βαια ἀδύνατον ἦτον νὰ ὑπάρξωσιν οἱ Σάμιοι. Ὁ ναύαρχος δὲ
 » τότε βαλὼν τὰ πράγματα τῆς Σάμου εἰς καλὴν τάξιν στρα-
 » τωτικῶς καὶ πολιτικῶς, ἐσκόπευε νὰ περιμείνῃ ἐκεῖ καὶ τὴν
 » λοιπὴν ναυτικὴν δύναμιν.

« Ὁ Τοπάλης, ἐκτελέσας τὴν ἐορτὴν τοῦ μπαϊραμιῦ του εἰς
 » Μυτιλήνην, ἐξέπλευσεν ἐκεῖθεν, καὶ εἶχε καταφθάσει τότε εἰς
 » τὴν Χίον, διευθυνόμενος πρὸς τὴν Σάμον, τὸ ὅποιον μολὼν ἐν
 » μίσητικον ψαριανόν, ἦλθε νὰ φέρῃ ταύτην τὴν εἶδησιν εἰς τὴν
 » Σάμον κατὰ τὸν Μαρθόκαμπον, ὅθεν εἰδοποιήθη ὁ διοικητὴς
 » τῆς Σάμου Κύριος Λυκούργος, καὶ ἀμέσως ἔδωκε (29 Ἰουλ.)
 » ταύτην τὴν εἶδησιν καὶ εἰς τὸν ναύαρχον κατὰ τὴν Κολώναν
 » διὰ τοῦ ἐξῆς γράμματος.»

Γενναϊότητα Ναύαρχε τῶν Σπετσῶν Κύριε Γεώργιε!

« Σπεύδω νὰ σὰς εἰδοποιήσω, ὅτι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ εἰδοποιήθη-
 » μεν ἀπὸ Μαρθόκαμπον διὰ γράμματος, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στό-
 » λος τὴν Κυριακὴν ἐσηκώθη εἰς τὰ πανιά ἀπὸ Μυτιλήνην μὲ
 » σκοπὸν διὰ τὴν νήσον μας. Αὐτὴν τὴν εἶδησιν τὴν ἔφερον ἐν
 » μίσητικον ψαριανόν εἰς Μαρθόκαμπον, τὴν ὁποῖαν ἐβεβαιώθη
 » ἀπὸ αὐστριακὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, καὶ ἦλθεν ἐπίτηδες, καὶ
 » πρὸς εἶδησίν σας.

Τῇ 29 Ἰουλίου 1821.

Ὁ ὡς ἀδελφός σας, ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.»

« Ὁ ναύαρχος δὲ ὡς ἐκ ταύτης τῆς πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ γράμ-
 » ματος τοῦ Λυκούργου εἰδήσεως ἐστοχάσθη, περιμένων ἐκεῖ, νὰ
 » στείλῃ δύο πλοῖα πρὸς τὸ μέρος τῆς Χίου νὰ κατασκοπεύσουν
 » περὶ τούτου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ καλλίτερα. Ἄλλ' ἐν τούτῳ

» πρὸς τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας δευτέρα εἰδήσις ἀπὸ Μαρα-
 » θόκαμπον διὰ γράμματος ἔρχεται πρὸς τὸ Γενικὸν διοικητήριον
 » τῆς Σάμου, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικός στόλος ἐπλησίασεν εἰς
 » τὴν Σάμον, καὶ εἶναι τὸ ἐξῆς, τὸ ὁποῖον ἐστάλη εὐθὺς πρὸς
 » τὸν ναύαρχον πρὸς ὁδηγίαν του.

Πρὸς τὸ Γενικὸν διοικητήριον τῆς Σάμου.

» Δηλοποιοῦμεν, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς ἐχθρικός στόλος ἐπλησία-
 » σεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἐφάνη ὅτι διηρέθη εἰς δύο μέρη· καὶ
 » τὸ μὲν ἐν μέρος, τὰ μικρὰ, ἔρχονται ἀπ' ἀνατολῶν, τὸ δὲ ἄλλο,
 » τὰ μεγάλα, ἀπὸ δυσμῶν, καὶ ἔστω πρὸς εἰδήσιν τῶν αὐτόθι
 » χωρίων καὶ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ
 » γενναιοτάτου ναυάρχου τῶν Σπετσῶν Κυρίου Γεωργίου Ἀν-
 » δρούτσου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀραγμένα εἰς τὴν Κολώναν.

Τῆ 29 Ἰουλίου 1824.

Οἱ Ἐφοροὶ τοῦ Μαραθοκάμπον.

» Μετὰ τοῦτο δὲ θεβαιωθείς τελευταῖον, ἀπεφάσισε ν' ἀπο-
 » πλεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ ν' ἀπέλθῃ ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος τῆς Σάμου,
 » ὅθεν ἔρχοντο τὰ μικρὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐπι . . (α) . »

Ἐκ τούτων δὲ συνάγεται ὅτι πάντῃ ἄλλα ἐξέφυανεν ὁ ἀνὴρ
 ἐν τῇ διηγήσει αὐτοῦ, ὡς ὁμολογοῦσι τὰ πράγματα, μονονουχί-
 φωνῆν ἀφιέντα. Ἐπειδὴ δ' ἐμνήσθη δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πτέρυ-
 γος λόγῳ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ πράγματι ὁ Σ. Τρικούπης ἐν τῇ
 κατὰ τὴν Σάμον ναυμαχίᾳ ταύτῃ, φέρε ἐκθέσωμεν τὰ γεγονότα
 πλατύτερον, διότι ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος πρὸς ναυτικούς ἀν-
 δρας γράφων, συνέτρεμε τὰ τῆς λεπτομερείας, ὡς αὐτοὶ οἱ ἐπι-

(1) Ἐνταῦθα ὑπάρχει δυστυχῶς τὸ χάσμα τῶν ἐλλειπόντων φύλλων τοῦ
 ἡμερολογίου, ὅθι φέρεται σημείωσις ἡ ἐξῆς· «λείπει ἡ σειρά τῆς ὠραιότη-
 ρας ἐκθέσεως τῆς ναυμαχίας τῶν 5 καὶ 6 Αὐγούστου.» Ἐξακολουθαῖ δὲ
 ἡ διήγησις ἀπὸ τὰ μέσα τῆς 8 Αὐγούστου. Τὰ ἐλλείποντα ὅμως διεσώ-
 θησαν εἰς τὴν πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν ἐκθεσιν τοῦ ναύαρ-
 χου τῆς 5 Αὐγούστου (λανθασμένως ἀντὶ 6), ἣν κατεχωρίσαμεν ἀπο-
 σπασθεῖσαν ἀπὸ τὸ ἐμπεριεχόμενον τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογίου.

ζῶντες ἀγωνισταὶ ὑφηγοῦνται, τὰ τῆς παρατάξεως καὶ ἐπιτοπίας ἡμῖν ἐπιδείξαντες.

« Μετὰ τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας, ὃ Αὐγούστου (α), κατὰραντες εἰς Κολώνας, συνήχθησαν τὸ ἑσπέρας οἱ τριήραρχοι καὶ κυβερνήται τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν τῇ ναυκρηίδι τῶν Σπετσῶν ὁ Λεωνίδα, τοῦ Χ. Ἰωάννου Μέξη πλοῖον, καὶ ἐγένετο συμβούλιον πολεμικὸν περὶ τοῦ πρακτέου, παρῆν δὲ καὶ ὁ τῆς Ἰδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης. Ἐβρέθη νὰ σηκωθῇ ὁ στόλος εἰς τὰ πανιὰ καὶ νὰ ἐπισκοπῇ τὸν ἐχθρὸν, ἀντέτεινε δ' εἰς ταῦτα ὁ ἐκ Σπετσῶν Ἡλίας Θερμισιώτης, εἰπὼν τάδε· « Ἄν ναυμαχήσωμεν εἰς ἀνακπεπταμένον πέλαγος, οὐδὲν ὠφελοῦμεθα, διότι ὁ ἐχθρὸς πολυπληθέστερος εἶναι καὶ ἰσχυρότερος, πιθανὸν δὲ νὰ ἐκβιασθῶμεν καὶ νὰ διασκορπῆσωμεν, ἐνῷ σκοπὸς μας εἶναι νὰ ἐμμένωμεν ὅπως διασώσωμεν τὴν Σάμον, τὴν ὁποίαν ἐπαπειλοῦσιν οἱ ἀντίπεραν πεσορευμένοι ἐχθροὶ, καὶ τὸν καιρὸν περιμένουσι διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἀπόβασιν, εἰς ταύτην δὲ σκοπὸν ἔχει ὁ ἐχθρικός στόλος νὰ συντελέσῃ. Πρωτεῖνω λοιπὸν ὄχι μόνον νὰ μὴ μετρωρισθῶμεν, ἀλλὰ νὰ προσορμίσωμεν πλησιέστατα τοῦ στενοῦ τῆς νήσου, ἐγγύτατα δὲ τοῦ μέρους ὅθεν ὁ ἐχθρὸς σκοπεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἀπόβασιν, μία δὲ ἰσχυρὰ δύναμις ἐκ πλοίων πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν νὰ προσεπλεύσῃ, μένουσα εἰς ἐπιτήρησιν παρὰ τὴν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Σάμου· ἂν δὲ ὁ ἐχθρὸς προβῇ καθ' ἡμῶν ἢ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας διὰ νὰ πειραθῇ τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ στρατοῦ, αἱ μὲν προφυλακίδες νὰ ἐπιτεθῶσι τότε, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῆς ἀγκύρας σαλεύοντες ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ, νὰ ἐπιβοηθῶμεν καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ἄρωμεν τὴν ἄγκυραν πλέοντες πρὸς αὐτόν. Οὕτω τίθεται μὲν ὁ ἐφορμῶν ἐχθρὸς μεταξὺ δύο πυρῶν, οἱ ἐν Ἀσίᾳ στρατοπεδεύοντες ἀποθαβρίζονται, οἱ δὲ ἡμέτεροι Σάμιοι ἀδιάσειστοι θὰ μένωσιν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἐκ τῶν φρουριῶν τῶν ἀμυνόμενοι καὶ πολεμοῦντες.» Ἄλλοι ὅμως ἀντέταξαν λέγοντες, ὅτι τὸ πρωτεῖνόμενον σχέδιον εἶναι τολμηρὸν, θέτει εἰς κίνδυνον αὐτοὺς νὰ ἀπολέσωσι πολ-

(α) Ὅρα παρακατιῶν ἐν σημειώσει τὰ περὶ τῆς φερομένης διαφοράς εἰς τὴν χρονολογίαν τοῦ συμβάντος.

λά πλοῖα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἄδηλον, ἀλλὰ νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανιά. Ὁ Θερμισιώτης ἀντεῖπεν ὅτι «ἂν χάσωσι πλοῖα τινά, θὰ σώσωσιν ὅμως τὴν Σάμον, ὅπερ εἶναι μέγα κέρδος εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις· προσέθηκε δὲ ὅτι τὸ νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανιά, κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, θεωρεῖ πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι πολὺ φοβεῖται μὴ, ἐπιτιθεμένου τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐπὶ τούτῳ θὰ καιροφυλακτῆσῃ τὸν οὖριον πρὸς ἔφοδον ἄνεμον, κατ' αὐτῶν ἀντιμαχομένων παρὰ τὴν Σάμον, ἐπιτεινομένου δὲ τοῦ κινδύνου, τραπῶσιν εἰς φυγὴν, καθότι ἢ διὰ τοῦ πορθμοῦ δίοδος, ἦτοι τὸ πρὸς τὴν Ἔφεσον φέρον στενὸν τῆς Μυκάλης παρίσταται μέσον ὑπεκφυγῆς εἰς τὸν βουλόμενον, καὶ τότε τὸ πᾶν ἀπόλλυται, ἐνῶ σκοπός των εἶναι, ἐμμένοντες αὐτάς, νὰ ματαιώσωσι τὸ σχέδιον τῶν ἐχθρῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ἡ πρότασις ἐπὶ τέλος παρεδέχθη. Οὕτω δὲ ἔωθεν, τὴν 6 Αὐγούστου (α), ἡμέραν ἑορτάσιμον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἄραντα τὴν ἄγκυραν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπὸ Κολώνης, προσωρμίσθησαν εἰς τὸ στενὸν τῆς Σάμου, ἐν τῷ παρακειμένῳ μυχῷ αὐτῆς, ἀπέναντι τοῦ παρὰ τὴν μεγάλην ἡπειρον νησιδίου, κατὰ τάξιν, κλιμακῆδόν δὲ καὶ εἰς τρόπον ὥστε τὰ πλευρὰ ἐκάστου πλοίου νὰ βλέπωσιν ἐλευθέρως τὸ πέλαγος καὶ αἱ κανονοστοιχίαι των νὰ ᾧσι χρήσιμαί. Ἐννεὰ δὲ πλοῖα ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ τρία πυρπολικά, τὰ διορι-

(α) Κατὰ παραδρομὴν φέρεται ἡμερομηνία 5 Αὐγούστου εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Ναυάρχων, καθ' ὅσον ὅλοι οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισαὶ ἐνθυμοῦνται κάλλιστα καὶ μνημονεύουσι τὸ ἑορτάσιμον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Ὑψιστος ἠλόγησε τὸ ἔργον των. Προσέτι τὸ ρηθὲν ἡμερολόγιον τοῦ ναυάρχου Σπετσῶν, μετὰ τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων ἕως τῆς 29 Ἰουλίου, φέρον ἐν ἐπισημειώσει «λείπει ἢ σειρὰ τῆς ὠραιότερας ἐκθέσεως τῆς ναυμαχίας τῶν 5 καὶ 6 Αὐγούστου» ἐπιβεβαίωσι τὸ πρᾶγμα.

«Τοῦ δὲ Κανάρη ὁ παράπλους, κατὰ τὰ λέγομενα τοῦ ναυάρχου Σπετσῶν, εἰς τὴν ὥραν τοῦ κατορθώματος, δὲν παρέχει λόγον ἀμφισβητήσεως, ἂν παραδεχθῶμεν, ὡς εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι ὁ περιδοξὸς πυρπολητῆς παρῆν ἐν Σάμῳ κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς 5 Αὐγούστου, ὡς ἡ ἔκθεσις τοῦ Γ. Σαχτούρη, ἀλλὰ δὲν κατῆρε μετὰ τῶν ἄλλων συνελθόντων τὸ ἑσπέρας εἰς συμβούλιον, ἐξέπλευσε δὲ πρὸς κατασκόπευσιν, καὶ τὴν ἐπαύριον (6 Αὐγούστου) ἐπανελθὼν συμμετέσχε τῶν ἔργων καὶ ἠνδραγαθήσασκε.

σθέντα ὡς προφυλακαί, ἐσηκώθησαν εἰς τὰ πανιά συγχρόνως καὶ ἐτοποθετήθησαν, τινὰ μὲν κατὰ τὴν ἄκραν τῶν Κολώνων, ἕτερα δὲ ἀνατολικώτερον, ἦτοι παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου, ἀναμιξὶς πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ, πλησιέστατα δὲ εἰς τὴν νῆσον, ὅπως ἀποφύγωσιν ἐνδεχομένην κύκλωσιν, καὶ αὐτόθι ἀνεκώχευον ἔτοιμα νὰ περιζώσωσι τὸν ἐχθρὸν, ἂν ἀπεπειράτο νὰ προβῆ πρὸς τῆς Ἀσίας τὰ πλευρὰ, ὅπου ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς ἦτο συνηγμένος, ἢ πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως, ἐν τῷ στενώ.

Ἄ Τούτων δὲ γινομένων καὶ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὁ ἐχθρικός στόλος συγκείμενος ἀπὸ πλείστα πλοῖα μεγάλης δυνάμεως, δίκροτα, φρεγάττας, κορβέττας κτλ, ἐφάνη ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ πέλαγος μὲ οὐριὸν ἄνεμον (ἐμβάτην ἢ μαλίστρον), καὶ πλησίσιος ἐφέρετο πρὸς τὰ στενά, ὅπου οἱ Ἕλληνας. Μόλις δ' ἐπλησίασε τὴν νῆσον ἀπέναντι τῆς χονδρῆς ἄκρας τῶν Κολώνων, ἐπισκοπεῖ τὴν θέσιν, βλέπει τὰ μὲν τῶν Ἑλλήνων πορωτάτω τῶν ἄλλων, πλησίον δὲ τῆς Σάμου ἀνακωχέοντα εἰς δύο στήχους (ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν Κολώνων καὶ παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου), τὸ δὲ πλείστον μέρος τοῦ στόλου τῶν ἠγκυροβολημένων εἰς τὸ στενωτέρου τοῦ πορθμοῦ καὶ θέσιν ἐμπόλεμον κατέχον, λαμβάνει ὑποψίαν ἐκ τούτου, μετριάζει πανιά καὶ ἀμφιταλαντεύεται. Ἀληθῶς δὲ, ἢ παράταξις τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀπεθάρρυνε, καὶ ἀντὶ νὰ προβῆ θαρβύαλος καὶ ἀγέρωχος, ὡς κατὰ πρῶτον ἐξώρμησεν, ἀνακωχέζει ἐν τῷ ἄμα, πρὸς μεσημβρίαν τὴν πρῶραν θέμενος. Τρία δὲ σκάφη ἐκ τοῦ δάσους αὐτοῦ τοῦ πλωτοῦ ἀπεσπάσθησαν, τὰ κάλλιστα καὶ πολεμικώτατα, ἐν ἡμιδίκροτον, τὴν ἐπιχάλωσιν μέχρι τῶν ριζῶν ἔχον, μία κορβέττα πρῶτου μεγέθους, ἄλλως φρεγαδὸν καλουμένη, καὶ ἐν βρῖκιον ἐπίσης, ταῦτα δὲ τολμοῦν, πλησίσιος φερόμενα, νὰ ἐπιτεθῶσι πλέοντα πρὸς ἑω εἰς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν, ὅθι οἱ Τοῦρκοι ἀλαλάζοντες τοὺς ἐπερίμενον διὰ νὰ τοὺς εὐκόλυνωσι τὴν μετάβασιν. Τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ ἦτο προφανές· ἐφοβεῖτο ἐν σώματι νὰ πλησιάσῃ, προέταξεν ὅμως τὴν ταχυπλωτέραν αὐτοῦ δύναμιν, τὰ τρία ταῦτα πλοῖα, ἐπισύροντα πλῆθος λέμβων ὀπισθεν, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπιβίβασιν

τῶν τῆς ξηρᾶς, καὶ ταῦτα προέπεμψεν, ἡ δὲ μεγίστη δύναμις ἔμενε μετέωρος ἐπιτηρούσα τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων.

«Οἱ δὲ Ἕλληνες, βλέποντες τὸν ἐχθρὸν προσερχόμενον, ἐτέθησαν εἰς θέσιν ἀμύνης. Ἰψώσας ὁ ναύαρχος τῶν Σπετσιοτῶν τότε τὰ σημεῖα ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Ἰδραιωτῶν ὁ ἀντιναύαρχος, ἐδήλωσάν τοῦ πολέμου τὴν στιγμὴν εἰς τοὺς συμπλωτῆρας αὐτῶν πάντας· οὗτοι δὲ ἀνὰ χεῖρας τὰ ἐναύσματα φέροντες ἐνεκαρτέρουν. Ἀλλὰ παραδόξως εἶδον μετ' οὐ πολὺ τὸν ἐχθρὸν ἀνακωχέυσαντα εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, μόνον δὲ τρία ἐχθρικά πλοῖα ἐφορμῶντα πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ἡ στάσις τοῦ ἐχθροῦ αὕτη ἐνεθάρρυνεν ἔτι μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας· καὶ δὴ τῶν ναυάρχων τὰ σημεῖα ἀνταπέστελλον τὰ πρὸς ἐπιχείρησιν, αἱ δὲ προφυλακίδες τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, κατὰ τὰ προστεταγμένα, εἰς τὴν ἄκραν τῶν Κολώνων καὶ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου μένουσαι, ἐνόησαν ποῦ ἔπρεπε νὰ κτυπήσωσι καὶ τίθενται εἰς γραμμὴν. Ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ ἐν τοσοῦτῳ, τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν κρατῶν, πρὸς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν ὑπερηφάνως, ἀλλὰ μόλις κάμνει θήματα τινά, καὶ ἡ γαλήνη τὸν καταλαμβάνει. Τὰ παρακείμενα ὄρη τῆς Ἀσίας ἀνταπέδωκαν, ὡς πολλάκις συμβαίνει, ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτῶν νάρκην καὶ κόπασιν εἰς τὸν πελάγιον ἄνεμον, καὶ αἱ ἐχθρικά τριήρεις περιέπεσον εἰς ἀκινήσιαν σχεδόν. Οἱ δὲ Ἕλληνες τῆς προφυλακῆς, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν θέσεων σαλπίσαντες τὸ ἐνούλιον, ἐφόρμησαν κατόπιν τῶν τριῶν τούτων ἐχθρικῶν πλοίων, μόλις τὰ εἶδον ἀποσπασθέντα τῆς συνοδίας αὐτῶν, πυρπολικά δὲ καὶ πολεμικά, κατὰ στίχους καὶ ἀδιασπάστως ποντοποροῦντα, τὰ κατεδίωκον, ἐνῶ συγχρόνως ὁ ἄνεμος, πλαγίως ἐπιπνέων, παρεβοήθει τὴν καταδίωξιν.

«Τούτων δὲ γινομένων καὶ μεγάλου δράματος ὑπὸ τὰ ὄμματα τοσοῦτων πολεμιστῶν ἐκτυλισσομένου, τὸ ἀποβησόμενον καραδοκούντων, φαίνεται ἀπ' ἄρκτου κατερχομένη ναῦς τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν φέρουσα· ἦτον ὁ Κανάρης μὲ τὸ πυρπολικὸν αὐτοῦ σκάφος. Μόλις παραλλάσσει τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς Σάμου, ρίπτει περὶ αὐτὸν βλέμμα ὁ τῆς Χίου καὶ τῆς Γενέδου πυρπολητῆς, καὶ βλέπει πρὸς δεξιὰ δάσος ἐχθρικῶν πλοίων εἰς ἀνακωχὴν, ἔμπροσθέν του τὸ ἀπόσπασμα τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὴν

Ἄσκιον ἔχον τὴν πρῶραν, ἀριστερῶς δὲ τὰς ἑλληνικὰς προφυλακίδας τεταγμένας καὶ ἐφορμώσας, τοῦ λοιποῦ ἑλληνικοῦ στόλου μένοντος ἐπ' ἀγκύρας εἰς τὸ στενὸν τῆς Σάμου μὲ τοῦ πολέμου τὰ σημεῖα ἀναπεπταμένα. Ὁ πυρπολιτῆς, θαυμάσας τὴν παράταξιν τῶν συναγωνιστῶν του ταύτην, ἀνέκραξεν « ἀδελφοί, ἡ νίκη εἶναι σήμερον ἐδική μας » λαμβάνει δὲ ἀμέσως τοὺς οἴακας ἀνὰ χεῖρας, μόνος του διοικεῖ καὶ προχωρεῖ μαῦρος ὡς τὸ ἠφάιστειόν του (α), σιωπηλὸς ἀλλὰ μένεα πνέων, καταφθάνει τὰ πυρπολικά καὶ τὰς προφυλακίδας παρ' ὧν χαιρετᾶται καὶ συνοδεύεται, σπεύδει δὲ τὸ πυρπολικόν του εἰς τὸ ὑψιφερές τουρκικὸν ἡμιδίκροτον νὰ προσκολλήσῃ ἀλλ' ὁ πρὸ αὐτοῦ βαίνων Ἰδραιώτης πυρπολιτῆς Τσάπαλης φιλοτιμεῖται νὰ κάμῃ πρῶτος τὸ ἀνδραγάθημα, καὶ δόσας πῦρ εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν ἠφάιστειον, ἀπέτυχε λανθασθεὶς εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ διαστήματος. Δὲν ἐχάρησαν ἐπὶ πολὺ οἱ ἐχθροὶ διὰ τοῦτο ὁ Ψαριανὸς πυρπολιτῆς ἀναλογίζεται εὐθύτερον τὴν ἀπόστασιν, παρακούει σφαίρας, κρότους πυροβόλων, μύδρους ὀλοκλήρων κανονοσοιχιῶν, περὶ αὐτὸν μυκωμένων· αὐτὸς δὲν ἀποσύρεται, παρ' ὅταν ἐννοῇ τὰ ἔμβολα τῆς πυριφλεγεθούσης ὀλκᾶδος του ἐντελῶς προσηρμοσμένα εἰς τοῦ δικρότου τὰς πλευράς, καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ τὸ δάσος αὐτὸ τῶν ἀρμένων καὶ ἰστίων καταφλογίζεται.

« Εἰς τὸ δεινὸν τοῦ πάθους συνταράσσονται τὰ ἄλλα δύο συμπλέοντα, ἡ κορβέττα καὶ τὸ θρίκιον, ἀλλ' οὐδεμία σωτηρία δι' αὐτά· ἡ ὀπισθοδρόμησις ἦτον ἀδύνατος, διότι αἱ προφυλακίδες καὶ τὰ πυρπολικά τῶν Ἑλλήνων τὰ περιεκύκλωσαν· ἡ διὰ τοῦ στενοῦ δίοδος ἐπίσης, διότι ἐνέπιπτον εἰς τὰ σπλάγγνα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Οὕτω διακείμενα, στρέφουσι τὴν πρῶραν πρὸς ἄρκτον κατὰ τὴν Σάμον καὶ ἀμύνονται. Πλὴν εἰς μάτην ὁ ἐκ Σπετσῶν Λέκας Ματρόζης διευθύνει ἀμέσως τὰ πυρπολικά, ὑπερ ἐδιοικεῖ, ἐπάνω εἰς τὴν κορβέτταν, καὶ αὕτη γίνεται ἐν τῷ ἅμα πυρίκαυστος. Καιομένης δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν κολυμβώντων εἰς τὰ ὕδατα, ὁ Ἰδραιώτης Δ. Ραφαλιᾶς προσκολλᾷ ἄλλο πυρ-

(α) Ὅλοι οἱ Ψαριανοὶ ἐμελανειμόνου τότε διὰ τὸ πάθος τῆς πατρίδος τῶν, αὐτοὶ τε καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν.

πολικὸν ἐπ' αὐτῆς, ἀνωφελῶς καὲν ὁ δὲ Βατικιῶτης, συμπολίτης αὐτοῦ, πρὸς τὸ βρῆικιον ὀρμήσας, κατώρθωσε νὰ προσαρμόσῃ τὸ ἠφραϊσταίῳ του, ἀπὸ τὰ πλευρὰ τοῦ ὁποίου διαδοθῆσαι αἱ φλόγες εἰς τὸ τρίτον αὐτὸ ἐχθρικὸν σκάφος, τὸ ἀπετέφρωσαν.

«Μέγας ἦτον ὁ ἀγὼν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ἀξιοθαύμαστος παμπληθῆς καὶ κολοσσιαῖος ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἴστατο πελάγιος, τοῦ ἐπιδιωκομένου τὴν ἐπιτυχίαν ἀναμένων ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτοῦ πλοίων τὴν τόλμην καὶ τὸ ἀνδραγάθημα. Μεγίστη δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀνεδείχθη ἡ ναυτικὴ σύνεσις νὰ ὑποδεχθῶσι τὴν ἐχθρὸν προσωρμισμένοι, καὶ διὰ τῶν πτερυγίων τῆς παρατάξεώς των περιζῶσαντες, νὰ τὸν καύσωσιν. Ὄντως δὲ, οἱ τὴν προφυλακὴν ἀναλαβόντες καὶ οἱ πυρποληταὶ ἔδειξαν κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην τί μέγα διαπράττεται ἡ τέχνη ὅταν προσβοηθῆται ἀπὸ τὸν σύντονον εἰς τὰ ἔργα νοῦν τοῦ ἐπιχειροῦντος. Ἀφῆκαν τὸν ἐχθρὸν νὰ προχωρήσῃ εἰς τῆς Ἀσίας τὰ πλευρὰ, καὶ ἐπιτίθενται πάντες οἱ εὐάριθμοι οὔτοι ναυδάται. Πολεμικὰ τῶν Ἑλλήνων τότε ἡ πυρπολικὰ σκάφη δὲν διακρίνονται ἀναμιξέ τρέχουσι κατόπιν τῶν ἐχθρῶν αἱ παρακελεύσεις δὲ τῶν ναυμάχων καὶ τῶν πυρπολητῶν ἡ ἀντιλαλιὰ βρέμουν ὑπὸ τὰ πυρὰ τοῦ δικρότου, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἐξερεύγονται κατ' αὐτῶν προσπλέοντων τρομερὸν πῦρ, καὶ νέφη καπνοῦ περικαλύπτουσι τοὺς ἀνδρείους, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν σαλεύουν παρ' ὅταν αἱ φλόγες ἐπ' αὐτοῦ διαδίδονται τότε συστρέφονται πρὸς δίωξιν τῶν ἄλλων, καὶ ταῦτα μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πάθος ὑποκύπτουσι.

« Ἡ θραύσις τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε μεγίστη πληρώματα τῶν ὀθωμανικῶν τριήρων, ἐπιβάται ἐνοπιοὶ, ἀναρίθμητοι ἄνδρες ἔγειναν τοῦ πυρὸς παρανάλωμα. Αὐτὸ δὲ τὸ καιόμενον σκάφος τοῦ ἡμιδικρότου, ὠθούμενον ἀπὸ τὸν ἄνεμον, προσπνεύσαντα, ἐξέπεσεν εἰς τὸ στενὸν, πρὸς δυσμὰς τοῦ νησιδίου, ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς αὐτόθι ἀνάψασα ἡ πυριτοθήκη του, ἐτίναξεν εἰς τοὺς παρακειμένους λόφους, ὅπου ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι οἱ ἐχθροὶ, ὄλον τὸ ὑπόλοιπον τῶν φλεγομένων μελῶν αὐτοῦ καὶ τὸ ἐνυπάρχον ἄπειρον ὕλικόν, πυροβόλα, σφαίρας κτλ' τοῦτο δὲ ἐγένετο παραίτιον νὰ φθαρῶσι πλείστοι ὅσοι ὀθωμανοὶ ἐκ τῶν τῆς ζηρᾶς. Τὰ λείψανα τοῦ κολοσσοῦ προσεκολλήθησαν τελευταῖον

εἰς τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν, εἰς δεκαεξὶ δὲ ὄργυιων βάθος προσέψαυσεν ἡ τροπὶς του. Τὸ βρῖκιον καταδιωχθὲν ἐκάη, πλησιέστερον τῆς Σάμου, καὶ ἐβυθίσθη παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Λυκούργου εἰς τεσσαράκοντα ὄργυιās ὕδατος· ἡ δὲ κορβέττα, κατὰ μέσον τοῦ πορθμοῦ μεταξὺ Ἀσίας καὶ Σάμου, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀνοικτά.

«Οἱ Τοῦρκοι τοῦ στόλου ταῦτα βλέποντες, ἀνεπέτασαν ἐν τρομοῖς ὅλα τὰ ἰστία των καὶ ἔφρευγον πάσαις δυνάμεσιν, οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐν ὅσῳ ἦτον ἡμέρα, ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας ἀπὸ τὸ στενὸν, τοὺς ἐδίωκον εἰς τὸ πέλαγος. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐπανακάμψαντες, ἀπέβησαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου τὴν προτεραίαν ἐστρατοπεδεύοντο οἱ Τοῦρκοι, μετὰ πολλῆς δὲ προσοχῆς μὴ ἐμπέσωσιν εἰς ἐνέδραν· ἀλλ' οἱ ὀθωμανοὶ τοσαῦτα ὑπέστησαν εἰς τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τοῦ δικρότου, ὥστε ὄρμαιοι φυγόντες, ἀφῆκαν ὅλας αὐτῶν τὰς τροφὰς ἐν ὑπαίθρῳ, καὶ τοὺς λέβητας ἀκόμπ. Εὐρον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Ἕλληνες καὶ τὰ κατεξουσίασαν, ὡς ἐπίσης καὶ δύο ὀρειχάλκινα κανόνια τοῦ αὐτοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους, ἐμπεπηγότα ἐπιστόμα εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβον βίαιον τιναγμὸν κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πυριτοθήκης. Κατόπιν ἐπεμελήθησαν τὴν ἐκβύθισιν τῶν ὀρειχαλκίων κανονίων τοῦ δικρότου, ἐπέτυχον δὲ μόνον τριάκοντα ἐν ἐξ αὐτῶν ἢ ἀνασύρωσι τῇ 10 τοῦ μηνὸς τὰ ἐπὶ τούτῳ σταλέντζα πλοῖα ἀνά ἐν ἀφ' ἐκάστης νήσου· ταῦτα δὲ μετὰ τῶν δύο τῆς ξηρᾶς διεμερίσαντο οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἔλαβον δέκα τρία οἱ Ἰδραϊῶται, ἔνδεκα οἱ Σπετσιῶται καὶ ἑννέα οἱ Ψαριανοί.»

Κατόπιν, ἐν σελίδι 162 μέχρις 166 τοῦ αὐτοῦ τόμου Γ'. κεφαλαίῳ Ν'. περιγράφει ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς τὰ κατὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν Γέροντα ἐν Καρίᾳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κατορθώματα τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων τῆς 24 καὶ 29 Αὐγούστου μηνὸς 1824, μὲ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, ὡς καὶ τὰ προγενέστερα, συγχευμένως δηλονότι καὶ πόρῳ τῆς ἀληθείας. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου καταχωρίζομεν τὰς δύο ἐκθέσεις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, τὰ γεγονότα ἐξιστορούσας, ἀφ' ὧν ἕκαστος θέλει πεισθῆ καὶ κρίνει κατὰ πόσον εὐρυθμὰ καὶ κανονικὰ εἶναι τὰ διηγήματα τῶν ναυτικῶν μας, προσαπορήσει δὲ διὰ τί ὁ ἐκ Μεσολογγίου

Συγγραφεὺς, τῶν δὴ τούτων ἐπισημοτάτων πολεμικῶν δελτίων οὐδεμίαν ποιεῖται μείαν, καὶ τοὶ δημοσιευθέντων ἐν καιρῷ εἰς τὰ *Ἑλληνικὰ Χρονικά*, ἐφημερίδα τοῦ Μεσολογγίου, ὑπ' ἀριθ. 77, ἀπὸ τοῦ στόμα δὲ ἐνὸς ναυάρχου ἀξιοπίστου καὶ τιμίου προφερομένων! Πλὴν τούτου, ἀκατανόητος εἶναι καὶ ἡ σταθερὰ τοῦ Συγγραφεὺς ἐπιμονὴ εἰς τὸ νὰ κολοβύνη ἐν ταῖς διηγήσεσιν αὐτοῦ τὰς σχετικὰς δυνάμεις τὰς κατὰ θάλασσαν, μάλιστα δὲ τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν καθ' ὅλας τὰς παρατάξεις, ποῦ μὲν, ὡς ἐν Σάμῳ, τὴν πρώτην μοῖραν αὐτῆς ἐκ πλοίων 16 περιστέλλων εἰς ὀκτώ! ποῦ δὲ, ὡς κατὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν Γέροντα ἤδη, τὰς δύο συννηωμένας αὐτῆς μοῖρας, τὴν β'. ὑπὸ τὸν Γ. Ἀνδρουτσον, καὶ τὴν α'. ὑπὸ τὸν Ἰωάν. Ἀναστασίου Κυριακόν, ἐκ πλοίων 37 περιορίζων εἰς σκάφη δέκα τέσσαρα! καὶ ταῦτα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ζῆλος τῶν τριῶν συναδέλφων κοινοτήτων καὶ αἱ ἀντιφιλοτιμίαι τῶν ναυμάχων τῶν τριῶν νήσων ἦσαν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν κορυφωμένοι. Πλὴν οὕτως ἔδοξε τῷ ἱστορικῷ νὰ καλύψῃ μὲ μέλανα πέπλον τῶν ἀριστεῶν τῶν Σπετσῶν τὰ κατορθώματα, καὶ τὸ ἔπραξεν ἀπὸ σεβασμὸν πάλιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. . . Ἰδοὺ δὲ αἱ ἐπίσημοι ἐκθέσεις ὁμοῦ καὶ ἀπόσπασμα προγενεστέρου ἐγγράφου, τὰ γεγονότα προοιμιάζοντος.

« Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

» Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι μετὰ τὴν δεκαήμερον ματαίαν καὶ ἀνωφελῆ περιστροφὴν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τὸ εἰς τὰς Καβο-Κολώναις ἀκατάλληλον σχέδιον τῆς συνελεύσεως τοῦ στόλου, ἐφθάσαμεν χθὲς καὶ αὐθις σχεδὸν εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὸ ἐρημονῆσι λεγόμενον Λειψὸν ἀπέναντι κατὰ μεσημβρίαν τῆς Πάτμου μὲ τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων τὸν στόλον, καὶ ἀράξαμεν ἐνταῦθα διὰ νὰ μάθωμεν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ καλλιῶν τερα. Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἔφθασε καὶ ὁ συμπολίτης ἡμῶν Θεόδωρος Δρίτσας, ὅστις περιήρχετο σκοπεύων τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐμάθαμεν παρ' αὐτοῦ ὅτι ἡ εἰς τὴν Σάμον πρώτη μοῖρα τοῦ στόλου ἡμῶν μὲ τῶν Ἰδραίων καὶ Φαριανῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Πάτμον, καὶ ὅτι οἱ ἐχθρικοὶ δύο στόλοι, ὅ,τε Βυζαντινὸς καὶ Αἰγυπτιακὸς, συννηώθησαν εἰς τὴν Κῶ, καὶ εὐ-

»ρίσκονται μέρος μὲν ἀραγμένους, καὶ μέρος εἰς τὰ πανιά, καὶ
 »ὅτι ἐκεῖθεν σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν καὶ αὐθις κατὰ τῆς Σάμου
 »καὶ τῆς Σάμου ἀλωθείσης, νὰ ἐστρατεύσουν κατὰ τῆς Ἰδρας
 »καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὅτι τὸ σχέδιόν των,
 »νομίζουσι, θέλει ἀποβῆ κατὰ σκοπὸν, πληροφορημένοι ὅτι μὴ
 »νον τὰ εἰς τὴν Σάμον ὄντα πλοῖα τοῦ στόλου μας δὲν δύναν-
 »ται ν' ἀντιπαραταχθῶν εἰς τὸν πολυσύνθετον αὐτῶν στόλον,
 »μὴν ἤξεύροντες τὴν παρούσαν ἄλλην μοῖραν τοῦ στόλου μας.

» Ἡμεῖς ταῦτα εἰδοποιηθέντες, σκοπεύομεν ἐντεῦθεν, μετριά-
 »ζοντος τοῦ καιροῦ, ν' ἀπέλθωμεν κατ' αὐτοῦ συνηνωμένοι ἄ-
 »παντες, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχοντες καὶ τὸ αὐτὸ φρό-
 »νημα, τὴν θραῦσιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἐλπίζομεν δυνάμει τοῦ
 »τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆ εὐχῇ ὑμῶν συνάμα καὶ τῆς πατρίδος νὰ
 »τοῦ διαλύσωμεν καὶ ἐκεῖθεν τὸ ὀλέθριον σχέδιον καὶ νὰ τὸν κα-
 »τατροπώσωμεν, καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ τὸν ἀφήσωμεν νὰ προ-
 »χωρήσῃ περαιτέρω· διότι ὦν, ὡς πληροφοροῦμεθα, εἰς ἀκατα-
 »στασίαν καὶ ἀδυναμίαν μεγάλην διὰ τὴν εἰς τὰ πλοῖά του
 »ἐπιδημικὴν ἀσθένειαν καὶ διὰ τὴν φθορὰν τὴν μεγάλην εἰς
 »αὐτὸν τῆς ἀσθενείας, ποτὲ δὲν θέλει σταθῆ εἰς ἀντιπαρατάξιν
 »ἡμῶν, ἀλλὰ θέλει δοθῆ εἰς φυγὴν, καὶ εἴθε γένοιτο! Καὶ ταῦτα
 »τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡμῶν τὰ σχέδια κτλ.

Τῆ 23 Αὐγούστου 1824, ἐν Λειψῶ.

Ἐκ τοῦ ναυαρχικοῦ πλοίου Παγκρατίων.

«Ο Συμπολιτῆς ὑμῶν, Γεώργιος Ἀναροῦττος.»

«Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

» Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὰς 24 τοῦ ἤδη λήγοντος, φθασάν-
 »των καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου πλοίων μας
 »ἀπὸ Πάτμου, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τῶν Ἰδραίων καὶ Ψαριανῶν,
 »ἀπεφασίσασαμεν ν' ἀπέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρικῶν στόλων τῶν
 »εἰς Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸν μετὰ τὸ ἐξῆς σχέδιον· ἐκ τῶν πυρπο-

(α) Ἡ παρούσα ἀναφορὰ ὡς καὶ ἡ ἀκόλουθος ἐδημοσιεύθησαν ἐν και-
 ρῶν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδας τοῦ Μεσολογγίου τὰ Ἑλληνικά Χρονικά,
 ἐν ἀριθ. 77, ἔτους 4, τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1824.

»λικῶν 6, καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν 20, δέκα ὑδραϊκὰ ὑπὸ τὴν
 »ὀδηγίαν τοῦ ὑπαναυάρχου Σαχτούρη, καὶ 6 ἐκ τῶν ἡμετέρων
 »μ' ἄλλα τέσσαρα τῶν Ψαριανῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἡμετέ-
 »ρου ὑπαναυάρχου κυρίου Γιάννη Ἀναστάση, ν' ἀπέλθουν, προ-
 »πορευομένων τῶν πυρπολικῶν, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τοῦ ἑλληνι-
 »κοῦ στόλου πλοῖα ἀκολουθοῦντα, νὰ λάβουν θέσιν τὰ *Τσάτα-*
»λα, καὶ νὰ περιστρέφονται μέχρι τῶν ἀπέναντι τῆς νήσου
 »Καλύμνου, διότι ἀναγκαιῶς ἔπρεπε νὰ βαστώμεν αὐτὴν τὴν
 »θέσιν διὰ τὸ στενὸν τοῦ πορθμοῦ, ὡς σᾶς εἶναι γνωστὸν, καὶ
 »διότι ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Ἀλικαρνασσὸν μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου
 »τοῦ *Πιπέτσι* ἦτον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν μετὰ τὰ πλοῖά του, καὶ
 »διὰ τὴν ὑποψίαν μὴ, ἀφ' οὗ ὅλοι εἰσέλθωμεν εἰς τὸν πορθμὸν,
 »μᾶς ἀποκλείσει, ὡς ἔχων ὅλας τὰς θέσεις ἐδικὰς του, ἱκανῶς
 »δυνατὰς.

« Ὅλοι δὲ συνάμα, τόσον τῶν πολεμικῶν, ὅσον καὶ τῶν πυρ-
 »πολικῶν πλοίων μας τῶν διορισθέντων οἱ πλοίαρχοι ὤρμησαν
 »μὲ ἀμίμητον γενναϊότητα, καὶ συμπλακέντες μετὰ τῶν ἐχθρι-
 »κῶν πλοίων, ἐπολέμησαν γενναϊότατα, ὥστε ἔτρεψαν φρεγάτ-
 »τας τοῦ Μεχμέτ-ἀλή (ὅστις δὲν εἶχε λάβει μόνος του εἰσέτι
 »πεῖραν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων) καὶ αὐτὸ τοῦ Τοπάλη τὸ
 »βατσελόν, τοῦ ὁποίου φεύγοντος συνεθλάσθη ἡ ἀντένα τοῦ με-
 »σαίου καταρτίου του ἢ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τοῦ μπράτσου, ἢ
 »ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητον πυροβολισμὸν τῶν Ἑλλήνων. Διὸ καὶ
 »ἐδόθη εἰς φυγὴν, καὶ διευθυνόμενον κατὰ τὴν Ἀλικαρνασσὸν,
 »ἄραξεν.

« Ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, φιλοτιμού-
 »μενοι, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐκ ὀλίγοι παρὰ τὸν διο-
 »ρισθέντα ἀριθμὸν, ἐκίνησαν μετὰ τὴν ὄρμην, ὥστε περιπλεχθέν-
 »των, δὲν διεκρίνετο τίς ὁ ἡμέτερος καὶ τίς ὁ ὑπενάντιος. Τὰ
 »πυροβόλα ἀμφοτέρων ἐπιπτον ἀδιάκοπα ὡς ἡ *χάλαζα*, καὶ ὁ
 »κρότος ἠκούετο πανταχοῦ φοβερὸς καὶ τρομερὸς, διότι ἐπυρο-
 »βόλουν οἱ ναυμαχοῦντες, ἐπυροβόλουν τὰ φρούρια, ἐπυροβόλουν
 »καὶ οἱ εἰς τὴν ἄγκυραν, καὶ οἱ εἰς τὰ πανιά, καὶ πᾶς τις βλέπων
 »τὴν τοιαύτην φρικώδη ναυμαχίαν καὶ τὴν τὸλμην τῶν Ἑλλή-
 »νων, ποτὲ δὲν ἐπίστευε νὰ μὴν καταβυθισθοῦν ὅλα τὰ εἰς τὸ

» στενὸν πλοιά μας ἀπὸ τὰ πλωτὰ πυροβόλα τοῦ ἐχθροῦ μό-
 » λον τοῦτο καὶ τὰ πλοῖα καὶ οἱ ναῦται μὲ τοὺς πλοιάρχους
 » διεσώθησαν, προξενήσαντες θλάβην οὐ τὴν τυχοῦσαν εἰς τὸν
 » ἐχθρόν.

» Δεκαεξὶ στρατόρτια ἐκ τῶν φορτηγῶν τοῦ Μεχμέτ-ἄλη, κα-
 » θῶς βεβαίως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον,
 » τυχὸν ἐκεῖσε, διὰ τὸν φόβον τὰ ἐπεσώρευσαν εἰς τοὺς βράχους
 » τοῦ Πιτέτσι. Ὁ κατσαμπάσης τοῦ Τοπάλη, ἔχων παράνω τῶν
 » 50 ἐνόπλων ἐχθρῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ταχῆρ καπετάνου,
 » ὥρμησε διὰ νὰ ζωγρήσῃ ἓνα πυρπολικὸν πλοῖον ψαριανόν, πλὴν
 » δὲν ἀπέφυγε τὴν δίκην τῶν Ἑλλήνων· ἐθραύσθη μέρος ὑπὸ τοῦ
 » πλοιάρχου Ἀναργύρου Λεμπέση, καὶ ἐτελείωσεν ὑπὸ τοῦ Γιάν-
 » νη Σάντου. Διέσωσαν δὲ μόνον ὀλίγους τινὰς, καὶ αὐτοὺς τραυ-
 » ματίας (τοὺς δὲ λοιποὺς μὲ τὸν Ταχῆρ καπετάνον τοὺς ἐθα-
 » νάτωσαν), νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸν Τοπάλην καὶ εἰς τὸν ναύαρχον
 » τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου μὲ τὸν κατσαμπάσην, νὰ φέρουν τοὺς
 » πεσόντας καὶ νὰ κηρύξωσι τὴν ἀμίμητον γενναϊότητα τῶν
 » Ἑλλήνων, ἣτις ἤθελε φανῆ πλέον μεγαλειτέρα, ἂν δὲν προ-
 » λάμβανεν ἡ νύξ. Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, φο-
 » βηθεὶς τότε, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου του, ἀπῆλθεν εἰς τὸ φρού-
 » ριον τῆς Ἀλικαρνασσοῦ διὰ νὰ προφυλαχθῇ.

» Ἡ ναυμαχία ἤρχισεν ἀπὸ τὰς ὀκτῶ καὶ ἡμισυ ὥρας τῆς
 » ἡμέρας καὶ διήρκεσε μέχρι τῶν τριῶν ὥρῶν τῆς νυκτός. Ἄν
 » καὶ ὁ ἀῆρ ἦτον μετριώτερος καὶ ὀλίγον τι εὐεργετικὸς εἰς ἡμᾶς,
 » αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἤθελεν εἶσθαι ἡ λαμπροτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα,
 » διότι ἐν πυρπολικὸν ἦτον ἱκανὸν νὰ κατακαύσῃ ὅλα τὰ ἐ-
 » χθρικά πλοῖα κατὰ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀραγμένα.

» Ἄξιον δὲ θαυμασμοῦ εἶναι, ὕστερον ἀπὸ τόσον θραῦσιν
 » τοῦ ἐχθροῦ καὶ τόσον πυροβολισμὸν ἐχθρικὸν κατὰ τῶν ἡμε-
 » τέρων, ὅτι δὲν ἐβλάφθη κανεὶς (καὶ τοῦτο τὸ χρεωστοῦμεν
 » εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ), εἰμὴ δύο πирπα-
 » λικά, τὸ ἐν ψαριανόν καὶ τὸ ἄλλο τῶν Ἰδραίων, ἐχάθησαν
 » εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην, διότι εἰς μὲν τὸ ψαριανόν ἔπεσεν
 » ἐπάνω του κατὰ συμβεβηκὸς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀραπογιάννη, Ἰ-
 » δραίου, εἰς τὴν περιστροφὴν του διὰ τὴν στενότητα τοῦ πορ-

»θμού, καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ κατάρτιον τῆς πλώρας του, καὶ οὐ-
 »τως οἱ πυρπολισταὶ, μὴν ἔχοντες τρόπον πῶς ἀλλέως νὰ τὸ
 »οἰκονομήσουν, τὸ κατέκαυσαν· τοῦ δὲ ἄλλου, τῶν Ἰδραίων,
 »μπάλα ἐχθρική τοῦ κατέκοψε τὸ γράντο τσιμποῦκι ἕως εἰς τὴν
 »καπελαδοῦραν τοῦ τριγκέτου, καὶ τρυπημένον τὸ κατεβύθισαν.

» Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτος ἡ τόλμη καὶ ἡ καρτεροφυχία γε-
 »νικῶς καὶ τῶν πυρπολιστῶν καὶ τῶν πλοιάρχων μας, διότι
 »αὐτοὶ δὲν ὁμοιάζουν ἄνθρωποι, ἀλλ' ἄλλοί τινες ἐκτὸς τῆς
 »ὑδρογείου σφαίρας, οἱ ὅποιοι ὠρμούσαν ὡς λέοντες εἰς τοὺς ἐ-
 »χθρούς, μὴ ψηφῶντες παντελῶς τὸν ἀκατάπαυστον πυροβολι-
 »σμόν τοῦ ἐχθροῦ.

» Ταύτην τὴν γενναϊότητα θέλουν τὴν διακηρύξει καὶ ἀλλο-
 »εθνεῖς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι
 »καὶ ὁ Κύριος Κλήνφορτ, ὁ ναύαρχος τῆς Ἀγγλικῆς θαλασσίας
 »μοίρας τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τυχὼν ἐκεῖ θεατῆς τῆς ἐνδόξου
 »ταύτης ναυμαχίας εἰς ἓνα τοιοῦτον πορθμὸν στενότατον καὶ
 »πολλὰ ἐναντίον εἰς τῆς ναυμαχίας τοὺς νόμους.

» Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ ὅλους μὲν, τόσον ἐκ τῶν Ἰδραίων, ὅσον καὶ
 »ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὅσοι ἔκαμαν τὸ χρέος των, ἐξαιρέτως δὲ
 »ἐπαινῶ τὸν γενναϊότατον ὑποναύαρχον Κυρ. Γιάννην Ἀναστάση,
 »καὶ γενναϊοτάτους πλοιάρχους τὸν τε Ἀνάργυρον Λεμπέσην,
 »Γιάννην Σάντου καὶ Γαίκαν Τσοῦπαν, τοὺς ὁποίους κρίνω χρέος
 »μου νὰ συστήσω καὶ εἰς τὴν πατρίδα, διότι ἐστάθησαν τὰ μό-
 »να παραδείγματα τῆς ἀρετῆς καὶ γενναϊότητος εἰς ταύτην τὴν
 »ναυμαχίαν.

» Μένοντες δὲ ἐνταῦθα εἰς τὸν Γέροντα, ἐμάθαμεν σημαντικῶς,
 »ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, φθάσας εἰς Κῷ, ἔμα-
 »θεν ὅτι τὰ εἰς τὴν Πελοπόννησον μέρη, εἰς τὰ ὅποια ἔμελλε νὰ
 »κάμῃ ἀπόβασιν, εἶναι ἰκανῶς ὠχυρωμένα, καὶ ὅτι τὰ πράγ-
 »ματα πολιτικῶς τῆς Πελοποννήσου, ἀλλάξαντα μορφήν, τὸν
 »φοβίζουσιν νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Διὸ καὶ ἔστειλεν εἰς Ἀλε-
 »ξάνδρειαν, πρὸς τὸν πατέρα του, ταχυδρόμον νὰ τὸν διορίσῃ
 »μὲ δευτέρην του διαταγὴν τί πρέπει νὰ κάμῃ· διὸ καὶ πρὸς
 »πληροφωρίαν σας.

» Ἐλάθομεν μὲ τὸ ἀπὸ τὰς 14 τοῦ ἤδη λήγοντος πρὸς ἡμᾶς

» γράμμα σας και τὴν ἐσώκλειστον δευτέραν διαταγὴν τῆς Σ.
 » Διοικήσεως, δι' ἧς μᾶς ἐπιτάττει και μᾶς ὀδηγεῖ νὰ φερθῶ-
 » μεν με τούς κυβερνήτας τῶν εὐρωπαϊκῶν φορτηγῶν πλοίων
 » τοῦ Μεχμέτ-ἀλλῆ φιλανθρώπως διὸ και θέλομεν ἀκολουθήσει
 » ὡς μᾶς γράφει. Μένω με τὸ ἀνῆκον σέβας.
 Τῆ 26 Αὐγούστου 1824, ἐκ τοῦ Γέροντος.

Ἐν τῷ ναυαρχικῷ πλοίῳ Παγκρατίῳ.

Ἐ συμπολίτης ὑμῶν και Ναύαρχος,
 Γ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ.»

Ἐτέρα ἀπὸ 29 Αὐγούστου.

« Με μεγάλην μου χαρὰν σᾶς ἀναγγέλλω τὰ θαυμάσια τοῦ
 » Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκαταμάχητος ἀντίληψις ἐνήργησε και
 » αἰθις τὸ νὰ κατατροπώσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χθὲς ἀφ' ἑσπέρας,
 » κατὰ τὰς 8 ὥρας σχεδόν, ἐν ᾧ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἦτον
 » ἀραγμένους εἰς τὸν Γέροντα, τέσσαρα πλοῖα κατασκοπεύοντα
 » συναπαντήθησαν με πέντε βρῖκια και μίαν γολέταν τοῦ ἐ-
 » χθροῦ κατὰ τὴν Κάλυμνον, και ἀκροβολιζόμενα διήγειραν εἰς
 » φιλοτιμίαν ὄλον τὸν στόλον νὰ σηκωθῆ εἰς τὰ πανιά, ὥστε
 » νὰ τὰ καταδιώξῃ μέχρι τῆς Κῶ και Ἀλικαρνασσοῦ, ὅπου ἦ-
 » σαν και οἱ δύο πολυσύνθετοι στόλοι. Τὸ κίνημά μας τοῦτο
 » ἐφόβισε πολλὰ τὸν ἐχθρόν, και τὸν ἐβίασε νὰ σηκώσῃ ὄλον
 » τὸν στόλον εἰς τὰ πανιά, διότι ὁ καιρὸς ἦτον μᾶλλον εἰς ἡμᾶς
 » εὐεργετικὸς, πνέων μαῖστρος, παρὰ εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἡμεῖς μὲν
 » ἀπερχόμενοι, δὲν ἐπροχωρήσαμεν παρὰ μέχρι τῶν Τσατάλων
 » και ἔτι πρὸς, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν ἀπροσδόκητόν τινα ζημίαν
 » ὡς ἐκ τῆς στενότητος τῆς θέσεως τοῦ τόπου, και ἔπειτα ὡπι-
 » σθοδρομήσαμεν, περιστρεφόμενοι μεταξὺ Καλύμνου και τῶν
 » ἀνατολικῶν παραλίων. Ὁ δὲ ἐχθρὸς, τοῦτο βλέπων, ἐνόμισεν
 » ὅτι ἡ προλαβοῦσα εἰς τοὺς Ἕλληνας γενναϊότης ἀπεμαράνθη,
 » και ὁ ἐνθουσιασμός και ὁ ἐνθερμος ζῆλος τῆς πατρίδος ἀπε-
 » σβέσθη. Διὸ και τὴν νύκτα ὄλην μᾶς ἠκολούθει ὀπισθεν, και
 » τὸ πρῶτ ἀπροσδοκῆτως ἐξημερώθημεν, οὐ πολλὰ μακρὰν ἀπέ-
 » χοντες ἀπ' ἀλλήλων, καθ' ὅλα ἐναντίοι, αὐτὸς μὲν ἔχων τὰ
 » σοφράνο, ἡμεῖς δὲ τὰ σοταθέντο αὐτὸς ἀέρα, ἡμεῖς γαλήνην»

» ἀλλ' ἡ γενναιότης τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐκλονίσθη τελείως διὰ
 » τοῦτο, ἀλλά, συνεργῶν ἕκαστος νὰ κινήσῃ τὸ πλοῖόν του μὲ
 » τὴν βάρκαν του, μὴ ψηφῶν παντελῶς τὸν ἐρίχθουπον πυρο-
 » βολισμόν τοῦ ἐχθροῦ, ἠλπίζον ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ οὐδεὶς
 » καθ' ἡμῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ δόξα καὶ ἡ ἀντίληψις ἐφάνη μὲ τὰς
 » χρυσαυγεῖς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπροσδόκη-
 » τος ἄνεμος, πνεύσας ἀπ' ἀνατολῶν, ὀλίγος μὲν, ἀλλὰ πολλὰ
 » εὐεργετικὸς, ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς μᾶς ἐπαπεῖλει θραύσιν, ἐβοήθη-
 » σε τὰ πλειότερα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου πλοῖα νὰ παρέλ-
 » θουν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ πέσουν εἰς ἄνεμον περισσότερον καὶ
 » πολλὰ ἐπιτήδειον κατὰ τῆς θραύσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἤρ-
 » χετο καθ' ἡμῶν μ' ὅλην τὴν ἀσιατικὴν ἑπαρσίαν καὶ ὄγκον,
 » καὶ περιπλέον ὁ αἰγυπτιακὸς ναύαρχος μὲ μεγάλην ὄρμην, φι-
 » λοτιμούμενος ἴσως ν' ἀποπλύνῃ τὸν παρελθόντα ῥύπον τῆς
 » καταισχύνης, τοῦ φόβου καὶ τῆς μικροψυχίας τῆς ἐν Ἀλικαρ-
 » νασσῶ, ἀλλ' ἀντεκρούσθη ἀξιόλογα. Ἰσπερ ἀπὸ μίαν τα-
 » κτικωτάτην μάχην καὶ ἄπειρον πυροβολισμόν, διευθύναμεν τὰ
 » πυροπολικά πλοῖα κατ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν ὑδραϊκὸν ἐπέ-
 » πεσε κατὰ τὴν 3 ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς ἐν βρῖκιον αἰγυπτιακόν,
 » τοῦ ὁποῖου κατέκαυσεν ὅλην τὴν πρύμνην, μπούμακ καὶ μαί-
 » στραν μόνον, καὶ ἔπειτα τὸ ἐπρύλαθον καὶ τὸ ἔσβυσαν μὲ ταῖς
 » τρούμπαις. Τὸ αὐτὸ δὲ διεδέχθη ἄλλο πυροπολικόν, πλὴν μήτ'
 » αὐτὸ ἐτελεσφόρησε τίποτε. Τελευταῖον δὲ τὸ διαδέχεται ὁ Λά-
 » ζαρος Μουσοῦς, πλὴν οὐτ' αὐτὸς δὲν τὸ διέφθειρε μὲ τὸν πυρ-
 » πολισμόν τόσον, ὅσον μὲ τὸν κατὰ πρύμνην κτύπον του, ἐπιπε-
 » σὼν εἰς αὐτὸ μὲ ὄρμην, καὶ τὸ κατεβύθισε προσφέρων αὐτὸ θυ-
 » σίαν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μὲ ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ ναύτας καὶ
 » στρατιώτας. Τοῦτο ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν νὰ κινήσῃ μὲ περισσο-
 » τέραν ὄρμην, καὶ ν' ἀλλάξῃ θέσιν, καὶ ὁ μὲν αἰγυπτιακὸς νὰ
 » κινήται ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ Βυζαντινὸς ἀπὸ δυσμῶν, ζητῶν
 » νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν μέσην, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν διηρέθημεν
 » καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ μὲν ἐκτύπουν τὸν Βυζαντινὸν κατὰ δυσμᾶς, οἱ
 » δὲ τὸν αἰγυπτιακὸν κατ' ἀνατολᾶς, καὶ ναυμαχοῦντες ἐπροχω-
 » ρήσαμεν μέχρι τοῦ Γέροντος, ὅπου κατὰ τὰς 6 ὥρας ἐπεπέσα-
 » μεν εἰς μίαν φρεγάτταν Τουνεζίνικην, κανονίων 44, τὴν ὁποῖαν

» ἀφοῦ ἐπολεμήσαμεν γενναϊότατα, διευθύναμεν δύο πυρπολικά
 » ὑδραϊκά, τὸ ἐν ἐκ δεξιῶν, τὸ δ' ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τὴν κατε-
 » καύσαμεν μὲ ὄλους τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἦ-
 » σαν ὑπὲρ τοὺς 900. Ἐζωγρήσαμεν τὸν καπετάνον τῆς πυρπολι-
 » θείσης φρεγάττας, ὅστις ἦτον ναύαρχος τῆς Τουνεζιλικῆς μοίρας,
 » πρὸς δὲ, καὶ τὸν μπίμπασην τοῦ Μεχμέτ-ἀλῆ μ' ἄλλους
 » ναύτας καὶ στρατιώτας. Οἱ ἐχθροὶ δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀντιστα-
 » θοῦν εἰς τὴν ἀμίμητον γενναϊότητα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐτρά-
 » πησαν εἰς φυγὴν, κατανικημένοι καὶ κατησχυμένοι, ζητοῦντες
 » καὶ αὖθις τὴν Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσόν, νὰ διασώσουν καὶ ἑαυ-
 » τοὺς καὶ τὰ πλοῖά των.

» Αὕτη ἡ ἡμέρα θέλει εἶσθαι ἀξιομνημόνευτος εἰς τὴν ἱστο-
 » ρίαν τῆς παρούσης ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ σχεδὸν ἀπαρα-
 » δειγμάτιστος διὰ τὴν καρτεροψυχίαν ὅλων τῶν πλοίαρχων
 » καὶ πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν, οἱ ὅποιοι ἔτρεχον ὡς ὑπόπτεροι
 » ἀετοὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μηδὲ ὅπως πτοοῦμενοι, καὶ δὲν ἔπαυον,
 » ἂν δὲν ἐνίκων καὶ κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν, ὥστε νὰ στήσουν
 » τρόποιον θριαμβευτικώτερον παρὰ τὸ κατὰ τὴν Σάμον, με-
 » ταξὺ Γέροντος καὶ τῆς νήσου Λέρου. Διὸ καὶ χαίρετε, χαίρω-
 » μεν δόντες δόξαν τῷ Θεῷ, διότι ἐθραύσθη εἰς μέρος καὶ ὁ
 » αἰγυπτιακὸς στόλος, ὅστις ἤρχετο μὲ τοῦ Ξέρξου τὴν ἀπο-
 » σκευὴν καὶ πνεῦμα νὰ καταδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα· ἔλαβε
 » μὲν τὴν τύχην ἐκεῖνου, δὲν μένει δὲ ἀμφιβολία ὅτι διελύθη
 » καὶ αὐτοῦ τὸ σχέδιον καὶ ἀπηλλάγη ἡ Ἑλλάς. Ἐλπίζομεν δὲ
 » ὅτι φεύγοντες κατανικημένοι καὶ κατησχυμένοι καὶ αὖθις εἰς
 » τὴν Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσόν, ἐκείθεν πλέον νὰ μὴν ἐξέλθουν,
 » εἰμὴ ἀφ' οὗ εὔρουν περίστασιν ἀρμοδίαν νὰ ἀπέλθουν ὁ μὲν εἰς
 » Κωνσταντινούπολιν, ὁ δὲ εἰς Αἴγυπτον.

» Εἰς ταύτην τὴν ναυμαχίαν ὅλοι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 » ἤττον, ἔκαμαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος των, πολεμοῦντες
 » τὸν ἐχθρὸν ὡς καλοὶ πατριῶται· ἤριστευσαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέ-
 » ρων ὁ ὑποναύαρχος Ἰωάννης Ἀναστασίου πάλιν μὲ τὸν Ἀνά-
 » γυρον Λεμπέσην κατὰ τῆς αἰγυπτιακῆς μοίρας, κατὰ δὲ τοῦ
 » Βυζαντινοῦ οἱ πλοίαρχοι, ὃ τε Νικόλαος Ράπτης, Ἀναγ. Ἀνα-
 » στασίας, Κωνστ. Μπουκουβάλας, Δημ. Λάμπρου, Μανώλης καὶ

ση'.

» Θεοδ. Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Κοκοράκη, πλοίαρχος τοῦ πλοίου
» τοῦ Κωνστ. Μπάμπα, τοὺς ὁποίους συστημένους παρ' ἐμοῦ, μέλ-
» λει νὰ στεφανώσῃ ἢ πατρὶς μετ' ἀμαράντους στεφάνους διὰ τὴν
» κατὰ τῶν ἐχθρῶν γενναίαν αὐτῶν πράξιν. Χρέος μου κρίνω νὰ
» σᾶς ἀναφέρω πάλιν, ὅτι ὅλων τῶν πλοιάρχων οἱ βραχίονες
» συμβάλλουσιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ θραύσιν μετὰ πλοιά-
» των, πλὴν χωρὶς τῶν πυρπολικῶν πλοίων δὲν κάμνομεν τί-
» ποτε, διότι ὄπλον, διὰ νὰ θραύσῃ τὸν ἐχθρὸν, τὸ μόνον εἶναι τὰ
» πυρπολικά πλοία· διὸ καὶ ἀναγκασίως νὰ φροντίσετε ὅθεν ἡμπο-
» ρέσετε, διότι δὲν μᾶς ἔμειναν εἰμὴ ἐν ἡμέτερον, δύο ψαριανά
» καὶ τρία ὑδρακικά, τὰ ὁποῖα εἰς μίαν ναυμαχίαν ἀκόμη τὰ
» προσφέρομεν θυσίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ ἔπειτα μένομεν
» εὐχκαίριοι. Διὸ καὶ κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ κατα-
» σκευάσετε, ἂν θέλετε νὰ κατατροπώσωμεν διόλου τὸν ἐ-
» χθρὸν. Κάθε ἄλλο εἶμεθα εὐχαριστημένοι νὰ μᾶς ὑστερήσετε,
» τὰ πυρπολικά ὅμως πλοῖα ἀναγκασίως τὰ ζητοῦμεν. Ἀπὸ τοὺς
» ζωογρηθέντας ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διευθύνεται σήμερον διὰ
» Σάμον, τὴν ὁποῖαν αἰχμαλωτίζων, νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς
» Πελοποννήσου, νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς τὰ Μοθωκόρωνα, πλὴν
» τὸ σχέδιόν του ἀνετράπη, καὶ εἶναι πιθανὸν καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ
» ἄλλος ἐκεῖθεν ν' ἀπέλθουν ὁ μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ δ'
» εἰς Αἴγυπτον, καὶ ὄχι νὰ κάμουν πλεόν κίνημα κατὰ τῆς Ἑλ-
» λάδος. Ἀπὸ ἄλλο δὲ μανθάνομεν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, ὅτι τῶ ὄντι
» περιμένει δευτέραν διαταγὴν τοῦ πατρὸς του, καθὼς μετ' προ-
» λαθῶν μας σᾶς ἐγράφομεν. Μένω (α')

Γ. ἈΝΔΡΟΥΤΣΟΥ.»

» (α) Εἶναι ἀναντιρρήτος ἡ ἀρίσθηλος αὕτη ἀλήθεια, ὅτι ὅταν ἓν ἔθνος
» ἀποφασίσῃ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του, γίνεται ἐλευθερον καὶ
» ἀνεξάρτητον.

» Δὲν εἶναι μὴδὲ στρατιῶται, μὴδὲ ναῦται μισθωτοί, δὲν εἶναι ὁ μέ-
» ταιος στολισμὸς τῶν ἀσημάντων ἐκείνων παρασήμων, ὅσα δίδονται εἰς
» τοὺς ἀργυρωνήτους στρατιώτας· τίποτε ἀπὸ ταῦτα δὲν εἶναι ἰκανὸν νὰ
» κατατροπώσῃ τὰς ἀγέλας τῶν τυράννων καὶ τοὺς στόλους τοῦ Πατισᾶχ,
» ὄχι, ὄχι, ἀλλ' εἰς μικρὸς ἠνωμένους λαὸς, μία μόνη δύναμις, οἱ ἀληθεῖς
» πατριῶται.

» Θριαμβεύει τὸ μέγα ἀξίωμα, ὅτι «ὅταν ἓν ἔθνος ᾔναι ἠνωμένον,

Φειδόμενοι τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἀναγνώστου, ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὰ ἱστορηθέντα ὑπὸ Σ. Τρικούπη περὶ τῆς συμπλοκῆς τῆς λαβούσης χώραν τῇ 24 Αὐγούστου, διότι λεπτομερέστατα ἡ πρώτη τῶν ἐκθέσεων τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, ἦτοι ἡ τῆς 26, ἀναίρει τὰ ἐπιλήψιμα μέρη, καὶ περιοριζόμεθα ὀλίγα νὰ ἐπιφέρωμεν εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα ἐν σελίδι 164 καὶ ἐφεξῆς, ἦτοι, περὶ τοῦ λαμπροῦ κατορθώματος τῶν ναυτικῶν μας, εἰς τὸν Γέροντα, τῆς 29 ἰδίου μηνός.

Ὁ Σ. Τρικούπης ἐν σελίδι 164 λέγει· «ἤρχισεν ἡ δευτέρα ναυμαχία. Ἐννέα ἑλληνικά πλοῖα, ἐν οἷς καὶ ἡ ναυαρχίς καὶ δύο πυρπολικά, εὐρέθησαν ὑπήνεμα καὶ ἔπλεον πρὸς τὸν Γέροντα· ἡ θέσις των ἦτο δεινὴ. Εἰς βοήθειαν αὐτῶν ὤρμησαν ἄλλα ἑλληνικά, εὐρεθέντα ὑπερήνεμα, ἐν οἷς καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Δημήτρη Παπανικολῆ κτλ.»

Ποῖα ἦτον ἡ ναυαρχίς; Τρεῖς ἦσαν κατὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων αἱ ναυαρχίδες, καὶ δύο ὑποναυαρχίδες. Πῶς τὰς σιωπᾷ; μὴ διότι κινδυνεύων παρίστατο ὁ Μισαούλης (περὶ οὗ εἶπεν ὀλίγον ἀνωτέρω, ἐν σελίδι 162, ὅτι ἦτον ἀρχηγὸς ὄλου τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου), καὶ ὁ συγγραφεὺς δὲν στέργει νὰ φανῇ ὅτι κινδυνεύει; Παράδοξον τῷ ὄντι νὰ θέλῃ ὁ ἱστοριογράφος νὰ γίνωνται τὰ πράγματα ὡς ἐπιθυμεῖ. Ἐκινδύνευε, ναί, ὁ Μισαούλης, ἐκινδύνευον καὶ ἄλλοι πλείστοι συνεταῖροί του, ἐπίσης λαμπροὶ καὶ ἀξιάγαστοι ἄνδρες, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκινδύνευεν ἡ Ἑλλάς ὅλη, διότι ἡ μαχιμωτέρα ναυτικὴ αὐτῆς δύναμις, δεινῶς ἐκτεθείσα, περὶ τῶν ὄλων προηγωνίσθη, καὶ μετὰ τοῦ Μισαούλη συνεκινδύνευσαν ὁ Γ. Ἀνδρούτσος, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακός, ὁ Γ.

«εἶναι ἰσχυρόν» θριαμβεύει τὸ χρυσοῦν τοῦτο ἀξίωμα, καὶ ἡ Ἑλλάς

«εἶναι ἤδη ἐλευθέρα.

«Χαίρετε, ἀπτόητοι ναῦται τῆς Ἑλλάδος! εἰς σὰς ἀνήκει ἡ ἥρωικὴ

«ἐκείνη δόξα, ἣτις χαρακτηρίζει τῷ ὄντι ὅλους τοὺς γνησίους πατριώτας.

«Ἡ δόξα σας καὶ ἡ σταθερότης σας ἔς χρησιμεύση παράδειγμα εἰς ἡμᾶς

«ὄλους, οἱ ὅποιοι μιμούμενοι τὴν γενναίαν ἀπόφασίν σας, θέλομεν γενῆ

«ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος.

(Σημείωσις τοῦ Συνατάκτου τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν τοῦ Μεσολογγίου).

Σαχτούρης, ἅπαντες οἱ ἐν ἀξιώματι, ἀλλ' ἐκ τοῦ κινδύνου τούτων προέκυψε μεγάλη σωτηρία καὶ εὐκλεία.

Θεωροῦντες δὲ ὄχληρόν νὰ παρακολουθήσωμεν τὸν συγγραφέα καὶ εἰς τὰ καθέκαστα, ἀφοῦ εἰς τὰ προοίμια τῆς ὑφηγήσεώς του ἀποπλανᾶται τοσοῦτον (α), φέρε ἀναγράψωμεν ἡμεῖς τὰ κατὰ τὴν περίδοξον ναυμαχίαν ταύτην, σύμφωνα μὲ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀγωνισαμένων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν συντόμως ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, ὅστις διότι ἐξέβηφοκινδύνευσεν ἀνδραγαθήσας ἀτομικῶς, δὲν περιουτολογεῖ ἐκ σεμνοφροσύνης, ἀλλὰ τὸ γεγονός ἐν συνόλῳ ἱστορεῖ πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ.

«Πρὸς τὴν ἀρκτῶαν ἄκραν τῆς ἀσιατικῆς παραλίας ἀπέναντι τῆς Κῶ (ἄκραν Τερμέριον Μυνδίων, κατὰ τὸν Γεωγράφον), καλουμένην σήμερον τὰ Τσάταλα, ἐκτείνεται δεξιᾷ ἡ παραλία τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, ἀρχὴν δὲ ποιουμένη ἀπὸ τὴν ἄκραν αὐτῆς Ζεφύριον, ἐγκολπίζεται ἀρκούντως. Εἰς τὸν μυχὸν κεῖται ἡ πόλις Ἰασὸς τῶν ἀρχαίων (ἐξ οὗ οἱ Ὄθωμανοὶ Ἰασεμ-Καλεσι τὸ χωρίον ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ Εὐρωπαϊοὶ Assem Calessi ἐκάλεσαν τὸν παρ' ἡμῖν κόλπον τοῦ Γέροντος), στρεφομένη δὲ πρὸς ἄρκτον, καταλήγει εἰς τὴν ἄκραν τὸ Πασίδειον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις (σήμερον Καβο-Γέροντας ἢ Cap d' Arbre). Πρὸς ἔω τῆς ἄκρας ταύτης εὐρίσκεται χωρίον, τοῦ Γέροντος καλούμενον (β), ἐντὸς μικροῦ κολπιδίου, τοῦ ὁποίου πρόκειται νησίδιον. Ἀριστερὰ δὲ τῆς ὀρισθείσης διευθύνσεως ἀπὸ τὴν Κῶ εἰς τ' ἄνω προσπλέοντες, ἀπαντῶμεν τὰς νήσους τῆς Καλύμνου, τῆς Λέρου

(α) Ὅλιγον ἀνωτέρω λέγει ὁ συγγραφεὺς* «Τὴν δὲ ἐπαύριον ἐξημερώθησαν καὶ οἱ τρεῖς στόλοι περὶ τὴν Ἀττάλειαν.» Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς αὐτῆς σελίδος διηγεῖται ὅτι «ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐξημερώθη ὑπὸ τὴν Ἀττάλειαν, καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἠγκυροβόλησεν ὑπὸ τὸν Γέροντα.» Ἡ Ἀττάλεια εἶναι πρώτη παραθαλάσσιος πόλις τῆς Παμφυλίας, ὁ Γέροντας πρώτη παραθαλάσσιος πόλις τῆς Καρίας, ἡ μεταξὺ δὲ ἀπόστασις περὶ τὰ 150 θαλάσσια μίλια. Ποῦ λοιπὸν ἐγένετο ἡ ναυμαχία; Εἰς τὰ παράλια τῆς Καρίας ἢ τῆς Παμφυλίας; ἢ μήπως τὰ Τσάταλα μετεγλώττισεν Ἀττάλειαν ὁ Σ. Τρικούπης; Ἄν τοῦτο, ἄλλοι κρινέτωσαν.

(β) Ἴσως εἶναι τοῦτο μία τῶν τεσσάρων παραλίων πόλεων, ἃς ἀναφέρει ὁ Στράβων, Ἀμουζών, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκήτωρ, διότι πλείστα

καὶ τῆς Λειψοῦ (α), ἀπέναντι τῆς ὁποίας πλησίον δὲ τῆς ἄκρας τοῦ Γέροντος κείται ἡ νῆσος Φαρμακοῦσσα· πρὸς ἄρκτον δὲ ταύτης, ἀντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Μαιάνδρου, (κόλπου τῆς Καρένας) εἶναι ἡ Ἀγαθόνησος (Γαδουρονῆσι).

«Ἐντὸς τῆς λεκάνης ταύτης τῶν ὑδάτων ἔλαβε χώραν ἡ περὶ τῆς πρόκειται ναυμαχία τοῦ Γέροντος καλουμένη, τῆς ἐκτεινομένης δυτικῶς ἀπὸ Καλύμνου μέχρι Λειψοῦ, καὶ ἀνατολικῶς ἀπὸ τὸ Ζεφύριον μέχρι τῶν βορείων τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος

«Μετὰ τὰ γεγονότα τῆς προτεραίας (Αὐγούστου 28 ἔτους 1824) τῶν Ἑλλήνων τὰ σάφη, δύσαντος τοῦ ἡλίου, ἀνέστρεψαν τὰς πῦρας ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ Κῶ πρὸς ἄρκτον, καὶ ἐφέροντο πρὸς τὴν εὐρυχωρίαν, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ μετὰ τὴν ἤτταν καὶ τὴν ὑποχώρησίν των, προσποιηθέντες ἀπραξίαν ἐπ' ὀλίγον, προϊούσης τῆς νυκτὸς ἐπανακάμπτουσι πλέοντες πρὸς συνάντησιν τῶν Ἑλλήνων. Τῇ δὲ ἐπαύριον, 29 Αὐγούστου, ἀναφαίνονται σύσσωμοι πρὸς μεσημβρίαν, ἔχοντες πελάγιον ἄνεμον πρόσφορον εἰς τὴν πορείαν των. Τὰ δὲ ἑλληνικὰ πλοῖα, περιπεσόντα εἰς γαλήνην τὴν νύκτα ἐκείνην, ἐξημερώθησαν τὰ πλείεστα διεσκορπισμένα μεταξὺ Λειψοῦ, Φαρμακοῦσσης, καὶ Ἀγαθόνησου ἐν πλήρει νηνεμίᾳ· εἴκοσι δὴ εἶχον ἐγκολπίσει ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος, καὶ ἄνεμος οὐδαμοῦ. Μεταξὺ τούτων ἦσαν οἱ τε ναύαρχοι καὶ ὑποναύαρχοι τῶν νήσων Ἰδρας καὶ Σπετσῶν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν λογάδιων μετὰ πέντε πυρπολικῶν.

«Ἀπὸ τὸ στόμιον τῶν στενωῶν, ὅθεν ἐξώρμησαν οἱ Ὀθωμανοὶ ἔωθεν, μεταξὺ Καλύμνου καὶ ἀσιατικῆς ἀκτῆς διείδον περιχαρῶς ὅτι ὑπερηνέμουν, ὃ δὲ στόλαρχός των, αὐτὸς ὁ ἱμπραϊμης, κατοπτεύσας τὴν θέσιν τῶν ἀντιπάλων του, ἐρρύθμισε τὴν ἐπιχείρησιν. Θεὶς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως ὅτι ἀνεφάνη, ἐξέτεινε

ἐπὶ τῶν παρακειμένων λόφων σὺζονται ναῶν ἐρείπια καὶ ἀγαμάτων λείψανα, οὐχὶ μακρὰν δὲ τῆς νῦν κωμοπόλεως τοῦ Γέροντος. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου μετώκησαν ἀπὸ Σαλαμίνα ὄχι πρὸ πολλοῦ ὀμιλοῦσι δὲ ἄλθανιστὶ καὶ εἶναι κάλλιστοι γεωργοί.

(α) Παρὰ τῷ Γεωγράφῳ δὲν μνημονεύεται ἡ νῆσος αὕτη ποσῶς, παρὰ τοῖς συγχρόνοις δὲ γράφεται Λειψὸς ἢ Λειψῶ.

τὸ δεξιὸν αὐτοῦ κέρως πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος, ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα μὲν κατὰ τὸν ὄγκον πλοῖα αὐτοῦ συγκείμενα, ταχυπλωότερα δὲ καὶ εὐστροφώτερα, ἦτοι τὰ αἰγυπτιακὰ καὶ βαρβαρέσικα, φρεγάττας, κορβέττας καὶ βρίκια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπέβαινον οἱ μαχιμώτεροι ναυδάται, ἀπὸ Εὐρωπαϊοῦς ἀξιωματικοὺς διοικούμενοι, περὶ τὰ πεντήκοντα σκάφη ἄλλην δὲ κάθετον ἀνέτεινεν ἀπὸ τὸ αὐτὸ σημεῖον πρὸς τὰ βόρεια, παραλλάττουσαν τὴν Λέρον μέχρι Λειψοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ ἦτον εὐστοχον, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτῳ σεμνυνόμενος ἐφαίνετο. Ἀληθῶς δὲ, διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος μεγίστας ἔτραφεν ἐλπίδας, σχεδὸν βεβαιοσύνη, νὰ συντρίψῃ τοὺς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Γέροντος μεμωμένους Ἕλληνας, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς, ἣν συνεπλήρουν αἱ ὑπόλοιποι αὐτοῦ κολοσσιαῖαι δυνάμεις περὶ τὰ ἑκατὸν σκάφη, ἦτοι ἀνώτεραι κορβέτται καὶ φρεγάτται, δίκροτα καὶ τρίκροτα, ὧν προεξῆρχεν ὁ Βυζαντινὸς ἀρχιναύαρχος, ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἀριστερᾶς τεταγμένους, προὔτιθετο νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς διεσπαρμένους παρὰ τὰς νήσους Ἕλληνας, νὰ τοὺς κρατήσῃ διεσπῶτας καὶ νὰ τοὺς διακόψῃ.

« Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἑκατέρωθεν, ὑψοὶ ἀπὸ πρῶτας τὰ σημεῖα τῶν ὀθωμανῶν ὁ στόλαρχος ἀπὸ τὸ βάθος τῆς παρατάξεως αὐτοῦ, κελεύων τὸ δεξιὸν κέρως νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἐν νηνεμίᾳ διατελούντων ὀλίγων ἑλληνικῶν πλοίων ἐντὸς τοῦ μυχοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ ταῦτα ὑπακούουν, θέτουν τὰς πρῶτας ἐπ' αὐτῶν καὶ πλησίοντα μὲ οὐριον ἄνεμον ἐποντοπόρου κατὰ τὰξιν εἰς τοῦ κόλπου τὰ ὕδατα· ἡ δὲ ἀριστερὰ αὐτοῦ δύναμις εἰς βαθεῖς στίχους θαίνουσα, οὐριοδρόμει πρὸς ἄρκτον, σπεύδουσα νὰ καταλάβῃ τὴν πρὸς τὴν Φαρμακούςσαν παράλληλον. Ἀγέρωχος ἦτον ἡ πορεία των καὶ τῆς νίκης αἱ δάφναι ὑπεμειδίων εἰς τοὺς πλωτῆρας ὀθωμανοὺς, ὀλίγους, μικροὺς καὶ διεσπαρμένους τοὺς Ἕλληνας ἐπιτυχόντας.

« Τὸ δὲ ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἅμα ἔω παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εὐρεθὲν οὕτω διακεχωρισμένον, οὐδόλως ἐθορυβήθη, καὶ τοι ἀπελπιστικὴν ἀπετέλει τὴν θέσιν του, τὸ μὲν ἡ νηνεμία, πρὸς τὸ μέρος ὅθι ἔπλεον ἐντελῶς ἐπικρατοῦσα, τὸ δὲ ὁ διαμελισμὸς τῶν δυνάμεων, καὶ μάλιστα τῶν δύο ναυάρχων καὶ ὑποναυάρ-

χων τῶν νήσων Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ἡ ἀπουσία, καὶ ἡ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος ἀκροσφαλῆς θέσις αὐτῶν μετὰ τῶν συμπλωτήρων, ὅθεν οὐχὶ μικρὰ τοὺς μαχησομένους διεχώριζεν ἀπάστασις ἀνελογίσθησαν μόνον τὴν ὁποίαν εἶχον ἀναλάβει ἐντολήν, καὶ ταύτην ἔφερον κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

« Εἰς τὸν σύλλογον τοῦτον τῶν ἑλληνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέπλευσεν ἀποστολήν, ἡ Ἑλλάς ἄπασα τότε ἐκ χέρσου τε καὶ θαλάσσης, εἶχε προσηλώσει τὰ βλέμματά της. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν τοῦ ἐναλίου τούτου ἀγῶνος ἐπρέματα τοῦ ἔθνους ἢ ἀνέγερσις ἢ τοῦ παντός ἢ καταστροφή. Ὦντως δέ, πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ναυτικές δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου εἶχε προστεθῆ στιβαρὰ ἐπικουρία τῆς Αἰγύπτου ὁ Σατράπης, παρ' ἄλλοτε ἐντονιώτερον τὰ πάντα ἐπιχορηγῶν καὶ μηχανώμενος, καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας υἱὸς του· οἱ δὲ πόροι τῆς εὐδαίμονος ταύτης χώρας καὶ στόλους εἰς αὐτὸν ἀφθόνως παρεῖχον καὶ στρατούς. Καὶ ὅμως, οἱ Ἕλληνες μὲ τὰ πενιχρὰ καὶ ἀνεπαρκῆ μέσα των ἀντέστησαν, ἐκ προοιμίων δὲ ἐματαίωσαν τοὺς κατὰ τὴν Σάμον σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, τὸν παρηκολούθησαν κατὰ πόδας μέχρι τῆς Ἀλικαρνασσοῦ, καὶ περὶ τὰ ὕδατα ταῦτα δὲν τὸν ἐγκαταλιμπάνουν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς πατρίδος των ἔβαλον κατὰ νοῦν καὶ τὸν πολεμῶσι, καὶ τὸν κουράσωσιν ἐγκαρτεροῦντες, καὶ καὶ φθείρωσιν ἀντίπαλον τοσοῦτον φοβερόν, διπλασίαν ἀριθμητικῶς ἀντιτάσσοντα δύναμιν, πολλῶ δὲ ὑπερτέρην κατὰ τὸν ὄγκον τῶν πλοίων, τὰ πυροβόλα καὶ τοὺς ναύτας.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις καὶ αἱ τρεῖς ναυτικαὶ κοινότητες εἶχον καταθέσει ὅλας αὐτῶν τὰς ὑλικὰς δυνάμεις πρὸς εὐδαίωσιν τοῦ ἐπιχειρήματος· 37 πλοῖα ἐκ Σπετσῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐμφρόνων ἀνδρῶν, ἐνὸς ναυάρχου καὶ ὑποναυάρχου, περίπου τῶν 45 ἔξ Ἰδρας μὲ τοὺς ἰδίους των διακεκριμένους ἀρχηγούς, καὶ τὰ λείψανα τῶν Ψαριανῶν ὄλων ὑπὸ τὸν δεδοκιμασμένον ναύαρχόν των ἀπετέλουν τὴν ἑλληνικὴν ναυτικὴν δύναμιν, τὸ σύνολον περὶ τὰ σκάφη ἐννενήκοντα.

« Μέγα ἦτο τὸ φρόνημα τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων ἐπὶ ταῖς προγενεστέραις ἐπιτυχίαις· γενναῖοι δὲ καὶ ῥιψοκίνδυνοι τῶν τριῶν

νήσων οἱ ναυβάται κατὰ τὰς προηγηθείσας ναυμαχίας ἀναδειχθέντες, δὲν ἀπώλεσαν τὸ θάρρος των, καίτοι τώρα παρὰ τὸν Γέροντα ἀνωμάλως εὐρέθησαν, καὶ ὁ ἐχθρὸς βαρύτερος προσεφέρετο. Ρίπτονται λοιπὸν ὅλοι, τούτου ἀναφανέντος, πανταχόθεν εἰς τοῦ πολέμου τὴν συσκευὴν, καὶ παρατάττονται ὅπως ἡ φύσις τοῦ τόπου καὶ αἱ περιστάσεις τῆς στιγμῆς ἐπέτρεπον.

«Ἐν πρώτοις, οἱ κατὰ τὴν Δειψὸν, τὴν Ἀγαθόνησον καὶ τὴν Φαρμακοῦσσαν πρὸς ἄρκτον διεσπαρμένοι Ἕλληνες, ἅμα ἰδόντες ἐκ μεσημβρίας πρὸς αὐτοὺς φερομένην τὴν ὀγκωδεστέραν πολεμίαν δύναμιν, τὴν δ' ἄλλην παρεκκλίνουσαν πρὸς τὸν Γέροντα, ἐνόησαν τὸ σχέδιον τῆς παρατάξεως τοῦ ὀθωμανοῦ στολάρχου, σκοποῦντος νὰ συνθλάσῃ συγχρόνως αὐτοὺς, ἔνθεν μὲν τοὺς πρὸς τὴν γῆν ὀλίγους πιέζων, ἔνθεν δὲ τοὺς ἐν τῷ πελάγει διχοτομῶν καὶ, σημανόντος τοῦ μεταξὺ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων πλέοντος ναυάρχου τῶν Ψαρῶν Νικολῆ Ἀποστόλη, ἀντιπαρεξάγουσι πλέοντες οἱ πλησιέστεροι πρὸς τὴν Φαρμακοῦσσαν καὶ τὴν ἄκραν τοῦ Γέροντος, ὅπως συνενωθῶσι μὲ τοὺς ἐν τῷ μυχῷ καὶ ἀποκρούσωσι τὸ δεξιὸν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν αἰγυπτιακὴν δύναμιν· οἱ δὲ ἀπώτεροι, πρὸς τὴν Δειψὸν, διὰ νὰ προλάβουν ἐνδεχομένην κύκλωσιν, διακόψωσι δὲ τὴν πρὸς τ' ἄνω ἐπέκτασιν τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ σκληρὰ ἀπέβαινε ἡ δοκιμασία τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ, διότι ὁ μεσημβρινοδυτικῶς πνέων ἄνεμος ἀντίπρωρος πρὸς αὐτοὺς ἀπέβαινε· πρὸς δὲ, τόσον μέτριος εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν κατέφθανεν, ὥστε μόλις τὰ πλοῖα ὑπήκουον τὰ πηδάλιά των, καὶ τ' ἄρμενα ἐπὶ τῶν κεραιῶν ἐσειόντο.

«Εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Γέροντος ἔτι ἀπελπιστικώτερα διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀπέβαινον τὰ πράγματα. Ὁ πελάγιος ἄνεμος, ὁ τόσον συντελεστικὸς εἰς τὴν εὐθυπλοῖαν τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τοῦ κόλπου ὅπου ἀπὸ πρῶιάς αὐτοὶ εὐρέθησαν, ποσῶς δὲν ἔπνεε· τὸ δὲ χεῖριστον, τινὰ ἐκ τῶν ἐλληνικῶν πλοίων εἶχον ἐγκολπίσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε πλαγίως ἀρμενίζοντα, ἐκινδύνευον νὰ παραλλάξωσι τὴν ἄκραν τοῦ Γέροντος καὶ νὰ πελαγίσωσιν. Ἐδέησε διὰ ταῦτα νὰ ῥίψωσι τὰς ἐφοκλίδας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ῥυμουκκηθῶσι, τὸ μὲν διὰ νὰ συμπλησιάσωσι, διεσπαρμένα ὄντα, τὸ δὲ, διὰ νὰ ἐμ-

πέσωσι προσήνεμα ὄθι ἑλαφρά ποντία αὔρα προσπνέουσα ἐφαίνετο.

« Τὴν ἀνάγκην ταύτην μετὰ κόπου καὶ ἰδρωτός ἐξεπλήρωσαν οἱ Ἕλληνες, ἔβαινον δὲ δυσκόλως πρὸς τ' ἄνω ποντοποροῦντες, τὰ πάντα μηχανώμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν μεγίστη δὲ αὐτοῖς βοήθεια προσεφέρετο ἡ τὴν ἰδίαν τύχην συμμεριζομένη παρουσία πέντε ἀνδρείων καὶ εὐτόλμων πυρπολητῶν.

« Εἶχεν ἀρκούντως προβῆ ἡ ἡμέρα καὶ τοῦ μετώπου τῆς αἰγυπτιακῆς μοίρας ἀπὸ μακρὰν ἐτι ἀπόστασιν ἤρχισε ν' ἀκούεται ὁ τυροβολισμὸς τῶν κανονοστοιχιῶν, σύνθηες ἐπιχείρημα τῶν θωμανῶν, σκοποῦντων νὰ ἐμπνέωσιν ἐκ προκαταβολῆς εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῶν μὲ τὰς πολλὰς ἐκπυρσοκροτήσεις πανικὸν φόβον. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἔσπευδον νὰ παραταχθῶσιν εἰς γραμμὴν. Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν κέρατος, τοῦ πρὸς ἄρκτον μετώπου τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως, ἔπλεον ὁ ἀντιναύαρχος τῆς Ἰδρας Γεώργιος Σαχτούρης, ὁ Ἐμμανουὴλ Τομπάζης, ὁ Γ. Σαχίνης, ὁ Θ. Γκιώνης, ὁ Ι. Λαλεχός, ὁ Α. Γ. Κριεμάδης· ἀπὸ τοὺς κατόπιν ἀναπλέοντας ἔβαινον ὁ Α. Μισούλης, ὁ Α. Μ. Τσαμαδός, ὁ Ἀνάργυρος Λεμπέσης, ὁ Ιωάννης Σάντος, ὁ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς· πλησιέστερα δὲ πρὸς τὴν γῆν παρέπλει ὁ Ἀνάργυρος Πιζύλου Χ. Ἀναργύρου μὲ τὸν Ποσειδῶνα, καὶ ἕνα πυρπολικόν· ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν, βαρὺ τρικάταρτον πλοῖον, καὶ τοὶ ῥυμουλκούμενοι, ἐβιάσθη ν' ἀναστρέψῃ τὴν πῶραν πρὸς τὸ πέλαγος, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ ῥηχέα τῶν ὑδάτων, καὶ τὸ κατώρθωσεν· δυστυχῶς ὅμως ἐμπίπτει εἰς τὸ πυρπολικόν, στενοχωρούμενον ἐπίσης ἀπὸ τὸ ἀβαθές αὐτῶν, καὶ τοῦ συνθλῆ τὴν μεγάλην κεραίαν τοῦ ἐμπροσθινοῦ ἴσοῦ. Τὸ πάθημα τοῦτο ἐβίασε τὸν θυμοειδῆ πυρπολητὴν νὰ καθίσῃ τὸ σκάφος του εἰς τὴν ξηράν. Τούτων γενομένων καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἐξερχομένου τοῦ κινδύνου, ὁ προσήνεμα πλείον τῆς Ἰδρας ναύαρχος Α. Μισούλης, παρ' οὐδὲν λογιζόμενος τὸν πλησιάζοντα ἐχθρὸν, ἐκκλίνει τὴν πῶραν διὰ τάχους πρὸς τὸ ἐγκαταλειφθὲν πυρπολικόν, πλησιάζει αὐτὸ ὅσον ἐπέτρεπε τὸ βάθος τῶν ὑδάτων, πέμπει τὰς ἐφολκίδας μετὰ πρότονων, ἀναρτῶσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ πυρπολικοῦ, καὶ διὰ βιαίας προσελκύσεως ἀνασπᾷ πρὸς τὴν ναυαρχίδα του τὸ πυρπολικόν καὶ θέτει αὐτὸ ὑπὸ τὰ πλευρά της. Ταῦτα ἐγένοντο μὲ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν εὐστοχίαν ἐκείνην, ἣν ὀλίγοι ὡς αὐτὸς ἠδύναντο

νά ἐκτελέσωσι· κατόπιν δὲ ἀναστρέφει πρὸς τὸ πέλαγος καὶ καταλαμβάνει τὴν ἰδίαν θέσιν. Ὁ ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, ἦτοι τὸ κέντρον τῆς ἑλληνικῆς δυνάμεως ταύτης, ἤρχισε νὰ προσπνέη ὀμαλώτερος, τὰ δὲ πρὸς τὸ δεξιὸν ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν ἤδη ἐν εὐρυχωρίᾳ. Ὁ τῆς Ἰδρας ναύαρχος ταῦτα πάντα ἐπιβλέπων, χαίρει διότι ἡ τύχη ἤρχισεν δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνεταίρους του νὰ ὑπομειδιᾶ· ἀλλὰ σκοπεῖ πρὸς τ' ἀριστερὰ, ἦτοι τὸ εὐώνυμον τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ διορᾷ ἐν νηνεμία ἀκόμη διατελοῦντας τοὺς συναδέλφους του, τὸν ναύαρχον καὶ ὑποναύαρχον τῶν Σπετσῶν, μετὰ τινων πλοίων, καὶ δυσκόλως ἀναπλέοντας πρὸς τὸ πέλαγος ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κόλπου. Δὲν μένει τότε μετέωρος ἐπὶ πολὺ κελεύει εἰς τὸν πηδαλιούχον τὰ δέοντα, καταπαύει τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν, ἀναστέλλει τὰ κάτω ἱστία τῶν μεγάλων κεραιῶν, θέτει εἰς ἀνακωχὴν τὴν ναυαρχίδα αὐτοῦ, καὶ ἀνυψαί εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν τὴν μεγάλην ταινίαν, τὴν φοινικίδα, τὸ σημεῖον τοῦ πολέμου. «Ὡ τοῦ μεγαλοπράγμονος ἀνδρός!» ἀνέκραζαν οἱ προτεταγμένοι εἰς τὰ δεξιὰ. Κατόπιν ἀναρτῶνται τὰ δεύτερα σημεῖα, διότι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ὁμιλήσῃ πλέον ὁ ἀνὴρ παρὰ νὰ πράξῃ. «Σήμερον, διὰ τούτων ἔλεγε πρὸς τοὺς συνεταίρους του, ἡ νίκη ἢ τάφος μας ἢ θάλασσα!» Ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος ἀνταπαντᾷ αὐτῷ διὰ τῶν σημείων, προσθέτει δὲ νὰ συνασπισθῇ τὸ μέτωπον τῆς γραμμῆς, καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ συμπληρωθῇ τὸ εὐώνυμον πρὶν ἐπιπέσῃ ὁ ἐχθρὸς, τὰ δὲ πυρπολικά ὅλα νὰ τεθῶσιν ὑπὸν ἑμᾶ· καὶ τούτων πρόνοια γίνεται κατὰ τὸ ἐφικτὸν, διατάσσονται δὲ τὰ δέοντα ὑπὸ τοῦ Μικαούλη, ἐποπτεύοντος ἀπὸ τὸ κέντρον ὅλους τοὺς συναγωνιζομένους.

«Ἐν τούτοις ἡ μάχη ἤρξατο· ὁ ἐχθρὸς ἐπιπίπτει μὲ ὄλην τὴν συνήθη ἀγριότητα καὶ τὴν ἀπελπιστικὴν τῶν βαρβάρων λύσσαν εἰς τὴν πρώτην προσβολήν, ἀλλ' εὐρίσκει τοὺς Ἕλληνας παρατεταγμένους καὶ ἀνακωχεύοντας, διὸ μαινεται συνασπισμένους ἀπαντῶν αὐτοὺς ἐκείνους, οὓς πρὸ μικροῦ ἀναρπάστους νὰ κάμῃ ἤλπιζε. Τακτικῶς βαίνοντα τὰ αἰγυπτιακὰ, προσηράσσοντο κατὰ στίχους ὡς ἐποντοπόρου πρὸς τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων, ὅθι ἦτο τεταγμένος ὁ Γεώργιος Ἀνδρουτσός, ναύαρχος τῶν Σπετσῶν, ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος του, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακὸς, ὑποναύαρ-

χος ἐπὶ τῆς ὑποναυαρχίδος τοῦ Ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ Ἡλίας Θερμισιώτης καὶ ἄλλοι, ὑπὸνῆμα ἔχοντες τὸν Δάζαρον Μουσοῦν μὲ τὸ πυρπολικόν του. Ἡ ἀντίκρουσις ὑπῆρξε γενναία· ὁ ἐχθρὸς παραλλάττων τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλα τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐρεύγεται τρομερὸν πῦρ· δέκα ἐπτὰ ἦσαν τὰ σκάφη ταῦτα, κλιμακῆδὸν δὲ τεταγμένα τὰ δεχόμενα τὴν πυρσοκρότησιν τῆς δεξιᾶς ὀλοκλήρου κανονοστοιχίας τῶν πεντήκοντα περίπου ἐπιτιθεμένων αἰγυπτίων. Οὗτοι ἀναπλέοντες μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς πρὸς ἄρκτον ἑλληνικῆς γραμμῆς, ἐκείθεν μετεστρέφοντο, καὶ καμπύλην διατρέχοντες πρὸς μεσημβρίαν, ἐκένουν κατὰ τῶν ἀσαλεύτων Ἑλλήνων τὰς ἀριστερὰς κανονοστοιχίας των, τὰ 17 δὲ ἑλληνικὰ καὶ τὸ δεῦτερον τοῦτο πῦρ ἐδέχοντο εἰς τὰς αὐτὰς πλευρὰς πάντοτε.

Ἡ μάχη ἀρξάμενη πρὸ μεσημβρίας, διήρκει ἐπὶ πολὺ πεισματώδης· οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπιτεθῶσι, καίτοι προσήνεμα εὐρισκόμενοι, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠδύναντο ν' ἀλλάξωσι θέσιν οὐδαμῶ οὐδαμῶς· νίκη δι' αὐτοὺς ἦτο νὰ σωθῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης· ἄλλως τε ὁ κρότος τῶν πυροβόλων, ὁ καπνός, ὁ τάραχος τῶν ἐκ τοῦ συστάδην πολεμούντων δὲν ἐσυγχῶρει τίποτε νὰ ἴδωσι περὶ αὐτοὺς. Ἐπικουρίαν εἶχον μὲν τὰ πυρπολικὰ, ἀχρηστα δὲ καθ' ἣν εὐρέθησαν καὶ παρετάχθησαν θέσιν ἀπέβαινον, καὶ μόνον εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν ὥραν, ἂν ἐπειράτο ἔφοδον γενικὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς των ὁ ἐχθρὸς, οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ὑπέρμαχοι δι' αὐτῶν νὰ κατορθώσωσι τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδύναντο. Ἡ ἀγωνία τῶν Ἑλλήνων ἦτο μεγάλη, καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐπιτείνεται. Ὁ εἰς δὲν βλέπει τὸν ἄλλον· ὁ οὐρανὸς ἐνεφελώθη ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ τὴν διαδιδομένην ὁμίχλην τῶν ἐκπυρσοκροτήσεων τοσοῦτον, ὥστε σημεῖα τῶν διοικούντων δὲν φαίνονται πλέον. Πανταχόθεν θόρυβος καὶ πάταγος· παρακελεύματα μεταδίδονται καὶ ἐπιτελοῦνται μετὰ γοργότητος πανταχοῦ· οἱ ναύκληροι πνίγονται διαδίδοντες τὰ ἐπιτάγματα τῆς κανονοβολῆς, οἱ δὲ τριήραρχοι καὶ κυβερνήται Ἕλληνες βρυχῶνται μὲ τὴν σάλπιγγα παρακελυόμενοι τὰς συστροφὰς τῶν ἀρμένων καὶ τὰς εὐθυβολίας τῶν πυροβόλων ἐπιτάττοντες. Αὗται ἦσαν ἐπιτυχεῖς, οἱ ὀθωμανοὶ τοὺς καλύπτουν μὲ μύδρους καὶ σφαίρας εἰς τ' ἄρμενα καὶ τὰ σκάφη, καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες ἀντέχουν, οἱ δὲ ἀντίπαλοί των μαί-

νονται κατά τῆς τοσαύτης ἀντιστάσεως, καὶ ταύτην πρὸς στιγμὴν ἐπίστευσαν νὰ ὑπερβῶσιν.

«Οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὴν ἀπὸ πρωΐας ποντοπορίαν τῶν μετέστησαν βαθμηδὸν πλησιέστατα τῶν Ἑλλήνων καθ' ὅλην τὴν παράταξιν. Τὸ μὲν κέντρον τῆς ἐνεργείας τῶν, ἀρξαμένου τοῦ ἀγῶνος, εὕρισκετο εἰς τὰ ὕψη τῆς νήσου Καλύμνου πρὸς ἄρκτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξύ θαλάσσης, ὅθεν διεύθυνε τὸ πᾶν ὁ Αἰγύπτιος Σατράπης· τὸ δεξιὸν κέρασ αὐτῶν περιέσφιγγε τοὺς Ἑλληνας κατὰ τὸν Γέροντα, τὸ δὲ εὐνύμιον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ὀρμώμενον, κατέληγεν εἰς τὰ ὕψη τῆς Λέρου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, διείδε τὴν στενοχωρίαν τοῦ τόπου, ἀνυπόμονος δὲ διὰ τοῦ δεξιοῦ τὴν νίκην ὁ Ἱμπραΐμης, ἐσήμανεν εἰς τὸν Βυζαντινὸν ναύαρχον νὰ παρεμβάλῃ τὰς ἐπιπροσθούσας ἐλαφροτέρας τριήρεις πρὸς ἔω, καὶ νὰ ἐπεκταθῇ κατὰ κάθετον πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων. Τὸ πρόσταγμα ἐξετελέσθη παραχρῆμα καὶ ἀκόπως, διότι ὁ αὐτὸς ἐξηκολούθει πνέων πρόσφορος εἰς τὴν πορείαν τῶν πελάγους ἀνεμος, οἱ δὲ Ἑλληνες οἱ κατὰ τὸν Γέροντα ἔτρεχον τὸν ἔσχατον κίνδυνον νὰ προσβληθῶσιν ἀπὸ τὴν νέαν ταύτην δύναμιν καὶ ἴσως νὰ ὑποστῶσιν ἐντελῆ κύκλωσιν. Ἡ νέα γραμμὴ τοῦ ἐχθροῦ αὕτη ἀπετέλει τὴν θάσιν τοῦ τριγώνου, ἐπὶ τῆς πλευρᾶς δὲ ταύτης ἔμελλε νὰ γίνῃ τοῦ ἀγῶνος ἡ κρίσις.

«Ἄλλ' ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν δὲν ἐγκαταλιμπάνει τοὺς Ἑλληνας· μόλις εἶχον κινήσει τὰ Βυζαντινὰ ταῦτα σκάφη εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν προσπλέοντα, τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς ἄρκτον, καὶ παιᾶνες ἀκούονται. . . Ἦσαν οἱ τῶς διεσκορπισμένοι Ἑλληνες παρὰ τὴν Φαρμακοῦσσαν, τὴν Λειψὸν καὶ τὴν Ἀγαθόνησον. Οὗτοι μόλις προψασάσης τὰ ἄρμενά τῶν τῆς ἐκ τοῦ πελάγους πνοῆς, ἔθεσαν τὰς πῦρας ἔνθεν μὲν πρὸς τὸν Γέροντα, ἔνθεν δὲ πρὸς τὴν Λέρον πλαγιοδρομοῦντες· πάσαις δὲ δυνάμεσιν ἀναπλέοντες ἐπλησίασαν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, τὰ μὲν πλησιέστερα τῶν ἑλληνικῶν τούτων πλοίων, πλεῖστα δὲ ὑπερέβαινον κατερχόμενα τὴν Φαρμακοῦσσαν καὶ ἐνέπιπτον ταχύτερον εἰς τὸ δεξιὸν κέρασ τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ μεταξύ ταύτης καὶ τῆς ἄκρας τοῦ Γέροντος καταφθάνοντα, μετὰ σύντομον ἀναστροφὴν, πρὸς τοὺς μαχομένους συναδέλφους τῶν παρενέβαλλον.

Ἐκ δὲ τῶν ἀπωτέρω, τὰ περὶ τὴν Ἀγαθόνησον εὐρεθέντα, λοξοδρομοῦντα ἐκείθεν μέχρι Φαρμακούσσης καὶ Λειψοῦ, ἐπρὸςπᾶθουν νὰ υπερνημέθουν καὶ πελαγίσωσι πρὸς τὴν Λέρον, ὅθι ὁ τῶν Βυζαντινῶν στόλαρχος ἀπὸ πρῶίας εἶχε θέσει τὴν πρῶραν.

α Ἡ πρόνοια αὕτη τῶν ναυμάχων Ἑλλήνων κατ' ἀντιπαράταξιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἐχθροῦ ὑπῆρξε σωτήριος διὰ τοὺς εἰς τὸν Γέροντα ἀγωνιζομένους, πάροχος δ' ἐγένετο λαμπρᾶς νίκης καὶ ἀφθάρτου δόξης διὰ πάντας τοὺς κατὰ θάλασσαν ὑπερμαχοῦντας. Ὅντως δὲ, τῶν περὶ τοὺς ναυάρχους καὶ ὑποναυάρχους τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετσῶν παραδόλως ἀμυνομένων καὶ ὑπὲρ δύναμιν, καταφθάνοντα τὰ πρὸς ἄρκτον μετεωρίζοντα πλοῖα, τίθενται εἰς παράταξιν μάχης. Ἀναπετάσας τὰ σημεῖα τότε καὶ δοὺς τὴν διεύθυνσιν ὁ παρευρισκόμενος καὶ συμπλέων τῶν Ψαρῶν ναύαρχος Νικολῆς Ἀποστόλης, ὁ μελανειμονῶν ἔτι διὰ τὸ πάθος τῆς πατρίδος του, διατάττει τοὺς μὲν νὰ θέσῃσι τὰς πρῶρας πρὸς δύοσιν ὕψος ἀναχαιτίσωσι τὴν ἐπεμβαίνουσαν γραμμὴν τῶν Βυζαντινῶν πλοίων, τοὺς δὲ, πρὸς ἀνατολὰς κατ' ἀντίθετον πορείαν πρὸς τὸν Γέροντα ὅσον δυνατὸν προσήνεμα, διὰ ν' ἀνακόψωσι τὴν ἐπαναληπτίην ἐπίθεσιν καὶ τὸν ἐνδελεχῆ κανονοβολισμὸν, ἅπερ τῶν Αἰγυπτίων ἢ μοῦρα, μαινομένη κατὰ τῶν παρὰ τὸν Γέροντα, ἐπιμόνωσ ἐνήργει, μὲ τριπλασίαν δύναμιν ἐπιπίπτουσα. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰς δύο διευθύνσεις ταύτας τὰ παρακελεύσματα λαβόντες, ἔχοντες δὲ οἱ μὲν τὴν σωτηρίαν τῶν συναδέλφων των νὰ διαπράξωσι, περὶ ὧν δὲν ἐγινώριζον μῆτε ἄλλο ἔβλεπον παρ' ὅτι ἐκινδύνεον ἐντὸς τοῦ μυχοῦ, διότι καπνὸς καὶ φλόγες ὡς ἄδης σύσσωμος τοὺς περιεκάλυπτον, οἱ δὲ νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν Βυζαντινὸν σατράπην διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Κάσου καὶ τῶν Ψαρῶν, σαλπίζουσι τὸ ἐνυάλιον, καὶ ἀλαλάζοντες ἀπὸ τὸ κέντρον εἰς τὰ ἄκρα Ζήτω τὸ Γέρος, ἐπιτίθενται. Τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς ἄρκτον καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἀκούεται ἀπὸ τοὺς μεμονωμένους Ἕλληνας τοὺς πρὸς μεσημβρίαν τῆς Φαρμακούσσης ἀντιπαλαίοντας ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος· πλεῖστοι δὲ καὶ ἐκλεκτοὶ προσήλθον εἰς ἐπικουρίαν των, τεσσαράκοντα περίπου σκάφη ἀπὸ τὰ ἄρκτῳα κατερχόμενα. Τὸ κανόνι βροντᾷ πρὸς δυσμὰς, καὶ ἀκούεται εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ἀγερώχου Βυζαντινοῦ ναυάρχου, οὐραγοῦντος περὶ τὴν Λέρον.

« Ἄλλο εὐτύχημα διὰ τοὺς Ἕλληνας ὁ τῶς πνέων μεσημβρινοδυτικός ἀνεμος περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἤρξατο βαθημδὸν νὰ κλίνη ἀπόγειος· μεταβληθεὶς δὲ βοηθητικός, ἐνέπιπτεν εἰς τοὺς πλαγίως ἀπὸ τὴν Φαρμακοῦσσαν ἀναφαινομένους Ἕλληνας καὶ πρὸς τὴν ἐκτεινομένην εἰς ἀνατολὰς γραμμὴν τῆς βυζαντινῆς μοίρας σκοποῦντας, διότι ἀντὶ λοξῶς ἐπ' αὐτῆς νὰ φέρωνται, ἀντιάζοντες πλέον ἐνέπλεον, καίτοι μὲ μέτριον ἀνεμον, τὰ δὲ τῆς πρῶρας τῶν τηλεβόλα ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν πλευρῶν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παρατάξεώς των ἰθύνοντο· πρὸς δὲ, διότι, ἐπιπνέοντος τοῦ ἀπογείου, ἐξέκλινον αἱ πρῶραι τῶν Τούρκων πρὸς νότον καὶ ἀπεμακρύνοντο τοῦ ὀρισμένου σημείου. Ἡ ἄλλη γραμμὴ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἠ δεξιόθεν ἀποσπαθεῖσα, πρὸς τὰ εὐώνυμον δὲ τοῦ ἐχθρικοῦ κέρατος θεῖσα τὴν διεύθυνσιν κατὰ τὴν Δέρον, ὅπου ὁ Βυζαντινὸς ναύαρχος, περιέπιπτεν εἰς γαλήνην, διότι ὁ ἀπόγειος μόνις ἀρξάμενος, ὁμαλῶς εἰς τὸ πέλαγος ἐξετείνετο, οὐχ ἦπτον δὲ καὶ ὁ ἀρχηγὸς οὗτος τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐν νημεῖα διετέλει· καὶ ὅμως ἐπιτίθενται οἱ Ἕλληνες μετὰ πολλοῦ κόπου εἰς τὰ ἔμπροσθεν συρόμενοι.

« Προηγεῖτο τοῦ ἀποσπάσματος τούτου τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τριᾶκοντα περίπου πλοίων συγκροτουμένου, ὁ Δημήτριος Παπανικολῆς, μὲ τὸ πυρπολικὸν τοῦ ταχυπλοῶν, εἶπετο ὁ Νικόδημος ἐπὶ ἄλλου πυρπολικοῦ βαίνων, τὰ δὲ τῆς συνοδίας πολὺ ἀπέιχον εἰσέτι τοῦ ὀρισμένου μέρους πρὸς ἐπίθεσιν. Ὁ Δ. Παπανικολῆς σφάδαζει ἐν τούτοις βλέπων τὸν Βυζαντινὸν ναύαρχον ἀσάλευτον, τὸ δὲ σκάφος αὐτοῦ μόνις κινούμενον. Πλὴν δὲν ἀπαυδαῖ· φθάνει ἐντὸς βολῆς τηλεβόλου, καὶ μόνος ἀναλαβὼν εἰς χεῖρας τοὺς οἰακας, ἐπικαλεῖται τοῦ Αἰόλου τὴν ἀρωγὴν, καὶ κυβερνᾷ πότε πρὸς τὴν πρῶραν, πότε πρὸς τὴν πρῦμνην τοῦ πλωτοῦ φρουρίου ἰθύνων τοῦ πυρπολικοῦ του τὰ ἔμβολα. Ἄλλ' ὁ θρασὺς ὀθωμανὸς προλαμβάνων, ρίπτει εἰς τὴν θάλασσαν τὰς ἐφοκίδας του καὶ τὰ κατσαμπάσια (μακρὰ σκάφη κωπηλασίας παρὰ τοῖς Τούρκοις) καὶ συστρέφει τὴν ναυαρχίδα διὰ τῆς βοηθείας αὐτῶν κατὰ βούλησιν, ἐπιδεικνύων πάντοτε τὰ πλευρὰ εἰς τοῦ πυρπολικοῦ τὴν πρῶραν, ἐρεύγεται δὲ κατ' αὐτοῦ τρομερὸν καὶ ἀέανον πῦρ. Εἰς τὴν πρώτην ἐκπυρσοκρότησιν τῶν τρισυποστάτων κανονοστοιχιῶν τῆς ἠ Βυζαντινῆς ναυαρχίης

συντρίβει τοῦ ἀτρομήτου πυρπολητοῦ τὴν μεγάλην κεραίαν τοῦ ἐμπροσθινοῦ ἱστοῦ· μετὰ μικρὸν καὶ αὐτὰ τὰ ἔμβολα τῆς πρώρας. Εἰς τὴν δευτέραν συνθλά ὀλόκληρον τὸν ἐμπροσθινὸν ἱστὸν, ὅστις καταπίπτων ἐκερμάτισε πᾶσαν τὴν συσκευὴν τῶν ἀρμένων τοῦ πυρπολικοῦ, καὶ αὐτὸ κινδυνεύει. Ἀκριβὰ ἐπέπρωτο νὰ πληρώσῃ ὁ ἀνδρεῖος Ψαριανὸς τὴν τόλμην του. Τὰ κατασμπάσια ῥίπτονται τότε κατ' αὐτοῦ γέμοντα ὀπλοφόρων, καὶ ζητοῦν νὰ τὸν ζωγήρῳσιν ἐπιτιθέμενα μετὰ λύσσης· μύδροι, σφαῖραι, τουφεκισμοὶ ἀστράπτουσι πανταχόθεν, ὁ δὲ Δ. Παπανικολῆς ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του δίδει πῦρ καὶ τὸ πυρπολικὸν φλογίζεται· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκτὸς κινδύνου δὲν εἶναι, διότι οἱ ἐχθροὶ τὸν διώκουσιν καὶ τὸν περιζωνοῦσιν μετὰ γοργότητος κωπηλατοῦντες. Ἐν τούτοις ὁ Δ. Παπανικολῆς προνοεῖ τὴν σωτηρίαν τῶν συνεταίρων αὐτοῦ, ἐρεσσόντων πάσαις δυνάμεσιν ἐπὶ τῆς ἐφορκίδος ἢ ὁ ἴδιος διαίκεσι κενουμένων τῶν πυροβόλων τοῦ ἐχθροῦ, *σχύψετε παλληκάρια*, τοῖς λέγει, αὐτὸς δὲ ἀσκεπῆς καὶ ὄρθιος, θώρακα προτείνων τὸ λάσσιον στῆθός του, μετὰ τοὺς νευρώδεις αὐτοῦ βραχίονας διζυγον πῦρ ἐκπέμπει ἀπὸ τῶν παρ' αὐτῷ κειμένων λιανῶν ὀπλων, τὸ ἐν δὲ κατόπιν τοῦ ἄλλου κενόνων τὰ πλατύστομα πυροβόλα, τὸν θάνατον κύκλωθεν περιφέρει εἰς τοὺς ἐφορμῶντας. Τέλος καταφθάνει ὁ Κ. Νικόδημος καὶ τῶν ἐχθρῶν αἱ ἐφορκίδες ἀποσύρονται· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου δὲν ὑπομειδιᾷ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ τύχη' ἢ αὐτὴ νηνεμία, ἢ αὐτὴ ἐπιδέξιος συστροφή τοῦ θαλασσοῦ ἐχθρικοῦ πλωτοῦ φρουρίου, ἢ αὐτὴ τῶν ὀθωμανῶν εὐθυβολία τοῦ συντρίβει μακρόθεν ἔτι καὶ σκάφος καὶ ἄρμενα, διὸ ἐπανακάμπτει. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ πέλαγος κατὰ τὴν Δέρον, ὅθι ὁ ἀπόγειος δὲν εἶχεν εἰσέτι καταφθάσει καὶ τὰ συμπλέοντα πλοῖα δὲν ἐξήρουν ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως εἰς ἀντιπαράταξιν.

« Ἐν τούτοις δὲ ἀπὸ τὰ ἐνδον τοῦ κόλπου μέχρι τῆς νήσου Φαρμακούσσης, ὅθι κατὰ πρῶτον οἱ Ἕλληνες ὑπέστησαν τὴν προσβολὴν τῶν Τούρκων, τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἀγὼν ἐπιτείνεται. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἐξαιρέτως ὁ ἀπόγειος πνεύσας ἀνεμος, ὅστις ἀναδιδόμενος ὁμαλῶς ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κόλπου, κατέρθανε μέχρι μέσων τῆς λεκάνης τῶν ὑδάτων, τῆς σχηματιζομένης ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν παραλίαν καὶ τὰς παρακειμένας

νήσους Λέρου καὶ Καλύμνου, ἔνθα τόσα σκάφη ἀντιμέτωπα συνητῶντο· ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐπεκτείνετο καὶ βαθμηδὸν ὑπερδέξις ἀνέστρεφεν. Ὅντως δὲ, ὁ ἀπ' ἄρκτου ἀκουσθεὶς πυροβολισμὸς, οἱ κατόπιν ἀντηχήσαντες παιᾶνες καὶ αἱ βροντώδεις παρακελεύσεις τῶν ἀμφοτέρωθεν τῆς νήσου Φαρμακούσσης καταπλέοντων, ἃς ἀνταπέδιδον βαρύτερον αἰ παρακείμεναι ἀκται, ἐνέπλησαν θάρρους τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον ἀντέχοντας τῶν Ἑλλήνων προμάχους ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Γέροντος· ἡ δὲ ἔνθους φωνὴ, *Ζήτω τὸ Γένος!* ἐμπεσοῦσα κατὰ πρῶτον εἰς τὰ δεξιὸν τούτων κέρας, ἦτοι τὰ παρὰ τὸν Σαχτούρη πλοῖα, μετεδόθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ἐν ἀκραιῖ μέχρι τοῦ εὐωνύμου, ὅπου ἐτάσσετο ὁ Γ. Ἀνδρουττος, ὅθεν ἀντεβόησεν ἡ λαλιὰ, *Ζήτω ἡ πατρίς!* Ἀπὸ τοῦδε τὸ πεδῖον τῆς μάχης μεταβάλλεται εἰς τόπον σφαγῆς καὶ θανάτου. Ὁ ἀνεμος ὤθει τὰ ἑλληνικὰ σκάφη τὰ τοῦ μυχοῦ εἰς τὰ πρόσω, γεμίζουσαν τὰ πανιά των καὶ αἱ πῶροι ἀναστρέφονται πρὸς τοὺς λυσσῶντας ἐχθρούς. Οἱ ἐξ ἄρκτου προσπλέοντες ἐγγίξουσιν ἤδη τὴν γραμμὴν τῶν τῶς μαχομένων, καὶ διὰ τῆς προσελεύσεως των σχηματίζουσαν καμπύλην κατὰ μέτωπον βαίνουσαν, συγκροτούμενην δὲ ἀπὸ ἐξήκοντα περίπου σκάφη. Μετὰ τῶν ἐν τῇ κρίσιμῳ περιστάσει ταύτῃ καταφθασάντων ἦσαν ἐκ Σπετσῶν ὁ Νικόλαος Ι. Ράπτης, ὁ Ἀνδριανὸς Σωτήρου, ὁ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακός, οἱ δὺο ἀδελφοὶ Δ. Λαζάρου, ὁ Ἰωάννης Γ. Τσοῦπας, ὁ Ἰωάννης Γ. Κούτσι, ὁ Δημήτριος Ν. Λάμπρου, ὁ Νικόλαος Γ. Παρασκευᾶς, ὁ Ν. Σύρμας, ὁ Α. Δρίτσας καὶ Π. Γουδῆς· ἐξ Ὑδρας ὁ Λάζαρος Παναγιώτας, ὁ Λάζαρος Φόνος, ὁ Ἰωάννης Ζάκας, ὁ Ἀλέξανδρος Ῥαφαλιάς, ὁ Δημήτριος Κιοσσῆς, ὁ Δημήτριος Θεοδωράκης καὶ ἄλλοι· ἐκ Ψαρῶν ὁ ναύαρχος Νικολῆς Ἀποστόλης, ὁ Ἀ. Γιαννίτσης, ὁ Ἀ. Καλημέρης, ὁ Ν. Ἀργύρης, ὁ Ν. Γιάνναρη, ὁ Α. Βουρέκας, ὁ Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ, ὁ Ν. Καρακωνσταντῆς καὶ λοιποὶ· οὗτω δὲ παρατεταγμένοι ἐμβάλλουσι. Οἱ ὀθωμανοὶ τῆς Βυζαντινῆς μοίρας συνταράσσονται τότε· ἐκπεσόντες τῆς προσδιορισθείσης πορείας μετὰ τὴν ἀντιστροφήν τοῦ ἀνέμου, ἀντὶ ἐπιθετικῆς παρατάξεως λαμβάνουσι ἀμυντικὴν θέσιν, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὰς, οἱ δὲ πρὸς δυσμὰς τὰς πῶρας τιθέμενοι, καὶ ἀμύνονται. Οἱ Αἰγύπτιοι περισταλέντες κατὰ πρῶτον διὰ τὴν ἐπιπροσθησοῦσαν τῶν Βυζαντινῶν πλοίων προσέλευ-

σιν εἰς μετριωτέραν ἔκτασιν, καὶ καταπαύσαντες τὴν ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον ἀντιπαραγωγὴν διὰ τὸν ἐναντίον ἄνεμον, μετήλλαξαν γραμμὴν πολέμου καὶ ἔστησαν ἐν παρατάξει ἀπέναντι τοῦ μετώπου τοῦ εὐώνυμου κέρατος τῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ ἐπὶ μακρὰν ἐκτεινόμενοι πρὸς δυσμὰς, συντεταγμένοι δὲ ἀντιπαραξάγουσι. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Ἑλλήνων μὲ βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν καὶ ἐπιμονήν. Ἡ μάχη ἄρχεται ἐκ νέου, μετὰ λύσης δέ. Ὁ ἄνεμος βαθμηδὸν ἔστρεφε πρὸς ἄρκτον ἤτο τρίτῃ ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν, οἱ δὲ Ἕλληνες πλησιέστατα προσπλεύσαντες καθ' ὄλην σχεδὸν τὴν γραμμὴν τῶν ἐχθρῶν, καίτοι ὑπερηνεμοῦντες, βιάζονται νὰ δεῖξωσι τὰ πλευρά των ἀνακωχέυσαντες, καὶ νὰ προχέωσιν ἀδιάκιστον πῦρ κατ' αὐτῶν, διότι ἀδιάσειστοι ἐνέμενον εἰς τὰς θέσεις των. Ὁ πυροβολισμὸς ἐκατέρωθεν ἤτο συνεχὴς καὶ βίαιος· ὁ ἀλαλαγμὸς τῶν συγκρουομένων, αἱ ἀντίξοι παρακελεύσεις, αἱ φωναὶ καὶ οἱ ὀλοολυγμοὶ τῶν φονεομένων βαρβάρων ἀντήχουν πανταχόθεν, ἀλλ' ἐν ταῦτοις μεγάλη ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὑποχώρησις οὐδαμοῦ. Τούτων γινομένων, οἱ πρὸς τὴν Λέρον ἀποσπασθέντες Ἕλληνες, οἱ περὶ τὸν Νικόδημον καὶ Παπανικολῆν, βοηθήσαντος ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἀνέμου, εἶχον καταπλεύσει καὶ αὐτοὶ δρομαῖοι εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης καὶ ἐτάχθησαν πρὸς δυσμὰς τῶν συναγωνιστῶν των, ἀποτελοῦντες τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων κέρας, καταλήγον εἰς τὰ ὕψη τῆς Λέρου. Οἱ ὀθωμανοὶ τοῦ βυζαντινοῦ στόλου ἤρξαντο τότε νὰ κυμαίνωνται, καὶ πότε ἀναστρέφοντες πρῶρας, πότε ἐπιδεικνύντες τὰς πλευράς των καὶ κανονοβολοῦντες, ἐδοκίμαζον μεγίστην τὴν ἀγωνίαν ἀπὸ τὸν συνασπισμὸν καὶ τὸν συνεχῆ καὶ εὐστοχῶν τῶν Ἑλλήνων πυροβολισμὸν.

«Οἱ Αἰγύπτιοι ἐν ταῦτοις μένουι ἀσάλευτοι, οἱ δὲ Ἕλληνες μαινόμενοι τοὺς προσβάλλουσι ἐκ τοῦ συστάδην. Ἀλλὰ τῶν Αἰγυπτίων ὁ ναύαρχος ἐνδυναμῶνται ἐν τῷ ἅμα τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ μὲ μέρος τῶν πλοίων αὐτοῦ, ἐκείθεν παραλλαττόντων, ζητεῖ νὰ θέσῃ μεταξύ δύο πυρῶν τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων, παρεμβάλλει δὲ πέραν τῆς γραμμῆς αὐτῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ διαμφισθεῖ τὴν νίκην. Μεγίστη καὶ παράβολος ἦτον ἡ τόλμη τοῦ Αἰγυπτίου ἀρχηγοῦ, καὶ ὅμως ἐπιτυχάνει ν' ἀπωθήσῃ τὴν

προσβολήν. Δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τοῖς γινομένοις ὁ Γ. Ἀνδρουτσοῦ, ὁ Ἰωάννης Α. Κυριακός, οἱ τῶν Σπετσιωτῶν πρόμαχοι, καὶ οἱ εἰς τὸ μέρος τοῦτο παραπλέοντες συνεταῖροί των, ἀντιάζουσι τὰς πλώρας συνασπισμένοι καὶ χάνονται μέσα εἰς τὰ πυρὰ καὶ καπνοὺς. Εἰς τὸ κέντρον καὶ τὸ δεξιὸν ἡ αὐτὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων· οἱ ναυμάχοι κατέρρεον ἀπὸ ἰδρώτα, τὰ σκάφη τῶν Ἑλλήνων συνεπιέζοντο, τὰ ἄρμενα καὶ ἡ συσκευὴ κατέπιπτον. Ἐπῆλθε τοῦ ἀγῶνος ἡ κρίσις· μίαν δὲ διέξοδον παρίστατο, ἢ εἰς τὰ πρόσω παρακινδύνευσις, καὶ ταύτην συνετέλεσεν ὁ προσπνεύσας ἑόρειος ἄνεμος, ὅστις προσαυξήσας ἤδη ἤρχισεν νὰ συρρίζῃ εἰς τὰ ἄρμενα, οἱ δὲ καπνοὶ καὶ αἱ νεφέλαι τῶν ἐκπυροσφροτήσεων νὰ παρέρχωνται ταχύτερον, καὶ οἱ μαχόμενοι τῶν Ἑλλήνων, ὡς τὰ ὑπερίνεμα κατέχοντες, ἔβλεπον ἐστὶν ὅτε τὰ περι αὐτούς. Ἐκ τούτου ὁ τῆς Ὑδρας ναύαρχος Α. Μιαούλης διὰ τὴν πρὸ μικροῦ μεταστροφὴν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν νέαν τῶν συναδέλφων του παράταξιν διορᾷ, πλησιέστερα τοῦ εὐωνύμου τυγχάνων, τὰ ἐκεῖσε διατρέχοντα, καὶ σημαίνει εἰς τοὺς παραπλέοντας νὰ μεταστρέψουν εἰς τὸ εὐώνυμον πρὸς ἐνίσχυσίν του.

«Εἰς τὴν πρόσκλησίν του ὑπακούσαντες ἐπαναπλέουσιν ὅπου διετάγησαν, ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ ναυάρχου τῆς Ὑδρας, ὅθι ἦσαν τεταγμένοι, καὶ ῥίπτονται ῥαγδαῖα πρὸς τὰ ἔμπρὸς ὁ Ἀναργυρὸς Λεμπέσης, ὁ Α. Γ. Κριεζῆς, ὁ Ι. Σάντος καὶ Ἀναστάσιος Τσαμαδός, παρελεύοντες δὲ παρὰ τὰς πλώρας τῶν ἐχθρῶν, τοποθετοῦνται εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν θέσιν. Συμπαγεῖς πρὸς τὸ μέτωπον τῶν Ἑλλήνων ἐφαίνοντο ἀκόμη οἱ ἐχθροὶ καὶ ἡ ἀντίστασις ἐκατέρωθεν μεγάλη· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ εὐωνύμου, ὅπου ἡ ναυαρχίς τῶν Σπετσῶν, ἔμπρὸς παιδιὰ! καὶ τὰ σημεῖα τῆς ἐφόδου ἀνυψοῦνται ἐπὶ τοῦ Παγκρατιάνου. Μανιώδεις ὁ Γ. Ἀνδρουτσοῦ, ὁ Ι. Α. Κυριακός καὶ οἱ παραπλέοντες, ἐφορμῶσι πλησιέσται ἐπ'ἀνάω εἰς τὰ σκάφη τῶν ἐχθρῶν. *Φωτιά παλληκαρία!* ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς περι τὸν Α. Λεμπέσην, τὸν Ι. Σάντον, τὸν Ἡλ. Θερμισιώτην, τὸν Ἀναργυρὸν Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ λοιποὺς, καὶ οἱ Σπετσιῶται μὲ γυμνὰ τὰ ξίφη ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς πλώρας ἀναφανόμενοι, ῥίπτονται κατ'ἐπ'ἀνάω τῶν Αἰγυπτίων. Τρομερὸς ἦτον ὁ πυροβολισμὸς εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. *Ἐφοδος γενικὴ κατὰ μέτωπον,*

ἐπαναλαμβάνουν τότε τὰ σημεῖα τοῦ ναυάρχου τῆς Ὑδρας, ἐπίσης δὲ καὶ τοῦ τῶν Ψαρῶν, πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Σαχτούρη τεταγμένου. Ἀνὴρ παρῆλθε πολλὴ ὥρα, καὶ οἱ Βυζαντινοὶ κλίνουν, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς ἀντέχουν πρὸς ὀλίγον, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ πλαγιάζουσιν καὶ αὐτοὶ τὰς πρῶρας των.

«Μεγάλῃ καὶ καταπληκτικῇ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς γενικῆς ἐφόδου ἦσαν ἀμφοτέρωθεν τῶν ναυμάχων ἡ στάσις. Διακόσια πεντήκοντα περίπου πλοῖα πάσης δυνάμεως, ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενα καὶ συγκρούμενα εἰς μικρὰν καὶ περιορισμένην περιφέρειαν, ἄνδρες παντοδαποὶ τὸν περὶ τῶν ὄλων ἀγωνιζόμενοι κίνδυνον ζωῆς καὶ θανάτου, συνέμισγον καὶ ἀνταπέδιδον τὴν σφαγὴν, οἱ μὲν Τοῦρκοι τὸ μένος τῶν χριστιανῶν καὶ τὰ ἡραϊστεῖά των προφυλαττόμενοι, οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν ἰδίαν εὐκλειαν καὶ τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν ἐπιδιώκοντες. Ποτὲ ἄλλοτε οἱ ὀθωμανοὶ κατὰ θάλασσαν τοσοῦτον δὲν ἐρρίψον κινδύνευσαν, ποτὲ ἄλλοτε πιεζόμενοι δὲν ὑπεχώρησαν τακτικώτερον τὴν ἦτταν αὐτῶν καλύπτοντες. Οἱ Ἕλληνες δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑπέρτεροι ἑαυτῶν ἀνεδείχθησαν.

«Οἱ ὀθωμανοὶ τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος, σημάνοντος τοῦ στολάρχου των, ἤρξαντο τὰς πρύμνας ἀναχρυσάμενοι νὰ τρέπωνται εἰς φυγὴν, ἀλλὰ μετὰ πλείστης τῆς ἐπιδεξιότητος, τῶν ὑπὲρμα εὐρισκομένων ἀναστρεψάντων πρῶτον πρὸς τὸ μέρος ὅθι εἶχον τὸ καταφύγιόν των, καὶ κατόπιν τῶν λοιπῶν. Οἱ δ' Ἕλληνες γοργῶς ποντοποροῦντες τοὺς κατεδίωκον, ἀλλὰ τὰ πυροβόλα των μικρὰς ἦσαν ὀκλής καὶ ἡ βλάβη τῶν ὀθωμανικῶν σιαφῶν ὀλίγη ἀπέβαινε· μόνον αἱ συσκευαὶ καὶ τ' ἄρμενά αὐτῶν δεινῶς ἔπαθον. Πυρπολικά δὲ, πρὸς χρῆσιν ἱκανά, οὐδαμοῦ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῶν ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων ἐσώζοντο. Ἐν ἐλλείψει τούτων παραβόλων τοῦ παντὸς ἀφειδοῦντες τῶν τριῶν νήσων οἱ ναυμάχοι ἐξετέθησαν, μάλιστα δὲ τῶν Ψαριανῶν οἱ λογάδες, μὲ τὰ ὑπάρχοντα μέσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ἀπειράκις πολυπληθέστερον καὶ ἰσχυρότερον, κακὴν κακῶς κατεδίωξαν.

«Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ, ὅθι ἐτάττοντο οἱ Αἰγύπτιοι, ἡ τροπὴ ἐγένετο μετὰ πείσματος· ἐνέπεσον λυσσώδεις οἱ πεντάκωρον ἀγωνιζόμενοι κατ' αὐτῶν Ἕλληνες, οἱ δὲ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ἀποχώ-

ρησιν ἐξετέλου. Τούτων οἱ τολμηρότεροι ἐν τῷ δεινῷ τοῦ παθήματος διαφιλονεικοῦσιν ἔτι τὰ νικητήρια, καὶ δὴ, ἐν βρῆκιον αἰγυπτιακὸν πρώτης δυνάμεως, ἐπὶ τοῦ ὑπολοίτου ἔβαινε πολεμιστῆς ἀνὴρ, ἀναστρέφει τὴν πύργον πρὸς τοὺς διώκοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ μάχεται γενναίως ἀντιπυροβολῶν. Ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς ἐπιθέσεως σφαιροβολεῖται ὑπὸ τῶν διεκπλεόντων Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ τοῦ Ἰωάννου Σάντου καὶ τοῦ Α. Γ. Κριεζῆ· αὐτὸς ἀμφισβητεῖ εὐτόλμως τὴν πάροδον, καὶ ὅλος συντετριμμένος ἀπὸ σφαίρας καὶ μύδρους χαλαζήδων ἐπ' αὐτοῦ ῥιπτόμενα, μένει ὀπισθεν τῶν Ἑλλήνων, ζητεῖ δὲ, ἁκμύλην διατρέχων ἐντὸς τοῦ κόλπου, ἐλευθερὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν κάθοδον ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν. Ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον τὸν ὠφέλησεν ἡ τόλμη του, διότι σημάνοντος τοῦ τῆς Ὑδρας ναυάρχου, ἐρρίφθησαν κατ' αὐτοῦ τὰ πυρπολικά καὶ ὁ Α. Γ. Κριεζῆς. Ἐν πρώτοις, ὁ ἐξ Ὑδρας Ι. Μαρτζός, πυρπολητῆς, διώκει τὸν Αἰγύπτιον τὰ προσήνεμα κρατῶν, τὸν πλησιάζει καὶ προσκολλήσας τὸ ἠφαιστειοῦ, δίδει πῦρ, ἀλλ' ἐπιτήδειος ὁ ἀντίπαλος, ἀντιστρέφει ἐν τῷ ἄμα τὴν πύργον καὶ σὶζεται· ἐπιτίθεται κατόπιν ὁ Γ. Βατικιώτης, συμπολίτης του, ἐμβάλλει εἰς τὴν πύρην καὶ τὰ πυρὰ καίουν τὸν ἐπίδρομον (μπούμαν), προλαμβάνει δὲ ὁ Αἰγύπτιος καὶ τὰ σβύνει. Τρίτος καταφθάνει δραμαῖος ὁ ἐκ Σπετσῶν Λάζαρος Μουσοῦς, ὡς βαρὺς δὲ καταπέλτης ἐπὶ τῆς κορωνίδος τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους ἐπιπεσὼν, διασείει αὐτὸ καὶ βυθίζεται, βυθίζεται δὲ καὶ τὸ πυρπολικὸν ἐπίσης ἠμικαύμενον, καὶ συνθάπτονται αἱ ἀπ' αὐτοῦ ἀναπηδήσασαι φλόγες. Ὁ δὲ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς παρὰ τὰ πυρπολικά βαινῶν, παραλαμβάνει τοὺς ἀνδρείους συναδέλφους του πυρπολητῆς, ἐν ταῖς ἐφορκίσι προσπλέοντας. Ἀλλὰ τοῦ Αἰγυπτίου ναυάρχου ἀνωτέραν ἀντίστασιν ἐπέδειξε τῶν Καρχηδονίων ὁ μοίραρχος· οὗτος διοικῶν ὠραία φρεγάτταν 44 κανονίων, μάχιμος δὲ ἀνὴρ ὢν καὶ ὑπερόπτης πολεμιστῆς, ἀντέστη κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἀνδρούτσον καὶ τὸν Κυριακὸν, ἀντιπαράγει πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεμπεσὴν καὶ Τσαμαδὸν καὶ ἕως εἰς τὴν πύργον τοῦ Μιαούλη ἀναφαίνεται, πλὴν πανταχοῦ τὸν ὑποδέχονται αἱ ἀδιάκοποι πυροσκορπῆσεις τῶν ἑλληνικῶν κανονοστοιχιῶν, καὶ ὅμως ἀντέχει καὶ διεκπλεῖ πρὸς τὸν μυχόν. Ἦτον ὁ τελευταῖος τῶν ἐχθρῶν ὅστις ἐνέμενε

ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωκον προτροπάδην οἱ Ἕλληνες, ἡγουμένω τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου καὶ Ἰωάννου Α. Κυριακοῦ. Ὡ τοῦ γενναίου ἀνδρός! ἀνέκραξε τότε ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης, ἀνακωχεύει δὲ καὶ σημαίνει εἰς τὰ πυρπολικά νὰ ἐπιτεθῶσιν, εἰς δὲ τὸν Ἀναστάσιον Μ. Τσαμαδὸν νὰ παραπλεύσῃ.

«Μέγα ἦτο τὸ θέαμα εἰς τὰ ἔσχατα τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἡμέρας! Ἐπανέπλεεν ὁ Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς, τοὺς ἀριστεύσαντας πυρπολητὰς ἐπὶ τῆς ὀγκάδος του φέρων, βλέπων δὲ τὸν ἀγέρωχον Καρχηδόνιον διεκπλεύσαντα τὴν γραμμὴν τῶν συνεταιρῶν αὐτοῦ, θέτει τὴν πῦρραν ἐπάνω καὶ τὸν χαιρετᾷ μὲ ζωηρὸν πῦρ ὁ Α. Μ. Τσαμαδὸς, προηγουμένων τῶν πυρπολικῶν, τὸν ἐδίωκεν ἐξοπίσω. Πρῶτος δὲ ὁ γενναῖος Α. Πιπῖνος κρατεῖ τὰ προσήνεμα τοῦ Καρχηδονίου, καὶ καταφθάσας ἐν τάχει αὐτὸν, προσκολλᾷ τὸ ἡφαίστειόν του ἀριστερόθεν τῆς φρεγάττας ἄλλ' ἐπιτήδειος ναυδάτης ὁ ἐκ Καρχηδόνας πολεμιστῆς, συστρέφει εὐστόχως τοὺς οἴκας ἐν τῇ κρισίμῳ ὥρᾳ, καὶ πρὸς τὸ πέλαγος τὴν πῦρραν θεῖς ἀποφεύγει τὰ πυρά. Ἀριστερόθεν τὸν σφαιροβολεῖ πλαγιάζων ὁ Κριεζῆς, ἔμπροσθεν ἀνακωχεύοντα ἀπαντᾷ τὸν Τσαμαδὸν καὶ αἱ κωνοστοιχίαι τούτου τὸν ὑποδέχονται. Δυσχερὲς ἦτον ἡ θέσις τοῦ γενναίου Καρχηδονίου, κινδυνωδεστέραν δ' αὐτὴν καθίστα δεύτερον πυρπολικόν, τὸ ὅποιον παρέπλει εἰς οὐχὶ μακρὰν ἀπόστασιν καὶ βῆμα πρὸς βῆμα τὸν ἠκολούθει. Οὗτος ἦτον ὁ Γεώργιος Θεοχάρης ἐξ Ὑδρας ὅλοι πρὸς αὐτὸν ἀτενίζον ἀκατάπληκτος δὲ ὁ ἀνὴρ βλέπει τὴν θήραν αὐτοῦ μὲ εὐσταθὲς ὄμμα, πλησιάζει τὴν φρεγάτταν καὶ ἐπιτίθεται ἄλλ' ὁ Καρχηδόνιος συστρέφεται πολυτρόπως καὶ τὸν πυροβολεῖ. Τὰς αὐτὰς λοξοδρομίας ἐντέχνως μιμεῖται καὶ ὁ Ὑδραιώτης πυρπολητῆς, ἕως οὗ ἐπιτυχῶν τὴν εὐθυβολίαν, διαμπερὲς τὰ ἔμβολα τοῦ πυρπολικοῦ μεταξὺ τῶν ἀριμένων τῆς φρεγάττας ἰθύνει καὶ ἐμβάλλει τὸ πῦρ. Μεταδίδονται δὲ ἐν ἀκαρεῖ αἱ λαμπηδόνες καὶ τὸ ἐχθρικὸν σκάφος καίε φλογίζεται ὁ δὲ πυρπολητῆς ὡς γίγας μὲ τὸ βαρὺ του σώμα μᾶλις εἶχε καταβῆ εἰς τὴν ἐφορκίδα, καὶ περιορᾷ ψυχρῶς κύκλωθεν, ὡσανεὶ ἀναζητῶν μὴ ὁ ἐχθρὸς τοῦ ποτὲ φαίνεται. Ὡ τοῦ ἀμμήτου ἀνδρός! ἀνέκραξαν οἱ παρεστώτες καὶ θεώμενοι. Ῥίπτονται ὅλοι τότε καὶ ζωγροῦσι τοὺς ἀτυχεῖς Καρχηδονίους, τὸν

ζ'.

ἀρχηγὸν αὐτῶν καὶ ἀξιωματικούς πλείστους τοῦ τῆς Αἰγύπτου Σατράπου, εἰς τὰ κύματα κολυμβῶντας, οὓς παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Κριεζῆν καὶ τὸν Τσαμαδὸν, διέσωσαν καὶ περιεποιήθησαν φιλανθρωπῶς, ἀνταξίως δὲ τῆς ἀνδρίας των.

« Ἐκλινεν ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ναύαρχοι ἐσήμανόν τὴν ἀνάκλησιν, τῶν ἐχθρῶν εἰσδύοντων ἤδη εἰς τὰ στενὰ καὶ τὴν σωτηρίαν των θηρεύοντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν φρουρῶν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ τῆς Κῶ. Ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ τοῦ καπνοῦ τὰ νέφη ἤρχισαν ν' ἀραιῶνται, ὁ καθείς δὲ τῶν τριηράρχων Ἑλλήνων μετὰ σπουδῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι περιβλέπων, τοὺς συνεταίρους εἰς τὸ σέλας τῆς ἐσπέρας ἀναζητεῖ. Ὁ εἰς φαίνεται κατόπιν τοῦ ἄλλου. Τρύπια ἦσαν τὰ πανὰ ὄλων, τὰ ἐξάρτια ἐκυμάτιζον εἰς τὸν ἀέρα, αἱ δὲ κεραεῖαι μεσοβαστοῦνται· μόλις δὲ τὰ σημεῖα τῶν ναυάρχων φαίνονται τὴν ἀπαρίθμησιν προκαλοῦντα, ὅλοι ἀποκρίνονται, καὶ εἰς τὴν κλῆσιν οὐδεμία ναῦς ἐμπόλεμος τῶν Χριστιανῶν ὑστερεῖ. Μόνον τὰ πυρπολικά ἀπεχαιρέτησαν τοὺς συναδέλφους των ἀντὶ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων θυμάτων τουρκικῶν, ὅσα ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατεβρόχισεν ὁ ἀχανὴς πόντος. Ἄσιτοι ἦσαν ὅλην τὴν ἡμέραν, μαῦροι δὲ ὡσάν τὴν πίσσαν ἀπὸ τὴν πυροκακίν καὶ τοῦ ἄρεος τὸν σφαδασμόν. Ναῦται, τριηράρχοι καὶ ναύκληροι κατεκλίθησαν εἰς τὸ δειπνοποιῆσαι, ὅψον δὲ προσέφερετο ἄρτος καὶ ὀλίγοι ἐλαεῖαι εἰς ὄλους· μετὰ ταῦτα ὅμως τὰ πρόσωπα τούτων ἐγείοντο, ἐδόξασαν δὲ τὸν Θεὸν τὸν δωρήσαντα εἰς αὐτοὺς τὰ νικητήρια καὶ φεισθέντα τῶν ὑπερμάχων τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἐξ ὧν ὀλίγοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔπαθον τραυματισθέντες, ὀλίγιστοι δὲ νεκροὶ ἔπεσαν. »

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1825 τῶν κατὰ θάλασσαν συμβάντων τὴν ἔρευναν. Ὁ Σπυρίδων Τρικούπης ἐν τόμῳ γ'. τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλαίῳ δὲ νγ'. ἀναφέρειν τὰ περὶ τοῦ ἐκπλου τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀπὸ τὸν ὄρμον τῆς Πύλου μετὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν Σφακτηρίαν τῇ 26 Ἀπριλίου 1825, ἡμικρημένως ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐπεισοδίου τούτου τῶν ναυτικῶν ἀγώνων, καίτοι ἐν γνώσει πληρεστάτῃ διατελῶν τῶν συμμετασχόντων τοῦ κινδύνου κατὰ τὴν ἐξοδὸν πλοίων, καθότι ἀπ' ἀρχᾶς τοῦ ἀγῶνος εἰς ἀμέσους ὁ ἀ-

νήρ ἦτο σχέσεις μετὰ τῶν προκρίτων τῶν τριῶν νήσων, τὰ κα-
θέκαστα ὑπερ τις ἄλλος εἰδότης. Λέγει ἐν σελίδι 208 καὶ ἐξῆς:

» Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀφοῦ παρέλαβον τοὺς
» ναύτας των, ἔκοψαν τὰς ἀγκύρας καὶ ἐξέπλευσαν ἀβλαβῆ πρὶν
» κλεισθῆ στενωῶς τὸ στόμα τοῦ λιμένος· ὁ δὲ Ἄρης ἐπὶ ἐλ-
» πίδι σωτηρίας τοῦ Τσαμαδοῦ ἐβράδυνε, καὶ ἐν τοσοῦτῳ τὰ
» ἐχθρικά πλοῖα ἔκλεισαν τὸ στόμα τοῦ λιμένος διὰ τῆς συμπτυ-
» κνώσεώς των κτλ.»

Ἐν πρώτοις, ὅτι ὁ κίνδυνος ἦτο μέγας, ἦτον ὁ ἔσχατος τῶν
κινδύνων, καὶ ὅτι φθορὰ καὶ καταστροφή ἀνέμενε τοὺς τολμή-
σοντας νὰ διασχίσωσιν ὀλόκληρον στόλον τροπαιοῦχου ἐχθροῦ,
οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἀλλὰ παρακολουθοῦντες τὸν ἱστοριογράφον, καὶ
τοῦ διηγήματος ἐξετάζοντες τὴν τε ὑφὴν καὶ τὸν τρόπον δι' ὧν
ἐκτίθενται τὰ γεγονότα, ἐρωτῶμεν: Συμπυκνωθέντων τῶν ἐχθρι-
κῶν πλοίων, πλείστων ὄντων, ὡς γνωστὸν, περὶ τὸ στόμιον τοῦ
ὄρμου τῆς Πύλου, στενοτάτου ὄντος, πῶς ἐσώθη ὁ Ἄρης; Δι'
ἐνκερίου πορείας ἢ δι' ἄλλου τινὸς ὑπερφουοῦς τρόπου; Ἄν ἄχι
τοῦτο, πῶς ἠδυνήθη νὰ διεκφύγῃ τοιοῦτον κίνδυνον τὸ πλοῖον ὁ
Ἄρης, μόνον ἀντιπαραλαῖσαν καθ' ὀλοκλήρου στόλου, αὐτὸ ὡς ἀπὸ
τρώγλης προκίπτον ἐν μέσῳ ταραχῶν καὶ ἀπελπισίας τοσαύτης,
καὶ δὲν περιέπεσε διὰ μιᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν, μήτε κατεποντίσθη
αὐτάνδρον, ὑπερ εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς ἐξαιρετικῆς θέ-
σεως, εἰς ἣν μόνον αὐτὸ τὸ πλοῖον καὶ οὐδὲν ἄλλο ὁ Σ. Τρικού-
πης ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ;

Δεύτερον, πῶς πιθανολογεῖται, ὅτι οἱ προεκπλεύσαντες τριή-
ραρχοι ἔκοψαν τὰς ἀγκύρας, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων,
καὶ διεξέπλευσαν ἀβλαβῶς, ἐνῶ τὸ τοιοῦτον μέτρον ὑπὸ τῶν
πολεμικῶν καὶ ναυτιλλομένων δὲν λαμβάνεται παρά εἰς τὴν ἐ-
σχάτην ἀπελπισίαν, ὅτε ρίπτεται ὁ περὶ τῶν ὄλων κύβος, ζωῆς
ἢ θανάτου, σωτηρίας ἢ καταστροφῆς;

Ἀπάδουσιν ἄρα τὰ ὑπὸ Σ. Τρικούπη ἱστορούμενα εἰς τῶν
πραγμάτων τὴν φύσιν, ἐξάνιστανται κατὰ τῆς ἀπλουστερίας,
οὕτως εἰπεῖν, λογικῆς. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, μετὰ τὴν καταστρο-
φὴν τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ, οἱ παρευρεθέντες ναυτικοὶ ἐβρίβθησαν
εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἐπεχείρησαν τὸν διέκπλουν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν

εἰς τὸ πέλαγος, οἱ μὲν πρῶτοι ἐναγωνίως καὶ μὲ ζημίας οὐχὶ μικράς (α), οἱ δὲ ἔσχατοι μετὰ κόπου καὶ μόχθου υπερβάλλοντος κατὰ ἀλήθειαν. Ἄλλως τε, ἂν τὸ ἐν κατώρθωσε νὰ διεκπεύσῃ, ὁ ἄρχης, παραβόλως διακινδυνεύσας, διὰ ποῖον λόγον δὲν ἐγένετο τοῦτο καὶ εἰς ἄλλο τι πλοῖον ἐκ τῶν προεκπευσάντων; Μὴ δὲν ἔφερον τοὺς αὐτοὺς ἐγνωσμένους ναύτας; μὴ δὲν ἐκυβερνῶντο ἀπὸ εὐζωνᾶ παλληκάρια, ὅπερ ἐμφαίνει μάλιστα ὅτι ὁ διέκπλους τῶν ἄλλων συνετέλεσε καὶ εἰς τῶν ἐπιφερομένων τὴν διάσωσιν; Οὕτω δὲ ὑφηγούμενοι εἰς οὐδὲν προσκρούομεν, διότι οὐδενὸς τὴν δόξαν ἐπιτήδειοι ἐσμὲν ἡμεῖς νὰ ἀμφισβητήσωμεν, μήτε τὸν πρόποντα ἐκάστῳ ἔπαινον καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον νὰ ἐλαττώσωμεν. Ἄπαγε! τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τὴν μνήμην τῶν προκινδυνεύσαντων ἐν Σφακτηρίᾳ ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἀποκαλυπτόμεθα δὲ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν τιμαλφῶν ὀνομάτων τοῦ Τσαμαδοῦ, τοῦ Σάντα Ρόζα, τοῦ Ἀναγωνισταρᾶ καὶ τῆς χορείας ὅλης τῶν ἀνδρείων συνεταίρων των, θαλασσιῶν καὶ χερσαίων ἀνδρῶν, τῶν τε πεσόντων ἐπὶ τοῦ αἵματοφύρτου ἐδάφους τῆς Σφακτηρίας καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ πεδίου θανατωθέντων. Ἄπλετον εἶναι τὸ κλέος αὐτῶν, ἡ δὲ πατρὶς εὐγνωμονοῦσα κατέταξε τῶν μεγαθύμων τούτων τέκνονι τῆς τὰ ἀνδραγαθήματα εἰς τὸν κώδικα τῆς ἀθανασίας. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ ἐκπλοῦ τῶν ἐλληνικῶν πλοίων, ἐπανορθοῦμεν τὸν Σ. Τρικοῦπην, φέροντες πέβας πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοῦντες τοὺς μετ' αὐτῶν συναγωνισαμένους. Εἰς τούτων ζῆ ἔτι, προβεβηκῶς ἀνὴρ, ὁ ἐκ Σπετσῶν Θεόφιλος Μουλαῆς, διοικῶν τότε τὸν Ποσειδῶνα, τρικάρταρον βαρέως ὀπλισμένον πλοῖον τοῦ Παύλου Χ. Ἀναργύρου, τοῦ ὁποίου καὶ ὁ δευτερότοκος υἱὸς Ἀντώνιος νεανίας ἔτι συνεξέπλεεν. Ὁ γηραιὸς ἀγωνιστὴς μετὰ πάθους ἱστορεῖ καὶ σήμερον τὸ συμβάν, οἱ δὲ ἐπιζῶντες μαρτύρονται ὅτι ἤριστευsen ὁ ἀνὴρ διεκπεύσας τὸν ἐχθρικὸν στόλον σύσσωμον ἐν Πύλῳ, καὶ διακινδυνεύσας τοῦ ἄρχου οὐ μακράν. Τούτου τὴν διήγησιν

(α) Ἐκ τῶν Σπετσιωτικῶν πλοίων ἦσαν τὰ τοῦ Βασιλείου Νικολάου Λαζάρου καὶ Θεοδώρου Δημ. Λαζάρου. Ἐκ τῶν τῆς Ἰδρας ὁ Ἰάσων τοῦ Στ. Μπουδούρη καὶ ἄλλα.

παρεμβάλλομεν ὡς ὑπηρεύθη ἀφελῶς καὶ ἐν ἀπλοϊκότητι ἀρχαιοπρεπεί, μεταδίδομεν δὲ κατ' ὀφειλὴν καὶ μετὰ πόθου εἰς γνῶσιν τῶν μεταγενεστέρων· διότι, ἂν ἔχη τι ὑπεράνθρωπον καὶ δικαίως ἐθαυμαστώθη ἢ τοῦ Μεσολογγίου περιφανῆς ἔξοδος, δὲν εἶναι ὅστις τῶν ἐλευθεριῶν παντὸς λαοῦ ζηλωτῆς, ἢ ἀπαρέσκεται εἰς τὴν εἰκόνισιν θαυμασίας τῶ ὄντι καὶ ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως, ἣν ὀλίγα, καὶ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ πλοῖα, μεμονωμένα ἀντέταξαν τῇ 26 Ἀπριλίου 1825, ἀπὸ τὸν ὄρμον τῆς Πύλου προεκπεσόντα καὶ διὰ σμήνους βαρβάρων τὸν διέκπλουν αὐτῶν ἐκβίασαντα.

« Εἶχομεν προεκπλεύσει ἀπὸ τὰς δύο νήσους (διηγεῖται ὁ ἀγωνιστῆς) πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔλθωμεν ἐπίκουροι εἰς τὸ κινδυνεῦον τὰ ἔσχατα φρούριον τοῦ Νεοκάστρου. Ἡμεῖς ἐφθάσαμεν ἐκ τῶν πρώτων τῇ 10 τοῦ Μαρτίου μηνός, κατὰ τὸν διάπλουν σφοδρῶς χειμασθέντες· τῇ 16 κατέπλευσεν ὁ Α. Τσαμαδός, διὰ τὸ Μεσολόγγιον προσδιωρισμένος, τῇ δὲ 17 ἐφάνησαν πέντε ἔτι Σπετσιωτικὰ πλοῖα, καὶ τῇ 20 τὰ ἐπίλοιπα τῆς ὑδραυτικῆς μοίρας. Συγχρόνως ἔβριψε τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν ὄρμον τῆς Πύλου καὶ ὁ ἡμέτερος Σπυριδίων Ἀντωνίου, φέρων μὲ τὴν γολέταν τοῦ Ἀνδρομάχην τροφάς καὶ πολυεμφόδια διὰ τοὺς ἐγκλείστους, ἅτινα καὶ τοῖς παρεδώκαμεν ὁλοσχερῶς (α). Μετὰ τὸν κατάπλουν ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς, εὔρομεν τοὺς Λίγυπτιοὺς ἐσκηνωμένους εἰς τὰ περίξ, ἐστρατοπεδευμένους δὲ περὶ τὸ φρούριον ὡς ἔγγιστα καὶ σφαιροβολοῦντας αὐτά. Ἐκ τούτου ἐκρίναμεν δέον ἢ ἀγκυροβολήσωμεν ὅσον ἐδυνάμεθα πλησιέστερα εἰς τοὺς ἐγκλείστους, καὶ ἀρμοδίως τοποθετηθέντες, ἠρχίσασμεν νὰ πυροβολῶμεν μὲ σφαίρας καὶ μύδρους ἐπανειλημμένως τοὺς Λίγυπτιοὺς, ἕως οὗ τοὺς ἐβίασαμεν ἢ ἀπομακρυνθῶσι τῆς πρώτης θέσεως αὐτῶν τῆς ἐνοχλοῦσης σπουδαίως τὸ φρούριον. Ἀλλὰ τὴν τρίτην ἡμέραν οἱ ἐχθροὶ ἀνεγείραντες κανονοστάσια,

(α) Τὰ περὶ τῶν κατάπλων τούτων, τῆς τροφοδοσίας κτλ. ὄρα εἰς τὸν β'. τόμον τῆς Συλλογῆς ταύτης τὰ συγχρόνως ἀντεπιστελλόμενα εἰς τὴν ὑδραυτικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς καγ. κελ. αρί. ας τῆς νήσου Σπετσῶν. Εἰς δὲ τὸν ἀνά χειρὸς ἐν σελίδι 331—833—842—849—851—854—864.

εις ἃ νύκτωρ ἀδικόπως εἰργάζοντο, μὲς ἠνάγκασαν νὰ μεταλλάξωμεν τόπον μὲ τοὺς συνεχεῖς καὶ εὐθυβόλους καθ' ἡμῶν τῶν βομβοῤῥιπτῆρων τῶν πυροβολισμοὺς, καὶ ν' ἀποσυρθῶμεν ἐκείθεν. Εἰς τὰς προσβολὰς ταύτας ἀπωλέσαμεν τέσσαρας ἀνδρας ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος ἡμῶν, ὁ δὲ ἱμπραίτης ἔμεινε κύριος τῆς παρὰ τὸ φρούριον παραλλας.

« Μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ τῶν λοιπῶν πλοίων, πολλὰς κατεβάλομεν προσπαθείας εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Νεοκαστρῷ ὀπλοφόρων, ἀλλ' αἱ διὰ θαλάσσης δοκιμασίαι ἡμῶν ἀπέβαινον ἀλυσιτελεῖς, διότι ὁ ἐχθρὸς κατώρθωσε μὲ προμαχῶνας ἐκπληκτικούς νὰ περιζώσῃ τὸ ἀτυχὲς φρούριον, αἱ δὲ ἐλπίζόμεναι ἐπικουραὶ διὰ ξηρᾶς οὐδαμῶς ἐφαίνοντο. Μόλις μετὰ ἐνὸς μηνὸς ὡς ἔγγιστα παρέλευσιν ἀφίχθησαν τινὰ ἀποσπάσματα ἀτάκτων στρατευμάτων, ἀντὶ τῶν πολλῶν ἅτινα διεκηρύττοντο ὡς ἐκστρατεύσαντα ἀπὸ διάφορα τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου μέρη καὶ τῶν περιχώρων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φρουρᾶς, ταύτης δὲ ἡ θέσις ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀπέβαινεν οἰκτρὰ καὶ ἀληθῶς ἀπελπιστικὴ (α).

« Δεινυμένων οὕτω τῶν πραγμάτων, ἐγένετο συμβούλιον πολεμικὸν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Α. Τσαμαδοῦ. Ἐν αὐτῷ παρέστησαν ἐκτὸς τῶν ναυτικῶν καὶ οἱ τῆς ξηρᾶς ἀρχηγοί, ὧν προεξήρχον ὁ Ἀναγνωσταρᾶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μαυροκορδάτος. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ προκαταλάβωμεν τὴν Σφακτηρίαν, νὰ τὴν ἐνδυναμώσωμεν μὲ πυροβόλα τῶν πλοίων καὶ νὰ προταχθῶμεν ἀπαξάπαντες εἰς ἄμυναν αὐτῆς, στρατιωτικοὶ τε καὶ ναυτικοί, ἂν ὁ ἐχθρὸς ἐπειράτῃ τὴν ἀπόβασιν μὲ τὸν ἄμετρον αὐτοῦ στόλον, ὃν ἐπὶ τούτῳ περὶ τὰ ὕδατα συσσωρεύσας τῆς Πύλου, περιεφέρετο καταπληκτικῶς.

« Ταῦτα ἐγένοντο, ἀλλ' ἐπέπρωτο αὐτοὶ ἡμεῖς μετ' οὐ πολὺ νὰ γενῶμεν μάρτυρες αὐτόπται μαύρης καταστροφῆς! Ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ πρωΐας τῆς 26 Ἀπριλίου προσήγγισε μὲ ὅλα αὐτοῦ τὰ ἐλαφρὰ πλοῖα πλησιέστατα τῆς Σφακτηρίας, παντὶ δὲ μηχανή-

(α) Ἰδὲ τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς 11 Μαΐου 1825 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν τοῦ δανείου. Ἐπολογισμὸς Ἰ. Ὁρλάνδου κτλ ἐν Ἀθήναις, σελ. 57, τύποις Κ. Ἀντωνιάδου 1839.

ματι χραισάμενος, εξέτελεσε τὴν ἀπόβασιν τῶν τακτικῶν Αἰγυπτίων του καθ' ἅπασαν τὴν παραλίαν, μετὰ πλείστης ἐπιμονῆς, τόλμης καὶ δεξιότητος κατορθώσας τὸ ἔργον. Ὀλίγοι ἦσαν ἐπὶ τῆς νήσου οἱ ὀπλίται τῆς ξηρᾶς, ὀλίγιστοι δὲ πρὸς ἀντιπαράταξιν ἔμειναν εἰς τὰς πρώτας θέσεις των ἀκράδαντοι παρά τοῖς ἥρωσιν ἀρχηγοῖς αὐτῶν. ὄντως δὲ, μετὰ τὰς πρώτας ἐκτυρσοκροτήσεις αἱ τάξεις τῶν πολεμιστῶν μας ἤρχισαν ν' ἀραιῶνται παρά τὴν παραλίαν, μόνοι δὲ οἱ ναυτικοὶ ἔμειναν ἐδραῖοι εἰς τὰ κανόνια. Ἄλλ' ὁ Ἱμπρατῆς βίπτων ἄμετρον στρατὸν κατ' ἐπάνω μας, διότι εἶχεν ἐλεύθερον τὸ πέλαγος, μᾶς περιέζωσε πανταχόθεν. Ἐν τούτοις οἱ ἀρχηγοὶ ἡμῶν ἔτρεχον πανταχοῦ, παρευρίσκοντο ὅπου ἡ ἀνάγκη ἐπέκειτο. Εἰς τὴν ζέσιν δὲ τοῦ ἀγῶνος ἀρπάσαντες ἀνά χεῖρας τὰς σημαίας, ἐκάλουν τοὺς ὑποχωροῦντας εἰς τὴν τάξιν, καὶ ὁ ἀγὼν ἐπιτείνεται. Ἄλλ' εἴμεθα τόσον ὀλίγοι! Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ὁ Τσαμαδᾶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πάθους προσπαθοῦσιν αὐταῖς χερσὶ ν' ἀνχαϊτίσωσι τὴν ὀρμὴν τοῦ λυσοῦντος ἐχθροῦ, καὶ τοῦ παντὸς ἀφειδοῦντες, ἐπρότειναν τὰ στήθη των, ξιφῆρεις κατὰ τοῦ σμήνους τῶν ἐπιτιθεμένων Αἰγυπτίων βίφθεντες πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ κακοῦ. Ἐπὶ στιγμὴν δὲ τὸ παράδειγμά των, ἡ ἀνδρία των ἀνεπτέρωσαν τὰς ἐλπίδας ὄλων τῶν προμάχων καὶ ἐπιλέκτων Ἑλλήνων, συνασπισθέντων περὶ αὐτοὺς καὶ ἀποκρούοντων ἐκ τοῦ συστάδην τοὺς λογχοφόρους ἄραβας, ἀπὸ Εὐρωπαίους χριστιανοὺς ἀξιωματικούς ὀδηγούμενους εἰς τὸ θέατρον αὐτὸ τῆς σφαγῆς. Ἄλλ' εἰς μάτην μετὰ πολλὴν φθορὰν τῶν ἐναντίων ἐπεσαν νεκροὶ οἱ στρατηγοί, μὲ τὸ αἷμά των δὲ καθηγίασαν οἱ μάρτυρες τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν ἐνδόξως ἀγωνισάμενοι. Τότε ἡ λειποταξία ἐκορυφώθη καὶ οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ἐφαίνετο. Τελευταίου δὲ ἀνδρὸς προμάχου ἠκούσθη βροντώδης φωνή, ἡ τοῦ εὐγενοῦς φιλέλληνος Πεδεμοντίου Σάντα Ρόζα, καλοῦντος εἰς τὰ ἐμπρὸς τοὺς φεύγοντας, καὶ ἀναβοῶντος ἑστὸν τόπον παλληκάρια (qui bravī), ἀλλὰ ἐπεσε πτώσιν μακάριον, χριστιανικὴν! Ἐν τῇ τροπῇ ὑπεχωροῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα ἀσφαλέστερον οἱ ἐπιζήσαντες, ἀπὸ βράχου δὲ εἰς πέτραν ἀναβῆναι μέχρι τῶν ὑψιμάτων τῆς νήσου, ἐκεῖθεν συνεφοροῦμεθα ἀπὸ λάκκου εἰς βόθρον ἕως οὗ κα-

τεφθάσαμεν εἰς τὴν πρὸς τὸν ὄρμον παραλίαν αὐτῆς ἐντὸς δὲ ἀπορρώγων λίθων καταφυγόντες καὶ τὸν λιμένα προσβλέποντες, τὴν σωτηρίαν ἕκαστος ἀπὸ τὰς λέμβους τῶν πλοίων ἀνεζητοῦμεν. Ἄλλ' ἐδῶ τῆς πανολεθρίας ἡμῶν ἐγένετο καταφανεστέρα ἢ εἰκὼν. Λέμβοι τῶν πλοίων ἔνθεν κἀκείθεν συστρεφόμεναι, πνιγόμενοι στρατιῶται καὶ ναῦται βοῶντες ἦτο τὸ θέαμα τῆς παραλίας. Οὐδεὶς προσεῖχεν εἰς τὰ πέριξ αὐτοῦ συμβαίνοντα, οὐδεὶς διέκρινε τοὺς οἰκείους, οἱ πάντες τὴν ἰδίαν ἐπεδίωκον σωτηρίαν. Ἀγαθὴ μοῖρα, ἡμεῖς ἐνετύχμεν μάλιστα ἀπομακρυνομένην τὴν οἰκείαν λέμβον, ταύτην δὲ καλεσάντων ἡμῶν, ἀπήνητσε φωνὴ ἀνδρείου αὐτοῦ, λέγοντος πρὸς τοὺς συνεταίρους του' «εἶναι ὁ καπετάνος μας.» Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἐπανακάμψωσι προτροπᾶδην, νὰ μᾶς παραλάβωσι κακῶς ἔχοντας, πληγωμένους καὶ ἡμιθανεῖς, ὅσοι ἐσώθημεν ἐκ τῆς συνοδείας μας. Μετρῶ γύρω τότε τὰ παλληκάρια μου, ἦσαν εἴκοσι δύο ὀλιγώτεροι· τόσοι ἔμειναν νεκροὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης!

« Μετὰ τὸ πάθος τὰ πλείστα τῶν ἡμετέρων πλοίων κόψαντα τὰς καμήλους των, ἐξέπλευσαν πρὸ ἡμῶν, τελευταῖοι δὲ ἐμείναμεν ἡμεῖς καὶ τὸ πλοῖον τοῦ Τσαμαδοῦ. Φέροντες ζέον ἔτι τὸ ἄλγος εἰς τὴν καρδίαν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Σφακτηρίας ἀγῶνος, ἤδη, εἰς τὴν διὰ θαλάσσης αὐτὴν ἔξοδον, συνησθάνθημεν ὅ,τι ἡ φύσις γεννητῆ ἀυθόρμητος εἰς παρομοίας στιγμᾶς, τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Ἄνδρες, παῖδες τε καὶ γέροντες, πάντες οἱ τοῦ πληρώματος τοῦ Ποσειδῶνος, κατὰ τὸ ἐν τρίτον μειωθέντος μετὰ τὰ προηγηθέντα παθήματα, εἰς μόνην ἀπεβλέψαμεν τὴν ἐκ τῆς ἀποφάσεως σωτηρίαν, καὶ ταύτην ἀνηρτήσαμεν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν μας πλοῖον. Ἀληθῶς δὲ, εἰς ὅλον τὰ ἀρβενωπὰ μέτωπα διεγράφετο ἡ σκληρὰ πεποίθησις ὅτι δι' ἐσχάτων δοκιμασιῶν μόνον ἐμέλλομεν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ν' ἀποφύγωμεν, καὶ τοῦ ἀμειλίχτου ἐχθροῦ νὰ καταβάλωμεν τὴν ἐπληρωμένην ὄφρυν καὶ ἔπαρσιν, ὅτι νικητῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐφάνη. Ἐρρίφθημεν λοιπὸν εἰς τὰ ὄπλα. Σφαῖραι καὶ πυροκονία ἦσαν τὰ ἐπιπλα τοῦ καταστρώματος ἡμῶν· τὰ πυροβόλα μᾶς ἀμφοτέρωθεν τῶν τοίχων τοῦ πλοίου ἐπληρώθησαν μύδρων καὶ σφαιρῶν, τὰ δὲ λεπτὰ ὄπλα καὶ τὰ πλατύστομα τῆς χειρὸς

πυροβολᾶ μετὰ πλήθους φασγάνων καὶ ξιφῶν ἐπεκρέμαντο κώ-
κλωθεν, ὡς τὰ τελευταῖα ἐσόμενα ἡμῖν καταφύγια τὴν ἐσχάτην
στιγμὴν τῆς ἐχθρικῆς ἐφόδου.

« Μόλις ἀνεπετάσαμεν τὰ ἱστία καὶ ἐφερόμεθα πρὸς τὸ στό-
μιον τοῦ λιμένος ἀπὸ ἐλαφρᾶν ἀπογείου πνοῆν, εἶδομεν τὸν ἐ-
χθρὸν ἔξωθεν περιφερόμενον, τὸ δὲ πέλαγος διάφλεκτον ἀπὸ
πυρσοκροτήσεις καὶ καπνοῦς, καταδιωκομένων τῶν προεκπλευ-
σάντων συναδέλφων μας, ἀλλ' οὐδόλως ἀπεθαρρύνθημεν. Ἀπὸ
μακρὰν ἔτι ἀπόστασιν ἤρχισαν οἱ Αἰγύπτιοι νὰ μᾶς πυροβολῶ-
σιν, ἡμεῖς δὲ, μὲ τῶν κάτω κεραίων τὰ μεγάλα θόνηα συνεσταλ-
μένα, ἐπροχωροῦμεν ἀντιπυροβολοῦντες. Προέβημεν ἤδη ἐπιπό-
νως ἐκ τοῦ στομίου, καὶ εἴμεθα εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς
προκαταλαβὼν εἶχε διαιρέσει τὰς δυνάμεις του, ἐξ ὧν μέρος ἐ-
κράτει τὸ πρὸς τὴν Μεθώνην παράλιον, πλείστα δὲ σκάφη με-
τρωρίζοντο περὶ τὴν Σφακτηρίαν. Καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ, ὡς ἐ-
πέτρεπεν αὐτοῖς ὁ ἄνεμος ἐπετέθησαν καθ' ἡμῶν. Οἱ Τοῦρκοι,
μανιώδεις, ἐπὶ πολλὴν ὥραν μᾶς σφαιροβολοῦσι ζητοῦντες νὰ
μᾶς ἀναρπάσωσιν, οἱ δὲ μύδροι τῶν ἐκπυρσοκροτήσεών των δια-
σταυρούμενοι, ἔβλαπτον μὲν ἡμᾶς ποντοποροῦντας, οὐχ ἦττον δὲ
καὶ τοὺς οἰκειοὺς των ἐζημίουν, μάλιστα δὲ τοὺς ἀνακαχεύοντας
ἀπώτερον. Εὐτυχῶς, εἰς τὸ δεινὸν τοῦ πάθους, ἡ πειθαρχία οὐ-
δόλως ἐκλονίσθη παρ' ἡμῖν· ἡ σιγὴ ἦτο τὸ σύνθημά μας, ὁ δὲ
ἀδιάκοπος πυροβολισμὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ Πο-
σειδῶνος ἢ ἀέναντος διακέλευσις. ἱστία, κεραῖαι, ἄρμενα, τὰ πάν-
τα τοῦ πλοίου ἡμῶν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν συνετρίβοντο, ἐσπών-
το, ἐξεσχίζοντο. Εἰς οὐδὲν δὲ ταῦτα ἐλογιζόμεθα ἐν ὅσῳ ὁ ἐ-
χθρὸς δὲν ἐφαίνετο ἡμῖν παραπλέων, ὡς ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν
πυρσοκροτήσεων καὶ τῆς γαλήνης ἧτις ἐπεκράτει. Ἀλλὰ μετ'
οὐ πολὺ βοηθήσαντος πελαγίου ἀνέμου, τὰ τέως μετέωρα τοῦ
ἐχθροῦ σκάφη προσήγγισαν ἡμῖν, καὶ κατὰ μὲν τὴν πρῶραν
εὐμέγεθες θρίκιον λαῦρον ἐνέπεσε, μία δὲ ἐπιμηκῆς φρεγάττα τὰ
ὀπίσθια ἡμῶν προσέκρουε, καὶ ἐν τῷ ἄμα ἀκούεται φωνή « αἶ
ἀπὸ τῆν πολάκαρ τοῦ Χατοῦ Ἀταργύρου, παραδοθήτε, μὴ
φοβῆσθε. Οἱ ναῦται μας ἐθορυβήθησαν, ὡς ἐφοδὸν τὸ ἄκουσμα
ἐκλαθόντες· ἦτο δὲ φωνὴ τῶν ἐπὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ σκάφους

χριστιανῶν, οὓς ἔσπυρον μεθ' ἑαυτῶν οἱ ἄραβες ἐκ τῶν τοῦ Αἰγίου πελάγους (Ἀσπροθαλασσιτῶν λεγομένων), γυαρίζοντων τῶν τριῶν νήσων τὰ σκάφη, κατ' ἐντολὴν δὲ τῶν διοικούντων ἐκπεμφθεῖσα διὰ νὰ πτοηθῶμεν καὶ παραδώσωμεν ἑαυτούς. Τὸ πλήρωμα τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐφρενιτίασε, καὶ, «ἐδῶ ὁ τάφος μας, ἄπιστοι!» ἀπήντησέ τις ἐκ τῶν ἡμετέρων, σείων τὸ ξίφος ἀπὸ τῶν ἐδωλίων τῆς πρώρας. Στρέψαντες δὲ εἰς τὰ δεξιὰ ἐν τῷ ἄμυχ τούς υἴακας, ἐπλαγιάσαμεν τὸ σκάφος ὀλίγον ἀριστερὰ, καὶ ἐπιδείξαντες ὅλην τὴν σειρὰν τῆς δεξιᾶς μας κανονοστοιχίας, ἐξεκενώσαμεν ὅλα διὰ μιᾶς τὰ πυροβόλα κατὰ τοῦ βρικήιου. Ἡ εὐθυβολία ἦτον ἐπιτυχής· τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἔμβολα κατεκρατίσθησαν καὶ ἐδιάσθη ν' ἀνοίξη, ἀλλ' ὑποχωρῶν μᾶς ἀντετόξευσεν ὅλα τὰ πυροβόλα του, αἱ δὲ πεπυρακτωμένοι σφαῖραι αὐτῶν ἤναψαν τὰ ἱστία μας δις, καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου κατωρῶσαμεν νὰ τὰ σῶσωμεν. Τούτων γινομένων, ἡ φρεγάττα ἐνέπεσεν εἰς τὴν πρύμνην μας δεξιὰ, μὲ ὄλον τὸν ὄγκον τοῦ σώματος αὐτῆς καὶ ἀπειλητικὴ φερομένη, πλήθους δὲ ὀπλοφύριον συρρέυσαν κατὰ τὰ ἐξέχοντα μέρη τῆς πρώρας, καὶ ναυβάται Αἰγύπτιοι εἰς τὰ ἔμβολα τοῦ ὑψιπρώρου αὐτοῦ πλοίου συνεχόμενοι, ἕτοιμοι ἦσαν νὰ εἰσπηδήσωσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματός μας ἀπειλοῦντες καὶ ἀλαλάζοντες. Ἦτο τὸ τέλος μας! ἀλλὰ θεῖα ἔμπνευσις ἐκράτησε πειθνήσιους τοὺς πάντας ἐν τῇ τρομερᾷ ταύτῃ στιγμῇ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· οἱ Ἕλληες ναῦται μαῦροι ὑπὲρ τὴν πίσσαν, θυμομαχοῦντες καὶ ἀπηλπισμένοι, ἀπεδέχοντο τὰ προστάγματα μετὰ γοργότητος καὶ σπουδῆς. Ἐπέβαλα δὴ καὶ πάλιν σιγὴν, διετάγησαν δὲ οἱ πιστότεροι τοῦ πληρώματος νὰ ᾧσι προσεκτικοὶ εἰς τὸ ἔσχατον σύνθημά μου, παρὰ τὴν πυριτοθήκην μένοντες μὲ τὰ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας, διὰ νὰ τιναχθῶμεν εἰς τὸν ἀέρα, ἂν προσέκρουεν ἐπὶ τέλους ὁ ἐχθρός, καὶ ἐβρίπτετο μεταξύ μας. «Σκύφατε παλληκάρια, τοὺς ἐπαναλαμβάνω τότε διὰ μιᾶς, γερμίσατε τὰ πυροβόλα μετὰ τοῦ στόματος.» Ταῦτα ἐγένοντο ἐν ἀκαρεῖ, ἀλλὰ μύδροι καὶ σφαῖραι ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάλλξεις χαλαζήδον καθ' ἡμῶν βριπτόμεναι, ἐπλήρωσαν πατάγου καὶ ταραχῆς τὸν αἰθέρα, τὰ ἄρμενα, τὸ κατὰστομα. Εὐτυχῶς ὁ Ποσειδῶν ἐταχυπλῆει, τὸ

δὲ πηδάλιον μας, εὐπειθὲς εἰς τὴν συστροφὴν τὴν παρακελευσθεῖσαν, παραίτιον ἐγένετο, ἀμέσως ἰταμῶς δὲ ν' ἀντιάσωμεν ὀλόκληρον τὴν δεξιὰν κανονοσοιχίαν πρὸς τὴν φρεγάτταν, ὥστε διὰ μιᾶς εἰς σμικροτάτην ἀπόστασιν ἐξασφάψαντα τὰ πυροβόλα μας, ἔφερον τὴν ταραχὴν ἐν αὐτῇ καὶ ἐξέκλινεν. Ἄλλη σύμπτωσις αἱ πεπυρακτωμένοι σφαῖραι, ἅς πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἠκόντιζε καθ' ἡμῶν τὸ θρίκιον, ὑπερπηδῶσαι, κατέφθανον ἕτερον αἰγυπτικὸν σκάφος, τ' ἀριστερὰ ἡμῶν κατέχον, καὶ κλειὸν ἡμῖν τὴν ἐλευθέραν ἔκπλευσιν ἔπιασαν τὰ πανιάτου καὶ ἀπετεφρώθη. Τὸ γεγονός τοῦτο συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ διαφόρους ἀποστάσεις ὡς ἔπλεον κανονοβολοῦντες καὶ ἐπιτιθέμενοι διὰ νὰ μᾶς ζωγήσωσιν, ἐθουρήθησαν ἅμα εἶδον ἀναλάμψαντα τὰ πυρὰ, ἐξέλαβον δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς τὸ πῦρ ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τὸ ἡμέτερον σκάφος διαδόσαντας, καὶ πτοηθέντες ἀπεμακρύνοντο. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ταραχοῦ τούτου ἡμεῖς τὰ πάντα ἐπιτηδευσάμενοι ἠνῆχθημεν εἰς τὸ πέλαγος. Ἐναγώνιος ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐγένετο ἡ ποντοπορία μας ἄρμενα, ἰστοί, ἔμβολα, κεραῖαι, ἰστία, τὰ πάντα συνετρίβησαν, ἀπόλωτο. Δύσαντος δὲ τοῦ ἡλίου, ἐπεσκευάσθημεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν, ἀλλ' ὁ ἔχθρὸς δὲν μᾶς κατεδίωξε πλέον. Πνεύσαντος δὲ οὐρίου ἀνέμου, διευθυνόμεθα οἴκαδε, ὅπου ἀφίχθημεν τὴν τρίτην ἡμέραν.

«Ἐν Σπέτσαις δὲ φθάσαντα τὰ προεκπλεύσαντα ἡμῶν πλοῖα, διέδωκαν τὴν εἰδήσιν ὅτι ἐμείναμεν ἐγκλειστοὶ εἰς τὸ Νεόκαστρον. Ἡ πόλις εἶχε μελανειμονήσει ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, ἀπεγνωσμένα δὲ ἐθεώρουν οἱ πάντες τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ δὲ ἐμφανίσει ἡμῶν ἐξῶθεν τοῦ πορθιμοῦ, ἠκούσθησαν κρούμενοι οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία συνέβησαν εἰς τὰς ἄκρας καὶ τὴν παραλίαν, οἱ μὲν διὰ νὰ ἴδωσι σπεύδοντες τὸ ἀγνωστον σχεδὸν πλοῖόν μας, διότι κατάμαυρον ἦτον ἀπὸ τὴν πυρίτιδα, τὰ ἡμίση δὲ ἔφερε τῆς συσκευῆς, οἱ δὲ ποθοῦντες νὰ μάθωσι διὰ τοὺς συνεκπλεύσαντας οἰκείους καὶ συγγενεῖς αὐτῶν. Πλησιάσαντες εἰς τὸν ὄρμον τῆς νήσου πρὸ μεσημβρίας, ἐρέναμεν μετέωροι ἐπὶ ὥρας, ἕως οὐ ἐλθόντες ἐκ τῆς ξηρᾶς, μᾶς ἐδαψίλευσαν ὅτι πρόσφορον διὰ τὸν ἐν τῷ λιμένι

κατάπλου, διότι μήτε ἀγκύρας, μήτε καμήλους, μήτε προτό-
νους, μήτε λέμβους εἶχομεν, τὰ πρὸς ἀγκυροβόλησιν χρήσιμα
καὶ ἐπιτήδεια, καὶ οὕτω προσωρμίσθημεν. Ἀλλὰ θρήνοι πά-
ραυτα διεδέχθησαν τὴν χαρὰν τῶν πλείστων, διότι τριάκοντα ἀν-
δρείους συμπλωτῆρας ἀφήκαμεν εἰς τὰ χῶματα καὶ τὰ νερά τῆς
Πύλου, οἱ δὲ λοιποὶ προσελθόντες εἰς τὰ ἱερὰ τεμμένα, ἐδοξάσα-
μεν τὸν Ὑψιστον, τὸν λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐξαισίως καὶ τῆς πα-
τρίδος τὴν δόξαν κρατύναντα.»

Ἐδῶ παύει ἡ διήγησις τοῦ ἀγωνιστοῦ. Τὰ λεγόμενά του συ-
νομολογοῦσι πάντες οἱ ἐπιζῶντες συνάδελφοι, ἐπιβεβαιοῦσι τὰ
κενοτάφια, ὅσα τῶν τεθνεώτων οἱ οἰκτεῖοι ἐπὶ τῆς νήσου ἀνήγειρον
εἰς μνήμην τῆς δόξης των, συνεπικυροῦσι δὲ τὰ εὐλαβῆ ἀναθή-
ματα, ὅσα οἱ διασωθέντες εἰς τοὺς ναοὺς τῆς νήσου προσφέρου-
τες ἀφιέρωσαν Θεῷ τῷ Σωτῆρι.

Ὅχι ὀλιγώτερον παράδοξα, βεβιασμένα δὲ εἶναι καὶ τὰ περὶ
τῆς ναυμαχίας τοῦ Καφηρέως, γενομένης τῇ 20 Μαΐου τοῦ
1825, διηγήματα τοῦ Σ. Τρικούπη. Εἰς ταύτην, καίτοι ἀ-
πλούστατα διεξαχθεῖσαν, ὁ συγγραφεὺς μηχανᾶται ἐν σελίσι
213—214 τοῦ κεφαλαίου νη'. εἰς τόμον γ', ὅπως διὰ παντὸς
μέσου ἀναδείξῃ καὶ πάλιν τὸν Σαχτούρην ὡς τὸν ἀπὸ σικηνῆς
ἀθλοθέτην, καίτοι ἀντιναύαρχου ἀξίωμα ἔχοντα, τοὺς δὲ ἀνω-
τέρους αὐτοῦ Γεώργιον Ἀνδρουτσοῦν, ναύαρχον τῶν Σπετσῶν, καὶ
Ἀποστόλην Νικολῆ Ἀποστόλη, ναύαρχον τῶν Ψαρῶν, ἐν παρα-
βύστω κειμένους. Λέγει δέ:

»Ἀμφιρρέπτης ἐφαίνετο ἡ μάχη μέχρι πολλοῦ, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες
»ἔβαλαν ἐπὶ τέλους εἰς ἀταξίαν τὴν ἐχθρικὴν μοῖραν, διαβρῆξαν
»τες τὴν δεξιὰν πτέρυγάν της· ἐπὶ τῆς ἀταξίας δὲ ταύτης παρα-
»τηρήσας ὁ Σαχτούρης ὅτι μία φρεγάδα ἔπλεεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ μα-
»κρὰν τῶν λοιπῶν πλοίων, καὶ ὅτι ἐφαίνοντο ἐσπασμένα τὰ κα-
»τάρτιά της, ἐπέπλευσε συνοδευόμενος ὑπὸ δύο πυρπολικῶν τοῦ
»Ματρόζου καὶ τοῦ Μουσοῦ. Ἐμπόδια ἦσαν τὰ τρία ταῦτα πλοῖα
»κατὰ τὸν πλοῦν των, ἀπαντήσαντα μίαν φρεγάδαν καὶ μίαν
»κορβέτταν· ἀλλὰ τὰ ὑπερέβησαν, ἐπλησίασαν τὴν παθοῦ-
»σαν φρεγάδαν, ἐπέπρυσαν τὰ δύο πυρπολικά καὶ τὴν ἐφλόγισαν.
»Ἡ φρεγάδα αὕτη κτλ. Ἡ ἑλληνικὰ πλοῖα διεβρῆξαν μετ' ὁ-

»λίγον καὶ τὴν ἄλλην πτέρυγα τῆς ἐχθρικῆς μοίρας, καὶ ὁ πυρ-
 »πολητῆς Μπούτης, ἰθύνας καὶ αὐτὸς εὐστόχως τὸ πυρπολικὸν
 »του εἰς μίαν κορβέτταν 34 κκινούων, τὴν ἔκαυσεν αὐτανδρον
 »κτλ.— Συνελήφθησαν δὲ ἐπὶ τῆς ναυμαχίας ταύτης πέντε
 »φορτηγὰ ὑπὸ αὐστριακὴν σημαίαν, φέροντα πυρόκοκκιν, κανόνια
 »καὶ ἄλλα πολεμικὰ εἶδη εἰς χρῆσιν τῶν πολιορκητῶν τοῦ Με-
 »σολογγίου κτλ.»

Ὁ ἀμερόληπτος ἀναγνώστης ἐννοεῖ βέβαια ἀπὸ τὸ τεχνι-
 κὸν σύμπλεγμα τῆς διηγήσεως ταύτης τὸν σκοπὸν τοῦ συγγρα-
 φέως, πιστεύομεν δὲ ὅτι δὲν τὸν λαθάνει οὐδεὶς ὕρος τῆς ῥητο-
 ρείας αὐτοῦ. «Οἱ Ἕλληνες, λέγει ἀρχόμενος, ἔβαλαν ἐπὶ τέλους
 εἰς ἀταξίαν τὴν ἐχθρικήν μοῖραν» ἦτοι, οἱ παρευρεθέντες ναυ-
 μάχοι Ἰδραϊῶται, Σπετσιῶται καὶ Ψαριανοί, καὶ ἐπομένως δὲν
 ἴσταντο μὲ χεῖρας δεδεμένους οἱ μὲν ἢ οἱ δέ. Ἀλλ' αἰφνιδίως ἅ-
 παντες οἱ ναυβάται οὗτοι ἀνάρπαστοι γίνονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ
 πεδίου τῆς μάχης, καὶ, ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Σαχτούρης μόνος,
 συνεπισύρων δύο πυρπολητάς (εἰς δ' ἐξ αὐτῶν ἦτον ὁ Σπετσιῶ-
 τῆς Λάζαρος Μουσοῦς, τὸν ὁποῖον εὐμενῶς ἀναφέρει ὁ συγγρα-
 φεὺς, παραλείπων ἀπλῶς τὴν πατρίδα του) σπεύδει μακρὰν, εἰς
 μίαν θέσιν ὑπὴνεμον, ὅπου ἀνεκάλυψε, λέγει, φρεγάδαν τινὰ
 μακρὰν τῶν ἄλλων καὶ μὲ συντετριμμένους ἴστους πλανωμένην,
 κατ' αὐτῆς δὲ ἐπέπεσεν ὁ ἀνὴρ μετὰ τῶν δύο πυρπολικῶν. Πρὸ
 τούτου ὅμως, ἄνωθὲν πως πεσοῦσαι, φαίνονται εἰς τὸ διατρε-
 χθὲν μέγα διάστημα τῆς θαλάσσης δύο θηωμακτικὰ τριήρεις
 τὴν δίοδον ἐμποδίζουσαι. Ἀλλ' ὁ Τρικούπης, ὠθεὶ καὶ ταύτας
 διὰ χειρὸς τοῦ Σαχτούρη, καταλαμβάνει τὴν παραλυτικὴν φρε-
 γάτταν, καὶ—πυρπολεῖ αὐτήν! Τῇ ἀληθείᾳ, πιστεύομεν, ἂν ἔζη ὁ
 ἀείμνηστος Γεώργιος Σαχτούρης δὲν ἤθελεν εὐχαριστήσῃ τὸν ἔν-
 τιμον ἱστοριογράφον διὰ τὰς τοιαύτας τερατολογίας.

Δυστυχῶς δὲν ἐσώθη ἡ εἰδικὴ περὶ τοῦ κατορθώματος ἐκθε-
 σις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν ἀντὶ ταύτης παραθέτομεν δύο
 σχετικά τοῦ ἰδίου ἔγγραφα, ὡς καὶ ἀναφορὰν τῆς κοινότητος
 Σπετσῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ἀρκούντως ἐξι-
 στοροῦντα τὸ γεγονός, καὶ ἐξελέγχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ Τρικούπη
 ἱστορηθέντα.

Ευγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι Σπετσῶν (α)

« Ἐκτεταμένην ἐπιστολήν τῶν συμβάντων τῆς χθесινῆς ναυμαχίας μας κατὰ τὸν Κάβο-Δόρον θέλει σὺς ἐγχειρίσει ἐντὸς ὀλίγου ὁ πυρπολητῆς μας Λάζαρος, ἐρχόμενος, ὅστις μετὰ τοῦ Μαρτζοῦ τοῦ Ὑδραίου, ταύτοχρόνως τὰ δύο πυρπολικά, κατέκαυσαν μίαν φρεγάδαν 62 κανονίων, καὶ τοῦ Μανώλη Μπούτη ἐν κορβέττον 26 κανονίων, τὰ ὅποια ἐμπεριείχον ὑπὲρ τοὺς 1400 στρατιώτας καὶ ναύτας. Χθες ἐν καιρῷ πολέμου ἐλάβομεν τὴν τύχην νὰ διασκορπίσωμεν τὸν ἐχθρικὸν στόλον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐπιπεσόντα δύο ἡμέτερα πλοῖα, τοῦ καπ. Ἀναγνώστη Ἀναστασία καὶ Ἡλία Θεομισιώτη, ἐζώγησαν ὅ πλοῖα μὲ πολεμεφόδια, τρία ὁ καπ. Ἀναγνώστης καὶ δύο τοῦ Ἡλία, τὰ ὅποια ἐξαποστέλλομεν αὐτόσε συνοδευμένα μὲ τὰ ἴδια πολεμικά, καὶ περὶ τούτων κάμετε ὅπως σὺς φανῆ εὐλογώτερον. Διεξοδικώτερον μαθάνετε τὰ τρέχοντα ἀπὸ τὸν καπ. Ἀναγνώστην... »

Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος, τῆ 21 Μαΐου 1825, κατὰ τὰ παράλια τοῦ Μακρονησίου.

Ἄ Ο Πατριώτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ἈΝΑΡΟΥΤΣΟΥ. »

Ευγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι Σπετσῶν !

« Μετὰ δύο ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν λαμπρὰν νίκην μας πτὴν κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ, κατεφθάσαμεν μετὰ σπουδῆς ἐξω τῆς Ὑδρας, ταύτοχρόνως καταδιώκοντες τὸν ἐχθρὸν μὲ τὰ 35 ἐναπομείναντα πλοῖα του, πρὸ πάντων δὲ διὰ νὰ τύχωμεν πυρπολικά κατ' αὐτοῦ, ὄντες ὕστερημένοι εἰς ἐκείνην τὴν τυχηρὰν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἠμπορούσαμεν νὰ ἀφανίσωμεν ὀλοτελῶς ὅλην τὴν Βυζαντινὴν μοῖραν, διὰ τὸν πανικὸν φόβον τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασε. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀπροσδόκητος τρικυμία ἐμπνεύσασα διὰ νυκτὸς εἰς τὰς 22, μᾶς ἔκαμε νὰ τὴν χάσωμεν, ἀφ' οὗ τὴν κατεδιώκαμεν ἕως 15 μίλια ἐκείνην τὴν νύκτα μεσημβρινῶς κατὰ τὴν νῆσον Γερα »

(α) Τὸ παρὸν ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον ἔγγραφοι εὐρίσκονται εἰς χρονολογικὴν σειρὰν ἐν τόμῳ β'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος ἐ. τμήμα ἀ. ἐκθ' εἰς τῶν ναυάρχων καὶ πλοιάρχων κτλ.

» κούνια. Ὅθεν καὶ ἀναμφιβόλως κατέφθασεν εἰς τὴν Σοῦδαν,
 » ὅπου εὐρίσκονται καὶ οἱ δύο ἐχθρικοὶ στόλοι συνενωμένοι. Εἰς
 » τὰς 23 τοῦ παρόντος συνενώθημεν καὶ μὲ τὴν ἀ. μοῖραν τὴν
 » κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, μὲ τὴν ὁποῖαν συναίνεσει ὕλων ἐφθάσα-
 » μεν ἐνταῦθα καὶ προσωρμίσαμεν, πρὸ πάντων διὰ νὰ πηλαμι-
 » σωμεν ὀλίγον τί, καὶ ἀμέσως νὰ ἀποπλευρώμεν πρὸς τὸν σκο-
 » πὸν μας.

» Τὰ τέσσαρα ἡμέτερα πλοῖα καὶ δύο τῶν Ἰδραίων καὶ ἐν
 » Ψαριανόν, τὰ ὅποια εἶχαμεν ἀφήσει διὰ νὰ καταδιώξουν ἕνα
 » φεργαδόνι ἐχθρικόν, ἀποσπασθὲν ἐν καιρῷ ναυμαχίας, ἐφθασαν
 » σήμερον μὲ τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 » καθ' ἣν τὸ κατεδίωκον, ἔδωσαν πῦρ καὶ τὸ κατέκασαν εἰς τὴν
 » Δελαγρατίαν τῆς Σύρας, ἰδόντες τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτοὺς
 » κίνδυνον. Τὸ φεργαδόνι αὐτὸ ἐμπεριεῖχεν ὑπὲρ τοὺς 250 ναύ-
 » τας καὶ στρατιώτας, οἵτινες ὅλοι ἐζωγρήθησαν ζῶντες ἀπὸ τὰ
 » ἡμέτερα, καὶ ὁ καπετάνιος ὁ ἴδιος, τὰ δὲ πυροβόλα τοῦ κατα-
 » κέντος, ὄντα ὅλα σῶα, 28 τὸν ἀριθμὸν, ἔφησαν τὰ ψαριανὸν
 » πλοῖον διὰ νὰ τὰ συνάξῃ κτλ.

Ἄπὸ Μῆλον 25 Μαΐου 1825. — Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος.

Ἄ Ο Πατριώτης σας, Γεώργιος Ἀναροῦτσος.»

Πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

« Μὲ τὸν Λάζαρον (Μουσοῦν), πυρπολητὴν, λαμβάνετε Τούρ-
 » κους καὶ Ἀρμένους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι καὶ τρεῖς τσαουσά-
 » δες τῆς κορβέττας ὅπου ἐκάη εἰς τὴν Σύραν καὶ κάμετέ τους
 » ὅ,τι ἀγαπᾶτε. Ἐβῆρωσθε.

Τῆ 15 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

« Διεξοδικώτερον μανθάνετε τὰ τρέχοντα ἀπὸ τὸν Κ. Ἀνα-
 » γνώστην Γ. Κυριακοῦ» λέγει ὁ τῶν Σπετσιωτῶν ναύαρχος

(2) Ἐπιθ. παρουσίας Συλλογῆς τόμου β'. μέρος τέταρτον, τμημα 4.
 Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, εἰς τὴν
 χρονολογικὴν σειρᾶν.

εις τὴν προταττομένην ἐνταῦθα ἐπιστολὴν αὐτοῦ, τὴν πρὸς τοὺς προκρίτους συμπολίτας του ἀπειθυνθεῖσαν. Οὗτος ζῆ, εἶναι ἐκ τῶν διακρινομένων ἐπ' εὐθύτητι καὶ ὀρθοφροσύνῃ ναυμάχων τῶν τριῶν νήσων· αὐτὸς οὗτος ἐξιστορεῖ καὶ σήμερον τὰ γεγονότα περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐν ὕλῃ τῇ στρατιωτικῇ ἀπλότῃ καὶ φιλαληθείᾳ.

«Τὴν πρώτην τῆς 20 Μαΐου 1825 προπορευομένου τοῦ ἐχθρικοῦ βυζαντινοῦ στόλου καὶ διευθυνομένου πρὸς τὸ στενὸν τὸ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Ἄνδρου μὲ ἀναπεπταμένα πλήρη ἰστία, ἄνεμον δὲ βόρειον, τῶν τριῶν νήσων τὰ σκάφη εὐρέθησαν διεσκορπισμένα. Οἱ μὲν ναύαρχοι τῶν Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν Γεώργιος Ἀνδροῦτσος καὶ Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη (α) καὶ ἄλλοι ἐξημερώθησαν κατὰ τὴν Σκύρον, ὁ δὲ τῆς Ἰδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης, ὁ ὑποναύαρχος τῶν Σπετσῶν Ἰωάννης Α. Κυριακῆς, ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακῆς καὶ συνεταῖροι, πρὸς τὰ Ψαρά. Τούτων οὕτως ἐχόντων, συνενοήθησαν οἱ παραπλέοντες δύο Κυριακοὶ, καὶ πλησιάσαντες εἰς τὸν Σαχτούρην, λαλοῦσιν αὐτῷ περὶ τοῦ πρακτέου.—Δὲν πρέπει, εἶπον, ἀμαχητὶ νὰ παρίδωμεν τὸν ἐχθρὸν περὶ τὰ ὕδατά μας φαινόμενον, μῆτε νὰ ἐπιτρέψωμεν αὐτῷ πλησιέστατα τῶν ἐστιῶν μας νὰ προσεγγίσῃ. Τίς οἶδεν ἂν δὲν βουλευέται κατὰ τῶν νήσων ἐπιδρομὴν, ἢ ἐν νυκτὶ ἔφοδον, καὶ τότε ὁ παράπλους ἡμῶν ἐπισκοπούντων ἀνωφελὴς ἀποβήσεται.— Ὅπου ἐννέα συγκεντρωμένοι καὶ ἐγὼ δέκατος—ἀπήντησεν ὁ συνετὸς Σαχτούρης, συναινεῖ δὲ καὶ διαθέτει τὰ πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἐγγυτέρω πλοίων. Μετ' οὐ πολὺ παρέστησαν ἔωθεν προσπλέοντες καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοί, μεταβαίνουσι δὲ ὅλοι, διοικηταὶ μοιρῶν καὶ κυβερνηταί, ἐν τῇ ναυαρχίδι τῶν Σπετσῶν, ὅθι συσκέψεως γενομένης, ἀπεφασίσθη ἡ δίωξις τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Καφηρέως καὶ τῶν παρακειμένων νήσων, ἐκεῖ δὲ νὰ περιπλακῶσι καὶ συγκρατήσωσι ναυμαχίαν. Μετὰ ταῦτα ἕκαστος μετέβη εἰς τὴν ἰδίαν ναῦν. Ἄραντες δὲ τὰ σημεῖα αἱ τρεῖς ναύαρχοι, ἐν τῷ ἅμα ἐδήλωσαν εἰς τοὺς συνεταίρους αὐτῶν ὅπως ἀναπετάσωσι τὰ ἰστία των ὅσον

(6) Ἄνεπλήρου τὸν ἴδιον πατέρα, ἀσθενοῦντα.

τάχος καὶ προσπλεύσωσιν οἱ μὲν παρὰ τὴν ἄκτὴν τῆς Εὐβοίας διευθυνόμενοι, οἱ δὲ παρὰ τὴν Ἄνδρον, εἰς τὰ στενά. Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τῶν διοικούντων οἱ Ἕλληνες κυβερνῆται καὶ τριήραρχοι ὡς εὐρέθησαν ὑπήκουσαν μετὰ προθυμίας, τὰ δὲ παραγγελλθέντα ἐκτελοῦντες, πλεῖστοι μὲ πρόσφορον ἄνεμον ἐξ ἄρκτου πνέοντα ἐφόρμησαν εἰς τὴν δίωξιν.

« Εἶχε παρέλθει ἡ μεσημβρία, ὅτε προσπλεύσαντα τὰ ἑλληνικὰ σκάφη, κατέφθασαν τοὺς Τούρκους ἐν τῷ μέσῳ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδάτων τῆς μεταξὺ Γεραιστοῦ μεσημβρινῆς ἄκρας τῆς Εὐβοίας, καὶ τῶν παρὰκειμένων νήσων Κέας, Κύθνου καὶ Γυάρου, ἤρχισε δ' ἐκατέρωθεν ὁ πυροβολισμός. Ὀλίγα συγκριτικῶς πρὸς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν παρέστησαν τῶν Ἑλλήνων τὰ πλοῖα, μόλις ἠριθμοῦντο τριάκοντα πέντε μετὰ τριῶν πυρπολικῶν. Ἰπὲρ τὰς πεντήκοντα ἦσαν, παντοῖου δὲ μεγέθους τῶν θωμανῶν αἱ τριήρεις, συνεπαγόμεναι περὶ τὰ τεσσαράκοντα φορητὰ, τὰ πλεῖστα ξένων σημαίων. Ὁ δὲ ναύαρχος αὐτῶν Τοπάλης (Χοσρέφ-πασσᾶς) εἰλέπων ὅτι ταχυπλοῦντα τῶν χριστιανῶν τὰ πλοῖα, ἔσπευδον νὰ τὸν περιζώσωσι, διέταξε τοὺς θωμανοὺς ν' ἀναχαιτίσωσι τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν, εἰς στάσις δὲ πολέμου παραταττόμενοι, νὰ ὑποδεχθῶσι τοὺς Ἕλληνας.

« Ἀγέρωχος ἦτο πρὸ μικροῦ τῶν βαρβάρων ἡ ποντοπορία, οὐχὶ δὲ ὀλίγον ἐπίφοβος ὑπεδείκνυτο ἤδη ἡ στάσις αὐτῶν, ὅτε τὰ πλευρὰ τῶν ὑψιρόφων πλοίων των ἀντιάσαντες, ὑπεροπτικὸν ὄμμα εἰς τ' ἀλιτενὴ καὶ εὐάριθμα τῶν ἐπιπλεόντων σκάφη ἠτένιζον· καὶ δὴ μετὰ σπουδῆς ἀποδεχθέντες τοῦ Στρατοῦ των τὰ προστάγματα οἱ ναυμάχοι Τούρκοι, ἐτάχθησαν εἰς παράταξιν μάχης, θέμενοι τὰς πριόρας οἱ μὲν πρὸς ἑῶν κατὰ τὴν Γυάρον, οἱ δὲ πρὸς δυσμὰς κατὰ τὴν Ἀττικὴν. Ἡ γραμμὴ αὐτῶν ἐξετείνετο ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ Γεραιστοῦ ἀνοικτὰ, καὶ ἔληγε περὶ τὰ ὕψη τῆς Κέας καὶ τῆς Γυάρου· οἱ δὲ Ἕλληνες φθάσαντες μέχρι βολῆς κανονίου, ἀντιπαρετάχθησαν τὰ πρόσθενμα ἔχοντες παραλλήλως πρὸς τοὺς ἔχθρους, ἀραιότερον δὲ, διότι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέπιπτον. Ἐκ τούτων ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος Γ. Ἀνδρούτσου προέβη εἰς τὸ εὐώνυμον κέραια κατὰ τὴν ἡ.

Γύαρον, εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ προσέπλεεν ὁ συμπαλίτης του καὶ ὑποναύαρχος Ἰωάννης Α. Κυριακός, ὁ τῆς Ἰδρας ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σαχτούρης κατεῖχε τὸ κέντρον μετὰ τῶν ἐξ Ἰδρας καὶ Σπετσῶν λογάδων, ὁ δὲ τῶν Ψαριανῶν ἀρχηγὸς εἰς τὸ δεξιὸν τῆς γραμμῆς τῶν Ἑλλήνων ἀντίπρωρος πρὸς τὸ εὐώνυμον τοῦ ἐχθροῦ παρέστη. Ἡ μάχη ἤρξατο καὶ ὁ ἀγὼν ἀπέβαινε πεισματώδης, διότι οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὰ πυρὰ τοῦ μεγαλοσθενοῦς ἀντιπάλου των προσπλεύσαντες, ὑφίσταντο τὰς σφαιροβολὰς τῶν δικφόρων ἐχθρικῶν πλοίων ἐκ τοῦ σύγγυς, καὶ οὐχὶ ὀλίγας ἐλάμβανον τὰς ζημίας, ἀλλὰ πρὸς οὐδὲν ἐλογίζοντο τῶν Βυζαντινῶν θωακων τὴν ἀνδρίαν. Τοιοῦτον δὲ ἦτο τὸ θάρσος των τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ὡσανεὶ προδιατεθειμένοι ἐφαίνοντο αὐταῖς χερσὶ μετ' αὐτῶν νὰ συμπλακῶσι. Καὶ ὄντως, κατὰ τῶν πυκνῶν κναναστοιχιῶν τῶν βαρβάρων οἱ χριστιανοὶ ἐρεύγονται συνεχῆς καὶ ἀδιάκοπον πῦρ καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῆς γραμμῆς. Αἱ σφαῖραι τῶν πυροβόλων των εὐστόχως ἰθυνόμεναι διέχρον τὸν τρόμον καὶ τὸν θόρυβον εἰς τοὺς ἀπίστους, οἱ δὲ τῶν Ἑλλήνων τριήραρχοὶ καὶ κυβερνήται περὶ γυμῶμενοι ἐνθουσιωδῶς τὰ νικητήρια, ἡμιλλῶντο τίς τοῦ ἄλλου ὑπέρτερος ν' ἀναδειχθῇ.

« Τρίωρος ἐξηκολούθει μετὰ λύσσης ἐκατέρωθεν ἡ διαπάλη ἢ φωνὴ τῶν βαρβάρων πανταχόθεν ἐξεγειρομένη ἀνεπλήρου τὸ ἐλλείπον θάρρος των. Παρακελεύσματα δίδονται καὶ ἀνκαλοῦνται ἐν τῷ ἄμ.α, προδίδοντα τὴν περὶ τὰ ναυτικά ἀπειρίαν των' οἱ δὲ ναυδάται Ἕλληνες σιωπηλοὶ περιεβρέοντο ἐξ ἰδρώτος. Οὐδεὶς ἀνυψοῖ τὸ μέτωπον, οὐδεὶς βλέπει τὸν ἄλλον. Θνήσκοντες καὶ τραυματῖαι ρίπτονται ἐντὸς τοῦ κύτους, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι, εἰς φλόγας καὶ καπνοὺς τεθαμμένοι, ἀναμασσοῦσι τὰς σφαῖρας καὶ τὴν πυροκοιλίαν. Μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῶν διοικούντων ἀνορθοῦνται τὰ ἄξια αὐτὰ πηληκάρια, θάρρος παιδιὰ παρακελευόντων, μίνονται δὲ ἄμ.α ἠκούσθη τῶν προμάχων ἢ βροντώδης φωνὴ μέσα εἰς τὸν θρασμόν αὐτὸν τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο τῆς παρατάξεως των διατρέχουσα, ἢ *ρίκη δι ἡμᾶς, ζήτω ἢ πατρις!* Τότε δὴ ὁ πυροβολισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐπιτείνεται, διπλᾶς ἐμ-

θάλλον οί πυροβολιστάς τὰς καταστρεπτικὰς ὕλας εἰς τὰ κα-
νόνια, αἱ σφαῖραι βροχηδὸν ἐπιπίπτουσι εἰς τὰ ἐχθρικά σιάφη,
οἱ μύδροι εὐθυδύως ῥιπτόμενοι κατασυντρίβουσι τ' ἄρμενα καὶ
κατακεραΐζουσι τὰ ἰστία των, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἀντέχουσι μάλιστα
δὲ τὰ βρωμαλεώτερα αὐτῶν πλοῖα, ἅτινα παρατεταγμένα ἦσαν
ἀπέναντι τοῦ εὐωνύμου κέρατος τῶν Ἑλλήνων, ἐπιμόνωσ ἀνθί-
στανται εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ ναυάρχου καὶ ὑποναυάρχου τῶν
Σπετσῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ ἤρχισαν, κυρτούμενα πρὸς μεσημβρίαν,
νὰ υποκλίνωσιν εἰς τὴν πύσιν τῶν ἀντιπάλων των. Εἰς τὸ δε-
ξιὸν ὁ Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν λογάδας
συμπολίτας του συνέσφιγγε τοὺς ὀθωμανοὺς, οἵτινες ὑποχωροῦν-
τες βῆμα πρὸς βῆμα, εἰς τὸ κέντρον τῆς γραμμῆς συνωθοῦντο.

« Τούτων γινομένων, τῶν ὀθωμανῶν ὁ στόλαρχος Τοπά-
λης, ὁ τείως ὑπῆνεμον τῶν ἄλλων εὐρισκόμενος, ἐκτὸς δὲ τῆς
παρατάξεως, πρὸς τὴν Κέαν καὶ ἀνακωχεύων, ἐπάπτει τὰ
συμβαίνοντα, ἐκράτει δὲ ὑπὸ τὰς κανονοστοιχίας του τ' ἄ-
πειρα φορτηγὰ καὶ συμπλωτῆρα φρουρὸν εἶχε δίκροτον νεο-
παγῆς, ἐξαίσιον πλοῖον. Βλέπων δὲ τοὺς Ἕλληνας τοσοῦτον
ὀλίγους, ἐπιτεθέντας μανιωδῶς κατὰ τῶν δύο πτερόγων τῆς
ἀπεράντου γραμμῆς του, ἀπεφάσισε νὰ μεθέξῃ αὐτοπροσώ-
πως τοῦ ἀγῶνος καὶ προσπλεύσῃ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ εὐωνύ-
μου αὐτοῦ κέρατος, συγκειμένου ἀπὸ ἐλαφρότερα πλοῖα. Ὄθεν
γεμίσας τὰ πρηνὰ πρὸς ὀλίγον, παλινστρέφει πρὸς ἄρκτον ἰθι-
νόμενος εἰς τὸν σκοπὸν του. Τὸ αὐτὸ δὲ μετ' ὀλίγον ἐπιχει-
ρεῖ καὶ τὸ ἡμιδίκροτον ἀλλ' ἀτυχῶς δι' αὐτὸ κατὰ τὴν ἀν-
τιστροφὴν τῶν μεγάλων ἀρμένων συνθλάττει ὁ μέγας ἰστός,
συμπαρασύρας ἐν τῇ βαρεῖα πτώσει του ὁμοῦ μὲ πάντα τὰ ἐπι-
κρεμάμενα καὶ τὸν ἐπὶ τῆς πρῶρας (τὸν ἀκάτιον). Τὸ δεινὸν
τοῦ πάθους συνετάραξε τοὺς ὀθωμανοὺς· οἱ δὲ πρὸς τὸ κέντρον
μαχομένοι Ἕλληνες, οἱ πρὸς τὸν συνασπισμὸν τῶν βαρβάρων
γενναίως παραταττόμενοι, ἰδόντες τὸ γεγονός ὀργῶσι πρὸς ἐπίθε-
σιν, οἱ δὲ τριήραρχοι καὶ κυβερνήται ἀκράτητοι σπεύδουσι εἰς
τοῦτο. Κλαγγὴ καὶ πάταγος εἰς τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων
ἤκουσθη, καὶ κατ' ἐπαύω των ἀδέλφια, ναύκληροι καὶ ἀξίωματι-
κοὶ βοῶσιν. Ἐν τούτοις τῶν Ὑδραιωτῶν ὁ ἀντιναύαρχος Γεώργιος

Σαχτούρης με τὸ ἀτάραχον πνεῦμά του περιβλέπει κύκλωθεν, διακρίνει τοὺς παραπλέοντας ἀδελφοὺς καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ὑψώσῃ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τῆς ναυαρχίδος τὰ σημεῖα τῆς ἐφόδου. Ἦτον ὥρα κρίσεως τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ἰδρας οἱ πρόμαχοι εἰς τὰ πρόθυρα τῶν ἐστιῶν των ἔσπευδον πάσῃ θυσίᾳ ν' ἀριστεύωσι. Μεγάλη ἦτον ἡ ἀπόφασις τῶν ναυμάχων τούτων, ἀλλὰ μεγίστη καὶ ἡ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσις. Ρίπτονται λοιπὸν εἰς τὰ ἔμπροσθεν ὁ Γεώργιος Σαχτούρης καὶ ὁ Πινότσης ἐξ Ἰδρας μετὰ τοῦ συμπολίτου των ἀνδρείου πυρπολητοῦ, Ἰωάννου Ματράζου, ἐκ τῶν Σπετσειωτῶν δὲ ὁ Ἀναγνώστης Γ. Κυριακοῦ, διοικῶν τὸν Τιμολέοντα, ὁ Ἀθανάσιος Γεώργιου Πάνου, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως βαίνων, ὁ Γεώργιος Κοκοράκης ἐπὶ τοῦ Ἐπαμινώνδου καὶ ὁ ἀτρόμητος Λάζαρος Μουσοῦς μετὰ τὸ πυρπολικόντου, καὶ ἐμβάλλουσι τὴν γραμμὴν τῶν συνασπισμένων ἐχθρῶν. Κατὰ στίχους δ' ἔμπεσόντες μεθ' ὅλης τῆς ῥύμης τῆς οὐριοδρομίας των, διαῤῃγνύουσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοὺς ἐχθροὺς, ἐντρόμους διὰ τὸ τόλμημά των, διασπείρουσι κύκλωθεν τὸν θάνατον καὶ προβαίνουσι εἰς τὸ ὠρισμένον σημεῖον. Οὐδεὶς τῶν Τούρκων μετήλλαξε θέσιν, οὐδεὶς παρηκολούθησε τοὺς ἐπιτεθέντας· ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων προβάαντες ὡς ὑπόπτεροι οἱ ναυμάχοι Ἕλληνες, καταφθάνουσι τὸ εἰς κατάστασιν παραλυσίας εὐρισκόμενον τουρκικὸν δίκροτον καὶ τὸ περιζώνουσι· οἱ δὲ ἀτρόμητοι πυρποληταὶ ἰθύνουσι τότε τῶν ἠφαιστειῶν των τὰ ἐμβόλα εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ δεινοπαθοῦντος καὶ ἀσκαλεύτου ἐχθροῦ. Πέντε βήματα προεπορεύετο ὁ Μουσοῦς, τὴν δεξιὰν ἐνέτεινεν αὐτῷ ὁ Ματράζος, καὶ οἱ δύο ἐπὶ τὰ ταπεινά των σκάφη ἀπτόητοι βαίνοντες, συγκολλῶνται εἰς τοὺς ὑψητερεῖς τοίχους τῆς τριήρεως. Μόλις δὲ τὰ ἐναύσματα ἔθεσαν, αἱ φλόγες μετ' ἐκπληκτικῆς ἐκρήξεως περὶ αὐτὸ μεταδίδονται. Ἐξάισιον καὶ συγκινητικὸν ἦτο τὸ θέαμα· τὰ πυρὰ εἰσελάσαντα διὰ τῶν θυρίδων τῆς πρώτης κανονοστοιχίας τοῦ δικρότου, διασκαδάννυνται ἐν ἀκαρεῖ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ μετ' ὀλίγον πυρκαϊὰ οὐρανομήκης ἐν μέσῳ τῶν θαλασσῶν ἀναλάμψασα, περιεκάλυψε μὲ μαῦρα νέφη πλοῖα, ναύτας, φίλους καὶ ἐχθροὺς. Ἡ ἐκπυρσοκρότησις ἦτο τρομερὰ, ὑπὸ τὰς λαμπηδόνας δὲ τοῦ καταφλεγόμενου δικρότου ἀποσυρόμενοι ἐντὸς τῶν ἐφολ-

κίδων οἱ ἀτρόμητοι πυρποληταί, ἐνέπιπτον εἰς σωρούς πνιγομένων καὶ ψυχορραγούντων. Χίλιοι περίπου ἦσαν οἱ ἀπολεσθέντες ἔχθροί, οἱ δὲ περὶ τὸν Σαχτούρη καὶ Κυριακὸν ἀναλαβόντες τοὺς ἀριστεύσαντας, ἀπεχώρησαν ἐκείθεν προτροπάδην πρὸς ἄρκτον ἀναστρέψαντες τὰς πλώρας· εἶχον δ' ἐπὶ τοσοῦτον προσεγγίσει, ὥστε τὰ τμήματα τοῦ πυρπολουμένου δικρότου ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των κατέπιπτον, μία δὲ μηλωτὴ χρυσαύφαντος ἐπὶ τὸ κατάστρωμα τοῦ Τιμολέοντος ἐνέπεσεν.

Ἐνῶ ταῦτα εἰς τὸ κέντρον πόρρου δὲ τῆς γραμμῆς συνέβαινον ἀνελπίστως διὰ τοὺς ἔχθρους, οἱ κατὰ τὸ εὐνοῦμον μαχόμενοι Ἕλληνας ἀριστεύουσι. Πειθήνιοι εἰς τὰ σημεῖα τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, κζλοῦντος ὅλους εἰς γενικὴν ἐφοδὸν, ἐπιτίθενται πλήρεις μένους καὶ συνεξορμῶσι κατὰ τῶν ὑπεναντίων. Μέγας ἦτον ὁ ἀγὼν κατὰ τὴν Γύαρον, ἀλλ' ὁ Γ. Ἀνδρουτσος θαρῶς ἐπλήτης ἐπιπεσὼν μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀριστεῖς, καταπιέζει τὸ δεξιὸν κέρασ τοῦ ἔχθρου καὶ φέρει αὐτὸ εἰς ἀταξίαν. Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ θαίνων Ἰωάν. Α. Κυριακοῦ διαβρήγνυει τοὺς ἔτι ἀντέχοντας τῶν θαρβάρων, συνοδεύει δὲ μετὰ τινων ἄλλων τὸν παρευρεθέντα Ὑδραϊώτην πυρπολητὴν Μανώλην Μπούτην, καὶ ῥίπτονται κατὰ μιᾶς κορβέττας ἔχθρικῆς πρώτης τάξεως. Αὕτη ἀνίσταται μὲν, ἀλλὰ περιζώννυται πανταχόθεν, ὁ δὲ Μπούτης εὐστόχως προσεγγίσας τὸ ἠφαιστεῖον, ἐμβάλλει τὰ πυρὰ καὶ ἡ κορβέττα καταφλογίζεται. Ἐπὶ τέλους ὁ ἔχθρὸς στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὸ μέρος τοῦτο· τὸ ἄρκρον τοῦ δεξιοῦ κέρατος αὐτοῦ κατεκερματίσθη, ἕνα δὲ φεργαδόνι ὀλοσχερῶς ἀποσπασθὲν, διώκεται ἀπὸ τοὺς ναυμάχους Ἕλληνας, ἀντιφιλοτιμουμένους αὐτανδρον νὰ τὸ ζωγρήσωσι. Ταῦτα διορῶν ὁ τῶν Σπετσῶν ναύαρχος, προλαμβάνει καὶ διὰ τῶν σημείων ἐπιτάττει ἑπτὰ πλοῖα μόνον νὰ μείνωσιν εἰς ζωγρησὶν τοῦ διωκομένου ἔχθρου.

« Εἰς τὸ κέντρον δὲ τῆς ἔχθρικῆς γραμμῆς, μετὰ τὸ πάθος τοῦ δικρότου, πλήρης φόβος κατέλαθε τοὺς ὀθωμανοὺς καὶ παρέλυσε τὰς κινήσεις των. Ἐν τούτοις ὁ Χοσρέφ-πασσᾶς, ναύαρχος αὐτῶν, δεινοπαθεῖ, ἀλλὰ δὲν χάνει τὸ θάρρος του· ὑψοῖ καὶ καταβάλλει τὰ σημεῖα, παντοίας μεταδίδει καὶ ἀνακαλεῖ προσταγὰς, τὸ κακὸν ὁμῶς προβαίνει, τὸ δὲ κανόνι τῶν Ἑλλήνων θρονεῖ

τροπαιοῦχον κατὰ τὴν Γύαρον. Εἰς τὰ νότια τοῦ κέντρου τῆς δυνάμεώς του αἱ φλόγες ζωηρῶς διαλάμπουσαι, μνηνύουσιν αὐτῷ τὴν ἥτταν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν οἰκείων. Λυσοῦ ἀπὸ θυμὸν καὶ στρέφει τὸ ὄμμα πρὸς τὸ εὐάνυμον, ἀλλὰ καὶ αὐτόσε τὰ πράγματα δυστυχέστερα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀποβαίνουσι, διότι ὁ εἰς τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων τεταγμένος τῶν Φαριανῶν ναύαρχος Ἀποστόλης Ν. Ἀποστόλη εἶχε λάβει πρὸ μικροῦ τὴν ἐπιθετικὴν πορείαν ὀλίγιστοι πρὸς πολλοὺς ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ πολὺ, συνασπίσθησαν τελευταῖον οἱ περὶ αὐτὸν λογάδες τῶν Φαρῶν, καὶ τὸ ἐνούλιον ἀλαλάξαντες ρίπτονται ἐνθουσιωδῶς κατὰ τῶν συντεταραγμένων Τούρκων τοῦ εὐωνύμου, πανταχόθεν δὲ πιέζοντες καὶ περιζώσαντες αὐτούς, τοὺς σφαιροβολοῦσιν ἐκ τοῦ συστάδην μὲ ζωηρὸν καὶ ἐπανειλημμένον πῦρ καὶ τοὺς καταναγκάζουσι νὰ στρέψουν τὰ νῶτα.

« Περὶφοβος ὁ τῶν ὀθωμανῶν ναύαρχος διὰ τὰ συμβαίνοντα καὶ γενικὸν φοβούμενος ἐμπρησμὸν, ὕψοι τότε τὰ σημεῖα τῆς ὑποχωρήσεως, τρέπεται κατὰ κράτος αὐτὸς πρῶτος, φύγουσιν προτροπᾶδην ὅλοι οἱ Τούρκοι· πλησίστιοι δὲ πρὸς μεσημβρίαν στρέφουσι τὰς πῦρας, ἐν τῇ φυγῇ ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν. Ἀλλ' ἡ ἡμέρα ἔκλινεν εἰς τὸ τέρας αὐτῆς καὶ οἱ Ἕλληνες δυσανασχετοῦσιν, ἐν μέσῳ τοῦ θριάμβου των δύνοντα καθορώντες τὸν ἥλιον, τὸν δὲ ἐχθρὸν ὑπὸ τὰ σκόπη κρυπτόμενον. Ἐν τούτοις εἰς τὸν θόρυβον τοῦ ἀγῶνος τῶν δύο κερμάτων, ἐπαναπλέοντες οἱ πρὸς τὸ καὲν δίχοτον παρεκκλίναντες, ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐπιτίθενται διώκοντες πανταχόθεν, οἱ δὲ Σπετσιώται Ἀναγνώστης Γ. Κυριακὸς καὶ Ἀθανάσιος Γ. Πάνου, ἐμπεσόντες εἰς τὴν σωρείαν τῶν φορτηγῶν, κατακόπτουσι τὴν τάξιν των καὶ ἀνάρπαστα ποιοῦσιν ἐξ αὐτῶν πέντε εὐμεγέθη πλοῖα πλουσιώτατα κομίζοντα λάφυρα, τοῦ πολέμου ἄφθονον ὕλικόν, ἀνεκτιμῆτου χρησιμότητος διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους Ἕλληνας (α), ταῦτα δὲ παραλαβόντες ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀπεμάκρυνον τοῦ θεάτρου τῆς καταστροφῆς. Ἡ νύξ ἐπῆλθε καὶ διεχώρισε τοὺς ἀγωνιζομένους· τὴν δ' ἐπιούσαν διώκοντες ἐπέπλευσαν πέραν τῶν

(α) Ὅρα τὴν ἐπομένην σημείωσιν

νήσων, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς οὐδαμοῦ! Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐπῆλθε τρικυμία καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνέστρεψαν πρὸς τὸ Σκύλλαιον. Ἐκείθεν δ' ἐπιστείλαντες τὰς ἀγγελίας τῆς νίκης καὶ τὰ ζωγρηθέντα πλοῖα, μαρτύρια τῶν κατορθωμάτων των, εἰς τὰς κοινότητας Ἰδρας καὶ Σπετσῶν, ἐξήτησαντο πυρπολικά, ὧν ἐσπάνιζον ὀλοσχερῶς, καὶ ταῦτα παραλαβόντες, ἐξέπλευσαν εἰς Μῆλον, ὅθι προητοιμάζοντο διὰ νέους ἀγῶνας. Τῇ 24 κατέφθασαν καὶ τὰ τὴν δίωξιν ἀναλαβόντα τοῦ ἐχθρικοῦ φρεγαδονίου, ὅπερ οἱ Τοῦρκοι ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἐρρίψαν κατὰ πετρῶν ἐπὶ τῆς νήσου Σύρου καὶ τὸ κατέκαυσαν διὰ νὰ μὴ ζωγρηθῆ. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπελθόντες, διέφθειραν τοὺς ἐξ αὐτοῦ ναύτας, ἐλαφυραγωγῆσαν δὲ τὰ πυροβόλα, καὶ ἠχμαλώτισαν πλείστους τῶν ἐν ἀξιώματι ὀθωμανῶν.»

Ἐκ τούτων προφανῶς συνάγεται ὅτι οἱ Σπετσιῶται ὑπὸ τὸν ναύαρχον αὐτῶν Γεώργιον Ἀνδρουτσαν καὶ τὸν ὑποναύαρχον Ἰωάννην Ἀναστασίου Κυριακόν, τὰ πλείστα κατόρθωσαν ἐν τῇ ἀξιομνημονεύτῳ ναυμαχίᾳ ταύτῃ, διότι ἐκ τῶν πρώτων ἐφορμήσαντες, διέσπασαν τὴν ἐχθρικήν γραμμὴν ἐκ τῶν πρώτων μὲ τὸν πελώριον Ἀζίζρον Μουσοῦν, τὸν πυρπολητὴν των, ἐρρίφθησαν εἰς τὰς πλευράς τοῦ ἡμιδικρότου καὶ τὸ κατέκαυσαν ἐκ τῶν πρώτων καὶ μόνοι, κατακοπέισας τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν φορτηγῶν καὶ συνέλαβον πέντε ἐξ αὐτῶν μεγάλα πλοῖα, γέμοντα πολεμοφοδίων χρησιμευσάντων ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῶν πρώτων καὶ Σπετσιῶται οἱ πλείστοι ἦσαν οἱ εἰς τὴν δίωξιν τοῦ φρεγαδονίου ταχθέντες καὶ τὴν ἄλωσιν τῶν ἐπὶ τούτου κατορθώσαντες. Συνάγεται δεύτερον, ὅτι οἱ Ψαριανοὶ συνηγωνίσθησαν καὶ ἠρίστευσαν εἰς τὰ κατὰ τὸν Καφηρέα κατορθώματα πρὸς τούτους δὲ, ὅτι οἱ Ἰδραϊῶται μετὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν ἐρρίψαν κινδύνευσαν εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν συναδέλφων των γενναίως, συνωδᾷ δὲ μὲ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς νήσου των. Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον ὅτι ὁ Γεώργιος Σαχτούρης, ἀγαθὸς ὢν νησιώτης, ἀπέδιδε πάντοτε τὰ προσεβία τῆς τιμῆς εἰς τὸν ναύαρχον τῶν Σπετσῶν Γ. Ἀνδρουτσαν, πρὸς κοινὴν ἀρμονίαν. Ἐκτὸς τούτου, εἶχον μεταξύ των μερίστην

συμπάθειν, τοῦ χαρακτηρὸς τῶν πλεονέκτημα, ἀμφότεροι οἱ μαχηταὶ οὗτοι, καὶ ἄδολον διετήρουν φιλίαν. Ἀληθῶς δὲ, ὁσάκις συνηνητῶντο Ἀνδροῦτσος καὶ Σαχτούρης, διέπρεπον ἐν κινδύνοις, καίτοι μικρὰς διοικούντες σχετικῶς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις. Μάρτυς δὲ τὰ ἐν Σάμῳ καὶ Καφηρεῖ κατορθώματα αὐτῶν καὶ τῶν συνεταίρων τῶν. Ταῦτα εἶναι ἡ ἱερὰ ἀλήθεια, καὶ διαβραγῶσι ψευδόμενοι οἱ τὸ μῖσος καὶ τὰ ζιζάνια ἐνσπείροντες εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν Ἑλλήνων.

Λόγον ποιήσαντες περὶ τῶν ἐν Καφηρεῖ κατὰ θάλασσαν γεγονότων, ἐπιτραπέϊω νὰ ἐπανορθώσωμεν τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως λανθασμένον τι ἱστορικὸν ἐπεισόδιον, περιστρεφόμενον εἰς τὰ λάφυρα τῆς αὐτῆς ναυμαχίας. Ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῆς ἱστορίας του, ἐν κεφαλαίῳ νζ'. σελίδι δὲ 310, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης λέγει· «ἔπασαν δύο βόμβαι πλησίον τῆς σκηνῆς » τοῦ Κιουταχῆ (ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 19 Αὐγούστου 1825), » καὶ ἡ μὲν ἐκραγεῖσα κτλ., ἡ δὲ δὲν ἐξεβράγη, καὶ ἰδὼν ὁ » Κιουταχῆς ὅτι ἦτον ἐκ τοῦ χυτηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, » χάρις, ἐκραύγασεν, εἰς τὸν Τοπάλην, μὲ πολεμοῦν οἱ ἄπι- » στοι διὰ τῶν πυροβόλων, τὰ ὁποῖα μ' ἔστειλεν ἡ ὑψηλὴ Πύ- » λη νὰ πολεμήσω ἐγὼ αὐτούς. » Ἡ βόμβα ἦτον ἐξ ὄσων ἐ- » πηρην ἡ ὑπὸ τὸν Σαχτούρην μοῖρα ἐπὶ τῆς ναυμαχίας τοῦ » Καφηρέως, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐστάλησαν εἰς τοὺς πολιορκου- » ντάς τὴν πόλιν.»

Ὅχι, πολὺ Τρικούπη, δὲν πιστεύομεν σὲ, πιστεύομεν τὸν Κιου- » ταχῆν μᾶλλον λέγοντα· «Ἀνάθεμα τοὺς Σπετσιώτας, τὸν Ἄνα- » γνώστην Γ Κυριακοῦ μὲ τὸν Τιμολέοντά του, καὶ τὸν Ἄθα- » νάσιον Γ. Πάνου μὲ τὸν Ἀχιλλέα τὸ πλοῖον τοῦ Θερμισιώτη, » οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν ῥιφθέντες εἰς τὴν ἐν Καφη- » ρεῖ ναυμαχίᾳ, μοῦ ἀφῆρπασαν τὰς βόμβας καὶ τὰς σφαῖρας » μὲ μ' ἔστειλεν ἡ Πύλη, πέντε ὁλόκληρα φορτία! Ἀνάθεμα τοὺς » Σπετσιώτας, οἵτινες δὲν ἀρκεῖ ὅτι μοῦ τὰς ἀφῆρσαν στερή- » σαντές με τῶν μέσων νὰ καταστρέψω μίαν ὥραν ἀρχήτερα καὶ » θυσιάσω ἡβηδὸν τοὺς πολιορκουμένους, ἀλλὰ καὶ ἐτόλμησαν » νὰ τὰς μεταφέρωσιν ἐδῶ, καὶ νὰ τὰς μεταβιβάσωσι, πάλιν » μὲ ἓνα Ἀχιλλέα καὶ πάλιν ὑπὸ ἓνα Κυριακὸν τὴν 23 ἰου-

»λίου (α), εις τοὺς Μεσολογγίτας, οὗτοι δὲ ἀσυστάλως νά μοι τάς
 »τινάσσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον» διότι ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι
 τὰ προβαλλόμενα ἔγγραφα (β), ὅλος δὲ ὁ σύγχρονος ὄμιλος
 τῶν ἀγωνιστῶν τὰ γινώσκει καὶ τὰ ὁμολογεῖ. Τὸ δὲ ἀνάθεμα
 τῶν ἐχθρῶν, δὲν ἀγνοεῖς, φιλογενῆ συγγραφεῦ, εἶναι αἱ εὐλογίαι
 τῆς ἰδίας πατρίδος, αἱ κατάραι τῶν Τούρκων εἶναι τῶν Ἑλλή-
 νων ὁ ἔπαινος· τούτων δὲ πάντων δικαίως ἠξιώθησαν τὰ τῶν
 Σπετσιῶν εὐκλεῆ τέκνα, πρὸς σωτηρίαν τῆς γεννησάσης καὶ ἐκ-
 θερεψάσης σὲ γῆς τοῦ ἡρώικου Μεσολογγίου μετ' αὐταπαρνήσεως
 ἀγωνισθέντα.

Διὰ νὰ πεισθῇ δ' ἔτι μάλλον ὁ ἀναγνώστης μέχρι πόσου καὶ
 ποίου βαθμοῦ ὁ Σ. Τρικούπης, τὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως
 συγγράψας, ἐξέκλινε καὶ εἰς τὰ ἀπλούστερα γεγονότα, παρα-
 θέτομεν τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου
 θαλασσιῶν κατορθωμάτων τῶν πατέρων μας κατὰ τὴν 21 μέ-
 χρις 25 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1825, τὴν μνήμην τῶν ὁποίων οὐδ'
 εὐλασθήη κἀν, ἐνῶ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ὡς ἀδελφοὶ προσήλθον
 νά σώσωσι, ἢ ν' ἀποθάνωσι μετ' αὐτῶν. Αὗται ὁμολογοῦσιν ὅτι
 ὁ ῥηθεὶς ἱστορικὸς, τὴν ἀλήθειαν συγκαλύψας, ἐζημίωσε μὲν
 ἑαυτὸν, ἐξήγειρε δὲ τὴν ἐθνικὴν ἐπίκρισιν. Καὶ ἀληθῶς, τίνος
 καρδιά δὲν συγκινεῖται ἀναγινώσκοντος τὴν ἀνταξίαν τοῦ Λεω-
 νίδου ταύτην ῥῆσιν τῶν ἀνδρείων καὶ ὑπερμάχων τῆς πίστεως
 Σπετσιωτῶν, γραφόντων «ἀπεφασίσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν
 »κόλπον με αὐτάς τὰς ὀλίγας δυνάμεις, ἢ νὰ σώσωμεν τοὺς ἀ-
 »δελφούς μας, ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν μας, ἢ νὰ χαθῶμεν
 »ὅλοι οἱ εὐρεθέντες εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην κοινῶς» Ὅ,τι δ' ἔ-
 γραφον τὸ ἠσθάνοντο καὶ ὅ,τι ἠσθάνοντο τὸ διέπραξαν. Ἄντι
 τούτων ὅμως, ὁ Σπυριδίων Τρικούπης δηλώσας ἐν ἀρχῇ τῆς σελί-
 δος 302 τόμου τρίτου, ἐν κεφαλαίῳ νζ', τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλ-
 ληνικοῦ στόλου ἐξῶθεν τοῦ Μεσολογγίου ὑπὸ τοὺς τρεῖς ναυάρ-
 χους τῶν νήσων, καὶ ὁπωςδήποτε συναρμολογήσας πενταημέρους

(α) Ὅρα τὴν παρακατιοῦσαν ἐκθεσιν τῶν ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου
 συμβάντων.

(β) Ὅρα πρὸς τούτους τὰ περὶ συλλήψεως τῶν φορητῶν πλοίων τοῦ
 ἐχθροῦ εἰς τὸν ἀνά χεῖρας τόμον σελ. 883—894—895.

ἐν αὐτῇ ἀγῶνας, καθ' οὓς μὲ χεῖρας ἐσταυρωμένους καὶ οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ εἰκονίζονται ἀπρακτοῦντες, ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι, τῇ 303, καταλήγει τὴν διήγησιν ἀποδοὺς εἰς τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρη τὰς συνήθεις προσρήσεις. Λέγει δέ·

« Διὰρκούσης δὲ τῆς καταδιώξεως, πέντε πλοῖα ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρη ἀπεκόπησαν τοῦ λοιποῦ στόλου, ἤγκυροβόλησαν πρὸς τὸ ἐσπέρας ἔμπροσθεν τῆς πολιορκουμένης πόλεως, καὶ ἀπεβίβασαν τὰ ὅσα ἐφεραν εἰς χρῆσιν τῆς φρουρᾶς τροφίμα καὶ πολεμοφόδια κτλ. »

Αὐτόχρημα φαντασμαγορία ἡ ὑφήγησις τοῦ ἐπεισοδίου τοῦτου. « Ἡμεῖς, ὁμολογεῖ ἡ ἔκθεσις τοῦ ναυάρχου τῶν Σπετσῶν, τοῦ αὐτόπτου καὶ αὐτουργοῦ, ἐφθάσαμεν τὴν 24 (Ἰουλίου 1825) εἰς τὸ μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ τῶν νήσων Σκρόφων, ἔπου ἐνωθέντες μὲ τὰ τῶν Ἰδραιωτῶν 43 πολεμικά, καὶ τὰ ἡμέτερα 14 καὶ 3 πυρπολικά, ὠρμήσαμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὁ σφοδρὸς ἄνεμος μᾶς ἐμπόδισε κτλ. Τὴν 22 ἡ αὐτὴ κατάστασις τοῦ καιροῦ μᾶς ἀνεχαίτισεν, ἀλλ' ὁ κίνδυνος τοῦ Μεσολογγίου μᾶς ἔκαμε νὰ προσπλεύσωμεν αὐτόσε, καὶ ἐφθάσαμεν τὴν 23, εὔρομεν δὲ τινὰ ἐχθρικά πλοῖα, καθ' ὧν ἐπέπεσαν μόνον ὀκτώ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὰ κατέθραυσαν. *Τὰ ὀκτὼ ταῦτα πλοῖα μόνα ἔμειναν εἰς τὰ παριά, (ἀκούεις, ἱστορικῆ τοῦ ἀγῶνος); τὰ δὲ λοιπὰ ἅμα καταφθάσαντες (ἦτοι 22 τὰ παρευρεθέντα ἐπίλοιπα) προσωρμίσσαμεν, καὶ μὲ ὄλας τὰς βάρκας μᾶς ἀπεβιβάσαμεν τὰς ζωοτροφίας καὶ πολεμοφόδια ἀπὸ τῶν Κ. Ἰωάννην Ἀναστάση (τὸν Κυριακὸν ὑποναύαρχον) εἰς τὸ Βασιλάδι ὅπου κτλ.*

« Ἀλλὰ, προσθέτει ὁ ναύαρχος, μάλιστα ἐλάβομεν καιρὸν ἐξ ὧρας, (ἀκούεις, λόγιε τοῦ Μεσολογγίου; Κρουνοὶ ἀίματος ἐσταζέον ἀπὸ τὰ μέτωπα τῶν Σπετσιωτῶν ὁμογενῶν σου, πρὸς οὓς οὐδὲλας φαίνεσαι δίκαιος, καὶ ἐν κακουχίᾳ μεγίστῃ ταλαιπωρούμενοι, ἐν σκότει καὶ ἐν νυκτὶ ἠγωνίζοντο νὰ προφθάσωσιν τὴν ἐνδοξὸν πόλιν τῆς γενετῆς σου ἀπὸ πᾶν τὸ ἀναγκαιῶν, διότι ὁ ἐχθρὸς ἴστατο ἔξωθεν μέγας καὶ φοβερός), καὶ ἀπεβιβάσαμεν τὰς ἡμῖσι ζωοτροφίας καὶ πολεμοφόδια, καὶ μέρος ἀκόμη ἀπὸ τὴν μοιρᾶν μᾶς βαρῶντι, καὶ ἰδοὺ, ἀνεφάνη ὁ ἐχθρὸς

»κὸς στόλος ἔξωθεν ἐρχόμενος μὲ ὄρμην κτλ. Ἄλλ' ἔλαβε τὰ ἐ-
 »πίχειρα τῆς κακίας του κτλ. μετὰ πέντε ὥρων πεισματώδη
 »μάχην μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Πρὶν ὅμως τὴν δύσιν τοῦ
 »ἡλίου, ἰδόντες ὅτι ὁ ἔχθρὸς ἐφοβήθη καὶ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν
 »κόλπον, ἀπεφασίσαμεν τὸν καπετὰν Ἰωάννην Ἀναστάση (ἀ-
 »κούεις, γηραιὸν Τρικούπη;) μὲ τὰς λοιπὰς ζωοτροφίας, καὶ τὰς
 »ἀπεβίβασεν ὁμοῦ μὲ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον.»

Ἀμαρτάνει λοιπὸν προφανέστατα εἰς τὴν ἀλήθειαν ὁ Σπυ-
 ρίδων Τρικούπης, λέγων ὅτι διαρκούσης τῆς καταδιώξεως ἐγένετο
 ἡ ἀπόβασις τῶν τροφίμων καὶ πολεμεφοδίων εἰς Μεσολόγγι
 ἀπὸ πέντε πλοῖα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Σαχτούρη, ἀποσπασθέντα
 ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· διότι πρῶτον, καὶ ὅλως
 ἀπ' ἐναντίας, ἡ ἀποβίβασις αὕτη δις ἐγένετο, κατὰ τὴν μαρτυ-
 ρίαν τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ, πρὸ τῆς ναυμα-
 χίας, εἰς τὰς 23 Ἰουλίου 1825, ὅτε σύμπας ὁ ἑλληνικὸς στόλος
 παρῆν, πλὴν τῶν ὀκτὼ πλοίων τῶν σταλέντων ὡς προσκόπων,
 καὶ μετὰ, ὅτε ἀνέθεσαν εἰς τὸν ὑποναύαρχον τῶν Σπετσῶν, ἐπα-
 νελθόντα, νὰ ἐκφορτώσῃ τὰ ὑπόλοιπα, ὡς καὶ ἐγένετο· δεύτερον,
 ὁ ὑποναύαρχος Σπετσῶν Ἰωάννης Ἀναστασίου Κυριακὸς, ὁ φέρων
 τὰ πολεμεφοδία καὶ τὰς ζωοτροφίας ἐντὸς τοῦ ἐνδόξου πλοίου
 τοῦ ὁ Ἀχιλλεύς, αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ καὶ εἰς πέρας ἐξενεγκὼν τὴν
 ἀποβίβασιν τὸ δεύτερον, συνοδευθεὶς ἀπὸ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα,
 οὐχὶ δὲ ὁ Σαχτούρης, κατὰ Τρικούπην.

Ἴδου δὲ καὶ αἱ ἀποδείξεις τῆς προτομασίας καὶ ἐπιχειρήσεως
 τοῦ ἔργου.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

« Προχθὲς εἰς τὰς 10 Ἰουλίου 1825 ἀνεχώρησεν ὁ στόλος
 »μας μὲ 16 πολεμικὰ καὶ 4 πυρπολικὰ καὶ 4 ὡς βαρδακό-
 »σταις, ἥτοι πλοῖα 24. Σήμερον δὲ πάλιν ἀναχωροῦν 2 πολε-

(α) Ἐπιθ. τόμον 6'. παρούσης Συλλογῆς, μέρος τέταρτον, τμημα
 πρῶτον, Πρωτόκολλον τῆς Καγκελαρίας τῆς νήσου Σπε-
 τσῶν εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρᾶν.

ρκδ'.

»μικὰ καὶ αὔριον τὰ ὑπόλοιπα δέκα, διὰ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸν
»στόλον. Μένομεν μὲ τὸ ἀνήκον σέβας.

Τῆ 13 Ἰουλίου 1825, Σπέτσαις.

(Τ. Σ.) *Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.*

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Τῆς Σ. Διοικήσεως μετὰ τοῦ κοινῶ τῆς νήσου Σπετσῶν.

Νὰ δώσῃ.

«*Δι' ἑνδεκα ἡμέρας, ἃς διέτριψεν ὁ Κ. Γιάννης Ἀναστα-*
»*σίου διὰ τὰ λάβη τὸ φορτίον εἰς Ναύπλιον διὰ Μεσολόγ-*
»*γιον (μὲ τὸ πλοῖόν του) γρῶς. . . . . 3666.»*

Ἀκούει ὁ ἐκ Μεσολογγίου ἱστορικός ποῖος ὁ παραλήπτης ;
Αὐτὸς οὗτος ὁ καὶ ἀποβιβάσας τὰ πολεμεφόνδια καὶ ζωοτροφίας,
ὀλόκληρον φορτίον, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ συγγραφέως, μέχρις
ὄσφρος πελαγίζόμενος, Ἰωάννης Αναστασίου Κυριακός (α).

Σύγγνωθι, Ἀναγνώστα, ἂν δι' ἀναλυτικῆς μεθόδου, χαριζόμε-
νοι τῷ συγγραφεῖ, ἐμνημονεύσαμεν ἐνὸς ἱστορικοῦ ἐνδόξου ἐπει-
σοδίου. Σοὶ παραθέτομεν ἤδη ὀλόκληρον τὸ δελτίον, εἰς τὰ κα-
θέκαστα τοῦ ὁποίου δύνασαι νὰ προσέξῃς ὡς παρὰ τὴν λιπὴν
τράπεζαν τοῦ πατριώτου ναύτου καθήμενος, ὅθι δὲν περιφέρον-
ται οἱ ἀνθοσμίαι, ἀλλὰ κελαδεῖ τῆς θαλάσσης ὁ σιγαλὸς φλοῖ-
σθος, σμαραγεῖ δὲ τῆς πατριωτικῆς εἰλικρινείας τὸ εὐγλωττον
πνεῦμα.

(α) Ὅρα Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, ἐφημερίδα Μεσολογγίου, ἔτος 6'.
σελις 105· μετατύπως Ἀθηνῶν.—Δι' αὐτοῦ (τοῦ πλοίου) ἐδόθη ἡ εἶδη-
»σις ὅτι ἀπέρασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν ὁ κύριος Ἰωάννης Ἀναστασίου
»Κυριακοῦ ἀπὸ Σπετσῶν. Τὰ πλοῖά μας λοιπὸν ὕψισαν τὴν σημαίαν
»τῆν νεκρώσιμον καὶ ἔκαμαν ἐν τάξει τὴν ἀνάλογον διὰ κανονοβολισμῶν
»τελετήν. Αἱ σημαντικαὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδοιεύσεις τοῦ ἐν μακαρίᾳ
»τῇ λήξει τούτου πατριώτου, καὶ ἐξαιρέτως εἰς κρίσιμόν τινα περίστασιν
»τοῦ Μεσολογγίου, ἐλύπησαν ὅλους τοὺς καλοὺς πατριώτας. Αἱ Σπέτσαι
»ἐστερήθησαν κάλλιστον συμπολίτην, καὶ ὁ στόλος μας ἀνδρείον καπητά-
»νον διὰ τὸν θάνατον τούτου ἀνδρός. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, συμπατριῶτα
»μακάριε.—Μεσολόγγιον, 2 Ὀκτωβρίου 1825.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

« Ὑστερον ἀπὸ τόσον ἐμπόδιον τῆς κακοκαιρίας καὶ ὀκνῶν
 πυρπολικῶν μας καθ' ὁδὸν, ἐφθάσαμεν κατὰ τὰς 21 τοῦ τρέ-
 »χοντος εἰς τὸ μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ τῶν νήσων Σκρόφων,
 »ὅπου ἐνωθέντες τότε μὲ τῶν συναδελφῶν Ὑδραίων 11 πολεμι-
 »κά καὶ δύο πυρπολικά, καὶ τὰ ἡμέτερα 14 καὶ 3 πυρπολικά,
 »ὥρμησαμεν ἀμέσως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις τότε περιεφέρετο
 »μὲ μίαν γραμμὴν μεγάλην εἰς τὸ μεταξὺ Σκρόφων καὶ Κάβο-
 »Πάππα μὲ ἱκανὰς δυνάμεις, πολιορκῶν τὸ Μεσολόγγιον ἄλλὰ
 »πλησιάζαντες διαστήματος πυροβόλου, ὁ ἄνεμος ἐμπνεύσας
 »ἄρктиκῶς πολλὰ σφοδρὸς, μᾶς ἐβίασε ν' ἀπομακρυνθῶμεν πρὸς
 »ὀλίγον διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τῶν πυρπολικῶν μας κάμμιαν ἐν-
 »δεχομένην βλάβην. Ἐκείνην λοιπὸν τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἀ-
 »κλόουθον ἡμέραν ἢ μεταξὺ σφοδρότης τοῦ ἀνέμου καὶ γαλήνη
 »μᾶς ἀνεχαίτισε τὸ κίνημά μας. Ἐν τούτῳ δὲ εἰδοποιηθέντες
 »τὴν μεγαλωτάτην ἀνάγκην καὶ στενὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσο-
 »λογίου, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς με-
 »τὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἂν δὲν προλάβομεν, καὶ ἰδόντες τὸ
 »ἔσχατον τοῦτο, ἀπεφασίσαμεν νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸν κόλπον
 »μὲ αὐτὰς τὰς ὀλίγας δυνάμεις μας, ἢ νὰ σώσωμεν τοὺς ἀδελ-
 »φούς μας ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν μας, ἢ νὰ χαθῶμεν
 »ὅλοι οἱ εὐρεθέστες εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην κοινῶς. Διὸ καὶ
 »εἰσελθόντες εἰς τὰς 22 καὶ πλέοντες ὅλην τὴν νύκτα, τὸ πρῶτ'
 »εἰς τὰς 23 κατεφθάσαμεν εἰς Μεσολόγγιον. Ἐκεῖ εὗρομεν δύο
 »ἱμπρίκια καὶ δύο γολέτας, λαντσόνια πολλὰ πολιορκοῦντα στε-
 »νῶς, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπιπεσόντα ὀκτῶ πλοῖα ἀπὸ τὸν στό-
 »λον ἐναυμάχουν ὑπὲρ τὰς 3 ὥρας. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενα τὰ ἐχ-
 »θρικά νὰ ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον, τὸ μὲν ἐν ἱμπρίκιον ἔδρασαν
 »πῦρ καὶ τὸ ἔκαυσαν, διασωθέντες μὲ τὰς βάρκας οἱ ναῦται, τὸ
 »δὲ ἄλλο, τὸ δυνατώτερον, 20 κανονίων Ἀλγερίνικον, ἀφοῦ τὸ
 »ἔρριψαν εἰς τὰ ῥηχὰ, παρεδόθη εἰς τοὺς ἡμετέρους μὲ περίπου
 »50 ναύτας, καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ καπετάνου ὀμοῦ μὲ ἓνα χι-
 »λιάρχον τοῦ ἔξωθεν στρατοπέδου τῆς ξηρᾶς· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν

ρκε'.

»περίπου 110 ναυτῶν, ὁμοῦ μὲ τὸν καπετάνον, πεσόντες εἰς
»τὴν θάλασσαν, ἄλλοι κατεπνίγησαν, καὶ ἄλλοι ἐθανατώθησαν
»ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς παραδόσαντας τὸ ἱμπρίκιον, τὸ ὁποῖον λαφυ-
»ραγωγῆσαντες αἱ ἡμέτεροι, τὸ κατέκαυσαν ἐκεῖνην τὴν νύκτα.
»Μόνα τὰ ὀκτῶ πλοῖα ἐστάθησαν εἰς τὰ πανιά, τὰ δὲ λοιπὰ ἄ-
»μα καταφθάσαντες προσωρμίσαμεν, καὶ μ' ὄλας τὰς θάρκας μας
»ἀπεβιβάζαμεν τὰς ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια ἀπὸ τὸν καπ.
»Ἰωάν. Ἀναστάση εἰς τὸ Βασιλάδι, ὅπου ὀλίγον κατ' ὀλίγον νά
»τὰ λαμβάνουν εἰς Μεσολόγγιον, διότι δὲν εἶχε τόσον ἐλεύθε-
»ρον συγκοινωνίαν τὸ Βασιλάδι μὲ τὸ Μεσολόγγιον ἐξ αἰτίας
»30 λαντσονίων, τὰ ὁποῖα ἐμβῆκαν ἀπὸ τὸ λεγόμενον *Κόμμα*.
»Μόλις ἐλάβομεν καιρὸν ἐξ ὥρας καὶ ἀπεβιβάσαμεν τὰς ἡμισυ
»ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια, καὶ μέρος ἀκόμη ἀπὸ τὴν μοι-
»ράν μας θαροῦτι, καὶ ἰδοὺ, ἀνεφάνη ὁ ἐχθρικός στόλος ἐξωθεν
»ἐρχόμενος πρῦμα μὲ ὄρμην μεγάλην διὰ νὰ ἀφανίσῃ, εἰ δυ-
»νατὸν, κατὰ τὸ σχέδιόν του· ἀλλ' ἔλαβε τὰ ἐπιχειρα τῆς κα-
»ρκίας του, καταδιωχθεὶς μὲ καταισχύνην μεγάλην ὕστερον ἀπὸ
»ἓνα πεισματώδη πόλεμον ὅ ὥρῶν, κατὰ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέ-
»ρας μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Πρὶν ὅμως τὴν δύσιν τοῦ ἡ-
»λίου, ἰδόντες ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐφοβήθη καὶ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ
»τὸν κόλπον, ἀπεφασίσαμεν τὸν καπ. Ἰωάννην Ἀναστάση μὲ
»τὰς λοιπὰς ζωοτροφίας καὶ ἐπῆγε καὶ τὰς ἀπεβιβάσεν ὁμοῦ
»μὲ ἄλλα τέσσαρα πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον.

« Μεγάλῃ βέβαια ἐστάθη ἡ καρτερία τῶν πολεμικῶν καὶ
»πυρπολικῶν πλοίων, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀντιστάσεώς
»μας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐρχομένου εἰς μίαν μεγαλωτάτην γραμ-
»μὴν κατακρατοῦντος ὅλον τὸ στενὸν τοῦ κόλπου· διὸ καὶ κρί-
»νομεν περιττὸν νὰ σὰς καθιστορήσωμεν λεπτομερῶς, διότι αὐ-
»τόπτης τῆς καρτερίας μας ἐστάθη βροίκιον ἀγγλικὸν, τὸ ὁποῖον
»ὑπετέθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ὡς ἑλληνικὸν, καὶ ἔλαβεν αἰσθαν-
»τικὴν πληγὴν, τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ ἀπεμακρύνθη,
»μ' ὅλον ὅτι ὑψώσε τὴν σημαίαν του εἰς δύο μέρη καὶ ἔπασχε
»νὰ διαβῆ πρὸς τὸν σκοπὸν του. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκεῖνη ἐξεληθόντα
»ὄλα τὰ πλοῖα κατὰ τὰς Σκρόφας, ὁ ἐχθρὸς ἐφαίνετο ὅτι ἀπε-
»μακρύνετο· διὸ καὶ εἰσελθόντα 4 πολεμικά καὶ 3 πυρπολικά

»διὰ νυκτός, ἔβαλον εἰς μεγάλην ἀταξίαν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀμέσως
 »δείξας τὰ νῶτα, κατέφυγε μεσημβρινῶς εἰς τὰς 24 καὶ 25 τοῦ
 »αὐτοῦ, καὶ συμπεραίνομεν νὰ ἐτραβήχθη εἰς τὴν Σοῦδαν διὰ νὰ
 »ἐνωθῆ μετὰ τὸν αἰγυπτιακόν, ὅταν καταφθάσῃ κατὰ τὸ σχέ-
 »διόν των. Ἡμεῖς, μετὰ τὸ κατόρθωμα τὸ εἰς Μεσολόγγιον, δὲν
 »ἐκρίναμεν νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ ἀφήσαμεν νὰ πε-
 »ριφέρεται ἐκεῖ πλησίον μας, ἕως νὰ καταφθάσῃ καὶ τὰ λοι-
 »πὰ πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ πλοῖα, διότι εἴχομεν πολλὰ ἐ-
 »κνὰ πυρπολικὰ, καὶ τότε νὰ κροτήσωμεν γενικὴν ναυμαχίαν.
 »Ἀλλὰ ποῖος ἤμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλ-
 »λήνων, οἵτινες ἡμέραν καὶ νύκτα ἐζήτησαν νὰ τὸν καταδιώκουν;
 »Εἰς τὰς 25 τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐμψυχώσωμεν τοὺς ἐν τῇ φρου-
 »ρᾷ τοῦ Μεσολογγίου στρατιώτας, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ ἡμπαρέ-
 »σωμεν νὰ χαλάσωμεν ἐκείνην τὴν μικρὰν δύναμιν τῶν λαν-
 »τσονίων, τὰ ὁποῖα ἐμπύδιζον τὴν ἐλεύθερον συγκοινωνίαν
 »τοῦ μεταξὺ Βασιλαδίου καὶ Μεσολογγίου, ἐπήγαμεν καὶ προσ-
 »ωρμίσαμεν μ' ὄλον τὸν στόλον, καὶ ἀρματώσαντες ἀμέσως
 »τὰς βάρκας μας, μ' εὐκολίαν ἐξουσιάζομεν τὰ μεγαλύτερα ἐ-
 »χθρικά λαντσόνια, τὰ δὲ μικρότερα, ἀγκυλὰ καὶ ἀδύνατα, καὶ
 »ὄντα πολλὰ πλησίον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καθισμένα
 »εἰς τὰ ῥηχὰ, δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πλησιάσῃ αἱ βάρκαι διὰ νὰ
 »τὰ ἐξουσιάζουν, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ εὕρισκονται μέσα εἰς τὴν
 »λίμνην, δὲν βιάζονται τίποτε πλέον, διότι οἱ Μεσολόγγιοι ἔχουν
 »30 τοιαῦτα καὶ δυνατώτερα.

« Ἐκείνη τῇ νυκτὶ εἶχαν προσχεδιάσει οἱ ἐν τῷ Μεσολογγίῳ
 »καπετανεοί, σύμφωνα μετὰ τὸν μέρος στρατοπέδου ἀπὸ τοῦ
 »τῶν Σαλώνων ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τοῦ Καραϊσκού καὶ λοιπῶν,
 »διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ, εἰ δυνατὸν,
 »νὰ διαλύσῃ τὴν στενὴν πολιορκίαν. Ὅθεν καὶ κατὰ τὰς τέσ-
 »σaras ὥρας τῆς νυκτός διὰ σημείου ἐπιπεσόντες ἐξαίφνης, οἱ
 »μὲν ἔξωθεν, ἕως τετρακόσιοι, οἱ δὲ ἔσωθεν τοῦ Μεσολογγίου,
 »ἕως 1500, ἔκαμον μεγάλην θραῦσιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἤθελον
 »ἐπιτύχει λαμπροτάτης νίκης καὶ νὰ διαλύσῃ τὸ ἐχθρικὸν
 »στρατόπεδον, ἂν ὁ Μακρὺς μετὰ 1000 δὲν ἐδειλίαζε νὰ ὀπισθο-
 »δρομήσῃ, καὶ ἂν ἤθελον παραβλέψῃ οἱ στρατιῶται τὰ λάφυρα.

ρκη'.

»Μ' ὄλον τοῦτο πάλιν ἦτον τολμηρότατον κίνημα τῶν ἡμετέρων
»εἰς ἓνα τόσον πολυάριθμον στρατὸν νὰ ἐπιπέσουν ὀλίγοι τι-
»νές, καὶ νὰ μάχωνται τακτικώτατα ὑπὲρ τὰς 4 ὥρας καὶ σχε-
»δὸν ἕως τὸ πρωί. Ταῦτα, παρόντες, ἐμάθομεν ἀπὸ τοὺς ἔσωθεν,
»ἀπὸ δὲ τοὺς ἔξωθεν δὲν ἐμάθομεν διόλου τί ἐκατόρθωσαν, σί-
»τινες εἶχον καλλίτερον σχέδιον καὶ ἀποφασισμένοι ὅλοι διὰ νὰ
»ἐπιπέσουν κατὰ τὰ τσατήρια τοῦ πασσαῖ, εἰ δυνατὸν, νὰ τὸν
»ζωγήρουν ζῶντα, καὶ ἐλπίζομεν, ἂν καὶ δὲν ἐπέτυχον τοῦ πο-
»θομένου των, τοῦλάχιστον νὰ ἐθυσίασαν πολλοὺς ἐχθροὺς,
»ἐπειδὴ καὶ ἐτσακίσθησαν ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος κατὰ τὸ
»ὄποῖον ἐπέπεσον.

«Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, εἰς τὰς 26, συναινέσει καὶ τῶν ἀ-
»δελφῶν Ἰδραίων καὶ Ψαριανῶν ἀφήσαμεν πρὸς βοήθειαν τοῦ
»Μεσολογγίου καὶ ἀποκλεισμὸν ἐν ταύτῳ τῆς Η. Πάτρας πολε-
»μικὰ πλοῖα 3 τῶν ἀδελφῶν Ἰδραίων, 4 Ψαριανῶν, καὶ 3 ἡμέτε-
»ρα, τὸν καπ. Ἀναγνώσῃν Ἀναστασίας, Γεώργιον Κοκοράκη καὶ
»Ἄδριανὸν Σάντου. Ἡμεῖς δὲ ἀπεπλεύσαμεν μὲ τὸν ἀντιναύαρ-
»χον Γεώργιον Σαχτούρη, ἐξακολουθοῦντες τὰ ἔχνη τοῦ ἐχθροῦ,
»καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀκριβῆ πληροφορίαν τῶν τῆς ξηρᾶς
»νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν, καὶ μὲ δεύτερον σᾶς γράφομεν τί ἀπέ-
»γεινε.

« Ταῦτα δεξιοδικῶς εἶναι τὰ ἡμέτερα, τὰ ὁποῖα διακηρύ-
»ξατε εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα τῆς πατρίδος μέρη, διὰ νὰ δοξολογή-
»σουν τὸν Θεὸν, τὸν συνεργόν μας εἰς ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν.
»Μένω'.

Κατὰ τὸν Καβο-Ματαπᾶ, 28 Ἰουλίου 1825.

Ἐκ τοῦ πλοίου Παγκρατίωνος,

Ὁ πατριώτης σας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΡΩΤΕΟΥ (α).»

Ταῦτα ἀρκοῦσι πρὸς τὸ παρὸν, διότι δὲν ἀνελάβομεν τὴν
δλοσχερῆ τῶν παρ' ἄλλοις ἱστορηθέντων ἀναίρεσιν. Τὸ σκόπι-
μον τοῦ ἀνά χειρὸς πονήματος, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ λυσitelές αὐ-

(α) Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς ἧς ἀρχῆθεν προεμνήσθημεν, τῶν Ναυτικῶν
ἐκθέσεων κτλ. ὡς καὶ τὰ προταχθέντα ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ ναυάρχου.

τοῦ κατεδείξαμεν διὰ τῶν προεκτεθέντων ἀρκούντως ἤδη, νομίζομεν. Σὺ δὲ, ὦ γενεὰ νεωτέρα, ἐλπίς τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος, διάδοχε τοσοῦτων παθημάτων καὶ δόξης, ἐν εὐλαβείᾳ τὰ κσιμήλια ταῦτα τῶν πατέρων σου ἀποδεχομένη, καὶ εἰς αὐτὰ ὡς εἰς περγαμνὴν ἐγκύπτουσα δόξης, κατάρτισον σεαυτὴν ἐπαξίως τῆς ἐντολῆς σου, καὶ εἰς σεμνὰ καὶ εὐγενῆ προαλείψου ἔργα. Αὕτη εἶναι ἡ γλυκυτέρα ἀμοιβὴ τοῦ ὑπὲρ Σοῦ μοχθήσαντος Συγγραφέως.

Ἄν δὲ μὲ λύπην ψυχῆς ἡμεῖς αὐτοὶ ἐξηλέγξαμεν δύο ὁμογενεῖς συγγραφεῖς, εἰς τοῦτο ὠρμήθημεν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν ἱστορίαν ἀγνοῦ σεβασμοῦ, οὐχὶ δὲ ἐξ ἄλλης ὅποιασδήποτε ἀφορμῆς. Ἀληθῶς δὲ, τὸν μὲν Ἰάκωβον I. Ῥάγκαδὴν τὰ Ἑλληνικὰ, ὧν προεμνήσθημεν, συγγράψαντα, καὶ περὶ τῶν Σπετσῶν (α) πραγματευθέντα, οὐ-

(α) Διφορεῖται ἡ γραφὴ τῆς ὀνομασίας τῆς νήσου, τῶν μὲν παρ' ἡμῖν Πέτσας γραφόντων, τῶν δὲ μετὰ τῆς τοῦ Σ προσθήκης εἰς τὴν ἀρχὴν Σπέτσας. Τοῦ πρώτου εἶδους τῆς γραφῆς φέρονται πρὸς ὑποστήριξιν λόγοι, α) ὅτι παρὰ τοῖς ἐγγχωρίοις εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον Πέτσα ἡ νῆσος καὶ Πετσῶτης ὁ κάτοικος καλοῦνται· ἀλλ' ἂν τοῦτο ἦναι ἀπογοῦσα ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, τότε πρέπει νὰ μεταλλάξωμεν πλείστας λέξεις χάριν τῆς ἰδιοτροπίας τοῦ γύθου λαοῦ, ὅστις ἀποκαλεῖ Ἀνάπλι καὶ Νύδραν τὸ Ναῦπλιον, τὴν Ἵδραν κτλ. β) ὅτι ἐκλήθη Πέτσαι ὑπὸ τῶν ἀπέναντι Κυουριέων ἐπισκοποῦντων ἀπὸ τῆς ὕψους τῆς Πελοποννήσου ἀλιτενῆ τὴν νῆσον ταύτην, οἰονεῖ δὲ πέτσα ν (pezza) μανδύλι, αὐτοῖς φαινομένην. Ἄλλ' οἱ Κυουριεῖς εἶναι αὐτόχρημα Δωρικὴ παραφυάς, καὶ ἂν ἄλλη τις γωνία τῆς ἐλληνικῆς χώρας ἔμεινεν ἄμικτος ξενισμοῦ, τοιαύτη εἶναι ἡ Κυουρία καὶ ἡ συνορεύουσα αὐτῇ Λακωνικὴ· ἀπόδειξις δὲ αἱ αὐτόσε ὁμιλούμεναι διάλεκτοι, παρεμφερέσταται εἰς πολλὰ μὲ τὸν ἐκκλιναντα Δωρισμόν. Ἐρωτῶμεν τώρα· ἀπαντᾷται τοιαύτη λέξις συνήθης παρὰ τοῖς γείτοσιν ἡμῶν τούτοις, ἥτοι πέτσα νὰ σημαίνει μανδύλι, τούτεστι τεμάχιον ἐστωμένου ὀφάσματος; "Οχι." Ἄλλως τε, ἂν διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν, Πέτσα, μήπως ἀπὸ τὰς κορυφὰς τοῦ Ταύγету ὕλαι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους δὲν φαίνονται ἐπίσης χαμηλαὶ καὶ ἀλιτενεῖς; "Ἐπειτα αἱ Σπέτσαι δὲν εἶναι χθαμαλὸς τόπος· εἶναι μὲν πανταχόθεν βατῆ ἡ νῆσος, διότι ἔχει

δύλως γνωρίζομεν, οὐδὲ κοινόν τι ἔχομεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὴν δὲ Σπυρίδωνα Τρικούπην καὶ ὡς ἀγωνιστὴν ἐκτιμῶμεν καὶ ὡς φίλον πατρικὸν ἀξιόλογον περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. Ἀλλὰ προ-

ώραίας παραλίας κύκλωθεν, ἀλλὰ τίς τὴν εἶδε καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι ἀπὸ τῆς παράλιας ἐπίσης ὀλόγουρα, καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος, ὑψοῦται βαθμηδόν, κλιμακῆδόν δὲ τὸ ἕδαφός της καὶ σχηματίζεται εἰς τὴν κορυφὴν ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότατα ὄροπέδια μὲ λόφους τερπνοῦς, χαρίεις καὶ καταφύτους ἀπὸ πεύκας;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἡ νῆσος τῶν Σπετσαῶν ἔλαβε τὴν νέαν ἐπίκλησίν της ἀπὸ τοῦς ναυτίλους τοῦ μεσαιῶνος Πεισατάς, Καταλάνους, Γενουηνοῦς καὶ Ἑνετοῦς, οἵτινες κατέλαβον ἀλληλοδιαδόχως πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, παραθαλάσσια μάλιστα, τὰ κατόκησαν καὶ τὰ ἐξουσίασαν. Ἐν δὲ ἀπλούστατον βλέμμα ρίπτοντες εἰς τὰ γεωγραφικὰ πονήματα καὶ τοὺς θαλασσίους πίνακας τῶν Εὐρωπαϊῶν, θέλομεν ἰδῆ ὅτι οἱ Φράγκοι οὗτοι κατὰ κόρον ἐχρῶντο τοῖς τὸ Σ φέρουσιν ἐπωνύμοις. Cavo-Spada, porto Suda, isole Sapienze, Spina-Longa κτλ. ὠνόμασαν διαφόρους ἄκρας, λιμένας, νήσους κτλ. τῶν ὁποίων ἔμειναν τὰ ὀνόματα παρὰ τοῖς δούλοις Ἑλλησι, καλοῦσιν ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ὅπως αὐτοὶ τὰ ὠνόμασαν, ὡς καὶ ἄλλα, Σερίγο, Σαντορίνη κτλ. Τὸ isola di Spezzia εἶναι λοιπὸν ὀνομασία ἐνετική. Οἱ Ἑνετοὶ ἦσαν κύριοι τοῦ Ναυπλίου· θὰ εἶδε βέβαια τὴν νῆσον κἀνένας Κόμης ἐξ αὐτῶν, ναύαρχος ἢ στρατηγός, θὰ ἐπάτησε τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς νήσου τιτλοφόρος τις Ἑνετὸς «di Spezzia» ἐκ τούτου δὲ ἴσως ἡ ἀφορμὴ τῆς ὀμωνύμου κλήσεως, ἥτις κ' ἔμεινεν αὐτῇ ἔκτοτε.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπωνυμία αὕτη τῶν Φράγκων φέρεται διττῶς, ἦτοι Isola di Spezzia ἢ Isola di Spezie, τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον ἀπαντᾷται μάλιστα εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους θαλασσίους πίνακας, μᾶς δίδει ὑπονοίας ὅτι ἡ ἐπίκλησις ἔλαβεν ἄλλοθεν πῆν ἀφορμὴν παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊοῖς ναυτίλοις, καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους. Ἡ διαφορά τῆς ἐπωνυμίας εἶναι οὐσιώδης, τοῦτέστι γράφεται μ' ἐν ε εἰς τὴν παραλήγουσαν, ἡ δὲ λήγουσα ἀντὶ τοῦ α φέρει τὸ ε φωνῆεν. Τὰ δὲ περὶ τῆς σημασίας τῆς νέας γραφῆς ἀναδιφοῦντες, εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἰταλογαλλικῷ λεξικῷ τοῦ Ἀββᾶ Φραγκίσκου Ἀλβέρτου (Abate Francesco de Alberti), ἐκδομένου εἰς Βασσάνον (in Bassano 1777), ὅτι ἡ λέξις Spezie πρὸς τοῖς ἄλλοις σημαίνει aromati, epicerie, epices, aromates. Τούτῳθεν ἔπεται, ὅτι ἡ νέα κλήσις τῆς νήσου, οἰονεὶ: χ ὠ ρ α σ ἄ ρ ω μ ἄ τ ω γ

κειμένου περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀναγνώρισεως τῶν ἄθλων ἐκάστου, λησμονοῦμεν πᾶν αἶσθημα ἄλλο, καὶ ἐπιλέγομεν τοὺς φιλτάτους· « φίλος ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια! »

Ἡ ἀρωματοφόρου γῆς, προῆλθεν ἀπὸ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο. Μένει νὰ ἰδῶμεν ἂν πραγματικῶς ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν ἔχη τοιοῦτόν τι φυσικῆς ἀρετῆς, ὥστε νὰ μᾶς πείθῃ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάζοντες λοιπὸν τὸ ἔδαφός τῆς, εὐρίσκομεν ὅτι εἰς τὴν νῆσον φύονται τὰ ἐξῆς εἶδη ἀρωμάτων ἢ βοτάνων· ὁ θύμος (κοινῶς θρίμβη ἢ θροῦμπη) ἀρωματικὸν φυτὸν, τὸ χαμαίμηλον ἢ χαμομηλι (λουλοῦδι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου), αἱ πεῦκαι, τὸ κοινῶς λεγόμενον θυμάρι (θάμνος στρογγύλος ἀκανθώδης), τὸ ἀνθήλιον τοῦ βαλσάμου, ἡ ῥίζα τῆς ἀγρώστιδος καὶ σκίλλης, τὸ laudanum, ὁ Ἰσλανδικὸς λειχὴν (lichine Islandico), τὸ ἄνθος τῆς ἀκτῆς (ζαμπόσκου), ἡ πόα τῆς ἀψίνθου, ἡ πόα καὶ τὸ ἄνθος τῆς μαλάχης (μολόχας καὶ μολοχάνθης), ἡ μήκων (παπαροῦνα), ὁ θαϊφόρος θάμνος, ἡ δάφνη, ἡ μύρτος, ὁ σχοῖνος, ἡ ῥίζα καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἀλθαίας (δενδρομολόχας), ὁ κρόκος (ξαφορά), τὸ ὄπιον, ἡ πόα ἡδυσμου τοῦ πεπερώδους κτλ.

Ἐκ τῶν ἀρωματικῶν καὶ βοτανικῶν φυτῶν τούτων ἡ θάμνων τὰ πλείστου λόγου ἄξια εἶναι τὰ ἐξῆς τέσσαρα εἶδη· ὁ θύμος, αἱ πεῦκαι, ὁ ἐχινώδης θάμνος τοῦ θυμαρίου καὶ τὸ χαμαίμηλον. Ὁ θύμος (θρίμβη) εἶναι τόσον κοινὸς ἐν Σπέτσαις, ὥστε κατήντησε παροιμιακῆ ἐπίκλησις τοῦ τόπου, καὶ σήμερον ἀκόμη λέγοντες Σπέτσαις, ἐπιφέρουν πολλοὶ καὶ τὸ ἐπώνυμον « ὁ τόπος τῆς θρίμβης. » Καὶ ἀληθῶς, ἀπὸ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως καλύπτει ἔλλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νήσου ὁ εὐώδης οὗτος καὶ ἀρωματικὸς θάμνος. Αἱ πεῦκαι, καίτοι ἐκκοπεῖται πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου, ὅπου ἰδρῦθη ἡ πόλις, ὀλίγου ὅμως κατακαλύπτουσιν αὐτὴν πανταχόθεν μέχρι κορυφῆς, καὶ τερπνὴν τινα ἀναδίδουσιν εὐωδίαν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ λοφίδια, μάλιστα δὲ περὶ τὴν ἑω καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ἔτι περισσότερον. Ὁ θάμνος τοῦ θυμαρίου, ἐπίσης ἀναμιξὲ μὲ τὸν θύμον φυόμενος, ἐκάλυπτε ποτὲ ἔλλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν συνεχῆ χρῆσιν, πρὸς τὰ πλησιέστερα μέρη τῆς πόλεως ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξέλιπεν· ὑπάρχει ὅμως ἀφθονώτατος κατὰ τὴν νῆσον καὶ γίνεται αὐτοῦ μεγίστη χρῆσις. Οἱ δύο οὗτοι θάμνοι τοῦ θύμου καὶ θυμαρίου πνέουν ἀρωματώδη ὁσμὴν, κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα βλαστάνει ἄνθος ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν κλώνων, τοῦ μὲν θύμου ἰσιδιές,

Τελευταίον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὁμοφωνίας τῶν *Τριῶν Νήσων*, ὡς προοιμισθέντες εἶπομεν, εἰς τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα, τοῦ ὁμοπαγοῦς τῶν *Τριῶν Κοινοτήτων* καὶ τοῦ ἰστοῖμου τῶν

μικρόφυλλον, ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος σχεδὸν διαρκοῦν, τοῦ δὲ θυμαρίου κίτρινον, ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ ἀντέχον· αἱ μέλισσαι τρέφονται τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα ἄνθη καὶ δίδουσι τὸ ὠραιότερον μέλι. Τὸ δὲ χαμαίμηλον τὸ ἔαρ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον κύκλωθεν τῆς πόλεως καὶ ἐντός αὐτῆς εἰς τὰ κενὰ μέρη καὶ ἀπερίφρακτα τόσον ἀφθόως ἀναθάλλει, ὥστε τὸ ἔδαφος μεταβάλλεται εἰς τάπητα ἀληθῶς ποικιλόχρουν ἰασητικόν· καθ' ὅσον δὲ ζωपुरεῖται ἀπὸ τῶν μηκώνων τὴν ἀναμιξ καὶ σύγχρονον βλάστησιν, νομίζει τις ὅτι ἀνθρώπου χεῖρ ἀνέλαβε τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα τῆς φυτεύσεως τοῦ εὐσομοτάτου ἀνθηλίου τούτου καὶ χρησιμωτάτου εἰς τὴν ὑγίαν. Πρὸς τούτοις ἡ σκίλλη, ἥτις φύεται ἀφθονωτάτη εἰς τὴν νῆσον, μετὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, ξηρανθέντων τῶν φύλλων τῆς ὀλοσχερῶς, ἀναδίδει βλαστὸν πηχιαίου μὲν μεγέθους, φαιῶ δὲ χρώματος, ὅστις ἐν εἴδει κυπαρίσσου κατακαλύπτει γοητευτικώτατα τὸ ἔδαφος· τοῦτο δὲ διαποικιλλεται ἀπὸ τοὺς περὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βλαστοῦ τούτου μετὰ μικρὸν σχηματιζόμενους κρωδύλους τερπνοτάτων καὶ ὑπολειψίων καλύκων, αἵτινες κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἀναπτυσσόμεναι, ἐξογκοῦνται βριθηδόν, ἀναθάλλουσι δὲ εὐωδέστατα ἀνθηλία λευκοειδῆ, χαριέστατα εἰς τὴν ὄρασιν.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ πιθανὸν τὰ εἶδη ταῦτα τῶν φυτῶν καὶ βοτάνων, μέχρι θαλάσσης καλύπτοντα τὴν νῆσον ἄλλοτε, ὅτε ἦτον ἀκατοίμητος, μάλιστα δὲ ὁ θύμος, αἱ πεῦκαι καὶ ὁ θάμνος τοῦ θυμαρίου ὁ ἐχινώδης, ἀενάως θάλλοντα, νὰ ἐγένοντο αἰτία τῆς ἐπινομίας τῆς νήσου παρὰ τοῖς Φράγκοις ναυτιλοῖς, καὶ νὰ ὀνομάσθῃ ἀπ' αὐτοὺς Νῆσος ἀρωμάτων, *Isola di Spezie*, ὡς φέρεται τοιαύτη γραφὴ εἰς πλείστους αὐτῶν θαλασσίους πίνακας. Ἐκτοτε δὲ παρὰ τοῖς ἐγγχωρίοις ἤ γείτοσι, κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔμεινεν ἡ ὀνομασία *Σπέτσαις* καὶ *Σπετσιώτης* ὁ κάτοικος.

Τὸν συλλογισμὸν μας τοῦτον ἐνισχύει ἄλλη ἀφορμὴ ἐπικλήσεως τῆς νήσου παρ' ἄλλοις δυνάστασις. Οἱ ὀθωμανοὶ, ὡς γνωστὸν, ἐκάλουν καὶ καλοῦσι μὲ ἰδιαίτερα ὀνόματα μέχρι τοῦδε τὰς δύο ὁμόρους νήσους τῆς Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, τὴν μὲν πρεσβυτέραν διακρίνοντες μὲ τὸ ἐπάνωμον *Τσάμεζα*, τὴν δὲ νεωτέραν *Σούλεζα* προσφωνοῦσι.

Τσάμι παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς σημαίνει πεύκη, *Τσάμεζα* δὲ, παράγωγος αὐτοῦθεν λέξις, σημαίνει Νῆσος τῶν πεύκων. Εἶναι τοιαύτη ἡ νῆσος

ἀρχηγῶν των εἰς πᾶσαν ἐκστρατείαν, παραπέμπομεν τὸν βουλό-
μενον ἵνα δέοντως πληροφορηθῇ τὰ πάντα, εἰς τὰ καθέκαστα
τῆς ἀλληλογραφίας τῶν Τριῶν νήσων, τὰς ἐκθέσεις τῶν ἰδίων

Ἔδρα; Πρὸ τῆς κατοικήσεώς τῆς καὶ μετὰ, φαίνεται νὰ ὑπῆρχε δασώδης ὁ νῦν ξηρὸς φαινόμενος οὗτος θράχος, τοῦλάχιστον οἱ γερωνώτεροι τοιαύ-
τας παραδόσεις ἀφῆκαν ἐπιτοπίως, ὅτι ἡ νῆσος κατάφυτος ἀπὸ ἐλαίας,
πεύκας κτλ. ἦτο πάλαι ποτέ. Οἱ Τοῦρκοι, φαντασιώδεις ἄνθρωποι, ἂν
ποτε διῆλθον ἐκεῖθεν μετὰ τὴν κατάκτησιν, δὲν θὰ συνέλαβον ἰδέαν θέ-
βαια ἄλλην περὶ τοῦ ἀποτόμου τούτου τόπου, παρ' ὅτι ἦτο τραχὺς καὶ
δασώδης· κατὰ τὴν γενομένην δὲ ταύτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισκε-
φθέντας αὐτὸν πρῶτον κατακτητὰς προῆλθεν ἡ ἐπωνυμία, τοῦτέστι νὰ
κληθῇ Τσάμεζα, ἥτοι νῆσος κατάφυτος ἀπὸ πεύκας (οἶονι Πευκήεσσα) ἢ
πίτεις (Πιτυοῦσσα).

Ἡ δ' ὄμορος νῆσος, ἡ νεωτέρα, ἡ παρὰ τοῖς Φράγκοις τέως καλούμενη
Σπέτσα ἢ Σπέτσαι (ἀρωματοφόρος) ἐφελκυσεν ἄλλως τὴν προσοχὴν
τῶν ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας προσελθόντων ὀθωμανῶν. Φαίνεται ὅτι
οὔτοι ἀπέβλεψαν μᾶλλον εἰς τὰς κατ' αὐτοὺς πρώτας ἀρετὰς κατοικησί-
μου τόπου· ὠνόμασαν δὲ Σούλιζαν τὴν νῆσον, τοῦτέστι Ἐδροῦσαν (παρ'
αὐτοῖς ἡ λέξις σοῦ σημαίνει ὕδωρ), διὰ τὰ ὅποια ἀνεῦρον ἀφθογα πόσιμα
ὑδάτα, τὰ πεφιλημένα αὐτοῖς, μάλιστα εἰς κατάφυτα μέρη καὶ λειμῶνας.
Ἄλλ' εἶναι ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν πραγματικῶς Ἐδροῦσσα σήμερον; Ὅχι·
ἐκ τοῦ ἐναντίου πάσχει λειψυδρίαν, μόνον δὲ μία πηγὴ σώζεται ἐκπαλαί
εἰς τὴν ἀκρόπολιν (νερὸν τοῦ Κρῶ καλούμενον), μέτριον ἀναδίδουσα ὕδωρ,
θαυμάσιον δὲ καὶ ὑγιεινότατον. Ἄς μὴ λησμονήσωμεν ὅμως ὅτι οἱ κα-
τακτηταὶ ἐπωνόμασαν τὴν νῆσον Ἐδροῦσαν πρὸ αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα, ὡς
ἐκάλεσαν καὶ τὴν Ἐδραν Πευκήεσαν· μήτε αὕτη εἶναι σήμερον δασώδης,
μήτε αἱ Σπέτσαι ἔχουσι πηγὰς ποσίμου ὕδατος. Ἄλλ' αἱ μεταβολαὶ τοῦ
χρόνου παρήλλαξαν καὶ τὰ πράγματα· ἐξεκόπησαν εἰς Ἐδραν τὰ
δένδρα καὶ ἡ γῆ τῆς εἶναι σήμερον φαλακρὰ ἀντὶ δασώδης, ὑλοτόμησαν
δὲ ἐν Σπέτσαις καὶ τὰ ὑδάτα ἐξέλιπον. Ἀληθῶς δὲ, ἐντὸς τῆς πόλεως
τῶν Σπετσῶν, εἰς τὸ παράλιον, εἶναι μέρος μέχρι σήμερον καλούμενον
Λουτρὸν, ἐν ᾧ ποῦποτε δὲν εὕρισκεται ἤδη σημεῖον πηγαίου ὕδατος,
διὰ νὰ κληθῇ δὲ οὕτω, πρέπει νὰ ὑπῆρχεν ἀφορμὴ, ἥτοι ὑδάτα χρήσιμα
ἢ πρὸς ἴασιν, ἢ πρὸς καθαρισμόν ἄλλοτε ἐκεῖ ὑπάρχοντα, καθὼς τὸ πρὸς
τὴν Ναυπλίαν μέρος τῆς ἀκτῆς ἔξω τῆς πόλεως ὀνομάζεται Ἡμερος ἄμ-

Ναυάρχωρ, και την προς ἀλλήλους ἀρταπόκρισιν αὐτῶν τούτων, καταχωρισθησόμενα ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰς τὸν δεῦτερον τόμον τῆς ἀνὰ χεῖρας Συλλογῆς.

μος, εἶναι δὲ τοιοῦτος· καὶ ἄλλη ἄκρα, ἡ τελευταία πρὸς μεσημβρίαν ἀντικρὺ τῆς Σπετσοπούλας, ὀνομάζεται μύτη τοῦ πουλίου (ᾧν ὀρνιθίου), καὶ ἀληθῶς ἐξέχει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἄκρα αὕτη ἀλιτενῶς πως, δίκην ῥινὸς ὀρνιθίου.

Συμπεραίνομεν λέγοντες, ὅτι ἂν οἱ ὀθωμανοὶ, θάρβαρος φυλῆ, ἐδίδον τὰς ὀνομασίας τῶν τόπων κατὰ τὰς φυσικὰς ιδιότητας αὐτῶν, πόσω μᾶλλον οἱ Φράγκοι, φυλῆ πεπολιτισμένη, θὰ εἶχον τὴν καλαισησίαν γονιμωτέραν, ὥστε καὶ καταλληλοτέραν ἐπίκλησιν βέβαια νὰ δώσωσιν εἰς τόπον εὐάερον καὶ τερπνόν, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν καλέσαντες τὴν νῆσον Ἄρωμα το φόρον, *isola di Spezie*, διὰ τὰ ὅσα ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους τῆς εἶχε πλεονεκτήματα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

ΕΠΙΘΕΤΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ (α).

Ῥίπτοντες τὸ πρῶτον βλέμμα κύκλω ἡμῶν, ἀμέσως συναισθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γνωρίσωμεν κατὰ βάθος τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ζῶμεν καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ταυτιζόμεθα· ἡ ἔρευνα δὲ αὕτη μᾶς φέρει κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν μετὰ λεπτομερείας τὰ αἷτια τῆς ἐφημέρου καχεξίας, ἣτις κυριεῦει τὴν ὁλομέλειαν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν σώματος, νὰ ἐξεύρωμεν τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ ἐλαττωματικοῦ μέρους αὐτοῦ, καὶ νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τέλους τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν ἡμῶν. Ἀπαιτεῖται ἄρα κόπος οὐχὶ μικρὸς· πλὴν πᾶσα προσπάθεια ἀποβήσεται ἀτελεσφόρητος, οἱ δὲ καρποὶ τῆς μελέτης καὶ ἐνδελεχειᾶς ἑνὸς ἐκάστου στερηθήσονται βεβαίως ὠριμότητος τελείας, ἂν δὲν προλάβωμεν ν' ἀναζητήσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅθεν ἐπήγασεν ἡ ἐνεστῶσα ἡμῶν αὕτη ἀνώμαλος κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις, ἂν δὲν μοχθήσωμεν ἐνασχολούμενοι μεθοδικῶς καὶ ἀκουράστως εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως.

(α) Εἰς τὴν σύντομον ταύτην εἰσαγωγὴν τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νέας ἱστορίας κάμνομεν ὀλίγας παραπομπὰς εἰς συγγραφεῖς μάλιστα ἀλλοδαποὺς διὰ μικρὸν δείγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης παντὸς Ἑλλήνου. Πολλοὶ καὶ διάσημοι παντὸς ἔθνους ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔγραψαν καὶ διητράνωσαν καθ' ἅπασαν τὴν

Οὕτω σκεπτόμενοι ἐξάγομεν ὅτι ὡς ἄνθρωποι πρὸ μικροῦ ἐλεύθεροι ἀναδειχθέντες, ὡς ἔθνος ἀρτίως ἀποκατασταθὲν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, δὲν δυνάμεθα νὰ φιλοσοφήσωμεν δεόντως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν παρόντων πραγμάτων τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, διὰ νὰ προπαρασκευάσωμεν ἑαυτοὺς ὅσον ἐνδέχεται τελείους διὰ τὸν μέλλοντα πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔθνικὸν βίον, ἂν προηγουμένως δὲν ἀτενίσωμεν τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς τοῦ παρελθόντος τὴν διάγνωσιν τοῦ τόσοσιν πλησίον ἡμῶν, ἂν δὲν σκεφθῶμεν καὶ σπουδάσωμεν πῶς παρήχθημεν εἰς τὸν πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης ὀρίζοντα, ἂν δὲν καταμετρήσωμεν διὰ ποίων μέσων ἀνεζήσαμεν πρὸ αἰῶνων, κοιμηθέντες τὸν βαρύτατον τῆς δουλείας λήθαργον, καὶ, τέλος πάντων, ἂν δὲν ἀναγνωρίσωμεν εἰλικρινῶς ποῖα τὰ ἐλαττώματα δι' ὧν ἡ πολυχρόνιος στέρησις τῶν πολιτικῶν μας ἐλευθεριῶν, ὁ βίαιος καὶ ἀένναος διαπληκτισμὸς

ὑφ' ἡλίον τ' ἀπαράγραπτα δίκαια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα σύμπασα ἡ Ἑλλὰς κατέταξεν εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς. Ἰδιαιτέρον πόνημα συνέγραφεν ὁ περικλεῆς Βιλλεμαίος, ἐπιγραφόμενον *Essai sur l'etat des Grecs après la conquête Musulmane*, ἐκδοθὲν κατὰ τὰ μέσα τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως· τοσοῦτον δ' εὐγλωττον καὶ ἀπὸ φιλόφρονος ἀίσθημα ὑπηρεουμένον, ὥστε ἔσχυσε παρὰ τοῦ χριστιανικωτάτου Βασιλεῖ τῆς Γαλλίας Καρόλου τοῦ δεκάτου νὰ διαπράξῃ, κατὰ τὰς εὐχὰς ὄλων τῶν χριστιανικῶν λαῶν, τὴν ἐνεργὸν σύμπραξιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς διὰ τῆς ἀποστολῆς γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς ἐξώσιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλωτισθέντων, ὅπερ καὶ ἐγένετο, καὶ πάσης ἄλλης συνδρομῆς ἣν πραγματικῶς ἐπέδειξε πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οικονομικῶν πόρων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν συγχρότησιν τακτικοῦ στρατοῦ κλπ.

ὁ μεταξύ ἀρχοντος καὶ δούλου, καὶ ὁ τελευταῖον ἐπελθὼν τῆς ἐθνεγερείας τοῦ 1821 πολύκροτος τυναγμὸς ἐπρόικισαν ἡμᾶς, ἐγκολάψαντα, οὕτως εἰπεῖν, ἀλλεπαλλήλως τὴν ποικίλην σφραγίδα αὐτῶν ἐπὶ τε τὰ ἦθη καὶ τὴν ἀνατροφὴν ἡμῶν.

Τότε καὶ μόνον μετὰ τοιαύτην ἐξηκριβωμένην ἔρευναν καὶ ἀπαθῆ συζήτησιν δυνάμεθα μετὰ θάρρους νὰ ἐπιφέρωμεν δικαίαν τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐπὶ παντός τοῦ προσπίπτοντος, καὶ οὕτως ἀπεκδυόμενοι πᾶσαν δευτερεύουσαν σκέψιν, τὸν νοῦν ἡμῶν ἐπιπροσθεύσαν, ἀνευδοιάστως πλέον φθάνομεν διὰ τῆς ἀλληλουχίας ὁμαλῶν καὶ συνεπῶν συλλογισμῶν νὰ πιστεύσωμεν καὶ παραδεχθῶμεν ὅλοι ὡς ἀλάνθαστον συμπέρασμα ὅτι, ἀφοῦ διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀπεκτήσαμεν τὴν πολυπόθητον αὐτονομίαν, ἀφοῦ εὐτυχήσαμεν νὰ συμπήξωμεν κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα, εἴμεθα δὲ εἰς θέσιν νὰ διακρίνωμεν ποῖα ἐν γένει τὰ συμφέροντα τὰ ἐθνικά, πρῶτιστον ἡμῶν τῶν νέων Ἑλλήνων, μάλιστα δὲ τῶν ἐλευθέρων ἤδη καὶ αὐτονόμων, μελέτημα πρέπει νὰ ᾖναι τὸ πῶς δυνάμεθα εὐκολώτερον νὰ ἐκρίζωσωμεν ἐπεισάκτους ἔξεις καὶ κατ'ἐπιφάνειαν ἐλαττώματα, πᾶν δὲ τὸ ἀκανθῶδες ἐκκαθαίροντες, νὰ ρίψωμεν τὰ πρῶτα σπέρματα ὁμοιομόρφου ἐθνικῆς ἀνατροφῆς, τοιαύτης, λέγω, δι' ἧς γονιμοποιούντες πάντα ἐνυπάρχοντα εὐγενῆ σπόρον, νὰ ἔχωμεν θεδαίαι τὰς προσδοκίας εἰς τὸ μέλλον πλουσίου καὶ ἀφθόνου θουρισμοῦ.

Εὐτυχῶς τὰ προοίμια εἶναι ἄριστα· εἰς τοῦτο δὲ ὁ σημεῖραι συντρέχουσιν ἡμᾶς τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν αἱ κοινωφελεῖς προσπάθειαι, ἀπὸ τὸ προαίσθημα τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἐμπνεόμεναι· δὲν ἀπολείπεται ἤδη παρὰ τὴ συγκέντρωσιν τῶν δυνάμεων τῶν ἐθνικῶν καὶ ἡ πρὸς ἓν σημεῖον ὠρισμένον διεύθυνσις ὅλων τῶν ὕλι-

κῶν καὶ πνευματικῶν πλεονεκτημάτων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Μεγάλη ἡ ἐπιχείρησις ἀλλ' ἀναπόφευκτος ἡ ἐργασία· χρεωστοῦμεν διὰ τοῦτο νὰ μοχθήσωμεν οὐχὶ μικρὸν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀνενδότης δὲ νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς νέας γενεᾶς, ἣτις φέρει τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος ἐν τὸς τῶν κόλπων αὐτῆς· μῆτε πρέπει νὰ εὐεπιζώμεθα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ εὐκαίτου, ἀν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων δὲν ποτισθῶσι τῶν νέων αἱ καρδιαὶ μὲ τὰ νάματα τῆς αὐστηροτέρας ἠθικῆς δι' ἧς ἐλαμπρύνθησαν οἱ πρόγονοί μας, ἀν δὲν καταρτίσωμεν ἑαυτοὺς ἐγκρατεῖς, δικαίους, πλήρεις χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὡς ἦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν. Ἄλλως θέλομεν μένει ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ὡς κάλαμος σαλευόμενος· ἡ πρώτη δὲ βιαία πνοή καταγίδος ἐνδεχομένης θέλει καταστρέψει πρόρριζα καὶ τὸ φυτὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ἀνηρημένας προσδοκίας ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους.

Ἀρχὴν ἄρα ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας τῶν πατέρων μας, τῆς ὁποίας ἡ παρούσα συλλογὴ φέρει ἀφθονον ὕλην· ἐξ αὐτῆς ὡς ἀπὸ πολυχέυμονα πηγὴν χρεωστοῦμεν ν' ἀρυσθῶμεν πᾶν ὅ,τι ἔθνωφελές· ἐντεῦθεν δὲ ὡς ἀπὸ ἀφετηρίαν τῶν νέων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγώνων ὀρμώμενοι δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ποῖαι αἱ ἐν συνόλῳ ἐλλείψεις τοῦ ἔθνικοῦ οἰκοδομήματος, καὶ νὰ σχεδιαγραφῶμεν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τὸ αὐτοτελές καὶ ἀκμαῖον ἔθνικόν ὁμοταγοῦς χαρακτήρος καὶ φρονήματος.

Τὸ ἑλληνικόν Ἔθνος διεκρίθη κατ' αὐτοὺς ἐτι τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας μέχρι τῶν ἐσχάτων ἐποχῶν, διὰ τὸ ποικίλον τῆς διανοητικῆς του διαπλάσεως καὶ τὴν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας

θαυμασίαν επίδοσιν αὐτοῦ· ἐστάθη ἡ πλαστουργός, οὕτως εἰπεῖν, δύναμις ἣτις ἐμόρφωσε τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, συμπήξασα πολιτείας ἐκ τῶν ἀρίστων, προάξασα τὸν πολιτισμὸν καὶ φωτίσασα τὴν οἰκουμένην. Ἄλλ' ὡς ἅπαντα τὰ ἐπίγεια πράγματα ἔχουσι τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν παρακμὴν των, οὕτω καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν περιελθὼν εἰς τὴν ἀνωτάτην περιωπὴν πολιτισμοῦ, δυνάμεως, δόξης καὶ πλοῦτου, ὑπέστη ὅλας τὰς ἀναποφεύκτους περιπετείας τῆς εἰμαρμένης καὶ ἐξέπεσε τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ λαμπρότητος· ἀγωνισθὲν καὶ παλαῖσαν κατὰ παντός τοῦ προσπίπτοντος. ἐπὶ πολὺ διάστημα χρόνου, ἀπώλεσεν ἐπὶ τέλους τὴν πολιτικὴν σημασίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν του· δυσπραγῆσαν δὲ οὔτε ἐξέλιπεν, οὔτε εὐτυχέστερου μέλλοντος χρηστοτέρας ἐλπίδας νὰ τρέφῃ ποτὲ ἔπαυσεν (α).

Ἄληθῶς, πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ὁ Ἕλληνας ἔκυψε τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ αὐχένα εἰς τῆς πεπρωμένης τὴν ἀράν· ἶδε κατακτητὰς ἀπείρους ἐπελθόντας καὶ κρατήσαντας εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων του· βαρύτατος δὲ ζυγὸς καὶ τελευταῖος, ὁ Ὀθωμανικὸς, τὸν κατέθλιβε στυγερῶς· βάρβαρος δεσπότης τῆς ἡμισελήνου ὁ λάτρις συνέσφιγγεν ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν αἰῶνας καὶ ἐντὸς τῶν ἀπανθρώπων ὀνύχων του ἀσάλευτον ἐκράτει τὸν δυστυχῆ Ἕλληνα, ἡ δὲ φωνὴ τοῦ εὐγενεστέρου λαοῦ τῆς οἰκουμένης ἐφαίνετο καταδεδικασμένη οὔτε κὰν ν' ἀκούεται εἰς τὸν ἐπίλοιπον χριστιανικὸν κόσμον· ἡ Ἑλλάς

(α) Ἐπιθι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν γαλλικὸν πόνημα *Politique des Nations par le Baron Alex. de Theis, tome second, chapitre IV, page 83 et suite, Paris 1828*, ὅθι μὲ φιλόσοφον νοῦν ὁ φιλόανθρωπος συγγραφεὺς συντόμως τὰ καθ' ἡμᾶς διεξερχόμενος, συνηγορεῖ λίαν εὐγλώττως ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

αὐτὴ ἔκειτο ὡς διαγεγραμμένη ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐθνῶν, καὶ ταῦτα πάντα διότι ἡ ὀθωμανικὴ σπάθη ὡς ἐκ παραδόσεως εἶχε τὰ μέγιστα ἐκφοβίσει τοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης, διότι καὶ τοὶ γηράσασα τοῦ Ὀσμάνου ἡ φυλὴ, ἦτο πάντοτε φοβερὰ εἰς τὰ ἄμματα ἄλων, ἕως οὗ πρῶτος ὁ κρότος τῶν διαβραγείσων ἀλύσεων ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δεσμώτου "Ἕλληνας ἐδυνήθη νὰ ἐξάξῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοὺς ἐξευγενισμένους λαοὺς τῆς Δύσεως ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν περιπέσει ἀπάτην καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὅτι ἡ ὕλη ποτὲ δὲν δύναται ἐπὶ μακρὸν νὰ κατεξουσιάζῃ τοῦ πνεύματος, οὔτε ὁ βάρβαρος ἐπὶ ἐλευθέρων ἀνδρῶν νὰ ἄρχῃ, μήτε τὸν χριστιανὸν "Ἕλληνα ὁ τοῦρκος νὰ δεσπόζῃ.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα εὐρέθησαν ἄνθρωποι ἀποτρόπαιοι, εἰς Χριστὸν δὲ πιστεύοντες, καὶ ἐπίβουλοι χριστιανῶν ἡγεμόνων λειτουργοί, (α) μὴ ἐρυθριάσαντες νὰ καταδικάσωσι τὸν χριστιανικὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς αἰώνιον ἠλιθιότητα, ν' ἀποδοκιμάσωσι πᾶσαν αὐτοῦ εὐγενῆ ἀπόπειραν τοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ζωὴν ὡς ἀντίδρασιν κατὰ νομίμου ἄρχοντος, τὸν δὲ δῆμιον

(α) Ὁ *Ἀυστριακὸς Παρατηρητὴς* καὶ ἡ περὶ αὐτὸν σπεῖρα ἀπὸ τὴν πρώτην ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων μέχρι τέλους ἐξετόξευον ὅλα τὰ ἰσοβόλα βέλη μισανθρωποῦ πολιτικῆς κατὰ ὑποθέσεως τῆς μᾶλλον δικαίας καὶ ἐπιχειρήσεως ἱερωτέρας παρὰ πάσας ἕσας ὁμοίας φύσεως ἀναφέρει ἡ Ἱστορία· ὁ χρόνος διδάσκει σήμερον τοὺς φιλοτούρκους τοῦτους ὅτι κακὸν ἐξελέξαντο καὶ παρασπονδοῦντα σύμμαχον. (Ὅρα τὰ περὶ τῶν ἀυστριακῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐκτάκτου ἀποστολῆς τοῦ στρατάρχου τῆς Αὐστρίας κόμητος Λαίνίγκεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς. Παρ' ἡμῖν δ' ἐπιθι φύλλον *Ἀθηναῖς* ἀριθ. 1974, ἔτους 22, ἐν Ἀθήναις 1853 Μαΐου 19).

τοῦ πρώτου ποιμνίου τοῦ Θεανθρώπου νὰ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ὁμοίων καὶ ὁμοθρήσκων.

Τὸ δὲ σχετικώτερον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτὴν εἶναι, ὅτι μεταξὺ τοῦ πεπαιδευμένου κόσμου ἀνηγέρθησαν φωναὶ ἀρνησιθρησκείας, φωναὶ διαμφισβητοῦσαι τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς ἀμφιβολίαν τιθέμεναι τὴν καταγωγὴν του, τὴν γλῶσσαν του καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ ἀκόμη (α). Πλὴν τῆς καθολικῆς Ἱστορίας ἡ ἱερά λαμπὰς διαψεύδει τῶν μισελλήνων τούτων τὰ ἄμουςα ληρήματα· αὐτὴ μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ "Ἕλληνας ἀν καὶ ἐδάσταξεν ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν στυγερωτέραν τῶν δυναστειῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἀν ὑπέστη κατάκτησιν, δὲν διέψευσε ποτὲ, ὅμως τὴν καταγωγὴν του, δὲν ἐλησμόνησε τὴν γλῶσσάν του, δὲν ἠρνήθη

(α) Καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὑπῆρχον πλείστοι οἱ ἀγνωρίζοντες τὴν νομιμότητα (la légitimité) τῆς δυναστείας τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ σήμερον εἰσὶν ὅσοι, προεξάρχοντος τοῦ Φαλμεράνερ μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν σχολαστικῆς συμμορίας, ἐξανίστανται καθ' ἡμῶν, σκοπὸν ἔχοντες διὰ τῶν σαθρῶν ἐπιχειρημάτων των νὰ κωλύσωσι τὴν χειραφέτησιν τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς φυλῆς, ὑπερ ὑπαγορεύει ἡ ὀγιῆς πολιτικὴ, ὡς νὰ ἴσχυον τοιαῦτα μωρολογήματα νὰ σαλεύσωσι τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῶν εὐνομούμενων χριστιανικῶν λαῶν τῆς γῆς ὑπὲρ ἡμῶν συνηγορούντων ἀπὸ καθαρὸν αἶσθημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης, διότι πρόχειρα ἔχουσι τὰ ἀναμφίλεκτα τεκμήρια τῆς ἰσχύος τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ μέγα τῆς ἐπανάστασός μας δραματούργημα, λέγομεν, καὶ τὰ μετὰ τὴν εἰρήνην γεγονότα· ἦτοι, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ μικρῆς ἀριθμοῦ λαοῦ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θαυμασίαν ἐπίδοσιν εἰς τὴν παιδείαν, τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδόν του εἰς ὅ,τι ἐφικτὸν παρὰ νεοσυστάτῳ καὶ ἀρτιπαγεῖ κράτει κατὰ τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν.

τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων αὐτοῦ· τούναντίον καίται δούλος, διετέρησεν ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ προσόντα, ἅτινα χαρακτηρισρίζουσι τὸν ἐθνικὸν σύνδεσμον, καὶ πρὸς, ἔσωσεν εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὸ μῖσος κατὰ τοῦ ἄρπαγος τῶν δικαιωμάτων του (α).

Πεσοῦσα ἡ ἐλληνικὴ δύναμις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν χριστιανῶν Αυτοκρατόρων, τοῦ μάρτυρος τῆς πίστεως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, τῷ 1453, σωτηρίῳ ἔτει, Μαΐου 29 Ε. Π. κατέφυγεν αὕτη εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς

(α) Ὅρα τὴν ὠραίαν ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀλφόνσου Ράμπι (Alfonse Rabbe) εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος ὑπομνήματα τοῦ Μαξιμου Ρεϊμπότου (Mémoires sur la Grèce par M. Raybaud, Paris 1825) τόμον α'. ὅπου μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν ἐξιστοροῦνται τὰ μεταξὺ τῆς πτώσεως καὶ ἀναστάσεως τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους. Ὁ φιλόσοφος ἱστορικὸς διεγείρει τὴν συμπάθειαν ὄλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πᾶσαν σελίδα τῆς πραγματείας αὐτοῦ. Ἐν σελίδι 41 αὐτῆς λέγει· «Ce n'est
« pas la Grèce Païenne, c'est la Grèce Chrétienne que
« nous voyons renaitre; Chrétienne, c'est son plus
« beau titre à l'affranchissement et à la régénération;
« Chrétienne, car dans la chute de l'Empire Grec la
« religion seule a survécu, l'Eglise seule a gardé une
« partie de ses institutions et de sa vie. C'est enfin la
« croyance qui en établissant entre les vainqueurs et
« les vaincus la barrière d'une horreur et d'un mépris
« réciproque, les a laissés à distance les uns des autres,
« de manière que le mélange des deux peuples n'a ja-
« mais pu s'accomplir, et que le plus fort n'a point ab-
« sorbé le plus faible; oui, il faut le reconnaître, c'est
« la religion qui seule a maintenue en corps de Na-
« tion la posterité malheureuse des hommes qui ne pu-
« rent pas conserver les remparts de Byzance e. t. c.»

θρησκείας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πατριαρχεῖον περιστοιχιζόμενον ἀπὸ τοὺς λογάδας τοῦ ἔθνους ἐν Κωνσταντινουπόλει, διεκδίδει ἕκτοτε ὅλα τὰ ἐθνικὰ δίκαια τὰ ὅποια καὶ ὁ τύραννος αὐτὸς ἐβιάσθη νὰ σεβασθῇ· τὸν δὲ δουλωθέντα λαὸν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς χριστιανικῆς ἐλληνικῆς γῆς ἀντεπροσώπευσον οἱ προὔχοντες τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἐκυβέρνων τὰ ἴδια πράγματα ὅπως ἠδύναντο, προφυλαττόμενοι μὲν διὰ παντὸς μέσου ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς καταπίεσεως, ὀσημέραι προσκείμενα, συσφιγόμενοι δὲ πάσαις δυνάμεισι περὶ ἐν σταθερὸν σημεῖον, τῆς ἀκραδάντου θρησκείας ἡμῶν τὸ οἰκοδόμημα· διό, ἀσβεστον μέχρι τέλους διετέρησαν τὸ τῆς αὐτοῦπάρξεως καὶ ἰδίας ἐθνικότητος εὐγενές καὶ σωτηριῶδες αἶσθημα, λαός, πρόκριτοι καὶ κληῖρος, ἀπέναντι τοῦ ὄγκου τῆς τυραννίδος καὶ τοῦ βάρους τῆς κατακτῆσεως (α).

Οὕτως ἐπὶ πολὺν χρόνον μεταξὺ ἐλπίδος καὶ ἀπογνώσεως κυμαινόμενος, σταθερὸς διετέλει δορυφόρος τῆς διεπούσης ἐξουσίας ὁ Ἕλληνας, καὶ ταύτην διὰ τῆς

(α) Δίελθε δεῦτερον κεφάλαιον, Μέρους πρώτου, Αἰτίαι τῆς συντηρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὸ σπουδαῖον σύγγραμμα τοῦ ἡμετέρου Ἰακώβου Ρίττου Νερουλοῦ, Ἱστορίαι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως, εἰς γαλλικὴν διάλεκτον συνταχθεῖσαν (Histoire de l'Insurrection Grecque, Paris 1834) ἀπὸ σελ. 26 μέχρι 47. Ἰδίως δὲ ἐν τῇ σελίδι 39 λέγει· «Ainsi la
« prepondérance spirituelle du trône Patriarcal soute-
« nue par la politique du gouvernement Ottoman, et
« reunie avec la puissance temporelle que lui proeu-
« raient ses privilèges, conservait la masse du peuple
« Grec, qui regardait ce trône comme son arche de
« salut e. t. c. Ὅρα καὶ τὸ ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐκδοθὲν σύγγραμμα Σ. Ζαμπελίου τοῦ Λευκαδίου, Ἰστορικά Δημοτικά, ἐν Κερκύρα 1852, ἐν σελ. 206.

εὐφύιας καὶ ἰκανότητος αὐτοῦ ὄχι ἀκόπως ἐπροσπάθει νὰ περιποιηθῆ ἐκάστοτε· ἀναγκαῖος δὲ ἀποκαταστάς εἰς πλείστας τοῦ κράτους ὑποθέσεις, κατώρθωσεν ὡς καὶ εἰς αὐτὰ τοῦ ἀπροσίτου Σουλτάνου τὰ Ἐνάκτορα νὰ πλησιάζη, ὅπου ἡ διακρίνουσα αὐτὸν γονιμότης τοῦ πνεύματος διαχειριζομένη τὰς ὑψηλοτέρας τῆς αὐτοκρατορίας διαπραγματεύσεις, χρήσιμος τοῖς ὁμογενέσιν ἐγένετο πρὸς διπλοῦν τινα τὸν σκοπὸν, εἰς τὸ νὰ ὑποθάλη τὴν ἀναζωπύρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ στοιχείου, καὶ δεῦτερον νὰ διαγράφη ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἐσχάτων περιπετειῶν εἰς ἃς τῶν τυραννούντων ἡ βδελυγμία περιτέλισεν ὁσήμεραι τὸ χριστιανικὸν Γένος (α).

Ἡ Ἱστορία μετὰ φρίκης ἀπαριθμεῖ τὰ ἀνήκουστα δεινὰ ὅσα ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ χριστεπώνυμος οὗτος λαὸς, ἐπὶ τέσσαρας ὡς ἔγγιστα ἑκατονταετηρίδας ἀπὸ δεσπότην μηδὲν ἔχοντα ἱερόν, μηδὲν σεβόμενον, ἀπὸ

(α) Ὅρα τὸ προμνημονευθὲν σύγγραμμα ἰ. Ρίζου Νερουλοῦ 1re Partie, Conservation du peuple Grec, σελ. 63—64, ὅπου λαλῶν περὶ τῶν παρὰ τῆ ὀθωμανικῆ Πύλῃ διατελούντων Ἑλλήνων διερμηνέων λέγει· « Ces interprètes ayant étendu de bonne heure le cercle de leurs fonctions et acquis un grand ascendant sur le ministère ne tardèrent pas à de-
« venir les inspecteurs des toutes les affaires civiles des
« Nations Chrétiennes sous le joug des Turcs, et à se
« faire reconnaitre comme tels par le gouvernement lui-
« même; En sorte qu' étant ainsi au courant de ce qui
« se passait dans la Grèce, en relation directe et jour-
« nalière avec tous les fonctionnaires publics, à portée
« d' apercevoir la marche de la faveur du Sultan, ils
« menageaient tous les partis et prevenaient ou arrêtai-
« ent les persecutions des Pachas contre les Chrétiens
« des Provinces.

τύραννον αίμοχαρή τόν όποϊον ό τάρταρος εξέημεσεν εις τά νώτα τής Ευρώπης από τά μεσόγεια τής Ασίας φερόμενον, και τοῦ όποϊου τήν θηριωδιάν μόνον οι Έλληνες κατεδικάσθησαν νά ύποστῶσι, διότι έλέγοντο χριστιανοί, διότι ήσαν προσκυνηταί τοῦ Θεανθρώπου Ίησοῦ, διότι τό Κοράνιον αποστρέφεται τό κήρυγμα τοῦ αληθινοῦ Θεοῦ! Αὕτη ήτον ή τύχη τοῦ έλληνικοῦ Γένους (α).

Άλλ' άν έπασχε πολλά και οδυνηρά ό Έλλην, άν έτυραννεΐτο και επιέζετο, ενεκαρτέρει όμως σταθερῶς εις τό πατροπαράδοτον αίσθημα, αναλογιζόμενος ότι δια νά θραύση τās αλύσεις του μίαν ήμέραν, ανάγκην είχε δυνάμεων ανεπτυγμένων και πεπυκνωμένης ενεργείας, όθεν και δέν ήμέλησεν εις τόν άγῶνα τοῦτον νά επαλειφθῆ συντόνως, περιποιηθεις τās Μούσας εκπαλαι, επιδοθεις εις τό εμπόριον ανενδότως και τήν ναυτιλιαν μετερχόμενος· τήν άλλοδαπην δέ περιηγούμενος άρύετο ό,τι πρόσφορον εύρισκεν εις τήν ευημερίαν του, σκοπεύων όπως δια τής γενικῆς ταύτης συγκινήσεως ηλεκτρίση βαθμηδόν τήν παθητικὴν του κατάστασιν και προτοιμάση δι' έαυτὸν ευτυχέστερον μέλλον (β).

Εις τοῦτο πρέπει νά όμολογήσωμεν ότι πολλά ήσαν τά συντελοῦντα φύσις τοῦ τόπου εξαΐσιος επενεργούσα εις τό πνεῦμα τοῦ κατοίκου, αναμνήσεις ιστορικαι αξιάγαστοι, και θρησκευτικαι πεποιθήσεις πατρο-

(α) Ο προμνημονευθεις εκδότης εις τήν εισαγωγήν τῶν περι τής Ελλάδος ύπομνημάτων τοῦ Ρείμπότου περιγράφει παθητικώτατα τήν έν μυρίοις βασάνοις και κακώσεσι διαβίωσιν τῶν χριστιανῶν πριν τής έλληνικῆς επαναστάσεως έν σελίσι 63—67, 108—109 και 116.— Ευτυχέστεροι δέν είναι και σήμερα οι ύπό τόν Σουλτάνον διατελοῦντες όμογενεις.

(β) Ο αὐτὸς αὐτόθι Σελίς 118.

παράδοτοι τὰς ψυχικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἐκ γενετῆς διατρέφουσαι, ἢ παντὸς ἀτόμου ἐπισηφαλῆς θέσις καὶ ὕπαρξις ἐν τῷ μέσῳ ἐστρατοπεδευμένων ἐχθρῶν, αὐτὴ τέλος ἢ κοινωνικὴ ἀνάγκη ἐστάθησαν τὰ κυρίως αἷτια ἅτινα βαθμηδὸν προῆξαν τὸν Ἕλληνα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνεπαισθήτως δὲ διὰ τοὺς κρατοῦντας, ὥστε μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου ἐπανῆλθεν οὗτος ἀπὸ τὴν ταπεινὴν κατάστασιν δούλου καὶ δορυαλώτου, ὅπου ἢ θύελλα τῶν περιστάσεων τὸν εἶχε πρὸ καιροῦ ρίψει, εἰς ἀκμὴν ἀνδρὸς ἱκανοῦ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν παγίωσίν των.

Ἡ ναυτιλία, ἥτις πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐστάθη ἢ πρώτη κοιτῆς τῆς ἑλληνικῆς ἐνεργείας, ἐπέσυρε καὶ μετὰ τὴν δουλείαν τὴν προσοχὴν τοῦ Ἕλληνος ἐκ τῶν πρώτων, καὶ εἰς ταύτην ἐπιδοθεὶς διεκρίθη εἰς τοῦ καθύγρου πεδίου τ' ἀχανῆ κέλευθα ὡς ναυτίλος ἀριστος· ὑπὸ τὴν σκέπην δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξένων σημαιῶν ποντοπορῶν καὶ ἐμπορευόμενος, κατώρθωσε καὶ θέσιν ἀνεξάρτητον εἰς ἑαυτὸν ν' ἀσφαλίσῃ διὰ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ ἰσχὺν ν' ἀνακτήσῃ κοινωνικὴν οὐχὶ μικράν, διὰ τὴν ὁποίαν τιμώμενος καὶ περιποιούμενος καὶ παρ' αὐτῷ τῷ τυράννῳ διετέλει.

Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον κατὰ ξηρὰν οὐχ ἦττον πρώτιστον ἀνεφαίνετο εἰς τὰς ἐξοχωτέρας πόλεις τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, διαπρέπον μὲν διὰ τῆς περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν ἐπιδεξιότητος καὶ τοῦ ἀβροδιαίτου τῶν χριστιανικῶν ἠθῶν, ὑπερτεροῦν δὲ κατὰ πολλὰ τοὺς κρατοῦντας αὐτοὺς κατὰ τὴν ποικιλωτάτην διαχείρισιν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἃς κατ' ἀνάγκην τοῦ ἐνεπιστεύοντο· διὸ καὶ ὑπεβλέπετο δεινῶς ὑπὸ τοῦ δυνάστου, μάλιστα δὲ ἐμφοβὸν τὸν ἐκράτει τὸ ἀτίθασσον τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρессиῶν, τοῦ κλέφτου

καὶ τοῦ ἀρματολοῦ, τῶν ὁποίων ἢ σταθερὰ καὶ ἀνεξάρτητος ὑπαρξίς ἐστάθη πάντοτε ζῶσα διαμαρτύρησις κατὰ τῆς βίας καὶ δυναστείας (α).

Οὕτω παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλωσύνης, τοῦ Ἑλληνος ἢ τᾶσις ἦτον ἔνθους καὶ προοδευτικῆ· ἀλλ' ἡ δουλεία ἦτο πάντοτε δουλεία καὶ ταύτην ἐμίσει καὶ ἀπεστρέφετο· τὴν ἐμίσει μὲν διότι ἐταπεινοῦτο ἐκάστοτε ἐνώπιον ἀπλήστου δεσπότου, τὴν ἀπεστρέφετο δὲ διότι ἠναγκάζετο πολλάκις ν' ἀποδημῇ καὶ ἀπομακρυνθῇ τῆς πατρικῆς ἐστίας, ὅπως κρύψῃ ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου τῆς ψυχῆς του τὰς μαύρας ὀδύνας. Φερέοικος, οὕτως εἶπεῖν, ἐπανήρχετο εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ γῆν μετὰ καιρὸν, ἀλλ' ἐπέστρεφεν ἤδη κεκμηκῶς καὶ διατεθειμένος νὰ ἐναποθέσῃ ὁμοῦ μὲ τὸ προῖόν τῶν γνώσεών του καὶ τὸ ἀποταμίευμα τῶν ἰδίων ὠφελημάτων εἰς τῆς Πατρίδος τὰ σπλάγχνα, τὰ ὀστά του αὐτὰ, καὶ τὴν μετάδοσιν ἀρᾶς πατροπαραδότου

(α) Ἐπιθὶ τὴν ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ M. Raybaud, σελίς 103—106. Ἐν σελίδι 105 λέγει· «les Kleftis pareils aux
« compagnons d' Hercule et de Thesée se montrèrent
« souvent les redresseurs des torts et les protecteurs de
« la faiblesse. Souvent aussi poussés par la nécessité ils
« se conduisirent comme des Procrustes et des Cacus.
« Telle était la déplorable ressource du courage offen-
« sé par une tyrannie barbare, mais le bien jaillit sou-
« vent du sein du mal. C' est par ces intrepides Kleftis
« que l'usage des armes fut conservé en Grèce. Leur
« existence était une protestation vivante contre une
« domination abhorrée; en même temps elle promettait
« un point d'appui aux efforts presumables de l'avenir
« e. t. c.—Ὁρα ἐπίσης J. Rizo Neroulos, Histoire de l'in-
« surrection Greque, page 47.

κύριον κληροδότημα εἰς τὰ μέλη τῆς ἰδίας του οἰκογενείας τοῦ νὰ μὴ στέρξωσι νὰ ζήσωσι πλέον ὡς αὐτὸς δοῦλοι καὶ ταπεινοὶ ζῶν, καθ' ἣν

Νέος ἐκβαίνει

Γέρον ἐμβαίνει

Ἄπὸ τὰ ξένα ὁ καθείς (α)!

Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ, τῆς ἄρκτου ὁ Ἐκατόγχειρ ἀπὸ φιλοδοξίαν οἰσθηλατούμενος συνεδαύλισε τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τῶν Ἑλλήνων, θαρρῶντων εἰς τῆς ὀμοδόξου Ῥωσσικῆς κυβερνήσεως τὴν πολιτικὴν μὲ τὴν εὐπιστίαν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν κατάστασις τελείας ἀπογνώσεως, καὶ ἀνεβρίπισε τὰς ἐλπίδας ἀνδρῶν ὀργάνων διὰ παντὸς μέσου πρὸς ἀνάκτησιν ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Πλὴν αἱ κατὰ τὸ 1770 εὐγενεῖς αὐταὶ ἀπόπειραι τῶν ἀπογόνων τοῦ Λεωνίδα ἀπέβησαν ὀλέθριαι εἰς τοὺς ἐπιχειρήσαντας (β). Μεταγενέστερον δὲ ἄλλο κίνημα λαβὼν χώραν κατὰ τὸ 1787—1790, δὲν ἀπέβη τοῦ πρώτου εὐτυχέ-

(α) «Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος» ᾠσμα ἐθνικὸν συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Ρήγα τοῦ Φεραίου (Βελεστίνου)*

Ὡ παιδιὰ μου ὄρφανά μου,

Σκορπισμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ,

Υἱοῖσμένα διωγμένα,

Ἄπ' τὸν κόσμον πανοικί. κτλ.

(β) Περὶ τῆς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων τῆ 1769—1770, τῶν παθημάτων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν πέριξ, ὅρα τὸ μνημονευθὲν σύγγραμμα τοῦ Raynaud σελ. 143, καὶ ἐφεξῆς ὡσαύτως εἰς τὸ τοῦ Ἰ. Ρίζου Νερουλοῦ Μέρος Β' Κεφάλ. α. σελ. 88. Ἡ Νῆσος τῶν Σπετσῶν συνεμερίσθη τοῦ ἀγῶνος τῶν Λακῶνων τότε, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέστησαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς, μόλις ἀναγεννώμενοι, καταστροφὴν πυρὸς καὶ σιδήρου ἀπὸ σμήνη ἀλβανῶν ἐξ Ἀργολίδος μεταβάτων.

στερον· τούντεῦθεν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐδυθίσθη ἐκ νέου εἰς τῆς ἀπελπισίας τὴν ἄβυσσον. (α).

ὦ, πόσαι θλίψεις, πόσοι γογγυσμοὶ, πόσαι κακώσεις διεδέχθησαν τὴν μακρὰν αὐτὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου, καθ' ἣν ἔφερε τὰς ἀλύτους ἀδιασπάστους ἐπὶ τοῦ τραχήλου του, ὡς δεσμώτης, τῆς Ἑλλάδος ὁ κάτοικος! Πόσον δὲ δίκαιον εἶχε ν' ἀσπαίρῃ ἡ ψυχὴ του εἰς πᾶσαν αὔραν προσψαυούσης ἀπολυτρώσεως, καίτοι μακρόθεν αὐτῷ ἐπαγγελιομένης! ἀλλὰ τὰ πάντα ἦσαν ἀπατηλά καὶ φαντασιοπληξίαι ἰδιοτελοῦς πολιτικῆς. Ἡ Δύσις ἐσεμνύνετο ἐντούτοις, δορυάλωτον τῆς ἡμισελήνου καθορῶσα αὐτὸ τὸ σπέρμα τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Κωνσταντίνου, τὰ τέκνα ἐκείνων, οἵτινες ἀπέσπασαν τὴν πορ-

(α) Τὰ περὶ τῆς ἀποπειράς ταύτης ὄρα εἰς Γάλλου σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον *Resumé de l'Histoire des Grecs Modernes par A. Carrel, Paris 1829, σελ. 189.* Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ παρὰ τῇ Ἱψηλῇ Πύλῃ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀείμνηστος *Choiseul-Couffier*, πεπαιδευμένος καὶ φιλόανθρωπος ἀνὴρ, ἐσυμβούλευε τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν νὰ ὠφελῆθῃ τῆς περιστάσεως τοῦ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας πολέμου διὰ ν' ἀναστήσῃ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἀναγνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίον τὴν σαθρὰν κατάστασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ διακηρύξας ἔκτοτε (1787) τὸ ἐτοιμόβροπον τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη τὸν ἐξέλαθον μάλιστα ὡς σχολαστικὸν, διότι περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα, ἀνεδίφει μὲν τὰ πατρογονικὰ ἡμῶν κειμήλια πρὸς μελέτην καὶ ἀνοικοδόμησιν ἰδίαν, πλὴν ἐξηρέυνα συγχρόνως καὶ τῶν ἀπογόνων τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα εὐρῶν καρποφόρα καὶ πλήρη ζωῆς, ἀνέγραψε τὴν ἑλληνικὴν γενεάν ὡς τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ διαχειρισθῇ τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου. Ἡ Ἑλλὰς αἰωνίως διακηρύττει τὰς χάριτας πρὸς ἄνδρα ὅστις πρῶτος ὡς διπλωμάτης ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῶν τέκνων της. — Ἐπιθι *Mémoires de Mathieu Dumas, Tome 1er.*

φύραν από τῆς ἀγερώχου Ῥώμης τὸ εἶδωλον, καὶ ἀντέστησαν εἰς τοῦ Βατικάνου τὰς ἐρεσχελίας μὲ ὀρθόδοξον ὑπεροψίαν, ψυχορραγούσης τῆς αὐτονομίας των (α).

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ Ἑλληνος περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ἐπελθούσα ἡ καταίγλις τῆς Δύσεως ἐκλόνισεν ἐκ βάρων τοῦ ἀρχαίου κόσμου τὰς ἰδέας καὶ διέσεισε τὰ ὑπάρχοντα πολιτικὰ συστήματα. Τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως συνδαυλίσαν παντοῦ τὰς μᾶλλον φιλελευθέρους ἀρχάς, ἐξωγογόνησε παντοιοτρόπως καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ σπέρματα τῆς τοῦ ἔθνους ἐνεργείας, ἀναπτέρωσαν τὰς προσδοκίας του. Τὸ ναυτικὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπολλαπλασιάσθη, οἱ ναυβάται ἄνδρες δραττόμενοι τῶν ἀνωμάτων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου περιστάσεων ἀναδείκνυνται τολμηρότεροι καὶ ἐπιχειρηματικώτεροι· πλοῦτος δὲ οὐχὶ μέτριος συνέβρεεν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν ναυτιλλομένων καὶ ἐμπόρων τοῦ Γένους. Τοῦντεῦθεν τοῦ χριστιανοῦ Ἑλληνος ὁ νοῦς ἐφαίνετο ἀνυψούμενος εἰς μεγάλην τινὰ ἰδέαν, διότι ὁμοῦ μὲ τὴν προαγωγὴν τῆς ὕλικῆς αὐτοῦ εὐημερίας, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, ἕκαστος ἠσθάνετο τι τὸ συνεγείρον τὴν ἀτομικότητα εἰς τὸν προσρισμὸν τοῦ Γένους, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπαλλεν ἐντὸς τοῦ στήθους ὄλων ὁ ὄργανισμὸς τοῦ νὰ θυσιάσῃσι τὰ πάντα ὅπως ἀνακύψῃ ἀπὸ τὴν δορυάλωτόν του κατάστασιν!

Ἐκτοτε ἀρχεται νέα ἐποχὴ (β) λίαν ἀξιοσημείωτος διὰ πάντα φιλοστόρα. Αἱ προσπάθειαι τῶν Ἑλλήνων εἰς ἐπίδοσιν τῶν καλῶν ἐπιτείνονται· ὁ σύνδεσμος μεταξὺ

(α). Ὁρα Σ. Ζαμπελίου *Λημοτικὰ ἴσματα τῆς Ἑλλάδος* κτλ' κεφάλαιον ΡΖ, σελίς 542, καὶ ἐφεξῆς, ὁ Γεννάδιος καὶ ἡ τοῦ Γένους φωνή.

(β) Raybaud mémoires sur la Grèce, σελ. 170 καὶ ἐφεξῆς.

ὁμογενῶν ὁσημέραι ἐντελέστερος προβαίνει. Τὰ ἐκπαι-
 δευτήρια ὡς ἐκ μαγείας ἀνεγείρονται καθ' ὅλην τὴν Ἑλ-
 λάδα· λόγιοι δὲ ἄνδρες καὶ διάσημοι τῶν Μουσῶν ὑπη-
 ρέται ἐκτενέστερον ἀναλαμβάνουσι τὸν θεϊότερον καὶ εὐ-
 γενέστερον τῶν ἀγώνων, τὴν ἠθικὴν μὲν ὁμογενῶν τῶν
 διαπραττόμενοι, καὶ τὴν διάδοσιν τῶν φώτων
 εἰς τὴν ἐστίαν αὐτὴν τῆς παιδείας καὶ ἐπιστήμης ἐπι-
 σπεύδοντες· καὶ τέλος ἐκ τῆς ἀντιδράσεως ταύτης τῆς
 μυστικῆς κατὰ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος ἐ-
 πήγασεν ἡ ἰδέα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Ταύτης δὲ
 ἐπελήφθησαν οἱ πρόκριτοι αὐτοῦ, μυσταγωγοὶ γενόμενοι
 τῶν πνευμάτων καὶ λυχνίαι τῆς σπαιρούσης ἀπὸ θυμὸν
 ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὀλόκληρος ἡ γενεὰ τῶν πατέρων μας,
 μεταξὺ τῶν ὁποίων πλεῖστοι καὶ ἐκλεκτοὶ ὡς ἱεροφάνται
 θεοπρόβληπτοι ἐξύφανον ἀπὸ μακρὰν τὸ νέον δραματούρ-
 γημα τὸ διεγεῖραν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν συμπάθειαν
 τοῦ τε ἀρχαίου καὶ νέου κόσμου.

Ῥήγας ὁ Βελεστῖνος ἔδωκε πρῶτος τὸ σύνθημα τῆς
 γενικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἀναστάσεως ἀπὸ τὸ 1797,
 ἀλλ' ἡ φωνὴ του πνίγεται καὶ αὐτὸς ἵπταται μάρτυς εἰς
 τὸν οὐρανόν (α). Ἐν τοσοῦτῳ ὁ σπόρος ἐρρίφθη καὶ με-
 τὰ δεκαετηρίαν ἢ πρό πολλοῦ ἐγκυμονοῦσα φλεγμονὴ
 τῶν πατριωτῶν προητοίμασε τὴν φιλικὴν Ἑταιρίαν, ἥτις
 ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐσφυρηλάτει τὸν
 βαρὺν ἐκείνον πέλεκυν τὸν ὅποιον ἐμελλεν ἐπὶ τέλος ὁ
 χριστιανὸς Ἕλληνας ἐπιφέρει κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου καὶ
 δυναστοῦ. Ἐὰ πάντα ἔβαινον ἐν σιγῇ προπαρασκευαζο-
 μένων τῶν πνευμάτων, ἐκαιροφυλάκτουσαν δὲ τὴν ὥραν

(α) Τῷ 1798 ὁ αἰόδιμος Ῥήγας ὁ Φερραῖος ἀπεκεφαλίσθη
 εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Σερβίας κατ' εἰσήγησιν τῆς Αὐστρια-
 κῆς κυβερνήσεως.

καὶ τὴν στιγμὴν, ἕως οὗ σύνθημα διεκοινώθη τῶν Τούρκων ἢ σφαγὴ, καὶ μία ἀόρατος χεὶρ συνέδεσε τοὺς Ἑλληνας ὑπὸ ἓνα μόνον καὶ ἀμετάκλητον ὄρκον, τοῦ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἢ ν' ἀποθάνωσιν ὅλοι ὁμοῦ.

Οὕτως ὁ Ἕλλην τὴν παραμονὴν τῆς 25 Μαρτίου 1821, σωτηρίου ἔτους, ὑπνώσας δοῦλος, τὴν ἐπαύριον ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὡς ἀνεγερθεὶς χριστιανὸς ἐλεύθερος· ὁ τὴν προτεραίαν ἀσπαζόμενος γονυπετὴς τὰ κράσπεδα τοῦ τυράννου, τὴν ἐπιούσαν μὲ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν μάχαιραν ἀνὰ χεῖρας παρέστη κατὰ πρόσωπον τοῦ κατακτητοῦ διαφιλονεικῶν αὐτῷ τὴν γῆν ὅπου εἶδε τὸ φῶς, καὶ ἐπιτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἢ βία καὶ θηριωδία τὸν ἐστέρησε· χθὲς ταπεινότης, δουλεία, σήμερον ζωὴ καὶ ἀνάστασις τοῦ Ἔθνους! Ποία μεταβολὴ, ποῖον θέαμα παρέστη ἐξ ἀπροόπτου εἰς τὸν ἔκθαμβον χριστιανικὸν κόσμον! Ποία μαγευτικὴ εἰκὼν διεδραματίσθη κατὰ τὴν πολύμηχον ἐκείνην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου! Ὅντως μόλις πρὸ ὀλίγου ἐπάτει τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ὁ φιλόμουσος περιηγητὴς, καὶ πρῶτον αὐτοῦ αἶσθημα ἦτον ἡ ὀδύνη τῆς καρδίας ἣν ἐνέπνεεν αὐτῷ ἡ ἰδέα τῆς ἀθλιότητος καὶ ταπεινοφροσύνης τῶν ἀπογόνων μιᾶς φυλῆς ἡμιθέων· ὁ πεπαιδευμένος κόσμος ἐθρῆναι εἰς τὰ δεινὰ τῆς μηδὲν ἄλλο νὰ κατορθώσῃ δυνάμενος. Ἐξαιφνης δὲ ἀναγεννωμένην, ἐν ἀκμῇ καὶ κάλλει διαλάμπουσιν ἰδόντες τὴν ὄνειρευομένην παναρχαίαν Ἑλλάδα, θαυμάζουν τὴν μεταβολὴν καὶ χαιρετῶσι μὲ σέβας τὴν παλιγγενεσίαν λαοῦ ἐνδόξου καὶ χριστιανικοῦ, βασιλεῖς, στρατάρχαι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, ἰδιῶται καὶ πάσης τάξεως εὐγενεῖς καρδίαι τῶν δῶα ἡμισφαιρίων.

Ἄλλ' ἦτο εὐκαλὸν τὸ ἐπιχείρημα; συνέτρεχε τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις πρὸς εὐδωσιν αὐτοῦ; κατάλληλος ὑπεδείκνυτο ἡ ἐποχὴ, καὶ βοή-

θητικῶν προεμνηύοντο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς τοὺς Ἕλληνας αἰ συμπάθειαι; Ἄς διέλθωμεν ταῦτα πάντα ἐν συντόμῳ, ὡς ἔχοντα μεγάλην ἐπήρειαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γεγονότων τῆς ἑλληνικῆς ἐθνεγέρσεως.

Ἐν πρώτοις, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβῃ πλέον τὴν λύσιν του τὸ πρὸ αἰώνων μετέωρον ζήτημα τῆς χειραφετήσεως τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ λαοῦ τῆς οἰκουμένης. Τὰ δεινὰ τοῦ ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος εἶχον κορυφωθῆ εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ μία ὁποιαδήποτε ἐκρηγῆς ἐπρομηνύετο ἐντὸς τῶν σπλάγγων τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Σφαγαὶ τῶν Χριστιανῶν καθημερούσαι, βιαιοπραγαίαι θηριώδεις, δημεύσεις περιουσιῶν αὐθαίρετοι, καὶ τὸ δὴ χεῖριστον, βεβήλωσις τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων, δὲν ἐδύνατο παρὰ νὰ δώσῃσι καὶ εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦς τῶν τυράννων τὴν εὐλογωτέραν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐρυθριάσωσιν ἐπὶ τέλους. Ὁ ἀφόρητος τῶν Τούρκων δεσποτισμὸς εἶχε πολλάκις χλευάσει καὶ τῶν μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης τὴν μακροθυμίαν(α). Ἄν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὴν συγκίνησιν ἣτις κατεῖχε τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ ἐσχάτου τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης μετὰ τὸ τέλος τοῦ εἰκοσαετοῦς ἠπειρωτικοῦ πο-

(α) Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ὀθωμανῶν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Βιέννης τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1683 καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Εὐρώπης τότε ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν ἐπιδρομὴν, χάρις εἰς τὸ ξίφος τοῦ Πολωνοῦ Σοβιέσκη, ἡ δύσις παρεδέχθη τὴν ὑπαρξίν τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀνέχεται μέχρι σήμερον τὴν βαρβαρότητα προσηρτημένην εἰς τὴν πλευράν της διὰ λόγους διπλωματικούς. Ἡ δὲ Ἴψηλὴ Πύλη ἐξακολουθεῖ μετὰ στόμου ἕκτοτε μετερχομένη τὴν πατροπαράδοτον πολιτικὴν της καὶ ποικιλοτρόπως ἐκάστοτε λυμαινομένη τοὺς ὑπηκόους τῶν χρι-

λέμου, μάλιστα δὲ τὴν ἀγανάκτησιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπληροῦτο ἡ ψυχὴ παντὸς ἀτόμου τῶν ὑπὸ δουλείαν πολιτικὴν διατελούντων ἐθνῶν, θεωρούντων ἤδη διεψευθεῖσαν πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἴδωσι πραγματοποιουμένην μεταβολὴν τινὰ τῆς καταστάσεως αὐτῶν μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας καὶ τὴν διαδηλωθεῖσαν πολιτικὴν πορείαν τῆς, συμπεριλάβωμεν δὲ καὶ διαφόρους ἰδιαιτέρας ἄλλας περιστάσεις εἰς ἃς εὕρισκετο σύμπαν τὸ ἐλληνικὸν τότε στοιχεῖον, ὡς προανεφέραμεν, ἔχομεν πρόχειρον τὸν συλλογισμόν ὅτι πᾶς νουεγῆς Ἕλλην ἐγκυμονοῦσάν τινὰ διορῶν ἀπανταχόσε ἔκρηξιν μεγάλην, καὶ προδιατεθειμένος καὶ βιασμένος ἦτο νὰ ζητήσῃ μεταβολὴν τῆς ἰδίας του τύχης καὶ αὐτὸς, ταύτην δὲ τὸ ταχύτερον. Ἐπομένως οἱ πρὸ καιροῦ καθ' ἑαυτοὺς τὸ ἐπιχείρημα μελετῶντες ὀρθώτατα ἐσκέφθησαν νὰ δράξωσι τῆς περιστάσεως πρὶν χαλαρωθῆ μὲν τὸ ἐγρηγοροῦν ἐθνικὸν αἶσθημα, λάβῃ δὲ καιρὸν ἡ δεσπόζουσα ἐξουσία ν' ἀλλοιώσῃ τὴν ἀρειμάνιον ὑπεμφαινομένην μορφήν τοῦ ἔθνους, προσοικειουμένη τοὺς πλουσίους τῶν νήσων καὶ τοὺς προὔχοντας τῆς ξηρᾶς, ἢ ὠπεύουσα τοὺς ὀρεσιβίους, τῆς γενικῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ ἀποκατασταθείσης.

Δεύτερον, τὰ σύγχρονα συμβάντα τοῦ Σατράπου τῆς Ἡπείρου, καὶ ὁ φόβος μὴ στραφῇ ἐξαπίνης ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπόλεμος θέσις τῆς Ὑψηλῆς ὀθωμανικῆς Πύλης εἰς προσωρινὸν ἐπὶ ὑποσχέσεσι συμβιβασμὸν ἢ ὑπουλὸν

στιανῶν ἡγεμόνων, αὐτὴ ἐκείνη ἣτις ἔχαιρεν ὄχι πρὸ πολλοῦ ῥίπτουσα εἰς τὰς φυλακάς καὶ αὐτοὺς τοὺς πρέσβεις τῶν διαδηματοφόρων. — (Ἐπιθι. J. Rizo Neroulos Histoire de l'insurrection Greque page 103—106.) — Ὁ τῆς Ῥωσσίας πρέσβυς παρὰ τῷ Σουλτάνῳ Bulhakoff τῷ 1786 ἐβλήθη εἰς τοὺς ἐπτὰ Πύργους ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς κατάδικος κ. τ. λ.

τινα ἀνάπαυλαν τῶν ἐχθροπραξιῶν πρὸς τὴν σκοπὸν τῆς εἰς τὸ μέλλον ὀλοσχεροῦς ὑποδουλώσεως ἢ τελείας αὐτοῦ καταστροφῆς, ἐβάρυνε πολὺ εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν διασκέψεων ἐκάστου ἐχέφρονος, καὶ τόσῳ μᾶλλον καθόσον λίαν ὑπόπτως αἱ πολιτικαὶ σχέσεις τοῦ Ἄλῃ πασσαὶ πρὸς τοὺς χριστιανοὺς παρὰ τῇ Πύλῃ ἐφαίνοντο, μάλιστα δὲ ὡς πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶχον ἀναλάβει ἀνακούφισίν τινα τῶν δεινῶν τῶν μετὰ τὴν διοίκησιν τοῦ υἱοῦ του Βελῆ πασσαῖ. Ταῦτα πάντα, λέγομεν, ὑπεδείκνυον τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν ἐσωτερικῶς ἀρκούντως ἀμφίβολον ἀποβαίνουσαν διὰ τῆς ἐπέκεινα ἀπραξίας· ἡ δὲ φιλικὴ Ἑταιρία, πρωίμως ἀναδειχθεῖσα, ἐδράξατο λίαν ἐμφρόνως τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἐξ ὧν ὠφεληθεῖσα ἔλαβεν ὄχι μικρὰν τὴν σύμπηξιν, ἐξαπλώσασα ἀπανταχοῦ βαθέως τὰς ρίζας τῆς· μόλις δὲ συστηθεῖσα προήγαγε μυστηριωδῶς τὴν μεγάλην ἰδέαν, καὶ ταύτην ἐπιτηδεῖα ἐστάθη νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀπανταχοῦ τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἐπηρεαζόντων.

Ἄπο τοῦδε πλέον αὐτὴν τὴν Ἑταιρίαν τὴν φιλικὴν πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰ καθέκαστα τῶν διαβουλεύματων καὶ τῆς πορείας τῆς ἐξωτερικῶς μάλιστα. Ἐρρέθη ὅτι οἱ τυχόντες ἀνέλαβον ὑπεράνθρωπον ἔργον καὶ ἐρρίψοκινδύνευσαν τὴν ὑπαρξιν ὀλοκλήρου ἔθνους. Ἡμεῖς λέγομεν ὄχι, δὲν ἦσαν τυχοθῆραι οἱ Φιλικοί, οἱ πρῶτοι μάλιστα μοχλοὶ αὐτῆς διέβλεπον ὅ,τι δὲν ἐγνώριζον οἱ ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους διασπαρέντες ἀπόστολοι, ἐξ ὧν τινὲς ἴσως νὰ μὴν ἦσαν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι. Ἡ Ὑψηλὴ Ἀρχὴ ἦτο καὶ πράγματι καὶ ὀνόματι μεγάλη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐξέλιπεν ἅμα ἐκτραγείσης τῆς ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ ἐλληνικὸς νοῦς, ὁ συλλαβῶν τὴν ἰδέαν τῆς

ἑλληνικῆς ἐθνεγέρσεως, εἶχε καὶ τὸ σημεῖον πρὸς ὃ ἐρείδεται; Ναι, Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας ἦτον ὁ πρῶτος ἐταρριστής, ὁ δὲ Καίσαρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος, ὁ πρῶτος αὐτῆς ἱεροφάντης. Ὁ Ἀλέξανδρος εἶχεν ἐλκύσει, ὡς γνωστὸν, εἰς ἑαυτὸν τὴν προσοχὴν καὶ ἀγάπην ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης· μετὰ τὸ 1815 μάλιστα ἦτο τὸ εἶδωλον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, καὶ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τὸ ὑποστήριγμα (α). Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, πῶς ὅ,τι ἡ Αἰκατερίνη Β', προκάτοχος αὐτοῦ, μὲ τρία πλοῖα καὶ ἓνα ἄθλιον εὐνοούμενον αὐλικὸν ἐτόλμησε νὰ ἐπιχειρισθῆ πρὸ πενήτηντα ἐτῶν, δὲν ἐδύνατο οὕτος, ἐστηριγμένος ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λόγχης, νὰ διαπράξῃ ἀκωλύτως; Ἡ διάθεσις ἦτο, καὶ πραγμῆλη ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ πονηρὸς Μεττερνίχ διέγνω τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλευθεριάζοντος μονάρχου καὶ ἐπολέμησε τὴν εὐγενῆ τάσιν τῆς καρδίας του, ἐπιτυχῶν νὰ τὸν ἐκφοβίσῃ ὅτε ἐπάτει τὸ γερμανικὸν ἔδαφος, καὶ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ σκοπομένου διὰ τοῦ ἐν χρήσει συνήθως ὄπλου παρὰ τοῖς διπλωμάταις, τοῦ ὡς μορμολυκείου φερομένου ἔσαι ἐνώπιον τῶν ἀπολύτων δεσποτῶν, ἀσπαστοῦ δὲ παρ' αὐτοῖς ἐπιχειρήματος, ὅτι τὸ πᾶν διακινδυνεύουσιν ἂν τείνωσι ποτὲ τὸ οὖς οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἀκροσάμενοι τῆς κραυγῆς τῶν ἀρχομένων, οἴκοθεν θεραπεύσωσι τὰ δεινά των. Τούντεῦθεν ὁ Καποδίστριας ἔπεσεν εἰς δυσμένειαν καὶ ἀπεσύρθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παρῆ ἔστι εἰς τὴν σκηνὴν Ἀλέξανδρος ὁ Ὑψηλάντης ἀνευ

(α) Ὁ περικλεῆς Σχιατωβριάνδος εἰς τὸ σπουδαῖον πόνημά του ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ ἐν Βιέννῃ Σύνοδος εἰκονογραφεῖ λαμπρότατα τὰ περὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τούτου.

σχεδίου ἐνεργείας, διότι ἤκουσε μόνον τὴν φωνὴν τῆς καρδίας του, εἰς ἐποχὴν δὲ καθ' ἣν ἡ ὀπισθοδρόμησις ἦτον ἀδύνατος· διότι ναί μὲν αἱ πάρομαρτοῦσαι τῷ ἐπιχειρήματι ἐξωτερικαὶ περιστάσεις ἐφαίνοντο λίαν ἀκροσφαλεῖς, ὑπὸ ἀπόλυτον ἔποψιν θεωρούμεναι, οἱ Ἑταρισταὶ ὅμως ἐπερείδοντο εἰς τὴν ἱερότητα τῆς ὑποθέσεώς των, τῆς ὅλως διόλου ἄλλον χαρακτῆρα φερούσης παρά τὰς ἐν Εὐρώπῃ συγχρόνως γενομένας στάσεις καὶ ἀντιδράσεις μεταξὺ λαῶν πολιτισμένων καὶ δεσποτῶν χριστιανῶν. Καὶ ἀληθῶς ὅλοι ἐγίγνωσκον ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου ἡ Εὐρώπη εἶχε καθησυχάσει ἀπὸ τὸν μέγαν τοῦ ἀρχαίου κόσμου σάλον, τῆς ἀγίας Ἑλένης ὁ Προμηθεὺς δεσμώτης ἔζη εἰσέτι· ὅλοι ἐβλεπον ὅτι ἀλλεπάλληλοι ἐπαναστάσεις εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐπνίγοντο εἰς τὰ σπάργανά των αὐτὰ ἐν Νεαπόλει, ἐν Πεδεμοντίῳ καὶ ἀλλαγῷ ὅπου οἱ δυνάσται τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἐπώπτεον τὴν γενικὴν εἰρήνην, διὰ τῆς βίας καὶ καταπίεσεως καταδαμάζοντες τοὺς ἀπανταχοῦ ἀναρρίπτιζομένους σπινθήρας τῆς ἐλευθερίας. Ἄλλ' ἡ διαγωγὴ αὕτη, ἂς μὴ λησμονήσωμεν, τοῦτο ἔκριναν καὶ οἱ πατριῶται Ἕλληνας, τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας τῆς ἐπικαλουμένης κατ' ἐπανάληψιν διαρρήδην τὴν θεῖαν δικαιοσύνην καὶ τοῦ Ὑψίστου τὸ ἔλεος, ἦτο ἄρνησις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φυσικοῦ δικαίου τῶν ἀνθρώπων· διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μόναρχοι εἶχον ρίψει πρὸ μικροῦ τὸν σπόρον τῆς τοῦ ὑπηκόου χειραφετήσεως ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ δουλείαν, ὅτε ἐπεκαλέσθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην τὴν ἀρρωγὴν τῶν λαῶν, καὶ οὗτοι τοὺς ἐπίστευσαν, διὰ τὴν καταδαμάσασιν τὸν μέγαν Ναπολέοντα, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον· ἐπῆλθε δὲ ἡ ἀντίδρασις τῶν λαῶν, διότι ἠρνήθησαν τὴν πραγματοποιήσιν τῶν διομολογηθέντων πρὸς τοὺς

ὑπηκόους των, καὶ ἀσυστόλως οἱ ἡγεμονεύοντες ἀνεδείχθησαν ἐπίορκοι πρὸς τὸν Θεόν (α).

Οἱ Ἕλληνες πατριῶται εἶχον λοιπὸν τότε ὀπισθεν αὐτῶν καὶ ἐν ἀποκρύφῳ τὸ φάσμα αὐτὸ τῆς Ὑπερτάτης Ἀρχῆς, κατέμπροσθεν δὲ τὴν διαμαχομένην συνείδησιν τῶν λαῶν καὶ ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Εἰς τῶν μὲν τὴν συμπάθειαν ἐβασίζοντο, τῶν τελευταίων δὲ πᾶσαν ἐνεργειαν εἰς τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπίστευον ὅτι ἂν ὄχι ἄλλο, τοῦλάχιστον θὰ ἰσχύσωσι νὰ οὐδετερώσωσιν, ὅπερ εὐτυχῶς καὶ ἐγένετο. Ὁ ἐλληνικὸς ἀγὼν ἐπῆλθε καὶ ἡ συντεταραγμένη Εὐρώπη ἔμεινεν ἔκθαμβος, αὐτὰ δὲ τὰ μυστικοσυμβουλίᾳ τῆς κεχηνότα! Τὸ ἱερόν λέγομεν τοῦ ἐπιχειρήματος τῶν νέων Ἑλλήνων παρέλυσεν ὡς ἐκ προκαταλήψεως τὰς διασχέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν δυναστῶν τῆς γῆς· ἂν δὲ πρὸς μικρὸν ἀντιζηλῆται πανάρχαιαι ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας ἀμέσου ἐξωτερικῆς ὑποκινήσεως, μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου τῶν ἐν ὀπλοῖς Ἑλλήνων ἀριστευόντων, τὰ πάντα ἡμβλύθησαν· τῶν μοναρχῶν οἱ πλεῖστοι ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον ὄν φέρουσιν ἐπὶ τοῦ διαδήματός των κινούμενοι, ὑπεμειδίῳν εἰς τὰ κατορθώματα τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων, οἱ δὲ χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς λαοὶ μᾶς ἔτεινον χεῖρα ἀδελφικὴν, ἐπότισαν τὴν δίψαν μας, περιέβαλον τὴν γυμνότητά μας, ἐνεθάρρουναν ἡμᾶς πάσαις δυνάμεσι, καὶ οὕτως ὁ ἐλληνικὸς ἀγὼν δὲν ἐματαιώθη.

Καὶ ταῦτα μὲν ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἔποψιν. Ἐσωτερικῶς δὲ τὰ πράγματα εἶχον ἐπὶ τοσοῦτον προβῆ, ὥ-

(α) Ὁ Σχιατωβριάνδος ἐν τῷ μνημονευθέντι πονήματι αὐτοῦ ἢ ἐν Βιέννῃ Σύνοδος ἐξιστορεῖ τὰ τῆς ἐποχῆς μὲ οὐράνιον ἐγγλωττίαν.

ατε δὲν ἦσαν πλέον τοῦ καιροῦ αἱ ἐπὶ μακρὸν διερευνήσεις πολιτικῶν λόγων, καὶ ὑπαγορεύσεις ὑψηλῆς πολιτικῆς συνέσεως· ἐπρόβλεπον μάλιστα οἱ ἐγκριτότεροι τῶν Ἑλλήνων ὅτι διὰ τῆς βραδύτητος καὶ ἀναβολῆς τοῦ ἐπιχειρήματος ἤθελον ἴσως ὄχι ὀλίγα παρεμβάλει τὰ προσκόμματα καὶ ἐπισύρει ἀκαταλόγιστα δεινὰ εἰς τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, δι' οὓς προεξεθέσαμεν λόγους. Ἀπεδύθησαν λοιπὸν εἰς τὸν πλέον ἀνισὸν ἀγῶνα, διότι δὲν εἶχον πλέον καιρὸν νὰ χάσωσι.

Τὸ ἐπιχείρημα ἀληθῶς ἦτο μέγα, διότι οἱ Ἕλληνες ἀνελάμβανον μόνοι πρὸς μίαν αὐτοκρατορίαν ἀπέραντον νὰ ἀντιπαλαίσωσιν, αὐτοκρατορίαν θηριώδη διαδεξαμένην τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου· αὐτοὶ πτωχοὶ καὶ ἄοπλοι πρὸς τὴν παντοδυναμίαν τῶν Σουλτάνων, δὲν εἶχον ν' ἀντιτάξωσι παρὰ τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος θρησκείας τὸν μέγαν σύνδεσμον· ἀλλὰ τί δὲν κατορθοῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἐλατήρια ποδηγετούμενος; καὶ τί μέγα δὲν κατεργάζεται ὁ ἀληθὴς πατριωτισμός; Ἐπαναστήσαντες ἄρα ἐπραξάν ἔργον θεάρεστον, καὶ μακάριοι λογισθήσονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα πάντες οἱ ῥίψαντες κατὰ πρῶτον τὸν περὶ τῶν ὄλων κύβον κατὰ τὸ 1821, σωτήριον ἔτος. Ἴερά δὲ καὶ θεσπεσία προσφορά ἔσεται παρὰ ταῖς μεταγενεστέραις γενεαῖς πᾶσα βράνις τοῦ μαρτυρικοῦ ὕμνων αἵματος, δι' οὗ ἐράνατε τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ὡς πρωτουργοὶ τῆς ἐλληνικῆς παλιγγενεσίας! Ἄλλως, ἂν μετὰ πενταετίαν ἢ βραδύτερον τὸ ἐπιχείρημα ἐλάμβανε χώραν, ἢ ἀποτυχία ἦτο βεβαία, καὶ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐμελλε νὰ ὑποστῇ νέας περιπετείας, καὶ τίς οἶδεν ἂν μὴ χειροτέραν τῆς πρώτης του τύχην.

Εἶναι πασιγγνωστον ὅτι ἔρρευσε χεῖμαρρός αἱμάτων, ὅτι κατεστράφησαν πόλεις ὀλόκληροι, ὅτι ἀθῶα πλά-

σματα τοῦ δημιουργοῦ ἀπήχθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἢ παρεδόθησαν εἰς φρικαλέον θάνατον, ὅτι πλῆθος χριστιανῶν ἄπειρον ἐξέλιπε διὰ τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου, ὅτι ἐξωντώθησαν αἱ καταστάσεις καὶ περιουσίαι ὄλων τῶν διασωθέντων, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἢ ἐλευθερία παρήχθη ἀντίτιμον τοσοῦτων καὶ τηλικούτων θυσιῶν, δι' ὧν καὶ μόνον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξαγοράζονται τὰ μεγάλα καὶ ἀκήρατα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἀνθρώπων κατορθώματα, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἢ ἀνεξαρτησία μικροῦ μέρους τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ὅθεν καταδοκῶμεν τὴν κατάρτισιν τοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν ἀφατον πρόνοιαν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὸν ἡμέτερον πατριωτισμὸν ἐφορεύουσαν.

Ἐπανερχόμεθα ὅθεν παρεξέβημεν. Ἄμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, πᾶσα ψυχὴ ζῶσα συνεκινήθη εἰς τὴν θεῖαν ἐπίκλησίν της, ὅλοι οἱ χριστιανοὶ Ἕλληνες συνησθάνθησαν ὅτι ἐσήμανεν ἡ τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου· ἀνάγκη δὲ πρωτίστη παρίστατο εἰς τὰ ὄμματα ὄλων ἢ ὑπαρξίς ἀρχικῆς δυνάμεως ἰκανῆς νὰ συνδέσῃ τοὺς πάντας ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν καὶ συγχρόνως. Πλὴν ποῖος ὁ δυνάμενος νὰ συγκεντρώσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τόσας γενναίας ψυχὰς ὀργῶσας εἰς τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον; Ἡ τοφυσικῶς ἀδύνατον ν' ἀναβλασθήσῃ, ὡς ἐκ μαγείας, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀπὸ τὰ ἔγκατα τοῦ χάους κεντρικὴ ἐξουσία ἑλληνικὴ αὐτόκλητος, ἀρκετὰ δὲ ὁμόκεντρος, ὥστε τὸ πηδάλιον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνὰ χεῖρας λαμβάνουσα νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ὠθησιν εἰς τὴν διαπάλην, διότι ὁ δυνάστης ἐδέσποζεν ἀπανταχοῦ καὶ συνεῖχε τὸ πᾶν ἐν ἑαυτῷ. Ἡ φιλικὴ Ἐταιρία εἶχε μὲν προσπαρασκευάσει τὰ πνεύματα καὶ μία κεντρικὴ ἀρχὴ ἐπρεσβεύετο ὡς παρουσιασθησομένη ἅμα ἐκτραγέντος τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὡς προείπομεν, τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐξέλιπε μόλις ἀναδειχθέν· οὐχ ἦττον ὁμως ἢ ἐπα-

νάστασις ἀναπετάσασα κατὰ πρῶτον τὴν σημαίαν τῆς εἰς τὰ Παραδουνάβια, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μονόχειρος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, κατέπληξε τὸν τύραννον καὶ ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι νὰ κάμωσιν εὐτυχῆ βήματα εἰς τὰ πρόσω. Ἄν ὄχι δι' ἄλλο, διὰ τοῦτο καὶ μόνον τὸ κίνημα τῶν Δύο Ἡγεμονιῶν, καὶ τοι ἀποτυχόν, καταλογίζεται δικαίως ὡς τὸ προανάκρουσμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος· τὰ αὐτόσε ρεύσαντα ἀδελφικὰ αἵματα καθηγιασθήσαν ὡς ἀπάρχαι τῆς ἱερᾶς ἐλευθερίας εἰς τὰ Παρίστρια μέρη τοῦ κράτους τῶν αὐτοκρατόρων μας· ἡ δὲ πατρίς ἐχαιρέτησε τοὺς ἥρωας τοῦ Δραγασαίνιου, τῆς Σκουλένης καὶ τοῦ Σέκου ὡς ἄξια καὶ εὐγενῆ αὐτῆς τέκνα.

Τοῦντεῦθεν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμφανίζονται τρία διακεκριμένα στοιχεῖα ριπτόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῆς παλαιστρας ἐν Ἑλλάδι· ἡ Πελοπόννησος, αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς. Εὐγενῆς ἀδελφότης ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὰς θυσίας, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν.

Ἡ Πελοπόννησος κατέστη ἡ ἐστία τοῦ κρατῆρος, ὅθεν ἀνέβλισαν κατόπιν ρύακες ἀνθρωπίνου αἵματος, δοῦσα τὸ παράδειγμα τῆς ἐθνεγερσίας καὶ συμπαρασύρσασα τὰς νήσους καὶ τὴν Στερεάν. Αἱ τρεῖς ναυτικαὶ Νῆσοι, ἐξ ὧν αἱ δύο ἐκ φύσεως προσηρητημέναι εἰς τὰ πλευρὰ τῆς, παρίστανται ἕκτοτε ἐν τῷ μέσῳ ὡς γίγαντες, συνοδευόμεναι ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς πολυκρότου ναυτιλίας των, τοῦ θησαυροῦ τῶν προκρίτων καὶ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ συνδέσμου των. Ἡ δὲ Στερεὰ Ἑλλάς προσέφερε τὸ κλέφτικόν της τουφέκι, τοὺς μὴ προσκυνήσαντας ποτὲ τὸν τοῦρκον Καπετάνους καὶ Ἀρματωλοῦς.

Ἡ Ἑλλάς, οὕτω, παρίστα ὀλόκληρον τὸν βροτολογιγόν Ἄρην, μένεα πνέουσα κατὰ τοῦ τυράννου καὶ τὴν ἐ-

λευθερίαν της επιποθοῦσα. Πανταχόθεν δὲ μία τότε ἀνε-
 δίδετο φωνή, τῆς πατρογονικῆς εὐκλείας ἢ ἐπάνοδος, τοῦ
 ἑλληνικοῦ Γένους ἢ ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τῆς δουλείας
 καὶ τῆς ἀτιμωσύνης τὸν ἐπαχθῆ ζυγόν. Ἐνθους ὁ ζευγη-
 λάτης τῆς Πελοποννήσου ἐρρίψε χαμαὶ τὸ ἄροτρον καὶ
 ἐπροσκύνησε τὸ ἔμβλημα τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας, ἀσπαζό-
 μενος τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ἣν τοῦ Γερμανοῦ ἢ δε-
 ξιά ἐνέπηξεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἀγίας Λαύρας. Ὁ Στε-
 ρεολλαδίτης σύσσωμος κατέβη ἀπὸ τὰ ὄρη, τὴν ἐκπαλαί
 ἐνδιαίτησίν του, καὶ ἐκ τοῦ συστάδην ἐζήτει μὲ τὸν φυσι-
 κόν του ἐχθρόν ν' ἀντιπαλαίση ἐπὶ πεδίου μάχης ὀμα-
 λοῦ καὶ εὐπροσίτου. Ὁ δὲ κάτοικος τῆς Ὑδρας, τῶν
 Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν συσπώμενος τὰς ὀφρῦς ἐσυλ-
 λογίσθη πλέον ὅτι εἶχεν ἐν ἑαυτῷ ἀρκούντως τὴν δύ-
 ναμιν νὰ καταπαλαίση ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἀνείχετο μὲν,
 ποτὲ δὲ δὲν ἐθεράπευεν ἐπὶ τοῦ βράχου του· καὶ ἂν ὑ-
 πηρέτει εἰς τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπετὰν πασσαῖ, ἀπ' αὐτοῦ
 ὁμῶς ἐξαρτᾶτο καὶ νὰ τὸν καταποντίσῃ εἰς τὰ τάρταρα
 τοῦ ἄδου. Γόνιμος ὁ σπινθήρ οὗτος τῆς διασαλπισθείσης
 τότε φωνῆς τοῦ ἔθνους, ἠλέκτρισεν ἐν ἀκαρεὶ τὰ πάντα,
 ἀνεφλόγισε δὲ ὡς καὶ αὐτὴν τὴν ἀπωτάτην ἐσχατιὰν τῆς
 ἑλληνικῆς χώρας, τῆς ὁποίας πᾶσα γωνία καὶ πᾶσα
 ψυχὴ ἐβόησε, ζήτω τὸ Γένος. Ἐρρίφθησαν δὲ ὄλοι εἰς
 τὰ ὄπλα μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, κατ' ἀλήθειαν μηδόλως
 ὑπολογίσαντες ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἐν μιᾷ
 ἡμέρᾳ νὰ καταρρεύσῃ ἦτο ἀδύνατον· ἐδράξαντο ὁμῶς τὰ
 ὄπλα καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς ἐμελλεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διευθύνῃ
 τὰ διαβήματά των.

Πᾶσα σελὶς τῆς ἀνά χειρας διτόμου Συλλογῆς τῶν
 κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 σωτηρίου
 ἔτους γεγονότων μαρτυρεῖ τὴν πολυετῆ ἀγωνίαν τοῦ
 ἔθνους, τὴν διηνεκῆ προσπάθειαν τῶν ἀτόμων, τὸν ζῆ-

λον τῶν κοινοτήτων μικρῶν τε καὶ μεγάλων, τὴν ἀνάσσειν σπουδῆν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ὡς ἐπίσης βεβαιοὶ ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ὄλως δυσκαταμάχιστα καὶ τόσῳ δυσκατόρθωτα, ὥστε ἐδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνέλαβον ὑπεράνθρωπὸν τι ἐπιχείρημα, ἐπαναστάντες καθ' ἡν ἐποχὴν ἡ ὀθωμανικὴ δύναμις ἦτον ἐν πλήρει τῇ παντοδυναμίᾳ της, διετέλει περιποιημένη καὶ σεβομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς βασιλεῖς, θωπευομένη δὲ ἀπὸ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις! Τοῦ Σουλτάνου Μαχμουτ ἡ κυριαρχία κατέχουσα οὐχὶ εὐπόρθητα φημιζόμενα φρούρια, ἐστρατοπεδευμένη ἦτον ἐντὸς τῶν σπλάγγων ἀόπλου λαοῦ, περιφρουρουμένη δὲ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῆς Ἀφρικῆς, διὰ μιᾶς ἐδύνατο νὰ πνίξῃ τῶν Ἑλλήνων τὸ κίνημα ἐντὸς τῆς παλάμης της· πλὴν δῶμεν δόξαν τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων! Τοῦ Θεοῦ ἡ πρόνοια ἐτύφλωσεν αὐτὴν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ της, καὶ ἀνῴρθωσεν ὡς νέον Δαβὶδ διὰ νὰ πατάξῃ τὸν ἀλλόφυλον Γολιάθ, αὐτὸν τὸν τέως δούλον Ἕλληνα, τὸν ἐν τῷ θρησκευματι τοῦ Χριστοῦ ἀπαρεγκλίτως στηριζόμενον καὶ τὰ ἀπαράγραπτα τοῦ ἀνθρώπου δίκαια ἐπιδιώκοντα.

Καὶ ἀληθῶς, ποῦ ἠκούσθη λαὸς εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρισκόμενος, ὡς ὁ τῆς Ἑλλάδος τῷ 1821, ν' ἀναπηδήσῃ ἐνθους πατριώτης ὡς διὰ μαγευτικῆς τινος ράβδου συγκινηθεὶς, καταττόμενος ὑπὸ μίαν καὶ μόνην σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ὀδηγούμενος δὲ ἀπὸ αὐτοχειροτονήτους ἀρχηγούς εἰς τῆς μάχης τὸ πεδίου; Λαὸς, πρὸς ἐξόπλισιν τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐτὰ τὰ ὄπλα τῶν δυναστευόντων καὶ κρατούντων αὐτὸν ἐν ἀλύσσει; Ποῦ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη μετεβλήθησαν εἰς πολεμικὰς τριήρεις; Ποῦ τὰ ἰδιωτικὰ βαλάντια συνεχέντρωσαν ταμεία τοῦ κράτους; Ποῦ βραχίονες ἰδιωτῶν, καὶ τούτων

δούλων λογιζομένων, ανεδείχθησαν ὄργανα λαοσωτηρίας; Ποῦ μέλη κοινοτήτων, ἔμποροι, ἀγνώπτες ἄνθρωποι, ὡς παρ' ἡμῖν στρατάρχαι, ναύαρχοι καὶ κυβερνήται ἀνεφάνησαν; Ἐὶ ἐπιχείρημα τῶν νέων Ἑλλήνων ἀληθῶς ἦτον ὑπεράνθρωπον. Ταῦτα δὲ λέγοντες συνωδὰ μὲ τὰ ἀνὰ χεῖρας μαρτύρια τῶν ἀγώνων τῶν πατέρων μας, δὲν φοβούμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς θέλοντες νὰ περιποιηθῶμεν τὴν περιφιλαυτίαν μας τὴν ἐθνικὴν. Ἄπαγε ὁμολογοῦμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες διανύσαντες μακροχρόνιον στάδιον πολυμόχθου ἀγῶνος ἐν τῷ μέσῳ τῶν φρικωδεστέρων περιπετειῶν, ἔπταισαν, ὠλίσθησαν μεγάλως, δὲν τὸ ἀρνούμεθα· ἀλλὰ χρεωστοῦμεν νὰ εἴμεθα δίκαιοι εἰς τὴν περὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀναφεισῶν, ὡς μὴ ὠφείλει, κρίσιν ἡμῶν, μὴ λησμονοῦντες ὅτι οἱ διαπληκτιζόμενοι ἦσαν ἄνθρωποι, ἀναπηδήσαντες εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ὅτε τὰ πάθη πυρέσσουσιν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ καταστρεπτικοῦ πολέμου ὑποκνίζοντες καὶ τὰ ἡπιώτερα τῶν ἡθῶν. Διὰ τοῦ ἀπαθοῦς διόπτρου ὁ φιλοίστωρ τὰ καθέκαστα τῶν λυπηρῶν γεγονότων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως διερευνῶν, νομίζομεν δὲν θέλει παρίδει ὅτι οἱ πταίσαντες καὶ ἐξοκείλαντες περιεστοιχίζοντο ἀπὸ μυρίας στερήσεις, μήτε παραγνώρισει ὅτι εἰς πᾶσαν βιαίαν μεταβολὴν καθεστῶτων παντοῖου εἶδους ἐλαττώματα ἀναφύονται καὶ εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τοὺς ιδιώτας. Ἄλλως τε πᾶς ὅστις δὲν θέλει νὰ κρίνῃ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα μὲ ἀπόλυτον ἐπιπολαιότητα, πρὸς ὀλίγον δὲ σπουδάσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, θέλει συνομολογήσει, δὲν ἀμφιβάλλομεν, μεθ' ἡμῶν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν τῶν πραγμάτων, παρέστησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγῶνων ἀντίθετα πῶς καὶ ἀντίθετα στοιχεῖα, μόρια διά-

φορα, ἐν ἑαυτοῖς φέροντα τῶν συγκρούσεων τὰ σπέρματα, συνασπισθέντα δὲ καθ' ὃν χρόνον καὶ οἱ προπαρασκευασμένοι δι' ἄλλης ἀγωγῆς καὶ παιδείας ἄνδρες ὡς τὸ παράπαν ναυαγοῦσιν. Ἐκ τούτου ὡς φυσικὴ ἀπόρροια φαίνεται ἀναπτυσσομένη ἡ ἀποβάσα τότε σύγχυσις τῶν ἰδεῶν καὶ φρονημάτων, καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας ἡ νάρκωσις· καὶ ἀληθῶς, πᾶς ἕνας γνωρίζει ὅτι διάφορον τὸ ναυτικὸν ἄθροισμα τοῦ χερσαίου ἐκφέεται, καὶ πάλιν οὐδένα λανθάνει, ὅτι ὅλως διάφοροι ὑπάρχον αἱ ἕξεις τῶν κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα θεβιωκότων ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων Ἑλλήνων. Πρὸς τούτοις, ἀνεγειρομένης τῆς ἑλληνικῆς διανοίας μετὰ τὴν διακήρυξιν πανδήμου ἐλευθερίας, ἐπόμενον ἦτο ν' ἀναδειχθῶσιν αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντιζηλῖαι καὶ συμπάθειαι τῶν ἀτόμων εἰς τὰ καθέχαστα τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ κλύδωνος μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ὅποιαν καὶ πρὸς τὰ καλὰ ἐπέδειξαν παραδόξως οἱ νέοι Ἕλληνας. Αὐτὴ ἡ παγκόσμιος ἱστορία ἐπὶ τέλους μᾶς διδάσκει ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας τῶν λαῶν συγκινήσεις παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ αἱ φιλοτιμίαι ἀναρρίπιζονται μεταξὺ τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν, καὶ αἱ φιλοδοξίαι ἐπηρεάζουσιν ὡς καὶ τοὺς μετριωτέρους τῶν ἀνθρώπων· αὐτὰ δὲ τὰ πάθη τὰ πολιτικὰ ἐν γένει παρὰ πλείστοις ἐμφιλοχωροῦσι. Τὶ παράδοξον λοιπὸν ἂν ἀπαντῶνται μικραὶ κηλίδες καὶ εἰς τὴν μεγάλην παράστασιν δράματος, ὅποιον τὸ ἑλληνικόν, ἐν τῷ μέσῳ σκηνῆς σφαγῶν, λεηλασίας καὶ ἀπογνώσεως; Τὰ παρ' ἡμῖν ἀνθρωπίνως ἐμπесόντα εἰς οὐδὲν δίκαιον εἶναι νὰ λογισθῶσι, κατὰ γενικὴν θεωρίαν ἐξεταζόμενα. Ὁ φιλόσοφος ἱστορικὸς δικαίως δύναται μόνον νὰ καταψηφίσῃ τῶν πρωταθλητῶν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἑλληνικοῦ ὅτι παρ' ὧραν διεπληκτίζοντο, τῆς πατρίδος

κινδυνευούσης. Καί βεβαίως ἂν ἡ μισόκαλος ἔρις δὲν ἐπῆρχετο τῷ 1824—1825, ἐπενεγκοῦσα τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἂν δὲν κατελάμβανε τὸ δυστυχὲς ἔθνος ὁ σάραξ τῆς διχονοίας ἐν ᾧ χρόνῳ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν οἱ πάντες ἐπιτυχῶς ἠγωνίζοντο, τὸ μέλλον μας ἤθελεν εἶσθαι ἄλλο· οὐδεὶς ἀντιλέγει. Πλὴν ποῦ ἐσπούδασαν οἱ πατέρες μας; ποίαν ἔλαβον ἀνατροφὴν; πῶς τῶν καλῶν τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ ἐστερημένοι ἐδύναντο ὅλοι νὰ σεβασθῶσιν ἑαυτοὺς καὶ νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὴν ὑπακοὴν μιᾶς καὶ μόνης φωνῆς, τοῦ Νόμου, ἀγνώστου πράγματος, τῆς πατρίδος, ὀνόματος θεοῦ, τιμαλφοῦς, ἀλλὰ τῆς ὁποίας κέντρον, μοχλὸν, σωτήρα, ἔκαστος ἤθελε νὰ πρεσβεύῃ τὸν ἑαυτὸν του; Τότε ὅλοι ἐνόμιζον ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀξίαν, διότι ἔχαιρον καὶ τὰ αὐτὰ δίκαια, τῆς ἐλευθερίας κηρυχθείσης· μῆτε ἐδυνήθη κανεὶς ν' ἀποβῇ τῶν ἄλλων κυρίως ὑπέρτερος, ὥστε νὰ μονοκρατορήσῃ ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ 'Ελλάδι· ἐκ τούτου δὲ αἱ ἀντιζηλίαι τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, αἱ διενέξεις τῶν ὀπλᾶρχηγῶν, αἱ φατρίαι καὶ τὰ κόμματα, καὶ ἡ σπεῖρα ὅλη τῶν κακῶν ὅσα ἐπλημμύρησαν τὴν ἀτυχῆ πατρίδα καὶ τὴν ὥθησαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου.

Σύρομεν ἐνταῦθα τὸ παραπέτασμα ἀφίνοντες εἰς μεταγενεστέρους νὰ κρίνωσι τὰ καθέκαστα τῆς ἐποχῆς, τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἀφθονον τὴν βλῆν προσφέρομεν, διὰ τὴν κατάρτισιν ἱστορικοῦ ἐθνικοῦ διδάγματος, εἰς φιλόσοφον χεῖρα. Ἐν τοσοῦτῳ τὰ παθήματα τῶν πατέρων ἄς μᾶς γένωσι μαθήματα· ἄς φιλοτιμηθῶμεν δὲ ἡμεῖς οἱ κληρονόμοι τῆς δόξης καὶ τῶν δυστυχημάτων των, οἱ τῆς νέας γενεᾶς ἄνθρωποι, ν' ἀναδειχθῶμεν ἐνάρετοι πραγματικῶς, μόνον γνῶμονα τῆς διαγωγῆς μας ἔχοντες τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν γενικὴν καὶ μεγάλην

Ἑλληνικὴν Πατρίδα καθήκοντος ἐκάστου χρῆστου πολίτου, στηριζομένην εἰς τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν καὶ τὴν ὁμόνοιαν, δι' ᾧν καὶ μόνων τηρουμένων καὶ πρεσβευομένων ἔχομεν ἐλπίδα καὶ πολιτείαν ἠθικὴν νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν καὶ νὰ μεγαλυθῶμεν, καὶ σεβαστοὺς παρὰ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν ἑαυτοὺς νὰ καταστήσωμεν.

Πρὶν δὲ τὸν λόγον καταπαύσωμεν θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν ἀνυπερβλήτον, πρὸς ὀλίγον νὰ μνησθῶμεν τοῦ ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ στοιχείου, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξίς τὰ μέγιστα ἐνεθάρρυνεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς τοὺς μελετήσαντας τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὴν ἀνάστασιν (α).

(α) Οἱ Φιλικοὶ εἶχον κατορθώσει πολλοὺς τῶν ἐγκρίτων ἀνδρῶν τῶν Τριῶν Νήσων νὰ κατηχήσωσιν εἰς τὰ μυστήριά των, ὅτε δ' ἐπλησίαζεν ἡ ἔκρηξις, τὰ ἀπανταχόσε τῆς Εὐρώπης πρὸς ἐμπορίαν διεσπαρμένα πλοῖά των ἔλαβον ἐντολήν, καὶ ἐπανερχόμενα ἔφερον τοῦ ἐμπρησμοῦ τὰς ὕλκας, ὅπλα καὶ πολεμικὰ ἄρματα ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κυβερνώντων αὐτὰ τοιαύτη, ὥστε ὅτε παραλλάττοντες τὸν Μαλέαν εὗρον τὰ συνάδελφά των εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μονεμβασίας ἑλληνικῶς σημαιοφοροῦντα, ἐξίσταντο καὶ αὐτοί, τὰ δὲ γενόμενα μανθάνοντες συνηγαλλίζοντο ὡς θαλάσσιοι δελφίνες ἀνακράζοντες, ζήτω τὸ Γένος.

Εἰς τῶν ἑταιριστῶν τούτων, ὀνόματι Λεῖμονῆς, εὗρέθη κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔτους 1820 ἐν Σπέτσαις, ὅστις ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐκ πατρὸς θεῶν μου ἠτοιμάζετο νὰ ναυπηγήσῃ σκάφος δι' ἐμπορίον· μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν ὁ ξένος διαβαίνων ἀπὸ τὸ ναυπηγεῖον, ἐνθα χαμαὶ ἔκειτο ἡ ξυλεία, τὸν χαιρετᾷ καὶ τὸν συγχαίρει διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, εἶτα δὲ ἀνελήθη. Μετὰ διετίαν ἠνταμώθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀγῶνος· γελῶν δ' ἐμὸς θεῖος διότι ἔμαθε τὰ περὶ αὐτοῦ, τὸν λέγει εἰς τὴν ἀρχαϊκὴν γλῶσσάν του· ἤθευρες τὴν φωνὴν καὶ δὲν μ' ἔλεγετε νὰ μὴ κατασκευάσω τὸ πλοῖον· Ὁ Φιλικὸς ἀπήντησεν· εἶπε δὲ ἐξηρτάτο ἀπὸ ἐμὲ, ἤθελα σὲ κάμει δέκα ἄλλα νὰ ναυπηγήσης.

Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία διὰ τοῦ ἐμπορίου ἔκπαλαι ζωογονομένη, κατὰ τὸ τέλος τῆς ληξιάσης ἑκατονταετηρίδος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου ἀνεφάνη ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ἀνατέλλουσα εἰς τὰς Τρεῖς Νήσους, Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, τοσοῦτον δὲ συντόμως καὶ γοργὸν ἀνεπτύχθη ἐν αὐταῖς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ὥστε δάκτυλος Θεοῦ ἐφαίνετο ὑποδεικνύων τοὺς κατοίκους αὐτῶν ὡς ἐντολὴν θείαν ἔχοντας νὰ ὑπερμαχήσωσι διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ὁμογενῶν των, ν' ἀναδείξωσι δὲ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς τὰς ὀνόμασε σύγχρονος μουσοτρόφος ποιητῆς, τὰς τρεῖς κρηπίδας τῆς ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Καὶ ἀληθῶς πλείστας ὄσας πόλεις παραθαλασσίους ἔσωζεν ἡ δούλη Ἑλλάς πληθυσμοὺς τρεφούσας οὐχὶ εὐκαταφρονήτους, τὸν κερδῶν δὲ Ἑρμῆν ἀσπασθείσας καὶ προαχθείσας, νησιώτας ἄλλους πολλοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον ἠρίθμει, ἀλλὰ τὸ φιλοπόλεμον, τὸ ἀρχαῖκόν ἦθος καὶ τὴν αὐταπάρησιν τῶν νησιωτῶν τούτων ποῦποτε δὲν ἀπαντῶμεν· μάρτυς δὲ τῶν λεγομένων αἱ ἀπειροὶ θυσίαι κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν τριῶν αὐτῶν ἀδελφῶν καὶ ἡ ἐσχάτη πενία μετὰ τὸ τέρμα αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν Τριῶν Νήσων συνετέλεσαν τρία τινὰ, ἡ Ῥωσικὴ προστασία, τὸ ἐπίκιρον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, συνεπαγούσης τὸν ἠπειρωτικὸν πόλεμον, καὶ ἡ ἀνοχὴ τῆς μεγάλης Βρετανίας. Οἱ σύγχρονοι ὑπομνηματισταὶ κάμουν μνεῖαν τῶν δύο πρώτων ὡς κυρίων ἀφορμῶν (α), ἡμεῖς προσθέτομεν ὡς τρίτον αἴτιον τὴν περίθλαψιν τῶν ναυτικῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς αὐτῶν διάπλους πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ τῶν θαλασσοκρατούντων Ἀγγλων,

(α) Θωμᾶς Γόρδων ἱστορ. τῆς ἑλλ. ἐπαναστ. Μετάφρασις Σ. Ι. Κασσιμάτη, Ἀθήνησι 1849. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, σελὶς 40.

Βασιζόμενοι εἰς τὰ ὅσα παρὰ τῶν πατέρων μας αὐτῶν ἀκούσαντες ἔναυλα εἰσέτι διατηροῦμεν, μαρτυροῦντα τὴν ἀλήθειαν τῶν πρὸ πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν γεγυνομένων. Οἱ Ἄγγλοι κατ' ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ὡς γνωστὸν, εἶχον ἀπείρους σαθμοὺς κατὰ θάλασσαν, ἀνδρὲς δὲ ὑπέβλεπον τὴν ἐλληνικὴν ἀνάπτυξιν, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας μῆτε βῆμα εἰς τοὺς θαλασσοπόρους Ἕλληνας ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ κάμωσι. Πλὴν ὄχι μόνον ἀνείχοντο ἐμπορικὰ μας σκάφη ἀκωλύτως τὴν μεσόγειον νὰ διαπλέωσιν, ἀλλὰ μάλιστα ὁσάκις διὰ τὸν φόβον τῶν καταδρομέων, τῶν Βαρβαρέσκων λεγομένων, ἦτοι τῶν πειρατῶν τῆς Ἀλγερίας, Τύνιδος καὶ Τριπόλεως, τὰ βρεταννικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐσυνόδεον φορτηγὰ ὁμοεθνῆ ἢ φιλικὰ, συμπεριελάμβανον ὑπὸ τὴν σκέπην των καὶ τὰ ἡμέτερα πάντοτε, ὁσάκις συνηντῶντο καὶ τὸ ἐζήτουν. Ὅταν δὲ οἱ Ἕλληνες ἤθελον νὰ ἐκβιάσωσιν ἀποκλεισμένους λιμένας, διὰ τὸ ἐπικερδὲς τῆς εἰσκομιδῆς σιτηρῶν, τὸ μοναδικὸν εἶδος τοῦ ἐμπορίου των, εἰς πεινῶντας λαοὺς, θεβαίως δὲν ἐδύναντο παρὰ νὰ τοὺς κωλύωσι. Πάντοτε ὁμως ἐσεβάσθησαν τὸ ἐλληνικὸν ναυτικὸν οἱ ἀγέρωχοι γόνοι τῆς Ἀλβιῶνος, τοὺς δὲ αὐτάς μας ὠνόμασαν πρὸ πολλοῦ πρώτους ναύτας τοῦ κόσμου, ἐστερημένους ὁμως πειθαρχίας.

Τὰ πλοῦτη, τὸ φρόνημα καὶ ἡ στάσις τῶν γῆσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ὀλίγον πρὶν τῆς ἐθνεγεραίας εἶχον συνεξεγείρει τὰς ὑποψίας τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες καὶ σκοπὸν ἔβαλον νὰ διαθέσωσι τὰ πάντα πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν· ἀλλ' ὁ πρῶτος διερμηνεὺς τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητσάκης, προσκαλεσάμενος τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν ἐμποροπλοιάρχων Ἑλλήνων κατὰ τὸν ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1819 εὕρισκοντο εἰς Βυζάντιον, γνωστοποιεῖ αὐτοῖς τὰ μελετώμενα, τοῖς ἀνακαλύπτει τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας,

τοῖς προσθέτει δὲ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προΐσταμένου του πρέσβεως, ἀντιπροσώπου τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Στρογγονόφ, νὰ μηνύσωσιν εἰς τὰς κοινότητας τῶν Τριῶν Νήσων, «ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Πύλη σκοπεύει νὰ στείλῃ τὸν διερμηνέα τοῦ «μεγάλου Ναυάρχου παρ' αὐταῖς συνεπιφέροντα προτάσεις καὶ ὑποσχέσεις ὑπόουλους, οἷον νὰ ᾔναι τοῦ λοιποῦ «ἐλεύθεροι καὶ ἀφορολόγητοι οἱ νησιῶται τοῦ παντός, «προνομιοῦχοι δὲ ὑπὸ τὴν σημαίαν τὴν ὀθωμανικὴν «κ. τ. λ.» Ταῦτα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σαγηνεύσωσι τοὺς Ἑλληνας, ὥστε νὰ πεισθῶσι ν' ἀπεκδυθῶσι τὴν Ῥωσικὴν προστασίαν, καὶ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν πλεκτάνην τῆς τουρκικῆς πλεονεξίας.

Τούτων γνωσθέντων, οἱ πρόκριτοι τῶν Τριῶν Νήσων προεμελέτησαν καὶ τὴν ἀπάντησιν. Τὸ δὲ ἔαρ τοῦ 1820 περὶ τὰ μέσα τῆς τεσσαρακοστῆς καταίρει ἐπὶ τῆς Πελοποννησιακῆς παραλίας ἀπέναντι τῆς Ὑδρας πολεμικὸν Ὀθωμανικὸν πλοῖον φέρον τὸν μέγαν διερμηνέα (δραγομάνον) τοῦ ὀθωμανικοῦ ναυάρχου (Καπετὰν πασσᾶ), ὅστις παρασταθεὶς ἐνώπιον τῶν Κοινοτήτων, ἀνέφερε τὰ αἰτία τῆς προσελεύσεώς του, εἶτα ἐκτυλίξας μεγάλα καὶ ὀλόχρυσα φερμάνια, ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς νησιώτας τὴν πολυεσπλαγχνίαν τοῦ κυρίου των Σουλτάνου καὶ τὴν δι' αὐτοὺς μέριμνάν του. Ἐπὶ τούτῳ δὲ τοὺς περικαλύπτει μὲ τὴν ὑψηλὴν εὐμένειαν τοῦ Παδισάχ, καὶ τοὺς κηρύττει δυνάμει τῶν χρυσοβούλλων ἐλευθέρους ἀπὸ τοῦδε, χαίροντας δὲ ἴσα δίκαια καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ πλήρη ὅμοια προνόμια μὲ τοὺς κρατοῦντας, ὑπὸ τὸν ὄρον ν' ἀποτινάξωσι τὴν σκέπην καὶ προστασίαν τῶν ξένων σημαίων κ. τ. λ.

Οἱ πολυπαθεῖς καὶ πολὺπειροὶ ναυτικοί, οἱ ἄλλως διορῶντες τὰ πράγματα, τούτων ἀχρασάμενοι, ὑπεκρίθη-

σαν τὴν μεγαλητέραν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐνώπιον τοῦ μεγάλου διερμηνέως, εὐχαρίστησαν δὲ τὰ μέγιστα αὐτὸν διὰ τὰς ἐπιδαφιλευομένας αὐτοῖς δωρεάς, δείγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης τοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ὅσον περὶ τῆς ιδιότητος τῆς σημαίας ἐκάστου πλοίου ἀπεκρίθησαν, ὅτι λυποῦνται μὴ δυνάμενοι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ προτεινόμενα, καθότι τὰ πλοῖα ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς Ῥώσσοις ἐμπόρους ιδιοκτητίας, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνέχονται παρὰ κατ' ἐλάχιστον μέρος εἰς αὐτὰ κ. τ. λ. Οὕτω διέφυγον τοὺς ὄνυχας τοῦ λέοντος τῆς ἡμισελήνου, καὶ τὸν ἀφευκτον κίνδυνον ν' ἀπολέσωσι τότε οἱ νησιῶται τὰ πλοῖά των· ἀναμφιβόλως δὲ μόλις ἤθελον τότε κατεβάσει τὴν προστατεύουσαν ξένην σημαίαν, ἡ Ὀθωμανικὴ δυναστεία ἤθελε τὰ δημεύσει, ὡς καὶ πᾶσαν περιουσίαν τῶν κατοίκων, ἐπὶ τέλους δὲ περιβάλλει μὲ τὴν μαύρην κίδαριν τὸ μέτωπον ἐκείνων οἵτινες ἐμελέτων νὰ ἀντιτάξωσι κατ' αὐτῆς στήθος ἡρωϊκὸν καὶ ν' ἀναδειχθῶσιν ἄνδρες ἐξαισιοί, τοῦ ἔθνους των δὲ σωτῆρες καὶ εὐεργέται (α).

Οὕτω λοιπὸν ἡ θεία Πρόνοια προώρισε μακρόθεν τρεῖς μεγάλας ἐπὶ γῆς χριστιανικὰς δυνάμεις ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν πολυπαθοῦς ἔθνους, ποικιλο-

(α) Mémoires sur la Grèce par Maxime Rayabaud, tome 1er page 307, Paris 1825. «L'île de Spezzia avait donné le signal de l'insurrection sur mer. Ipsara y répondit, et l'ardeur du Capitain Antoni (papa Oeconomos) fit éclater les habitants d'Hydra le 6 avril (1821) suivant. Ces trois rochers, supports des forces maritimes de la Grèce, furent dès ce moment les garants les plus solides de la future indépendance de l'archipel et des Provinces du continent; Le premier cri de la liberté renaissante y avait renouvelé le mot d'ordre de la Sala-

τρόπως μὲν αἱ τρεῖς ἐνεργοῦσαι, συμμέτρως δὲ ἐκάστη πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν φύσιν τῶν μέσων καὶ τῶν ἀναγκῶν, τῆς προσφερομένης ἔνθεν, ἡ Ῥωσσία ἐπιστεγάζουσα τὰ ἐμπορικὰ μας σκάφη παρίσταται μὲ τὴν δύναμιν τοῦ κυμαίνοντος αὐτοκρατορικοῦ ἀετοῦ τῆς, ἔνθεν δὲ τὸ μεγαλεπήβολον τῆς Γαλλίας πνεῦμα καὶ ὁ δαιμόνιος αὐτῆς Βοναπάρτης, ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης τὸν Ἄρην παρακολουθοῦντες, ἐπροκάλεσαν τοὺς θαλασσίους ἀποκλεισμοὺς καὶ τὸ κερδαλέον τῆς σιτοπομπίας, ὅθεν οἱ ναυτικοὶ Ἕλληγες ἐπλούτησαν τῆς μεγάλης Βρεταννίας ἐπὶ τέλους ὁ λεοπάρδαλος ὑπεμεϊδία εἰς τῶν δελφίνων τοῦ Αἰγαίου τὴν θαρραλέαν ποντοπορίαν καὶ τὸ ὠκύπορον τῶν νηῶν των, ἕως οὗ ἐπελθόντος τοῦ ἀνωθεν ὠρισμένου χρόνου, τῶν τριῶν μεγάλων τούτων χριστιανικῶν δυνάμεων οἱ κολοσσιαῖοι στόλοι συνηντήθησαν ὑπερηφάνως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Σφακτηρίας καὶ ἐπεσφράγισαν διὰ τοῦ χριστιανικοῦ αἵματος τῶν τέκνων των, ἀφειδῶς αὐτόθι ρέυσαντος τὴν 27 ὀκτωβρ. 1827, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν διὰ τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ τουρκοαιγυπτιακοῦ στόλου ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Πύλου, καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς ἀπελάσεως τῶν ἀγαρηνῶν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου τὸ κλεινὸν ἔδαφος. *Εὐεργεσία*

mine. — Le patriotique devouement des habitants de ces trois îles sera à jamais au dessus de tout éloge; ils transformèrent en vaisseaux de guerre leurs navires marchands, consacrant à cette destination nouvelle des fortunes péniblement acquises par des longs travaux et des fréquents dangers. Exemple mémorable dans les fastes des nations industrielles et marchandes que l'on peut proposer à des peuples fiers de leur civilisation et chez qui la classe des trafiquants prétendent au rang le plus distingué. »

πρὸς ἡμᾶς ἀκαταμέτρητος, προκαλέσασα τὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς μονάρχας, τοὺς ναυάρχους καὶ τοὺς λαοὺς τῆς μεγάλης Βρεταννίας, τῆς φωτεινῆς Γαλλίας καὶ τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσίας.

Ποσῶς βέβαια δὲν εἶναι ζήτημα ἂν ναυτικοὶ ἄνδρες τὸν κερδῶν Ἑρμῆν ἐπιδιώκοντες ἐπλούτησαν· ὅχι ὀλίγα τούτου φέρονται παραδείγματα πάλαι τε καὶ νῦν. Τὸ πλείστου λόγου ἀξίον φαινόμενον εἶναι πῶς ὑποτελεεῖς λαοὶ καὶ ὀλιγοπληθεῖς, ὡς οἱ ἐπὶ τῶν τριῶν ξηρῶν βράχων διατελοῦντες, προσωκλειώθησαν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐμπόλεμον πνεῦμα ἐξάαιρετον, καὶ διετήρησαν ἀνεξαρτησίας χαρακτῆρα τοιοῦτον, ὅποιος ν' ἀναδείξη ὠφείλε σεβαστὰς ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ τὰς διασκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας μικρῶν συλλόγων ἐν τῷ μέσῳ ὀλοκλήρου τῆς βαρβάρου Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων οἱ κάτοικοι ἐπὶ τουρκοκρατίας ἔχαιρον τινὰ προνόμια, ὅτι ἢ πίεσις παρ' αὐτοῖς τοῦ δυνάστου δὲν ἐμφιλοχῶρει, ἀλλὰ τούτου αἷτιον πασίγνωστον ἦτο ἢ ἀνυπέβλητος ἀνάγκη τοῦ νὰ ἔχῃσι πειθήνιον τῶν ναυτικῶν μας τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν ἐκδρομὰς τῶν ὀθωμανῶν οἱ ἀρχιναύαρχοι, οἱ συνετώτεροι τῶν ὁποίων πρὸς αὐτοὺς πολλάκις καὶ φιλανθρωπότερον νὰ προσφέρωνται ἠναγκάζοντο (α). Οὐχ ἦττον ὁμως ὑπὸ τὴν

(α) Τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ Χουσεῖν πασσαῆς, ἀρχιναύαρχος τοῦ Σουλτάνου Σελῆμ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, γαμβρὸς δ' αὐτοῦ ἐπ' ἀδελφῆ, ὅστις ἐλέγετο καὶ Χριστιανοῦ πατρὸς τέκνον. Εἶχε περὶ πολλοῦ τὸν ἐξ Ἰδρας Γεώργιον Βούλγαριν, τὴν Ναυαρχίδα διευθύνοντα, καὶ ὠμολογεῖτο μεταδοτικώτατος. Τῷ 1803 κατῆλθεν εἰς τὸ Αἰγαῖον φθινοπώρου φθινοντος, καὶ ἐπεσκέφθη τὰς Τρεῖς Νήσους, ἔπου τὸν ὑπεδέχθη-

διενεκῆ διετέλουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπέμπωσιν ἐτησίως νεοσυλλέκτους ὑπερετήσοντας εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὀθωμανικὸν ναυτικὸν κατ' ἰδίαν αἱ τρεῖς Κοινότητες, καὶ δῶρα ἄφθονα, ὅπως ἐμπλήσωσι τὴν ἀπληστίαν τῶν ἐν τέλει, πολλάκις νὰ ἐπιστέλλωσι, καὶ ἄλλας δὲ συνεισφορὰς κατὰ τὰς περιστάσεις οὐχὶ τυχαίας νὰ συνεπιχορηγῶσι.

Καίτοι δὲ τὴν δυναστείαν τῶν ὀθωμανῶν ὑπηρετοῦντες τῶν Τριῶν Νήσων οἱ κάτοικοι, ὑπέκειντο ὁμοῦς εἰς μυρίας ὄσας ἐνέδρας τῶν κρατούντων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου των, μάλιστα δὲ τὴν σιτοπομπίαν μετερχόμενοι. Ἐνθεν μὲν, τὰ πειρατικὰ πλοῖα τῶν Ἀλγερίνων καὶ τῶν συνεταίρων των τῆς Τύνιδος καὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Τριπόλεως πειρατῶν, τὸν αὐτὸν μέγαν Σουλτάνον ἀναγνωρίζοντων κυριάρχην, ὑποτελεῖς τοῦ ὁποίου ἦσαν καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, ἐδίωκον τὰ ἐμπορικὰ αὐτῶν σκάφη ἀπηνέστατα, ἐξ ὧν συλλαμβανόμενα τινὰ ἔστιν ὅτε ἀπήγοντο εἰς φρικώδη αἰχμαλωσίαν· ἐνθεν δὲ ἡ ἀπληστία καὶ βαρβαρότης, συνήθη προσόντα ἐκάστου σατράπου, κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τῆς αὐτοκρατορίας παραίτια ἐγένοντο τυραννικῶς νὰ ἀπεμπολῶνται τῆς Δήμητρος τὰ δῶρα,

σαν ἀξιοπρεπέστατα. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῇ Ἵψηλῇ Πύλῃ εἶχε τότε γίνεαι μῆνυσις ὅτι ἐν Σπέτσαις ναυπηγοῦνται φρεγάται παρὰ τῶν ἀπίστων, ὁ Χουσεῖν Πασσᾶς καταβάς εἰς τὸ ναυπηγεῖον καὶ καταμετρήσας τὰ δύο ἐν τῇ ξηρᾷ ἔτι πλοῖα αὐταῖς χερσίν, εὔρε τὸ μὲν τοῦ Θεοδωράκη Μέξη πήχεων 40 (ἦτοι γαλλικῶν ποδῶν 120) τὸ δὲ τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου πήχεων 37 κατὰ τὸ μῆκος τῶν τροπίδων· ἀνεβόησε δὲ, «καὶ ὁμοῦς τοιαῦτα ὄντα τὰ πλοῖα, τὰ κατήγγειλαν ὡς πολεμικὰ « καὶ ἐπίφοβα· ὁ Θεὸς νὰ σᾶς τὰ χαρίση, καὶ νὰ δώσῃ τοῦτων « μεγαλήτερα νὰ ἀποκτήσητε. »

λίαν δὲ βαρυτίμως εἰς τοὺς πατέρας μας. Ἡ κατάσταση δὲ αὐτὴ τόσῳ μᾶλλον δυσφόρητος ἀπέβαινε, καθόσον πολλάκις, καὶ τὸ συνηθέστερον κατ' εἰσήγησιν τῆς πλεονεξίας αὐτῶν τούτων τῶν τοπαρχῶν, ἀπηγορεύετο ἀπανταχόθεν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους τῶν σιτηρῶν ἢ ἐξαγωγῇ παρ' αὐτῆς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης· ἡ δὲ ἀπαγόρευσις συνεπέφερε τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν ἀκόλουθον ταύτης ἐμπόλεμον καταδίωξιν ἐκ μέρους τῆς δεσποζούσης ἐξουσίας (α).

(α) Τῷ 1810 περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀυγούστου ὁ Βασιλεὺς Ν. Λαζάρου μὲ τὸ τρικάρταρον αὐτοῦ πλοῖον 34 πῆχων, 14 χιλιάδων κοιλῶν, ὀνόματι δὲ ὁ ἅγιος Νικόλας, ὑπὸ τουρκικὴν σημαίαν μὲ πυροβόλα 14 ὀπλισμένον καὶ ἄνδρας ἐπ' αὐτῷ 63 μὲ τὸ μερίδιον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰωνίας πρὸς ἀνεύρεσιν αἰτοφορτίου· ἐπιτυχόντες δὲ τοῦ ζητουμένου, ἐσυμφωνήθη νὰ γένη ἡ ἐπιβίβασις τοῦ σίτου μεταξὺ Χίου καὶ Ψαρῶν εἰς τὰ πανιὰ διὰ πλοιαρίων, λάθρα δὲ, διότι αὐστηρὰ ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν. Τὸ ἔργον ἐξετελέσθη ἐν συντόμῳ, καὶ ἀποπλεύσας ἐκείθεν ἔφθασεν εἰς Σπέτσας, τὴν ἰδίαν πατρίδα· μία δὲ φεργάτα πρώτης τάξεως ὀθωμανικῆ, σταθμεύουσα ἐν Χίῳ καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν ἐπαγρυπνοῦσα καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν Ἀσιατικὴν περιφέρειαν, γνωσθέντος τοῦ γεγονότος, τρέχει δρομαίως καταδιώκουσα τὸν τολμητῆαν Ἕλληνα τὸν τοιαῦτα ἐπιχειρήσαντα ὑπὸ τὰ πυροβόλα τῆς τόσῳ δὲ μᾶλλον δικαιοτέρου ὁ διοικῶν αὐτὴν ὀθωμανὸς ἐφαίνετο δυσσασχετῶν καθ' ὅσον πρὸ μικροῦ εἶχε συλλάβει τὸν Κ. Μεθενίτην, Ἰδραϊώτην, τὰ αὐτὰ διαπραξάμενον, εἶχε δὲ αὐτὸν μεθ' ὅλου τοῦ πληρώματος ἐντὸς τῆς φεργάτας σιδηροδέσμιον, τὸ δὲ πλοῖον μὲ τὸ φορτίον ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐδημεύθη. Καταπλέει ὁ ὀθωμανὸς τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἕλληνοσ πλοιαρχοῦ ἐν Σπέτσαις καὶ ζητεῖ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐθημερόν· ἡ ἐμφάνισις τοῦ μεγάλου τούτου πολεμικοῦ πλοίου, τὸ ἔντονον τῶν πραραστάσεων τοῦ διοικούντος αὐτὸ, καὶ

Ὁ κερδῶος ἄρα Ἑρμῆς, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δὲν παρίστατο τόσον πολὺ εὐπρόσιτος τοῖς πᾶσι θεός, καὶ ἐπίζηλος ὤφειλον, διὰ νὰ προσεγγίσωσιν οἱ τούτου μύσται εἰς τὰ ἄδυτα τῶν βωμῶν του, νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἄλλων μέσων τὴν ἀρωγὴν, ἔπρεπε νὰ θύσωσιν εἰς Ἄρην τὸν Ἑρεσίπολιν, ν' ἀτενίσωσιν εἰς Ἀθηναῖν τὴν γλαυκῶπιν, νὰ δαμάσωσι δὲ τὸν ἀτίθασσον Ποσειδῶνα·

τὸ δυσχερὲς τοῦ πράγματος ἔφερον εἰς μέγαν θόρυβον τὴν νῆσον ὄλην καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, εἰς ἀμηχανίαν δὲ ἐσχάτην τοὺς οἰκοκυραίους περιέστησεν. Οὗτοι ὑποκρίνονται ἄγνοιαν τῶν γεγονότων, ὑπόσχονται δὲ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ καταπλεύσαντος πλοίου, καὶ ἐπὶ τούτῳ στέλλονται ἐπιτροπαὶ πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ παραστάσεις πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ γίνονται, ὅπως εὐρεθῆ τρόπος ν' ἀπαλλαχθῆ ἡ Κοινότης ἀπὸ τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν τόπον καταστροφὴν· ἀλλ' ὁ ἐμποροπλοίαρχος ἀπήντησεν, ὅτι δὲν παραδίδει μῆτε πλοῖον μῆτε φορτίον, παρὰ μὲ τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς του. Ὅλοι δὲ οἱ συμπλωτῆρες καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, περὶ τοὺς 120 ῥωμαλέους ἄνδρας, ἀναλαμβάνουσι τότε τὸ μέγα καὶ δυσχερὲς ἔργον ν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῆς εἰας μέχρι τῶν ἐσχάτων. Ἐν τούτοις ὁ γηραιὸς πρόκριτος πατὴρ τοῦ καταδικωμένου διαβρῆγγυται εἰς τὸ πάθος τοῦτο, καταφεύγει εἰς παρακλήσεις παρὰ τῷ υἱῷ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν, τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀντιστάσεως προσδεόμενος. Εἰς μάτην ὁμως! ὁ νεανίας ἀδιάσειστος μένει, μελετᾷ καὶ ἐπιχειρεῖται περὶ τῆς ἀντιστάσεως. Τούτων γενομένων, κοινῆς συνελεύσεως καὶ πάλιν συγκροτηθείσης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνώπιον τοῦ δῶκτου ὀθωμανοῦ, ἀναπτύσσουσιν αὐτῷ τὰ πρακτικὰ των οἱ πρόκριτοι, ὁμολογοῦσι τὴν ὀλοσχερῆ ἀποτυχίαν τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν πρὸς εὐχαρίστησιν του, ἐπὶ τέλους δὲ δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν συμπάρεδρόν των τοῦ τολμηροῦ Σπετσιώτου νεανίσκου γεννήτορα, ὅστις ὀδυρόμενος παρρησίᾳ δικεβδαισι ὅτι δὲν τὸν γνωρίζει διὰ υἱόν, ὅτι τὸν ἀπεκέρυξε καὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλικοῦ πλοίου υἱός, πλοῖον καὶ τὸ

ταῦτα ἐβουλεύθησαν οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ νὰ τὸ διαπράξω-
σιν ἐκατόρθωσαν.

Ἡ γενεὰ τῶν πατέρων μας δὲν εἶχε πρόχειρα εἰς τὴν
μνήμην αὐτῆς τὰ ἄθλα τῆς ξηρᾶς· ἤκούοντο τινὰ κλέ-
φτικα τραγοῦδια κᾶπποτε εἰς τὰς πανηγύρεις
τῶν τὰς ἀρχαιοτύπους, εἰς τὰ συμπόσια τῶν τὰ ἰδιόρ-

φορτίον. Ὁ ὀθωμανὸς μένεα πνέων, μεταφέρει τὴν φρεγάταν
ἀμέσως ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ πορθμοῦ ὅθι ἦτο ἠγκυροβολημένη,
ἐνώπιον τοῦ στομίου τοῦ λιμένος καὶ τοποθετεῖ αὐτὴν εἰς θέ-
σιν προσβολῆς. Ἦτο ἡ ἡμέρα περὶ τὴν κλίαιν της.

Ἐν τούτοις ὁ πλοίαρχος Βασίλειος Ν. Λαζάρου τὰ πάντα
προδιαθέσας, δὲν χάνει καιρὸν, ἀλλ' ἀναβάς με ὄλον τὸ πλήρω-
μα καὶ τοὺς συμβοηθοὺς εἰς τὸ πλοῖόν του, ἀνασπᾷ τὴν ἄγκυ-
ραν, ἦτο δὲ ὠραία πανσέληνος, προσπλέει ἕως τὴν πρῶραν τῆς
φρεγάτας διὰ τὸν ἀντιπνέοντα ἄνεμον, ὅτε καὶ ὑφίσταται δις
τὸ πῦρ τῶν κανονοστοιχιῶν της, καὶ ὑποφέρει ζημίας τινάς,
ἀντιστρέφων δὲ τὴν πρῶραν πρὸς τὸ πέλαγος γίνεται ἀφανής.
Ὁ Τούρκος τὸν καταδιώκει, ἀλλὰ βραδύνει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν
ταύτην, παραπλέει δὲ πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου διὰ νὰ ἐπι-
τεθῆ εἰς τὸ πέλαγος ἀντιστρόφως ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ.

Ὁ δὲ Β. Ν. Λαζάρου μόλις πελαγίσας, τὴν νύκτα, ἀπεβί-
βασε τοὺς συναίτους του τοὺς βοηθήσαντας αὐτὸν κατὰ τὸν
ἐκπλουν εἰς μίαν ἄκραν πρὸς μεσημβρίαν τῆς νήσου, καὶ πλέει
εἰς τὸν προσδιορισμὸν του· τὴν δὲ ἐπαύριον ἡ φρεγάτα βλέ-
πουσα αὐτὸν μετέωρον καὶ μὴ ταχυπλοοῦσα, ἐχαιρέτησε τὸν
ἀτίθασσον Ἕλληνα με συνεχεῖς πυροβολισμοὺς, εἶτα ἀνέστρε-
ψε τὴν πρῶραν πρὸς τὴν νῆσον, καὶ ἠγκυροβόλησεν ἐνώπιον
τῆς πόλεως ἐν τῷ πορθμῷ.

Ὁ δὲ πλοίαρχος ἀποβίβασθεις εἰς τὴν ξηρὰν, συγκαλεσά-
μενος τοὺς ἐγκρίτους, ἐξητήσατο τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον
ἀπὸ τὸν τόπον, ἄλλως ἠπειλήσεν ὅτι θέλει μετέλθει βίαια
μέτρα. Ἐν τούτοις οἱ πολυπειροὶ ναυτικοὶ Σπετσιώται εἶχον
μελετήσει καὶ τὰ πρὸς ἀπάντησιν. Ὅλοι δὲ ἑμοθημαδὸν τῷ ἀ-

ρυθμα (α). Οί γέροντες τὰ περιέφερον εἰς τὰ χεῖλη των, διότι οἱ προπάτορές μας ἦσαν χερσαῖοι, ἀλλ' ἡ νέα γενεά, καὶ ὀμιλοῦμεν διὰ τὴν μετὰ τὴν ἐκρηξίν τῆς μεγάλης Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἐποχὴν, προσήλωσεν ἀλλαχόσε τὴν διάνοιάν της· διαφόρους χώρας ἐντὸς τῆς Μεσογείου λεκάνης περιηγουμένη, ἤκουε καὶ ἔβλεπεν αὕτη διαδραματιζόμενα μεγάλων ἐθνῶν ἀξιοθαύμαστα ἔργα, μεγαλεπηθόλων ἀνδρῶν πράξεις καὶ κατορθώματα ἀπίστευτα. Ὅλος ὁ παρ' ἡμῖν κόσμος περιέστρεφεν εἰς τὸ στόμα του τότε τὸν Βοναπάρτην καταβαίοντα τὰς Ἄλπεις, τὸν Μασσέναν πολιορκούμενον ἐν τῇ πόλει τῶν Γενουησιῶν, τοὺς Γάλλους εἰς τὴν Αἴγυπτον καταίροντας, τὸν δὲ ἀτρόμητον Νέλσωνα πανταχοῦ πα-

πήντησαν, ὅτι ὁ τόπος καὶ οἱ ἐγκριτοὶ ἔκαμαν τὸ πρὸς τὴν δεσπόζουσαν ἐξουσίαν χρέος αὐτῶν, παρέδωκαν ἅμα ἐλθόντος τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ πλοῖον, ἀλλ' αὐτὸς ὁ διοικητὴς τῆς φρεγάτας ἐπρόδωσε τὸ καθήκόν του, ἐδώροδοκῆθη δὲ ἀπὸ τὸν πταιστην καὶ τῷ ἔδωκε καιρὸν νὰ γενῆ ἀφανής. Ταῦτα δὲ πάντα δὲν θέλουν λείψει νὰ κάμωσι κατεσπευσμένως μάλιστα γνωστὰ καὶ πασιφανῆ εἰς τὸν ἀρχιναύαρχον πρὸς ἱκανοποίησίν των ἐνώπιον τῆς Ἰ. Πύλης.

Ὁ δυστυχὴς Τοῦρκος χάνει τὸν νοῦν του εἰς τὴν τοιαύτην ἔντονον ἀπάντησιν τῶν ἐγκρίτων, καὶ θορυβεῖται, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπικαλούμενος τὸ ἕλεός των, ἅμᾶν ἐφέντιμ (πρὸς Θεοῦ, Κύριοι) βοᾷ, μὴ, καὶ ἐγὼ φεύγω διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλήσω· οὕτω καὶ ἔγεινε.

(α) Τοιαῦτα ἦσαν τὰ τραγούδια τῶν ἄρματων τοῦ Σουλίου, τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, καὶ τ' ἀφορῶντα τοὺς κλέφτας τῆς Πελοποννήσου. Ἐκ τῶν τελευταίων περιώνυμος ἐστάθη ὁ Ζαχαριάς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῶν πλοίων ἐν Σπέτσαις μετεδόθη, τὰ δὲ ἄθλά του εἰς τὰ στόμα-

ρόντα. Ὡς καὶ αὐτοὶ τῶν πληρωμάτων ἐκάστου πλοίου οἱ παῖδες διηγοῦντο ἐνθουσιωδῶς, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐστίας των, τὴν ἀνδρίαν μεθ' ἧς οἱ Ἴσπανοὶ καὶ αἱ Ἴσπανίδες ἐμάχοντο, τὸν ἡρωισμόν μεθ' οὗ οἱ Κελτίβηρες οὗτοι ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Γάλλους, σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ πατρῶον ἔδαφος ὑπερασπιζόμενοι κατὰ τῆς τρομερᾶς ἐπιδρομῆς τῶν λεγεώνων τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν διθυράμβων τούτων τοῦ καιροῦ περιῆλθεν εἰς τῶν ναυτικῶν μας πληθυσμῶν τὰς χεῖρας ἀνωθέν πως ῥιφθεῖσα, βίβλος ἀπλούστατα γεγραμμένη, περιέχουσα δὲ τὰς πράξεις τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ὅλοι οἱ ναῦται περιστοίχιζον, ἐν τῇ νημεῖα καὶ ἀπρα-

τα τῶν γειτόνιων Σπετσιωτῶν ὁσημέραι ἀνεστρέφοντο. Ἐπὶ τούτου, ὁ μακαρίτης Μανουὴλ Τομπάζης μᾶς διηγήθη περιεργον ἱστορικὸν ἀνέκδοτον, τὸ ἐξῆς.

« Παις ὢν ἐταξείδευε μετὰ τοῦ πατρός του καὶ ἀπὸ ἐναντίου ἄνεμον προσωρμίσθησαν ποτὲ εἰς Νεόκαστρον, ὅθι ἀπὸ τὰς αὐτὰς αἰτίας ἠγκυροβολημένος ἦτο πρὸ ἡμερῶν καὶ ὁ Νικόλαος Λάμπρος ἐκ Σπετσῶν, γνωστὸς καὶ φίλος τοῦ γέροντος Νικολάου Τομπάζη. Ὁ Λάμπρος εἶχε συνδέσει φιλίας μετὰ τοῦ Ἀγᾶ τοῦ τόπου, εἰσεῖξε δὲ καὶ τὸν συνάδελφόν του Ὑδραϊώτην. Ὁ τοπάρχης τοὺς ἐφιλοφρόνησε δεόντως* μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν τοὺς ἐπροσκάλεσε νὰ συνευωχηθῶσιν. Οἰκείος ἦτο τοῦ Τούρκου ὁ Λάμπρος, καὶ τῆς εὐθυμίας τῶν συνδαιτημένων προαγομένης, προσεκλήθη παρ' αὐτοῦ νὰ τραγουδήσῃ. Ὁ Λάμπρος ἐζήτησε τότε τὸ μουσικὸν ὄργανόν του καὶ ἤρχισε νὰ κιθαριρῆθῃ.

Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὰ

Καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνια,

Διψᾷ καὶ ὁ δόλιο Ζαχαριάς

Γιὰ τούρκικα κεφάλια.

Εἰς τὴν πρώτην δὲ ταύτην στροφὴν διακόψας ἀποτείνεται γοργῶς, ἀρχαϊκῶς δὲ πρὸς τὸν φιλοφρονοῦντα δεσπότην, καὶ τὸν λέγει* « νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ, ἀγᾶ μου, τὸ τραγοῦδι τὸ λέγει! »—δὲν πειράζει, τὸν ἀπαντᾷ μετὰ χάριτος ὁ Τούρκος, βεῖζη Νικόλα (πλοίαρχε Νικόλαε) ἐξακολουθεῖ. κτλ.

Ταυιάτῃ ἦτο ἡ στάσις τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν ἀπέναντι τῶν κρατούντων.

ξία τῆς θαλασσοπλοίας πλειστάκις εὑρισκόμενοι, τὸν γραμματέα τοῦ πλοίου ὅστις ἤξευρε ν' ἀναγινώσκη, καὶ ἐνθουσιῶντο ἀκροαζόμενοι τὰ καθέκαστα τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Μεγάλου Μακεδόνα· κατόπιν ἠκούσθησαν τὰ ἄσματα τοῦ Ῥήγα, ἀλλ' ὑποκώφως πως διὰ τὸν φόβον τῶν κρατούντων. Τέλος δὲ, συνέπεσε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ τύπου σπουδαῖόν τι συγγραμμάτιον τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἐξ Ἄνδρου σοφοῦ Θεοφίλου Καίρη, σαφὸν πόνημα, Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἐπιγραφόμενον, συνιστάμενον δὲ εἰς βιογραφίας ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων αἱ προτομαὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστου τεύχους ἐφέροντο. Περιελθοῦσα κατὰ πρῶτον τὰ σπουδαστήρια ὅλων τῶν γραμματισμένων τοῦ καιροῦ ἐκείνου νησιωτῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα, ἡ ζωνρὰ αὕτη τῶν προγόνων μας εἰκὼν (α) μετετέθη κατόπιν εἰς τῶν ναυπηγῶν τὰς χεῖρας· οὗτοι δὲ ἐντεῦθεν ἀρυόμενοι τὴν ὕλην τῶν παραστάσεων ὡς ἀπὸ πολυχεύμονα πηγῆν, ἐκόσμου τὰς πρῶρας τῶν ἐλληνικῶν νηῶν μὲ τὰς προτομὰς τοῦ Λυκούργου, τοῦ Θροσυβούλου κτλ., τοῦ μὲν ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ πλοιάρχων κατὰ προτίμησιν ἀσπαζομένου τὸν φέροντα τὸ κράνος Τιμολέοντα ἢ

(α) Τὸ ὄψος τοῦ πονήματος τούτου ἦτο λίαν νευρῶδες, εἰς ἐκλεκτὴν μὲν γλῶσσαν συντεταγμένον ἀλλ' εὐληπτον. Σκοπὸν εἶχε νὰ προδιαθέτῃ τοὺς Ἑλληνόπαιδας εἰς μίμησιν τῶν ἀρετῶν αἰτινες ἐκόσμου τοὺς ἀθανάτους προπάτοράς μας, ἀναρρίπιζον εἰς τὰς τρυφεράς καρδίας των τὸ ἔθνικόν αἶσθημα. Ἐνθυμοῦμαι τὸ προοίμιον τῆς τοῦ Περικλέους βιογραφίας ἀρχόμενον οὕτως· «Ἐξοχος εὐπατρίδης καὶ μεγαλόνοος ἄνθρωπος ὁ Περικλῆς κτλ.» Δὲν εἶδον ποῦποτε πλέον ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητός μου τὸ πολύτιμον αὐτὸ πόνημα· ἀγνοῶ δὲ ἂν εὑρίσκεται εἰς τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην τοῦ κράτους, καὶ εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ γίνῃ ἢ μετατύποισός του.

Ἐπαμινώνδαν κτλ., τοῦ δὲ τὸν ἔχοντα μόνον τὴν ἐκ φύλλου ἐλαίας ταινίαν ἐπὶ τῶν κροτάφων Περικλῆν τὸν Ἄθηναϊον, ἢ Φιλοποίμενα τὸν Μεγαλοπολίτην κτλ.

Καινοτομοῦντες ἀπὸ πνεῦμα ἰδιορρυθμίας ἐθνικῆς εἰς τὸ εἶδος τῆς ναυπηγίας, οἱ νησιῶται οὗτοι ἐφυψοῦντο διὰ τῆς διανοίας των εἰς ὅ,τι εὐγενὲς ἐνέπνεεν αὐτοῖς τῶν προγόνων ἡ μνήμη· καὶ δὴ νεωτερίσαντες κατὰ τὰς ἐπωνυμίας τῶν πλοίων, μετέτρεψαν εἰς δραματικὴν τινα παράστασιν τὰ ἐν ταῖς πρύμναις κοσμήματα ἐγχαράττοντες ἐκ δρυὸς ἀνάγλυφα εἰς τὴν κυκλοειδῆ αὐτῶν περιφέρειαν τοὺς Ἰρίωνας καὶ τὰς Σειρήνας προσωποποιῶντα μετὰ συμπλέγματος ὀλοκλήρου πανοπλίας ὁμηρικῆς, θυρεῶν, ἀσπίδων καὶ δοράτων (α).

Ἐρρήθη ὅτι ἡ ἐμπορία εἶναι τῆς εἰρήνης ἢ προσ-

(α) Τὸ εἶδος τῆς ναυπηγίας διὰ τὸ ὅποιον διεκρίνοντο τῶν Τριῶν Νήσων τὰ σκάφη μετὰ τὸ 1810 ἔτος καὶ ἐντεῦθεν μάλιστα, ἐθεωρήθη παρὰ πᾶσι τοῖς εἰδήμοσιν ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐξαισιον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην· στερεότης, ταχυπλοία καὶ κομψότης ἦσαν αἱ κύριαι αὐτῶν ἀρεταὶ ἐπικοσμούμεναι ἀπὸ ἀγέρωχόν τινα πρόσοψιν, στάσιν ἐμφαίνουσαν ὅπως πολεμικὴν. Οἱ Ὀθωμανοὶ πολλάκις συνεταράσσοντο εἰς τὸ Βυζάντιον, ὑπερήφανα τῶν ὑποτελῶν των θεωροῦντες τὰ ἐνδιαιτήματα ταῦτα· ἀνάγκη δὲ πολλάκις παρέστη νὰ καλυφθῶσιν αἱ προτομαὶ καὶ νὰ εξαφανίζεσθαι τῶν πυροβόλων ὁ ῥυθμὸς, ἐπισπωμένων τῶν θυρίδων εἰς τὰ καταφράγματα, ὅσάκις παρέπλεον οἱ ὑπερόπται σατράπαι εἰς τοὺς τάπητας χρυσῶν κελήτων ἐξηπλωμένοι.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἐμὸς θεῖος Παῦλος μᾶς διηγήθη ζῶν τὸ ἀκόλουθον ἐπὶ τούτῳ ἀνέκδοτον.

« Μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ναυπηγήσεως τοῦ πλοίου μας ὁ Ποσειδῶν (τρικάταρτον 37 πήγων εἰς τὸν ἀγῶνα χρησιμεῦσαν) τῷ 1818 τὴν ἄνοιξιν εἶχον ἀγκυροβολήσει εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ τελωνεῖῳ, ἀπὸ Μασσαλίαν προερχόμενος, ὅθι εἶχον κάμει τὴν δέουσαν συσκευὴν τοῦ σκάφους, χρυσώσει τὸ ἀκρόπρωρον, καὶ τὰ τῆς πρύμνης ἀνά-

φιλεστάτη θυγάτηρ· παρὰ τοῖς πατρᾶσιν ἡμῶν ὅμως ἐξέπεσεν ὁ Κερδῶος ἀπὸ τοῦς κόλπους τῆς φιλησύχου θεᾶς ταύτης καὶ ἐνεστερνίσθη τὸν Θεὸν τοῦ πολέμου. Οὕτω βῆμα πρὸς βῆμα ὀλισθαίνοντες ἀνεδειχθήσαν μάχιμοι οἱ τέως ἄγνωστοι ἀσῆμων σκοπέλων ναυτίλοι.

Ἄληθῶς παράδοξος κατάστασις πραγμάτων! Κλησιν ἔχοντες ἐμπορικὴν τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων οἱ κάτοικοι προσίενται τὰ ὄπλα μετὰ θάρρους τὴν πυρίτιδα τὸ ξίφος, ταῦτα δὲ φέροντες παρομαρτοῦντα μὲ τὰ λογιστικά αὐτῶν βιβλία καὶ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια ἐντὸς τοῦ κύτους τῶν ὀλκάδων των πολλάκις κεκρυμμένα, ἀμφισβητοῦσι μὲ τοῦς κραταιοὺς τῆς γῆς τὸ κράτος τῆς θαλάσσης! Τοῦρκοι καταδρομεῖς, Ἀλγερήνων ληστήρια

γλυφα κ. τ. λ. "Ἐφερον δὲ τὸ ἡμισυ τῆς κανονστοιχίας εἰς ἐκλεκτὰ πυροβόλα διὰ τὸν φόβον τῶν καταδρομῶν ἐξέχοντα ἀπὸ τὰς θυρίδας τῶν τοίχων τοῦ πλοίου οὗτινος οἱ ἀνωζωστήρες ἦσαν ζωηρότατα καὶ πλατύτατα χρωματισμένοι· μόλις δὲ πατήσαντος ἐμοῦ εἰς τὴν ἑρᾶν καὶ καταγινομένου εἰς τὰ ἐμπορικά μου, βλέπω τὸν ὁμογενῆ Ἀντανάκην Ἀλεξόπουλον Κωνσταντινουπολίτην πρὸς ὃν ἤμην συστημένος, δρομαῖον τρέχοντα πρὸς ἐμὲ καὶ λέγοντα· «τί κάμνεις, ἀδελφέ; τί καράβι ἔφερες ἐδῶ; τρέξε κλείσε τὰς κανονθυρίδας σου, σκέπασε τῆς πύρας καὶ τῆς πρύμνης τὰ στολίδια, ἀσχῆμισέ το, διότι ἐχάθης· » Τί δὲ ἔτρεξεν; ὁ Ὄθωμανὸς ναύαρχος παραπλέων, ἐξεθαμβώθη ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς ὀλκάδος, τὴν πλουσίαν αὐτῆς καὶ ὑπερήφανον συσκευὴν, ζαματᾶ, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, τίνας εἶναι, πόσα πυροβόλα ἔφερε κ. τ. λ. ἐπανακάμπτει δὲ εἰς τὸν ναῦσταθμον, ὅπου ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν των. Ὁ Κωνσταντινουπολίτης δὲ ἔμπορος πληροφορηθεὶς τὰ τρέχοντα ἐγκαίρως, μ' ἐγνωστοποίησε τὸν κίνδυνόν καὶ ἡ ναῦς ἐσώθη παραμορφωθείσα, διότι τὴν ἐπαύριον ἐρέυνης γενομένης, εὑρέθη ἓνα καράβι μαῦρον καὶ ἄσχημον· ἄλλως, ἐγένετο ἀνάρπαστον. »

Τοιαῦτα ἦσαν αἱ δειναὶ ἡμέραι τῆς δουλοσύνης τῶν Ἑλλήνων. Διὰ τὰ τῆς πρύμνης δὲ ἐκάστου πλοίου στολίδια (ἴτοι τὰ ἄφλαστα) καὶ τὰ τῆς πύρας (τ' ἀκροστολία) κ. τ. λ. ἐπιθὶ τὴν παρακατιοῦσαν σημείωσιν.

καὶ πειρατήρια, Γάλλων καταδρομικὰ πλοῖα, Ἀγγλων φρουροὶ ἀδιαλείπτως σταθμεύοντες, ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἐντὸς τῆς Μεσογείου καὶ πέραν τῶν Γαδεΐρων ἐπιπολάζουσι, μόνον δ' ἀντίμαχον πρῶραν ἀπαντῶσι τὰ μέτωπα τῶν ἑλληνίδων τούτων νηῶν, ἀγερῶχος κεκοσμημένων καὶ φερουσῶν τοὺς ἐκ δρυὸς ἀνδριάντας τῶν προγόνων μας ἔστιν ὅτε ἐν πλήρει πανοπλίᾳ, ὡς ἔμβολα εἰς τὰς παρωτίδας των! (α)

(α) Οἱ περιφερόμενοι πίνακες τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι διαπρεψάντων πλοίων φέρουσιν, εἰς ὅλα, τῶν ἡρώων τῆς ἀρχαιότητος τὰ ὀνόματα. Ὀλίγιστα δ' ἐν αὐτοῖς διακοσμοῦνται μὲ συγχρόνων ἐξόχων ἡγεμόνων ἢ ἀνδρῶν ἐπισήμων τὰς ἐπωνυμίας. Ἐφ' ὧν δὲ τὰς πρῶρας ἐπεκάθητο ζῶανα, τῶν προπατόρων μας ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἀριστεῖς, ἐντέχνως εἰργασμένα.

Εἰς τοὺς στολισμοὺς τῆς πρύμνης ἐκάστου πλοίου οἱ λεπτοεργοὶ Ἕλληνες ἀνέπτυσον τὴν δυνατὴν καλλιτεχνίαν, καθοδηγούμενοι εἰς τῶν ἔργων τὴν ἐκτέλεσιν ἀπὸ τοὺς ἐμπειροτέχνας. Τοῦ πατρώου μας πλοίου, τοῦπίκλην ὁ Περικλῆς, ζωηρότατα καὶ ἀξιολογώτατα ἐφέροντο ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ (καθρέπῃ) ἀνάγλυφα τὰ ἐξῆς· ἀριστερόθεν πρὸς τὰ ἄνω προηγεῖτο ἡ Τύχη τυφλῆ, κρατοῦσα τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐξ οὗ ἔρρεον κερμάτια ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἄνωθεν αὐτῆς ἐτάττετο ὁ κερδῶος Ἑρμῆς μὲ τὸ κηρύκειον ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸν πτερωτόν του πῖλον φορῶν, κατόπιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θυρεοῦ (τῆς κορωνίδος τῆς πρύμνης) παρίστατο ὁ Ποσειδῶν διαδηματοφόρος ἐντὸς πλατυφύλλου ὀστράκου περικοσμουμένου ἐκατέρωθεν ἀφ' ὅλα τοῦ μεγάλου θαλασίου δαίμονος τὰ παράσημα, τὴν τρίαιναν κατὰ ἑξῆς. Εἰτα δὲ εἰς τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ κλίσιν ἴστατο ὁ θεὸς Ἔρως μὲ τὴν φαρέτραν του, βαίνων ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἐρχομένου καὶ καταλήγοντος Ἡρακλέους, τὸ ῥόπαλον ἀνὰ χεῖρας φέροντος καὶ τὴν λεοντὴν περὶ τοὺς ὤμους.

Δημήτριος Περδικίας ὁ ἐκ Σκοπέλου ἀρχιναυπηγὸς παρ' ἡμῶν ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα τοὺς ἥρωας τοῦ πονηματίου, ἐ-

«Διὰ τὰ νέμεσαι τὰ καλὰ τῆς εἰρήνης, ἔσο προπαρεσκευασμένος ὡς εἰς πόλεμον» φέρεται πρὸ πολλοῦ πολιτικὸν ἀξίωμα παρὰ πᾶσιν ὡς ἀλάνθαστον πρεσβευόμενον. Τούτῳ δὲ ὡς παρεμφερές τι δόγμα παρὰ τοῖς νησιώταις τότε ἐπιστεύετο ὅτι «διὰ τὰ ἐμπορεύεται τις ἐπιτυχῶς, ἀνάγκη τὰ ἦναι παλλήκῳ ἀρι»: διὰ ταῦτα τῶν λιμένων ἐκπλέοντες οἱ πατέρες μας, πρῶτιστον μελέτημα αὐτῶν εἶχον τῶν ἐργαλείων τοῦ Ἄρεως τὴν συσκευήν. Παντοῦ δὲ ὅπου ἐθρηρεύετο τῶν ἐμπορευμάτων ἢ ἐπιβίβασις ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει, προηγείτο τοῦ πολέμου ἢ ἐτοιμασία. Αἱ λέμβοι τῶν σιτοπομπῶν ὀκλάδων τῶν Ἑτρίων Νήσων πλήρη ἔφερον ἐκάστοτε κεκαλυμμένην πανοπλίαν, τὸν σῖτον ἐπιβιβάζουσαι, φρουρὸς δὲ εἰς τὰ προκείμενα ὄρη ἢ τὰς ἐξεχούσας ἀκρας ἐπέλλετο ὡς σκοπὸς ἰστάμενος πρὸς ἐπαγρύπνησιν· μόλις δ' ἐσήμαιεν οὗτος ὅτι ἐχθρὸς ἐφαίνετο, ἤκούετο ἀμέσως ἔντονος φωνῆ «εἰς τ' ἄρματα!» Τῶν Ἑλλήνων ἡ ὀκλάς μετέωρος ἐν ἀκαρεῖ τότε ἐγίνετο, ἀνακωχεύουσα δὲ με

ξελέξατο δὲ τὸν Περικλῆν διὰ τὴν προτομήν· ὁ αὐτὸς ἐσχεδίασε καὶ τὰ πρὸς διακόσμησιν τῆς πρύμνης, διὰ τὰ ὅποια ἐδαπανήθησαν δίστηλα ἰσπανικὰ πεντακόσια. Ἦτο πολύμητις ὁ ἀνθρώπος καὶ πνευματωδέστατος· μᾶς διηγείτο παῖδας ἔτι ὄντας τὴν ἱστορίαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔπειτα τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, παντοιοτρόπως δὲ ἐθέρμαινεν ὁ ἀνὴρ τὴν φαντασίαν μας. Ἄγνωθ' ἂν ἦτο μεμνημένος τὰ τῶν Φιλικῶν.

Ἡ ἔννοια τῶν ἀναγλύφων τοῦ Περικλέους εἶναι, ἀριστερόθεν μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀναγιγνωσκόμενη ἢ ἐξῆς· «Διὰ τὰ τύχης» παρὰ τοῦ Κερδῶνος πλοῦτος καὶ κατάστασις ἐνεργησθητι τὸν Ποσειδῶνα προσιέμενον φίλους του οὐχὶ τοὺς δειλοὺς ἀλλὰ τοὺς Ἑρακλεῖς. — Δεξιόθεν δὲ πρὸς τ' ἀριστερά, ἢ ἀκόλουθος·

» Ἡ ἰσχὺς ἀποκτᾶται διὰ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸν Ποσειδῶνα
» συνεπάγοντος τὸν Κερδῶνον μὲ τὰ ἀγαθὰ του.»

τοῦ καταφράγματος τὰς θυρίδας ἠνεωγμένας, ἐμήνυε, τῶν κανονοστοιχειῶν τῆς τὰ πυριφλεγέθοντα στόματα ἐπιδεικνύουσα εἰς τοῦ Σουλτάνου τὸν ἀξιοματικόν, ὅτι ἀκριβῶς νὰ πωλήσῃ ἕκαστος ναυβάτης Ἕλληνα τὸ ζῆν προτίθεται (α). Εἰς τὴν ἐκποίησην τῶν φορτίων τῶν πολυτούτων δεινότερα κακὰ τοὺς πατέρας μας καὶ ἐπικινδυνωδέστερα ἔτι παθήματα ἀνέμενον, καθότι καὶ πρὸς μᾶλλον ἐμπειροπολέμους ν' ἀντιπαλαίσωσιν ἔμελλον, συνεχέστερον δέ· καὶ ὁμοῦ ἐτόλμησαν, καὶ πολιορκίας πολυχρότων Εὐρωπαϊκῶν στόλων ἐπιτυχῶς νὰ διασχίσωσι, καὶ πρὸς καταδρομῆς πολεμικωτάτους εὐτόλμως ν' ἀντιπαραταχθῶσι, πρὸ πάντων δὲ ὁσημέραι καὶ μὲ αὐτὰς τὰς τίγρεις τῶν ἀφρικανικῶν παραλίων, τὰ φό-

(α) Ἴδου περίεργόν τι γεγονός ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

Εἰς τὰ 1811 τὸν Ἰούλιον ὁ ἐκ Σπετσῶν πλοίαρχος Βασίλειος Ν. Λαζάρου ἐσυμφώνησε δι' ἀπεσταλμένου τοῦ εἰς Τρίπολιν μετὰ τοῦ Βελλή πασσά, Βεζύρη τῆς Πελοποννήσου, τὴν ἀγορὰν σιτοφορτίου ἐκ κοιλῶν δεκατεσσαῶν χιλιάδων πρὸς θίστηλα 2 1/3 τὸ κοιλόν, νὰ παραδοθῇ δὲ αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου ἀπὸ τὸν ἐπίτροπόν του εἰς τὸ παραθαλάσσιον τῆς ἀγίας Μαρίας.

Τούτων συμφωνηθέντων, ὁ πλοίαρχος μεταβαίνει εἰς τὸ ὀρισμένον μέρος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικόν πρὸς ἀπόπαισιν τοῦ παραδοθησομένου φορτίου, καὶ ἡ συμφωνία ἐκπεριαιεῖται πληρῆστα καὶ εὐκρινέστατα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σατράπου· εἶχε δὲ προβῆ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου, τὰ δύο τρίτα τοῦ φορτίου ἦσαν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς ὀλιγάδας, ὅτε ὁ πλοίαρχος παρὰ τὴν παραλίαν περιφερόμενος, ἀτενίσας τὸ πέλαιος βλέπει μίαν τῶν ἡμερῶν περὶ τὸ δεξιὸν δύο ὀθωμανικὰ τοῦ πολέμου πλοία προσπλέοντα ἐντὸς τοῦ κόλπου· τὸ ἐν ἧτο βρίκιον ἐννεα κανονίων εἰς ἐκάστην πλευρὰν, τὸ δὲ γαλιότα πολεμικὴ μὲ πυροβόλα εἰς τὴν πρόραν, τὴν πρὸμνην καὶ τὰ πλάγια. Ἦσαν τοῦ Σερασκέρη τῆς Εὐβοίας Ὁμέρμπέη, τοῦ ὕστερον Ὁμέρ πασσά, τὰ πλοία ἐπιτετραμμένα τὴν ἐπιτήρησιν τῶν σιτηρῶν.

Οἱ Ἕλληγες ἐνόησαν τὸν κίνδυνον, καὶ τοῦ πλοίαρχου ἐπιβάντος εἰς τὴν ἐφοκίδα διὰ νὰ διευθετήσῃ τὰ τῆς ἀντικρούσεως ἀπὸ τὸ πλοῖον αὐτοῦ, τὸν ἐρωτῶσιν οἱ ἀλβανίται, τοῦ Βελλή πασσά ἄνθρωποι, οἱ ἐπιστατούντες

θητρα τῶν χριστιανῶν εὐρωπαϊῶν, στήθος μὲ στήθος ν' ἀντιπαλαίσωσι.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' ἀναδείξωσι τοὺς ναυτιλλομένους τῶν Τριῶν Νήσων ῥιψοκινδύνους, ἀνδρείους, τολμηροὺς καὶ ἐπιχειρηματίας τοὺς πάντας, ἀνδρας παῖδας τε καὶ γέροντας, ὑπερηφάνους δὲ διὰ τὸ ἐπάγγελμά των καὶ τὴν κατάστασίν των, ὥστε ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν ἐπιστρέφοντες νὰ ἦναι εἰς θέσιν πλεῖστα καὶ γενναῖα νὰ διαβουλεύωνται.

Τοιοῦτος πνευμάτων ὀργασμὸς ἴσως δώσῃ ἀφορμὰς εἰς ὑπόθεσιν, ὅτι ἐν ταῖς Κοινότησι τῶν Τριῶν Νήσων πιθανόν νὰ ὑπῆρχε διάθεσις πραγμάτων ταραχώδης, προερχομένη τὸ μὲν ἀπὸ τὸν τραχὺν βίον τῶν ναυτιλλομέ-

εις τὴν παράδοσιν τοῦ φορτίου «τί μελετᾷ νὰ κάμῃ; Ὑπάγω νὰ προσκυνήσω τοὺς νεοερχομένους Τοῦρκους» εἶπεν· ἐπιβιασθεῖς δὲ τίθεται εἰς θέσιν ἀμύνης. Ἦτο πανσέληνος· ἄνδρες ναυβάται, πυροβόλα τῶν πλευρῶν, λιανὰ ὄπλα καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη τοῦ πολέμου ἤτομάσθησαν ἐν συντόμῳ ἀπὸ τοὺς ἐμπειροπολέμους Ἑλληνας, τὰ δὲ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες ἐπερίμενον τὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ Τοῦρκοι προεούσης τῆς νυκτὸς ῥίπτουν τὴν ἀγκυραν εἰς τὸν μυχόν τῆς ἀγίας Μαρίας, τὸ μὲν βρῖκιον εἰς τὴν πρῶραν τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου τοποθετηθὲν πλησιέστατα δὲ, ἡ γαλιότα περὶ τὴν πρῶμην ἐπίσης, καὶ μετ' ὀλίγον ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ τὸ κατὰστρωμα προσκαλοῦσα τὸν Ἑλληνα πλοίαρχον νὰ ὑπάγῃ ἐπάνω. Τῷ ἀπαντοῦν ὅτι εἶναι ἀπῶν.— Ἄς ἔλθῃ ὁ γραμματεὺς· — καὶ οὗτος ἀπουσιάζει μετὰ τοῦ πλοίαρχου· — Ἄς ἔλθῃ ὁ ναύκληρος· — δὲν δύναται ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ν' ἀπουσιάσῃ. Τότε ῥίπτει ὁ τοῦρκος διοικητὴς τὴν λέμβον καὶ ἐπιβαίνει εἰς τὸ κατὰστρωμα τῆς ἑλληνικῆς ὀλκάδος· μόλις ἐπάτησε τὸν πόδα περιφέρει ὀλόγυρα τὸ ὄμμα του καὶ βλέπει δεξιὰ ἀριστερὰ τοὺς Ἑλληνας εἰς τὰς κανονοβυρίδας μὲ τὰ ἐναύσματα ἀνὰ χεῖρας, τὰ λιανὰ ὄπλα ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπικρεμάμενα, τοὺς ἀξιωματικούς ἐπὶ ποδῶς ἀναμένοντας τὸ σημεῖον τῆς ἐπιθέσεως, τὸν δὲ πλοίαρχον σοβαρῶς περιπατοῦντα. Δὲν λέγει λόγον ὁ τὴν ἐπίσκεψιν ἀναλαβὼν· καταβαίνει τὴν κλίμακα καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ βρῖκιον. Ἄκρα γαλήνη ὑπῆρχε καὶ ἡ σελήνη διέλαμπε μετ' ὀλίγον ἀκούεται φωνὴ ἀπὸ τὸ βρῖκιον τουρκιστὶ πρὸς τὴν γαλιόταν φωτιὰν (ἀτίς) διατάττουσαν. Ἡ ῥῆξις ἤρχισε· τὰ δύο Ὀθωμανικὰ πλοῖα διὰ μιᾶς ἀνοίγουν τὰς κανονοστοιχίας καὶ ἄρχονται νὰ πυροβολῶσιν

νων, τὸ δὲ ἀπὸ τὴν ἀνετον ἔνεκεν τῆς εὐπορίας τῶν ἀτόμων ἐν γένει διαβίωσιν ὑποθαλπομένη. Τούναντίον, ἂν καὶ ὡς ναυτικοὶ ὄμιλοι ἔφερον καὶ ἔσωζον ζωηρότατον τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου βίου, ἂν καὶ ὡς ἀνθρώποι ἔπρεφον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν καὶ τὸ φίλερι καὶ τὸ σπουδαρχίαν, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Κοινότητες διετύπωσαν εἶδος αὐτοδιοικήσεως ἀξιόλογον, σπουδαιότερον μὲν εἰς Ὑδραν διότι καὶ ἀρχαιότερα ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῆς, ἀρχαικώτερον δὲ εἰς Σπέτσας καὶ τὰ Ψαρά. Βίον λιτώτατον ἐν τῷ μέσῳ εὐπορίας οὐ τῆς τυχούσης διάγοντες, χρηστά δὲ ἤθη ἐν τῇ οἰκιακῇ αὐτῶν διαίτῃ καὶ ἀμεμπτον ἀγωγὴν τηροῦντες, προσα-

ἀμφοτέρωθεν κατὰ τοῦ ἐμπορικοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους· οἱ δὲ Ἕλληνες κόψαντες τὸ ἀπόγαιον, σαλεύουσιν ἐπ' ἀγκύρας καὶ ἀντιπαριστῶσιν ἐκατέρωθεν πρὸς τοὺς ἀντιπάλους των τὰ πυροβόλα των· ἡ εὐθουβλία καὶ εὐστοχία τούτων κατεσίγασαν ἐν συντόμῳ τὸ πῦρ τῶν ἐναντίων. Πλεῖστοι Τούρκοι ἐφρονεῦθησαν εἰς τὴν γαλιόταν, κατόπιν δὲ πνεύσαντες ἀνέμου ἀπὸ τὸν κόλπον, ἀνασπᾶ τὴν ἄγκυραν ὁ Ἕλλην πλοίαρχος, μεταωρίζονται καὶ οἱ Τούρκοι, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπιτίθενται μέχρι πρωίας.

Τῇ δὲ ἐπαύριον συναντηθέντες πάλιν εἰς τὰς λοξοδρομίας κατὰ τὴν ἄνοδον, πνεόντος βορείου ἀνέμου, ἐχαιρετήθησαν μὲ τόσον δὲ πείσμα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ἀπαυδήσαντες οἱ Τούρκοι ἠγκυροβόλησαν εἰς τὰ βόρεια ἄκρα τοῦ κόλπου καὶ δὲν προσεῖχον εἰς αὐτοὺς πασῶς· ἀλλὰ προσωρμίσθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες, διότι ἡ νύξ τοὺς κατέλαβε καὶ ἐντὸς τῶν στενωπῶν δὲν ἤθελον τὴν νύκτα νὰ περιφέρωνται. Αὐτόσε ἦτον ἠγκυροβόλημένος καὶ ὁ Κ. Μπουκουβάλας μὲ τὸ πλοῖον κενόν· πρὸς τοῦτον ὑπάγει ὁ ὀθωμανὸς ἀρχηγὸς καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μεσιτεύσῃ διὰ νὰ ἦναι φίλος ἀπὸ τοῦδε μὲ τὸν Ν. Β. Λαζάρου. Ἐξετέλεσεν ὁ ἀνὴρ τὴν ἐντολήν, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἦτο νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν ὀθωμανὸν ὅτι ἄλλοτε συναντώμενοι συνδέσουσι φίλας, ἤδη δὲ ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια. Τῇ ἀπαύριον ἀποπλεύσας ὁ Β. Ν. Λαζάρου κατήλθε εἰς Σπέτσας μὲ τὰ 2/3 τοῦ φορτίου του, καὶ ἐκεῖθεν στείλας ἀνθρώπον καὶ τὸ χρηματικόν, ἐπλήρωσαν τὸν Βελῆ πασσαῦν παρακαλέσαντες αὐτὸν νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἔννοιάν του τὸν φίλον του ἵνα μὴ πάθῃ διὰ τὰ ἐπισυμβάντα εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον. Ὁ Βελῆ πασσαῦς ἔδωκε τὸν λόγον του ὅτι ἐνόσῳ ζῆνὰ μὴ ἔχῃ τὸν παραμικρὸν φόβον ὁ Β. Ν. Λαζάρου· ὅντως δὲ παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ Πόλει οὐδεὶς λόγος ἐγένετο μήτε τότε μήτε κατόπιν περὶ τῶν γεγονότων.

κέκτηντο τὸ εὐχαρι καὶ προσηγές εἰς τοὺς τρόπους, ἐφ' ᾧ πάντες διέκρινον τοὺς νησιώτας τούτους ἔκπαλαι. Τίμιοι εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις καὶ τὰς συναλλαγὰς των διατελοῦντες, πρὸς οὐδὲν ἐλογίζοντο τὰς συμβάσεις καὶ μακροσκελεῖς ὁμολογίας, πίστιν δὲ ἀποχρῶσαν παρ' αὐτοῖς ἀπετέλει ὁ προφορικὸς λόγος καὶ ἀπλῆς μνήμης πολλάκις τὸ μαρτύριον. Προσέτι ἔθιμα ἀρχαῖκὰ εἰς πληρεστάτην χρῆσιν ἀντὶ ρήτρας ἢ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα, ἀνεπλήρουν πολυδαιδάλους κώδικας· τὰ δὲ δημόσια ἐν γένει διαχειριζόμενα ἀπὸ τὰς ἐφορίας τῶν προκρίτων, ἀμισθὶ ὑπηρετούντων, ἔφερον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς εὐθύτητος, καθότι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἠγνόουν ἐντελῶς τὴν σημασίαν τῶν τυπικῶν δυσχερειῶν οἱ τότε ἄνθρωποι, ὡς καὶ τῆς γραφοκρατίας τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ ἀπέραντον.

Τοιούτους καὶ τηλικούτους ὄντας τοὺς κατοίκους τῶν Τριῶν Ναυτικῶν Νήσων κατὰ τοὺς χρόνους ἔτι τῆς δουλείας καὶ οἱ πανταχοῦ ὁμογενεῖς περὶ πολλοῦ εἶχον, καὶ οἱ ἄλλοδαποὶ ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο· οἱ πάντες τιμίους, ἐγκρατεῖς καὶ σώφρονας ἀποκαλοῦντες τοὺς νησιώτας, τὰ πάντα τοῖς ἐνεπιστεύοντο· συνετοὶ δὲ καὶ γενναῖοι παρ' ὄλων γνωριζόμενοι, εἰς τὰς παραμονάς τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος σύμπαντος τοῦ Πανελληνίου τὰ βλέμματα προσείλκυσαν, μάρτυς δ' αὐτὰ τὰ συγκροτοῦντα τὴν δίτομον ταύτην Συλλογὴν ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐζήτησε ν' ἀνορθωθῆ, πλὴν μικρὰς εἶχε πρὸς τοῦτο τὰς δυνάμεις· τὸ συνησθάνθη δὲ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας του. Τῶν Νησιωτῶν ὅμως αἱ περιουσίαι, ὁ ζῆλος καὶ ἡ αὐταπάρνησις δὲν παρεξέκλινον οὔτε διέψευσαν τὰς πρὸς αὐτοὺς ἀνηρτημένας ἐλπίδας τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος. Ἀληθῶς δὲ πλειστάκις ἡ Πατρίς εἰς τὸ χεῖλος

τοῦ ὀλέθρου προσελθοῦσα ἠσθάνθη τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν Νησιωτῶν· ταύτην δὲ ἀφθονωτάτην τῇ ἐπεχορήγησαν τὰ κλεινὰ τέκνα τῆς Ἰδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν.

Συνεκρούσθησαν κ' ἔπταισαν οἱ κατὰ τὴν χέρσον Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀλλ' οἱ Νησιῶται ἔμειναν ἀδιάσειστοι, ἡ δὲ σύμπνοια τῶν Νησιωτῶν αὕτη συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τῶν κοινῶν συμφερόντων τὴν εὐδωσιν.

Τὸ ὁμότεχόν τῶν κατοίκων τῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων, ἡ συνάντησις αὐτῶν κατὰ τὰς πολυκινδύνους θαλασσοπορίας των ἔκπαλαι, αὐτὸ τὸ συγγενὲς τῆς φυλῆς καὶ τὰ κοινὰ παθήματα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δουλείας, εἶχον συσφίγξει τὰς γνωριμίας των πρὸ καιροῦ· τοῦ δὲ ἔθνικοῦ ἀγῶνος ἐπιστάντος οἱ ἔγκριτοι αὐτῶν ἐνόησαν τὴν ἐντολὴν των καὶ ἐπολιτεύθησαν ἐμφρόνως κατὰ πάντα, συνῶδὰ δὲ μὲ τὸ αἶσθημα τοῦ ἰδίου μεγαλείου καὶ τῆς ἱστορικῆς κλησεώς των· διὸ καὶ ὅτε κλύδων τραχὺς κατέλαβε τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἐν ὥραις κρίσιμοις, ἔσπευσαν ὁμοθυμαδὸν αἱ τρεῖς αὐταὶ ἀδελφαὶ Νῆσοι, τοῦ κινδυνεύοντος τὰ ἔσχατα ἀτυχοῦς ἔθνους τὴν σωτηρίαν παντοιοτρόπως ἐπιζητοῦσαι, ὡς καὶ πανδήμως τὴν αὐτῶν ἔνωσιν νὰ διακηρύξωσι, καθὰ μαρτυρεῖ ἐπίσημον τούτου ἀξιομνημόνευτον ἔγγραφο (α), τὸ ὁποῖον καταχωρίζομεν αὐτολεξεῖ, ταύτην δὲ μέχρι τοῦ τέρατος τοῦ πολυκινδύνου σταδίου των ἀδιάσπαστον διέτηρσαν.

(α) Ὅρα εἰς Β'. τόμον παρούσης Συλλογῆς τὰ εἰς τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ὑδραϊκῆς ἀλληλογραφίας ἔγγραφα, ἅτινα διασαφηνίζουσι τοὺς λόγους αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν διάσχιψιν τῶν Τριῶν Νήσων διὰ τῶν πληρεξουσίων των περὶ τῶν γενικῶν

« Δηλοῦται διὰ τοῦδε τοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος,
 » ὅτι συνελθούσαι αἱ Τρεῖς Νῆσοι διὰ πληρεξουσίων Ὑ-
 » δρα Σπέτσαι καὶ Ψαρά, ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, ὁμοψύ-
 » χως ἀλλήλαις συνεφώνησαν· καὶ διὰ τὸ ὁμόθησκον
 » καὶ διὰ τὸ ὁμογενές, καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τὴν κοινὴν συν-
 » δρομὴν εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Γένους ἡμῶν ἀγῶνα, νὰ ὀρ-
 » γανίσωσι καὶ πάσῃ δυνάμει νὰ προσπαθήσωσιν ὅσα
 » πρῶτον ἀφορῶσιν εἰς τὴν ὀλοκληρίαν τοῦ κοινοῦ συμ-
 » φέροντος, καὶ δεύτερον εἰς ὅσα συντείνουσι πρὸς τὰς
 » Τρεῖς εἰρημένας Νήσους ὀλικῶς, χωρὶς οὐδεμίας τῶν
 » Τριῶν Νήσων νὰ ἀποβλέψῃ καὶ νὰ διενεργήσῃ ὑπὲρ ἰδι-
 » αιτέρου ξεχωριστοῦ συμφέροντος· ἀλλ' οὔσαι ὁμοῦ ἡ-
 » νωμένα καὶ ἐν σῶμα ἀναπόσπαστον καὶ ἀδιαίρετον
 » ἀπαρτίζουσαι, ἓνα μόνον κοινὸν συμφέρον καὶ αἱ τρεῖς
 » νὰ γνωρίζωσιν. Οὕτω συμβουλευθεῖσαι ἀπεφάσισαν,
 » καὶ ἀέον ἔκριναν δι' ἀπαρασάλευτον ἀσφάλειαν ἐγγρά-
 » φως νὰ καταστρώσωσι καὶ ἰδίαις χερσὶ νὰ ὑπογρά-
 » ψωσιν.—

» Ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, 30 Ἰανουαρίου 1823.

» (Τ. Σ.) *Λάζαρος Κουντουριώτης.*—*Δημήτριος Τσαμα-*
δός.—*Γεώργιος Γκιόνης.*—*Σταμάτης Ν. Βουδούρη.*—*Γεώρ-*
γιος Κουντουριώτης.—*Νικόλαος Οἰκονόμος.*—*Ἐμμανουήλ*
Τουμπάζης.—*Ἀναγνώστης Οἰκονόμος.*—*Γεώργιος Χ. Γκι-*
όνη.—*Γεώργιος Κιτωτός.*—*Νικόλαος Κοκοβίλας.*—*Ἀνα-*
γνώστης Παπᾶ Μανώλη.—*Θεόδωρος Γκίκα.*—*Παρτελῆς*
Ἰωάννου Γκίκα.—*Ἀνδρέας Δ. Βώκου.*

«Οἱ ἀποσταλέντες κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι τῆς νήσου

συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ τὴν ἐπίσημον διομολόγησίν των ἂν
 παραθέτομεν ἐνταῦθα. — Ἐπιθὶ ὡσαύτως αὐτόθι εἰς τὸ Πρω-
 τόκολλον τῆς Καγγελιαρίας τῆς νήσου Σπετσῶν, τὰ συγ-
 χρόνως ἀντεπιστελλόμενα.

Ψαρῶν δυνάμει τῆς αὐτῶν πληρεξουσιότητος ὑποσημειοῦνται ἰδιοχειρώς.

» Ἐν τῇ νήσῳ Σπετσῶν, 30 Ἰαννουαρίου 1823.

» Κωνσταντῖνος Ἀρθρέα Ζαρρῆ.— Ἰωάννης Δημητρίου Μαμούρη. (α)»

Τῆς πρὸς τὰς τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους ταύτας εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὰς ἐπιδαφιλευθείσας ὑπηρεσίας τὰ μαρτύρια πλεῖστα διασώζονται, καὶ τοιαῦτα ἀπάντωνται πολλαχοῦ τῆς παρούσης Συλλογῆς. Παραθέτομεν μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ᾧδε ἐκτεθειμένων ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῇ ἀγωνιζομένῃ τότε Ἑλλάδι διασήμευ ἐφημερίδος τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», ἐν Μεσολογγίῳ δέ, πόλει τοῦ ὑπερτάτου ἠρωϊσμοῦ

(α) Ὅμοιον μὲ τὸ ἐν Σπέτσαις κείμενον ἔγγραφον τοῦτο, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν δύο Νήσων Ἰδρας καὶ Ψαρῶν, ἐστάλη εἰς Ἰδραν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Σπετσιοτῶν καὶ Ψαριανῶν. Τρίτον δ' ἄλλο πρὸς τοὺς εἰς Ψαρὰ, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν τῆς Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ἐγκρίτων.

Λόγον ποιήσαντες περὶ τῆς κατὰ τὸν ἔθνικόν ἀγῶνα συμπορίας τῶν Τριῶν Νήσων, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι δὲν ἐπῆλθε μεταξὺ αὐτῶν καὶ λογομαχία τι· αἱ ἀνώμαλοι περιστάσεις, οἱ καθημερινοὶ κίνδυνοι καὶ μυρία στερήσεις ἐπροκάλουν καὶ διενέξεις ἔστιν ὅτε· πρὸς ταῦτα καὶ πνεῦμα σπουδαρχίας ὑπεφαίνοτο. Πλὴν πρὸς οὐδὲν λογίζονται, ἀπέναντι τοῦ ὄλου τῆς ὁμοφώνου ἐνεργείας τῶν Νησιωτῶν εἰς τὰ γενικὰ, αἱ κατ' ἰδίαν ἀμφισβητήσεις. Ἀληθῶς δὲ τὰς ἀναφαινομένας ἐρίδας ἔσπευδον πάντοτε νὰ ἄρῳσιν ἐκ τοῦ μέσου, μῆτε παρέλειψαν περιστάσιν καμμίαν οἱ Πρόκριτοι αὐτῶν πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ἀφορμῆς σπουδαίων ἀντεγκλήσεων. Ἐπὶ τέλους, ὅχι μόνον ὅπλα ἀδελφοκτόνα δὲν ἤγειρον καθ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίαις ἐστίας πλειστάκις προσέφερον ἐν ὄρα ἀνάγκης εἰς κατοικήσιν πρὸς τοὺς συναδελφους των οἱ ὁπωσοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ λογιζόμενοι ἐκ τῶν νησιωτῶν τούτων.

ἐκδιδομένης, διακηρύττον επίσημον ἐξομολόγησιν συναισθήσεως ἧτις ἦτο καὶ εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τοῦ συνειδότος ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. (α)

« Τῆ 21 Ἰουλίου 1824.

« Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ γενναϊόφρονες κάτοικοι
 » τῶν δῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ἀφοῦ εἶδον τὸ
 » ἐσωτερικὸν τῆς πατρίδος των ἠσφαλισμένον κάλλιστα
 » ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ὁμογενῶν μας πολεμι-
 » στῶν, οὔτινες προθυμότατα ἔτρεξαν ἐκεῖ, ἐνησχολή-
 » θησαν εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσωσιν ὅλα ἐν γένει τὰ πολε-
 » μικά πλοῖα των, καὶ ὅτι ἐσύστησαν ἤδη δῶν τρομε-
 » ροὺς στόλους, προσδιωρισμένους νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπά-
 » νω εἰς ἐκείνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλε-
 » ξανδρείας, καὶ ὅτι θέλουν συνοδευθῆ κατὰ τὴν γενι-
 » κὴν ταύτην ἐκστρατείαν καὶ ἀπὸ μίαν σημαντικὴν
 » ναυτικὴν δύναμιν πλοίων Ψαραίων, τῶν ὁποίων οἱ
 » κυβερνῆται καὶ ναῦται πνέουσιν εἰσέτι θανάσιμον ἐκ-
 » δίκησιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ καρδιά παντός εἰλικρι-
 » νοῦς Ἑλληνος εὐφραίνεται ἐξάπαντος, ὅταν αἰσθά-
 » νεται τὴν ἄοκνον προθυμίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν
 » εἰς τὰς πράξεις των οἱ μεγαλόψυχοι κάτοικοι τῶν
 » Τριῶν ἐνδόξων Νήσων Ὑδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν.
 » Οἱ γνήσιοι οὔτοι υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ
 » παρόντος ἀγώνος μας ἔδειξαν πάντοτε τὸν αὐτὸν ἐν-
 » θερμον ζῆλον εἰς ὅσα ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν τῆς πα-
 » τρίδος ὄφελος· καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα των τὰ κατὰ θά-
 » λατταν κινήματα εἶχον πάντοτε ἐρριζωμένην εἰς τὴν

(α) Ὅρα Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, ἐκδεδομένα ἐν Μεσσαλογγίῳ ὑπὸ τοῦ Δ. Ι. Μάγερ, ἔτος Α. ἀριθ. 60 τῆ 23 Ἰουλίου 1824. μετατυπωθέντα δ' ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Κ. Ν. Λεβίδου τῷ 1840, τύποις Ν. Παπαδοπούλου.

» ψυχὴν των καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχρί-
 » νειαν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀγωνοθέτης Θεὸς, καὶ ἡ εὐχὴ
 » τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐστεφάνωσε πάντοτε εἰς δεκαπέντε
 » σχεδὸν σημαντικὰς ναυμαχίας κατὰ τοῦ ὑπερῆφάνου
 » στόλου τοῦ τυράννου· ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν γένει χρεω-
 » στεῖ τὴν μέχρι τοῦδε συντήρησίν της εἰς τὴν ναυτικὴν
 » δύναμιν τῶν αὐτῶν νήσων καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορ-
 » θώματα τῶν ἐγκατοίκων των. Πρὸς αὐτοὺς ὀφείλου-
 » σιν ἰδιαιτέρως οἱ ὁμογενεῖς πάντες τὴν εὐγνωμοσύνην
 » των καὶ διὰ τὰς μεγάλας ἐκείνων θυσίας ὡς ἐκ μέρους
 » τοῦ χρηματικοῦ, διότι κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ,
 » ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ ἐλεύθεροι ἄνδρες κατέβαλον καὶ
 » ἐξώδευσαν πάντοτε ἐξ ἰδίων ποσότητος ὀλοκλήρων
 » μιλλιονίων, καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἀναλογίαν μὲ αὐτὰς ὅτι
 » ἔλαβον πρὸς ἀποζημίωσιν. Ταῦτα δὲ λέγοντες ὑπὲρ
 » τῶν ἀξιοσεβάστων Ὑδραιοπεταστωτοφαραίων, δὲν ἀπο-
 » βλέπομεν βέβαια εἰς τὸ νὰ σμικρύνωμεν τὰς ἀρετὰς
 » τῶν κατὰ ξηρὰν διαπρεψάντων ἡρώων μας· οὐχί, ἢ
 » εὐγνώμων Πατὴρ ὁμολογεῖ ἀπείρους τὰς χάριτας καὶ
 » εἰς τὰ φίλτατα τέκνα της ταῦτα. Καθεὶς ὅμως αισθά-
 » νεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της
 » ἐχρειάζετο ἀνυπερθέτως καὶ θαλάσσιον δύναμιν διὰ
 » τὴν καθεαυτὸ ἀσφάλειάν της, καὶ εὖρεν ἀληθῶς τὴν
 » ἀσφάλειαν ταύτην, διότι εὖρε καὶ εἰς τὸν κόλπον της
 » τὴν ἀπαιτουμένην ναυτικὴν δύναμιν τῶν Τριῶν δα-
 » κτυλοδεικτουμένων Νήσων. Ἄς σεμνύνεται λοιπὸν τὸ
 » Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ σεβαστὴ του διοικήσις ἐνταῦ-
 » τῷ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν τύχην! Ἄς σεμνύνων-
 » ται καὶ αἱ Τρεῖς Νῆσοι διότι ἔλαβον τὴν τύχην νὰ ἡ-
 » ναι Ἑλληνικαί, καὶ ὅτι ὡς τοιαῦται δύνανται εἰς τοι-
 » αῦτας περιστάσεις νὰ διαπρέπωσι καὶ νὰ θριαμβεύω-
 » σιν οὕτω πως.

« Ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ἀρετῶν, ὅσαι χαρακτηρίζουσι
 » τοὺς κατοίκους τῶν αὐτῶν Τριῶν ναυτικῶν Νήσων,
 » ὄω εἶναι καὶ ἡ σταθερότης καὶ ἡ σοβαρὰ σκέψις εἰς
 » τὰ πρακτέα των· ἀρεταὶ αἵτινες ὠφέλησαν καὶ ὠφε-
 » λοῦν μέγਾਲως τόσον εἰς τὰς τοπικὰς ὑποθέσεις των,
 » καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνας τῆς ἐθνικῆς διοικήσεως.

» Εὐχῆς ἄξιον εἶναι λοιπὸν, ὥστε ἡ αὐτὴ πολυσέβα-
 » στος διοίκησις νὰ φερθῆ πρὸς τούτους (τούλάχιστον
 » τώρα, καθ' ὃν καιρὸν ἔχει καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέ-
 » σα) ὅπως καὶ οὗτοι ἐφέρθησαν πάντοτε πρὸς ἐκείνην. »

Δίδομεν πέρασ τῆς μικρᾶς ταύτης ἱστορικῆς εἰσαγω-
 γῆς προσθέτοντες ὡς ἐπίλογον τρία ἐθνικὰ ἄσματα τῆς
 πολυφθόγου Μούσης τῶν νέων Τυρταίων μας, ἐκ τῶν
 πολλῶν ἅτινα ἦσαν ἡ τροφή τοῦ τότε καιροῦ, καὶ τὰ ὀ-
 ποῖα ὡς οἱ ραψῶδοι πάλαι ποτὲ τὰ ἐθνικὰ ποιήματα ἐν-
 θουσιώδεις ἐψάλλον εἰς μίμησιν τῶν πατρογονικῶν κα-
 τορθωμάτων τοὺς νέους ἐποτρύνοντες, χρεωστοῦμεν καὶ
 ἡμεῖς νὰ περιφέρωμεν ἀδιαλείπτως ἐν ταῖς ἀκοαῖς καὶ τοῖς
 στόμασιν ἡμῶν ὡς πνευματικὴν διὰ τοὺς πάντας ἐστία-
 σιν, οὐσιωδεστάτην δὲ μάλιστα διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς
 νέας γενεᾶς, παρὰ τῆς ὁποίας ἡ Πατρίς περιμένει νὰ ἴδῃ
 λαμπρότερα ἔργα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν πατέρων μας (α).

Ἔγραφα κατὰ μῆνα Μάιον τοῦ ἔτους 1853.

(α) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, ἀρχὰς δὲ τοῦ
 χειμῶνος, παῖς ἔτι ἐγὼ προσελήφθην παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς
 καὶ τοῦ θεοῦ καὶ μετέβημεν ἐπὶ ἀλιάδος εἰς τὸν λιμένα Μά-
 σητος, ἀπέναντι τῆς ἀρκτώας ἄκρας τῆς νήσου Σπετσῶν κείμε-
 νον ἐν τῇ Ἐρμιονίδι, πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ πατρῶου πλοίου
Περικλέους, διοικουμένου ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸν ἀδελφιδοῦν
 αὐτῶν Νικόλαον Ἰωάννου Βάπττην, προσωρμισμένου δὲ τότε ἐκεῖ
 ἐν ἀφοπλισμῷ. Ἦτο σχεδὸν ἐσπέρα καὶ οἱ ἰδιοκτῆται διέταξαν

ΡΗΓΑ ΘΟΥΡΙΟΣ (α)

Ὡς πότε, παλληκάρια, νὰ ζοῦμεν ἴστα στενά,
 Μονάχοι, σὰν λιοντάρια, ἴσταίς βράχαις, ἴστα βουνά;
 Σπηλαιοὶ νὰ κατοικοῦμεν, νὰ βλέπωμεν κλαδιά,
 νὰ φεύγωμεν τὸν κόσμον γιὰ τὴν πικρὴ σκλαβιά;
 Ν' ἀφίνωμεν ἀδέλφια, πατρίδα καὶ γονεῖς,
 Τοὺς φίλους, τὰ παιδιά μας καὶ ὄλους τοὺς συγγενεῖς;
 Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλευθέρῃ ζωῇ.
 Παρὰ σαράντα χρόνων σκλαβιά καὶ φυλακῇ.

τὰ τοῦ δείπνου τούτων δ' ἐτοιμασθέντων, κατεκλίθημεν εἰς τὸ
 δεῖπνῆσαι. Σοβαροὶ ἦσαν οἱ γονεῖς, ἡ δὲ ἡσυχία τοῦ ὄρμου, ἡ
 ἔκτακτος ἐμφάνισίς μου εἰς πολεμικὸν πλοῖον ἐκράτουν καὶ ἐμὲ
 σύννου καὶ σιωπηλὸν ὑπέρτει δ' ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἐστία-
 σεως συνομηλιξ μ' ἐμὲ νεανίας, γοργότατα μὲν τὰ προσταττό-
 μενα ἐκτελῶν, προθυμότατα δὲ τὴν κενουμένην φιάλην ἀνα-
 πληρῶν ἐκάστοτε, γνωστός μοι ἄλλως διότι (εἴμεθα ὀκταετείς
 τότε) συνεκκλησιαζόμεθα εἰς τὸν ναὸν Παναγίας ἐν Σπέτσαις.

Μόλις ὀλίγους ἀνταλλάξαντες λόγους οἱ συνδαιτημόνες μ' ἐ-
 ρώτησαν περὶ τὸ πέρασ τοῦ δείπνου, ἂν γνωρίζω ἐθνικὰ ἕσμα-
 τα τοὺς ἀπήντησα ἀφελῶς, οὐχί. Τί λοιπὸν μανθάνεις εἰς τὸ
 σχολεῖον; μὲ λέγει ὁ πατὴρ θυμοειδῶς πως τὸν Δουκιανὸν, πά-
 τερ, ἀπεκρίθην, καὶ ἤρχισα ἀπαγγέλλων «ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην
 εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ἔτι τὴν ἡλικίαν πρόσηθος ὦν κτλ.»
 Ἐφάνην παραδόξως ἀκατάληπτος καὶ εἰς τοὺς δύο στρέψας
 τότε ἀμέσως ὁ πατὴρ τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν ζωηρῶς ὑπηρε-
 τοῦντα παῖδα Γεωργάκη «Σὺ δὲ τί ἠξεύρεις; τὸν ἔρωτᾷ, γνωρί-
 ζεις τραγούδια τῆς Ἐπαναστάσεως; Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ νε-
 νίας, τίθεται δὲ εἰς θέσιν ῥητορεύσεως. Λέγε λοιπὸν βραγδαῖοι τὸν

(α) Ἐκ τοῦ πονήματος Στυριδωνοῦ Ζαμπέλιου, "Ἄσματα Δημοτικὰ
 τῆς Ἑλλάδος, σελίς 624, ἐν Κερκύρᾳ 1852.

Τί σ' ὄφελει νὰ ζήσης καὶ νᾶσαι ἔς τὴν σκλαβιά ;
 Στοχάσου πῶς σὲ φένουν καθ' ὄραν ἔς τὴν φωτιά.
 Βεζίρης, Δραγουμάνος, αὐθέντης κι' ἄν γενῆς,
 Ὁ Τύραννος ἀδίκως σὲ κάμνει νὰ χαθῆς.
 Δουλεύεις ὄλ' ἡμέρα εἰς ὅ,τι κι' ἄν σοῦ πῆ,
 Κι' αὐτὸς κυττάζει πάλιν τὸ αἷμά σου νὰ πιῆ.
 Ὁ Σουτσοῦ, ὁ Μουρούζης, Πετράκης, Σκαναβῆς
 Γκίκας καὶ Μαυρογένης καθρέπτῃς εἶν' νὰ δῆς.
 Ἄνδρῆτοι καπετάνοι, παπάδες, λαϊκοὶ
 Ἐσφάχθησαν κι' ἀγάδες ἀπ' ἄδικον σπαθί.
 Κι' ἀμέτρητ' ἄλλοι τόσοι καὶ Τοῦρκοι καὶ Ῥωμοὶ
 Ζωὴν καὶ πλοῦτον χάνουν χωρὶς τιν' ἀφορμή.
 Ἐλάτε μ' ἕνα ζῆλον εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
 Νὰ κάμωμεν τὸν ὄρκον ἐπάνω ἔς τὸν σταυρόν.
 Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμὸν
 Νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δίδουν ὄρισμόν.

εἶπον καὶ οἱ δύο διὰ μιᾶς φωνῆς πρὸς αὐτὸν ἀμέσως ἐπιστήσαντες τὰ ὄμματα πρόκριτοι· ὁ δὲ ἐκχύσας τρομερὰν τραγουδίου φωνὴν διασαλπίζει πλατυστόμως·

Φίλοι μου συμπατριῶται,
 Δούλοι νᾶμεθα ὡς τότε
 Τῶν ἀχρεῶν Μουσουλμάνων,
 Τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων κτλ.

δίχως νὰ χάσῃ μῆτε στιγμήν, μεταστρέψας τότε πρὸς ἐμὲ ἔκθαμβον διὰ τοῦ νεανίου τὴν τόλμην καὶ τὰς γνώσεις, ὁ πατήρ μὲ δίδει ἐν ῥάπισμα ἀπὸ τὰ σπανιώτατα.

Ὅσάκις ἀπαντῶ τὸν ὀμηλικὸν συμπολίτην μου ἐνθυμούμαι τὸ πάθος, καὶ τὴν σύμπτωσιν περιεργάζομαι νὰ ῥαπισθῶ διὰ τὸν Λουκιανόν, καὶ αὐτὸν ἀνηλεῶς μαστιγωθέντα χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ ἀφυῆς αὐτοῦ εἰς τὴν λιθοξοικὴν. Ταῦτα ὁ ἐμὸς τότε διδάσκαλος, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Κυνουρίας καὶ Μαντινείας μαθὼν καὶ φεισάμενός μου, καθ' ἐκάστην Κυριακὴν μὲ ἐμίλει ἱστορικὰ τῆς ἐποχῆς· ὅτε δὲ εἶδον τὸ φῶς ἑλληνικαὶ εφημερίδες, μοὶ τὰς ἐξήγει μὲ πολλὴν ὑπομονήν.

Ὁ Νόμος νᾶναι πρῶτος καὶ μόνος ὁδηγός,
 Καὶ τῆς Πατρίδος ἕνας νὰ γένη Ἀρχηγός·
 Ὅτι κ' ἡ ἀναρχία μοιάζει τὴν σκλαβιά,
 Νὰ τρώγῃ ἕνας τὸν ἄλλον σὰν τ' ἄγρια τὰ θηρία.
 Καὶ τότε μὲ τὰ χέρια 'ψηλά' εἰς τὸν οὐρανόν
 Νὰ ποῦμ' ἀπὸ καρδίας ταῦτα πρὸς τὸν Θεόν.
 * Ὡ βασιλεῦ τοῦ κόσμου, ὀρκίζομαι εἰς σέ
 * Στὴν γνώμην τῶν τυράννων νὰ μὴν ἔλθῃ ποτέ·
 * Μῆτε νὰ τοὺς δουλεύσω, μῆτε νὰ πλανηθῶ,
 * Εἰς τὰ ταξίματά των νὰ μὴ παραδοθῶ.
 * Ἐνόςω ζω' εἰς τὸν κόσμον, ὁ μόνος μου σκοπός·
 * Τοῦ νὰ τοὺς ἀφανίσω νὰ ἦναι σταθερός.
 * Πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα συντρίβω τὸν ζυγόν,
 * Κι' ἀχώριστος νὰ ζήσω ἀπὸ τὸν στρατηγόν.
 * Κι' ἂν παραθῶ τὸν ὄρκον, ν' ἀστράψῃ ὁ οὐρανός,
 * Καὶ νὰ μὲ κατακαύσῃ, νὰ γέν' ὡσὰν καπνός. »
 Ἐς Ἀνατολὴν, καὶ Δύσει, καὶ νότον καὶ βοριάν,
 Διὰ τὴν Πατρίδα ὅλοι νᾶχωμεν μιὰν καρδίαν.
 Βουλγάροι, κι' Ἀρβανίται, καὶ Σέρβοι καὶ Ῥωμηοί,
 Νησιῶται καὶ Ἡπειρώται μὲ μιὰν κοινὴν ὁρμή
 Γιὰ τὴν ἐλευθερίαν νὰ ζώσωμεν σπαθί,
 Πῶς εἴμεθα ἀνδρεῖοι παντοῦ νὰ ξακουσθῇ.
 Καὶ ὅσοι τοῦ πολέμου τὴν τέχνην ἀγροικοῦν,
 Ἐδῶ ἄς τρέξουν ὅλοι τυράννους νὰ νικοῦν.
 Ἐδῶ Ἑλλάς τοὺς κράζει μ' ἀγκάλας ἀνοικτάς,
 Τοὺς δίδει βίον, τόπον, ἀξίας καὶ τιμὰς.
 Ὡς πότε ὀφφικιάλοι εἰς ξένους βασιλεῖς ;
 Ἐλα νὰ γένης στύλος τῆς ἴδιας σου φυλῆς.
 Κάλιο γιὰ τὴν πατρίδα κανένας νὰ χαθῇ,
 ἢ νὰ κρεμάσῃ φούνταν γιὰ ξένον εἰς τὸ σπαθί.
 Σουλιῶται καὶ Μανιῶται, λεοντάρια ξεκουστά,
 Ὡς πότε εἰς ταῖς σπηλιαῖς σας κοιμᾶσθε σφαλιστά ;
 Μαυροβουνοῦ καπλάνια, Ὀλύμπου σταυραετοί,
 Κι' Ἀγράφων τὰ ξεφτέρια, γενῆτε μιὰ ψυχή·
 Τοῦ Σάββα καὶ Δουνάβου ἀδελφία χριστιανοί,

Μὲ τ' ἄρματα ἔς τὰ χέρια καθείς σας ἄς φανῆ.
 Τὸ αἷμά σας ἄς θράσῃ μὲ δίκαιον θυμὸν,
 Μικροί, μεγάλ' ὁμόστε τυράννων τὸν χαμόν.
 Ἄνδρες τοὶ Μακεδόνες, ὀρμήσατ' ὡς θηριὰ,
 Τὸ αἷμα τῶν τυράννων ροφήσατε μὲ μιά.
 Δελφίνια τῆς θαλάσσης, ἀσδέρια τῶν νησιῶν,
 Ὡς ἀστραπὴ χυθῆτε, κτυπᾶτε τὸν ἐχθρόν.
 Θαλασσινὰ τῆς Ἰδρας καὶ τῶν Ψαρῶν πουλιὰ,
 Καιρὸς εἶν' τῆς Πατρίδος ν' ἀκούστε τὴν λαλιά.
 Κι' ὅσ' εἴσθε ἔς τὴν ἀρμάδα, ἄσ' ἄξια παιδιὰ,
 Ὁ νόμος σᾶς προστάζει νὰ βάλετε φωτιά.
 Μὲ μίαν καρδιὰ ὅλοι, μίαν γνώμη, μίαν ψυχὴν
 Κτυπᾶτε, τοῦ τυράννου ἢ ρίζαν νὰ χαθῆ.
 Ν' ἀνάψωμεν μίαν φλόγαν εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν,
 Νὰ τρέξ' ἀπὸ τὴν Βόσναν ἕως τὴν Ἀραπιάν.
 Ψηλὰ εἰς τὰς σημαίας σηκῶστε τὸν Σταυρόν,
 Κι' ὡσὰν ἀστροπελέκια κτυπᾶτε τὸν ἐχθρόν.
 Ποτὲ μὴ στοχασθῆτε, ὅτ' εἶναι δυνατὸς,
 Καρδιοκτυπᾶ καὶ τρέμει ἄσ' ἄν τὸν λαγὸν αὐτός.
 Τριακόσιοι Κιρζαλῆδες τὸν ἔκαμαν νὰ ἰδῆ,
 Πῶς δὲν ἔμπορεῖ μὲ τόπιμα ἔμπρός τους νὰ σταθῆ.
 Λοιπὸν γιὰ τί ἀργῆτε; τί στέκεσθε νεκροί;
 Ξυπνίσατε, μὴν ἦσθε ἐνάντιοι, ἐχθροί.
 Ὡς οἱ προπάτορές μας ὀρμοῦσαν ἄσ' ἄν θηριὰ,
 Γιὰ τὴν ἐλευθερίαν πηδοῦσαν ἔς τὴν φωτιά,
 Οὐτῶ κ' ἡμεῖς, ἀδελφια, ν' ἀρπάξωμεν μίαν
 Τὰ ὄπλα, νὰ ἐβγοῦμεν ἀπὸ πικρὴν σκλαβιά.
 Νὰ σφάζωμεν τοὺς λύκους τοῦ τὸν ζυγὸν βαστοῦν,
 Καὶ Ἕλληνας τολμῶσι σκληρὰ νὰ τυραννοῦν.
 Στερεᾶς καὶ ἔς τὰ πελάγη νὰ λάμψῃ ὁ Σταυρός,
 Νὰ λθῆ δικαιοσύνη, νὰ λείψῃ ὁ ἐχθρός.
 Ὁ κόσμος νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ φρικτὴν πληγὴν,
 Κ' ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν, ἀδελφια, εἰς τὴν γῆν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ (α)

ΥΠΟ Δ. ΣΟΛΟΜΟΥ.

1. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
 Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερῆ,
 Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι,
 Ποῦ μὲ βιά μετράει τὴν γῆ.
2. Ἀπ' τὰ κόκκαλα θγαλμένη
 Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
 Καὶ ἴσαν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
 Χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθερία!
3. Ἐκεῖ μέσα ἐκατοικοῦσες,
 Πικραμένη, ἐντροπαλῆ,
 Κ' ἓνα στόμα ἐκαρτεροῦσες,
 Ἐλα πάλιν, νὰ σοῦ ἴπῃ.
4. Ἄργιε νᾶλθη ἐκεῖνη ἡ ἕμερα
 Καὶ ἦσαν σιωπηλά,
 Γιατὶ τᾶσκιαζε ἡ φοβέρα,
 Καὶ τὰ πλάκονε ἡ κλαδιά.
5. Δυστυχῆς! παρηγορία
 Μόνη σοῦ ἔμενε νὰ λές
 Περασμένα μεγαλεῖα,
 Καὶ διηγῶντάς τα νὰ κλαῖς!
6. Καὶ ἀκαρτέρει, καὶ ἀκαρτέρει
 Φιλελεύθερη λαλιά,
 Ἐνα ἐκτύπα τᾶλλο χέρι
 Ἀπὸ τὴν ἀπελπισιά.

(α) Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ.

7. Κ' ἔλεγες· πότε ἄι πότε βγάνω
 Τὸ κεφάλι ἀπὸ τσ' ἐρημιαῖς !
 Καὶ ἀποκρίνοντο ἀπὸ πάνω
 Κλάψαις, ἄλυσσαις, φωναῖς.
8. Τότε ἐσήκονες τὸ βλέμμα
 Μὲς τὰ κλάυματα θολὸ,
 Καὶ εἰς τὸ ροῦχό σου ἔσταξ' αἷμα,
 Πληθὸς αἷμα Ἑλληνικό.
9. Μὲ τὰ ροῦχα αἱματωμένα
 Ξέρω, ὅτι ἔβγαινες κρυφά,
 Νὰ γυρεύης εἰς τὰ ξένα
 Ἄλλα χέρια δυνατά.
10. Μοναχὴ τὸν δρόμο ἐπῆρες,
 Ἐξανάλθες μοναχή.
 Δὲν εἶν' εὐκολοῖς ἡ θύραις,
 Ἐὰν ἡ χρεῖα ταῖς κουρταλῆ.
11. Ἄλλος σοῦ ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια,
 Ἄλλ' ἀνάσασι κάμμιά·
 Ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια,
 Καὶ σὲ γέλασε φρικτά.
12. Ἄλλος, ὠϊμέ ! 'ς τὴν συμφορὰ σου
 Ὅπου ἐχαίροντο πολλὸ,
 Σῦρε ναῦρης τὰ παιδιὰ σου,
 Σῦρε ἔλεγαν οἱ σκληροί.
13. Φεύγει ὀπίσω τὸ ποδάρι,
 Καὶ ὀλογλίγωρο πατεῖ
 Ἢ τὴν πέτρα, ἢ τὸ χορτάρι,
 Ποῦ τὴν δόξα σοῦ ἐνθυμεῖ.
14. Ταπεινότατη σοῦ γέρνει
 Ἢ τρισάθλια κεφαλὴ,
 Σὰν πτωχοῦ ποῦ θυροδέρνει
 Κ' εἶναι βάρος του ἡ ζωή.

15.   Ναί· ἀλλὰ τώρα ἀντιπαλεύει
 Κάθε τέκνο σου μὲ δρμή,
 Ποῦ ἀκατάπαυστα γυρεύει
 Ἡ τὴν νίκη, ἢ τὴν θανά.
16.   'Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
 Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
 Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
 Χαίρε, ὦ χαίρε, ἐλευθεριά!
17.   Μόλις εἶδε τὴν δρμή σου
 Ὁ οὐρανός, ποῦ γιὰ τς' ἐχθράς
 Εἰς τὴν γῆ τὴν μητρική σου
 Ἐτρέφε ἄνθια καὶ καρποίς.
18.   Ἐγαλήνευσε, κ' ἐχύθη
 Καταχθόνια μιὰ βοή,
 Καὶ τοῦ Ῥήγα σου ἀπεκρίθη
 Πολεμόκραχτη ἡ φωνή.
19.   Ὅλοι οἱ τόποι σου σ' ἔκραζαν
 Χαιρετῶντας σε θερμά,
 Καὶ τὰ στόματα ἐφωνίζαν
 Ὅσα αἰσθάνετο ἡ καρδιά.
20.   Ἐφωνάζανε ὡς τ' ἀστέρια
 Τοῦ Ἴονίου καὶ τὰ νησιά,
 Καὶ ἐσηκώσανε τὰ χέρια
 Γιὰ νὰ δείξουνε χαρά.
21.   Μ' ὄλον ποῦναι ἀλυσσομένο
 Τὸ καθένα τεχνικά,
 Καὶ εἰς τὸ μέτωπον γραμμένο
 Ἐχει « ψευτρὰ ἐλευθεριά. »
22.   Γκαρδ·ακά χαροποιήθη
 Καὶ τοῦ Βάσιγκτων ἡ γῆ,
 Καὶ τὰ σίδερα ἐνθυμήθη
 Ποῦ τὴν ἔδεναν κ' αὐτή.

23. Ἄπ' τὸν πύργον του φωνάζει,
 Ἐάν νά λήη σέ χαιρετῶ,
 Καί τήν χαιίτη του τινάζει
 Τὸ λεοντάρι τὸ Ἰσπανό.
24. Ἐλαφιάσθη τῆς Ἀγγλίας
 Τὸ θηριό, καί σέρνει εὐθύς
 Κατὰ τ' ἄκρα τῆς Ῥωσσίας
 Τὰ μουγκρίσματα τς ὄργης.
25. Εἰς τὸ κίνημά του δείχνει
 Πῶς τὰ μέλη εἶν' δυνατὰ,
 Καί 'στοῦ Αἰγαίου τὸ κύμα ῥίχνει
 Μιά σπιθόβολη ματιά.
26. Σὲ ξανοίγει ἀπὸ τὰ νέφη
 Καί τὸ μάτι τοῦ ἀετοῦ,
 Ποῦ φτερά καί νύχια θρέφει
 Μὲ τὰ σπλάχνα τοῦ Ἰταλοῦ.
27. Καί 'σ ἐσὲ καταγερμένος,
 Γιατί πάντα σὲ μισεῖ,
 Ἐκρωζ' ἔκρωζ' ὁ σκασμένος,
 Νά σὲ βλάβη ἂν ἤμπορῇ.
28. Ἄλλο ἐσὺ δὲν συλλογιέσαι
 Πάρεξ ποῦ θά πρωτοπαῖς
 Δὲν 'μιλεῖς, καί δὲν κουνιέσαι
 Σταῖς βρυσιαῖς ὁποῦ ἀγροικᾶς.
29. Ἐάν τὸ θράχο, ὁποῦ ἀφίνει
 Κάθε ἀκάθαρτο νερὸ
 Εἰς τὰ πόδια του νά χύνη
 Εὐκολόσβυστον ἀφρὸ,
30. Ὅπου ἀφίνει ἀνεμοζάλη,
 Καί χαλάζι καί βροχή
 Νά τοῦ δέρνουν τὴν μεγάλη,
 Τὴν αἰώνιαν κορυφή.

31. Δυστυχιά του, ὡ δυστυχιά του
Ὅποιανού θέλει βρεθῆ
Στὸ μαχαίρι σου ἀποκάτου,
Καὶ σ' ἐκεῖνο ἀντισταθῆ.
32. Τὸ θεριὸ π' ἀνανογιέται
Πῶς τοῦ λείπουν τὰ μικρά,
Περιορίζεται, πετιέται,
Αἷμα ἀνθρώπινο διψᾷ.
33. Τρέχει, τρέχει ὅλα τὰ δάση
Τὰ λαγκάδια, τὰ βουνά,
Καὶ ὅπου φθάσῃ, ὅπου περάσῃ,
Φρίκη, θάνατος, ἐρημιά.
34. Ἐρημιά, θάνατος, καὶ φρίκη,
Ὅπου πέρασες κ' ἐσύ
Εἶφος ἐξω ἀπὸ τὴν θήκη,
Πλέον ἀνδριὰν σοῦ προξενεῖ.
35. Ἴδου, ἐμπρός σου ὁ τοίχος στέκει
Τῆς ἀθλίας Τριπολιτσᾶς,
Τώρα τρόμου ἀστροπελέκι
Νὰ τῆς ρίψῃς ἰπιθυμᾶς.
36. Μεγαλόψυχο τὸ μάτι
Δείχνει πάντα πῶς κινεῖ,
Κι' ἄς εἶν ἄρματα γεμάτη,
Καὶ πολέμια χλαλοῖ.
37. Σοῦ προβαίνουνε καὶ τρίζουν,
Γιὰ νὰ ἰδῆς πῶς εἶν' πολλὰ
Δὲν ἀκοῦς ποῦ φοβερίζουν
Ἄνδρες μύριοι καὶ παιδιὰ ;
38. Λίγα μάτια, λίγα στόματα
Θὰ σᾶς μείνουνε ἀνοιχτά,
Γιὰ νὰ κλαύσετε τὰ σώματα,
Ποῦ θε ναῦρη ἢ συμφορά.

39. Κατεβαίνουνε, και ανάφτει
 Τοῦ πολέμου ἀναλαμπή.
 Τὸ τουφέκι ἀνάβει, ἀστράφτει,
 Λάμπει, κόφτει τὸ σπαθί.
40. Γιατὶ ἡ μάχη ἐστάθη ὀλίγη;
 Ἄλλα τὰ αἵματα γιατί;
 Τὸν ἐχθρὸν θωρῶ νὰ φύγη
 Καὶ ὁ τὸ κάστρο ν' ἀνεβῆ.
41. Μέτρα . . . εἰν' ἄπειροι οἱ φευγάτοι,
 Ὅπου φεύγοντας δειλιοῦν.
 Τὰ λαβώματα ἔς τὴν πλάτη
 Δέχοντ' ὥστε ν' ἀνεβῶν.
42. Ἐκεῖ μέσα ἀκαρτερεῖτε
 Τὴν ἀφεύγατη φθορά.
 Νὰ, σὰς φθάνει ἀποκριθῆτε
 Ἐς τῆς νυχτὸς τὴν σκοτεινιά.
43. Ἀποκρίνονται, καὶ ἡ μάχη
 Ἐτῆ ἀρχίζει, ὅπου μακριὰ
 Ἀπὸ ῥάχη ἐκεῖ σὲ ῥάχη
 Ἀντιβόιζε φοβερά.
44. Ἀκούω κούφια τὰ τουφέκια,
 Ἀκούω σμίξιμο σπαθιῶν,
 Ἀκούω ξύλα, ἀκούω πελέκια,
 Ἀκούω τρίξιμο δοντιῶν.
45. Ἄ! τί νύχτα ἦταν ἐκείνη,
 Ποῦ τὴν τρέμει ὁ λογισμὸς!
 Ἄλλος ὕπνος δὲν ἐγένη,
 Πάρεξ θάνατου πικρός.
46. Τῆς σκηνῆς ἡ ὥρα, ὁ τάπος,
 Ἡ κραυγαῖς, ἡ ταραχὴ,
 Ὁ σκληρόψυχος ὁ τράπος
 Τοῦ πολέμου, καὶ οἱ καπνοί!

47. Καὶ ἡ βρονταῖς καὶ τὸ σκοτάδι
Ὅπου ἀντίσκοπτε ἢ φωτιά,
Ἐπαράσταιναν τὸν ἄδην
Ποῦ ἀκαρτέριε τὰ σκυλιά.
48. Τ' ἀκαρτέριε, ἐφαίνοντ' ἴσκιοι
Ἀναρίθμητοι, γυμνοί,
Κόραις, γέροντες, νεανίσκοι,
Βρέφη ἀκόμη εἰς τὸ θυζί !
49. Ὅλη μαύρη μυρμιγκιάζει,
Μαύρη ἢ ἐντάφια συντροφιὰ,
Ἐάν τὸ ροῦχο ποῦ σκεπάζει
Τὰ κρεβάτια τὰ ἴστερνά.
50. Τόσοι, τόσοι ἀνταμωμένοι
Ἐπετιοῦντο ἀπὸ τὴν γῆ,
Ὅσοι εἶν' ἄδικα σφαγμένοι
Ἀπὸ τούρκικην ὀργή.
51. Τόσα πέφτουνε τὰ θερι-
σμένα ἀστάχια εἰς τοὺς ἀγρούς !
Σχεδὸν ὅλα ἐκεῖα τὰ μέρη
Ἐσκεπάζοντο ἀπ' αὐτούς.
52. Θαμποφέγγει κανὲν ἄστρο
Καὶ ἀναδεύοντο μαζί,
Ἀνεβαίνοντας τὸ κάστρο
Μὲ νεκρώσιμη σιωπή.
53. Ἐτσι χάμου εἰς τὴν πεδιάδα
Μὲς τὸ δάσος τὸ πυκνὸ,
Ὅταν στέλνη μιὰν ἀχνάδα
Μισοφέγγαρο χλωμό.
54. Ἐὰν οἱ ἄνεμοι μὲς τ' ἄδεια
Τὰ κλαδιά μουγκοφυσσοῦν,
Σειοῦνται, σειοῦνται τὰ μαυράδια,
Ὅπου οἱ κλόνοι ἀντικτυποῦν.

55. Μὲ τὰ μάτια τους γυρεύουν
Ὄπου εἶν' αἵματα πηχτά,
Καὶ μὲς τὰ αἵματα χορεύουν
Μὲ βρυχίσματα βραχνά.
56. Καὶ χορεύοντας μανίζουσι
Εἰς τοὺς Ἕλληνας κοντά,
Καὶ τὰ στήθια τους ἐγγίζουσι
Μὲ τὰ χέρια τὰ ψυχρά.
57. Ἐκεῖ τὸ ἐγγίσμα πηγαίνει
Βαθιά μὲς τὰ σωθικά,
Ὅθεν ὅλη ἡ λύπη βγαίνει,
Καὶ ἄκρα αἰσθάνονται ἀσπλαχνιά.
58. Τότε αὐξάνει τοῦ πολέμου
Ὁ χορὸς τρομακτικά,
Ἐάν τὸ σκόρπισμα τοῦ ἀνέμου
Ἐστοῦ πελάου τὴν μοναξιά.
59. Κτυποῦν ὅλοι ἀπάνου κάτω
Κάθε κτύπημα ποῦ ἐγῆ,
Εἶναι κτύπημα θανάτου,
Χωρὶς νὰ δευτερωθῆ.
60. Κάθε σῶμα ἰδρώνει, ῥέει,
Λὲς καὶ ἐκείθεν ἡ ψυχὴ,
Ἄπ' τὸ μῖσος ποῦ τὴν καίει
Πολεμάει νὰ πεταχθῆ.
61. Τῆς καρδιάς κτυπιαῖς βροντᾶνε
Μὲς τὰ στήθια τους ἀργά,
Καὶ τὰ χέρια ὅπου χουμᾶνε
Περὶ σῶμα εἶν' ἰσχυρά.
62. Οὐρανὸς γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι,
Οὐδὲ πέλαγο, οὐδὲ γῆ,
Γι' αὐτοὺς ὅλους τὸ πᾶν εἶναι
Μαζωμένο ἀντάμα ἐκεῖ.

63. Τόση ἡ μάνητα καὶ ἡ ζάλη,
 Ποῦ στοχάζεσαι, μὴ πῶς;
 Ἀπὸ μιὰ μεριά καὶ ἀπ' ἄλλη
 Δὲν μείνη ἕνας ζωντανός.
64. Κύττα χέρια ἀπελπισμένα
 Πῶς θερίζουνε ζωαῖς!
 Χάμου πέφτουνε κομμένα
 Χέρια, πόδια, κεφαλαῖς,
65. Καὶ παλλάσκαῖς καὶ σπαθία
 Μὲ ὀλοσκόρπιστα μυαλά,
 Καὶ μ' ὀλόσχιστα κρανία,
 Σωθικὰ λαχταριστά.
66. Προσοχὴ κάμμιὰ δὲν κάνει
 Κανείς, ὅχι, εἰς τὴν σφαγὴν
 Πάνε πάντα ἐμπρός. ὦ! φθάνει,
 φθάνει, ὡς πότε οἱ σκοτωμοί;
67. Ποιὸς ἀφίνει ἐκεῖ τὸν τόπο,
 Πάρεξ ὅταν ξαπλωθῇ;
 Δὲν αἰσθάνονται τὸν κόπο,
 Καὶ λὲς κ' εἶναι εἰς τὴν ἀρχή.
68. Ὀλιγόστευαν οἱ σκύλοι,
 Καὶ ἀ.ἀ.ἀ. ἐφώναζαν, ἀ.ἀ.ἀ.
 Καὶ τῶν χριστιανῶν τὰ χεῖλη
 Φωτιὰ, ἐφώναζαν, φωτιὰ.
69. Λεονταρόψυχα ἐκτυπιοῦντο,
 Πάντα ἐφώναζαν, φωτιὰ.
 Καὶ οἱ μιαιοὶ κατεσκορπιοῦντο,
 Πάντα σκούζοντας ἀ.ἀ.ἀ!
70. Παντοῦ φόβος καὶ τρομάρα,
 Καὶ φωναῖς καὶ στεναγμοί,
 Παντοῦ κλάψα, παντοῦ ἀντάρα,
 Καὶ παντοῦ ξεψυχισμοί.

71. Ἦταν τόσοι πλεον τὸ βόλι
 Εἰς τ' αὐτιά δὲν τοὺς λαλεῖ
 Ὅλοι χάμου ἐκοίτουτ' ὄλοι
 Εἰς τὴν τέταρτην αὐγή.
72. Σὰν ποτάμι τὸ αἶμα ἐγίνη,
 Καὶ κυλάει 'ς τὴν λαγκαδιά,
 Καὶ τὸ θῶων χόρτο πίνει
 Αἶμα ἀντὶς γιὰ τὴν δροσιά.
73. Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἀέρι,
 Δὲν φυσᾷς τώρα ἐσὺ πλιὸ
 'Σ τῶν ψευδόπιστων τ' ἀστέρι.
 Φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρό.
74. Ἀπ' τὰ κόκκαλα ἔγαλμένη
 Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
 Καὶ 'σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
 Χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθεριά.
75. Τῆς Κορίνθου ἰδοὺ καὶ οἱ κάμπου
 Δὲν λάμπ' ἥλιος μοναχὰ
 Εἰς τοὺς πλάτανους, δὲν λάμπει
 Εἰς τ' ἀμπέλια, εἰς τὰ νερά.
76. Εἰς τὸν ἥσυχον αἰθέρα
 Τώρα θῶα δὲν ἀντηχεῖ
 Τὰ λαλήματα ἢ φλογέρα,
 Τὰ βελάσματα τὸ ἀρνί.
77. Τρέχουν ἄρματα χιλιάδες
 Σὰν τὸ κῦμα εἰς τὸ γιαιλό
 Ἀλλ' οἱ ἄνδρεῖοι παλληκαράδες
 Δὲν ψηφοῦν τὸν ἀριθμό.
78. Ὡ τριακόσιοι, σηκωθῆτε
 Καὶ ξανάλθετε 'ς ἐμᾶς,
 Τὰ παιδία σας θέλ' ἰδῆτε
 Πόσο μοιάζουνε μὲ σᾶς.

79. Όλοι εκείνοι τὰ φοβούνται,
Καὶ μὲ πάτημα τυφλῶ
Εἰς τὴν Κόρινθο ἀποκλειοῦνται,
Κι' ὅλοι χάνονται ἀπ' ἐδῶ.
80. Στέλνει ὁ ἄγγελος τοῦ ἁλέθρου
Πεῖνα καὶ θανατικὸν,
Ποῦ μὲ σχῆμα ἑνὸς σκελέθρου
Περπατοῦν ἀντάμα οἱ δύο.
81. Καὶ πεσμένα εἰς τὰ χαρτάρια
Ἄπεθάνανε παντοῦ
Τὰ θλιμμένα ἀπομεινάρια
Τῆς φυγῆς καὶ τοῦ χαμοῦ.
82. Καὶ σὺ ἀθάνατη, ἐσὺ θεία,
Ποῦ ὅ,τι θέλεις ἠμπορεῖς,
Εἰς τὸν κάμπο, Ἐλευθερία,
Ματωμένη περπατεῖς.
83. Ἐς τὴν σκιά χεροπιασμέναις,
Ἐς τὴν σκιά βλέπω κ' ἐγὼ
Κρινοδάκτυλαις παρθέναις
Ὅπου κάνουνε χορδὸν.
84. Ἐς τὸν χορδὸ γλυκογυρίζουν
Ὠραία μάτια ἐρωτικά,
Καὶ εἰς τὴν αὔρα κυματίζουν
Μαῦρα, δλόχρυσα μαλλιά.
85. Ἡ ψυχὴ μου ἀναγαλλιᾶζει
Πῶς ὁ κόρφος κάθε μιᾶς,
Γλυκοβύζατο ἐτοιμάζει,
Γάλα ἀνδρείας καὶ ἐλευθερίας.
86. Μὲς τὰ χόρτα, τὰ λουλουδία
Τὸ ποτῆρι δὲ βαστῶ,
Φιλελεύθερα τραγοῦδια
Σὰν τὸν Πίνδαρο ἐκφωνᾶ.

87. Ἀπ' τὰ κόκκαλα ἔγαλμένα
 Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
 Καὶ ἴσάν πρῶτα ἀνδρειωμένα,
 Χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθεριά.
88. Ἰπῆγες εἰς τὸ Μισολόγγι
 Τὴν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ,
 Ἰμέρα ποῦ ἀνθίζαν οἱ λόγγοι
 Γιὰ τὸ τέκνο τοῦ Θεοῦ.
89. Σοῦλθε ἐμπρὸς λαμποκοπῶντας
 Ἡ Ὀρησκεία μ' ἔνα σταυρὸ,
 Καὶ τὸ δάκτυλο κινῶντας
 Ὄπου ἀνοίγ' τὸν οὐρανό.
90. Ἦσ' αὐτὸ, ἐφώνηξε, τὸ χῶμα
 Στάσου ἐλόρηθη, ἐλευθεριά
 Καὶ φιλῶντάς σου τὸ στόμα
 Μπαίνει μες τὴν ἐκκλησιά.
91. Εἰς τὴν τράπεζα σιμόνει,
 Καὶ τὸ σύγγερο τὸ ἀχνό
 Γύρω γύρω τῆς πυκνώνει
 Ποῦ σκορπάει τὸ θυμιατό.
92. Ἀγροικαεὶ γήψ' αλμωδία
 Ὄπου ἐδίδαξεν αὐτὴ,
 Βλέπει τὴν φωταγωγία
 Ἦσ' τοὺς ἀγίους ἐμπρὸς χυτή.
93. Ποῖοι εἶν' αὐτοὶ ποῦ πλησιάζουν
 Μὲ πολλὴ ποδοβολή,
 Κι' ἄρματ', ἄρματα ταραζούν;
 Ἐπετάχθηκες ἐσύ.
94. Ἄ! τὸ φῶς ποῦ σὲ στολίζει
 Ἦσάν ἡλίου φεγγοβολή,
 Καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει,
 Δὲν εἶναι, ὄχι, ἀπὸ τὴν γῆ.

93. Λάμπιν ἔχει ὅλη φλογώδη,
 Χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμός,
 Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι,
 Κι' ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.
96. Τὸ σπαθί σου ἀντισηκόνεις,
 Τρία πατήματα πατάς,
 Ἐάν τὸν πύργου μεγαλόνεις,
 Καὶ εἰς τὸ τέταρτο χτυπάς.
97. Μὲ φωνὴν ποῦ καταπεύθει,
 Προχωρῶντας ὀμιλεῖς·
 Σήμερ' ἀπιστοὶ ἐγεννήθη,
 Ναί, τοῦ κόσμου ὁ λυτρωτής.
98. Αὐτὸς λέγει . . . ἀφογκρασθήτε,
 Ἐγὼ εἰμ' Ἄλφα, ὠμέγα ἐγώ·
 Πέστε, ποῦ θ' ἀποκρυφθήτε
 Ἐσεῖς ὅλοι, ἂν ὀργισθῶ ;
99. Φλόγα ἀκοίμητη σὰς βρέχω,
 Ποῦ μ' αὐτὴν ἂν συγκριθῆ
 Κεῖνη ἢ κάτω ὅπου σὰς ἔχω,
 Ἐάν δροσιὰ θέλει βρεθῆ.
100. Κατατρώγει, ὡσάν τὴν σχίζα,
 Τόπους ἄμετρα ὕψηλους,
 Χώραις, ὄρη ἀπὸ τὴν ρίζα,
 Ζῶα, καὶ δένδρα καὶ θνητούς.
101. Καὶ τὸ πᾶν τὸ κατακαίει,
 Καὶ δὲν σώζεται πνοή,
 Πάρεξ τοῦ ἀνεμου ποῦ πνέει
 Μὲς τὴν στάχτη τὴν λεπτή.
102. Κᾶποιος ἤθελε ἐρωτήσῃ
 Τοῦ θυμοῦ του εἶσαι ἀδελφή ;
 Ποιὸς εἶναι ἄξιος νὰ νικήσῃ
 Ἢ μὲ σὲ νὰ μετρηθῆ ;

403. Ἡ γῆ αἰσθάνεται τὴν τόση
 Τοῦ χεριοῦ σου ἀνδραγαθιά,
 Ποῦ ἕλην θέλει θανατώσει
 Τὴν μισόχριστη σπορά.
404. Τὴν αἰσθάνονται, καὶ ἀφρίζουν
 Τὰ νερά, καὶ τ' ἀγροικῶ
 Δυνατὰ νὰ μουρμουρίζουν
 Ἐὰν νὰ βιάζεται θηριό.
405. Κακοροϊζικοί, ποῦ πάτε
 Τοῦ Ἀχελώου μὲς τὴν ροή,
 Καὶ πιδέξια πολεματε
 Ἀπὸ τὴν καταδρομῆ.
406. Νὰ ἀποφύγετε; τὸ κύμα
 Ἐγένει ὄλο φουσκωτό
 Ἐκεῖ εὐρήκατε τὸ μνήμα,
 Πρὶν νὰ εὐρήτε ἀφανισμό.
407. Βλασφημαί, σκούζει, μουγκρίζει
 Κάθε λάρυγγας ἐχθροῦ,
 Καὶ τὸ βεῦμα γαργαρίζει
 Ταῖς βλασφημίαις τοῦ θυμοῦ.
408. Σφαλερὰ τετραποδίζουν
 Πλῆθος ἄλογα, καὶ ὄρθα
 Τρομασμένα χλημετρίζουν,
 Καὶ πατοῦν εἰς τὰ κορμιά.
409. Ποιὸς ἔς τὸν σύντροφον ἀπλώνει
 Χέρι ὡσὰν νὰ βοηθηθῆ
 Ποιὸς τὴν σάρκα του δαγκώνει,
 Ὅσο ὁποῦ νὰ νέκρωθῆ.
410. Κεφαλαῖς ἀπελπισμέναις
 Μὲ τὰ μάτια πεταχτά,
 Κατὰ τ' ἄστρα σηκωμέναις
 Γιὰ τὴν ὕστερη φορὰ.

411. Σβύεται, αὐξάνοντας ἡ πρώτη
 Τοῦ Ἀχελώου νεροσυρμή,
 Τὸ χλημίτρισμα καὶ οἱ κρότοι,
 Καὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ γογγυσμοί.
412. Ἔτσι ν' ἄκουα νὰ βουίξῃ
 Τὸν βαθὺ ὠκεανὸν,
 Καὶ εἰς τὸ κύμα του νὰ πνίξῃ
 Κάθε σπέρμα ἀγαρηνόν.
413. Καὶ ἐκεῖ ποῦναι ἡ Ἁγία Σοφία,
 Μὲς τοὺς λόφους τοὺς ἑπτὰ,
 Ὅλα τ' ἄψυχα κορμιά
 Βραχυσύντριφτα, γυμνὰ,
414. Σωριασμένα νὰ τὰ σπρώξῃ
 Ἡ κατάρρα τοῦ Θεοῦ,
 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ τὰ μαζώξῃ
 Ὁ ἀδελφὸς τοῦ φεγγαριοῦ.
415. Κάθε πέτρα μνήμα ἄς γένη,
 Καὶ ἡ Ὀρησκεία καὶ Ἐλευθεριά
 Μ' ἀργοπάτημα ἄς πηγαίνῃ
 Μεταξὺ τους, καὶ ἄς μετρά.
416. Ἕνα λείψανο ἀνεβαίνει
 Τεντωτὸ, πιστομητὸ,
 Καὶ ἄλλο ξάφνου κατεβαίνει,
 Καὶ δὲν φαίνεται καὶ πλιό,
417. Καὶ χειρότερα ἀγριεύει
 Καὶ φουσκώνει ὁ ποταμὸς,
 Πάντα, πάντα περισσεύει
 Πολυφλοίσβισμα καὶ ἄφρός.
418. Ἄ! γιατί δὲν ἔχω τώρα
 Τὴ φωνὴ τοῦ Μωϋσῆ;
 Μεγαλόφωνα τὴν ὥρα
 Ὅπου ἐσβουῦντο οἱ μισητοί,

119. Τὸν θεὸν εὐχαριστοῦσε
 Ὃς τοῦ πελάου τὴν λύσσα ἐμπρὸς,
 Καὶ τὰ λόγια ἠχολογοῦσε
 Ἀναριθμητος λαός.
120. Ἀκλουθαίε τὴν ἁρμονίαν
 Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρὼν,
 Ἡ προφήτισσα Μαρία
 Μ' ἕνα τύμπανο τερπνόν.
121. Καὶ πηδοῦν ὄλαις ἢ κόραις
 Μὲ τς' ἀγκάλαις ἀνοιχταῖς,
 Τραγουδῶντας, ἀνθοφόραις,
 Μὲ τὰ τύμπανα κ' ἐκειαῖς.
122. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψιν
 Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερῆ,
 Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψιν
 Ποῦ μὲ βιά μετράει τὴ γῆ.
123. Εἰς αὐτὴν εἰν' ἔρακουσμένο,
 Δὲν νικίεσαι ἐσὺ ποτὲ,
 Ὅμως, ὄχι, δὲν εἰν' ἔξένο
 Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.
124. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ξαπλόνει
 Κύματ' ἄπειρα εἰς τὴν γῆ,
 Μὲ τὰ ὁποῖα τὴν περιζώνει,
 Κ' εἶναι εἰκόνα του λαμπρῆ.
125. Μὲ βρυχίσματα παλεύει
 Ποῦ τρομάζει ἡ ἀνοή'
 Κάθε ξύλο κινδυνεύει
 Καὶ λιμιόνα ἀναζητεῖ.
126. Φαίνεται ἔπειτα ἡ γαλήνη
 Καὶ τὸ λάμψιμο τοῦ ἡλιοῦ,
 Καὶ τὰ χρώματα ἀναδίνει
 Τοῦ γλαυκότετου οὐρανοῦ.

127. Δὲν νικίεσαι, εἰν' ἕακουσμένο,
 Ὡς τὴν ξηρὰν ἐσὺ ποτέ
 Ὅμως, ὄχι, δὲν εἰν' ἕξένο
 Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.
128. Περνοῦν ἄπειρα τὰ ξάρτια
 Καὶ σὰν λόγγοι στρυμωχτὰ
 Τὰ τρεχοῦμενα κατάρτια,
 Τὰ ὀλοφούσκωτα πανιά.
129. Σὺ ταῖς δύναμαῖς σου σπρώχνεις,
 Καὶ ἀγκαλὰ δὲν εἰν' πολλαῖς,
 Πολεμῶντας, ἄλλα διώχνεις,
 Ἄλλα πέρνεις, καὶ ἄλλα καις.
130. Μὲ 'πιθύμια νὰ τηράξης
 Δύω μεγάλα σὲ θωρῶ,
 Καὶ θανάσιμον τινάζεις
 Ἐναντίον τοὺς κεραυνό.
131. Πιάνει, αὐξάνει, κοκκινίζει
 Καὶ σηκώνει μιὰ βροντῆ,
 Καὶ τὸ πέλαο χρωματίζει
 Μὲ αἱματόχροη βαφῆ.
132. Πνίγοντ' ὅλοι οἱ πολεμάρχοι
 Καὶ δὲν μνέσκει ἕνα κορμί
 Χάρου, σκιά τοῦ Πατριάρχη,
 Ποῦ σ' ἐπέταξαν ἐκεῖ.
133. Ἐκρυφόσμιγαν οἱ φίλοι
 Μὲ τρ' ἐχθροὺς τοὺς τὴν Λαμπρῆ,
 Καὶ τοὺς ἔτρεμαν τὰ χεῖλη,
 Δίνοντάς τα εἰς τὸ φιλί.
134. Ἐκείαις ταῖς δάφναις ποῦ ἐσκορπίστε
 Τώρα πλέον δὲν ταῖς πατεῖ,
 Καὶ τὸ χέρι ὁποῦ ἐφιλήστε
 Πλέον, ἄ! πλέον δὲν εὐλογεῖ.

435. Όλοι κλαῦστε, ἀποθαμένος
Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησιᾶς
Κλαῦστε, κλαῦστε, κρεμασμένος
Ὡσάν νᾶτανε φοινῆς.
436. Ἐχει δλάνοιχτο τὸ στόμα
Π' ὠραις πρῶτα εἶχε γευθῆ
Γ' ἅγιον αἷμα, τ' ἅγιον σῶμα
Λὲς πῶς θεὸς νὰ ξαναβγῆ
437. Ἡ καρδιά ὁποῦ εἶχε ἀφήσει
Ἄιγο πρὶν νὰ ἀδικηθῆ,
Σ' ὅποιονε δὲν πολεμήσει
Καὶ ἤμπορεῖ νὰ πολεμῆ.
438. Τὴν ἀκούω, βροντάει, δὲν παύει,
Εἰς τὸ πέλαγο, εἰς τὴ γῆ,
Καὶ μουγγρίζοντας ἀναύει
Τὴν αἰώνιαν ἀστραπή.
439. Ἡ καρδιά συχνοσπαράζει.
Πλὴν τί βλέπω; σοβαρά,
Νὰ σωπάσω μὲ προστάζει
Μὲ τὸ δάκτυλο ἢ Θεά.
440. Κυττάει γύρω εἰς τὴν Εὐρώπῃ
Τρεῖς φοραῖς μ' ἀνησυχία
Προσηλόνεται κατόπι
Σ' τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀρχινᾷ.
441. » Παλληκάρια μου! οἱ πολέμοι
» Γιὰ σᾶς ὅλοι εἶναι χαρὰ,
» Καὶ τὸ γόνα σας δὲν τρέμει
» Σ' τοὺς κινδύνους ἐμπροστά.
442. » Ἀπ' ἐσᾶς ἀπομακραίνει
» Κάθε δύναμι ἐχθρική
» Ἀλλὰ ἀνίκητη μιὰ μένει
» Ποῦ ταῖς δάφναις σας μαδεῖ.

143. » Μιὰ, ὅπου ὕταν ὡσάν λύκοι
 » Ξαναρχόστενε ζεστοί,
 » Κουρασμένοι ἀπὸ τὴν νίκη,
 » Ἄχ! τὸν νοῦν σὰς τυρᾶννεϊ.
144. » Ἡ διχόνοια ποῦ βαστάει
 » Ἕνα σκῆπτρο ἢ δολερῆ,
 » Καθενὸς χαμογελάει,
 » Πάρτο, λέγοντας, καὶ σύ.
145. » Κεῖδὸ τὸ σκῆπτρο, ποῦ σὰς δείχνει,
 » ἔχει ἀλήθεια ὠραία θωριά·
 » Μὴν τὸ πιάστε, γιατί ῥίχνει
 » Εἰςὲ δάκρυα θλιβερά.
146. » Ἀπὸ στόμα ὅπου φθονάει,
 » Παλληκάρια, ἄς μὴν ἴπωθῆ,
 » Πῶς τὸ χέρι σας κτυπάει
 » Τοῦ ἀδελφοῦ τὴν κεφαλῆ.
147. » Μὴν εἰποῦν ἴσ τὸν στοχασμὸν τους
 » Τὰ ξένα ἔθνη ἀληθινά,
 » Ἐὰν μισοῦνται ἀνάμεσὸ τους,
 » Δὲν τοὺς πρέπει ἐλευθεριά.
148. » Τέτοια ἀφίστε τὴν φροντίδα·
 » Ὅλο τὸ αἷμα ὅπου χυθῆ
 » Γιά Ὀρησκεία καὶ γιά Πατρίδα,
 » Ὅμοιαν ἔχει τὴν τιμή.
149. » Ἵ τὸ αἷμα αὐτὸ ποῦ δὲν πονεῖτε,
 » Γιά Πατρίδα γιά Ὀρησκεία,
 » Σὰς ὀρκίζω ἀγκαλιασθῆτε
 » Σὰν ἀδέλφια γκαρδιακά.
150. » Πόσον λείπει, στοχασθῆτε,
 » Πόσο ἀκόμη νὰ παρθῆ·
 » Πάντα ἢ νίκη, ἂν ἐνωθῆτε,
 » Πάντα ἐσὰς θὰ ἀκολουθῆ.

151. » Ὡ θκουσμένοι εἰς τὴν ἀνδρία !
 » Καταστήσετε ἓνα σταυρὸ,
 » Καὶ φωνάξετε μὲ μίαν
 » Βασιλεῖς κυττάζτ' ἐδῶ.
152. » Τὸ σημεῖο τοῦ προσκυνάτε
 » Εἶναι τοῦτο, καὶ γιὰ αὐτὸ
 » Ἐματωμένους μᾶς κυττάτε
 » Ἐς τὸν ἀγῶνα τὸν σκληρό.
153. » Ἀκατάπαυστα τὸ ἔριζον
 » Τὰ σκυλιὰ, καὶ τὸ πατοῦν,
 » Καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀφανίζον
 » Καὶ τὴν Πίστι ἀναγελοῦν.
154. » Ἐξ αἰτίας τοῦ ἐσπάρθη, ἐχύθη
 » Αἷμα ἀθῶο, χριστιανικὸ,
 » Ποῦ φωνάζει ἀπὸ τὰ βάθη
 » Τῆς νυκτὸς « γὰ ἐκδικηθῶ. »
155. » Δὲν ἀκοῦτε σεῖς εἰκόνες
 » Τοῦ Θεοῦ, τέτοια φωνή ;
 » Τώρα ἀπέρασαν αἰῶνες,
 » Καὶ δὲν ἔπαυσε στιγμὴ.
156. » Δὲν ἀκοῦτε ; εἰς κάθε μέρος
 » Ἐάν τοῦ Ἄβελ καταβοᾶ.
 » Δὲν εἶν' φύσημα τοῦ ἀέρος
 » Ποῦ σφουρίζει εἰς τὰ μαλλιά.
157. » Τί θὰ κάμετε ; θ' ἀφήστε
 » Ν' ἀποκτήσωμεν ἐμεῖς
 » Ἀλευθεριάν, ἢ θὰ τὴν λύστε
 » Ἐξ αἰτίας πολιτικῆς ;
158. » Τοῦτο ἀνίσως μελετάτε,
 » Ἴδου ἔμπρός σας τὸν σταυρὸ,
 » Βασιλεῖς, ἐλάτε, ἐλάτε,
 » Καὶ χτυπήσετε καὶ ἐδῶ. »

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ (α)

ΥΠΟ Ι. ΡΙΖΟΥ ΝΕΡΟΥΛΟΥ.

Άγριος, τίγρις, δεινὸν θηρίον,
 Τούρκων Σουλτάνος, εὐνούχων θρέμμα,
 Ροφᾶ μὲ λύσσαν Γραικικὸν αἷμα,
 Αἷμα γερόντων, ἀνδρῶν, νηπίων!

Ἄντι τὴν σπάθην αὐτὸς ν' ἀρπάσῃ
 Τῶν προπατόρων του τῶν Ὀσμάνων,
 Καὶ τῶν Μεχμέτ καὶ τῶν Σουλεϊμάνων,
 Δὲν ἔχει νεῦρα νὰ τὴν βαστάσῃ.

'Ἄλλ' ἐμφωλεύειν ἔς τὸν γυναικῶνα,
 Κατὰ Γραικίας φιλελευθέρας
 Μὲ τῶν δημίων του τὰς μαχαίρας
 Ἐπροοιμίασε τὸν ἀγῶνα.

Ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν Μουράτων
 Ὁ δειλὸς οὔτος ὅσον ἀπέχει,
 Ἢδη τοσοῦτον ἡ Ἑλλάς ἔχει
 Πλήθος Σκενδέρων μαχιμωτάτων.

Προστάζων φόνον Γραικῶν ἀθρόον,
 Ὅπλιτῶν πλήθος πανταχοῦ στέλλει.
 Ἄλλ' ὁ στρατὸς του δούλων ἀγέλη,
 Ὁ δὲ στρατὸς μας στρατὸς ἠρώων.

(α) Ἐπονήθη τῷ 1822. Ἐπιθ. Τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἐφημερίδος τοῦ Μεσολογγίου, ἔτος Α'. ἀριθ. 75, τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1824, σελ. 99 καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν σελίς 145—146. Μετατύπωσις Κ. Ν. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840.

Μάτην ἀντέταττε χειρῶν βίαν,
 Τάφρους, ἐπάλξεις, ὕψη φρουρίων,
 Καὶ πῦρ ἀπείρων του κανονίων
 Πρὸς τὸν Ἑλλήνων τὴν εὐψυχίαν.

Εἰς τῆς Κορίνθου πετοῦν τὰ τείχη,
 Μονεμβασίας οἱ πύργοι κλίνουν,
 Τὸν Ναβαρῖνον ἤδη στολίζουν
 Τῶν χαλκοστάμων κωδῶνων ἤχοι.

Εἰς δολοφόνον πόλιν προσβάλλουν,
 Κ' ἐκεῖ κολάζοντες ψευδορκίαν,
 Κοινὴν σαλπίζου τουρκοκτονίαν
 Κ' εἰς Σφακτηρίαν τὴν μεταβάλλουν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τοῦρκος δὲν μένει
 Τὴν γῆν τοῦ ἥρωος Πελοπίδα,
 Καὶ τὴν ἐξόχως τερπνὴν Χαλκίδα
 Βάρβαρον ἶχνος δὲν τὰς μιάίνει.

Οἱ Ἀρκανᾶνες, ἡ Αἰτωλία,
 Λοκρῶν τὰ γένη, Φωκεῖς συμφόνως,
 Δείχνουν ἔς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος
 Τῆς εὐγενείας των τὰ σημεῖα.

Κατὰ τῆς νέας ἤδη Περσίας
 Νέοι ἀγῶνες εἰς Θερμοπύλας,
 Τὰς ὀλοχρύσους στολίζουν στήλας,
 Τῆς παμποθήτου ἀθανασίας.

Ἀφοῦ ἐδούλωσας τὴν Ἑλλάδα,
 Ἀλαζῶν Ῥώμη, πῶς νὰ ἐλπίσης
 Καλὰς τῆς τύχης σου διακρίσεις
 Εἰς τῶν Φαρσαλῶν τὴν πεδιάδα;

Ἐς τὸ ἔδαφός της τότε ἡ Γραικία
 Μὲ πόσον δίκαιον σ' ἐκδικήθη!
 Ἐς τὸν Φαρσαλὸν μας κ' ἡ Γερουσία
 Καὶ ὁ Πομπηῖος κατελύθη.

Ἄλλ' ἴδε τώρα σ' αὐτὸ τὸ μέρος
Ὁ Ἕλληρ Ἄρης τὸν Μουσουλμάνον,
Τυραννικώτατον τῶν τυράννων,
Πῶς καταστρέφει εὐτυχεστέρως.

Τίς τὴν πατρίδα τῶν Πυθαγόρων
Διὰ τὸ θάρσος τῆς δὲν θαυμάζει;
Τίς δὲ τὴν τάξιν δὲν ἐκθειάζει;
Τῶν πράξεων τῆς τῶν διαφορῶν;

Κλεινὴ ἀρχῆθεν ἡ Σάμος ἦτον,
Μήτηρ δὲ τέκνων μεγαλοφρόνων,
Καὶ πρὶν καὶ νῦν τῶν κακοδαιμόνων
Βαρβάρων εἶναι φοβερὰ γείτων.

Καθὼς ὄρεων τῶν ἀποτόμων
Ἄετος ὕψος ἐξουσιάζει,
Ὀρμῆ, κ' ἀρπάζων διασκηδάζει,
Ἄπειρον πλήθος πτηνῶν ἐντρώμων.

Οὕτω τῆς Σάμου μας τῆς εὐάνδρου
Αἱ ἀποβάσεις παντοῦ τὴν νίκην
Σύντροφον ἔχουν, κ' ἐμπνέουν φρίκην
Εἰς τὰ ἀνδράποδα τοῦ Μαιάνδρου.

Τὸ δὲ περίφημον ὄρος Σοῦλι,
Ὅπου οἱ ἄνδρες κεραυνοὶ ὄντες,
Κι' ἀπὸ τὰ σύννεφα καθορμῶντες
Ποτὲ δὲν ἔπεσαν κάτω δούλι.

Ὅπου ὁ Φάλαρις τῆς Ἡπείρου
Μάτην τοσαύκις ὠρμησε φθείρας
Καὶ στρατευμάτων του πολλὰς σπείρας
Καὶ θημωνίας χρυσοῦ ἀπείρου,

Ἀλώθη τέλος· οἱ δ' ἄνδρες ὄχι
Εἶφος δὲ μόνον κ' ἐλευθερίαν
Διαφυλάξαντες μ' εὐψυχίαν,
Τοὺς ἐπερίθαλψαν ξενοδόχοι.

Ἄμα δὲ ἄρχισε χεῖρ δημίω·
 Μ' Ἑλλήνων αἶμα τὴν γῆν νὰ θάψη,
 Κ' ἄμα τὸ Σοῦλι ἀφνης ἐστράφη
 Κ' εἶδε τὰς φάλαγγας τῶν Σουλιῶν.

Ἀπὸ τὴν φήμην ἤκουσες πρῶτα
 Τὰς ὑψηλὰς τῶν ἀνδραγαθίας,
 Ἔπειτ' ἂν θέλῃς καὶ μαρτυρίας,
 Τοὺς πολεμίους αὐτῶν ἐρώτα.

Ἀπὸ τὸν τάφον ἠγέρθ' ὁ Μίνως,
 Τ' ἀρχαῖον εἶπε τῶν Κρητῶν κλέος,
 Τόλμη καὶ νίκη 'ς αὐτοὺς εὐθέως,
 Εὐθύς 'ς τοὺς Τούρκους τροπὴ καὶ θρῆνας!

Τῆς ἀνικητοῦ ἐλευθερίας
 Ἀκατανόητε σὺ μαγεία,
 Νὰ ἐξηγήσης σὺ εἰς' ἀξία,
 Κρητῶν τὰς πράξεις τὰς τεραστίας!

Τῶν Τούρκων στόλους τίς φυγαδεύει;
 Ὀρλόφοι νέοι, ἢ Δονζουάνοι;
 Τίς τὸ Αἶγαῖον καταλαμβάνει
 Κι' ὡς τὸν Ἑλλήσποντον κυριεύει;

Ἰδὲ τρεῖς πέτρας ἐκεῖ τραχείας
 Σ' τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ Ποσειδῶνος,
 Αὐτὰς κρηπίδας ἔστησ' ὁ χρόνος
 Τῆς παθεινῆς μας ἐλευθερίας.

Εἰς τοὺς σκοπέλους αὐτοὺς 'γεννήθη
 Γένος γιγάντων θαλασσοβίω·
 Αὐτοὺς τῶν Τούρκων, ἀνδρῶν ἀγρίων,
 Τρεῖς εἶδ' ὁ στόλος, τρεῖς ἐνίκηθη.

Ἑρμῆς κερδῶος, Ποσειδῶν, Ἄρης
 Αὐτὰς τὰς νήσους τὰς τρεῖς θαυμάζουν,
 Καὶ συμφωνήσαντες σχεδιάζουν
 Τριτητὴ πρὸς ταύτας νὰ γενῆ χάρις.

Ὁ μὲν τὰς δίδει τὴν ναυτιλίαν,
 Ἄρης δὲ ἦθος δίδει γενναῖον,
 Τὸ φιλοπόλεμον καὶ ῥαγδαῖον,
 Ὁ δ' Ἐμπολαῖος τὴν ἐμπορίαν.

Ἦδη ὁ Τοῦρκος ὀδόντας τρίζει
 Κ' εἰς τοῦ Μωάμεθ τὴν φλυαρίαν,
 Γραικῶν ὀμνύει πανωλεθρίαν,
 Κι' ὄλους τοὺς ναύτας του συναθροίζει.

Ἦδη ὁ Λίβυς συμμάχους φέρει
 Τοὺς πειρατάς του πρὸς τὸν Σουλτάνον,
 Κι' ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τ' ἀλκουράνον
 Στόλον ὅσον τὸν Βόσπορον μεταφέρει.

Καθὼς τοῦ Ταύρου ἀμαυροτάτας
 Βλέπεις μακρόθεν τὰς ὑπερείας,
 Τὰς κορυφὰς του δ' ἐξεναντίας
 Μέσα ὅς τὰ νέφελα λευκοτάτας.

Οὕτω τὰ ξύλινα τὰ νησία,
 Οἱ τριπλοὶ στόλοι τῶν ἀντιθέων,
 Ἦσαν ὡς πρόποδες τῶν ὄρεων,
 Ὡσάν δὲ σύννεφα τὰ ἰστία.

Βλέπων τοὺς στόλους ὅσον τὴν Προποντίδα
 Ὁ Μαχμοῦτ χαίρει χαρὰν θηρίων,
 Φαντάζετ' αἵματα πολεμίων,
 Καὶ θριαμβεῖ μετὰ τὴν ἐλπίδα.

Ἐν τὰ τρυφηλά του σκότη κλεισμένος,
 Ἰπουργοὺς ἔχουν υελανωτάτους,
 Σκοποὺς ὁμοίως ζοφωδεστάτους
 Ἐμελετοῦσεν ἀγριωμένους.

Γράφει, σφραγίζει καὶ εὐνοῦχον κράζει,
 « Τὸ ἱερόν μου τοῦτο τὸ γράμμα
 » Ἐν τὸν ναύαρχόν μου στείλ' ἐν τῇ ἅμα »
 Κι' ὁ μὲν τὴν μαῦρον κῦτά προστάζει.

Ὁ δὲ μὲ τρέμουσαν σιαγόνα,
Μοχλοὺς ἐσήκωσε παχυξύλους,
Κ' ἑκατὸν θύρας ἀλλεπαλλήλους
Ἄνοιξε, κ' ἔτρεξε ἔς τὸν ἀνδρῶνα.

« Ἡ Ἑλλάς ἕνα λαίμῳ ἄς εἶχε !
» Ναί, Γραικῶν θέλω πανωλεθρίαν,
» Μὲ πῦρ, μὲ ξίφος, μ' αἰχμαλωσίαν »
Αὐτὰ τὸ πρόσταγμα περιεῖχε !

Μὲ σκοπὸν τοῦτον, μ' αὐτὴν τὴν λύσσην
Ὁ στόλος ἐπλευσε τῶν βαρβάρων,
Τὰ δὲ κομπάσματα τῶν φλυάρων
Περὶ κοινοῦ μας ὀλέθρου ἦσαν.

Ἄντὶ νὰ μάθωσι τὰ σχοινία
Τῆς ναυτικῆς τῶν οἰκονομίας,
Δεσμῶν κ' ἀλύσων αἰχμαλωσίας,
Σωροὺς ἐστοίβασαν εἰς τὰ πλοία.

Ὡ σεῖς δελφίνια τοῦ Βοσπόρου,
Καρκίνοι ὅμως εἰς τὸ Αἰγαῖον,
Ἡ ὥρα ἐφθασε τῶν τροπαίων,
Ἕλληνος στόλου τοῦ σταυροφόρου.

Κομπάσατ' ἤδη καθὼς καὶ πρῶτον,
Ἐς τοὺς σωροὺς τρέξατε τῶν σχοινίων.
Ἴδου τ' ἀκάτια τῶν δεσμίων,
Ἴδου αἱ χῶραι τῶν αἰχμαλώτων.

Ἄ! δειλὲ Τοῦρκε ὀπίσω φεῦγε,
Ἐμπρὸς, ὦ Ἕλληνες, θραύσατέ τον,
Κ' εἰς τὸν ἀέρα τινάζατέ τον.
Ἄ! χαίρετ' ἄνδρες, Ἕλληνες, εὐγε!

Τότ' αἱ Κυκλάδες ἐπροσκαλοῦσαν
Τὰς φυλακὰς τῶν τὰς ἐγχωρίους
Ἀπὸ τὰς θέσεις τὰς παραλίους,
Καὶ παιανίζουσαι εὐθυμοῦσαν.

Πολλὰ δὲ τέχνα τῶν ἀριστέας
 Τὰ εἶχαν ἔξω εἰς ἐκστρατεῖαν.
 Ἀγωνισθέντες αὐτοὶ μ' ἀνδρίαν,
 Τοῦ ἔθνους δόξασαν τὰς σημαίας.

Τῆς οἰκτρᾶς Κύπρου τὰς δυστυχίας
 Μὴ διὰ χάριν τῆς Ἀφροδίτης,
 Μὴν εἴπης, Μοῦσα, μὴ τὰς κηρύττης.
 Γῆν μὴ ταλάνιζε τῆς Παφίας.

Εἰς τῆς δουλείας τῶν τὴν ἐσπέραν
 Εἶναι αἱ νῆσοι καὶ τῶν Κυπρίων,
 Καὶ τῶν ἐνδόξων ποτὲ Ροδίων.
 Αὐρίον βλέπουν λαμπρὰν ἡμέραν.

Ἡ δὲ καλλίφωνος Μυτιλήνη
 Καταφρονούσα τοὺς ἐλαιῶνας,
 Θέλει φυτεύσει πυκνοὺς δαφνώνας,
 Ὡς τὴν καρποφόρον τῆς γῆν κ' ἐκείνη.

Ἡ πλειὰς πόσον τῆς ἰωνίας
 Ἐμελλεν ὄλους νὰ μᾶς φωτίζει,
 Ἄν δὲν τὴν ἤθελεν ἐμποδίζει
 Πυκνὴ δμίχλη τῆς προστασίας!

Τί δὲν ὑπάρχει ὡς τὰς ἑπτανήσους;
 Γερόντων πείρα πολιωτάτη,
 Ἀνδρῶν παιδεία ὑγιεστάτη,
 Κατὰ βαρβάρων ὀξύτης μίσους.

Φρούρια, ὄπλα, πηγαὶ χρημάτων,
 Ὑλαὶ πολέμου, λιμένες, πλοῖα,
 Δεξιωτάτη τοποθεσία,
 Φάλαγγες νέων παντολμοτάτων.

Ἄφησε, Μοῦσά μου, τὰ πελάγη,
 Καὶ εἰς τὰ ὄρη ἀνύψωσέ με,
 Ὡς τοὺς ἥρωάς μας ἰδῆγησέ με,
 Ἄν μὲ τρομάζουν κρημνοὶ καὶ πάγαι.

Ὄρη ἀείμνηστα τῆς Γραικίας,
 "Λσυλ' ἀνδρίας ἀταπεινώτου,
 Τόποι λιτότητος ἀδουλώτου,
 Αὐχμηρᾶς θρόνοι ἐλευθερίας.

Χαίρετε, ὄρη, φθορεῖς Τιτάνων!
 Κρηνοὶ Ἀγράφων, Πηλιον, Ὄσσα!

Ἢ Πιερίας μνημεῖα τόσα!
 Ὄργᾳ τὸ σῶμά μου ἤδη ὄλον'
 Φέρετε ξίφος καὶ πυροβόλον,
 Νῦν Ἄρην πνέω κ' ἐνθουσιάζω.

Ἄλλ' εἰς τὸν Ὀλυμπον τί συμβαίνει ;
 Σεισμοὶ δλόκληρον τὸν κλονίζουν!
 Φάραγγες βρύχουν, δρυμοὶ συρίζουν,
 Τί τοῦτο, Μοῦσά μου, προσημαίνει ;

Τῆς σοφῆς σήμερον Γερουσίας
 Φωνὴ ἠκούσθη ἐδῶ ἠχοῦσα,
 Καὶ εἰς τὸν πόλεμον προσκαλοῦσα
 Τῶν Ὀλυμπίων τὰς συλλοχίας.

Ἴδου τὰ ὄπλα τῶν ἐτοιμάζουν,
 Ἴδου ἡρώων χοροὺς χορευόντων,
 Ἴδου ἐνώθησαν, ἐκστρατεύουν,
 Ἴδου ἔς τοὺς πρόποδας πλησιάζουν.

Ὅσον προβαίνουν, τόσον αὐξάνουν!
 Ἢ θαῦμα! πόσην ταχύτητ' ἔχουν.
 Αὐτοὶ οἱ ἄνδρες πετοῦν, δὲν τρέχουν,
 Οἱ δφθαλμοὶ μου δὲν τοὺς προφθάνουν.

Οὕτω χειμάρρων νερὰ μὲ ἤχον
 Φρικτὸν ὄρμῶσιν ἀπὸ τὰ ὄρη,
 Πνίγοντ' ἀγέλαι καὶ ὄδοιπόροι,
 Σύρεται πλῆθος φραγμαῶν καὶ τοίχων.

Καὶ μὲ τὸν σύρρον βυάκων ἄλλων
 "Απειρα πλέθρα τῆς γῆς σκεπάζουν,
 Καὶ τὴν ὀρυθὴν των δὲν μετριάζουν,
 Ἄλλ' ἐξαπλόνουν πνιγμὸν μεγάλον.

ὦ γῆ φιλάττη, γῆ σεβασμία!
 Ἄχ! πότε μέλλω νὰ σὲ φιλήσω!
 Πότε δὲ μέλλω νὰ θεωρήσω,
 Τὰ λαμπρὰ κάλλη σου τὰ μυρία!

Ἔσομαι τότε εὐδαίμων ὄλος,
 Καὶ θέλει λάμπει 'ς τὰ ὄμματά μας
 Πᾶσά σου ψῆφος ὡσὰν ἀδάμας,
 Ὡς χρυσοῦν ψῆγμα πᾶσά σου βῶλος.

Και με τον αδελφόν σου γάρ...
Απερριπτόμενοι πάντες...
Και τὴν οὐρανὸν τῶν οὐρανῶν...

ἵνα φησὶ ἀγγέλιος...
Ὁ ἀγγέλιος ἔλεος...

Ἦτο δὲ μέλλων νὰ βωρεῖται...
Ἔλατρε σὺ τὸν ἀγγέλιον...

Ἐὰν ἄλλοι μὴ εὐνοήσωσι...
καὶ βάλῃς ἐν τῷ ὄφθαλμῳ σου...
ἐπὶ τὴν πόλιν σου ὡς ἐπὶ...
τὴν Χρυσὴν Πύλιν σου...

Ἄλλοι μὴ εὐνοήσωσι...
καὶ βάλῃς ἐν τῷ ὄφθαλμῳ σου...

Ἔλατρε σὺ τὸν ἀγγέλιον...
Ὁ ἀγγέλιος ἔλεος...
Ἦτο δὲ μέλλων νὰ βωρεῖται...
Ἔλατρε σὺ τὸν ἀγγέλιον...

Ὁ ἀγγέλιος ἔλεος...
Ἦτο δὲ μέλλων νὰ βωρεῖται...
Ἔλατρε σὺ τὸν ἀγγέλιον...
Ὁ ἀγγέλιος ἔλεος...

ΤΩΝ ΣΥΜΜΙΚΤΩΝ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΩΝ

Ετος 1821.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ.

ΤΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Κατατάξας ἀπειρον ὕλην ὑπὸ διαφόρους ἐπωνυμίας, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ πορήματος, δὲν ἐδυνήθην ὀλίγα τινὰ ἐγγράφα ἡ συμπεριλάβω ὡς διαφόρως ἔχοντα τὴν πρόλευσιν καὶ τὴν οὐσίαν. Τούτου ἕνεκεν ἔθεσα αὐτὰ ὡς «Πρόδρομοι τῆς Συλλογῆς» ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πρώτου Τόμου, ἐπονομάσας τὰ «Σύμμικτα.» Ἠρόσθησαν δὲ ἐκ τῶν Ἀρχείων τῆς Νήσου Σπετσῶν, πληρῆ ἐνός ἐγγράφου, τοῦ προταττομένου, ληφθέντος ἀπὸ τοῦ ἰδιαιτερον χαρτοφυλάκιον Ἑταιριστοῦ φέρουσι δὲ τὰ πάντα οὐχὶ μικρὰν τὴν σπουδαιότητα.

ΑΤΡΙΜΜΤΣ ΑΤ

ΤΩΝ ΞΥΜΜΙΚΤΩΝ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἔτος 1821.

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν δίδει τὸ σύνθημα τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναστάσεως, καὶ εἰς τὸ μέγα αὐτὸ δραματούργημα δακτυλοδεικτοῦσα τὰς Τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ὡς ἄνωθεν ἄρισμένες διὰ τὰ δρέψαι τῆς νίκης καὶ ἀθανασίας τὸν στέφανον, ἀναρρίπτει τὸ νησιωτικὸν φρόνημα· γράφει δὲ καὶ παραγγέλλει πρὸς τοὺς Ἰδραϊώτας, Σπετσιώτας καὶ Ψαριανοὺς νὰ ᾧσιν ἔτοιμοι, διότι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς πάλης, καὶ τελευτᾷ συνιστῶσα νὰ προπαρασκευάσῃ στήθη, στόλους καὶ θησαυροὺς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

Ἀπρίλιος. Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης μηνύει ἐξ Ὀδησσοῦ πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ταχείαν κάθοδόν του· ἀναγγέλλει τὴν εἰς Βουκουρέστιον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου εἰσοδὸν, καὶ συνιστᾷ τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς Βασίλειον Ξένην ὡς ἐπιφορτισμένον τὴν σύναξιν τῶν συνεισφορῶν καὶ πολεμεφοδίων.

— Οἱ ἐν Ζακύνθῳ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὴν ἐκπλευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, διακινδυνευόντων τῶν κατοίκων ἀπὸ τὴν ἐχθρικήν μάχαιραν.

Ἰούλιος. Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης φθάνει εἰς Σπέτσας, καὶ ἐγκαθιδρύει αὐτόθι ἐκ τῶν Προκρίτων τῆς Νήσου τοὺς ἑφόρους αὐτῆς.

— Ὁ αὐτὸς ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν Σπετσιωτικοῦ πλοίου πρὸς περιοδείαν κατὰ τὸ Αἰγαίον τοῦ ἀποστελλομένου ἐπιτρόπου του Δημητρίου Θέμελη.

"Ετος 1822.

Δεκέμβριος. Ὁ Μητροπολίτης Ἰγνάτιος ἐκ Πίσης τῆς Τυρρηνίας συγκαίρει τοὺς Σπετσιώτας διὰ τὴν γενναίαν ἀπόφασίν των τοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν πλοίων δὲ ὡς ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐπιβάντες νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ ταῦτα θαυμάζων συνιστᾷ τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἐγκαρτέρησιν.

1824.

Ἰανουάριος. Ἡ ἐν Λονδίῳ τοῦ δανείου Ἐπιτροπὴ ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ἐλπίζομένην ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ ὠφέλιμα δὲ τῇ πατρίδι διασκεπτομένη μακροθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Μητροπόλεως τοῦ κόσμου, συνιστᾷ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων σύμπνοιαν ὡς τὸ ὑπέρτερον τῶν κατορθωμάτων, εἰς ταύτην δὲ συντελεστικωτάτην ὁμολογεῖ τὴν προσπάθειαν τῶν Προκρίτων τῶν Τριῶν Νήσων.

Φεβρουάριος. Ἡ ἐν Λονδίῳ πρὸς αἴτησιν δανείου τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπὴ ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ, καὶ τοῦτο ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν καὶ πρὸς, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἐκφράζει παντοιοτρόπως τὰς συμπαθείας του ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.—Τὸ Ἀγγλικὸν βῆμα ἀντηχεῖ ἀπὸ τὰς χειροκροτήσεις τῶν ρητόρων του διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ πράγματα αὐτῆς ὡς κύριον θέμα συζητούντων.—Ἡ Εὐρώπη μειδῶει εἰς τὴν βελτιουμένην τύχην λαοῦ γενναίου καὶ φιλοπάτριδος.

Νοέμβριος. Ὁ τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης Ἰωάννης Βαρβάκης ὁ ἐκ Φαρῶν, γράφει πρὸς τοὺς Σπετσιώτας πλήρη εὐαισθησίας ἐπιστολὴν, καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς γενναίους τούτους ἄνδρας διὰ τὴν πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ Φαριανούς ὑποδοχὴν καὶ περιποίησιν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ θαλασσίου προπυργίου τῆς Ἑλλάδος, τῆς νήσου τῶν Φαρῶν.

Δεκέμβριος. Ὁ περικλεῆς Ἀμιλτῶν, τῶν νησιωτῶν πολέμιστῶν προστάτης, γράφει πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν πλήρη φιλοφροσύνης ἐπιστολὴν, δι' ἧς συνιστᾷ φιλέλληνα ἱερὰ πόστολον, τὸν Οὐίλσονα, τὴν Ἑλλάδα περιηγούμενον.

1826.

Φεβρουάριος. Ὁ ἐκ Ζακύνθου φιλόπατρις Λαδόπουλος μὴ-
νύει εἰς τοὺς Σπετσιώτας τὴν πτώσιν τοῦ Βασιλαδίου, καὶ ἐπι-
καλεῖται τὴν ταχύτεραν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου πρὸς διάσωσιν
τοῦ Μεσολογγίου,

Μάρτιος. Οἱ ἐν Κυθήροις παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες μεταβι-
βάζουσι τὴν ἄνωθεν εἰδησιν εἰς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν,
καὶ συμβουλεύουσι τὴν ταχύτεραν ἐμφάνισιν τῶν Ναυτικῶν τῆς
Ἑλλάδος δυνάμεων ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου, ὡς μόνον ὑπο-
λειπόμενον μέσον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ὅλης.

1810

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου τῆς Μαντινέας ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἐπι-
κατὰ τὴν ταχὺτὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ βιβλιοθηκίου τοῦ Μεσογείου,
ἡβρίσθη ὅτι ἐν Κορίνθῳ ἀναπέθανον ἑβραῖοι καὶ ἐβραῖ-
νοὶ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως,
καὶ συλλεγόμενοι τὰ ταχὺτιστα ἐμφάνον τὸν ἵστορικὸν τῆς
ἐκείνης ἐποχῆς ἐκφράζον τὸν Μεσογέιον, ὡς ἔχω φρα-
σασθῆναι ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς Βιβλιοθήκης ἐκείνης.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου τῆς Μαντινέας ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἐπι-
κατὰ τὴν ταχὺτὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ βιβλιοθηκίου τοῦ Μεσογείου,
ἡβρίσθη ὅτι ἐν Κορίνθῳ ἀναπέθανον ἑβραῖοι καὶ ἐβραῖ-
νοὶ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως,
καὶ συλλεγόμενοι τὰ ταχὺτιστα ἐμφάνον τὸν ἵστορικὸν τῆς
ἐκείνης ἐποχῆς ἐκφράζον τὸν Μεσογέιον, ὡς ἔχω φρα-
σασθῆναι ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς Βιβλιοθήκης ἐκείνης.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου τῆς Μαντινέας ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἐπι-
κατὰ τὴν ταχὺτὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ βιβλιοθηκίου τοῦ Μεσογείου,
ἡβρίσθη ὅτι ἐν Κορίνθῳ ἀναπέθανον ἑβραῖοι καὶ ἐβραῖ-
νοὶ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως,
καὶ συλλεγόμενοι τὰ ταχὺτιστα ἐμφάνον τὸν ἵστορικὸν τῆς
ἐκείνης ἐποχῆς ἐκφράζον τὸν Μεσογέιον, ὡς ἔχω φρα-
σασθῆναι ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς Βιβλιοθήκης ἐκείνης.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου τῆς Μαντινέας ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἐπι-
κατὰ τὴν ταχὺτὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ βιβλιοθηκίου τοῦ Μεσογείου,
ἡβρίσθη ὅτι ἐν Κορίνθῳ ἀναπέθανον ἑβραῖοι καὶ ἐβραῖ-
νοὶ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως,
καὶ συλλεγόμενοι τὰ ταχὺτιστα ἐμφάνον τὸν ἵστορικὸν τῆς
ἐκείνης ἐποχῆς ἐκφράζον τὸν Μεσογέιον, ὡς ἔχω φρα-
σασθῆναι ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς Βιβλιοθήκης ἐκείνης.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μουσείου τῆς Μαντινέας ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πόλεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἐπι-
κατὰ τὴν ταχὺτὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ βιβλιοθηκίου τοῦ Μεσογείου,
ἡβρίσθη ὅτι ἐν Κορίνθῳ ἀναπέθανον ἑβραῖοι καὶ ἐβραῖ-
νοὶ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐπὶ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως,
καὶ συλλεγόμενοι τὰ ταχὺτιστα ἐμφάνον τὸν ἵστορικὸν τῆς
ἐκείνης ἐποχῆς ἐκφράζον τὸν Μεσογέιον, ὡς ἔχω φρα-
σασθῆναι ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς Βιβλιοθήκης ἐκείνης.

ΤΑ ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

*Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ περιπόθητοι κάτοικοι τῶν τριῶν
Νήσων, Ὑδρας, Σπιτσῶν καὶ Ψαρῶν.*

Τὰ πρὸς τὸν πλησίον χρέη μᾶς ἠνάγκασαν, καίτοι εἰς πολυειδῆ ἀσχολουμένους, νὰ σᾶς γράψωμεν ὅσα νομίζομεν σεμνὰ, ἐπωφελῆ καὶ τῷ Θεῷ δεκτά. Πληροφορηθέντες οὖν, ἀδελφοί, τὸ πρόθυμον τῆς ψυχῆς σας, ὑπὲρ τῶν κοινῆ συμφερόντων, σᾶς ἐπαινοῦμεν ὡς ἐκλεξαμένους τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἣ δὲ Πατρίς ἀφθόνως θέλει ἀνταμείψει τοὺς κόπους, καὶ ἀγῶνας καὶ θυσίας, τὰς ὁποίας κατεβάλετε, ἐν ἡμέρᾳ, ὅτε ἔσεσθε καὶ ὑμεῖς συνηριθμημένοι εἰς τὴν σειρὰν τῶν τοιούτων ἐνδόξων καὶ ἀθανάτων υἱῶν τῆς.

Περὶ τὸν στοχαζόμεθα μὲ λέξεις καὶ φράσεις νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν πόσον τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα ὑπάρχει κατορθωτὸν, ὅταν τὸ συνοδεύσωμεν μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιμελείας, ἐπιμονῆς καὶ ἀποφάσεως. Τὸ πρῶτον μέσον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιχειρήματός του εἶναι ἡ ἐπιμονή, τὴν ὁποίαν ὅτι ἔχετε κατὰ κληρονομίαν ἐκ τῶν προγόνων δὲν ἀμφιβάλλομεν. Ταύτην λοιπὸν φυλάττετε καὶ μὴ πτοῆσθε.

Ἀδελφοί! ἔχετε βοηθὸν τὸν Ἅγιον Θεόν, ἐξ οὗ τὰ πάντα κινοῦνται εἰς τοῦ ἀγαθοῦ τὴν οἰκοδομὴν, καθότι ἐκπληροῦνται δι' ὑμῶν αἱ προβήσεις τῶν ἁγίων του,

καὶ καταφεύδονται ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, τὰ ὁποῖα θαυμάζοντα τὴν ἐλευσινὴν ταύτην ὑπομονὴν μας, ἔφθασαν νὰ μὴ μᾶς θεωρῶσιν ὡς ἀπογόνους τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας· τὸ ὁποῖον ἐὰν ἀπρολήπτως κρίνωμεν, δὲν θέλομεν εὕρει ὅτι ἀδίκως καταδικαζόμεθα. Καθότι πότε, καὶ εἰς ποῖον μέρος ἐζήτησε τὸ Γένος τὰ προνόμια τῆς ἐλευθερίας του μὲ κοινὴν φωνήν, καὶ δὲν εἰσηκούσθη; Ποία ἄλλη ἦτον ἡ αἰτία ἡ ἐμποδίζουσα τοσοῦτους χρόνους τὴν τοιαύτην εὐλογωτάτην ζήτησιν, εἰμὴ ἡ ἐσχάτη ἀμάθεια, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἦτο καταβεβυθισμένον;

Τώρα δὲ ὅποτε τὸ σκότος ἐκεῖνο τῆς ἀμαθείας ἐξέλιπε, καὶ ἤρχισε τὸ γένος νὰ αισθάνεται τὴν ἐλευσινὴν στάσιν του, καὶ νὰ καταγίνεται διὰ τῆς παιδείας νὰ γνωρίσῃ τὰ διεστῶτά του, προβαῖνον γιγαντιαίοις βήμασιν εἰς τὸν φωτισμὸν, δὲν χρειάζεται ἄλλο διὰ νὰ καταλάβῃ τόσον ὀπόσας δεξιωτάτας περιστάσεις ἐκ τῆς διχονοίας καὶ τῆς ἀπρονοησίας του ἔχασεν, ὅσον καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ἅμα μετὰ τὴν κίνησιν του, καὶ ἐπομένως πόσον ἡ ἐπιτυχία ἔσεται ἀφευκτος.

Διὰ νὰ γένη λοιπὸν αὕτη ἡ κίνησις καὶ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον, πρέπει ὅσον τάχος ν' ἀποκτήσωμεν τ' ἀναγκαῖα μέσα, δι' ὧν τὴν ἐξοικονόμησιν ἐνεκρίθη νὰ συστηθῇ μία κοινὴ ἐθνικὴ Κάσσα, ἐφορευομένη ἀπὸ τοὺς ἐγκριτωτέρους καὶ φιλογενεστέρους τοῦ ἔθνους. Ἐζητήθη δὲ καὶ ὅθεν ἔδει ἡ ἀνήκουσα βοήθεια καὶ ὑπεράσπισις, καὶ ἐχορηγήθη ἀφθόνως. Σκεφθῆτε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ καταβάλετε πᾶσαν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν, ἵνα ἀκολουθήσητε τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶσα καὶ μερικώτερον νὰ συστήσωμεν ἐφόρους κατὰ τόπους, οἵτινες νὰ ἔχουν τὸ

δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τῶν ἀδελφῶν τὴν εὐτυχίαν καὶ βελτίωσιν, νὰ λαμβάνουν τὰς ἀναφοράς καὶ ἔγγραφά των πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὰς συνεισφοράς αὐτῶν, καὶ νὰ εἰσακούωνται μὲ τοὺς γενικοὺς ἐφόρους τοῦ Ἑθνους, διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν ἀξίους τῆς ἐφορείας ταύτης καὶ κατεστήσαμεν ἐφόρους τῶν πραγμάτων, ἐν μὲν τῇ Ὑδρᾷ τὸν Κύριον Γκίκα Γ. Γκιώνη καὶ Κύριον Γιακουμῆ Τουμπάζη· εἰς δὲ τὰς Σπέτσας, τὸν Κύριον Κ. Παναγιώτην Μπόταση, Καπ. Γεώργιον Πάνου καὶ Βασίλειον Φασσολάτην, εἰς δὲ τὰ Ψὰρὰ τὸν Κύριον Καπ. Δημήτριον Μαμούνη καὶ Κύριον Νικολῆν Ἀποστόλην.

Γινώσκοντες δὲ, ἀδελφοί, ὅτι ἡ εὐταξία καὶ εὐπίθεια εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν εἶναι τὰ σωτηριωδέστερα καὶ ἀναγκαιότερα, καὶ ὅπου αὐταὶ λείπουν, ἐκεῖ πυργοποιία, διχόνοια, μάχαι, καὶ τέλος ἀφανισμός· διὰ τοῦτο πατρικῶς νοουητοῦμεν ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἵνα πειθησθε αὐτοῖς. Αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ λόγον ἀποδώσουσι, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον. Ἀκολουθεῖτε λοιπὸν τοῖς ἱγνεσιν αὐτῶν. Εἰς αὐτοὺς παρέχετε τὰς συνεισφοράς σας, καὶ τὰ ἔγγραφα πρὸς ἡμᾶς, ὄντες βέβαιοι ὅτι τὰ μὲν ἔγγραφα σας δι' αὐτῶν ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς, αἱ δὲ χρηματικαὶ χορηγίαι σας, ὑπὲρ Πατρίδος ἀποταμιεύονται εἰς τὴν Γενικὴν τοῦ ἔθνους Κάσσαν διὰ καθαρωτάτων καὶ ἀκριβῶν καταστίχων.

Ἐπειδὴ, ἀδελφοί, ὁ παρῶν δεξιότατος καὶ ἀρμοδιώτατος καιρὸς μᾶς παρασταίνει τρόπους σωτηρίου, καὶ μᾶς προσκαλεῖ εἰς ἀγῶνας, δόξαν, εὐτυχίαν καὶ ἀθανασίαν, φιλοτιμηθῆτε νὰ μὴ χάσωμεν τοιοῦτον καιρὸν, ἀλλὰ νὰ κερδήσωμεν ἐξ αὐτοῦ, καταβάλλοντες κόπους καὶ κάθε ἀοκνίαν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἡμεῖς, ἀπὸ μέρους, κάμνομεν ὅλα τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ λάβωμεν ὅθεν δεῖ τὴν ἀ-

νήκουσαν βοήθειαν, ἐπειδὴ ἂν προσμένωμεν παρ' ἄλλοτριῶν τὰ πάντα, ζημιῶνται τότε τὰ δικαιώματά μας.

Ἵδραϊῶται, Σπετσῶται καὶ Ψαριανοὶ ἀδελφοί! Ἐνθυμηθῆτε ὅποιοι εἴσθε περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν δυνάμειος εὐρίσκαθε τῶρα εἰς εἰκοσαετῆς διάστημα! Ποῖος σᾶς ὕψωσεν, ἀδελφοί; ποῖος σᾶς ἐφώτισε καὶ σᾶς ὠδήγησεν εἰς αὐτὸ τὸ ὕψος, ὥστε νὰ σᾶς θαυμάζουν καὶ τὰ πλεόν δυνατὰ ἔθνη; Ἡ θεία βουλὴ καὶ δύνამις, ἧτις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται!

Θαυμάσατε, ἀδελφοί! σᾶς ἐξελέξατο ὁ Θεός· καὶ σᾶς προητοίμασε διὰ νὰ ἐκπληρώσητε τὰς προῤῥήσεις, τὰς ἀποκαλύψεις, καὶ τοὺς χρησμούς τῶν ἀγίων, νὰ καταδαμάσητε τὴν πόρνην Βαβυλῶνα, καὶ νὰ συντρίψητε τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος.

Λοιπὸν μὴ δειλιάσετε ποσῶς· ἀλλ' ἐτοιμάσατε τὰ ξύλινα τεῖχη σας, νὰ διασώσητε ὡς ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι τὴν πατρίδα. Ἐτοιμάσατε τὰ πλοῖά σας· ἄλλοι ἄς φοβοῦνται τὸν Ποσειδῶνα· οἱ ἐχθροὶ ἄς τὸν τρέμουν, ἐπειδὴ οὔτε οἱ πρόγονοὶ των, οὔτε αὐτοὶ ἔχουν μέρος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἂν σεῖς ἐλλείπετε, ἦτον χαμένοι. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν ἐδικήν σας ἀξιοσύνην καὶ ἀνδρίαν ὄχι μόνον νὰ χειρώσωμεν τὰς ναυτικὰς τῶν ἐναντίων δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κέντρον του νὰ διασαλεύσωμεν ἐκ θεμελίων.

Γενῆτε ἐτοιμοί, διὰ νὰ ἀκολουθήσετε φρονίμως καὶ εὐτάκτικῶς τὴν πρώτην φωνὴν τῆς Σάλπιγγός μας, τὴν ὁποίαν θέλετε ἀκούσει ἐν καιρῷ πρέποντι παρὰ τῶν ἐφόρων. Μ' ὅλα ταῦτα οἱ εὐκατάστατοι μὴ λησμονήσετε ὅτι ἡ πατρίς ἤδη εὐρίσκομένη εἰς τοιαύτην πτώσιν, χρειάζεται καὶ χρηματικὰ μέσα διὰ νὰ κινηθῇ.

Ὅθεν πρέπει, ὦ φίλτατοι συμπατριῶται! ἀφ' οὐ μίαν

φορὰν ἀπεσεύσαμεν τὴν παχεῖαν ἀχλὺν τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας, καὶ διηνοίξαμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ εἶδομεν τὴν ῥοδοδάκτυλον καὶ τερπινοτάτην αὐγὴν, καθ' ἣν θέλει ἀναλάμψει ὁ λαμπρὸς καὶ ζωογονητικώτατος ἥλιος τῆς τοσοῦτον ἐπιθυμητῆς τοῦ Γένους ἡμῶν ἀναγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ἢ μᾶλλον νὰ αἰσθανθῶμεν μέχρι βάρους καρδίας, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἐποχὴ, ἣτις θέλει ἐπισφραγίσῃ ἢ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν δόξαν, ἢ τὸ ἀνεξάλειπτον ὄνειδος καὶ τὴν παντοτεινὴν κατασχύνην, ἂν ῥαθυμήσωμεν.

Ἡ μηχανὴ τοῦ μεγάλου ἔργου ἐτεχνουργήθη τῇ τοῦ Θεοῦ βοθείᾳ καὶ ἀντιλήψει κατὰ τὸν θαυμασιώτερον καὶ ἄριστον τρόπον, καὶ δὲν χρειάζεται πλέον παρ' ἑνας μόνον μοχλὸς διὰ νὰ τὴν κινήσῃ καὶ νὰ τὴν βάλῃ εἰς ἐνέργειαν. Καὶ αὐτὸς ὁ μοχλὸς, αὕτη ἡ ἐμφύχωσις τῆς φοβερᾶς μηχανῆς ἤρτηται ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ πρόθυμος καὶ γενναία τῶν χρημάτων συνεισφορά· ὅτι ἀνευ τούτων, καθὼς καὶ ὁ Δημοσθένης εἶπέ ποτε, τίποτε, ἢ μικρὰ καὶ ὀλίγου ἀξία κατορθοῦνται. Ἄν λοιπὸν ἤμεθα ἀληθῆ τέκνα τῆς σεβαστῆς καὶ ἱερᾶς Ἑλλάδος, ὡς καυχώμεθα· ἂν σώζωμεν τῷ ὄντι εἰς τὴν καρδίαν μας τὸν θεῖον σπινθῆρα τοῦ ὑπὲρ τοιαύτης εὐκλεστοτάτης καὶ ἀθανάτου πατρίδος ἔρωτος· ἂν αἰσθανώμεθα τὸ βᾶρος τοῦ πολυχρονίου ζυγοῦ τῆς ἐπονειδίστου καὶ αἰσχίστης δουλείας· καὶ ἂν τέλος πάντων ἔχωμεν τὴν εὐγενῆ καὶ ὄντως ἑλληνικὴν μεγαλοφροσύνην νὰ τὸν ἐκτινάξωμεν ἀπὸ τὸν τράχηλόν μας, ποίαν ἄλλην ἀρμοδιωτέραν προσμένομεν ἐποχὴν; Ποία πρόφασις ὅπως εὐλογοφανῆς ἡμπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀναβάλωμεν τὸν χρυσοῦν τοῦτον καιρὸν, τὸν ὁποῖον λαμπρότατα φαίνεται ὅτι ἡ θεῖα Πρόνοια ὄντως ἐπροσδιώρισε διὰ τὴν πλήρωσιν ὅλων τῶν χρησμῶν, ὅσοι διαλαμβάνουσι περὶ

τῆς τοῦ Γένους ἡμῶν ἐλευθερίας, περὶ τῆς ἀναλάμφσεως τῆς Ὁρθοδοξίας;

Βέβαια, ἀδελφοί, δὲν μᾶς μένει πλέον κάμμία πρό-
φασις, οὔτε εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν παρόντα και-
ρὸν, ἀλλ' οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ εὑρεθῇ τις μεταξύ τῶν
ἀπογόνων τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Θεμιστο-
κλέους, Ἀριστείδου, Ἐπαμινώνδου καὶ μυρίων ἄλλων
εὐκλεσεστάτων προγόνων μας; ν' ἀμφιβάλλῃ πλέον διὰ
μίαν καὶ μόνην στιγμὴν, περὶ τῆς ἀφεύκτως εὐτυχοῦς
ἐκβάσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ.

Ἡ ἐναντία γνώμη μένει τοῦ λοιποῦ ὁ κληρὸς τῶν
νόθων ἐκείνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι θεμελιόνοσι τὴν κα-
κοδαίμονα εὐδαιμονίαν των εἰς τὸ νὰ ἀποταμιεύσωσι
μόνον τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ παραδεδομένοι δι'
ὄλου εἰς τὴν μυσαρὰν καὶ θεοστυγῇ λατρείαν αὐτῶν τῶν
μετάλλων, κλείουσι τὴν ἀμάλακτόν τους καρδίαν ἕως
καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἡδύτατον, τὸ εὐγενέστατον, καὶ ἱερώτα-
τον αἶσθημα τῆς πρὸς τὴν φιλότατην Πατρίδα ἀγάπης,
χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ὅτι ἡ ἄκαιρος φιλοχρηματία κα-
τασταίνει τὸν δεδουλωμένον ὑπὸ τοῦ ψυχοσωματοφθόρου
αὐτοῦ πάθους καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπόδων ἀνδραποδέ-
στερον.

Ἄλλ' εἶθε, ὦ Παντοδύναμε Κύριε! εἶθε, ὦ πολιοῦ-
χον πνεῦμα τῆς ταλαίνης καὶ πολυστενάκτου Ἑλλάδος!
εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ἐποχὴν, ἐν ἧ μέλλει νὰ δια-
χωρισθῇ ὁ αἶτος ἀπὸ τ' ἄχυρα, ὁ χρυσὸς ἀπὸ τὴν σκω-
ρίαν, καὶ οἱ ἀληθεῖς ἀδάμαντες ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς καὶ
πεπλασμένους, εἶθε, λέγω, νὰ μὴ εὑρεθῇ κανεὶς μεταξύ
μας ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ κακο-
δαίμονος ἐκείνου καὶ ἀγενεστάτου κόμματος, ἀλλὰ πάν-
τες οἱ κλητοὶ εὐρεθέντες χωρὶς ἐξαιρέσιν ἐκλεκτοὶ, ἅς
συνδράμωμεν ὁμοθυμαδὸν ὅλην ψυχῇ, ὅλαις δυνάμεσιν

εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ στέψιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ὅς τις φαίνεται τώρα καθαρὰ, ὅτι εἶναι εὐδοκία τῆς θείας Προνοίας· καὶ ἄς ἀνοιξωμεν γενναίαν καὶ δαψιλῆ χεῖρα εἰς ἐκείνους ὅσοι προσφέρουσι κεφαλὴν, στήθος, καρδίαν καὶ βραχίονας εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους.

Καὶ ταῦτα μὲν, ἀδελφοί, ἐγράψαμεν πρὸς ὑμᾶς ὄχι πλατύτερον τοῦ δέοντος, ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα, καθὸ μέγα καὶ ἱερὸν καὶ φοβερόν, ἀπαιτεῖ καὶ πολλὰ καὶ γενναῖα ἐπιχειρήματα εἰς τὸ νὰ ἐγκαρδιώσῃ ἡμᾶς νὰ νικήσωμεν πρῶτοι τὸ πάθος τῆς φιλοχρηματίας, καὶ ἐπομένως τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔχοντες ἐλπίδα στερβρὰν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καρδίας σας, αἱ ὁποῖαι ἐκ φύσεως εἶναι αὐθόρμητοι εἰς τὴν ἀρετὴν, σᾶς ἐδώκαμεν αἰτίαν. Σεῖς δὲ ἀναπληρώσατε τὰ ἐλλείποντα· φανήτε Ἕλληνες, καὶ δεῖξατε εἰς τοῦ κόσμου τὸ εὐρυχωρότατον θέατρον ὅτι δὲν ἀπεθάνετε καθὼς σᾶς νομίζουσι, ἀλλὰ ζῆτε, καὶ ἔχετε ὅλας τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων σας. Ἐρρώσθε (α).

(Ἀρχὴ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δῆμαρχος

(Τ. Σ) Νικόλαος Β. Γκίνης,

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Προστώτες καὶ
Δημογέροντες τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἤλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει τὸ Γένος ὅλον νὰ συναγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, διότι ὁ ἀδελ-

(α) Τοῦ παρόντος ἱστορικοῦ ὑπομνήματος τὸ πρωτότυπον σώζεται εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου Γεωργίου Πάνου, ἑνὸς τῶν Προκρίτων τῆς Νήσου Σπετσῶν, μέλους δὲ ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς τῶν φιλικῶν Ἑταιρίας.

φός μου Ἀλέξανδρος, Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς καὶ Ἀρχιστράτηγον τοῦ Γένους, ἐμβῆκεν εἰς Βουκουρέστιον μετὸν στρατόν του 40 χιλιάδας τὸν ἀριθμόν, ὅθεν ἐλπίζω ἄχρι σήμερον νὰ ἐμίσειε, καὶ διαβάς τὸν Δούναβιν νὰ ἠνώθη μετὸς Βουλγάρους, τοὺς Σέρβους καὶ λοιποὺς ἀδελφούς, οἵτινες καθ' ἡμέραν ἀπ' ἐδῶ καὶ ἄλλα πλησιόχωρα μέρη τρέχουν διὰ νὰ συναγωνισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, ἐξαποπέλλω τὸν ἐπιφέρωντα ὁμογενῆ καὶ ἀδελφὸν Κύριον Βασίλειον Ξένην, διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὁμογενεῖς περὶ πάντων, ἵνα ἕκαστος πράξῃ τὰ ἀνήκοντα· διορίσας αὐτὸν πρὸ πάντων νὰ γνωρισθῇ μετὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ προδιαθέσῃτε καὶ ἐκτελέσῃτε ὅσα κρίνετε ἀναγκαῖα εἰς τὸν σκοπὸν ἄχρι τῆς ἀφίξεώς μου εἰς Πελοπόννησον, δι' ὅπου καὶ ἐγὼ αὖριον μισεύω ἐξ ἄλλης οδοῦ. Συσκεφθῆτε λοιπὸν, ὀργανίζοντες καὶ ἐκτελοῦντες τὰ συμφέροντα, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν γνωστὸν μοι ζήλόν σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ νὰ δοξασθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον, φεῦ! τοσοῦτον καιρὸν εἶχεν ἐκλείψει ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἐθνῶν, καὶ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς προστασίας τῶν σοφῶν εὐρωπαϊῶν, οἵτινες βλέπουσι μετὰ ἰλαρὸν ὄμμα τοὺς ἀγῶνάς μας, καὶ εὐχονται εἰς αὐτοὺς τέλος ἀγαθόν. Τοῦτο θέλομεν ἀπολαύσει διὰ τῆς συμπνοίας, ἀμιλλώμενοι καὶ ἐργαζόμενοι ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμίν του, ὡς πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἡρώων τῆς Σαλαμῖνος καὶ τόσων ἄλλων μαχῶν κατὰ τῶν βαρβάρων, τοὺς ὁποίους πάντοτε ἐνίκησαν καὶ ἐξωλόθρευσαν. Ὁ ῥηθεις Κύριος Ξένης εἶναι διωρισμένος νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς κάθε συνεισφοράν εἰς ἀνθρώπους, ἐφόδια πολεμικὰ καὶ χρήματα, καὶ νὰ δίδῃ τὴν περὶ τούτων ἀπόδειξιν

ἐνὶ ἐκάστῳ, καὶ νὰ μὲ κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀναφορὰν. Συνδράμετέ τον λοιπὸν εἰς τοῦτο ὄλαις δυνάμεσι, διὰ νὰ εὕρω πράγματα πλέον τῆς ἐλπίδος μου καὶ ἀνάλογα εἰς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα. Ὑγιαίνετε ἀγωνιζόμενοι τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος.

Ἐξ Ὀδησσοῦ, τῆ 3 Ἀπριλίου 1824.

Πρόθυμος ἀδελφός καὶ πατριώτης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὙΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φίλτατοι ὁμογενεῖς Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῆ 26 Ἀπριλίου 1824.

Ἀπὸ τὸ ἀφευκτὸν ἡμῶν χρέος πρὸς τὸ Γένος κινούμενοι καὶ ἀπὸ τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων βλέπομεν νὰ καταθλίβηται ὅλον σχεδὸν τὸ πρὸς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος ἀποβλέπον μέρος τῆς Πελοποννήσου, ὅλον τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ κόλπου τῆς Ναυπάκτου, τόσον τὸ ἐπὶ τῆς Πάτρας, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι Ἠπείρου· ἔτι δὲ ἀπὸ τὴν ἀρειμάνιον διακήρυξιν πρὸς τὸ Γένος ἐκχαιόμενοι τοῦ κραταιοτάτου Πρίγγιπος Ὑψηλάντου, διὰ τῆς ὁποίας ὑποχρεόναται πᾶς ὁμογενὴς νὰ συνεισφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν μὲ ἔργον, χρήματα, λόγον καὶ προτροπὴν, ἥτις ὄντως δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀνενέργητος· βλέποντες δὲ ὅσα δεινὰ συνέβησαν ἀπὸ ἔλλειψιν θαλασσίου δυνάμεως, καὶ γνωρίζοντες μὲ θλίψιν καρδίας, ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς νὰ θεραπευθῆ εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν διὰ τὴν σφαῖραν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καταστάσεως· ἀπεφασίσαμεν ὅλοι συμφῶν····· ἵ ἐνταῦθα ὁμογενεῖς, ἵνα ἀπο-

σταλθῆ ὡς πρέσβυς ὁ ἐπιφερόμενος τὸ παρὸν φιλογενῆς Κ. Δημήτριος Μιχαλόπουλος, ὅστις ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν μὲ τὸ πλοῖόν του, μέλλει νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ εἰς τὰς φιλογενεστάτας Νήσους Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν δι' αἰτήσιν θαλασσίου δυνάμεως. Γνωρίζοντες δὲ τὴν γενναϊότητα καὶ ἐνθερμον ζῆλον τῶν Νήσων τούτων, καὶ πόση εἶναι τῶν κατοίκων ἡ ἐπιθυμία εἰς τὸ νὰ δείχνῃ τοσοῦτους φιλοτίμους καρπούς, καὶ πόσον πάντοτε συνήργησαν εἰς τὰ τοῦ Γένους καλὰ καὶ λαμπρότητα, ἔχομεν ἐλπίδας χρηστοτάτας νὰ συντρίψωσι τὴν εὐαίσθητόν σας καρδίαν τὰ δάκρυα τῶν ὁμογενῶν μας, οἵτινες πάσχουσι κακῶς ὑπὸ τῶν ἀκορέστων τυράννων μας. Εἰς σᾶς κρέμαται τὴν σήμερον συνεισφέροντες τὰς ἀμάχους σας θαλασσίους δυνάμεις, νὰ συνελευθερώσητε τὸ Γένος, νὰ τιμήσητε τὴν Πατρίδα, νὰ ἀπαθανατίσητε εἰς αἰῶνας μὲ δόξαν ἀνήκουστον τὰ ὀνόματα τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος σας. Νομίζομεν φίλοι ὁμογενεῖς, ὅτι σᾶς βλέπομεν μὲ πόσα δάκρυα καὶ συντριβὴν καρδίας εὐθὺς πηδάτε εἰς τ' ἀκατατρόπωτα πλοῖά σας, καὶ μὲ πόσῃ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν τυράννων θέλετε κινήθῃ κατ' αὐτῶν. Αἰσθανθῆτε ὅτι ἡ Πατρίς ἐγχαράττουσα τὰ ἐνδοξα ὀνόματά σας μὲ τῶν λοιπῶν τῆς ἐλευθερωτῶν, σᾶς φωνάζει δακρυρροοῦσα:

Ἄνδρες φίλοι καὶ ὁμότατοι, καὶ τῶν καλῶν ἑρασταί·
 Ἐγὼ ἐγγρηγορεῖτε, σπεύδετ', ὡς καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
 Ἄλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς· δεῖ παρόντας ἀμύνειν.

Οἱ ὁμογενεῖς ἐνοικοῦντες Πελοποννήσιοι καὶ Ζακύνθιοι

*Παρασκευᾶ Κανακάρη. — Θεόδωρος Ν. Λεονταρίτης. —
 Ἰωάννης Θ. Στεφάνου. — Νικόλαος Καλύβας. — Ἰωάννης Ἑλληρ. — Γεώργιος Κρονδιφόπουλος. — Παναγιώτης Λεονταρίτης. — Πολυζῶης Παχύγιαννης. — Διονύσιος Δαμουλιάνος. — Διονύσιος Παπαγιανόπουλος. — Γεώργιος*

Μπάστας.— Πολυζώης Παχύγιαννης διὰ τὸν Ἰωάννην Σκοτιέρην.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης

Δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐμπιστεύθη ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς, Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος καὶ σεβαστὸς μου αὐτάδελφος Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, καὶ ἐνυπογράφω ἐκλογῇ τῶν ἐνταῦθα προύχοντων, διορίζω τοὺς ἐντιμοτάτους Κυρίους Χα. Ἰωάννην Μέξην, Γεώργιον Κούτση, Παναγιώτην Μπόταση καὶ Ἀνδρέαν Χα. Ἀναργύρου ἐφόρους εἰς τὴν Νῆσον Σπετσῶν, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν φιλικῶν καὶ ὠφέλειαν τῆς κοινῆς Πατρίδος, διοικοῦντες δηλονότι πατρικῶς τὴν Νῆσον, ἐτοιμάζοντες τὸν στόλον καὶ φροντίζοντες ἐν καιρῷ διὰ τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδιά τε καὶ λάφυρα κατὰ τοὺς δοθέντας αὐτοῖς νόμους, δίδοντες λογαριασμὸν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ ἀρχιστράτηγον τοῦ μεσημβρινοῦ στρατοῦ μδι' ὅλας τὰς πράξεις ἐκάστου ἀνὰ μέρος Οἰκοκυραίου καὶ πλοιάρχου, διὰ νὰ θραβεύσῃ ἡ Πατρίς τοὺς ἀξίους καὶ ἀνδρείους. Οὐδεὶς τῶν πολιτῶν δύναται οὔτε εἰς τὰς προσταγὰς τῶν ἐφόρων ν' ἀντισταθῇ, οὔτε πράξῃν τινὰ νὰ κάμῃ ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως τῶν εἰρημένων φιλογενῶν ἐφόρων· διὸ εἰς ἕξιν τοῖς ἐδόθη τὸ πληρεξούσιον τοῦτο.

Σπέτσαι, τῇ 12 Ἰουνίου 1821.

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΥΦΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐν πλοῖον μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ περιέλθῃ μερικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ὁ εὐγενέστατος δὲ ἄρχων Ἰσπράβνικος (α) Κ. Δημήτριος Θέμελης διορίσθη ἡμέτερος ἐπίτροπος, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς καὶ ὀρδινίας τοῦ Γένους δι' ἐμοῦ, ἐδιορίσαμεν τὸν φιλογενέστατον Καπ. Ἰωάννην Μπούκουρην κατὰ ζήτησιν τῆς εὐγενίας του, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς ἡμᾶς γνωστὸν, διὰ νὰ τῷ δοθῇ τὸ σύνηθες γράμμα τῆς ἀδείας του παρὰ τῆς Καντσελαρίας σας, διὰ νὰ ἐξέλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ διορισθὲν αὐτῷ χρέος· ὑγιαίνετε.

Ἦδρα, τῆ 17 Ἰουνίου 1821.

*Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὙΨΗΛΑΝΤΗΣ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας, προεστώτας τῆς
Νήσου Σπετσῶν.*

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες, προεστώτες τῆς Νήσου Σπετσῶν, πατρικῶς καὶ ὀλοψύχως Σᾶς εὐχομαι!

Ἐμαθον ὅτι ἀφήσατε τὴν Νήσόν σας εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου καὶ ἀπεράσατε εἰς Ἦδραν. Ἐμιμήθητε κατὰ τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐκάματε πολλὰ καλὰ νὰ λάβετε μέτρα, διὰ νὰ φυλλάξῃτε τοὺς πολίτας, καὶ ὄχι τὴν πόλιν, διότι οἱ πολῖται κάμνουν πόλιν, ὁ δὲ τόπος ἔρημος δὲν κάμνει πολίτας. Τὸ φέρισμόν σας εἰς τὴν θάλασσαν σᾶς κάμνει τιμὴν·

(α) Ἄξιωμα πολιτικῆς ἀρχῆς ἐν Βλαχία, ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἄξιωμα τοῦ Νομάρχου.

ἐξακολουθεῖτε νὰ δουλεύετε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Πατρίδα
 μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον, καὶ θέλετε τελειώσει τὸ λαμπρὸν
 στάδιόν σας εὐτυχῶς καὶ μὲ δόξαν. Εὐχομαι τὸν λαὸν
 τῆς Πατρίδος σας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

Σὰς εὐχομαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νίκας, καὶ τὸ τέλος αἰ-
 σιον, καὶ μένω

1822, Δεκεμβρίου 14/26, ἐκ Πισῶν.

Εὐχέτης σας ἐν Χριστῷ

† Ὁ Μητροπολίτης, ΙΓΝΑΤΙΟΣ (α)

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Ὁ πρῶν Ἄρτης ἔπειτα δὲ Οὐγγαρο-Βλαχίας· ἔλαβεν ἐ-
 νεργητικώτατον μέρος εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς ἑταιρίας τῶν
 Φιλικῶν. Ἐλάλησεν, ἐκίνησε πάντα λίθον πρὸς διάδοσιν καὶ εὐ-
 ὄδωσιν τῆς προμελετωμένης ἐπιχειρήσεως, σκοπούσης τὴν ἀνε-
 γερσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς δουλείας τὸν λήθαργον·
 καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν δοῦς ἐν Οὐγγαροβλαχίᾳ πρὸς τοὺς
 μὴ φίλους τῆς Ἑλλάδος, ἐδιόσθη ν' ἀπομακρυνθῆ αὐτῆς κατὰ
 τὴν πρώτην αὐγὴν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, καὶ κατέφυγεν
 εἰς Πίσαν τῆς Τοσκάνης. Ἄν καὶ μακρόθεν, πρεσβύτης ἐκ τῶν
 μάλα φιλοπατριδῶν, αἰσθανόμενος νεανικὸν πάντοτε τὸ εἰς τὰς
 φλέβας του κυκλοφοροῦν ἠπειρωτικὸν αἷμα, δὲν ἔπαυσε μοχθῶν
 ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ προσπαθῶν τὴν ταχυτέραν αὐτῆς ἀπὸ
 τὸν τυραννικὸν τῶν Ὀθωμανῶν ζυγὸν ἀπελευθερώσιν· ὡς ἱεράρ-
 χης, ἀνεῖρήπισε τὸ χριστιανικὸν τῶν πολιτισμένων λαῶν πνευ-
 μα διὰ λόγων καὶ συγγραφῆς, ἐπιτηδεύων ἀείποτε ἀκονίζων
 τὰς συμπαθείας τῶν ὑπὲρ ἡμῶν· ὡς πολίτης Ἕλληνα, ἐσυμβού-
 λευσε τῇ Πατρίδι τὰ πρέποντα, ἀγωνιζομένη διὰ τὴν ἀπόλαυσιν
 τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας· παρώτρυνε τοὺς σπουδάζον-
 τας νέους εἰς μίμησιν τῶν ἀρετῶν τῶν ἀθανάτων προγόνων
 μας διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου, τὰ Πανεπιστήμια ἐν μέσῳ θα-

Πρὸς τοὺς Παρευγευτάτους Προκρίτους τῆς
Νήσου Σπεταῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι.

Τέλος πάντων ἀξιούμεθα νὰ σᾶς γράψωμεν καὶ ἀπὸ
Λονδίνου, ὅπου διὰ νὰ φθάσωμεν τρεῖς ὀλοκλήρους μῆ-

θυτάτου γήρατος φοιτῶν· τὰ δὲ πάντα τοῖς πᾶσι γενόμενος
ἦτο κατὰ πάντα ὁ μακάριος οὗτος ἀνὴρ, ὁ ἀληθέστατος ὑπο-
γραμμὸς ἐν τῷ ἰδιωτικῷ αὐτοῦ βίῳ τοῦ κατὰ Χριστὸν πολι-
τεύματος. Ἀπέθανεν εἰς τὴν φιλόξενον τῆς τυραννίας γῆν παρὰ
πάντων ἀγαπώμενος καὶ ποθούμενος, εὐλογῶν τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν του, τοὺς ἀγῶνας τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ ἀνακυκλῶν τὸ
ὄνομα τῆς προσφιλοῦς πατρίδος του Ἑλλάδος εἰς τὰ ἱερατικά
του χεῖλη ὡς καὶ εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς στιγμὰς τοῦ βίου
του. Ζῶντος ἀκόμη, ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ἡ Ἑλλὰς ἐπλεξε
τὸν στέφανον τοῦ ἀνδρος, ἡ δὲ ἐθνικὴ ἐν Τροιζῆνι Γ' τῶν Ἑλ-
λήνων Συνέλευσις ἐξέφρασε τὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἰγνα-
τίου εὐγνωμοσύνην τῆς δι' ἐπισήμου πρὸς αὐτὸν ἐγγράφου
ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς 4 Μαΐου 1827. Ὅρα Συλλογὴν Α. Ζ. Μά-
μουκα. *Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.* Ἐν Ἀθῆναις
1841. Τόμος Θ', σελίς 71—72. Σ. Ε. Ἀρίστην κάμνει μνησάν
τοῦ Μητροπολίτου Ἰγνατίου καὶ Εὐρωπαῖος συγγραφεὺς ὁ Al-
phonse Rabbe εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Συγγράμματος *Memoires
sur la Grèce par Maxime Raybaud*, ἐν σελίδι 108
ἐκδόσεως Παρισίων 1825. «A la tête des ceux (des prélats)
» d'aujourd'hui il faut placer le metropolitain Ignace, suc-
» cessivement archevêque d'Arta et de Valachie, homme
» vénérable, blanchi dans les meditations. Ardent ami
» de son pays, aucun sacrifice ne lui a couté en sa fa-
» veur. Des écoles et des bibliotheque fondés par lui
» toutes les institutions utiles encouragées par ses soins
» attestent les généreuses affections de son âme; et
» parmi les jeuns gens dont il était le conseiller et le
» bienfaiteur, nul ne l'approcha jamais sans remporter
» une plus vive ardeur pour la vertu.»

νας ἐχρειάσθημεν. Τόσην ἀργοπορίαν μήτε ἡ εὐγενία σας τὴν ὑπωπεύθητε ἀναμφιβόλως, μήτε ἡμεῖς τὴν ἠλπίσαμεν ποτέ. Συνεχεῖς ἐναντίοι ἀνεμοὶ καὶ κακοκαιρίαι ἐβράδυναν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν θαλασσοπορίαν μας· οἱ κίνδυνοι καὶ οἱ κόποι ὅπου ὑπεφέραμεν εἶναι ἀπερίγραπτοι· μ' ὅλα ταῦτα αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων καὶ τῆς Πατρίδος μᾶς ἔφεραν ἕως ἐδῶ ὑγιεῖς. Ἐπειδὴ χθὲς μόλις κατευωδόθημεν, δὲν ἐλάβομεν ἀκόμη καιρὸν νὰ συνέλθωμεν καὶ ὁμιλήσωμεν τὰ δέοντα μὲ ὅλους τοὺς φίλους. Μὲ μόνον τὸν Βάουριγγ, γραμματεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ Κομητάτου, ἦνταμῶθημεν, καὶ ἀπ' αὐτὸν μὲ χαρὰν μας μεγάλην ἐμάθομεν, καὶ μὲ ἄλλην τόσην σας ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου, χάριν τοῦ ὁποῦ ἀπεστάλημεν, ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἐνταῦθα ταχέως καὶ εὐτυχῶς, καὶ τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ τὸ ἴδετε μετ' ὀλίγας ἡμέρας πραγματικῶς· ἀλλ' ὅ,τι οἱ ἔχοντες σκοπὸν νὰ δανήσωσι καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος εὐχονται, εἶναι νὰ ἀκούσωσι τοὺς Ἕλληνας ἠνωμένους, καὶ ὄχι πλέον εἰς τόσας φατρίας κατακερματισμένους. Ἀπὸ τὴν ἔνωσιν κρέματαί ἡ εὐτυχῆς χρῆσις καὶ ὠφέλεια τοῦ δανείου· ἀπ' αὐτὴν καὶ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνδόξων ἀγῶνων μας ἡ εὐκταία ἐπιφράγισις· ἀπ' αὐτὴν τέλος πάντων ἐξήρηται καὶ πᾶσα ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία μας. Πολλοὶ πολλὰ ἔγραψαν περὶ τῶν διχονοιῶν, ὅπου διαιροῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοῦτο δυσηρέστησεν ὄχι ὀλίγον ὅλους τοὺς τῆς Ἑλλάδος φίλους. Ὅθεν μὲ ἀνυπομονησίαν προσμένουν νὰ μάθωσι τὴν εἰρηνικὴν τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων ἀποκατάστασιν εἰς τὴν τρίτην ταύτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἥτις ἕως τῶρα ἐλπίζομεν νὰ συνεχροτήθῃ. Οἱ τελευταῖοι κατὰ θάλασσαν καὶ γῆν θρίαμβοι τῶν Ἑλλήνων ἠῤῥῆσαν παρὰ πολὺ τὴν ὑπόληψίν των κοντὰ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους· ἀλλ' ἡ πολιτικὴ

ἀμόνοιά των θέλει τοὺς προξενήσει ἀσυγχρίτως πολὺ μεγαλειτέραν τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ θέλει τοὺς προετοιμάσει ὅλα τὰ μέσα τῆς εὐδαιμονίας. Τὰ προβλήματα τοῦ Τάγματος τῶν ἱπέων (Καθβαλιέρων) ὅπου ἔγειναν εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἐγνωστοποιήθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἐπειδὴ καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε ἀρκετὴν φρόνησιν διὰ νὰ στοχασθῆτε τὴν ἀπάτην αὐτῶν, καὶ τὴν βλάβην ὅπου ἤμποροῦν νὰ μᾶς προξενήσουν πολιτικῶς, εἰάν τὰ παραδεχθῶμεν, κρίνομεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν συμβουλήν μας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ διεγείρωμεν τὴν προσοχήν σας, βεβαιοῦντές σας ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει βαθυτέρας ἀρχάς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς κάμμίαν παγίδα. Ἄλλοτε περὶ πάντων θέλομεν σᾶς γράψαι πλατύτερα

Τῆ 15/27 Ἰανουαρίου 1824, ἐκ Λονδίνου.

Εἰς τοὺς ὕρισμοὺς σας πρόθυμοι

ἸΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ,

ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΓΡΙΩΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς ἐθνεγεσταίους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπεισιῶν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι.

Διὰ τοῦ προλαβόντος γράμματός μας, τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίγραφον προηγεῖται, ὑπεσχέθημεν νὰ σᾶς δώσωμεν ἀκολούθως καλλιωτέρας πληροφορίας περὶ τῶν πραγμάτων, ὅσα τὴν ἀποστολήν μας ἀφορῶσι, καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐκπληροῦμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας. Δώδεκα ἡμέρας ἔχομεν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν ἐδῶ, καὶ εἰς ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα

δὲν ἐπαύσαμεν φροντίζοντες περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ δανείου, καὶ τῆς ὠφελιμωτέρας αὐτοῦ πραγματεύσεως.

Κατ' ἀρχὰς ἐστοχάσθημεν καλλιώτερον καὶ ὑποληπτικώτερον εἰς τὴν Διοίκησίν μας, τὸ νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ἓνα μόνον ἢ δύο ἀπὸ τοὺς ἐδῶ σημαντικωτέρους τραπεζίτας, ἔχοντας τὴν ὑπόληψιν τῆς Διοικήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἀναδεχθῶσιν ὅλον τὸ δάνειον, ὄχι τόσο διότι ἡ ἐλληνικὴ Διοίκησις ἀκόμη δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, ὅσον πλέον διότι ἡ διαφημιζομένη διχόνοια τοῦ Κολοκοτρώνη πρὸ πάντων, καὶ ἄλλων τινῶν ῥωσσοφρονούντων φατριαστῶν, ὡς αὐτοὶ ὑπολαμβάνουσι, ἀποκαθιστῶσιν ὑποπτον τὴν στερέωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἠναγκάσθημεν νὰ ἀλλάξωμεν τὸ σχέδιόν μας καὶ νὰ κάμωμεν τὴν πραγμάτευσιν τοῦ δανείου μὲ περισσοτέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων λαμβάνουσι μέρος καὶ οἱ εἰρημένοι δύο σημαντικοὶ τραπεζίται. Ὅθεν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ἐλπίζομεν χωρὶς ἄλλο νὰ τελειώσωμεν ἂν ὄχι ὅλον, ἱκανὸν τοῦλάχιστον μέρος τοῦ δανείου, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ ναυλώσωμεν ἐν καρᾷ διὰ νὰ πέμψωμεν ἀσφαλῶς τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα δὲν στοχαζόμεθα νὰ ἦναι ὀλιγώτερα τῶν τριακοσίων χιλιάδων ταλλήρων ἰσπανικῶν· μὲ ποίας δὲ συνθήκας θέλομεν κάμει τὸ δάνειον, μὲ τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος τὰ γράμματα ὡσαύτως θέλομεν σᾶς τὸ ἀναγγεῖλει. Περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῆς φρονημάτων σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, καὶ πάλιν σᾶς λέγομεν ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ μάλιστα ἡ Ἀγγλία, ἤρχισε νὰ μᾶς θεωρῇ μὲ πολλὰ εὐνοϊκὸν καὶ σεβάσμιον ὄμμα. Ἀπὸ τὴν 4 τοῦ παρόντος, ἀφ' ὅτου τὰ ἐδῶ Βουλευτήρια, τόσο τὸ ἄνω καθὼς καὶ τὸ κάτω, ἤνοιξαν, δὲν εἶναι ἡμέρα ὅπου νὰ μὴ ἔγεινεν εἰς αὐτὰ λόγος περὶ

ἡμῶν. Δημηγορίαὶ δλόκληροὶ τυπόνονται καθ' ἡμέραν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· καὶ τὸ Βασιλικὸν καὶ τὸ Δημοτικὸν μέρος εἶναι σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῆς· δὲν μένει ἀμφιβολία λοιπὸν ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῆ. Ἄλλ' εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπικύρωσίν τῆς, ὄχι τόσον αἱ ἡρωϊκαὶ πολεμικαὶ πράξεις τῶν Ἑλλήνων, ὅσον ἡ πολιτικὴ ὁμόνοιά των καὶ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως ἡ ἔμφρων διαγωγὴ θέλουν συνεισφέρει.

Τῆ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1824, ἐκ Λονδίνου.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιστρέφομεν ἀπὸ μίαν συνένελευσιν, ἡ ὁποία συνεκροτήθη ἐπίτηδες, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ δάνειόν μας. Ἐχομεν λοιπὸν τὴν ἄκραν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν, ὅτι μὲ ὅλας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἐν τῷ μεταξὺ ἀπήντησε τόσον ἐξ αἰτίας τῶν φημιζομένων τῆς Ἑλλάδος διχονοιῶν, καθὼς καὶ δι' ὅσα ἡ κομπανία τοῦ Λεβέντη ἐσχάτως ὠμίλησε καθ' ἡμῶν, ἀπεφασίσθη τέλος πάντων βεβαίως, καὶ εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος πολλὰ τῶν σημαντικῶν τῆς Λόνδρας ὑποκειμένων. Τὰς συνθήκας μὲ τὰς ὁποίας ἔγεινε, καὶ ὅσα ἄλλα μερικώτερα περὶ τὴν πραγμάτευσιν αὐτοῦ ἐσυμφωνήθησαν, κατὰ τὸ παρὸν μὴ ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας ὅλα τὰ ἔγγραφα, δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς τὰ κοινοποιήσωμεν. Μὲ τὸν ἐρχόμενον ταχυδρόμον περὶ πάντων καταλεπτῶς θέλομεν σᾶς δώσει τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας. Ἡ ὑποχρέωσίς μας πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Κομητάτον, τὸ ὁποῖον συνήργησε μὲ ὅλα τὰ δυνατά του μέσα πρὸς εὐκόλυνσιν τοῦ δανείου, εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ χρεωστῆ εἰς αὐτὸ τὴν μεγίστην εὐγνωμοσύνην. Πόσῃ ἐντύπωσιν ἔκαμε καὶ θὰ κάμῃ αὕτη ἡ πραγμάτευσίς τοῦ δανείου μας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἡμπορεῖτε καὶ μόνοι σας νὰ τὸ συμπεράνητε. Ὅλον τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος τοῦλάχιστον, καὶ αὕτη ἡ Διοίκησις, ἀναγκάζεται

ἤδη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ πράγματά μας, καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ μετ' ὀλίγον ἴσως τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἡ δὲ Ὑψηλὴ Πόρτα θέλει παραζαλισθῆ χωρὶς ἄλλο, ὅταν μάθῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου μας. Χαίρετε λοιπόν, ἀξιότιμοι συμπατριῶται! ἐπειδὴ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Διοίκησίς μας θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν διὰ μόνον τῆς χρηματικῆς δυνάμεως νὰ πράξῃ πρὸς διαφέντευσιν καὶ πρόοδον τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ὅ,τι ἕως τῶρα πενιζουσα ματαίως ἐπροσπάθησε νὰ κάμῃ. Ἡμεῖς καταγιγνώμεθα ἐν τοσοῦτῳ νὰ φέρωμεν εἰς ἔκβασιν ὅλα τὰ συμφωνητικὰ ἐγγράφα τοῦ δανείου· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας θέλομεν ναυλώσει ἐπίτηδες ἐν καράβι, διὰ νὰ προφθάσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ὄχι περισσότερα κατ' ἀρχάς, τοῦλάχιστον πεντακοσίας χιλιάδας ἰσπανικῶν ταλλήρων, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὰς προσωρινὰς αὐτῆς χρείας. Ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἐμβάσωμεν συγχρόνως καὶ μερικὰ ἄλλα χρήματα (περίπου 100 χιλιάδας τάλληρα) διὰ συναλλαγματικῶν μέσῳ τῆς Λιβόρνου, Τριεστίου καὶ Γένοβας· ὥστε, ἐὰν τὰ πρῶτα διὰ τοῦ καραβίου δὲν προφθάσουν ἐν καιρῷ, τὰ δεύτερα τοῦλάχιστον θέλετε τὰ ἔχει εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν σήμερον. Περὶ τοῦ τάγματος τῶν σταυροφόρων, καὶ τῶν ὅσα περὶ τούτου ἐκοινοποιήθησαν σὰς ἐγράψαμεν καὶ προλαβόντως, καὶ σὰς εἶπομεν μὲ συντομίαν τί καὶ ἡμεῖς περὶ τούτου φρονοῦμεν. Ἦδη πληροφοροῦμεθα ἀπὸ γράμματα μερικῶν φίλων, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν εἰρημένων σταυροφόρων ἐφθασεν ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνωδευμένη μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα, διὰ νὰ πραγματευθῆ μὲ τὴν ἐλληνικὴν Διοίκησιν. Πόσον ἤθελε βλάψῃ πολιτικῶς τὸ ἔθνος καὶ ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσει τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, ἐὰν ἡ Διοίκησίς μας μὴ ἐξετάσασα ἀκριβῶς καὶ ὠρίμως τὸ πρᾶγμα, ἤθελε

συγκατανεύσει νὰ δεχθῆ τὰ προβλήματα τοῦ εἰρημένου τάγματος, λόγους ἰκανοὺς δὲν ἔχομεν νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐπάνω εἰς τοῦτο. Τὸ πρᾶγμα πηγάζει ἀπὸ ὑψηλοτέρας ἀρχάς, ὡς καὶ ἄλλοτε σὰς εἶπομεν, καὶ μῆτε δυνάμεθα νὰ σὰς ἐκθέσωμεν ἐγγράφως τοῦ μυστηρίου τούτου τὴν ἀνακάλυψιν. Ἡ Διοίκησις θέλει φερθῆ πολλὰ φρονίμως, ἐὰν χωρὶς νὰ ἀποβάλῃ τὰ προβλήματα τοῦ τάγματος ἀποτόμως, δεῖξῃ τοιοῦτον διπλωματικὸν χαρακτῆρα, ὥστε νὰ τραβήξῃ εἰς μάκρος τὴν ὑπόθεσιν, νὰ κερδήσῃ καιρὸν ἕως νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ περὶ ἡμῶν πολιτικὴ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Τῆ 5/17 Φεβρουαρίου 1824, ἐκ Λονδίνου.

Εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας προθυμῶτατοι

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ,

ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΥΡΙΪΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς ἐνδόξου Νήσου Σπετσῶν.

Μερικὰ περιστατικὰ καὶ ἰδιαίτεραί μου τινες χρεῖαι μὲ βιάζουσι νὰ ἀπομακρυνθῶ δι' ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὴν γειτονεῖάν σας, καὶ τοῦτο τὸ αἰφνίδιον μὲ προξενεῖ μεταξὺ τῶν ἄλλων μου θλίψεων καὶ τὴν στέρησιν νὰ μὴ ἀξιωθῶ νὰ ἀσπασθῶ γλυκύτατα τοὺς γενναίους καὶ φιλανθρωποὺς Σπετσειώτας.

Διαπλέων ἀντικρυ τῆς λαμπρᾶς ἡμῶν Νήσου, ἀσθένεια μὲ ἐμπόδισε νὰ ἔλθω κατ' εὐθεῖαν ἵνα κάμω τὸ ἰερόν μου χρέος πρὸς ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας τῶν ἀτυχησάντων Ψαριανῶν, τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης μου. Ἐβιαζόμεν νὰ ἔλθω ἐδῶ νὰ ἡσυχάσω δι' ὀλίγον

καιρόν, ἔχων πάντοτε κατὰ νοῦν ἵνα περάσω εἰς τὰ αὐτοῦ, καὶ νὰ κάμω προσωπικῶς τὰς ἀδελφικὰς μου εὐχαριστίας. Ἐπειδὴ ὁμως καὶ τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν ἀνάγκη νὰ ἀναβάλω, σὰς παρακαλῶ φιλικώτατα ἵνα δεχθῆτε νοερῶς τὰς εἰλικρινεῖς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν δέησίν μου τοῦ νὰ ἦσθε πάντοτε πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας Ψαριανούς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ εὐεργέται, ἵνα ἔχητε παρὰ Θεοῦ τὰς εὐλογίας, καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λαμπρὸν ἔπαινον τῆς φιλάνθρωπίας.

Με ὄλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ σέβας ὁ ὡς ἀδελφός σας καὶ πατριώτης

ἸΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΑΚΗΣ (α)

Ἦδρα, τῆ 24 Νοεμβρίου 1824.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Δὲν εἶναι ψυχὴ Ἑλληνικὴ ἥτις νὰ μὴ σκιρτᾷ ἀπὸ ἀγαλλίασιν, καὶ Ἕλληνας ὅστις νὰ μὴ μακαρίζῃ ἑαυτὸν διότι ἡ Πατρίς του ἐγέννησε, κατὰ τῆς δουλείας τῆς τὰς ἡμέρας μάλιστα, τὸν ἐκ Ψαρῶν Ἰωάννην Βαρβάκην, ὡς παρῆξε καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοὺς ἀθανάτους ἄνδρας, πρωταγωνιστὰς καὶ μνηστῆρας τῆς δόξης τῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐναρέτου τούτου γόνου τῶν Ψαρῶν εἶναι ἐκ τῶν ἀδιασπάστων ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Ἕλληνοῦ, διότι προσωποποιεῖ ὁμοῦ μὲ τὸ τῶν Ζωσιμάδων, τῶν Καπλάνων, τοῦ Ρήγα, τοῦ Κοραΐ καὶ λοιπῆς γοργείας τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος, τὴν σεπτὴν ἐκείνην ὁμᾶδα ἥτις ἐπροοιμίασε τῆς παλιγγενεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸν μέγαν ἀγῶνα διὰ παντοδαποῦς ἐνεργείας. Γεννηθεὶς εἰς Ψαρὰ ἐμβῆκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν περὶ τὸ 1770 τῆς Ῥωσσοικῆς αὐτοκρατορίας, τῆς πάντοτε πολεμίας πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ ἔκτοτε εἰς τὴν δμῶθηρασκον ταύτην γῆν ζητήσας τὴν ἀποκατάστασίν του, προήχθη διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ του πνεύματος εἰς τὴν πρῶτην τάξιν τῶν κατοίκων, ἐπισύρας τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην

Dal Bordo la fregata di Sua Maestà Britannica le cambriau.

li 24 Decembre 1824

Signori.

Ο Ιατρος de questo foglio il Sig^r Wilson (α) è un clerico Inglese ch' è desideroso di viaggiare per poco tempo nella Grecia.

Siccome questo Signore è un grand' amico mio, son

ὄλων διήγε δε ἐν εἰρήνῃ, τῆς πατρίδος του Ἑλλάδος τὴν εὐμερίαν μακρόθεν συντρέχων παντοιοτρόπως, ἕως οὐ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος διασπάσαν τὰς ἀλύσεις του, ἀνέκυψε καὶ διεκέρυξεν ἐνώπιον τῶν λαῶν τῆς οἰκουμένης, ὅτι ζητεῖ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας του. Τότε δὲ, ἀποχαιρετήσας τὴν φιλοξενήσασαν αὐτὸν πλουσίαν γῆν, ὁ Ἰωάννης Βαρβάκης μ' ὄλον τὸ βαθύ του γῆρας ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἀφιχθεὶς κατησπάσθη τοὺς συμπολίτας του ἀνακράζας εὐλογητὸς ὁ Θεός. Καίτοι προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν, ἐνήργησεν ὅμως πολλὰ καὶ σωτήρια εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, συμβουλεύσας τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῆ πατρίδι· δι' ἔργου δὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔλεον ζῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπιδείξας, μετέβη εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς τὴν 11 Ἰανουαρίου 1825 ἐν Ζακύνθῳ πλήρης ἡμερῶν, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρη-ονεὶς ὄλους ἡμᾶς διὰ τὴν ἐν τοιοῦτῳ σάλῳ τῆς πολιτείας στέρησιν τοῦ ἀνδρός. Μετὰ θάνατον ἀφῆκε πλουσιώτατον κληροδότημα εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀφιέρωται μέγα μέρος τῆς χρηματικῆς του περιουσίας προσδιωρισμένον ἀπὸ αὐτὸν τὸν μακαρίτην πρὸς ἀνέγερσιν Λυκείου καὶ σύστασιν ναυτικῆς Σχολῆς. Ἴδε Ἑλληνικὰ Χρονικὰ Μεσολογίου, μετατυπωθέντα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Κ. Ν. Λεβίδου 1840· τὰ ἀφορῶντα τὸν Ι. Βαρβάκην σελ. 124—128—132 Ἀ ἔτους καὶ σελίς 6—12—27 Β'. ἔτους λεπτομερέστερον. Σ. Ε.

(α) Ἱεραπόστολος φιλέλλην, περιηγήσεως χάριν ἐν Σπέτσαις ἀφιχθεὶς, ἐξενίσθη περὰ τῶ γέροντι Σάντῳ Θεοδώρῳ, ἐνὶ τῶν προκρίτων τῆς Νήσου. Τὸ ἀρχαῖκόν τῶν ἑλληνικῶν ἠθῶν ἔκαμψε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν φιλόμουσον Ἄγγλον ὅστις τὰς ἔξειε

persuaso che vostre Signorie gli faranno durante il suo soggiorno nella vostra Isola e nella sua partenza (quando gli sarebbe molto utile una raccomandazione di V. Sa) ogni possibile attenzione.

Sono, Signori, con tutta considerazione

Il vostro ubidiente Servo

G. W. HAMILTON CAPITANO (α).

Agl' Illustrissimi

Signori Primati dell'isola de Spezzia.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

μας ἐπαινέσας καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων θαυμάσας, ἀφῆκεν ἀναχωρῶν τὴν καλλίστην μνήμην παρ' αὐτοῖς· δὲν λησμονοῦμεν τὸν ἄνδρα, καθὼ ὁμολογήσαντα ὅτι ἡ πρὸς τὴν πατρίαν θρησκείαν ἀμετάτρεπτος τοῦ Ἑλλήνος ἐγκαρτέρησις ἐμφαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πολιτικοῦ ἀνεξαρτήτου πνεύματος αὐτοῦ. Ἡ δὲ πρὸς τὴν Πατρίδα ἡμῶν, τὴν γεννέτειραν τῶν φῶτων, ἀφοσίωσις ὡς πρῶτον εὐγενοῦς λαοῦ ἀλάνθαστον τεκμήριον ὑπάρχον, ἐμπνέει καὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς αὐτοῖς τὰς διακαεστέρας καὶ εὐγενεστέρας τῶν συμπαθειῶν.

Διὰ μνήμην τῆς Ἑλληνικῆς ξενίας ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ φιλέλληνας οὗτος, ἀναχωρῶν, ἐν τμημα ἑλληνικοῦ πλακοῦντος (τῆς λεγομένης μουσταλευριᾶς) κατασκευαζομένου ἐν φθινοπώρῳ μεσοῦντι κατὰ τὴν συγχομιδὴν τῶν σταφυλῶν. Σ. Ε.

(α) Ὄνομα περικλεῆς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπαξάπαντας ἐράσμιον! Μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ὅτε αἱ αὐλαὶ τῆς Εὐρώπης δυσμενῶς πῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διέκειντο, μόνῃ ἡ Ἀγγλία ἀνεφάνη ὑπομειδιῶσα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἑλληνικῶν (*)

(*) "Ὅρα ἐμπροσθεν Μέρος Β. Τμημα α'. Ἐγγραφα τῆς Ἑλλ. Διακρίσεως, τὴν ὑπ' ἀρ. 2186 ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1822 ἐγκύβλιον.

Ἀριθ. 60.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῶν Νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν μᾶς ἤλθεν ἐπίτηδες ἐσπρέσον ἀπὸ Πεταλᾶν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔφερε μίαν γρα-

ὑπλῶν Ταύτης δὲ εὐγενὲς τέκνον ὁ Ἀμιλτων εἶναι τὸ πρῶτον μεταξὺ τῶν ξένων πολιτικῶν πρόσωπων, ὅπερ διέπρεψε κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν καὶ τὸν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντα. Δι' ἔργου καὶ διὰ λόγου συμμετείχε τῆς εὐπραγίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὁ μέγας φιλέλλην οὗτος, εἰς δὲ τὰς δυσπραγίας μας ἦτο καὶ ἀνεφαίνετο, διακυβευομένης ἐκάστοτε τῆς ὑπάρξεώς μας, ὁ μόνος παρηγορητὴς ἡγάπα ἀληθῶς τὴν Ἑλλάδα, αἱ δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος συμπάθειαι τοῦ ἀνδρὸς ἦσαν ἐμφυτοὶ εἰς τὴν ψυχὴν του, διότι καὶ ἡ οἰκογένειά του ἅπασα εἰς τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα ἀνωρθοῦτο. «Ἔως οὗτου, τὸν ἔγραφεν » ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας συμ- » βαδίζει μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς παγκοσμίου ἠθικῆς, μένε ὅθι ἐ- » τάχθης πλησίον λαοῦ γενναίου καὶ ἀναξιοπαθοῦντος· ἄλλως, » αἴτησον τὴν ἀντικατάστασίν σου καὶ ἔλθῃ ὅπου καὶ ἡμεῖς » διὰ νὰ κλαύσωμεν ὅλοι ὁμοῦ τὴν τύχην τασούτων ἡρώων, ἀν » δὲν δυνάμεθα ἄλλως πῶς νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.» Μακαρία γῆ, ἥτις ἐντὸς τῶν θαυμασιῶν συνδέσμων τοῦ πολιτεύματός σου φέρεις τὸν γόνιμον σπόρον τῶν μεγίστων κοινωνικῶν ἀρετῶν, αἵτινες λαμπρύνουσι τὰ τέχνα σου, καὶ ἐπιτύρεις τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας ὅλου τοῦ κατοικημένου κόσμου (*) !

Ὁ Ἀμιλτων ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος συνφκειώθη μὲ τοὺς Σαλαμινομάχους μας, τοὺς ὁποίους ἡγάπα καὶ ἠσπάζετο ὡς ὁμοιοτέχνους του· μετὰ δὲ τῶν Προκρίτων τῶν ναυτικῶν Νήσων ἐκάστοτε συνεντεύξεις ἐπιτοπίως λαμβάνων, ἐξέφραζεν αὐτοῖς τὰς συντελεστικωτέρας καὶ μᾶλλον ἀρμοζούσας συμβουλὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσ-

(*) Ὅρα προοίμιον σελ. 9 τοῦ Ἀγγλοῦ ἐκδότου εἰς Recueil de Memoires sur la Grèce contenant les lettres du Colonel Leicester Stiknoppe etc. Μετάφρασις εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐν Παρισίοις 1826, τύποις Φ. Διδότου.

φην, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σᾶς περικλείομεν, ἀπὸ τῆν ὁποίαν δὲ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Κορβιέρας, ἐπληροφορήθημεν περιστατικῶς τὴν θλιβεράν εἰδησιν τῆς τραγικῆς σκηνῆς ἣτις ἠκολούθησεν εἰς τὰς

παθειῶν των, ὑποδεικνύων ἐκάστοτε ὡς καὶ τὸν προσφορώτερον τρόπον τῆς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀντιπαρατάξεως Ἐνθυμούμεθα, ὅτε, εἰς μίαν ἐκ τῶν περιστάσεων ἐκείνων καθ' ἃς καὶ οἱ τολμηρότεροι χαρακτῆρες θορυβοῦνται, οἱ ναυτικοὶ τῶν Σπετσῶν ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ πρακτέου, ἐπικειμένου τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν ἀπόβασιν ἐπὶ τῆς πατρίδος των ἀπειλοῦντος, ἀνήγειρον δὲ προμαχῶνας καθ' ὅλας τὰς ἐξεχούσας ἀκτὰς τῆς Νήσου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐστιῶν των· ὁ Ἄμιλτων παρευρεθεὶς ἠρώτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι σκοπὸς τῶν Σπετσειωτῶν ἦτο νὰ ἀφήσωσι τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ στενὰ ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ των, καὶ ἐκεῖ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν νὰ τὸν καταπολεμήσωσιν. Ὁ φιλέλλην ἐθαύμασε τῶν ἀνδρῶν τὸ μεγαλεπήβολον, ἀναμιμνήσκον αὐτῷ τὸ μέγα ἐν Σαλαμῖνι τῶν προγόνων των θαλάσσιον κατόρθωμα· ἀλλ' ἀπεδοκίμασε τὴν ἰδέαν καὶ ἀνεβόησεν. « Ἄλλοι καιροὶ καὶ ἄλλα πράγματα, ὦ φίλοι ναυδάται! »

» Ἐὰν περιμένετε ἐνταῦθα βαρέως ἐνωπλισμένον στόλον ν' ἀντικρούσητε μὲ τὰς ταπεινὰς ὀλκάδας σας ἐντὸς τῶν στενῶν »

» τούτων, τὸ ἐπιχείρημα, ἐστὲ βέβαιοι, ἀποβήσεται πρὸς »

» βλάβην σας, διότι τὰ θαλάσσια τῶν ἀντιπάλων σας φρούρια »

» ἐπιτιθέμενα ἅπαξ μὲ τὸ βάρος τοῦ ὀπλισμοῦ των καὶ μὲ τὴν »

» συνήθη τῶν ἀσιατικῶν λαῶν λύσσαν κατὰ τὴν πρώτην ἐφο- »

» δον, δύνανται νὰ σας βλάψωσι καιρίως καὶ νὰ τρέξῃτε τὸν »

» ἔσχατον κίνδυνον. Μὴ συγχωρήσητε ποτὲ νὰ ἴδῃ ὁ ἐχθρὸς »

» αὐτὸν τὸν καπνὸν τῶν κατοικιῶν σας, ἀλλ' εἰς τὰ ἐχθρικά »

» πελάγη καταδιώκοντες καὶ κουράζοντες τοὺς μαλθακοὺς »

» ναῦτας τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, προσπαθήσατε ὅπωςδὴποτε »

» νὰ τὸν βλάψῃτε ἢ τοῦλάχιστον νὰ ματαιώσητε τοὺς σκο- »

» πούς του. » Σωτήριον παράγγελμα, τοῦ ὁποίου ἐγεύθημεν τοὺς καρπούς κατὰ τὴν Σάμον, τὴν Μυτιλήνην, τὸν Γέροντα.

Ἡ δὲ καταστροφή τῶν Ψαρῶν καὶ ἡ τοῦ Νεοκάστρου ἐκβίασις

25 τοῦ ἤδη παύοντος εἰς Βασιλάδι, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Ὁ Ἰβραίμης μὲ τοὺς Ἀραβογάλλους του ἀφοῦ ἐρρίψε κατὰ τοῦ Μεσολογγίου εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν περίπου ἀπὸ ἑπτὰ χιλιάδας σφαίρας κανονίων

παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔσονται εἰς ἡμᾶς σπαραξικάρδια ἐνθυμήματα τῆς ἀπρονοήτου διαγωγῆς μας.

Ἡ Ἑλλάς ἐχρεώσται νὰ κηρύξη τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα, καὶ τοῦτο ἔπραξεν ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ ἐγγράφῳ.

Ἀριθ. 168.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον καὶ εὐγενέστατον Ἀμιλιῶνα.

« Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μαχόμενον ἑπτὰ ἡδὴ χρόνους ὑπὲρ τῶν
 » ἀναφαίρετων δικαίων τοῦ ἀνθρώπου, σὰς ἐγνώρισεν εἰς τὰς
 » θαλάσσας του φιλοδίκαιον θεατὴν τοῦ ἀγῶνός του καὶ ἄξιον
 » τοῦ φιλοδικαίου μυστικοσυμβουλίου τῆς μεγάλης Βρεταν-
 » νίας, ἥτις φρονεῖ τὰ δίκαια καὶ ὑπερασπίζεται τὰ τῶν ἀδι-
 » κουμένων ἔθνων. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἠλπίζον ἄλλο τι ἀπὸ τοῦς
 » λειτουργοῦς τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν Ἀγγλων εἰμὴ φρονήμα-
 » τα μεγάλα, διαθέσεις εὐεργετικὰς καὶ πράξεις ἀφορώσας
 » τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος. Συνηγμένοι δὲ εἰς Γ' ἔθνη-
 » κὴν Συνέλευσιν, σὰς κατατάττουں μεταξὺ τῶν εἰλικρινῶν
 » φίλων των, καὶ προηγουμένως εὐγνωμονοῦντες δι' ὅσα κα-
 » λὰ περιμένουν ἀπὸ τὴν ἀρετὴν σας, ἐξαιτοῦνται νὰ μὴ παύ-
 » σητε τοῦ νὰ φρονῆτε καὶ ἐφεξῆς ἀγαθὰ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ νὰ
 » συντελεῆτε εἰς τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τοῦ ἀγῶνός των, διὰ νὰ
 » εὕρητε εἰς τὴν συνείδησίν σας ἀνεξάντλητον πηγὴν εὐχαρι-
 » στήσεως.

Ἐν Τροιζῆνι, τὴν 5 Μαΐου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.»

Ὁρα συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα. Τὰ κατὰ τὴν ἀραγένηνησι
 τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος ὄγδοος, σελὶς 68 — 69.

καὶ βόμβας, ἐβλήθη τελευταῖον εἰς τάξιν τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν περὶ τὰ ξημερώματα διὰ γενικὴν ἐφοδὸν οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἄφησαν καὶ ἐπλησίασαν ὅπου εἶχον μίαν ὑπόνομον, εἰς τὴν ὁποίαν ἔβαλον φωτῖαν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐκρηξίς δὲν ἔκαμε κανὲν ἀποτέλεσμα. Βλέποντες αὐτὸ οἱ ἐδικοί μας, ἐξῆλθον τοῦ τείχους, καὶ ἔπειτα ἀπὸ μίαν πεισματώδη μάχην, ἔβαλον εἰς ἀταξίαν τοὺς ἐχθροὺς, ἔσφαξαν χιλίους διακοσίους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐλαφυραγώγησαν. Χίλια μουσνέτα ἔμβασαν εἰς Μεσολόγγι, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπτακόσια εἶναι μὲ τὰς μπαγιονέττας, καὶ νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰσῆλθον εἰς τὸ φρούριον ἔπειτα ἀπὸ μίαν τοιαύτην λαμπρὰν νίκην. Ἄλλὰ τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί; Ὁ Ἰβραίμης τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν δὲν ἐπολέμει τὸ Μεσολόγγι διὰ ξηρᾶς, ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν λίμνην τὰ εἰς ἀλικὴν διορθωθέντα καὶ κατασκευασθέντα λαντσόνια, τὰ ὁποῖα ἦλθον καὶ ἐκοψαν τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὸ Βασιλάδι ἐπροσορμίσθησαν καὶ ἀπὸ τὴν μπούκαν 25 τῶν ἐχθρικῶν καραβίων μὲ τὸ ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὰ σάλια, καὶ ἀναρίθμητον πλῆθος λαντσονίων καὶ ἄλλων μικρῶν πλοιαρίων, ὥστε ἤρχισε νὰ πυροβολῇ τὸ Βασιλάδι τὴν Τετράδην, 24 Φεβρουαρίου. Τὴν δὲ Πέμπτην, περὶ τὰ βασιλεύματα τοῦ ἡλίου, μὲ μεγάλην ὄρμην ἐπλησίασεν εἰς τὸ Βασιλάδι καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἓνα τρομερὸν πόλεμον, καὶ ἀπὸ μίαν μεγαλωτάτην αἰματοχυσίαν ἐχθρῶν, ἐκυρίευσαν τέλος πάντων ἐξ ἐφόδου οἱ ἐχθροὶ τὸ Βασιλάδι.

Ἐχάθησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους οἱ ἐν αὐτῷ ἑκατὸν ἠρως· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἀμέσως ἀπέρασεν εἰς τὴν λίμνην ὅλα τὰ λαντσόνια καὶ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι γεμάτα ἀπὸ σρατιώτας καὶ ναύτας τῶν ἐχθρικῶν καραβίων. Εὐγενέστατοι! νὰ προφθάσῃ ὅσον τάχος ὁ στόλος μας, διὰ νὰ

λυτρώση τὸ προπύργιον τῆς Πατρίδος μας, τὸ ὁποῖον πολεμεῖται τώρα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἀπὸ ἐχθρὸν δυνατὸν καὶ μηχανικόν, καὶ ἂν πάθῃ (ὃ μὴ γένοιτό) χάνεται ὅλη ἡ Ἑλλάς, καὶ ἂν σωθῇ (ὅπου ἔχομεν τὰς ἐλπίδας μας πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ δεύτερον εἰς τὴν ταχεῖαν ἀφίξι-
 ξιν τοῦ στόλου μας) ἐλευθεροῦται ὁλόκληρος ἡ Πατρίς μας. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μόλις λάβετε τὰ παρόντα γράμματά μας, νὰ ξεκινήσῃ ὁ στόλος μας χωρὶς ἀργοπορίαν καιροῦ, πέρνων μαζῆ του, ἐὰν ᾖναι δυνατὸν, καὶ μικρὰ μύστικα διὰ τὸν εἰς τὴν λίμνην ἐχθρικὸν στολί-
 σκον. Δύω Γραικοί, τοὺς ὁποίους ὁ ἐχθρὸς εἶχεν αἰχμαλώτους, ἔφυγον ἀπὸ τὰ ἐχθρικά λατσόνια καὶ ἤλθον εἰς Σκρόφας· αὐτοὶ ὡμολόγησαν, ὅτι ὁ ἴδιος Ἰβραίμης μὲ τὸν καπετὰν Πασσᾶν εὐρίσκονται εἰς τὴν λίμνην μέσα εἰς ἓνα λαντσόνι, καὶ ὅτι ἤτοιμάζοντο οἱ ἐχθροὶ διὰ ἔφο-
 δον καὶ κατὰ τῆς πόλεως. Οὔτε ὁ καιρὸς, οὔτε τὰ δάκρυα δὲν μὲ συγχωροῦν νὰ σᾶς γράψω περισσότερα, ἢ εὐγενίαςας δὲ εἴσθε ἀρκετοὶ καὶ βλέπετε τὸν κίνδυνον, καὶ βάλετε τὰ δυνατά σας, διὰ νὰ ξεκινήσῃ ὁ στόλος μας ὅσον τάχος διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος σας. Μὲ τὸ ἀνήκον σέβας μένω.

Ἐν Ζακύνθῳ, τῆ 28 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Προύχοντες τῆς Νήσου Σπείτων.

Σπεύδομεν νὰ σᾶς κοινώσωμεν τὴν ἀπὸ Ζακύνθου αὐ-
 τὴν τὴν στιγμὴν θλιβερωτάτην ἀγγελίαν πτώσεως Βα-
 σιλαδίου, ὡς εἰς τὰς ἔσωθεν κόπιας σαφές ερον βεβαιοῖσθε.

Ἡ ἐγκάρδιος λύπη, τὴν ὁποῖαν αἰσθανόμεθα καὶ πᾶσα ἑλληνικὴ ψυχὴ δοκιμάζει εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν δυστυχίαν, μᾶς κινεῖ τὰ δάκρυα καὶ τὴν δικαιοματικὴν τόλμην τοῦ νὰ σᾶς συστήσωμεν τὴν ταχυτέραν ἐκπλευσιν τῆς θαλασσίου δυνάμεως εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο προπύργιον τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλείας, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ μέλλουσα ὑπαρξίς μας. Συγχωρήσατε, κύριοι, ὡσὰν καὶ ἡμεῖς λέγομεν μετὰ τῶν πολλῶν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος· ἔξεστι τοῖς ἀδυνάτοις τοῦ ἐχθροῦ καταρᾶσθαι καὶ εὐχέσθαι ὑπὲρ τῆς τοῦ λαοῦ σωτηρίας. Ἡ παροῦσά μας πέμπεται ἐξ ἐπίτηδες πληρωμένη παρ' ἡμῶν· εἶναι ἀπαράλλακτος μὲ τὴν τῆς Ὑδρας, διὰ τὴν προφθᾶσιν ταυτοχρόνως εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ναυτικὰς δυνάμεις· καὶ μὲ ὅλον τὸ σέβας σᾶς προσκυνοῦμεν καὶ μένομεν.

Τσερίφ, τῆ 7 Μαρτίου 1826.

Οἱ ταπεινοὶ πατριῶται

Μαρῖνος Κλάδος ἰατρός. — Ἰωάννης Κλάδος ἰατρός.
— Νικόλαος Σιδερισκοῦδης. — Βασίλειος Φώτιος. — Ἰωάννης
Μεθεδαρόπουλος. — Δημήτριος Β. Δορτᾶ. (α)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Ἄπαντες οὗτοι, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν ὁ Ἡλιουπόλεως Ἄνθιμος, ἐν Κυθήροις καταφυγόντες ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως χρησιμώτατοι τῇ πατρίδι γεγόνασι· τὸ μὲν, διηνεκῶς τὰ ναυτικὰ τῶν πολεμίων κινήματα τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακωνίαν ἐπισκοποῦντες καὶ μεταδίδοντες τοῖς νησιώταις, τὸ δὲ, ὑπὲρ οὐχ ἥττον ἀξιόλογον, ἀναλαβόντες οἰκονομεῖν τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς παρεπιδημούσης ἑλληνικῆς νεολαίας, δι' ἧς καὶ ἀθλητικῶς εἰς τὸ ἔργον ἀποδυσάμενοι, κατῆρτιζον ἠθικῶς ἀναπλάττοντες αὐτὴν ἐπώτρυνον δὲ εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς τῶν προγόνων παιδείας καὶ ἀρετῆς μὲ διακαέστατον τὸν ζῆλον. Σ. Ε.

Η σύγκριση των αποτελεσμάτων των ερωτηματο-
λογίων που διανεμήθηκαν στις τρεις ομάδες
δεν είναι τόσο σημαντική όσο θα μπορούσε να
δοκίμασε να είναι, καθώς τα αποτελέσματα
από τα ερωτήματα που αφορούν τις γνώσεις
και τις στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με
την αξιολόγηση των μαθητών είναι παρόμοια
με τα αποτελέσματα που προέκυψαν από
την ανάλυση των ερωτηματολογίων που
διανεμήθηκαν στις τρεις ομάδες.

Επίσης, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι
οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην έρευνα
είναι εκπαιδευτικοί που εργάζονται σε
σχολεία που ανήκουν στην ίδια περιοχή.
Αυτό μπορεί να επηρεάσει τα αποτελέσματα
της έρευνας, καθώς οι εκπαιδευτικοί που
εργάζονται σε σχολεία της ίδιας περιοχής
είναι πιθανό να έχουν παρόμοια απόψεις
και στάσεις σχετικά με την αξιολόγηση των
μαθητών.

Το θέμα της αξιολόγησης των μαθητών
είναι ένα θέμα που απασχολεί τους
εκπαιδευτικούς εδώ και πολλά χρόνια.
Ο στόχος της παρούσας έρευνας είναι να
εξετάσει τις απόψεις και τις στάσεις των
εκπαιδευτικών σχετικά με την αξιολόγηση
των μαθητών.

Η έρευνα αυτή αποτελεί ένα σημαντικό
βήμα στην κατεύθυνση της βελτιστοποίησης
της διαδικασίας αξιολόγησης των μαθητών.
Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην
έρευνα είναι πιθανό να έχουν παρόμοια
απόψεις και στάσεις σχετικά με την
αξιολόγηση των μαθητών. Αυτό μπορεί να
επηρεάσει τα αποτελέσματα της έρευνας,
καθώς οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται
σε σχολεία της ίδιας περιοχής είναι
πιθανό να έχουν παρόμοια απόψεις και
στάσεις σχετικά με την αξιολόγηση των
μαθητών.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΙΣ

1851

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ,

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πελοποννησιακὴ Ἀλληλογραφία» κατέταξα τὰ οὐσιωδέστερα τῶν ἐγγράφων, τῶν ἱστορικῆν ὕλην περιλαμβανόντων, προερχόμενα δὲ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς ἐν ὄπλοις γῆς τοῦ Πέλοπος, καὶ ἐπιστελλόμενα ὑπὸ πλείστων ἀτόμων ἐπισήμων ὀπλαρχηγῶν ἢ κοινοτήτων πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν, ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ὀπλοιας ἠρύσθησαν. Τὰ δὲ πρὸς συμπλήρωσιν προσέλαβον ἀπὸ ἄλλας πηγὰς, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἐν ὑποσημειώσεσι δηλοῦται, καὶ ἀπὸ ἰδιαίτερα χαρτοφυλάκια τῶν μετασχόντων εἰς τὰ τῆς ἐποχῆς πράγματα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἔτος 1821.

Μῆν' Ἰανουάριος. Οἱ πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀρχιερεῖς συνέρχονται εἰς Αἴγιον (Βοστίτσαν) πρὸς διάσκεψιν τοῦ μελετωμένου κινήματος κατὰ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας. — Πέμπουσιν εἰς Σπέτσας καὶ Ἰδραν ἀντιπροσώπους των δι' ὧν γνωστοποιοῦσι τ' ἀποφασισθέντα. — Ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἐκφρασθῶσιν οἱ πρόκριτοι τῶν Ναυτικῶν Νήσων τὰς ἰδέας καὶ φρονήματά των ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. — Ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῶν Νησιωτῶν διὰ τὸ γειννιάζον οἱ ἐν Αἰγίῳ συνελθόντες, καὶ τὴν ἀντίληψιν των πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ φιλόπατρι τῶν Ναυσιβίων ἀναμένουσι.

Φεβρουάριος. Οἱ Τούρκοι ὑποπτεύονται ἐγκυμονοῦν κίνημα ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων (α). Οἱ ἐφοπλισμοὶ τῶν Νήσων Σπετσῶν καὶ Ἰδρας γίνονται γνωστοὶ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς κατατρομάζουσι.

Μάρτιος. Οἱ πρόκριτοι καὶ ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου προσπαθοῦσι κατὰ πρῶτον νὰ διασκεδάσωσι τὰς ὑπονοίας τῶν τυράννων διδουσι ἐνέχυρα εἰς Τριπολιτσᾶν μέλη τοῦ κλήρου καὶ ἐκ τῶν Προκρίτων ἐπίσημα. — Ματαιοῦνται αἱ ἐλπίδες τῶν Πελοποννησίων καὶ προμαντευόμενοι σφαγὴν τῶν Χριστιανῶν ῥίπτονται εἰς τὰ ὄπλα. — Συλλαμβάνουσι τὸν Βοεβόδαν τῆς Τριπόλεως. — Ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ζωγρεῖ τὸν Βοεβόδαν Καλαμάτας. — Γενικὸς ἐνθουσιασμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἐλευθερίας. — Τὰ Καλάβρυτα ὑψοῦσι τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ κατὰ πρῶτον. — Ἡ Λακεδαιμῶν καὶ Μεσσηνία ἀποτινάσσουσι τὸν ζυγὸν ἐπίσης. — Ἡ Πελοπόννησος ὅλη ἐπὶ ποδός. — Σύνθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐλευθερία ἢ θάνατος.

(α) Θ. Γόρδων Ἰστ. τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, μετάφρασις Σ. Ι. Κασιμάτη, σελ. 158, συνομολογεῖ τὰ γεγονότα ταῦτα κατὰ Φεβρουάριον μῆνα.

Οἱ ἔφοροι Κρανιδίου (ἐν Ἐρμιονίδι) ἠλεκτρίζονται ἀπὸ τὴν ἀναλάμψασαν αὐτοῖς ἀκτῖνα τοῦ φωτὸς μετὰ πολυχρόνιον δουλειαν, καὶ σπεύδοντες νὰ πανηγυρίσωσι τὰ ἐλευθέρια, αἰτοῦσιν ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν νὰ τοῖς ἐπιστραφῶσι τὰ ἱερὰ τῶν πατέρων των, ἅπερ κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Πελοποννήσου τῷ 1769 εἶχον παρακαταθέσει ὡς εἰς ἄσυλον ἀσφαλὲς ἐν Σπέτσαις. — Ἡ τυραννία τῶν Τούρκων ἐπὶ τῶν κατοίκων Κρανιδίου συγερώτατα ἐπιβαρύνουσα ὠμολόγηται.

Ἀπρίλιος. Εὐδοοῦνται τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα. — Οἱ Τούρκοι καταδιώκονται εἰς τὰ πεδινὰ μέρη τῆς Χερσονήσου. — Ὁ Μιστρᾶς καὶ ἡ Μπαρδούνια κενοῦνται. — Καταφεύγουσι πανταχόθεν εἰς τὰ ὠχυρωμένα φρούρια τῆς Τριπολιτσᾶς, Μεθώνης, Κορώνης, Μονεμβασίας, Ναυπλίας, Παλαιῶν Πατρῶν, Ρίου καὶ Ἀκροκορίνθου. — Ἕλληνες καὶ Τούρκοι συλλογίζονται τὴν περιστοιχοῦσαν αὐτοὺς θάλασσαν. — Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν Πελοποννησίων στρέφονται πρὸς αὐτὴν καὶ τὰς τρεῖς ναυτικὰς Νήσους ἀναζητοῦσι. — Πέμπουσιν ἀπεσταλμένον των ἐκ Μιστρᾶ τὸν Πανάγον Γολόπουλον οἱ αὐτόθι εὐρεθέντες τῆς Πελοποννήσου Πρόκριτοι πρὸς τοὺς τῶν Σπετσῶν. — Ἐκθέτουσι τὰ διατρέξαντα. — Ἀπολογοῦνται διὰ τὸ παράκαιρον τῆς ἐπιχειρήσεως. — Ἐξαιτοῦνται τὴν συνδρομὴν καὶ ἐπικουρίαν τῶν Σπετσιωτῶν. — Ἀπελπισία τῶν Πελοποννησίων ἂν εἰσέβη βραδύνωσιν αἱ κατὰ θάλασσαν παρατάξεις. — Ὑπόσχοται τὰ πάντα εἰς τοὺς Νησιώτας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος. — Ἐγγυῶνται νὰ παραδεχθῶσιν ἀμετακλήτως πᾶσαν αἴτησιν καὶ θέλησιν τῶν Ναυτικῶν, ἀποκαταστῶ θέτωρ τῶν πραγμάτων. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ἀποστολὴν πολεμοφοδίων ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας ἀπανταχόθεν οἱ Πελοποννησιοί.

Ὁ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης ἔρχεται εἰς Σπέτσας. — Αἰτεῖ καὶ τῷ δίδονται πολεμοφοδία. — Μεταδίδει εἰς Καλαμάταν τὰ εὐαγγέλια τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ναυτικῶν. — Οἱ τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας στρατηγοὶ ἐνασμενίζονται εἰς τὰς προπαρασκευὰς τῶν Σπετσοτούδραίων. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχύτεραν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων των. — Ἀμχανοῦσι πολιορκῶντες τὰ φρούρια τῆς Πελοποννήσου διὰ ζήρας. — Μόνη

θάλασσα παρέχει ἐλπίδα ἐπιτυχίας. — Ὑπόσχονται καὶ οὗτοι τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς πρὸς τοὺς Νησιώτας.

Ἡ Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα μὲ τὸ πλοῖόν της ἐμφανίζεται εἰς τὸ Ναύπλιον κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου. — Οἱ Ἀργεῖοι διατρανοῦσι καθ' ἑλλην τὴν Χερσόνησον τὴν διὰ θαλάσσης πολιορκίαν τοῦ φρουρίου ὑπὸ τῶν Σπετσιοτῶν. — Ἐνισχύονται οἱ κατὰ ξηρὰν Ἕλληνας ἀπὸ τὴν ἀγγελίαν ταύτην. — Οἱ Τούρκοι ἀπελπίζονται. — Ἡ Μπουμπουλίνα γράφει πρὸς τοὺς Σπετσιοῦτας τὰ τῆς πολιορκίας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐκπλευσιν ἄλλων πλοίων εἰς τὰ ἐκεῖ. — Συνηγοροῦσιν οἱ ἐν Ἄργει στρατηγοὶ τῆς ξηρᾶς. — Ἡ Μπουμπουλίνα εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἄργους. Τὴν 2 Ἀπριλίου ἐξέρχονται μέχρι Μύλων Ἀφεντικῶν οἱ ἐν Ναυπλίῳ Τούρκοι. — Προσπαθοῦσι νὰ διαφθείρωσι τοὺς Μύλους τῶν Ἑλλήνων. — Τοὺς ἀντικρούουσι διακόσιοι Ἕλληνες καὶ λαφυραγωγοῦσιν αὐτῶν πολλώτατα ποίμνια.

Ἐξοδος τῶν Φαναριτῶν τούρκων (α). — Συγκροοῦνται μὲ τοὺς Ἕλληνας καὶ καταδιωκόμενοι κλείονται εἰς Τριπολιτσᾶν. — Οἱ Ἕλληνες συσσωματοῦνται εἰς τὰ σύνορα Τριπολιτσᾶς. — Συσφίγγουσι τὴν πολιορκίαν αὐτῆς. — Μανθάνει μετ' ἀπλήστου χαρᾶς τὰς κατὰ θάλασσαν ἐνεργείας τῶν Σπετσιοτῶν ὃ εἰς Πάπαι τῶν Πελοποννησίων σύλλογος. — Ἄμετρος ἐνθουσιασμὸς τῶν Πελοποννησίων διὰ τοῦτο. — Ἐκ προουμιῶν ἀναγορευοῦσι τοὺς Σπετσιοῦτας ἐλευθερωτὰς τῆς Ἑλλάδος. — Στέλλουσιν ἐκ Βερβαίνων τὸν ἅγιον Ἐλοῦς πρέσβυν εἰς Σπέτσας πρὸς ἐκφρασιν τῆς παρδήμου εὐγνωμοσύνης τῶν ὡς ἐκ στόματος πάντων τῶν προκρίτων Πελοποννησίων. — Ὑποβάλλουσιν αὐτοὶ οὗτοι τοῖς Σπετσιοῦταις ὡς στρατηγηματικώτατον καὶ ἀναγκαϊώτατον κίνημα τὴν διαίρεσιν τῶν Ναυτικῶν τῶν δυνάμεων. — Τὰ μὲν τῶν πλοίων πρὸς ἐκπολιόρκησιν τῶν παραθαλασσίων τῆς Πελοποννήσου φρουρίων αἰτούσι, τὰ δὲ πρὸς ἀντιπαράταξιν ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀπὸ τὴν στερεάν Ἑλλάδα Τούρκων εἰς τὴν Χερσόνησον. — Οἱ Σπετσιοῦται ἐκστρατεύουσι πρῶτοι κατὰ

(α) Φανᾶρι ἐλέγετο ἡ πάλαι Ὀλυμπία Σ. Ε.

θάλασσαν πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦτον. — Στέλλουσιν ἀπὸ Ἄργος καὶ Ἄγιον Ἰωάννην φιλοδωρήματα εἰς Σπέτσας οἱ τῶν Πελοποννησίων στρατηγοὶ καὶ πρόκριτοι, ἀμνοὺς καὶ πρόβατα, διὰ νὰ πανηγυρίσωσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν κατὰ πρῶτον διὰ θαλάσσης ἐκστρατευσάντων ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανικοῦ γένους Σπετσιωτῶν. — Οἱ πρόκριτοι τοῦ Μιστράθ θαυμάζοντες καὶ ἐπαινοῦντες τὸ ἠρωϊκὸν φέρισμον τῶν Σπετσιωτῶν, ἐκφράζουσι τὴν λύπην των διὰ τὸ ἀναγῆς τῶν Προκρίτων τῆς Ἰδρας. — Μέμφονται τὴν ἀπραξίαν τῶν Ἰδραίων, καίτοι μέγρος ἐνεργὸν λαθόντων εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων. — Ἡ συνδρομὴ καὶ βοήθεια τῶν Σπετσιωτῶν ὑποχρεοῖ ὅλους τοὺς Πελοποννησίους, μικροὺς τε καὶ μεγάλους. — *Κτήματα καὶ ζῶην προσφέρουσι διὰ τοὺς καλοὺς ἀδελφοὺς Σπετσιώτας.* — Ὑποβάλλουσιν εἰς τούτους τὸ ἐπαισθητὸν τῆς ἐλλείψεως κεντρικῆς Ἀρχῆς. — Οἱ Ἄργεῖοι καὶ οἱ τοῦ Μιστράθ πρόκριτοι αἰτοῦσι μόλυβδον, πυρίτιδα καὶ ἀτσαλόπετρας πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. — Τὴν ἐξοικονομῶσιν τούτων ἀφιερῶνουσιν εἰς τὸν ζῆλον τῶν Σπετσιωτῶν, κοινῶν εὐεργετῶν τῆς Πελοποννήσου ἀποκαλουμένων. — Ἔξοδος τῶν Τούρκων, ὀκτακοσίων ὡς ἕγγιστα, Ἀπριλίου μεσοῦντος, 14, ἐκ Τριπόλεως εἰς Λεβίδι, ὀκτῶ ὥρας ἀπέχον τοῦ Ἄργους, πρὸς σύναξιν καρπῶν καὶ τροφῆς. — Οἱ Ἕλληνες τοὺς ὑποδέχονται γενναίως. — Νικῶσι καὶ θανατόνουςιν ὑπὲρ τοὺς 150 ἐχθρούς.

Οἱ Σπετσιῶται κυριεύουσι πρῶτοι ἐχθρικὰ πλοῖα εἰς Μῆλον. — Φθάνει ἡ εἰδησις αὕτη εἰς τὸ ἐλληνικὸν τοῦ Βαλτετσίου στρατόπεδον. — Οἱ αὐτόθι Ἕλληνες στρατηγοὶ συγχαίρουσι τοὺς κατὰ θάλασσαν μαχομένους. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχυτέραν ἀποστολὴν εἰς τὸ στρατόπεδον πολεμοφοδίων ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας, καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πλοίων των εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, τὸ συντομώτερον. — Κηρύττονται ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς καὶ προκρίτους τῶν Πελοποννησίων οἱ Σπετσιῶται, *εὐεργεταὶ τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος, προσηταὶ, τροφοὶ καὶ κηδεμόνες αὐτῆς.* — Τὴν 26 Ἀπριλίου τρεῖς χιλιάδες ἐκ τῶν ἐν Τριπόλει Τούρκων ἐπιτίθενται κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀνελπίστως. — Ἀντιπαρατάττονται οἱ Ἕλληνες καὶ τοὺς διώκουσι μέχρι τῶν ἐ-

πάλλεων, μεγάλως ζημιωθέντας. — Ἀπὸ τὰ στρατόπεδα Βαλ-
 τεταίου καὶ Βερβαίνων ἐπικαλοῦνται τῆς Πελοποννήσου οἱ λο-
 γάδες καὶ πάλιν νὰ στείλωσιν ἐκ Σπετσῶν πολεμεφρόδια. —
 Τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, προσθέτουσι, μετὰ Θεὸν ἀπὸ τοῦδε
 Σπετσιώτας εἰς τὰς παντοίας χρείας καὶ ἀνάγκας του ἐπι-
 ζει πᾶσαν βοήθειαν. — Ὁ Δημήτριος Καραμάνος στέλλεται
 εἰς Λεωνίδι διὰ στρατολογίαν καὶ παράλαβὴν τῶν ἐκ Σπετσῶν
 βοηθημάτων.

Μάιος Φθάνουσιν ἐγκαίρως τὰ πολεμεφρόδια ἐκ Σπετσῶν
 εἰς Μύλους καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βέρβαινα. — Ὁ Θεόδωρος Κολοκο-
 τρώνης καὶ Κανέλλος Δεληγιάννης ἀπὸ Χρυσοβίτσι ὁμολογοῦ-
 σιν ἀναγράφτους διὰ τοῦτο τὰς χάριτας πρὸς τοὺς Προκρίτους
 Σπετσιώτας — Ὁμοῦ μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν πολεμεφροδίων γρά-
 φουσι τὰ καλὰ καὶ τῇ μεγάλῃ Μητρὶ καὶ Πατρίδι συμφέροντα οἱ
 Σπετσιῶται πρὸς τοὺς Πελοποννησίους, τὴν ἀδελφικὴν ὁμόνοι-
 αν συνιστῶντες. — Καθησυχάζουσιν οὗτοι τοὺς Νησιώτας καὶ
 ὑπόσχονται ἀμφοτέρω οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ μέρους τῶν συνα-
 δέλφων τῶν τῆς ξηρᾶς τὴν μέχρι κεραίας εὐσυνειδητον ἐκτέ-
 λειν τῶν χρεῶν των. — Συνασπίζονται οἱ κατὰ γῆν καὶ κα-
 τὰ θάλασσαν διὰ τοῦ ὀρησκευτικῆ ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυροῦ ὄρ-
 κου πρὸς σωτηρίαν τῆς Πατρίδος. — Φθάνουσιν εἰς Μεσσηνίαν
 καὶ Λακεδαιμόνα ἐκ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων αἱ τῶν θα-
 λασσίων κατορθωμάτων εἰδήσεις καὶ τὸ θάρσος τῶν κατὰ ξη-
 ρὰν ἀγωνιζομένων ἀναρρίπιζεται. — Ὁ Πετρόμπεης Μαυρο-
 μιχάλης συγχαίρει ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις καὶ ἐπικαλεῖται τὴν σύμ-
 πρᾶξιν τῆς θαλασσίου δυνάμεως ὡς τὴν μόνην συντελεστικὴν
 διὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν πολιουρχουμένων φρουρίων τῆς Πε-
 λοποννήσου.

Ἐπιστρέφουσιν ἐκ Σπετσῶν εἰς Καλαμάταν οἱ ἀπεσταλμένοι
 τῶν Λακωνο-Μεσσηνίων, Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ Ἡλίας
 Χρυσοσπάθης, αὐτάγγελοι τῶν ναυτικῶν πράξεων καὶ μελετη-
 μάτων τῶν Σπετσιωτῶν — Οἱ Σπετσιῶται γράφουσι τῷ Πε-
 τρόμπεη καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, συνιστῶντες ὡς τῶν οὐκ ἄνευ τὴν
 συγκρότησιν Ἐθνικῆς Διοικήσεως, πρὸς διόρθωσιν τῆς Πελοπον-
 νησιακῆς ἀταξίας. — Ὅλοι ἀσπάζονται τὴν ἔμφροναν πρότασιν

τῶν ἐπατριδῶν Νησιωτῶν καὶ σπεύδουσι νὰ συνέλθωσιν εἰς Αεοντάρι, πρὸς σύσκεψιν τοῦ πρακτέου. — Προσκαλοῦνται οἱ Σπετσιῶται νὰ μεταβῶσιν εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ λάβωσι μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν προσωρινὴν διοργάνωσιν τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Τὴν 4 Μαΐου φθάνουσι τὰ Σπετσιωτικὰ πλοῖα ἔμπροσθεν τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων. — Ὁ Νικόλαος Γαΐκας Μπότασης καὶ λοιποὶ Σπετσιῶται πλοίαρχοι λαμβάνουσι συνέντευξιν μετὰ τῶν ἐν Καλαμάτᾳ ὀπλαρχηγῶν. — Συσκέπτονται καὶ ἐκπλέουσι τὴν 11 Μαΐου διὰ τὴν ἐκπολιόρκησιν τοῦ Νεοκάστρου. — Μένουν φρουροὶ κατὰ θάλασσαν αὐτόθι οἱ Σπετσιῶται. — Ἐνθαρρύνουσι τοὺς κατὰ ξηρὰν Ἕλληνας διὰ τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν. — Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Σπετσιωτικῶν πλοίων διευθύνονται πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ τὴν Ναύπακτον. — Ἡ τῶν ἀπάντων ἑλλήνων σύστασις καὶ ἐπιθυμία ἐκπληροῦται ἤδη.

Ἀξιωμακρόνυτος μάχη τοῦ Βαλτετείου κατὰ τὴν 12 καὶ 13 Μαΐου, καὶ πρώτη τῶν ἑλλήνων ἐκ τοῦ συστάδην παρατάξις κατὰ τῶν Ὄθωμανικῶν ὄπλων. — Νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι κατ' αὐτὴν οἱ Ἕλληνες. — Μεγάλη τῆς νίκης ταύτης τῶν ἑλλήνων ἐπιβρῆθ' ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον πραγμάτων. — Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ἀναγγέλλει ἀπὸ στρατοπέδου Πιάνας τῇ καπετάνισσᾳ Λασκαρίνᾳ Μπουμπουλίνα, τῷ Γεωργίῳ Ν. Λάμπρου καὶ λοιποῖς πολιορκηταῖς τοῦ Ναυπλίου τὰ κατὰ τὸ Βαλτέτσι γεγονότα. — Ψάλλει τὰ νικητήρια τῶν ἑλληνικῶν ὄπλων καὶ ζητεῖ μόνυθρον πρὸς ἐφοδίασιν τοῦ στρατοῦ.

Συγκροτεῖται δευτέρα μάχη τὴν 18 Μαΐου, ἡ εἰς Δολιανὰ καὶ Βέρβαινα. — Ἀριστεύουσιν οἱ Ἕλληνες. — Συσφίγγουσι πανταχόθεν τὴν πολιορκίαν Τριπόλεως, ὡσαύτως καὶ τοῦ Δάλα. — Ἐγκαθιδρύνονται κύκλῳθεν ἑλληνικὰ στρατόπεδα, εἰς Τρίκορφα ὑπὸ τὸν Κολοκοτρώνην, καὶ εἰς Πιάναν ὑπὸ τὸν Κυριακούλην καὶ τοὺς Πετμεζαίους. — Ἡ Μονὴ τῶν Καλτετσῶν, τέσσαρας ὥρας ἀπέχουσα τῶν Βερβαίνων, προσδιορίζεται τόπος γενικῆς Συνελεύσεως τῶν προκρίτων τῆς Πελοποννήσου. — Ὁ Π. Μαυρομιχάλης σπεύδει καὶ παρευρίσκεται ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν πρώ-

των τὴν 20 Μαΐου. — Ὁ Νικήτας Σταματελλόπουλος, συναινέσει τῶν ἐν Τριπολιτσᾷ, διορίζεται νὰ διευθύνῃ τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου. — Φθάνει τὴν 25 Μαΐου ἔμπροσθεν τοῦ φρουρίου. — Συσφίγγει καὶ εὐτακτεῖ τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ. — Οἱ Ἕλληνες λαμβάνουσι τὰ προσφορώτερα μέτρα διὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους. — Προσκαλοῦνται οἱ ἐν Σπέτσαις παρεπιδήμουντες πρόκριτοι Πελοποννήσιοι νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια. — Ἔξοδος τῶν ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων πανστρατιᾷ τὴν 27 Μαΐου. — Ἐπιτίθενται κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς Ἄρειαν. — Οὗτοι ἀντιστέκονται γενναίως. — Φθειροῦσι πολλοὺς τῶν πολεμίων καὶ ἀποσύρονται εἰς Χαϊδάρι. — Μάχη τοῦ Λάλα τὴν 30 Μαΐου. — Ἀντίστασις ἡρωικὴ τῶν Ἑλλήνων. — Ὁ Γεώργιος Κολιόπουλος πίπτει κατ' αὐτὴν.

Ἰούλιος. Ὁ Πάνος Σαριγιάννης ἀναδέχεται καὶ διεξάγει τὰ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐλλείψεων καὶ χρειωδῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. — Συνεννοεῖται ἐπὶ τούτῳ μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν. — Αἱ Σπέτσαι ἀπαντῶσιν εἰς τὰς πολυειδεῖς ἐλλείψεις τῶν πρὸς πόλεμον χρησίμων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. — Φθάνουσι τὰ πολεμεφόδια ἐκ Σπετσῶν διὰ Μύλων εἰς Χαϊδάρι. — Ἐνθαρρύνονται οἱ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου ἐν τῇ πολιορκίᾳ Ναυπλίου. — Μηνύεται ἡ εἰσβολὴ τοῦ Μεχμέτ-πασσᾶ εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία στέλλει κατ' αὐτοῦ τὸν Νικήταν. — Ἀπέρχεται οὗτος τὴν 4 Ἰουνίου πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν Δερβενίων. — Οἱ Κρανιδιώται καὶ Καστριῶται λειποτακτοῦσιν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον Ἄργους. — Προσκαλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῆς πολιορκίας εἰς εὐπίθειαν. — Ἀπειλοῦνται. — Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης εἰς Ἄγιον Ἰωάννην τῆς Πελοποννήσου. — Γράφει τὰ κατάλληλα τῶν περιστάσεων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας. — Ζητεῖ τὴν ἀρχηγίαν ἐν γένει. — Οἱ Πελοποννήσιοι θορυβοῦνται ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημητρίου Ἰψηλάντου καὶ προκαλοῦσι τὴν γνωμαδότησιν τοῦ ποιητέου ἀπὸ τοὺς προκρίτους Σπετσῶν. — Ὁ Δημήτριος Τομαράπουλος στέλλεται ἐπίτηδες πρεσβευτής.

Ἰούλιος. Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τριπόλεως ἐπαναλαμβάνει γράφων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας περὶ τῆς

ανάγκης τῆς ἀδιαλείπτου κινήσεως τῶν Ναυτικῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις συγχρόνως. — Συνιστᾶ νὰ σπεύσωσι πρὸς σωτηρίαν τῆς Πελοποννήσου, ἥτις συνεισφέρει τὰ ἐνυπάρχοντα μέσα. — Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὑπόσχεται πλήρη ἀποζημιώσεις καὶ ἀνταμοιβὴν τῶν θυσιῶν εἰς τοὺς Νησιώτας.

Οἱ Σπετσιῶται προβλέπουσι διὰ τὴν μετανάστασιν τῶν οἰκογενειῶν των, ἀπειλοῦντος τοῦ ἐχθροῦ ἀπόδρασιν ἐπὶ τῆς Νήσου των. — Ἀναφέρονται ἐπὶ τούτῳ πρὸς τοὺς προκρίτους Πρασοῦ. — Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἔτοιμοι προσφέρονται νὰ ὑποδεχθῶσι τ' ἀδύνατα μέλη τῶν κατὰ θάλασσαν ἀγωνιζομένων Σπετσιωτῶν. — Ἰουλίου μεσοῦντος φθάνουσιν εἰς χεῖρας τοῦ Δημητρίου Ἰψηλάντου τὰ γράμματα τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν, ἀγγελιαφόρα τῶν κατὰ θάλασσαν κατορθωμάτων. — Πέμπουσιν οἱ Σπετσιῶται τὸν Γεώργιον Μπούκουρη, ἐξαιτούμενοι τὰς ὑποσχεθείσας τροφὰς διὰ τὸν στόλον. — Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης συγκαίρει ἐπὶ ταῖς ἀγγελθείσει καὶ σπεύδει νὰ ἐξοικονομήσῃ ἀπὸ Ἄργος καὶ Κόρινθον σίτον διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν πλοίων. — Συνθηκολογοῦσιν οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ Τοῦρκοι. — Αἱ συνθήκαι ὑπαγορεύονται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. — Εἰς τοῦτο συντείνουσιν οἱ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν πολιουρχουμένων, ἐπιβαλόντες θέλησιν εἰς τοὺς ἀγάδες. — Ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ ὑψοῦται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων Ἐπιδαύρου Δημητρῆς (Μονεμβασίας) τὴν 23 Ἰουλίου. — Ὁ ἐκ Σπετσῶν Ἰωάννης Μαθιὸς μὲ τὸ πλοῖόν του ἐν τῇ πολιουρχίᾳ Ναυπλίου. — Οἱ τοῦ Ἄργους πρόκριτοι γράφουσι πρὸς τοὺς Σπετσιῶτας καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἐπιμονὴν τῶν πλοίων των εἰς Μύλους, ὡς ἀναγκασιότατων πρὸς ἐκπολιόρησιν τοῦ φρουρίου Ναυπλίας. — Στέλλεται σίτος πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου εἰς Σπέτσας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Δημητρίου Ἰψηλάντου καὶ Π. Μαυρομιχάλη.

Ἀγούστος. Οἱ Σπετσιῶται πέμπουσιν εἰς Τρίκορφα τῆς Πελοποννήσου ἐκ τῶν πρώτων, μέλη τῆς Κοινοότητός των ἐπίσημα πρὸς συγκρότησιν Συνελεύσεως. — Ἡ παρουσία των ταχύνει τὴν συγκρότησιν αὐτῆς. — Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης εὐγνωμονεῖ πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀναγορεύει ἀνδρείους καὶ σκετοὺς ἀπὸ στόματος τῆς Πατρίδος. — Τὴν 26 Ἀγούστου δ

τουρκικός στόλος εμφανίζεται εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια. — Ἀμνηχανία τῶν διὰ ξηρᾶς πολιορκητῶν τοῦ Νεοκαστροῦ. — Ἐπικαλοῦνται ἐπαύξεισιν τῶν θαλασσίων ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀπὸ Σπέτσας καὶ Ἰδραν. — Ὁ Δημήτριος Ἰψηλάντης ἐπισπεύδει διὰ γραμμάτων του τὴν ἐκπλευσιν τῶν Σπετσιωτῶν. — Αὐτός τε καὶ ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία εἰς τὰς Ναυτικὰς δυνάμεις ἐπελπίζουσιν. — Ἀπὸ τὰ παράλια Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας μία καὶ μόνη ἀφίεται αὕτη φωνὴ πρὸς τοὺς Σπετσιώτας, Ἰδραίους καὶ Ψαριανούς, τὸ γὰρ προφθάσῃ γὰρ σώσῃσι τὴν κινδυνεύουσαν διὰ θαλάσσης Πελοπόννησον. — Οἱ Σπετσιῶται ἐφοπλίζονται καὶ ἐκστρατεύουσι. — Γράφουσι τὰ δέοντα καὶ καθησυχάζουσι τοὺς Πελοποννησίους. — Χαρὰς εὐαγγέλια αἱ ἐκ Σπετσῶν κομισθεῖσαι ἐπιστολαὶ διασαλπίζουσι. — Θαρβύνουσιν οἱ τῆς ξηρᾶς στρατηγοὶ καὶ τὰ πρόσφορα λαμβάνουσι μέτρα πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἐχθρῶν. — Οἱ Ἕλληνες ἐνδυναμοῦνται καθ' ὅλας τὰς θέσεις. — Ὁ Ὄθωμανικὸς στόλος, διαβὰς ἀπὸ Μεθωκόρων, τροφοδοτεῖ τὰ φρούρια. — Ἐκπλεῖ ἐκείθεν τὴν 30 Αὐγούστου καὶ διευθύνεται πρὸς ἄρκτον καὶ τὸ Ἴόνιον πέλαγος.

Σεπτέμβριος. Συναπαντῶνται οἱ δύο στόλοι ἔξω τοῦ Νεοκαστροῦ. — Οἱ Ἕλληνες παρακολουθοῦσι τὸν ἐχθρὸν, ἐσπυτεῖοντες τὰ κατὰ θάλασσαν κινήματα αὐτοῦ. — Συνταράττονται τὰ πνεύματα τῶν Πελοποννησίων ἀπὸ τὴν ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τῶν ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἠπείρου Τούρκων διὰ τῆς ἐπικουρίας τοῦ Ὄθωμανικοῦ στόλου. — Ἄλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς τὴν 23 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευῆν. — Στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται Ἕλληνες πλουτοῦσιν ἀπὸ λάφυρα. — Ὁ ἐχθρικός στόλος ὑποδεικνύεται παλινδρομῶν. — Οἱ Σπετσιῶται ὑποπτεύονται τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τὰ παράλια των. — Ἀσφαλίζουσι τὴν Νῆσον. — Αἰτοῦσιν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον πεζικὴν δύναμιν πρὸς ἐπικουρίαν.

Ὀκτώβριος. Κινοῦσι στρατεύματα ἐκ Πελοποννήσου πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῆς Νήσου Σπετσῶν. — Ὁ ἐχθρικός στόλος ἐφάνη ἀπὸ τὴν σκοπιάν των Σπετσῶν πλέων πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον. — Μηνύεται ἡ δραπέτευσις τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου

πρὸς τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ. — Γενικὴ ἀγαλλίασις. — Οἱ λογάδες τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ὁ Δ. Ἰψηλάντης προσκαλοῦσι τὴν 25 Ὀκτωβρίου τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν ν' ἀποστείλωσιν εἰς Τριπολιτσάν δύο ἐξ αὐτῶν ὡς μέλη τῆς Πελοποννησιακῆς Βουλῆς.

1822.

Ἰανουάριος. Οἱ ἐν Νεοκάστρῳ Ἕλληνες ἐπαπειλοῦνται ἀπὸ ἐχθρικὴν διὰ θαλάσσης ἐπιδρομὴν. — Πάσχουσι ἐλλειψιν τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων. — Αἰτοῦσι τὴν ἀντίληψιν τῶν συναγωνιστῶν των κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Φεβρουάριος. Τὴν 25 Φεβρουαρίου, σάββατον, ναυμαχοῦσιν οἱ Ἕλληνες μεταξὺ ἀκρωτηρίου Πάπα (Ἀράξου) καὶ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ νικῶσι.

Μάρτιος. Ἀκαταστασία ἐν Μονεμβασίᾳ. — Ὁ Γεώργιος Πάνου, πρόκριτος ἐκ Σπετσῶν, διορίζεται φρούραρχος ἐν αὐτῇ.

Ἀπρίλιος. Ἡ σύστασις τῆς προσωρινῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως ἐν Κορίνθῳ γίνεται ἀσπαστὴ εἰς τὴν Λακωνίαν. — Ὅλοι ὑποκλίνουσι καὶ ἐτοιμάζονται εἰς γενικὴν ἐκστρατείαν. — Ὁ Βασίλειος Ζέρβας ἐπιβιβάζεται τῶν ἐκ Σπετσῶν καὶ Ἰδρας πλοίων καὶ ἐκπλέει πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, κινδυνευούσης τὸ ἔσχατον.

Μαῖος. Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ἄργος.

Ἰούνιος. Ἐπιστρέφουσι τὰ πλοῖα τῶν Σπετσῶν, καὶ ἡ ἐπάνοδός των ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι. — Προσκαλοῦνται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐκ νέου καὶ νὰ σπεύσωσι πρὸς βοήθειαν τῶν Σιφνίων.

Ἰούλιος. Οἱ πρόκριτοι Μονεμβασίας ὑποβάλλουσι διὰ πρέσβεως των πρὸς τοὺς Σπετσιοῦτας, ἵνα ἐπιφορτισθῶσι τὴν εὐτάκτησιν τῶν πραγμάτων τοῦ φρουρίου. — Εἰρηνεύουσι καὶ ἐκφράζουσι οἱ κάτοικοι τὴν εὐγνωμοσύνην των. — Ὁ Δράμαλης εἰσβάλλει εἰς τὴν Κορίνθον καὶ τὸ Ἄργος.

Αὐγουστος. Ἡ Ἑλλ. προσωρινὴ Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ἰώνιον Ἰωάννην.

Σεπτέμβριος. Ὁ Πάνος Θ. Κολοκοτρώνης στέλλει ἀμνοὺς καὶ πρόβατα πρὸς τροφήν τοῦ στόλου τῶν Σπεταῶν.

Ὀκτώβριος. Ὁ Κολοκοτρώνης καταλαμβάνει τὰς θέσεις τῶν Δερβενακίων. — Ἀπὸ Μύλους διαβαίνων γράφει πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ πολιορκουμένους Τούρκους νὰ παραδοθῶσιν. — Οἱ ἐν τῇ Στερεᾷ Τούρκοι τίθενται εἰς κίνησιν. — Προχωροῦσι πρὸς τὴν Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. — Εἰσέρχονται εἰς τὰ Σάλωνα. — Ἐπὶ Ξυροῦ ἀκμῆς ἴστανται τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου. — Ὁ Κολοκοτρώνης ἀπὸ ἄγριον Γεώργιον τῆς Κορίνθου ἀναγγέλλει τὴν 23 Ὀκτωβρίου εἰς τὰς τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους τῶν περιστάσεων τὸ ἀκροσγαλέε. — Ἐξορκίζει τοὺς Νησιώτας νὰ δράμωσιν εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. — Ἐπικαλεῖται τὸν ἀπόπλουον ναυτικῆς μοίρας διὰ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. — Ὑπόσχεται ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις τῶν χρησιμοποιημένων. — Παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων του.

Νοέμβριος. Φορτικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν λανθάνει τὴν 5 τοῦ μηνὸς τοὺς φρουροῦντας καὶ παρεισδύει εἰς τὸ Ναύπλιον διὰ νυκτός. — Τὸ φρούριον Βουρτσίου εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἀναχαιτίζει τὴν διεύθυνσίν του. — Κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἑλλ. πλοία. — Ἀνακαλύπτεται γέμον τροφῶν, ἐκ Σμύρνης δὲ προσερχόμενον. — Ἄλωσις τοῦ Παλαμηδίου τὴν 30 Νοεμβρίου. — Τὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀνορθοῦνται. — Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου ἐν τῇ Δυτικῇ ἐπιτίθεται τῶν Τούρκων καὶ ἀριστεύει. — Ὡθεῖ τοὺς Τούρκους μέχρι Ζητουίνου.

Δεκέμβριος. Τὴν 2 Δεκεμβρίου συνθηκολογεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ἐκ Παλαμηδίου μετὰ τοὺς Τούρκους τῆς πόλεως Ναυπλίου. — Ὑφθαίται αὐθημερὸν ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἴτσο-Καλέν. — Συνομολογεῖται ἡ μεταβίβασις τῶν παραδοθέντων διὰ Σπετσωτοῦ ὑδραϊκῶν πλοίων σὺν γυναιξὶ καὶ τέχνοις εἰς Ἀσίαν. — Ὁ Νικήτας καὶ Κολοκοτρώνης αἰτοῦσι τὴν συγκρότησιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρὸς τακτοποίησιν τῶν δημοσίων τῆς πατρίδος πραγμάτων καὶ κατεύνασιν τῶν παθῶν καὶ τῆς διχοστασίας.

1823.

Ἀπρίλιος. Οἱ Σπετσιώται καὶ Ψαριανοὶ πρόκριτοι διαμαρτύρονται κατὰ τῆς κατεσπευσμένης γενομένης ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ ἐν Τριπολιτσᾷ, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν παραστατῶν τῶν Νήσων των. — Περισπασμοὶ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως διὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο. — Ὁ Α. Μαυροκορδάτος καὶ Α. Μεταξᾶς ἀναλαμβάνουσι νὰ καθησυχάσωσι τὸ φιλότιμον τῶν Σπετσιωτῶν καὶ συναδέλφων αὐτῶν Ψαριανῶν. — Πέμπεται ὁ Α. Μεταξᾶς πρεσβευτῆς εἰς Σπέτσας ἐπὶ τούτῳ.

Μάιος. Ὁ Α. Μαυροκορδάτος ἐξορκίζει τοὺς προκρίτους τῶν Σπετσῶν καὶ τοὺς ἐν Σπέτσαις παραστάτας τῶν Ψαρῶν δι' ἀλληπαλλήλων ἐπιστολῶν του ἐκ Τριπολιτσᾶς νὰ στέρξωσιν εἰς τὰ γενόμενα, χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ νὰ ὑπάγωσι νὰ συσσωματωθῶσι μετὰ τῆς Διοικήσεως. — Συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ προβάλλει τὸ πᾶν ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν κοινὴν σύμπνοιαν τῶν Ἑλλήνων ὄλων, ἰδίως δὲ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, εἰς τὰ πρόθυρα οὔσης τῆς διαπραγματεύσεως ἑλληνικοῦ δανείου ἐν Λονδίῳ καὶ τῆς ἔσον οὕτω ἀναγνωρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τινος τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. — Συμβιβάζει τὰς διεστῶσας ναυτικὰς φιλοτιμίας ἐπὶ τέλους. — Συμβουλεύει τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν τῶν παραστατῶν ἐκ μέρους τῶν δύο Νήσων ὡς τῶν ἴων οὐκ ἄνευ, καὶ πρὸς, τὸν διορισμὸν ἰδίου μέλους πρὸς συγκρότησιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

Ἰούνιος. Συῖρρόη τῶν Τούρκων εἰς τ' ἀπέναντι τῶν Παλαιῶν Πατρῶν παράλια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. — Τὸ πῦρ καὶ ὁ σίδηρος καταστρέφουσι πᾶν τὸ ἐπιπροσθούν. — Πλοία ἐχθρικὰ περιπλέουσι τὴν Σκιάκην Σκλώνων. — Προμηνύεται ἐκεῖθεν ἡ καθόδος τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Ἐντρομοὶ εἰσὶν οἱ Ἕλληνες διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ στίφους τοῦτου τῶν βαρβάρων. — Τὴν 10 Ἰουνίου ὁ Α. Λόντος ἀπὸ Ἀγγιον μινύει τὰ κινήματα ταῦτα τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν Ἀνδρέαν Ζαίμην, ὄντα εἰς τὰ Καλάβρυτα, καὶ οὗτος μεταβιβάζει αὐτὰ εἰς τὴν Διοίκησιν. — Αὕτη ἐπιστέλλει ἐγκαίρως πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ζαίμην νὰ στρατολογήσῃ εἰς Καλάβρυτα διὰ τὴν πο-

λιορκίαν Πατρῶν. — Ἐκτελεῖ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ὁ Α. Ζαΐμης τὰ ἐπιταχθέντα. — Ἐνθερμος ζῆλος τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦσης πατρίδος. — Αὐτός τε καὶ ὁ Φωτίλας ἐκστρατεύουσι παραχρῆμα ἐκ Καλαβρύτων μὲ ἱκανὴν δύναμιν. — Διὰ τῆς βίας καὶ τῆς πειθοῦς ἐγείρουσι τὰ πλήθη. — Σπεύδουσι νὰ καταλάβωσι τὰς ἰσχυρὰς καὶ ἐγγυτέρω τῶν Παλαιῶν Πατρῶν θέσεις. — Πάσχουσιν ἀπὸ ἔλλειψιν πολεμεφοδίων. — Ἐπικαλοῦνται τὴν τούτων προμήθειαν ἀπὸ τὴν Διοικήσιν.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μεταβαίνει εἰς Κλημέντι τῆς Κορίνθου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν, διὰ νὰ ἐποπτεύῃ τὰς πολεμικὰς ἐργασίας ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Ζητοῦνται ἐκ Σπετσῶν διὰ τοῦ ὄργανου τῆς Διοικήσεως κανόνια πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου, ἀπὸ τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ Ναυπλίας. — Ὁ φρούραρχος Πάνος Θ. Κολοκοτρώνης ἀμνημονεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Σπετσιώτας διὰ τὸ ἔλλειπὲς αὐτῶν καὶ ἄχρηστον τῶν περισσοτέρων.

Ἰούλιος. Οἱ πρόκριτοι Πραστοῦ συμφωνοῦσι μὲ τὰς διαθέσεις τῶν Νησιωτῶν. — Ἀφαιροῦνται εἰς τοὺς παραστάτας τῶν Σπετσῶν ὅπως ὑπερασπισθῶσι παρὰ τῇ Διοικήσει τὰ δίκαια Πραστοῦ. — Οἱ ἐν τῇ πολιορκίᾳ Παλαιῶν Πατρῶν Πελοποννήσιοι ὄπλαρχηγοὶ ἐντρομοὶ γίνονται διὰ τοὺς περὶ τὴν Διοικήσιν διαπληκτισμοὺς. — Γράφουσι πρὸς τὸ Βουλευτικὸν ἐνθαρρυντικὴν ἐπιστολήν. — Διαμχρτύρονται κατὰ πάσης ἐνδεχομένης διαιρέσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ στοιχείου. — Ζωνηρὰ ἔκφρασις πατριωτισμοῦ τῶν ἀνδρῶν τούτων. — Μένεα πνέουσι κατὰ τῶν ἀπέναντι συνταραττομένων Τούρκων. — Ὀργῶσι πρὸς ἀπόβασιν εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα. — Μόνον ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐξουσιαζομένη τοὺς ἀνησυχεῖ. — Ἐπικαλοῦνται ἑλληνικὰ πλοῖα διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσωσιν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. — Ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ἐκ Καλαβρύτων στέλλει ἔκτακτον πεζὸν εἰς Σπέτσας καὶ τὰς δύο συναδέλφους ναυτικὰς Νήσους, ἐπικαλούμενος τὴν ναυτικὴν βοήθειαν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. — Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱστάμενα εἰκονίζει διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ τὰ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, παλαιού-

σαν μὲ τὸν θάνατον. — Ἀπὸ μόνην τὴν θαλάσσιον δύναμιν ἐξαρτᾶται τοῦ παντὸς ἡ σωτηρία. — Σωτήρας ἀναγορεύει τοὺς Νησιώτας ἐν καιρῷ φθάνοντας.

Αὔγουστος. Εἰς τὰς 18 ὁ ἐχθρικός στόλος, ἀπὸ ἐβδομήκοντα περίπου πλοῖα συγκείμενος, διέβη ἀπὸ Πάτρας εἰς τὴν Ἴόνιον θάλασσαν.

1824.

Ἀπρίλιος. Ὁ Ἄ. Πολυζωίδης ἐκ Νεοκάστρου ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων τὴν εὐτύχη ἄφιξιν ἐκ Λονδίνου τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ δανείου ὧν αὐτὸς εἶναι κομιστής. — Συγχαίρει τοὺς κατὰ θάλατταν ἐπὶ τριετίαν μαχομένους καὶ καταδαπανωμένους λογάδας Νησιώτας διὰ τὸ εὐτύχημα τῆς ἐξοικονομήσεως ἐθνικῶν πόρων. — Ἐνθαρρύνει αὐτοὺς εἰς νέα κατὰ θάλασσαν κατορθώματα.

Μάιος. Οἱ ἐν Μονεμβασίᾳ δημογέροντες καὶ ἐπιστάται ἀρνοῦνται νὰ δώσωσι πυροβόλα ἐκ τῶν τοῦ φρουρίου πρὸς τοὺς Σπετσιώτας, καίτοι ἐπιτακτούσης τῆς Διοικήσεως. — Ἀπολογοῦνται διὰ τὴν ἀπειθειάν των, προφασιζόμενοι τὴν στέρησιν τῶν πυροβόλων ὡς ἰδίαν ἀπώλειαν.

Ἰούνιος. Ὁ Νικήτας Σταματελλόπουλος καὶ Γιαννούλης Καραμάνος πληροφοροῦνται μετὰ βαθυτάτης λύπης τὴν πτώσιν τῶν Φαρῶν διὰ γράμματος τῶν Σπετσιωτῶν, ὡς καὶ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἐχθρικής ἐπιδρομῆς κατὰ τῶν Σπετσῶν. — Ἰπακούουσιν εἰς τὴν πρόσκλησίν των, καὶ προσφέρονται ἐκ Λεωνιδίου νὰ μεταβῶσι παρ' αὐτοῖς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου, ἀνάγκης οὐσης. — Ἐντέλλονται δὲ νὰ ἐτοιμασθῶσι πολεμοφόδια καὶ ζωοτροφία. — Ἡ ἐν Ναυπλίῳ συστηθεῖσα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τριμελῆς ἐπιτροπὴ, συγκροτουμένη δὲ παρὰ τοῦ Ν. Πονηροπούλου, Ἀναστασίου Κατσαίτη καὶ Κωνσταντίνου Βάδου πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν ἰθάκην συμβάντων τὸν Νοέμβριον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ζητεῖ πληροφορίας τοῦ πράγματος ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν.

1825.

Φεβρουάριος. Οἱ ἐπιστάται Λακεδαίμονος μνημόσυι πρὸς

τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν τὴν ἀπόβασιν τῶν Λιγυπτίων εἰς Ἀρχάγγελον τῆς Λακωνίας. — Περίφοβοι διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς χώρας Χριστιανοὶ ἐξαίτουνται τὴν ταχυτέραν ἐμφάνισιν τῶν ἐλληνικῶν πλοίων ἐκεῖσε καὶ τὴν προμήθειαν πολεμεφοδίων. — Ἀπελπισία τῶν Λακόνων.

Μάρτιος. Οἱ ἐν Νεοκάστρῳ Ἕλληνες πολιορκοῦνται πανταχόθεν. — Στεροῦνται ὅπλων, πολεμεφοδίων, ζωοτροφῶν καὶ παντὸς μέσου πρὸς ἀντίστασιν. — Ἐπικαλοῦνται ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν ἀγωνίᾳ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἀπρίλιος. Φθάνουσι ζωοτροφίαι ἐκ Σπετσῶν διὰ τῆς γολέτας τοῦ Ἀντωνίου Σπυρίδωνος ἐγκαίρως εἰς Νεοκάστρον. — Εὐγνωμοσύνη τῶν πολιορκουμένων, διὰ τοῦ φρουράρχου τῶν ἐκφραζομένη πρὸς τοὺς Σπετσιοῦτας. — Ἀνορθοῦνται τὰ πράγματα τῶν ἐγκλείστων καὶ εὐελπίζονται νὰ καταστρέψωσι τὸν ἐχθρὸν ὀσονούπω. — Προθυμία τῶν Λεωνιδιτῶν νὰ συνδράμωσι τοὺς Σπετσιοῦτας, ἐπαπειλουμένους οἰκαδε. — Εὐγενῆς ἀποσιώσις τῶν κατοίκων Πραστοῦ, προσφερομένων ν' ἀποθάνωσιν ἐπὶ τῆς προμαχομένης ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου Νήσου τῶν Σπετσῶν. —

Ἰούσιος. Ὁ ἐχθρικός στόλος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Μεσολογγίου τὴν 28 Ἰουνίου.

Ἰούλιος. Μάχη τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ συστάδην εἰς τὸ Διάσελον τῆς Ἀλωνίσταινας (α, ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τῶν Ἀράβων τὴν πρώτην Ἰουλίου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶνη. — Νικηταὶ οἱ Ἕλληνες. — Ὁ Σπεισιωτικὸς στόλος ἐμφανίζεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον. — Ἐκ τούτου ἐνθαρρύνονται οἱ κατὰ ξηρὰν ἀγωνιζόμενοι Ἕλληνες. — Τὴν 17 συγχαίρει ὁ Πετρόμπης Μαυρομιχάλης, δι' ἐπιστολῆς του, τοὺς ναυτικούς τούτους διὰ τὰ κατὰ θάλασσαν κατορθώματα. — Μηνύει αὐτοῖς τὸν κίνδυνον τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοὺς ἐποτρύνει πρὸς ταχείαν ἐκεῖσε ἐπικουρίαν. — Ἐξαιτεῖται τὴν διαμονὴν πλοίου ἐλληνικοῦ πρὸς παρεμπόδισιν τῶν διὰ θαλάσσης στελλομένων τροφῶν εἰς τὸ ἐν Νησίῳ τῆς Μεσσηνίας ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ Μεθω-Κόρωνα, ἐνθάρρυνσιν δὲ τῶν Ἑλλήνων κατὰ ξηρὰν.

Αύγουστος. Πεισματώδης μάχη εις τῆς Δαβιάς τοὺς Μύλους, Καστράκι, καὶ Συλλίμαν (6) ἀπὸ πρωίας τῆς 2 μέχρι μεσημβρίας τῆς 3 Αὐγούστου. — Τροπαιοῦχοι οἱ Ἕλληνες κατακόπτουσι τοὺς Ἄραβας, θύουσι καὶ ἀπολύουσι καὶ τοὺς ἰσθοῦσιν εἰς τὴν Τρίπολιν. — Πίπτουσιν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐφόδια τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ ἐχθρικός στόλος φαίνεται πρὸς τὸν Μαλέαν. — Ἀπειλεῖ τὴν Νῆσον τῶν Σπετσῶν. — Οἱ Σπετσιῶται προπαρασκευάζονται εἰς ἀντίστασιν πάσαις δυνάμεσι — Προσκαλοῦσι πεζικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὰ γειτονικὰ μέρη. — Οἱ πολεμισταὶ τῆς Κυνοῦρίας προβάλλονται γενναιοφρόνως ἔτοιμοι ἐπικούροι.

Ὀκτώβριος. Διατάττονται οἱ Κρανιδιῶται ὑπὸ τῆς Διοικησεως νὰ δράμωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν. — Προθυμοποιοῦνται οἱ γέροντες Κρανιδίου, ἀλλ' ἄνευ χρημάτων προκαταβολῆς στρατολογία δὲν γίνεται. — Οἱ Πρόκριτοι ἐκ Σπετσῶν ἀποστέλλουσι τὸν Χ. Ἰωάννην Σπυρίδωνος εἰς Λεωνίδιον πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἐπικουρίας τῶν πεζῶν ἐκ νέου. — Μετὰ σπουδῆς καὶ ἀφοσιώσεως συνεξορμῶσι τὰ τέκνα τῆς Κυνοῦρίας εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ ἠρωϊκοῦ θαλασσοῦ προμαχώνος τῆς Ἑλλάδος. — Τὸ Μεσολόγγιον εἰς ἀγωνίαν.

Νοέμβριος. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὴν ταχεῖαν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους. — Ἀποστεινόνται πρὸς τὸν Νικήταν Σταματελλόπουλον διαμαρτυρούμενοι ἐν τῇ ἀπελπιστικῇ θέσει τῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας οἱ μάρτυρες. — Μεταβιβάζει οὗτος τὰ γραφόμενα τῶν ὑπερμάχων τῆς πίστεως πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν ἐκ Ναυπλίου τὴν 22 καὶ τεύει τοὺς Νησιώτας νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου κ. τ. λ.

(2) καὶ (6) Ἰλιονίστανα, Δαβιά καὶ Συλλίμαν εἶναι χωρία ἐκ τῶν τοῦ δήμου Φαλάθου, οὗ ἔδρα ἡ Πιάνα τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

*Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσιν ἀδελφοῖς καὶ προκρίτοις
τῶν δύο νήσων Ἰθάρας καὶ Σπετσῶν, αἰσίως.*

Φιλογενεστάτοι ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, χαίρετε!

Ὁ τὸ ἡμέτερον συνεπιφέρων εἶναι εὐγενῆς, τίμιος καὶ ἀδελφὸς πιστός· πέμπεται δὲ κοινῇ γνώμῃ πρὸς ὑμᾶς τοὺς ὁμογενεῖς ἀδελφούς ἐπίτηδες, διὰ νὰ κοινολογήσῃ εἰς ὑμᾶς ὅσας ἰδέας καὶ φρονήματα ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ δώσῃτε πίστιν εἰς τὴν εὐγενίαν του, καὶ ἐπομένως ὡς φιλογενεῖς καὶ γείτονες νὰ μᾶς κοινολογήσῃτε καὶ ἡ εὐγενία σας δι' αὐτοῦ τοὺς σκοποὺς καὶ φρονήματά σας, καὶ οἷας ἰδέας ἔχετε περὶ τοῦ προκειμένου. Ὅντες γείτονες, ἀγαπῶμεν νὰ συνυπακουώμεθα διὰ συνεχοῦς ἀλληλογραφίας, ἵνα συντρέχωμεν εἰς τὸ ἔργον ἐκ συμφώνου, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔρχηται φωνὴ ζῶσα, περιττὸν νὰ ἐκταθῶμεν περισσότερον. Εἴητε ὑγιαίνοντες ἐν πολλοῖς ἔτεσιν.

αὐκᾶ. Ἰανουαρίου 29, ἐν Βοστίτση.

Ἀδελφοὶ πρόθυμοι

*† Πατρῶν Γερμανός, † Χριστιανουπόλεως Γερμανός,
† ὁ Κερνήτης Προκόπιος.— Ἀσημάκης Ζατμης, Σωτήριος*

Χαριλάμπης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Ἀνδρέας Λόντος, Ἀσημάκης Φωτίλας, Σωτήρος Θεοχαρόπουλος, Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ ἀδελφοὶ Ὑδραίο-Σπετσιῶται (α).

Ἀπὸ πολλοῦς εἰς τὰ αὐτόθι εἰσερχομένους καὶ ἀπὸ πολλῶν γραμμάτων ἐμάθατε ὅσα ἐδῶ ἀκολουθοῦν. Ἐχετε δίκαιον νὰ αἰτιολογήσθε μὲ τὸ νὰ ἠκολούθησε παρακαιρὸν τὸ κίνημα, καὶ ἤμπορεῖτε νὰ μᾶς κατηγορήσετε, μὴν ἤξεύροντες τὰς αἰτίας· ἀλλέως ὅμως δὲν ἐγένετο πλέον, ἀφοῦ ἀπὸ τουρκολάτρας παρεδόθη τὸ μυστικόν. Διὰ τοῦτο ἐκινήσαμεν, καὶ ὅθεν ἐκτυπήσαμεν, Θεοῦ βοηθεία, ἐδόσαμεν αἴσιον τέλος, καὶ πρὸς τὸ παρὸν πλησιά-

(α) Ὁρα *Συνοπτικὴν Ἱστορίαν τῶν Τριῶν Ναυτικῶν Νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν*, σελὶς VIII. ἐν Ναυπλίᾳ 1831, συγγραφείσαν ὑπὸ Π. Σ. Ὀμηρίδου. Πλεῖστα τῶν διασωθέντων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Νήσου Σπετσῶν ἐγγράφων περιήλθον εἰς χεῖρας Πέτρου Σ. Ὀμηρίδου, γραμματεύσαντος ἐν τῇ Καγκελαρίᾳ τῆς Νήσου κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως καὶ κατὰ τινὰς ἄλλας παρεμπιπτόντως ἐποχάς, καὶ παρὰ τοῦτω εὐρίσκονται ἤδη. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐπιχειρήσας ὁ αὐτὸς τὴν σύνταξιν ἱστορίας τῶν τριῶν Νήσων, κατέταξεν ὅληγας ἐπιστολάς καὶ τινὰ ἐγγραφα εἰς τὸ πονημάτιον αὐτοῦ, δημοσιεῖσθαι ὑπὸ τὴν μνημονευθεῖσαν ἐπιγραφὴν. Ἐντεῦθεν μεταφέρομεν εἰς τὴν Συλλογὴν μᾶς ὅ,τι χρήσιμον ἐκ τῶν ὄσων πρῶτότυπα δὲν σώζονται εἰς τὰς πηγὰς ὅθεν ἠρύσθημεν τὸ ὄλον· διακρίνομεν δὲ ἐν ὑποσημειώσει διὰ τῶν στοιχείων Π. Σ. Ὀ. ὅσα ἐγγραφα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Συνοπτικῇ Ἱστορίᾳ Ὀμηρίδου μὲ τὴν παρακομπὴν εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα τοῦ πονημάτιου.

ζομεν εις Τριπολιταν από όλα τὰ μέρη. Διά τούτο ἐλπίζομεν εις τὴν φιλογενειάν σας νὰ προφθάσετε μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις σας καὶ νὰ μπλοκάρετε διὰ θαλάσσης κάθε μέρος. Ἄρχοντες καὶ ἀδελφοί! μὴ ἀδιαφορήσετε καὶ ἀκολουθήση τὸ ἐναντίον εις ἡμᾶς, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ εἴσθε βέβαιοι ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἅμα ὅπου ἰδοῦν τὰ καράβια, ἐνεκρώθησαν· καὶ ὁ παρῶν ἀδελφὸς σᾶς πληροφορεῖ περὶ πάντων. Προσκυνοῦντες δὲ ὑμᾶς ἀδελφικῶς, μένομεν.

Βέρβαινα, τῆ 24 Μαρτίου 1821.

Οἱ προύχοντες τῆς Πελοποννήσου

Φιλογενέστατοι Κύριοι Χ. Ἰωάννη Μέξη καὶ καπετὰν
Γκίκα Μπότση, ἀδελφικῶς χαιρετοῦμέν Σας.

Εἰς Σπίτσας.

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας, σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι εἰς τοὺς ἀπερασμένους χρόνους, καιρὸν αἰχμαλωσίας Μορέως, ὅπου ἦτον ὄλος ὁ Μορέας εἰς τ' αὐτόθι τὸν τότε καιρὸν, μᾶς ἤλθον καὶ ἡμᾶς Ἀλβανῖται εἰς τὰ χωρία μας, κάποιος Τζέμες Μπουλουόκμπασης ὀνομαζόμενος, μὲ τὸ ἀσκέρι του, καὶ ἡμεῖς μανθάνοντες ὅτι ἐρχότανε εἰς τὰ χωρία μας, ἐφύγαμεν καὶ ἤλθαμεν αὐτοῦ· ἐφέραμεν δὲ καὶ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τοῦ Προδρόμου. Εἶχαμεν καὶ μίαν καμπάναν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προδρόμου, τὴν ἐπῆρε καὶ αὐτὴν ὁ μακαρίτης πρῶην Οἰκονόμου, καὶ τὴν ἔφερεν αὐτοῦ εἰς τὸ Μοναστήρι. Καὶ τὸν τότε καιρὸν εἶχον εἰς τὸ Μοναστήρι μίαν καμπάναν καὶ ἐβαροῦσε βραχνά, καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν τὴν ἐδικὴν μας, τὴν ἐκρέμασαν ἐμπρὸς εἰς τὰ κελιά καὶ τὴν ἐβαροῦσαν, ἐπειδὴ καὶ ἐβαροῦσε παστρικά, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως ὅπου ἔγεινε τὸ καμπαναρεῖον· τὴν ἤξευραν ὁ γέρων Λογγίνος καὶ ὁ μακαρίτης προηγούμενος Ἀγάπιος. Τώρα ὁμως μὲ τὸ νὰ εἶδαμεν καὶ ἡμεῖς ἐλευθερίαν

ἕως τὴν σήμερον, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὴν στείλετε, διὰ νὰ συγχαρῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅπου δὲν ἐκοτούσαμεν ἀπὸ τοὺς τυράννους καὶ τὸ σημαντῆρι νὰ βαρῆσωμεν· καὶ οὕτω παρακαλοῦμεν μὲ τὸν ἴδιον νὰ μᾶς τὴν στείλετε, καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.

Τῆ 27 Μαρτίου, Κρανίδι, 1821.

Εἰς τοὺς ὄρισμούς Σας

Οἱ ἔφοροι τοῦ Κρανιδίου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς εὐγενεστάτοις ἀρχουσι Κυρίοις Ἰωάννη Μέξη, Γκίκα Μπότση, Δημητρίῳ Λαζάρου, Ἀραγνῶστη Χ. Ἀραγρῦρου, Γεωργίῳ Πάου και λοιποῖς προεστώσι και καπεταναίοις τῶν Σπετσῶν.

Τὴν εὐγενίαν σας πατρικῶς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν, ἡμεῖς δὲ ἀδελφικῶς κατασπαζόμενοι προσκυνοῦμεν.

Ὁ ἱερός σκοπὸς ἐπειδὴ καὶ ἐξεσκεπάσθη εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς (α) καὶ ἀπὸ διάφορα κινήματα τῶν Μοραίων καὶ ἀπὸ τὰς χονδρὰς ἐτοιμασίας τῶν Νήσων σας βλέποντας φανερὰ τὸν κίνδυνον καὶ ἀφανισμόν τοῦ Γένους, ἐκινήθη ἡ ὑπόθεσις πρῶτον ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα, καὶ δεῦτερον ἐκ μέρους τῆς Μάνης, καὶ ἐκυριεύθησαν σχεδὸν ὅλα τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Μορέως, καὶ μάλιστα ὁ Μοστράς καὶ ἡ Μπαρδούνια, ὅπου ἦτον ἓνα δυνατόν μέρος τοῦ Μορέως· τὰ δὲ κάστρη καὶ Τριπολιτσά εὐρίσκονταν

(α) Ὅλη ἡ ἐξιστορουμένη εἰς τὴν παρούσαν ἐπιστολὴν σειρά γεγονότων, προοιμίων δὲ τῆς Πελοποννησιακῆς ἐκρήξεως, ἔλαβεν χώραν κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον μῆνα τοῦ ἔτους 1821. Ὁρα Θ. Γόρδωνος ἱστορίαν τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως, μνημότυπον τῆς ἐκρήξεως, τ. 1, Κασσιμάτη, σελ. 158.

πολιορκημένα, πλὴν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ εὐρίσκονται εἰς λύπην καὶ ἀπελπισίαν, βλέποντες ὅπου ἔως τῶρα ἡ εὐγενία σας νὰ μὴν κάμετε τὸ παραμικρὸν κίνημα, ἐν ᾧ ὅλη ἡ ἐλπὶς ἦτον εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ μεγαλοψυχίαν τῶν Ὑδραϊοτοσπετσιωτῶν. Καὶ τὸ δικαίωμα ἴσως εἶναι, ὅτι τάχα διατὶ νὰ κινηθῇ ἡ ὑπόθεσις πρὶν τῆς προσταγῆς καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ προσδοκωμένου δικαιολογημένη πρότασις διὰ τὴν εὐγενίαν σας, ἀφανισμὸς δὲ μεγάλος πρὸς ἡμᾶς, ὡσάν ὅπου ὅσους τρόπους μετεχειρίσθημεν διὰ νὰ συμπεράνωμεν τοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ τέλος πάντων ἀποφασίζοντες τὴν ζωὴν τῶν πρωτίστων ἀρχιερέων καὶ προεστώτων Μορέως, ἐχώθησαν εἰς τὸ θυσιαστήριον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἄχρι τῆς ὥρας ἐκεῖ εὐρίσκονται περιμένοντες τὸν θάνατον ὥραν τῆ ὥρα. Ὅλα αὐτὰ τὰ στρατηγήματα ἐγέναν διὰ συμπερασμὸν καὶ εὐταξίαν τῆς ὑποθέσεως, πλὴν ἡ ὠφέλεια δὲν ἐστάθη κάμμία, ὅτι φανερὰ ἐξεσκεπάσθη ὁ σκοπὸς τῶν Ὀθωμανῶν, πῶς ἡ ἀπόφασίς των ἦτο διὰ νὰ θανατώσουν ὅλους ὅσους χριστιανοὺς εὐρίσκοντο εἰς τοὺς κασαπάδαις (α). Οὕτω παίρνοντας κάθε εἰς τὴν ἀπελπισίαν τοῦ θανάτου πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐκινήθησαν ὅλοι μικροὶ τε καὶ μεγάλοι εἰς ἓνα ξεχωριστὸν ἐνθουσιασμὸν, γενναϊότητα καὶ ἀνδρίαν, εἰς τρόπον ὅπου, δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ, εἰς ὅλα τὰ μέρη ἐθριάμβευσαν χωρὶς αἱματοχυσίαν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Μιστρᾶν καὶ ἀπὸ τὴν Μπαρδούνιαν ἔφυγαν οἱ Τοῦρκοι μὲ μίαν τοιαύτην κατάστασιν ἀπελπισίας, χωρὶς νὰ δυνηθῇ τις ἐξ αὐτῶν οὐτε ἓνα τουφέκι νὰ ρίψῃ. Καὶ τοῦτο πάλιν δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ τὸ φαντασθῇ δι' ἀνδραγαθίαν, ἀλλ' ὅτι ἐκ Θεοῦ ἦτον ἀπόφασίς νὰ λάβουν μίαν τοιαύτην δειλίαν, καὶ μὲ τὴν ἰδίαν εὐρίσκονται καὶ αὐτοὶ καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶναι εἰς τὰ

(α) Λέξις τουρκικῆ, δηλοῦσα Πρωτευούσας ἐπαρχιάς.

πολιορκημένα κάστρο. « Ἄλλ' ἐπειδὴ τόσοσ ἡμεῖσ καθῶσ
 » καὶ ὁ λαὸσ δὲν εἶδομεν τὰσ ἡρωϊκὰσ καὶ ἀναγκαίασ δυ-
 » νάμεισ σασ, ἀλλὰ μὰσ ἐσυμπέραναν ἀπὸ τὰ παράλια
 » καὶ κοντινὰ μέρη τῶν Νήσων σασ μὲ τὸ σήμερον καὶ
 » μὲ τὸ αὔριον, ἤλθομεν εἰσ ἄκραν ἀπελπισίαν, γνωρί-
 » ζοντεσ πῶσ ἂν δὲν συνδράμη ἢ γενναία βοήθειά σασ,
 » ὄχι μόνον ὅτι δὲν θέλει ἡμπορέσομεν νὰ δώσωμεν τέ-
 » λοσ, ἀλλὰ κρυόνοντασ ὁ λαὸσ, εἴμεθα εἰσ κίνδυνον νὰ
 » μὴ θανατωθῶμεν καὶ ὄλοι ἀπὸ τοὺσ Ὀθωμανοὺσ. ὅτι ἡ
 » ἀμάθεια φέρνει καὶ γενναϊότητα, μὰ καὶ πολλαῖσ φοραῖσ
 » μικροψυχίαν. Ταῦτα ὄλα λοιπὸν μὰσ ἐβίασαν, καὶ ἰδοὺ
 » ὁποῦ σὰσ στέλλομεν ἀπόστα τὸν Κύρ Παναγιώτην Γο-
 » λόπουλον διὰ νὰ σὰσ ὁμιλήσῃ καὶ στοματικῶσ τὰ ἀ-
 » ναγκαῖα, « καὶ σὰσ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ
 » ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην
 » τῶσων ἀπῆλπισμένων χριστιανῶν, νὰ συνδράμη ἢ γεν-
 » ναία καὶ ἡρωϊκὴ βοήθειά σασ, ὅπου ἀκούοντασ ὁ λαὸσ
 » μίαν μικρὰν θαλάσσιον δύναμιν, θέλει διπλασιασθῆ ὁ
 » ζῆλοσ καὶ ἐνθουσιασμός των, εἰσ τρόπον ὁποῦ νὰ τε-
 » λειώσῃ ἢ φιέρα τοῦ Μορέωσ μὲ μεγάλην εὐκολίαν,
 » καὶ νὰ γένη μία νέα ἱστορία ἀπαραδειγματίστος μέσα
 » εἰσ ὄλασ τὰσ παλαιὰσ Λυπηθῆτε λοιπὸν τόσασ χιλιά-
 » δασ ψυχὰσ, ὁποῦ καὶ ἡ ἐλευθερία τουσ καὶ ὁ χαῖμόσ
 » των κρέματαὶ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σασ, καὶ ἀφ' οὔ πα-
 » ρακαλεῖσθε ἀπὸ τόσους ὁμογενεῖσ ἀδελφοὺσ χριστια-
 » νοὺσ, ἐλπίζομεν νὰ παραβλέψῃτε καὶ τὰσ καταχρήσεισ
 » τῶν ἀνοήτων καὶ τὸ παράκαιρον κίνημα ὁποῦ ἐξ ἀ-
 » νάγκησ ἐγεινεν, ὑποσχόμενοί σασ εἰσ τὸ ἐξῆσ, ἀφ' οὔ
 » σηκωθῆ ὁ ζυγὸσ τῆσ τυραννίασ, νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ
 » μέσοσ κάθε ἀταξία καὶ παραδρομὴ, καὶ νὰ μὰσ εὐρῆ-
 » τε εἰσ ὄλα σασ τὰ ζητήματα κατὰ τὴν θέλησίαν σασ,
 » ὁποῦ καὶ ἡμεῖσ ὡσ τὸ μεγαλειτερον μέρος τοῦ Μορέωσ

» σὰς δίδομεν αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν. Μὴν τὸ καταδεχθῆ-
 » τε λοιπὸν νὰ μᾶς ἀφήσητε εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπελ-
 » πισίας, ἀλλὰ συνδράμετε μ' ὅλας τὰς ἡρωϊκὰς καὶ γεν-
 » ναίας δυνάμεις σας, ὅπου ἂν τοῦτο δὲν ἰδῶμεν, ἢ πρέ-
 » πει νὰ θανατωθῶμεν μόνοι μας, ἢ νὰ προστρέξωμεν
 » εἰς τὴν βοήθειαν ἐνὸς ἐτέρου, καὶ θέλει καταντήσει
 » πάλιν τὸ Γένος ἀπὸ τυραννίαν εἰς τυραννίαν· πλήν
 » καὶ ἡ ἀπελπισία ἔχει μεγάλην δύναμιν, καὶ κάμνει
 » τινὰς ἐκεῖνα ὅπου δὲν θέλει. Ὅθεν μὲ τὸν ἴδιον περιμέ-
 » νομεν ἢ τὸ κίνημά σας νὰ ἰδῶμεν, ἢ τὴν τελείαν ἀπόφα-
 » σίν σας νὰ λάβωμεν, διὰ νὰ πάρωμεν τὰ μέτρα μας, ὅτι
 » δὲν τὸ βαστᾷ ἡ συνείδησίς μας νὰ ἰδῶμεν τόσας ψυχὰς
 » ἀπωλυμένας, μ' ὄλον ὅπου αἴτιοι δὲν ἐγινήκαμεν νὰ κινή-
 » θῃ τὸ τοιοῦτον ἔργον. Ταῦτα καὶ μένομεν

Τῆ 2 Ἀπριλίου 1821, Μισσηρᾶς.

Τῆς Εὐγενίας Σας

Διάπυροι εὐχέται καὶ δούλοι σας

† Ἅγιος Ἐλοῦς Ἀνθιμος, Μαρώλης Ἀλεξανδράκης, Γιαν-
 νάκης Μορφογιάνης, Παραγιώτης Κρεββατᾶς, Ἀναγνώστης
 Σπυλιωτάκης, Μαρώλης Μελετόπουλος.

Υ. Γ. Ἐλπίζομεν πρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου Πα-
 ναγιώτου Γολοπούλου νὰ ᾔναι κινημένα τὰ ἀρμαμέντα
 σας, καὶ ἄμποτε, διὰ νὰ λάβουν παρηγορίαν οἱ χριστια-
 νοί· ὁ τόπος μας καὶ ὅλος ὁ Μορέας ἔχει μεγάλην ἔλ-
 λειψιν ἀπὸ μπαρουτόβολον, καὶ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν
 τὴν προσμένομεν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας. Θέλει ἰδῆτε
 καὶ ἓνα γράμμα ὅπου μᾶς γράφει ὁ ἀρχιστράτηγος Κύ-
 ριος Πέτρος, ἀπὸ το ὅποιον καταλαμβάνετε καὶ δεῖξετε
 τὴν γενναϊότητά σας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας Σπετσοῦδριώτας
καὶ συναδέλφους ὅλους, κοινῶς ἀδελφικῶς ἀσπα-
ζόμεθα σὺν τοῖς Κυρίοις καπεταναίοις.*

Τούτην τὴν ὥραν ἀριβάρησεν ὁ ἰδικός μας Κύριος Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, ὅστις μᾶς ἐπαράστησε τὰς ἐτοιμασίας ὅπου τακτικῶς ἐκάμνατε. Ἐχάρημεν μὲν, ἐλυπήθημεν δὲ ὅπου δὲν σᾶς βλέπομεν νὰ κινηθῆτε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ μᾶς κάμετε καὶ μεντάτι (α), καθότι ἡμεῖς, ὡς καὶ μὲ ἄλλα γράμματα προτῆτερον σᾶς τὸ προειδοποιούσεν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἀρχιστράτηγος Κύριος Πέτρος Μαυρομιχάλης, ἐκινήσαμεν τὰς κατὰ ξηρὰν ἐκστρατείας κατὰ τῶν τυράννων, ὅπου ἕως τὴν ὥραν εἶναι πολιορκημένος σχεδὸν ὅλος ὁ Μορέας, ἔξω μόνον τὰ κάστρα, τὰ ὅποια θέλουν θαλασσινὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀπ' ἄλλο μέρος δὲν τὴν προσμένομεν, εἰμὴ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ φιλογενῶν Σπετσοῦδριωτῶν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἀδελφοί, μὴ ἀργοπορήσετε πλέον, ὅτι ἐκτύπησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας, καὶ δὲν προσμένομεν ἄλλο εἰμὴ ἢ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας ἢ θάνατον. Προφθάσατε ὅσον τάχιστα μ' ὅλα τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐφόδια τῆς πολεμικῆς διὰ νὰ πολιορκήσωμεν καὶ αὐτὰ τὰ κάστρα ὅπου μᾶς ἔμειναν ῥέστον, διὰ νὰ λάμψῃ μίαν φορὰν ἡ ἐλευθερία τοῦ Γένους ἡμῶν. Κινηθῆτε μὲ προθυμίαν καὶ ζέσιν ὅσοι εἴσθε ἀδελφοί καὶ φιλογενεῖς, διὰ νὰ κερδήσωμεν τὸ ποθούμενον ὅπου πρὸ τόσους χρόνους μυστικῶς ὠργανίζετο· ἐπειδὴ τῶρα εἶναι ὁ καιρὸς τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Τούρκων, καθότι εἶναι ὑστερημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ στενὰ κλεισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς κοντεῦουν νὰ ξεψυχήσουν. Διὰ τοῦτο προφθάσατε καὶ μὲ

(α) Λέξις τουρκικὴ, δηλοῦσα ἀβρωγὴν, βοήθειαν.

τὰ πλοῖα, διὰ νὰ παραδοθῶσι τὸ συντομώτερον· καὶ τὸ περιπλέον, ἀδελφοί, ὑστερούμεθα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, δηλ. ἀπὸ μπαρουτόβολον. « Ἄν δὲν ταχύνετε
 » τὸν ἐρχομόν σας, καὶ πηγαίνῃ τὸ πρᾶγμα εἰς μάκρος,
 » ἤμπορεῖ νὰ μᾶς λείψῃ καὶ ἡμᾶς τὸ θάρρος, καὶ πλέον
 » νεκρόναι τὸ πρᾶγμα, καὶ φαίνεται ὅτι εἴσθε οἱ αἴτιοι ὀ-
 » λου τοῦ Γένους, καὶ ὄψεσθε. » Ἡμεῖς, ἀδελφοί, ἔχομεν
 νὰ χύσωμεν καὶ τὴν ὀλοῦστερινὴν σταλαγματιάν τοῦ αἵ-
 ματός μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας, καὶ
 διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας μὴν χάνετε πλέον τὸν καιρόν.
 « Σταθῆτε εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἀδελφῶν καὶ μὴ διστά-
 « ζετε. Ταῦτα καὶ ἐντὸς ὀλίγου σᾶς καρτεροῦμεν ὡς τὴν
 « διψασμένην ἔλαφον, καὶ ὑγιαίνετε. »

Προσέτι σᾶς εἰδοποιούμεν ὅτι οἱ Φαναρίται τοῦρκοι (α)
 ἐβγαίνοντες νὰ πηγαίνουν εἰς Τριπολιτσάν διὰ νὰ προ-
 φυλαχθοῦν, συναπαντήθησαν μὲ τὸ ἐδίκόν μας σράτευμα·
 ἐσκότωσαν δύο χιλιάδας Τούρκους, ἄνδρας, γυναῖκας
 καὶ παιδιὰ, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας μόνον τρεῖς ἐλα-
 βώθησαν καὶ ἄς ἦναι καὶ αὐτὸ πρὸς χαρὰν σας.

Διὰ τὸ ὀλίγον μπαρουτόβολον, ὅπου ἐδόσατε τοῦ ρη-
 θέντος Ἰωάννου, ἀπερνῶντας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τὸ εἰς
 Μονεμβασίαν, τὸ ἔδοσεν ἐκεῖ εἰς τὸ νὰ ἔκαμε χρεῖα.—
 Ἄγαπητοί σας πρὸς πάντα.

1824 Ἀπριλίου 2, Μαραθνήσι.

ΜΠΕΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ,
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Φανάρι, ἐλέγετο ἡ πάλαι Ὀλυμπία, ἐξ οὗ καὶ οἱ αὐτόθι
 κατοικοῦντες Τούρκοι, Φαναρίται.

*Εἰς τοὺς ἐντιμωτάτους ἀδελφοὺς Ἀρχοντας καὶ Καπε-
ταναίους, καὶ λοιποὺς ἀδελφοὺς τῆς ῥήσου
Σπετσῶν, ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς.*

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μας προσκυνησμούς, σᾶς δη-
λοποιούμεν νὰ λάβητε τὸ ἔσωθεν τῆς ἀρχόντισσας καπε-
τάνισσας Μπουμπουλίνας, καὶ πληροφορηθῆτε τὰ πάν-
τα, ὡς σᾶς γράφει, καὶ δόσατε πίστιν εἰς τὰ γραφόμενά
τῆς. Σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σας καὶ ἀ-
δελφοὶ θερμῶς, διὰ νὰ ξεκινήσητε τὰ καράβιά σας, τὰ
ὅσα κρίνετε εὐλογον διὰ τὸ ἐδῶ Ἀνάπλι (α), καὶ ἐπι-
ζομεν πρῶτον ἢ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμις ἡ ἐδική
σας, ὅπου χωρὶς νὰ πέση κανόνι νὰ παραδοθοῦν, κατὰ τὴν
ὀλιγοκαρδίαν ὅπου ἐβεβαιώθημεν παστρικά πῶς ἔχουν,
καὶ ἄμποτε ὁ Κύριος νὰ βοηθήσῃ, ἀμήν. Σᾶς πληρο-
φοροῦμεν τὰ πάντα ὅπου ἀκολουθοῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη·
ὁ ἐπίλοιπος Μορέας, ἔξω ἀπὸ τὴν Τριπολιτσάν, ἐπῆρε
τέλος, πλὴν καὶ ἡ Τριπολιτσά ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ κα-
πετὰν Θεοδωράκην Κολοκοτρώνην καὶ ἐπιλοίπους καπε-
ταναίους, ὅπου σήμερον ἐλάβομεν ἀπόκρισίν τους, ὅτι
εἰς ὀλίγας ἡμέρας θὰ δώσουν νιζάμι (β) καὶ εἰς ἐκείνους
τοὺς τόπους, καὶ θέλει ἀπολαύσουν οἱ ἀγαρινοὶ τὰ ὅσα
ἐπιθυμοῦν. Σᾶς πληροφοροῦμεν καὶ διὰ τοῦ ἐδῶ τόπου
τὰ πάντα· ὅτι προχθὲς ἐκάμαμεν ἓνα γιουροῦσι (γ) καὶ
τοὺς ἐπήραμεν ἀπὸ δύο χιλιάδες πρόβατα· τοὺς εἶχον
καὶ οἱ Χελιώται παρμένα τρεῖς χιλιάδες πρόβατα, ἐξό-
χως, καὶ ἄρκετὰ γελάδια καὶ ἄλογα, καὶ στέκονται φυ-
λαγμένα καλὰ διὰ τὸ ὄρδι (δ).

Ἡθέλησαν καὶ οἱ αὐτοὶ Ἀναπλιῶται νὰ ἔβγουν νὰ

(α) Τὸ Ναύπλιον, κατὰ χυδαισμόν Ἀνάπλι. (β) Ἦτοι, ὑπό-
κλισην. (γ) Ἐφοδον, ἀμφότεραι λέξεις τουρκικαί. (δ) δηλ.
στρατόπεδον, βάρβαρος ἢ λέξις.

δείξουν τὴν παλληκαριάν τους, καὶ ἐβγήκαν εἰς τοὺς Μύλους τοὺς Ἀφεντικούς· ἐδοκίμασαν νὰ ἔλθουν καὶ διὰ ἐδῶ εἰς τοὺς ἰδικούς μας νὰ τοὺς χαλάσουν, καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν δὲν ἔλλειψα, ἀδελφοί· ἔστειλα διακοσίους Ἑλληνας, μαθηματικούς καὶ πολεμάρχους, καὶ τοὺς ἐκατασκότωσαν καὶ τοὺς ἐπελάγωσαν, ὥστε ἐπῆγον εἰς τὸ κάστρον τοὺς ἐντροπιασμένοι· τοὺς ἔχομεν δὲ πολλὰ στενεμένους εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀπελπίζονται, ὡς μανθάνομεν ἀπὸ ἀνθρώπῳν μας, ὅπου ἔχομεν εἰς τὸ κάστρον καὶ μᾶς διηγεῖται μὲ τρόπον τὰ κλαύματα καὶ τοὺς θρήνους ὅπου ἔχουν οἱ σκύλοι οἱ ἀγαρινοὶ, καὶ κοντεύουν νὰ ψοφολογήσουν ἀπὸ τὸν φόβον τους· πλὴν γνωρίζετε τὴν ὀλιγοκαρδίαν ὅπου ἔχουν οἱ ἀγαρινοὶ· εἴσθε ἄρκετοὶ καὶ δὲν σᾶς πολυλογούμεν. — Ἀρτῶροντας τὸ καράβι τῆς ἀρχόντισσας Μπουμπουλίνας, διεσκορπίσαμεν εἰς ὅλα τὰ μέρη γράμματα, νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας τὴν γενναιότητα καὶ ἀγάπην σας, ὅπου ἔχετε διὰ τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ γένος τῶν Γραικῶν. Ὅθεν εὐχόμενοι πρὸς Θεὸν νὰ σᾶς χαρίζῃ ὑγείαν ν' ἀπολαύσητε τοὺς κόπους τῶν μεγάλων ἀνδραγαθημάτων σας, τὰ ὅποια διαφημίζουν τὸ ὄνομά σας εἰς κάθε μέρος, ὡς ἀπογόνους τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡρώων, μὴ ἀποκάμητε διὰ νὰ κερδήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας, ὅπου οἱ ἀγαρινοὶ μᾶς κατετυράννουν τόσους αἰῶνας, καὶ εἴθε ὁ Κύριος νὰ μᾶς χαρίζῃ τὸ ποθούμενόν μας. Ἀμήν.

Ἐὰν εὐρίσκεται ἀκόμη αὐτοῦ ὁ Κύριος Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος, τοῦ λέγετε τοὺς ἐκ μέρους μας προσκυνησμούς, τοῦ ὁποίου προχθὲς τοῦ ἐγράφαμεν τὰ πάντα εἰς τὸ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ, καὶ τοῦ ἐγράφαμεν νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὅπου χρησιμεύει, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τὸν ἀναγκάσῃτε νὰ ἔλθῃ.

Καὶ ἡ Κόρινθος σήμερον ἐλπίζομεν, ὡς ἐβεβαιώθη-
μεν, νὰ πάρῃ τέλος. Πληροφορήσατέ μας μὲ τὸν πε-
ζὸν τὰ πάντα.

1821 τῆ 4 Ἀπριλίου, Ἄργος.

Μένομεν οἱ δοῦλοι σας καὶ ἀδελφοὶ εἰς τὰς προσταγὰς σας
Καπετὰν ΣΤΑΪΚΟΣ ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ἈΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ καὶ
λοιποὶ ἀδελφοί.

* Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπίτσαις, τῆ 15 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀδελφοὶ Πρόκριτοι τῆς φιλελευθέρου Νήσου Σπετσῶν,
ἄνδρες καρτερόψυχοι καὶ φιλοπάτριδες!

Συνηθροισμένοι μὲ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ
εἰς τὰ σύνορα Τριπολιτσᾶς, σκοπεύοντες νὰ τὸν βασιτώ-
μεν εἰς παντελεῆ πολιορκίαν πρὸς ἐμπόδισιν ἐχθρικής
ἐξόδου διὰ τροφᾶς, ἐλάβομεν μὲ χαρὰν μας ἄμετρον τὸ
γράμμα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνε-
γνώμεν τὰς γενναίας ἀποφάσεις σας καὶ εἶδομεν πραγ-
ματικῶς ἐνεργούμενα τὰ ὑπὲρ γένους, θρησκείας καὶ
πατρίδος φρονήματά σας· ἐπειδὴ, ἅμα ἤχησεν ἡ σάλ-
πιγξ τοῦ Ἄρεός μας εἰς τὸ ἔδαφός της, παρευθὺς ἀνά-
ψατε τὴν λαμπάδα σας εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου, καὶ
ἀμέσως ἐδείξατε ὅτι εἴσθε Ἕλληνες γνήσιοι. « Ἀδελ-
» φοί, ἡμεῖς μ' ὄλον ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ θέαν
» βούλησιν ἐπετράπημεν τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, καὶ
» ἔχομεν λόγον τὸν πρῶτιστον μεταξὺ τῶν Πελοπον-
» νησίων, μ' ὄλον τοῦτο κατ' ἀξίαν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ
» ἐπαινέσωμεν τοιούτους ἡρωϊκοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐ-
» στὲ ὑμεῖς, ὦ φίλοι!

» Ἄνδρες Σπετσιῶται! μόνον τὸ γενικὸν συνέδριον εἰς

» τὰ Ὀλύμπια, καὶ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ Ἑλλὰς ἰδίαις χερσὶ θέλει
 » χειροκροτήσει καταστέφουσα χρυσῶ στεφάνῳ τὴν Νῆ-
 » σὸν σας. Ὅταν παρουσιάσθῃ Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος
 » εἰς τὰ Ὀλύμπια μετὰ τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῶν
 » Περσῶν, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐσηκώθησαν ὄρθιοι λέγον-
 » τες· «ἰδοὺ ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Ἑλλάδος.» Τὸ αὐτὸ θέ-
 » λετε ἀκούσει, ἀδελφοί, μὲ κρότους καὶ ἐγκώμια.» Ὅθεν
 ἡμεῖς ἀφίνοντες τοὺς ἐπαίνους διὰ τότε, μεταβαίνομεν
 εἰς τὰ πράγματα.

Τὰ πλοῖα νομίζομεν ὅτι εἶναι ἄρκετὰ ὄχι μόνον διὰ
 τὸ Ἀνάπλι καὶ Μονεμβασίαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν
 Πελοπόννησον, ἐπειδὴ καθὼς εἶναι κατατρομασμένοι οἱ
 ἐχθροὶ μας, μόνον πλοῖα ν' ἀκούσουν, παραδίδονται. Λοι-
 πὸν παρακαλοῦμεν, ὁ γενναῖος ναύαρχός σας νὰ διορίσῃ
 μίαν δεκάδα πλοίων διὰ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου
 μέρη, ἐξ ὧν τὰ πέντε ἢ ἐξ νὰ φανοῦν εἰς τὰ Μεθωκό-
 ρωνα, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὰ μέρη τῆς Πατρὸς καὶ Βο-
 στίτσας, διὰ νὰ ἀπαντῶσι τὰς ὁρμὰς, ἂν τύχῃ, τῶν ἐχ-
 θρῶν τῆς Ἡπείρου· καὶ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ φρόνησις, τὸ νὰ
 προφυλαττώμεθα πανταχόθεν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι
 θέλετε τὸ ἀκολουθήσει προθυμώτατα ὡς στρατηγικώ-
 τατον καὶ ἀναγκαιότατον κίνημα. Γράφετέ μας συνε-
 χῶς, καθὼς καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ εἰσακουώμεθα. Ἐπευχό-
 μενοι δὲ τὸ πάσχα φαιδρὸν καὶ σωτήριο, μένομεν. Τῆς
 φιλογενείας σας.

Τῆ 8 Ἀπριλίου 1821, Πάσπαρι.

† Ὁ Ἐλοὺς Ἀρθιμος. † Βρεσθέρης Θεοδώρητος. †
 . . . . Νικόλαος Δεληγιάννης. — Ἀνδρέας Παπαδια-
 μαντόπουλος. — Δημήτριος Καραμάνος. — Ἰωάννης Κορ-
 δάκης. — Κυριακόβλης Μαυρομιχάλης. — Ὁ ἀρχιμανδρι-
 της Γρηγόριος Δικαῖος. — Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. — Ἡ-
 λίας Μπεϊζαδὲς Μαυρομιχάλης. — Ἀναγνώστης Παπά

Γεωργίου.— Παραγιώτης Γιατράκος. — Γεώργιος Δανέσης. Καρέλλος Δεληγιαννόπουλος.

(Προσθήκη ὀπισθερ τοῦ πρωτοτύπου φέρεται ἡ ἀκόλουθος.)

Ἐλθόντες πρὸ ὥρας ἐνταῦθα καὶ ἀνταμωθέντες μετὰ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων, ἐνεκρίναμεν τὸ νὰ σταλθῇ ἡ σεβασμιότης του ὁ ἅγιος Ἐλους, Κύριος Ἀνθιμος, πρέσβυς εἰς τὴν Νῆσόν σας, καὶ « νὰ εἴπῃ διὰ ζώσης φωνῆς εἰς πάντας ὑμᾶς τὰ εὐχάριστά μας αἰσθήματα » καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Δεχθῆτε λοιπὸν τὴν θεοφιλίαν του ὡς φέροντα πρόσωπον πάντων ἡμῶν, καὶ « δόσετε ὧτα προσοχῆς εἰς τοὺς λόγους του, ὡς ἐξερχομένους ἀπὸ στόματος πάντων τῶν προκρίτων Πελοποννησίων. »

9 Ἀπριλίου 1821, Βέρβαινα.

† Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εἰς Σπέτσας

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Ἕλληνες, ἀδελφοὶ ἀρχιστράτηγοι Σπετσιῶται, ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τῆ 8 Ἀπριλίου 1821. Ἄργος.

Ἴδου, μὲ τὸ παρὸν σᾶς ἀποστέλλομεν πρόβατα, ἐκάτον πενήντα μεγάλα καὶ πενήντα μικρά, τὰ ὅποια τὰ γεύεσθε εἰς ὑγείαν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀδελφῶν ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τὸ Χέλι (α) ὅπου τοὺς ἐδιόρισαμεν νὰ σᾶς στείλουν ἄλλα διακόσια μεγάλα καὶ μικρά, τὰ λαμβάνετε καὶ τὰ οἰκονομᾶτε. Εἰς τὸ μετέπειτα καὶ ἄλλα

(α) Ὅρα παρακατιῶν τὴν ἐπὶ τῷ κυρίῳ ὀνόματι τούτῳ σὺ μείωσιν, εἰς ἐπιστολὴν 25 Μαΐου.

πάλιν θέλει κάμομεν τὸ χρέος μας, καὶ νὰ ἔχωμεν συγ-
νώμην, παρακαλοῦμεν, καὶ μένομεν.

Καπετὰν ΣΤΑΪΚΟΣ.— Καπετὰν ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Τὴν εὐγενίαν σας, Κύριοι ἀδελφοί, ἥρωες καὶ πρόμαχοι τοῦ
γένους ἡμῶν, γέροντες καὶ προεστώτες τῆς Νήσου Σπε-
τσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι σὺν τῷ κοσμοσωτη-
ρίῳ προσήματι.*

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μου ἀσπασμούς καὶ ἔρευναν
τῆς μυριοποθῆτου ὑγείας ὑμῶν, δηλοποιῶ τῇ ὑμετέρᾳ
εὐγενίᾳ, ὅτι μὲ τὸν ἐπιφέροντα θέλετε λάβει μερικὰ
ἀρνία, τὰ ὅποια θέλετε τὰ δώσει εἰς τὰ ὀσπίτια τῶν
Καπεταναίων, οἱ ὅποιοι ἐξεστράτευσαν μὲ τὰ καράβια
των διὰ νὰ καταπολεμήσουν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ χριστια-
νικοῦ Γένους. Ὁ ἐδικός σας Κύριος Γεώργιος ἐπῆγε καὶ
ἀντάμωσε τοὺς Καπεταναίους καὶ ἦλθεν ἐδῶ, καὶ δια-
τρίβει μαζῇ μου κατὰ τὸ παρὸν, ἀναμένων διὰ νὰ λάβῃ
τελείαν πληροφορίαν τῶν πραγμάτων τῆς Τριπολιτσᾶς,
τὰ ὅποια, χάριτι θεῆς, ὑπάγουν καλῶς κατὰ τὴν ἔφεσιν
καὶ ἐπιθυμίαν ἡμῶν· ὅτι ὅσαις φοραῖς ἐβγήκαν οἱ Τοῦρ-
κοὶ μ' ἀρκετοὺς καὶ ἔκαμον ἐφόδους εἰς τὰ χωρία Τρι-
πολιτσᾶς, ἔλαβον ἀρκετὸν σκοτωμόν· ἡ δὲ ἀργητα ὀπου
ἕως ὥρας δὲν ἐκτυπήθη ἡ Τριπολιτσά, εἶναι διὰ νὰ συν-
αχθῶσιν ὅλα τὰ στρατεύματα, καὶ νὰ φερθοῦν καὶ τὰ
κανόνια. Μᾶς ἦλθε καὶ μία νέα εἰδησις ἀπὸ Πάτρας, ὅτι
ἀπὸ Ρούμελη ἐστάλη μία γουλέτα μὲ τριακοσίους πρὸς
βοήθειαν τῶν Πατρῶν Ὀθωμανῶν, μία δὲ Ἑγγλέζικη
φεργάδα, εὐρισκομένη ἐκεῖ, τὴν ἐβύθισε. Φανερόν εἶναι
λοιπὸν ὅτι καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλεῖς ἔχομεν βοηθοὺς

καὶ ὑπερασπιστάς. Βλέπομεν καὶ ἀπὸ Ζάκυνθον, ὅτι τοὺς εὐρισκομένους ἐκεῖ Γραικοὺς ἀνδρας τοὺς ἐκβαλαν ἔξω διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν πατρίδα τους. Σᾶς θερμοπαρακαλῶ μὲ τὸν ἴδιον ἐπιφέροντα νὰ μᾶς προφθάσετε διακόσια ἢ τριακόσια κοιλὰ γέννημα, ἀραβόσιτον ἢ σιτάρι, ἢ ὅ,τι εἶδος γεννήματος, καὶ κάμνετε μεγάλην βοήθειαν καὶ ψυχικὸν εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν, καὶ εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν βαστάτε τὸ γράμμα μου. Παρακαλῶ ὅ,τι νέα ἔχετε ἀπὸ βασιλεύουσας ἢ καὶ ἀπ' ἄλλο μέρος, νὰ μ' ἰδεάσῃτε. Εἴητε ὑγιαίνοντες, τῇ θείᾳ σκέπῃ περιφρουρούμενοι.

Ἄπριλου 11 ἐξ Ἁγίου Ἰωάννου.

*Τῆς Εὐγενίας Σας ὄλοι πρόθυμοι καὶ
εἰς τὰς προσταγὰς Σας*

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.— ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι προεστώτες τῆς Νήσου Σπετσῶν σὺν
τῷ ἀναστάντι Χριστῷ.*

Τῇ 14 Ἄπριλου 1821, Πόρος.

Σᾶς εἰδοποιοῦμεν μὲ τὸ ἀδελφικὸν μας, ὅτι σήμερον, ὕστερον ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ἀριβάρησεν ἓνα τρεχαντήρι ἀπὸ τὴν Κέα, καὶ μᾶς ὠμολόγησεν ὅτι τὸ καράβι ὅπου ἦτον ὁ καπ. Ἀντώνιος Κρανιδιώτης, ὅπου εἶναι φορτωμένον βαροῦτι καὶ μπάλαις, ἀριβάρησεν εἰς τὴν Κάρυστον, καὶ ὁ Βέης ὁ Καρυστινὸς ἐπῆρε τὸ βρίκιόν του καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν Εὐριπον, καὶ ἔστω εἰς εἰδησίην σας μήπως καὶ αὐτὸ τὸ καράβι πηγαίνη εἰς τὴν Εὐριπον· καὶ μένω ἀδελφικῶς

Φίλος διὰ πάντα

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, πρῶτον ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ.

*Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι καὶ Καπεταναίοις τῆς
Νήσου Σπετσῶν· τὴν Εὐγενίαν σας ἀδελφικῶς
κατασπαζόμενοι προσκυνούμεν.*

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς περιποθῆτου ἡμῖν ἀγαθῆς
ὕγειας σας, σᾶς φανερόνομεν ὅτι, δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ,
τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος ἕως τὴν ὥραν ὑπάγουν πολὺ
καλά· ἐπειδὴ ἀπὸ μίαν μικρὰν ἀταξίαν, ἣτις συνέτρε-
ξεν εἰς τὴν Κερασίαν, χωρίον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἐ-
σκοτώθησαν μερικοὶ ἄνθρωποι, ἐνθουσιάσθησαν ἀσυγ-
κρίτως περισσότερον οἱ Ἕλληνες, καὶ ἔτρεξαν μὲ με-
γάλην γενναϊότητα καὶ ὄρμην εἰς τὴν πολιορκίαν Τρι-
πολιτσᾶς, εἰς τρόπον ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία νέα ἱστο-
ρία. Ἐλπίζομεν λοιπὸν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὸ ἔργον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν
χριστιανῶν ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον τυραννίαν νὰ λάβῃ κα-
λὴν ἔκβασιν. Δὲν ἔδωκεν ὀλίγην εὐχαρίστησιν, ἀναφυ-
χὴν καὶ ἐνδυνάμωσιν ἢ ἐκστράτευσιν καὶ τὸ ἥρωϊκὸν
φέρσιμον τῶν ἀδελφῶν τῆς Σπέτσας, καὶ διπλάσιον
λύπην ἢ ἕως σήμερον ἀδιαφορία τῶν Ὑδραιωτῶν, ἐν ᾧ
αὐτοὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι τοῦ διοργανισμοῦ, καὶ τέλος πάν-
των δι' αἰτίας τῶν ἐφανερῶθη ὁ ἱερὸς σκοπὸς εἰς τοὺς
ἀλλογενεῖς ἀπὸ τὰς πολεμικὰς προετοιμασίας, ὅπου ἔκα-
μαν. Βλέποντες δὲ οἱ δυστυχεῖς ἀρχιερεῖς καὶ προε-
στῶτες τοῦ Μορέως τὸν γενικὸν ἀφανισμόν τοῦ Γένους,
αὐτοθελήτως ἐπῆγαν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὅπου μὲ τοῦτο
νὰ καταπαύσουν τὰ ὀρμητικὰ κινήματα τῶν Τούρκων,
διὰ νὰ μὴ χαθοῦν οἱ χριστιανοὶ ἀδίκως, καθὼς καὶ ὁ
ἐκεῖ πηγαϊμὸς τοὺς δὲν ἐστάθη ὀλίγον ὠφέλιμος. Ἄλλ'
ἐπειδὴ καὶ οἱ Τούρκοι ἐξύπνησαν καὶ ἔπεσαν εἰς διαφό-
ρους περιεργείας, καὶ ἀδιακόπως ἔστελλον κατασκόπους
καὶ αὐτοῦ καὶ εἰς Ὑδραν, καὶ ἔβλεπον τὰς προετοιμασίας
καὶ ἐκτὸς τούτου ἐξετάζοντες καὶ ἐρευνῶντες καὶ μικρὰ

υποκείμενα, ούσιωδῶς καὶ ἐν περιλήψει ἔμαθον ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, ἐκάμαν ἀπόφασιν μετὰ τὸν πηγαϊμὸν τῶν Προκρίτων εἰς Τριπολιτσάν, νὰ κάμουν ἐπανάστασιν κατὰ τῶν χριστιανῶν ὅχι μόνον ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Καζάδαις (α) καὶ μέρη τοῦ Μορέως, ὅπου ἦτον εὐκολον νὰ τοὺς θανατώσουν. Τοῦτο αὐτὸ προβλέποντες ἡ εὐγενία τους, ὅχι μόνον ὅτι δὲν ὑπῆγαν εἰς Τριπολιτσάν, ἀλλὰ μάλιστα ὠρμησαν καὶ ἔπιασαν τὸν Βοεβόνδαν τους, καθὼς καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος ὁ Μανιάτμπεης τὸν Βοεβόνδαν τῆς Καλαμάτας, καὶ κρατοῦν τάχα διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν μ' αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ προεστῶτες· καὶ ἐκτὸς τούτου αὐτοὶ οἱ Ὑδραῖοι ἔγραφον πρὸς τὸν Μανιάτμπεην, ὅτι τί περιμένει πλέον ἀφ' οὗ τὸ πρᾶγμα ἐφανερῶθη, καὶ δὲν κινεῖται χωρὶς ἄργητα, καθὼς καὶ αὐτοὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ συντρέξουν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι. Ποῖα λοιπὸν τὰ πρῶτά τους κινήματα καὶ ἐνέργειαι, καὶ ποῖα ἡ ἀσυνείδητος ἕως σήμερον ἀδιαφορία τους, ἀφ' οὗ ἤξεύρουν καλῶτατα ὅτι ὁ Μορέας κατοικεῖται ἀπὸ ἑνεακοσίας χιλιάδας ψυχὰς χριστιανῶν; Μόλον τοῦτο πρῶτον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ δεύτερον μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τῆς εὐγενίας σας, ἐλπίζομεν ὁ ἱερός σκοπὸς νὰ δώσῃ καλὴν ἔκβασιν, καθότι ἡ Βαρδουνία (β), τὸ δυνατώτερον μέρος τοῦ Μορέως καὶ ἀπὸ κάθε κάστρον, μὲ κάθε μηχανικὸν τρόπον ἐκενώθη, καθὼς καὶ ἀπὸ Μι-

(α) Δέξις τουρκικὴ, δηλοῦσα Ἐπαρχίας.

(β) Ἡ Μπαρδουνία (ἐξ οὗ καὶ Μπαρδουνιώται οἱ τὴν χῶραν ταύτην τῆς Πελοποννήσου κατοικοῦντες Τοῦρκοι) ἐλέγετο ἡ ἐν Λακωνίᾳ μεταξὺ Σπάρτης καὶ τῆς παραλίας τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου ἐκτεινομένη καθ' ὅλην τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Εὐρώτα δενδρόφυτος γῆ.

στρᾶν ἐξωστρακίσθησαν οἱ Τοῦρκοι χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ παραμικρὸς πόλεμος καὶ αἱματοχυσία, ὅπου ἡ μεγαλύτερα ὑποψία ἦτον, ὅτι αὐτοὶ θέλουν βασάσει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Ἐκυριεύθησαν καὶ ὅλα τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Μορέως, καὶ μένει μόνη ἡ Τριπολιτσά καὶ τὰ κάστρη, καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ δυνάμεις συντρέχουν ἐκεῖ, ἐλπίζομεν γρήγορα νὰ ἴδωμεν καλὴν ἔκβασιν, « φθάνει μόνον νὰ στοχασθῆτε, ὅτι ἡ συνδρομὴ » καὶ ἡ βοήθειά σας ὑπεχρέωσαν ὅλους τοὺς χριστιανούς τοῦ Μορέως, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, ὄχι μόνον τὰ πράγματά τους ν' ἀποφασίσουν ὡς ἐδικὰ σας, ἄλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν τους ζωὴν νὰ θυσιάσουν διὰ τὸν παραμικρότερον ἄνθρωπον τῆς πολιτείας σας.» Συνδράμετε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τοὺς δυνατωτέρους τρόπους ὅπου στοχασθῆτε, διὰ νὰ πάρῃ τέλος τὸ συντομώτερον τοῦτος ὁ ἱερός σκοπός, καὶ νὰ ἐλευθρωθῇ τὸ Γένος ἀπὸ τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται. Δὲν ἐλπίζομεν ἕως τέλους καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἰδρας νὰ σταθοῦν ἀδιάφοροι, ὅτι περισσότερον κακὸν κάμουν πρὸς τὸν ἑαυτὸν τους παρὰ εἰς τὴν εὐγενίαν σας καὶ ἡμᾶς· ὅτι ὄντες συνδεδεμένοι ἐν τῷ μεταξὺ μας, ἐλπίζομεν νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ ἡ ἀνάλογος ἐκδίκησις, ὅτι ποτὲ δὲν ἔπρεπε ν' ἀποφασίσουν διὰ νὰ χαθῇ ἐν βένιον εἰς τὸν Μορέα, ἀφ' οὗ ἦσαν οἱ πρῶτοι ἐνεργηταί. Ὁ Θεὸς ὅμως καὶ ἡ συνδρομὴ σας, καὶ τὰ ἀδύνατά μας ἄρματα θέλουν μᾶς βοηθήσει ὀγρήγορα νὰ λάβῃ αἴσιον τέλος ἡ ὑπόθεσις μας. Μᾶς λυπεῖ ὅμως ὑπερβολικὰ ἡ ἀργοπορία τοῦ αὐθέντου Καρατσᾶ, ὅτι καὶ ὁ Κύριος Λειμονῆς δὲν ἔχομεν εἶδῃσιν τί ἔγεινε, καὶ περιμένομεν νὰ μᾶς δώσῃτε κάθε πληροφορίαν, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ ἀναγκαϊότερον πρὸ πάντων ὄλων, διὰ νὰ φανῇ μία Ἀρχή, νὰ εὐτακτῆσουν τὰ πράγματα ὀπωσοῦν, καὶ νὰ γνωρίσῃ πᾶς

ἓνας τὸν ἑαυτὸν του. Πολλὰ μανθάνομεν ἐδῶ, πλὴν εἰς ὀλίγα θεμελιόνομεν· καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐγενία σας αὐτόθι μανθάνετε καλλιώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τὰ διατρέχοντα τοῦ κάθε τόπου, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πληροφορῆτε διὰ βέγουλάν μας. — Ἡ ἔλλειψις τοῦ μολυβίου μᾶς φέρει μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν ὑπόθεσίν μας, καὶ εἰς κἀνὲν μέρος δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὐρωμεν. Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν, ἂν ἔχετε τρόπον, προβλέψετε μᾶς μερικὸν μὲ τὰ μετρητὰ, καὶ στέλλοντές το εἰς Ἄστρος, στέλλομεν καὶ τὸ σηκόνομεν καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπός σας τὸν λογαριασμόν. Τὰ πάντα πληροφορεῖσθε διὰ ζωσῆς φωνῆς παρὰ τοῦ ἰδικοῦ σας Κυρίου Λουκᾶ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σᾶς λέγομεν περισσότερον, ἀλλὰ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γνωρίζετε ὡς ἰδικούς σας καὶ νὰ μᾶς προστάξετε εἰς ὅσα μᾶς γνωρίζετε ἱκανούς, καὶ θέλομεν σᾶς δουλεύσει μὲ προθυμίαν.

Μᾶς ἔγραψαν καὶ οἱ ἐδικοί σας Καπεταναῖοι ἀπὸ Μονεμβασίαν τὴν κατάστασιν μὲ τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται αὐτὸ τὸ κάστρον, κ' ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ παραδοθῆ.

Υ. Γ. Προβλέψατε, ἂν δυνατὸν, καὶ μερικὰς ἀτσαλοπέτρας νὰ μᾶς στείλετε. Ταῦτα καὶ μένομεν

1821 Ἀπριλίου 15, Μιστράς.

*Τῆς Εὐγενίας σας πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ
δοῦλοι, προεστῶτες τοῦ Μιστρά.*

(Γ. Σ.)

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκινιῆς

Εἰς Σπέτσας.

Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι καὶ ἀρχηγοὶ καὶ
λοιποὶ Καπεταναῖοι, σὰς προσκυνοῦμεν.

Ἄργος, 16 Ἀπριλίου 1821.

Σὰς εἰδοποιοῦμεν, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου ἐλάβομεν σήμερον γράμματα, καὶ μᾶς λέγουν, ὅτι καθημερινῶς ἐβγαίνουν Τούρκοι ἀπὸ Τριπολιτσάν εἰς τὰ περίξ χωρία, καὶ ὅσοι ἐβγαίνουν μὲν οἱ μισοὶ γυρίζουν. Οἱ φιλογενεῖς ὁμογενεῖς μᾶς στέκουν μὲ μέγαν γενναϊότητα, ἕνα ὁμῶς πρᾶγμα μᾶς λυπεῖ, ὅπου ὑστερούμεθα ἀπὸ μονιτίονας· διὰ τοῦτο περικαλοῦμεν, ὡς φιλογενεῖς ὅπου εἴσθε, ἂν εὐρίσκωνται αὐτοῦ ἀπὸ τὰ καράβια ὅπου ἐπιάσατε, νὰ μᾶς προφθάσθε μερικὴ μπαρούτη, ὅτι ἡμεῖς ἐντεῦθεν καταγινοῦμεθα καὶ ὄλονεν στέλλομεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου, πλὴν δὲν προφθάνομεν, διότι εἶναι στρατεύματα πολλά. Ὅθεν ἀναπαρακαλοῦμεν, ὡς πρόθυμοι καὶ γενναῖοι ὅπου ἐφάνητε ἀπὸ ὅλους, θέλετε καὶ τῶρα δεῖξει τὴν ζήλόν σας· « ἡ Πελοπόννησος σὰς γνωρίζει κοινούς εὐεργέτας, καθὼς εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὅταν σὺν Θεῷ λάβωμεν τὴν ἐλευθερίαν, θέλετε ἔχει ἀπὸ ὅλους τὰ πρωτεῖα, καὶ τὸ Γένος θέλει σὰς δοξάσει ὡς νικητὰς καὶ τροπαιούχους.» Καὶ οὕτω δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι νὰ μᾶς ἀφήσετε ὑστερουμένους ἀπὸ τὰ εἰρημένα μπαρούτια, γράφοντάς μας καὶ κάθε χαροποιὰν εἰδήσιν ὅπου ἔχετε, ἐμψυχόντάς μας διὰ τῶν γενναίων ἀνδραγαθημάτων σας.— Ταῦτα καὶ θεόθεν ὑγιαίνετε.

Υ. Γ. Ταύτην τὴν ὥραν ἦλθε μεζίλι (α) ἀπὸ Λεβίδι, καὶ μᾶς λέγουν ὅτι τὴν Πέμπτην ἐβγήκαν πεντάκοσιοι Τούρκοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Λεβίδι, μακρὰν 8 ὥρας

(α) Ταχυδρόμος δηλ. Τουρκ. ἢ λέξις.

ἀπὸ ἐδῶ, καὶ ἐσκοτώθησαν εἰς τὸν τόπον 150 καὶ τόσοι λαβωμένοι, καὶ ἄλλους ὅπου ἐπῆραν οἱ ἴδιοι μαζὴ τοὺς σκοτωμένους· ἀπὸ δὲ τοὺς ἰδικούς μας 2 ἐσκοτώθησαν, καὶ ἓνας λαβωμένος. Ἡμεῖς τίποτε δὲν χρειαζόμεθα, μόνον ὀλίγη ἢ πολλή μπαρούτη. Ἐχομεν φάμπρικαν καὶ φτιάνουν ἐδῶ, πλὴν δὲν προφθάνουν, ἐπειδὴ καὶ στέλλομεν εἰς ὅλα τὰ μέρη.

Ἐκ τῆς κοινῆς Καγκελαρίας Ἀργους.

† Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΪΟΣ.

(Τ. Σ.)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΕΤΣΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους ἄρχοντας, διοικητὰς, κύριους καπεταναίους, καὶ πατὸς τοῦ πλήθους καὶ λαοῦ τῶν δῶν νήσων Ἰθάκας τε καὶ Σπετσῶν τὸν ἀπὸ καρδίας καὶ ἡν-
χῆς ἀσπασμὸν ποιούμεκ σὺν τῷ κοσμοχαρμοσωτηρίῳ
προσφῆματι (α').*

Ἐπειδὴ (πανευγενεστάτοι ἄρχοντες, κύριοι καπεταναῖοι καὶ ἅπας ὁ κοινὸς λαὸς καὶ τὸ πλῆθος) ἡ σάλπιγγς τῆς ἐλευθερίας ἐκρότησε, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια ἠτοιμάσθησαν, ἐκινήθημεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες οἱ ἐν Πελοποννήσῳ κάτοικοι μὲ τὰ ἄρματα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐπολιορχήσαμεν καὶ τὸ κέντρον καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα φρούρια τὰ τῆς Πελοποννήσου διὰ ξηρᾶς, εἴμεθα ὁμῶς

(α) Τὰ Ἰθακῆκα, ἤτοι μέρος τῶν ἐν Ἰθάκῃ σωζομένων ἐγγράφων, σελ. 3, ἐν Ἀθήναις 1844. Ἐντεθεν ἀρῶμεθα ὀλίγας τινὰς ἐπιστολάς φερούσας τὴν κοινὴν ἐπιγραφὴν τῶν δῶν Νήσων, ὧν τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα δὲν σώζονται εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα τῶν Σπετσῶν.

εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν καὶ ἀπελπισίαν, βλέποντες τὴν βραδύτητα τῶν καραβίων σας, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι σᾶς ἔγραψαν καὶ σᾶς ἰδέασαν τὸ κίνημά μας οἱ ἐπίλοιποι πρόκριτοι τοῦ Μορέως, οἱ ἐλεύθεροι τῆς ἀπὸ Τριπολιτσᾶς φυλακῆς· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τοῦ Καζὰ Ἀρχαδίας, βλέποντες, ὡς εἶπομεν, τὴν βραδύτητα τῶν καραβίων σας, προστρέχομεν μετὰ Θεὸν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ δείξετε σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, καὶ νὰ προφθάσετε μὲ ταχύτητα διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς νὰ βοηθήσετε ὅλαις δυνάμεσι τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος, διὰ νὰ δοξασθῆτε αἰωνίως καὶ νὰ ἀπαθανάτιστε τὸ ὄνομά σας καθὼς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τε ἀνδρῶν τε καὶ ἡρώων. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, φιλογενεῖς καὶ φιλοπατριῶται, ὁ καιρὸς δὲν θέλει ἀναβολήν, διότι χανόμεθα ἡμεῖς οἱ ἐν Πελοποννήσῳ κάτοικοι, καὶ περὶ πάντων ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρχαδίας, διότι ἔχομεν τρία κάστρα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο τοῦ Λάλα, διὸ καὶ μαζοῦς στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρόν μας καὶ ἀδελφὸν τῆς ὑποθέσεως κύριον Ζαφεΐρην Φραντσόπουλον, ἀνεψιὸν τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγγέλου μας, τοῦ πανιερωτάτου Δεσπότη μας ἀγίου Χριστιανουπόλεως, (διότι ἡ αὐτοῦ Πανιερότης εἶναι εἰς φυλακὴν Τριπολιτσᾶς), νὰ σᾶς βεβαιώσῃ τὰ ἐδῶ διατρέχοντα τῶν ἐχθρῶν καὶ τυράννων, καὶ κάθε ἄλλο κίνημα ἡμῶν τῶν κατοίκων, διότι ἤλθαμεν εἰς τὴν τελευταίαν ἀπελπισίαν, μὴ βλέποντες τὰ καράβιά σας. Ὅθεν, γενναῖοι ἀδελφοί, ποίαν ἄλλην ὥραν προσμένετε διὰ νὰ δοξασθῆτε καὶ νὰ ἐξαπλωθῆτε ἀπὸ τὴν στενότητα ὅπου ἔχετε, ὅπου « ἐδῶ καὶ εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον » εἶναι ὅλοι καὶ οἱ τόποι καὶ τὰ μούλκια τούρρικα· ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν μας νὰ ἰδῶμεν, καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ κάστρα νὰ εἶναι ἐκείνων, ὅπου θεὸς νὰ χύσῃ καὶ

»τὸ αἷμά τους, θὲ νὰ θάλουν καὶ τὰ καρδιά τους.»
 Ἄδελφοί, αἱ τυραννίαι, τὰ βάσανα, αἱ δυστυχίαι καὶ
 λοιπὰ κακὰ τῶν τυράννων δὲν ὑποφέροντο, καὶ τὸ Γένος
 μας ἔπρεπε νὰ ἀφανισθῇ, μάλιστα ὅπου κάποιοι ἄθεοι
 καὶ ἀσεβέστατοι, ἔχοντες τὸ ὄνομα χριστιανοί, ἐφάνε-
 ρωσαν τὸ μυστήριον, καὶ ἂν ἤθελε μείνει ὀλίγον ἀκόμη,
 ἔπρεπε καὶ εἶχον στοχασμὸν οἱ τύραννοι νὰ μᾶς ἀπε-
 ράσουν ὅλους ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ σᾶς παρακα-
 λούμεν μὲ δάκρυα ἐν ὀφθαλμοῖς, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ
 ἐσταυρωμένου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὸ γλυκύτα-
 τον ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, προφθάσετε, τρέξετε εἰς τὸ
 στάδιον τῆς δόξης, διότι, ἂν δὲν προφθάσετε, ἀπολλύ-
 μεθα. Δὲν ἔμεινεν ἄλλη ὥρα καὶ ὡς ὄντες ὅλοι σας κοι-
 νῶς μέσα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐταιρίας καὶ ἀδελφότη-
 τος, προφθάσετε, προφθάσετε· μὴν καταδεχθῆτε διὰ νὰ
 χαθῆ ἓνα Γένος ὀλόκληρον, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦλθεν εἰς τὴν
 τελευταίαν παρακμὴν. Σᾶς ἐβαρύναμεν μὲ τὴν πολυλο-
 γίαν μας, μὰ ἂν ἤξεύρατε, ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοι,
 τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν μας καὶ τὰ πολυώδυνα κλαύ-
 ματά μας, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων, βέβαια
 πτερὰ ἠθέλατε κάμει καὶ νὰ παρευρεθῆτε ἐδῶ πρὸς ἀνε-
 σιν καὶ παρηγορίαν μας, καὶ ἐλπίζομεν, κατὰ τὸ γρά-
 φειν τῶν ἀδελφῶν Σπετσιωτῶν, νὰ παρευρεθῆτε ἐνταῦθα
 πρὶν λάβετε τὰ γράμματά μας, μὰ τί νὰ κάμωμεν τῆς
 μεγαλωτάτης ἀπελπισίας· καὶ μένομεν ὡς ἀδελφοὶ καὶ
 δοῦλοι σας προθυμώτατοι.

αἰκᾶ. Ἀπριλίου 49, Ἀρχαδίηθεν.

Δοῦλοι σας καὶ διοικηταὶ Ἀρχαδίας καὶ ὄλον τὸ πλῆθος.
 † Ὁ Πρωτοσύγ. Ἀμβρόσιος τοῦ ἀγίου Χριστιανοῦπόλεως.
 † Νικόλ. ἱερεὺς Οἰκονόμου. — † Ἀναστάσιος ἱερεὺς. — Παπα-
 γιώτης Κοράκης. — Σταῦρος Κατσαρός. — Ἰωάν. Βαλσάμος. —
 Σταμάτης Μπούτος. — Γεράσιμος Ποτηρόπουλος. — † Γεώργ.

Ιερεὺς Σακελιῶν—Νικόλ. Πασκαλόπουλος.—Γιάννης Ρόμπος.—Σταμάτης Γκοτσοπούλος.—Φώτιος Λιμπερόπουλος.—Μήτρος Ἀραστασόπουλος.—Γιάννης Κορακόπουλος.
(Τ. Σ.)

Ἐντιμότατοι καὶ περιπόθητοι ἀδελφοὶ Σπετσιῶται, ἀδελφικῶς καὶ ὀλοφύχως ἀσπαζόμεθα.

Τῆ 19 Ἀπριλίου 1821, ἐκ Πόρου.

Σὰς εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ ἐδῶ ἀδελφοὶ μας πρὸ ἡμερῶν ἔκαμαν κίνημα καὶ ἐκστρατείαν εἰς Κόρινθον κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκεῖσε ἀγαρινῶν, καὶ μὲ κανόνια καὶ μὲ μπαρουτόβολα ὅσα μᾶς εὐρέθησαν, καὶ πολεμοῦν μέχρι σήμερον· ὅθεν ἐτελείωσαν τὰ μπαρουτόβολα. Οἱ ἐκεῖσε ἀδελφοὶ μας ἐπὶ πόνου δὲ μᾶς γράφουν νὰ τοὺς προφθάσωμεν ἄλλαις μονιτσιόναϊς, καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ πλέον δὲν μᾶς εὐρίσκονται, ἐξεπίτηδες στέλλομεν τρεῖς ἐξ ἡμῶν ἀδελφούς μας, τὸν Κύριον Σταμάτην Οἰκονόμου καὶ τὸν καπ. Ἰωάννην Παλέση, καὶ κύριον Ἀναγνώστην Δουζιῖναν, οἱ ὅποιοι καὶ διὰ ζώσης φωνῆς νὰ ὀμιλήσουν, καὶ δίδοντες ἀκρόασιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν λεχθέντα, σὰς παρακαλοῦμεν νὰ δεῖξετε προθυμίαν, δίδοντες εἰς τὴν τιμιότητά των τὰ ὅσα ἤθελον ζητήσῃ, ὅπου μὲ τὴν ταχεῖαν των ἐπιστροφὴν ὅσον τάχος νὰ τὰ ἐξαποστειλωμεν τῶν ἀδελφῶν, ἐφοδιάζοντές τους καὶ μὲ ἄλλα στρατεύματα πρὸς βοήθειάν των, καὶ πρὸς ὄλεθρον τῶν ἐχθρῶν βαρβάρων Μουσουλμάνων. Εἴμεθα παραβέβαιοι, ὅτι κατὰ τὸν ζῆλον τῆς ἀδελφότητος θέλετε προθυμοποιηθῆ, καθότι οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐκεῖ εἰς Κόρινθον, κάθηνται ἀργοί· καὶ μὴ τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην μένομεν ἀδελφικῶς

Οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ σας
Δημογέροντες τῆς νήσου Πόρου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς (Τ. Τ.)

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἐνδοξότατοι, γενναϊότατοι ἀδελφοί, προσετώτες καὶ Καπε-
ταναῖοι τῆς γῆσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι.

Τῷ ἁ. Σωτηρίῳ ἔτει, Ἀπριλίου 19, Ἄργος.

Ἐκ φήμης ἐπληροφόρηθητε ὅσα διατρέχουσιν ἐνταῦθα, τὰ ὅποια ὅλα φέρουσι γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνουσιν αἱ χαροποὶαὶ εἰδήσεις. Τὰ τοῦ Μορέως εἰσὶ τ' ἀκόλουθα· ὁ στρατὸς ὀποῦ πολιορκεῖ τὴν Τριπολιτσάν εἶναι ἰκανός, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνει· οἱ στρατιῶται στέκονται γενναῖοι, ὥστε εἰς δύω ἐκστρατείας, ὀποῦ οἱ ἀγαρινοὶ ἠθέλησαν νὰ κάμουν, ἐπέστρεψαν κατατροπωμένοι, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὴν τελείαν φθορὰν τους, διότι, ὡς ἐπληροφόρηθημεν, εἰς Τριπολιτσάν εὐρίσκονται ὑστερημένοι καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ ὑπέπεσαν εἰς μεγάλας διαφωνίας ἐν τῷ ἀναμεταξύ των. Τὸ κάστρον τῆς Κορίνθου εἶναι σφοδρῶς πολιορκημένον, καὶ περιμένουσιν οἱ Ἕλληνές μας ἀνυπομόνως τὴν κατάλληλον στιγμήν διὰ νὰ κάμωσι τὴν ἐφοδον. Ἰδοῦ ὀποῦ σᾶς περικλείομεν καὶ τὰς εἰδήσεις τῆς Ἡπείρου (α) τὰς ὁποίας βλέπετε πόσον χαροποὶαὶ εἶναι· μὴν ἀμφιβάλλετε ποσῶς εἰς αὐτάς, διότι τὰ ὑποκείμενα ὀποῦ μᾶς γράφουν εἶναι σημαντικὰ καὶ φιλαλήθη. Ὅποιασδήποτε ἄλλας εἰδήσεις λάβωμεν σᾶς εἰδοποιουμέν· μένει λοιπὸν εἰς τὴν ἐνδοξότητά σας νὰ φροντίζητε τὸ ἴδιον.

Σᾶς ἀκριβοασπαζόμεθα καὶ μένομεν

Γκίκας Μπότσης.—Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος.—Χα-
ραλάμπης Μπεροῦκας.—Ἀρσένιος Κρέστας.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης

(α) Δὲν εὐρέθησαν αὐταί.

Τοῖς φιλογενέσιν Γεώργ. Πάνου μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν
Καπετανάλων Σπετσιωτῶν καὶ λοιπῶν εὐρίσκομένων
εἰς πολιορκίαν Μογεμβασίας — Τὴν Εὐγενίαν σας
ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι προσκυνοῦμεν.

Ἐρωτῶντες περὶ τῆς ποθεινοτάτης υἰγείας σας, σὰς
φανερόνομεν ὅτι πληροφορίαν καθαρὰν ἔχομεν, πῶς τὰ
κάστρα Μεθώνης, Κορώνης καὶ Νεοκάστρου, πολλὰ γενε-
μένα ὄντα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ζαερέδες καὶ ἀπὸ
τὴν πολιορκίαν τῶν στρατευμάτων μας, εὐρίσκονται εἰς
μεγάλην ἀπελπισίαν, ὅπου δύο τρία πλοῖα νὰ ἀναφανοῦν
εἰς τὰ ἐκεῖνα μέρη, ἀφεύκτως παραδίδονται· μάλιστα τὸ
Νεόκαστρον, ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι πάντῃ ὑστερημένον τῆς
ἀναγκαίας δυνάμεως καὶ τῶν ζαερέδων. Τὰ αὐτὰ μᾶς
γράφει καὶ ὁ ἐνδοξότατος Πετρόμπεης ταύτην τὴν σιγ-
μὴν· διὰ τοῦτο ὡς ἀναγκαῖον μᾶς φαίνεται καὶ εὐλογον
νὰ ἐγένετο ἓνα τοιοῦτον κίνημα, ὅπου ἀφίνοντες αὐτοῦ
τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν, τὰ περιττὰ νὰ ξεκινήσουν δι' ἐ-
κεῖνα τὰ μέρη, καὶ ἐκεῖ ἠμποροῦμεν νὰ εὐρωμεν καὶ ἀρ-
κετὰ μπαρουτόβολα νὰ εὐκολύνωμεν κάθε ὑπόθεσιν, ἐ-
πειδὴ ἀπ' αὐτὰ ἔχομεν μεγάλην στενότητα, μὴν εὐρί-
σκοντες εἰς κανένα μέρος, καὶ ἡ εὐγενία σας ὡς ἀρ-
κετοὶ γνωρίζετε ὅτι ἓνα τοιοῦτον εἶναι ὠφελιμώτατον καὶ
ἀναγκαῖον. Εἶναι δὲ χρεῖα νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ κίνημα, διὰ νὰ
ἐλευθερωθοῦν καὶ τὰ στρατεύματά μας ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου ἔ-
χουν πολιορκημένα αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ νὰ τρέξουν ἄλλα-
χοῦ πρὸς συμμάχια ἄλλων στρατευμάτων μας. Περιτ-
τὸν εἶναι νὰ ταυτολογῶμεν, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι στέ-
κεσθε μὲ καλὴν πρόβλεψιν καὶ μεγάλην δικαιοσύνην εἰς
τὰ πάντα, ὡς εἰδήμονες τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκεῖνο ὅπου
κρίνετε εὐλογον διὰ τὸ Γένος καὶ τὴν Πατρίδα ἐνεργή-
σετε. Ἐλάβαμεν, Καπετὰν Δημητράκη, καὶ τὸ γράμμα
σας, καὶ δι' ὅσας χαροποιὰς εἰδήσεις μᾶς διδέτε πολλά

ἐχαροποιήθημεν, καὶ εἶθε ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀκούσωμεν αἴσιον τέλος καὶ καλὴν ἔκβασιν εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν μας, κατὰ τὴν ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν μας. Λάβετε καὶ τὸ ἔσθθεν περικλειόμενον, ὁποῦ τούτην τὴν σιγμὴν τὸ ἐλάβαμεν, καὶ πρέπει καὶ ἡ εὐγενία σας, Καπετὰν Δημητράκη, νὰ παρακινήσῃς καθ' ὅλους τοὺς τρόπους τοὺς ἀδελφούς Καπεταναίους Σπετσιώτας, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν πηγαϊμόν τους μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ὄντες πολὺ ἀναγκαῖοι μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, εἰς τὴν κατάστασιν ὁποῦ εἶναι, μὲ μίαν βάρκαν θέλει παραδοθῆ ἀφεύκτως, καὶ θέλει εὔρομεν ἐκεῖ ἀρκετὸν μπαρουτόβολον, καθὼς εἴμεθα πληροφορημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Ταῦτα καὶ μένομεν

Τῆ 20 Ἀπριλίου 1821, Μιστράς.

Προθυμότετοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι προσετοὶ τοῦ Μιστράς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς (Τ. Σ.)

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι καπ. Γεώργι Πάνου καὶ ἐπίλοιποι
Σπετσιῶται καπεταναῖοι σᾶς προσκυνοῦμεν. (α)*

Πόσον ἀναγκαῖος εἶναι ὁ πηγαϊμὸς τῶν караβίων κατὰ τὰ μέρη Πάτρας διὰ νὰ πιασθῆ ὁ ἐκεῖ κόλπος, καὶ εἰς τὰ Μεθωκόρωνα σᾶς ἔγεινε γνωστὸν ἀπὸ διάφορα γράμματα καὶ τοῦ Πετρόμπεη καὶ ἐδικά μας, καὶ τούτην τὴν στιγμήν ἐλάβομεν γράμματα νέα ἀπὸ Πετρόμπεην καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ μᾶς γράφουν ὅτι ἕως ὥρας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ναυπάκτου καὶ Μεσολογγίου εἶναι ἐκβαλλόμενοι ὡς χίλιοι διακόσιοι Τοῦρκοι, καὶ ὑποπτεύονται μή-

(α) Πρὸς τοὺς πολιορκητὰς τῆς Μονεμβασίας ἀποτείνεται καὶ αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ὡς καὶ ἡ προσηγηθεῖσα.

πως ἐκστρατεύσουν καὶ ἄλλοι, καὶ τότε ὅλη ἡ δουλειά μας δὲν ὑπάγει καλά. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, πρέπει νὰ ταχύνετε τὸ κίνημα τῶν καραβιῶν· καὶ ἂν ἀπ' αὐτοῦ δὲν περισσεύουν, νὰ γράψετε εἰς Ἵδραν καὶ Πέτσας διὰ νὰ ὑπάγουν ἀπ' ἐκεῖ ὀκτώ καράβια νὰ πιάσουν τὸν ἐκεῖ κόλπον. Ἐπῆγε καὶ ἐν Ἵδραϊκὸν ἀπὸ Ζάκυνθον, ὅμως αὐτὸ τί νὰ κάμῃ μόνον; Ὅθεν πρέπει αὐτοῦ τὸ συντομώτερον νὰ ὑπάγουν καὶ ἄλλα τρία ἢ τέσσαρα εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς μεγάλην στενότητα, καὶ μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, τὸ ὁποῖον, ἂν φανοῦν μόνον καράβια, θέλει παραδοθῆ. Ταῦτα λοιπόν, ὡς ἀναγκαῖα, ἀδελφοί, πρέπει νὰ τὰ προβλέψητε ἢ εὐγενία σας ὡς φιλογενέστεροι τῶν ἄλλων, διότι τὰ ἥρωϊκά σας φερσίματα ἔγειναν γνωστὰ τοῖς πᾶσιν.

Ἐλπίζομεν ὅτι, ἐπειδὴ σας ἐστάλη καὶ ἐπὶ ταῦτο ἄνθρωπος ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Μεθώνης καὶ τοῦ Πετρόμπεη, νὰ ἐκάματε τὴν πρόβλεψιν καὶ νὰ ἐξεκινήσατε καράβια. Μ' ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ πάλιν ἐλάβομεν γράμματα, διὰ τοῦτο σας ξαναενθυμίζομεν, προσμένοντες διὰ τοῦ ἰδίου πεζοῦ νὰ μάθωμεν τὴν διὰ τὰ εἰρημένα μέρη ἐκστράτευσίν των. Τὰ στρατεύματά μας εἰς Τριπολιτσάν θριαμβεύουν, καὶ χθὲς μᾶς ἔγραφον οἱ καπεταναῖοι ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ὅτι ἐκβῆκαν ἀρκετοὶ ἐχθροὶ ἀπὸ Τριπολιτσάν καὶ ὑπῆγαν ἐναντίον τοῦ στρατεύματός μας, οἱ δὲ καπεταναῖοι καὶ στρατιῶται, τακτοποιηθέντες, ὤρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμήσαντες ἀνδρείως, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν πλησιάζαντες εἰς Τριπολιτσάν, ὅπου ἐξῆλθον καὶ ἄλλοι ἐχθροί· ὅθεν οἱ ἰδικοὶ μας πάλιν τακτοποιηθέντες καὶ πολεμήσαντες, τοὺς κατεδίωξαν, πλησιάζαντες τόσον εἰς τὸ κάστρον, ὅσον ἔφθαγε κανόνι, καὶ διέκριναν τὰς γυναῖκας ἀπὸ τοὺς ἀνδρας καὶ ἤκουον τὰς φωνὰς των· τόσον

δὲ ἐνθουσιασμόν ἔλαβον, ὥστε ἂν ὅλα τὰ στρατεύματα ἦσαν ὁμοῦ, ἤθελαν ἐμβῆ ἕως μέσα. Τοὺς αὐτόθι εὐρισκομένους Μανιάτας καπεταναίους ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τοὺς ὁποίους, μὴν ἔχοντες αἰτίαν, δὲν γράφομεν χωριστά. Ταῦτα καὶ μένομεν.

1821 Ἀπριλίου 23, Μιστρά.

(Τ. Σ.) *Οἱ Προεστοὶ τοῦ Μιστρά.*

Π. ἀπὸ Μαραθωνῆσι μᾶς γράφουν, ὅτι ἐπιάσατε μίαν φρεγάδαν καὶ ἐν βρῖκιον φορτωμένα μονιτσιόναϊς, καὶ ἄμποτε νὰ ἦναι βέβαιον (α), ὅτι εἴμεθα διόλου ὑστερημένοι ἀπὸ μπαρουτόβολον, καθὼς καὶ ἀπὸ ἀτσαλόπετρα, καὶ ὄπου καὶ ἂν ἐγράψαμεν, δὲν εὐρέθησαν. Ὅθεν διὰ τοῦ αὐτοῦ πεζοῦ προσμένομεν νὰ μᾶς ἰδεάσητε, διὰ νὰ στείλωμεν ζῶα νὰ σηκώσωμεν μερικά, νὰ καταφθασθῶμεν ἀδελφοί!

Τῆς εὐγενείας σας.

Υ. Γ. Πέντε καὶ ἕξ καράβια διὰ τὴν Πάτραν ἐξαρχοῦν, καὶ ἄλλα τρία ἢ τέσσαρα διὰ τὰ Μεθωκόρωνα, ὅτι εἶναι εἰς μεγάλην σενότητα, καὶ μάλιστα τὸ Νεόκαστρον, ὡς σὰς γράφουν, καὶ πλέον κάμετε τὴν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν ὡς φιλογενεῖς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης

(α) Βεβαιότατον. Ὅρα παρούσης Συλλογῆς τόμον Β'. Μέρου Πέμπτον, Τμήμα Δεύτερον, *Ναυτικά Ἡμερολόγια* τὸ α. καὶ β'. τῶν ἡμερολογίων τοῦ Ἀναργύρου Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου καὶ Γεωργίου Χ. Ἀνδρέου, ὅπου ἐξιστοροῦνται τὰ περὶ τῆς ἀλώσεως ἐνὸς βρικίου καὶ μιᾶς κορβέτας εἰς Μῆλον καὶ Κίμωνλον ὑπὸ τῶν Σπετσιοτῶν τὴν 11 καὶ 13 Ἀπριλίου ε. ε. Αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα πολεμικὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, αὐτανδρα κυριευθέντα

Φιλογενέστατοι καὶ γενναϊότατοι καπεταναῖοι οἱ διὰ Ξη-
ρας καὶ θαλάσσης πολιορκοῦντες τὴν Μογεμβα-
σία, εἴητε θεόθεν θριαμβεύοντες.

Σήμερον πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐλάβομεν ἕν γράμμα σας,
ὅπου πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Μιστριώτας ἐγράφατε, δι'
οὗ ἐπληροφορήθημεν τὰ ἥρωϊκά σας φρονήματα καὶ γεν-
ναῖα κατορθώματα, καὶ τὴν μικροψυχίαν καὶ δειλίαν τῶν
βαρβάρων καὶ οὐτιδανῶν ἀγαρινῶν, καὶ ἐλπίζομεν διὰ
τοῦ ἰσχυροῦ πλόκου καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων
ἐντὸς ὀλίγου νὰ μᾶς χαροποιήσετε μὲ τὴν τελείαν πα-
ράδοσιν αὐτῶν· ἤδη δὲ σᾶς φανερόνομεν ὅτι σήμερον ἐπί-
τηδες ἔστειλα τὸν κουμπάρου μου Κύριον Ἀναγνώστην
Δεσποτάκον, ὅστις θέλει σᾶς εἰπῆ διὰ ζώσης περὶ πάντων,
καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη διὰ τὸν πολιορκισμὸν καὶ ταχὺν
ἀφανισμὸν τῶν ἐνταῦθα βαρβάρων νὰ ἔλθωσι μέρος τῶν
αὐτοῦ στρατευμάτων, ὡς περιττὸν νὰ εὐρίσκηται αὐτόθι,
ἐλπίζομεν νὰ ταχύνητε καὶ αὐτῶν τὴν ἐκστράτευσιν.
Πρὸς τούτοις εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς τοὺς γενναίους Καπε-
ταναίους τῶν καραβίων, ὅτι σήμερον ἐλάβομεν γράμ-
ματα παρὰ τῶν Πατρέων καὶ ἄλλων τῶν ἐκεῖσε μερῶν,
οἵτινες μᾶς λέγουσιν ὅτι κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο Πάτρας
καὶ Βοστίτισης περιτριγυρίζουσιν δύο παλαιόξυλα μὲ Σκο-
δριάνους, τὰ ὅποια κανονιάρουσιν καὶ δειλιάζουσιν τοὺς ἐκεῖ
εὐρισκομένους καὶ λεηλατοῦσιν τοὺς τυχόντας ἀδελφοὺς·
διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν φιλογενεϊάν σας, ὅπου ὄ-
σον τάχος ν' ἀποφασίσετε νὰ σταλθῶσιν εἰς ἐκεῖνα τὰ
μέρη τρία ἢ τέσσαρα καράβια, ὅπου καὶ ἐκεῖνα νὰ παρα-
λάβωσι καὶ τὰ νερὰ νὰ φυλάξωσι διὰ τινὰ εἰσοδὸν τινῶν

ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὸν ναυτικὸν ἀγῶνα· τὰ δὲ κατὰ τὴν
Μῆλον καὶ Κίμωλον γεγονότα ταῦτα ἐξέχουσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ
ἱστορίᾳ ὡς τὸ πρῶτον ἐνάλιον κατόρθωμα τῶν νέων Ἑλλήνων.

βαρβάρων. Αὐτὸ στοχαζόμενοι ἀναγκαιότατον, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ὅσον τάχος ἡμεῖς ἐλπίζομεν ἄχρι τοῦδε νὰ τὰ ἐξεκινήσατε ὡς ἀναγκαῖα. Τὰ βασιλικά ὁποῦ κατὰ τοῦ Ἄλῃ Πασσᾶ ἔχουν σαλῆ, εἶναι ὅλα εἰς τοὺς Βούλκους, ἐπειδὴ ἔμειναν χωρὶς ἀνθρώπους, καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν Πρέβεζαν ἕως τὸ Βιβάρι (α), καὶ πῶς ἕως ὥρας δὲν ἐξεστράτευσαν διὰ τὴν παραλαβὴν ἐκείνου τοῦ εὐόλου τὰ ἀνδρεία καὶ θεῖα πλοῖά σας, ἀποροῦμεν. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐνταῦθα καὶ ἐνδυναμωμένοι καὶ προφυλαγμένοι, ἔχοντες τοὺς ἀχρεῖους τυράννους μέσα περισφαλισμένους, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς χαροποιήσωμεν μὲ τὸν τέλειον αὐτῶν ἀφανισμόν. Ταῦτα μὲν ἀδελφικῶς, καὶ ἀνυπομόνως περιμένομεν ἀπόκρισίν σας, δηλωτικὴν τῆς ἀγαθῆς ὑγείας, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης καὶ τῆς τῶν παραβίων ἐκστρατεύσεως.

Ὁ ἀρχιστράτηγος καὶ ἡγετὴς τῆς ἐπιτελείας
 Ἰωάννης Στρατοπέδων Βαλτετσίου.

Τὸ ἀ. ἔτος τοῦ ἐλευθερίου, 25 Ἀπριλίου.

Ἡμεῖς δὲ ἐσμὲν ἀδελφοὶ

Θεόδωρος Κωλοκατράνης.—Διονύσιος Τρουπάκης.—Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.—Ἀγαγγώστης Παπαγεωργίου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοί, διοικηταὶ καὶ ἐγκριτοὶ
 τῶν Σπετσῶν (β).

Κατ' αὐτὰς ἐφθασεν ἐδῶ ὁ Κ. Κοσμάς, τὸν ὅποιον ἐδέχθημεν, κατὰ τὸ πατριωτικὸν χρέος μας, φιλοφρόνως καὶ

(α) Βούλκοι (ἢ Βούρκοι) καὶ Βιβάρι, παραθαλάσσια μέρη εἰς τῆς Ἠπείρου, ἀπέναντι Κερκύρας. (β) Ὅρα Συνοπτ. ἱστορ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελὶς XXIV.

εὐμενῶς· παρὰ τοῦ ἰδίου ἐλάβαμεν ταῖς δύο χιλιάδας πέτραις καὶ τὸ μπαρούτιον ὅπου ἐκ νέου μᾶς πέμπετε· διὸ καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφικὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἄρχοντες, ὅτι νὰ σᾶς ἔγεινε πρὸ ἡμερῶν γνωστός ὁ εἰς τὰς 12 καὶ 13 συγκροτηθεὶς φρικτὸς πόλεμος τοῦ Βαλτεταίου μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν, τοῦ ὁποίου τὰ νικητήρια δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδόθησαν εἰς τὸ γένος ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Ἐν τοσοῦτῳ ὑγιαίνειτε σὺν τῷ Χριστῷ ἀνέστη.

Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοπέδου τῆς Τριπολιτσᾶς.

Τῆ 26 Ἀπριλίου 1821.

Ὁ ἀδελφός

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, καὶ λοιποὶ καπστανατοί.

Φιλογενέστατοι καὶ ἡρωϊκώτατοι ἄρχοντες ἀδελφοί τῆς γῆσου Σπεισῶν.

Ἐκ Βαλτεταίου, τὴν 26 Ἀπριλίου 1821.

Καὶ μὲ ἄλλην μας σᾶς εἶπαμεν τὸν πόλεμον ὅπου συνεκροτήσαμεν μετὰ τῶν τυράννων, σκοτόνοντες ἀρκετοὺς καὶ καταδιώκοντές τους ἕως τῆς μάνδρας τῆς Τριπολιτσᾶς, κόπτοντές τους τοὺς μύλους καὶ τὸ ἥμισυ νερόν. «Ἡ παροῦσα ἀδελφική μας προβλέπει εἰς τὸ νὰ σᾶς εἶπωμεν καὶ νῦν, ὅτι ἡ φιλογένειά σας ἀνέκαθεν εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν ἔργον ἔδειξε τὸν καθήκοντα ζῆλον μ' ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον, διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὸν ἡ Πατρίς καὶ τὸ Γένος σᾶς χρεωστεῖ ἀπείρους εὐεργεσίας, καὶ μετὰ Θεὸν σᾶς ὀνομάζει προνοητὰς καὶ ὡς ἄλλους τροφούς καὶ κηδεμόνας.» — Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ κατεπείγουσα ὁμῶς χρεία μᾶς παρακινεῖ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν καὶ αὐθις ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ εἰς τὸ νὰ προφθάσητε μὲ τὰ πλοῖά σας, τόσον εἰς Πάτρας, ὡς καὶ εἰς Κο-

ρώνην καὶ Μεθώνην, καθότι αὐτὴ ἢ πρόβλεψις καὶ φρον-
τις εἶναι ἐκ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ ὠφελιμωτάτων,
περὶ τῶν ὁποίων καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν, καὶ ἀπὸ
πρώτην σας περιμένομεν νὰ εἰδοποιηθῶμεν τὴν ἐκστρα-
τείαν τῶν πλοίων πρὸς χαρὰν, εὐχαρίστησιν καὶ ὑπο-
χρέωσίν μας. Σήμερον αἰφνιδίως ἕως τρεῖς χιλιάδες
τύραννοι ἤλθον κατεπάνω μας χωρὶς νὰ προειδοποιη-
θῶμεν, καὶ βλέποντές τους ἀνοίξαμεν τὰ στρατεύματά
μας, καὶ ἀμέσως τοὺς ἐτσακίσαμεν καταδιώκοντές τους
ἕως τῆς μάνδρας Τριπόλεως μὲ ζημίαν των ἀπαραδειγ-
μάτιστον. Πόσοι ἐσκοτώθησαν ἄδηλον, καθότι αὐτὰ συ-
νειθίζου καὶ περιλαμβάνου ἀμέσως τοὺς σκοτωθέντας
ὁμοίως καὶ τοὺς λαβωθέντας· ἐξ ἡμῶν δὲ δύο, καὶ ἓνας
Μανιάτης ὁποῦ ἦτον ἄρρωστος, τὸν ὁποῖον ἐσχότωσαν
εἰς τὸ σπίτι, καὶ ἓνας γέρων ἕως 80 χρόνων. Χθὲς
μᾶς ἐπῆραν τὸν μουζδὲ (α) διὰ λόγου, ὅτι ὁ αὐθέντης
Καρατζᾶς, πρίγκιψ, ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ
ἐχαροποιήθημεν ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν διὸ καὶ παρακα-
λοῦμεν ἢ οὕτως ἢ ἀλλέως νὰ μᾶς εἰδοποιήσετε πρὸς χα-
ρὰν μας. Σᾶς προσκυνοῦμεν μὲ σέβας καὶ μένομεν.

Υ. Γ. Γενναιότατοι ἀδελφοί· Σᾶς θερμοπαρακαλοῦ-
μεν νὰ μᾶς προφθάσετε στρουνάρια καὶ μολύβδι, διότι
ἔχομεν μεγάλην τὴν ἔνδειαν καὶ χρεῖαν των.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.— Διοάνσιος Τριπούκης, υἱὸς
τοῦ Μουρτζίνου.— Κυριακούλης Μανρομιχάλης.— Ἀνα-
γνώστης Παπᾶ Γεωργίου.— Δημήτριος Παπᾶ Τσοῆη.—
Παραγιώτης Γιατράκος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέταις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Συγχαρήκια κοινῶς, τὰ Συγχαρητήρια ἢ λέξις τουρκικῆ.

*Γενναϊότατοι καὶ φιλογενέστατοι πρόκριτοι καὶ διοικη-
ταὶ τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ λοιποὶ ἀδελφοί, τῶν
ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.*

Ἐπειδὴ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐμάθομεν καὶ ἐπληροφο-
ρήθημεν ὅτι δύο καράβια τῆς ἐταιρίας ἐφθασαν αἰσίως
εἰς τ' αὐτόθι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἔχοντα ὄπλα, μπα-
ρούτην καὶ μόλυβδον, διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, σὰς παρακα-
λοῦμεν ὡς φιλογενεῖς νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπ' αὐτὰ τὰ
εἶδη τὸ ἐγγρηγορώτερον, τῶν ὁποίων εἰς τὸ παντελὲς ὑ-
στερούμεθα, καὶ ἡ ὑστέρησις τούτων μᾶς ἀπειλεῖ παν-
τελῆ ἀφανισμόν· καὶ ἀνάγκη πᾶσα νὰ μᾶς ἐξαποστεί-
λετε ἱκανὴν ποσότητα ἐκ τῶν τριῶν εἰρημένων εἰδῶν
εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ ἀδελφοῦ κυρίου Πάνου
Σαριγιάννη, καὶ ἡ ἀδελφότης αὐτοῦ θέλει μᾶς τὰ ἐξα-
ποστεῖλει ἀσφαλῶς. « Ἀγαπητοί! τὸ γένος ἡμῶν με-
» τὰ Θεόν ἀπὸ τὴν φιλογενειάν σας ἐλπίζει, καὶ εἰς σὰς
» θάρρος ἔχει καὶ καυχᾶται ὅτι θέλει λάβει πᾶσαν βοή-
» θειαν εἰς κάθε του χρείαν καὶ ἀνάγκην· διὰ τοῦτο
μὴν ἀπαυδῆσετε τὸν καιρὸν, ἀλλὰ μὲ τὸν συνήθη ζῆλον
καὶ προθυμίαν σας νὰ μᾶς προφθάσετε τὰ τοῦ πολέμου
ἐφόδια καὶ ἀπὸ ζαερέδες (α), ὅτι καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ εἶδος
ζαερέδων ὑστερούμεθα. Καὶ μὴν διαλείπετε, παρακαλοῦ-
μεν, τοῦ νὰ μᾶς χαροποιήσετε ἀείποτε τὰ πρακτέα καὶ
ἀνδραγαθίας σας κατὰ τῶν ἐχθίστων τυράννων καὶ γενι-
κῶν ἐχθρῶν μας πρὸς χαρὰν μας, καὶ ἀδελφικῶς ἀσπα-
ζόμενοι μένομεν.

Τῆ 29 Ἀπριλίου, τὸ 4. ἔτος τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, ἀπὸ Βέρβαινα.

Υ. Γ. Προσέτι, ἀγαπητοί! ὑστερούμεθα καὶ τουφεκό-
πετρας, καὶ προφθάστέ μας.

† Βρεσθένης Θεοδώρητος. — † Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγγε-

(α) Τουρκικὴ ἢ λέξις, δηλοῦσα τροφίμα.

λος.— Νικόλαος Δεληγιάννης.— Δημήτριος Καραμάνος.—
Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ γενναϊστάτοι ἀδελφοὶ τῆς Ν. Σπετσῶν (α).

Δὲν ἐκτεινόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐγκωμιάσωμεν τὰ φιλο-
γενῆ φρονήματα, τοὺς παμπόλλους ἀγῶνας καὶ ἡρωϊ-
κὰ διαβήματά σας, τὰ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας τοῦ
Γένους, ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα ἐμπράκτως ἐπιβεβαιού-
σι, καὶ ἡ πρόοδος τῶν ἀνδρείων κατορθωμάτων σας
ἀντηγεῖ καθ' ὅλους τοὺς ὀρίζοντας τῆς στεναζούσης
πατρίδος μας Ἑλλάδος μὲ τὴν συνηγορίαν καὶ ἐγκώ-
μια ὄλων τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν. Καὶ βέβαια ὅποιοι
ἄλλοι ἤθελε καταγραφθῶσιν εἰς τὸν αἰώνιον κατάλο-
γον τῆς δόξης ἐλευθερωταὶ ἐνταύτῳ καὶ εὐεργέται ὅ-
λου τοῦ ἔθνους, εἰμὴ τὰ ὀνόματα ὑμῶν; Ἰδοῦ, ἀδελ-
φοὶ καὶ γενναῖοι ἄνδρες, πανταχοῦ ἤνοιξε τὸ στάδιον
τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ δὲν μένει ἄλλο παρὰ ἡ κοινὴ
σύμπνοια, ἡ γενναιότης καὶ ἀμοιβαία ἐκάστου τῶν με-
λῶν δυνατὴ βοήθεια, κατ' ἐξοχὴν δὲ, ἡ θαλάσσιος δύ-
ναμις, τὴν ὁποίαν ἡ πατρίς δὲν περιμένει εἰμὴ παρ' ὑ-
μῶν τῶν γενναιοτάτων, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι, δυ-
νάμει τοῦ ἀκαταμαχήτου ὅπλου τοῦ τιμίου Σταυροῦ,
συγχρόνως καὶ ἐν καιρῷ κινουμένων τῶν διὰ ξηρᾶς
καὶ θαλάσσης δυνάμεων, θέλομεν ἀναμφιβόλως καθυ-
ποτάξει τοὺς θηριώδεις καὶ ἀπανθρώπους τυράννους
μας. Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ τύ-
ραννοι εἶναι ὀλίγοι μὲν τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' εἶναι προφύ-

(α) Συνοπτ. Ἱστορ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXVII.

λαγμένοι ὑπὸ ἀσφαλῶν φρουρίων, θεμένων εἰς τὰς δυνατωτέρας θέσεις τῆς Πελοποννήσου. Ἡμεῖς μολαταῦτα δὲν ἐλείψαμεν, καὶ τοὺς ἔχομεν μὲ τὴν διὰ ξηρᾶς δυνάμιν μας στενὰ πολιορκημένους, θανατόνοντες πολλοὺς εἰς ὄλας τὰς προσβολὰς των, ὥστε εἰς τόσῃ στενοχωρίαν ἐκατήντησαν, ὅπου νὰ μὴν ἔχουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖά των οὔτε διὰ 20 ἡμερῶν διάστημα, οἷτινες εἶναι οἱ κατὰ τὰ φρούρια Κορώνης, Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου· τὰ δὲ τοῦ Ναυπλίου καὶ Μονεμβασίας εἶναι βεβαιότατα παρ' ἡμῶν καὶ ἀνδρείως καὶ ἐμφρόνως πολιορκημένα, ἀλλ' ὡς δυνατώτερα καὶ περισσότερον τῶν ἄλλων ἐφωδιασμένα ἀπὸ τροφᾶς, πιθανὸν εἶναι νὰ ἐκτανθῇ διὰ ἰκανὰς ἡμέρας ἢ ἄλωσις των· τὰ τῆς Κορώνης ὁμως, Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου, τοῦτο μὲν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον, ἄλλο δὲ, ὅτι εἶναι πολλὰ στενοχωρημένον ἀπὸ ζωοτροφίας, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς εἰδήσεις ὅπου ἔχομεν, καὶ ἅμα ὅπου φανῆ πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ μία θαλάσσιος δύναμις, θέλουν παραδοθῆ. Διὰ τοῦτο ἐξαποστέλλομεν κοινῇ ψήφῳ τοὺς παρόντας φιλογενεῖς Διονύσιον Κορνῆλιον καὶ κύριον Τριγκέταν, οἷτινες θέλει σᾶς πληροφορήσουν διὰ ζώσης φωνῆς περὶ πάντων.

Προθυμοποιηθῆτε λοιπόν, κινήσετε ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ, πλεύσετε ὡς ὑψιπέται ἀετοὶ, καὶ φανῆτε ἐμπροσθεν τῶν ῥηθέντων φρουρίων· καταφλογίσατέ τα μὲ τοὺς πυροβόλους κεραυνοὺς σας, ἅτινα ἀφεύχτως θέλουν κλίνει τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνδρίας, καὶ ὑμεῖς θέλετε φανῆ εὐεργέται τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ Γένος θέλει σᾶς στέφει δικαίως μὲ τοὺς στεφάνους τῆς δόξης, καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη θέλουν σᾶς ἐπαινέσει. Καὶ οὕτω γινομένης τῆς τούτων ἀλώσεως, τὰ ἐκεῖ στρατεύματα μὰς θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀ-

φευκτον κυρίευσιν τῶν κατὰ τὴν στερεάν πολιορκημε-
νων μερῶν. Ἐρῶσθε καὶ ἀνδρίζεσθε.

Ἐκ Καλαμάτας, τῆ 29 Ἀπριλίου 1821.

Ὁ ἀδελφός, ἡγεμῶν καὶ ἀρχιστράτηγος

ΠΕΤΡΟΜΠΕΒΕ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἡ ἐν Καλαμάτῃ Μεσσηνιακὴ Σύγκλητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναϊότατοι ἀδελφοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Σπετσιῶται.

Ὑστερημένοι διόλου ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, βιαστικὸς
ἦλθον ἐπὶ τούτου ἐδῶ, διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ἐξοικονο-
μήσωμεν, καθὼς ἀπὸ τὸ κοινὸν γράμμα θέλετε μάθει-
διὸ, ἀδελφοί, καταφθάσετε μας ἀπὸ μπαροῦτι καὶ τουφε-
κόπετραις, ἂν σᾶς εὐρίσκωνται, διότι εἴμεθα πάντῃ ὑστε-
ρημένοι, ὁμοίως καὶ ἀπὸ ζαερέδες. Δὲν σᾶς ἐκτείνομαι
περισσότερον, ἐπειδὴ καὶ γνωρίζετε τ' ἀναγκαῖα τοῦ πο-
λέμου πόσον εἶναι βιαστικά καὶ ὠφέλιμα, καὶ ὅσον τά-
χιστα νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσα εὐρεθοῦν, ἐπειδὴ καὶ εἴ-
μαι βιασμένος νὰ ἐπιστρέψω πάλιν εἰς Βέρβαινα· καὶ κα-
τασπαζόμενός σας, ἐν βίᾳ, μένω.

Καὶ ἂν ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἄνωθεν δὲν εὐρίσκωνται, μὲ γράμ-
μα σας συστατικὸν νὰ τὸ συνοδεύσετε διὰ τὴν Ὑδραν.

2 Μαΐου 1821, Λεωνίδιον.

Εἰς τοὺς ὀρισμούς σας, ἀδελφοί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι πρόκριτοι καὶ διοικη-
ταὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν καὶ λοιποὶ ἀδελφοί.*

Καὶ τὴν προχθὲς μὲ ἄλλην μας, ἀγαπητοί, σὰς ἐφα-
νερόναμεν τὴν ἄκραν ἔλλειψιν ἐφοδίων πολέμου καὶ
ζαερέδων, ὅτι παντελῶς ὑστερούμεθα καὶ ἡ τούτων
στέρησις μᾶς ἀπειλεῖ παντελῆ ἀφανισμόν, καὶ ὅτι νὰ
μᾶς προφθάσετε εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ Κυρ
Πάνου Σαριγιάννη. Δὲν λείπομεν καὶ αὖθις, ἀδελφοί,
νὰ σὰς γράψωμεν παρακαλοῦντες ὅτι νὰ ταχύnete τὴν
ἀποστολὴν μολύβδου, μπαρούτης, τουφεκοπετρῶν καὶ
ζαερέδων, ὁμοίως καὶ ὀπλων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κυρ Δημήτριος
Καραμάνος στέλλεται εἰς Λεωνίδι νὰ συνάξῃ ἀκόμη
στρατεύματα, τὸν ἐδιορίσαμεν νὰ στείλῃ καίτια μὲ ἄν-
θρωπον διὰ νὰ τοῦ δώσετε ἀπὸ τὰ ἄνωθεν εἶδη, καὶ νὰ
τὰ ἐκβάλῃ εἰς Ἄστρος, εἰς παραλαβὴν τοῦ Κυρίου Πά-
νου Σαριγιάννη· διὰ τοῦτο σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς
προφθάσετε ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ὅτι μεγάλως ὑστερούμεθα
καὶ ἡ στέρησις των μᾶς ἀπειλεῖ παντελῆ ἀφανισμόν,
ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας θέλομεν κάμει τὸν τέ-
λειον πλόκον Τριπολιτσᾶς· καὶ περιπλέον, ἀδελφοί, δὲν
περιττολογοῦμεν, ὡς ἀρκετοὶ ὁποῦ εἴσθε, καὶ ἀδελφικῶς
ἀσπαζόμενοι μένομεν.

Τῆ 30 Ἀπριλίου, τὸ ἀ. ἔτος τῆς ἐλευθερίας μας, Βέρβαινα.

† Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγγελος. — † Βρεσθένης Θεοδόρη-
τος. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Νικόλαος Δεληγιάν-
νης. — Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος. — Παραγιώτης Για-
τράκος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Τὴν 30 ἀπελθόντος σημειωμένην ἀδελφικὴν σας σήμερον ἔλαβον· ἐχάρην τὸ αἴσιον τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας σας, εἶδον τὰ γραφόμενά σας καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἥρωϊκὴν προθυμίαν σας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν φουσεκίων καὶ πετρῶν, τὰ ὁποῖα μένουσιν εἰς Μύλους Ναυπλίου, καὶ ἐδόσαμεν ὄρδινον νὰ τὰ στείλωσιν εἰς Βέρβαινα, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς ὅποιον μέρος τοποθετηθῶμεν· «διὰ καὶ σας εὐχαριστοῦμεν, κηρύττοντες ἀναγράφτους τὰς χάριτας.» Εἶδον τὸν ἥρωϊσμόν καὶ ἐνθουσιασμόν τῆς ψυχῆς σας καὶ τὰς ἀγαθὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας εὐκρινῶς δίδετε· ἐγὼ καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ καπεταναῖοι, εἰς ὅ,τι δυνάμεθα, κουσοῦρι (α) δὲν ἀφίγομεν νὰ γίνῃ, προθυμοποιούμενοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν μας καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γένους, καὶ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ πεπεισμεθα νὰ ἀξιωθῶμεν ταχέως τῶν ἐφετῶν τῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἄρχοντες, ἀνέκαθεν ἐδείξατε φιλανθρωπίαν καὶ γενναιότητα, μετὰ ζήλου ἀπαραδειγματίστου, εἰς τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Γένους, διὰ τὰ ὁποῖα αὐτὰ δικαίως ἀπαιτοῦνται οἱ ἁμαράντινοι στέφανοι εἰς τὴν φιλογενειάν σας, καὶ πολὺ περισσότερον ὅταν ἀποσταλῶσι τὰ πλοῖά σας διὰ τὴν πολιορκίαν κάστρων Μεθωκορῶνων καὶ κόλπου Πάτρας, διὰ τὸ ὅποιον αὐτὸ καὶ ἤδη κοινῶς παρακαλεῖσθε, ἂν δὲν ἦναι ξεκινημένα τὰ αὐτὰ πλοῖα, ὅσον τάχος νὰ ξεκινήσωσι, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία τῶν πλοίων ἀναγκαιοτάτη καὶ ὠφέλιμος εἶναι, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν. Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ αὐξήσωμεν τὰ στρατεύματά μας, καὶ νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὸ κέντρον· καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία μας προσπα-

(α) Τουρκικὴ ἢ λέξις, δηλοῦσα τὸ μομφῆς ἄξιον ἢ ἐλλειπές.

θοῦμεν νὰ γίνῃ καὶ τακτικωτέρα, πεπεισμεθα νὰ ἐμφανισθῶμεν καὶ καρποφόροι, καὶ ὅ,τι ἐνέργειαν κάμωμεν, ἀκολούθως σὰς εἰδοποιῶμεν· καὶ προσκυνουντές σας μένομεν.

Τῆ 3 Μαΐου 1821, Χρυσοβίτσι.

ΘΕόδωρος ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΚΑΝέλλος ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις καὶ γενναίοις ἀδελφοῖς τῶν Νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ὑφῶν.

Γενναῖοι ἀδελφοί, χαίρετε.

Τὰ γενναῖα θαλάσσια διαθήματά σας καὶ αἱ ἥρωϊκαὶ ἀνδραγαθίαι σας μᾶς ἔγειναν γνωσταὶ καὶ διὰ τῆς κοινῆς φήμης καὶ ἐξόχως διὰ τῶν γραμμάτων σας, καὶ ὑπερεχάρημεν ὑπερεπαινοῦντες ὄχι μόνον τὸν θερμὸν ζῆλον τῆς φιλογενείας σας, ἀλλὰ καὶ τὸ ζωηρὸν φρόνημα τῆς ἑλληνικῆς γενναιότητος καὶ μεγαλοψυχίας σας, καὶ εἶθε ἡ Ὑψιστος δύναμις νὰ σᾶς ἀναδείξῃ καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος νικητὰς καὶ τροπαιοῦχος κατὰ τοῦ βαρβάρου τυράννου τῆς Πατρίδος μας, κατὰ τοῦ ὁποίου, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, θριαμβεύομεν γενναίως, ἔχοντες στενὰ πολιορκημένους τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰ κάστρα καὶ εἰς τὴν Τριπολιτσάν, καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὀλίγου νὰ τοὺς κατατροπώσωμεν κατὰ κράτος καὶ νὰ καθυποβάλωμεν τὴν ἐπηρμένην τους ὄφρῦν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ τροπαιοφόρου Σταυροῦ. — Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὁμῶς τούτου συντομωτέρως καὶ εὐκολωτέρως, ἔχο-

μεν ἀνάγκην καὶ θαλασσίου δυνάμεως, ἡ ὁποία ἐξόχως πρέπει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ μέρη, ὅπου οἱ παρόντες φιλογενεῖς ἀδελφοὶ θέλουν σᾶς παραστήσει διὰ ζώσης. Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ εἰσακούσετε καὶ τὰ παρ' αὐτῶν προτεινόμενα, καὶ ν' ἀποφασίσετε ἀμέσως νὰ ἐκπλεύσετε μὲ μέρος τῶν πλοίων σας διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν ἐνταῦθα κάστρων Κορώνης, Μεθώνης καὶ Νεοκάστρου, καὶ διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, διὰ νὰ ἐμποδίζεται ἡ εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὡς καὶ διὰ τὴν κατατρόπωσιν τῶν ἐκεῖσε εὐρισκομένων ἐχθρικῶν πλοίων. Σᾶς πληροφοροῦμεν δὲ, ὅτι ἅμα ποῦ ἤθελε φανῆ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ μικροψύχου καὶ ἀνάνδρου ἐχθροῦ ἡ θαλάσσιος δύναμις σας, ἀμέσως θέλουν κλίνει τὸν αὐχένα ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν μας, καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν τῶν ἀρμάτων μας· ὅθεν, δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος, μὴν ἀμελήσετε καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀναγκαίαν θαλάσσιον ἐκστράτευσίν σας. Δὲν παροτρύνομεν περισσότερο εἰς τοῦτο τὴν φιλογενεῖαν σας, ἐπειδὴ καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἶσθε αὐθόρμητοι εἰς τὸ κοινόν συμφέρον τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος· καὶ ἐν τοσοῦτῳ εἴητε ὑγιαίνοντες, εὐοδόυμενοι γενναίως εἰς τὰς ἐφόδους κατὰ τοῦ γενικοῦ ἐχθροῦ.

Τῆς ὑμετέρας φιλογενείας τῆς ἀδελφότητος

1824 τῆ 3 Μαΐου, Καλαμάτα.

*Ὁλος ὑπογεγραμμένος ἀδελφός σας

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι πρόκριτοι τῆς
Νήσου Σπέτσων.*

Τῆ 8 Μαΐου 1821, Καλαμάτα.

Εἰς τὰς 6 τοῦ τρέχοντος φθάσαντες ἐνταῦθα, ἀντα-
μώσαμεν τὸν Πετρόμπεην Μαυρομιχάλην, καθὼς καὶ
μερικοὺς καπεταναίους Μανιάτας, δηλ. Καπετ. Πανα-
γιώτην Μούρτζινον καὶ Καπ. Γεώργιον Χριστοδουλάκην,
πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνεφέραμεν τὰ ὅσα ἀποβλέπουν εἰς
τὴν καλὴν σύστασιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἀταξίας τῆς δυσ-
τυχοῦς Πελοποννήσου, ὅπου εἶναι ἀπερίγραπτος ταῦτα
καὶ οἱ ἴδιοι τὰ γνωρίζουν, καθὼς καὶ ἡ εὐγενία σας.
Ἄπεφασίσθη λοιπὸν νὰ συγκροτηθῇ κοινὴ συνέλευσις εἰς
Λεοντάρι, καὶ αὐριον κινοῦν δι' ἐκεῖ, ἐνθα θέλει προβληθῇ
εἰς ποῖον μέρος μέλλει νὰ συστηθῇ τὸ Κομιτάτον, εἰς
Καστάνιτσαν ἢ Μιστρᾶν. Λοιπὸν, ἀδελφοί, ἄς σταλθῶσιν
ὑποκείμενα, ὅσα κρίνετε, καὶ ἀπὸ τὴν αὐτοῦ πατρίδα
σας εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν ἔργον, ἵνα κριθῶσι τὰ πλέον ὠφέ-
λιμα περὶ τῆς δυστυχοῦς Πελοποννήσου, ἡ ὁποία πά-
σχει μεγάλως ἀπὸ τὰς ἀταξίας, καθὼς καὶ ἡ εὐγενία
σας τὰ γνωρίζετε. Εὐγενέστατοι, σᾶς ἐπιμαρτύρομαι τὸν
Κύριον, ἂν ἀμελήσωμεν τοῦτο τὸ ἱερὸν καὶ φιλάνθρω-
πον ἔργον, καθ' ὅλους τοὺς τρόπους κινδυνεύομεν. Τὰ
ἴδια ἔργα εἰδοποιοῦμεν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς Ὑδραίοις, κα-
θὼς καὶ ὁ ἴδιος Πετρόμπεης σᾶς γράφει. — Ἐν τοσοῦτῳ
δὲ εἰμι τῆς εὐγενίας πρόθυμος καὶ δούλος.

ἩΛΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς εὐγενεστάτοις Καπ. Γεωργάκη Ν. Λάμπρου καὶ λοιποῖς, καὶ τῇ Καπ. Δημητράκαινα (α) Μπούμπουλη.

Τὴν 9 τρέχοντος σημειουμένην σας εὐχαρίστως ἔλαβον καὶ εἶδον τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν προσταγῶν τοῦ Βρωμομαχμούτη, καθὼς καὶ τὸ πιάσιμόν τους, καὶ σας ἔμεινα εὐχάριστος. Σὰς λέγω μὲ εὐχαρίστησίν μου ἄκραν τὸν ἀκόλουθον χθεσινὸν καὶ σημερινὸν πόλεμον τῶν στρατευμάτων μας μετὰ τῶν τυράννων. Χθὲς, εἰς τὰς 3 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ἐξεστράτευσαν 4,100 τυράννοι καὶ ἐπῆγαν κατὰ τῶν εἰς Βαλτέτσι στρατευμάτων μας, μοιρασμένα εἰς 4 κολλώνας, ἐξ ὧν ἦτον αἱ 2 χιλιάδες τῆς καβαλλαρίας· μοῦ ἐδόθη ἡ εἰδησις καὶ ἀμέσως ἐπῆρα 1300 στρατιώτας καὶ ἐπῆγα εἰς βοήθειάν τους. Οἱ ἐν Βαλτέτσι ἐσφαλίσθησαν εἰς τὰ ταμπούριά τους καὶ ἀνοιξαν

(α) Ἡ Λασκαρίνα Μπούμπουλη ἢ Μπουμπουλίνα καλεῖται Δημητράκαινα ἀπὸ τὸν σύζυγον αὐτῆς Δημήτριον Μπούμπουλην· ὁ Μπούμπουλης δὲ αὐτός ἦν ὁ κατὰ δεύτερον γάμον σύζυγος τῆς ἡρώιδος, φονευθεὶς ἐν τινὶ κατὰ θάλασσαν συμπλοκῇ μετὰ τῶν Ἀλγερίνων, οἵτινες μεθ' ἑλθῆς τῆς βαρβαρικῆς αὐτῶν ὠμότητος πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐπετίθεντο κατὰ τῶν ναυτικῶν μας, μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἐντὸς τῆς μεσογείου ἕως πέραν τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Ὁ θάνατος τοῦ Δημητρίου Μπούμπουλη μαρτυρεῖ ἐν ἀπὸ τὰ ἡρωϊκώτερα τῆς ἐποχῆς ἐνάλια κατορθώματα, διότι καὶ τοὺς ληστὰς ἀπέκρουσε πολλῶ ζημιωθέντας, μόνος πρὸς δύο αὐτῶν καταδρομῆς μαχόμενος, καὶ τὴν νίκην ἔλαβε διασώσας τὸ πλήρωμα καὶ τὸν πλοῦτον ὃν ἔφερεν ἐπὶ τῆς ὀκλάδος αὐτοῦ. Ἐπεσε δὲ κατὰ τὴν ἐσχάτην στιγμὴν τῶν νικητηρίων, ὅτε ἀνυψώσαντος αὐτοῦ ἔνωθεν τοῦ καταφράγματος τὴν ὑψιχένα κεφαλὴν ὅπως ἐποπτεῖται τὸ ἴσχατον τὸν καταβεβλημένον ἐχθρὸν, βολὴ πυροβόλου τὸν κατέλαβεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου καὶ τὸν ἀφῆκεν ἄπνου. Τὸν

Παραγώτης* Γολόπουλος. — Νικόλαος Καράπανος. — Μιχαήλ Κομμνητάς. — Πέτρος Σαλαμῶνος. — Ρήγας Παλαμίδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εἰς Σπέτσας.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ ἀδελφοὶ ἀδελφικῶς προσκυνούμεν.

Χαϊδάρι, 28 Μαΐου 1821.

Σὰς εἰδοποιούμεν, ὅτι χθὲς ἀπὸ μίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἤρχισεν ὁ πόλεμος εἰς τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐπεκράτησεν ἕως τὴν ἑνδεκάτην. Οἱ τύραννοι ἦτον ὅλοι ἐβγαλμένοι ἀπὸ Ναύπλιον, καβαλλαραῖοι καὶ πεζοί, σύροντες καὶ ἓνα κανόνι μαζῇ τους, καὶ ἔπесαν κατ' ἐπάνω μας μὲ μεγάλην ὄρμην εἰς τὴν Ἄρειαν, καὶ ἡμεῖς ἀντιπαρετάχθημεν μὲ γενναϊότητα πρὸς αὐτούς· τῇ δυνάμει δὲ τοῦ Σταυροῦ τοὺς ἐκατατσακίσαμεν, σκοτόνοντες ἀπ' αὐτούς ἕως 25, καὶ πόσοι λαβωμένοι ἀγνοοῦμεν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὑστερήθημεν διόλου ἀπὸ κερσετέ (α), ἐτραβήθημεν μυστικῶ τῷ τρόπῳ ἐνταῦθα, ἕως ὅτου νὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ κερσετέσ καὶ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ἰδίαν πλοκὴν. Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν φιλογενεῖάν σας ὅπου νὰ δώσετε τοῦ ἐπιφέροντος ὄσα φουσεῖκια μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα κατὰ τὸ παρόν. Χθὲς τὸ ἐσπέρας εἶδομεν καὶ μίαν φουμάδαν ἀντίπερα εἰς τὸν δρόμον τῆς Τριπολιτσᾶς, ὅπου καταβαίνει εἰς Ἄργος· μάλιστα ἠκούσθη καὶ ἤχος τουφεκίων, καὶ ὑποπτευθέντες

(α) Πολεμεφόδιον ἐνταῦθα· τουρκικὴ ἢ λέξις, δηλοῦσα πᾶν ὕλικόν, πᾶν τὸ χρήσιμον πρὸς κατεργασίαν ἐπιχειρήματος οὐτινος δῆποτε.

μήπως ἐξήλθε καὶ κανένα πτερόν τῶν τυράνων ἀπὸ Τριπολιτσάν, καὶ διὰ νυκτὸς ἐνωθῶν μὲ τοὺς Ἀναπλιώ-
 τας, ἤθελε μᾶς στενοχωρήσουν εὐρισκομένους χωρὶς
 φουσέκια, παραμερίσαμεν ἕως ἐδῶ, ἕως νὰ πάρωμεν εἰ-
 δησιν τοῦ πράγματος. Διὰ τοῦτο γνωρίζοντες τὴν ἀνάγ-
 κην, παρακαλοῦμεν, ὡς ἀνωθεν, νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ
 τὴν συνειθισμένην σας φιλογένειαν πέντε ἕξ χιλιάδας
 φουσέκια ἢ καὶ μπαρούτι καὶ μερικὰ χαρτῖα, ἐὰν δὲν ἦναι
 ἔτοιμα φουσέκια, καὶ οὕτω νὰ παρακινήσετε καὶ ἡ εὐγε-
 νία σας τὸν κομιστὴν νὰ μᾶς προφθάσῃ ὅσον τὸ τάχος,
 γράφοντές μας καὶ κάθε νέαν εἶδησιν ὁποῦ ἔχετε. Καὶ
 ταῦτα μὲν οὕτως. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς νὰ μᾶς
 στείλετε καὶ δύο τουφεξίδες ἢ ἓνα τοῦλάχιστον, διὰ νὰ
 διορθώη τὰ τουφέκια. Ἐχομεν μεγάλην ἀνάγκην τοιοῦ-
 των, ἐπειδὴ ἔμειναν πολλὰ τουφέκια ἀνεργα· καὶ θεόθεν
 ὑγιαίνετε.

Υ. Γ. Ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς, χάριτι Θεῖα, δὲν
 ἐπειράχθη κανένας εἰς τὸν πόλεμον.

Δούλοι σας

Νικήτας Σταματελλόπουλος.— ὁ ἰδιός σας Ἀρσένιος.—
 Σταῖκος Σταῖκόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γερραιότατοι καὶ φιλογενέτατοι κυβερνήται τῶν νή-
 σων Ἐθρας καὶ Σπετσῶν, χαίρετε (α).

Μὲ τὸ νὰ ἐγνωρίζομεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς πόσον ἀναγ-
 καία εἶναι ἡ προκατάληψις τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διὰ

(α) Ὅρα Τὰ Ἐθραϊκὰ ἢ μέρος τῶν ἐν Ἐθρα σώζομένων
 ἐγγράφων, σελ. 32, ἐν Ἀθήναις 1844.

τῶν φιλικῶν θεοσυντηρήτων πλοίων, νὰ ἐμποδίζωσι τὴν διάβασιν τῶν ἀπὸ τῆς Ἠπείρου ἐρχομένων ἐχθρῶν, οἵτινες ἐπιφέρουσι βλάβην γενικὴν πρὸς ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον καὶ πρὸς ἄλλα γειτνιαζόντα μέρη, διὰ τοῦτο πολλάκις ἐγράψαμεν καὶ ἐπαρακαλέσαμεν τὴν φιλογένοιάν σας ἕνεκα τούτου. Ἐφθασαν, τέλος πάντων, τὰ ἀήττητα πλοιά σας εἰς τὸν κόλπον τοῦτον, καὶ εὐθὺς εἰσηλθον ἔνδον τῶν Καστελλίων ἀνεπηρέαστα, καταδιώκοντα τὰ ἐχθρικά πλοία, τὰ ὅποια, προσορμίσαντα ὑποκάτω τῶν τειχῶν τῆς Ναυπάκτου, μένουσι μέχρι τοῦδε· τοῦτο προὔξενησε μέγαν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐμφύχωσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας. Ἡμεῖς κατὰ χρέος μας ἐγράψαμεν πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους ναυάρχους τοῦ στόλου τούτου, καὶ ἀπεστείλαμεν ἐπίτηδες τὸν εὐπατρίδην Κ. Ἀνδρέαν Λόντον πρὸς δεξίωσιν αὐτῶν· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα ἐμάθαμεν παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀδελφοῦ, ὅτι οἱ κύριοι ναῦαρχοι τὸν εἶπον, ὅτι μὲ τὸ νὰ βλέπωσιν ὅτι ἡ πτώσις τοῦ τείχους τῆς Ναυπάκτου χρειάζεται ἀναβολὴν καιροῦ, δὲν δύνανται νὰ περιμένωσιν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλουσιν ἐξέλθει τοῦ κόλπου καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς ἄλλα μέρη. Τοῦτο, φιλογενέστατοι ἄρχοντες, μᾶς κατέθλιψεν εἰς ἄκρον, καὶ σχεδὸν μᾶς ἀπῆλπισε διὰ πολλὰς αἰτίας, τὰς ὁποίας ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράνη, ἐπειδὴ, τούτου γενομένου, κινδυνεύει ἅπασα ἡ Πελοπόννησος ἐκ τῶν ἐχθρῶν, ὅπου προλαβόντως διέβησαν ἐκ τῆς Ἠπείρου. Προλαμβάνοντες λοιπὸν, σὰς εἰδοποιοῦμεν καὶ σὰς παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ προφθάσετε ὅσον τάχος καὶ νὰ γράψετε πρὸς τοὺς φιλογενεῖς τούτους ναυάρχους νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ διὰ φύλαξιν τοῦ κόλπου, μεχρισότου νὰ κυριεύσωσι τὰ ἐχθρικά πλοία, καὶ νὰ κυριευθῇ κἀνὲν τῶν τειχῶν, ὅτε εὐκόλον νὰ φυλαχθῇ ὁ κόλπος ἀνευ μεγάλης

δυνάμεως. Μὴ παραβλέψετε, παρακαλοῦμεν, τὴν αἴτησιν ταύτην, ὅτι ἀφεύκτως κινδυνεύει ἐν πλῆθος ἀδελφῶν ὁμογενῶν, τὸ ὅποιον δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται ἡ γενναία καὶ φιλογενικὴ ψυχὴ σας. Περιμένομεν λοιπὸν τὴν ἐπιταγὴν ταύτην ὅσον τάχος, καὶ πληροφορίαν περὶ τῆς εὐχταίας ἡμῖν ὑγείας σας. Ἐρρώσθε.

καὶ. Ἰουνίου α.

† Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν.

ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

*Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ Καπεταναῖοι τῆς
Νήσου Σπετσῶν, χαιρετε.*

Τὸ φιλογενές σας μετὰ πλήρους χαρᾶς ἐλάβομεν ὁμοῦ καὶ τὴν κάσσαν μὲ τὰ φουσέκια, καὶ ὑπερευχαριστοῦμεν· λυπούμεθα ὅμως ὅπου εἰς τὸ ἐξῆς μᾶς ἀπελπίζετε διόλου διὰ τὴν ἣν ἠλπίζαμεν βοήθειαν, πλὴν χρεῖα ὑπομονῆς. Ἄν ὅμως ἡ ἐξ ὕψους βοήθεια ἤθελε σᾶς ἐξαποστείλει ἀπὸ κἀνένα μέρος, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ αὐθις ἤθελε μᾶς κάμετε τὴν συνειθισμένην σας βοήθειαν, γνωρίζοντες τὸν πατριωτισμὸν ὅπου σώζετε διὰ τὸ Γένος καὶ διὰ τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς δούλους σας. Γράφετέ μας καὶ κάθε νέαν εἶδησιν.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, σᾶς παρακαλοῦμεν δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος, ἀνίσως κἀνένας Κρανιδιώτης ἢ Καστριώτης ἢ καὶ ἄλλος Μοραίτης ἤθελε καταφύγει εἰς τὴν Νῆσόν σας, γνωρίζοντες τὴν ἐποχὴν καὶ ἀνάγκην ὅπου σήμερον πάσχομεν, εἶναι χρεῖα νὰ τοὺς ἐξώσετε μὲ κάθε δυναστείαν, καὶ ὅσον τὸ ὀγλιγώτερον νὰ μᾶς τοὺς στείλετε ἐνταῦθα, νὰ συνενωθοῦν μὲ ἡμᾶς εἰς πλόκον Ναυπλίου, εἰς δούλευσιν τοῦ Γένους, καὶ μένομεν.

Χαϊδάρη, 1 Ἰουνίου 1821.

Δουλός σας

Νικήτας Σταματελλόπουλος.—Στάϊκος Σταϊκόπουλος.—
Δημήτριος Τσοῦρης.— Ἀρσένιος Κρέστης.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β Γκίνης.

Φιλογεέστατοι Ἄρχοντες, ἔγκριτοι τῆς Νήσου Σπιτσῶν.

Τῆ 2 Ἰουνίου 1821, Ζαράκοβα Τρικέρφων.

Τὰς ἀπὸ 31 ἀπελθόντος σημειωμένας φιλογενεῖς σας σήμερον ἐλάβομεν, καὶ εἶδομεν τὴν κατὰ τοῦ τυραννικοῦ δελινίου (α) νίκην τοῦ θεοφρουρήτου ἑλληνικοῦ Τρινησίου στόλου, καὶ ἄπαντες ὑψώσαμεν χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν ὕψιστον Θεόν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ νὰ ἀκούσωμεν ταχέως τὸν τέλειον ἐξολοθρευμὸν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐστείλαμεν τὰ ἴδια ἀμέσως καὶ πρὸς τοὺς εἰς Ναύπακτον Καπεταναίους πατριώτας σας, πρὸς χαρὰν καὶ εὐχαρίστησίν των. Σὰς πληροφοροῦμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀκόλουθα· ὅτι εἰς τὰς 30 λήξαντος ἐκινήθησαν οἱ τοῦ Λάλα τυράννοι κατὰ τῶν ἐκεῖ στρατευμάτων μας, τὰ ὅποια ἦτον εἰς δύο κολλώνας. Ἡ μὲν μία εἶχε καὶ κανόνια, ὥστε ἐπολέμησαν γενναίως καὶ ἐθανάτωσαν ὑπὲρ τοὺς 100 τυράννους· τὴν δὲ ἄλλην τὴν συνεκρότει ὁ Καπετὰν Γεώργιος Κολιόπουλος, πατριώτης μας, ὁ ὅποιος βλέποντας τὸν αὐτὸν πόλεμον, ἔστειλεν 800 στρατιώτας πρὸς βοήθειάν των, καὶ αὐτὸς, πέρνοντας 300 στρατιώτας, ἐπῆγε κατὰ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ Λάλα, τὸ μὲν ἵνα τοὺς συγχύσῃ τὸν πόλεμον, τὸ δὲ, ἵνα ἠμπορέσῃ νὰ ἐμβῇ εἰς τοῦ Λάλα. Ἐκεῖ ἀπαντήσας τρία καρτέρια (β) τυ-

(α) Τοῦ ἐν Ἐρισσῷ τῆς Μυτιλήνης πυρποληθέντος δικράτου πλοίου τὴν 27 Μαΐου 1821. Ὅρα τὰ προμνημονευθέντα ἡμερολόγια, παρούσης Συλλογῆς τόμον Β'. Μέρος Πέμπτον, Τμῆμα Β'. *Ναυτικά Ἡμερολόγια*. (β) Ἐνέδρας.

ραννικά, αντιπαρετάχθη γενναίως, καὶ τοὺς κατεδίωξε προχωροῦντας εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὥστε ὁ καλὸς καὶ γενναῖος αὐτὸς ἄνδρας μὲ 23 στρατιώτας ἔφθασεν ἕως εἰς τὸν κάμπον, πλησίον τοῦ Λάλα, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐσφάλησαν πεζοὶ καὶ καβαλλαραῖοι, 1000 τύρανοι, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ ἀντιπαρετάχθη καὶ ἐπολέμησε τρεῖς ὥρας χωρὶς μετερίζιον (α) καὶ χωρὶς νὰ ἠμπορέσουν οἱ λοιποὶ στρατιῶται μας νὰ τοῦ δώσουν τὴν παραμικρὰν βοήθειαν. Πόσους ἐσκότωσεν, ἀδῆλον· ἐθανάτωσαν καὶ ἐκεῖνου ἕναν. Εἶτα δὲ, στενοχωρηθεὶς ἀπὸ τὴν καῦσιν τοῦ ἡλίου καὶ ἀπὸ νερὸν, ὡς καὶ οἱ εἴκοσιν εἰς στρατιῶταί του, ἔκαμαν γιουρούσι καὶ χωρὶς νὰ βλαφθῶσιν ἔφυγον ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ περιπατῶντας μίαν ὥραν, ἐτελείωσεν ὁ καλὸς καὶ γενναῖος αὐτὸς ἄνθρωπος, εἶτε ἀπὸ τὴν δίψαν, εἶτε ἀπὸ δαμπλᾶν (β) προελθόντος τοῦ θανάτου του. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς περιγράψωμεν πόσῃ λύπῃν ἔδοσε γενικῶς εἰς ὅλην τὴν Πατρίδα, Γένος καὶ πρὸς ὅλους τοὺς στρατιώτας, καθότι ἐχάσαμεν ἕνα παλληκάρι, ὁποῦ ὁμοίον του εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἦτον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐστέφθη μὲ τοὺς ἀμαράντους στεφάνους τῆς δόξης· διὸ, ἔχοντες μαζῇ μας τὸν ἀδελφόν του, καὶ αὐτὸν ἄνδρα γενναῖον καὶ στρατηγηματικόν, σήμερον τὸν διωρίσαμεν ἀρχηγόν, καὶ τὸν ἐσπέσαμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν στρατόν. Ὅσῃν χαρὰν ἐλάβαμεν διὰ τὸν θρίαμβον τῶν ἀρμάτων μας, ἄλλην τόσῃν λύπῃν διὰ τὴν ὑστέρησιν ἑνὸς τοιοῦτου ἀνδρός. Σήμερον ἐμάθαμεν, ὅτι οἱ ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ ἀδελφοὶ μᾶς στέλλουσι 500 στρατιώτας Κεφαλληναίους, μὲ μερικὰς πολεμικὰς ἀποσκευὰς, οἱ ὅποιοι καὶ ἔρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ἐδι-

(α) Χαράκιωμα ἢ προμαχῶνα· βάρβαρος λέξις. (β) Ἀποπληξίαν· τουργική.

κόν μου στρατόν, και ειμί βέβαιος πώς θέλει φανώσιν
έπωφελείς. Υγιάινετε έν άγαθοίς.

Ό άδελφός σας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διά τόν άκριβές τής αντιγραφής

Έν Σπέτσαις, τήν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ό Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Τοίς ένδοξοφιλογενεστάτοις άρχηγοίς και καπεταναίοις
των θεοσώστων Νησοπέλεων Ύδροσπετσών, των
και κρατόρων τής θαλάσσης.*

Μετά τās ταπεινάς ήμών άδελφικās προσαγορεύσεις,
φανερόνομεν τή ένδοξοφιλογενεία σας όσα έκ του περι-
κλεισθέντος ίσου πληροφορείσθε· διό και ήμείς θερμώς
παρακαλοόμεν άγρύπνοις όφθαλμοίς νά προσέχητε, ά-
δελφοί, δι' αγάπην Θεού, μεγάλως μή (δ μή γένοιτο) τύ-
χη και άπεράσουν οι τύραννοι εις τά έδω, και τότε λά-
βωμεν ταραχήν. Ήμείς βεβαίως πιστευόμεν, ότι ό ιερός
ήμών άγών είναι έκ θείας άποφάσεως, και τώρα αύτη ή
θεία άπόφασις θέλει σας δείξει γενναίους, και τή δυνά-
μει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρου θέλετε καταπον-
τίσει και αύτούς έν τοίς θαλασσίοις ύδασιν, ώσπερ και
άλλους πολλούς, και τότε θέλωμεν ψάλει με τήν Μα-
ριάμ· «Ίππον και αναβάτην έβρίψεν εις θάλασσαν» και
τά έξής. Γενναϊότατοι ήρωες, άπόγονοι των Έλλήνων,
κράτορες τής θαλάσσης, δι' αγάπην πίστεως, γένους τε
και πατρίδος, λάβετε και αύτήν τήν φροντίδα τής τοιαύ-
της προσοχής, και έβρώσθε.

1821 Ιουνίου 3, Βέρβαινα.

Τής ένδοξοφιλογενείας σας υλοι εις τοūs όρισμούς σας
άδελφοί προθυμότατοι

† Ό άγίου Έλους Άρθιμος. — Πάρος Σαριγιάννης —
Παραγιώτης Γραμματικιέσης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γερραῖοι στρατηγοί, χαιρετε.

1821 Ἰουνίου 2, Ὀρδί (α).

Ἐλάβομεν τὸ γενναῖόν σας γράμμα καὶ ἐχάρημεν τὴν ὑγείαν σας· εἶδομεν τὰ ὅσα μᾶς γράφετε· ἀκολουθῶς σᾶς ἰδεάζω, ὅτι ἔστειλα ἐπὶ τούτου ἄνθρωπον διὰ νὰ φέρῃ ἀνθρώπους Σπαρτιάτας, καὶ ἐλπίζω, εὐθύς, νὰ ἔλθουν γρήγορα ἕως 500. Διὰ τοῦτο θέλω σᾶς στείλω αὐτοῦ πολλοὺς, καὶ τότε εὐθύς νὰ κατεβῆτε νὰ σιμώσετε, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ ἐκάμαμεν μπαστούνας ἕως εἰς τὸν Μύλον. Χαίρλιτικά (β) γράμματα μᾶς ἤλθον ἀπὸ Δερβένια, ὅτι τοῦ Χουρσίτ-Πασσᾶ δὲν ἔμεινε τίποτε, ἐπειδὴ τὸν ἐσφάλησαν ἀπὸ τὸν Μύλον ἕως τὸ Σαρανταπόταμον, ἔφαγον τὴν φωτίαν καὶ ἐπῆγαν μερικοὶ εἰς τὴν Μενδενίτσαν καὶ τοὺς ἔκλεισαν. Αὐτὰ ἐστάθησαν εἰς τὴν Ῥούμελην, καὶ ὁ Μπειζαδὲς ἀδίκως τὸν κόπον ἐπῆρε. Σήμερον οἱ ἐδικοί μας ἐπῆγαν κάτω, ὅπου ἐθέριζαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἀλλάξαν μερικά τουφέκια· ἔπειτα ἔφυγον αὐτοὶ καὶ ἐπιασαν δύο κορίτσια καὶ μᾶς εἶπον καὶ αὐτὰ τὴν δειλίαν τους. Ὁ Κολοκοτρώνης ἐσίμωσε καὶ αὐτὸς τὸ ὄρδί του πλησίον μας· καὶ αὐτοῦ μὴν κοιμάσθε, ἀλλὰ πάντοτε ἐργάζεσθε με πνεῦμα ὀρθόν. Στείλετέ μας, εἰς τὴν ζωὴν σας, 200 ζευγάρια τσαρούχια, ὅτι εἴμεθα ξυπόλητοι παντελῶς, καὶ γράφετέ μας συχνά, καὶ μένω.

Ὁ ἀδελφός

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(α) Τὸ ἐν Ἄργει στρατόπεδον. (β) χαροποιά· ἡ λέξις τουρκ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι πρόκριτοι τῆς Θεοσώστου γῆσου Σπετσῶν,
ἀδελφικῶς σὰς χαιρετοῦμεν.*

Σὰς εἰδοποιούμεν, ὅτι γθές, παρασκευή, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ὁ Καπετὰν Νικήτας νὰ ἀπεράσῃ μὲ 150 ἀνθρώπους εἰς τὰ Δερβένια, ὅστις ἐπῆρε τοὺς ἀνθρώπους του καὶ ἐπῆγεν, ἐπειδὴ καὶ ἠκούσθη ὅτι ἐμελλεν ὁ Μεχμέτ-Πασσᾶς νὰ ἔμβῃ μὲ ἀσκέρι (α)· ὡς ἐκ τούτου ἐπῆγαν διὰ νὰ δυναμώσουν τὰ Δερβένια, καὶ μᾶς ἄφησε μοναχούς. Ἄπ' ἄλλο μέρος οἱ ἐδικοί μας συμπατριῶται, Κρανιδιώται καὶ Καστριῶται, καθημερινῶς ἀπὸ 5 καὶ 10 ἀναχωροῦν καὶ ἔρχονται εἰς τὰ αὐτόθι μὲ τὸ νὰ ἀκούουν λουφέδες (β), καὶ ἐμβακάρονται μὲ τὰ καράβιά σας, ὥστε ἀπὸ 350 τουφέκια, ὁποῦ εἴμεθα πρότερον, καταντήσαμεν εἰς τὰ 150. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν, καθὼς καὶ ὄντες ἐκεῖ σὰς τὸ εἶπαμεν διὰ ζωῆς φωνῆς, ὁποῦ νὰ μὴν τοὺς δεχθῆτε διόλου, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀποβάλετε μὲ καταισχύνῃν καὶ δαρμὸν, ἐπειδὴ, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, καὶ αὐτὴ ἡ φροντίς δὲν εἶναι μόνον μερικὴ, ἀλλὰ γενικὴ.— Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐπροστάχθημεν τόσον ἀπὸ τοὺς Ἐφόρους Πελοποννησίους ὡς καὶ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὸν πλόκον, ὥστε νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ θερίσωμεν τὰ γεννήματα· ὅταν λοιπὸν ἡ εὐγενία σας τοὺς δέχεσθε, δὲν θέλει μείνει κἀνένας ἐδῶ, καὶ ὁμοιάζει ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος νὰ κτίζωμεν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ κρημνίζωμεν. Ὅθεν διὰ νὰ μὴ προξενηθῇ αὐτὸ τὸ σχίσμα, καὶ ἐκ τοῦ σχίσματος ἡ ζημία, διὰ τοῦτο ἀναπαρακαλοῦμεν νὰ τοὺς

(α) Στρατὸν. (β) Μισθοδοσίας· τουρκικαὶ αἱ λέξεις.

κάμετε τερπιέδες (α). Γνωρίσατε ἄρχοντες, ὅτι δὲν προστάζομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν μάλιστα, ὅπου τώρα δὲν ἔχετε πλέον ἀνάγκην διὰ συντρόφους τῶν караβίων. Δὲν ἐκτεινόμεθα περισσότερον, διὰ νὰ μὴ παραβαρύνωμεν τὰς ἀκοάς σας, καὶ μένομεν εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Ἄρσένιος Κρέστας.— Σταῖκος Σταϊκόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοί, ἄρχοντες πρόκριτοι Σπετσῶν,
ἀδελφικῶς προσκυνῶ σας.

Μετὰ τοὺς προσκυνησμούς μου, σὰς φανερόνω ὅτι ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν σας ὁμοῦ καὶ τὸ καβέτον (β), τὸ ὁποῖον θέλει τὸ ξεκινήσω σήμερον διὰ Βέρβαινα, καὶ ἀπὸ Βέρβαινα διὰ Μιστρᾶν, ὁμοῦ καὶ μίαν πάλαν κανονίου, τὴν ὁποίαν στέλλουν διὰ ὀρνέκι (γ), καὶ λάβετε τὴν. Μὲ λέγουσιν ὅτι χρησιμεύουν στουπία, καὶ μπαλαμισοδράλια καὶ μπάλαις κατ' αὐτὸ ἀρκεταίς, τὰς ὁποίας μίαν ὥραν ἀρχήτερα μᾶς τὰς ξεκινᾶτε, κάμνοντες τεμπίχι (δ) εἰς τὸν μετ' αὐτῶν ἀπεσταλμένον, ὅπου ἅμα καὶ φθάσει εἰς Ἄστρος, ἀμέσως νὰ μὲ ἰδεάσει, διὰ νὰ στείλω ζῶα νὰ τὰ ξεσηκώσω καὶ νὰ τὰ ἐξαποστείλω. Κάμετε λοιπὸν, ἀδελφοί, τὴν αὐτῶν στάλσιν συντόμως, διότι μὲ αὐτὰς ἐλπίζομεν νὰ κατατροπώσωμεν τοὺς ἐχθρούς. Νέον τι δὲν ἔχομεν, ὡσάν ὅπου ἔχετε πληροφορίαν ἀπὸ τὸν ἐδι-

(α) Τὴν ἐσχάτην τιμωρίαν τοῦ δαρμού' τουρκική. (β) Σχοινίου εἶδος, ἡ δὲ λέξις φραγκική. (γ) δειγμα' ἡ λέξις τουρκική. (δ) Ἀπειλὴν τουρκική.

κόν σας ἀπεσταλμένον καὶ Ψαριανόν· διὰ δὲ τὰ κάστρα, πληροφορεῖσθε παρὰ τῶν πατριωτῶν σας. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε περὶ Δερβενίων καὶ περὶ Ῥούμης, ὡσάν ὁποῦ ἐλπίζω νὰ ἔχετε νεωτέρας εἰδήσεις, τόσον καὶ διὰ νέας ἀνδραγαθίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, πρὸς χαρὰν μου· καὶ ἀναπροσκυνῶντάς σας, μένω.

Τῆ 5 Ἰουνίου, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ, 1821.

Ὁλος πρόθυμος τῶν διαταγῶν σας
ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.

*Φιλογετέστατοι προὔχοντες, τὴν ὀφειλομένην ἀποπέμ-
μεν προσκύνησιν.*

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐλάβομεν τὰ ἐσώκλειστα ἐκ μέρους τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου (α), συντροφευμένα μὲ μερικὴν πρὸς ἡμᾶς διαταγὴν, ἵνα τὰ ἀποσείλωμεν αὐτόσε, εἰς παραλαβὴν σας, διὰ νὰ τὰ διαβάσετε καὶ νὰ τὰ ἀποστείλετε εἰς Ὑδραν. Ἰδοῦ, λοιπόν τὰ λαμβάνετε διὰ τοῦ παρόντος, καὶ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἰπῆτε εἰς ἀπόκρισιν τῆς παρουσίας μας τὴν περιλαβὴν των, πρὸς ἡσυχίαν μας. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι γενικὴ ἀπόφασις τῆς Πελοποννήσου νὰ μὴ δύναται τις νὰ ἀπέρχεται εἰς ἄλλο μέρος χωρὶς τὴν ἄδειαν τῶν Ἐφόρων, καὶ ὁ σκοπὸς ἀφορᾷ διὰ νὰ ἐξετάζωνται τὰ ὑποκείμενα, παρακαλοῦμεν ὁποῦ νὰ μὴ δέξεσθε χωρὶς ἐνδείξιν οὐδένα. Οὕτω δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα νὰ ἐκτελῶμεν τὸ ἔργον μας ἐντελέστερον.

Μίνομεν δὲ ὡς ὑπογαινόμεθα τῆς ὑμετέρας Εὐγενίας σας
8 Ἰουνίου 1821, Μύλοι.

Πρόθυμοι δοῦλοι

*Χαραλάμπης Μπεροβκας. — Παραγιώτης Ἰωαννοῦσης.
— Ἀνδρῖκος Τζώρτζης.*

(α) Ὅρα ταῦτα ὑπὸ χρονολογίαν 4 καὶ 6 Ἰουνίου 1821 εἰς Μέρος Β' Τμήμα Α'. παρόντος Τόμου, Ἐγγράφα Διοικήσεως.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Κορινθιοὶ (α).

Αἱ ἀσυμφωνίαι καὶ ἀταξίαι τῶν καπεταναίων τοῦ Ἑλληνικοῦ συμμαχικοῦ στόλου τοὺς ἔκαμε νὰ ἐξέλθουν τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου καὶ οὕτω ν' ἀφήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἐλεύθερον. Ἡ ἐξοδος τῶν ἡμετέρων ἔγινε τὴν τετάρτην τοῦ τρέχοντος· χθὲς, Παρασκευῆν, ἐφάνησαν πέραν τῶν Πατρῶν πέντε πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ἕως τὸ δειλινὸν ἐφθασαν καὶ ἤραξαν, μεταξύ τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Καστελλίου, εἰς τὸν λιμένα, ὀνομαζόμενον Ἀγιά, λιμὴν ὅστις δὲν βλάπτεται οὔτε ἀπὸ τὸ ἕν, οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο τῶν ῥηθέντων φρουρίων. Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὰς Πάτρας, δὲν ἐχαιρέτησαν μὲ πυροβόλα, κατὰ τὸ σῆθηδες, τὸ φρούριον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ὑψώσουν σημαίαν ἄραξαν, μείναντα ὅλην τὴν χθὲς διόλου ἄσχετα μὲ τὰ φρούρια· δὲν ἤξεύρω ὅμως τι ἀνταπόκρισιν ἔλαβον διὰ νυκτός. Σήμερον πρωὶ, ἀφ' οὗ ἔκαμαν μίαν φουμάδαν καὶ ἐβρίψαν ἀρκετὰ πυροβόλα, εἰς τὰ ὅποια τοὺς ἀνταπεκρίθη τὸ φρούριον Πατρῶν, ὑψωσαν Ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ εἰσῆλθον τῶν καστελλίων ἀμιλητί· ἀπέρασαν τῆς Ναυπάκτου χωρὶς νὰ δώσουν τὴν παραμικρὰν νύξιν εἰς τὸ φρούριον Ναυπάκτου καὶ εἰς τὸν ἐκεῖ ἀραγμένον ἐχθρικὸν στόλον. Ἀπ' ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποσον ἐκατάλαβα, ἀφ' οὗ ἐπαρτήρησα ἐντεῦθεν μὲ καθαρὸν κιάλε (β), αὐτὰ εἶναι

(α) Ἀπὸ Κόρινθον μετεβιβάσθη τὸ γράμμα τοῦτο εἰς Σπέτσας, ὡς μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ἐμπεριεχόμενον αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀντιγράφῳ, ἴσως δὲ συντροφευμένον μὲ ἄλλην τῶν Κορινθίων πρὸς τοὺς Σπετσιώτας ἐπιστολὴν ἣτις δὲν εὑρέθη. (β) Τηλεσκοπίον.

δύω φριγάδες, τὸ ἐν κορβέτον καὶ τὰ δύο βρίκια, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν λιμένα Μοῦρτον μὲ τὸν ἴδιον Καπετανάμπεην. Αὐτὰ ἀκολουθοῦν κατ' εὐθείαν τὸν δρόμον Λιβαδείας καὶ, ὡς φαίνεται, ἔχουν μέσα ἐχθροὺς, διὰ νὰ τοὺς ἐβγάλουν εἰς Λιβαδείαν πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκεῖσε πολεμουμένου Ὁμέρ Βριόνη, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἐλευθερώσουν, καὶ οὕτω ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του. Διὰ τοῦτο ἀμέσως δόσατε τὴν εἶδσιν εἰς τὰ Δερβένια καὶ Λιβαδείαν, διὰ νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Τὸ γράμμα τοῦ ἐκλαμπροτάτου Δημητρίου Ὑψηλάντου, ὁποῦ διὰ τοὺς καπεταναίους τοῦ συμμαχικοῦ στόλου μ' ἐστείλατε, ἔφθασεν ὅταν αὐτοὶ ἦσαν μισευμένοι· ἐγὼ δὲν ἔλειψα ἀπὸ τοῦ νὰ γράψω ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά του, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας, ὁποῦ νὰ στείλουν ὅσον τάχος μίαν ἱκανὴν θαλάσσιον δύναμιν, διὰ ν' ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὰ δέκα ἐχθρικά πλοῖα ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τὸν κόλπον μας. Γράψατε καὶ ἡ εὐγενία σας ἀμέσως εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας τὰ ἀναγκαῖα, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Κυρίαν Μπουμπουλίαν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τῆς καὶ τὸ παιδίτης, μὲ τὸ ἐν καράβιτης, εὐρίσκονται κεκλεισμένοι εἰς τὸ Γαλαξειδί, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προφθάσῃ ἱκανὴν θαλάσσιον δύναμιν, διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον. Σηκώσατε τρία ἴσα τοῦ παρόντος μου, στείλατε ἓνα εἰς Ὑδραν, ἓνα εἰς Σπέτσας, καὶ ἓνα εἰς Λιβαδείαν. Ταῦτα καὶ μένω.

1821 τῆ 18 Ἰουνίου. Ἐκ τοῦ ἐν Σελᾷ στρατοπέδου.

Ὁ ἀδελφός σας
 ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
 Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δῆμ. αρχος
 Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Ἐφοροὶ τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Ἐπειδὴ δὲν μὲ συγχωρεῖ ὁ πόθος τοῦ νὰ φθάσω εἰς Πελοπόννησον ὅσον τάχιστα, νὰ σταθῶ εἰς τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα σας, παρακαλῶ, μετὰ τοὺς πατριωτικούς μου ἀσπασμούς, νὰ ἐξαποστείλητε κατόπιν μου ἐν ἀπὸ τὰ καρδιά σας, διὰ νὰ φέρῃ τοὺς αὐτόθι ἀνθρώπους μου, τῶν ὁποίων ἐπιστάτης καὶ ἀρχηγός εἶναι ὁ Κύριος Παῦλος Παρασκευᾶ· ἔτι νὰ μὲ στείλητε συγχρόνως ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κάμνει ἀραμπάδες κανονίων, καὶ τὸν φραγκοῤῥάπτῃν· πρὸ πάντων δὲ, φιλογενεῖς ἀδελφοί, νὰ στείλητε πάλιν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἤγουν εἰς τὴν Πάτραν, μερικὰ καρδιά σας. Θέλουν στείλει καὶ οἱ Ὑδραῖοι τὰ ἐδικὰ των σήμερον ἢ αὔριον. Ἡ ἐλευθέρωσις τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ τὸ ὀγρηγορώτερον· ὅθεν τίποτε δὲν πρέπει νὰ λυπηθῶμεν ἢ νὰ ἀμελήσωμεν ἀπὸ ὅσα ἡμποροῦν νὰ συντρέξωσιν εἰς κατόρθωσιν τοῦ οὐσιώδους τούτου σκοποῦ μας. Τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τὸ ἐδικόν σας τοῦτο ἀπαιτεῖ. Εἴμεθα, ἀδελφοί, ῥεσποσάμπιλοι καὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Εὐχόμενος ἅπασιν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν μένω.

Τῆ 19 Ἰουνίου 1821, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ,

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Ἐφοροὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Φθάσας αἰσίως εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὴν δευτέραν τὸ ἑσπέρας, ἀνέγων δύο γράμματα σταλέντα ἀπὸ τὸ Λάλα, καὶ βλέπω ὅτι ἡ ἀναχώρησις τῶν καρabiών σας, καθὼς καὶ τῶν Ὑδραίων, ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Λαλιώτας Τούρκους μεγάλην τὸλμην. Οὗτοι συναγροκοῦνται μὲ ἄλλους ἔξω τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὰ ἀντικρινὰ μέρη κάμμία ὄρμη τῶν ἀσεβῶν, καὶ τότε χάνονται ὅλοι οἱ κόποι σας, καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῶν στρατευμάτων μας, καὶ δὲν κάνομεν ἄλλο, παρὰ νὰ ἀνακαινίζωμεν τοὺς ἐχθροὺς μας διὰ τὴν ἀταξίαν καὶ ἀστασίαν μας. — Σπετσιῶται, προβλέπετε πάντοτε ὅσα συμφέρουν διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν ἡσυχίαν κρέμαται καὶ ἡ ἐδική σας ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια, καὶ ἡ σωτηρία τῶν χιλιάδων ψυχῶν. Ἄς παύσωμεν πλέον τοῦ νὰ σφάλωμεν καὶ ἔπειτα νὰ μετανοῶμεν· φιλελευθέρων καὶ φιλογενῶν ἀνδρῶν χρέος εἶναι νὰ προσέχωσι νὰ μὴ σφάλωσι, καὶ τοιοῦτους φιλελευθέρους καὶ φιλογενεῖς ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς, ἀκούω πάντοτε καὶ νὰ σᾶς βλέπω. Εὐχόμενος ἅπασιν ὑγείαν, ὁμόνοιαν καὶ ζῆλον εὐγενῆ, μένω μὲ τὴν βεβαιότητα τοῦ ὅτι θέλετε ἐπιταχύνει ἀμέσως νὰ στείλητε εἰς τὸν κόλπον τῆς Πάτρας τὰ ἀναγκαῖα καράβια, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν ἐνδεχομένην ὄρμην τῶν ἐχθρῶν. Ἀῦριον ἀφεύκτως νὰ στείλητε τὰ ὅσα εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἔτοιμα· ἐλπίζω δὲ εἰς τὴν προθυμίαν σας καὶ γενναιοφυχίαν σας, ὅτι χωρὶς νὰ προσμείνητε τὰ τῆς Ὑδρας νὰ στείλητε τὰ ἐδικά σας. Ἴδού καιρὸς ἀμιλλας· πασχίσατε νὰ φανῆτε ἀνώτεροι τῶν Ὑδραιωτῶν.

20 Ἰουνίου 1821, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ. Τῇ δευτέρᾳ τὸ ἑσπέρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἸΥΒΑΛΑΝΤΗΣ, πληρεξούσιος.

*Φιλογενέστατοι ἄρχοντες καὶ πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν,
τῶν ἀδελφικῶν ἀποτέμμεν ὑμῖν προσκυνησμός.*

Παρά τοῦ Κυρίου Δημητρίου Σκοπελίτου ἐλάβομεν τὸ εὐγενές σας, ἐν ᾧ εἶδομεν ὅτι ἐδυσσαρεστήθητε ἐκ μέρους μας διὰ τὸ ἐμπόδιον, ὅπου γίνεται ἐνταῦθα εἰς τὸ ἐμβάρκον σιταρίου, καὶ διὰ τὸ ἀληκότισμα τοῦ καϊκίου, ὅπου ἐξ ἡμῶν ἠκολούθησεν. Ἔχετε ὅμως δίκαιον, φιλογενέστατοι ἄρχοντες, δι' ὅσα ἀναφέρεσθε, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐμάθατε, ἴσως, τὴν ἐπίμογον ἀπόφασιν καὶ προσταγὴν ὅπου μᾶς ἔδωκεν ἐπάνω εἰς τοῦτο ἡ Σεβαστὴ Γερουσία τῆς Πελοποννήσου, ἣτις εἰς τοὺς νόμους, ὅπου ἐσύστησεν, ἔχει καὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον, ὅπου μέχρι τριχὸς νὰ μὴν ἦναι συγχωρημένον νὰ ἐμβαίη καρπὸς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅποιος ἐξ ἡμῶν παρακούσῃ, θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς. Τοῦτο αὐτὸ, ὄχι πῶς ἀπαγορεύει τὸ νὰ μὴ λαμβάνωσιν αἱ Νῆσοι τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νὰ μὴ πραγματοποιῶνται οἱ καρποὶ καὶ μείνη ἡ Πατρίς μετ' ὀλίγον ὑστερημένη, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ αἷτια· καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπ' ἐδῶ ἤρχισαν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἔχουν αὐτόθι τὰς φαμελλίας των, καὶ ἐμβαρκάριζαν καρποὺς, ὡς ἐβεβαιώθημεν δὲ, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ τὸ ἐπραγματεῦον διὰ νὰ κάμουν τὰ τέλη τους, ἀπεφασίσαμεν δι' ὀλίγας ἡμέρας νὰ τοὺς περιμαζεύσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀφήσωμεν νὰ ἐμβαρκαρισθῇ διόλου. Καὶ ἐν ᾧ εἶχομεν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπαρατηρούσαμεν προσεκτικὰ, μερικοὶ, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, δι' ἴδια τέλη τους ἐπῆγαν καὶ ἐμβαρκάρισαν εἰς παράσκαλον μέρος, διὰ νυκτός, εἰς αὐτὸ τὸ καϊκι ὅπου ἐμποδίσσαμεν, καὶ οὕτω τὸ ἐμποδίσσαμεν ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας καὶ νὰ συσταλθοῦν οἱ λοιποὶ, χωρὶς ὅμως νὰ ἠξυβέρωμεν, κατ' ἀλήθειαν Θεοῦ, ὅτι τὸ καϊκι ἦτον Σπετσιώτικον· καὶ ἀφ' οὗ μείνη ἔνα δύω ἡμέρας ἀληκοτισμέ-

τὸ τουφέκι· ἔφθασα καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀνωτέρω, τοὺς ὁποίους καὶ ἔτοποθέτησα καλῶς, ἡ ὥρα εἰς τὰς 6 τῆς ἡμέρας, καὶ τόσον οἱ ἐγκλειστοὶ στρατιῶται, καθὼς καὶ οἱ ἔξωθεν ἐστάθησαν μὲ τόσῃ γενναιότητῃ καὶ ἀνδρίαν, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ σᾶς γράψω, οὔτε ἐντρέπομαι νὰ τοὺς ὀνομάσω "Ἕλληνας τῷ ὄντι, οὔτε ἡλιπίζῃ ποτε μίαν τοιαύτην γενναιότητα. Ἡ αὐτὴ μάχῃ ἐστάθη πεισματικὴ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας στρατιωτῶν, καὶ ἀπῆλπισμένη ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ ἐβάστηξεν ἕως σήμερον, ἡ ὥρα εἰς τὰς 4 τῆς ἡμέρας. Ἐφθασαν ὁμοῦ καὶ ἀπὸ Βέρβαινα σήμερον εἰς βοήθειάν μας 250 στρατιῶται, ὥστε ὁποῦ πανταχόθεν τοὺς κατεσφάλισαμεν, καὶ βλέποντες τὴν ἀπελπισίαν καὶ χαμόν τους, ἔκαμαν γιουρούσι κατὰ τὸν δρόμον Τριπόλεως, καὶ τοὺς ἐβάλαμεν ἔμπρὸς σὺν Θεῷ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς πρόβατα κυνηγῶντας τους καὶ σκοτόνοντας μέχρι Τρι-

ἥρωα πεσόντα διαδέχεται ἀμέσως εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ πλοίου μάχιμος συγγενής, ὅστις τοῦ κυβερνήτου τὸν θάνατον ἀποκρυψάμενος, ἐπανέλαβεν ἐντονώτερον τὸ πῦρ, καὶ ἐν ἀκαρεῖ καταθραύσας πάντα τὰ ἔμβολα τῶν καταδρομῶν, διέσπειρε τὸν θάνατον περὶ αὐτοὺς, καὶ οὕτω ἀπεσπάσθη σῶος τῶν ὀνύχων των· μόλις δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς πράξεως ἐγνώσθη τοῦ πλοιάρχου ὁ θάνατος, ὅτε ἰδόντες νεκρὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὸν Μπούμπουλην οἱ συνεταῖροί του κατεσπαράχθησαν, ἀντὶ δὲ νικητρίων ἐπιτάφιον ἐπ' αὐτοῦ ὕμνον ἔσαντες ἐναπέθεσαν τοῦ γενναίου τὰ λείψανα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀχανοῦς θαλάσσης, μάρτυρος τῆς ἀφοσιώσεώς του. Τὴν στέρησιν τοιοῦτου ἀνδρὸς ἡ ἀξία σύζυγος διεκδικήθη πληρέστατα κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, γαλακτοτροφήσασα δύο ἥρωας υἱοὺς, πεσόντας εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, πλοῖα καὶ θησαυροὺς προσενεγκοῦσα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ αὐτὴ δὲ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγωνισαμένη ἀξιοπρεπῶς.

πόλεως. Εύρήκαμεν λέσια (α) ἕως 100, ἐκτὸς τῶν ὄσων αὐτοὶ ἐπρόφθασαν καὶ ἐσήκωσαν διὰ νυκτός, καὶ τῶν λαβωμένων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ἔτρεχεν εἰς τὸν δρόμον ὡς ποταμός· ἐπήραμεν 4 πρεζονιέριδες, τὸ μπαϊράκι (β) τοῦ Βρωμοκεχαγιᾶ, ὁποῦ ἀπέρασεν ἀπ' Ἀργος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων μπαϊρακιῶν, ὁποῦ συμποσοῦνται ὑπὲρ τὰ 25· τὰ τσαντίριά του (γ) μὲ τὸ νὰ εἶχε σκοπὸν νὰ κατέβη ἕως εἰς τὸ Σινάνον (δ) καὶ νὰ στήσῃ τὸν βρωμισμένον θρόνον του διὰ νὰ ὑπάγῃ ὁ κόσμος νὰ προσκυνήσῃ· ἓνα τόπι εἰς εἶδος πυργέλας ὁποῦ εἶχε μαζῆ του, τὸν τσεπχανέ του (ε), λάφυρα οἱ στρατιῶταί μας ἀνάγραπτα καὶ ἄλογα πάμπολλα. Εἰς τὴν σημερινὴν μάχην καὶ ἐνταύτῳ νίκην χρεωστεῖ ἡ Πατρις ἑορτὴν καὶ ὅλοι μας, ὡσὰν ὁποῦ αὐτὴ ἦτον ἡ νὰ σώσῃ τοὺς ἐγκατοίκους Γραικοὺς Πελοποννησίους, ἡ νὰ τοὺς ἀφανίσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ αἰωνίως κατησχυμένους. Δοξάσατε τὸν Θεὸν ἅπαντες ὁπου δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἀνέδειξε τὸ δυστυχὲς Γένος μας νικητικόν. Τώρα δοξάζω ἀναμφιβόλως, ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἐντὸς ὀλίγου ἐλευθεροῦται ἀπὸ τοὺς τυράννους, καὶ κατὰ τοῦτο πληροφορῶ κάθε φιλογενῆ καὶ φιλοπάτριδα. Ἦλθον ἕως Χρυσοβίτσι καὶ Πιάναν μὲ τοὺς στρατιώτας μου νὰ ἀναπαυθῶσιν ὁπωςοῦν, νὰ διορθώσῃσι τὰ ἄρματα τους, νὰ οἰκονομήσωμεν τσεπχανέ· καὶ ἐπειδὴ ἀκούσθην μετὰ τῶν ἀδελφῶν Καλαβρυτιανῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἦλθον ἀπόψε ἐδῶ εἰς Πιάναν μὲ 1500 στρατιώτας διὰ νὰ συνομιλήσωμεν, τὸ σχέδιον εἶναι μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας νὰ γίνῃ ὁ πλόκος Τριπόλεως, καὶ πέπεισμαι μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ γίνῃ καὶ ἡ κυρίευσίς

(α) Νεκρούς. (β) Σημαίαν. (γ) Σκηνάς. (δ) Τὴν Μεγαλόπολιν· οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. (ε) Πολεμεφόδια. Τουρκικαὶ ἅπασαι αἱ λέξεις αὗται καὶ ὀνομασίαι.

της, με τὸ νὰ ἔχουν μεγίστην τὴν χρεῖαν φαγητοῦ καὶ
 πιοτοῦ. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔλεος θεῖον, ἐπειδὴ ἀπὸ
 τοὺς στρατιώτας μας ἐσκοτώθη ἕνας, ἐλαβώθησαν καὶ ἄλ-
 λοι τρεῖς, καὶ ἐλπίζω νὰ ἦναι ἀβλαβεῖς ἀπὸ τοὺς εἰς Βαλ-
 τέτσι μόνον δύω.— Ἡ σημερινὴ χαρὰ μου καὶ εὐχαρί-
 στησις τῆς ψυχῆς μου εἶναι ἀνάγραπτος, καὶ δὲν ἤξεύ-
 ρω μὲ ποίους λόγους καὶ λέξεις νὰ σᾶς παραστήσω
 τὸν αὐτὸν ἥρωϊκὸν πόλεμον, καὶ ἄλλο δὲν λέγω εἰμὴ
 ὅτι θέβαια χεὶρ Θεοῦ ὑπάρχει. Ἐχομεν μεγίστην τὴν
 χρεῖαν μυλυβίου, καὶ σᾶς θερμοπαρακαλῶ, διὰ τὴν
 ἀγάπην τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἀδελφότητός μας, νὰ κα-
 μετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε πρὸς
 τὸ παρὸν δύω χιλιάδας ὀκτὼ μολύβι, τὸ ὅποῖον ζητῶ
 παρακλητικῶς καὶ χρεωστικῶς, διὰ νὰ ἐνδυναμώσω τὸν
 ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν μας, καὶ πεπεισμένοι εἰς
 τὴν φιλογενεῖάν σας, δὲν σᾶς βαρύνω. Ἐρῶσθε εἰς τὰ
 πρὸς βοήθειαν καὶ ὠφέλειαν τοῦ Γένους.

Τῆ 13 Μαΐου, Στρατόπεδον Πιάνας τῷ ἁ. ἔτει τῆς ἐλευθερίας.

ΘΕόδωρος ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτασις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι καὶ γενναῖοι προῦχοντες τῶν Νήσων
 Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, χαίρετε.*

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς εὐκταίας ἀδελφικῆς μοι ὑ-
 γείας σας, δηλοποιῶ πρὸς τὴν φιλογενεῖάν σας, ὅτι
 κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ παρόντος ἀριβάρησαν πλησίον τῆς
 Κορώνης τ' ἄρμαμένα σας, καὶ τὴν ἰά. ἐλθόντες οἱ φι-
 λογενεῖς καὶ γενναῖοι καπεταναῖοι σας Καπ. Νικόλαος
 Μπότασης καὶ λοιποὶ εἰς Καλαμάταν, ἀνταμώθημεν καὶ
 τοὺς ἐδέχθημεν μὲ ἄκραν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν, κατὰ

τὸ ἀδελφικὸν χρέος μᾶς. Οὕτως ἐμίσεισαν διὰ τὸ Νεό-
 κασρον πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν στρατευμάτων μας, προσμέ-
 νοντες ἐκεῖθεν καὶ τὰ λοιπὰ ἄρμαμένα σας, καὶ ἐνταυτῷ
 ν' ἀκολουθήσουν τὰς διαταγὰς σας. Δὲν ἐλλείψαμεν
 δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ δώσωμεν πρὸς τὴν φιλογενεῖάν τους
 τὰς ἀναγκαῖας συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, καὶ ἐλπίζω
 νὰ εὐδοκιμήσῃ ἢ ἐκστρατεία τους καὶ νὰ ἀκούσωμεν
 ἐντὸς ὀλίγου μεγάλας νίκας καὶ θριάμβους κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν ἐκ μέρους των.

Χθὲς ἐξεστρατεύσαμεν καὶ ἡμεῖς μὲ ἀρκετοὺς στρα-
 τιώτας κατὰ τὸ κέντρον τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ καθ'
 ὁδὸν ἐμάθομεν μετὰ πληροφορίας, ὅτι ἐξεληθόντες τῆς
 Τριπολιτσᾶς οἱ ἀξιωματικοὶ μὲ ἅπασαν τὴν δύναμίν
 των ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου μας, ἐστάθησαν μὲ τό-
 σην γενναιότητα οἱ ἰδιοὶ μας, ὥστε ὁποῦ φονεύσαντες
 ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα ἐχθροὺς, τοὺς ἐτσάκι-
 σαν καὶ τοὺς ἐπῆγαν φονεύοντες ἕως εἰς τὰ τεῖχη τῆς
 Τριπολιτσᾶς, χωρὶς νὰ βλαφθῇ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡμετέ-
 ρων· καὶ μὲ τὸ ἄριβον μας σήμερον ἢ αὔριον ἐλπίζο-
 μεν νὰ κάμωμεν μεγαλειτέρους θριάμβους, καὶ ἐντὸς
 ὀλίγου τὴν τελείαν ἄλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς. Μεγάλην
 λύπην ὅμως ἔχομεν διὰ τὴν παντελεῖ ἔλλειψιν τοῦ μολυ-
 βίου καὶ τῶν τουφεκοπετρῶν, τὰ μόνα ἀναγκαῖα εἰς τὴν
 ἐπιχείρησίν μας· καὶ ἐπειδὴ οἱ καπεταναῖοί σας μᾶς ἐβε-
 θαίωσαν, ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας εὐρίσκεται μολύβι, παρακα-
 λοῦμεν τὴν φιλογενεῖάν σας νὰ μᾶς προβλέψετε ἀρκετὸν,
 ὁμοίως καὶ τουφεκόπετρας, καὶ δι' ἐπίτηδες καϊκίου προ-
 φθάνετε μέρος εἰς Μιστρᾶν καὶ τὰ περισσότερα εἰς Καλα-
 μάταν, ὡσὰν ὁποῦ ἐδῶ μαντενίρομεν (α) οὐ μόνον τὸ κα-
 τὰ τῆς Τριπολιτσᾶς στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τῶν

(α) Ἐξοικονομοῦμεν· γαλλικὴ ἢ λέξις ἐκ τοῦ maintenir.

κάσρων καὶ Δάλα, τὴν δὲ τιμὴν των ἀποκρινόμεθα. Μόνον παρακαλοῦμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα νὰ μᾶς προφθάσετε τ' ἀναγκαῖα εἶδη αὐτά, διότι χωρὶς τούτων οὐδὲν κατόρθωμα γίνεται, καὶ μὴν ἀργοπορήσετε τὴν πρόβλεψίν των.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς γράψετε συνεχῶς ἀδελφικά σας, δηλωτικὰ τῆς ἀδελφικῆς ὑμῶν ὑγείας σας καὶ τῶν γενναίων ἀνδραγαθημάτων σας πρὸς χαροποίησίν μας. Ἴδου, σᾶς στέλλομεν καὶ τὸ ἀπαράλλακτον ἴσον τοῦ γράμματος (α) ὅπερ ἐλάβομεν ταύτην τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὸ ὄρδι, καὶ ἐξ αὐτοῦ πληροφορεῖσθε τοὺς θριάμβους τῶν ἡμετέρων καὶ τὸν ἀφανισμόν τῶν τυράννων. Ὅθεν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον τὸ ὀγλιγωρότερον μολύβι καὶ ἀτσαλόπετρας. Ταῦτα ἀδελφικῶς, ἢ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμις τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

1821 Μαΐου 14, ἀπὸ Σκάλαν (β).

Τῆς φιλογενείας σας ὕλος πρόθυμος

ὡς ἀδελφός ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Σπετσῶν καὶ Ὑδρας, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι τὴν πέμπτην, εἰς τὰς ἕξ ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας, ἤρχησεν ὁ πόλεμος εἰς Βαλτέτσι· οἱ ἐδικοί μας, ὅπου ἦτον ἐκεῖ, ἦτον ἔτοιμοι ἀρχίζοντες οἱ ἐδικοί μας

(α) Δὲν εὐρέθη. (β) Χωρίον εἰς τὰ μεσόγεια τῆς Μεσσηνίας· σήμερον κατατάσσεται εἰς τὸν δῆμον Οἰχαλίας (οὗ ἔδρα τὰ Μελιγαλά) τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας.

λοιπὸν ἀπὸ μέσα τὸν πόλεμον, ἦλθε καὶ ἀπ' ἐξω ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης Κολοκοτρώνης καὶ τοὺς ἀπέκλεισεν. Εἰς τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτός ἔκαμαν γιουρούσι (α) διὰ νὰ ἔβγουν, καὶ τοὺς ἔδοσαν τράκον εἰς τὸ καρτέρι καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ἔμειναν ἐκείνην τὴν νύκτα, πολεμούμενοι ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἕως τὴν παρασκευὴν εἰς τὰς 2 ἢ ὥρα τῆς ἡμέρας. Ὁ πόλεμος ἐστάθη πεισιματώδης· σκοτωμένοι, ὅπου ἔμειναν ἐξω καὶ εὖρον οἱ ἐδικοίμας, εἶναι ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τυράννους. Πόσους σκοτωμένους ἐπῆραν μέσα οἱ τύραννοι καὶ πόσοι εὐρίσκονται μέσα εἰς τὰ δάση δὲν ἠξεύρομεν, καὶ πόσοι λαβωμένοι καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἠξεύρομεν, πλὴν μέγας συντριμμὸς ἔγεινε κατὰ τῶν τυράννων. Τοὺς ἐπῆραν ἐξ ἄλογα μὲ μίαν καρότσαν καὶ μὲ ἓνα κανόνι ὅπου εἶχον κοντά τους, καὶ ἓνα τσαντίρι, καὶ τσεπχανέδες, καὶ ψωμί ὅπου εἰς ἀνθρώπου στόμα δὲν ἐμβαίνει· λιαχουρία, γούναις, καπότα, καὶ ἓνα καπότον, λέγουν, τοῦ Κεχαγιᾶ, καὶ ἄρματα ἀρκετὰ καὶ ἄττα καὶ λοιπὰ ἄλογα· αὐτοὶ ἔσωζαν σκοπὸν διὰ νὰ ρίξουν τὸ ὄρδι εἰς Βαλτέτσι καὶ νὰ εἰσάξουν τὸ νερόν. Ἐμειναν κατὰ τὴν πρώτην μπαταρίαν θανατωμένοι μερικοὶ γνώριμοι, ὁ Μοραμπούτης, Ζορμπᾶς Ἀρχαδίας, ὅστις ἦτον εἰς Ῥούμελην καὶ μὲ τοῦτον τὸν Κεχαγιᾶν ἦλθεν, ὁ Ῥουμπῆς ἀπὸ Μπαρδούνιαν, τοῦ Ζαλούμα τὸ παιδί, καὶ ἀγνώριμοι πόσοι, Κύριος ἠξεύρει. Τοὺς ἐπῆραν καὶ ἑπτὰ μπαϊράκια τουρκικά, τὸ ἓνα ἦτον τοῦ Κεχαγιᾶ· τοῦ Μοραμπούτη εὖρον εἰς τὸ δισάκκι του αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἄλλα τούρκικα γράμματα. Στοχασθῆτε λοιπὸν μὲ πόσους ἐκίνησεν ἀπὸ Ῥούμελην καὶ μὲ πόσους ἦλθεν εἰς Μορέαν, πλὴν ἡ ἀκαταστασία τῶν διοικητῶν, καὶ ἡ εὐκαιρὸς εἰσοδος τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου

(α) Δηλ. ἔφοδον· τουρκικὴ ἢ λέξις, ὡς προσσημειώται.

τὸν ἐβοήθησαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνα ὅπου ἔχαμεν. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν, ἀδελφοί, ἂν τὰ εὐλογημένα σας πλοῖα δὲν ἐξεκίνησαν διὰ τὰ ἐκεῖσε μέρη Πατρῶν, νὰ τὰ ξεκινήσετε, ὅπου ὅσον τάχιστα νὰ πιάσουν τὸν ἐκεῖ κόλπον, μὴ τύχη καὶ εὖρεν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ ὁ Μεχμέτ Πασσᾶς καὶ ἐπῆγε διὰ θαλάσσης. Ὅθεν, δι' ἀγάπην Θεοῦ ἀδελφοί! προθύμως ξεκινήσατε τὰ εὐλογημένα σας πλοῖα διὰ τὰ ἐκεῖ, ὅπου, ὁ μὴ γένοιτο, νὰ μὴ κάμωμεν κάμμίαν ζαλάδα· καὶ ἀναπροσκυνοῦντές σας, μένω τῆς εὐγενείας σας ὅλος πρόθυμος, ὡς ἀδελφός.

Υ. Γ. Πῶς δὲ τοὺς ἀφήσαν τοὺς λοιποὺς τυράννους καὶ ἔφυγαν· ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι ἔσωσαν τὸν τσεπχανέ, τοὺς ἔκαμαν τόπον, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐξεστράτευσαν ἕως τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ μὲ τὸ γιουροῦσι τοὺς ἐπῆραν μερικὸν τσεπχανέ, ὅσον εἶχον ὅλον τὸν ἐπῆραν, πλὴν δὲν ἦτο πολὺς· ἂν μᾶς ἀξιόνατε μπαρούτην μόνον, μᾶς ὑποχρεόνατε μέχρι βίου, ὡσὰν ὅπου μολύβι ἔχομεν ἀρκετὸν εἰς τὸ Ἄργος.

14 Μαΐου 1821, Ἅγιος Ἰωάννης.

Τῶν ἐπιταγῶν σας

ΠΑΝΟΣ ΣΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

(Τ. Σ.)

*Γενναιότατοι καὶ φιλογενέστατοι ἄρχοντες καὶ καπε-
τάρηδες Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.*

Σᾶς περικλείομεν τὴν περιγραφὴν τοῦ εἰς Δολιανὰ καὶ ἐνταῦθα πολέμου, ὅστις ἠκολούθησε κατὰ τὴν 18 τοῦ τρέχοντος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καταλαμβάνετε. Ἄς ἔχη δόξαν ὁ ἅγιος Θεός, ὁ ἀναδείξας νικητὰς καὶ ἐκ δευτέρου τοὺς οἰκείους του πρὸς κατασχύνην καὶ συντρι-

βὴν τῶν ἐναντίων. Κατ' αὐτὰς ἀπεφασίσθη καὶ ἡ πολιορκία τῆς Τριπολιτσᾶς· ὅθεν ὁ μὲν Καπετὰν Κολοκοτρώνης ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ Τρίκορφα, οἱ δὲ Πετμεζαῖοι εἰς τὴν Πιάναν, ὁμοίως καὶ ὁ Καπετὰν Κυριακούλης καὶ ἡμεῖς μελετῶμεν νὰ πλησιάσωμεν σήμερον αὐριον, ὥστε νὰ ἀπέχωμεν ὅλα τὰ στρατεύματα ὡς μίαν ὥραν καὶ ἀπὸ τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ ἀπ' ἀλλήλους, καὶ εἶθε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ κατευθύνῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τέλος τοὺς σκοπούς μας. Ὁ ἐνδοξότατος Πετρόμπεης ἦλθεν εἰς τὸ μοναστήρι τῶν Καλτετζιῶν, τὸ ὁποῖον ἀπέχει ἀπ' ἐδῶ 4 ὥρας, ὅπου συνάζονται καὶ οἱ Πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ γενῆ τὸ κοινὸν συμβούλιον καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν πραγμάτων. Τοῦ Λάλα τὸ φρούριον ἐπολιορκήθη πλησιέστερον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν νὰ λάβῃ καὶ τέλος εἰς ὀλίγον καιρὸν. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσῃτε εἴτι νεώτερον ἔχετε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὑγιαίνετε.

Ὅλα μας τὰ στρατεύματα ὑστεροῦνται μεγάλως ἀπὸ πέτρας· διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ γενῆ κάμμία φροντίς διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε, καθότι πόσον εἶναι ἀναγκαῖαι τὸ καταλαχμβάνετε.

1821 Μαΐου 20, τῷ ἄ. ἔτει τῆς ἐλευθερίας, ἐκ Βερβαίνων.

Παραγινώτης Γιατράκος. — Ἀρτῶνιος Μαυρομιχάλης. — Νικόλαος Δεληγιάννης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1821.

(Τ. Σ)

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, διοικηταὶ καὶ ἐγκριτοὶ
τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἄχρι τῆς σήμερον νὰ σᾶς ἔγινε γνωστὸς ὁ εἰς τὰς 12 καὶ 13 τρέχοντος συγκροτηθεὶς πόλεμος εἰς Βαλτέτσι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν

Τούρκων, τοῦ ὁποῦ τὰ νικητήρια τῆ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδόθησαν εἰς τὸ γένος ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἦδη ἐν συντομίᾳ σὰς λέγομεν, ὅτι εἰς Βαλτέτσι ὁ θάνατος τῶν τυράννων ἐφθασε τοὺς διακοσίους, κατὰ τὴν ὑστερινὴν πληροφορίαν, ἣν ἔχομεν ἀπὸ ὁμογενεῖς μας ὁποῦ ἐξήλθον τῆς Τριπολιτσᾶς, ἐκτὸς τῶν θανασίμως πληγωθέντων. Ἐτι διὰ τοῦ παρόντος ἀδελφικοῦ μας σὰς γνωστοποιοῦμεν, ὅτι ὁ ἀνεψιός μου Καπετὰν Νικήτας, διορισθεὶς νὰ ἐκστρατεύσῃ δι' Ἄργος, ὁποῦ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ θέρος τῶν γεννημάτων, συνάζοντας καὶ τοὺς τῶν περίξ χωρίων ὀπλοφόρους πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ τόπου, εἰς τὰς 18 τρέχοντος εὐρέθη εἰς Δολιανὰ, καὶ βλέπετε ὡς ἀκολούθως τὴν περιγραφὴν τοῦ πολέμου, γενομένου ἐκεῖσε καὶ εἰς Βέρβαινα. Περὶ τὴν ἐβδόμην ὥραν τῆς ἡμέρας ἦλθεν εἰδησις ἀπὸ ταῖς βάρδιας εἰς τὸ στρατόπεδον Βερβαίνων, ὅτι ἀνέβαιναν οἱ ἐχθροὶ εἰς Δολιανὰ καὶ Δραγόνι· συνέβη, ὡς εἴρηται, νὰ πορευθῇ ὁ Καπετὰν Νικήτας εἰς Δολιανὰ, ὁ ὁποῖος κατέβαιναν εἰς Ἄργος μὲ ἑκατὸν στρατιώτας ἐδικούς του, παρευρίσκοντο δὲ καὶ εἰς Δολιανὰ ἔτι ὑπὲρ τοῦς ἑκατὸν στρατιώτας, ὥστε συνεποσοῦντο τριακόσιοι, τοῖρκα, στρατιῶταί μας μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα. Τότε μαθόντες οἱ εἰς Βέρβαινα στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται τὴν ἐφοδὸν τῶν ἐχθρῶν, ἀμέσως ἐξεστράτευσαν ἕως χίλιοι. Οἱ ἐχθροὶ ἦτον ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, ἐξ ὧν καβελλαρέοι ἕως τριακόσιοι, οἱ δὲ λοιποὶ πεζοὶ, ὄντες Ἀλβανῖται καὶ Μπαρδουνιώται, καὶ ὁ ἀρχηγός των, ὁ εἰσελθὼν τῆς Τριπολιτσᾶς, Κεχαγιας. Ἐπιασαν λοιπὸν τὰ ἰσχυρὰ μέρη τῶν Δολιανῶν, καὶ ὁ μὲν Καπετὰν Νικήτας τοὺς ἐπολέμει ἔσωθεν τῶν ὀσπιτίων γενναίως, οἱ δὲ ἀπὸ Βέρβαινα ἐλθόντες, ἔξωθεν οἱ τῶν Βερβαίνων δὲ στρατιῶται στρατηγηματικῶς καὶ

ἐκουσίως ἐν ταύτῳ ἐβάλλθησαν τότε εἰς ἀταξίαν καὶ φυγὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὥστε τοὺς ἐδίωκαν οὗτοι ἕως εἰς Βέρβαινα. Ἐκεῖ ἔπιασαν τὰ ἀναγκαῖα μέρη, καθὼς καὶ οἱ ἐχθροὶ μίαν ἐκκλησίαν, οὖσαν μεταξὺ Βερβαίνων καὶ Δολιανῶν, καὶ πολεμοῦντα ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη ἀπὸ ἐννάτης ὥρας μέχρι ἐνδεκάτης, ἔτρεψαν οἱ ἰδικοὶ μας τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν ἕως εἰς Δολιανὰ, ὅπου ἦτον καὶ οἱ λοιποὶ ἐχθροὶ, οἱ πολεμοῦντες μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα, καὶ ἐκεῖ ἔγεινε γενικὸς ὁ πόλεμος, διαρκέσας κατὰ συνέχειαν ἕως εἰς τὰς δύο ἡ ὥρα τῆς νυκτός· καὶ τρέψαντες τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν, τοὺς κατεδίωξαν ἕως εἰς τὸν κάμπον, ὅπου κατέλαβε καὶ τὸ τῆς νυκτός σκοτός βαθύτατον, καὶ δὲν διεκρίνοντο οἱ ἡμέτεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Ἐθανατώθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν πενήντα, αἰχμάλωτοι ἐπιάσθησαν ἕξ· οἱ μὲν τέσσαρες Τοῦρκοι, εἰς Ἀρμένης καὶ ὁ ἄλλος Ἀλβανίτης χριστιανός. Τοὺς ἐπῆραν δύο κανόνια, ὅπου εἶχον μαζῆ τους, μὲ τὰς ἀποσκευάς των, τὰ ἄρματα τῶν θανατωθέντων, δύο κάπαις μὲ φουσέκια, ἐν φορτίον ῥίζι καὶ ἐν φορτίον παξιμάδι, καὶ μέρος ἀλόγων καὶ μουλαρίων· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδικούς μας στρατιώτας ἐφονεύθησαν πέντε, καὶ ἐπληγώθησαν δύο ἀβλαβῶς. Οὕτως εἶναι γυμνὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ ὑστερινοῦ μας πολέμου, καὶ ἅς ἔχη δόξαν ὁ Ἅγιος, ὁ ἀναδείξας τοὺς στρατιώτας μας νικητὰς καὶ τροπαιοφόρους. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ στρατεύματά μας ἔχουσι χρεῖαν μεγίστην ἀπὸ ἀτσάλοπεντρας καὶ ἀπὸ τσαρούχια, στέλλομεν ἐπίτηδες τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρὸν μας Ἀθανάσιον, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ γένῃ ὁ τρόπος καὶ νὰ μᾶς προβλεφθοῦν ἕως εἴκοσι χιλιάδες, εἰ δυνατόν, ἀτσάλοπεντραίς, ἢ τέλος πάντων ὅσας δυναθῆτε νὰ μᾶς προφθάσετε, τὰς ὁποίας καὶ περιμένομεν, ὄντες διόλου ὑπερημένοι· διὰ πετσία, ἠξεύρομεν ὅτι εὐρίσκονται πολλὰ, καὶ ὀδηγήσατέ τον διὰ

νά πάρη ὅσα μᾶς χρειάζονται. Ἄρχοντες, καὶ αὖθις ὑπερεκπερισσοῦ σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ τὰς πέτρας νά λάβετε τὴν φροντίδα νά μᾶς οἰκονομήσετε κατὰ τὸ παρὸν, προθυμοποιούμενοι νά εὐρεθῇ ὁ τρόπος τῆς οἰκονομίας αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μετέπειτα, καθότι χωρὶς αὐτῶν καὶ τὰ ἐδικὰ μᾶς στρατεύματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄλλων θέσεων μένουσιν νεκρά. Ὅποιας νεωτέρας εἰδήσεις ἔχετε καὶ ἢ φιλογενεῖά σας ἀναπαρακαλοῦμεν νά μᾶς φανερώσητε, καὶ μένομεν εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Τῆ 20 Μαΐου 1824, στρατόπεδον περὶ Τριπολιτσᾶς.

Ἀθανάσιος Κανακάρης.— Ἀγαγνῶστης Παπαγιαγνῶπουλος.— Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι καὶ γενναϊότατοι ἄρχοντες καὶ καπεταναῖοι Σπετσιῶται, προσκυνούμεν.

1824 Μαΐου 25, Ἄργος, τῷ ἄ. ἔτει τῆς ἐλευθερίας.

Μετὰ τοὺς ἀνωθέν μοι προσκυνισμοὺς, δὲν λείπομεν εἰς τὸ νά μανθάνωμεν διὰ τὴν ποθητὴν μοι ὑγείαν σας ὁμοῦ καὶ ἀνδραγαθίας σας, καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον ἵνα σᾶς φυλάττῃ καὶ νά σᾶς δυναμόνη, διὰ νά κατατροπώσετε καὶ ἀφανίσετε τοὺς τυράννους Μουσουλμάνους, ἀμήν· ὁμοίως καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ ἐδῶ ἀνδρείως τρέχομεν. Ἦδη δύο φοραῖς ἐκτυπήθημεν, καὶ εἰς τὰς δύο τοὺς ἀφανίσαμεν, ὡς σᾶς τὰ ἔχουν παραδειγματισμένα οἱ γενναῖοι ἐδικοί σας Καπεταναῖοι ἀπὸ Μύλους. Τώρα παρακαλοῦμεν τοὺς φιλογενεῖς ἀδελφούς μας νά μᾶς προφθάσουν ἀπὸ μπαρούτην καὶ πέτρας, διότι ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην κατὰ τὸ παρὸν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι θέλουσιν προφθάσει πολλὰ τὸ Γένος μας. Προσέτι σᾶς

λέγω, ἀδελφοί, ἀπὸ τὰς 22 τοῦ παρόντος ἦλθα ἐδῶ, καὶ δὲν ἔλειψα εἰς τὸ νὰ βάλω τὰ πράγματα εἰς τάξιν, καὶ σήμερον αὔριον ἐλπίζω νὰ κάμω τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυπλίου, καὶ ὁ Κύριος νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ τοὺς ἀφανίσωμεν. Προσέτι παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλετε 50 περσῖα οὐγκαρέζικα, διὰ νὰ ποδηθῇ τὸ στρατόπεδον, καὶ τ' ἀπερνᾶτε εἰς τὴν παρτίδα τοῦ λογαριασμοῦ μας. Εἰδοποιήσατέ μας κάθε νέον τῆς θαλάσσης διὰ ἡσυχίαν μας.

Υ. Γ. Ὅσοι ἄνδρες οἰκοκυραῖοι, μαστόροι ἀπὸ τὸ κάθε ζαναχάτι (α), Ἄργεῖται, μᾶς τοὺς σέλνετε ἐδῶ. Τὸν παρόντα Νικολῆν, ἐξ ἀδελφόν μου, ὅπου στέλνω αὐτοῦ ἐξεπίτηδες, θέλετε τοῦ παραδώσει τὰ ἄνωθεν.

Ἀναπροσκυνοῦντές σας μένομεν ἀδελφοί σας.

Νικήτας Σταματελλόπουλος.— Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος.
Ἀθαράσιος Ἀσημακόπουλος.— Δημήτριος Καλαγρόπουλος.
Στάϊκος Σταϊκόπουλος.— Ἀρτῶριος Κουμουσιώτης.—
Κωροστῆτιος Ἀλεξανδρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ προεστώτες τῆς Νήσου
Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Τῆ 25 Μαΐου 1821, Μόλοι.

Σήμερον τὸ μεσημέρι ἦλθεν ὁ Καπετὰν Νικήτας Σταματελλόπουλος μὲ 400 στρατιώτας, καὶ εὐθὺς ἔγραψεν εἰς Χέλι νὰ ἔλθουν οἱ Χελιώται (β), οἱ ὅποιοι εἶναι ἔτοι-

(α) Λέξις τουρκικὴ, δηλοῦσα ἐπάγγελμα, τέχνην ἢ ἐπιτήδευμα. (β) Χέλι· χωρίον (Ἀράχναιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) ἐν νομῷ Ἀργολίδος, ἐξ οὗ οἱ κάτοικοι Χελιώται, τοῦ δήμου Μηδείας (οὗ ἔδρα τὰ Μέρμπακα) τῆς ἐπικρατίας Ναυπλίας.

μοι, καθὼς μᾶς προέγραφον. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν εὐγενίαν σας νὰ προστάξῃτε τοὺς Κρανιδιοκαστριώτας καὶ λοιποὺς Κάτω-Ναχαγίτας, νὰ συντρέξωσιν αὐριον εἰς Ἄργος, διὰ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ Καπετὰν Νικήτα, νὰ κάμωσι τὸν μπλόκον τοῦ Ναυπλίου, ὅπου τὴν δευτέραν νὰ κάμωμεν ἀρχὴν νὰ θερίσωμεν, καθότι τὰ γεννήματα εἶναι ὅλα εἰς τὸν καιρὸν τους, καὶ φωνάζουν τὴν σύναξιν των. Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἐκτείνωμεν λόγους διεξοδικούς περὶ τούτου, παρασταίνοντές σας τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποθέσεως· πρὸς δὲ τούτοις παρακαλοῦμεν τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ μὴν ἤξεύρωμεν τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ γνωρίζωμεν ποῖα ὑποκείμενα πρέπει νὰ προσδιορισθῶσιν εἰς τὸ κάθε χωρίον καὶ μέσα εἰς τὸ Ἄργος, διὰ νὰ συναχθῶσιν οἱ καρποὶ χωρὶς νὰ γίνῃ ἡ παραμικρὰ φθορὰ καὶ ἀπώλεια, νὰ προστάξῃτε τοὺς αὐτόθι διατρίβοντας προεστῶτας τοῦ Ἄργους, τὸν Κύριον Χαράλαμπον Περούκαν, Κύριον Ἀνδρῆκον Τσιώρτσην καὶ Κύριον Παναγιώτην Ἰωάννου, νὰ ἔλθουν ἐνταῦθα καὶ παρασταθῶν εἰς αὐτὴν τὴν ἀναγκαιοτάτην ὑπόθεσιν· νὰ προσδιορίσωσιν ἐκεῖνοι τὰ ὑποκείμενα, τὰ ὅποια ἤξεύρουσιν ἀξία καὶ πιστὰ, νὰ γράψουν νὰ φέρουν τὰ ἀλογα διὰ νὰ ἀλυνίσουν, καὶ νὰ οἰκονομήσουν κάθε ὑπόθεσιν ὅπου ὑποπίπτει καὶ ἀναγκαιοῖ εἰς τὴν πατρίδα τους. Τὸ πρᾶγμα, ἀδελφοί, ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχεται, καὶ τοὺς Κρανιδιοκαστριώτας νὰ προστάξῃτε νὰ ἔλθουν τὸ συντομώτερον καὶ τὴν εὐγενίαν τους ὁμοίως νὰ μὴ λείψουν, ὡς ἀναγκαῖοι. Παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ μᾶς στείλετε τοὺς τουφεξίδες Ἀργείτας ὅπου εἶναι αὐτοῦ, ὅτι μᾶς εἶναι ἀναγκαῖοι, ὡς γνωστὸν σας. Στείλετέ μας καὶ ἕξ κλειδωνιαὶς διὰ τὰ μαγαζία, ὅπου θὰ βάλωμεν τοὺς συναζομένους νέους καρπούς.

Υ. Γ. Στείλετέ μας πρὸς τούτοις ἓνα καλοῦπι διὰ βόλια τῶν πέντε ἡμῖσι καὶ ἕξ ἡμῖσι δραμίων, πλὴν τὸ καθένα νὰ χύνη ἀπὸ πέντε μπάλαις. Ὁ Φράγκος εἶναι ἐπιτήδειος κατὰ τοῦτο, αὐτὸν δὲ προστάξετε νὰ φθιάσῃ αὐτὰ τὰ δύο καλοῦπια. Δὲν σᾶς βαρύνομεν περισσότερον.

Αἰζαρος Τσιώρτσης.— Γεώργιος Ν. Λάμπρου.— Ἀντώνιος Γκουμοῦλας.— Νικήτας Σταματελλόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, Πρόκριτοι καὶ Διοικηταὶ τῆς
Νήσου Σπετσῶν. (α)*

Αἱ καιρικαὶ περιστάσεις μᾶς ἐμπόδισαν ἕως τώρα τοῦ νὰ συνέλθωμεν καὶ συσχεφθῶμεν περὶ τῶν ἀναγκαίων τῇ Πατρίδι μας, διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τοῦ προκειμένου ἱεροῦ ἀγῶνός μας Ἡδὴ δὲ, κοινῆς συνελεύσεως συγκροτηθείσης (β), δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον σὺν τοῖς ἄλλοις ἐνεκρίθη ὅπου ἅπαντα τὰ τῆς Πατρίδος μας τέκνα, τὰ τε ἐν ἄρμασι καὶ ἄνευ ἀρμάτων, νὰ συντρέξωσι καὶ συναγωνισθῶσι καθὰ δυνάμειος ἕκαστος ἔχει καὶ εὐλόγως ἀπεφασίσθη ὅτι ἄσοι ἐκ τοῦ τοιούτου χρέους τῶν λείψουσι, κωφεύοντες εἰς τὴν δικαίαν φωνὴν τῆς Πατρίδος, οὐ μόνον νὰ μὴν ἔχωσι δικαίωμα τοῦ νὰ ὀνομάζωνται πατριῶταί μας, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἰς

(α) Συνοπ. Ἰστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXIII.

(β) Ἡ σωζομένη πρᾶξις τῆς Συνελεύσεως ταύτης εἶναι ἡ σύστασις τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας ἐν Καλτεζαῖς τὴν 26 Μαΐου 1821. Ὄρα Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, Τόμος Α. σελ. 3. ἐν Πειραιεὶ 1839.

τὰ ὑπάρχοντά των. Περὶ τούτου λοιπὸν γράφομεν ἤδη καὶ πρὸς ὄλους τοὺς κατὰ τὴν Νῆσον σας εὐρισκομένους πατριώτας μας, καὶ περικλείοντες ἐν τῷ παρόντι ἀδελφικῷ μας τό τοιοῦτον πρὸς αὐτοὺς εἰδοποιητικὸν γράμμα μας, παρακαλοῦμεν τὴν φιλογενεϊάν σας, ἵνα πρῶτον ἀπεράσῃτε αὐτὸ εἰς τοὺς κώδικας τῆς τοπικῆς σας Καγκελαρίας, εἰς ὑπόμνημα παντοτεινὸν, διὰ νὰ μὴ τοὺς μείνῃ πώποτε κάμμία προφασιολογία, καὶ ἀκολουθῶς νὰ τὸ ἐγχειρίσετε πρὸς αὐτοὺς, βιάζοντές τους εἰς τὴν ἐξακολουθήσῃν τοῦ χρέους των, κατὰ τὴν κοινὴν τῆς Πατρίδος μας φωνὴν καὶ ἀπόφασιν. Σήμερον δὲ κοινῇ γνώμῃ τῆς συγκροτηθείσης Συνελεύσεως ἐκλέχθησαν καὶ ἐδιορίσθησαν οἱ φιλογενέστατοι κύριοι Ἄγιος Βρισθένης Θεοδώρητος, Σωτήριος Χαραλάμπης, Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος, Θεοχάρης Ῥένδης καὶ Νικόλαος Πονηρόπουλος, διὰ νὰ παρευρίσκωνται μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀρχιστρατήγου μας Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, καὶ συνιστῶντες ἅπαντες αὐτοὶ τὴν Γερουσίαν τοῦ δήμου ὄλου τῆς Πελοποννήσου, νὰ διοικῶσιν ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις. Ὅθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει ἀνταποκρίνεσθε περὶ παντός μετὰ τῆς φιλογενείας των, οἵτινες ἔχουσι κάθε πληρεξουσιότητα ἐπάνω εἰς τὸ κοινὸν ὄφελος. Ἐρῶσθε καὶ εὐδοῦσθε.

Ἀπὸ Καλτεζαίς, τῆ 26 Μαΐου 1821.

ΒΡΙΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ

καὶ λοιποὶ προῦχοντες τῆς Πελοποννήσου.

Τοῖς κατὰ τὴν Νῆσον Σπετσῶν εὐρισκομένοις Πελοποννησίοις, τοῖς περιποθητοῖς ἡμῖν ἀδελφοῖς καὶ πατριώταις.

Ἀδελφοὶ πατριῶται οἱ κατὰ τὴν Νῆσον Σπέτσας εὐρισκόμενοι.

Κοινῆς συνελεύσεως γενομένης περὶ τῆς σκέψεως

καὶ προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων τῆς Πατρίδος μας διὰ τὴν αἰσίαν ἔχθασιν τοῦ προκειμένου ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ ὑπὲρ τῆς σεβαστῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους μας, σὺν τοῖς ἄλλοις δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον ἐνεκρίθη, ὅτι ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς τὰ αὐτόθι, εἴτε ἐν ἄρμασιν εἴτε ἀνευ ἄρμάτων, ἅμα τοῦ λαβεῖν τὸ παρόν μας, παραιτοῦντες αὐτόθι μόνον τὰς φαιμελλίας σας καὶ τοὺς γέροντας, νὰ τρέξετε χωρὶς τινὰ ἀναβολὴν ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα μας, ἵνα ἀγωνισθῶμεν ἅπαντες καθὰ δυνάμεως ἔχει ἕκαστος· ἂν ὅμως ἀδιαφορήσητε καὶ κωφεύσητε εἰς τὴν δικαίαν φωνὴν τῆς Πατρίδος, παραβλέποντες τὸ πρὸς αὐτὴν τοῦτο χρέος σας, ἤξεύρετε ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει ἔχετε κἀνὲν δικαίωμα οὔτε πατριῶταί μας νὰ ὀνομάζησθε, οὔτε ἐξουσίαν τινὰ εἰς τὰ κτήματά σας νὰ ἔχητε. Περὶ τούτου γράφομεν καὶ πρὸς τοὺς αὐτόθι φιλογενεστάτους ἄρχοντας καὶ διοικητάς, ἵνα ἀπεράσῃ τὸ παρόν μας εἰς τοὺς κώδικας τῆς τοπικῆς Καγκελαρίας, εἰς παντοτεινὸν ὑπόμνημα, διὰ νὰ μὴ σᾶς μένη πώποτε κἀμμία προφασιολογία, καὶ οὕτω νὰ σᾶς δοθῇ. Εἴθε λοιπὸν νὰ φανῆτε γνήσια τέκνα τῆς Πατρίδος, καὶ ἀληθεῖς Ἕλληνες. Ἐρῶσθε.

1821 Μαΐου 26 ἐν Κατετζίαις.

† Βρισθένης Θεοδώρητος. — † ὁ Ἐλως Ἀρθιμος. — † ὁ Πρωτοσύγγελλος Ἀμβρόσιος τοῦ Ἁγίου Χριστιανουπόλεως. — † Παπᾶ Παραγιώτης Οἰκονόμου. — Νικόλαος Πελλαδάς. — Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης. — Σωτήρος Χαραλάμπης. — Ἀθανάσιος Καρακάρης. — Ἀγαγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Παραγιώτης Κρεββατᾶς. — Παραγιώτης Ζαρεϊφόπουλος. — Κανέλλος Σεληγιάννης. — Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης. — Δημήτριος Παπατσώρης. — Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος. — Νικόλαος Ποτηρόπουλος. — Δημήτριος Καραμάνος. — Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος. — Ἀθανάσιος Κυριακός. — Ἀθανάσιος Κ. Κυριακός. — Ἀγαγνώστης Παπᾶ Γεωργίου. —

νον (α), να τὸ ἀποδώσωμεν πάλιν. Ὁ καιξῆς ὅμως, χω-
ρίς νὰ τὸν ἰδῶμεν, ἀνεχώρησε καὶ ἤλθεν αὐτόθι, διὰ νὰ
σᾶς συγχύσῃ. Ἄμα λοιπὸν ὅπου ἐλάβομεν τὸ εὐγενές
σας καὶ εἶδομεν τὴν γνώμην σας, ἀμέσως ἀπεδόθη τῷ
καιξῆ καὶ τὸ καϊκίόν του καὶ τὸ πρᾶγμα του, καὶ σᾶς
παρακαλοῦμεν νὰ μὴν ὑπολάβετε διαφορετικὰ οὔτε τὰ
ἐπελθόντα, οὔτε τὰ γραφόμενα, ἀλλὰ νὰ βάλετε πίστιν
εἰς ὅ,τι εἰλικρινῶς γράφομεν.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες, γνωστὸν σᾶς ἔγεινεν, ἴσως,
ὅτι τὰ καράβια τὰ Ὑδραϊκὰ ἀναχωροῦν ἀπόψε, καὶ πό-
σον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρευρίσκωνται ἐδῶ ἄλλα δύο
καράβια, εἶναι ἀπερίγραπτον, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόσμος μὲ
αὐτὴν τὴν παρηγορίαν τῶν πλοίων ἐμψυχόγονται καὶ
θερίζουν τοὺς καρπούς· τώρα νὰ βλέπουν ὅτι ἀναχωροῦν,
θὰ τοὺς προξενηθῇ μεγάλη δειλία καὶ ἀπελπισία. Διὰ
τοῦτο ἀφιερώνομεν αὐτὴν τὴν παράκλησιν εἰς τὴν φιλο-
γένειάν σας, ὅπου, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνητε γενναιοφρονες
καὶ ἀρχηγοί, οὕτω καὶ τώρα νὰ ἐμψυχώσετε τοὺς ἀπηλ-
πισμένους, καὶ νὰ ἀποστείλετε τὰ δύο καράβια, ὅπου,
ὡς ἐβεβαιώθημεν, ἔχετε ἔτοιμα. Δὲν περιττολογοῦμεν,
ἀλλὰ προσκυνοῦντές σας, μένομεν. — Ὁ ἀδελφός Χα-
ραλάμπης χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐμίσεισε διὰ τὸ Ἄστρος. —
Ἐπειδὴ καὶ αὐτόθι εὐρίσκεται κάποιος Νικόλαος Ζεγκί-
νης, Ἀργεῖος, καὶ Ἰωάννης Καρβουνιάρης, σᾶς παρακα-
λοῦμεν νὰ τοὺς προστάξετε νὰ ἔλθωσι τὸ συντομώτε-
ρον, μὲ τὸ ἦναι χρήσιμοι διὰ τὸν τόπον, ὅτι αὐτοῦ ὅπου
εὐρίσκονται, εἶναι ἄχρηστοι οὕτως ἀναπαρακαλοῦμεν.

1821 20 Ἰουνίου, ἀπὸ Μύλους.

Πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΝΝΟΥΣΗΣ. — ἌΝΔΡΙΚΟΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ.

(α) Παρεμποδισμένον· τουρκικὴ ἢ λέξις.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογερέστατοι Ἐφοροὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐνταῦθα εἶναι μεγάλη χρεία ἀπὸ σίδηρον διὰ τὴν χρῆσιν τῶν κανονίων, ὡς ἐπληροφορήθη, γράφω πρὸς τὴν ὑμετέραν εὐγενίαν νὰ στείλητε τοῦλάχιστον δέκα καντάρια ἐκ τῶν 280, τὰ ὅποια παρελάβετε ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ἄργου, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ φυλάττωνται αὐτοῦ μέχρις ἄλλης ἀναζητήσεως. Παρακαλῶ νὰ μὴ ἀμελήσητε τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν τῶν εἰρημένων 10 τοῦλάχιστον κανταρίων. Εὐχόμενος δὲ ἅπασιν ὑγίαν καὶ νίκην κατὰ τῶν πολεμίων, μένω.

Βέρβαινα, τῇ 25 Ἰουνίου 1821.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΎΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογερέστατοι Ἐφοροὶ καὶ πρόκριτοι Ἰθῶρας καὶ
Σπετσῶν.

Σήμερον πάλιν ἔλαβον γράμματα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ῥούμελης καὶ τῆς Ἠπείρου, παρασταίοντα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προλάβῃ ἡ ναυτικὴ σας δύναμις νὰ φθάσῃ εἰς τὸν κόλπον τῆς Πάτρας, καὶ νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Πρέβεζας, διότι τὰ μέρη τῆς Ἠπείρου, ὡς ἐπληροφορήθη, ἀμφιβάλλουν περὶ τῶν τρεχόντων ἄθεν ἡ ἐκεῖ παρουσία σας συμφέρει ὡς μία θεβαιότης τοῦ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι γενικός. Εἰς δὲ τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου εἶναι ἀνάγκη νὰ εὐρίσκωνται

διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν εἰς Πελοπόννησον διάβασιν τῶν τυράννων. Συμφέρει ἀκόμη, ἀδελφοί, νὰ προσέχητε μὴ τύχη καὶ φέρουν διὰ θαλάσσης ζωοτροφίας καὶ ὕλας πολεμικὰς εἰς τὰ παράλια κάστρα τῆς Πελοποννήσου, καὶ τότε ὄχι μόνον χάνονται ὅλοι οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκίας, ἀλλ' ἐμποροῦν νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ μεγάλοι κίνδυνοι. Ὅθεν μὴν ἀποκάμετε, ἀλλ' ἀντέχετε μὲ τὸν συνήθη ζήλον σας, ἕως νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, καθὼς ἐλπίζομεν, νὰ ἀπολαύσωμεν τελείαν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου, ἢ ὅποια εἶναι ἡ βᾶσις τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἀσφάλεια ὄλων τῶν περίξ μερῶν. Μένω ἀσπαζόμενος ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ.

Βέρβαινα, τῆ 26 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πατριώτης σας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΥΦΛΑΝΤΗΣ,

Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ πανευγενέστατοι ἄρχοντες καὶ συμπολίται τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν καὶ πατριωτικὸν ἀσπασμὸν ὑμῖν προσφέρομεν.

Αὐτόθεν προσελθὼν ὁ πρίγκιψ Ὑψηλάντης, ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς δύο ἀνθρώπους τοῦ καὶ γράμμα, δίδων ἡμῖν τὴν εἶδησιν τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ καὶ τὸν διὰ τὰ πάτρια ἡμῶν ἐδῶ σκοπόν του. Ἡμεῖς κατὰ χρέος τῷ ἀπεκρίθημεν τότε, ὡς οἴδατε, καὶ δὲν ἐλείψαμεν ἵνα καταβῶμεν οἱ σημαντικώτεροι τῆς πατρίδος μας, ἐκ τε τῶν πολιτικῶν καὶ στρατηγῶν, εἰς Ἄστρος, ὅπου καὶ ὑπεδέχθημεν σύ-

τόν ὡς βασιλέα, συντροφεύοντές τον καί ἐκείθεν ἕως ἐδῶ. Ὅμιλήσαντες λοιπόν μετὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του, κατὰ ζήτησίν του, διεσαφήσαμεν πρὸς αὐτόν τήν τε προσυστηθεῖσαν Διοίκησιν καὶ Γερουσίαν, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἢ περίστασις ἀπαιτεῖ. Ἡ ἐκλαμπρότης του μετὰ τοῦτο ἐξέδωκεν ἕνα ὄργανισμὸν Νομοθεσιῶν, δι' οὗ ἐπιζητεῖ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα εἰς τε τὸ πολιτικὸν καὶ στρατιωτικόν· ἡμεῖς ὅμως τῷ ἐπροτειναμεν ἄλλον ὄργανισμὸν, δι' οὗ ἐπιστηρίζεται ἡ Νομαρχία καὶ ἡ καλὴ Διοίκησις τῆς Πατρίδος, μὴ δεχόμενοι τὸν ἐκείνου. Αὐτὸς δὲ ἰδὼν αὐτόν, ἀπεποιήθη λέγων, ὅτι δὲν στέργει οὕτως, εἰμὴ ἢ τῷ δίδομεν τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὰ ἄρματα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πατρίδος γενικῶς νὰ κάμῃ εἴτι θέλει καὶ βούλεται, ἢ φεύγει. Εἰς τοῦτο ἐπροσπαθήσαμεν παντοιοτρόπως ἵνα καταπεισώμεν αὐτόν καὶ συναινέσῃ· τρόπος ὅμως οὐκ ἐστάθη, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ λάβῃ κατὰ πάντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὡς μονάρχης, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν του. Τοῦτο καὶ μᾶς ἐλύπησε καιρίως καὶ μᾶς ἐξάλισε μεγάλως, μᾶς ἐτάραξε δὲ ὑπερεκπερισσοῦ, δίδον ἡμῖν ὑποψίαν τινος κεκαλυμμένου ἀπεικταίου καὶ ἐναντίου τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων. Ἐνθεν καὶ ἐξαποστέλλομεν τοὺς παρόντας ἡμῶν συναδελφοὺς, τὸν Ἅγιον Ἐλους καὶ Δημήτριον Τομαρόπουλον, μετὰ τῶν δύο ἀνωτέρω ὄργανισμῶν, ἐκείνου τε καὶ ἡμετέρου, τοὺς ὁποίους θεωροῦντες, γνώσεσθε πρὸς μὲν τὸν ἐκείνου τὸ διόλου ἀνεξάρτητον καὶ μοναρχικόν, πρὸς δὲ τὸν ἡμέτερον, τὰ ὅσα εἶδει γενέσθαι, καὶ ὑπὲρ ἧς πολεμοῦμεν εὐνομίας, οὔτινες καὶ θέλουσι διὰ ζώσης ἐμπεριστάτως περὶ τούτων καὶ περὶ πάντων σᾶς ὁμιλήσει. Λοιπὸν παρακαλοῦμεν τὴν ὑμέτεραν φιλογένειαν ἵνα εἰς αὐτὰ ὅλα κάμητε κρίσιν ὡς συμπολιταὶ συμπατριῶται καὶ συναδελφοί, καὶ ἀφ' οὗ

κατὰ βάθος θεωρήσετε τὰ πράγματα, δώσητε πρὸς ἡμᾶς τὴν συμβουλὴν καὶ γνώμην σας, τί τὸ ποιητέον, εἰς τρόπον ὅτι μὴ ἀφέποτε ὑποπέσωμεν εἰς ἐνοχὴν κατηγορίας τοῦ Γένους καὶ παιδείας· καθότι τὸ νὰ δώσωμεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν τὴν ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα, μῆτε ἀνεκτὸν τῷ Γένει, μῆτε συμφέρον τῇ Πατρίδι, καὶ στοχασθῆτε ὅποσον ὀλέθριον τὸ ζήτημά του. Ἄχ ἀδελφοί! ἡμεῖς ἠλπίζαμεν ἐξ αὐτοῦ συνηγορίαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ ὑπεράσπισιν εἰς τὰ τῆς Πατρίδος δικαιώματα, καὶ ὁ ἐρχομὸς του ἀντὶ καλοῦ, ἐπέφερεν ὅλον τὸ ἐναντίον καὶ ταραχὴν καθ' ὅλα, ὥστε ἡ Πατρίς ἡμῶν κινδυνεύει. Μὴ λοιπὸν, ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν, καταδεχθῆτε τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Πατρίδος, αὐτὴν τὴν ἤδη ἐπαπειλουμένην, ἀλλ' ἐὰν ἦσθε ἀδελφοί καὶ συμπατριῶται, καὶ ποιοῦντες τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν ἔχετε σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν νὰ βοηθήσετε, καθὼς καὶ πρότερον, τῇ Πατρίδι (ἂν οὗτος ἀναχωρήσῃ) ὡς σύμμαχοι (α) καὶ συμπατριῶται, μᾶς ἰδεάζετε. Ἄγκαλὰ τὸ συστατικὸν αὐτοῦ γράμμα, τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, μόνον ὅτι τὸν συσταίνει ὡς συνήγορον, καὶ εἰς τὸ νὰ δώσωμεν ὡτα ἀκοῆς εἰς τὰ λεγόμενά του, αἶροντες εἰς χεῖρας τὰ ὄπλα καὶ κινούμενοι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, οὐ μὴν δὲ καὶ πληρεξούσιον. Ὅθεν παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις, ὡς ἄνωθεν, «δότετέ μας τὴν συμβουλὴν σας τί τὸ ποιητέον, ἢν »τινα καὶ ἀναμένοντες, μένομεν.»

(α) Ἡ λέξις αὕτη καὶ ἄλλοτε ἐπαναληφθεῖσα, ἐσκανδάλισε τοὺς φιλοπάτριδας Σπετσιώτας, ἀντὶ ἀδελφῶν συμμάχους θεωροῦντας ἑαυτοὺς καλουμένους ἀπὸ τὸν Πελοποννησιακὸν Σύλλογον. Ὁρα παρούσης συλλογῆς Τόμ. Β'. Μέρους τέταρτον, Τρῆμα α'.

Πρωτόκολλον τῆς Καρχηλαρίας τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸ ὑπὸ 18 Ἰουλίου 1822 ἔγγραφον.

Υ. Π. Προχθές ἔγεινε κοινή ἀπόφασις τοῦ νὰ ὑπάγη νὰ τοποθετήσῃ ἡ ἐκλαμπρότης του μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς Καλάβρυτα· ἀφοῦ δὲ ἐμίσεισαν οἱ λοιποὶ ἀδελφοί, διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας ἐτοιμασίας, μετέβαλε σκοπὸν διὰ τὴν Βυτίαν. Σήμερον ὁμως ἐξαίφνης ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγη εἰς Καλαμάταν, καὶ τελειωμένου ἄντος τοῦ παρόντος μας, ἐξεῖλε καὶ μᾶς ἐμήνυσε ὅτι μισεῖ, καὶ νὰ ὑπάγωμεν νὰ μᾶς ἰδῇ. Ἐκινήθημεν λοιπὸν ἀμέσως, καὶ πηγαίνοντες εἰς τὸ κονάκι του, τὸν εὔρομεν μισευμένον μετὰ τοῦ Παπᾶ-Φλέσα διὰ Καλαμάταν, καὶ εὔρομεν μόνον μερικοὺς αὐλικούς του, οἵτινες εἶχον συναγμένους ἐκεῖ μερικοὺς μπερμπάντας καὶ ἀνοήτους ὁμογενεῖς μας, ἡμεῖς δὲ ἐπεστρέψαμεν ἀμέσως εἰς τὸ τοῦ Πετρόμπεη κονάκι, ὃν πλησίον· καὶ ἅμα ὅπου εἰσήλθομεν, εἶδομεν τοὺς ἄνωθεν μπερμπάντας νὰ ὀρμήσουν κατεπάνω μας μὲ τὰ ἄρματα εἰς τὰς χεῖρας. Τυχόντες ὁμως πολλοὶ ἄλλοι ἐδικοὶ μας ὄπλοφόροι μεθ' ἡμῶν, ἀπάντησαν τὴν ὀρμὴν των, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐδόθη νὰ καταλάβουν τὰ δικαιώματά των, ἡσύχασαν καὶ μετενόησαν, ζητοῦντες συγχώρησιν, οἵτινες ἦτον διωργανισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν αὐλικούς του καὶ τὸν Παπᾶ-Φλέσαν. Ἐδόσαμεν εἶδησιν τῶν τρεξάντων τούτων καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρίγκιπα Κατακουζηνόν, ὄντα εἰς Μονεμβασίαν. Ὁ ἅγιος Ἐλους ἀπὸ ἀσθένειάν του ἔμεινε, καὶ ὁ Κύριος Δημήτριος Τομαρόπουλος θέλει σᾶς πληροφορήσει ἐκτενέστερον περὶ πάντων, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἂς ἔχωμεν ἀπόκρισιν, «καὶ τὴν ἀδελφικὴν συμβουλήν σας τὸ τί νὰ ἀκολουθήσωμεν.» Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ μᾶς στείλετε καὶ τὸ σχέδιον ὅπου ἐσυμφωνήσατε μαζῆ του, καὶ ὁποῖαν ὑπεροχὴν καὶ δύναμιν τοῦ ἐδόσατε ἐπάνω εἰς τὰ ἄρματά σας καὶ τοπικὴν σας διοίκησιν. «Ἐὰν εἰσέτι τὰ καράβια δὲν ἐξεκίνησαν διὰ

«τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, νὰ λάβετε συμπάθειαν καὶ νὰ
»προφθάσουν ὅσον τάχος.» Ἀδελφοὶ, τὰ ἀνωθεν περι-
στατικά μὴ σᾶς ἐξιππάσουν, ὅτι ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν
τὸν ἀγῶνά μας περισσότερον τοῦ προτέρου.

1821 Ἰουνίου 27, ἐκ Βερβαίνων.

Παροῦσος Νοταρᾶς. — Ἀναγρ. Παπαγιαννόπουλος. —
Πάρος Σαριγιάννης. — Δημήτριος Καραμάρος. — Παρα-
γιώτης Γιαννακόπουλος. — Ῥήγας Παλαμίδης. — Πετρόμ-
πεης Μαυρομιχάλης. — Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. — Νικό-
κόλαος Ταμπακόπουλος. — Δημήτριος Παπατσώρης. — Πα-
ραγιώτης Κρεββατᾶς. — Σπυρίδων Δασίου. — Γεώργιος
Καλαρᾶς. — Νικόλαος Ποηρόπουλος. — Ἀναστάσιος Σι-
νοβοῦλης. — Νικόλαος Σπυλιωτόπουλος. — Ἀθαράσιος
Κωνστατίνου Κυριακός. — Ἀθαράσιος Δ. Κυριακοῦ. —
Ἰωάννης Κράτος. — Γεώργιος Παπαζαφειρόπουλος. —
Γεώργιος Πεγερόπουλος. — Πέτρος Α. Ροῦντος. — Πα-
ραγιώτης Μπενάκης. — Παράγος Ἀλεξίου Λογοθέτης. —
Ἰωάννης Ἡλία Τζάννου. — Παραγιωτάκης Γραμματικᾶκης.
— Παραγιώτης Γολόπουλος.

(Τ. Σ.) Ἡ Πελοπονησιακὴ Γερουσία.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς φιλογενεστάτοις Ἐφόροις τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Ἡσος Πόρος, τῇ 28 Ἰουνίου 1821.

Ἐλαβον τὸ ἀδελφικὸν σας καὶ εἶδον ὅσα μὲ σημει-
οῖτε, πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλογένειαν τοῦ καλοῦ πα-
τριώτου Κ. Κωνσταντίνου. Εὐχαριστῶ δὲ κατὰ τοῦτο καὶ
τὴν προθυμίαν του, ὅσον καὶ ὑπερευχαριστήθην διὰ τὸ
ἄλλο πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐμποδίσθη, ἐπειδὴ βλέπω τὴν
δυστυχίαν τῶν νησιῶν, καὶ δὲν εἶναι χρεῖα νὰ τὰ ἐπι-

φορτίζωμεν μὲ βάρη μεγάλα, ἀλλὰ καὶ νὰ οἰκονομώ-
μεθα κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐγὼ ἐξοικονομήθην μὲ τοῦτο
τὸ καραβάκι, ὅπερ καὶ αὐτὸ εἶναι τοῦ Γένους, καὶ λαμ-
βάνει διὰ τοῦτο ἡ ὑπηρεσία μου τὸ τέλος της. Φιλογε-
νέστατοι ἄρχοντες! σᾶς λέγω εἰλικρινῶς, ὅτι σᾶς μένω
ὑπόχρεως ὅπου ἐμποδίσθη τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐδιόρι-
ζεν ἡ ἐκλαμπρότης του νὰ μοι δοθῇ ἀπὸ τὴν πατρίδα
σας, διότι ἔπρεπε νὰ δώσωμεν μέγαλον βάρος εἰς τὰς
Κυκλάδας νήσους, κατὰ τὴν κατάστασιν ὅπου σή-
μερον βλέπω ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἔχουν. Παρακαλῶ
δὲ τὴν φιλογενειάν σας νὰ μᾶς ἀγαπάτε ὡς ἀδελφούς
καὶ φίλους σας εἰλικρινεστάτους· ἔγραψα τὰ ἴδια καὶ
πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά του. Σᾶς προσκυνῶ δὲ καὶ
μένω, ἀσπαζόμενός σας ἀδελφικῶς, ὄλος πρόθυμος, ὡς
ἀδελφός καὶ δοῦλος.

ΔΗΜΨΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἐφοροὶ τῶν Σπετσῶν
καὶ πάντες πρόκριτοι.

Βλέπω ἐκ τοῦ γράμματός σας τὴν μεγάλην ναυτι-
κὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν ἐτοιμάζετε διὰ νὰ ἀπαντή-
σητε τὸν στόλον τοῦ τυράννου· ὅσον πολλὰ καὶ ἂν
ἦναι τὰ καράβιά του, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ
τὴν ἀκαταμάχητον ἀφοβίαν καὶ ὁμόνοιάν σας, μὴν ἀμ-
φιβάλλετε ὅτι ἄλλα μὲν θέλετε κατακαύσει, ἄλλα δὲ
θέλετε φέρει εἰς τὸν λιμένα σας πρὸς θρίαμβον, ἐὰν
εἰς τὴν παρουσίαν σας τολμήσουν ν' ἀντισταθῶσι. Τοῦτο
δὲν εἶναι λόγος πρὸς παρηγορίαν· ἐγνωρίσατε ἤδη
καὶ τὴν ἀξιοσύνητα καὶ τὴν ἀνδρίαν των. Εἰς τὸ μέσον

ὅμως τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους μεγάλων τούτων θυσιῶν σας δὲν πρέπει νὰ λησμονήσητε τὴν Πελοπόννησον, τῆς ὁποίας ἡ τύχη, καθὼς γνωρίζετε, ἔχει μεγαλωτάτην ἐπιρροήν, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ, εἰς ὅλα τὰ περίξ μέρη. Αἱ παροῦσαι περιστάσεις ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν σας εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου· γνωρίζω ὅτι εἴσθε καταπεφορτισμένοι ἀπὸ τὸ μέγα βᾶρος τῆς ἐτοιμασίας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, διὰ ν' ἀπαντήσητε τὸν τουρκικόν, δὲν στοχάζομαι ὅμως ἀδύνατον νὰ ἐτοιμασθῶσιν ἀπὸ τὰ μένοντα αὐτοῦ καράβιά σας δέκα διὰ τὸν εἰρημένον κόλπον. Ἡ ἐτοιμασία των ἤμπορεῖ νὰ οἰκονομηθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐσυμβουλευθῆν με τοὺς ἐδῶ Γερουσιαστὰς καὶ με δύο ἀπεσταλμένους ἀπὸ Γαλαξειδί καὶ Μεσολόγγι. Τὸ μὲν Γαλαξειδί καὶ Μεσολόγγι προσφέρουν ναύτας ὅσους ἠθέλατε χρειασθῆ διὰ δέκα καράβια, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι κἀνένα μισθόν· οἱ δὲ Γερουσιασταὶ θέλουν φροντίζει διὰ τὴν ἀναγκαίαν ζωοτροφίαν ὄλων τῶν ναυτῶν, διορίζοντες εἰς τοῦτο ἀνθρώπους, ὥστε νὰ ἐτοιμάζωσι τὴν ζωοτροφίαν τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως. Μένουν τ' ἄλλα ἀναγκαῖα ἐξοδα τοῦ στόλου μέρος τούτων παρακαλεῖσθε καὶ σεῖς νὰ προσφέρητε, ὡς συμμέτοχοι τῆς σωτηρίας τῆς Πελοποννήσου· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν θέλετε πέμψει σημειώσιν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐοικονομηθῶσιν, ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν μίαν καὶ μόνην δύναμιν, ἡ ὁποία νὰ προφθάνη τὰ πάντα, ἀλλὰ πρόκειται με ἰδίους ἀγῶνας καὶ συνεισφοράς νὰ λάβωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Μὴν ἀποκάμητε, παρακαλῶ ὁμοῦ με τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους θέλετε πληρωθῆ μέχρι λεπτοῦ καὶ ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς καταβάλλετε. Εὐχόμενος ἅπασιν ὑγείαν καὶ ταχεῖαν τοῦ ποθουμένου ἐπιτεῦξιν, μένω.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1821. Ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τρικάρφων.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΥΘΑΛΑΝΤΗΣ, Πληρεξούσιος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι προὔχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν,
ὡς εἶδος προσκυνούμεν.*

Τῆ 10 Ἰουλίου 1821, Μόλοι.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Γερουσία τῆς καθ' ἡμᾶς Πελοποννήσου μᾶς διατάττει, καὶ μερικῶς ἡ Πατρίς μας ἀναγκάζει νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ ἐπαρχιωταί μας εἰς τὴν πατρίδα των διὰ πολλὰς αἰτίας τῶν ἤδη τυχουσῶν περιστάσεων, ἀναγκαζόμεθα νὰ σᾶς ἐνοχλήσωμεν τοῦ νὰ διατάξετε ὅλους τοὺς σημαντικοὺς αὐτόσε διατρίβοντας Ἀργεῖους νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πατρίδα τους ὡς ἀναγκαῖοι, τόν τε Κύριον Ἀνδρῖον Τζώρτζην, Νικολῆν Ζεγκίνην, Παναγῆν Φικιώτην, Ἰωάννην Καρβουνιάρην καὶ λοιποὺς, ὅπου αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τοὺς ἤξεύρουν. Γράφομεν καὶ τῶν ἰδίων ἰδιαιτέρως, καὶ ἐλπίζομεν μόνοι τους νὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ τρέξωσιν εἰς τὴν πατρίδα των· καὶ ἐπευχόμενοι ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ θυμῆρες, μένομεν·

Τῆς εὐγενείας σας πρόθυμοι ἀδελφοί

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΠΕΡΟΥΚΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥΣΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὸ εὐγενές καὶ ἀδελφικόν σας, ἐπομένως εἶδομεν νὰ μᾶς λέγετε διὰ τὰς φαμῆλλιας. Ἡμεῖς εἰμεθα πρόθυμοι, εἰ δυνατόν, νὰ τὰς δεχθῶμεν ὅλαι τὰς φαμῆλλιας τῆς νήσου, πλὴν συμπεράνετε τὴν στενότητα τοῦ τόπου μας, ἐξόχως ὅπου μᾶς ἤλθον ὄσοι ξένοι ἐκατοικοῦσαν εἰς Ἰῶραν καὶ εἰς τὸ νησί σας. Ἡ στενοχωρία εἶναι ἀπὸ νερὸν καὶ ἀπὸ μύλους· διὰ τοῦτο πασχίσατε νὰ ἔλθουν ὀλιγώτεροι διὰ νὰ οἰκονομηθοῦν. Ἰγιαίνετε.

Τῆ 15 Ἰουλίου, Λεωνίδιον, 1821.

Εἰς τοὺς ὀρισμούς σας

(Τ. Σ.)

Οἱ Πρόκριτοι Πραστοῦ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἑσφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν (α).

Μὲ ἀκραν χαράν μας ἀνέγνωμεν τὸ ὑμέτερον γράμμα διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔκαμε κατὰ τῶν ἀσεβῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τὰ ἐπίλοιπα ξύλα τοῦ τυράννου ἔχουν νὰ λάβουν, καὶ ἴσως μέχρι τοῦδε ἔλαβαν, τὴν αὐτὴν τιμωρίαν μὲ τᾶλλα· περιμένομεν καὶ ταύτην τὴν ἀγγελίαν. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐδῶ πραγμάτων, χάριτι Θεοῦ εὐοδοῦνται· ἀσυγκρίτως ὁμως εὐτυχέστερα ἤθελεν εἶναι ἂν ἔλλειπαν τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα τυφλόνουν τὰ πνεύματα καὶ διαφθεῖρουν τὰς καρδίας ἐκεῖνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ κοινὴ πατρίς ἐπρόσμενε καὶ βοήθειαν καὶ τὰ λαμπρότερα παραδείγματα τῆς φιλογενείας, ἐνῶ μάλιστα ἔχουν πλησίον των τὰς περιβλέπτους νήσους ὑμῶν.

(α) Συνοπτ. ἱστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXVII.

Τὰ πράγματα τῆς Ῥούμελης εὐτυχοῦν· μόνον οἱ εἰς Θήβας εὐρισχόμενοι τύραννοι μᾶς ἀνησυχοῦν. Τὰ μὲν δερβένια εἶναι καλὰ ἐνδυναμωμένα, ὑποπτευόμενοι ὁμῶς μήπως οἱ πολέμοι ἔλθουν εἰς τὰ Σάλωνα, καθὼς τινες μᾶς γράφουν, καὶ ἐκεῖθεν περάσουν εἰς Πελοπόννησον, ἐκράξαμεν τὸν φιλογενέστατον Γεώργιον Πάνον, καὶ τὸν ἐδιορίσαμεν νὰ υπάγῃ μὲ τὸ καράβι του εἰς Ναύπακτον ὁμοῦ μὲ τὸν Κ. Ἡλίαν Θερμησιώτην, διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐκεῖ ἀδελφοὺς, καὶ νὰ ἐμποδίξῃ τὴν διαπέρασιν τοῦ ἐχθροῦ.

Μεγίστην εὐχαρίστησιν ἔχομεν ἀπὸ τὴν πατρίδα σας διὰ τὸν ζῆλον τῆς φιλογενείας καὶ τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῆς ἀνδρίας της. Ὁ παντοδύναμος Ἐφορος καὶ προνοητὴς τῆς Ἑλλάδος θέλει μὲ ἀξιῶσει ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν παρρησία ὅλας τὰς ὀφειλομένας τιμὰς καὶ βραβεῖα. Ὑγιαίνετε, εὐτυχοῦντες εἰς τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱεροὺς ἀγῶνας

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὙΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Φιλογενέστατοι Ἐφοροὶ καὶ Πρόκριτοι Σπετσῶν.

Μετὰ χαρᾶς ἀνέγνων δύο σας συγχρόνως γράμματα, προβλέποντα τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου ὑπὸ τὴν δύναμιν καὶ φρόνησιν τῶν ἐκπεμφθέντων ναυάρχων· τοῦτο μόνον ἔμεινε, τὸ νὰ συκινδυνεύσῃτε ἀκόμη καὶ τὰ τιμιώτερα μέλη σας, διὰ νὰ γίνῃ ἀμίμητος ἡ φιλογενεία σας καὶ ἀπαραδειγμάτιστος ἡ γενναϊότης σας. Συνεύχομαι λοιπὸν μ' ὅλον τὸ Γένος ἀπὸ καρδίας νίκην λαμπρὰν καὶ ἔκβασιν ἀξίαν τῆς προθυμίας καὶ φιλογενείας σας. Ἐτὴν ἀνάγκην ζωοτροφίας τοῦ στόλου σας ἐπληροφορήθην καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρὰ τοῦ παρ' ὁμῶν ἀπεσταλμένου Κυρίου Γεωργίου Μπούκουρη, καὶ

δὲν ἔλειψα ἀμέσως νὰ ἐπιταχύνω τὴν ἀναγκαίαν πρό-
 βλεψιν, προστάξας τοὺς Ἀργεῖους καὶ Κορινθίους νὰ
 δώσωσιν ἀμέσως δύο χιλιάδας κοιλὰ σιτᾶρι ἐκάστη
 πρὸς τὸ παρὸν, ὡς εὐκολωτέρας οὔσης ἐκεῖθεν τῆς με-
 τακομίσεως. Ἐπομένως δὲ φροντίζομεν νὰ διορισθῇ ἡ
 ἀνήκουσα εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν ποσότης, διὰ νὰ συμ-
 πληρωθῇ ἡ ζητουμένη ποσότης, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θέ-
 λομεν κάμει τὰ δυνατά. « Ἡ Πελοπόννησος γνωρίζει
 » τὸ τί χρεωστεῖ μαζῇ μ' ὅλον τὸ Γένος εἰς τοὺς κοινούς
 » εὐεργέτας, καὶ ὅτι πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ διὰ τὰς πα-
 » ρελούσας εὐεργεσίας, διὰ νὰ σᾶς εὔρη πάλιν προθύ-
 » μους εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας, ὅταν ἀναπνεύσετε
 » ἀπὸ τὸν μέγαν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀγῶνα.»
 καὶ τοῦτο ἔχετε κατὰ νοῦν πάντοτε, φιλογενέστατοι,
 ἐπειδὴ εἶναι μέγας ὁ ἐκεῖ κίνδυνος καὶ καθ' ἐκάστην
 ἔρχονται δεόμενοι δι' ἡμῶν τῆς φιλογενείας σας. Εἰς
 Πάτρας ἔχουν ἀνάγκην πετσίων, καὶ ἀποστείλετε ἐκεῖ
 ποσότητα ἱκανήν, διὰ νὰ τὴν ἀγοράσωσιν οἱ ἐκεῖ. Ἄνυ-
 πόμονοι προσμένομεν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν τῆς λαμ-
 πρᾶς τῶν ὑμετέρων νίκης, καὶ μένομεν.

23 Ἰουλίου 1821.

Τρίκορφα.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἐντιμότατοι Κύριοι ἔθροισι Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ Κάστρου τῆς Μονεμβασίας, 23 Ἰουλίου 1821.

Μετὰ τοὺς ἀδελφικούς μας ἀσπασμούς σπεύδω νὰ σᾶς
 φανερῶσω τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι σήμερον γινό-

μεθα κύριοι τοῦ κάστρου τῆς Μονεμβασίας μετὴν βοήθειαν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τὸν ὁποῖον φέρομεν εἰς τὰς σημαίας μας. Αἱ συνθῆκαι ἔγειναν πρὸς ὄφελός μας, διότι οἱ ἀγάδες ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῆς δευτέρας τάξεως νὰ τὰς ὑπογράψωσιν. Εἶθε ἡ βοήθεια τοῦ Ἐσταυρωμένου νὰ στήσῃ ὀγλίγωρα, καθὼς ἐλπίζομεν, τὰς ἐθνικάς μας σημαίας ἐπάνω καὶ τῶν λοιπῶν κάστρων τῆς Πελοποννήσου, διὰ νὰ ἐμπορέσωμεν εὐκολώτερον νὰ κατατροπώσωμεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν τύραννον. Ὑγιαίνετε καὶ θριαμβεύετε ναυμαχοῦντες κατὰ τοῦ τυράννου.

Π. Α. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι προὔχοντες τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμομεν προσκύνησιν.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ Καπετὰν Ἰωάννης Ματθαῖος ἐτελείωσε τὴν προθεσίαν τῆς πολιορκίας του, καὶ σήμερον τὸ ἔσπερας ἀποφασιστικῶς ἤθελε νὰ μισεύσῃ μετὸ καράβι του εἰς τὰ αὐτόσε, καὶ μόλις μετὰ πολλὰς παρακλήσεις κατεπίσθη νὰ μείνῃ ἀκόμη τρεῖς ἡμέρας, μετὰ ὑπόσχεσιν ἕως οὗτου νὰ γράψωμεν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα ἤδη, καὶ παρακαλοῦντες θερμῶς, γράφομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλογένειαν εἰς τὸ νὰ ἀποστείλετε κανένα καράβι νὰ στέκῃ εἰς τὸ αὐτὸ πόστον, καὶ διὰ νὰ συστέλλῃ τὰς ἐξόδους τῶν ἀγαρινῶν ἐναντίον τῶν Μύλων, καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ τοὺς ἡμετέρους στρατιώτας, πολιορκητὰς διὰ ξηρᾶς τοῦ Ναυπλίου, ὅτι τούτου μὴ γενομένου, διαλύεται ὁ πλόκος, καὶ πλέον ὅλοι οἱ μέχρι τὴν σήμερον κόποι καὶ ἐξόδα τῶν καραβίων

σας ματαιοῦνται, καὶ ἡμεῖς χάνομεν τὸ πᾶν. Διὰ τὴν δό-
σιν τῶν δύο χιλιάδων κοιλῶν σιταρίων ἐλάβομεν ὄλην
τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν
καὶ ἐκτέλεσιν τὴν αἰτησίαν σας, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν δια-
ταγὴν τοῦ Πρίγκιπος καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Πετρῶμπεη.
Ἡ ἔλλειψις ὁμως τῶν ζώων ἐπέφερε κάποιαν δυσκολίαν,
πλὴν καὶ αὐτὴν τὴν εὐκόλυναμεν, καὶ αὖριον κάμνο-
μεν ἀρχὴν νὰ τὸ παραδίδωμεν, καὶ περὶ τούτου ἀμερι-
μνήσατε. Φροντίσατε ὁμως, καὶ αὖθις παρακαλοῦμεν, νὰ
μὴ μᾶς ἀφήσετε ὑστερημένους ἀπὸ καράβι, ὅτι ἀναχω-
ροῦντος τοῦ Καπ. Ἰωάννη, ἀναχωρεῖ ἐξάπαντος καὶ τὸ
Κραμιδιώτικον. Μὴν ἀμφιβάλλοντες κατὰ τοῦτο, μένομεν.

1821 Ἰουλίου 29, Ἄργος.

Τῆς εὐγενίας σας προθυμώτατοι εἰς τὰς προσταγὰς σας

Χαραλάμπης Μπερούκας. — Παραγιώτης Ἰωαννοῦσης. —
Ἄνδρικός Τζώρτζης. —

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἐγχοροὶ καὶ Πρόκριτοι τῆς Νήσου
Σπετσῶν.

Καὶ ὡς φρόνιμοι, γνωρίζοντες ἀναγκαίαν τὴν συνδρο-
μὴν πολλῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων εἰς τὸν
παρόντα κίνδυνον, συσπεύδετε τὴν κοινὴν Συνέλευσιν,
καὶ ὡς φιλογενέστατοι, αὐτόκλητοι μετέσχετε ταύτης,
πέμψαντες ἐκ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν ἄνδρας συνετοὺς
καὶ φρονίμους. Ἄνδρες Σπετσιῶται! συμφιλοτιμεῖσθε νὰ
εὐεργετήτε καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, ὀρθῶς περὶ Πατρί-
δος φρονοῦντες. « διὰ τοῦτο καὶ ἡ Πατρίς σας ἐπιψηφί-
» ζει ἀπὸ τᾶρα τὸν τίτλον τῆς ἀνδρίας καὶ φρονήσεως,
» τῶν ὁποίων καθεκάστην δίδετε λαμπρὰς ἀποδείξεις ἢ

» παρουσία τῶν κοινῶν ἀπεσταλμένων σας ἐπιταχύνει
 » μᾶλλον τὴν γενικὴν Συνέλευσιν, » ἐκ τῆς ὁποίας ἐλ-
 τίζεται πᾶσα καλὴ σύστασις καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀγαθὴ τῶν
 πραγμάτων ἔκβασις, τὴν ὁποίαν συνευχόμενος ὑμῖν,
 μένω μετὰ πάσης τῆς εὐνοίας.

Τῆ 9 Αὐγούστου 1821, Τρίκορφα.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΎΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς γῆσου Σπετσῶν,
 τῶν ἀδελφικῶν ἀποτέμομεν ἀσπασμόν.*

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Ναυπλίου χρεια-
 ζόμεθα μερικὰ πετσία διὰ τσαρούχια, καὶ μὲ τὸ νὰ
 ἡξεύρωμεν ὅτι τὸ κοινὸν αὐτοῦ ἔχει ἀρκετὴν ποσότητα,
 θάρρει ἀδελφικῶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς κάμετε τὴν
 χάριν νὰ μᾶς δώσετε 40 ἢ 30 κομμάτια, διὰ νὰ προ-
 φθάσωμεν κατὰ τὸ παρὸν τὸ στρατόπεδον, καὶ διὰ τὴν
 τιμὴν τους, μὲ τὸ νὰ ἡξεύρετε τὴν κατάστασίν μας, ὅτι
 κατὰ τὸ παρὸν ἀνὰ χεῖρας δὲν ἔχομεν μετρητὰ, νὰ μᾶς
 προσμείνετε ὕστερον ἀπὸ 21 ἡμέραν νὰ σᾶς τὰ ἐμβά-
 σωμεν ἀφευκτὰ· δι' αὐτὸ μᾶς κάμετε τὴν χάριν εἰς τού-
 την μας τὴν στενοχωρίαν.

Ὁ ἐδικός σας Κύριος Χα. Μαλοκίνης σᾶς λέγει διὰ
 στόματος περὶ τοῦ σιταρίου τί δοκιμάζομεν, ὅπου δὲν
 ἤμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν ζῶα διὰ νὰ τὸ τελειώσωμεν,
 μὲ τὸ νὰ ἦναι ὄλος ὁ κόσμος σκορπισμένος. Λοιπὸν,
 παρακαλοῦμεν, μὴ δυσαρεστηθῆτε, ὅτι ὕστερον ἀπὸ ὀλί-
 γας ἡμέρας τὸ ἐμδαρκάρομεν ἀφευκτὰ, καὶ ἐρχεται ὁ

ἰδ:ος Κύριος Μαλοκίνης, σὰς λέγει τὸ χάλι (α) τοῦ τόπου μας καὶ τὴν δυστυχίαν μας. Μένομεν.

1821 13 Αὐγούστου, Ἄργος.

Οἱ ἀδελφοί σας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥΣΗΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ Θ. ΒΛΑΣΣΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι καὶ ἐπίτροποι τῆς νήσου
Σπετσῶν, ταπεινῶς προσκυνούμεν.*

Μὲ τὸ δουλικόν μας καὶ προσκυνητικόν γράμμα σὰς φανερόνομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας αὐριον, τετάρτην, σὺν Θεῷ θέλομεν νὰ τρυγήσωμεν τὰ ἀμπέλιά μας, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε, κοπιάστε νὰ πάρετε, ὡς καθὼς καὶ ἄλλαις φοραῖς ἐπήρατε τὸν μοῦστόν μας, καὶ τὴν φετεϊνὴν χρονιάν, ὡς γείτονες ὁποῦ εἴμεθα, καὶ θέοθεν ὑγιαίνετε. (β).

1821 Αὐγούστου 16, Καστρί.

Οἱ δούλοι σας

Πρόκριτοι καὶ λοιποὶ Καστριῶται εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας.

(Τ. Σ.) Περικλείομεν καὶ τὴν βοῦλαν τῆς Κοινότητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Τὴν κατάστασιν' τουρκικὴ ἢ λέξις.

(β) Οἱ καλοὶ Καστριῶται (Ἑρμιονεῖς) τὸν τρύγον τῶν ἀμπελῶνων των κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν μεγάλων θαλασσιῶν μας ἀγώνων δὲν ἀπηξίουσαν νὰ φροντίζωσι, καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν των ἀνεπιδότως νὰ ἐνασχολῶνται, ὡσαύτως καὶ οἱ ἀγαθοὶ Κρανιδιῶται, οἵτινες εἰς Σπέτσας κατέφευγον διὰ νὰ

Φιλογενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐλαβον εὐχαρίστως τὴν ἐπιστολὴν σας τῶν 18 τρέχοντος παρὰ τοῦ ἀρχικαγκελαρίου σας Κυρίου Ὀμηρίδου, παρ' οὗ ἐπληροφορήθη τὴν ἐπιβουλὴν τῶν ἐνταῦθα καὶ Τσερίγω Ὀθωμανῶν. Σᾶς εὐχαριστῶ εἰς ἄκρον διὰ τὴν εἰδοποίησιν ὅπου μοὶ ἐκάματε, καὶ σᾶς παρακαλῶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ τοιαῦτα νὰ μοὶ τὰ γνωστοποιήσητε, διὰ νὰ λαμβάνω τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Παρὰ τοῦ Κυρίου ἐδικοῦ σας Ὀμηρίδου θέλετε πληροφορηθῆ τὰς ἐτοιμασίας καὶ τὸν ἀγῶνά μου πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ φρουρίου τούτου, καὶ μάλιστα ἔχων τὴν εἶδησιν πρὸ ἡμερῶν παρ' ἐνὸς Τσεριγώτου τῶν παρὰ τῆς φιλογενείας σας εἰδοποιηθέντων μοι. Ἐν τοσοῦτῳ ἀναμένων ἀπόκρισίν σας, τί ἀποφασίσατε διὰ τὴν γολέταν, περὶ τῆς ὁποίας σᾶς προέγραψα, σᾶς ἀκριβοασπάζομαι καὶ μένω.

Ἐν Μογεμβασίᾳ, 21 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Ὑπασπιστὴς καὶ τοῦ Πληρεξουσίου καὶ τοῦ Φρουράρχου
ΠΑΝΑΓΗΣ ὈΡΦΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

εὐρίσκωσιν ἄτυλον ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὡς προεἶδομεν (σελ. 4). Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἀφ' οὗ αἱ Σπέτσαι εἰς μὲν τὴν Ἑρμιόνην διέχον τοὺς θησαυροὺς των, εἰς δὲ τοὺς Κρανιδιώτας, ἐκτὸς τούτου, ἐπεδαφίλευον τὴν σκέπην τῶν σοδαρῶν δυνάμεων των καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὅτε ὁ κατέχων τὸ φρούριον Ναυπλίας, Θεόδωρος Γρίβας, τοὺς ἐκτόπα εἰς τὰ νῶτα, τῷ 1825 ἔτει, καθεστώτων τῶν πραγμάτων, οἱ εὐγνώμονες οὗτοι γείτονες διεφιλονείκησαν τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν τὰ πρεσβεῖα, καὶ διὰ κυβερνητικῆς ραδιοιουργίας προσεπάθησαν νὰ μεταβιβάσωσι τὴν ἔδραν τῆς Πρωτεύουσος τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ

Πρὸς τὸν Υ. Πρίγκιπα Δημήτριον Ὑψηλάντην καὶ τὴν
Σεβ. Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν (α).

Εἰς Στρατόπεδον Τριπολιτσᾶς.

Ἵψηλότατε, προσκυνοῦμεν, τὴν δὲ Σεβαστὴν Γερουσίαν ὁ-
μοίως ποιοῦμεν.

Χθὲς ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἀπ' ἔξω εἰς Μεθώνην ἐφάνη-
σαν τριάντα τρία κομμάτια καράβια, μεγάλα καὶ μικρά·
ἕως ἐτούτην τὴν ὥραν ἐξεσκεπάσαμεν, ὅτι εἶναι τούρ-
κικα, διότι ἐξ ἀπ' αὐτὰ ἐπέρασαν ἀποκάτω ἀπὸ τὰ τεί-
χη τῆς Μεθώνης, καὶ τρία καίκια τοῦ κάστρου ἐπῆγαν
ἐπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ μὲ τὸν γυρισμὸν τοὺς ἔκαμε
τὸ κάστρον μεγάλαις χαραῖς, ἀνταποκρινόμενον, καὶ τὰ
καράβια μετὰ ταῦτα ἐμοιράσθησαν εἰς τρία· τὰ μὲν
ἔκαμαν κατὰ τὴν Κορώνην, τὰ δὲ ἔμειναν εἰς τὴν Με-
θώνην, καὶ τὰ ἄλλα ἔκαμαν διὰ τὰ ἐδῶ, ὅπου καὶ φαί-
νονται πλησίον μας.— Ἡμεῖς λοιπὸν τι νὰ κάμωμεν
δὲν ἤξεύρομεν, ἐπειδὴ καθ' ὅλα ὑστερημένοι εἴμεθα·
πρῶτον ἢ μπαρούτη ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἦναι, πλὴν εἰς τὴν
κατάστασιν ὅπου εὐρίσκεται, ὡσὰν καὶ νὰ μὴν ἦτον· μο-
λύβι, δράμι· τὰ κανόνιά μας κατὰ γῆς, καὶ ἂν ἦτον καὶ

Σπέτσας (ὅπου προσδιώρισται ἐκ φύσεως) εἰς Κρανίδιον ἐπὶ ἑξ
μῆνας, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ φαίνωνται εἰς τὸν κόσμον μεγά-
λοι. Ἄν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνέδωκεν ἢ ἐνδίδῃ εἰς τοι-
αῦτα παρατράγωδα θεοπίσματα, καταδεικνύει εἰς τὸ νοῦμον
κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι πολλὰ ὀλίγον ἤξεύρει νὰ περιποιῆται
τὴν ἑαυτῆς ὑπόληψιν, ὑβρίζουσα τὴν ἔθνικὴν ἱστορίαν, καὶ κα-
ταπατοῦσα ἀπαρασάλευτα δικαιώματα.

(α) Ἡ παρούσα ἐπιστολὴ καταχωρεῖται ἐνταῦθα κατὰ χρο-
νολογικὴν τάξιν, ἐστᾶλη δὲ ἐν πρωτοτύπῳ πρὸς τοὺς Προκρί-
τους Σπετσῶν ἀπὸ τὸν πρὸς ὃν ἐπιγράφεται διὰ τὸ κατεπεῖγον
ταῦ κινδύνου, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν παρακατιοῦσαν τοῦ αὐτοῦ
Δ. Ἵψηλάντου πρὸς ἰδίους ἐπιστολήν.

εις κατάστασιν, κανονιέρης δὲν εἶναι. Ὅλα αὐτὰ μᾶς κινουῦν εἰς ἀπελπισίαν, καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν ἔλθουν ἐδῶ τὰ καράβια καὶ μᾶς κτυπήσουν, τί νὰ κάμωμεν δὲν ἤξεύρομεν· ἡμεῖς μ' ὅλα ταῦτα μεγαλοψυχοῦμεν καὶ προσπαθοῦμεν τὸ ὑπὲρ δύναμιν. Τῆς Μεθώνης τὸ στράτευμα εἶναι πολλὰ ἀδύνατον, καὶ ἂν ἔβγουν οἱ ἐχθροὶ, θέλει σκορπίσει· ἡμεῖς ἐβγάλαμεν ἀνθρώπους εἰς τὰ χωρία καὶ προσκαλοῦμεν τοὺς στρατιώτας νὰ ἔλθουν· τὸ τί θὰ νὰ ἀποφασίσουν, Κύριος οἶδε. Δόσατε αὐτὴν τὴν εἰδησιν εἰς Ἰῶραν καὶ Σπέτσαις, διὰ νὰ προφθάσουν δυνάμεις ὅσον τάχιστα. Μ' ὅλον τὸ σέβας μένομεν προσκυνοῦντες.

Τῆ 27 Αὐγούστου 1821, Νεόκαστρον.

Οἱ δοῦλοί σας

Ἀγαστάσιος Κατσαρός.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.—
Νικόλαος Ποιηρόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας, Ἀρχόντες καὶ πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.

Ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόθι ὁ ἐδικός σας Καπετὰν Γεωργιάκης μὲ τὴν σκούναν, τοῦ ὁποίου ἐπαραδόσαμεν σιτᾶρι κοιλὰ 834, διὰ τὸ βέστον τοῦ ὁποίου ὁ ἐδικός σας Καπ. Μαλοκίνης σας ἐπαραστήσῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν ζώων ὅπου ἐδῶ δοκιμάζομεν, καὶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα ἐξ αἰτίας τῶν ξένων Διοικητῶν, ὅπου ἐὰν ἦτον ὅλη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ἐδικὴν μας ἐξουσίαν, βεβαιότατα ἤθελεν ἦτο πρὸ ἡμερῶν φερμένον τὸ πρᾶγμα σῶον, πλὴν ἡ πολυαρχία, ὅπου εἶναι εἰς τὸν τόπον μας, ἔφερε καὶ τὴν ἀργοπορίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ἄρχοντες, ὅπου νὰ μὴ μᾶς ἀποδώ-
σετε τὸ σφάλμα ἐπάνω, διότι ἡμεῖς εἴμεθα ὅλως διόλου
ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην σας. Μένομεν.

1821 28 Αὐγούστου, Μύλοι.

Ὁ ἀδελφός σας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥΣΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Σπετσοῦδριῶται καὶ Υἱαριοὶ, χαίρετε!

29 Αὐγούστου 1821, Μαραθωνῆσι.

Ἀπόψε μὲ ἐπίτηδες μᾶς εἰδοποίησαν ἀπὸ Τσίμοβαν,
ὅτι ἡ ἀρμάδα ἡ ὀθωμανικὴ ἤλθε βέβαια εἰς Κορώνην
καὶ Νεόκαστρον· ἄραξαν καὶ δύο εἰς τὸ Ἄλμυρόν.
Λέγουν ὅμως, ὅτι εἶναι πολλὰ ἀδύνατος, ἐπειδὴ καὶ ἀπέ-
θαναν πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ὅπου εἶχον· διὰ τοῦτο,
ἀδελφοί, τρέξετε χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ. Αὐτοὶ εἶναι
ἡμιθανεῖς, καὶ τὸ ἡξεύρομεν ἐπειδὴ καὶ τὰ ἔσμιξεν ἓνα
καράβι Ἰμπριάλικον, καὶ ἔχει μόνον τοὺς ἀνθρώπους
ὅπου εἶχεν ἀπὸ τὴν Πόλιν (α), διότι δὲν ἐπιασεν εἰς ἄλλο
μέρος. Ὅταν, ἀδελφοί, ἄλλοι δὲν ἐμβῆκαν, τί καεράτι (β)
ἔχουν ἐκεῖνοι ὅπου ἦτον ἀπὸ τὴν Πόλιν, εἶναι γνωστόν
σας. Ὅθεν τρέξετε, ὦ ἀνδρεῖοί μας ἀδελφοί, καὶ ἐλπί-
ζομεν μὲ πρῶτον νὰ γίνῃ ὁ πόθος μας καὶ ἡ ἐπιθυμία
τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνός μας. Ταῦτα, καὶ ἐν τοσοῦτῳ τέσσαρας
ἡμέρας ἔχουν ὅπου ἤλθον, καὶ παντιέραν δὲν ἔβαλον·

(α) Τὴν Κωνσταντινούπολιν. Πόλιν (κατ' ἐξοχὴν δηλαδὴ)
ὠνόμαζον καὶ σήμερον ἔτι καλοῦσιν, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον,
τῆς αὐτοκρατορίας τὴν Πρωτεύουσαν.

(β) Δύναμιν, ἀξίαν· τουρκικὴ ἡ λέξις.

ὄθεν χθές ἐγνωρίσθησαν, ἡμέραν Κυριακὴν. Μένομεν ἀδελφικῶς.

Μαγγιόρος Πίερος. — Μπειζαντέε Γρηγοράκης. — Πα-
ραγιώτης Βερετσάνος.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἐφοροὶ τῶν Σπετσῶν καὶ πάντες
οἱ κάτοικοι.

Τὴν ὥραν ταύτην ἦλθεν ἄνθρωπος μὲ γράμμα ἀπὸ
τὴν Μονεμβασίαν, καὶ βεβαιώνει ὅτι ὁ στόλος τῶν Τουρ-
κῶν, συνιστάμενος ἀπὸ 32 καράβια, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦτο
τὸ Κάστρον καταπέλαγα, ρίψας καὶ μερικὰ κανόνια.
Τὸ κίνημα τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ μᾶς φέρῃ ὄλεθρον, ἐμπο-
ρεῖ νὰ ρίψῃ στρατεύματα ἐπάνω εἰς τὴν Πελοπόννησον
ἢ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸν κόλπον Πατρῶν. Εἶναι ἀνάγκη λοι-
πὸν νὰ προλάβωμεν. Ἀδελφοί! ἄς ἀφήσωμεν τὰ παρά-
πονα καὶ προσωπικὰ πάθη· εἴμεθα τώρα εἰς τὸν πλεόν
μεγάλον κίνδυνον. Ἐν ᾧ γράφεται τὸ παρὸν, ἦλθε καὶ
ἄλλο γράμμα ἀπὸ τὴν Καλαμάταν, βεβαιόνον ὅτι εἰς
Μεθώνην ἐπλησίασαν δύο φεργάδες, καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς
τοῦ τουρκικοῦ στόλου εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὰ κάστρα καὶ
νὰ ἐκβάλῃ στρατιώτας. Μὴν ἀμελήσετε λοιπὸν, ἀδελφοί·
μὴν ἀφήσετε τοὺς προτέρους κόπους καὶ ἀγῶνάς σας
νὰ χαθοῦν εἰς μίαν στιγμὴν· φανῆτε καὶ τώρα πρόθυ-
μοι σωτῆρες. Αἱ περασμέναι εὐεργεσίαι δὲν λογαριάζο-
νται τίποτε, ἐὰν δὲν σώσετε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν
σημερινὸν κίνδυνον. Συλλογισθῆτε ποῖα κακὰ μέλλουν
ν' ἀκολουθήσουν, ἂν οἱ τύραννοι κατορθώσουν τὸν σκο-
πὸν των. Μὴν ὑποφέρετε, γενναῖοι Σπετσιῶται, νὰ ἰδῆτε
ἀντίκρυ εἰς τὴν πατρίδα σας τοὺς τυράννους νὰ σφά-

ζουν καὶ νὰ αἰχμαλωτίζουσι τοὺς γείτονας σας, καὶ νὰ φοβερίζουσι καὶ σᾶς, οἱ ὅποιοι μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα σας τοὺς εἶχετε νικήσει, καὶ κατακαύσει τόσα καρὰβιά των. Ἀρματωθῆτε λοιπὸν καὶ τρέξατε μὲ τὸν στόλον σας εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου· οἱ ἐχθροὶ εὐθὺς ὅπου σᾶς ἰδοῦν, θέλουσι φύγει, ἢ θέλουσι ἀφανισθῆναι πολεμούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Μὴν ἀφίνετε οὐδεμίαν στιγμὴν· ὁ καιρὸς εἶναι πολὺτιμος· ὁ κίνδυνος μέγας· ἄς σβύσωμεν καὶ ἄς πνίξωμεν πᾶν ἰδιαιτέρον πάθος διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Τριπολιτσᾶς.

Τὴν 29 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΎΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

(Τ. Σ.)

Τῶν φιλογενεστάτων ἀρχόντων τῶν Νήσων Ἰθάκας καὶ Σπέτσῶν.

Φιλογενεστάτοι ἄρχοντες, προσκυνούμενοι.

Δὲν σᾶς ἐγράψαμεν μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ μὴ ἐμβῆκεν ἡ γνωστὴ σας ὑπόθεσις εἰς πρᾶξιν, δηλονότι τὸ σύστημα τοῦ κοινοῦ Μορέως, ἀφ' οὗ ἔτι καταγίνεται περὶ τοῦτου, καὶ ἄμποτε νὰ τὸ ἐκτελέσῃ ἡ Θεῖα πρόνοια διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος. Νῦν δὲ, διὰ νὰ ἐφθασεν ὁ τουρκικὸς στόλος εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, καθὼς μὲ ξεχωριστὴν τους οἱ Πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου σᾶς γράφουσι ἀπὸ τὴν Ζαράχοσαν, εὐρέθη ἐκεῖ ὁ Μιχαὴλ Ἰατρός, καὶ θεωρῶντας ὅτι δὲν σᾶς ἀνάφεραν ἐκεῖνοι τὸ χρέος των, ὅπου εἶχον κροντὰ εἰς τὴν εὐγενίαν σας διὰ τὰ ὑπέρογκα ἐξοδά σας, ἐβιάσθη νὰ τοὺς εἰπῇ ἐκεῖνο τὸ δικαίωμα ὅπου μᾶς ἐδιορίσατε νὰ τοὺς εἰπῶμεν ἐν καιρῷ ὅπου ἐμελλε

νά σᾶς γράψουν διὰ νὰ κοπιᾶσετε εἰς τὰ ἐδῶ· καὶ ἐπειδὴ εἶχον τὸ αὐτὸ γράμμα τελειωμένον μὲ τὰς ὑπογραφὰς των, ὡς θέλετε τὸ ἰδῆ, καὶ ὄντες καταζαλισμένοι διὰ τὴν ἀνέλπιστον καὶ αἰφνίδιον ἀκοήν τοῦ τουρκικοῦ στόλου, μὴ ἔχοντες νοῦν καὶ εὐκαιρίαν νὰ τὸ ἀλλάξουν, ἐπρόσθεσαν ὅσα ἐκ τοῦ ἰδίου θεωρεῖτε. Δὲν μᾶς τὸ ἐσυγχωροῦσε σήμερον ὁ καιρὸς νὰ τοὺς εἰπῶμεν μερικῶν ὅπου ἤλθον ἐδῶ ἀπὸ Ζαράχοβαν, διὰ νὰ τὸ ἀλλάξουν· καὶ νομίζοντες ὅτι ἔχει τὴν ἐνέργειαν τῆς ζητήσεώς σας, ὅταν μέλλουν νὰ σᾶς γράψουν διὰ νὰ κοπιᾶσετε εἰς τὰ ἐδῶ, τότε πάλιν θέλει τοὺς εἰπῶμεν νὰ σᾶς γράψουν μὲ τὸν τρόπον τῆς διαταγῆς σας. Ἐπειδὴ ὁμως καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν προκρίτων δὲν μᾶς στοχάζονται ὅτι εἴμεθα ἀπεσταλμένοι παρὰ τῆς εὐγενίας σας, εἶναι χρεῖα νὰ τοὺς γράψετε, διὰ νὰ μᾶς γνωρίσουν καὶ νὰ δώσουν ἀκρόασιν εἰς ὅσα τοὺς ὀμιλήσωμεν ἐν καιρῷ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, τὸ ὅποῖον μᾶς συντροφεύετε ἀνοιχτόν, καὶ ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέση, νὰ τοὺς τὸ δώσωμεν, εἰ δὲ, νὰ τὸ φυλάττωμεν. Μένομεν.

Τῆ 30 Αὐγούστου 1821, Τρίκορφα.

Οἱ δοῦλοί σας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΜΗΧΑΪΛ ΙΑΤΡΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Σπετσοτουῦδραῖοι καὶ Ψαριανοί, χαίρετε!

Μᾶς εἰδοποίησαν ἀπὸ τὸν λιμένα Τσίμοσας, ὅτι ἡ ἐχθροσινὴ ἀρμάδα ἢ τουρκικὴ ἤλθεν εἰς Κορώννην καὶ λοιπὰ κάστρα. Αὕτη εἶναι ἀδύνατος τὸ παντελὲς, τὸ ἡξεύρομεν δὲ, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἰκονοτράρησε ἓνα καράβι ἱμπριάλικον. Εἰς τὸ διὰ ξηρᾶς, ὅπου σᾶς στέλνομεν,

πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ γραφόμενα κατὰ σειράν· ὅθεν ἀμέσως, ἀδελφοί, νὰ κινηθῆτε χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, καὶ μὲ πρῶτον θέλει γίνεῖ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ μας. Μένομεν ἀσπάζοντές σας.

Τὴν 30 Αὐγούστου 1821, Μαραθουήσι.

Μαγγίγιος Πιέρος. — Μπειζαντές Γρηγοράκης. — Πα-
ραγιώτης Βοσπιτσάνος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναῖστατοι Πρόκριτοι
τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ κθ'. Αὐγούστου ἀδελφικόν σας καὶ εἶδομεν τὰ περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Χθὲς καὶ ἡμεῖς μαθόντες τὸ τοιοῦτον, σὰς ἐγράψαμεν μὲ ἐπιτήδες ἀνθρώπων, κατὰ τὸ χρέος μας. Εἰς τὸ ἀδελφικόν σας ἰδόντες τὴν γενναϊότητα καὶ μεγαλοψυχίαν σας, ὑπερεχάρημεν καὶ ἐνισχύθημεν, καὶ σὰς ἐπευχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἡμεῖς διὰ ξηρᾶς ἐλάβομεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐνεδυναμώσαμεν τὰ χρεῖαν ἔχοντα μέρη, καὶ ἐλπίζομεν, μὲ τὴν Θεῖαν ἀντίληψιν, τὴν κατατρόπωσιν τῶν ἐχθρῶν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Λίαν μᾶς ἐχαροποίησε καὶ ἡ εἶδησις τοῦ ἐρχομοῦ εἰς τὸ Τουλών τῆς θεοφρουρήτου Ἑρωσικῆς ἀρμάτας, (α) καὶ εἶθε νὰ τὴν ἰδῶμεν ὅσον τάχος πλησίον μας.

(α) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως διεδίδοντο ἐκ μέρους τῶν αὐτουργῶν τῆς ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν πλασταὶ ἐνθαβρυντικαὶ εἰδήσεις ὡς καὶ ἡ μνημονευομένη ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς παρούσης Συλλογῆς περὶ τῶν ἐν Μόλδοβλαχίᾳ

Γράφετε ἡμῖν, ἀδελφοί, τὴν ὑγίαν σας καὶ εἴτι νέον καὶ ἀναγκαῖον. Ἐβρώσθε.

1821 Αὐγούστου 30, Τρίκορφα.

† Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός. † Βρεσθένης Θεοδώρητος.
— Ἀσημάκης Ζαῦμης.— Σωτήριος Χαραλάμπης.— Πανοῦ-
τσος Νοταρᾶς.— Θεοχάρης Πέγτης.— Ἀγαγιώτης Πα-
παγιαννόπουλος.— Παραγιώτης Κρεββατᾶς.— Νικόλαος
Λόγτος.— Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἔφοροι τῶν Σπετσῶν καὶ πάντες
οἱ πρόκριτοι καὶ κάτοικοι. (α)

Χθές ἔγραψα πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλογένειαν τὴν με-
γίστην ἀνάγκην τῆς ναυτικῆς βοήθειάς σας, διὰ νὰ ἀπο-
τινάξωμεν τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἀπὸ τὸν ἐχθρι-
κὸν στόλον· ἐρχόμενος ἤδη καὶ ὁ φιλογενέστατος καὶ
εὐγενῆς κύριος Π. Σκυλίτσης Ὀμηρίδης, θέλει σᾶς τὸ
ὁμολογήσει ἐκ στόματος. Τοῦτο πάλιν σᾶς λέγω καὶ σᾶς
παρακαλῶ, νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν νὰ ὑπε-
ρισχύσῃ, ἀλλὰ νὰ ἐπιμείνωμεν σταθεροὶ, ἕως νὰ ἐξαλεί-
ψωμεν πάντα φόβον καὶ κίνδυνον ἐκ μέρους του, καὶ τό-
τε, καθὼς σᾶς ἔγραψαν καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἄρχοντες
χθές, τὰ δίκαια ὅπου ἔχετε καὶ σεῖς καὶ οἱ συναδελφοὶ
Ἵδραῖοι πρὸς τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἄλλους νη-

κατορθωμάτων τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Ἰψηλάντου, τῆς καθόδου
τῶν ῥώσων εἰς Ἀδριανούπολιν κτλ., ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ
συμπήξωσι τὰς ὁμάς καὶ προσδοκίαις τῶν ἀγωνιζομένων ἑλ-
λῶν κατὰ τὰ πρῶτα διαβήματά των.

(α) Συνπ. Ἰστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ο. σελ. XXXVIII.

σιώτας, θέλουν πληρωθῆ· τὰ ὅποια δίκαια εἶναι πολλὰ καὶ ἀναντίρρητα, καὶ πρῶτος ἐγὼ θέλω τὰ κηρύξει εἰς τὸ Γένος, καὶ θέλω τὰ ὑποστηρίξει. Ὑγιαίνετε εὐημεροῦντες.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆ 30 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΎΨΗΛΑΝΤΗΣ.

*Τοῖς Εὐγενέσι καὶ φιλογενέσι προκρίτοις τῆς Νήσου
Σπετσῶν, χαίρειν. (β)*

Κοινός τῶντι ὁ ἀγὼν καὶ κοινὴ ἐλπίζομένη ἢ ἀπόλαυσις καὶ τιμὴ, ἀλλ' ὅμως φιλαλήθως φρονοῦντες, καὶ εἰλικρινῶς ὁμολογοῦντες, κηρύττομεν ὅτι βραχίων δυνατώτερος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γένους ἐχρημάτισαν οἱ γενναῖοι ὑμεῖς Σπετσιῶται μετὰ τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, χωρὶς τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων οὐδὲν ἐκτελεῖται, ὡς εἰς τὸ μέλλον ὡσαύτως τίποτε δὲν δύναται νὰ σφραγεῖται. Ὅθεν εὐγνωμονοῦντες ὅλοι τῆς χέρσου Ἑλλάδος, ἢ ἄλλως τῆς Ρούμελης, οἱ κάτοικοι πρὸς τοὺς μεγαλοψύχους ἀδελφούς μας θαλασσινοὺς, συναισθανόμεθα χρέος μας ἱερὸν ν' ἀνταμείψωμεν ὑμᾶς ἀποζημιοῦντες εἰς ὅσα ἔκαμε καὶ θέλει κάμει ἡ νῆσός σας ἔξοδα, ὡς καὶ ἡ Ὑδρα καὶ τὰ Ψαρά. Ἐπειδὴ δὲ καὶ συνέπεσε καὶ διέρχεται αὐτόθεν ὁ κύριος Χριστόφορος Κωλέττης, πρὸς ὑμᾶς διευθυνόμενος, διορίζομεν αὐτὸν νὰ διαλάβῃ μετ' ὑμῶν τὰς ἀνηκούσας ὀμιλίαις, ὥστε νὰ γνωρίσωμεν τόσον τὰ ἔξοδά σας, ὅσον καὶ τὸν ὅποιον ἐγκρίνετε τρόπον ἀποζημιώσεως. Καὶ ἐπειδὴ μελετῶμεν νὰ κάμωμεν γενικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ρούμελης συνέλευσιν κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα Σεπτέμβριον ἀφεύκτως, νὰ καθυποβά-

(α) Αὐτόθι, σελ. XXXX.

λωμεν εἰς τὴν γενικὴν τῶν διαφόρων ἀπεσταλμένων ἐπίκρισιν τὰ προβληθησόμενα παρ' ὑμῶν, ἐπιστατοῦντες καὶ προσπαθοῦντες εἰς τὸ νὰ λάβετε ἀνευ ἀναβολῆς, ὄχι διὰ λόγων καὶ ὑποσχέσεων, ἀλλὰ πραγματικὴν τὴν ἀποζημίωσιν, διὰ νὰ δυνηθῆτε καὶ ὑμεῖς πραγματικῶς νὰ ἀποδεικνύετε τὸν μεγαλῶτατον ζῆλόν σας, τὸν ὁποῖον καὶ ἀναγνωρίζομεν καὶ εὐχόμεθα καὶ τῆς ξηρᾶς οἱ κάτοικοι νὰ μιμηθῶσιν· ὁ διαληφθεὶς κύριος Χριστόφορος, φρόνιμος καὶ τίμιος πατριώτης, θέλει δώσει πρὸς ὑμᾶς νὰ γνωρίσετε μερικώτερον τὰς σημερινὰς ἀνάγκας θαλασσίου συνδρομῆς κατὰ τὴν Ἑπειρον.

Ἀσπαζόμενοί σας ἀδελφικῶς ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 34 Αὐγούστου 1824, Καλάβρυτα.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί

† *Ταλαρτίου Νεόφυτος.*—*Γρηγόριος Κωνσταντῆς Δημητριεύς.*—*Δρόσος Μαρσόλας Θεσσαλός.*—*Κωνσταντῆτος Σακελλίου Κοκοσιώτης.*—*Ἰωάννης Σκαδαλίτης Μακεδῶν.*—*Κωνσταντῆτος Γουδέλης ἐκ Καρπενησίου.*—*Παλαθαγάσιος Εὐριπαῖος.*—*Εὐστάθιος Δημητρίου Ξεροχωρίτης.*

*Φιλογενέστατοι, γενναιότατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Χθὲς σᾶς ἀπεκρίθημεν εἰς τὸ ἀδελφικόν σας, σήμερον δὲ ἐλάβομεν καὶ τὸ δευτερόν σας, καὶ ὑπερεχάρημεν διὰ τὴν γενναιότητα καὶ πατριωτισμὸν σας, καὶ σᾶς ἐπευχόμεθα εὐόδωσιν ἀπάντων τῶν ἐπιλοίπων ἐπιχειρημάτων σας, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, δὲν λείπομεν νὰ ἐνεργῶμεν τὰ χρειώδη καὶ νὰ ἐμψυχώνωμεν τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες μετὰ ἀνδρίαν ἀντιπαρατάττονται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει τοὺς κατατροπώσομεν ἐντὸς ὀλίγου. Διὰ μπαροῦτι καὶ μπάλαις γράφει ὁ Ὑψηλάντης Πρίγκιψ

προσταγήν εἰς Μονεμβασίαν νὰ σᾶς δοθῶσι πενήκοντα βαρέλια μπαροῦτι καὶ χίλιαις πεντακόσιαις μπάλαις, καὶ νὰ ἀποστείλετε νὰ τὰ λάβετε. Ἐρῶσθε, ἀδελφοί, καὶ ἀνδρίζεσθε.

αὐτὴν Αὐγούστου 31, Ζαράχοβα.

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης. — Ἀσημάκης Ζαῦνης. — Σωτήριος Χαραλάμπης. — Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Νικόλαος Λόντος. — Παραγιώτης Κρεββατᾶς. — Ἀναστάσιος Λόντος. — Δημήτριος Παπατσώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δῆμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Κύριοι ἔφοροι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἐχθὲς περὶ τὸ ἑσπέρας ἔλαβον γράμμα ἀπὸ Μαραθονῆσι, σημειωμένον ἀπὸ τὰς 29 τούτου, μὲ τὸ ὅποιον μὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ ἐχθρική ἀρμάδα ἐφθασεν εἰς τὰ Μεθωκόρωνα, καθὼς καὶ οἱ ἴδιοι σᾶς ἐδοποίησαν (α). Γράφουσι ρητῶς, ὅτι ἐβιζιταρίσθη ἀπὸ τὴν ἀρμάδα ἐν καράβι μὲ σημαίαν φράγκικην, τὸ ὅποιον εἰδοποίησε τοὺς ἐκεῖ κατοίκους, ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι σὺν τῇ ἀρμάδα εἶναι σχεδὸν οἱ περισσότεροι ἀσθενεῖς, καὶ οἱ λοιποὶ εἶναι ἀνθρωποὶ χωρὶς κάμμίαν γνῶρισιν τῆς θαλάσσης· δι' ὃ δὲν λείπω κατὰ χρέος νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, διὰ νὰ λάβετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, δίδοντες πρὸς τούτοις τὴν εἰδῆσιν ἀμέσως καὶ εἰς τοὺς ἐν Ὑδρα, διὰ νὰ βεγολαρισθῶσι καὶ αὐτοί.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, 31 Αὐγούστου 1821.

Ὁ Φρούραρχος Μονεμβασίας

ΠΑΝΑΓΗΣ ΟΡΦΑΝΟΣ.

(α) Ὅρα ὅπισθεν ἐπιστολὴν ὑπὸ χρονολογίαν 29 Αὐγούστου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἐφοροὶ τῶν Σπετσῶν.

Ὁ φέρων τὸ παρὸν κύριος Ἀμβρόσιος πρωτοσύγκελος, στέλλεται εἰς Μονεμβασίαν διὰ νὰ μετακομίση ἐδῶ, εἰς τὸ στρατόπεδον, κανόνια καὶ ἄλλα ἐφόδια, διὰ νὰ βιάσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ παραδοθῇ τὸ γρηγορώτερον. Ὅθεν ἡ φιλογένειά σας παρακαλεῖσθε νὰ δώσετε τὰ ἀναγκαῖα σχοινία διὰ νὰ σύρουν τὰ κανόνια, ἐπειδὴ ἐδῶ ἔχομεν σέρησιν τῶν τοιούτων. Εὐχόμενος ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν, μένω.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τριπολιτσᾶς, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1821.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΉΤΡΙΟΣ ἸΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Τοῖς φιλογενεστάτοις Ἀρχουσι καὶ Προκρίτοις τῆς νήσου
Σπετσῶν, ἀδελφικῶς προσκυνοῦμεν.*

Μετὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἔρευναν τῆς ὑπὲρ ἄλλο τι εὐχταίας μοι ὑγείας σας, σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι ἐπίτηδες στέλνω εἰς τὰ αὐτόθι τὸν ἐδικόν μας καθηγούμενον Παλαιᾶς Παναγίας, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς διηγηθῇ ἐκτεταμένως διὰ ζώσης φωνῆς τὰ ἐδῶ τρέχοντα. Παρακαλῶ δὲ θερμῶς τὴν φιλογενεστάτην εὐγενίαν σας, ἵνα ιδεάσητε καὶ ἐμὲ διὰ κάθε εἰδήσεις ὅπου ἔχετε, δι' ὧν ἀναμένω ἀνυπομόνω, καὶ μὲ ὑποχρεοῖτε. Μένω ἀναπροσκυνώντάς σας.

Τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1821, Ἀγιάννηθεν.

*Τῆς εὐγενεστάτης εὐγενίας σας ὁλος πρόθυμος,
ὡς ἀδελφός, τῶν ἐπιταγῶν σας*

ΠΛΑΝΟΣ ΣΑΡΓΙΔΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἀρχοῦτες καὶ Πρόκριτοι τῆς

Νήσου Σπέτσῶν.

Γνωστός σας ὁ εἰς Μεθωκόρωνα ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ προύχοντες τῆς Πατρίδος μας, ἅμα καὶ ὁ Πρίγκιψ Ὑψηλάντης, σᾶς ἔδοσεν ἐπιτηδες αὐτὴν τὴν εἶδησιν, παρακαλῶντας τὴν φιλογενειάν σας, ἵνα ἐβγάλητε τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς ἀντιπαράταξιν καὶ ἐξολοθρευμὸν αὐτοῦ, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι θέλετε δεῖξει τὸ ἀνέκαθεν φιλότιμόν σας. Ἦδη ὁμως, παρ' ἐλπίδα πάσαν, παρά τινων ἐλθόντων ἐκ τῶν παραλίῶν αὐτοῦ πλησιαζόντων, ἔμαθον ὅτι ἕως ὥρας εὐρίσκονται αὐτοῦ ἀκίνητα τὰ πλοῖά σας, ἢ ὅποια εἶδησις οὐ μόνον ἐμὲ ἐλύπησεν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πατριώτας, ἐπεὶ καὶ συγχρόνως ἐπληροφορήθημεν παρά τινων χριστιανῶν φυγόντων ἀπὸ κάστρον Κορώνης, ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος, ὁ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας, πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν (ὡς ἐβεβαιώθησαν παρά τινων ὁμογενῶν, εὐρισκομένων ἐν τῷ ἐχθρικῷ στόλῳ καὶ εἰς τὸ κάστρον ἐκεῖ ἐλθόντων) εἰς τὴν Γουμενίτσαν καὶ Μοῦρτον, ἐπὶ σκοπῷ πρῶτον ἵνα παραλάβῃσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν ἐκεῖσε στόλον, δεῦτερον ἵνα δώσωσι τὴν δυνατὴν χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν Πρέβεζαν, καθὼς καὶ εἰς τὰ Μεθωκόρωνα (ὅπου ἄφησαν ἱκανοὺς ζαερέδες), καὶ ἐπομένως νὰ βάλωσι στρατεύμα ἀπὸ Δουλτσίνι καὶ Σκόνδραν, εἰ δυνατὸν, δέκα χιλιάδας, ὁμοῦ καὶ τὸν Χουρσήτ-πασσᾶν μετὰ τοῦ στρατεύματός του, νὰ τοὺς φέρωσι, διὰ νὰ ἐβγάλωσιν ἐπάνω

ἐδῶ εἰς τὴν Πατρίδα μας. Ἐὰ αὐτὰ πληροφοροῦμαι καὶ παρ' ἐνὸς φίλου μου ἀπὸ Ζάκυνθον, καὶ πρὸς τοῦτους ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος, ἔχων σκοπὸν διὰ τὴν Βασιλεύουσαν, ἐπροσκαλέσθη ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Γουμένισα στόλον (α) εἰς τὴν Κῶ μὲ ἐπίτηδες καίκι, ἔχων γράμματα καὶ παρά τοῦ Χουρσήτ-πασσᾶ, καὶ οὕτω κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ἔσρεψαν κάτω καὶ πηγαίνουσιν. Αὐτὰ καὶ ψύχραν πρὸς πάντας ἔφερον καὶ ἀπελπισίαν σχεδόν, καὶ ἐγὼ μεγάλως ἐταράχθην. Διὰ τοῦτο, ἰδοῦ, ἐπίτηδες στέλνω τὸν παρόντα, καὶ παρακαλῶ τὴν φιλογενεῖάν σας, « ἵνα διὰ τὴν » ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρίδος, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς » ἐδείξατε ὑπὲρ πάντα ἄλλον τρόπον καὶ ἀνθρώπων ἀ- » φραστον φιλοτιμίαν καὶ ἀμίμητον γενναιοσύνην, » καὶ ἤδη, ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, φιλογενεῖα κινούμενοι, νὰ φιλοτιμηθῆτε ἐβγάζοντες τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας, διατάττοντες ἵνα προκαταλάβωσι τὸ στενὸν, τὸ ἀπὸ Γαστούνην ἕως τῶν ἀντίκρυ μερῶν τῆς Ἠπείρου, εἰς ἀντιπαράταξιν, τοῦτο μὲν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἐμπόδιον κἂν τοῦ ἐνδεχομένου εἰς τὴν Πατρίδα μας δεσπάρχου τῶν ὑποπτευομένων στρατευμάτων· καὶ τοῦτο

(α) Στόλος ὀθωμανικός σταλείς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1820 κατὰ τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων, περιφέρετο εἰς τὰ παράλια τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, πολιορκῶν διὰ θαλάσσης τὸν ἀποστάτην Σατράπην. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, εὐρέθη ἐκτεθειμένη μὲν ἡ ἐχθρική μοῖρα αὕτη, οὐχ ἦττον ὁμοῦς ὁ Καπετανά-βης (ὑποναύαρχος) Καρὰ-Ἀλῆς, διοικητὴς αὐτῆς, ἐπέκειτο μετέωρος καὶ ὑποψίας παρείχεν εὐλόγους ἀμέσου ἐφόδου κατὰ τῶν δυτικῶν παραλιῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου. Ἐναυλόχει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ὀθωμανικός οὗτος στόλος εἰς Γουμένισαν καὶ Μοῦρτον, λιμένας τῆς Ἠπείρου ἀπέναντι τῆς Κερκύρας. Ὅρα Ἱστορ. Ἑλλήν. Ἐπαναστ. ὑπὸ Θ. Γόρδωνος, σελ. 85-87, μεταφρ. Σ. Ι. Κασσημάτη, ἐν Ἀθήναις 1849.

εἰς διάστημα εἴκοσιν ἡμερῶν, καὶ ἕως τότε ἐγὼ σὰς ὑπόσχομαι ἀναμφιβόλως τὴν πτώσιν τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆς ὁποίας πεσοῦσης, ἂν (ἐξ ἐναντίας) καὶ ἐπιπέσωσιν εἰς τὴν πατρίδα μας εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα ἐχθρικά στρατεύματα, ἤμποροῦμεν καὶ νὰ ἀνθέξωμεν καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν· εἰ δὲ πρὶν τῆς πτώσεως Τριπολιτσᾶς (ὃ μὴ γένοιτο) καὶ ἐπισυμβῇ τι τοιοῦτον ἐναντίον, ἔπειται καὶ αἱ πολιορκίαι πᾶσαι νὰ διαλυθῶσι καὶ τὸ πᾶν τῆς πατρίδος μας νὰ ἀφανισθῇ. Λοιπὸν φιλοτιμούμενοι προθυμοποιηθῆτε διὰ τὴν τιμὴν σας, διὰ τὴν τῆς Πατρίδος ἐλευθερίαν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, νὰ τὰ ξεκινήσετε, παρακαλῶ καὶ ἐγὼ, μίαν ὥραν ἀρχήτερα, χωρὶς νὰ καταδεχθῆτε, διὰ νὰ μὴν συνδράμετε καὶ « εἰς αὐτὴν » τὴν καιριωτάτην περίστασιν, ἥτις ἐπαπειλεῖ τὸν ὄλεθρον τῆς Πατρίδος, » ἀλλ' ὡς φιλογενεῖς νὰ κάμετε ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπαιτεῖ ἡ φήμη τοῦ ὀνόματός σας, ἥτις καὶ αὐτὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἐκίνησεν εἰς τὸ νὰ παρατηρῶσι μὲ ἀνοικτὸν ὄμμα τὰς ἀριστείας καὶ ἀνδραγαθήματά σας, καὶ ἐκθειάζωσι τὴν γενναιότητά σας· καὶ περιμένω ἀποχρισίν σας χαροποιᾶν τῆς ξεκινήσεως τῶν πλοίων σας, σὺν τῇ δηλώσει τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας τῆς φιλογενείας σας. Τὸν πατριώτην μας Γιάννην στέλλω ἐπίτηδες, ὅστις θέλει σὰς ὀμιλήσει καὶ διὰ ζώσης.

1821 Σεπτεμβρίου 7. Ἅγιος Βλάσης.

Πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς Σας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς γῆσου Σπετσῶν,
προσκυνοῦμεν.*

Μονεμβασία, 10 Σεπτεμβρίου 1824.

Ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν σας καὶ εἶδομεν καὶ τὴν προσταγὴν τοῦ Πρίγκιπος διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν μπαροῦτι βαρέλια 50 καὶ μπάλαις 1500, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐφόδια σᾶς στέλλομεν ἀναλόγως ἀπὸ τὸ ὀλίγον πρᾶγμα ὁποῦ εὐρίσκεται, μπαροῦτι βαρέλια 25 καὶ μπάλαις 750, καὶ βάλετε κατὰ Θεὸν τὸν συμπολίτην σας Κύριον Ἀλέξανδρον Ἀποστολάκην νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι παλὰ ὀλίγα μᾶς ἀπέμειναν διὰ τὸ φρούριον (ὁποῦ χρέος ἔχομεν ἀπαραίτητον) τὰ ἐφόδια, πλην ἀπὸ τοῦ ὑστερήματος καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ περισσεύματος σᾶς στέλλομεν· μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Καντακουζηνοῦ ἔστειλε καὶ ὁ Καπετὰν Κύρ Γεώργιος (α) μπάλαις καὶ μπαρούτην εἰς τὸ καράβι του, ὁμοίως καὶ τοῦ Καπετὰν Ἡλία (β) ἔστειλαμεν μπαρούτην βαρέλια ἕξ διὰ τὸ ἐδικόν του καράβι. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μὴ λάβετε κἀνένα βάρος, ὁποῦ δὲν σᾶς ἔστειλαμεν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Ὑψηλάντου ὅλα τὰ μπαρουτόβολα, ἐπειδὴ καὶ ἀδιακόπως στέλλομεν εἰς Τριπολιτσάν καὶ ἐγυμνώθη τὸ φρούριον. Ταῦτα, καὶ ἀδελφικῶς προσκυνῶντας, μένομεν.

Ὅλοι πρόθυμοι ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι

Οἱ Ἔφοροι

Γεώργιος Δεσποτόπουλος.— Κυριάκος Κοσμάκης.— Κυριακὸς Ἰατρόπουλος.— Μελέτιος Καλογεράς.

(α) Γεώργιος Πάνου. (β) Ἡλία Θερμησιώτου, ἀμφότεροι πλωτάρχαι ἐκ Σπετσῶν, καὶ πρωτουργοὶ τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας.

(Υ. Π.) Τὰ βαρέλια	18	ὄκδ. 651:200
Τέσσαρα σεντούκια		
ὅπου κάμουν βαρέλια	7	» 231
		<hr/>
		ὄκδ. 882:200

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Κύριοι Ἐφοροὶ τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σήμερον ἐλάβομεν ἐν γράμμα ἀπὸ Μαραθωνῆσι παρὰ τῶν Ἐφόρων Καλαμάτας· δὲν ἐλείψαμεν εὐθὺς νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν διὰ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, στέλλοντάς σας καὶ τὸ ἴσον τοῦ αὐτοῦ γράμματος. Ὅθεν ἀφ' οὗ γνωρίζετε τὴν κατάστασιν τοῦ αὐτοῦ στόλου, καὶ εἰς ποῖον μέρος διατρίβει, θέλετε προμηθεύσει διὰ τὴν παντελῆ ἐξολόθρευσίν του, ἐνδυναμούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ταῦτα καὶ θεοθεν ὑγιαίνετε.—Τὸ καίκι στέλνεται ἐπιτηδες, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τοῦ δοθῇ ἀπόκρισις· τοῦ κάμετε καὶ κάθε δεξιῶσιν διὰ κουμάνια του (α).

Μονεμβασία, Ὀκτωβρίου 4. 1821.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΪΖΑΔΕ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ὁ ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Φρουράρχου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΥΡΤΣΙΝΟΣ.

Οἱ Ἐφοροὶ.

Κυριάκος Κοσμάκης.— Γεώργιος Δεσποτόπουλος.— Χ. Κ. Γιατρόπουλος.— Μελέτιος Καλογεράς.— Παναγιώτης Καλογεράς.

(α) Ἐφόδια.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι καπετ. Τσαννετάκη καὶ λοιποὶ πρό-
κριτοὶ ἀδελφοὶ τῆς Μορμεβασίας.*

Μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς ὑγείας σας σὰς φανερόνομεν ὅτι ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν γράμμα ἀπὸ τὸ Νεόκαστρον, τοῦ ὁποίου τὸ ἴσον ἔσωθεν σὰς περικλείομεν (α) καὶ καταλαμβάνετε καὶ ἀμέσως, χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, νὰ στείλετε τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς γενναίους Ὑδραϊοσπετσιώτας, ὅπου ὅσον τάχος νὰ ξεκινήσουν καὶ τὰ λοιπὰ ἑλληνικὰ καράβια, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ ἀνταμώσουν μὲ τὰ ἄλλα ἐδικὰ τους ἐδῶ, νὰ γίνουν ὅλα ἓνα σῶμα, διὰ νὰ κτυπήσουν τὰ ἐχθρικά. Κατὰ τὴν πληροφορίαν, ὅπου μὲ ἐπὶ τούτου καίγια ἔχομεν ἀπὸ Ζάκυνθον καὶ ἄλλα μέρη, βεβαιούμεθα ὅτι ἡ ἀρμάτα ἡ ἐχθρική ἔχει μεγάλην ἀδυναμίαν ἀπὸ ἀνθρώπους, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀνθρωποὶ τους ἐδιαμοιράσθησαν εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Μούρτου, καὶ εἰς μερικὰ Γαλαξειδιώτικα ὁποῦ ἐπῆραν ὥστε, συναζόμενος ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἐλπίζομεν, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ, νὰ κατατροπωθοῦν αὐτὰ τὰ ἐχθρικά βρωμοκάραβα· μόνον τὸ συντομώτερον νὰ προφθάσουν. — Ἐτι ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καράβια ἐβγήκαν δύο ἀνθρωποὶ εἰς τὸ Νεόκαστρον καὶ εἶπον ὁποῦ νὰ ξεκινήθῃ ἐπὶ τούτου πεζὸς δι' αὐτοῦ. Ταῦτα καὶ μένομεν.

1821 Σεπτεμβρίου 29.

(Τ. Σ.) Ἐφοροὶ Καλαμάτας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

(α) Δὲν εὐρέθη.

*Γενναϊότατοι Προεστώτες και φιλογενέστατοι ἄρχοντες
της Νήσου Σπετσών.*

Γνωστή σας ἔγεινεν ἡ ἀλωσις τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι σας ἔδωσε μεγάλην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν, καὶ ἐπέυχεσθε, ἀδελφοί, νὰ ἀξιοθῶμεν καὶ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους μας. Μᾶς ἐλύπησεν ὁμῶς εἰς τὸ ἄκρον, φιλογενέστατοι, ὁ ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, συνιστάμενος ἀπὸ 58 κομμάτια μεγάλα καὶ μικρὰ, ὅστις καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὰ μέρη τοῦ Νεοκάστρου, ἔνθα εὐρίσκετο καὶ ὁ ἡμέτερος στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ 33 κομμάτια μόνον. Ὅθεν καὶ τὴν ἀπερασμένην Τετράδην, γνωρίζοντας ὁ ἡμέτερος ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῇ, ἀνεχώρησε διὰ νὰ μὴν ἦναι ἰσοδύναμος, καὶ ἡ ἀδυναμία αὐτῆ δὲν προέρχεται ἀπ' ἄλλο, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀκαταστασίας μας. Διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸ νὰ ἐβεβαιώθηκα, ὅτι τὸ Νησί σας εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἀδύνατον, καὶ διὰ νὰ ἦναι εἰς ὑποψίαν, ἀπεφάσισα καὶ ἔστειλα τὸν συμπέθερόν μου Κύριον Παναγιώτην Χατζῆν, μὲ μερικοὺς στρατιώτας, διὰ νὰ σταθῇ αὐτοῦ διὰ τὴν προφύλαξιν τοῦ νησίου σας διὰ τὸ ὑποπτον· καὶ ὅταν γνωρίσετε ὅτι ἀναγκαιοῦν καὶ ἄλλοι ἀκόμη, φανερώσατέ μοι, διὰ νὰ σας στείλω ὄσους περισσοτέρους ἠμπορέσομεν, διότι ἔχομεν χρέος ξεχωριστὸν διὰ τὸ Νησί σας, καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ σας δουλεύσω τὸ κατὰ δύναμίν μου. Σταθῆτε ὁμῶς μ' ὄλην τὴν φυσικὴν σας γενναϊότητα, νὰ φανῆτε ἥρωες ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· καὶ σταθῆτε ἄγρυπνοι κυττάζοντες τὸν ἐναντίον καιρὸν ἀσκαρδαμυκτὶ, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ στεκόμεθα. Τὴν προχθὲς ἔστειλαμεν ἀρκετὰς δυνάμεις εἰς τὰ παράλια τοῦ Νεοκάστρου καὶ εἰς Μεθωκόρωνα διὰ ξηρᾶς, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν μεγαλοδύναμον νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν του·

ἀπέκαμαν ὅμως μέχρι τοῦδε. Δὲν ἔχομεν εἶδησιν εἰσέτι, ὡς θέλει σᾶς πληροφορήσει καὶ διὰ ζώσης ὁ Κύριος Χατζῆς περὶ πάντων τῶν ἐνταῦθα τρεχόντων. Ἐρρώσθε ἐν ἀγαθοῖς, γενναιοφρονούντες.

1821 Ὀκτωβρίου 2, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Δουλὸς σας

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΓΡΩΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναϊότατοι Ἐφοροὶ καὶ Καπεταναῖοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.

Χθὲς μὲ ἐπίτηδες μεζιλ καίκι σᾶς ἐγράψαμεν περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς ποῖον μέρος εὐρίσκεται καὶ εἰς ποῖαν κατάστασιν, καθὼς ἀπὸ Καλαμάταν μᾶς εἰδοποίησαν· σήμερον πάλιν ἐλάβομεν ἄλλο γράμμα ἀπὸ Καλαμάταν μὲ ἐπίτηδες πεζόν, καὶ ἀμέσως σᾶς τὸ στέλλομεν μὲ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Κύριον Γρηγόριον· φέρει καὶ τὸ ἴσον τοῦ γράμματος, ὅπου ἐστάλη ἀπὸ Νεόκαστρον εἰς Καλαμάταν, ἀπὸ τὰ ὅποια πληροφορεῖσθε τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς ἐχθρικῆς ἀρμάδας. Ὅθεν ἐλπίζομεν νὰ ἐνδυναμωθῆτε τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ μὲ τὴν γενναϊότητά σας θέλει ἐξολοθρευθῆ ὁ ἐχθρὸς. Ἐρρώσθε. — Σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ ἐξαποστείλετε ἀμέσως τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τὸν ἐν Ὑδρᾷ Κύριον Ἐμμανουὴλ Τουμπάζην· μεγάλως θέλετε μᾶς ὑποχρεώσῃ, τὰ δὲ ἐξόδα θέλει κάμει εὐχαρίστως ὁ Κύριος Τουμπάζης.

1821 Ὀκτωβρίου 2, ἐν Μονεμβασίᾳ.

Ἐφοροὶ Μονεμβασίας

ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΜΗΕΪΖΔΑΪ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς σᾶς προσκυνούμεν.

1821 Ὀκτωβρίου 2, Καστρί.

Μὲ τὸ ἀδελφικόν μας σᾶς εἰδοποιούμεν, ὅτι χθὲς ἐλάβομεν τὸ φιλογενές σας γράμμα μὲ τὸν ἀπεσταλμένον σας Καπετὰν Γεωργάκην, γράφοντάς μας διὰ ναύτας. Ἄδελφοί, κατὰ ὥρας οἱ ἄνθρωποι μας λείπουν ὅλοι εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς Τριπολιτσάν· ἀκόμη δὲν ἐκατέβηκαν, παρὰ ἐκεῖνοι ὅπου εὐρίσκονται ἐδῶ τοὺς ὠμιλήσαμεν, καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ ἔρχεται, καὶ αὐριον, δευτέρα, πηγαίνομεν διὰ τὸν πλόκον Ναυπλίου, πέρνομεν δὲ καὶ τὸ γράμμα σας κοντὰ, καὶ τοὺς τὸ διαβάζομεν καὶ τοὺς ἀναγκάζομεν διὰ νὰ ἔλθουν. Ταῦτα καὶ μένομεν εἰς τὰς προσταγὰς σας.

(Τ. Σ.) Ἐπίτροποι καὶ κάτοικοι Καστριοῦ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Χθὲς περὶ τὰς 10 ἡ ὥρα ἀριβάραμεν ἔνθα εἰς Τριπολιτσάν, καὶ ἀμέσως ἐπαρουσιάσθηκα εἰς τὸν Πρίγκιπα καὶ Καπετ. Θεοδωράκην Κολοκοτρώνην, τῶν ὀ-

(α) Διὰ τὴν ἄμεσον σχέσιν τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μὲ τὴν ἐπομένην κατεχωρήθη ἔνταῦθα, καίτοι ἀνήκουσα εἰς τὴν σειράν τῆς Ἀλληλογραφίας τῶν Πρεσβευτῶν κτ.λ. τῆς νήσου Σπε-

ποίων ἐδιηγῆθην τὴν ἀνάγκην, ἣν ἔχει ἡ πατρίς μας ἀπὸ στρατιώτας· ὅθεν ἀμέσως ἐδόθη προσταγὴ παρὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ Καπετ. Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη, διὰ νὰ συναχθοῦν εἰς Ἄστρος, αὔριον ἀφεύκτως, χίλιοι στρατιῶται τοῦ Κολοκοτρώνη, μὲ τὸν ὅποιον καὶ ἡμεῖς αὔριον εἴμεθα εἰς Ἄστρος, πλὴν παρακαλοῦμεν νὰ στείλετε δύο καράβια νὰ ἐμبارκάρουν τοὺς στρατιώτας. Μὲ μεγάλην γενναιότητα μᾶς ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα μας ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης Κολοκοτρώνης. Πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ φανῶμεν πρόθυμοι καὶ ἀνδρεῖοι εἰς τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν, καὶ θέλει νικῆσομεν τὸν ἐχθρὸν ἀναμφιβόλως, Θεοῦ θέλοντος, ἐπειδὴ ὁ Καπετὰν Θεοδωράκης εἶπεν ὦ! αἱ Σπέτσαι μένουσι ἐπάνω μου, νὰ τὴν διαφεντεύσω μὲ μόνον χιλίους μου στρατιώτας. — Ἐν τοσοῦτῳ σὰς προσκυνῶ μὲ ὄλον τὸ σέβας, καὶ μένω τῶν προσταγῶν σας ἐτοιμότητος. — Π. Χθὲς ἦλθεν ἄνθρωπος ἀπὸ Γαστούνην, ὅστις μᾶς διηγῆθη ὅτι τὸ σάββατον, πλησίον εἰς τὴν Ζάκυνθον, συνεκροτήθη μάχη μεταξὺ τῶν ἐδικῶν μας πλοίων καὶ ἐχθρικῶν, ἥτις διήρκεσεν ἀπὸ τὰς 2 ἡ ὥρα τῆς ἡμέρας μέχρι εἰς τὰς 10· τί τέλος ἔλαβεν ὅμως δὲν εἶχε κάμμίαν εἶδῃσιν. Τοῦτο μόνον μᾶς εἶπεν, ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐπῆγαν καὶ ἄραξαν εἰς Ζάκυνθον τὰ ἐχθρικά πλοῖα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβγήκαν καὶ ἔξω οἱ Τοῦρκοι· ἐσυγχύσθησαν οἱ Ζακύνθιοι, καὶ ἐκτύπησαν τοὺς Τούρκους. Ἀμέσως οἱ Ἄγγλοι ἐσήκωσαν ἄρματα καὶ κανόνια πρὸς τοὺς Ζακυνθίους, καὶ οἱ Ζακύνθιοι πάλιν εἰς τοὺς Ἄγγλους, καὶ ἐσκοτώθησαν ἕξ Ζακύνθιοι καὶ δύο Ἄγγλοι, καὶ τέσσαρες ἐλα-

τῶν, ἐν τόμῳ Β'. μέρει Δ'. τμήματι Β'. τῆς παρουσίας Συλλογῆς. Ὁ γράφων δὲ εἶναι ὁ κατόπιν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἐνδυθεὶς, καὶ γνωστὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, Οἰκονόμος ἐκ Σπετσῶν.

βώθησαν· τί ήκολούθησε μετέπειτα δέν μάς είπεν. Έρ-
χεται επί τούτου ο πεζοδρόμος νά σάς δώση τήν είδησιν
πρός ήσυχίαν σας.

Τρίπολις, τή 8 'Οκτωβρίου 1821.

Ο δούλος σας

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Διά τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Έν Σπέτσαις, τή 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογερέστατοι Έγόροι και πάντες οι κάτοικοι τῆς
Νήσου Σπετσῶν.*

Τήν 8 τοῦ παρόντος ἔλαβον τὰ γράμματά σας· ἐπλη-
ροφορήθην ἐξ αὐτῶν, και διὰ ζώσης φωνῆς ἤκουσα ἀπό
τόν Ἄναγνώστην, τόν ὑμέτερον Καγκελάριον, τήν χρείαν
τήν ὁποίαν ἔχετε ἀπό ταχεῖαν στρατιωτικὴν δύναμιν.
Ἄμέσως λοιπόν ἐξέδωκα προσταγήν, παρόντων και πολ-
λῶν καπεταναίων, νά κινήσουν τάχιστα διὰ τὸ Ἄστρος
1000 στρατιῶτες, και αὔριον κατεβαίνουν ἐκεῖ ἡ ὄλοι
εὐθὺς, ἡ κατὰ μέρος· ὅθεν ἄς εὐρίσκωνται εἰς τὸ Ἄστρος
τὰ ἀναγκαῖα πλοῖα διὰ τήν μετακόμισίν των. Ἄνδρίζε-
σθε, γενναῖοι Σπετσιῶται! τώρα εἶναι ἡ ἀκμὴ τοῦ ἀγωνός
σας· κἀνεῖς ἄς μὴ φοβηθῇ τὸ πλῆθος τῶν καραβίων τοῦ
τυράννου· ἄνδρας δέν ἔχουν. Σεῖς λοιπόν φανῆτε ἄνδρες,
και σᾶς ὑπόσχεται ἡ θεία δύναμις, ὅτι ἄλλα θέλετε κα-
τακάψει και ἄλλα θέλετε κυριεύσει.

Έκ τῆς Τριπολιτσᾶς, τή 9 'Οκτωβρίου 1821.

Ο Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΎΨΗΛΑΝΤΗΣ.

Διά τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Έν Σπέτσαις, τήν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ο Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ γενναιότατοι ἀδελφοί, Ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ τῆς νήσου Σπετσῶν, Πρόκριτοι καὶ ἀπαξάπαντες καπεταναῖοι, τὸν ἀδελφικὸν ἀποπέμω ὑμῖν πατριωτικὸν ἀσπασμόν.

Με χαράν μου ἀνέκφραστον ἐδεξάμην τὸ φιλογενές ἀδελφικόν σας, δι' οὗ εὐηγγελίσθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου κατὰ τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ καθ' ἓνα τρόπον πλήρης εὐφροσύνης γενόμενος, τὴν σημερινὴν ἡμέραν πανηγύρεως ἐνόμισα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, χεῖρας ἰκέτιδας ὕψωσα τῷ κραταιῷ βραχίονι τοῦ Ὑψίστου τοῦ οὕτως εὐδοκήσαντος.— Ἐγώ, φίλοι καὶ πατριῶται! καθ' ἣν στιγμὴν ἔλαβον τὸ πρῶτον ἀδελφικόν σας, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιηθεὶς ἐν Τριπολιτσᾷ τὴν ἀνάγκην τῆς θεοφρουρήτου Νήσου σας, τὰ στρατεύματα τῆς ἐπαρχίας μου καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀπῆλθον χωρημένα με ἀδειάν μας εἰς τὰ χωρία καὶ ὀσπίτιά των, ἓνα μὲν διὰ νὰ μερίσουν τὰ λαφυραγωγηθέντα λάφυρα τῶν Τουρκῶν, ἄλλα δὲ διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς φαμελλίας των. Ἀμέσως λοιπὸν ἐξεκίνησα εἰς τὰς μεγαλειτέρας κωμοπόλεις καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπαρχίας μου, ὅπου ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν συνήθροισα τρεῖς ἡμισυ χιλιάδας ἰντσάρκα στρατιώτας, καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ποιήσωμεν τὴν ἐκστρατείαν μας αὐριον διὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐκείθεν νὰ ἀποπλεύσωμεν διὰ τὰ αὐτόθι εἰς τρεῖς κολλώνας. Διὰ νὰ προλάβωμεν ὅμως τὸ πρᾶγμα, ἐξαπέστειλα τὸν ἓνα μου υἱὸν Ἰωάννην καὶ τὸν ἀνεψιὸν μου Νικήταν πρὸς τοὺς Λάκωνας, διὰ νὰ παραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν ὅσους δυνηθῶσι, καὶ νὰ προφθάσωσιν αὐτοῦ τὴν ταχίστην. Ἐλυπήθη ὅμως κατ' ἄλλον τρόπον, ἀδελφοί, ὅπου δὲν εἶδατε κακῆ τύχῃ καὶ ἐκ περιστάσεως, πραγματικῶς καὶ δι' ἔργων, καὶ τὴν ἐδικὴν μου προθυμίαν τὴν ὑπὲρ τῆς Νήσου σας, τὴν ὁποίαν τρέφω κατὰ χρέος ὄχι ὀλι-

γωτέραν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ ὅτι ἡ πρώτη γραφή σας διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατιωτῶν δὲν μὲ εὐρεν εἰς καιρὸν πρόχειρον νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου θυσίαν ὑπὲρ τῆς Νήσου σας, καὶ νὰ κάμω πρὸς τοὺς συναγωνιστάς μου καὶ συναδελφοὺς τὸ ἀπαραίτητον χρέος μου. Αὐτὸ ἦτον ἐν ἀπο τὰ μεγάλα μου ἀτυχήματα. Ἄς ἔχη δόξαν ὁ πανάγαθος Θεός, καὶ ἄς μὴ μὲ ἤξιωσε τοῦ πόθου μου, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, νὰ μὲ ἀναδείξῃ πρόθυμον, εὐγνώμονα εἰς τὴν γενναιότητά σας, τὴν ὁποίαν ὄλαις δυνάμεσι κατεβάλατε ἀνέκαθεν, καὶ ἀνεδείξατε μέχρι τέλους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, ἐπισφραγίσαντές τὴν καὶ μὲ τοὺς τελευταίους σας ἡρωϊσμούς. Γράφετέ μοι συνεχῶς, ἀδελφοί, τὴν εὐχαιότητα τὴν ἀγαθὴν ὑγείαν σας, προστάζοντές μας ἐλευθέρως εἰς ὅ,τι μᾶς ἐγκρίνετε ἰκανόν, καὶ εἰμὶ προθυμότατος, ὅστις καὶ μένω μὲ ὄλον τὸ ἀνῆκον σέβας καὶ τὴν ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Τῆ 12 Ὀκτωβρίου 1821, ἐκ Μαγουλιανῶν.

Ὁ εἰλικρινὴς ὑμῶν ἀδελφός

ΘΕόδωρος ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πατριῶται Σπετσιῶται!

Ἡ ἔνωσίς σας μὲ τὴν Πελοπόννησον εἶναι ἀμοιβαία σωτηρία καὶ ὠφέλεια καὶ τῶν δύο μερῶν. Τὸ ἀπέδειξαν μὲ τρόπον ἀναντιρρήτον αἱ περιστάσεις. Εἰς τὸ ἐξῆς λοιπὸν δὲν σᾶς θεωροῦμεν ὡς μέλη χωρισμένα, ἀλλ' ὡς μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος, ἔχοντα τὰ αὐτὰ κοινὰ συμφέροντα. Διὰ τοῦτο γράφοντες πρὸς ὑμᾶς,

παρακαλοῦμεν νὰ ἐκλέξητε δύο συμπολίτας καὶ νὰ τοὺς στείλετε διὰ νὰ ἦναι μέλη τῆς Πελοποννησιακῆς Βουλῆς. Ὑγιαίνετε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1821.

Δημήτριος Ὑψηλάντης, πληρεξ. τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου.—
Πατρόμπεης Μαυρομιχάλης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννό-
πουλος.— † Ὁ παλαιῶν Πατρῶν.— † Βρεσθένης Θεοδώ-
ρητος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι πρόκριτοι, στρατηγοὶ καὶ λοιποὶ
ὁμογενεῖς τῆς νήσου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν. (α)

Γνωστός ἔγεινεν εἰς τὴν φιλογένειάν σας ὁ προ-
σχεδιασθεὶς σκοπὸς περὶ τῆς κοινῆς εἰς ἓν συνελύ-
σεως τῶν προκρίτων ἀπάσης τῆς Πελοποννήσου, εἰς
ἣν θέλει ὁμιληθῶσι τὰ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ
τοῦ καλοῦ ῥυθμοῦ καθήκοντα. Οἱ ἀδελφοί σας, ἔχοντες
πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὑπὸ τῶν θεοφρουρήτων νήσων σας
ἐγγιγνομένας ἡμῖν ἀρρήτους εὐεργεσίας, καὶ θεωροῦν-
τες πάντοτε τὴν φιλογένειάν σας οὐ μόνον ὡς ἀδελ-
φούς καὶ μέλη τιμιώτερα τῆς πατρίδος μας, « ἀλλὰ
» καὶ ὡς ἀρχηγούς καὶ μόνους γενναιοτάτους συμ-
» πράκτορας τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, »
ἀπεστείλαμεν πρό τινων ἡμερῶν τὸν φιλογενέστατον
κοινὸν ἡμῶν ἀδελφὸν Κύρ Σωτήριον Θεοχάρη, ἐφω-
διασμένον μετὰ κοινῶν ἀδελφικῶν γραμμάτων μας,
προτρέποντες καὶ παρακαλοῦντες ἵνα καὶ ἡ φιλογένειά
σας ἀποστείλητε δύο τῶν γενναίων πατριωτῶν σας,

(α) Τὰ Ὑδραϊκὰ, σελίς 4.

νά συνεδριάζωσιν εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν ῥηθεῖσαν συνέλευσιν, καὶ ὡς τιμιώτερα τῆς πατρίδος μας μέλη καὶ ἀρχηγοὶ νά συμβουλευώσι, νά καθοδηγῶσι καὶ τέλος, νά ἐπιτάττωσι πᾶν ὅ,τι ἐγκρίνωσι τῇ Πατρίδι συμφέρον. Ἐπειδὴ δὲ μέρος μὲν τῶν ἀδελφῶν ἤρξαντο νά ἔρχωνται, μέρος δὲ θέλει φθάσωσιν ὅσον οὐπω, κατὰ τὰς ἐκδοθείσας προσκλητικὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, καὶ ἐν συνόφει πλησιάζει ἡ στιγμή τοῦ κοινοῦ τούτου ἐπιφελοῦς συμβουλίου, γράφοντες ἐπίτηδες προτρέπομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ μας καὶ τὴν φιλογενειάν σας, ὅπως, δόντες ὧτα ἀκοῆς εἰς ὅσα καὶ πρότερον καὶ ἤδη κατ' ὀφειλὴν γράφομεν, ἀποστείλητε ἓνα ἢ δύο τῶν γενναίων ἀδελφῶν πατριωτῶν σας, ἵνα παρευρεθῶσιν ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρχοντες ἀδελφοί, ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπαράμιλλος ζήλος σας ἐξυπνεῖ εἰς καθένα τὰ χρέη, ὅπου ἡ Πατρίς ὀφείλει εἰς τὴν γενναίότητά σας· μῆτε θαρροῦμεν νά εὔρεθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀνθρωπος τοσοῦτον ἀναίσθητος, ὥστε νά μὴ βλέπῃ τὰ καθημερινὰ καὶ ἀλλεπάλληλα ἀποτελέσματα τῆς ἀνδρίας σας· τὰ πτερόεντα πλοῖα τοῦ θεοφρουρήτου ὑμῶν στόλου, περιπλέοντα ἀεννάως καὶ προσεκτικῶς τὰς νήσους καὶ παραθαλάσσια τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐνῶ ἀποκόπτουσι θαυμασίως κάθε ἐχθρικὴν ἐξοδον, ἐγείρουσιν εἰς κάθε μίαν ἐξ αὐτῶν τὴν λαμπρὰν τῆς ἐλευθερίας σημαίαν ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὥστε δὲν δύνανται νά ἀρνηθῶσιν ὅτι εἰς τοὺς θεοφυλάκτους στόλους σας ὀφείλουσιν ἀναντιρρήτως τὰς ἀπαρχὰς τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας των. Ἡ Ἑλλὰς ἅπασα τέλος πάντων, θεωροῦσα τοὺς ἀλλεπαλλήλους θριάμβους σας, ἐτοιμάζει ἀνδριάντας τῆς φιλογενείας σας, καὶ ἡ ἔθνασις ἐτοιμάζεται νά ὑποδεχθῇ τὰ λαμπρά σας δνό-

ματα. Ἡμεῖς φανταζόμενοι ὅτι θέλει εἶμεθα οἱ κάτοικοι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος, καυχώμενοι ὑπερχαίρομεν κατὰ τοῦτο, παρακαλοῦντες καὶ αὐθις ν' ἀξιωθῶμεν ἐν τάχει τῆς ἀδελφικῆς μας αἰτήσεως, μένοντες ὡς ὑποσημειούμεθα.

Τῆ δ. ἔται τῆς ἐλευθερίας.

Τῆς φιλογενεστάτης εὐγενίας οἱ πρόθυμοι ἀδελφοὶ
 † Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος.—Σωτήριος Χα-
 ραλάμπης.—Αθανάσιος Καρακάρης.—Ἀνδρέας Ζαῦμης.—
 Κανέλλος Σεληγιάνης.—Λιμπέριος Θεοχαρόπουλος.—
 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἰδρᾷ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1843.

Ὁ δημορχικὸς πάρεδρος
 Δ. Β. ΔΟΥΤᾶς.

(Τ. Σ)

Φιλογενέστατοι ἔφοροι καὶ πρόκριτοι τῶν Σπετσῶν,
 καὶ πάντες οἱ γενναῖοι κάτοικοι (α).

Μὲ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν φιλογενεϊάν σας ἐκάμετε τὸν ὑπερήφανον τύραννον νὰ σᾶς τρέμη, καὶ ὄλον τὸν κόσμον νὰ σᾶς θαυμάζῃ. Ὁ ἄνθρωποι Ἀνατολῖται δὲν ἤξι-
 ὴθησαν νὰ πατήσουν ποδᾶρι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δύω φοραῖς ἐβγήκεν ἡ τυραννικὴ ἀρμάδα μὲ φαντασίαν νὰ ἐξολο-
 θρεύσῃ ἅλα τὰ νησιά τῆς ἄσπρης θαλάσσης, καὶ δύο φο-
 ραῖς τὴν ἐκάμετε νὰ γυρίσῃ πίσω ἐντροπιασμένη. Μο-
 λαταῦτα δὲν πρέπει νὰ καθήμεθα ἡσυχοὶ καὶ ἀνεέργη-
 τρι, διότι ὅσα μεγαλιέτερα κακὰ καὶ ἐμπόδια ἐκάμαμεν εἰς τὸν τύραννον, τόσον περισσότερο ἐτοιμάζεται ἀπὸ θυμὸν καὶ φόβον διὰ νὰ βάλῃ εἰς τὸ χριστιανικὸν γένος μας βαρυτέρας ἀλύτους. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προετοι-
 μασθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ ἀναποδογυρίσωμεν τοὺς τυ-
 ραννικοὺς σκοποὺς του, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ

(α) Συνοπτ. Ἰστ. τῶν Ν. Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Θ. σελ. XXXIII.

ἀκαταμαχῆτου Σταυροῦ· ἀνάγκη μάλιστα τὸ γρηγορώτερον ν' ἀποκτήσωμεν διὰ κάθε ἀνθρωπίνην περίστασιν ἓνα ἑλληνικὸν καταφύγιον διὰ τὸν ἑλληνικὸν μας στόλον. Τὸ καταφύγιον τοῦτο εἶναι τὸ Ναύπλιον, καθὼς ὅλοι σας τὸ γνωρίζετε· ὅθεν καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸ πάρωμεν μὲ βεσάλτον. Τὰ ἐδῶ στρατεύματα καὶ ὅλ' οἱ καπεταναῖοι ἔχουν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπιχείρησιν μεγάλην προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Οἱ Ἰντσενιέροι ἀπεφάσισαν, ὅτι τὸ πάραιμόν του εἶναι δυνατὸν εἰς τοὺς Ἑλληνας Γενναῖοι Σπετσιῶται! μὴν ὑποφέρετε νὰ μείνετε ἀμέτοχοι τῆς δόξης ταύτης! μόνον πεντακάσιοι εἴσθε ἀρκετοὶ, ἔχοντες συμμάχους καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σας Ὑδραῖους καὶ Πελοποννησίους, νὰ ἐξουσιάσετε εἰς ὀλίγας ὥρας τὸ περίφημον τοῦτο φρούριον καὶ ν' ἀποκτήσετε ἓνα λιμένα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ τοποθεσία του καὶ ἡ ἀνδρία καὶ ἀξιότης σας δὲν θέλει ἀφήσει ποτὲ νὰ πλησιάσῃ ὁ τύραννος, καὶ ἀνῆλθεν ἔχει δύο φοραὶς τόσα καράβια, ὅσα ἔχει τὴν σήμερον. Φιλότιμοι Σπετσιῶται! τῶρα εἶναι καιρὸς νὰ δείξετε, ὅτι ἠξεύρετε νὰ κυριεύετε καὶ πέτρινα κάστρον, καθὼς καὶ νὰ καίετε καὶ νὰ ἀσαλτάρετε τὰ ξύλινα. Ἄς ἀκουσθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅτι τὸ Ναύπλιον καὶ ὁ λιμὴν του εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν Σπετσιωτῶν καὶ Ὑδραίων, ἃς ὑπάγῃ ὀγγίγωρα ἡ φοβερὰ αὕτη εἰδησις εἰς τὸν ὑπερήφανον θρόνον τοῦ Σουλτάνου, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἀκόμη περισσότερον, ὅτι εἶναι ἀμετάθετος ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν καθέδραν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἢ ν' ἀφανισθῇ μέσα εἰς αὐτήν. Σπετσιῶται! σὰς προσμένω, διὰ νὰ συνδοξάσωμεν τὸν οὐράνιόν μας σύμμαχον καὶ νὰ συμφάγωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μέσα εἰς τὸ Παλαμῆδι.

Ἐξ Ἀργου, τῆ 8 Νοεμβρίου 1821.

Ὁ Πατριώτης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἸΥΗΛΑΝΤΗΣ, πληρεξούσιος.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ Καλαμάτας καὶ Νησιου
καὶ λοιποὶ ἀδελφοὶ χριστιανοὶ (α).

Νεόκαστρον, τῆ 30 Ἰανουαρίου 1822.

Τὸ παρηγορητικὸν ἀδελφικὸν σας μὲ τὸν ἐπὶ τούτου
ἀνθρωπὸν σας ἐλάβομεν, καὶ εἶθε ν' ἀκολουθήσετε καὶ
νὰ πράξετε ὡς τὸ γράφειν σας. Δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπο-
ρία, ἀδελφοί, ἀλλὰ νὰ πετάξετε εἰς τὸν ἀέρα νὰ εὐρε-
θῆτε ἐδῶ τριγύρω, ὅτι στέκει ἡ ζωὴ ἢ θάνατος. Ἡμεῖς
προετοιμάσθημεν καὶ προσμένομεν ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν
ν' ἀπαντήσωμεν καὶ νὰ δοκιμάσωμεν μίαν μεγάλην ὀρ-
μὴν τῶν ἐχθρῶν· ὅχι καὶ ἀδιαφορήσετε καὶ δὲν προ-
φθάσετε μὲ μεγάλας δυνάμεις ἀπὸ αὐτοῦ, Ἰμπλάκινα,
Ἄνδρουσαν, Νησι, ν' ἀντιπαραταχθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ,
τετέλεσται. Τὰ ὅμοια ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς
Ἀρκαδίας καὶ εἰς τὰ περίξ αὐτῆς, καὶ μᾶς γράφουν ὅτι
φθάνουν καὶ αὐτοί.

» Διὰ ὄνομα Θεοῦ, ἀδελφοί, πετάξατε, προφθάσατε
ὅλοι μικροὶ μεγάλοι διὰ τοῦτον τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Ὁ ἐχ-
θρικὸς στόλος εἶναι ὄλα πεντήκοντα ἐξ κομμάτια (6) μι-
κρὰ μεγάλα. Τὰ μεγάλα πολλὰ ὀλίγα, καὶ βεβαιούσθε
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους σας τὰ πάντα. Τί περισσότερον νὰ
σᾶς εἰπῶμεν, ἀδελφοί; Οὔτε νοῦν, οὔτε κατάστασιν ἔχο-
μεν νὰ σᾶς ἀποκριθῶμεν καθαρώτερα.

» Ἡμεῖς μέσα εἰς τὸ φρούριον εἴμεθα πολλὰ ὀλίγοι,

(α) Διὰ Μονεμβασίας, πιθανόν, ἐστάλη πρὸς τοὺς Προκρίτους
Σπετσῶν ἡ παρούσα ἐπιστολὴ ὡς ἡ προλαβοῦσα ὑπὸ χρονολο-
γίαν 29 Σεπτεμβρίου 1821, ἢ καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπωλέσθη-
σαν δὲ τὰ συνοδεύοντα γράμματα τῶν εἰδικῶν μερῶν.

(β) Ἄντι πλοία· εἴθισται παρ' ἡμῖν ἡ τοιαύτη κλῆσις, ὡς ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἄλλη παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ Ἰταλοῖς
διακρίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων διὰ τῶν λέξεων, voiles
καὶ vele ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

καὶ στερημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ὡς καὶ τὸ ψωμί.
 Αὐτὸ εἶναι ὁποῦ μᾶς θλίβει, καὶ κάμετε, κάμετε, διὰ τὸν
 Θεὸν, σήμερον, ἀδελφοὶ χριστιανοί, προφθάσατε μὲ γεν-
 ναιότητα, καὶ ὁ Θεὸς δυνατὸς, καὶ μένομεν.

Υ. Γ. Ὁ στόλος ὁ ἐλληνικὸς τί ἔγεινεν ἀποροῦμεν.

Ἀδελφοί

(Τ. Σ.) *Οἱ Ἐφοροὶ τοῦ Νεοκάστρου*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κυρίους Ἐφόρους καὶ καπετα-
 ναλοὺς τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι (α).*

Τῇ 10 Φεβρουαρίου 1822, Μονεμβασίᾳ.

Τὸ παρόν μου δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ πρῶτον
 ὁποῦ νὰ σᾶς δώσω τοὺς ἀδελφικούς μου ἀσπασμούς, καὶ
 ἐπομένως νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι ἔλαβον τῶν 26 Ἰα-
 νουαρίου ἀδελφικὸν σας γράμμα, σταλθέν μοι μὲ Μασ-
 τρομιχάλην, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ γραφόμενά σας καλῶς
 ἔγνων. Λοιπὸν ἀμέσως ὁποῦ τὸ ἐδιάβασα, ἔκραξα τοὺς
 Ἐφόρους, ὁποῦ εἰς αὐτοὺς εἶναι ὅλον τὸ πᾶν, καὶ ἀνέγνω-
 σα, οἱ ὅποιοι, καθὼς καὶ ἐγὼ, μὲ κάθε ζῆλον ἀποφάσι-
 σαν διὰ νὰ δώσουν μέρος, καὶ ὄχι ὡς γράφετε, διότι τὸ
 αὐτὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὡς στοχάζεσθε, ἐπειδὴ καὶ ἐδια-
 σκορπίσθη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν θέλοντας διὰ
 νὰ δουλεύσουν τὴν φιλογενειάν σας, σᾶς ἐξαποστέλλουν
 μὲ τὸν ἴδιον Μαστρομιχάλην δεκαπέντε σεντούκια μπα-
 ροῦτι, ἥτοι Ν^ο. 15, καὶ πρὸς τούτοις ἐξακόσιας μπάλαις
 τῶν κανονίων, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔμειναν ἐδῶ περισσότεροις

(α) Ἐξ ἀντιγράφου, σωζομένου παρὰ τῷ Κυρίῳ Γκίικῳ Καρκα-
 κατσάνῃ, ὡσαύτως καὶ τὰ συνοδεδόντα ἐπόμενα δύο ἔγγραφα.

ἀπὸ 2 χιλιάδες. Σᾶς εἰδοποιούμεν πρὸς τούτοις, ἀδελφοί, ὅτι κατὰ τὰς 8 τοῦ τρέχοντος ἤλθε μία γουλέτα Φραντσέζικη μὲ 900 κοιλὰ σιτᾶρι· ὁ καπετάνος αὐτῆς ὀνομάζεται καπετὰν Πέτρος Καζιλάρης Ἀραγουζαῖος, ὁ ὁποῖος εἶχε μίαν βεκουμαντατσιόνη ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ κάποιον Τηνιακόν, ὀνόματι Μάρκον Τελασάβη, πρὸς ἐμένα, τὴν ὁποίαν καὶ τοῦ Μαστρομιχάλη ἔδειξα καὶ ἄλλων πολλῶν. Ὅθεν ἐρχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου μὲ εὐμορφον καὶ μυστικόν τρόπον, μοῦ ἔδωσε δύο γράμματα, ὅπου ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἔδωσαν διὰ νὰ μοῦ δώσῃ, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνοίξας, εἶδα ὅτι εἶναι γράμματα ἀπὸ τὸν Καπετὰν-πασσᾶν καὶ ἀπὸ Μουσταφάμπεη, Μογεμβασσιώτην, τὰ ὁποῖα ἔγραφαν διὰ νὰ παραδώσω εἰς αὐτοὺς τὸ κάστρο, καὶ νὰ μὲ κάμουν μέγαν αὐθέντην. Ἀμέσως λοιπὸν ἐπῆρα τὰ αὐτὰ δύο γράμματα καὶ τὰ ἐπρόσφερα τῶν ἐφόρων, λέγοντάς τους, ὅτι νὰ τοῦ κατασκευάσωμεν κάμμίαν μηχανὴν, διὰ νὰ τοῦ ἀρπάξωμεν τὸ σιτᾶρι καὶ ὅ,τι γρόσια ἔχει, καὶ νὰ τοῦ δώσωμεν ριτζιβούταν, διὰ νὰ τὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Ντουβλέτι· πλὴν εἰς αὐτὸ ἐφοβήθημεν διὰ νὰ μὴ τὸ γνωρίσῃ καὶ φύγῃ, καὶ οὕτως ἔτρεξα πρὸς αὐτὸν καὶ ἔφερα εἰς τὸ φρούριον, μὲ τὸ νὰ ἦναι μισευμένος καὶ ἔδωσα πρὸς τοὺς Ἐφόρους καὶ τοῦ ἔκαμαν τὴν ζάμιναν ὡς τοὺς εἶπον· τὸν ὁποῖον ἐβγάλαμεν ψεύτην, καθὼς καὶ εἶναι ἀπάτη καὶ ἐξεπίτηδες ἀποσταλμένος. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μὲ κοινήν γνώμην ἀρεστάρησαν αὐτὸν εἰς τὸ κονάκι μου, βάζοντάς εἰς τὸ πλοῖόν του ἐξ φύλακας, ἵνα φυλάττουν αὐτὸ, ἕως ὅπου νὰ δώσωμεν τὴν εἰδησίν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μας. Ὅθεν ἀποφασίσθη ὁ αὐτάδελφός μου καπετὰν Δημητράκης καὶ στέλνεται ἐξεπίτηδες εἰς τὴν Νῆσόν σας, καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ πάντα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ

πρὸς τούτοις τὴν κατάστασιν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ φρουρίου. Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὁ ἴδιος αὐτάδελφός μου θέλει σᾶς ὁμιλήσει καὶ ἐκ στόματος· λοιπὸν, ἐὰν ἀγαπᾶτε διὰ νὰ βοηθήσετε ἐποῦτο τὸ πτωχὸ φρούριον μὲ τὸ ἀζημίωτόν σας, ὁμιλήσατε μετὰ τὸν αὐτάδελφόν μου. Μὴ στοχασθῆτε, ἀδελφοί, ὅτι αὐτὸ τὸ φρούριον νὰ ᾔηαι ξένον, εἰμὴ καθ' ἑαυτὸ ἐδικόν σας, καθὼς καὶ ἐγὼ εἶμαι ὄλος, καὶ εἰς μίαν ἀνάγκην (ὃ μὴ γένοιτο) φυλάττονται ἢ φαμελλιαῖς σας, καθὼς καὶ τώρα καὶ πάντα, ἂν ἀγαπᾶτε· διότι, ἀδελφοί, πλέον δὲν δύνομαι νὰ βαστάξω τὰ ἔξοδα τῶν στρατιωτῶν, καθὼς τὰ βαστῶ σήμερον τέσσεροι μῆνες χωρὶς οὐδενὸς βοήθειαν. Διὸ ὁμιλήσατε καὶ κάμετε μετὰ τοῦ αὐταδέλφου μου, καὶ εἴτι ὁμιλία κάμετε, μένω εὐχάριστος, καὶ περικαλῶ νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας. Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ αὐτὸς καπετάνιος μὲ ὠμολόγησεν, ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὸ πόρτα τῆς Σύρας δύο καράβια φράγκικα, φορτωμένα σιτᾶρι ἐχθρικό· τὸ μὲν ἓνα ἦτο διὰ Κάρυστον, τὸ δὲ ἄλλο διὰ Μοθώνην, καὶ ἄς σᾶς δουλεύη. Ταῦτα καὶ μὴ ἔχοντας νεώτερον, μένω ὡς ἀδελφός.

ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΜΠΕΪΖΑΔΑΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Π. Ὁ ἴδιος Μαστρομιχάλης θέλει σᾶς πληροφορήσει τὰ πάντα τοῦ αὐτοῦ καπετάνιου, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐστάθη παρών. Τὴν γνώμην μου ἄλλος δὲν τὴν ἤξεύρει, εἰμὴ μόνον ὁ ἴδιος Μαστρομιχάλης, καὶ, ἂν ἀγαπᾶτε, ἐρωτήσατε αὐτόν, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε περισσότερον.

(ΚΟΠΙΑ)

Ἐκ μέρους τοῦ ὑψηλοτάτου, δικαιοτάτου Καπετάν Ἀληπασσᾶ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας εἰς ἐλόγου σου Τσαννετάκη.

Μετὰ τοὺς χαιρετισμούς μου σᾶς φανερόνω, ὅτι ὁ

Μονοδασίτης Μουσταφάμπης, ἐρχόμενος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, τὸ χάλι τοῦ αὐτοῦ τόπου ἀπὸ αὐτοῦ τὸν ἐρωτήσαμεν, καὶ μὲ εἶπε ὅτι ἐσὺ κάθε λογῶν εἰς τὴν ἄκρην Βασιλείαν ἔκαμες σατακάτι, κατὰ τὸ βαγιαλίκι σου. Καὶ τὸ λοιπὸν τὸ κάστρο τὸ βασιλικὸν διὰ ὥρας ἔμεινε φυλαγμένο εἰς τὸ χέρι σου, καὶ ἐρχάμενοι ἀπὸ μέρος μου οἱ διωρισμένοι ἄνθρωποι, θέλει τὸ κάμεις τσιλίμι, καὶ αὐτοὺς τοὺς σκοπούς σου ὁ Μουσταφάμπης μὲ τὸ εἶπε εἰς τὸ χουζοῦρί μου. Ἄν ἀληθεύῃ αὐτὸ τὸ σατακάτι σου εἰς τὴν Βασιλείαν, καὶ τὸ βαγιαλίκι σου εἰς τὸ Ντουβλέτι, πρέπει διὰ νὰ τὸ φανερῶσης μὲ προθυμίαν. Τὸ τί νὰ θέλῃς νὰ σοῦ γένῃ δόξα βασιλική, καὶ τιμὴν τοῦ γένους σου δίχως παραμικρὰν ὑποψίαν, ὅμως τὸ εἶπεν ὁ Μουσταφάμπης διὰ λόγου σου, διὰ νὰ ἀληθῆψῃ τὸ σατακάτι σου, λαμβάνοντας τὸ γράμμα μου νὰ κάμῃς κάθε ζαρὲ διὰ νὰ μοῦ φανερῶσης τὰ ὅσα ἀκολουθοῦν εἰς τὸν Μορέα μὲ προθυμίαν καὶ μὲ σατακάτι, καὶ νὰ μὲ βεβαιώσης ὅτι θεὸς νὰ σταθῆς σὲ αὐτὸ τὸ σατακάτι, καὶ νὰ μὲ στείλῃς ἀμανέτι διὰ σιγουριτὰ μου ἀπὸ τὰ παιδιὰ σου ἓνα παιδί, ἢ ἀπὸ τὰ ἀδελφιά σου ἓναν, καὶ λαμβάνοντας τὸ γράμμα σου μὲ τὸ ἀμανάτι, ὡς σὰς γράφω, εὐθὺς τὸ μπειλίκι τῆς Μάνης, δίχως ἀμφιβολίαν, θέλει σὲ τὸ στείλομεν εἰς τὸ χέρι σου, καὶ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σὲ ὀλίγαις ἡμέραις μὲ τὴν ἀρμάδα ἐῖμαι ἔτοιμος διὰ νὰ καταιβῶ αὐτοῦ, καὶ τότες τῆς Μάνης τὸ ἐζάμι μὲ τὸν ἐρχομὸν μου θέλει δοθῆ ὡς κάνει χρεια, καὶ διὰ αὐτὸ σὰς γράφω, ὅπου νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σου. Πρέπει καθὼς σὰς γράφομεν νὰ μὴ λείψετε, καὶ νὰ μὲ φανερῶσετε εἰς πλάτος ταῦτα.

1821 Νοεμβρίου 29, Βασιλεύουσα.

Οἱ ἔφοροι.

Κυριάκος Κοσμάκης. — Γεώργιος Λεοποπόπουλος. —

Γρηγόριος Κουτσουλέτης.— Χ. Κ. Ίατροπούλος.— Μελέτιος Καλογεράς.

(ΚΟΠΙΑ).

*Εἰς ἐλόγιον σου, καταπολλὰ ἀγαπημένε μου, ἐδικέ μου,
φιλε μου Καπετὰν Τσαννετάκη, ἀκριβῶς σὲ χαιρετῶ
καὶ ῥωτῶ τὸ χατῆρι σου.*

Μὲ τὸ παρὸν δὲν λείπω νὰ μάθω ταῖς καλαῖς σας ὑγείαις, καὶ ἔπειτα νὰ σᾶς φανερῶσω, ἂν ἐρωτᾶτε καὶ δι' ἡμᾶς, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ὑγείαν καλῶς ἔχομεν. Ἀκόμα, Τσαννετάκη, ἀπὸ τὸ Τσερίγο, ὁποῦ μὲ ἀφησες, ἐπέρασεν ὁ Ντοναλμέ καὶ μὲ ῥῆρεν καὶ μὲ ἔφερεν εἰς τὸ Κουμκαλὲ, καὶ τώρα ἤλθα ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἐμίλησα μὲ τὸν ἐνδοξότατον Καπεταμπασσᾶν, καὶ τοῦ εἶπα τὸ πῶς ἐστάθης πιστὸς εἰς τὴν Γουρκιά, καὶ σὲ ἔκαμε πολλὰ χάξι. Καὶ διὰ τοῦτο τώρα ἔκαμε χωριστὰ ὅσα εἶχαμεν ὠμυλημένα, καὶ σᾶς γράφει καὶ ἀτός του, καὶ διὰ τοῦτο τώρα νὰ σὲ ἰδῶ καὶ νὰ ἰδοῦμεν καὶ ἀτοί μας τὴν προκοπὴν σου ὡσὰν πιστὸς νὰ δουλεύσης καὶ θέλεις γενῆ ἀκόμη καλλίτερον, Τσαννετάκη. Ὁ Καπετανάμπης, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Πρέβεζαν, ἔγεινε Καπεταμπασσᾶς, καὶ μὲ ἐτοῦτον εἶχα θάρρος καὶ τοῦ εἶπα ὅλα τὰ χρειάζόμενα, καὶ παντέχω εἰς τὸν Θεόν, ἀπὸ ὅσα σοῦ γράφει ὁ ἐνδοξότατος Καπετὰν-Πασσᾶς, ἀφέντης μου, κουσοῦρι νὰ μὴ κάμης καὶ ἰσαλὰ, καλὰ πάντα νὰ μὲ ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, παρὰ κουσοῦρι νὰ μὴ κάμης. Ὅχι ἄλλο καὶ νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σου. Τσαννετάκη, τὸ ρίζα εἶναι, παρὰ ὅσον ἔμπορεῖς κουσοῦρι νὰ μὴν κάνης, καὶ γράψε μου τοῦ Μορέως τὴν κατάστασιν. Τσαννετάκη, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦτανε αἰτία, τῶν κερατάδων τὸ Ντουβλέτι δὲν τὸ βλάφινει ῥίσιω,

παρὰ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις θέλει εὔρουν τὸν μπελά τους.
 Ὅχι ἄλλο ξανὰ σὲ χαιρετῶ.

• 1821 Νοεμβρίου 30. Βασιλεύουσα.

ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΙΖΑΝΤΕΣ.

Τσαννετάκη, ὁ καπετάνος χρειάζεται του διὰ νὰ φωνήση λάδι καὶ ὅ,τι ἄλλο τὸν χρειάζεται, καὶ νὰ παρασταθῆς καὶ σύ.

Οἱ Ἐφοροὶ

Κυριάκος Κοσμάκης.— Χ. Κ. Ἰατρόπουλος.— Γρηγόριος Κουτσουλέτης.— Μελέτιος Καλογεράς.

Φιλογενέστατοι ἄρχοντες τῶν γήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, προσφέρω ὑμῖν τὸν πατριωτικὸν καὶ ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

Ἐπευχόμενος ὑμῖν ὅπως ἐορτάζητε λαμπρῶς καὶ πανηγυρίζητε χαρμωδῶς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐφέτος, καὶ εἰς ἄλλους πλείστους ἐνιαυτοὺς ἐν ὑγείᾳ εὐκλειῇ σὺν τῇ ἐπιτεύξει τῶν σωτηρίων ἐφετῶν, δηλοποιῶ τῇ ὑμετέρᾳ φιλογενείᾳ, ὅτι καταβὰς εἰς Καλαμάταν καὶ συναθροίσας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, καπετανέους καὶ λοιποὺς προκρίτους τῆς Σπάρτης, διοργάνισα ἅπαντας τακτικῶς πρὸς ἐκστρατείαν ὅπου ἡ χρεία τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ, καὶ ἅπαντες εὐχαρίστως ἐδέχθησαν τὸν ὄργανισμόν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, ὄντες πρόθυμοι νὰ ἐκστρατεύσωσιν ἔνθα δεῖ, εἰς Ἡπειρον ἢ καὶ ἀλλαχοῦ. Ὅθεν καὶ ἐν ᾧ ἐγένετο ἐτοιμασία τῆς ἐκστρατείας, αἴφνης ἐμάθαμεν τὴν ἐκπλευσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Χίον, συνισταμένου ἀπὸ εἴκοσι κομμάτια, ἓνα τριπόντε, δελίνια καὶ φεργάδες, καὶ λοιπὰ ἄλλα μικρὰ, καὶ μὴ εἰδῶς τὸ σκοπούμενον τοῦ ἐχθροῦ, ἐπίτηδες στέλλω πρὸς τὴν φιλογενειάν σας τὸν πα-

ρόντα πεζόν, διὰ νὰ μοὶ εἰδοποιήσητε ἅπερ οἶδατε, καὶ εἴτι ἄλλο νέον ὠτάξιον ἔχετε· καὶ προσέτι νὰ μοὶ εἰδοποιήσητε, τὰ στρατεύματα νὰ τὰ ἐκκινήσω εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέρη, εἰς Ἡπειρον, ἢ νὰ σταθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐχθρικῆς ἀρμάδας; Καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ταχεῖαν τὴν ἀπόκρισίν σας, διὰ ῥέγουλάν μας. Ἡ παροῦσα ὥρα, ποθεινότατοι ἀδελφοί, εἶναι κρίσιμος ἐποχή. Ὅθεν, ὡς καὶ πρότερον, δεῖξατε τὸν πατριωτικὸν ζῆλόν σας καὶ τὴν γενναίαν καὶ ἡρωϊκὴν προθυμίαν σας, ὡς καὶ ἡμεῖς διακαῆ πόθον τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους ἔχοντες, θέλει τρέξομεν ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ μετὰ προθύμου γενναιότητος, διὰ νὰ καταπονήσωμεν τὸν ἐχθρὸν τῆς Πιστεώσ μας, ὡς καὶ πρότερον ἀμφοτέροι κουσούρι δὲν ἐκάμαμεν, ἀλλ' ὅση δύναμις, τὸ χρέος μας ἐπληρώσαμεν. Καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἐλπίζω, κατώτεροι νὰ μὴ φανῶμεν, καὶ εἴθε ἡ θεία καὶ παναλκῆς τοῦ Ὑψίστου δεξιὰ νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ πρὸς παντελεῖ ἀφανισμόν τῶν τυράννων, καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ τελείαν τὴν ποθητὴν ἡμῖν ἐλευθερίαν. Τῆς χρείας ἀπαιτούσης, ταχύνετε, παρακαλῶ, τὴν ἀπόκρισίν σας, καὶ ὑγιαίνετε ἐν εὐδαιμονίᾳ, θριαμβεύοντες ἐν τροπαίοις κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Τῆς ὑμετέρας φιλογενεῖας πρέπει νὰ ἦναι μεγάλη προσοχὴ νὰ μὴν ἔμβῃ ζαῖρὲς εἰς τὸ Ναύπλιον.

αωκβ'. Ἀπριλίου 9'. Πόρτο Τσίμοβα.

Ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας
ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι προῦχοιτε τῆς νῆσου Σπιτσῶν,
ἀπονέμω ὑμῖν τὸν προσηκοῦντα ἀσπασμόν. (α).*

(Καί) μετὰ τὴν ἔρευαν τῆς ποθεινοτάτης μοι ὑγείας σας, ἦν περ τὸ θεῖον χαρίζοιτο ὑμῖν εὐημεροῦσαν κατὰ τῶν τυράννων, δηλοποιῶ ὑμῖν, ὅτι καὶ ἡμεῖς θεῖα συνάρσει καὶ ἐξ εὐχῶν τοῦ λαμπροῦ Γένους μας ὑγιαίνομεν μέχρι τοῦ νῦν καλῶς. Ἐπομένως σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι πολλοῦ καιροῦ ἤδη ὑστεροῦμαι φιλογενοῦς γράμματός σας, τοῦ ὁποίου τὸ αἴτιον ἀγνοῶ. Παρακαλῶ δὲ εἰς τὸ ἐξῆς ἵνα συνεχῶς μοι γράφητε περὶ τε τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σας, καὶ περὶ πάντων ὠταξίων εἰδήσεων· μάλιστα τώρα περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ὃ,τι εἰδήσεις ἔχετε νὰ με φανερόνετε διὰ βέγουλάν μου. Πρὸς τούτοις, καθὼς εἶχαμεν ὠμιλημένον ὅταν εὐρισκόμην αὐτοῦσε, ἂν σᾶς χρειασθῆ Σπαρτιατικὴ δύναμις, νὰ σᾶς προφθάνω, καὶ εἰς τοῦτο, ἂν ἀγαπᾶτε, ὀμιλεῖτε μετὰ τοῦ φιλογενοῦς συμπενθέρου μας κυρίου Χατοσῆ Παναγιώτη, καὶ μὲ γράφετε κοινῶς καὶ ἔρχομαι μὲ ὅσους χρειάν ἔχετε, ἀποκρινόμενοι τὸν μισθόν τους κατὰ τὸν τρέχοντα μισθόν τῆς πατρίδος σας.

Ἐπληροφόρηθην ὅτι ὁ γενναιότατος καπετὰν Ἀναστάσιος Κολανδρουτσος ἔλαβεν εἰς λάφυρον τέσσαρας σακολέβας ἀγαρινάς, καὶ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι μεγάλη ἕως τεσσάρων χιλιάδων κοιλᾶ. Λοιπὸν τὸ τοιοῦτον πλοῖον ἀρμόζει κατὰ πάντα εἰς τὴν πατρίδα μας δι' ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ Γένους, ἐπειδὴ, ἂν χρειασθῆτε ἢ φιλογενεῖά σας στρατιώτας διὰ τὴν νῆσον σας, ὡς ἄνωθεν, αὐτὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ τοὺς μετακομίσῃ εἰς τὰ αὐτοῦ· εἴτε καὶ δὲν χρειασθῆτε, ἀναγκαιοὶ εἰς τὰ ἐδῶ,

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ Κ. Γ. Καρακατσάνη.

διότι ἐμβαρκάρμεν Σπαρτιάτας καὶ τοὺς ἀπερνῶμεν εἰς Ἡπειρον ραδιώτερον διὰ θαλάσσης. Ἰδοὺ λοιπόν, ζέλω ἐπίτηδες καὶ τὴν παροῦσάν μου σκαμπαβίαν δι' ὅλα τὰ ἄνω ῥηθέντα, ἔχοντας καὶ ἄνθρωπον ἐν αὐτῇ, ὅστις θέλει σᾶς ὀμιλήσει καὶ διὰ ζώσης ἐκ μέρους μας. Αὐτὸ τὸ ῥηθὲν πλοῖον ἀναγκαιοῖ σφόδρα εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ παραδώσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους μας, καὶ ἀποκρινόμεθα τὰ ἔξοδα τοῦ γενναιοτάτου καπετᾶν Ἀναστασίου (ὃν τινα ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι).

Περὶ πάντων τούτων θέλει ὀμιλήσετε καὶ μετὰ τοῦ συμπενηθέρου μας κυρίου Χατση Παναγιώτη. Ταῦτα, καὶ ἐπεύχομαι ὑμῖν παρὰ Θεοῦ θριάμβους κατὰ τῶν ἀγαρινῶν, καὶ ὑγιαίνοιτε γενναιοφρονοῦντες.

Λιμῆνι, τῇ 20 Ἀπριλίου 1822.

Τῆς φιλογενείας σας ὁ ὡς ἀδελφός
Καπ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Κύριοι Ἐφοροὶ τῆς νήσου Σπετσῶν.

10 Ἰουνίου 1822, ἐκ Πόρου.

Παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν σας καὶ εἶδομεν τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα· ἀμέσως διωρίσθη προκλήρυξις, παρακαλῶντας τοὺς ναύτας μας ν' ἀκολουθήσουν αὐτὸ τὸ θεάρεστον κίνημα. Ἐντὸς ὀλίγου ἔφθασε καὶ κάποιος πατριώτης σας Κ. Ἀλέξανδρος, καὶ ἐτσουρμάρησε (α) μερικοὺς, δίδοντάς τους καὶ εἰς τὰς χεῖρας μισὸν μηνιαῖον, καὶ μὲ ὑποχρέωσιν ὅτι, ἀφοῦ φθάσουν εἰς τὰ αὐτόθι, νὰ τοὺς δώσῃ καὶ τὸ ἄλλο. Ὅθεν, ἀδελφοί, ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀκολουθήσουν ταχύτατα οἱ ἐδικοί μας, τοὺς

(α) Ἐναυτολόγησε· τσοῦρμο καλεῖται ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων Ἑλλήνων τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, καὶ τσουρμάρω λέγεται τὸ ναυτολογῶ· βάρβαροι δὲ αἱ παρεισφύσασαι εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον αὐταὶ λέξεις.

ἐκάμαμεν μίαν εὐχαρίστησιν, πλὴν ἀφοῦ φθάσουν αὐτοῦ, νὰ τοὺς δοθῆ ἐκεῖνο ὁποῦ δίδεται καὶ εἰς τοὺς πατριώ-
τας σας, διὰ νὰ συντρέχουν μὲ κάθε προθυμίαν· καὶ μὲ
ὄλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην μένομεν.

Οἱ ἀδελφοί σας

(Τ. Σ.) Ἐφοροὶ τῆς γῆσου Πόρου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογενέστατοι ἔφοροι καὶ Πρόκριτοι τῆς
Νήσου Σπετσῶν.*

Ὁ συνέφορος ἡμῶν Κύριος Κυριάκος Κοσμάκης, ἔρ-
χεται εἰς τὰ αὐτόσε διὰ νὰ σᾶς φανερώσῃ τὰς θλιβεράς
εἰδήσεις, ὁποῦ ἐμάθομεν διὰ τὴν φιλότατην πατρίδα μας,
καὶ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ φρου-
ριον ἐδῶ, καὶ ὄλη ἡ ἐπαρχία μας, ὁ ὁποῖος σέλλεται παρ'
ἡμῶν κοινῇ γνώμῃ, διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς ὑμᾶς πάντα τὰ
τρέχοντα, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους νὰ δώσετε πί-
στιν καὶ ἀκρόασιν, καὶ νὰ πασχίσετε, ὡς ἀδελφοὶ χρι-
στianoί, διὰ τὴν διόρθωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ φρουρίου καὶ
ὄλης τῆς ἐπαρχίας. Περισσότερον δὲν εἶναι χρεία νὰ σᾶς
γράψωμεν, ὅτι θέλει σᾶς τὰ ὁμιλήσει στοματικῶς, καὶ
εἰς ὅ,τι σᾶς ὁμιλήσῃ, εἶναι μὲ τὴν γνώμην καὶ θέλησιν
ὄλων ἡμῶν. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ μένομεν.

Ἰουλίου 9, Μονεμβασία, 1822.

ΓΕΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἀδελφοὶ καὶ δούλοι

Χ. Κ. ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΝΤΗΣ,

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογεγεστάτους Ἐφόρους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τῶν 17 τρέχοντος ἐπιστολὴν σας παρὰ τοῦ ἀποσταθέντος συμπολίτου κυρίου Καπ. Ἡλία Θερμησιώτη, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγνώκαμεν τὸν φιλογενῆ πατριωτισμὸν σας καὶ ἐμείναμεν κατὰ πάντα εὐχάριστοι. Ὅθεν ὠμιλήσαμεν μετὰ τοῦ ἀποσταλμένου σας καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι εἰς τὰς μεταξὺ ὀμιλίας μας, ὁ ὁποῖος θέλει καὶ διὰ ζώσης σας παρῆρσιάσει τὰ πάντα, καὶ θέλετε μείνει εὐχαριστημένοι. Δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς γράψω πόσῃν ἡδονῇν ἔλαβον ὅπου ἔγεινα ἀδελφὸς με τοιαῦτα ὑποκείμενα, διὰ νὰ συζήσω εἰς ταύτην τὴν τωρινὴν περίεσιν. Γινώσχετε, ἀδελφοί, ὅτι ἀπὸ τὸ ἐξῆς εἶμαι ὄλος ἐδικὸς σας ἀδελφός, καὶ νὰ μὲ ἐνοῆτε καὶ ἡ φιλογενεῖά σας ὁμοίως. Ἐγὼ δὲ περιμένω νὰ συναχθοῦν οἱ πατριῶταί μου, καὶ ἐνταῦτῳ θέλει ἐκστρατεύσω διὰ Ἄργος, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρῶ. Ταῦτα καὶ θεόθεν ὑγιένετε.

21 Ἰουλίου 1822, Μονεμβασία.

Ὡς ἀδελφός, ΤΣΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς πατριώτας θαλασσινοὺς, Ὑδριώτας, Πετσιώ-
τας καὶ Ψαριανοὺς (α).

Εἰς Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Ψαρά.

Ἀδελφοί μου θαλασσινοί, γενναῖοι Ναύαρχοι, καπεταναῖοι καὶ λοιποὶ πατριῶται Ὑδριῶται, Πετσιῶται καὶ Ψαριανοί, σᾶς ἀσπάζομαι πατριωτικῶς.

Προχθὲς ἐστεῖλα εἰς Μύλους ἀντίγραφον γράμμα-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ κυρίου Γ. Καρακατσάγη, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐπόμενα πέντε εἰς τὴν σειρὰν ἔγγραφα.

τος ενός ἀδελφοῦ, ἀπὸ Ζάκυνθον στελλόμενον πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἐν ᾧ περιεγράφετο ἡ μὲ βεβαιότητα ἀδυναμία τῆς ἐχθρικῆς ἀρμάδας, καὶ ἐβεβαιόνητο ὅτι ἀνθρώπους δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἐν τρίτον τῶν ὅσοι χρειάζονται ἀφεύκτως διὰ τὰς ναυτικὰς τῆς χρείας· καὶ ὅτι ἡ ἀπελπισία τῆς μόνη καὶ ὁ φόβος τὴν κινεῖ. Ἐβεβαιόνητο ἡ διχόνοια καὶ ἀψυχία τῆς, καὶ ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ ἐρχομοῦ τῆς εἶναι τὸ νὰ πάρῃ τὸν εἰς Πάτρας Πασσᾶν, διότι ἐδιορίσθη Καπετάν-Πασσᾶς, ὅστις μᾶς πληροφοροῦν καὶ ὅτι ἐψοφολόγησεν· ὅτι κοντὰ εἰς τὰ πολεμικὰ τῆς πλοῖα ἔχει καὶ πολὺν ὄχλον μικρῶν, καὶ τοῦτο θὰ βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς. Αὐτὰ διαλαμβάνει ἡ φιλικὴ γραφή, καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἦλθεν ἕως τώρα. Χθὲς πάλιν μὲ ἐγκύκλιον γράμμα μου ἐγνωστοποιούην πρὸς ὄλους τοὺς πατριώτας, καὶ ἐξόχως πρὸς σᾶς τοὺς θαλασσινοὺς ἀδελφοὺς μας, τὴν λαμπρὰν νίκην ὅπου ὁ Θεὸς καὶ ἡ χθὲς ἑορταζομένη ἀγία Παρασκευὴ μᾶς ἐχάρισεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς. Οἱ ἐχθροὶ κινηθέντες ὅλοι ἀπὸ Ἄργος καὶ Ναύπλι παγκληρεῖ, ν' ἀπεράσουν εἰς Κόρινθον, ἐσυνάχθησαν εἰς τὸ Ντερβενάκι, καὶ δοκιμάσαντες νὰ διαβοῦν, ἀπαντήθησαν ἀπὸ ὀλίγους ὁμως γενναίους Ἑλληνας μας, οἱ ὅποιοι ὡς λύκοι ἢ λέοντες ἐπιπεσόντες εἰς τὸν ὄχλον τους, ἐδίωκον ὁ εἰς ἑκατὸν, καὶ οἱ ἑκατὸν μυριάδας. Ἐφόνευσαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, ἐπῆραν ζῶα καὶ λάφυρα ἀπερίγραπτα, παντοίων εἰδῶν, μάλιστα τοὺς τσεπχανέδες των καὶ τὰ τσαντήριά των ὅλα· καὶ τὸ κάλλιστον, δῆρσαν τοὺς τρεῖς πασσάδες ὀπίσω μὲ δύο ἐπέκεινα χιλιάδας, ἔχοντας μαζῆ των καὶ τοὺς χασανέδες των, οἱ ὅποιοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Ναύπλι καὶ δὲν τοὺς δέχονται, καὶ εἶναι στενοχωρημένοι καὶ ἀπηλπισμένοι, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεὸν νὰ μείνουν πριζονιέριδές μας. Οἱ αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους πιάνομεν, μᾶς

πληροφοροῦν, ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι πασσαδες σχεδὸν σχεδὸν κλίνουν νὰ προσκυνήσουν, διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν μπέσαν· τὰ ὁποῖα ὅλα ταῦτα ἐλπίζω νὰ τὰ ἐπληροφορήθητε ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιόν μου, ὅπου ἐλπίζω νὰ σᾶς εἶναι καὶ αὐτὸ φερμένον. Οἱ Ἕλληνές μας λαβόντες διὰ ταῦτα τὴν προτέραν των ψυχὴν, ἠγριώθησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἀνάθεμὰ ὅμως τὸ σκολήκι, ὅπου δάκνει τοὺς περισσοτέρους, τὴν ἐνθύμησιν, λέγω, τῆς ἀρμάδας. Ποῦ τώρα ἡ γενναία, πρόθυμος καὶ ταχεῖα συνδρομὴ τῶν ἀδελφῶν μας θαλασσιῶν! ποῦ αἱ ἀνδραγαθίαι! ποῦ οἱ θρίαμβοι! νὰ καταθροήσουν διὰ θαλάσσης τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἢ νὰ τὸν καταποντίσουν, νὰ τὸν στείλουν εἰς τὰ ὑποχθόνια, ἢ κἂν τώρα ὅπου πλησιάζει ὁ χειμὼν καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ ἀφεύκτως, νὰ τὸν συντροφεύσουν μὲ τὸν ἀχώριστόν του φόβον καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Ἀδελφοί! γνωρίζετε με πατριώτην καὶ ἀδελφόν σας, ὅστις ἐνόρκως σᾶς προσφέρω τὴν εἰλικρίνειάν μου. Ἔχω τὴν ἐπιβρόην καὶ γνωρίζω τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος μου. « Σᾶς γίνομαι ἐγγυητῆς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν κόπων σας· ὁμνύω » εἰς τὴν τιμὴν μου ὅτι θέλω εἶσθαι ὁ πρῶτος διαθεν- » τευτῆς τῶν δικαίων σας. » Μὴ βραδύνετε, ἀδελφοί! μὴ χάνετε καιρὸν ἐπι οἰαδῆτινι προφάσει· οὔτε εἶναι καιρὸς, οὔτε εἶναι περίστασις, οὔτε εἶναι ἐποχὴ νὰ ἀπαιτῆτε τι ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον· ἀλλ' οὔτε αὐτὴ εἶναι εἰς κατάστασιν ἂν καὶ ἤθελε νὰ φανῆ πρόθυμος καὶ ἔτοιμος. Δὲν ἐλπίζω νὰ φανῆτε πλέον ἀνάληγτοι τόσον εἰς τῆς Πατρίδος τὴν χρεῖαν. Ἄν ἡ πατρίς δὲν βοηθηθῇ εἰς αὐτὴν τῆς τὴν περίστασιν ἀπὸ τὰ θαλασσινὰ τέκνα τῆς, ἂν αὐτὰ ἀναλόγως μὲ τὴν δεινότητα τῆς περιστάσεως δὲν ἐπαυξήσουν τὴν γενναιότητα καὶ προθυμίαν των εἰς τὸ νὰ τὴν βοηθήσουν καὶ ἐκδικήσουν, ἀναντίρρητον εἶναι

ὅτι ἡ ἀναλγησία αὐτῆ θὰ ὑποβληθῆ εἰς αἰώνιον κατά-
 κρισιν. Δὲν ἐλπίζω ὅμως ποτὲ ἐν τοιοῦτο! εἶμαι μὲ ἐλ-
 πίδας ν' ἀκούσω τὴν ταχεῖαν κίνησίν σας καὶ τὰς κατὰ
 τῶν ἐχθρῶν ἑλληνικὰς νίκας σας! Ἡ ἀδελφότης καὶ εἰ-
 λικρίνεια μ' ἔκαμε νὰ σὰς γράψω μὲ θάρρος εἰς πλατυ-
 λογίαν. Μένω ἐν τοσοῦτῳ μὲ ἐπιθυμίαν νὰ μὲ ἀξιώσετε
 ἀποκριτικῆς σας.

Τῆ 28 Ἰουλίου 1822, ἀπὸ Ἁγίου Γεώργιον τῆς Κορίνθου.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

*Εὐγενέστατοι, φιλογενέστατοι καὶ εἰλικρινέστατοι
 ἀδελφοί μας, πρόκριτοι τῶν νήσων Ὑδρας,
 Πετσῶν καὶ Ψαρῶν.*

Τὸ ἀπὸ ἀ. Αὐγούστου ἀδελφικὸν γράμμα τῶν ἀδελ-
 φῶν προκρίτων Ὑδραίων ἐλάβομεν· εἶδομεν μ' εὐχαρί-
 στησιν τὰ ὅσα πατριωτικῶς μὰς γράφετε. Ἀδελφοί, ἡμεῖς
 ὅσον δυνάμεθα ἐπάσχομεν καὶ πάσχομεν μὲ ὅλους τοὺς
 τρόπους νὰ ἐξισάσωμεν κάθε εἰσχωροῦσαν ἀνωμαλίαν
 εἰς τὴν πατρίδα μας Πελοπόννησον, καὶ προθυμούμεθα
 νὰ ἀπαντήσωμεν τὸν κίνδυνον καὶ νὰ καταπολεμήσωμεν
 τοὺς ἐχθροὺς. Διὰ τὴν ὑπαρξίν, δύναμιν καὶ ὑπεράσπι-
 σιν τῆς Διοικήσεως ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἀγνοήτε ἢ ἀμφι-
 βάλλετε ὅτι ἡμεῖς καὶ πάντοτε ἀπ' ἀρχῆς ἐσυντρέξα-
 μεν, καὶ τώρα συντρέχομεν, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θέλομεν
 νὰ ἡμεθα ἀκέφαλοι· οὔτε τῆς προσωρινῆς διαλύσεώς της
 εἴμεθα ἡμεῖς οἱ αἴτιοι, ἀλλ' οὔτε τώρα τῆς ἀναβολῆς τὸ
 νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον της. Ὅλα τὰ καλὰ,
 ὅσα διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Διοικήσεως προέρχονται τό-
 σον ἔσωθεν ὡς καὶ ἔξωθεν, ὅλα τὰ ἠξεύρομεν, καὶ διὰ
 αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴν ἀναβάλλῃ τὸν
 καιρὸν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σαλεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν ὄργα-

νισμόν τοῦ συστήματός της, νὰ συνέλθῃ καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐνεργῇ ὡς καὶ πρότερον. Παρεκινήσαμεν πολλάκις τὰ μέλη της, καὶ τοῖς ὑπεσχέθημεν τὴν ἀσφάλειάν των καὶ ὑπεράσπισιν καὶ συνδρομὴν μας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν της. Μᾶς ἐπροβλήθη παρὰ τῶν εὐγενεστάτων βουλευτῶν ἡ ἔνωσις τῆς Γερουσίας τῆς πατρίδος μας μετὰ τοῦ βουλευτικοῦ μέρους τῆς Διοικήσεως, καὶ ἡμεῖς συμφώνως μετὰ τὴν Γερουσίαν τὴν ἐδέχθημεν μετὰ τὸν προσδιορισμόν ὅπου βλέπετε εἰς τὸ ἐσώκλειστόν μας ἀντίγραφον, τὸ ὅποσον γράφομεν πρὸς τοὺς βουλευτάς, καὶ σὰς τὸ περικλείομεν νὰ πληροφορηθῆτε τὸ πρᾶγμα φυσικά, καὶ νὰ μὴν τ' ἀκούετε διαφορετικά. Ἀδελφοί, τὸ πολίτευμά μας νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀκατάκριτον· ἡμπορεῖτε πάλιν, ἂν βλέπετε καὶ ἄτακτον, νὰ μᾶς συμβουλευέτε ἀδελφικῶς. Μέλη τινα ἐκ τῶν Πελοποννησίων ἐνέπνευσαν μετὰ τὸ πολίτευμά των εἰς τὸν λαὸν κακὴν ὑπόληψιν διὰ τ' ἄτομά των· ἔσυραν τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ ἐναντίον των, καὶ τῶ ὄντι ἔδειξαν φρονήματα τυραννικά, καὶ δὲν ἔχει ἀδικον ὁ λαὸς ἂν τοὺς μισῇ καὶ ζητῇ νὰ ἀποβληθοῦν τὴν Διοίκησιν ὁμοῦ σέβεται, ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ, καὶ πείθεται εἰς αὐτὴν καὶ ὑποτάσσεται. Ἡμεῖς καὶ οὕτως καὶ ἀλλέως ἀπὸ τὸ ἔργον μας δὲν λείπομεν· προσπαθοῦμεν εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερόν, δὲν παραμελοῦμεν τὸ ἔργον μας, καὶ παρακινουόμεν καὶ τὴν Διοίκησιν νὰ συνέλθῃ, καὶ ἄμποτε! Σύμφωνά στοχαζόμεθα ὅτι φρονεῖτε καὶ ἐνεργεῖτε καὶ σεῖς, γενναῖοι ἀδελφοί μας. Ὡς τόσον συντρέξατε, πατριῶται, τώρα ὅπου ἡ ἐποχὴ εἶναι κρίσιμος καὶ ἡ περίστασις δεινὴ, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀποφύγῃ ὁ ἐχθρὸς, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ ὄπλα ἑλληνικά καὶ διὰ νὰ τοῦ ἐμπνεύσετε τὸν φόβον καὶ τὴν ἀπελπίσιν, ν' ἀναχωρήσουν μ' αὐτὰ ὡς μετὰ συντρόφους ἀχωρίστους, καθὼς καὶ ἔως τώρα πάντοτε εἰς κάθε σας γενναίαν προσβολὴν τοῦ ἐκάματε. Καὶ διὰ νὰ τὸ ἐπι-

τύχετε, πρέπει νὰ τὸ κάμετε ὅσον σπουδαίως. « Δὲν ἔχο-
 » μεν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἔχετε καὶ ὑποφέρετε ἔξοδα μεγάλα
 » ὄλα τὰ ἠξεύρομεν καὶ τὰ ἐπαριθμοῦμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ
 » ἡ Πατρίς δὲν τὰ παραβλέπει. Ἡ ἀποζημιώσεις σας εἶναι
 » δικαία μέχρι λεπτοῦ, καὶ ἂν ὄλη γενικῶς ἡ Ἑλλάς
 » δὲν σᾶς τὴν ὑπόσχεται, μόνη ἡ Πελοπόννησος, ἡ πα-
 » τρίς μας, σᾶς τὴν ὑπόσχεται. Ὁ λαὸς τῆς πατρίδος μας
 » σᾶς προσφέρει τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀποζημιώσεώς σας
 » εἰς κάστρα, ὅποια θέλετε, ἢ τόπον καὶ μέρος, ὅποιον
 » θέλετε, εἰς τρόπον ὅπου νὰ μὴ μείνετε ζημιωμένοι,
 » ἀλλὰ νὰ ἐκτιμηθοῦν ὄλα σας τὰ δικαιώματα, καὶ ἐκ
 » τούτου ἡμεῖς σᾶς εἴμεθα ἐγγυηταί, καὶ εἰς ἀσφάλειαν
 » φυλάξετε τὴν παρούσαν ἐνυπόγραφόν μας. » Τῆς αὐ-
 » τῆς γνώμης εἶναι καὶ ἡ Γερουσία τῆς πατρίδος μας,
 καθὼς ἐλπίζομεν νὰ ἦσθε πληροφορημένοι, καὶ ἠμπορεῖτε
 νὰ λάβετε καὶ αὐτῆς τὴν σφαγίδα καὶ ὑπογραφάς, ἐπι-
 κυρωτικὴν ταύτης τῆς ὑποσχέσεως. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπι-
 θυμοῦμεν νὰ ἀξιωθῶμεν ἀδελφικῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀπο-
 κρίσεώς σας, δι' ἧς νὰ εἰδοποιηθῶμεν τὴν αἴσιον ὑγείαν
 σας, τὴν ταχεῖαν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν πρὸς
 ἡμᾶς εὐνοίαν σας. Ἀσπαζόμεθά σας ἀδελφικῶς καὶ μέ-
 νομεν.

Τῆ 14 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ τὸ Σοῦλι τῆς Κορίνθου.

Οἱ ἀδελφοὶ καὶ πατριῶται

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.—Παραγιώτης Γιατράκος, στρα-
 τηγός.—Βασίλειος Πετιμεζάς.—Ὁ χιλ. Δημ. Πλαπού-
 τας.—Ὁ χιλ. Δημ. Ἀραστασόπουλος.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔγγραφου. Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ
 (Τ. Σ.) ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΑΗΣ.

*Ἐνδοξότατε Πετρόμπεη, εὐγενέστατοι ἀδελφοὶ νησιώ-
ται καὶ ἄρχοντες Πελοποννήσιοι.*

ὄντας εἰς Μύλους ὠμιλήσαμεν περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Γερουσίας μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἔδοσα τὴν γνώμην μου, καὶ ἐγράψαμεν καὶ ἐκ συμφώνου. Τώρα ἀπαντῶμεν δυσκολίας καὶ ἀπὸ τοὺς Γερουσιαστὰς, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μόνον δυναστικῶς ἡμποροῦμεν νὰ τὸ κάμωμεν. Ὅμοίως δὲ καὶ ὅλοι οἱ ἄρχηγοὶ τῶν ἀρμάτων, ὅσοι εὐρέθησαν ἐδῶ, συσκεφθέντες ἐγκρίνουσι ταῦτα, ὅτι τίποτε νὰ μὴ μετασαλευθῇ ἀπὸ τὰ συστήματα, καὶ μένουσιν ὅλα ὡς ἦσαν, τότε Βουλευτικὸν καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν, καὶ νὰ ἐνεργοῦν ὡς ἐνήργουν, καὶ νὰ μείνῃ ὁμοίως καὶ τὸ σύστημα τῆς Γερουσίας ἀπαρασάλευτον, καὶ τὸ διάστημα εἶναι ὀλίγον. Ἄς κακοπεράσωμεν ὅπως ἡμπορέσωμεν, ἢ ἂν ὑποχωρήσωμεν καὶ γίνῃ μεταβολὴ καὶ μεταμόρφωσις εἰς τὴν ἐνωσιν τῆς Γερουσίας, ἢ ἐνωσις γίνεται, ἐτούτῃ δηλ. ἡ Γερουσία μὲ τὸ βουλευτικὸν μέρος τῆς Διοικήσεως, καὶ τίποτε δὲν μετασαλεύεται ἄλλο· πρέπει ὅμως κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην νὰ ἀποβληθοῦν τὰ γνωστὰ σας πελοποννησιακὰ μέλη, τὰ ὅποια ὁ λαὸς τῆς Πελοποννήσου καταβιβάζει, ἐπειδὴ δὲν τὰ θέλει κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ εἶναι εἰς χρέος ν' ἀναπολεγῇ καὶ δώσῃ ὅλους τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας καὶ ἐνοχῆς τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν γενησομένην Συνέλευσιν. Ἄν οὗτος ὁ ἔσχατος τρόπος δὲν ἐγκριθῇ, ἄς μείνῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν ἄνωτέρω, ὅπου οὕτως εἶναι ἡ γνώμη καὶ τῶν Γερουσιαστῶν καὶ τῶν Ἀρχηγῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία θέλει δείξῃ ὅλην τὴν εὐπίθειαν καὶ ὑποταγὴν κατὰ τὸ ἀναντίρρητον, μὴ ἔχετε ποσῶς ἀμφιβολίαν, ὁμοίως καὶ ὅτι καμμίαν δυσκολίαν δὲν θέλετε δοκιμάσει εἰς κἀνεὸς συμφέροντος ἐκτέλεσιν ἀπὸ μέ-

ἀπὸ Μεσολόγγι νὰ στείλω 300 βαρέλια ἀραποσίτι, ὅτι αὐτὸς ἤξεύρει τὸν τρόπον πόθεν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ. Ἐκάμνατε ἄγια νὰ ἐκδώσετε μίαν προσταγὴν ὅποιος φιλογενῆς εἶναι, νὰ προφθάσετε ζαχιρὲ εἰς τὸ Σοῦλι, ὅτι ἦτον ἡ μόνη πανάκεια τούτου τοῦ ἔργου. Ἡ τούρκικη ἀρμάτα ἔκαμε πανιὰ ἀπὸ Πάτρας, καὶ ὄλα τὰ ἱμπρίκια καὶ κότερα ἔκαμναν βόλταις ἀνάμεσα Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, σημεῖον μισευμοῦ τῆς λίνιας, καὶ φρεγάδες ἤλθον ἀνάμεσα Μεσολόγγι καὶ Πάπα καὶ ἀραξαν· τρεῖς ἡμέρας ἐκάθησαν καὶ ἐμπῆκαν ὄλα εἰς Πάτρας, καὶ ἕως τὴν σήμερον ὄλα ἐκεῖ εἶναι, ὄλα ἀραμμένα, ἀδύνατα, ἄδεια, ἀρρώστημένα, δυστυχισμένα, καὶ εἰς Πάτρα δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τρακόσιοι, καὶ ἂν ἤθελεν ἔλθουν τὰ ἰδικάμας ἕως τὴν σήμερον, τὰ εἶχον παρμένα, χαλασμένα, τσακισμένα, καὶ ἦτον πλουτισμένα, καὶ ἐτούτη ἡ σκηνὴ τελειωμένη, καὶ ἐτούτα τὰ μέρη ἤθελεν ἐμφυχωθοῦν, ὅπου νὰ ἰδῆτε ἓνα ἀρκετὸν στράτευμα εἰς Πάτρας· πλὴν αἱ ἁμαρτίαι μας ἔβγαλαν τὴν ψευδῆ φήμην, ὅτι αὐτὸς ὁ ἔχθρικός στόλος εἶναι διὰ Ὑδραν, Σπέτσαις, Ψαρά. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ψεῦμα, διὰ νὰ δειλιάσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ποσειδωνίους ἥρωας καὶ τοὺς στεργιανούς· τηρᾶτε τὶ λέγουν οἱ Ἰπειρῶται. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, νὰ παρακινήσετε τὰ αὐτὰ πλεούμενα νὰ ἔλθουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ τὸ πέρνω στὴν τιμὴν μου καὶ εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ εἰς τὴν ψυχὴν μου νὰ εὐδοκιμήσουν, καὶ μὴ δειλιάζουν μετὴν ψευδῆ φήμην, ὅτι εἶναι κατὰ πάντα ψευδής. Ὁ κύριος Χριστόδουλος Ἀχολος καὶ κύριος Ἡλίας Καράπαυλος καὶ ὁ κύριος Ἰατρὸς Σοφιανόπουλος προχθὲς ἐμίσευσαν ἀπὸ ἐδῶ διὰ Πύργον· δὲν ἠμπόρεσα νὰ τοὺς κάμω περισσότερα ἀπὸ δυὼ χιλιάδες γρόσια, ἐπειδὴ καὶ ἐχάθη ὁ παρὰς καὶ δὲν ἔχουν εὐχαρίστησιν οἱ χριστιανοὶ νὰ πληρώσουν, ὅτι εἶναι μακρὰ ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρί-

σουν τὸ χρέος τους. Κατόπι εἶμαι νὰ μπιτίσω καὶ τὸ ἀναψυχῆς καὶ τῶν μοναστηρίων. Ταχὺ στέλλω εἰς Ζάκυνθον διὰ τὸ παξιμάδι, ὅτι ἐδῶ δὲν ἤμποροῦν νὰ τὸ κάμουν, δὲν τὸ κάμουν καὶ καλὸν, ὅτι εἶναι ἀμαθεῖς. Διὸ, ἀδελφοί, μὴ μὲ παραβαρύνετε, ὅτι ἔχω ἀπάνου μου καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὰ τοπικὰ ἐξοδα καὶ δὲν βαστῶ, καὶ εἴσθε οἰκοκυραῖοι εἰς τὰ πάντα, χωρὶς καθημερουσίως νὰ σᾶς ἐνοχλῶ. Ἀδελφοί μου, σᾶς παρακαλῶ νὰ τηράξετε νὰ μοῦ ἔβγη ἀπὸ πάνου μου τὸ φορτίον τοῦ ζαχιρῆ τοῦ στρατεύματος, καὶ νὰ προστάξετε φροντιστὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ στράτευμα νὰ οἰκονομήσῃ τὰς ζωοτροφίας τοῦ στρατεύματος, ὅτι παραφορτόνομαι καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ βαστάξω ἀπὸ πολλὰς σκοτούρας καὶ ἀπὸ παράδες, καὶ ἴσως κακοπέσω, ὅπου ὁ Θεὸς φυλάξοι καὶ ψυχρανθῶ καὶ ἐγὼ καὶ οἱ φίλοι μου. Νὰ ἔχω τὴν ἐγνοίαν τῶν ζωοτροφιῶν τῶν στρατευμάτων, νὰ ὀδηγῶ τὸ στράτευμα, νὰ φροντίζω διὰ τὰ τοπικὰ ἐξοδα, νὰ δώσω δάνεια ὅπου μοῦ ζητᾶτε, νὰ κάμω παξιμάδι καὶ τόσας ἄλλας ἀνταποκρίσεις εἰς κάθε μέρος, τὸ κεφάλι μου δὲν φθάνει πλέον. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ διορίσετε φροντιστὴν νὰ ἔλθῃ κάτου εἰς τὸ στράτευμα, νὰ ἐλαφρωθῶ καὶ ἐγὼ, καὶ νὰ ἐμψυχωθῶ καὶ ἐγὼ, νὰ ἐμψυχωθοῦν καὶ οἱ φίλοι μου. Οἱ δὺὸ Σουλαῖοι, ὅπου ἤλθον εἰς Ζάκυνθον, δὲν ἦτον ἄλλο, εἰμὴ ἓνα στρατήγημα, διὰ νὰ μάθουν τὰ τῆς Πελοποννήσου· τί ἔμαθον δὲν ἤξεύρω. Ὑγιαίνετε εὐδαιμονοῦντες.

Τῆ 10 Αὐγούστου 1822, Γαστούνη.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἄριθ. 366.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας τῆς Διτ. Χ. Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐνδοξότατον βουλευτὴν Κύριον Γεώργιον Σισίνην.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς ταῦτα τὰ παράλια μᾶς ὑστέρησε τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Πελοποννήσου, καὶ τοῦτο τὸ βλέπομεν μὲ ἄκρον μας κακοφανισμόν, διότι καὶ τὰ αὐτοῦσε διατρέχοντα ἀγνοοῦμεν, καὶ τὰ τοῦ μέρους τούτου δὲν ἤμποροῦμεν νὰ φανερώσωμεν πρὸς κοινὴν ὁδηγίαν. Ὑψοῦσης τῆς παρουσίας εὐκαιρίας, ἥτις μᾶς ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ ἀσφαλῶς τὴν παροῦσάν μας εἰς τὸ μέρος τῆς Γλαρέντσας, σπεύδομεν νὰ σᾶς φανερώσωμεν τὰ ἐδῶθεν διατρέχοντα.

Ἀπὸ Καρπενήσιον ἔχομεν εἰδήσεις, ὅτι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀπὸ Πατρατσίκιον δηλ. καὶ εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν Ἀγράφων, οἱ ἐχθροὶ εἶναι πολλὰ ἀδύνατοι, καταθλίβονται καὶ ἀπὸ τὴν πανώλην, καὶ οὕτως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ τμήμα δὲν ἔχομεν ὑποψίαν. Τὰ δυτικὰ μέρη, Μακρυνόρος καὶ Βόνιτσα, τὰ ὅποια ἐπαπειλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἐνεδυναμώθησαν καὶ ἐνδυναμόνονται, διότι τὸ τμήμα τοῦ Βάλτου, κατοικοῦμενον ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους πολεμιστάς τοῦ μέρους τούτου, εἰς τὸ ὅποιον εἶχε βασιλεύσει ἡ διχόνοια καὶ ἡ ἀσυμφωνία, καὶ ἐκ τούτου ἐδοκιμάσαμεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς Πλάκαν καὶ Πέταν, ἐσυμφώνησαν κατὰ τὸ παρὸν, καὶ ἐκατέβησαν εἰς τὸ Μακρυνόρος. Τὸ παράδειγμα αὐτὸ ἐμφύχωσε τοὺς κατοίκους τῶν λοιπῶν τμημάτων, καὶ μετὰ μίαν γέμουσαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνθαρρύνσεως προκλήρουν τοῦ Στρατηγοῦ κυρίου Γεωργάκη Νικολάου, ἔτρεξαν ὅλοι ὄθεν εἶναι ἡ χρεία. Εἰς τὰς 28 τοῦ λήξαντος ἐκίνησε καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος διὰ Μαχαλᾶν τοῦ Ξηρομέρου, διὰ νὰ ἐμφυχώσῃ τὸν κόσμον περισσότερον

μέ τήν παρουσίαν του, καὶ νὰ δώσῃ κάθε ἄλλην ἀναγκαιάν ὁδηγίαν. Τὰ παράλια τοῦ Μεσολογγίου, ὅθεν εἶναι ὑποψία διὰ ἀπόβασιν, ἐνεδυναμώθησαν, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν Θείαν πρόνοιαν νὰ διαφυλαχθῇ τὸ μέρος τοῦτο ἀπὸ κάθε ἐπιδρομὴν ἐχθρικήν.

Μαθαίνομεν ὅτι ὁ στόλος φροντίζει νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς ταῦτα τὰ μέρη στρατεύμα ἀπὸ Ἀλβανίαν δὲν εἴμεθα βέβαιοι νὰ ἔλθῃ διὰ θαλάσσης· ἂν τὸ κάμῃ λοιπὸν, πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ στρατεύμα ὡς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι εἰς Πάτρας. Τότε, ἐκτὸς ὁποῦ ἡμεῖς θέλομεν κάμει ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ τὴν διαυθέντευσίν, πρέπει οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Πελοποννήσου νὰ λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ κάμουν τὰς ἀναγκαίας ἐτοιμασίας, ὁποῦ, ὅταν ἀκούσωσι νὰ γίνεταί πόλεμος εἰς τὸ μέρος τοῦτο, νὰ κτυπήσουν ἀμέσως τὰς Πάτρας, ὁποῦ θέλουν μένει μὲ ὀλίγην ποσότητα ἐχθρῶν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ὠφεληθῶμεν κοινῶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ στρατήγημα. Σᾶς παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ λάβετε φροντίδα καὶ νὰ μὴ λυπηθῆτε ἔξοδα εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διὰ νὰ μᾶς προφθάνετε συχὰ γράμματά σας καὶ νὰ μᾶς ἰδεάζετε τὰ διατρέχοντα εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὴν κατάστασιν εὐρίσκονται οἱ ἐν Κορίνθῳ προχωρήσαντες ἐχθροί· καὶ εἴτι εἰδήσεις ἔχετε ἀπὸ τὰς νήσους, καὶ ἂν ἦναι ἐλπίδα νὰ φανῇ εἰς τοῦτα τὰ μέρη ὁ ἑλληνικὸς στόλος. Δι' ὅλα σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δώσετε καθαρὰν πληροφορίαν, πρὸς ὁδηγίαν τῶν πολεμικῶν σχεδίων τούτου τοῦ μέρους, καὶ μὲ τὸ προσῆχον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐξ Αἰτωλικῶ, τῆ 4. Αὐγούστου 1822.

Πρόθυμοι τῶν ἐπιταγῶν· οἱ Φραντισταὶ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Πρατῆς.— Ἀναγ. Ἀθανασίου.— Μήτσος Φιαμούλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΛΟΥΓΙΩΤΗΣ.

Υ. Π. Τὰ γράμματά σας μὲ πιστοὺς καὶ φιλογενεῖς ναύτας ἠμπορεῖτε νὰ τὰ διευθύνετε διὰ τὸ ποτάμι τῆς Μετοχῆς, ὅπου δὲν λείπουν αἱ Ἴονικαὶ βάρκαι, ἧ καὶ εἰς Δραγαμέστον, καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη μᾶς ἔρχονται σίγουρα. Ἐἰς ἔλλειψιν τοῦ κυρίου Σισίνη, προσκαλοῦνται οἱ ἐπιστάται, οἱ διωρισμένοι εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, νὰ στείλουν τὴν παροῦσάν μας πρὸς τὴν ἐνδοξότητά του, ἧ ὅθεν ἀλλοῦ ἀνήκει, καὶ νὰ ἐπιμεληθῶσι νὰ μᾶς γράψωσι τὴν περιλαβὴν καὶ κάθε εἶδησιν ὅπου ἔχουν.

Εἰς τὸ Σοῦλι εὐρίσκεται ἐχθρικὸν στρατόπεδον, κατὰ τὸ παρὸν ὅμως δὲν εἶναι τόσον στενοχωρημένοι οἱ Σουλιῶται, πλὴν πάσχουν ἀπὸ τροφᾶς. Ἀπ' ἐδῶ δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ τοὺς στείλωμεν, διότι ἐνῶ τὰς ἐφορτόναμεν, ἔφθασεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος καὶ ἔμειναν. Φοβοῦμεθα ὅτι κινδυνεύουν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν· οἱ ἐχθροὶ δὲν λείπουν καθημερινῶς νὰ τοὺς προβάλλουν συνθήκας μὲ τὸ μέσον του Ἀγγλικοῦ κονσόλου τῆς Πρέβεζας Jy. Μέγερ, τάσσοντές τους ἀρκετὴν ποσότητα μετρητῶν, διὰ νὰ ἀφήσουν τὸν τόπον καὶ νὰ φύγουν. Ὁ αὐτὸς κόνσολος ἦλθεν ἀπ' ἐδῶ προχθές εἰς Μεσολόγγι καὶ ὠμίλησε μὲ τὸν Καπ. Μάρκον Μπότσαρη· ἂν λοιπὸν τὸ Σοῦλι εὐρεθῆ στενοχωρημένον, ὥστε νὰ κλίνη εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἐχθρῶν, μείνατε βέβαιοι ὅτι ὅλη ἡ Πατρίς χάνεται. Διὰ τοῦτο πρέπει τὰ ἀδύνατα νὰ γίνουν δυνατά, διὰ νὰ ἔβγη ὁ ἐλληνικὸς στόλος, νὰ κτυπήσῃ καὶ ν' ἀποδιώξῃ τὸν ἐχθρικόν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ στείλωμεν τροφᾶς τῶν Σουλιωτῶν, καὶ νὰ ἐμψυχωθοῦν τόσον ἐκεῖνοι, καθὼς καὶ τοῦτος ὁ λαὸς, καὶ νὰ εὐρεθῶμεν εἰς κατάστασιν νὰ ἀπαντήσωμεν τὰς ὀρμὰς τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰς στιγμὰς ταύτας, ὥστε νὰ ἰδῶμεν τί κάμνει καὶ ἡ Θεία πρόνοια, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Εὐρώπης.

Ειδήσεις βεβαίας ἔχομεν ἀπὸ διάφορα καίκια, ὅτι ὁ ἔχθρικός στόλος εἶναι πολλὰ ἀδύνατος καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων, καὶ τὰ ἴδια καράβια δὲν εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν. Δι' ὅλα ταῦτα νὰ δοθῇ εἰδήσεις εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅθεν ἀνήκει, πρὸς κοινὴν ὁδηγίαν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Παράρτημα ἐπιστολῶν.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Θ. Κολοκοτρώνην.

. . . . . Ἐγὼ μετ' ὀλίγας δὲν θέλει λείψω νὰ ἔβγω αὐτοῦ, φέροντας καὶ μερικὴν συνεισφορὰν τῶν ἐδῶ φιλογενῶν Γραικῶν, ὅπου κατ' αὐτὰς συναθροίζεται. — Αἱ τελευταῖαι γραφαὶ ἀπὸ Βιέννης καὶ ἄλλων μερῶν μᾶς βεβαιοῦν, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ 20-30 ἡμέρας θέλει στερεωθῶν αἰὶ υποθέσεις καὶ τύχη τῆς φίλης πατρίδος μας. Καὶ αὐτὸ ἠξέυρετέ το με βεβαιότητα.

Ἐκ Ζακύνθου, τῆ 9 Αὐγούστου 1822.

ΖΑΧΑΡΙΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου
Σπετσῶν.*

Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ἐλάβομεν τὸ περικλειόμενον ἔγγραφον τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας (α), ὅπερ καὶ σπεύδομεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν, διὰ νὰ πληροφορη-

(α) Δὲν εὗρέθη.

θῆτε τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐκπλευσιν ἀπὸ τῶν Π. Πατρῶν τὴν θάλασσαν.

Τὰ περισσότερα μέλη τῆς Διοικήσεως χθὲς ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην· ἡμεῖς μόνοι μένομεν εἰσέτι, καὶ ἂν ὄχι αὔριον, μεθαύριον ὁμως ἐλπίζομεν νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖσε ἀφεύκτως.

Ἐν Μύλοις Ἄργους, τῆ 23 Ἀγούστου 1822.

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,

Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἦλθον σήμερον ἐδῶ, εἰς Μύλους, καὶ μὲ μέγαλον μου κακοφανισμόν ἤκουσα, ὅτι μόνον τὰ ἐδικά σας καράβια ἔμειναν ὀπίσω, καὶ δὲν ἐξέπλευσαν ἀκόμη, καὶ τοῦτο τὸ ἄκουσμα, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι σᾶς λέγω, μέγਾਲως μ' ἐλύπησεν, ἐπειδὴ σᾶς στοχάζομαι ὡς σχετικούς μου ἀδελφούς καὶ ἐδικούς μου, καὶ ἐπειδὴ μάλιστα ἄλλην φορὰν σεῖς ἐβγαίνατε οἱ πρῶτοι.

Ἀδελφοί! σᾶς ἔγραψα καὶ εἰς γενικὸν ὄλων τῶν Νήσων γράμμά μου (α) καὶ σᾶς ἔλεγον « ὅτι τὰ δίκαιά σας τὰ γνωρίζει ἡ Πατρίς, καὶ τὰ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, καὶ σᾶς ὑποσχόμεθα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀποζημιώσεώς σας. » Ἴδου καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου πάλιν σᾶς λέγω, εἴσθε ἰδιόκοι μου, καὶ ἂν ἡ ἰδέα μου δὲν μὲ λανθάνη, καὶ σεῖς μὲ ἔχετε ἐδικόν σας. Ἐν ὄσω λοιπὸν ζῶ, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θέλετε μείνει ζημιωμένοι.

(α) Ὅρα τὰς προηγηθείσας δύο ἐπιστολάς τοῦ φιλοπάτριδος στρατηγοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου καὶ 14 Ἀγούστου τ. ε.

ὅ,τι θέλετε, ὅ,τι εἶναι τὸ δίκαιον, μὴν δυσπιστῆτε ὅτι θέλει σᾶς δοθῆ. Συντρέξατε μόνον μὲ προθυμίαν τώρα, διὰ νὰ μὴ γένη καὶ γίνεται χαλάστρα· μάλιστα ὅπου ἡ δυσκολία καὶ ἀργοπορία σας ἐπιφέρει κατάχρισιν καὶ ἀνυποληψίαν, καὶ ἀτιμάζετε καὶ τὴν περασμένην προθυμίαν. Σᾶς τὰ λέγω μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν εὐκρίνειαν καὶ γνωρίζετε τὴν καρδίαν μου, ὅπου εἶμαι ὅλος ἐδικός σας. Διὰ τοῦτο δὲν πολυλογῶ, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ μένω.

23 Αὐγούστου 1822, ἀπὸ Μύλους.

Ὁ ἀδελφός καὶ πατριώτης
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΑΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σήμερον ἔλαβον ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, καὶ μὲ διατάττει νὰ στείλω τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου σφακτὰ 500 πρὸς τροφήν τους, μὲ τὸ νὰ ἐπληροφορηθῆ ὅτι ἔχει ἔλλειψιν. Ὅθεν ἐγὼ ἐδιόρισα νὰ ὑπάγουν ἕως αὔριον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν, καὶ ἐκεῖ ἡ φιλογένειά σας στέλνετε καὶ τὰ πέρνετε μὲ καϊκιά σας, καὶ γίνεται ἡ διανομὴ εἰς ὅλον τὸν στόλον. Μὲ γράφει πρὸς τούτοις, ὅτι καὶ ἀπὸ Τριπολιτσά θέλει σᾶς σταλοῦν. Μὴν ἔχοντες τί ἕτερον, μένω μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

2 Σεπτεμβρίου 1822, Λεωνίδι.

Ὁ πατριώτης
ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΑΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατε Κύριε Χ. Ἰωάννη Μέξη, καὶ λοιποὶ πρό-
κριτοι τῆς γῆσου Πετσῶν, σὰς ἀσπάζομαι μ' ὄλην
τὴν εὐλικρίνειαν.*

Ἀσθενήσας πρὸ ἡμερῶν εἰς Τριπολιτσάν, ἐτράβηξα
πολλά· μόλις πρὸ δύο τρεῖς ἡμέρας ἀνέλαθα ὀπωσοῦν,
καὶ τώρα διευθύνομαι εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ κατὰ τὰ
Δερβενάκια, νὰ βάλω ὀπωσοῦν τὰ πράγματα εἰς τάξιν,
καὶ ν' ἀσφαλίσω τὰς θέσεις. Χθὲς τὸ βράδυ ἐφθασα ἐδῶ
καὶ ἐτράβηξα μίαν θέρμην καλὴν, σήμερον εἶμαι καλλί-
τερα καὶ ἐλπίζω νὰ ᾔῃναι ἀπεραστικόν. Ἀδελφοί! ἡ
ἐντροπὴ ἐκείνη, ὅπου μᾶς ἠκολούθησε μετὰ τὸ ἀπέραςμα
τῶν Τούρκων εἰς Ναύπλιον, μολονότι καὶ ἡ ποσότης
εἶναι ὀλίγη, μᾶς ἡ δύο ἡμερῶν τροφή, ἐχρησίμειυσε
διὰ νὰ μ' αὐξήσῃ τὴν προσοχὴν, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ
ξαναδυνηθοῦν οἱ ἐχθροὶ νὰ τὸ κάμουν. Διὰ ταῦτα βιά-
ζομαι νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅσον τὸ γλιγωρότερον μ' ὄλην
μου τὴν ἀσθένειαν, διὰ νὰ προσπαθῆσω, τὸ καλλίτερον.
Τὸ πάθημα τὸ ἐδικόν μας ἄς γένη παράδειγμα εἰς
τοὺς θαλασσινοὺς ἀδελφούς μας. Διὰ τὸν Θεόν, ἀδελ-
φοί, προσέξατε καλῶς ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν θάλασσαν,
μὴν τύχη καὶ διὰ θαλάσσης πάθωμεν τί τοιοῦτον. Λυ-
ποῦμαι μεγάλως διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων,
ὅπου ἡ Πατρίς ἐκατήντησε σήμερον. « Ἡ δυτικὴ Ἑλ-
» λὰς κινδυνεύει, καθὼς τὰ καθημερινὰ γράμματα μᾶς
» βεβαιοῦν, καὶ μάλιστα καὶ σήμερον ἐλάβομεν γράμ-
» ματα, ὅπου διαλαμβάνουν τὰ ἴδια. Καὶ στοχασθῆτε,
» ἀδελφοί! ἡ τύχη τῆς εἰς οὐκτῶ ἢ δέκα καράβια στέ-
» κεται, διὰ τὰ ἐξοδα τῶν ὁποίων, ἀφ' οὗ ἀπετύχομεν
» ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐνεχύρων, ἐκάμαμεν στοχα-
» σμόν, διὰ νὰ γένη καμμία ἄλλη οἰκονομία, νὰ δεχθῆτε
» κἀνὲν τῶν προϊόντων τῆς πατρίδος μας, εἴτε ἄλατα,
» εἴτε ἔλαια, εἴτε ὅ,τι ἄλλο· καὶ ἡ νὰ τὰ δεχθῆτε γενι-

» κῶς, εἴτε ν' ἀγορασθοῦν ἀπὸ συντροφίας ἐμπορικῶς.»
 Καὶ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ κάμετε σκέψιν περὶ τούτου,
 καὶ νὰ μᾶς γράψετε, διότι τὰ πράγματα ἀλλέως δύσ-
 κολα οἰκονομοῦνται, ἐξ αἰτίας μάλιστα τῶν στάσεων
 καὶ τῶν διχονοιῶν, καὶ « διότι οἱ ἄρχοντές μας ὄχι μό-
 » νον δὲν παραδειγματίζονται εἰς σᾶς, νὰ ἐξοδεύσουν
 » ἀπὸ τὰ ἐδικά των, ἀλλὰ σφετερίζονται καὶ τὰ τῆς
 » Πατρίδος, καὶ πρὸς διαθέντευσίν των στασιάζουν καὶ
 » τὰ ἄρματα, καὶ προξενεῖται ἐκ τούτου ἡ ἐσχάτη δυ-
 » στυχία, καὶ κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν. » Ἀδελφοί!
 ἔχετε ἐπιβρόην εἰς τὰ πράγματα καὶ ἔχετε καὶ δικαίω-
 μα· συμβουλευσατε καὶ παρακινήσατε κάθε ἓνα τὰ
 δέοντα, καὶ ἐγὼ μὲν, ὅσον τὸ τοῦ μέρους μου, καὶ « ὑπό-
 » σχομαι ὄλην τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν πλέον σχετι-
 » κὴν ὑπακοήν. » Καὶ περιπλέον συντρέξατε καὶ εἰς ταύ-
 την τὴν ἀχμαίαν ἐποχὴν ὅσον δύνασθε. Τί περισσώτερον
 νὰ σᾶς γράψω δὲν ἠξέυρω· περιμένω ἀνυπομόνως ἀπό-
 κρισίν σας, καὶ μένω ἀσπαζόμενός σας καὶ πάλιν ἀδελ-
 φικῶς.

Τῆ 19 Ὀκτωβρίου 1822, ἀπὸ Μύλους.

Ὁ ἀδελφός σας καὶ πατριώτης
 ΘΕόδωρος ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Τὸ γράμμα ὅπου ἐστείλαμεν ἀπὸ Μύλους (α).

*Ἐνδοξότατοι Μπίδες καὶ Ἀγάδες τοῦ Ναυπλίου καὶ
 Παλαμηδίου, σᾶς ἀκριβοχαιρετῶ.*

Ἀπέρασα ταῖς ἄλλαις φοραῖς ἀπὸ τὸν τόπον τούτου,

(α) Πρὸς εἰδησιν τῶν Σπετσιωτῶν ἐστάλη τὸ παρὸν ἐντὸς
 ἰδιαιτέρας θέβαια ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἰδίους τοῦ Γέροντος
 στρατηγοῦ, ἣτις δὲν εὔρεθη· καταχωροῦμεν δὲ αὐτὸ ὡς ἔχει διὰ
 τὴν ἱστορικὴν του ἀξίαν.

καὶ ἐστάθην διὰ τὸν μουχασερέ σας, πλὴν ποτὲ δὲν σᾶς ἔγραψα, καὶ ἴσως μὲ κατακρίνετε κατὰ τὴν ἰδέαν σας. Κρίνω διὰ τοῦτο χρέος μου νὰ σᾶς γράψω τούτην τὴν φορὰν, ὅπου ἀπερνῶ ἀπὸ ἐδῶ, ὅτι, ἂν θέλετε, νὰ τρατάρωμεν περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου κατὰ τὰς προτέρας συμφωνίας τιμημένα, ὅπου τώρα ἤμπορεῖ νὰ ἦναι μὲ ὄφελός σας καὶ νὰ ἦναι προτιμημένον τὸ μίλημά σας, εἰδὲ μὴ, ἀφ' οὗ στενοχωρηθῆτε, τότε δὲν λέγεται ὅτι παραδίδεσθε, ἀλλὰ πέρνεσθε, καὶ στοχασθῆτε τὴν διαφορὰν. Μὴν εἰπῆτε, ὅτι ἤμπορεῖ νὰ σᾶς ξαναέλθῃ ζωοτροφία, οὔτε σπυρὶ, ἀπὸ Κόρθο· κόψετε ταῖς ἐλπίδαῖς σας. Ἐκεῖνο ὅπου ἤμπόρεσαν νὰ σᾶς ἐμβάσουν, ἀπὸ περὶστασιν ἔγεινε διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ν' ἀνοιξωμεν τὰ μάτια μας, ὥστε μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πρῶτα ὕστερα δὲν θὰ γλυτώσῃ τὸ κάστρον ἀπὸ τὰς χεῖράς μας. Εἰ δὲ καὶ τρέφετε κάμμίαν ἐλπίδα ἀκόμη, σᾶς συμβουλεύω, κατὰ χρέος τῆς ἀνθρωπότητος, μὴ θελήσετε μὲ μίαν ματαίαν ἐλπίδα νὰ καταντήσετε εἰς ἀφανισμόν παντελῆ, καὶ πάρετε καὶ τόσων ἀθῶων ψυχῶν τὸ κρίμα εἰς τὸν λαιμόν σας. Ἄν παραδοθῆτε τώρα, μὲ ὠφέλειάν σας θὰ ἦναι. Σᾶς κάμω ὄρκον εἰς τὸν Θεόν, ὄρκον εἰς τὴν τιμὴν μου, εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν μου, ὅτι ἤμπορεῖτε εἰς ὅποιον μέρος θέλετε νὰ ἀπεράσετε χωρὶς νὰ πειραχθῆτε οὔτε τὸ παραμικρόν, οὔτε εἰς τὴν ζωὴν, οὔτε εἰς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ κερδεμένοι· εἰδὲ καὶ σᾶς πάρομεν μὲ στενοχωρίαν, ἢ εὐσπλαγχνία ὅπου θὰ κάμωμεν θεὸ νὰ ἦναι εἰς τὴν ποσότητα τῆς ζωοτροφίας ὅπου θεὸ νὰ εὐρωμεν μέσα· εἰς τρόπον ὅπου ἂν δὲν εὐρῶμεν τίποτε, στοχασθῆτε ὅτι δὲν θὰ ἤμπορέσωμεν νὰ κρατήσωμεν τὸν κόσμον νὰ κάμῃ ἔλεος, καὶ τὸ κρίμα εἰς τὸν λαιμόν σας. Ἐγὼ νὰ ἦμαι ἀθῶος, καὶ εἴσθε οἰκοκυραῖοι. Ἄς ἔχω ἀπόκρισίν σας, ὅπου δὲν πειράζει τίπο-

τε, ἢ καὶ ἂν θέλετε νὰ τρατάρωμεν τίποτε, τώρα ὅπου εἶμαι ἐδῶ. Τόσον.

19 Ὀκτωβρίου 1822. Μόλους.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι, καὶ φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῶν
Νήσων Ἐδράς, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.*

Κύριοι!

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπόλλυται, ὄχι ἀπὸ μεγάλας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν καὶ ἰδικήν του ἀδυναμίαν, ἀλλ' ἀπὸ μόνην τὴν ἀχώριστόν του ἀκαταστασίαν. Οἱ Τοῦρκοι προχωροῦν πανταχόθεν, προχωροῦν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, ἐπροχώρησαν εἰς τὴν Ἀνατολικήν, ἐπάτησαν τὸν Σάλωνα, καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα, καὶ καθὼς ἐπληροφορήθητε (α) ἴσως καὶ ἀλλ' ἀλλόθεν, καὶ τώρα ἐμβαίνουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ δὲν ἤξεύρω ἂν ἠμπορῆ μετὰ τὸν χαμὸν τῆς Πελοποννήσου νὰ ὑπάρξῃ πλέον Ἑλλάς. Ὅστις στοχάζεται τὸν ἑαυτὸν του εἰς ἀσφάλειαν, ἄς ἤξεύρῃ ὅτι ὁ καθείς τὸ αὐτομόν του ἠμπορεῖ ἴσως νὰ ἔχη εἰς ἀσφάλειαν καὶ νὰ τὸ σώσῃ, ὄχι ὅμως καὶ μέρος Ἑλλάδος. Βέβαια, ἀδελφοί! ἡ πατρίς χάνεται ἐξ ὀλοκλήρου, ἂν οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιβροὴν τοῦ λαοῦ τῶν διαφορῶν μερῶν τῆς δὲν συντρέξουν μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ ζῆλον, καὶ δὲν μεταχειρισθοῦν

(α) Ὁρα παρόντος τόμου Μέρος Β'. Τμῆμα Α'. Ἐγγράφα Διοικήσεως, τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 24 Ὀκτωβρίου τ. ε καταχωρημένον ἔγγραφον μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων.

ὅλα τὰ μέσα, ὅσα ὁ Θεὸς τοὺς ἐχάρισεν, ἴσως διὰ αὐτὸ τοῦτο, νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν διὰ τὴν Πατρίδα των· ἂν ὅλοι οἱ δυνάμενοι δὲν συντρέξουν καὶ τώρα, καὶ εἰς τοῦτον τὸν κρίσιμον ποῦντον, ἴσως τοῦτο μόνον θὰ κερδίσουν, τὸ νὰ σταθοῦν θεαταὶ τοῦ χαμοῦ τῶν ἀδελφῶν των, νὰ ἰδοῦν ἀπὸ πρύμνης ἀπολυμένους τοὺς ἀδελφούς των κατὰ τὴν πρῶραν. Ἐγὼ, καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμίν μου, μάρτυς μου ὁ Κύριος, ἀγωνίζομαι, καὶ τὸ ὀλοῦστερινὸν ἀπευκταῖον ὅπου προσμένω νὰ ἰδῶ, εἶναι τὸ νὰ συναποθάνω μὲ τοὺς πατριώτας μου. Εὐχομαι ὁμοίως νὰ δυνηθῶμεν νὰ σώσωμεν τὴν Πατρίδα· καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, διὰ ν' ἀπαντήσωμεν καὶ ταύτην τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀναπτύσσω ὅλας μου τὰς ιδέας, καὶ ἐκεῖνο ὅπου βλέπω ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, εἶναι τὸ νὰ προφθάσουν δέκα ἕως δώδεκα πλοῖα, τὰ ὁποῖα νὰ ἐμψυχώσουν καὶ τὰ παράλια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, νὰ εἰσέλθουν καὶ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἴσως ἐμποδίσουν τὴν διάβασιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὸ μέγιστον, νὰ τοὺς ἐμποδίσουν τὰς τροφάς, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ καύσουν τὰ πλοῖα τὰ ἐχθρικά, ὅπου ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται. Αὐτὰ εἶναι ἡ μόνη σωτηρία εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. « Θελήσατε, ἀδελφοί! νὰ σώσετε τὴν Πα- » τρίδα, ἥτις, ἂν ἐλευθερωθῇ, θέλει σᾶς βλέπει μὲ εὐ- » γνωμοσύνην καὶ θέλει ἀποδίδει τὸ πᾶν εἰς σᾶς. Κύ- » ριοι· ἂν καὶ τώρα συντρέξετε, ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, » ὅτι θέλετε ἐπισφραγίσαι ὅλας σας τὰς μεγάλας θυ- » σίας, καὶ θέλετε τὰς ἀσφαλίσει, καὶ τὸ περιπλέον » θέλει συναισθάνεσθε μ' εὐχαρίστησιν ὅτι ἐσώσατε τὴν » Πατρίδα, ἥτις θέλει ὁμολογεῖ τὰς χάριτας, καὶ θέλει » χρεωστεῖ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ ἀνταμοιβήν. » Ἐγρα- » ψα τῆς Σ. Γερουσίας νὰ κάμῃ παντοίους τρόπους νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ χρήματα διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν πλοίων, καὶ

μέ θεβαιοῖ ὅτι σχεδὸν τὰ ἔχει ἔτοιμα, καὶ ὅτι θέλει τὰ προφθάσει ἐντὸς ὀλίγου. «Ὅθεν, ἀδελφοί! διὰ τὸν Θεὸν
 » καὶ διὰ τὴν Πατρίδα! κινήσατε ὅσον τάχος δώδεκα
 » πλοῖα νὰ προφθάσουν τὸν κίνδυνον, καὶ σὰς ὑπόσχο-
 » μαι τὸ πᾶν ἐγὼ, σὰς ὑπόσχομαι ὅποιον μέρος σὰς ἀρέ-
 » σει διὰ τὴν ἀποζημίωσίν σας.» Ἀληθινὰ τὸ δυσκοινο-
 μητον τοῦτο, εἰς τὸ ὅποιον εὐρισκόμεθα, δὲν εἶναι εἰμὴ
 ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν μας· διὰ τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ
 εἰποῦν οἱ φρόνιμοι τὸ «καλὰ παθαίνομεν» ἀλλὰ νὰ συν-
 τρέξουν εἰς τὴν γενικὴν σωτηρίαν μας, διὰ νὰ ἔχωμεν και-
 ρὸν ὕστερα νὰ μάθωμεν γινῶσιν. Ἐγὼ τοῦτον τὸν τρόπον
 ἐστοχάσθην σωτήριον, καὶ διὰ ταῦτα ἐβιάσθην καὶ νὰ
 σὰς πολυλογήσω. Ἡ εὐγενία σας, ἂν γνωρίζετε ἄλλον
 τρόπον καλλίτερον, ὀδηγήσατέ μας, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἔτοι-
 μος, τὸ μέρος μου, νὰ ἀκολουθήσω προθυμότατα τὴν
 συμβουλήν σας. Στοχάζομαι ὅμως ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἄλ-
 λος τρόπος, καὶ ἂν ἀργήσετε, δὲν ἤξεύρω εἰς ποίαν
 κατάστασιν θὰ προφθάσετε τὴν Πατρίδα, διότι οἱ ἐχθροὶ
 εἶναι ὀρμητικώτατοι, βιαζόμενοι νὰ προφθάσουν τὸ Ναύ-
 πλιον. Μένω μὲ ὄλην τὴν εἰλικρίνειαν.

23 Ὀκτωβρίου 1822, ἀπὸ Ἁγίου Γεώργιον τῆς Κορίνθου.

Ὁ Πατριώτης

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἐδγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι
 τῆς Νήσου Πεσῶν.

Ἐλαβον τὸ σεβαστὸν μοι γράμμα σας, καὶ εἶδον ὅσα
 πατριωτικῶς μοι συμβουλευέτε· αἱ συμβουλαὶ εἶναι ἀρι-

σται καὶ ἀποδεκταί, καὶ σὰς ὁμολογῶ διὰ ταῦτα εὐγνωμοσύνην. Ἐγὼ καὶ προλαβόντως σὰς ἔγραφα δύω φοραῖς, καὶ ἀποκρίσεώς σας δὲν ἤξιώθην, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἤμην εἰς κακοφανισμόν· ἤδη λαβὼν τὴν ἀνὰ χεῖρας γραφήν σας, ἐχάρην ἀμέτρως. Τὰ περὶ Ναυπλίου ἴσως εἰδοποιήθητε μέχρι τοῦδε. Τὴν 30 Νοεμβρίου, καθ' ἣν πανηγυρίζεται ὁ Πρωτόκλητος Ἀνδρέας, διὰ θαύματος παρελάβομεν ἀναιμωτὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν μας τὸ φρούριον Παλαμῆδι, καὶ χθὲς ἐτελειώσαμεν συνθήκας μὲ τοὺς ἐν Ναυπλίῳ Τούρκους, νὰ τοὺς δώσωμεν καράβια σίγουρα ν' ἀπεράσουν εἰς Θεσσαλονίκην μὲ μόνα τὰ φορέματά των, καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν τοῦ καθενὸς ὀλίγον χαρτσιλίκι, ἀνάλογον μὲ τὸ πρᾶγμα ὅπου θὰ παραδώσῃ ἕκαστος, καὶ νὰ τοὺς παραβλέψωμεν καὶ 50 τακίμια ἄρματα, τὰ πλέον κατώτερα. Καὶ οὕτω μᾶς παρέδωσαν τοῦ Ἰτζ-καλὲ τὸ Βαρουσιοῦ, καὶ ἐβάλαμεν 50 στρατιώτας ἐδικούς μας μέσα χθὲς, καὶ ὑψώθη καὶ ἐκεῖ ἡ σημαία τοῦ ἀητήτου Σταυροῦ. Εἰς τὰς συνθήκας ἐζήτησαν διὰ τὴν ἀσφάλειάν των καράβια ἐξ ὀνόματος, τόσον Πετσιώτικα, ὡς καὶ Ὑδραιώτικα, καὶ τοῦτο τὸ ἀναφέραμεν πρὸς τὴν Διοίκησιν (α), διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ γλίγωρον φθάσιμόν των, διὰ νὰ γλυτώσωμεν μίαν ὥραν προήτερα· ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ εὐγενία σας, ὡς πατριῶται, θέλετε σπουδάσει διὰ τοῦτο. Ἐπ' ἀρχῆς ἐφυλάχθη καὶ ἐλπίζομεν νὰ φυλαχθῇ μέχρι τέλους εὐταξία εἰς ὅλα, μάλιστα εἰς τὰ πολεμεφόνδια τοῦ φρουρίου, καὶ ἄμποτε ἡ Θεία βοήθεια νὰ μᾶς χάριση πρόδον εἰς ὅλα τὰ πατριωτικά μας ἐπιχειρήματα παν-

(α) Δι' ἐγγράφου ὑπὸ ἡμερομηνίαν ἁ. Δεκεμβρίου τ. ε. τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίγραφον καταχωρεῖται εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἐγγράφων τῆς Διοικήσεως. Ὁρα Μέρος Β'. Τμῆμα Α'. παρόντος Τόμου ἔγγραφον ἰδίας ὑπὸ β. Δεκεμβρίου 1822.

ταχοῦ. Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματά μας προοδεύουν ἄριστα· ὁ γενναῖος καὶ συναδελφὸς Ὀδυσσεὺς κατάρθωσε ν' ἀποδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς ἕως τὸ Ζητοῦνι, καὶ ἐκαθάρισεν ἤδη τὴν Ἑλλάδα, εἰς τρόπον ὁποῦ ἂν ἡ Πατρίς λάβῃ καλὴν κατάστασιν, ἴσως δὲν τοὺς ἀφήσῃ νὰ πατήσωσι πλέον τὸ ἔδαφός της. Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι πατριῶται! σὰς ἔγραφον περὶ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, νὰ τὴν συγκροτήσωμεν ἐφέτος μ' ὅλην τὴν τελειότητα, ἴσως βάλωμεν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος εἰς τάξιν καὶ διαλύσωμεν τόσα πάθη καὶ διχονοίας. Ἐνεργήσατε καὶ ἡ εὐγενία σας, καθὼς καὶ οἱ φιλογενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῆς Ὑδρας, ὅσον ἀνήκει καθ' ὅλας τὰς νήσους. Ἐν τοσοῦτῳ ἀσπαζόμενός σας πατριωτικῶς, μένω μὲ ἐπιθυμίαν συνεχῶς γραμμάτων σας.

3 Δεκεμβρίου 1822, ἐκ Παλαμηδίου.

Ὁ πατριώτης καὶ εὐκρινὴς ἀδελφός σας

Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Λάβετε καὶ τὸ ἴσον τῶν συνθηκῶν διὰ περιέργειαν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΣΥΝΘΗΚΗ μεταξὺ τῶν ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων καὶ ἐν τῶν τῇ πολιορκίᾳ στρατηγῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, ἦτον πεπρωμένον παρὰ τῆς Θείας προνοίας διὰ νὰ παραδοθῇ καὶ τὸ φρούριον Ναυπλίου ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, τὸ ὁποῖον πολιορκούμενον ἱκανὸν καιρὸν ἀπὸ ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἀφ' οὗ ὑπέφερον ὅλας τὰς δυστυχίας ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ μεγαλωτάτης ἐλλείψεως τῶν ζωοτροφιῶν, ἧτις ἐπέφερον εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ κατοίκους Ὀθωμανοὺς ἀδιάκοπον καὶ καθημερινὸν θάνατον, ὥστε

μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσι πλέον εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἔφοδον τῶν πολιορκητῶν Ἑλλήνων, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐξουσιάσθη τῇ λ'. τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τὸ Παλαμῆδιον τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, καὶ βιασθέντες ἐκ τούτων ἀπάντων, ἐξήτησαν καὶ ἐπραγματεύσαντο σήμερον, εἰς τὰς γ'. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἔτους αἰωβ', μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων τῶν ἀρμάτων τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως, τὰς ἀκολουθοῦσας ἀπαρασαλεύτους κεφαλαϊώδεις συνθήκας.

Α'. Ἡ ἐλληνικὴ Διοίκησις ὑπόσχεται, διὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὺς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τιμῆς των.

Β'. Ὑπόσχεται νὰ τοὺς ἐμβαρκάρῃ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἐλληνικὰ πλοῖα, τὸν ἀριθ. ἑπτὰ, τὰ ὅποια νὰ ᾔηαι τὸ ἐν τοῦ Κυρ. Λαζάρου Κουντουριώτη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρίου Ἐμμανουὴλ Τουμπάζη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Σταμάτη Πουδούρη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Ἰωάννου Ὀρλάνδου, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Ἀναγνώστη Παπαμανώλη, τὸ ἕτερον τοῦ Κυρ. Δημητρίου Βούλγαρη, καὶ τὸ ἕτερον τοῦ Χ. Ἰωάννου Μέξη, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐννοούμενος ὁ ναῦλος τῶν ἐλληνικῶν πλοίων, καθὼς καὶ αἱ ζωοτροφαὶ τοῦ ταξειδίου των, εἰς βάρους τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως.

Γ'. Ὅλη ἡ κινητὴ περιουσία τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανῶν θέλει μείνει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως, παραχωροῦσα εἰς αὐτοὺς, διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, μόνον ἀπὸ μίαν φορεσίαν ῥοῦχα εἰς τὸν καθένα, τὸ ἀνάλογον χαρτσιλίκι τοῦ ταξειδίου των, κατὰ τὴν κατάστασιν ἐκάστου, καθὼς καὶ τὰ ἀφεύκτως ἀναγκαῖα διὰ τὸ ταξειδίον των πράγματα.

Δ'. Ἐν ὄσῳ καιρῷ διατρίψωσιν ἐνταῦθα οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοί, μέχρι τῆς ἀποπλεύσεώς των, θέλει τοῖς δίδει ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀπὸ μίαν ὀκτὰ ψωμί τὴν ἡμέραν εἰς τὸν καθένα.

Ε'. Ὑπόσχονται οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ὀθωμανοὶ νὰ παραδώσωσι σήμερον, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν συνθηκῶν, εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ Καπεταναίων τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως τὸ ἐν τῷ φρουρίῳ λεγόμενον Ἴτσο-καλέ ὄμοῦ μὲ ὄλα τὰ ἐν αὐτῷ ἄρματα καὶ πολεμοφόδια, οἵτινες νὰ θάλωσιν εἰς αὐτὸ ἑλληνικὴν φρουρὰν, συνισταμένην ὑπὸ 50 στρατιωτῶν ὀπλοφόρων, μένοντες εἰς τὸν μύλον τοῦ αὐτοῦ Ἴτσο-καλέ μόνον δέκα ὀπλοφόροι Ὀθωμανοὶ διὰ βάρδιαν, οἵτινες εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὸ διάστημα 24 ὥρων, καὶ νὰ εἰσέρχωνται πάλιν ἕτεροι δέκα, τὸ ὅποσον τοῦτο νὰ ἀκολουθῆ ἕως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλουσι νὰ ἐμβαρκαρισθῶσιν.

ΣΤ'. Μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἴτσο-καλέ, εἶναι εἰς χρέος οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ διορίσωσι δύο ἐξ αὐτῶν, οἵτινες νὰ καταγράψωσιν ὄμοῦ μὲ δύο διωρισμένους παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων ὄλα τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ ἄρματα, τσεπχανέδες καὶ λοιπὰ πολεμοφόδια μὲ ἀκρίθειαν, τὰ ὅποια ἀμέσως νὰ βουλωθῶσι καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Ζ'. Εἶναι εἰς χρέος, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἴτσο-καλέ, νὰ καταγράψῃ ὁ καθεὶς ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν του, καὶ νὰ δώσῃ τὸ κατάστιχον αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ λοιποὺς καπεταναίους.

Η'. Εἶναι εἰς χρέος ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις νὰ μετακομίσῃ εἰς τὸ Παλαμῆδιον τὰ ἐν τῇ γολέτᾳ εὑρισκόμενα ὀθωμανικὰ ἐνέχυρα εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἴτσο-καλέ, τὰ ὅποια νὰ σταθῶσιν ἐκεῖ καλῶς φυ-

λαγμένα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν μέλλουσι νὰ ἐμβαρκαρισθῶσιν, ὅπου τότε νὰ ἀλλαχθῶσι μετὰ τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ εὐρισκομένων ἑλληνικῶν ἐνεχύρων.

Γ'. Ὑπόσχονται προσέτι νὰ μὴν λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν κἀνὲν ἄξιον τιμῆς πρᾶγμα, μένοντες εἰς χρέος νὰ θεωρηθῶσιν ἅπαντες ἀκριβῶς, καθ' ἣν ὥραν ἐξερχόμενοι τῆς τοῦ φρουρίου θύρας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ ἐξῶθεν τοῦ φρουρίου λεγόμενον Ἀρβανιτιὰν ἀκροθαλάσσιον, θεωρούμενοι οἱ μὲν ἄνδρες ἀπὸ ἀνδρας Ἑλληνας, αἱ δὲ γυναῖκες παρομοίως ἀπὸ γυναῖκας.

ΙΑ'. Ὑπόσχεται ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις εἰς αὐτοὺς, διὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων, νὰ βάλῃ ἐπὶ τὰ ἐνέχυρα εἰς τὰ πλοῖα σημαντικὰ, ἀνὰ ἓν δηλαδὴ εἰς τὸ κάθε πλοῖον, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν Ὀθωμανῶν.

Εἰς διατήρησιν λοιπὸν ἀπάντων τῶν ἀνω ἀμοιβαίων συμφωνηθεισῶν συνθηκῶν ἐγένοντο δὴν παρόμοια καὶ ἰσοδύναμα συμφωνητικὰ γράμματα, ἐνυπόγραφα παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν καπεταναίων τῶν ἀρμάτων τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως, καὶ ἐσφραγισμένα παρὰ τῶν Βουτζούχιδων καὶ λοιπῶν Ὀθωμανῶν τοῦ φρουρίου, δι' ὧν νὰ μένωσι καὶ ἀπαρασάλευτα τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ἔχωσι τὴν ἰσχύν καὶ κύρος ἐν παντὶ κριτηρίῳ.

1822 Δεκεμβρίου 3, Ναύπλιον.

Καδῆς Ναυπλίου, Μουφτής Ναυπλίου, Μουφτής Ἀργουοῦ
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Ἰσοῦφιπετις, Γιαννιτσὰρ ἡγᾶς, Σοκόλ ἡγᾶς, Ἀζεποεθέρ,
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Κασιούρης, Τοπτσι-μπασης, Ντζιδάρης, Ντζιδάρ Καστελι,
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Νουμάνμπης, Χασάνμπης, Σαλήμ εφέντης, Μεχμέτ αγάς,
 (Τ. Σ.) Πασού γάγκαρς (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)
 (Τ. Σ.)

΄Ασούμ αγάς, ΄Αβούζ όμέρης, Ζουβουτινόστα, Γοσπεντοής,
 (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

΄Ισάκ αγάς, Λαβράς, Δίπλας, Μετούσης, ΄Ιπρατμης,
 (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Καδοσαλής, Χουσετν αγάς, Χουσετν αγάς.
 (Τ. Σ.) Τουτουρτοής Φεκαρίτης.
 (Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Διά τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς γῆσου
 Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἔρχεται ὁ ἐξοχώτατος Κόμης κύριος Ἄν-
 δρέας Μεταξᾶς, κρίνω περιττὸν νὰ σᾶς γράψω εἰς πλά-
 τος. Εἶναι ἀρκετὸς νὰ σᾶς παραστήσῃ ὁ ἴδιος εἰς ποῖον
 κίνδυνον θέλει εὑρεθῆ ἡ Πατρίς, ἀν, ὃ μὴ γένοιτο, ἀνά-
 ψη ἢ φλόγα τῆς διχονοίας. Ἀκούσατε, διὰ τὸν Θεὸν καὶ
 διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, τὴν φωνὴν ἑνὸς πατριώ-
 του, ὁ ὁποῖος ἐνταυτῶ καυχᾶται ὅτι εἶναι καὶ ἀδελφὸς
 καὶ φίλος σας ἰδιαιτέρος. Θέλει σᾶς παραστήσει ὁμοίως
 ὁ κύριος Κόμης ὅσα καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος σᾶς παρέστησα
 περὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ὑπόληψις τῆς Νή-
 σου σας καὶ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος κατορθοῦται.
 Ἐλπίζω πολὺ εἰς τὴν γνωστήν μαι φιλογενεϊάν σας, καὶ
 εἶμαι σχεδὸν βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν φρόνησίν σας θέλετε

δείξει εκείνο όπου προσμένει ἡ Πατρίς ἀπὸ τοιοῦτους πατριώτας.

Ἐκ τῆς Ἀστρός, 19 Ἀπριλίου 1823.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΪΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, Πρόκριτοι τῆς νήσου
Πετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἐλάβον τὸ ἀπὸ 26 τοῦ λήγοντος γράμμα σας (α) καὶ ἔγνων τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐπισήμως εἰς αὐτὸ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ δὲν ἠμπορῶ ἀκόμη, διότι, καθὼς μὲ ἐγράφετε ὅτι ἐννοεῖτε τὸ γράμμα σας ἀποτεινόμενον καὶ πρὸς

(α) Ὅρα παρόντος τόμου Μέρους Β'. Τμῆμα Α'. Ἐγγραφα Διοικήσεως, τὰ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1822 καὶ ἐφεξῆς, τοῦτέστιν ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ ἔγγραφα, ἧτις ἐγένετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐξ Ἰδρας Ἰωάννου Ὁρλάνδου κατὰ τὴν παροῦσαν Β'. Περίοδον, τοῦτο δὲ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα μεταξὺ τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων καθότι, ἀφοῦ ἀπαξ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἐν Τμῆμα (1) ἐν τῇ ὀλομελείᾳ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, συνωμολογημένον ὑπῆρχε τὸ νὰ γίνηται σύμφωνος ἢ ἐκ μέρους τῶν πρότασις παντὸς (ὅσον αὐτοῖς ἀνήκεν) εἰς ὅποιονδήποτε τῶν ὑψηλοτέρων τῆς πολιτείας ἀξιωματῶν ὑποψηφίου ἐκ τῶν Νησιωτῶν μέλους, ἥδη δὲ κατ' ἐρήμην, ἀπόντων τῶν παραστατῶν τῶν τε Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν, προὔταθη ὁ ἐκλεχθεὶς, αἱ δὲ Σπέτσαι καὶ τὰ

(1) Ἡ κλάσις. Ὅρα πρακτικὰ τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως, σελ. 3, τόμος δεύτερος Συλλογῆς Ἀνδρέου Ζ. Μάμουκα «Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος» ἐν Πειραιεὶ 1839, καὶ ὅμοια τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β'. αὐτόθι, σελ. 61.

τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ πρὸς τοὺς συναδελφούς σας παραστάτας, ἔκαμε χρεία νὰ τὸ παραστήσω εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, καὶ ἐκεῖθεν ἐστάλη εἰς τὸ Βουλευτικὸν μὲ τὸ ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείω ἴσον. Ἔπεται λοιπὸν νὰ ἐλθῇ τοῦ Βουλευτικοῦ ἢ ἀπάντησις, διὰ νὰ σᾶς ἀποκριθῶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καθ' ὅσον ὁμῶς βεβαίως ἐπληροφορήθην, τὸ Βουλευτικὸν, συγκείμενον ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῶν πα-

ραρὰ ἀπεκλείσθησαν. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια· μένει ἄγνωστον δὲ κατὰ πόσον εἰς τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν συνετέλεσαν ἐξωτερικαὶ ἀφορμαὶ, καὶ τοῦτο μεταγενέστερος ἱστορικὸς, ὅταν τὰ πάθη καὶ αἱ μικροφιλοτιμίαι κοπᾶσσι, δὲν ἀμφισβᾶλλομεν ὅτι θέλει δεόντως εὐκρινῆσαι καὶ φέρει εἰς τὸ φῶς. Ὅ,τι ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ φανερώσωμεν ἤδη, εἶναι ὅτι τὸ γεγονός, περὶ οὗ ὁ λόγος, ἐνέπλησε ταραχῆς οὐχὶ ὀλίγης τὰ πνεύματα τότε παρὰ τῇ ἑλληνικῇ Προσωρινῇ Διοικήσει, καὶ τὴν διχοστασίαν ἐπρομήνυε τοῦ ναυτικοῦ στοιχείου, ὡς ζωγραφίζουσι κάλλιστα αἱ ἀνὰ χεῖρας τοῦ Α. Μαυροκορδάτου ἐπιστολαί· ἀλλὰ φθάσαντες οὗτος τε καὶ ὁ Α. Μεταξᾶς, καθυστάσαντες τοὺς ἀδικηθέντας. Οὐχ ἦντων ὁμῶς διεκρίθη ἔκτοτε τὸ ἀρχολίπαρον τῶν προκρίτων τῆς Νήσου Ἰδρας (καὶ τοι ἐν τῇ μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν συνεχεῖ ἀλληλογραφία (1) ὀσημέραι πρεσβευόντων τὰ καλὰ τῆς ὁμονοίας), καὶ ὑπέτρφε τὴν κατ' αὐτῆς ὑπόνοιαν τῶν ἄλλων δύο ναυτικῶν Νήσων δικαία δυσπιστία, ὡς παραβιάζουσας τῆς πρεσβυτέρας τῶν ἀδελφῶν τὰ συνομολογηθέντα. Τοσοῦτα δὲ μᾶλλον ἐδικαιοῦτα δυσνασχετοῦσα ἢ τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Φαρῶν δύας, καθ' ὅσον πρὸ μικροῦ, δι' ὁμολόγου, ἱστορικῶ ὄντως μνημείου, ὠρκίσθησαν ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος νὰ διαφυλάξωσιν ἀκέραιον τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀδιάσπαστον τῆς ναυτι-

(1) Ὅρα παρούσης Συλλογῆς Τόμου Β'. Μέρος Γ'. Τμήμα Α'. « Ἰδρατικὴ ἀλληλογραφία, » ἔλην αὐτῆς τὴν σειράν.

ραστατῶν καί τι πρὸς, ὁμοφώνως ἐψηφίσατο, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τοῦ ἔγεινε μὲ τὴν ψῆφον τῶν πλειόνων. Βλέπετε λοιπόν, ἀδελφοί, ὅτι ἡ μόνη βάσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστηρίζεσθε, ὅτι δηλαδή ἡ ἐκλογὴ δὲν ἔγεινεν ἔννομος, πίπτει μὲ ταύτην τὴν γνωμοδοσίαν τοῦ Βουλευτικοῦ, διότι τὸ Βουλευτικὸν σύγκειται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους παραστάτας, οἱ ὅποιοι εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, καὶ αἱ ψῆφοι αὐ-

κῆς ἀδελφότητος, συνελθόντες εἰς ἓν ἐπὶ τῆς Νήσου τῶν Σπετσῶν τὴν 30 Ἰανουαρίου 1823 (1) τῶν τριῶν Νήσων οἱ πρόκριτοι.

Πρὶν ἐναυθῆ καταλήξωμεν τὸν λόγον, ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν πρὸς γνῶσιν ἐκάστου, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, περὶ ἧς πραγματευόμεθα, καὶ τοῦντεῦθεν ἔλαβον ἄλλην φάσιν καὶ διεύθυνσιν τὰ ἔλλην. πράγματα, ὀρθοφρονησάντων ὕστερον ἀπὸ πολλὰς περιπετείας τῶν διεπόντων αὐτά. Διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ σώματος, τὴν 25 Νοεμβρίου 1823 ἔτους (2), συμβαδιζούσας ἐν πολιτικοῖς ἀξιώμασι (καθότι τὰ ναυτικά ἰδίως ἐκάστη τῶν τριῶν Νήσων διώκει, τῇ μὲν ἔλλην. προσωρινῇ Διοικήσει ὑπείκουσαι ὡς εἰκόσ, μεταξὺ δὲ συνεννοούμεναι) τὰς Νήσους Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Φαρῶν, ἧτοι τὸν Γεώργιον Κουντουριώτην συμπάρεδρον τοῦ Παναγιώτου Μπότση τῇ συγκαταθέσει τῶν Φαριανῶν, ἐκτὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Μινιστερίου τῶν Ναυτικῶν, τοῦ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, τῷ 1822, ὑπὸ Τριανδρίας ἐκ τῶν τριῶν Νήσων πηγαζούσης, συγχροτουμένου. Προσθετέον δὲ, ὅτι καὶ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, οὕτινος ἡ πορεία δυτχερῆς καὶ ἀπειλητικῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀπέβαινε, συνέτισαν ἐπὶ τέλους καὶ τοὺς

(1) Ὅρα παρούσης Συλλογῆς Τόμον Β'. Μέρος Γ'. Τμῆμα Α'. «Ὑδραϊκὴ Ἀλληλογραφία,» ἐπιστολὴν Ὑδραίων ὑπὸ χρονολογίαν ἄ. Φεβρουαρίου 1823.

(2) Ὅρα ἔμπροσθεν Μέρους Β'. Τμῆμα Η'. «Ἐγγραφα Προς. ἑλληνικῆς Διοικήσεως» διακήρυξιν ἰθίας ὑπὸ χρονολογίαν 6 Ἰανουαρίου 1824 ἐν Κρανιδίῳ.

τῶν εἶναι αἱ περισσότεραι. Ὄταν ἀποκριθῶ ἐπισήμως εἰς τὸ γράμμα σας, θέλω σᾶς πέμψει καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Ἄν μ' ἐρωτᾶτε ὡς ἀδελφὸν καὶ πατριώτην, σᾶς λέγω ὅτι τὸ μόνον συμφερότερον διὰ τὴν Πατρίδα εἶναι ἡ ταχίστη ἀποστολὴ τῶν παραστατῶν σας, καὶ τοῦ μέλους τὸ ὅποιον θέλετε ἐκλέξει διὰ τὸ Ἐκτελεστικόν. Ὑποθέσεις οὐσιώδεις τῆς

μᾶλλον πεφουσιωμένους, διδάξαντα ὡς μόνον σωτήριον τοῦ συνδέσμου τὴν ἐπιζήτησιν διὰ τοῦτο, καταστραφέντων τῶν Φαρῶν, οἱ Πρόκριτοι τῆς Ἰδρας συνησθάνθησαν ὑπὲρ τις ἄλλος τοῦ πάθους τὸ μέγεθος, καὶ σπεύσαντες νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ τῶν δυσπραγησάντων Φαριανῶν τῆς Διοικήσεως τὴν πρόνοιαν, ὀλοφύρονται ἑαυτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα ἅπασαν ὡς ἐστερημένους τοῦ ἀληθοῦς κατὰ θάλασσαν Προπυργίου, τοῦ δεξιοῦ περαοῦ τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως (1). Τὰ δὲ 1826, ἀρχὰς Ἰουνίου μηνὸς (2), κοινῇ συγκατατεθέντες, ὑπεδέχθησαν τοὺς Σπετσιώτας εἰς Ἰδραν μεταβάνας, ὅπου συσσωματωμένοι ἀμφοτέρων τῶν Νήσων οἱ Πρόκριτοι, συνεννοοῦμενοι δὲ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Φαριανῶν, εἰς Αἴγιαν ἀποκατασταθεῖσαν, ἐπέπτευον τὰ τοῦ πολέμου καὶ ἐνεκαρτέρου ἐν ἀδελφότητι καὶ συμπνοίᾳ κατὰ τὸν πολυκύμαντον σάλον τῆς ψυχοῤῥαγούσης Ἑλλάδος, κοινῇ διευθίναντες ἐπὶ τέσσαρας μῆνας τὴν ναυτικὴν δυνάμιν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅλην ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν βράχων τῆς Ἰδρας συνέχοντες (3). Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῶν Ἰδραίων ἐπομένως εἶναι παντὸς λόγου ἀξία, καὶ ἐξαφανίζει τῶν πρώτων ἐτῶν τὰς προσγεννηθείσας φαντασιοπληξίας, ἀποκυήματα θερμῶν κεφαλῶν τινῶν ἐκ τῶν ἐν τέλει τῆς Νήσου.

(1) Τόμος Β'. Μέρος Γ'. Τμήμα Β'. τῶν Φυρατικῶν, Τεῦχος Β'. Ἐπιστολὴ Ἰδραίων πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν σῶμα ὑπὸ χρονολογίαν 23 Ἰουνίου 1824.

(2) Ὅρα παρούσης Σουλ. Τόμος Β'. Μέρος Δ'. Τμήμα Α'. Πρωτόκολλον Καγκελαρίας τῆς Ν. Σπετσῶν, Ἐπιστολὴν προκρίτων αὐτῆς ὑπὸ χρονολογίαν 25 Μαΐου 1826. (3) Ὅρα αὐτῆς ἐπιστ. Ἰουνίου μηνός.

Πατρίδος πρόκεινται σχεδόν βεβαιότητας ἔχομεν μετὴν ἀφίξιν τοῦ Λουριώτου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισίν μας ἴσως ὡς Ἔθνους ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τινὰς τῶν δυνάμεων. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ εἴμεθα διηρημένοι· σὰς ἐξορκίζω καὶ πάλιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς φιλτάτης Πατρίδος, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε μ' ἀκούσει. Πάντοτε εἶχα σκοπὸν νὰ σὰς γράψω καὶ ἰδοῦ, ἐπεθύμουν ὁμως καὶ ἐπισήμως νὰ σὰς ἀποκριθῶ συγχρόνως, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀπεσταλμένος σας ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ, μένει νὰ τὸ κάμω αὐριον δι' ἐπίτηδες ἀποστολῆς. Ἐρῶσθε.

30 Ἀπριλίου 1823, ἐκ Τριπολιτοῦς.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους κυρίους Προκρίτους Σπετσῶν
καὶ Παραστάτας Ψαρῶν.*

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἐκ τοῦ ἐπισήμου γράμματός μου πληροφορεῖσθε ὅσα καὶ προλαβόντως σὰς ἔγραψα· δὲν σὰς ἔστειλα ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ, διότι ἐπεθύμουν πάντοτε νὰ συμβιβάσω τὰ πράγματα. Αὐτὸν τὸν συμβιβασμὸν ἐλπίζω ὅτι τὸν ἐπέτυχα. Οἱ παραστάται σας ὁμως πρέπει νὰ ἔλθουν ἀφεύκτως, ὥστε νὰ παύσῃ καὶ ἡ ὑπόνοια κἂν διαιρέσεως ἢ ἀντιδιαφορᾶς, ἢ ὁποία βλάπτει καιρίως εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς πατρίδος. Ἀδελφοί, ἐλπίζω ὅτι πιστεύετε ὅτι σὰς ὁμίλῳ μετ' ὄλην τὴν εἰλικρίνειαν, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε μετ' ἀκούσει.

"Αν προφθάσω νὰ σᾶς στείλω τὸ παρόν μου διὰ τοῦ Κυρίου Σπανιολάκη, θέλετε πληροφορηθῆ παρ' αὐτοῦ ὅσα περιστατικώτερα, τὰ ὁποῖα διὰ τὸ πολυάσχολον δὲν δύναμαι νὰ γράψω.

8 Μαΐου 1828, ἀπὸ Τριπολιτσᾶν.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Πετσῶν, καὶ Παραστάτας Ψαρῶν, κτλ.

Κύριοι.

Ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀπεσταλμένους σας πληροφορεῖσθε, ὅτι, καθὼς καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως, δὲν ἔπαυσα τοῦ νὰ συντρέξω εἰς πᾶν ὅ,τι ἤμποροῦσε νὰ φέρῃ τὴν ἔνωσιν καὶ ἡσυχίαν τῶν Νήσων· μένει τώρα καὶ εἰς τὴν εὐγενίαν σας νὰ τελειώσετε τὸ ἔργον, καὶ μὲ μίαν προθυμίαν καὶ μίαν ψυχὴν νὰ τρέξετε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου ὁ στόλος νὰ περιέρχεται ἀτιμωρητὶ τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν δὲν εἶναι δίκαιον. Ἐχω βεβαίαν πληροφορίαν, ὅτι ἂν καὶ ἤδη νικηθῆ ὁ ἐχθρικός στόλος, τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος μας, ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, λαμβάνουν τὴν πλέον καλὴν μορφήν, καὶ ἡ ἀνεξαρτησία μας γνωρίζεται ἀπὸ τινὰς δυνάμεις, καὶ τὸ δάνειον τελειώνει. Ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικόν πάλιν, ἡ συμφωνία καὶ μόνη ἡ συμφωνία θέλει μᾶς σώσει ἕως τότε· ὅταν δὲ λάβωμεν χρήματα καὶ ἀναγνωρισθῶμεν, τότε ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν Σουλτάνον δὲν φοβούμεθα, ἀλλὰ καὶ ἱκανοὶ εἴμεθα νὰ τὸν βλάψωμεν, καὶ νὰ προ-

χωρήσωμεν. Τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὥστε δὲν χρειάζεται ἐξήγησιν. Εὐχομαι τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν τῶν παραστατῶν καὶ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου σας.

21 Μαΐου 1823, ἀπὸ Τριπολιτσᾶν.

Ὁ πατριώτης καὶ εὐλικρινὴς ἀδελφός σας

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Κύριοι, Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Ἀποκρίνομαι εἰς τὴν σημερινὴν ἀδελφικὴν γραφὴν σας, ἐν ἧ μὲ λέγετε, ὅτι ἐδόθη πρὸς ἐμὲ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ σᾶς παραδώσω τὰ ἐξ ζητούμενά σας κανόνια. — Ἀληθινὰ τοιαύτην διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἔλαβον ἐγὼ, (μάλιστα μέσον μου ἐστάλη καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπεσπόμενους σας ἀπ' αὐτοῦ ἀπόκρισις τῆς Διοικήσεως), τῆς ὁποίας σᾶς περικλείω καὶ ἀντίγραφον, καὶ βλέπετε ὅπου λέγει, ὅτι νὰ παραδώσω ἐξ σιδηρᾶ καὶ χάλκινα κανόνια ἀπὸ τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ φρούριον ἄνευ ἀμαξῶν, ὃ ἐστὶν ἡ ἰδίᾳ ἡ πρώτη. Ὅθεν, ἂν ἀγαπᾶτε ἀπὸ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἄνευ ἀμαξῶν, εἶμαι ἔτοιμος νὰ τὰ παραδώσω ὅταν καὶ εἰς ὅποιον θέλετε, προθυμοποιούμενος νὰ εὐκολύνω, κατὰ τὸ γράφειν σας, καὶ τὴν μετακόμισίν των. Ἐν τοσοῦτω σᾶς ἀσπάζομαι μ' ὅλον τὸ σέβας καὶ μένω.

13 Ἰουνίου 1823, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός

ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πανευγενέστατοι Κύριοι πρόκριτοι τῆς νήσου Πεισῶν,
ἀδελφικῶς προσκυκῶ σας.*

Τὸ ἀπὸ δύο τοῦ τρέχοντος τίμιόν σας ἔλαβον παρὰ τῶν κυρίων καπ. Γεωργάκη Χ. Ἀνδρέου καὶ καπ. Νικολάου Γ. Κούτση ὁμοίως καὶ τὴν διαταγὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶδον τὴν χρείαν καὶ ἔλλειψιν τῆς Νήσου σας διὰ τὰ κανόνια. Μὲ δυσαρέσκειάν μου εἶδον, κύριοι, ὅπου δὲν εἶναι εἰς τὸ χέρι μου νὰ σᾶς δουλεύσω ὡς μὲ γράφετε, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ εἴκοσι κανόνια, ὅπου ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν διαλαμβάνει, χωρὶς ἀμάξας, μόλις εἶναι τὰ 10, καὶ αὐτὰ εἶναι ἄχρηστα διόλου καὶ ἀνεπίδεκτα. Οἱ ἀποσταλμένοι σας δύο Καπεταναῖοι μοῦ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰ εἰς ἀμάξας εὑρισκόμενα εἰς τὸ φρούριον κανόνια· ἐγὼ ἐδυσκολεύθην νὰ τοὺς τὰ δώσω, ὡσὰν ὅπου χωρὶς διαταγὴν (ὡς τὸ γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας) δὲν ἤμπορῶ νὰ δώσω. Περὶ τούτου ἔκαμαν οἱ ἀποσταλμένοι σας ἀναφορὰν πρὸς τὴν Διοίκησιν εἰς Κλημέντι, χωρίον τῆς Κορίνθου, (ὅπου ἐσυνάχθη τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν) τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον θέλετε ἰδῆ παρὰ τῶν εἰρημένων δύο Καπεταναίων, καὶ εὐθὺς ὅπου μοῦ φθάσῃ ἡ διαταγὴ διὰ νὰ τὰ δώσω, ἀμέσως ἐγὼ χρεωστικῶς θέλει σᾶς ἰδεάσω, καὶ στέλλετε ἀνθρώπὸν σας, καὶ ἐγὼ θέλει σᾶς ἐκδουλεύσω τότε, ἀφίνοντας νὰ ἔκβουν ἀπὸ τὰ τοῦ φρουρίου, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὰ κανόνια. Ἐν τοσοῦτῳ μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

3 Ἰουλίου 1823, ἐκ Ναυπλίου.

Ὁλος πρόθυμος, Ὁ φρούραρχος Ναυπλίου
ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ευγενέστατοι καὶ πρόκριτοι ἀδελφοὶ τῆς νήσου Πετσῶν.

Τὸ περιπόθητον καὶ εὐγενές γράμμα σας μὲ τοὺς εὐγενεστάτους ἀδελφούς καὶ Πληρεξουσίους ἐλάβομεν, τὸ αἴσιον τῆς ποθητῆς μοι υγείας σας ὑπερβαλλόντως ἐχάρημεν. Ἐκ τῶν ἰδίων ἐπληροφορήθημεν περὶ τῶν ὅσων τῆς Πατρίδος συστάσεως συζητοῦνται ἀπὸ μέρος σας, καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν εὐρισκόμεθα, ὡς βλέποντας τὰ ἀφόρητα ἀκατάστατα, ὡς διὰ ζώσης ὠμιλήσαμεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Ὅθεν ἐν ἐνὶ λόγῳ σὺν τῷ ἰδίῳ πνεύματι καὶ προθυμίᾳ συμφώνως κατὰ πάντα εὐρισκόμεθα· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸν καιρὸν θέλει ἐξακολουθήσομεν συμφώνως περὶ τῆς κοινῆς συστάσεως· ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων δικαιολογημάτων, ὡσὰν ὁποῦ καὶ πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὸ πλέον ἐπιθυμητόν μας ἢ συμφωνία καὶ σύμπνοια τῶν Νήσων καὶ τῶν τιμίων καὶ ὀρθοφρονούντων μερῶν, καὶ ὡς τοιοῦτους εὐελπὶς ἐσμὲν εἰς τὸ νὰ μᾶς στοχάζεσθε καὶ ἡμᾶς. Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν νὰ γράψετε τῶν ἐδικῶν σας εἰς Τριπολιτσάν, οἷτινες παραστέκονται εἰς τὴν Διοίκησιν. Ὅτι εἰς κάθε ὑπόθεσιν Πραστοῦ, ὁποῦ συμπίπτει αὐτοῦ, νὰ παρασταίνωνται ὀμιλῶντας τὰ δίκαια Πραστοῦ, ὡσὰν ὁποῦ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν κἀνένα ὑποκείμενον ἐδικόν μας στελμένον, ἀλλ' οὔτε στέλνομεν. Ταῦτα καὶ μένομεν μὲ ὄλην τὴν ἀδελφικὴν εὐλικρίνειαν.

10 Ἰουλίου 1823.

(Τ. Σ.) *Οἱ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, πρόκριτοι Πραστοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Τοῖς φιλογενεστάτοις Προκρίτοις τῶν τριῶν
Ναυτικῶν Νήσων.*

Φιλογενέστατοι ἀδελφοὶ καὶ πρόμαχοι τῆς Ἑλλάδος (α).

Ὡς παραστάται τοῦ ἔθνους ἐπαρρησιάσαμεν κατὰ χρέος εἰς τὴν Διοίκησιν πολλάκις τὴν δεινοτάτην περιστασιν τῆς δυτικῆς καὶ ἐπομένως τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν στενὴν πολιορκίαν τὴν ὁποίαν ὑποφέρει τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον διὰ ξηραῶς, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπικειμένης εἰσβολῆς τῶν στρατευμάτων, πολλαχόθεν συναθροισμένων ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀλλ' οὐδὲν ἕως ὥρας ἐκατορθώσαμεν, διὰ τὸ ἀνοικονόμητον τῆς ἀναγκαίας δαπάνης εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ στόλου.

Ὡς ἀπλοῖ τώρα πολῖται καὶ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων, προστρέχομεν εἰς τοὺς καλοὺς πατριώτας καὶ κατοίκους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων, αἰτούμενοι, εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τοῦ Γένους ἀνάγκην, τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν βοήθειαν.

Γνωρίζομεν τοὺς πολλὰ ἰσχυροὺς καὶ δικαίους σας λόγους διὰ τὴν ἀκούσιον ἀπραξίαν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου, καὶ τὰ ἀδρά σας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἔξοδα, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐναυτῶ καὶ τὸν ἐνθερμον τοῦ πατριωτισμοῦ σας ζῆλον, δι' οὗ ἐνικήσατε καὶ ἄλλοτε τὰς πλέον δεινὰς δυσκολίας. Εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεώς μας μῆτε ἀσφαλεστέραν ἐλπίδα ἔχομεν ἀπὸ τὸν δεδοκιμασμένον πατριωτισμὸν σας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον φλεγόμενοι κατεπατήσατε κινδύνους, ἀψηφήσατε δαπάνας καὶ πολλάκις ἐστήσατε τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μῆτε συνήγορον δυνατώτερον ἔχομεν ἀπὸ τὸν ἀφρευκτον τῆς πατρίδος μας ὄλεθρον. Ὅχι μόνον κινδυνεύει ἐφέτος ἡ

(α) Τὰ Ὑδραϊκά, σελίς 72.

δυτική Ἑλλάς, ἀλλὰ χάνεται διόλου, ἂν δὲν τρέξετε εἰς βοήθειάν της, καὶ χάνεται διὰ μιᾶς ἐνταυτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους μας, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσον ἕως σήμερον ἠγωνίσθητε, καὶ τόσον ἡ Εὐρώπη ἐτίμησε τοὺς ἀγῶνάς σας. Εἶναι βέβαιον ὅτι λείπει ἡ ἐκ τοῦ προχείρου ἀναγκαία χορηγία εἰς τοῦ στόλου τὴν ἔξοδον, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν αὐτῆς ὄλο ἓνα ἡ Βουλὴ καταγίνεται, καὶ μόνον ἡμπορεῖ ἡ χορηγία νὰ ἀργήσῃ, ὅχι ποτὲ καὶ νὰ λείψῃ.

Αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τόσων χιλιάδων ἀδελφῶν σας κινδυνεύοντων, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ χέρι σας εἶναι, ἂν προσθᾶσετε, νὰ σώσετε, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Γένους ὄλου, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει, οἱ ἔπαινοι τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων τασάκις ἐφάνητε ἀξιοί, εἶναι ἱκανὴ ἀνταμοιβὴ κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν διὰ τὴν δόξαν καὶ σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Φίλοι ὁμογενεῖς, σεῖς ἕως τώρα προκινδυνεύοντες ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τὴν ἐφυλάξατε ἀπὸ τὴν ὀργὴν καὶ ἐκδίκησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· μὴ τὴν ἀφήσετε μήτε τώρα νὰ χαθῇ, δυνάμενοι νὰ τὴν σώσετε, καὶ τόσον μᾶλλον ἀναδεχθῆτε αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ὅσον ὁ ἐχθρὸς εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἄλλην φορὰν ἀσθενέστερος. Ἐρῶσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 18 Ἰουλίου 1823.

† Ὁ Ἄρτας Πορφύριος.—Γεώργιος Μαυρομάτης.—Γεώργιος Καραβᾶς.—Ἄραγ. Ἀθαλασίον.—Πάρος Ράγκος.—Γεώργ. Π. Ἡλιόπουλος.—Χαντση Ζαχαριάς.—Μαργαρίτ. Μακρυσιάτης.—Δημάκης Ἰερομημῶν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1843.

Ὁ Δημαρχικὸς πᾶρεδρος

(Τ. Σ.)

Δ. Β. Δοντᾶς.

Πρὸς τοὺς παρευγεγεστάτους Προκρίτους τῆς
Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν (α).

Κύριοι!

Χρέος μου νομίζω νὰ μὴ σιωπήσω τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον κατήντησεν ἡ πατρίς. Τὰ αἷτια εἶναι γνωστὰ, καὶ περιττὴ ἡ διὰ ταῦτα ἐξήγησίς μου· διὸ στέλλω ἐπιτηδες τὸν παρόντα, περικλείω τὰ ὁποῖα ἔλαβον σήμερον γράμματα ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἐν αὐτοῖς βλέπετε τὰς ἐτοιμασίας τοῦ ἐχθροῦ, πόθεν κινεῖται, καὶ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἡμετέρων. Εἰκονισμένος καθαρὰ φαίνεται ὁ ὄλεθρος τοῦ ἀθλίου ἔθνους, καὶ εἰς τὸ μεταξὺ ὀλίγου καιροῦ ἐξαφανίζεται μὲ κατασχύνην ἀνεξάλειπτον, καὶ ματαιοῦνται ὄλαι αἱ μεγάλαι θυσίαι μας, ὅπου ἔγειναν εἰς τὸ πολυῶδον στάδιον τῶν δύο χρόνων. Κύριοι, μόνη ἡ θαλάσσιος δύναμις ἠμπορεῖ νὰ ματαιώσῃ κατὰ τι τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ἐμφυχώσῃ ἡμᾶς· κινήσατέ τὴν καὶ τούτῃ τὴν φορὰν. Ἐφ' ὑμῖν κεῖται, καὶ ἔσεσθε βέβαιοι ὅτι τὸ ἔθνος θέλει δώσῃ ὅλην του τὴν προσοχὴν πρὸς ὑμᾶς ὡς σωτῆρας του, καὶ τὰ πράγματα θέλει λάβουν ἄλλην μορφήν. Ἄν ἔλθῃ, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐν τάχει, ὅτι ὁ καιρὸς ἐτελείωσεν· ἐγὼ δὲ μένω εὐσεβάστως.

29 Ἰουλίου 1823, ἀπὸ Καλάβρυτα.

Τῆς Παρευγεγίας σας πρόθυμος δοῦλος

ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

(α) Ἡ παρούσα ἐπιστολὴ ἡ πρὸς τὰς θαλασσομαχοῦσας νήσους, φθάσασα κατὰ πρῶτον εἰς Ἰδραν, μετεβιβάσθη πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν τὴν ἐπαύριον τῆς παραλαβῆς διὰ τὸ κατεπεῖγον. Ὅρα Ἰδραϊκῆς ἀλληλογραφίας ἐπιστολὴν ἰδίων ὑπὸ χρονολογίαν 2 Αὐγούστου 1823 ἐξ Ἰδρας· τόμος Β'. Μέρους Τρίτου, Τμήμα Πρῶτον.

Π. Οἱ Κύριοι Μαυροκορδάτος καὶ Ἀναστάσιος Λόντος ἐλπίζω νὰ ἦναι φθασμένοι, καὶ ἐξ αὐτῶν πληροφορεῖσθε ὅποια μέτρα ἐλήφθησαν περὶ χρημάτων· ὅσα δὲ εἶναι νὰ δοθοῦν ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος ἀφεύκτως δίδονται.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Περίοδος Β'.

Ἀριθ. 141.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Φρούραρχος καὶ Ἐπαρχος Ναυπλίου

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Πετσῶν.

Ὁ Σοφολογιώτατος διδάσκαλος, κύριος Βενιαμὴν Λέσβιος, ἐλθὼν χθὲς ἀπὸ Τριπολιτσάν, ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τὰς 19 τὸ ἑσπέρας ἦλθεν ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Πύργον εἰς Τριπολιτσάν, καὶ εἶπεν ὅτι εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς τὸν ἐχθρικὸν στόλον πῶς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πάτραν καὶ ἀπέρασεν ἀπὸ ἐκεῖ, συνιστάμενον τὸν ῥηθέντα στόλον ἀπὸ 70 ἕως 80 πλοῖα. Λέγουν πρὸς τούτους, ὅτι ὁ Καπετὰν-Πασσᾶς ἐφώναξε τὸν Γιουσούφ-Πασσᾶν καὶ τὸν ἐφόνευσε, πλὴν εἶναι ἀδέσποτον. Αὐτὸ τοῦτο δὲν λείπομεν κατὰ χρέος νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν διὰ βέρολάν σας, καὶ ὑγιαίνοιτε ἐν εὐημερίᾳ.

21 Αὐγούστου 1823, ἐν Ναυπλίῳ.

ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.

Χρ. ΒΛΑΣΣΗΣ.

Ὁ γεν. Γραμματεὺς, ΜΙΧ. ΠΑΛΛΑΣΑΚΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι κύριοι Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὑδρας,
Σπετσῶν καὶ Φαρῶν.*

Μετὰ δεκαεννέα ἡμερῶν θαλασσοπορίαν αἰσιωτάτην, ἔφθασα ἀπὸ Λόνδραν εἰς Ζάκυνθον πρὸ τριῶν ἡμερῶν, κομιστῆς τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ ἀπὸ Λόνδραν πραγματευθέντος ἑλληνικοῦ δανείου. Ἡ ἀγγελία τοῦ ἐρχομοῦ μου δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει σᾶς χαροποιήσει, καὶ τόσῳ πλέον, ὅσον ὄλαι αἱ ἐλπίδες τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τῆς κοινῆς Πατρίδος ἦσαν ἐπιστηριγμέναι εἰς αὐτῶν τῶν χρημάτων τὴν ἀποστολὴν. Ἄς χαίρουں ὄλοι οἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἀληθεῖς πατριῶται τώρα, βλέποντες ὅτι ἡ Διοίκησις ἀποκτᾷ τὰ μέσα ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων θέλει ἠμπορέσει νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅλους τοὺς λαμπροὺς καὶ ἀγαθοὺς τῆς σκοπούς. Οἱ γενναῖοι Νησιῶται, οἵτινες παρὰ πάντας ἐδείξαν χαρακτῆρα σταθερόν, καὶ ὑπεστήριξαν παντοίῳ τρόπῳ τὴν Ἑλλάδα, κάμνοντες καὶ πλέον τῶν δυνατῶν τῶν ἔργα, τώρα παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν θέλουں προθυμοποιηθῆ νὰ συνεισφέρουں εἰς τὴν εὐτυχῆ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀποτελειώσιν, ὄχι πλέον προσφέροντες χρήματα, διότι ἱκανὰ εἶναι ὅσα ἐπρόσφεραν μέχρι τοῦδε, καὶ διότι ἱκανὰ ἔχει ἤδη ἡ Διοίκησις νὰ προσφέρῃ, ἀλλ' ἐτοιμάζοντες ὅσον τάχιστα τὰ πλοῖά των, διὰ νὰ ἐβγοῡν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἐξέπλευσεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, διευθυνθεὶς εἰς Δαρδανέλλια. Παρὰ τὰ εἰρημένα, τίποτε ἄλλο δὲν ἔχω καιρόν νὰ προσθέσω, Κύριοι, κατὰ τὸ παρόν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ ἀπεράσω κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐγχειρίσω ὄλα τὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα, καὶ ἐκπληρώσω ὅσα ἰδιαίτερα ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς μου πρὸς αὐτὴν χρέη μοὶ ἐπιβάλλει, θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῶ καὶ εἰς τὰς Νήσους σας, καὶ νὰ σᾶς κοινο-

ποιήσω κάμποσα περίεργα καὶ ὠτάξια πράγματα. Ἐν
τοσοῦτῳ δὲ μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

14 Ἀπριλίου 1824, Νεόκαστρον.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας, Προθυμώτατος δοῦλός σας
Ἄ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἰς Σπέτσας.

Τὸ ἀγαπητόν σας ἐλάβομεν μὲ τὸν ἀπ' αὐτόθι ἀπε-
σταλμένον σας Καπετὰν Μιχάλην, ὡς καὶ τὴν ἐπιτα-
γὴν τῆς υπερτάτης Διοικήσεως. Ἀμέσως δὲν ἐλείψαμεν,
τόσον ἡμεῖς, ὡς καὶ ὁ Ὑποφρούραρχος νὰ ὑπακούσωμεν
εἰς τὴν ἐπιταγὴν· μὲ τὸ νὰ εἶχεν ὁμῶς ἡ ἐπιταγὴ ἔν πόν-
τον, καὶ ἦτον πρὸς Ὑποφρούραρχον, Δημογέροντας καὶ
Ἐπιστάτας Μονεμβασίας, ἐκράχθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπι-
στάται καὶ σημαντικώτεροι, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν, οἵτινες
συμφώνως ὅλοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι κανόνια ἀπὸ τὸ φρού-
ριον δὲν ἐβγαίνουν, ἐπειδὴ ὅλα πέντε εἶναι, καὶ ἀφοῦ δο-
θοῦν τὰ δύο, ἄς μᾶς δώσῃ ἡ υπερτάτη Διοίκησις καὶ τό-
πον νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἡσυχάσωμεν. Αὐτὴν τὴν ἀπόκρι-
σιν μᾶς ἔδοσαν παρῆρησιᾶ καὶ τῶν ἀπεσταλμένων ἀπὸ
τὰ αὐτόθι, καὶ ἡμπορεῖ νὰ σᾶς πληροφορήσῃ καὶ ὁ Κα-
πετὰν Σταμάτης ἐκ στόματος. Ἀδελφοί, ἡμεῖς εἴμεθα
ὅλοι ἐδικοί σας, ὡς καὶ ὁ ὑποφρούραρχος Καπετ. Σπύ-
ρος, καὶ δὲν εἴμεθα ἐναντίοι εἰς τὸ νὰ μὴ δοθοῦν, ἀλλὰ
μάλιστα θέλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν μὴν ἔχετε τὸ βᾶρος
ἐπάνω μας. Ταῦτα καὶ ἀδελφικῶς μένομεν.

Τῇ 2 Μαΐου 1824, φρούριον Μονεμβασίας.

(Τ. Σ.) Ὅλοι πρόθυμοι, Οἱ δημογέροντες Μονεμβασίας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Συγχρόνως ἐλάβομεν τὰ γράμματά σας μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Πρασιώτας τὴν ὥραν ταύτην, καὶ ἐκ τούτων ἐπληροφορήθημεν τὸ λυπηρὸν συμβάν τῶν Ψαρῶν, καὶ ὅτι ἐπαπειλεῖται καὶ ἡ νῆσός σας.

Κατὰ τὴν πρόσκλησίν σας λοιπὸν, προθύμως ἐγράψαμεν ἤδη εἰς ὅλα τὰ παραπλήσια μέρη, καὶ ἐλπίζομεν αὖριον νὰ ἐμβαρκαρισθῶμεν δι' αὐτοῦ· ἡ εὐγενία σας δὲ πρέπει νὰ φροντίσετε διὰ πολεμοφόδια καὶ διὰ ζωοτροφίας. — Ἐν τοσοῦτῳ μένομεν ἀσπαζόμενοί σας.

Ἐκ Πραστοῦ, τῆ 24 Ἰουνίου 1824.

Οἱ ἀδελφοί

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους Προκρίτους τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

Πόσον ἠσθάνθην τὸ λυπηρὸν δυστύχημα τῶν Ψαρῶν ἀπὸ μόνην τὴν εἰδοποίησίν σας, ὁ Κύριος τὸ γινώσκει, καὶ πόσον ἐφιλοτιμήθην νὰ ἔλθω μ' ἄρκετὴν δύναμιν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Νήσου σας ἴσως τὸ ἐπληροφορήθητε.

Μ' ὄλον τοῦτο, ἀφ' οὗ ἔφθασα ἐνταῦθα καὶ μαθὼν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἀναγκαιοῖσθε, ἀνέμεινα· ἐπίτηδες ὁμως στέλλω τὸν ἐδικόν μου Δημήτριον Κοντόσταυλον διὰ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ τὴν προθυμίαν μου, καὶ νὰ τοῦ δώσετε κάθε πληροφορίαν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ψαρῶν καὶ περὶ ἄλλων ὅσων γνωρίζετε. Ἐν τοσοῦτῳ μένω ἀσπαζόμενός σας.

Λεωνίδιον, τῆ 27 Ἰουνίου 1824.

Ὁ ἀδελφός

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Σεβασμοεκλαμπρότατοι Σπετσιῶται.

Σήμερον, τρίτη, εἰς τὰς δέκα ἡ ὥρα, μᾶς ἤλθε τὸ περικλειόμενον γράμμα (α) ἀπὸ τὸν Μπεϊζαδὲ Γιάννη μὲ τὴν πικρὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἐμβῆκαν δεκατρία ἐχθρικά καράβια εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ ἐβγήκαν ἀσκέρια, καὶ ἀμέσως ἐγράψαμεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν νὰ ξεκινήσουν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἄρματα διὰ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὁμοίως ἰδεάσαμεν καὶ τὸν στρατηγὸν καπ. Γεωργάκη, καὶ ταχὺ, τετάρτην, μὲ πρώτην αὐγὴν ξεκινεῖ ὁ Πολιτάρχης μὲ ὅσους εὐρεθοῦν ἀπὸ τοῦτα τὰ μέρη. Διὰ τοῦτο σᾶς τὰ φανερόνομεν διὰ νὰ τὸ ἀναφέρετε εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, ὅπου νὰ γένουν αἱ ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι δίχως παραμικρὰν ἄργηταν, στέλλοντας μίαν διαταγὴν καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, διὰ νὰ καταφθάσῃ μὲ τὰ στρατεύματα τῆς ἐπαρχίας, προφθάνοντάς μας καὶ κάμμια τριαντα-

(α) Δὲν εὐρέθη.

ριὰ φορτώματα τσεπχανέ, διότι δὲν ἔχομεν δράμι, καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα στοχάζεσθε. Καὶ διὰ ἀγάπην Θεοῦ, τὰ καράβια νὰ ἔβγουν τὸ ὀγλιγωρότερον, μὴν τὸ πάθωμεν σάν καὶ πέρυσι τὰ Ψαρὰ καὶ Κάσον καὶ ἄλλα τόσα μέρη, ὅπου ἐχάθησαν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνέλπιστον αὐτοῦ ἄκουσμα δὲν ἔχομεν τράτον νὰ σᾶς γράψωμεν εἰς πλάτος. Ταῦτα καὶ διὰ ζώσης σᾶς λέγει ὁ παρών.

1825 Φεβρουαρίου 24, ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

(ΤΙ Σ.) *Οἱ Γερικοὶ Ἐπιστάται τῆς Λακεδαιμονος.*

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

*Ο Γ. Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΪΤΟΣ (α)

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β Γκίνης.

Ἐκλαμπρότατε (β).

Ἀπὸ τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν (γ) πληροφορεῖσθε τὰ ἅπαντα. Ἀδελφέ, βλέπομεν προφανέστατα ὅτι κινδυνεύομεν· τί ἀδίκον εἶναι αὐτὸ ὅπου γίνεται πρὸς τὴν

(α) Τὰ πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων διευθυνόμενα γράμματα ἀφ' ὅλα τὰ πάσχοντα μέρη, διευθύνοντο πολλάκις, διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς περιστάσεως, ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Διοίκησιν πρὸς γνῶσιν τῶν διατρεχόντων, συνοδευόμενα μὲ τὰς ἀποχρώσας παρατηρήσεις· κατόπιν δ' ἐπεστρέφοντο ἐν ἀντιγράφῳ, ὅποῖον εἶναι τὸ παρὸν, ὁμοῦ καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν μετὰ τῶν νήσων ἀλληλογραφίαν τῆς.

(β) Λακωνικώτατον τὸ ὕφος, ὁμοῖον μὲ τὸ πολυθρύλλητον τῶν προγόνων ἐπιστόλιον «ἔρρει τὰ κακὰ· Μένανδρος ἀπεσσοῦα· πεινῶντι τῶνδρες· ἀπορέομες τί χρῆ ὀρᾶν» πρὸς τὸν πρόεδρον δὲ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὡς εἰκὸς ἀποτείνεται ἡ ἐπιστολὴ, σωζομένη

(γ) Δὲν εὐρέθη.

Πατρίδα καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα σφαλισμένους; Φροντισταὶ δὲν ἐφάνησαν, οὔτε ἡ γολέτα μὲ τὰς ζωοτροφίας καὶ πυροβολιστάς· ἡμεῖς οἰκονομίαν δὲν ἔχομεν, γρόσια δὲν ἔχομεν, τὴν νῆσον δὲν ὠχυρώσαμεν, τὸ φρούριον ὑστερεῖται παντάπασιν, ὁ ἐχθρὸς μᾶς περιώρισε· τί νὰ κάμωμεν δὲν ἠξέυρομεν. Τὰ πλοῖά μας ἂν ἐπρόφθαναν, βέβαια τὰ ἐχθρικά εἰς τὴν Μοθώνην ὄντα τὰ καίουσι. Τί εὐχὴ Θεοῦ! ἀποροῦμεν διὰ τί ἕως τῶρα δὲν ἐφάνησαν· ταχύνατε, διὰ τὸν Θεόν! μὴ τοῦ πράγματος δίδετε ἀπέρασιν, διότι ἐπαπειλούμεθα. Χρήματα νὰ προφθάσετε καὶ ζωοτροφίας· ἄλλα παρ' αὐτὰ νὰ σᾶς γράψωμεν δὲν ἠξέυρομεν. Βιαίως ἀναφερόμεθα καὶ ἔκτακτα μέτρα λάβετε.

Ἐν Νεοκάστρῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1825.

Πρόθυμος δοῦλος καὶ ἀδελφός

ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἄ Ο Γεν. γραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

νη ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἄνευ ἐπιγραφῆς ἄλλης παρ' ὧς φέρεται ἄνωθεν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως (ἔρα τὴν προλαβοῦσαν σημείωσιν) πολλάκις ἐν πρωτοτύπῳ ἐστέλλοντο πρὸς τοὺς προκίτους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων τὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἔσθ' ὅτε καὶ ἄνευ ἰδιατέρου ἐγγράφου τῆς, μέσον δὲ τῶν ἰδίων Παραστατῶν.

*Εὐγενέστατοι Ἀρχόντες καὶ Πρόκριτοι τῆς νήσου
Σπετσῶν.*

Μὲ τὴν γολέταν τοῦ καπ. Σπυρίδωνος Ἀντωνίου ἐναγκαλισθὴν περιχαρῶς τὸ γλυκύτετον ἀδελφικὸν γράμμα σας, συνωδευμένον μὲ τόσον παξιμάδι, κατὰ τὴν σύμφωνον περιλαβὴν, ἐκάμαμεν, εἰς ὄλα κανδάρια διακόσια τρία, ἀριθ. 203· ἐγὼ δὲ κατὰ χρέος προσφέρω τὰς εὐχαριστίας εἰς τοὺς προκαταλαβόντας τὸν κίνδυνον, καὶ τοὺς στοχάζομαι, ἂν καὶ μακρὰν ὄντας, συμπολεμοῦντας καὶ συμπάσχοντας, καὶ ὡς τιοῦτοι θέλει ἀπολαύουσι τὴν δόξαν ἰσότιμον.

Τὰ ἐνταῦθα διατρέχοντά μας τὰ ἀφίνομεν νὰ σᾶς τὰ διηγηθῇ ὁ καπ. Σπύρος, τῶν ὁποίων ἐγένειεν αὐτόπτης εἰς τὸν ὀλίγον καιρὸν τῆς διατριβῆς του· καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σᾶς στείλωμεν καλὰς εἰδήσεις διὰ τὸν παντελεῖ ἀφανισμόν τοῦ ἀντιπάλου μας. Μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἀπριλίου 4. 1825, Νεόκαστρον.

Ὁ συμπατριώτης καὶ Φρούραρχος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΧΤΟΪΡΗ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Πετσῶν.*

Ἐδεξάμεθα τὴν ἀπὸ τῆς 18 ἐκδεδομένην πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν τῆς εὐγενίας σας· τὸ αἶτημα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ παρὰ τῆς εὐγενίας σας παρ' ἡμῶν, ὅσον εἶναι δικαιοῦτατον, ἄλλο τόσον προθυμοποιούμεθα νὰ τὸ ἐκπληρώσωμεν, ἀλλ' ἀνάγκη, ἀγαπητοί, μᾶς βιάζει νὰ ἐξηγηθῶμεν ὅσον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ τὸ

ἤξεύρετε, καὶ διὰ τὸ νὰ μὴν ἤθελε ποτὲ παρεξηγηθῆ τὸ ὄσον, ἀδυνατοῦντες, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν. Διὰ τὸ νὰ μὴν ταῦτολογῶμεν δὲ, σᾶς ἐσωκλείομεν τὸ ἴσον τῆς ἀποκρίσεως τοῦ ἐπαρχείου καὶ τῶν δημογερόντων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἴδιον καὶ πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἀπὸ μέρους τῶν Προκρίτων· ἂν δὲ ἤμπορῆ νὰ κατορθωθῆ, ὥστε εἰς διάστημα τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ λάβωμεν ἀπόκρισιν περὶ φροντίδος τροφῆς, καὶ ὅτι λογαριάζεται ὁ μισθὸς τῶν στρατιωτῶν, δυνάμεθα, ὡς μᾶς θεβαιόουν οἱ καπεταναῖοι καὶ στρατιῶταί μας, νὰ τοὺς ἔχωμεν ἐστρατοπεδευμένους εἰς τὸ παραθαλάσσιον, καὶ ὁποῖαν στιγμὴν τοὺς ζητήσετε νὰ σᾶς τοὺς ἀποβιβάσωμεν αὐτόθι, διὰ τὸ νὰ μὴν βαρύνωσιν αὐτοῦ ἀκαίρως τὴν Νῆσόν σας. Ἐὰν δὲ ἡ περὶ τροφῆς καὶ μισθοῦ ἀπόκρισις μᾶς λείψῃ, καὶ μὴν ἔχοντες τὸν τρόπον νὰ πληρόνωμεν τοὺς ἀπόρους, διὰ τὸ νὰ τοὺς κρατήσωμεν ἐδῶ ἀέργους, προθυμοποιούμεθα νὰ σᾶς εἴπωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὅλοι καινῶς οἱ πατριῶταί μας ὠμολόγησαν· δηλ. ὅσοι τύχωμεν καὶ εὐρεθῶμεν ἐδῶ, δυνάμενοι νὰ φέρωμεν ὄπλα, θέλομεν τρέξει διὰ τὸ ἀγωνισθῶμεν εἰς τὸν τόπον τῶν φίλων καὶ ὁμογενῶν μας, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἔθνους· καὶ τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι τὸ γνωρίζετε οἰκοθεν, καὶ ὅτι εἴσθε παραβέβαιοι. Ταῦτα καὶ μένοντες ἐν ἀγάπῃ, σᾶς ἀσπαζόμεθα.

Τῆ 20 Ἀπριλίου 1825, Λεωνίδι.

Οἱ Πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες Πραστοῦ

(Τ Σ) Χαρτοῦ Νικολός.—Κώστας Χαρτοῦς.—Κώστας Α. Τροχάρη.—Δημήτριος Χ. Γεωργίου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ)

Νικόλαος Β. Γκένης.

*Γενναϊότητα Αρχιναύαρχε και λοιποὶ ἀδελφοὶ καπε-
ταναῖοι τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, σὰς προσφέρω
τὸν πατριωτικόν μου ἀσπασμόν (α).*

Βλέποντές σας ἀπὸ προχθῆς ὅτι περιπλέετε τὰ νερὰ ταῦτα, ἐκρίναμεν κατὰ τὸ ἀδελφικὸν καὶ πατριωτικὸν χρέος μας, ἀφοῦ ἐρωτήσωμεν περὶ τῆς εὐχταίας μας ὑγείας σας καὶ σὰς ἐπευχθηθῶμεν νέους θριάμβους ἀξίους τῆς φήμης, τῆς ἀνδρίας καὶ τῶν ἐλπίδων μας, νὰ σὰς εἰδοποιήσωμεν καὶ τὴν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ Μεσολογίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ γράμματα τῆς Ζακύνθου, γεγραμμένα ἀπὸ τὰς 13 τοῦ παρόντος, πληροφοροῦμεθα ὅτι πολιορκούμενον στενὰ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, πνέει τὰ λοίσθια, ἀν δὲν τὸ προφθάσῃ πρὸ ὥρας τὸ ναυτικὸν μας. Δίδοντές σας λοιπὸν τὴν εἶδησιν ταύτην, νομίζομεν περιττὸν νὰ σὰς παρακινήσωμεν νὰ ταχύνετε τὸν εἰς τὰ ἐκεῖσε πηγαῖμόν σας, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι αὐτὸς ὁ ἔνθερμος ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ζῆλός σας καὶ ἡ κατεπεύγουσα ἀνάγκη εἶναι ἱκανὰ νὰ σὰς ἐρεθίσωσιν εἰς τοῦτο.

Ἐπειδὴ δὲ κρίνομεν καὶ ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐμποδίζωνται τὰ πλέοντα ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ μετακομίζοντα τὰς τροφὰς καὶ πολεμοφόδια εἰς τὸ ἐν τῷ Νησίῳ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, παρακαλοῦμεν νὰ ἀφήσετε ἐν τῶν μικροτέρων πλοίων, διορίζοντές το νὰ περιπλέῃ κατὰ τὰ παραθαλάσσιά μας, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ καὶ τὴν μετακόμισιν διὰ θαλάσσης τροφῶν, καὶ νὰ ἐπαπειλῇ διὰ τῆς παρουσίας του τοὺς ἐν Μεσσηνίᾳ ἐχθροὺς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐμψυχόνῃ καὶ τοὺς ἡμετέρους. Ἡμεῖς ἐντεῦθεν νεώτερον ἄλλο δὲν ἔχομεν, εἰμὴ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ νὰ κινηθῶμεν κατὰ τῶν ἐν τῷ Νησίῳ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Ναυάρχου Σπετσῶν Γ. Ἀνδρούτσου.

ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἐλπίζομεν νὰ καταστρέψωμεν, Θεοῦ θέλοντος· ἂν δὲ ἡ Γενναιότης σας ἔχετε τί, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὸ κοινοποιήσετε. Μένομεν δὲ μὲ ὄλην τὴν ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν.

ἄωκ'. τῆ 15'. Ἰουλίου, ἐκ Κυτριῶν.

*Ο Πατριώτης καὶ ἀδελφός
ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι καὶ ἀδελφοὶ τῆς Νήσου
Πετσῶν.

Πρὸς τὸ δεῖλι ἐλάβαμεν τὸ εὐγενές σας μὲ τὸν ἐπί-
τηδες ἀπεσταλμένον σας, μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς εἰδοποιεῖτε
τὴν ἀναφάνησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου πρὸς τὸν Κάβο-Μα-
λέαν, καὶ ὅτι σᾶς εἶναι εἰδοποιήσις πῶς σκοπεύει διὰ τὰ
ἐκεῖσε, καὶ ὅτι εἶναι χρεῖα, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον, νὰ συν-
τρέξωμεν πρὸς ἀπάντησιν διὰ τὰ ἐκεῖσε· ὅθεν ἡμεῖς καὶ
κατὰ τὸ προσταλθέν μας εἴμεθα ἔτοιμοι καὶ πρόθυμοι.
Λοιπὸν, ἂν εἶναι ἡ χρεῖα, αὔριον τὸ δεῖλι στέλλετε μα-
ξοὺς πλοῖον διὰ νὰ μᾶς πάρῃ· προσέτι στέλνετε καὶ εἰς
Ἄγιον Ἀνδρέαν ἓνα μύστικον διὰ νὰ πάρῃ τοὺς αὐτοῦ,
διότι ἐγράψαμεν μαξοὺς εἰς Πραστὸν, ὅσοι εἶναι διὰ νὰ
κατέθουν εἰς τὸν Ἄγιον Ἀνδρέαν νὰ βαρκαρισθῶσιν.
Ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα, ὡς ἄνωθεν, εὐρισκόμεθα ἔτοιμοι, καὶ
ἀκολουθοῦμεν μὲ τὴν πρώτην σας ζήτησιν. Ταῦτα καὶ
μένομεν μὲ ὄλην τὴν εἰλικρίνειαν.

22 Αὐγούστου 1825, Λεωνίδιον.

(Τ. Σ.) *Οἱ ἀδελφοὶ καὶ Πρόκριτοι Πραστοῦ.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος
Νικόλαος Β. Γκίνης.

(Τ. Σ.)

*Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Πετσῶν.*

Προχθὲς ἐλάβαμεν τὸ πατριωτικὸν γράμμα σας, καὶ ἀναγνώσαντες ἐγνώμεν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Εἶδομεν νὰ μᾶς γράφετε ὅτι, καθὼς ἐπληροφορήθητε ἀπὸ διάφορα μέρη, ὁ ἐχθρικός στόλος ἀποβλέπει ὅλως διόλου διὰ τὴν νησὸν σας, καὶ ἀκολούθως μᾶς προἰδεάζετε, ὅτι μέλλει νὰ μᾶς σταλθῇ διαταγὴ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ στρατολογήσωμεν τοὺς στρατιώτας τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τὴν νησὸν σας. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐλάβαμεν καὶ τὴν αὐτὴν διαταγὴν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ἣ ὁποία μᾶς διατάττει νὰ στρατολογήσωμεν διὰ τὴν Νησὸν σας, τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς τῆς πίστεώς μας ἐπαπειλεῖ ὅλαις δυνάμεσι. Δὲν ἐλείψαμεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νὰ συνάξωμεν τοὺς εὐρεθέντας κατοίκους μας, καὶ τοὺς ἐπαραστήσαμεν τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπαπειλεῖ τὸ ἔθνος μας, καὶ τοὺς ἐκοινοποιήσαμεν τὴν διαταγὴν καὶ ἀπόφασιν τῆς Σεβαστῆς μητρὸς μας Διοικήσεως, καὶ ἀρχίσαμεν νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν σύναξιν τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν ῥηθεῖσαν στρατολογίαν. Ἀδελφοί! σπεύδομεν νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν, ὅτι, ἂν ἦτον τῆς χειρὸς μας, ἠθέλαμεν στρατολογήσει ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεσιν τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὅπου ἐλάβαμεν τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἡ φιλογενειὰ σας ἤξεύρετε πολλὰ καλὰ ὅτι οἱ στρατιῶται τῆς ἐπαρχίας μας, ἂν καὶ δὲν λάβουν καλὴν πληροφορίαν καὶ ὑπόσχεσιν, ὅτι ἅμα φθάσαντες αὐτοῦ, θέλουν λάβει τοὺς μισθοὺς των, δὲν πείθονται διὰ νὰ στρατολογηθῶ-

θῶσιν, ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν σας, οἱ πατριῶται μας εἶναι ἄνθρωποι πτωχοί, καὶ θέλουν πρῶτον νὰ ἀφήσουν χαρτοιλίκι τῶν φαμελλίων των. Μὴν λείψετε λοιπὸν ἡ εὐγένεια σας ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς γράψετε ἀμέσως, πότε θέλομεν λάβει τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἂν εἶναι τρόπος νὰ τοὺς λάβωμεν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν εὐγένειάν σας, ἐπειδὴ ἀλλέως δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς στρατολογήσωμεν, καὶ μένομεν μὲ ὅλην τὴν πατριωτικὴν ἀγάπην καὶ εὐελπίειαν.

20 Ὀκτωβρίου 1825, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) *Οἱ πατριῶται Δημογέροντες τοῦ Κρανιδίου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Πετσῶν.*

Ἐδεξάμεθα δύο γράμματα ἀπὸ τῆς κοινότητός σας, ἐχδεδομένα πρὸς ἡμᾶς, τὸ μὲν προλαβόντως, τὸ δὲ μὲ τὸν Κ. Χ. Γιάννην Χ. Σπυρίδου. Εἶδομεν εἰς ἀμφοτέρα τὴν αἴτησίν σας, τὴν ὁποίαν μᾶς κάμνετε, περὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ αἴτησίς σας πρὸς ἡμᾶς, ὅσον εὐλογοφανῆς, ἄλλο τόσον εἶναι καὶ δικαιοτάτη διότι πῶς εἶναι δυνατόν εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πολεμοῦσιν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὅλου κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, νὰ μὴν συντρέξωμεν; Εἰς τοῦτο περιπλέον μᾶς ὑπαγορεύει καὶ τὸ ἀνέκαθεν σχετικόν καὶ τὸ γειτνιαζόν, καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος μᾶς διδάσκει πόσον συμβάλλουσα εἶναι ἡ Νῆσος αὕτη καὶ ὡς πρὸς ὅλον τὸ ἔθνος καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς γειτονιαζόντας. Ὅθεν καὶ καθὼς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνός μας τούτου δὲν ἐλείψαμεν συντρέχοντες, ὁσάκις ἡ περίστασις τὸ ἀπήτησε, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἤδη, ἅμα ἐλάβομεν τὰ

πρὸς ἡμᾶς γράμματά σας, δὲν ἐλείψαμεν ἐκδίδοντες γράμματα εἰς ὄλην τὴν ἐπαρχίαν μας, ὥστε νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ ἀμέσως νὰ ξεκινήσωμεν πρὸς τὰ αὐτόθι, καθὼς περὶ τούτου θέλει σᾶς πληροφορήσει ἐκ στόματος καὶ ὁ Κ. Χ. Γιάννης Σπυρίδου, καὶ μέχρι τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς κατέρχονται, συναθροιζόμενοι ἐνταῦθα, ὅπου τὴν ῥηθεῖσαν Κυριακὴν ἀφεύκτως νὰ στείλετε μίαν γολέταν νὰ τοὺς ἐμβαρκάρη καὶ νὰ τοὺς ἀποβιβάζη αὐτόθι. Ἐπέμψαμεν δὲ διὰ ἐπίτηδες πεζοῦ γράμμα μας καὶ πρὸς τὸν Ζαχαρόπουλον, νομίζοντες ὅτι θέλομεν τὸν προλάβει εἰς Κοσμάν, ὅπου εἴμεθα πληροφορημένοι ὅτι εὐρίσκετο, πλὴν ὁ πεζὸς ἀπελθὼν ἐκεῖσε, δὲν τὸν εὔρεν· εὔρε δὲ μόνον ἀνθρώπους του τινὰς, εἰς τοὺς ὁποίους παρέδωκε τὸ πρὸς αὐτὸν γράμμα μας, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλουν ἐπίτηδες εἰς Γριάννους, ὅπου τὸν εἶπον ὅτι εὐρίσκεται, καὶ οὕτως ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα χωρὶς νὰ μᾶς φέρη τινὰ ἀπόκρισιν· ἡμεῖς δὲ αὖθις χθὲς, βλέποντες μέγαν τὸν κίνδυνον, ἐξεκινήσαμεν καὶ δεύτερον πεζὸν μὲ γράμμα μας κατ' εὐθεῖαν εἰς Γριάννους, καὶ ὥρα τῆ ὥρα τὸν περιμένομεν, καὶ ὅ,τι ἀπόκρισιν μᾶς φέρη ἀμέσως θέλομεν σᾶς εἰδοποιήσει· εἰ μὲν ἔρχεται, δηλαδὴ, νὰ στείλετε καὶ δεύτερον τὴν γολέταν διὰ νὰ ἐμβαρκαρισθῇ καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ αὐτόθι, εἰδὲ μὴ, νὰ προβλέψετε ἀλλαχόθεν τοὺς ἀναλογοῦντας αὐτόθι στρατιώτας. Ταῦτα καὶ μένοντες, ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπάζομεθα.

Τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1825, Λεωνίδι.

Οἱ Πρόκριτοι Πραστοῦ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ καὶ λοιποί.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος

Νικόλαος Β. Γκέννης.

*Παρευγενέστατοι Πρόκριτοι και ἀνδρείοι Καπεταναῖοι
τῆς Νήσου Πεσών.*

Ταύτην τὴν στιγμήν ἔλαβον τὰ θλιβερά γράμματα τοῦ Μεσολογγίου, τῶν ὁποίων τὰ ἀντίγραφα σᾶς περικλείω, καὶ παρατηρεῖτε τὴν μεγαλωσύνην καὶ τελευταίαν ἀνάγκην. Ἀδελφοί! τὸ νὰ σᾶς παρακινήσω τὸ κρίνω περιττόν· σᾶς καθυποβάλλω μόνον αὐτὰ τὰ γράμματα, καὶ ὡς ποτὲ δὲν ἐμείνατε χωρὶς νὰ συνδράμετε τὴν Πατρίδα εἰς τὰς μεγαλειτέρας χρείας τῆς, οὕτω καὶ τώρα μὴν ἀφήσωμεν αὐτὴν ψυχομαχοῦσαν. Ἀνυπομόνως περιμένω τὴν ἀπόκρισίν σας μὲ τὴν ἔκπλευσιν τοῦ στόλου μας, καὶ ἀσπάζωντάς σας μένω.

Ἐκ Ναυπλίου, 22 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναῖστατε Στρατηγέ, ἀδελφε Νικήτα.

Τὸ ἀπὸ 8 τοῦ παρελθόντος ἐκ Ναυπλίου σταλέν μοι γράμμα σου ἐλήφθη εἰς τὰς 27 ἰδίου, καὶ εἶδον ὅλους τοὺς περισπασμούς σας καὶ τὴν ἀνησυχίαν σας ἀπὸ τὸν Ἱμπραίμην· εἶδον προσέτι καὶ τὸ κοινὸν πρὸς ἡμᾶς γράμμα σας καὶ τῆς ἀναφορᾶς σας τὸ ἀντίγραφον, ὁποῦ ἐδόσατε εἰς τὸ Σ. Βουλευτικόν. Καὶ χωρὶς νὰ ἔστελλον τὴν ἀναφορὰν, ἀδελφε, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ πατριωτισμὸς θέλει σὲ κεντᾶ νὰ ἐνθυμᾶσαι ὅσα συνέπαθες καὶ ὅσα ὑπέφερες ἐξ μῆνας εἰς τὸν μέγαν κίνδυνόν μας, σφαιλισμένος εἰς τὸ Γελαδομάνδρι. Βλέπομεν ὁμως ὅτι οὔτε ἡ φωνὴ μας ἀκούεται, οὔτε ἡ φωνὴ σας, καὶ εἴμεθα ἀπὸ

ταὶς προμήθειαις χειρότερα ἀπὸ ὅ,τι εἴμεθα τότε· καὶ δὲν λυπούμεθα ἄλλο παρὰ ὅπου ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐδυνήθη μὲ τὰς ὑπεραριθμοὺς δυνάμεις του νὰ μᾶς βλάβῃ μὲ πόλεμον, καὶ τώρα πλησιάζει ὁ κίνδυνος ἀπὸ ἑλλειψιν τροφῆς. Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις ἡ τωρινή μας. Ἐστειλεν ἄργά ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις κάποιον Ξένον νὰ μᾶς προβλέπῃ· αὐτὸς μόλις ἔφθασε νὰ στείλῃ ὀλίγον γέννημα, καὶ πάλιν ἀπεκλείσθημεν διὰ θαλάσσης. Τὸ γέννημα, ὅπου μᾶς ἔστειλε, καὶ ὅσον ἄλλο ἦτον, σήμερον τὸ μοιράζομεν καὶ πέρνει ὁ καθεὶς μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸ ἀνάλογόν του διὰ δέκα πέντε ἡμέρας, νὰ ἀπεράσωμεν μὲ μεγάλην δυσκολίαν, καὶ ἔπειτα μένομεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν προφθάσῃ ἕως τότε ὁ στόλος μας νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θάλασσα νὰ κυβερνηθῶμεν. Ἡ ὑστερινὴ ἀπόφασίς μας εἶναι νὰ πεταχθῶμεν ἐδῶ νὰ διαφεντευθῶμεν μὲ τὸ σπαθί εἰς τὸ χέρι, καὶ ὅποιον εὕρῃ ὁ θάνατος, αὐτὸν συγχωρεῖ ὁ ζωντανὸς ἕως νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς αὐτόν. Ἐγράψαμεν ὅμως καὶ τελευταίαν ἀναφορὰν εἰς Διοίκησιν κατὰ τὸ ἀντίγραφον ὅπου σοῦ περικλείω· ὅθεν εἰς ὅ,τι ἠμπορεῖς νὰ συνεργήσῃς πάλιν, ἡ κάμε τὸ χρέος σου, διότι ὅσοι μᾶς εἶδον μὲ τὰ ὀμμάτιά των ἐδῶ καὶ συνέπαθον, ἐκεῖνοι μόνον γνωρίζουν τί ἐτραβήξαμεν καὶ τί τραβοῦμεν. Ἀφίνομεν τὰ χρήματα, ὅπου ἀκόμη δὲν εἶδομεν τί λογῆς εἶναι, οὔτε ἡμεῖς μερικοὶ, οὔτε οἱ στρατιωταὶ μας ἕως τώρα· καὶ νὰ οἰκονομηθοῦν τὰ ἄλλα, μὰ ἡμεῖς οὔτε τὸ ἕν βλέπομεν, οὔτε τὸ ἄλλο. Διὰ τοῦτο ὅσοι εἶναι χριστιανοὶ Ἕλληνες νὰ μὴ ἀφεθοῦν ἀπὸ ὅ,τι γράφομεν, μόνον τὸ γρηγορώτερον νὰ συνεργήσουν νὰ προφθασθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, διότι ἀλλέως τὸ Μεσολόγγιον χάνεται. Χθὲς ἀπὸ ἄλλα γράμματα ἔμαθον τὴν μετάβασίν σου εἰς Σπέτσας, καὶ ἂν ἦσαι ἀκόμη ἐκεῖ, ἠμπορεῖς νὰ συνεργήσῃς καλλιώτερα νὰ στα-

λῆ ὁ στόλος μας. Ὁ εἰσπλεύσας αἰγυπτιακὸς στόλος εἰς Καστέλλια εἰς τὰς 6 τοῦ παρόντος συνίστατο ἀπὸ 100 περίπου πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ· ἔφεραν καὶ ἐν ἀτμοκίνητον καὶ μέσα ἠκούσαμεν καὶ ταμποῦρλα. Εἰς τὰς 8 τοῦ ἰδίου 42 πολεμικὰ πλοῖα ὅλα ἐβγήκαν, καὶ τώρα μᾶς ἀπόκλεισαν, περιφερόμενα ἀπὸ Σκρόφας ἕως Γλαρέντσα. Τὰ καραβούλιά μας ἀπὸ Βαράσσοβα μᾶς ἀνήγγειλαν, ὅτι εἰς τὰ Καστέλλια εἶδον ἀρκετὰ τσαντήρια· πόσον εἶναι ὅμως τὸ ἀσκέρι καὶ τί τερτίπι ἔχουν δὲν ἐμάθομεν. Ὁ Κιουταχῆς, πρὶν φθάσῃ αὐτὴ ἡ ἀρμάτα, ἦτον ἀπληπισμένος καὶ ὀγλίγωρα ἤθελεν ἀναχωρῆσαι, κατὰ τὸ σχέδιον ὁποῦ ἐτοιμάζαμεν· τώρα ὅμως ἀπὸ τροφὰς ἐφωδιάσθη καὶ χαίρεται τὴν ζωὴν του. Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην ὥραν τὸ ἀχειρίδιόν μας δὲν ἐγέλασε, καθὼς ἠξέυρεις. Κάμε λοιπὸν ὅ,τι ἠμπορεῖς καὶ διὰ τὸ πρόφθασμά μας καὶ διὰ δυνάμωσιν τῆς φράκτης. Γράψεμε καὶ κἀνὲν γράμμα, καὶ ἂν μᾶς εὕρη ζωντανούς, καλῶς, εἰδὲ, καλὴν ἀντάμωσιν ὅπου ὁ Θεὸς θελήσῃ, ἡ ἐδῶ ἢ εἰς τὸν ἄδην.

Ὁ ἀχώριστος ἀδελφός σου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΡΝΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Σεβαστῇ Διοίκησιν!

Προβλέποντες τὸν κίνδυνον, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ προέλθῃ, πολλαῖς φοραῖς ἀνεφέρθημεν νὰ μᾶς προμηθεύσῃ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἡ Σ. Διοίκησις διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς φρουρᾶς, καὶ βλέπομεν ὁποῦ δὲν εἰσηκούσθημεν, καὶ τόσον ἀδιάφορα παρατηροῦμεν ὅτι βλέπουν τὸν κίνδυνον τὰ μέλη, ὡσάν νὰ μὴ ἦναι Ἕλληνες καὶ δὲν γνωρίζουν

τὴν ἀνάγκην καὶ τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, βλέποντες ὅλα αὐτὸ καὶ τὴν κινδυνώδη κατάστασίν μας ἀπὸ τὸν θαλάσσιον ἀποκλεισμόν μας, ἀνεφέρθημεν, παριστάνοντες τὴν ἀπροβλεψίαν καὶ τὸν κίνδυνον, ὅπου μόνον 15 ἡμέρας τροφὴν ἔχομεν, καὶ ὅτι τρεῖς ἀκόμη ἡμποροῦμεν νὰ βαστάξωμεν νησιτικοί· οὔτε ἐκεῖνο τὸ γράμμα εἶδομεν νὰ διεγείρῃ κοινῶς τὸ αἶσθημα καὶ νὰ βάλουν εἰς πρᾶξιν τὴν πρόβλεψιν. Ὁ Ξένης μόλις ἠμπόρεσε νὰ μᾶς στείλῃ ὀλίγον γέννημα καὶ πάλιν ἀπεκλείσθημεν, καὶ σήμερον, τὸ μοιράζομεν ἀναλόγως ὁ καθεὶς μὲ τοὺς στρατιώτας του, νὰ μᾶς φράσῃ μὲ μεγάλην δυσκολίαν δέκα πέντε ἡμέρας, καὶ ἔπειτα, ἐπειδὴ εἴμεθα ἀποκλεισμένοι στενωῶς γύρωθεν, μένομεν εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν πρόνοιαν. Διὰ νὰ μὴ λείψωμεν ὅμως ἀπὸ τὸ χρέος μας, ἀναφερόμεθα καὶ τελευταῖον εἰλικρινῶς, καὶ εἰδοποιοῦμεν τὴν Σ. Διοίκησιν τὴν κινδυνώδη κατάστασίν μας καὶ τὴν κατεπείγουσαν χρεῖαν, ὅπου περιμένομεν εἰς τοῦτο τὸ φρούριον, ὅπου εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα νὰ μᾶς προφθάσῃ μὲ τὸν στόλον μας, νὰ ἀνοιχθῇ ἡ θάλασσα, καὶ μὲ τὸν ἴδιον, ἂν ἦναι δυνατὸν, νὰ μᾶς προμηθεύσῃ μὲ ἀρκετὰς τροφάς· εἶδὲ τοῦναντίον καὶ στοχασθῇ ὡς πάρεργον τὴν χρεῖαν μας καὶ ἀδιαφορήσει καὶ τώρα, ἃς σημειώσῃ ὅτι θέλει μᾶς βαστάξαι ἕως τότε ὅπου ἔχομεν τροφὴν, ἔπειτα ἓνα θάνατον χρεωστοῦμεν· ἢ σήμερον ἢ αὔριον μᾶς ἔλθῃ, τὸ ἴδιον τὸ νομίζομεν. Χωρὶς δὲ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς οὐδεμίαν τῶν συνθηκῶν, ὅπου παρακαλῶν προβάλλει ὁ ἐχθρὸς, ὡς πατριῶται θέλομεν κάμει καὶ ἐσχάτως τὸ χρέος μας καὶ θὰ πηδῆσωμεν ἔξω, διαφεντευόμενοι, νὰ διασωθῶμεν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι· αὕτη εἶναι ἡ ὑστερινὴ ἀπόφασίς μας. Τὸ ζυμωμένον ὅμως χῶμα μὲ τὸ αἷμα καὶ ὁ ἀχνὸς τοῦ αἵματος τῶν φονευθέντων, ἀδελφοί! Ἑλλήνων θέ-

λει βοᾷ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐκδίκησιν κατὰ τῶν πρωταιτίων τοῦ κινδύνου καὶ ἀδιαφόρων. Ὁ ἀδύνατος καὶ ἀθῶος λαὸς ὁποῦ θέλει μείνει ἔπειτα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀφ' οὗ γίνῃ κύριος τοῦ φρουρίου, μένει κρεμασμένος εἰς τὸν λαιμόν των· τὸ ἀνάθεμα τῶν ὀλίγων στρατιωτῶν, ὁποῦ θέλουν σωθῆ, εἶναι ἐπάνω των· καὶ οἱ λοιποὶ κίνδουνοι, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ προέλθουν εἰς τὸ Ἔθνος, ὅλα εἶναι εἰς βᾶρος των. Ἄς ζῶσιν ἔπειτα, ἄς χαίρωνται τὴν ζωὴν των, ἄς χαίρωνται τὰ κάστρα των, ἄς χαίρωνται τὰ καράβιά των, τὰ γρόσιά των καὶ ὅ,τι ἄλλο πρὸς ἀνάπαυσιν ἔχει ὁ καθείς. Ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν ὡς πατριῶται πιστοί, ἡ δὲ ἀληθὴς ἱστορία τοῦ αἰῶνός μας θέλει μαρτυρήσει τὴν ἀληθειαν τῶν πρακτικῶν τοῦ καθενός. Μὲ τὸν παρόντα ἐπὶ τούτου πεζὸν περιμένομεν τελευταίαν ἀπόκρισιν ὅσον τάχιστα, καὶ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας μας· μένομεν δὲ μὲ τὸ ἀνήκον σέβας.

Τῆ 12 Νοεμβρίου 1825, Μεσολόγγιον.

Οἱ Πατριῶται

Μῆτσος Κορτογιάννης.— Νικόλαος Στορνάρης.— Ἀνδρέας Ἴσκου.— Γρηγόριος Λιακατᾶς.— Δημήτριος Μακρὺς.— Ἀποστόλης Κουσοῦρης.— Κωνσταντῖνος Βαρῦς.— Κώστας Βλαχόπουλος.— Νικόλαος Κορτογιάννης.— Δημήτριος Γεροθανάση.— Γαλανῆς Πα. Γαλανῆ.— Σωτήρης Κοτσιεμανῆς.— Κώστας Γιαταγάνας.— Βασιλεῖος Χασάπης.— Κώστας Οἰκονόμου.— Γεώργιος Πασχάλης.— Ἰωάννης Πρίσκας.— Νότης Μπότσαρης.— Κίτσος Τσαβέλλας.— Γεώργιος Κίτσου.— Λάμπρος Βέικου.— Χρήστος Φωτομάρας.— Νικόλαος Ζέρβας.— Λάμπριος Φωτομάρας.— Φῶτος Μπόμπουσης.— Σπύρος Μήλιος.— Κίτσος Πάσχου.— Κόλιας Μπόνης.— Κώστας Σισιοβίτης.— Ἀνδρέας Γρίβα.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Σήμερον ἐφθάσαμεν εἰς Ἁγίους Ἀναργύρους, καθὼς
πρὸ ἡμερῶν εἴχομεν ἀκουσθῆ· ἠλπίζομεν νὰ εὐρωμεν
καὶ τὴν εὐγενίαν σας ἐνταῦθα. Παρ' ἐλπίδα ἢ ἀπὸ
αἰτίαν τῆς κακοκαιρίας ἢ ἀπὸ ἄλλας ἀσχολίας τῆς Πα-
τρίδος, δὲν ἤυρατε καιρὸν νὰ ὀρίσετε. Παρακαλοῦμεν
ὅσον τάχος ν' ἀποστείλετε ἐνταῦθα ἐκείνους ὅπου ἠθέ-
λατε ἐγκρίνει, διὰ νὰ συσκεφθῶμεν τὰ ἐπωφελῆ καὶ σω-
τήρια τῇ Πατρίδι, καὶ μὴν ἀναβάλλετε τὸν καιρὸν, ἀλ-
λὰ νὰ ἀποστείλετε, ὡς εἶπομεν, ἐκείνους ὅπου ἠθέλατε
κρίνει εὐλογον, διὰ νὰ μὴ χασομερῶμεν ματαίως ἀμ-
φότερα τὰ μέρη. Ταῦτα· ἐν τοσοῦτῳ μένομεν μὲ τὴν ἀ-
δελφικὴν ἀγάπην·

Τῇ 2 Φεβρουαρίου 1826, ἀπὸ Ἁγίους Ἀναργύρους (ἐν Ἐρμιόνη).

Τῆς εὐγενίας σας, ὅλοι πρόθυμοι ἀδελφοί

*Δημήτριος Τσαμαδός.— Ἐμμανουὴλ Τομπάζης.— Γεώ-
ργιος Κιβωτός.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενεστάτοι Προκρίτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Δὲν σὰς λανθάνει, ἀδελφοί, ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις πρὸ
καιροῦ μὲ δύο διακηρύξεις τῆς ἐπροσχάλεσε τὸ ἔθνος εἰς
Συνέλευσιν, διὰ νὰ σκεφθῆ καὶ ἐφεύρη τὰ μέσα τῆς κοι-
νῆς σωτηρίας. Τούτου ἕνεκα οἱ Πελοποννήσιοι, πειθή-
νιοι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Νόμου, ἔκλεξαν ἀφ' ὅλας τὰς
ἐπαρχίας τοὺς πληρεξουσίους των καὶ τοὺς ἔπεμψαν
ἐνταῦθα, ὅπου περιμένουν τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς των
πληρεξουσίους τριάκοντα ἤδη ἡμέρας, οἱ ὅποιοι ἀκρι

τῆς στιγμῆς δὲν φαίνονται, ἐνῶ μαζῇ μὲ τὸν καιρὸν συμπαρέρχονται καὶ αἱ ὠφέλειαι, ὅπου ἐμποροῦν βεβαίως νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Διὸ σπεύδομεν νὰ σᾶς ἐξαγγείλωμεν τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν πρὸ τοσοῦτου καιροῦ συνάθροισιν τῶν Πελοποννησίων ἐνταῦθα, καὶ ὅτι ἐκ τῶν Στεροελλαδιτῶν, οἱ ὑποσημειούμενοι, φθάσαντες ἐνταῦθα πρὸ ἡμερῶν, μᾶς βεβαιόουν ὅτι ἕως αὐριον συναθροίζονται καὶ οἱ λοιποί. Λοιπὸν ἐπιταχύνετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀποστολὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς Νήσου σας, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ Συνέλευσις τὰς πράξεις τῆς ὅσον ταχύτερον.

Εὐέλπιδες ὅτι δὲν θέλει γένει παραμικρὰ ἀναβολή, διὰ τὰς ἐνεστῶσας κρίσιμους περιστάσεις, μένομεν ἀνυπομόνως.

Τῆ 19 Μαρτίου 1826, Πιάδα.

Οἱ ἀδελφοί σας

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.—† Π. Πατρῶν Γερμανός.—Π. Μαυρομιχάλης.— Παρούτσος Νοταρᾶς.— Ἄνδρέας Ζατμης.— Γεώργιος Σισίνης.— Ἀγαγνώστης Παπαγιαννόπουλος.— Ἀσημάκης Φωτήλας.— Ἀγαγνώστης Κοπαρτζοῦς.— Ἀραστάσιος Λόντος.— Γεώργιος Μαυρομιχάλης.—† Πρωτοσύγκελος Γεράσιμος.— Ἀγαγνώστης Κοκοράκης.— Σταματέλλος Ἀνδρεόπουλος.— Μιχαὴλ Μελετόπουλος.— Ἀποστόλης Περούκας.— Ἀγαγνώστης Κορδάκης.— Δ. Καρελλόπουλος.— Θεοδωράκης Φάλης.— Σπυρίδων Χαραλάμπης.— Γ. Μ. Ἀργυρόπουλος.— Γιαννάκης Ν. Τσαρνίτου.— Παράγος Ἀλεξίου Λογοθέτης.— Ῥήγας Παλαμίδης.— Γεώργιος Αἰλιάν.— Δούκας Κωρσταντίου.— Νικόλαος Χρυσοβέργης.— Γεώργιος Γερακίτης.— Ζαχαράκης Ἰωάννου.— Ἀγαγνώστης Κίτσου.— Νικόλαος Τροχάνου.— Χαράλαμπος Παπαπολίτης.— Νικόλαος Πορηρόπουλος.— Λεόντιος Καμπάνης.— Γεώργιος Σπουργίτης.— Παραγιώτης Καπετανάκης.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Σακελλάριος Ἀναστασίου.— Γεώργιος Γεωργόπουλος.— Πρωτό-

παπας Δημήτριος.— Παῦλος Στεφανάκος.— Ἀγαγνώστης
 Χαράλάμπος.— Δημήτριος Ταγκόπουλος.— Ἰωάννης
 Πατρινάκης.— Ἀγαγνώστης Παπαγιαννάκος.— Ἀνδρέας
 Καλαμογόρτης.— Χρῆστος Βλάσσης.— Νικόλαος Κρί-
 ζος.— Παραγιωτάκης Ἀγαγνωστόπουλος.— Ἀτῶνιος
 Περωτῆς.— Διαμαντῆς Δημάσσοι.— Ἀγαγνώστης Μα-
 τσουκόπουλος.— Ἀσημάκης Μπέριος.— Δημήτριος Θεοδώρο-
 πουλος.— Κωνσταντῖνος Π. Κυριακός.— Γρηγόριος Χ.
 Ἰωάννου.— Ν. Πετράκος.— Ἀγαγνώστης Κορδάκης.—
 Μπενιζέλος Ροῦφος.— Παραγιώτης Καλογεράς.— Ἀγα-
 στάσιος Δαυριώτης.— Ἰωάννης Κοκκαλιάρης.— Σπύρος
 Φραγκίσκου.— Ν. Σπηλιόδης.— Ἀτῶνάκης Καραπατάς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου
 Σπετσῶν.

Κύριοι.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τρέχει τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς
 ἀπωλείας, ὄχι ἀπὸ ἀδυναμίας τοῦ ἢ ἔλλειψιν μέσων, ἀλλ'
 ἀπὸ τὴν ἀχώριστόν τοῦ διχόνοιαν, καὶ μόνη μία γενικὴ
 σύμπραξις καὶ σύμπνοια δύναται νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ ὅσον
 τάχιστα εἰς τὴν προτέραν τοῦ κατάστασιν. Ἄλλ' ἐνῶ
 κάθε εὐαίσθητος πατριώτης καταγίνεται νὰ ἐπινοήσῃ τρό-
 πον ἀπαλλαγῆς τῶν τοιούτων δεινῶν τοῦ, αἰφνιδίως περι-
 στάνεται τραγικὴ σκηνή, τραγωδοῦσα ταχύτερον τὸν ὄλε-
 θρόν τοῦ, καὶ ἤδη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα πληροφοροῦμεθα
 ὅτι ἡ συρροή τῶν ἡπειρωτικῶν Σωμάτων εἰς Ναύπλιον,
 ἧτις ἔκαμε νὰ γεννηθῶσι μυρία ἄτοπα, αὐτὴ ἠνάγκασε
 καὶ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Καστέλ-
 λιον τοῦ Ναυπλίου, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐν ἡσυχίᾳ, τ' ὅποιον

τοῦτο ἔθλιψε καὶ ἡμᾶς, καθὼς καὶ κάθε φρόνιμον πατριώτην ἀκέραια, διότι φέρει ὄχι ὀλίγην δυσφημίαν εἰς τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸν ὀλεθρόν του προμηνύει ταχύτερον, εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν τάλαντεύεται ἡ τύχη του. Ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ αὐτὰ ἀτοπήματα, ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἤξεύρομεν ἂν ὑποκρύπτεται τὶ μυστικώτερον, βλέπομεν ὅτι γεννῶνται ταραχαί, τῶν ὁποίων τ' ἀποτελέσματα θέλουν εἶσθαι ὄχι καλὰ διὰ αὐτὸ τὸ δυστυχὲς ἔθνος. Ὅθεν ἡμεῖς μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωμεν τὴν παραμικρὰν ἐνοχὴν εἰς αὐτάς, ἐπιθυμοῦμεν μίαν ταχεῖαν κατάπαυσιν, τόσον ἐπιθυμητὴν ἀπὸ κάθε πατριώτην! Ἡ εὐγενία σας ἐθυσιάσατε ἀδρὰ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, καὶ σᾶς μέλλει ὄχι ὀλίγον διὰ τὴν σωτηρίαν της· διὸ καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν πατριωτικῶς νὰ συνυπακουσθῆτε μετὰ τῶν Προκρίτων Πελοποννησίων καὶ νὰ ἐφεύρετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν θεραπείαν καὶ κατάπαυσιν αὐτῶν τῶν ταραχῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρόκειται μεγάλη βλάβη πρὸς τὴν Πατρίδα. Τὰ αὐτὰ γράφομεν καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας καὶ συνεννοηθῆτε καὶ μετὰ τῆς εὐγενείας των. Μένομεν.

Τῆ 19 Ἰουνίου 1826, Παλαιοκοκίτσα.

Οἱ Πατριῶται

Θ. Κολοκοτρώνης.— Παραγιώτης Γιατράκος.— Δημήτριος Πλαπούτας.— Δημήτριος Μελετόπουλος.— Βασίλειος Πετμεζᾶς.— Νικόλαος Πετμεζᾶς.— Ἄρ. Ζαχαρόπουλος.— Νικήτας Σταματελλόπουλος.— Δημήτριος Τσόκρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς Νήσου Σπεισῶν.

Εἶναι φανερόν πόσον εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ ταχίστη συγκρότησις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐσωτερικῶς, διὰ τὴν ἀνοικονομησίαν, κατὰ πάντα ἀμμηχανίαν, ἥτις οὐ μόνον δὲν ἔπαυσεν, ἀλλὰ ἀνανεοῦται καὶ ὀλονέν ἀυξάνει· καὶ ἐξωτερικῶς, διὰ τὰ προβλήματα τοῦ συμβιβασμοῦ ὅπου περιμένομεν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, ἐνῶ ἐπροσχάλεσε τοὺς πληρεξουσίους νὰ συνέλθουν καὶ ἐπροσδιόρισαν τόπον τῆς Συνελεύσεως τὴν νῆσον Πόρον, αἰφνιδίως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεννοήθη τώρα καὶ μετὰ τῆς Διοικητικῆς, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀπέλθουν ὁμοῦ εἰς τὴν νῆσον Αἴγινα, καὶ ἐκεῖθεν νὰ προσκαλέσουν τοὺς πληρεξουσίους ἐκεῖ. Ἡμεῖς βλέποντες τὸν ποικιλόμορφον τοῦτον τρόπον, καὶ πόσον ἐκ τούτου ἀναβάλλεται ἡ Συνέλευσις, καὶ ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες ὀλίγον κάμπτονται εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, καὶ ὀλιγώτερον φροντίζουν διὰ τὰ συμφέροντα καὶ προσπαθοῦσι μόνον πῶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὰς διαιρέσεις καὶ ἀσυμφωνίας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν περὶ Αἰγίνης ταύτην ἀπόφασιν, ἐλάβομεν ἀφορμὴν ἐκ τούτου διὰ νὰ σκεφθῶμεν βασίμως, πῶς καλλίτερα ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐκ τῶν τοιούτων προκειμένην καὶ κάθε ἄλλην δυσκολίαν εἰς τὴν ταχίαν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν καὶ τώρα. Ἐπειτα ἀπὸ τόσα παθήματα, νὰ ἔχωμεν μαθήματα εἰς διόρθωσιν. Ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν ὅτι ἡ Αἴγινα εἶναι θέσις, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅταν παρευρεθῇ καὶ ἡ Διοίκησις, θέλει συρρέουσι πλῆθος λαοῦ, τὸν ὅποιον ἡ Διοίκησις δὲν θὰ ἤμπορέσει νομίμως νὰ ἀποβάλῃ, πράγμα τὸ ὅποιον θέλει προξενήσει τύρβην καὶ ἐμπόδια εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως. Ἡ αἰτία αὕτη ἂν δὲν εἶχεν ἐπιρροίαν εἰς τοῦτο, ἡδύνατο κάλλιον ἡ Συνέλευ-

σις νὰ γίνῃ καὶ ἐνταῦθα εἰς Ναύπλιον, καὶ δὲν βλέπομεν τώρα κατὰ τὶ θέλει διαφέρει. Ἐθεωρήσαμεν ἔτι, ὅτι διὰ τὴν πλησίαν τῆς θέσεως ταύτης εἰς τὴν Ἑπειρον θέλει διαλυθῆ καὶ τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς. Πρὸς τούτοις ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡ Αἴγινα εἶναι τόπος στενότατος, καὶ ὅτι εἰς τὰς οἰκίας τῆς μόλις χωροῦσιν αἱ οἰκογένειαι τῶν Ψαριανῶν καὶ πολλῶν ἄλλων καταφυγόντων ἐκεῖ. Στοχασθέντες ὅθεν διὰ τὴν διάλυσιν τῶν τοιούτων δυσκολιῶν, εἶδομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἐνός καταλληλοτέρου τόπου, καὶ τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὴν Ἐρμιόνην, θέσιν παραλίαν καὶ πλησιεστάτην εἰς τὰς νήσους, καὶ ἐν γένει καταλληλοτάτην καὶ πρόσφορον καὶ διὰ τοὺς στεριανοὺς καὶ διὰ τοὺς θαλασσινοὺς, ἀπεριόριστον καὶ ἀπομεμακρυσμένην, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συμφωνεῖ ἡ θέλησις καὶ πολλοτάτων πληρεξουσίων Ἑπειρωτῶν καὶ Πελοποννησίων, καὶ μεταβαίνομεν ἐκεῖ σήμερον, ἀποφεύγοντες καὶ προφυλαττόμενοι ἀπὸ κάθε μηχανορραφίαν καὶ ιδιοτέλειαν, καὶ ἀφορῶντες τὸ μόνον τῆς Πατρίδος συμφέρον. Εἶδοποιοῦμεν λοιπὸν ἐπίτηδες περὶ τούτου τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν, εὐέλπιδες ὄντες ὅτι θέλετε ἐγκρίνει τὸ τοιοῦτον, καὶ θέλετε προτρέψει καὶ τοὺς πληρεξουσίους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐπιταχύνουν τὴν εἰς τὰ ἐκεῖσε ἔλευσίν των, καὶ ἐκεῖ περιμένομεν τὴν ἀπαντησίαν σας. Εὐχόμενοι δὲ τὴν προσωπικὴν κάλλιον τῶν πληρεξουσίων σας ἀφιξίν, ἥτις συμβάλλει τὰ μέγιστα καθ' ὅλους τοὺς τρόπους, μένομεν, Κύριοι.

Τῆ 31 Ὀκτωβρίου 1826, Ἐν Ναυπλίῳ.

Τῆς εὐγενίας σας ἀδελφοὶ καὶ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας πρόθυμοι
Θ. Κολοκοτρώνης.— Χριστόδουλος Νοταρᾶς.— Γεώργιος
Νοταρᾶς.— Νικόλαος Ποτηρόπουλος.— Ἀναγνώστης Πα-
παγιαννόπουλος.— Νικήτας Κάλλας.— Σπυρίδων Χαρα-
λάμπου.— Ῥήγας Παλαμίδης.— Ἰωάννης Καραπάνουλος.—

Γεώργιος Ἀθαλασιάδης.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.— Διο-
νύσιος Βασιλείου.— Ἀγαγνώστης Κορδάκης.— Ματθαῖος
Πρωτόπαπα. † Ὁ Κορινθίου Κύριλλος.— Βασίλειος Χριστό-
πουλος.— Παραγιώτης Καλαμαριώτης.— Δημήτριος Ταγκό-
πουλος.— Γ. Μ. Ἀρτωνόπουλος.— Βασίλειος Μπαρλᾶς.—
Ἰωαννοῦκης Νάκου.— Γ. Μαυρομάτης.— Κωνσταντῖνος
Ῥουβάλης.— Χρῆστος Γεροθαράσης.— Μ. Ἀν. Καστάλης.
— Κωνσταντῖνος Ἰω. Τσιάτσιου.— Κωνσταντῖνος Ἀγαγνώ-
στου.— Π. Βουλῆς.— Ἀγαγνώστης Μακρυπουκάμισος.—
† Πατρῶν Γερμαρᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆν 18 Φεβρουαρίου 1852.

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἡρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους
τῶν Πετσῶν.

Κατὰ τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωμβρίου ἐγράφο-
μεν κοινῶς ἐκ Ναυπλίου ἱκανοὶ πληρεξούσιοι Πελοπον-
νήσιοι καὶ Στερεοελλαδίται εἰς τὸ κοινόν σας τὴν πα-
τριωτικὴν γνώμην μας περὶ τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως.
Μετὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐκάμαμεν ἀρχὴν, καὶ οἱ μὲν ἤλθομεν
διὰ ξηρᾶς, οἱ δὲ μείναντες νὰ ἔλθωσι διὰ θαλάσσης δὲν
ἔφθασαν ὅλοι ἄχρι τῆς ὥρας ἕνεκα τῆς ἐναντιότητος
τῶν θαλασσίων ἀνέμων. Σήμερ' αὔριον ὅμως περιμένον-
ται ἄφευκτα, καὶ ἐπειδὴ ἄχρι σήμερον δὲν ἔχομεν τὴν
πατριωτικὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν
σας, ἔρχονται καὶ οἱ Κ. Κ. Κωνσταντῖνος Γουβελῆς
καὶ Κωνσταντῖνος Π. Κυριάκος, οἵτινες θέλει ἀναφέρουν
εἰς τὸ κοινόν σας καὶ διὰ ζώσης πατριωτικῶς τὰ εἰκότα.
Δὲν ἀμφιβιάλλομεν, Κύριοι, ὅτι δίδοντες ἀκράσιν εἰς
τοὺς λόγους των, θέλετε προτιμήσει τὴν θέσιν ταύτην

τῆς Ἑρμιόνης διὰ τὴν Συνέλευσιν, καθ' ὃ προσφορωτά-
την καθ' ὅλα· διὸ καὶ προσμένομεν διὰ τῶν ἰδίων νὰ τὸ
πληροφορηθῶμεν. Μένω μὲ τὴν πατριωτικὴν εἰλικρίνειαν.
10 Νοεμβρίου 1826, Ἐν Ἑρμιόνη.

Ὁ πατριώτης
Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ προκρίτους τῶν Πετσῶν.

Χθὲς, περίπου τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτός, διὰ γράμ-
ματος ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐκλίνε πρὸς τὰ
μέρη τῆς Μονεμβασίας, μακρὰν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας,
ἕως ὀκτῶ ὥρας διάστημα. Ἡμεῖς ἐκάμαμεν σταθερὰν
ἀπόφασιν νὰ ἀποθάνωμεν ἐπάνω εἰς τὰ ἄρματα μέσα εἰς
τὸν τόπον μας, πλὴν διὰ νὰ μὴν ἀπαντῶμεν ἐμπόδια εἰς
καιρὸν πολέμου, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ
μεταβιβάσωμεν τὰ γυναικόπαιδα. « Ὅθεν παρακαλεστί-
» κῶς προστρέχομεν εἰς τὰ ὑμέτερα σπλάγχνα τῶν
» ἀδελφῶν καὶ γειτόνων μας, » ὅπου νὰ μᾶς στείλετε
ὅσον τάχος κάμμίαν γουλέταν καὶ ἄλλα μικρὰ καίκια,
διὰ νὰ ἐμπαρκάρωμεν τὰ ἀδύνατα μέρη μας, μένοντες
καὶ ἡμεῖς κατὰ χρέος ἀπαραίτητον προθυμότατοι πάν-
τοτε εἰς ὅσα δυνατὰ μᾶς προστάζετε.

7 Σεπτεμβρίου 1827, Λεωνίδι.

(Τ. Σ.) Οἱ κατὰ Πραστὸν γειτονεὶς καὶ ἀδελφοὶ σας

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενεστάτη ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος Πετσῶν.

Εἴσθε πληροφορημένοι βέβαια διὰ τὰς μεγάλας κατα-
χρήσεις τῶν Ῥουμελιωτῶν, καὶ κατ'ἐξοχὴν τῆς φρουρᾶς

τῶν Μύλων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ των Βέρρη, ὅστις δὲν λείπει ἀπὸ τὸ νὰ μηχανεύεται παντοίοις τρόποις διὰ νὰ ἀφαρπάσῃ δολίως καὶ τὸ Τσιβέρι ἐπὶ μυρίαὶς προφάσεσιν, ὄχι δι' ἄλλο τι βέβαια, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξαπλωθῶν καὶ εἰς τὰ ἐνταῦθα καὶ ὅπου ἄλλοῦ δυνηθῶν, διὰ νὰ μεταχειρίζονται τοὺς δυστυχεῖς Πελοποννησίους καθὼς αὐτοὶ συνειθίζου. Εἰς τελείωσιν λοιπὸν τοῦ δολίου τούτου σκοποῦ του μεταχειρίζεται παντοίους τρόπους διὰ νὰ καθυποβάλλῃ τὸν Στρατηγὸν μας Ζαφειρόπουλον, ζητῶν παρ' αὐτοῦ ἀδίκως πράγματα, διὰ τὰ ὅποια ἕνας εὐαίσθητος πατριώτης θυσιάζει καὶ τὴν ἰδίαν του ζωὴν, ὄχι ὅμως νὰ πληρόνη εἰς αὐτοὺς χαράτσι κατὰ τὴν φαντασίαν των. Ταῦτα γινώσκοντες ὅτι δὲν καταδέχεται ἡ ὑμῶν κοινότης, ὡς φύσει φιλελευθέρα καὶ φιλοδικαία, γνωστοποιουμέν αὐτῇ ὡς γείτονες καὶ πλησιέστεροι πατριῶται, παρακαλοῦντες, ἅμα τοῦ ἀκουσαι ἢ αὐτοὺς ἐρχομένους εἰς τὰ ἐνταῦθα διὰ νὰ μᾶς βλάψουν, ὡς φημίζεται, ἢ εἰς τὸ Τσιβέρι καὶ Μύλους, ἂν γένη ἀπόφασις διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ τοὺς ἀποβάλουν καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὡς ἐνεργεῖται, νὰ τρέξετε διὰ θαλάσσης μὲ μίαν γουλέταν, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν δυστυχῶν Πελοποννησίων, ἢ καὶ μὲ περισσοτέρας δυνάμεις. Ἀναπαρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ λάβετε ταύτην τὴν φροντίδα, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους. Ὑγειαίνοιτε.

6 Ὀκτωβρίου 1827, Ἄστρος.

Οἱ Κάτοικοι τοῦ Ἄστρου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Συλλέξας τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἱστορικώτερα τῶν ἐγγράφων ὅσα εὐρήνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς γῆσου Σπετσῶν, προερχόμενα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τοὺς Προκρίτους αὐτῆς ἀποτεινόμενα, κατέταξα εἰς χρονολογικὴν μὲν σειρὰν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα,» κατόπιν δὲ τῶν Πελοποννησιακῶν ἐγγράφων, παραλείψας τὰ δευτερεύουσαν ἔχοντα ἀξίαν. Συμπεριλαβὼν εἰς ἰδιαιτερον Τμῆμα τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Στερεοελλαδικῶν, προέταξα ὡς καλεῖς τὰ προηγούμενα σύντομον περίληψιν τῶν ἀναφερομένων, τοῦτο δὲ διὰ τὴν προχειροτέραν αὐτῶν χρῆσιν εἰς πάντα τὸν προσιέμενον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Ἔτος 1821.

Ἀπρίλιος, 25. Οἱ ἐν Λεβαδίᾳ προστώτες μανθάνουσι δι' ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν, ὅτι τὰ πλοιά των διευθύνθησαν καθ' ὅλα τὰ μέρη πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀντεπιστέλλοντες εὐλογοῦσι τὰς πράξεις των.— Ἐπικαλοῦνται τὴν ταχύτεραν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, προαγγελθέντος ἤδη, κατὰ τὸν Εὐριπον, Ἀγίαν Μαρίναν καὶ Σηλίδα πρὸς περιστολὴν καὶ ἐκφόβισιν τῶν ἐν Ζητουνίᾳ Τούρκων.

Μάιος, 5. Οἱ ἔφοροι Γαλαξειδίου ἐκθέτουσι πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν Σπετσῶν ὃν υφίστανται ἔσχατον κίνδυνον, πολιορκούμενοι διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὰ κυριεύοντα τὸν Κορινθιακὸν κόλπον τουρκικὰ πλοία, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν συντομωτέραν εἰς τὰ ἐκεῖ ἐκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ Ἰθάρας καὶ Σπετσῶν, πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μὲν καὶ ἐνθάδ' ἔρρυσιν τῶν κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἐτοιμῶν νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ τυράννου Ἑλλήνων.— Μόνη ἢ ἐμφάνισις τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐντὸς τῆς Ναυπάκτου νὰ παραλίση δύναται τὰ σχέδια τῶν ἐκ τῆς Στερεᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον σκοποῦντων νὰ ἐπιδράμωσι Τούρκων ἄλβανῶν, καὶ νὰ ἀναπτέρωσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν Στερεελλαδιτῶν, ὡς καὶ τὴν Χερσόνησον ν' ἀσφαλίσῃ.

— 17. Οἱ προστώτες τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν συγχαίρουσιν ἐπίσης τοὺς Νησιώτας διὰ τὰς κατὰ θάλασσαν πράξεις των' μαρτυροῦσι τὴν ἐπιδρόμην Ἰδραϊκῶν πλοίων κατὰ τὴν Κάρυστον, τὴν ὁποίαν σφαιραβολοῦσιν' ἀναγγέλλουσιν, ὅτι στε-

νότατα πολιορκουμένους ἔχουσι τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ἀκρόπολιν· εὐελπίζονται εἰς τὴν ταχεῖαν παράδοσίν της.—Ἐπὶ τούτου χρῆσιν κάμνουσι μεγάλου πυροβόλου (κανονίου), σταλέντος ἐκείσε ἐκ Κορίνθου παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Μεθενίτου.—Τοῦ ὕδατος ἡ ἔλλειψις φαίνεται ἐπαισθητὴ εἰς τοὺς ἐχθρούς.—Στέλλουσι μόλυβδον πρὸς τοὺς Σπετσιώτας κατ' αἰτήσιν των, καὶ ἀντ' αὐτοῦ, σπανίζοντες πυρίτιδος κτλ., ἐπικαλοῦνται ταχεῖαν τῶν χρεωδῶν τούτων τοῦ πολέμου τὴν χορήγησιν.—Φθάνουσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς Ναύπακτον· αἴρουσι τὰ ὄπλα ὅλοι οἱ Στερεοελλαδίται.—Ὁ Γεώργιος Βαρνακιώτης καὶ Γριβογιαννάκης περικλείουσι χιλίους Τούρκους, ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Ναύπακτον ἐρχομένους ὑπὸ τὸν Ἰσμαὴλ Πασσᾶν Πλιάσσαν, ἐντὸς περισφιγγομένου χωρίου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τοὺς κατακόπτουσιν.

Ἰούλιος. Ἄπαντες οἱ τῶν εἴκοσιν εὐαγῶν τοῦ Ἁγιωνύμου ὄρους προϊστάμενοι ἀναφέρονται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἐκτιθέντες ὅτι ἔτοιμοι εἰσὶ πρὸς ἐξόρησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἀλλ' ἀποροῦντες τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀναγκαίων, δέονται τῆς ταχυτέρας τούτων ἀποστολῆς.—Ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐμφανισθεὶς περὶ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω, ἐνθαρρύνει τοὺς προμάχους Κληρικοὺς καὶ ρίπτονται εἰς τὰ ὄπλα.—Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, ὑπερασπιστὴς τῆς Μακεδονίας, ἀναφαίνεται τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας ἀπόστολος.—Οἱ Κασσανδρεῖς ἐπαναστατοῦσι καὶ φέρονται πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὴν 1 *Ἰουλίου* ἐπιπίπτουσιν εἰς Καστάνιαν, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσαν τοῦ Πατρατσικίου (α), 700 Τούρκοι ἄλβανοὶ ὑπὸ τὸν Γελεάμπην κατὰ 600 Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Νάκον Πανουργιᾶν, Γκούραν, Δῆμον Σκαλτσᾶν κλπ.—Μάχονται γενναίως οἱ Ἕλληνες ἐπὶ 8 ὥρας.—Φθάνουσι πρὸς βοήθειάν των ὁ Ἀμπράκης Σουλιώτης καὶ Σιαφάκας ἐκ Λοιδωρικίου μὲ ἑκατὸν ἄνδρας τὸ ὄλον.—Οἱ ἐχθροὶ περιζώννυνται.—Ἐπὶ τέλους, κακῶς ἔχοντες, τρέπονται εἰς φυγὴν, πολλοὺς ἀπολέσαντες.—Τὴν 3 *Ἰουνίου* ἐκ Γαλαξειδίου μνημόσυι τὰ κατὰ τὸ Πατρατσικίον γεγονότα πρὸς τὸν ἐν Κορίνθῳ Κωνσταντίνον Μεθενίτην.

(α) Ὑπάτης.

Ἰούλιος. Ὁ Χριστόφορος Περόαιθός φρουρεῖ εἰς Ῥηνιάσσαν.— Σκοπὸς καὶ σχέδιον τῶν Ρουμελιωτῶν πρὸς κατάκτησιν τῆς Πάργας, Πρεβέζης καὶ τῆς ἔσω Ἠπείρου.— Ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.— Πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς γενικῆς σωτηρίας, αὕτη ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτῶν ἀσφαλεστάτη καὶ προσφορωτάτη διὰ τοὺς Ἕλληνας.— Κινοῦσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὄλα τῆς Ρούμελης τὰ τέκνα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.— Οἱ Σουλιῶται συσσωματοῦνται καὶ ὠθοῦσι τοὺς Τούρκους ἀπανταχόθεν.— Ἐκστρατεύουσι κατὰ τῆς Πάργας.— Ἀποτυχῶν οὖσιν, ἀλλ' ὀπισθοποροῦσιν ἐν τάξει εἰς Ῥηνιάσσαν.— Μεταίχμιοι ἴστανται οἱ Τουρκαλβανοὶ, παραδοκοῦντες τὴν τύχην τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ.— Οἱ ὀπλαρχηγοὶ Ἕλληνες περιποιοῦνται μὲν τούτους, τὰ δὲ ὄπλα τῶν ὄλοι στρέφουσι κατὰ τῶν Σουλτανικῶν στρατευμάτων, τῶν πολιορκούντων τὸν Σατράπην τῶν Ἰωαννίνων.

Ἀγρονότος. Οἱ Τούρκοι ἐξέρχονται τῆς Λεβαδίας, καὶ καταλαβόντες τὰς Θήβας, παραδίδουσι τὴν πόλιν εἰς τὰς φλόγας.— Λεηλατοῦσι τὴν χώραν ἅπασαν τῆς Βοιωτίας καὶ εἰσβάλλουσι εἰς τὴν Ἀττικὴν.— Αἱ Ἀθηναὶ δοκιμάζουσι τὴν αὐτὴν τύχην.— Ὁ Κρήστος Παλάσκας, Νικόλαος Νάκου καὶ ὁ Λογοθέτης διορίζονται παρὰ τῶν Τούρκων διοικηταὶ τῶν Χριστιανῶν.— Συνεννοοῦνται οὗτοι μετὰ τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ Ἑλλήνων.— Ἐπιπίπτουσι οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Τούρκων, ἀπροφυλάκτων, εἰς τὴν Λεβαδίαν.— Τοὺς κλείουσι εἰς τὸ φρούριον ταύτης.— Οἱ ἐν τῇ χώρᾳ διεσπαρμένοι Τούρκοι καταλαμβάνονται ἀπὸ πανικὸν φόβον καὶ προσκυνοῦσι εἰς τὸν Ὀδυσσεᾶ.— Οἱ Τούρκοι τῶν Θηβῶν τρέχουσι πρὸς βοήθειαν τῶν ὁμογενῶν τῶν καὶ καθ' ὁδὸν καταστρέφουσι τὸ πᾶν.— Ὁ Ὄμερ-πασσᾶς ἀποσύρεται.— Τὴν 3 γίνεται ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων μεταξὺ Ὀδυσσεῶς καὶ Ὄθωμανῶν.— Οἱ ὀπλαρχηγοὶ Ἕλληνες, οἱ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, Ὀδυσσεὺς, Στουρνάρης, Κώστας Βελῆς καὶ Μπουκουβάλας συσσωματοῦνται.— Ὁρμῶσιν ἀπὸ Πατρατσίκι πρὸς τὴν Θεσσαλίαν.— Συναπαντῶνται μὲ τὸν Δράμαλιν κατὰ τὰ Τρίκαλα καὶ τὰς Πόρτας.— Μάχονται τρεῖς καὶ νικῶσιν — Ἐπιστρέφει κατῆχυμένος ὁ Δράμαλης εἰς Λάρισσαν.—

Χάνει τὰ πολεμεφῶδιά του καὶ πολλοὺς ἀξίωματικούς.— Ὁ Δημήτριος Μακρὺς διὰ ξηρᾶς πολιορκεῖ τὴν Ναύπακτον.— Ἔρχεται εἰς ἀκροβολισμοὺς μετὰ τῶν πολιορκουμένων.

Ἔτος 1822.

^{Ἄπριλιος}, 24. Πλοῖα τουρκικὰ ἐκπλέουσιν ἀπὸ Πάτρας καὶ ἀποκλείουσι τὸ Βασιλάδι.— Τὴν 25 σφαιροβολοῦσι μακρόθεν καὶ διὰ κανονοφόρων προσκύνπτουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας.— Ἀμηχανία τούτων.— Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ συγκροτοῦσι συνέλευσιν περὶ τοῦ πρακτέου.— Ἐπικαλοῦνται οἱ πολιορκούμενοι τὴν συνδρομὴν στρατευμάτων καὶ πλοίων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διαίκτησιν.— Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἴστανται τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος τὰ πράγματα.

^{Ὀκτώβριος}. Ὁ Μεχμέτ-πασσᾶς, ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ Γκέγκιδων, ἐπιτίπτει ἐξαίφνης κατὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς Γραβιάν.— Ὁ Παπᾶ Ἀνδρέας καὶ ὁ Καλύβας ἀντιστέκονται γενναίως.— Οἱ Τοῦρκοι ἐπανέρχονται πολυαριθμότεροι.— Ἰποχωροῦσιν οἱ Ἕλληνες.— Οἱ Τοῦρκοι εἰσβάλλουσιν εἰς Γραβιάν, Ῥάχην καὶ Ἄμπλιανην.— Λαφυραγωγοῦσιν, ἀπειλοῦσι καὶ τὰ Σάλωνα.— Οἱ Ἕλληνες ἐμβάλλουσι τὸ πῦρ εἰς τὴν πόλιν ταύτην.— Οἱ τῶν μερῶν τούτων χριστιανοὶ ζητοῦσιν ἐπικουρίαν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ τοὺς ναυτικούς.

Ἔτος 1823.

^{Ἰούλιος}. Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου τὴν 7 Ἰουλίου ἐν Χαιρωνείᾳ συγκροτεῖ φονικὴν μάχην.— Νικᾷ καὶ αἶρει ἄπειρα λάφυρα καὶ πολεμεφῶδια τῶν ἐχθρῶν.— Θραῦσις μεγίστη τῶν Τοῦρκων.— Μεταδίδει ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς Σπετσιαώτας τὰ εὐαγγέλια τῆς νίκης του.— Ἐλέγχει τὴν ἀδράνειαν τῶν Πελοποννησίων δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουλίου ἐκ τῆς μονῆς Ἱερουσαλήμ. (α).— Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἐπαπειλεῖται τὸν ἔσχατον κίν-

(α) Ἡ μονὴ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ κείνται εἰς τὰ περίρριξ τῆς Χαιρωνείας καὶ Ἄσκηρς. Pouqueville histoire de la régénération de la Grèce, Tom. II, livre 3, pag. 176.

δυνον.— Κάθοδος τοῦ Ἰουσοῦφ-πασσᾶ εἰς Ξηρόμερον μὲ 12 χιλιάδας στρατοῦ. — Ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς φθάνει εἰς Ἄρταν μὲ χιλιάδας πέντε. — Ἀπειλεῖ τὸν Βάλτον. — Ἀμφότεροι σκοποῦσι πρὸς τὸ Μεσολόγγιον.— Ὁ Μουσταφᾶ-πασσᾶς Σκόνδρας ἐπὶ κεφαλῆς δέκα ὀκτὼ χιλιάδων ἀλλαχόθεν ρίπτεται εἰς τὰ Ἄγραφα.— Ἡ δυτικὴ Ἑλλάς πλημμυρεῖ ἐχθρῶν. — Ἀμνηνία τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Ἑλλήνων.— Ὁ Μάρκος Βότσαρης ἐπικαλεῖται ἐκεῖθεν βοήθειαν ναυτικῆς καὶ πεζικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἐν Πελοποννήσῳ — Πέμπεται ὁ Χρ. Περραιβὸς εἰς Τρίκερην διὰ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ Καρατάσσου κατὰ τῶν Τούρκων τῶν περὶ τὴν Μαγνησίαν.— Φθάνει τὴν 10 Ἰουλίου.— Οἱ Τούρκοι εἰς κακίστην θέσιν.— Διαφωνία μεταξὺ τῶν ὄπλαρχηγῶν Ἑλλήνων.— Ὁ Χ. Περραιβὸς προτείνει τὴν ἔφοδον.— Ὁ Καρατάσος χρονοτριβεῖ — Συμβάλλεται μετὰ τῶν Τούρκων τὴν παράδοσιν καὶ ὑποταγὴν τῶν Τρικεριωτῶν εἰς τοὺς Τούρκους.— Φορολογεῖ τοὺς Χριστιανοὺς.

Σεπτέμβριος. Ἀπελπισία τῶν ὄπλαρχηγῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.— Οἱ στρατάρχαι τῶν Τούρκων τοὺς προτείνουσι συνδιαλλαγᾶς.— Βαρυθυμοῦσιν οἱ πρόμαχοι τῶν Ἑλλήνων ἐνεκεν τῆς μεγάλης καὶ ἀπροβλέπτου ἀδρανείας τῆς Πελοποννήσου.— Προσκαλοῦνται εἰς Πρυσὸν τὴν 22 τρ. μ. ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ Πανουργιᾶς πρὸς σύσκεψιν τοῦ πρακτείου.— Ὁ ἐχθρὸς ὑπερισχύει καθ' ὅλην τὴν στερεάν Ἑλλάδα.— Μόνον τὸ Μεσολόγγιον ἀντέχει.— Ἡ θέσις αὐτοῦ ὀδυνηρά.— Τὸ Βασιλάδι, τὸ Ἀνατολικόν, ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου, διὰ θαλάσσης ὑπὸ 16 ἐχθρικῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ στίφη βαρβάρων περιζώνονται.— Μόνη ἡ θαλάσσιος τῶν Ἑλλήνων δύναμις δίδει ἐλπίδα σωτηρίας εἰς τοὺς πολιορκουμένους.— Αὐτὴν μετὰ δακρῶν ἐπικαλοῦνται ἀπὸ Σπέτσας καὶ Ἰδραν οἱ ἐν τέλει τοῦ Μεσολογγίου.

Ἔτος 1824.

Ἰούλιος. Ἀξιομνημόνευτος μάχη τῆς Ἀμπλιανῆς.— Οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων ἐν Ἀμπλιανῇ, τρεῖς ὥρας ἀπεχοσῆ τῶν Σαλῶνων, τὴν 14 Ἰουλίου τ. ε. ὑποδέχονται ὀδυρεῖως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰ βαρβαρικά στίφη.— Τὴν 14

ὄραν τῆς νυκτὸς ρίπτονται ἔξω τῶν χαρακωμάτων ξιφῆρεις.—
Θραύσις τῶν Τούρκων καὶ αἱματοχυσία μεγίστη.— Λάφυρα
ἄπειρα καὶ πολεμφοδία πλείστα θραβεύουσι τοὺς Ἕλληνας.

Ἔτος 1825.

Σεπτέμβριος. Τὸ Μεσολόγγιον σφιγκτὰ πολιορκούμενον, ἐπι-
καλεῖται βοήθειαν.— Φθάνουσι τροφαὶ καὶ πολεμφοδία μὲ τὸ
πλοῖον τοῦ Αλαλεχοῦ.— Οἱ Ἕλληνες ναῦται ἀπειθοῦσι, βιάζουσι
τοὺς ἀντιναύαρχους ἢ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια.— Ἔντρομοὶ οἱ
ἐν Μεσολογγίῳ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἱκετεύουσι νὰ
ἐγκαρτερήσωσιν εἰς τὴν διὰ θαλάσσης πολιορκίαν.— Μένουσι.—
Ζητεῖται ἡ ἀντικατάστασις τῶν δι' ἄλλων πλοίων

Ὀκτώβριος. Νέα ἑλληνικὰ πλοῖα διαδέχονται τὰ πρῶτα ἐν
Μεσολογγίῳ εὐρισκόμενα.— Ἐπιτηροῦσι τὸν τουρκικὸν στολί-
σκον ἐκ Πατρῶν δρμώμενον. — Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ πολιορκού-
μενοὶ ἐνθαρρύνονται καὶ ἀντέχουν.

Ἔτος 1826.

Φεβρουάριος. Οἱ ἐχθροὶ πλημμυροῦσι τὸ Μεσολόγγιον.—
Τὴν 25 πίπτει τὸ Βασιλάδιον.— Τὸ Ἀνατολικὸν κινδυνεύει.

Νοέμβριος. Ἡ φρουρὰ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπικα-
λεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν νήσων Ἰδρας καὶ Σπετσῶν, δι' ἐγ-
γράφου ὑπὸ τὰς 17 τοῦ μηνὸς, πρὸς ἀπελευθέρωσίν της. —
Ἐπιφορτίζει τὸν Μακρυγιάννην νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἀνάγκην
τοῦ φρουρίου πρὸς τοὺς νησιώτας. — Ἀπὸ τὰς προσπαθείας
τούτων κρέματαί τὸ πᾶν.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ.

---

*Ἡρωες ἄνδρες τῆς περιφήμου γῆσου Σπετσῶν, καὶ
τοῦ Γένους μας οἱ ἀνδρειότεροι, χαίρετε!*

1821 Ἀπριλίου 25, Λεβαδία.

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σας, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ἀνδρίας, ἡρωϊσμοῦ, καὶ εἶδομεν νὰ μᾶς γράφετε, ὅπου ἐξεκίνησαν τὰ καράβιά σας διὰ ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἀμέσως ὑψώσαμεν τὰς χεῖράς μας καὶ ἐδοξάσαμεν τὸν Θεὸν διὰ τὸ ξεκίνημα, ἐπειδὴ εἴμεθα ὑπερβέβαιοι ὅτι ἐνῶ νὰ φανοῦν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, θέλουν τοὺς δώσειν μέγαν φόβον καὶ δειλίαν. Ἀπὸ τὰ διωρισμένα ὁποῦ ἦτον νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Εὐριπον, ἀκόμη ἕως τώρα δὲν ἐφάνησαν νὰ ἔλθουν, καὶ ἀποροῦμεν τὴν αἰτίαν. Λοιπὸν σᾶς παρακαλοῦμεν, διὰ ἀγάπην Θεοῦ, νὰ ξεκινήσετε εὐθὺς δύο καράβια νὰ ἔλθουν εἰς Ἀγιαμαρίναν καὶ Στηλίδαν, διὰ νὰ δώσουν χροτόν καὶ τῶν ἀποκλεισμένων Ζητουνιάτων, καὶ νὰ πάρουν καὶ ἓνα κορβέτον τούρκικον, ὁποῦ εἶναι εἰς Στηλίδαν μὲ 35 ἀνθρώπους μόνον, διὰ νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἡ δουλειὰ τοῦ Ζητουνίου· ὁμοίως νὰ προφθάσετε καὶ

εις Κόρινθον καὶ εἰς Εὐριπον τὸ ὀγλιγωρότερον, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ ἀμέσως ὁποῦ νὰ φανοῦν τὰ καράβιά σας εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, θέλουσιν δώσει τὰ ἄρματα χωρὶς νὰ κάμουν καμμιάς λογῆς ἀνθίστασιν. Καὶ αὐθις σᾶς παρακαλοῦμεν τὰ δύο καράβια διὰ τὴν Ἁγιαμαρίναν νὰ προφθάσουν τὸ ὀγλιγωρότερον ταῦτα ἐν τοσοῦτοις, προσμένοντες κάθε νέαν εἰδήσιν ὁποῦ ἔχετε, καὶ μένομεν.

Ὅπως εἰς τοὺς ὀρισμούς σας

Νικόλαος Νάκου.— Ἰωάννης Στάμου Λογοθέτης.— Ἰωάννης Φίλωνος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἑλληνας Σπεισιῶται, χαίρετε.

Γαλαξίδι, 5 Μαΐου, πρωί, 1824.

Οἱ κοινοὶ ἀδελφοὶ τῆς νήσου Ὑδρας μὲ τὸ ὑστερινόν τους φιλογενὲς 22 23 παύσαντος Ἀπριλίου μᾶς βεβαιούσιν τὴν ξεκίνησιν δέκα πλοίων πολεμικῶν ἐδικῶν τους καὶ ἐδικῶν σας διὰ τὸν κόλπον Ναυπάκτου, τὸν ἐδικόν μας, καὶ ἀπὸ αὐτὰ, ἀδελφοί, οὔτε ἐν δὲν ἐφάνη ὄχι μέσα εἰς τὸν κόλπον, ἀλλ' οὔτε ἔξω· καὶ αὕτη ἡ αἰτία, ἀδελφοί, τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐδικῶν σας καραβίων ἤρχισε νὰ ψυχραίνῃ τοὺς στρατιώτας Ῥούμελης καὶ Μορέως, καὶ νὰ βαστᾷ εἰς ἀκινήσιαν ὅλον τὸ Κάρλιλι (α), τὸ ἀναγκαιότατον τῆς Ἑλλάδος μέρος, καὶ οὕτω νὰ

(α) Ὅρα περὶ τῆς ὀνομασίας ταύτης Voyage de la Grèce par Rouqueville, Tome 3. livr. X. ch. IV. σελ. 501 2 édition, Paris 1826· ἰδίως δὲ τοῦ ἡμετέρου ἱ. Ῥ. Παγκαθῆ τὰ Ἑλληνικά, ἀρτίως ἰδόντα τὸ φῶς, Τόμος α. σελ. 670 (ἐν Ἀθήναις 1853) ὅθι ἐπιτυχέστερον ὑποδεικνύται ἡ παραγωγὴ τῆς λέξεως κτλ.

ἔχουν ἐλεύθερον οἱ ἐχθροὶ τὸ πέρασμα κατὰ τοῦ Μορέως. Ἡμεῖς εἴμεθα ὑστερημένοι ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα ἄρματα παρὰ τοῦ πάλαι γνωστοῦ τυράννου μας, καὶ οὕτω δὲν δυνάμεθα χωρὶς τὴν συνδρομὴν σας νὰ κτυπήσωμεν διὰ θαλάσσης τοὺς ἐχθρούς· ὅθεν, ἔνδοξοι ἀδελφοί, ἐὰν δὲν προφθάσετε, ὡς ἄνωθεν, καθὼς ὁ ἐπιφέρων ἀδελφὸς θέλει σᾶς εἶπει εἰς πλάτος, ὄχι μόνον δὲν κινεῖται τὸ Κάρλιλι ὄλον, ἀλλ' ἀναστρέφεται τὸ πᾶν Ῥοῦμελῆς καὶ Μορέως, καὶ ὡς ἄρκετοὶ δὲν σᾶς λέγομεν περισσότερα, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι, ἀφ' οὗ ἐμφανισθῆτε μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Ἰδραίους, νὰ συναγωνισθῶμεν μὲ ἐκείνας τὰς δυνάμεις τῆς θαλάσσης, ὅπου ἔχομεν, ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, ὅπου περιφέρονται εἰς τὰ μέρη μας, κατεναντιούμενα· καὶ ἀναμένοντές σας μὲ ἀνυπομονησίαν, ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπαζόμεθα.

(Τ. Σ.) *Οἱ δέκα Ἐφοροὶ Γαλαξειδίου.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Γενναῖοι ἀδελφοὶ Σπετσιῶται!

(Τ. Σ.) Τῆ 17 Μαΐου 1821 Ἀθήνηθεν.

Ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικὸν σας καὶ μαθόντες τὰς λαμπρὰς εἰδήσεις τῶν Ἑλλήνων, ἐδοξάσαμεν τὴν ἀφατον εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς ἕως τῆς σήμερον ἔχομεν ἀποκλεισμένους τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ Κάστρον, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ὦραν εἰς ὦραν ἀπελπίζονται· αὔριον θέλομεν ἀρχίσει νὰ τοὺς κτυπῶμεν καὶ μὲ τὸ μεγάλο κανόνι, τὸ ὅποιον μᾶς ἔστειλεν ἀπὸ Κόρινθον ὁ Κ. Κωνσταντῆς Μεθενίτης. Ἐλπίζομεν λοιπὸν εἰς τὴν θείαν παντοδυναμίαν, ὅτι τὸ μεγάλο τοῦτο κανόνι, καὶ ἐξαιρέτως ἢ ἔλλειψις τοῦ νεροῦ, θέλει τοὺς φέρει εἰς ταχίστην ἀπελπισίαν.

Σήμερον ἐμάθομεν ἀπὸ Τσίαν καὶ ἀπὸ Κούνδουρα, ὅτι εἰς τὴν Κάρυστον ἐπῆγαν τὰ Ὑδραϊκὰ, καὶ ἀφ' οὗ ἐσαότωσαν καὶ ἠχμαλώτευσαν ἕως πεντακοσίους ἐχθρούς, ὡς γράφουσιν, ἐπῆραν καὶ τὰ κανόνιά των. Εὖγε καὶ ὑπέρευγε, φιλελεύθεροι Ὑδραῖοι, μαζῆ με τοὺς ὀπαδοὺς σας! ἡ εὐγνώμων Ἑλλάς θέλει σᾶς ἀναστήσει ἀνδριάντας, μνημεῖα τῶν ἡρωϊκῶν σας ἀνδραγαθημάτων.

Περὶ τῶν ἐν Εὐρίπῳ βαρβάρων ἐμάθομεν πάλιν ἀπὸ Κούνδουρα, ὅτι τὴν 15 τοῦ τρέχοντος ἐβγῆκαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα, καὶ μετ' αἰσχύνης καὶ φθορᾶς ἐμβῆκαν πάλιν ὀπίσω· ὁ ἐρχομὸς τῶν καραβίων τοὺς ἐπροξένησε μέγαν τρόμον, ὡς ἀκούομεν.

Διὰ τὸ μολύβδι, ὁποῦ μᾶς ἐγράφετε, ἀδελφοί, νὰ σᾶς στείλωμεν, μετὰ λύπης μας σᾶς λέγομεν, ὅτι ἡμεῖς ἐνταῦθα πρὸ ἡμερῶν ἐγυμνώθημεν ἀφ' ὄλα τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἕως τῆς ὥρας οἰκονομούμεθα ὀπωσοῦν με τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζοντες ὁμῶς τὸ κοινὸν χρέος ἡμῶν τοῦ βοηθεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων, ἐκάμαμεν πάντα τρόπον, καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀποστέλλομεν τὸ παρὸν, τὸ ὁποῖον παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε, εἰ καὶ ὀλίγον· ἀντὶ δὲ τῆς τιμῆς του θέλετε μᾶς στείλει μπαροῦτι, ἢ γιουβερτσιλὲ, τῶν ὁποίων ὑστερούμεθα.

Παρακαλοῦμεν νὰ μὴ λείπετε νὰ μᾶς γράφετε ὅσον συχὰ διὰ ὅσα μανθάνετε περὶ Μορέως, ἢ περὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡμεῖς δὲ ἀπ' ἐδῶ θέλομεν ἀκολουθεῖ τὸ αὐτό.

Τὸ μολύβδι εἶναι νέτον ὀκάδες ἑκατόν, παρακαλοῦμεν δὲ, ἐπειδὴ ὑστερούμεθα τούτων, νὰ μᾶς προβλέψετε ἀπὸ ὅσον μπαροῦτι ἠμπορεῖτε, γιουβερτσιλὲ, ἢ τουφεκόπετρας, καὶ σημειώσατέ μας τὴν τιμὴν των, καὶ ἀμέσως θέλομεν σᾶς τὴν ἐμβάσει μετ' εὐχαριστίας.

† ΛΘΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, — Χ. Π. ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἕλληνας Σπετσιῶται

(Τ. Σ.) Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Μαΐου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ κάθε πόλις ἑλληνικὴ ἔχει χρέος ἱερὸν νὰ βοηθῇ τὴν ἄλλην εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ πόλις μας ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ μπαροῦτι, μὲ τὸ νὰ εἶναι πολλὰ ὀλίγον τὸ ὅσον ἐβγαίνει ἐδῶ, διὰ τοῦτο προστρέχομεν εἰς τὴν φιλογενεϊάν σας, στέλνοντες ἐπὶ τούτῳ τὸν παρόντα πρέσβυν μας Κύριον Π. Σκουζέν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον εἶναι δυνατὸν, λαμβάνοντας τὴν τιμὴν τοῦ ἀπὸ τὸν ἴδιον πρέσβυν μας. Ἡ χάρις αὐτὴ θέλει μείνει εἰς τὰς ψυχὰς μας ἀνεξάλειπτος, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη αἰώνιος. Ἐν ταῦτῳ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς σημειώσετε ὅσα νέα ἠξεύρετε, καὶ περιπλέον, ἂν εἶναι ἀληθῆς ἡ εἴσοδος τοῦ Πρίγκιπος Ὑψηλάντη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ Καπεταναῖοι.

Οἱ Βουλευταί.

† ἈΘΗΝΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Χ.— ΠΑΝΑΓΗΣ ΖΑΧΑΡΙΤΕΑΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Τοῖς Προκρίτοις τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὴν ὑμετέραν θεοσεβεστάτην, φιλόχριστον καὶ φιλογενεστάτην ἀντίληψιν ἀπλέτω καὶ ζέοντι πόθῳ ψυχῆς καὶ καρδίας ταπεινῶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐχόμεθα καὶ προσαγορευόμεν.

Οὐδὲν τῶ ὄντι ἀπρονόητον παρὰ τῆς Παντοκρατορικῆς κρυφιομύστου σοφίας καὶ ἀπείρου δυνάμεως τοῦ

Ἐπίστου μένει, ἀλλ' ὡς σοφὸς δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, μόνος Θεὸς πάσης γνώσεως ἐπέκεινα ὢν, τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀνεξιχνιάστῳ αὐτοῦ βουλῇ πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον πάντα οἰκονομῶν, τῇ τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτι ἐνέπνευσεν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις χρόνοις εἰς τὰς θεοφιλεῖς καὶ φιλοχρίστους ὑμῶν ψυχὰς καὶ καρδίας τὸν ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον, καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος πίστεως ἡμῶν καὶ τοῦ ὀρθοδόξου γένους κραταιώσιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, οἱ τὴν ἐσχατιάν τοῦ Ἁγιωμένου ὄρους τοῦ Ἄθω οἰκοῦντες καὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐνασκούμενοι ἀδελφοί, οἱ πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως καταδυναστευόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐχθρῶν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως, ὡς μᾶλλον γειτνιαζόντων καὶ πέριξ ἡμῶν κατοικούντων, καὶ ἐξαιρέτως ἤδη περιορισάντων ἀπανταχόθεν τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον, καὶ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι καθ' ἡμῶν ἐφορμησάντων καὶ τὸν παντελῆ ἀφανισμόν ἐπαπειλούντων (καθὼς θέλει πληροφορηθῆ καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη παρὰ τοῦ γράμματος τοῦ εὐγενοῦς ἀρχοντος Κυρίου Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, τοῦ κατὰ τὴν θεϊαν νεῦσιν ἐνταῦθα εὐρεθέντος, καὶ αὐτοφει βλέποντος καὶ οἰκτείροντος τὴν ἀθλιεστάτην ἔνδειαν τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀπαντήσεως, τῶν ἀπὸ μέρους τῆς Θεσσαλονίκης βαρβαρικῶν ἀσεβῶν λαῶν, καὶ τῶν πέριξ ταύτης, ὡς ἄοπλοι ὄντες ἡμεῖς πρὸς ὀπλισμένους καὶ ὡς κώνωψ λέοντι παραβαλλόμενοι) ἐν δὴ τῇ τοιαύτῃ ἐποχῇ ἐν ὑστερήσει τῶν τοιούτων εὐρισκόμενοι, δεόμεθα θερμῶς καὶ καθικετεύομεν τὴν μετὰ Θεόν χριστιανικωτάτην καὶ φιλευσεβεστάτην ὁμογενῆ καὶ ἀδελφικὴν ὑπεράσπισιν, ἵνα ἐνδείξητε τὴν ἀφειλομένην ἀβραμιαίαν ἡμῶν ἀντίληψιν, ἣν ποτε καὶ ὁ μακαριώτατος ἐκεῖνος Πατριάρχ-

χης Ἀβραάμ, τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς ἐφοπλίσας ὑπὲρ τοῦ ἀδελφίδου αὐτοῦ Λῶτ, καὶ ἐξαποστείλητε ἡμῖν ὅσον τάχος μπαροῦτι ἕως ὀκάδ. 1000, ἑξακοσίας ὀκάδ. φιλόδιὰ τουφέκια καὶ 400 ὀκάδ. διὰ κανόνια· μολύβι, καντάρια 40, ὁμοίως καὶ πέτρας, τουφέκια, καὶ σπαθιά μετὰ τεσσάρων ἀρμαμένων δυνατῶν μὲ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωοτροφίας των, ἵνα δυνηθῶμεν, τῇ θείᾳ ἀντιλήψει ἀντιστηριζόμενοι, καὶ τῇ ὑπερμάχῳ πρεσβείᾳ τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῇ ὑμετέρᾳ συνδρομῇ, διαφυλάξαι τὸν ἀγιώνυμον τοῦτον χῶρον, τὸ μέγα κλέος τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, τὸν σωτήριοιον λιμένα τῶν χριστιανῶν, τὸ καύχημα τοῦ ὀρθοδόξου γένους ἡμῶν, τὰ ἱερά ταῦτα καὶ εὐαγῆ Μοναστήρια, τῶν αἰδίδιμων ἐκείνων ὀρθοδόξων Βασιλέων κτήματα, ἐν οἷς τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερδεδοξασμένον ὄνομα τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος τοῦ ἑνός καὶ μόνου Θεοῦ δοξολογεῖται ἀενάως τε καὶ ἀδιαλείπτως ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ παντός τοῦ χριστωνύμου πληρώματος ἐνισχύσεως, καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ἐκτελουμένης καθ' ἐκάστην ἀναιμάκτου θυσίας ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις. Ναί, δεόμεθα αὐθις, θεοσεβέστατον Σύνταγμα, μὴ ἐγκαταλείψητε τὰ ἱερά ταῦτα σκηνώματα γενέσθαι τῶν ἀσεβῶν παρανάλωμα καὶ ἐξουθένημα, καὶ ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, ὑστερημένους τῆς μετὰ Θεὸν χριστιανικῆς καὶ ταχείας ὑμῶν βοηθείας, ὑπὲρ ὧν ἀπάντων καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς τὸν φιλόφρων καὶ πανάγαθον Θεόν, καὶ πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν κοινὴν ἀπάντων τῶν χριστιανῶν θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν δοξαζομέ-

νοὺς ἐν ἐκάστῳ μοναστηρίῳ Ἁγίους ποιοῦμεν καὶ ποιήσομεν ἰκέσιον δέησιν, ὅπως ἡ παντοδύναμος καὶ ἀπροσμάχητος δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου ποιήσῃ δύναμιν, καὶ ἐνισχύσῃ, ἐνδυναμώσῃ καὶ κρατύνη πᾶσαν τὴν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἐγκάρδιον ἀναζυπύρωσιν, καὶ παρέξῃ τῷ χριστεπωνύμῳ αὐτοῦ πληρώματι τὴν κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἐχθρῶν τῆς ἀμωμῆτου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν τελείαν νίκην, καὶ τὴν ποθουμένην ἀναστήλωσιν τῆς ἐλευθερίας τὰ τῆς νίκης σύμβολα· καὶ οὕτω μὲν εὐχετικῶς καὶ ἰκετικῶς, τὰ δὲ ἔτη ὑμῶν θεόθεν εἶεν ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ, εὐδαίμονα καὶ θεοφιλῆ.

1821 Ἰουνίου 4.

Τῆς Ἰμετέρας θεοσεβεστάτης καὶ θεοστηρίκτου βουλῆς
Εὐχέται πρὸς θεὸν διάπυρο

† Ἀπαντες οἱ τῶν εἰκοσιν εὐαγῶν, βασιλικῶν καὶ πατριαρχικῶν Μοναστηρίων τοῦ ἀγιωνύμου Ὁρους Προστατέμνοι, καὶ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφοί.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπίτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Θεοσεβέστατοι, φιλογενέστατοι ὑπερασπισταὶ τῶν ὁμογενῶν, ὅτε πανυπέριτος Ἀλμυράντης τοῦ Θεσσαλικοῦ, τοῦ Μακεδονικοῦ κόλλου, καὶ οἱ λοιποὶ ἐντιμότατοι καπεταναῖοι καὶ ἀρχηγοὶ τῶν θεοφυλάκων караβίων τοῦ χριστιανικοῦ Γένους καὶ ὀρθοδόξου ἐταιρίας.

Μετὰ τὰς ταπεινὰς πάντων ἡμῶν ἐγκαρδίους καὶ ὀλοφύχους εὐχὰς, εὐλογίας, ἐμφανιζόμενοι διὰ τοῦ παρόντος πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοσεβείαν, δηλοποιοῦμεν ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ἠτοιμάσθημεν διὰ νὰ ἐξαποστείλωμεν ἀδελφούς ἡμῶν μοναστηριακούς ἐπίτηδες διὰ τὴν θεο-

φύλακτον νήσον τῆς Ὑδρας, πρὸς τὴν ἐκεῖ φιλογένειαν καὶ βουλὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, νὰ ταχύνωσι τὴν πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον ἀντίληψιν, συναρῶ γῆν καὶ βοήθειαν μὲ τὰ ἀνήκοντα καὶ χρειώδη εἰς ἀντιπαράταξιν ἐχθρῶν ἀσπόνδων καὶ ἀλλογενῶν, ὅπου περιεκύκλωσαν τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς ὁμογενεῖς ἀδελφοὺς χριστιανοὺς, (καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἐκ τοῦ πρὸς τὴν θεοσύλλεκτον καὶ θεοφύλακτον Καντσελαρίαν τῆς θεοσώστου νήσου Ὑδρας, εὐγενοῦς φίλου καὶ ἀδελφοῦ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν, Κυρίου Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, ὑπερασπιστοῦ τῆς Μακεδονίας, γράμματος). Μαθόντες τὴν αἰσίαν θεόπεμπτον παρουσίαν σας περὶ τὸ Ὅρος, ἐχάρημεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρῶν κοινήν παράκλησιν ἐξετελέσαμεν πρὸς τὴν πανάχραντον Δέσποιναν καὶ κοινήν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν κυρίαν Θεοτόκον, ἀντίληψιν θερμὴν καὶ βοήθειαν εὐχηθέντες διὰ πᾶσαν τὴν ἀδελφικὴν ὑμῶν ἀγάπην. Ἦδη ἐξαποστέλλομεν ἐπίτιδες τὸν παρόντα ἀδελφόν ἡμῶν, τὸν ἐπιφέροντα, διὰ νὰ σᾶς ἀναγγεῖλῃ καὶ πληροφορήσῃ πᾶσαν τὴν αἴτησιν ἡμῶν καὶ ἀνάγκην διὰ ζώσης αὐτοῦ φωνῆς. Περιμένομεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἀδελφικὸν ὑμῶν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὰ θεῖα καὶ σεβαστὰ ἱερὰ Μοναστήρια τοῦ ἁγιωνύμου τούτου Ὅρους εὐλάβειαν, ἀντίληψιν, βοήθειαν καὶ συμμαχίαν τῆς ἀδελφικῆς ὑμῶν ἀγάπης πρὸς ἀπάντησιν τῶν ὡς λεόντων ὠρυομένων κατὰ τοῦ ἁγίου Ὅρους βαρβαρικῶν καὶ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν καὶ γενῶν ἡμεῖς δὲ μένομεν διὰ παντός πρὸς Θεὸν ἰκέται ἐκτενεῖς καὶ πρὸς τὴν κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως, ἐνισχύσεως τῆς ἱεραῆς βουλῆς καὶ χριστιανικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους.

.Υ Π. Διὰ μαπαροῦτι παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθά-
σητε.

1821 Ἰουνίου 4.

Τῆς Ἰμετέρας φιλογενοῦς καὶ χριστωνόμου ἑταιρίας
πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν ἰκέται

† *Ἀπαρτες οἱ τῶν εἴκοσιν ἱερῶν, σεβασμίων, βασιλικῶν
καὶ πατριαρχικῶν Μοναστηρίων καὶ παντὸς τοῦ Ἁγιωνύ-
μου τούτου Ὁροῦς κάτοικοι ἀδελφοὶ πατέρες.*

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Τὴν εὐγενίαν σας Καπετᾶν Κωνσταντῆς Μεθενίτη, σᾶς
προσκυνῶ ἐντίμως καὶ σᾶς χαιρετῶ ἀδελφικῶς (α).*

Εἰς Κόρινθον ἀπὸ Γαλαξείδι, τῇ 3 Ἰουνίου 1824.

Ἀπὸ τὰ μέρη μας νέα ἀξιάκουστα ἔχομεν τὰ ἀκόλουθα.

Προχθὲς τὴν Κυριακὴν, ἀπὸ τὴν μίαν ὥραν τῆς ἡμέ-
ρας ἕως τὴν νύκτα εἰς τὸ βασίλευμα τοῦ φεγκαρίου,
συνεχῶς, ἔγεινεν ἓνας φρικτὸς πόλεμος εἰς τὴν Καστα-
νίαν, ἔξω ἀπὸ τὸ Πατρατσίκιον ἕως μιστῶν ὥραν, μὲ τοὺς
ἐχθροὺς μας. Αὐτοὶ ἦσαν ὑπὲρ τοὺς 700, ὅλοι Ἕλθα-
νῖται, ἔξ ὧν 200 σχεδὸν καθβαλαραῖοι, ἀρχηγὸν δὲ εἶ-
χον τὸν Γελεάμπην. Οἱ ἐδικοί μας ἦσαν ὡς 600· ἀρ-
χηγὸς εἶχον τὸν Καπ. Γκούραν, Νάκον Πανουργιᾶν,
τὸν Καπετάνιον τοῦ Λοιδωρικίου καὶ Μαλανδρίου Δήμον
Σκαλτσᾶν, τὸν Καπ. Χρῆστον Σουλιώτην καὶ τὰ τρία

(α) Ὁ Κ. Μεθενίτης μὲ τὸ πλοῖόν του τεταγμένος ἦτο νὰ
φρουρῇ (ἔρα ἔμπροσθεν Μέρου Β'. Τμήμα Ἐκτον, Τρινήσιος στό-
λος, ἔγγραφον ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1822) ἐντὸς τοῦ μυχοῦ τοῦ
Σαρωνικοῦ κόλπου, ἐποπτεύων τὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου διὰ
θαλάσσης. Πρὸς τοῦτον διευθύνεται ἡ σπουδαία αὕτη ἐκθεσις,
οὗτος δὲ μετσίβασεν αὐτὴν εἰς Ἰδραν, εἰκάζομεν, καὶ ἐκεῖθεν
ἐν ἀντιγράφῳ διευθύνθη πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Ν. Σπετσῶν.

ἀδέλφια Κατσιογιαννόπουλα. Οἱ ἐχθροὶ μας λοιπὸν ἐκί-
νησαν ἀπὸ τὸ Πατρατσίκι, καὶ ἐξαφνα τοὺς ἐπαρρησιά-
σθησαν καὶ τοὺς ἐκλείσαν, πλὴν οἱ ἐδικοὶ μας ἐπολέμη-
σαν ἀνδρειότατα, καὶ ἐφόνευσαν περισσοὺς ἀπὸ τοὺς
ἐχθροὺς μόνου των ἕως 6 ὥρας, καὶ τότε ἐξωθεν ἤλθον
εἰς τοὺς ἐδικούς μας βοηθοὶ ἕως 100 ἄνδρες, ἀρχηγοὺς
ἔχοντες τὸν Λαμπράκη Σουλιώτην καὶ Σιαφάκαν Λοι-
δαρικιώτην, καὶ ἐκτύπησαν ἀπὸ τὰ δύο μέρη τοὺς ἐχ-
θροὺς μας, καὶ ἀπὸ τὸν σκοτωμὸν τὸν πολὺν τοὺς ὑπο-
χρέωσαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Πατρατσίκιον. Ἀπὸ τοὺς
ἐχθροὺς ἐφονεύθησαν περισσότεροι ἀπὸ τοὺς 300 καὶ
ἐλαβώθησαν περισσοί· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδικούς μας ἐσκοτώ-
θησαν 6 καὶ ἐλαβώθησαν 10. Τοῦτος ὁ πόλεμος ἐγει-
νεν ὁμοίος μὲ ἐκεῖνον τῆς Γραβιάς εἰς τὴν φθορὰν τῶν
ἐχθρῶν Ὅμερ-πασσᾶ Βριώνη, ὃ ὁποῖος ἀπ' ἐκεῖ κατέφυ-
γεν εἰς Μπουτουνίτσαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς Δρακοσπηλιὰν,
χωρίον τοῦ Ζητουνίου, ὅπου εὐρίσκεται τὴν σήμερον,
καὶ ἐτοιμάζονται τὰ στρατεύματά μας νὰ τοὺς κτυπή-
σουν. Τὰ τῆς Ναυπάκτου τὰ μανθάνεις ἀπὸ τὰ ἔσωθεν,
ὅπου σήμερον ἐλάβομεν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς σας, καὶ κατὰ
τὴν παραγγελίαν των, ἰδοῦ, μὲ ἐπὶ τούτου ἄνθρωπον
σᾶς τὰ στέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε
διὰ τὴν παραλαβὴν των πρὸς ἡσυχίαν ἐδικὴν μας καὶ
τῶν Καπεταναίων εἰς Ναύπακτον, γράφοντες καὶ ἐμένα
καὶ ἐκεῖνων. Τὸ Κάρελι ἐσηκώθηκε πρὸς τὰς 25 τοῦ
ἤδη ἀπελθόντος Μαΐου· ἔχομεν εἰδήσεις βεβαίας, ὅτι
ἕκαμον καὶ ἔβαλον εἰς ἓνα σφικτὸν τόπον τὸν Ἰσμαήλ
Πασσᾶ Πλιάσαν, ὅπου κατέβαινεν ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς
Ναύπακτον, καὶ τόσον ἀνδρείως τὸν ἐκτύπησεν ὁ Καπ.
Γεωργάκης Βαρνακιώτης καὶ ὁ Καπ. Γριβογιγάκης,
ὅπου ἀπὸ 1000 ἐχθροὺς ὅπου ἦτον, ἔμειναν 50 καὶ
ἔφυγον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐφονεύθησαν· καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς

μας οὔτε ἐφονεύθη, οὔτε ἐλαβώθη κἀνείς. Μὲ τὸν ἐρ-
χομὸν τῶν καραβίων σας συναποστάτησαν οὐ μόνον
οἱ Καραλιῶται, ἀλλὰ καὶ οἱ Γκραβαρίται, Ἀποκουρίται
καὶ Καρπενησιῶται. Διὰ λόγου ἐμάθομεν ὅπου τὸ ἴδιον
ἔκαμον καὶ οἱ Ἀσπροποταμίται καὶ οἱ Μετσοβίται
ἔστειλαμεν διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, καὶ τότε σᾶς εἰδοποι-
οῦμεν καὶ περὶ αὐτῶν. Ὅ,τι γέα ἀξιάκουστα, πιθανὰ καὶ
βέβαια ἔχετε, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἰδεάσετε διὰ Μο-
ρέαν καὶ διὰ ἄλλα μέρη. Ἀνδρίζεσθε, νικᾶτε καὶ ὑγι-
αίνοιτε, καὶ ἄμποτε, θεία βοθηία. Τὸν παρόντα ἐπὶ τού-
του ἄνθρωπόν μας, Σπύρον Καμπίσιον ὀνομαζόμενον,
παρακαλοῦμεν νὰ κάμετε ὅπου νὰ μᾶς τὸν στείλουν
οἱ Περαχωρίται μὲ πλοῖον ἐδικόν των ἐδῶ, διότι ἡμεῖς
δὲν ἔχομεν τὸν τρόπον νὰ τὸν στείλωμεν μὲ ἐδικόν μας
ἐξ αἰτίας ὅπου εἴμεθα διαμοιρασμένοι εἰς διάφορα μέρη
διὰ πολεμικὰς ὑποθέσεις.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός σας

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ

ἸΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΟΤΙΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους καὶ ἄρχοντας
τῆς Νήσου Σπετσῶν.*

Εὐγενεστάτοι καὶ χρησιμώτατοι, οἱ τῷ ὄντι φιλο-
γενεῖς καὶ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ὑπερασπισταὶ καὶ ἀν-
τιλήπτορες προὔχοντες καὶ ἅπας ὁ χριστεπώνυμος λαὸς
τῶν Σπετσῶν, τὴν ὑμετέραν φιλογενῆ καὶ φιλεύσπλαγ-
χον εὐγένειαν ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ ἐπευχόμενοι προσα-
γορεύομεν.

Ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους ἐλευ-
θερίας θέοθεν ἐμπνευσθεῖσα ὑμῖν ἀφορμὴ, καὶ ὁ ὑπὲρ

της απολυτρώσεως της δυστυχούς ἡμῶν Πατρίδος ἐν-
 θερμος ζήλος, καὶ ἡ πρὸς πάντας κοινῶς κοινὴ ὑμῶν
 πρόβλεψις καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐλευθέρως χορηγία
 παρακινουοῦσιν ἡμᾶς τοὺς πρὸς Θεὸν ταπεινοὺς ὑμῶν εὐ-
 χέτας εἰς τὸ νὰ προσδράμωμεν μὲ χρηστὰς ἐλπίδας
 πρὸς τὴν φιλογενῆ καὶ φιλοπάτριδα ὑμῶν εὐγένειαν,
 ἀναφέροντες δεινοπαθῶς τὸν ἐπαπειλοῦντα ἡμῖν κίνδυ-
 νον καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων πρὸς πολεμικὴν παράτα-
 ξιν ἐπιτηδείων ἔλλειψιν, ὅπως χεῖρα βοηθείας ἡμῖν
 ὀρέξαντες, οἰκτῶ φερόμενοι, διαφυλάξωμεν τὸν ἱερόν
 τοῦτον τόπον ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν, καὶ συνα-
 γωνισθῶμεν μὲ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιοῦτητα ὑπὲρ τῆς
 ἀπολυτρώσεως καὶ ἐλευθερίας τῶν ἀδελφῶν μας χρι-
 στιανῶν. Ἄπαντα ἡμεῖς τὰ ἐνταῦθα εἴκοσιν ἱερὰ Μονα-
 στήρια, ἀφ' ἧς ὥρας ἠκούσαμεν τὰ χαροποιὰ τῆς κοι-
 νῆς ἐλευθερίας μηνύματα, καὶ εἶδομεν τὰ κατ' ἀρχὰς
 φανέντα εἰς τὰ ἐνταῦθα περιπλεόμενα ὑμέτερα τῆς ἐλευ-
 θερίας καράβια, ἅπαντες ὡς φιλογενεῖς Ἕλληνας ἐνε-
 πλήσθημεν ἀπὸ ἐνθεον ἐνθουσιασμῶν, καὶ κοντὰ εἰς τὰς
 πρὸς Θεόν, τὸν παιδεύοντα καὶ πάλιν ἰώμενον, ὀφειλο-
 μένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν φωνὰς καὶ κοινὰς δεήσεις
 καὶ ὀλονυκτίους ἀγρυπνίας, ἐκινήσαμεν σώματα καὶ
 ὄπλα διὰ νὰ φυλάξωμεν τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον ἀπὸ τὰς
 ἐπιδρομὰς τῶν ἐναντίων· πρὸς τούτοις νὰ βοηθήσωμεν,
 εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς περίξ ἐγχωρίους χριστιανοὺς ἀδελ-
 φούς μας, ἀφανιζομένους ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ζητή-
 σαντας βοήθειαν, καὶ μ' ὄλον ὅτι δὲν εἶχομεν τὰ πρὸς
 πόλεμον ἀρκοῦντα, ἐπεβρίψαμεν ὅμως ἑαυτοὺς εἰς τὴν
 θείαν πρόνοιαν. Ὁ ἐνταῦθα παρὰ τῆς κοινότητος τῆς
 ἐλευθερίας ἀποσταλεὶς εὐγενέστατος Κύριος Μανουὴλ
 ὄχι ὀλίγον θάρρος καὶ μεγαλοψυχίαν ἐνέπνευσεν εἰς
 τὰς καρδίας ἡμῶν, πληροφορῶν ἡμῖν τὴν φιλελεύθε-

ρον τῶν γενναίων Σπετσιοτῶν διάθεσιν καὶ τὴν πρὸς πάντας μεγαλόδωρον χορηγίαν αὐτῶν καὶ βοήθειαν, καὶ ὅτι εἰκοσιτέσσαρα αὐτῶν καράβια εἶχον ἑτοιμα, τὰ μὲν εἴκοσι κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης νὰ πέμψωσι, τὰ δὲ τέσσαρα πρὸς φύλαξιν τοῦ ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ τῶν πέριξ χριστιανῶν· καὶ οὕτω συναθροίσας τοὺς ἐνταῦθα καὶ τοὺς πέριξ ἐγγχωρίους χριστιανοὺς, ἐκίνησε μὲ μεγαλοψυχίαν καὶ γενναϊότητα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, εἰς τὸ στράτευμα τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν παρ' ἡμῶν ὄπλα, μπαροῦτι καὶ ἄλλα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ εὐγενιά του προχωρεῖ κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τοῦ ἁγίου Θεοῦ εὐδοκοῦντος, καὶ ὁ τόπος ἔμεινεν ἐνταῦθα εἰς μεγαλωτάτην ἔνδειαν ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, ἀνθρώπους, δηλονότι, μπαροῦτι, βόλια καὶ ἄλλα, κοντὰ εἰς τὰ ὅποια ὀλιγοστεύει καὶ ἡ ζωοτροφία μας, ἥδη εὐρισκόμεθα εἰς μεγαλώτατον καὶ προφανῆ κίνδυνον ἀπὸ τοὺς ἐν Καββάλα, Δράμαν καὶ τοὺς πέριξ κατοικοῦντας ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, οἵτινες βλέποντες ἡμᾶς πάντοτε μὲ ἐχθρικὸν ὄμμα καὶ τρέφοντες καθ' ἡμῶν ὀλεθριωτάτους σκοποῦς, πάσχουσι παντοιοτρόπως νὰ ὀρμήσωσιν ἐδῶ, καὶ νὰ ἀφανίσωσι τὰ ἱερά Μοναστήρια· μάλιστα ἥδη ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἐτοιμάζουσι καθ' ἡμῶν δύο καράβια καὶ ἄλλα πλοῖα, τὸ ὅποῖον ὄχι ὀλίγον φόβον καὶ ἀπορίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πλεόν διὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων ὑστέρησιν καὶ ἔλλειψιν, διὰ τὰ ὅποια προβλέψαντες, ἀπεστείλαμεν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ αὐτόθι τὸν πανοσιολογιώτατον κύριον Γρηγόριον Γρηγοριάδην, διὰ νὰ διηγηθῇ ὑμῖν τὰ καθ' ἡμῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑμετέραν βοήθειαν καὶ προστασίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν φύλαξιν τοῦ τόπου. Μὴ λαβόντες ὁμῶς μέχρι τοῦδε πληροφορίαν τινὰ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἀφίξεώς του, καὶ ὑπὸ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης βιαζόμενοι, ὡς μὴ

συγχωροῦντος τοῦ καιροῦ πλείονα ἀργοπορίαν, πέμ-
πομεν ἐπίτηδες καὶ τοὺς παρόντας ἐν κυρίῳ ἀδελφοὺς
ἡμῶν, τὸν τε πανοσιώτατον ἐκ τῆς μεγίστης Λαύρας
κύριον Θεόκλητον, καὶ Ὅσιεξοχώτατον ἐκ τῆς σεβα-
σμίας Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου κύριον Κοσμᾶν, διὰ νὰ
ἀναγγεῖλωσιν ὑμῖν τὸν ἐπαπειλοῦντα ἡμᾶς κίνδυνον,
καὶ νὰ κινήσωσι τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν ὑμῶν
καὶ δυνατὴν βοήθειαν, οὗς καὶ συνιστῶντες τῇ φιλο-
γενεῖ ὑμῶν προστασίᾳ, παρακαλοῦμεν θερμῶς καὶ δεό-
μεθα, καὶ ἀπὸ καταδύνου ψυχῆς καθικετεύομεν, ὅ-
πως ὑποδεξάμενοι αὐτοὺς εὐμενῶς, δώσητε ἡμῖν χεῖρα
βοηθείας, ἐπιλαμβανόμενοι ὡς φιλογενεῖς Ἑλληνας
τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ ἀνάγκης, τόσον πρὸς κα-
ράβια, ὅσον καὶ ἀπὸ μπαροῦτι, βόλια καὶ ἄλλα, ὅσα
διὰ ζώσης φωνῆς ἀναφέρωσιν ἐκτικῶς οἱ εἰρημένοι συν-
αδελφοί μας, ὅπως καὶ τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον νὰ
διαφυλάξωμεν, καὶ τοὺς ἔξω πολεμοῦντας ἀδελφοὺς
μας, ζητοῦντας παρ' ἡμῶν τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα,
νὰ προφθάσωμεν.

Οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου Κασσάνδρας καὶ οἱ τῆς
Σκιᾶς, ἢ τῆς Συκιᾶς, καθοπλισθέντες προχωροῦσιν εἰς
τὸ μέρος τῆς Θεσσαλονίκης νικηταί, ὡς ἐμάθομεν. Οἱ
ἡμέτεροι ἐκίνησαν μὲ ὄρμην καὶ ἀνδρίαν πρὸς τὸ μέρος
τοῦ Σταυροῦ λεγομένου χωρίου, καὶ πολεμοῦσι μὲ τοὺς
ἐκεῖ συναχθέντας Ἀγαρηνοὺς· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ πρὸς τὸ
μέρος ἐκεῖνο ἔμαθον ὅτι ἔρχεται Πασσιᾶς μὲ πλῆθος
ἐχθρῶν, ἀπέστειλαν ζητοῦντες παρ' ἡμῶν καὶ ἄλλα
μπαροῦτι καὶ βόλια, καὶ ἄλλα πρὸς πολεμικὴν παρά-
ταξιν ἐπιτήδεια· ἡμεῖς δὲ ὑστερούμενοι τούτων, ὡς εἴ-
πομεν, ἐπιβρίπτομεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν δυνατὴν ὑμῶν
προστασίαν καὶ ἀντίληψιν, καὶ δεόμεθα εἰς τὸ νὰ εἰσα-
κουσθῶμεν, ὅπου καὶ αὐτοὺς νὰ προφθάσωμεν εἰς τὸ

νὰ ἀποδιώξουν ἐκεῖθεν τοὺς ἐχθροὺς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ
 τιμίου Σταυροῦ, καὶ τὰ ἱερὰ Μοναστήρια νὰ διαφυλάξω-
 μεν, καθότι κοντὰ εἰς τὴν μεγαλοφυχίαν καὶ γενναιοῦτητα
 εἶναι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτήδεια ἀναγκαϊότατα,
 καὶ σχεδὸν χωρὶς τούτων οὐδὲν κατορθοῦται. Βοηθή-
 σατε τοῖνυν ἡμῖν καὶ τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ᾧ φιλευσε-
 βέστατοι ἀδελφοὶ καὶ τῷ ὄντι φιλογενεῖς Ἕλληνες,
 καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ἕνα σκοπὸν ἔχοντες,
 δεῖξατε σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ὅτι κινδυνεύομεν ἡμεῖς
 τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν χριστιανοί· φανῆτε προστάται
 καὶ ἀντιλήπτορες τῶν ἱερῶν καταγωγίων, ὡς ἔξαρχοι
 τῆς ἐλευθερίας καὶ λυτρωταὶ τοῦ Γένους καὶ τῆς δυστυ-
 χοῦς πατρίδος· μὴ παρίδῃτε ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ τὰ
 ἱερὰ Μοναστήρια ἐπειγόμενα εἰς ἀφανισμόν· προφθάσα-
 τε μὲ τὴν μεγαλόδωρον καὶ δραστικωτάτην ὑμῶν βοή-
 θειαν, ἵνα μὴ τὰ ἱερὰ καὶ ἅγια ὑπὸ τῶν ἐναγῶν καὶ βε-
 βήλων καταπατηθῶσι καὶ ὑβρισθῶσι· μὴ παραβλέψητε,
 δι' ἀγάπην Θεοῦ, τὴν θερμοτάτην ἡμῶν δέησιν, καθότι
 εἰς τὸ ἔλεος ὑμῶν μετὰ Θεοῦ ἐλπίζομεν· εἰς τὴν εὐ-
 σπλαγχνίαν ὑμῶν ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτομεν, ἀπὸ ὑμᾶς μό-
 νον τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ἱερῶν τούτων Μοναστηρίων
 περιμένομεν, καὶ τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν καὶ τῆς
 γλυκυτάτης πατρίδος· ὀφείλουσι γὰρ οἱ δυνατοὶ τὰ
 ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, κατὰ τὸν θεῖον
 Ἀπόστολον. Καὶ πάντως διὰ τὸν ἔνθεον ζῆλον, τὸν ὁποῖον
 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους καὶ τῆς πατρίδος ὡς
 φιλοπάτριδες ἐδείξατε, καὶ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ταύτην
 εὐεργεσίαν καὶ εὐμενῆ ὑμῶν διάθεσιν, χαρίσοι ὑμῖν ὁ
 Κύριος πάντα τὰ σωτηριώδη ἀγαθὰ καὶ ἐφετὰ καταθύ-
 μια, τὴν νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὸν τέλειον ἀφανισμόν
 τοῦ τυραννικοῦ κράτους, τὴν ἔλεαν υθερίτης πατρίδος,
 καὶ δι' ὑμῶν νὰ λάμψῃ τὸ κλέος καὶ ἡ δόξα τῶν εὐσε-

βῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς κοινῆς ἡμῶν προστάτιδος κυρίας Θεοτόκου, καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ τούτῳ Ὁρει λαμψάντων. Ἀμήν.

Ταῦτα μὲν εὐχετικῶς ἅμα καὶ ἱκετικῶς, τὰ δὲ θεοδώρητα ὑμῶν καὶ εὐγενῆ ἔτη εἴησαν ὅ,τι πλείεστα, πανευδαίμονα καὶ σωτηριωδέστατα.

Θέλει σᾶς ἐμφανισθῆ καὶ ἐν κοινοσφράγιστον καὶ ὑπογεγραμμένον Μπεάζιον, ἀντὶ μετρητῶν τῆς κατεπειγούσης ἡμῶν ἀνάγκης καὶ χρείας.

Ἐπειδὴ ἐξαίφνης παρ' ἐλπίδα ἠκολούθησε μία ἀσθένεια φυσικὴ εἰς τὸν Ὁσιεξοχώτατον κύριον Κοσμᾶν Βατοπαιδινόν, ἀντ' αὐτοῦ ἐψηφίσθη ὁ πανοσιολογιώτατος προηγούμενος τῆς σεβασμίας Μονῆς Ξηροποτάμου κύριος Ἰωσήφ.

Τῆς πανευγενεστάτης καὶ φιλοπάτριδος ὑμῶν Ἀδελφότητος ταπεινοὶ καὶ διάπυροι πρὸς Θεὸν εὐχέται.

1821 Ἰουνίου ιδ'.

(Τ. Σ.) Ἀπαντες οἱ τῆς ἱερᾶς Συνάξεως τῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους κοινότητος προϊστάμενοι.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Περιπόθητοί μοι καὶ ἀνδρειότατοι πλοίαρχοι τῶν ἐλληρικῶν караβίων, χαίρετε.

Ῥηγάσσα, 15 Ἰουνίου 1821.

Εἶναι ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας ἀφ' οὗ ἀπέρασα ἐδῶ εἰς τὸ Σουλι· εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἔλειψα νὰ ἐξακολουθῶ ἀκουράστως τὸ ἀπαραίτητον χρέος μου διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους μας, καὶ μ' ὄλον ὅτι τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα πανταχόθεν μᾶς περιεκύκλωσαν, πλὴν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη μὲ ἀφανισμόν καὶ ἐντροπὴν ἀπὸ τὰ Σουλιώτικα καὶ γειτονικὰ τοῦ Γένους

μας ἄρματα ἐδιώχθησαν. Ἡ στενὴ ὁμως πολιορκία τοῦ Ἄλῃ-πασσᾶ μᾶς ἔκαμε νὰ ὑστερώμεθα κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ πολεμικὰ ἀναγκαῖα. Τούτου ἕνεκα πέμπω ἐπίτηδες τὸν παρόντα ἀξιωματικόν, κύριον Δημήτριον Ῥοκᾶν, νέον φιλογενέστατον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖτε, χωρὶς ὑποψίαν, νὰ δώσετε πίστιν εἰς ὅσα εἶναι διωρισμένος νὰ σᾶς εἶπῃ στοματικῶς· πρὸ πάντων δὲ σᾶς λέγω τὸ μόνον οὐσιωδέστερον, ὅτι ἡ μόνη ἀσφαλὴς καὶ ὀγλίγυρος τῆς Ἑλλάδος σωτηρία εἶναι τὸ νὰ δράμετε ἐδῶ τάχιστα τὸ ἐλάχιστον ὀκτῶ ἢ δέκα καράβια εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἡπείρου, νὰ κατακαύσετε τὰ εἰς Σύβοτα εὐρισκόμενα ὀθωμανικὰ καράβια, τὰ ὁποῖα τρέμουν καὶ καθ' ἡμέραν προσμένουν ὡς ὁ κατάδικος τὸ τέλος τῆς ζωῆς των. Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ἀναμεξὺ ἐγὼ μετὰ τῶν Σουλιωτῶν καὶ λοιπῶν Ἡπειρωτῶν θέλει πολιορκήσομεν τὴν Πάργαν καὶ Πρέβεζαν, θέλει καθυποτάξομεν τὴν Ἡπειρον, καὶ ἀκολούθως θέλει ἐμφυχωθῆ ὅλη ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἔλλειψις τῶν καραβίων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων μὲ ἐκατάστησεν ἀδύνατον τὸ νὰ ἐκτελέσω μέχρι τῆς σήμερον τὰ ὅσα ἡ περίστασις ἀπαιτοῦσε διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον· ἔθεν σᾶς ὀρκίζω εἰς τὸ ὄνομα τῆς σεβασμίας καὶ γλυκυτάτης πατρίδος, ὅτι νὰ φθάσετε ὅσον τάχιστα, καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπὸ ἀναγκαῖα, διὰ νὰ στερεώσωμεν τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ μὴ μᾶς γεννηθῆ ἔπειτα κἀνὲν ἐναντίον καὶ δυσκολοθεράπευτον. Πάλιν λέγω, ὅτι ὁ παρὼν διὰ ζωῆς φωνῆς θέλει σᾶς πληροφρήσει τὰ πάντα, καὶ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀδελφότητα μένω.

Τῆς ὑμετέρας εὐγενίας δοῦλος ταπεινὸς καὶ ἀδελφός
ΧΡΙΣΤÓΦΟΡΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δῆμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Ἑλληνας τῆς κοινότητος
Σπετσῶν, χαίρετε!

Χεiri Θεοῦ πολλοὺς ἐχθροὺς κατετροπώσαμεν μέχρι τοῦδε, καὶ πολλὰ ἐχθρικά χωρία κατεκαύσαμεν. Ἡ ὁρμή τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀκράτητος· προὔχώρησεν ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τεῖχη τῆς Θεσσαλονίκης, πλὴν ἂν καὶ ὁρμή εἶναι τοσαύτη, καὶ προὔχώρησε τόσον, ἢ ἔλλειψις τῆς μπαρούτης ὅμως εἶναι τὸ μόνον μέσον νὰ ἐμποδίσῃ καὶ τὴν ὁρμὴν ταύτην καὶ τὴν προθυμίαν, καὶ πᾶν ἄλλο συμφέρον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς χριστιανούς, ἐπειδὴ καὶ ὅσην ἂν εἴχομεν μέχρι τοῦδε, διὰ τὰς πολλὰς μας ἐκστρατείας, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐδῶ εἰς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς ἀδελφούς, καὶ ὡς περιωρισμένοι πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, τὸ κατεξωδεδύσαμεν σχεδόν. Ὅθεν καὶ στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρὸν μας κύριον Ἰωάννην Γκουτσιᾶν, τὸν Κασσανδρινόν, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, κάμνοντες κάθε τρόπον, ἢ ἐξ ἰδίων σας ἢ ἀπ' ἄλλο μέρος νὰ μᾶς στείλετε δι' αὐτοῦ χιλίας ὀκάδας μπαρούτι τοῦ τουφεκίου, παρ' οὗ θέλετε λάβει καὶ τὴν τιμὴν. Τοῦτο, φίλοι τοῦ γένους Ἑλληνας, ὡς φιλάδελφοι συνδράμετε ὅσον τάχιστα μὲ τὸν προειρημένον, διὰ νὰ μὴ μᾶς προξενηθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ἀνέλπιστός τις δειλία, καὶ ἐπομένως μείνῃ τὸ πρᾶγμα, ὃ μὴ γένοιτο, ὀπίσω καὶ ἀντι ὠφελείας προξενήσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας βλάβην. Διὰ τοῦτο καὶ μὴν παραβλέψετε τὴν αἴτησίν μας, ὡς τὸ μόνον μέσον βοηθητικὸν τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς δυνάμεως ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ ὀγλιγωρότερον προβλέψατέ μας μ' αὐτὴν, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ προχωρήσωμεν καὶ περαιτέρω εἰς καταδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἰδεάσατέ μας ὅτι νέον καὶ ἂν ἔχετε τῶν ἐλληνικῶν κατορθωμάτων· πολλάκις ἐγράψαμεν τοῦ Κυρίου

Γιακουμάκη, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σας περὶ τῶν ἀναγκαίων παραβίων εἰς καταδρομὴν τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ μᾶς ἀπεκρίθησαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον, ἕως οὗ νὰ κατανικήσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον· πλὴν καὶ περὶ τούτου παρακαλοῦμεν νὰ φροντίσετε ἢ φιλογενεῖά σας, διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε ὅσον τάχιστα, διότι ἡμεῖς φθάσαντες σχεδὸν καὶ ἕως εἰς αὐτὰ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ τείχη, δὲν εἴμεθα μῆτε διὰ τὰ ἔμπροσθεν, μῆτε διὰ τὰ ὀπίσθεν. Ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ θαλάσσιος δύναμις, καὶ περὶ αὐτῆς φροντίσατε, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς ἀδελφούς μας, ὅπου κατασφάττονται καθ' ἐκάστην ἀσπλάγχχνως. Μένομεν.

1821 Ἰουνίου 16. Πολυγ.

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς Μακεδονίας

ΕΜΜΑΝΟΥΪΛ ΠΑΠΑΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Φιλογεστάτοι Προῦχοντες καὶ ἀδελφοὶ Σπετιοῦται,
χαίρετε!*

Ὁ ἐπιφέρων τὸ παρὸν μου συμπατριώτης σας θέλει σᾶς διηγῆθαι τὰ περὶ ἐμοῦ ἐκ στόματος. Σᾶς δίδω τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις, ὅτι εἰς τοῦτα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐπροχώρησαν τὰ ἑλληνικά μας στρατεύματα, καὶ γιγαντιαίοις βήμασιν ὑπερπηδοῦν τὰ ὄρη σφάζοντες καὶ καταδιώκοντες τὸν ἐχθρόν. Πανταχόθεν ἔχω εἰδήσεις τῶν Καπεταναίων, καὶ ὄλο χαροποιὰς εἰδήσεις διαλαμβάνουσιν. Οἱ γενναῖοι Καπεταναῖοι τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀκαρνανίας ἐνωθέντες μὲ τοὺς ἥρωας συναδελφούς μας Σουλιώτας, καὶ διαιρέσαντες τὰ στρατεύματά τους εἰς τέσσαρας κολλώνας, ἐπροχώρησαν μέχρι τῶν Ἰωαννίνων, δύο ὥρας ἀπέναντι, σφαλῆσαντες

ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τὰ ἐχθρικά στρατεύματα, συνιστάμενα ἀπὸ 15 χιλιάδες Τούρκους, τὰ δὲ ἐδικὰ μας ἀπὸ 18, καὶ εἰς τόσον τρόπον ἔφεραν τοὺς τυράννους, ὥστε δὲν τολμοῦν νὰ δείξουν τὰ μοῦτρά των. Ἐκεῖ λοιπὸν θέλει γίνῃ ἡ φοβερὰ καὶ κρίσιμος μάχη, τὴν ὁποίαν ἂν κερδήσωμεν, ἐλευθερόνεται ὅλη ἡ Ῥούμελη καὶ διαλύονται καὶ ἀφανίζονται ὅλα τὰ ἐπίλοιπα μέλη καὶ πτέρυγες τῶν ἐχθρῶν. Θεῖα χεὶρ εἶναι τῷ ὄντι εἰς τοῦτον τὸν θεῖον ἀγῶνά μας, ἐπειδὴ καὶ ἕως τώρα βλέπομεν ὅτι ἡ τροπαιοφόρος σημαία μας καὶ ὁ τίμιος Σταυρὸς προπορεύεται, καὶ ἀφανίζεται ἡ δύναμις τῶν τυράννων. Τὸ μόνον σφάλμα, ὅπου ἠκολούθησεν ἐξ ἀρχῆς, ἀμελήθη ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπὸ ναυτικὴν βοήθειαν, καὶ ἂν ἤθελαν φανῆ μόνον δέκα καράβια σας εἰς ἐκεῖνα τὰ νερὰ τῆς Πρεβέζης, ἠθέλετε κατορθώσει μεγάλα πράγματα, καὶ πῶς ἕως τώρα δὲν τὸ ἀκολουθήσατε, ἀδελφοί, εἶναι μεγάλη ἀπορία. Ὅλοι οἱ ἀδελφοί μας αὐτὸ μὲ γράφουν καὶ παρακαλοῦν θερμῶς διὰ νὰ φανῆ ἡ ἐλληνικὴ σημαία σας, καὶ μὲ τὴν μόνην θεωρίαν τῆς θέλουν ἀπονεκρωθῆ οἱ ἐχθροί. Ὁ ἐκεῖ τυραννικὸς στόλος εἶναι ξετσορμάδος καὶ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ Μούρτου καὶ ἐπῆγεν εἰς Ἄγιονησι, ἔξω ἀπὸ ταῖς Γουμενίτσαις· οἱ ναῦται, Φράγχοι καὶ Ῥωμαῖοι οἱ περισσότεροι, ἔφυγον, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦλθον καὶ ἐδῶ καὶ μὲ διηγοῦνται, ὅτι ὅταν φανοῦν τὰ τροπαιοφόρα πλοῖά σας, εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ ἀντιπαραταχθοῦν οἱ ἐχθροὶ εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἔχουν σκοπὸν ἢ νὰ ἀφήσουν τὴν φλότταν ἔρημον καὶ νὰ φύγουν, ἢ νὰ τὴν καύσουν μόνοι των. Ὅθεν, ἀδελφοί, μὴν ἀργῆτε, ἀλλὰ δράμετε εἰς βοήθειαν τῆς πατρίδος, καὶ ἡ νίκη εἶναι ἀφευκτος, διὰ νὰ ἀπολαύσετε καὶ τοὺς στεφάνους τῆς εὐκλείας καὶ δόξης. Περνώντας ἀπ' ἐδῶ, σὰς ἔχω κρέα-

τα αρκετὰ ἔτοιμα, καὶ ὅ,τι ἤμπορέσω καὶ ἀπὸ ψωμί νὰ οἰκονομήσω, δὲν θέλω λείψει. Ἡ Πατρίς λοιπὸν σὰς προσκαλεῖ δακρυβρόουσα, καὶ ὡς γνήσια τέκνα τῆς, ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἐδείχθητε, δράμετε ὅσον τάχιστα πρὸς βοήθειάν τῆς. Στείλατε τὸ αὐτὸ γράμμα μου καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς Ὑδραίους.

Ὅμοίως καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος προχωροῦν οἱ ἐδικοί μας ἐξαίρετα· τὰ Ἄγραφα ἔλαβον τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Καπετὰν Μπαζιτέκη, ὅπου πρῶην εἶχε χαλασθῆ, τῶρα ἐπανέλαβε τὰς δυνάμεις του, ὁμοίως καὶ κάποιος Καπ. Τάσος. Καὶ τούτην τὴν στιγμήν μὲ ἦλθεν εἶδησις ἀπὸ Καρπενήσι καὶ Πατρατσίκι, ὅτι νὰ ἐχάλασαν τὸν Δράμα Πασσᾶν ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ μόλις ἐγλύτωσε μὲ 130 ἀνθρώπους· ἡ Βεῤῥοῖα ἐσηκώθη ὅλη, ὁμοίως καὶ τοῦ Βώλου τὰ χωρία καὶ ἡ Μακρυνίτσα ἐξαναδυνάμωσαν καὶ ἐπροχώρησαν οἱ ῥηθέντες δύο καπεταναῖοι, μάλιστα ὁ δεύτερος μὲ τοὺς Βεῤῥοιώτας ἕως εἰς Τούρναβον, κοντὰ εἰς τὴν Λάρισσαν· καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην σας.

Μεσολόγγι, τῆ 14 Ἰουλίου 1821.

Ὁ ἀδελφός σας

ἮΒΟΣ ΡΗΓΑ, Θετταλὸς ἐξ Ἀμπελακίων.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι καὶ ἐνθερμοὶ ζηλωταὶ τῆς ἐλευθερίας,
Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν, ἀδελφικῶς
καὶ ἐκ ψυχῆς ἀσπάζομαι σας.

Τῆ 30 Ἰουλίου 1821, Ῥηνιάσσα.

Πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ σὰς γράψω, καὶ νὰ σὰς ἀποδώσω τὰς τε προσωπικὰς μου καὶ τὰς ἐκ μέρους τῆς πατρίδος εὐχαριστήσεις καὶ τὰ ἐγκώμια, τὰ ὅποια

σας ἀνήκουν, μ' ὄλον ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἰκανὸς νὰ σὰς ἐγκωμιάσω ἀναλόγως μὲ τὴν προθυμίαν καὶ διάπυρον ζῆλον, τὸν ὅποιον ἐδείξατε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὰ κατορθώματά σας, καὶ τὰ τρόπαια ὅπου ἐστήσατε κατὰ τῶν τυράννων, πλὴν τὸ μακρυνὸν διάστημα τοῦ τόπου, καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ὀρίζοντος, εἰς τὸν ὅποιον εὐρισκόμην, δὲν μοὶ τὸ ἐσυγχώρησαν μέχρι τοῦδε· μάλιστα δὲ καὶ ἀφοῦ ἔλαβον τὸ σεβαστὸν μοι γράμμα σας, τὸ ὅποιον ἀφ' οὗ μοι εὐηγγελίσαστο τὸ εὖ τῆς εὐκταίας μοι υγιείας σας καὶ τὰ ὀρθά σας περὶ πατρίδος φρονήματα, μὲ ἔχαροποίησε μὲγάλως, μ' ὄλον τοῦτο οἱ περισπασμοὶ τῶν ἐθνικῶν ὑπουργημάτων δὲν μοι ἔδωκαν καιρὸν διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου καὶ νὰ σὰς ἀποκριθῶ εὐθὺς, ἐπειδὴ, καθ' ὃν καιρὸν μοι ἐνεχειρίσθη τὸ γράμμα σας, εὐρισκόμην εἰς πολιορκίαν τῆς Πάργας, ἀλλ' ἐπέστρεψα ἄπρακτος ἐκεῖθεν, ὡσάν ὅπου οἱ ἐχθροὶ δεκαπλάσιοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, μᾶς περιεκύκλωσαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν εἶχομεν οὐδεμίαν διὰ θαλάσσης δύναμιν, καθὼς σὰς εἶναι γνωστὸν. Καὶ μ' ὄλον τοῦτο μὲ τοὺς ἀπτοήτους Σουλιώτας, οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν ὄλως διόλου τὸ πάθος τῆς δειλίας, ἐκάμαμεν τὴν ὀπισθοδρόμησιν μὲ μικρὰν ζημίαν ἐδικὴν μας, καὶ μὲ μεγάλην τῶν ἐχθρῶν· ἐπειδὴ ἀπὸ μὲν τὰ ἀθάνατα σώματα τῶν Ἑλλήνων ἔπεσαν μόνον δύο, καὶ μᾶς ἐπληγώθησαν καὶ τέσσαρες, ἐκτὸς μερικῶν Παργείων, οἱ ὅποιοι διὰ παρακοῆς καὶ ἀνοησίας των, μὴ ἀκολουθήσαντες τὸν ἐπίλοιπον στρατὸν, ἀπεκλείσθησαν εἰς ἓνα μέρος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ μ' ὄλον τοῦτο οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπεσώθησαν, καὶ 15 ἠχμαλωτίσθησαν καὶ ἕξ ἐφονεύθησαν· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθρούς ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα, καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι τόσοι. Ταῦτα ὡς ἐν παρεχβάσει

ἔγραψα διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσω πόσον εἶναι ἀναγκαῖα ἐδῶ ἡ ναυτική δύναμις, ὡσὰν ὁποῦ τοιαύτας καὶ ἄλλας εἰδήσεις τὰς μαθάνετε ἀπὸ τὸν ἐπίτηδες αὐτοῦ ἀποσελλόμενον εὐγενῆ καὶ τίμιον ἀδελφόν, κύριον Γεώργιον Λουρόπουλον, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς λόγους θέλετε δώσει πληρεστάτην ἐμπιστοσύνην. Εἶπον, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἐδῶ ἡ ναυτική δύναμις, διότι πρῶτον, ἡ μεγαλειότερα καὶ καλλιωτέρα δύναμις τοῦ ἐχθροῦ εὐρίσκεται ἐδῶ· δεύτερον, οἱ τόποι τοὺς ὁποίους ἔχομεν σκοπὸν διὰ νὰ κτυπήσωμεν, εἶναι παραθαλάσσιοι· τρίτον δὲ καὶ ἐπικινδυνωδέστερον διὰ τὸ γένος εἶναι τὸ ἐξῆς· οἱ συμμαχοῦντες μὲ ἡμᾶς Τοῦρκοι Ἀληπασιαλίδες μᾶς ἀναγκάζουν νὰ στρέψωμεν τὰ ἄρματα μας ἐναντίον τῶν πολιορκούντων τὰ Ἰωάννινα, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν τὸν Ἀληπασιᾶν τοῦτο πάσχομεν ὅσον τὸ δυνατόν ἐν ὧ νὰ λάβωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας Πιρέβεζαν καὶ Πάργαν, ἐπειδὴ παλαιὸς ἐχθρὸς δυσκόλως γίνεται φίλος καινούριος. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως ἀναγκαζόμεθα νὰ κολακεύσωμεν τὸν σύμμαχον Τοῦρκον, τὸν ὁποῖον, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μας παραθαλάσσια μέρη, ἂν λάβῃ ἔκθασιν καὶ ἀκολουθήσῃ ὁ εἰρημένος αὐθέντης τὰς ὑποσχέσεις του, χαρὰ εἰς ἡμᾶς· ἂν ὅμως πάρῃ τὸν συνειθισμένον του δρόμον, τότε θέλει κτυπηθῶμεν μὲ αὐτοὺς δυνατώτατα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν, παρακαλῶ, ταχύνετε τὸ στάλισμον τῶν караβίων εἰς τὰ ἐδῶ, ὁποῦ κρέμαται ἡ ἀκίνδυνος σωτηρία τῆς Ἑλλάδος. Εἶδον εἰς τὸ γράμμα σας νὰ μοὶ ἀποδίδητε ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὴν ἀξιοτήτά μου ἐπαίνοις διὰ τὰ κατορθώματα δῆθεν ὁποῦ ἔκαμα· τοῦτο βέβαια τὸ κάμνετε ἀπὸ τὴν πρὸς ἐμὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ καλοκάγαθίαν σας, πλὴν ἐγὼ δὲν γνωρίζω μήτε ἀρετὴν, μήτε κάμμίαν ἀξιοτητα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου· καὶ ἂν κατώρθωσά τι μι-

κρόν ἔργον, ἐξεπλήρωσα μέρος τοῦ χρέους μου πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅ,τι ἤθελα κάμω περὶ πατρίδος, χρέος τὸ νομίζω ἀφευκτον. Λυποῦμαι μόνον, ὅτι μοῦ λείπουν τὰ μέσα κατὰ τὸ παρὸν, διὰ νὰ πράξω τὰ ὅσα συμφέροντα τοῦ Γένους μου ἐγνώρισεν ἡ πολυχρόνιος περιέργειά μου καὶ πείρα εἰς τὴν Ἑλλάδα· διὰ τοῦτο προσκαλῶ πανταχόθεν τοὺς φιλογενεῖς ἀδελφούς πρὸς εὐκολίαν τῶν σωτηρίων ἐπιχειρημάτων μας. Ἐνα παρόμοιον γράμμα ἔγραψα καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς σας καὶ γειτόνους σας Ὑδραίους. Ὑγιαίνειτε καὶ ἀνδρίζεσθε, εὐγενέστατοι, ἀνδρειότατοι καὶ φιλογενέστατοι ἄνδρες. Ἐγὼ δὲ ὑποσημειοῦμαι τῆς ὑμετέρας φιλογενεστάτης ψυχῆς·

Ἐλάχιστος ἀδελφός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους ἄρχοντας Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Τῇ 14 Ἀυγούστου 1831, Γαλαξείδιον.

Ἡ παροῦσά μας εἶναι νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὰς κάτωθεν εἰδήσεις, ὡς καὶ ἐκ στόματος τὰ αὐτὰ θέλει πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὸν παρόντα ἐδικόν μας Κωνσταντὴν Χατσόπουλον, ὁποῦ ἐπιταυτοῦ στέλλεται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὰ αὐτόθεν. Ἀναχωρῶντας οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ Λεβαδίαν, ἐτράβηξαν διὰ Θήβας· τί ἔκαμαν σᾶς εἶναι γνωστόν, ἐκυρίευσαν δὲ καὶ κατέκαυσαν τὰς Ἀθήνας. Ἀφ' οὗ ἐμίσεισαν ἀπὸ Λεβαδίαν, ἀφησαν ὀπίσω ζαπίτην τὸν Χατσῆ Μαχμοῦτ Ἀγᾶν, Κρητικόν, μὲ 500 ἀνθρώπους, ὁμοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν μας Καπ. Χρῆστον Παλάσκαν, καὶ τοὺς δύο προεστοὺς Νικόλαον Νάκου καὶ Λογοθέτην. Λοιπὸν ἀπερῶντας ὀλίγας ἡμέρας, ἀγροικήθησαν μυστικῶ τῷ τρό-

πω ὁ Καπ. Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Καπ. Χρῆστος Παλάσκας, καὶ ἐκατόρθωσαν καὶ ἐπῆγαν οἱ ἐδικοί μας διὰ νυκτὸς καὶ τοὺς ἐκτύπησαν, ὅμως δὲν ἐπέτυχαν καλὰ τὸ πιάνο, ἀλλ' ἐπρόφθασαν ὁ Κατοῆ Μαχμούταγας καὶ ὁ Κατῆς, πέρνοντας μόνον καὶ τὸν Κύρ Νικολάν, καὶ ἐσφαλίσθησαν εἰς τὸ κάστρον μὲ 300 ἀνθρώπους· ξημερόνοντας δὲ ἡ ἡμέρα, ἅσαι ἄλλοι Τοῦρκοι ἦτον κλεισμένοι ἐξω εἰς τὴν χώραν καὶ ὀσπίτια, ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν Καπ. Ὀδυσσεά, τοὺς ὁποίους ἐδόσε τὰ ἄρματα καὶ ἐπάγησαν διὰ τὸν τάπον τους. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπῆραν εἶδῃαι οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι ἀπὸ Θήβας, καὶ ἦλθαν ἀπὸ τόπον μονοπάτι τοῦ βάλτου, ἀπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Λεβαδίαν, ἐπῆραν καὶ τοὺς σφαλισθέντας, βάλλοντας καὶ πυρκαϊάν εἰς ὅσα ὀσπίτια ἦτον μεμονωμένα ἐξω εἰς τὴν χώραν, ὅπου εἶχον κόμοδον οἱ Τοῦρκοι, τὰ ἔκαψαν ὅλα, ὅπου δὲν ἔμεινε πλέον σημάδι ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ ἕως τὴν σήμερον δὲν ἔχομεν εἶδῃαι ποῦ εὐρίσκεται ὁ Ὁμέρ πασσᾶς· ἄλλοι λέγουν, ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἄλλοι λέγουν, συναγμένοι εἰς Θήβας, πλὴν ἀπὸ Θήβας μερικοὶ Ἀλθανῖται, ἕως 400, ἔστειλαν εἰς τὸν Καπ. Ὀδυσσεά, ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν Πέτραν, καὶ τοῦ ζητοῦν καὶ αὐτοὶ, διὰ νὰ προσκυνήσουν, νὰ τραβήξουν διὰ τὸν τάπον τους, καὶ ἴσως ἕως σήμερον νὰ τὸ ἀκολούθησαν. Ὁ Καπ. Ὀδυσσεὺς εἰς τὰς 9 τοῦ παρόντος ἔκαμεν ἀλλαγὴν, καὶ ἔλαβεν ὁ Καπ. Διοβουνιώτης τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τὸ Ζητοῦνι, ὅπου ἦτον σκλάβος, δίδοντας καὶ αὐτοῖ τὸν Ὁσμανμπέην, Σαλωνίτην, μὲ τὸ χαρέμι του, καὶ ἄλλους δύο μπουλουμπασάδες, ὅπου εἶχε πιασμένους ὁ Καπ. Γιολδάσης. Οὕτω τελειόνοντας ἡ ἀλλαγὴ, ἀμέσως ἀγροικήθησαν ὅλα τὰ ἐκεῖ καπετανάτα, διὰ νὰ συναχθοῦν νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὸ Πατρατσίκι. Καὶ ἀπὸ τὴν Λάρισσαν, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Δράμαλης, ἐπῆγε μὲ τὸ

στράτευμά του ἕως εἰς τὰ μέρη Τρικάλων, εἰς ταῖς Πόρταις, καὶ ἕως τὴν σήμερον εἶχαν τρεῖς πολέμους συγκροτήσει οἱ ἐδικοί μας. Ἐμεινε δὲ με τοὺς γενναίους Καπ. Στουρνάρην, Καπ. Κώσταν Βελῆν, καὶ Καπετὰν Μπουκουβάλαν καὶ λοιποὺς καὶ ὁ κύρ Λογοθέτης ἐξ Ἀγράφων, ἕως ὁποῦ τὸν Δράμαλιν τὸν ἔδωσαν τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπρόφθασε μόνον με τριακοσίους νὰ ἔμβη ὀπίσω εἰς τὴν Λάρισσαν, πέρνοντάς του ὄλους τοὺς τσεπχανέδες του, καὶ ὄλοι οἱ ἀξιωματικοὶ του ἐσκοτώθησαν εἰς τὴν τρίτην μπατάγιαν τοὺς ἔγεινε μάλιστα ὁ περισσότερος θρῆνος.

Ἐρχόμενος ἐδῶ ἀπὸ Σπέτσας ὁ ἀδελφός μας Καπ. Μανώλης Ὁρλόφ, ἀπέρασεν ἀμέσως διὰ τὴν Ναύπακτον, ὁποῦ ἐκεῖ ἦτον τὰ καράβια. Λοιπὸν μίαν ἡμέραν πρότερον εἶχε φθάσει διὰ ξηρᾶς καὶ ὁ γενναῖος καπ. Δημήτριος Μακρὺς με τοὺς στρατιώτας του, ὁ ὁποῖος ἀριθάρωντας εἰς τὸ Καστέλλι ἀπ' ἔξω τῆς Ρούμελης, εὐρίσκει ἔξω 8 Τούρκους· τοὺς ἐσκότωσαν καὶ ἕνα ἔλαβον ζωντανόν. Τὴν ἰδίαν θραδίαν πιάνει τὸν δρόμον ἀπὸ Ναύπακτον ἕως τοῦ Καστελλίου, καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τὸ κάστρον τῆς Ναυπάκτου 22 Τούρκοι ἀπὸ τοὺς καλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἦτον ὁ πρῶτος ὁ Καβάζπασης τοῦ Ἰσοῦφ-πασσᾶ τῶν Πατρῶν, καὶ ἦτον πηγαίμενος με γράμματα εἰς τὴν Ναύπακτον. Λοιπὸν ἐβγαίνοντας ἔξω διὰ νὰ ἀπεράσῃ διὰ τὸ Καστέλλι, τοὺς κτυποῦν ὁ Καπ. Μακρὺς καὶ κρατεῖ εἰς τὸν τόπον 19, δύο δὲ ἐγλύτωσαν καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸ κάστρον, τὸν δὲ Καβάζπασην, ἐκτυπήθη καλὰ καὶ ἔκαμε κατὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἔχασαν, νομίζοντας ὅτι ἐγλύτωσε· αὐτὸς ὅμως ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ πρῶν ὁποῦ ἐβγήκαν οἱ ἐδικοί μας Καπεταναῖοι τῶν καραβίων διὰ νὰ ἀνταμώσουν με τὸν Καπ. Μακρὺν, εἶδον τὸν Καβάζπασην, τοῦ εὔρον καὶ ἐξαίρετα ἄρματα,

καὶ τὰ γράμματα ὅπου εἶχαν βουλωμένα πρὸς τὸν Πασσάν τῶν Πατρῶν· ἡ τύχη νὰ ἐβράχηναι καὶ δὲν ἐβγήκαν τὰ γράμματά τους. Σᾶς λέγομεν λοιπὸν, κατ'αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐλπίζομεν ὅπου θέλει πάρει τέλος τὸ Καστέλλι καὶ ἡ Ναύπακτος· ἴσως καὶ τὸ Καστέλλι σήμερον ἐπῆρε τέλος, ὅτι ἦτον ἀπόφασις διὰ νὰ τὸ τρακάρουν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὅτι τὸν ἀνθρωπὸν ὅπου εἶχαν πιασμένον ὁ Καπ. Μακρὺς, τοῦ εἶπαν, ὅτι ἦτον 14 ἀνθρωποὶ μόνον εἰς Καστέλλι Ῥούμελης. Περὶ Ἰωαννίνων νέας εἰδήσεις δὲν ἔχομεν· πόλεμοι καθ' ἡμέραν γίνονται ἀφανίζοντας τοὺς ἐχθροὺς, καθὼς ἐλάβαμεν γράμμα ἀπὸ κύρ Ἀλέξη Νοῦτσον, ὁ ὁποῖος ἐμίσεισε πάλιν ἀπὸ τὸ Βραχώρι καὶ ἐπῆγε διὰ τὴν Ἄρταν, διὰ νὰ θάνη σύστασιν ἐκεῖ εἰς τὰ στρατόπεδα, ὅτι ἠκολούθησεν ἀναμεταξύτων σύγχυσις διὰ τὰ διάβολο-λάφυρα, ὡς μᾶς γράφει, καὶ ἔπειτα θέλει ξεκινήσει διὰ τοῦτα τὰ μέρη Ἀγράφων, Καρπενήσι, Πατρατσίκι, καὶ ἕως ἐδῶ θέλει ἔλθει ἀφεύκτως.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες, μὲ μεγάλην μας ἀνυπομονησίαν ἕως τῶρα δὲν μᾶς ἀναπαύσετε ἀπὸ τὰ αὐτοῦ διὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς ἐχθρικῆς ἀρμάδας, ὅπου εἰς τὰς 12 τοῦ παρόντος ἐλάβαμεν γράμμα ἐξ Ἀταλάντης ἀπὸ κύριον Βασίλειον Τριχᾶν, καὶ μᾶς χαροποιεῖ διὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς ἐχθρικῆς ἀρμάδας, ὅπου τῆς ἔκαμεν ὁ ἐλληνικὸς στόλος σας, καὶ ἀμποτες νὰ πάρη τέλος ὄλος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ 4 ὅπου ἀκόμη εὐρίσκονται, ὡς μᾶς γράφουν, εἰς τὸ μέρος τῆς Ῥόδου, καὶ μὲ τὸν ἴδιον Καπ. Χατσόπουλον προσμένομεν κάθε χαροποιᾶς εἰδήσεις σας. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ὁμέρ-πασσᾶ μὲ μερικὸς χριστιανούς ἀνεχώρησαν κρυφίως ἀπὸ τὰς Θήβας καὶ ἀπέρασε διὰ τὰ ἐδῶ εἰς τὰς 10 τοῦ παρόντος, ὁ ὁποῖος τὴν πατρίδα εἶναι Μοραίτης ἀπὸ τὴν Τσακωνίαν, καὶ αὐ-

ριον ξεκινᾷ ἀπ' ἐδῶ διὰ τὴν πατρίδα του, ἠσθένησε δὲ ὀλίγον ἀπὸ τοὺς κόπους. Ἐκ τῶν Πατρῶν εἰδήσεις ἔχομεν, ὅτι οἱ ἐδικοί μας Ἑλληγες στρατιῶται ὑπάγουν πολλὰ καλὰ· καθημερινῶς πολεμοῦν καὶ ἀκαταπαύστως οἱ ἐχθροὶ νικῶνται, ἕως ὅπου τοὺς κατετρόπωσαν μέσα εἰς τὴν χώραν καὶ εἰς τὸ κάστρον, καὶ, ἂν θέλῃ ὁ Θεός, ἤγγικεν ἡ ὥρα τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ἐχθρῶν. Ἐτούτην τὴν στιγμὴν ἦλθεν ἓνας ἀπὸ τὸ ὄρδι Λεβαδίας, καὶ εἶπεν ὅτι οἱ δύο πασσαδες εὐρίσκονται εἰς Θήβας καὶ εἶναι εἰς διχόνοιαν· ὁ ἓνας πασσᾶς ζητεῖ διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ περάσῃ διὰ τὸν Μορέαν· ὁ Ὁμὲρ-πασσᾶς λέγει, ὅτι ἕως Θήβας εἶχε χρέος νὰ φέρῃ τὰ στρατεύματα, καὶ στέκουν εἰς διχόνοιαν. Ὁ δοῦλός σας γενναῖος Καπ. Χρῆστος Παλάσκας σᾶς προσκυνεῖ· ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας εὐρίσκειτο ὀλίγον ἀσθενής, εἰς Ῥάχοβαν ὅμως ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις του ὡς πρῶτον. Μὴν ἔχοντας νεώτερον, ξαναπροσκυνῶντας μένομεν.

(Τ. Σ.) *Δοῦλοὶ σας ταπεινοὶ καὶ εἰς τὰς προσταγὰς σας*

(Τ. Σ.) Οἱ ἐγκάτοικοι Γαλαξειδίου (α).

Ἴσον τοῦ πρωτοτύπου.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

¹ Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐκλαμπρότατε Κύριε!

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν λαμβάνομεν τὸ ἔσωθεν γράμμα (β),

(α) Ὅσαι ἐπιστολαὶ διευθύνοντο πρὸς τοὺς Προκρίτους τῶν ναυτικῶν Νήσων συλλήβδην ἐτηροῦντο παρὰ τῇ μιᾷ, τῇ πρώτῃ ὅπου ἔφθανον, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐστέλλοντο ἀντίγραφα ἢ τ' ἀνάπαλιν, καὶ τοῦτο θέλει συνεχῶς ἀπαντᾶται εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἀλληλογραφίαν. (β) Δὲν εὐρέθη.

τὸ ὁποῖον χωρὶς ἀναβολὴν ἀποστέλλομεν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σας, διὰ νὰ ἴδῃ τὸν μέγαν κίνδυνον ἐξ αὐτοῦ, ὅστις ἐπικρέμαται εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα· ἄς τὸ ἰδοῦν καὶ οἱ ἀδελφοὶ Πελοποννήσιοι καὶ λοιποὶ ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ἐν πράγμασιν ὁμογενεῖς. Εἶναι περιττὸν πλέον νὰ περιγράψωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν κίνδυνον, ἀφ' οὗ περικλειόμεν τὸ ἴδιον γράμμα τῶν ἐν τῇ συνελύσει εὐρεθέντων. Τοῦτο μόνον προσθέτομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα καράβια, ὅπου ἐβγήκαν ἀπὸ χθὲς ἀπὸ τὰς Πάτρας, ἔχουν ἤδη ἀποκλεισμένον τὸ Βασιλάδι· ἀναμφιβόλως τὸ ἐβγαλμά των πηγαίνει συμφώνως μὲ τὸ κίνημα τοῦ Χουρσίτ-πασσᾶ, ὥστε νὰ κόψουν πᾶσαν κοινωνίαν μὲ τὴν Πελοπόννησον, καὶ κάθε ἐλπίδα σωτηρίας. Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φορὰ, καθ' ἣν κάμνομεν τὸ χρέος μας νὰ ἀναφέρωμεν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκλαμπρότητι τὴν τρομερὰν μας κατάστασιν· ἂν λείψῃ ἡ ταχεῖά της βοήθεια μετὰ τῆς ὑποσχομένης δυνάμεως, τὸ πᾶν τετέλεστα.— Τὰ καράβια ἔγειναν ἕως τῶρα ἐξ καὶ ἐβγαίνουν ἀκόμη καὶ ἄλλα, ὅθεν ἂν τὰ στρατεύματα κινῶνται, πρέπει νὰ περάσουν ἀπὸ Βοστίτσαν εἰς τὰ Τριζώνια. Ἄς μὴ λείψῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἀποστείλῃ ταχέως καὶ τὰ δι' ἐδῶ διωρισμένα καράβια, διὰ νὰ συστηθῇ ἡ κοινωνία μὲ τὴν Πελοπόννησον.

Ταύτην τὴν ὥραν μᾶς ἦλθε γράμμα ἀπὸ Βασιλάδι, ὅτι τὰ ἐξ ἐχθρικὰ πλοῖα πολεμοῦν τὸ Βασιλάδι, καὶ ἄλλα ἐκβαίνουν ἐξω ἀπὸ Πάτρας, καὶ κανονίαι ἀκούονται ἀδιάκοποι· ἔχουν βάρκας μεγάλας, εἰς τὰς ὁποίας ἔβαλαν κανόνια, ἐζύγωσαν καὶ πολεμοῦν, ὅτι τὰ καράβια δὲν ζυγόνουν. Μένομεν.

Μετολόγγι, τῇ 25 Ἀπριλίου 1822.

Οἱ Γερονσιασταί.

Ἦτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, ἸΩάννης Βιζοῦλας.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτταις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Εὐγενέστατε Κύριε (α)!

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ Μεχμέτ-πασσᾶς ἦλθεν εἰς τὴν Γραβιὰν μὲ ἀρκετὸν στράτευμα εἰς Γκέγκιδες, καὶ καθὼς ἔφθασε τὸ ἀπερασμένον σάββατον, χωρὶς νὰ χασομερήσῃ τελείως, ὥρμησε κατ' ἐπάνω εἰς τοὺς ἐδικοὺς μας ἀπὸ ἓνα μέρος λεγόμενον Καστέλλι τῆς Γραβιάς· ἐκεῖ εὐρίσκετο ὁ Παπᾶ Ἀνδρέας, καὶ Καλύβας τοῦ Καλτσᾶ. Τὴν πρώτην φορὰν τοὺς ἐκαρτέρησαν γενναίως σκοτόνοντας πέντε ἢ ἕξ, ἐπίασαν καὶ δύο ζωντανούς. Τὴν Κυριακὴν, τέσσαρας ὥρας νὰ ξημερώσῃ, ἔκαμον δευτέραν ὄρμην, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ ἐδικὰ μας καραούλια, τοὺς ἐτουφέκισαν, δὲν ἐταράχθησαν τελείως· ἀπὸ τὸ πολὺ σκότος τῆς βροχῆς δὲν τοὺς ἔβλεπον, καὶ οὕτως ἠπατήθησαν οἱ ἐδικοί μας καὶ χθὲς ἔπεσαν ἑξαφνα ἐπάνω εἰς τὰ ταμπούρια οἱ Γκέγκιδες, καὶ μόνον ἀπὸ ἓνα τουφέκι ἐρρίψαν καὶ ἐπέταξαν τοὺς ἐδικούς μας ἀπὸ τὰ ταμπούρια. Τὸ ἄλλο στράτευμα, ὅπου ἦτον εἰς τὰ στενὰ τῆς Γραβιάς, δὲν εἶχεν εἶδῃσιν καὶ ἑξαφνα εἶδον τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰς πλάτας, καὶ οὕτως ἐτσάκισαν ὅλοι οἱ ἐδικοί μας, καὶ τότε οἱ ἐχθροὶ ἔλαβον καιρὸν καὶ ἐμβῆκαν αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ, εἰς τὴν ράχην στὴν Ἀμπλιανην, καὶ ἐπῆραν ἀρκετὰ γίδια, γελάδια, πρόβατα· ἔκαυσαν καὶ ἓνα χωρίον λεγόμενον Βάριχο, καὶ αὐτὴν τὴν βραδίαν ἔμειναν ἐκεῖ. Τὴν δευτέραν, μὲ ἐκείνας τὰς μεγάλας βροχὰς, ἔκαμον κί-

(α) Δὲν φέρει ἐπιγραφὴν ἢ παροῦσα ἐπιστολὴ, εἰκάζεται ὅμως ὅτι πέμπεται πρὸς Πελοποννήσιον ὄπλαρχηγὸν ἢ πολιτικόν.

νημα καὶ ἐμβήκαν εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὰς δέκα ὥρας, δηλαδὴ τὴν δευτέραν. Οἱ ἐδικοὶ μας ἐπῆγαν προτῆτερα εἰς τὸν Σάλωνα, καὶ ἔβαλον φωτίαν μόνοι των καὶ ἔκαυσαν ὅλην τὴν χώραν, χωρὶς νὰ ἀφήσουν οὔτε κοτέτσι ἀκαφτον. Ὅλος ὁ κόσμος ἐπίασε τριγύρω τοῦ Σάλωνα ἀπ'ἔξω τὰ τσουμάρια, καὶ ἀνῆμπορέσουν νὰ τοὺς κρατήσουν διὰ νὰ μὴ κάμουν ἐδῶθεν, καλῶς ἐστὶ, εἰδὲ καὶ τοὺς χαλάσουν καὶ τοὺς ἐδικούς μας καὶ κάμουν ἐδῶθεν, τελειώνει καὶ ὅλον τοῦτο τὸ μέρος. Ἐλπίδα ἔχομεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τοὺς Πελοποννησίους νὰ μᾶς προφθάσουν βοήθειαν, ὅτι ἂν χαλασθῇ ἡ Ρούμελη, κινδυνεύει καὶ ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ στρατεύματα, νὰ προφθάσουν καράβια, διὰ νὰ ἔχωμεν τὸν κόλπον ἐλεύθερον, καὶ νὰ ἀπεράσουν ὅσα γυναικόπαιδα προφθάσουν εἰς τὰ αὐτόθι, διὰ νὰ μείνη ὁ κόσμος μὲ τὸ τουφέκι εἰς τὸ χέρι. Καὶ στέλλω ἐπιτηδες τὸ καίκιον εἰς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ ἡ εὐγένια σας νὰ γράψετε ἀμέσως εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ μᾶς προφθάσουν μὲ καράβια καὶ στρατεύματα. Ἡ μόνη ἐλπίς τῆς Ρούμελης εἶναι αὐτὴ, καὶ δὲν τὸ ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἀφήσετε οἱ Πελοποννήσιοι. Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Καρελιοῦ τοὺς Τούρκους τοὺς ἔφερον οἱ ἀντίχριστοι καὶ προδόται τοῦ Γένους μας, οἱ Βαρνακιῶται καὶ λοιποὶ, ἕως ἐδῶθεν τοῦ Σταμνα. Ὁ Τσόγκας καὶ Μακρὺς μὲ ἀρκετὸν στράτευμα ἐπίασαν τὸ Κεφαλόβρυσον τοῦ Ἀνατολικοῦ ὅλη ἡ Ρούμελη, ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ, τὰ καράβια προσμένουν, καὶ ὅλαι αἱ ἐλπίδες εἶναι εἰς αὐτά. Ὁ δοῦλός σας σήμερον ἦλθον ἀπὸ τὸ Λοιδωρῖκιον καὶ αὔριον πηγαίνω διὰ τὸν Σάλωνα· ἔπεσεν ἐδῶθεν τὸ Λοιδωρῖκι καὶ Μελανδρίνι ὡσάν ὁ Θεὸς τὸ ἤξεύρει. Ταῦτα μὲν προσκυῶντας μένω.

Τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1822. Σεργουῖνι.

Εἰς τοὺς ὄρατοὺς σας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠῆ Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Φιλογενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Καὶ μὲ ἄλλην μου πρὸς ὑμᾶς ἔγραφον τὰ ἕως τότε διατρέξαντα, καὶ ἤδη δὲ τὰ ἕως νῦν. Κατὰ τὴν ἐβδόμην τοῦ ἡδὴ Ἰουλίου τρέχοντος σφοδρὰ μάχη ἐγένετο παρ' ἡμῶν μὲ τοὺς ἐν Λεβαδία ἐχθροὺς, τῷ ὄντι περιφανῆς· καὶ οὕτως τὸ ἡμισυ σχεδὸν ἐχθρικὸν στράτευμα, τὸ ὄν στρατοπεδευμένον ἐν τῇ τῆς Χαιρωνείας πεδιάδι κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ, διέμεινεν. Ἡμεῖς βλέποντες ἐν τοιοῦτον, καὶ κυριευθέντες οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν ἐνόητα ἐνθουσιασμόν, ἀμέσως ἐτρέξαμεν μετὰ μεγάλης σπουδῆς κατ' αὐτῶν, ἐσυγκροτήσαμεν διὰ νυκτὸς, ἕως ἡ ὥρα ἕκτη, μίαν μάχην μαχιμωτάτην, ὥστε φονευμένους ἐχθροὺς καὶ πληγωμένους ἐλάβομεν ἀρκετοὺς, καμῆλους σχεδὸν ἑκατὸν, καὶ ἀλογομοῦλαρα πολλὰ καὶ μέρος τῶν ἐφοδίων· εἶτα δὲ διεσκορπίσθησαν ἐνθεν κἀκεῖθεν, καὶ ἕως ὥρας δὲν εἶναι κἀμμία βεβαία εἰδήσις ἂν ἐνώθησαν μὲ τὸ ἄλλον τὸ ἐν Καλάμῃ τῆς Λεβαδίας ἐχθρικὸν στρατόπεδον· καὶ τέλος ἔμεινεν ἡ κοινῶς πεποθημένη νίκη εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐξ ὧν εἰς μόνον ἐπληγώθη.

Τίς ἄρα εὐαίσθητος καὶ καλοκάγαθος ψυχὴ δὲν ἤθελε δικαίως καὶ ἀπαθῶς διασαλπίζει εἰς τὰς ἀκοὰς ἐκείνων, οἵτινες ἀναιροῦν τὰ δίκαια τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅσα κατὰ καιρὸν ἀνδραγαθήματά της; ἡ δὲν ἤθελε διηγηθῆ δακρυρροοῦσα πρὸς ἅπαντας τὰς ὅσας καταχρήσεις ἐδοξίμασεν ἀπὸ τῶν ἀπίστων Ὀθωμανῶν, ὡσαύτως καὶ τὸν τέλειον ἤδη ἀφανισμόν της; ἡ ἤθελε κρύψει τὴν μεγάλην ἀδιαφορίαν τῶν Πελοποννησίων; Ἐῷ ὄντι οὐδεμία. Ἡ Πελοπόννησος, ἀδελφοί μου, δὲν ἔχει

λόγον δικαιολογήματός τινος ἤδη, καὶ μηδεμιᾶς προφάσεως διόλου, μήτε ἤμπορεῖ νὰ ἀρνηθῆ τὴν ὄσιν τιμὴν ἔλαβεν ἀπὸ τὰς Αἰγαιοπελαγικὰς ἀπάσας νήσους, Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· καθότι μεγαλειτέρα τιμὴ πρὸ πάντων εἶναι ὅπου τὴν ἐγνώρισαν ἀπασαι ὡς γενικὸν κέντρον ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος· ἀφίνω νὰ λέγω τὰς ὄσας βοηθείας αὐτοθελήτως ἐπρόσφερον αὐτῇ, αἰτινες ἀπέβλεπον εἰς τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν αὐτῆς. Ἄλλ' αὐτὴ ἢ σκληρὰ καὶ υπερήφανος, καταγινομένη εἰς τὴν μέθοδον τῆς αἰσχροκερδείας καὶ τῆς ἀρπαγῆς, καὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς δόξης πρὸ τοῦ τὸ ἐλληνικὸν Γένος νὰ λάβῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του ἐντελῶς, καὶ ἐλευθερωθῆ καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ἐπιτοπήματος, δὲν δίδει ἀκρόασιν τελείως εἰς τὰς φωνὰς αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε αἰ ἤδη δειναὶ περιστάσεις τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατεμαλάκωσαν τὴν καρδίαν τῆς Πελοποννήσου, μήτε αἰ συνεχεῖς τέλος πάντων μετὰ δακρύων παρακλήσεις αὐτῆς διὰ τὴν ἐνταῦθα ἐξαποστολὴν ἐν τάχει τῆς Πελοποννησιακῆς βοηθείας εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, μετέβαλον τὴν δόλιον διάθεσιν αὐτῆς. Εἶναι δειναὶ περιστάσεις, διότι ὁ Καραϊσκάκης καὶ Μῆτσος Κοντογιάννης, καθὼς καὶ ἄλλοι, κάμνοντες ἀναχωρῆν ἀρμάτων ἡσυχάζουν, δίδοντες ἐπι καὶ τὰ ὅσα χαρακτηρίζουν τὸν ραγιᾶν, καὶ ὄντα ἐκεῖνα τὰ μέρη οὕτως, ὁ ἐχθρὸς πλέον διευθύνεται ἄνευ φόβου εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας, καθὼς καὶ ἤδη στρατοπεδεύει ἐντὸς αὐτῆς, καὶ οἱ εἰρημένοι ὅμως Κ. ἐστερημένοι τῆς Πελοποννησιακῆς βοηθείας, ποιοῦν τοιαῦτα. Διὰ νὰ μὴ νομίσετε δὲ ὅτι ἐκφράζομαι τοιοῦτης λογῆς διὰ τινος πάθους, ἀφίνω τὴν φιλογενειάν σας νὰ κάμετε κρίσιν ὀρθὴν ἐπάνω εἰς τὰ πράγματα, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε μόνοι σας. Πόσον διάστημα καιροῦ διέτρεξεν ἀφ' ἧς ὥρας ἔδωκεν ὑπόσχεσιν ἡ Πελοπόννησος διὰ τὴν

εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐξαποστολὴν τῶν στρατευμάτων ; Πολὺ βέβαια, καθότι ἡ προθεσμία τῆς διπλῆς καὶ τρίδιπλος ἔγεινε. Σᾶς παρακαλῶ, εἰπέτε μοι ἂν ἡ παροῦσα περίστασις συγχωρῆ νὰ γίνῃ διπλὴ καὶ τρίδιπλος ἡ προθεσμία. Ὅχι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ οὔτε τροφὰς μᾶς προφθάνουν, ὅπου καταλιμοκτονοῦμεν ἐδῶ, καταπολεμοῦντες μόνοι μας τὸν ἐχθρὸν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Στοχάζομαι νὰ σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ εἰσβολὴ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· μόλον ὅτι, ἂν ἐπωλεῖτο εἰς κἀνὲν μέρος τροφή, ὅπου νὰ ἦτον δυνατόν διὰ νὰ ἀγοράζαμεν, βεβαιότατα δὲν ἐζητούσαμε μῆτε καὶ αὐτὴν ἐξ αὐτῶν τὴν τροφήν. Ὅθεν βέβαια τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ μία φανερά ἀδράνεια, καὶ φανερός διαχωρισμὸς ἀφ' ἡμῶν ὡς τὸ πάλαι. Φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλουν ἕως νὰ ἐβγάλουν τὸν Νικήταν μόνον εἰς τὰ Μέγαρα μὲ πεντακοσίους καὶ χιλίους στρατιώτας, καὶ προφασίζονται μ' αὐτὸν, ὅτι στέλλουν στράτευμα. Σᾶς λέγω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι δὲν ἤθελεν ἔχει ἡ Πατρις τόσην ἀνάγκην, ἂν ἦτον πεπληροφορημένη ὅτι μὲ μόνον τὸν Νικήταν ἠθέλομεν κατεξολοθρεύσει τὸν τύραννον. Ἐκ τῶν εἰρημένων δὲν ἀμφιβάλλω, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἐτι γνωστῶν σας, ὅτι ἐξακριβώσατε τὸ ἄνευ λόγου δίκαιωμα τῶν Πελοποννησίων ἕως ἀτόμου. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἐβραχνίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐκολλήθη καὶ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, κατὰ τὸν ψαλμῶδὸν Δαβὶδ, βοῶντας διὰ συνεχῶν γραμμάτων ἀδιακόπως τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ ἔθνους· ἀλλ' αὐτοὶ μῆτε εἰς τὰς συνεχεῖς φωνὰς μου εἰσέτι ἔδωκαν ἀκρόασιν, μῆτε ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν εἰς τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Πολλάκις λοιπὸν ἠθέλατε εἶπει, πάλιν ἐπιστολὴ τοῦ Ὀδυσσεως, πάλιν νὰ παρακινήσωμεν τοὺς Πελοποννησίους διὰ τὴν ἐνταῦ-

θα ἔξαποστολὴν ταχεῖαν τῶν στρατευμάτων ; Καὶ ἐγὼ χωρὶς παῦσιν τὸ κάμνω, μένει καὶ ἡ φιλογενεῖά σας νὰ ὀμιλήσετε πρὸς τοὺς Πελοποννησίους. Ὁ εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν κίνδυνος τῆς πατρίδος ἐστάθη τὸ αἴτιον καὶ ἐκτείνομαι διὰ τῆς παρουσίας μου, καὶ συγχωρητέον. Ὑγιαίνετε, κατ' ἄμφω εὐδαιμονοῦντες, καὶ φιλεῖτε τὸν ὑμᾶς φιλοῦντα. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν τὸ ἐν Λεβαδία ἐχθρικὸν στρατόπεδον μετέβη κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν.

Ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἱερουσαλήμ, τῇ 13 Ἰουλίου 1823.

Εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας

ὈΓΓΣΣΕΪΣ ἈΝΑΡΟΪΤΣΟΓ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ. Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

Ἐλαβον τὰ τρία γράμματά σας μὲ τὰς ἐγκλείστους τῆς Διοικήσεως διαταγὰς, καὶ ἐκατάλαβα. Μὲ φαίνεται περιττὸν νὰ σᾶς καταγράψω καὶ τώρα τὸν χαρακτῆρα τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὡσὰν ὁποῦ ἡ εὐγενία τῆς ὀφθαλμοφανῶς εἶδε καὶ ἐγνώρισεν ἀρκετά. Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς πάντοτε ὑποκειμένη ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἐμφυλίους καὶ ἀλλοτρίους κινδύνους, κατήνησεν ἐρημωμένη, ἐσερημένη ἀπὸ κάθε ἀναγκαῖον πολεμικὸν ἐφόδιον, διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν τωρινὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον τῶν ἐχθρῶν, οὔτινες βλέποντες τὴν ἀδυναμίαν μας, ἤδη ἐσυνάχθησαν νὰ ἐξέλθουν εἰς θανατηφόρον ἀπάντησίν μας. Ὁ Ἰωσοῦφ Πασσᾶς ἦλθεν εἰς Ξηρόμερον μὲ χιλιάδας δώδεκα· ὁ Ὀμέρ-πασσᾶς μὲ χιλιάδας πέντε ἔφθασεν εἰς Ἄρταν, καὶ ἤδη ἐτοιμάζεται διὰ νὰ ριφθῇ εἰς τὸν Βάλτον, καὶ νὰ κατηφορίσῃ συγχρόνως μετὰ τοῦ Ἰωσοῦφ-πασσᾶ.

Ἄπο τὸ ἄλλο μέρος ὁ Μουσταφά-πασσᾶς Σκόνδρας ἔφθασεν εἰς Ἄγραφα μὲ δέκα ὀκτῶ χιλιάδας, καὶ ἄλλοι ἀλλαχόθεν, διὰ νὰ μὴ μακρολογῶ ἐκτεινόμενος. Ἡ δυτικὴ Ἑλλάς τέλος πάντων ἐπλημμύρησεν ἀπὸ τοῦς ἐπικειμένους κινδύνους, καὶ φοβοῦμαι μὴ βυθισθῆ. Κρίνω, εὐγενέστατε! χρέος μου πατριωτικὸν νὰ σᾶς γράψω καὶ τώρα τὸ τελευταῖον γράμμα μου, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀναφερθῆτε γενικῶς πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, παριστάνοντες τὸν ἀναπόφευκτον κίνδυνον, ὅτι ἀνίσως τὰ ἑλληνικὰ καράβια δὲν προφθάσουν νὰ μᾶς διαλύσουν τὴν θαλάσσιον πολιορκίαν τὸ πολὺ εἰς ἡμέρας δέκα πέντε ἢ εἴκοσι, τότε προφθάνει καὶ ἡ τῆς ξηρᾶς δύναμις καὶ μᾶς ἀποκλείει μὲ μεγάλον χαῖμόν καὶ θάνατον. Τὸ Μεσολόγγι μὴ στοχασθῆτε ὅτι ἰσχύει τόσον, διὰ νὰ ἀνθέξῃ περισσότερον ἀπὸ ἡμέρας καὶ ὄχι μῆνας. Εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι τῶν γενναίων φρονημάτων σου τὰ τῆς ἐλευθερίας περιθάλπόμενα σπέρματα θέλουσι φέρει ἐν καιρῷ καρποὺς δόξης καὶ εὐδαιμονίας. Σὺ, ἀδελφέ, ὡς πατριώτης καὶ ὡς μέλος τοῦ σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, μὴ λείψῃς νὰ γνωστοποιήσῃς ἀμέσως ἔνθα ἀνήκει τὰ γραφόμενά μου, ὅτι στοχάσου καλὰ πόσον πικρὸν εἶναι τῆς Πελοποννήσου, ὅταν ἀπὸ τοῦς ἐχθροὺς ἀφανισθῶσι τὰ προπύργιά της. Ἐλπίζω τώρα, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον, ἡ Πελοπόννησος νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν βαρὺν τῆς ἀδιαφορίας ὕπνον, καὶ νὰ μᾶς προφθάσῃ μὲ θαλάσσιον καὶ στεριανὴν δύναμιν, μὲ τὰ ἀναγκαῖα πολεμικὰ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δι' ὅλου εἰς πολιορκίαν ὑστερούμεθα ἐνταῦθα. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἐπάρχου ἐνταῦθα δὲν ἔμπορεῖ νὰ βάλῃ κάμμιναν θεραπείαν εἰς τὰ πράγματά μας, ὡσάν ὁποῦ ἦλθε καὶ αὐτὸς μὲ πολλὰ ὀλίγα παξιμάδια, τὰ ὁποῖα δὲν ἔφαρκοῦν μόνον τοῦ λόγου του· καὶ θαυμάζω πῶς νὰ μὴ

ἐφοδιασθῆ ἄρκετὰ καὶ νὰ ἔλθῃ, ὅτι τώρα ὁ ἐρχομὸς του δὲν σημαίνει ὡς ἔπρεπεν.

Εὐγενέστατε ! μὴ στοχασθῆς νὰ εὐρίσκεται ἐδῶ ζα-
ρὲς περισσότερο ἀπὸ δέκα ἡμερῶν, ἐν ᾧ εὐρίσκονται
ἐνταῦθα ψυχαὶ πολιορκημέναι σχεδὸν χιλιάδες εἰκοσι,
καὶ ἠμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε ὅτι πολλὰ ὀγλίγωρα
χάνεται τὸ πᾶν, ἂν δὲν πραφθάσῃ αὐτόθεν ἡ ἀναγκαία
δύναμις. Ἡ δυτικὴ Ἑλλάς ἀποφεύγουσα τὸ ἐκδικητι-
κὸν σπαθίον τοῦ ἐχθροῦ, πίπτει εἰς τὸ σπαθίον τῆς πεί-
νας καὶ χάνεται, ἂν δὲν προφθασθῇ. Ἐβρῶσο.

Ἰουλίου 21 1823. Μεσολόγγιον.

Τῆ 28 τοῦ αὐτοῦ. — Σήμερον ἔλαβα καὶ τὸ ἐσώκλειστον
ἀπὸ τὸν Καπ. Στορνάρη καὶ πληροφορεῖσθε.

Ὁ ἀδελφός σου

Μ. ΜΠΌΤΣΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἀντίγραφον.

Γενναϊότατε ἀδελφέ !

Προχθὲς ἔλαβον γράμμα σου μὲ τὸν ἐξάδελφόν μου
Κώσταν, καὶ εἶδον ὅσα ἔγραφες. Διὰ δὲ τοῦ παρόντος
μου σὲ εἰδοποιῶ, ἀδελφέ, ὅτι εἰς τὰς 8 τοῦ παρόντος
ἦλθεν ὁ Σκόνδρας μὲ τὸν Κεχαγιάμπεήν του Οὐτσελιν-
τέμπεην Ὀχρίδας εἰς Τρίκκαλα, καὶ, καθὼς θεβατούμεθα
καὶ βλέπομεν εἰς τὰς τέντας, εἰς τὴν Πολιάναν εἰς τὸν
κάμπον, εἶναι ἔως δέκα χιλιάδες καὶ περίττου στράτευ-
μα. Τὸ σχέδιόν των δὲν τὸ ἐμάθομεν. Σήμερον ὁ κατὰ-
σκοπος μᾶς παρήγγειλεν, ὅτι ἦλθε καὶ ὁ Γκαβὸς Μου-
χορντάρης αὐτοῦ, καὶ ὁ Δερβίς Χασάνης, ἦλθε καὶ ὁ
Ῥούμελης μὲ 15 ἀνθρώπους ἀπὸ Λάρισσαν νὰ ἀντα-
μωθοῦν. Σήμερον τὸ στρατόπεδον τὸ μετακομίζου εἰς

Γρανίτσαν, εἰς τὰ Ἄγραφα. Ἡμεῖς, ἀδελφε, παρασυρόμενοι καὶ ἀπὸ τὰ λυτάρια τῶν γειτόνων καὶ ἀπὸ τὴν γύμνωσιν, δὲν ἤξεύρομεν ποῦ νὰ καταφύγωμεν τοὺς ἀδύνατους, καὶ νὰ ἀντισταθῶμεν τὸ κατὰ δύναμιν μὲ ὅσους διαλεχθοῦν διὰ τοῦτο, ἀδελφε, σὰς προιδεάζομεν νὰ πάρετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ νὰ προσέχετε γύρωθεν, καὶ ἂν ἦσθε δυνατώτεροι, νὰ μᾶς προφθάσετε, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, εἰς τὴν ἀνάγκην μας, διότι ὁ Καραϊσκάκης ἀρρώστησε, καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν του ἴσως δὲν ἤξεύρει καὶ πόθεν νὰ τσακωθῇ, καὶ μᾶς γράφει ἄλλα ἀντ' ἄλλων, φοβερίζοντας ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀντισταθῶμεν, καὶ πρέπει νὰ τραβηχθῶμεν ἀφευκτα χωρὶς τουφέκι. Δόσε λόγον εἰς ὅλους τοὺς στρατηγούς νὰ προσέχουν· γράψετε καὶ ἐκ μέρους σας πρὸς τὴν Πελοπόννησον, νὰ διασποῦν νὰ ἐξέλθουν τὰ στρατεύματα καὶ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ προλάβωμεν, ἂν ἦναι δυνατὸν, τὸν κίνδυνον ἐκεῖ ὁποῦ μᾶς βοηθοῦν αἱ στεναὶ θέσεις, ἂν δὲν τοὺς βαστάξωμεν ἐδῶ.

Διὰ τοὺς Τσαβελλαίους ὁποῦ γράφεις, ὅτι οἱ φρόνιμοι κατακρίνονται, καὶ ἂν δὲν τοὺς ἤθελα, ἄς μὴν τοὺς ἔγραφα, ἀδελφε ἐγὼ σοὶ ἔγραψα λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν· μὰ τὴν πατρίδα μας ὁμως ὁποῦ πάσχομεν, ὅτι καμμίαν ὑπόσχεσιν δὲν τοὺς ἔδωκα, μάλιστα τοὺς ἔστειλα τρία γράμματα νὰ τραβηχθοῦν νὰ σταθοῦν κρυφὰ εἰς ἓνα μέρος πέντε ἕξ ἡμέρας· αὐτοὶ δὲν ἤκουσαν καὶ ἤλθον δώδεκα ὥρας μέσα. Ὁ ἄλλος ὁ ἀντίχριστος πάλιν, ἔχοντας ἄλλα πάθη, μὲ ἐπῆρε σβάρνα, καὶ δὲν ἤξευρα ποῖον νὰ οἰκονομήσω, αὐτόν ἢ αὐτούς· καὶ νὰ ἤξευρα, ὅτι θὰ καταντήσῃ ἡ δουλειὰ ἕως εἰς τὸν πόλεμον νὰ σκοτωθῶμεν, προέκρινα καλλιώτερον τὸν θάνατόν μου παρά αὐτὸ ὁποῦ ἐγείνεν. Ἐγὼ, ἀδελφε, σοὶ τὰ γράφω αὐτὰ, ἐπειδὴ ἤξεύρεις τὴν καρδίαν μου καὶ τὰ

φρονήματά μου, καὶ ἂν θέλῃς νὰ πληροφορηθῆς, ζήτησον τὰ γράμματά μου ὅπου τοὺς ἔστειλα, καὶ ὕστερον καταδίκασέ με. Ὅθεν μένω περιμένοντας ἀδελφικὴν ἀποκρίσιν σας γρήγορα μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον, νὰ ἡξεύρωμεν ὅλοι τι μᾶς γίνεται.

Ὁ ἀδελφός σας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΡΝΑΡΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Υψηλοτάτη καὶ Σεβασμία Διοίκησις!

Τρίκερι, τῆ 15 Αὐγούστου 1823.

Ἄν ἕως τῆς ὥρας δὲν ἔκαμα τὸ χρέος μου νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν ὑψηλοτάτην Διοίκησιν τὰ ἐδῶσε συμβαίνοντα, τοῦτο, παρακαλῶ, ἄς μὴ τὴν ψυχράνη, διότι δὲν μὲ ἐμπόδισε τόσον ἢ συμβᾶσα μοι ἀσθένεια, ὅσον ὁ σκοπὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσωμεν ἀκοῆς τί καὶ γραφῆς ἄξιον, ἀλλ' ὅλα ἐπράχθησαν ἀντιστρόφως, ὡς ἐπομένως ἐξιστοροῦνται.

Φθάσας ἐδῶ, κατὰ τὴν 10 τοῦ ἤδη παρελθόντος Ἰουλίου, εἰς τὸν λιμένα τῶν Τρικέρων, καὶ τοὶ ἀσθενῆς, τῆ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐξῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπου εὐρῶν τὸν στρατηγὸν Καρατάσσον καὶ λοιποὺς ἑκατοντάρχους, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐγχείρισα αὐτοῖς τὰ τῆς Διοικήσεως γράμματα. Μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας ἐπαρατήρησα ἀκριβῶς τὰς τε τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡμετέρας δυνάμεις. Ἐγνων, ὅτι ἐκεῖναι τῶν ἐχθρῶν ἦσαν ἀσυγκρίτως ἀσθενέστεραι τῶν ἡμετέρων, καὶ μάλιστα ὅτι ἐκλείετο εὐκόλως ἡ ὁδός, ἣτις ἔφερεν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ὥστε ἦσαν εἰς κατάστασιν ἢ νὰ παραδοθῶσι ζῶντες, ἢ νὰ θυσιασθῶσιν. Ἀνέφερον τοῦτο τῷ Καρατάσσῳ καὶ τὸν ἐπαρακίνησα νὰ τὸ ἐνεργήσωμεν χω-

ρίς ἀναβολὴν καιροῦ· με ἀπεκρίθη, ὅτι καὶ αὐτὸς τὸ ἐπιθυμεῖ, πλὴν νὰ μᾶς ἔλθουν ἀκόμη μερικοὶ Ἕλληγες ἀπὸ Σκόπελον καὶ Σχίαθον. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ μᾶς ἦλθεν ἡ λυπηρὰ εἶδησις τῆς Εὐβοίας, (τῆς ὁποίας τὰ συμβάντα θέλει τὰ ἐξιστορήσει ἐκτεταμένως ὁ Κ. Κωλέττης), ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦλθον πολλοὶ στρατιῶται ἐδῶ, ἄλλοι δὲ εἰς τὰς ῥηθείσας νήσους. Εἶπον τότε τῷ Καρατάσσῳ, ὅτι ἰδοῦ, ἔχομεν τώρα ἱκανοὺς ὤπλισμένους Ἕλληνας· ἄς πέμφωμεν παρευθὺς τὸν Κ. Κωλέττην με τὰ δύο Ψαριανὰ πλοῖα, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Σχίαθον καὶ Σκόπελον νὰ μᾶς φέρουν καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, καὶ παρευθὺς νὰ ὀρμήσωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πρὶν μάθωσι μάλιστα τὴν τῆς Εὐβοίας ἄλωσιν. Ἐσυμφώνησαν, ἐπῆγεν ὁ Κωλέττης, καὶ πρὶν φθάσῃ, τὴν δευτέραν ἡμέραν ἤρχισεν ὁ Καρατάσσος νὰ πραγματεύεται τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐχθρῶν, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ οὔτε τοὺς Τρικεριώτας, οὔτε τοὺς Μάγνητας, οὔτε ἐμέ. Ἐτελείωσε τέλος πάντων μόνος του τὴν εἰρήνην με τὰ κάτωθεν ἄρθρα· α. νὰ φύγουν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὰ χωρία τῆς Μαγνησίας· β. νὰ ἐλευθερώσουν τὰ παιδία του εἰς διάστημα ἡμερῶν εἴκοσι μία, ὁμοίως καὶ τοῦ Καπετὰν Γάτσου· γ. οἱ δυστυχεῖς Τρικεριῶται νὰ μείνουν ὑπὸ τὴν ἀκέπην τῶν Τούρκων· δ. ὁ Καπ. Δημήτριος Μπασδέκης νὰ προσκυνήσῃ εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ τῷ δώσῃ τὸ βιλαέτι του, τὴν Μαγνησίαν, ὁμοίως καὶ τὸν Καπ. Γιάννην Βελέντσαν τὸν Ἀρμυρόν, καὶ τὸν Καπ. Δημήτριον Λιακόπουλον τὴν Ἀγυιὰν καὶ Ράψανην, αὐτὸς δὲ με ἐγγραφον προσταγὴν τοῦ πασσᾶ ἔλαβεν ὅλην τὴν Εὐβοίαν, ἐξ ἧς νὰ λαμβάνῃ καὶ ὀκτακοσίους μισθοὺς. Τελειώσας μίαν τοιαύτην εἰρήνην χωρὶς συμβουλήν τινος, ἀμέσως, τυραννικῶ τῷ τρόπῳ, ἐβίασε τοὺς Τρικεριώτας νὰ τῷ δώσωσιν ἐξῆντα πέντε πουγγία γρόσια, τὰ ὁποῖα οἱ τα-

λαίπωροι μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὄδυρμῶν ἐσύναξαν καὶ παρέδωκαν εἰς χεῖράς του, ἵνα ἀποφύγῃσι τὸν θάνατον· ὁμοίως καὶ οἱ Χωριατομάγνητες ἔδωκαν ἄλλα πέντε, καὶ οὕτως ἀνεχώρησαν οἱ πτωχοὶ διὰ τὴν πατρίδα των, οἱ δὲ σημαντικώτεροι διὰ τὰς νήσους. Ἐμειναν λοιπὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὀθωμανῶν καὶ ἡ Μαγνησία καὶ ἡ Εὔβοια, οἱ δὲ ἔλεεινοὶ Τρικεριῶται, ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἀναρίθμητα ἐξόδα ἐξ ἰδίων των εἰς τὰ στρατεύματα, ἀπὸ τόσους κόπους, ἀγῶνας καὶ κινδύνους, ἐκατήτησαν τελευταῖον νὰ πωληθοῦν ἀπὸ τοὺς νομιζομένους σωτῆράς των. Αὐτοὶ ὅμως θρέφοντες φρονήματα ἐλεύθερα, στέκονται ἔτοιμοι, ὥστε εὐθὺς ὁποῦ ἴδοῦν ὀθωμανικὰ στρατεύματα νὰ ἔμβουν εἰς τὴν Μαγνησίαν, νὰ ἀναχωρήσωσιν ὅλοι σὺν γυναίξϊ καὶ τέκνοις. Διὸ χρεῖα μεγάλη ἦτον νὰ προστάξῃ ἡ Διοίκησις ὅσον τάχιιστα εἰς ὅλας τὰς νήσους, διὰ νὰ τοὺς δεχθοῦν μὲ ὄλην τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς φιλοφροσύνην καὶ φιλογένειαν. Ἡμεῖς δὲ βλέποντες τὰς τοιαύτας ἀνεκδιηγῆτους ἀταξίας, τρέχομεν ζητοῦντες καλοὺς πατριώτας διὰ νὰ διαφεντευθῶμεν ἀναμεταξύ μας, καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ ἀντισταθῶμεν καὶ εἰς τοὺς Τουρκολάτρας. Ἐκτὸς τῆς ὑψ. καὶ σεβαστῆς ὀδηγίας σας, παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ ἤθελε γράψετε εἰς νῆσον Ψαρῶν νὰ μᾶς σταλῶσιν ἔτι ἄλλα δύο πλοῖα ὠπλισμένα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μας, διὰ νὰ κατακαύσωμεν καὶ καταβυθίσωμεν ὅλα τὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ Τουρκολάτρων πλοῖα, τὰ ὁποῖα διατρίβουσιν εἰς τὰ τῆς ξηρᾶς παράλια καὶ καιροφυλακτοῦσι νὰ ὀρμήσωσι κατὰ τῶν νήσων Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, ὅπως αὐτὰς ἀπολέσωσιν. Ἰδοῦ, πέμπομεν ἐπίτηδες καὶ τὸν παρόντα Κ. Ἀδάμ, ὅστις διὰ ζώσης φωνῆς θέλει ἐξηγηθῆ τὰ πλείονα, καὶ μὲ ὄλον τὸ βαθὺ σέβας ὑποσημειοῦμαι τῆς Σεβαστῆς ὑψηλοτάτης Διοικήσεως.

Ὁ πατριώτης, Χρ. ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1823, Σαλαμίνα.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γ. Γραμματέως

Ν. ΣΠΗΛΙΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Ἀδελφοί, Καπετὰν Ὀδυσσεά καὶ Καπ. Παγουργιά,
σᾶς χαιρετοῦμεν.*

Σᾶς φανερόνομεν, ὅτι ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς μᾶς περιεκύκλωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, καὶ δὲν ἠξέυρομεν τι νὰ κάμωμεν, ἐπειδὴ οἱ Μοραίται δὲν θέλουν νὰ μᾶς ἐλθοῦν μιντάτι. Σᾶς γράφομεν ὅμως καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Τσελιαντίμπεης καὶ Σκοντριάνος μᾶς ἐμήνυσαν νὰ κάμωμεν πάτα, καὶ μὴ μᾶς ἐπῆρεν ὁ Θεὸς τὰ μυαλὰ, καὶ θὰ χαθῶμεν μόνον νὰ παραδώσωμεν τὸ Μεσολόγγιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀφήσουν μόνον δώδεκα Τούρκους, καὶ οἱ Καπεταναῖοι νὰ ἔχουν τὰ ἀρματωλικά τῶν καθὼς καὶ πρῶτα, καὶ οἱ βραγιάδες νὰ δίδουν μόνον ἓνα χαράτσι καὶ μίαν δεκατιάν· καὶ ἀφ' οὗ συμφωνήσωμεν, νὰ ἀπεράσουν εἰς τὸν Μορέα, καὶ μᾶς λέγουν νὰ υπάγωμεν καὶ ἡμεῖς μαζὶ τῶν. Τὰ ἴδια μᾶς ἐμήνυσε καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς, μάλιστα μὲ τὸν Ὁμέρ-πασσᾶ εἶναι καὶ ὁ Γῶγος καὶ ὁ Βαρνακιώτης, καὶ αὐτοὶ ἔτσι μᾶς γράφουν. Τώρα, ἀδέλφια, νὰ ἔλθετε καὶ σεῖς τὸ γρηγορώτερον νὰ ἀνταμωθῶμεν κατὰ τὸ Κράβαρι, ἢ ὅπου τὸ εὐρῆτε μονασίτι, διὰ νὰ στοχασθῶμεν τι θὰ κάμωμεν, νὰ τὸ κάμωμεν ὅλοι ἐντάμα καὶ νὰ μὴ πάρωμεν τὸν κόσμον εἰς τὸν λαιμὸν μας· ἐπειδὴ ἡμεῖς μοναχοί, καὶ μάλιστα χωρὶς ζαῖρέδες καὶ τσεπχανέδες, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ βασιτάξωμεν τὸν πόλεμον τοῦ Σουλ-

τὰν Μαχμούτη, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ μᾶς κάμουν χάζι οἱ σκυλο-Μοραΐται, βλέποντες τὴν σκλαβίαν τοῦ τόπου μας, ἄς τοὺς ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ τοὺς περνοῦν εἰς τὴν Ἀρβανιτίαν, καὶ θὰ ἔχωμεν εὐχαρίστησιν ὅτι θὰ χαθοῦν αὐτοὶ προτῆτερα, διὰ τὶ θέλουν νὰ χάσουν αὐτοὶ ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς κρίνη καὶ νὰ μᾶς παιδεύῃ τὸν αἴτιον. Ὡς τόσον σᾶς ἔχομεν ριπζᾶν νὰ ἔλθετε τὸ γρηγορώτερον, ὅτι μοναχὰ δέκα πέντε ἡμέρας βαντὲ μᾶς ἔδοσαν, καὶ ἔως τότε σῶνομεν καὶ τοὺς ζαερέδες μας τελείως, καὶ νὰ μὴ πάθωμεν κἀνὲν κακόν· τὸν δὲ Κ. Ἀνδρέαν Λόντον, ὁποῦ εὐρίσκεται ἐδῶ, τὸν δίδομεν χαμπάρι νὰ ἀπεράσῃ εἰς τὸν Μορέα, διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ἄπιστοι.

Τῆ 22 Σεπτεμβρίου 1823 Προυσός.

Ἀδελφοί σας

Νικόλαος Τσαβέλλας.—Σαδῆμας.—Καραϊσκάκης.—Σαφάκας.—Δ. Μακρὺς.—Ἀνδρέας Ἰσκου.—Γεώργιος Κίτσος.—Γεώργιος Τσόγκας.—Κώστας Μπότσαρης.—Γιαννάκης Γιολτάσης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κ. προκρίτους τῶν Νήσων
"Γῶρας καὶ Σπετσῶν.

Τὰς δυστυχίας τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος, παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ παρ' ἄλλων πολλῶν θέλει τὰς ἐμάθετε. Ὁ αἰμοβόρος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπερίσχυσεν εἰς ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἤδη μᾶς πολιορκεῖ εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικὸν μὲ μεγάλας δυνάμεις διὰ ξηρᾶς, καὶ πρὸ τεσσάρων μηνῶν μᾶς ἀποκλείει καὶ διὰ θαλάσσης. Ἡμεῖς ἐνεδυναμώθημεν καθὼς ἡ ἐνδεὴς κατάστασίς μας ἐσυγχώρησε, καὶ διὰ ξηρᾶς ἐλπίζομεν εἰς τὴν θεϊαν βοήθειαν νὰ ἀντισταθῶμεν μὲ γενναιότητα· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς

έτοιμάζεται νά μᾶς κτυπήσῃ καί διὰ θαλάσσης οὐ μόνον εἰς τὸ Βασιλάδι καὶ Προκοπάνιστον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λίμνης τοῦ Ἀνατολικοῦ, κατασκευάζων τσάταραις καὶ μονόξυλα, διὰ νὰ ἐμβάσῃ στράτευμα, καὶ συνεργεῖ ἐκ συμφώνου μὲ τὰ εἰς Πάτρας μείναντα ἔχθρικὰ 16 πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα καμμίαν ἄλλην φοράν δὲν συνήργησαν καθὼς τώρα. Μὲ ὄλην τὴν προσοχὴν ὅπου ἔχομεν, βλέπομεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀδύνατον νὰ ἡμπορέσῃ νὰ βαστάξῃ εἰς μίαν οὕτως ὀρμητικὴν ἔφοδον ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ κινδυνεύομεν νὰ χαθῶμεν, καὶ νὰ ἀρπάσῃ ὁ ἔχθρὸς τὸ προπύργιον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατάστασις μας εἶναι ἀξιοθρήνητος· πολλόταται φαιμέλλια ἀπὸ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα κατέφυγον ἐδῶ, καὶ εὐρισκόμεθα ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας ψυχὰς ἀποκλεισμένοι· τροφὰς ἔχομεν πολλὰ ὀλίγας, πολεμικῶν ἐφοδίων ὑστερούμεθα, καὶ οὐδεμίαν προμήθειαν ἡμποροῦμεν νὰ λάβωμεν, ἀποκλεισμένοι ὄντες διὰ θαλάσσης. Καὶ οὐ μόνον διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πολυἀριθμὸν τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τὰς μεγάλας ἐτοιμασίας του καὶ διὰ τὰ στρατηγήματά του κινδυνεύει νὰ χάσῃ ἡ πατρίς ὄλην τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἔχει προπύργιον. Κανένα τρόπον σωτηρίας δὲν ἔχομεν, εἰμὴ τὸ νὰ ἔλθουν ἐδῶ μερικὰ πλοῖα νὰ μᾶς ἀνοίξουν τὴν θάλασσαν· αὐτὰ ἀνατρέπουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἐμποδιζοῦν τὰ ἐναντίον μας κινήματα τῶν πλοίων του, τὸν ὑστεροῦν ἀπὸ τὰς τροφὰς ὅπου λαμβάνει διὰ θαλάσσης, καὶ ἐμψυχόνοῦσι τοὺς ἐδικούς μας καὶ ἔσωθεν, καὶ ἐκείνους οἵτινες ἔμειναν ἔξω. « Σεῖς, ἀδελφοί, ἐστάθητε » πάντοτε ὑπερασπισταὶ τῆς Πατρίδος· » σὰς παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς θερμῶς νὰ προφθάσετε εἰς τὴν στιγμήν ταύτην μὲ ὅσα πλοῖα κρίνετε ἀρκετὰ, νὰ μᾶς βοηθήσετε, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ φυλάξωμεν τὴν Πατρίδα.

« Τὸ ἔθνος ὅλον γνωρίζει τὰς ἐκδουλεύσεις σας, καὶ
 » ἡμεῖς κατὰ μέρος θέλει σᾶς εἶμεθα εὐγνώμονες. » Ἡ
 ἀνάγκη εἶναι μεγάλη, καὶ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος προσε-
 χής· πρέπει τὸ γρηγορώτερον νὰ φθάσῃ ἡ συνδρομὴ σας
 χωρὶς ἀναβολὴν τινά, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ παραμικρὰ
 ἄργητα εἶναι ἐπιβλαβής. Μὲ ὅλον τὸ θάρρος τῆς ἀδελ-
 φότητος σᾶς παρακαλοῦμεν πάλιν νὰ μᾶς προφθάσετε
 βοήθειαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· « ὠφελεῖτε μεγά-
 » λως τὴν Πατρίδα, ὑποχρεόνετε καὶ ἡμᾶς ἐπὶ ζωῆς.
 » Μείνατε βέβαιοι, ἀδελφοί, ὅτι χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν
 » πλοίων σας χάνονται ἀφύκτως τριάκοντα χιλιά-
 » δες ψυχῶν ὁμοῦ μὲ τὸ Μεσολόγγιον, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν
 » βλάβην ὅπου λαμβάνει ὅλη ἡ Πατρίς ἀπὸ τὸν χαμὸν
 » τούτου τοῦ μέρους ».

Μεσολόγγιον, τῆ 25 Σεπτεμβρίου 1823.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἰωάννης Τρικούπης.— Ἀθανάσιος Ῥέλης.— Νικόλαος
 Καρπούνης.— Ἀναστάσης Παλαγκᾶς.— Παῦλος Μπονι-
 σέρης.— Μῆτσος Ταινσιλώνης.— Ἀλέξανδρος Τσιμπουρά-
 κης.— Ἀποστόλης Α. Καταλή.— Παραγιώτης Γουλι-
 μῆς.— Δημήτριος Καρπούνης.— Τάσος Βαγρακιώτης.—
 Κίτσος Τσαβέλλας.— Γεώργιος Σαράντος.— Δημήτριος Πι-
 ταλοῦδης.— Κωνσταντῖνος Παλαμᾶς.— Κωνσταντῆς Καρα-
 γιάννης.— Βασίλειος Ψωμάκης.— Παρτελέγος Παπ. Πανα-
 γιώτης.— Τσόγκας.— Κ. Μεταξᾶς.— Κώστας Μπότσα-
 ρης.— Δημήτριος Μακρὺς.— Μῆτρος Δελιγεωργόπουλος.—
 Μῆτσος Φραγκούλης.—

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ προτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ἰδῶρα, τῆ 7 Ὀκτωβρίου 1823.

Οἱ Πράκτικοι τῆς Νήσου Ἰδῶρας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρόγραμμα τοῦ ἐν Σαλώροις ἑλληνικοῦ Στρατοπέδου.

Χθὲς τέλος πάντων μᾶς ἤλθον οἱ ἐχθροί· ὁ πόλεμος ἤρχισεν ἀπὸ τὰς δύο ἡμισυ ὥρας εἰς τὰ ταμπούρια, εἰς Ἄμπλιανη (τοποθεσίαν ἀπέχουσαν τῶν Σαλώνων τρεῖς ὥρας), καὶ ἔπαυσεν εἰς τὰς 12 τὸ ἑσπέρας. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐστάθη μέγας καὶ φρικτὸς, χωρὶς ἀνακωχὴν καὶ ἀνεσιν ἀμμίαν· πρὸς δὲ τὰς ἑνδεκα ὥρας, διὰ τὰ δώσσουν τέλος τῆς μάχης, ὠρμησαν οἱ Ἕλληνες ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, τόσον οἱ ἐξῶθεν ὅτινες ἐσχημάτιζον τὰς δύο πτέρυγας, ὅσον καὶ οἱ ἐνδον τῶν πύργων, ὅπου ἦτο τὸ κέντρον. Ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, τοὺς δὲ πληγωμένους ἀγνοοῦμεν συμπεραίνομεν ὁμως μεγάλην ποσότητα, καὶ ζῶντας πολλοὺς κατέλαβον, καταδιώκοντες αὐτοὺς ἕως τοῦ Σαντάλη τὸ μνήμα (τοποθεσίαν ἀπέχουσαν τοῦ πολεμικοῦ σταδίου περίπου δύο ὥρας) ὡσπερ τὰ πρόβατα ὁ λύκος, καὶ ἐπληρώθη τὸ ῥῆθέν· « ὁ εἷς διώκει ἑκατὸν, καὶ οἱ ἑκατὸν μυριάδας, » ὅπου ἕκαμαν λάφυρα πάμπολλα, ἄρματα, κανόνιά τε καὶ μουρτάριον διὰ μπόμπαις ἕν, σκηνάς, σημαίας τριάκοντα ἕξ, ἄλογα καὶ μέρος τῶν πολεμοφοδίων, καὶ ὅ,τι ἄλλο στοχασθῆ ἄνθρωπος. Καὶ ὡς τόσον τὸ αἷμα ἔγεινε χεῖμαρρος, καὶ ὁ φόνος παραβάλλεται μ' ἐκεῖνον τοῦ Μπαϊράμ-πασσᾶ εἰς τὰ Βασιλικά καὶ πολὺ περισσότερον· διὰ τοῦτο ἄς χαίρῃ τὸ ἔθνος καὶ ἄς δοξάζῃ τὸν Θεόν. Ἀπίθανον νὰ ἔλθουν ἐκ δευτέρου οἱ ἐναπομείναντες εἰς δεύτερον πόλεμον· ὁμως ἄς ἔλθουν καὶ θέλει λάβουν τελείαν ἐξολόθρευσιν ἐξ ἡμῶν.

Ἄρχηγοὶ τοῦ μὲν ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦσαν οἱ Τσαβελλαῖοι, Δράκοι καὶ Δαγκλίδες μὲ Σουλιώτας, ὁ Νάκος, υἱὸς τοῦ Πανουργιᾶ μὲ Σαλωνίτας· ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ἄνδρέα Λόντου, ὁ ἀντιστράτηγος Μελετόπουλος, οἱ χιλίαρχοι Μπούσγος καὶ Γεώργιος Μωραΐτης·

ἀπὸ τὸ τοῦ στρατηγοῦ Φ. Νοταρᾶ, ὁ ἀντιστράτηγος Παναγιώτης Νοταρᾶς, ὁ χιλιάρχος Μακρὺς Ἀποκορίτης ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Δήμου Καλτσᾶ, ἕως 300 μὲ τὸν Καπ. Καλύβαν· ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη μέρος στρατιῶται, ἕως 150, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑπασπιστοῦ του· ὅλος δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἦτον περίπου τρεῖς χιλιάδες ἐπίλεκτοι στρατιῶται καὶ ἄξιοι μαχηταί, ἐκ τῶν ὁποίων 4 ἐφονεύθησαν καὶ 12 ἐτραυματίσθησαν. Μεταξὺ τῶν τραυματισμένων εἶναι καὶ ὁ περίφημος Καρδιασμένος. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν συνεποσοῦτο ἕως 9 χιλιάδας, ἐκεῖνοι, οἵτινες ὤρμησαν κατὰ τοῦ στρατοπέδου μας· οἱ δὲ ἐπὶ στρατιᾷ αὐτῶν τοποθετημένοι εἰς τὸ Χάνι, λεγόμενον, τῆς Γαβριάς, ἦσαν ἕως τρεῖς χιλιάδας, συνθεμένοι ἀπὸ Ὀσμανλίδας, Γκέγκιδες καὶ Ἀλβανούς. Ἀρχηγοὶ δὲ τῶν μὲν Ὀσμανλίδων διάφοροι Πασσάδες καὶ Μπέηδες, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα, γνωρίζομεν δὲ μόνον τὸν Ἰουσοῦφ Πασσᾶ Περκόφτσαλην· τῶν Γκέγκιδων ὁ Ἀμπᾶζ-πασσᾶς Δίβρης, καὶ τῶν Ἀλβανῶν ὁ Μεράχος· καὶ Στρατοπεδάρχης ἀπάντων ὁ Δερβίς-πασσᾶς, ὁ καὶ Πασσᾶς τῆς Ρούμελης.

Ἐκ Σαλώνων, τῇ 15 Ἰουλίου 1824.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἄριθ. 1966.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Ὁ γενναιότατος Καπ. Δημήτριος Κιοσές, ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς Ναυτικῆς μοίρας, τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον κτλ. παρέστησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν,

ὅτι διωρίσθη ἀπὸ τὸν γενναιότατον ναύαρχον Ἀνδρέαν Μιαούλην νὰ μείνῃ μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδήγιάν του πλοῖα εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ μόνον μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὅτε ἤθελε διαδεχθῆ ἀπ' ἄλλην μοῖραν. Ἐπειδὴ ἡ διορία αὕτη ἀπέρασε, καὶ ἄλλα καράβια, διωρισμένα εἰς τὸ νὰ ἐνεργοῦν τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμόν, δὲν ἐφάνησαν ἕως τῆς ὥρας, οἱ ναῦται ἤρχισαν νὰ ἀνυπομονοῦν ζητοῦντες νὰ ἀναχωρήσουν ἀπ' ἐδῶ, καὶ δὲν εἶναι παράξενον ἡ ἐδῶ εὐρισκομένη μοῖρα, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν πλοιάρχων, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἐνταῦθα λιμένα πρὶν φθάσῃ ἄλλη θαλάσσιος δύναμις εἰς τὸν τόπον τῆς.

Σπεύδει λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Σεβ. Διοίκησιν περὶ τούτου, διὰ νὰ διατάξῃ, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν καιροῦ, νὰ προφθάσῃ ἐδῶ ὅσον δυνατόν ὀγρήγορα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἀποκλεισμόν καράβια, διότι τὰ ἐδῶ εὐρισκόμενα ἀναχωροῦν ἀφευκτα, καὶ ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, τὸ Μεσολόγγι μείνῃ ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, στενοχωρημένον ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων, θέλει εὐρεθῆ εἰς προφανῆ κίνδυνον, ἐπειδὴ ἀμέσως θέλει ἀποκλεισθῆ ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὐρισκόμενον ἐχθρικὸν στολίσκον. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ στόλος μας νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν του, ἐὰν δὲν δράμῃ ἐγκαίρως, δὲν θέλει χρησιμεύσει εἰς τίποτε. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κατεπείγει τόσο, ὥστε ἡ Σ. Διοίκησις δὲν πρέπει νὰ χάσῃ μῆτε στιγμήν εἰς τὸ νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν ἀσφαλείας τοῦ Μεσολογγίου, φροντίζουσα ἀφ' ἑτέρου καὶ περὶ τῆς ἐξοικονομησεως τῶν κατὰ γῆν ὑπερασπιστῶν αὐτοῦ. Μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Μεσολόγγιον, τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς

Ἐμπειθεὶς πατριῶται

Φ. ΠΑΥΤΑΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,

(Τ. Σ.)

Α. ΘΕΜΕΛΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ναύπλιον.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Ἐν ᾧ παρηγορούμεθα εἰς ὅλα μας τὰ δεινὰ μὲ τὰ ἐνταῦθα εὐρισκόμενα Ὑδραϊοσπετσιώτικα ἐνοπλὰ πλοῖα, αἰφνιδίως χθὲς, ἅμα ὁποῦ ἐφθασε καὶ τὸ πλοῖον τοῦ Καπετὰν Λαλεχοῦ μὲ τὰ πολεμοφόδια καὶ τροφάς, ἀπὸ γράμμα τῶν Ἀντιναυάρχων Κ. Δημ. Κιοσέ καὶ Ἀναγνώστου Γεωργίου τῶν ἄνω εἰρημένων πλοίων πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐξοχὸν Ἐπιτροπὴν, εἶδομεν νὰ παραβιάζωσι τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι, ἂν ἐντὸς διαστήματος τριῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε ξεφορτώσει τὰ εἰς τὸ τοῦ Καπ. Λαλεχοῦ, θέλουσι φύγει μαζῆ μὲ αὐτό. Τοῦτο ἀφ' οὗ μᾶς ἔβαλεν εἰς ἄκραν ἀδημονίαν, ἐξαγρίωσε καὶ ὅλον τὸ στρατιωτικόν, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν παρουσίαν αὐτῶν τῶν πλοίων ἐπιμένον, ἀντέχει εἰς ὅλα τὰ δεινὰ. Ὅθεν κοινῇ γνώμῃ σήμερον ὃ τε ἐξοχώτατος Κ. Ἰωάννης Πα. Διαμαντόπουλος, ὁ θεοφιλέστατος ἅγιος Ῥωγῶν Κ. Ἰωσήφ καὶ οἱ στρατηγοὶ Ν. Βότσαρης, Κίτσος Τσαβέλλας, Γ. Κίτσου, Ν. Στουρνάρης, Α. Ἰσκού καὶ Α. Ῥαζηκότσικας, μεταβάντες εἰς τὰ αὐτὰ πλοῖα, ἠρώτησαν τὰς αἰτίας τῆς φυγῆς τῶν καὶ μ' ὅλον ὅτι οἱ ἀντιναυάρχοι ἐπαρρήσιασαν εἰς αὐτοὺς γράμματα τῶν προκρίτων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς διατάττουσι νὰ σταθῶσι τὰ πλοῖα ταῦτα πρὸς διαφύλαξιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πρὸς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ὡς ἐφωδιασμένα κατὰ πάντα μὲ τὰς ὁποίας τοῖς ἔστειλαν

τροφάς καὶ μισθούς των, ἔμειναν ἄκαμποι, προβάλλοντες αἰτίαν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πλοίαρχοι, ὡς ἐξουσιασταὶ τῶν πλοίων των, μένουν μὲ τὰ ἰδιά των πλοῖα εἰς αὐτὴν των τὴν θέλησιν ὁμῶς δὲν ὑπακούουσιν οἱ ναῦται, καὶ ἐπομένως μῆτε αὐτοὶ ἤμποροῦσι νὰ μείνωσιν. Ὅθεν οἱ ἀποσταλέντες, μεταβάντες ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον, ἰκετικῶς πρὸς τοὺς ναύτας προσφερόμενοι, κατέπεισαν αὐτοὺς διὰ νὰ μείνωσιν ἔτι δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον, (καὶ αὐτὸ ἀμφίβολον διὰ τὸ ἄστατον πνεῦμα τῶν ναυτῶν) καὶ ἀκολούθως μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς αὐτῆς διορίας νὰ φύγωσιν. Οὕτω ἐπιστραφέντες καὶ κοινολογήσαντες τὰ πρακτέα των εἰς ὄλους ἡμᾶς, ἐπὶ κοινῆς συνελεύσεως ἐνεκρίθη ἵνα βάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Διοικήσεως διὰ τῆς παρουσίας μας τὰ ἀκόλουθα· α'. ὅτι ἐπ' ἐλπίδι τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων πλοίων, ὅλαι αἱ ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος καταφυγοῦσαι φανηλλίαι εἰς τὰς γειτονικὰς νήσους, ἐπεσωρεύθησαν εἰς τὰ ἐνταῦθα, καὶ ἤδη εὐρίσκονται ὑπὲρ τὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας ψυχὰς γυναικόπεδα μόνον· β'. αἱ εὐρισκόμεναι καὶ ἤδη σταλεῖσαι τροφαὶ μόλις ἐξαρχοῦσι διὰ δέκα ἡμέρας· γ'. τὰ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὐρισκόμενα δεκατέσσαρα ἐχθρικὰ ἔνοπλα πλοῖα, ἅμα ὅπου τὰ ἡμέτερα ἀποπλεύσουσιν, αὐτὰ μὲν θέλουν ἀποκλείσει τὸν λιμένα μας στενότατα, ὁ δὲ ἤδη εἰς τὴν λίμνην μας εὐρισκόμενος ἐχθρικός στολίσκος, συνιστάμενος ἀπὸ εἴκοσιν ὀκτώ λαντσόνια καὶ κατσαμπάσια, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται θέσιν τῆς Ἄσπρης ἀλικῆς τοῦ Μεσσολογγίου, ὅχι μόνον θέλει μᾶς καταπολεμεῖ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης πολλὰ πλησίον, καὶ θέλει μᾶς κόψει τὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἄνατολικοῦ καὶ Βασιλαδίου ὡς καὶ πρότερον, ἀλλὰ, διδασθεῖς, θέλει κάμει πολλὰ στενότερον τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ τὸ

μὲν Ἀνατολικὸν καὶ Βασιλάδι χάνονται ἀναμφιβόλως, ἡμεῖς δὲ στενοχωρημένοι, θέλομεν γίνεαι θύματα τῆς μανίας τοῦ ἐχθροῦ ὁμοῦ μετὰ τοσοῦτων ἀθῶων χιλιάδων ψυχῶν.

δ'. Τὸ οὐσιωδέστερον δὲ πάντων, ὅτι ὁ ἐχθρὸς, ἅμα ὁποῦ ἐφοδιασθῆ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ἡμεῖς πλεόν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὑποφέρωμεν ἄλλον ἐξαμηνιαῖον ἀποκλεισμόν, καὶ διὰ τοῦτο εὐθύς ὁποῦ τὰ πλοῖά μας ἀποφασιστικῶς θελήσουν νὰ φύγουν, θέλομεν φύγει καὶ ἡμεῖς. Ὅθεν ἀνάγκη πᾶσα ἡ Σ. Διοίκησις, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν, ἀντὶ τῶν ἤδη εὐρισκομένων ἐξ, νὰ διορίσῃ ἄλλα τόσα, νὰ προφθάσωσιν ὅσον τάχιστα ἄχρι τῆς εἰρημένης προθεσμίας, καὶ τὰ ἐνταῦθα πάλιν νὰ διαταχθῶσι, πρὶν φθάσωσι τὰ ἄλλα νὰ μὴ ἀναχωρήσωσιν, ὅτι τὰ ἐνταῦθα ἀποφασιστικῶς ἐξ αἰτίας τῶν ναυτῶν δὲν στέκουσι, καὶ ἂν ἄλλα πλοῖα δὲν προφθάσουν, Μεσολόγγιον δὲν ὑπάρχει. Σεβαστὴ Διοίκησις! ὅσον ἐκ μέρους τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου, ἐγνώρισες καὶ γνωρίζεις κάλλιστα, μ' ὅλον ὅτι εἰς ἓν διάστημα ἐξ μηνῶν, ἐστερημένον σχεδὸν κατὰ πάντα, ἐφονεύθη καὶ φονεύεται ἀδιακόπως, δὲν ἔγινε καμμία ἔλλειψις· ἀκολούθως ἐπιμένει εἰς διαυθέντευσιν τῆς Πόλεως ταύτης, ἐν ὅσῳ βλέπει ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα τῆς. Ἄν ὅμως ἤθελε λείψωσι μίαν ἡμέραν, δὲν ἠμπορεῖ πλεόν νὰ ἐπιμείνῃ, καὶ δικαίως διὰ τὰ ἐνδεχόμενα μένει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ ἢ πόλις αὕτη. Ἄς βαλθῶσι λοιπὸν ὑπ' ὄψιν ὅλα αὐτὰ, καὶ νὰ μὴ λείψωσι τὰ πλοῖα, ὅτι διὰ κάθε ἀπευκταῖον (δὲ μὴ γένοιτο) εἴμεθα ἀθῶοι, καὶ ἄς ὄφονται οἱ αἴτιοι. Διὰ νὰ λάβετε ἐντελεστάτην πληροφορίαν ὅλης τῆς ἀποφάσεώς μας δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν ὑπόθεσιν, κοινῇ γνώμῃ στέλλεται ὁ χιλίαρχος κύριος Σπύρος Λαμπρόπουλος, ὁ ὁποῖος μόνον καὶ

μόνον τρεῖς ἡμέρας ἤμπορεῖ νὰ σταθῇ αὐτοῦ καὶ ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ μᾶς δώσῃ κάθε πληροφορίαν. Οἱ ἀντιναύαρχοι μᾶς ὑπεσχέθησαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μὲ ἀναφοράν των καὶ μὲ ἐπὶ τούτου θέλουν σᾶς δώσει πληροφορίαν ὄλων τῶν διατρεξάντων περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Ἐν τοσοῦτω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1825.

Οἱ εὐπειθεῖς πατριῶται

Νότης Μπότσαρης. — Κίτσιος Τσαβέλλας. — Γεώργιος Κίτσιος. — Λάμπρος Βεῖλιος. — Ἀνδρέας Ἰσκου. — Δημήτριος Μακρύς. — Νικόλ. Στουρνάρης. — Χρ. Φωτομάρας. — Κώστας Βλαχόπουλος. — Ἀθανάσιος Ραζηκότζικας. — Νικόλαος Ζέρβας. — Γιαννάκης Σταΐκος. — Γιώτῃ Λάμπρος. — Ἀνδρέας Γρίβα. — Ἀποστολάκης Κουσοῦρης. — Βασίλειος Χασάπης. — Σπύρο-Μήλιος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Ἄριθ. 2089.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον κτλ. ναυτικῆς Μοίρας μὲ ἐγγραφὸν των ἀπὸ 25 τοῦ παρόντος μηνὸς ἀνήγγειλαν ῥητῶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι βιασμένοι ὄντες ἀπὸ τοὺς ναύτας των, εἶχον γὰ ἐγκαταλείψουν κατ' αὐτὰς τὸν ἐδῶ λιμένα μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν των πλοῖα.

Ἐπειδὴ ὁ μισευμὸς τῶν πλοίων τούτων ἤθελεν ἐπιφέρει ὀλεθριώτατα ἐπακόλουθα εἰς μίαν στιγμὴν χρισιμωτάτην, ὅποια εἶναι ἡ παροῦσα, ἐκρίθη ἐπάναγκες ἐπὶ

γενικῆς ἐκ πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν συγκειμένης συνελεύσεως νὰ ἀπέλθῃ εἰς αὐτὰ μία ἐπίσημος ἐπιτροπὴ, ἢ ὁποία νὰ παραστήσῃ, ὅτι δὲν συμφέρει κατ' οὐδένα λόγον νὰ ἀναχωρήσουν πρὶν ἔλθουν ἄλλα εἰς τὸν τόπον των. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν αὕτη ἀπελθοῦσα σήμερον, μετέβη ἀπὸ καράβι εἰς καράβι, παρακαλοῦσα μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῇ τὸ Μεσολόγγιον ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, διότι ὅλα τὰ ἐδῶ εὐρισκόμενα στρατεύματα ἤθελον ἀποδειλιάσει καὶ φύγει καὶ αὐτὰ ἐξ ἅπαντος. Οὕτω μετὰ πολλὰς θερμὰς παρακλήσεις ἐδόθη τέλος πάντων ὑπόσχεσις ἀπὸ τοὺς πλοίαρχους, ὅτι τὰ καράβια θέλουν περιμείνειν ἐδῶ ἀκόμη δύο ἐβδομάδας τὸ πολὺ, διορία μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἢ ἔλθουν ἄλλα εἰ μὴ εἰς τὸν τόπον των, αὐτὰ ἀναχωροῦν ἄφευκτα. Οἱ ἐνταῦθα ὄπλαρχηγοὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διεμαρτυρήθησαν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, λέγοντες ῥητῶς, ὅτι, ἐὰν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο δὲν ἔλθῃ θαλάσσιος δύναμις, καὶ ἢ ἐδῶ εὐρισκομένη ἀναχωρήσῃ, συναναχωροῦν καὶ αὐτοὶ μετὰ τὰ σώματά των, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μόνην τὴν παρουσίαν τῶν καραβίων ἐγκαρδιούμενα μένουν ἐδῶ. Διὰ τὸν Θεὸν λοιπὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, ἅμα ληφθῆ ἢ παροῦσα νὰ σταλῇ διαταγὴ ἐπιτηδες, ὥστε ἢ ἀπὸ Ἰδραν, ἢ ἀπὸ τὸν στόλον νὰ ξεκινήσουν εὐθὺς διὰ ἐδῶ ἐξ ἢ καὶ περισσότερα καράβια, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἐμποδισθοῦν πουθενά, ἀλλὰ νὰ σπεύσουν μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, διὰ νὰ προφθάσουν ἐδῶ ἐγκαίρως, καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν των νὰ προλάβουν τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου, ἢ ὁποία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἄφευκτος, ἐὰν τὰ ἐδῶ καράβια μὴ διαδεχθέντα ἀπὸ ἄλλα εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν ἀναχωρήσουν, διότι, ὡς εἴρηται, τὰ στρατεύματα συναναχωροῦν. Ἐπειτα τὸ Μεσολόγγιον εὐθὺς θέλει ἀποκλεισθῆ ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κο-

ρινθιακόν κόλπον εύρισκόμενον έχθρικόν στόλον, καί ὄν ἔλλιπές ἀπό ζωτροφίας καί πολεμοφόδια, δέν ἤμπορεῖ βέβαια νά ἀντισταθῆ, καί ἰδοῦ ἐξ ἀνάγκης μένει εἰς τήν διάκρισιν τοῦ έχθροῦ ὁμοῦ μέ τόσας χιλιάδας ἀθῶων φυγῶν. Ἀπαστέλλεται ἐπίτηδες ὁ χιλίαρχος Σπύρος Λαμπρόπουλος διὰ νά παραστήσῃ καί ἡ γενναιότης του διὰ ζώσης φωνῆς ὅσα ἀναφέρει περὶ τῆς οὐσιωδεστάτης ταύτης ὑποθέσεως ἡ Ἐπιτροπή. Ἄς στείλῃ λοιπόν ἐσπρέσα ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ νά προφθάσῃ ἐν τάχει ἡ ζητουμένη θαλάσσιος βοήθεια, ἡ ὁποία καί μόνη θέλει σώσει τὸ Μεσολόγγιον, καί ἐν αὐτῷ ἀδυνατούς ψυχᾶς. Μ' ὄλον ὅτι οἱ πλοίαρχοι ὑπεσχέθησαν ὡς ἀνωτέρω, μ' ὄλον τοῦτο εἶναι τῶν ἐνδεχομένων νά βιασθοῦν ἀπὸ τοὺς αὐτάς των νά ἀναχωρήσουν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ὅθεν Καράβια, Καράβια, Καράβια διὰ τὴν ἀγάπην καί τὴν σωτηρίαν τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος ! Μένομεν μέ σέβας βαθύτατον.

(Τ. Σ.) Μεσολόγγιον, τῆ 27 Σεπτεμβρίου 1825.

Εὐπειθεῖς Πατριῶται

ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Δ. ΘΕΜΕΛΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Φ. ΠΑΥΤΣ.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

*Εὐγενέστατοι Ἀρχόντες, Πρόκριτοι τῆς Νήσου
Σπετσῶν.*

Ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς ἐκ Μεσολογγίου Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν γενναιοτάτον Ναύαρχον Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου πληροφορεῖσθε λεπτομερῶς τὰ ἐκεῖ τρέξαντα. Ὅθεν ἐγὼ ἐβαρκαρίσθην μέ τοῦ γενναιοτάτου Κ. Ἀδριανοῦ

Σάντου τὸ πλοῖον, διὰ νὰ ἀπέλθω εἰς ὅποιον μέρος εὐ-
ρίσκομεν τὸν ἑλληνικὸν στόλον, διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ μέ-
ρους ὄλων τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ πολιτικῶν νὰ μᾶς δο-
θοῦν 4 πλοῖα, δύο Σπετσιώτικα καὶ δύο Ὑδραῖικα, διὰ
νὰ βαστάξουν τὴν πολιορκίαν ἐκείνην τοῦ Κορινθια-
κοῦ κόλπου, διὰ νὰ μὴ εἴρῃ καιρὸν ὁ ἐχθρικός στολί-
σκος, ὅστις ἔμεινεν εἰς τὴν Πάτραν, καὶ μᾶς ἀποκλείση,
μισεύοντας τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα ἑλληνικά μας πλοῖα·
ἀλλὰ κατὰ ἀγαθὴν τύχην εὐρομεν ἀπόψε, εἰς τὰς 4 ὥρας
τῆς νυκτός, ἓν πλοῖον ἑλληνικὸν Ὑδραϊκὸν ἔξω ἀπὸ τὸ
Μαραθονῆσι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἓν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
ἐδιορίσθησαν παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ ἔλθουν εἰς Με-
σολόγγιον. Ὅθεν δὲν ἔκαμε πλέον χρεῖα νὰ ὑπάγω πα-
ρεμπρὸς, ἀλλὰ ἐπιστρέφω εἰς τὰ χρέη μου, εἰς Μεσο-
λόγγιον. Ὁ δὲ Κ. Ἀδριανὸς, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔκαμε πλέον
χρεῖα διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόσε μὲ
κάθε εὐχαρίστησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὸ νὰ ἐπλήρω-
σε τὰ χρέη του πρὸς τὴν Πατρίδα ὡς καλὸς πατριώ-
της· διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συσταίνω πρὸς τὴν πανευγε-
νίαν σας.

Τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1825.

Τῆς εὐγενίας σας ὅλος πρόθυμος ἀδελφὸς καὶ δοῦλος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ,

Μέλος τῆς ἐν Μεσολογγίῳ ἐπιτροπῆς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης·

*Τῷ τιμιωτάτῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Λαδοπούλῳ,
εἰς Ζάκυνθον.*

Τὴν τιμιότητά σου κατασπάζομαι.

Ἄδελφὲ Λαδόπουλε, λάβε μέρος εἰς τὴν θλίψιν μας·
χθὲς, δύο ὥρας πρὶν βραδιάσῃ, οἱ ἐχθροὶ ἐπῆραν τὸ Βα-

σιλάδιον ὕστερον ἀπὸ μίαν μεγάλην αἵματοχυσίαν. Ταύτην τὴν ὥραν ἔφθασεν ἐδῶ ἐν μονόξυλον, ὅπου ἔφυγε εἰς ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ἐκβαλεν ὁ ἐχθρὸς 3500 ἀνθρώπους θαλασσινοὺς· ἀντεστάθησαν γενναίως οἱ εὐρισκόμενοι, ἐσκότωσαν πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς. Δὲν ἔχω χέρια νὰ κουνήσω· ἡ θλίψις μοῦ ἐσῆκωσε τὰ αἰσθήσεις. Τὸ Μεσολόγγιον βαστᾷ ἀνδρείως· ἄλλο δὲν σᾶς λέγω. Συμβουλευθῆτε νὰ μᾶς προφθάσουν τὰ ἑλληνικά μας καράβια, διὰ τὴν ἀνδρῶν φθάσουν τὸ ὀγλιγώροτερον, χάνομεν τὸ πᾶν. Μένω ἐν βία.

Πεταλᾶ, τῆ 26 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ ἀγαπητός σας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΑΝΟΒΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1832.

(Τ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους Προκρίτους Ἰδρας,

Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ λοιποὺς κατοίκους.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπεμελήθη μὲ ὄλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, ὅπου ἐγνώρισε, διὰ νὰ κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς του· ὅθεν κατεσκεύασε διάφοραις ταρατσαῖς, ἔρριψε καὶ εἰς τὸν λιμένα πολλότατα λαντσόνια, ἐπέκεινα τῶν 60, καὶ πολεμήσας μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του, ἐκυρίευσε χθὲς εἰς τὰς 26 τοῦ παρόντος, ὥρα δεκάτῃ τῆς ἡμέρας, τὸ καλόν μας Βασιλάδιον. Ναι, ἀδελφοί! καὶ ἡ μεγαλοψυχία τῶν Ἑλλήνων εἶναι πολλή, μὰ καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ δὲν ὑπάρχουν ὀλίγα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε, ἀγαπητοί! διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' ἀγάπην τῆς πολυστενάκτου Πατρίδος, νὰ μεταχειρισθῆτε πάλιν τὸν συνειθισμένον σας πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον, καὶ νὰ πασχίσετε νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ τὰ ἑλληνικά καὶ τροπαιοφόρα πλοῖα, καὶ μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ὅτι ἡ

ἀνάγκη δὲν ἐπιδέχεται τελείως ἀργοπορίαν. Σᾶς πληροφοροῦμεν, ἀδελφοί! ὅτι ἂν ἐντὸς ὀλίγου φθάσῃ ὁ ἑλληνικός μας στόλος, ἡμεῖς εἰ καὶ πεινασμένοι, καὶ στενωῶς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκημένοι καὶ καταστενωχωρημένοι, μὲ τοὺς ὀδόντας μας ὅμως θέλει σφικτοκρατήσομεν τὸν ποῦντον τῆς Πατρίδος. Ἀδελφοί, ὅταν ἡ φιλογένειά σας δὲν μᾶς προβλέψετε εἰς τὴν ἐλσεινὴν ταύτην κατάστασιν ὅπου εὕρισκόμεθα, ἡμεῖς τί πρέπει νὰ κάμωμεν; Μὰ στοχασθῆτε, ἀδελφοί, ἂν ὁ ἐχθρὸς, ὃ μὴ γένοιτο, πατήσῃ τὴν ἱερὰν ἐκείνην γῆν τοῦ Μεσολογγίου, θὰ ὑπάρξῃ πλεόν Γένος, θὰ ἀκούεται Χριστιανισμός; Ἀλλοίμονον! ὁμοῦ μὲ τὸ πολυβασανισμένον Μεσολόγγιον, ἀδελφοί, θέλει χάσομεν τοὺς ἀγῶνας καὶ κόπους, ὅπου εἰς τὸ πενταετὲς τοῦτο διάστημα ἔδοκιμάσαμεν, καὶ καταφρονημένοι πλεόν ὡς ἀνάξιοι τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, θέλει ἀπεράσουν (ὅσοι λυτρωθοῦν ἀπὸ τὰς τυραννικὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ) εἰς ξένην γῆν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς των. Ἀδελφοί! μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν προσμένομεν τὴν θαλάσσιόν μας δύναμιν, ἐπειδὴ ὄλην τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας αὐτοῦ τὴν ἔχομεν. Μὴ ὑποφέρετε, παρακαλοῦμεν, νὰ ἀκούσατε τοὺς ἀδελφούς σας, οἵτινες, ἀφ' οὔ νησιτικοὶ καὶ διψασμένοι ἠγωνίσθησαν ἕνα χρόνον ὀλόκληρον, καὶ κατέβαψαν τὴν γῆν μὲ τὰ αἱματὰ των, νὰ γίνουν θυσία τῶρα εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ. Τρέξατε λοιπὸν μὲ τὰ νικητικὰ πλοῖά σας εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, δράμετε ὅσον τάχος εἰς τὴν προσκάλεισιν τῶν ὁμοπίστων σας· ἂν ἐξ ἐναντίας, ἀδελφοί! δὲν δυνηθῶμεν δι' αὐτῶν νὰ ματαιώσωμεν τὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, θέλει ἐλευθερώσετε τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν μαιφόνον μάχαιράν των τόσον ἀθῶον αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν. Προσμένομεν ὅμως μὲ ἀγκάλας ἀνοικτὰς τὴν συνδρομὴν σας.

Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν, ἂν ἦσθε Χριστιανοί, καὶ ἂν πιστεύετε Θεόν, τώρα νὰ τὸ ἀποδείξετε. Μὲ τὸ Μεσολόγγιον δὲν ἔχομεν διόλου ἀνταπόκρισιν, ἐπειδὴ ἐφράχθη ἀπὸ τὰ λαντσόνια ὁ θαλάσσιος δρόμος. Ἀδελφοί! ἂν ἡ Σ. Διοίκησις δὲν ἔχη κατὰ τὸ παρὸν τὰ μέσα, ἢ γενναιότης σας νὰ παραβλέψετε αὐτὴν τὴν πληρωμὴν καὶ προφθάσατε μόνον διὰ 15 ἡμέρας, διὰ νὰ λυτρωθῶσι καὶ οἱ ἄνθρωποι· καὶ ἂν ὑπάρξῃ Γένος, βέβαια δὲν θὰ χάσετε τὴν πληρωμὴν σας. Μένομεν μὲ τὴν ἀνήκουσαν ὑπόληψιν.

Τῆ 27 Φεβρουαρίου 1826, ἐν Ἀνατολικῷ.

Οἱ Πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Γεώργιος Καραβός.— Παῦλ. Γελᾶν.— Τάτσης Κ. Μαγρίνας.— Σπύρος Κουρκουμέλης.— Κωνσταντῖνος Τοῦμας.— Σπύρος Στράτος.— Κωνσταντῖνος τοῦ Δημήτρη Βουλπιώτης.— Γιαννάκης Καραπάρος.— Μῆτσος Φραγκούλης.— Πάνος Γουλιμῆς.— Ἀθανάσιος Ἰωάννου.— Ζαφείρης Ἐξαρχος.— Ἰωάννης Φραγκούλης.— Ἀναγνώστης Χοιτρός.— Γρηγόριος Λιακατᾶς.— Δημήτριος Βλαχόπουλος.— Ἀθανάσιος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Μακρύ.— Δημήτριος Σίτσης.— Μαρκάκης.— Βικέλης.— Βλωτοκωλέτας Γεωργάκος.— Γεώργιος Φαραρᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Γ. Σ.)

Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείω ἐν γράμμα, τὸ ὅποῖον ἢ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν στέλλει πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ θέλει νὰ παραστήσῃ δι' ἐμοῦ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται, καὶ τρέχει τὸν ὀλουστερινὸν κίνδυνον. Ἐγὼ καταγινόμενος ἐδῶ διὰ νὰ κατορθωθῇ κάμμία βοήθεια, μεταβαίνω σήμερον καὶ εἰς Μέθαινα πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ

Συνταγματάρχου Φαβιέ· ὅθεν δὲν ἤμπορῶ νὰ ἔλθω διὰ νὰ παραστήσω προσωπικῶς τὸν κίνδυνον τοῦ φρουρίου τούτου. Λοιπὸν παρουσιάζομαι διὰ τῆς παρουσίας μου, καὶ σὰς πληροφορῶ ἐν φόβῳ θεοῦ ὡς τίμιος ἄνθρωπος καὶ Χριστιανός, ὅτι τοῦ φρουρίου αἱ ἀνάγκαι εἶναι μεγάλαι, καὶ ἂν δὲν προφθασθοῦν ἕως 15 ἡμέρας τὸ πολὺ, πίπτει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ῥούμην, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς πόλους καὶ ἰδρωτάς μας! Εἰς μάτην τόσο Ἑλληγες, ὅπου ἐθυσιάσθησαν καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμά των διὰ τὴν πίστιν καὶ πατρίδα. Προφθάσατε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας μὲ κάθε εἶδους παρακίνηση καὶ συνδρομὴν ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ μὴ πάθωμεν αὐτὴν τὴν ὀλοῦστερινὴν δυστυχίαν, καὶ χάσωμεν ὁμοῦ μὲ τὰς Ἀθήνας τὸ πᾶν, καθὼς τοῦτο δὲν σὰς λανθάνει. Περιμένω τὰ σωτήρια μέσα καὶ ἐκ μέρους σας, καὶ μένω.

Ἀθήνα, τῆ 22 Νοεμβρίου 1826.

Μὲ ὅλον τὸ σέβας

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς γῆσου Σπεισῶν.

Φιλοπάτριδες ἀδελφοί!

Γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι ὁ πατριωτισμὸς σας ἠξεύρει τίνι τρόπῳ ἀπελευθεροῦται εἰς τὰς τωρινὰς δεινὰς περιστάσεις τὸ ταλαίπωρον ἔθνος μας· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ φρουρίου τούτου. Διὰ τοῦτο ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ὄλων πληρεξούσιος ὁ ἀδελφός μας Μακρυγιάννης. Οὗτος ὁ ἀδελφός θέλει σὰς παραστήσει τόσοσιν τὴν τοῦ φρουρίου ἀνάγκην, καθὼς καὶ τὸν εὐ-

κολον τρόπον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ, ἥτις εἶναι καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους ὅλου. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ δώσετε προσοχὴν εἰς τ' ἀληθῆ λεγόμενά του, καὶ μὲ τὸν συνῆθη πατριωτισμὸν σας νὰ ἐκτελέσετε τὰ ἱερά χρέη σας, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἐδείξατε τὸν πατριωτικὸν καὶ ἡρωϊκὸν χαρακτήρα σας. Μένομεν δέ·

Τῆ 17 Νοεμβρίου 1826, ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀδελφοί σας

Νικόλαος Κριεζιώτης.— Δ. Εὐμορφόπουλος.— Ἰωάννης Μαμούρης.— Γεράσιμος Φωκάς.— Σιμεὼν Ζαχαρίτσας.— Νικόλαος Καρβαράς.— Σ. Βλαχόπουλος.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σπέτσαις, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1852.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Νικόλαος Β. Γκίνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΚΔΟΣΗ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΚΔΟΣΗ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Εἰς τὸ «Τρίτον τοῦτο Τμήμα τοῦ Πρώτου μέρους τῆς Συλλογῆς» κατέταξα ἐπιστολάς καὶ ἔγγραφα παντοῖα, ἐπιστελλόμενα ἀπὸ τοῦς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Ἑλλήνας πρὸς τοῦς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ὀποίας ἠρόσθησαν. Τινὰ δὲ προσέλαβον ἀπὸ ἰδιαιτέρας ἐπιτοπίου πηγᾶς, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ δηλοῦται ἐν ὑποσημειώσεσιν· ἐξελεξάμην δὲ ὅσα ἔφερον ἱστορικὴν ὕλην καὶ ἐπέγραψα «Ἀλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιδῶν» προσθεὶς καὶ περιλήψην τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, ὡς ἔπραξα καὶ εἰς τὰ προταχθέντα.

Προσθετέον δὲ ὅτι ἐξακολουθήσαντες μέχρι τοῦδε νὰ θέτωμεν εἰς τὸ κείμενον τὸν τύπον τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, παραλείπομεν ἀπὸ τοῦδε αὐτὸν χάριν συντομίας· θέλομεν δὲ ὑποσημειῶναι μόνον τὰ ἐξ ἄλλων πηγῶν, παρὰ τὰ ἀρχεῖα τῆς νήσου, προσληφθέντα ἔγγραφα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ.

Ἔτος 1821.

Ἀπρίλιος. Ἀπόστολοι τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας προπαρασκευάζουσι τὰ πνεύματα τῶν Τηνίων καὶ Μυκονίων εἰς τὴν Ἐπανάστασιν. — Ἀμυχανοῦσι διὰ τὴν ἔλλειψιν χρημάτων. — Οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν συνεξορμῶσι τοὺς νησιώτας τοῦτους εἰς τὸν πόλεμον. — Οἱ διὰ θαλάσσης τῶν Σπετσῶν πρόμαχοι αἰτοῦσιν ἄνδρας διὰ πλήρωσιν τῶν πλοίων ἀπὸ τοὺς Τηνίους. — Οὗτοι εὐδιάθετοι εἰς τὸν ἀγῶνα παρουσιάζονται. — Ἐπικαλοῦνται τὴν ἐμφάνισιν Σπετσιοτικοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἀναπέτασιν τῆς σημαίας τοῦ Σταυροῦ παρ' αὐτοῖς, διὰ νὰ συνεξεγερθῶσι. — Προσφέρουσι νὰ ἐφοπλίωσι ναύτας διὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον. — Αἰτοῦσι πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοὺς Σπετσιοώτας χρηματικὴν τινα χορήγησιν.

Ὁ Ἀντάνιος Κρανιδιώτης, ἐκ Πόρου (α) ἀρμώμενος, φέρει πολεμοφόδια εἰς τοὺς πολιορκοῦντας τὴν Κάρυστον Ἕλληνας. — Τὸ βρῖκιον τοῦ Βέη τῆς Καρύστου ἀποσύρεται ἔνδον τοῦ Εὐρίπου εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου. — Οἱ Ποριῶται ἐκστρατεύουσιν εἰς Κόρινθον. — Μάχονται ἀδιακόπως. — Σπανίζουσι πολεμοφοδίων. — Οἱ ἔφοροι Πόρου πέμπουσι πρεσβείαν εἰς Σπέτσας καὶ ζητοῦσι τὴν προμήθειαν πολεμοφοδίων ἐκεῖθεν.

Οἱ ἐν Θήρα (Σαντορίνη) ὁμογενεῖς στέλλουσι εἰς Σπέτσας νὰ προμηθευθῶσι σίτον καὶ τρόφιμα. — Λαμβάνουσιν ἐκ Σπετσῶν τῆς ἔθνεγερσίας τὰ εὐαγγέλια. — Ἐορτάζουσι τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους τὴν ἀκτινοβολοῦσαν αὐγὴν. — Συγχρόνως ὁ Ἀλέξανδρος Ἰψηλάντης, διὰ τοῦ Θηραίου Εὐαγγέλη Μανταράκη, προσκαλεῖ εἰς τὰ ὄπλα τοὺς κατοίκους Σαντορίνης. —

(α) Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Καλαθρία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος Πόρος, ἐξ οὗ Ποριῶται οἱ κάτοικοι.

Συγκινοῦνται οὗτοι καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων. — Ὀπλιζοῦσι καὶ μισθοδοτοῦσιν οἰκοθεν ναύτας ἑβδομήκοντα ἓνα καὶ πέμπουσιν εἰς Σπέτσας διὰ νὰ συμμεθέξωσι τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος. — Ἰππόσχονται καὶ δευτέραν κατόπιν ταύτης συνδρομὴν.

Μάιος. Ὁ Γρηγόριος Καλονᾶς, Κρής, μέλος δὲ τῆς φιλικῆς ἑταιρίας, στέλλεται παρὰ τῆς Καγκελαρίας Σπετσῶν εἰς τὰς νήσους Σέριφον καὶ Κύθον (Θερμιά) διὰ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐπαναστάσεως. — Οἱ κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν νήσων τούτων ἐθελοκακοῦσι. — Προβάλλουσιν ὀλίγας συνδρομάς εἰς τὸν πόλεμον. — Ῥαδιουργοῦνται ὑπὸ τῶν τουρκοφρονούντων μεταξὺ αὐτῶν. — Βιάζονται νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. — Ἐπικαλοῦνται ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας τὴν ἀποστολὴν πολεμοφιδίῶν πρὸς ἀσφάλειάν των ἀπὸ ἐχθρικὰς ἐπιδρομάς.

Ἐκ Μυκόνου μνηύουσιν εἰς Σπέτσας τὴν εἰς Καλλιπόλιν (τοῦ Ἑλλησπόντου) κάθοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. — Πλοῖα πολεμικὰ ἐκ Σπετσῶν διαβαίνουσιν ἀπὸ Μύκονον, πλέοντα πρὸς τὴν Χίον.

Ἰούνιος. Οἱ Πάτμιοι ἀποκρίνονται εἰς τὰ γραφόμενα τῶν προκρίτων τῆς Νήσου Σπετσῶν καὶ ἀσπάζονται τὰς προτάσεις των. — Συλλαμβάνονται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Θήρας γράμματα τουρκικὰ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Ὀθωμανοὺς ἐπιστελλόμενα. — Ἰγνωστοποιοῦσι τοῦτο οἱ Ἐθναῖοι καὶ στέλλουσιν εἰς Σπέτσας τοὺς γραμματοκομιστὰς ὑπὸ κράτησιν. — Μετανάστασις τῶν ἐκ Βόλου φυγάδων χριστιανῶν εἰς τὴν νήσον τῆς Σκύρου. — Οἱ Ψαριανοὶ μεταβιβάζουσιν αὐτόθι καὶ τοὺς ἀπόλιδας Κυδωνιάτας. — Ἐκ Κύμης τῆς Εὐβοίας ἄπειρον πλῆθος Ἑλλήνων ἀπόρων ὑπεκφεύγει πρὸς σωτηρίαν εἰς Σκύρον. — Ἀπειλεῖ ταύτην ὁ τῆς Καρύστου Πασσᾶς. — Θύει καὶ ἀπολύει τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ ἀδυνάτους χριστιανούς. — Πέμπουσιν οἱ Ἐθναῖοι μερίδας οἴνου δωρεάν εἰς Σπέτσας πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. — Σφαγαὶ εἰς Κρήτην ἀθῶν χριστιανῶν. — Οἱ Σφακιανοὶ προσδεύουσιν εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Τούρκων ἐπιδρομάς των.

Ἰούλιος.

Αὐγούστος. Πλοῖα εὐρωπαϊκὰ μὲ πραγματείας τοῦ Μεχμέτ Ἄλη, οἰκονομικῶς ἐκπεμπόμενα, διαβαίνουσιν ἀπὸ Ῥόδον καὶ

Καστελλορρίζον (α), διευθυνόμενα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀλλαχοῦ.— Οἱ Καστελλορρίζεται ζητοῦσιν ἐκ Σπετσῶν διαταγὰς πῶς νὰ προσφέρωνται μὲ τὰς ξένας σημαίας.— Ὁ Σατράπης τῆς Ῥόδου προσκαλεῖ εἰς ὑποταγὴν τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σύμης καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν.— Ἰπὸσχεται ἀμνηστίαν, ἂν ἡσυχάσωσι. — Τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον τοὺς δεικνύει, ἂν ἀπειθήσωσιν εἰς τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Οἱ Σφακιανοὶ στενοχωροῦνται κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Εἴκοσι πέντε χιλιάδες στρατοῦ μὲ τρεῖς Σατράπας ἐπὶ κεφαλῆς ἐκ τῶν τριῶν φρουρίων τῆς Κρήτης συν-εξορμῶσι κατὰ τῶν Σφακιανῶν. — Τοὺς περιζωννύουσιν εἰς τὸ Καστέλλιον.— Ἀμνηχανία τῶν ἡρώων τούτων. — Στέλλουσι τὸν συμπολίτην τῶν Παῦλον Μπελιβανάκην εἰς Σπέτσας, ζητοῦντες πλοῖα πρὸς ἐπικουρίαν.— Ἀπὸ μόνῃν τὴν θάλασσαν ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῆς Κρήτης.— Οἱ Σπετσιοῦται ἐκ προοιμιῶν ἐκπέμπουσιν ἐφόδια πολέμου εἰς τοὺς Σφακιανούς.— Εὐγνωμονοῦσιν οὗτοι καὶ ἀφιεροῦνται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Σπετσιοῦτων.

Ἔτος 1822.

Μάρτιος. Ἡ νῆσος τῆς Χίου ἐπαναστατεῖ.— Τὴν 11 Μαρτίου περὶ τοὺς τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας, Χιοὶ καὶ Σάμιοι, ὄρμωμενοι ἐκ Σάμου, καταίρουσιν εἰς Χίον.— Κλείουσι τοὺς Τούρκους εἰς τὸ φρούριον. — Οἱ Ψαριανοὶ, κατὰ πρόσκλησιν τῶν Χίων, στέλλουσι πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἐν Χίῳ μαχομένων κατὰ τοῦ τυράννου χριστιανῶν ἕξ πλοῖα τῶν καὶ ἄπειρα πολεμφοῦδια.— Οἱ Χιοὶ προσκαλοῦσι, δι' ἐγγράφου τῶν Ἐφόρων τῆς νήσου ὑπὸ τὴν 16 Μαρτίου, τοὺς Σπετσιοῦτας, ὅπως τοὺς συνδράμωσιν εἰς τὴν ὀπίαν ἄνισον πάλιν ἀνέλαβον ἀδύναται καὶ ἀπειροπόλεμοι κατὰ θηριώδους δυνάστου. — Δικαιολογοῦνται διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ ἐπιχειρήματος, προελθοῦσαν ἀπὸ τὰ ὀλίγα πρὸς πόλεμον μέσα αὐτῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰς διάφορα μέρη τῆς Τουρκίας πρὸ καιροῦ ἀποκατάστασιν τῶν πλείστων ἐξόχων συμπολιτῶν τῶν, διακινδυνεύοντων πᾶσαν ὑπαρξίν.

(α) Κισθῆνη, νῆσος εἰς τὰ παράλια τῆς Λυκίας ἐν Ἀσίᾳ, κατὰ τὸν Μελέτιον· ἑρα Γεωγραφίαν ἰδίου, τόμον Γ'. σελ. 176, ἐκδοσιν Βενετίας.

Ἀπρίλιος. Ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἐπαπειλεῖ τὴν Σάμον.— Πέμπουσι πρεσβευτὴν οἱ Σάμιοι συμπολίτην αὐτῶν, τὸν ἐλλόγιμον Ἀκάκιον, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν θαλασσίου δυνάμεως ἀπὸ τὰς νήσους Ἰδρας καὶ Σπετσῶν.— Οἱ ἐν Χίῳ μαχόμενοι Σάμιοι καὶ ἐγγώριοι ἀποτυγχάνουσιν.— Ἀποσύρονται εἰς τὰ ὄρη ἄοπλοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι.— Οἱ πλείστοι τῶν ἐνδημούντων Χίων συμμαχοῦσι μὲ τοὺς Ὀθωμανούς.— Ἔντρομος ἡ Βουλὴ τῶν Σαμίων ἀναφέρεται πρὸς τοὺς στολάρχους τῶν δύο νήσων Ἰδρας καὶ Σπετσῶν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ταχείαν ἐμφάνισιν αὐτῶν πρὸς βοήθειαν τῆς ἐπαπειλουμένης Σάμου καὶ λύτρωσιν τῶν ἐν Χίῳ προμάχων.— Μόνους σωτήρας καὶ εὐεργέτας τῶν ἀναγνωρίζουσι τοὺς θαλασσοκράτορας νησιώτας.

Ἰούλιος. Οἱ Ποριῶται προθυμοποιοῦνται καὶ στέλλουσι ναύτας εἰς Σπέτσας, προσκαλούμενοι, ἐκ τῶν συμπολιτῶν τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ στόλῳ.

1823.

Ἀπρίλιος. Μηνύεται ἡ ἐξοδος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου.— Προπαρασκευάζονται εἰς ἀντίκρουσιν αὐτοῦ οἱ στόλοι τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Ἰδρας.— Σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ ἀγγέλλεται ἢ εἰς Κρήτην ἀπόδασις πέντε χιλιάδων πεντακοσίων Ἀλβανῶν.— Οἱ Σφακιανοὶ ἀπελπίζονται.— Προστρέχουσι καὶ πάλιν ἐπιζητοῦντες ἀπὸ τοὺς Σπετσιώτας, τοὺς σωτήρας καὶ εὐεργέτας τῶν, τὴν τελευταίαν ἀρωγὴν.

Μάιος. Τὰ κατὰ τὴν Εὐβοίαν ἑλληνικὰ πλοῖα συναπαντῶνται μετὰ τῶν ἐχθρικών εἰς Κάρυστον.— Ἐρχονται εἰς ἐχθροπραξίας.— Οἱ Ψαριανοὶ προπαρασκευάζονται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

Αὐγουστος. Τὴν 23 Αὐγούστου κολοσσαῖος ἐχθρικός στόλος ἀγκυροβολεῖ εἰς Μῆλον.— Οἱ Μήλιοι ἀπελπίζονται.— Προσκαλοῦσι, διαμαρτυρόμενοι, τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Τρινησιῶτου στόλου.— Τινὲς τῶν κατοίκων τῆς νήσου διαπραγματεύονται μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν.— Ἀναβάλλουσι τὴν ἀποστολὴν τῶν φόρων διὰ τὸ ἐπισφαλὲς τῆς περιστάσεως.

Οἰκτρὰ διοικητικὴ κατάστασις τῆς Θήρας.— Ὁ Ἐπαρχος

Δημήτριος Δραγονάκος καταταυραννεί τὴν νῆσον.— Οἱ Θηραῖοι ἱκετεύουσι τὰς τρεῖς θαλασσοκρατούσας Νήσους νὰ ἐπιβλέψωσιν εἰς τὰς δυστυχίας των.— Ζητοῦσιν ἐκ μόνον τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων τὸν μέλλοντα νὰ τοὺς διοικήσῃ ἄνθρωπον.— Οἱ Ἄνδριοι φαίνονται σπεύδοντες πρὸς σύναξιν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτοῖς φόρου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ναυτικῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων.— Μανθάνουσι μετ' ἐκπλήξεως τὴν προσπέλασιν τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου.— Ἀποδειλιῶσι καὶ δυστροποῦσιν εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δοσιμάτων.— Μόνῃ ἢ παρουσίᾳ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τοὺς φέρει εἰς συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθκόντων αὐτῶν.— Δικαιολογοῦνται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν διὰ τὴν διαγωγὴν των ταύτην.

Τὴν 13 Αὐγούστου διαβαίνει ὁ Ναύαρχος Σπετσῶν Γεώργιος Ἀνδρούστου ἐκ Σύρου πλέων πρὸς τὸ Σούνιον.— Δίδει τὴν εἶδησιν εἰς τὸν ἑπαρχον Σύρου περὶ τῆς παλινδρομήσεως τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου εἰς Κῶ, τὸν ἑλληνικὸν στόλον φεύγοντος καὶ πτοουμένου.— Μηνύονται αἱ κατὰ θάλασσαν πράξεις τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Σύρον εἰς Σπέτσας.

Ἔτος 1825.

Φεβρουάριος. Ὁ Ἰβραήμης στέλλει ἀπόστολόν του τὸν Χ. Βαρθολομαῖον Λύκουραν, Κάσιον, εἰς τὴν νῆσον Πάρου, δρῶνόμενον ἀπὸ Κρήτην καὶ Κάσον, διὰ νὰ σαγηνεύσῃ τοὺς διεσκορπισμένους δυσπραγῆσαντας ἀνδρείους Κασίους.— Φθάνει τὴν 3 τρ. μηνός.— Φέρει φερμάνιον (διάταγμα) ἀμνηστίας ὁ προδότης πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ.— Ὁ ἑπαρχος Νάξου προλαμβάνει καὶ εἰδοποιεῖ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς Πάρου καὶ Σύρου περὶ τῆς ἐπιβουλῆς.— Ὁ ἀστυνόμος Σύρου μηνύει τὰ διατρέχοντα εἰς τὴν τῶν Σπετσῶν ἀρχὴν, καὶ σημειοῖ τὰ χαρακτηριστικὰ πρὸς σύλληψιν τοῦ ἀνδραπόδου νέου Ἐφιάλτου.

Μάιος. Ὁ Βυζαντινὸς στόλος μηνύεται τὴν 10 ἰσταμένου ἐκπλεύσας τοῦ Ἑλλησπόντου, ναυαρχοῦντος τοῦ Τοπαλ-πασσᾶ. Ὁ τῶν Ἑλλήνων περιπλέει μεταξὺ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου (νήσου).— Ἀμφότεροι οἱ ἔχθρικοὶ στόλοι, ὅτε τοῦ Βυζαντίου καὶ ὁ Αἰγυπτιακός, καταφεύγουσιν εἰς Σούδαν τῆς Κρήτης.— Ὁ Ἰμπραήμ-πασσᾶς ἐκ Πελοποννήσου ζητεῖ τὴν ταχυτέραν

ἐξαποστολὴν ἀπὸ Κρήτην πεζικῆς δυνάμεως. — Ὁ ἑλληνικὸς στόλος συνέρχεται εἰς Μῆλον.

Ἰούλιος. Μεγάλοι πολέμου προπαρασκευαί εἰς Ἀλεξάνδρειαν. — Ὀκτακισχίλιοι νεοσύλλεκτοι Ἄραβες τῆς γραμμῆς προσδι-
ρίζονται νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς Πελοπόννησον. — Πολεμεφῶδια
ἄπειρα καὶ χρηματικὸν οὐκ ὀλίγον ἐκπέμπονται ὡσαύτως. —
Ὁ Μεχμεταλῆς ἀπαγορεύει τὴν πρᾶσιν τῶν δημητριακῶν καρ-
πῶν εἰς τοὺς ἐμπόρους. — Πληροὶ πολλότατα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα
τροφίμων, καὶ διὰ τούτων ἐφοδιάζει τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ
ἐντολεῶς του Ἰμπραῖμη τῆς Πελοποννήσου φρούρια.

Ἔτος 1826.

Ἰανουάριος. Γνωστοποιοῦνται ἐκ Σύρου εἰς Σπέτσας τὰ ἐν
Μεσολογγίῳ κατορθώματα τῶν ἡρώων τῆς φρουρᾶς. — Ἀπὸ τὴν
12 μέχρι τῆς 24 πρ. μ. μάχονται θριαμβεύοντες οἱ Μεσολογ-
γίται. — Τὴν 14 ἰδίου ἀποκρούουσι τὴν ἐφοδὸν τοῦ Ἰμπραῖμη
ἀπολέσαντος ἄμετρον στρατόν.

Αὐγουστος. Οἱ Σάμιοι σπεύδουσι ν' ἀποτίσωσι πρὸς τὰς ναυ-
τικὰς νήσους τὰ νενομισμένα δέκατα κτλ. πρὸς συντήρησιν τῆς
θαλασσίου ἑλληνικῆς δυνάμεως. — Ἰκετεύουσι τοὺς προκρίτους
Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ἵνα μὴ ἐγκαταλίπωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου. — Τοὺς ἀναγνωρίζουσι μόνους εὐερ-
γέτας τῶν.

Ἔτος 1827.

Νοέμβριος. Ὁ Γεώργιος Ἀνδρούτσου διοικητῆς στολισκοῦ
πρὸς ἀνάκτησιν τῆς παλυπαθοῦς Χίου. — Ἐπιτηρεῖ τὴν ἀσφά-
λειαν τῆς πέριξ θαλάσσης καὶ καταδιώκει τὰ ληστρικά. —
Χιοὶ ἐφοροὶ διακασμοῦσι τὰ τοῦ πολέμου.

Ἔτος 1828.

Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος. Ὁ Γ. Ἀνδρούτσος συνεργά-
ζεται μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου φιλέλληνος Φαβιέρου εἰς τὰς
κατὰ τῶν Τούρκων ἐχθροπραξίας ἐν Χίῳ. — Οἱ δημογέροντες
τῆς νήσου συνεπιλαμβάνονται πάσαις δυνάμεσι.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΩΝ.

---

*Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συνεταιίρους Δημογέροντας
τῆς νήσου Σπετσῶν ἀποπέμμεν τοὺς
ἀδελφικούς μας ἀσπασμούς.*

Εἰς τὰς πέντε τοῦ παρόντος ἐλάβομεν ἕν ἀγαπητὸν γράμμα τοῦ Κοινοῦ σας, εἰς τ' ὁποῖον σὰς ἀπεκρίθημεν ἀμέσως ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸν ἔφορον Γεώργιον Πάνου καὶ ἀπὸ ἀδελφὸν τῆς ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν, Χρυσοσπάθην, οἱ ὅποιοι μᾶς γράφουν νὰ τοὺς προφθάσωμεν ἀνθρώπους διὰ τὰ καράβια των. Ὅθεν σὰς λέγομεν, ὅτι εὕρισκόμεθα ἐδῶ πέντε ἐξ ἀδελφοὶ τῆς ἐταιρίας τῶν Φιλικῶν, εἴμεθα ὅμως χωρὶς χρήματα· τοὺς ἔχομεν δὲ καλὰ ἐνθουσιασμένους τόσον ἐδῶ, καθὼς καὶ εἰς Μύκονον, καὶ εἶναι ἔτοιμοι ὑπὲρ τοὺς 400 ναύτας, καὶ τῆς ξηρᾶς ὅσους ἀγαπάτε, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν εἰς Μορέαν, φθάνει μόνον νὰ στείλετε οἱ ἀδελφοὶ τῶν Σπετσῶν ἕν καράβι μὲ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὀλίγα χρήματα διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν καθένα ὡς πενήτην διὰ νὰ ἀφήσουν εἰς τὰ ὀσπίτιά των, καὶ οὕτως εἶναι ἔτοιμοι νὰ

δουλεύσουν τὴν πατρίδα μὲ τὰ ἄρματά των. Καὶ ἐν ταῦ-
τῳ ἔχομεν καὶ ἓνα ζευγάρι κανόνια καλὰ, Φραντσέζικα,
δῶδεκα λιτρῶν, τρεῖς πήχεις τὸ μάκρος, τὰ ὁποῖα χρη-
σιμεύουν διὰ κατσαδούρικα εἰς κάρνενα ἀπὸ τὰ καράβια
σας, καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὰ δώσωμεν. Ἴδου, τέλος πάν-
των, ἔρχεται αὐτοῦ ὁ ἀδελφός τῆς ἐταιρίας τῶν Φιλι-
κῶν Ἰάκωβος Κορνήλιος, ὁ ὁποῖος ἔχει γράμματα καὶ
μανιφέστα ἀπὸ τὸν ἑφορόν μας Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον
Ἵψηλάντην, καὶ θέλει σᾶς πιστοποιήσει περὶ ἡμῶν καὶ
τῆς ἀδυναμίας τῶν Ἀγαρηνῶν, τῶν ποτὲ τυράννων μας·
ἔρχεται δὲ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν. Ταῦτα καὶ ἀσπαζό-
μενοί σας, ὑποσημειοῦμεθα.

1821 Ἀπριλίου 12. Τήνη.

Οἱ ἀγαπημένοι σας ἀδελφοί

Θεόδωρος Παξιμάδης.— Δρόσος Δημητριάδης.— Γεώρ-
γιος Πόμερ.— Ἀλέξανδρος Ραφτόπουλος.

*Πρὸς τοὺς ὁμογεγεῖς Χριστιανοὺς, ἀδελφοὺς ἡμῶν, κατοί-
κους Νήσου Σπετσῶν τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ
ἀσπασμὸν ἀποτέμερον,*

Καὶ σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἡ νῆσός μας
ἔτυχε νὰ ᾔῃαι ὑστερημένη ἐπὶ τὸ παρὸν μᾶλλον ἀπὸ σῖ-
τον καὶ λοιπὰ φαγώσιμα, διὸ παρακαλοῦμεν ἀπὸ τοιαῦτα
εἶδη, νομίζοντες ὅτι εὐρίσκονται αὐτοῦ, νὰ μᾶς στείλετε
μὲ τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρὸν μας προὔχοντα, Νικόλαον
Δεκαζᾶν, τοῦ ὁποῖου παραδίδοντάς τα μὲ ἔγγραφόν σας
ἀποδεικτικόν, λαμβάνετε παρ' αὐτοῦ ὁμολογίαν, ἥτις
θέλει πληρωθῆ καὶ ἐξοφληθῆ παρὰ τῆς ἡμετέρας κοι-
νότητος χωρὶς μεγάλης ἀργοπορίας, ἀλλὰ τὸ ὀγλιγω-
ρότερον, τὸ κατὰ δύναμιν. Καὶ ἂν ἐξ ἐναντίας δὲν ἤθελον
εὐρίσκονται εἰς τὴν Νῆσόν σας ἀπὸ τὰ τοιαῦτα φαγώ-
σιμα, (τὸ ὁποῖον ποσῶς δὲν τὸ ἐλπίζομεν), παρακαλοῦ-
μεν νὰ εὐρεθῆ τρόπος νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ ἄλλου,

ὡσάν ὁποῦ ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην· καὶ ἐν τοσοῦτῳ μένομεν.

Οἱ ὁμογενεῖς Χριστιανοὶ

(Τ. Σ.)

Κάτοικοι τῆς Νήσου Σαντορίνης.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς, ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἀπογόνους τῶν θαυμαστῶν ἡρώων Ἑλλήνων ἐκείνων, κατοίκους τῆς Νήσου Σπετσῶν, τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν ἀποπέμπομεν.

Λαμβάνοντες τὸ ἀδελφικὸν ἡμῖν γράμμα σας, εἶδομεν τὰ γραφόμενα περὶ τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς σκλαβίας τοῦ τυράννου, καὶ ἐλευθερίας τοῦ Γένους. Ἄμποτε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ νεύσῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων νὰ ἀναλάβουν τὸν ζῆλον τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ τιμίου Σταυροῦ νὰ λάβωμεν τὰ νικητήρια κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως ἡμῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐλάβομεν καὶ ἐκλαμπρον διαταγὴν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, σταλθεῖσαν μέσον τοῦ ἐδῶ φιλογενοῦς συμπατριώτου μας Καπ. Εὐαγγέλη Μαντσαράκη, καὶ σεβασμίως τὴν ἐπροσκυνήσαμεν, καὶ μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν καὶ ταχύτητα καὶ εὐθυμον ζῆλον πατριωτισμοῦ ἀνέγνωμεν τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμητὰ εἰς ἡμᾶς. Δὲν ἐλείψαμεν ἀμέσως νὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν τὸ ὑπὲρ δυνάμιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος, ὅθεν καὶ ἐξαποστέλλομεν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς ὑμᾶς ἀνδρας ναύτας 71, ὁμοῦ μὲ ἓνα ἱερέα συνοδευομένους, καὶ μὲ ἓνα τῶν προούχόντων ἡμῶν, ὀνόματι Νικόλαον Δεκαζᾶν, τοὺς ὁποίους θέλει μεταχειρισθῆτε εἰς τὰ πολεμικὰ ὑμῶν πλοῖα ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας, οἵτινες ὅλοι αὐτοὶ θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν ἰδίαν μας πατρίδα τὸν μηνιαῖον μισθόντων διὰ ὅσον καιρὸν εἶναι ἀναγκαῖοι, ἐξόν τὸ τυχερὸν, ὁποῦ τύχει διὰ ὅλους κοινῶς. Κατόπιν

δὲ θέλομεν σὰς ἐξαποστείλει καὶ ὅσους ἄλλους δυνηθώμεν. Εὐγε οὖν, φίλοι ὁμογενεῖς, εὐσεβεῖς χριστιανοί, δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορθώματά σας. Ἡ Πατρίς θέλει ἀποδίδει τὰς εὐχὰς τῆς αἰωνίως εἰς ὑμᾶς. Τὸ ὄνομα ὑμῶν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς γῆς θέλει μείνει ἀθάνατον (ὡς ποτὲ τῶν λαμπρῶν ἐκείνων προγόνων μας), ἀλλὰ καὶ ἐν οὐρανοῖς. Ζήτω οὖν ὁ ἐκλαμπρότατος Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης· ζήτω τὸ νέον ἑλληνικὸν ἡμῶν Γένος· ζήτωσαν, οἱ συνδρομηταὶ αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ ὑγιαίνοντες ἐν εὐημερίᾳ, μένομεν.

Τῆ 30 Ἀπριλίου 1821, ἐν Σαντορίνῃ.

(Τ. Σ.)

Οἱ ὁμογενεῖς Χριστιανοί

Κάτοικοι τῆς νήσου Σαντορίνης.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, χαίρετε !

Ἐν Σέριφῳ τῆ 14 Μαΐου 1821.

Κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐντίμου Καγκελαρίας ὑμῶν, ἀγωνιζόμενος τὸν ἱερὸν τῆς ἐταιρίας ἀγῶνα, κατὰ τὸ ἀποστολικὸν μου ἐπάγγελμα, ἔφθασα μέχρι τοῦδε εἰς Σέριφον, καὶ ἐμφυχόνοντα με ἐνθερμον πατριωτισμὸν τοὺς ἀδελφούς μας χριστιανοὺς, ἐσύναξα πρὸς τὸ παρὸν μικρὰν τινα ποσότητα χρημάτων πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀδυνάτου μέρους τῆς ἀδελφότητος εἰς πᾶσαν ἀνάγκην. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν δὲν δύνανται νὰ κινήσουν τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ τυράννου, ἀνίδεοι ὄντες πολεμικῆς, προσφέρουν ἕκαστος, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δύναμιν, γρόσια, ζῶα, κρασίον, μετὰ ταῦτα ὅταν φθάσῃ ὁ καιρὸς, εἰς τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα. Ἰδόντες λοιπὸν τὴν ἐπιστολήν μου, ἀποδείξατε διὰ προσταγῆς τῆς ἐντίμου Καγκελαρίας σας τὸν ἐνταῦθα Κ. Βασίλειον Γρυπάρην, ἐπιστάτην τρόπον τινά, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ ὅσα γρόσια προαιρεθῇ ἕκαστος νὰ

βοηθήση τὴν Καγκελαρίαν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν των, καὶ νὰ σᾶς πέμπη, ὅταν προστάξετε, τὰ εἰρημένα ζῶα ὁ ὁποῖος Βασίλειος εἶναι καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἑταιρίας, καὶ μάλιστα ὁ πρῶτος τῆς ἐνταῦθα ἐλευθερίας καὶ βοηθείας παρακινήτης εἰς τοῦτο τὸ θεῖον ἔργον. Ἐπὶ πόνου πρὸς ταῦτοις σᾶς παρακαλοῦν ἅπαντες, ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ ἀδελφοί, τόσον καὶ οἱ ἐν Θερμιά, νὰ τοῖς βοηθήσετε ἀπὸ ὀλίγον μπαροῦτι καὶ βόλια μὲ ὄσσην τιμὴν εὑρετε εὐλογον, διὰ νὰ φυλάττουν τὸν τόπον των ἀπὸ τὸν τυχόντα ἐχθρὸν, καὶ θέλουν μείνει εὐχάριστοι καὶ εὐπειθεῖς κατὰ πάντα εἰς τὰς ἀναγκαίας τῆς ὑμετέρας Καγκελαρίας ἐπιταγὰς.

Ἐγὼ δὲ μένω ὅλος ἀδελφὸς καὶ δούλος τῆς εὐγενίας

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΛΛΟΝᾶΣ, ΚΡΗΣ.

*Τὴν εὐγενίαν σας, Προεστῶτες καὶ πλοίαρχοι Σπετσῶν,
ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα.*

Ταύτην τὴν στιγμήν ἦλθον ἄνθρωποι ἀπὸ Ψαρὰ, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐφανέρωσαν, ὅτι εἰς Ψαρὰ ἐπῆγεν ἐπίτηδες ἐκσπρέσο, ἀγγέλλον ὅτι εἶναι εἰς Καλλιόπολιν 8 καράβια τούρκικα τῆς ἀρμάδας, ντελίνια καὶ φεργάται· καὶ ἀγκαλὰ ἴσως νὰ ἔφθασε καὶ εἰς τὰ αὐτόθι ἢ αὐτὴ εἶδησις, πλὴν καὶ ἡμεῖς, ὡς χρέος μας, σᾶς εἰδοποιούμεν μὲ τὸν ἐπιφέροντα ἀπεσταλμένον μας Κ. Πετράκην Πέτρου Μαυρογένην. Τέσσαρα ἀρμαμένα καράβια ἐδικάσας εὐρίσκονται ἐδῶ, τὰ ὅποια σήμερον ξεκινοῦν καὶ αὐτὰ διὰ τὰ ἐπάνω μέρη, περιμένοντα· καὶ ἄλλα σας καράβια νὰ ὑπάγωσιν ἐπάνω. Ταῦτα μὲν πρὸς εἶδησίν σας, καὶ μετὰπροσκυνοῦντες, μένομεν.

Μύκονος, τῆ 16 Μαΐου 1821.

(Τ. Σ.)

Οἱ ὁμογενεῖς ἀδελφοί

Κοινοὶ ἐπισκεῖται Μυκόνου.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Ἀρχοντας καὶ διοικητὰς τοῦ ἐ.λ.λ. στόλου τῆς γῆσου Σπετσῶν, δουλικῶς προσκυνῶ.

Τῆ 21 Μαΐου 1821, ἐν Σερῖφω.

Μίαν ἐπιστολὴν ἐλάβομεν τῆ 7 Μαΐου παρὰ τοῦ Κ. Γρηγορίου Καλλονᾶ, Κρητὸς, καὶ εἶδομεν νὰ μᾶς γράψετε διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὸ Γένος, εἰς τὸ ὅποῖον ἔχομεν χρέος νὰ βοηθήσωμεν καὶ νὰ βοηθῶμεν τὸ κατὰ δύναμιν, ὡς χριστιανοί, τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, τοῦ ὁποίου καὶ τοῦ ἐδόσαμεν γρόσια 500· μερικοὶ ὁμῶς τῶν ἐντοπίων δυστροποῦν καὶ ἐπιμένουν εἰς προσταγὰς καὶ μπουγιουρδιὰ τοῦ τυράννου, μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ αἰσχροκερδῆ θελήματά των, οἱ ἀνόητοι, καὶ δὲν ἀφίνουν τὸν κοινὸν λαὸν νὰ συντρέχη εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην περίστασιν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Ἐγὼ ὁμῶς, κατὰ τοὺς νόμους, καὶ καθὼς οἱ Ἀπόστολοι μᾶς διδάσκουν, ἐτόλμησα χωρὶς τὴν ἀδείαν σας καὶ ἐσάρησα (α) τὴν σημαίαν τῆς πίστεώς μας, διὰ νὰ παρακινήσω τὸν ἀπλοῦν λαὸν πρὸς βοήθειαν τοῦ Γένους, καθὼς καὶ ἔγεινεν. Ὅθεν, παρακαλῶ, εἰμὲν καλῶς τὸ ἔπραξα, ἤδη καλῶς, εἶδὲ, προστάξετέ μας μὲ μίαν σας ἐπιστολὴν νὰ στέκεται ὅπως τὸ εὑρετέ εὐλογον, ἐπειδὴ μερικοὶ κακοὶ καὶ συμβοητοὶ τοῦ τυράννου δυστροποῦν εἰς αὐτό. Περὶ δὲ βοηθείας ἐδιορίσθημεν μὲ μίαν ἐπιστολὴν σφοδρὰν, καὶ ἄς διορισθῆ καὶ ἓνας παπᾶς ἀπὸ τὸ κοινόν, ὅπου νὰ ἐπιστατῶμεν ἐπάνω εἰς τὰς προσταγὰς σας, νὰ προφθάνωμεν ἀπὸ μερικὰ κρέατα κατὰ τὸ παρὸν καὶ κρασὶ εἰς τὸν καιρὸν του, καὶ γρόσια ὅσα ἠμπορέσωμεν, ἃ δεῖ ὑπὲρ αὐτῶν. Ταῦτα, καὶ μένομεν εἰς τοὺς ὀρισμούς σας προθύμως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ.

(α) Ἰψώσα.

Φιλογενέστατοι Κύριοι Ἐφοροὶ τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐν Πάτρῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1821.

Ἡξιώθημεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἀγαπητὴν μας ἐπιστολήν σας, σημειωμένην 17 τοῦ παύσαντος Μαΐου, εὐχαριστοῦντες σας διὰ τὰς εἰδήσεις, ὅπου εἰς αὐτὴν μᾶς φανερόνυτε. Γνωρίζομεν, ἀδελφοί, τὸν ἀγῶνα καὶ ζῆλόν σας, ὅπου δεικνύετε ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ἀπὸ μέρος μας κάμνομεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι δυνάμεθα, καὶ προσέτι παρακαλοῦμεν ἀεννάως τὴν Θεῖαν πρόνοιαν διὰ τὴν χάριση τὸ ποθοῦμενον εἰς τοὺς ὑπερμαχοῦντας Ἑλληνας. Σᾶς παρακαλοῦμεν ἐκ νέου διὰ τὴν λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς εἰδοποιήσετε περὶ ὄλων τῶν τρεχόντων νέων, ὅπου βέβαια γνωρίζετε, καὶ θέλετε μᾶς ὑποχρεώσει. Ἐσωθεν σᾶς κλείομεν μίαν γραφὴν διὰ τὸν ἡμέτερον πρῶην ἰσπράβνικον, κύριον Δημήτριον Θέμελλην, παρακαλοῦντές σας νὰ τοῦ ἐγχειρίσετε, ἂν ἦναι αὐτοῦ, εἰ δὲ, νὰ φυλάξετε κοντὰ σας, ἕως νὰ ἔλθῃ, διὰ τὴν δώσετε. Προσκυοῦντές σας δὲ, μένομεν.

Ἐγχειρίσατε, παρακαλοῦμεν, καὶ τὴν ἔσωθεν διὰ τὸν Κύριον Ὀμηρίδην.

Οἱ ἀδελφοί

(Τ. Σ.)

Ἀριστεΐδης Γεωργιάδης.

Οἱ Κάτοικοι τῆς νήσου Πάτρου.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν δημογέροντας Νήσου Σπετσῶν τὸν ὀφειλόμενον ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν ἀποτέμομεν.

Τῇ 14 Ἰουνίου 1821, ἐν Σαντορίνῃ.

Ἡ παροῦσά μας ἀδελφικὴ δὲν ἀφορᾷ εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς ὑμᾶς τὰς ὀφειλομένας ἡμῶν ἀδελφικὰς προσήσεις, καὶ νὰ παρακαλῶμεν τὸν ὕψιστον Θεόν διὰ τὴν ἐνδυναμόνην τὸ Γένος ἡμῶν διὰ τὴν τελείαν ἐξολόθρευσιν τοῦ τυράννου καὶ ἀγαρηνοῦ. Σᾶς εἰδοποιοῦμεν προσέτι, ὅτι εἰς τὰς 8 τρέχοντος ἤλθεν

ἓνα καίκιον καὶ ἄραξεν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς νήσου μας με τρεῖς ἀνθρώπους, ὑπὸ σημαίαν Βρεταννικὴν, σελ-
 λόμενον ἀπὸ Χανία ἐπίτηδες με γράμματα, δύο πλίκους,
 καὶ λοιπὰ ἄλλα, διὰ νὰ τὰ ὑπάγει εἰς Κουσάδασι (α) καὶ
 Σμύρνην· ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὴν ὑποψίαν, διὰ νὰ ἴδω-
 μεν τί γράμματα ἦτον, ἀνοίξαμεν τοὺς πλίκους καὶ εἶ-
 δομεν νὰ ἦναι εἰς τὸ ἓν ὄλο τούρκικα γράμματα. Ἀμέ-
 σως λοιπὸν ὁποῦ εἶδομεν ἓν τοιοῦτον, ἐβάλαμεν αὐτοὺς
 εἰς φύλαξιν· με τὸ νὰ ἔκαμεν ὁμως τὸ καίκι των νερᾶ,
 μᾶς ἐπαρακάλεσεν ὁ караβοκύρης νὰ στείλῃ ἓνα του
 ἀνθρωπον, νὰ στείλωμεν καὶ ἡμεῖς ἓνα μάστορα διὰ νὰ
 τὸ διορθώσῃ, ὅστις караβοκύρης λέγει τοῦ ἀνθρώπου του
 κατ' ἰδίαν, ὅτι ἰδοῦ ὁποῦ πηγαίνεις, καὶ κῦτταξε, σκυλί,
 τὰ τούρκικα γράμματα, ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γριζόλαν (β),
 ἢ εἰς τὴν ἄμμον νὰ τὰ κρύψῃς, ἢ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ τὰ
 ρίψῃς (ἐπινοῶν αὐτὸ, ὡς φαίνεται, λισετσάροντάς τον (γ)
 νὰ τὰ ὑπάγει ὅπου ἐδιορίζοντο). Ἡμεῖς τοῦτο ἀκούοντες
 καὶ φοβερίζοντάς τον, μᾶς τὸ ἐφανέρωσεν· ἐστείλαμεν
 δὲ ἐπίτηδες ἀνθρώπους καὶ ἐβούτησαν καὶ τὰ ἐβγαλον,
 καθὼς θέλετε τὰ ἰδῆ. Τούτους ἡμεῖς γνωρίσαντες ἀπα-
 τεῶνας τῆς πατρίδος, στέλλομεν πρὸς ὑμᾶς με τὸν
 ἐπιφέροντα τὸ παρὸν μας Μιχάλην караβοκύρη, καὶ
 παρακαλοῦμεν νὰ φυλαχθοῦν, διότι, καθὼς ἐβεβαιώθη-
 μεν διὰ στόματός του, ὁποῦ μᾶς εἶπε πρότερον, ὅτι ἂν
 καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἐπάρωμεν, αὐτὸς θέλει ὑπάγει
 ὀπίσω εἰς Κρήτην, ὅπου θέλει γίνεῖ μεγάλον κακὸν εἰς
 τοὺς εὐρισκομένους ἐκεῖ ἀδελφούς μας, ὅσον ἔπεται καὶ
 εἰς ἡμᾶς, ἕως ὅτου νὰ πολιορκηθῇ ἡ Κρήτη. Θέλετε λά-
 βει, ἀδελφοί, καὶ παρὰ τοῦ ἐπιφέροντος τὸ παρὸν μας κα-

(α) Ἐφεσον. (β) Συλίην νάρθηξ, ὅπου τίθεται ἡ πυξίς παρὰ
 τῷ πηδαλιούχῳ. (γ) Ἐλευθερούμενος.

ραβοκύρη 100 βαρέλας κρασί, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε εἰς ὑγείαν. Παρακαλοῦμεν δὲ, ἂν ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν μας παραβοκύρης ἤθελε ζητήσῃ διὰ νὰ ψωνίσῃ ὅ,τι εὐρίσκονται αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἔχομεν ἔλλειψιν, νὰ τοῦ δοθῇ ἄδεια νὰ προβλέψῃ μὲ τούς παράδες του. Αὐτὸ παρακαλοῦμεν, καὶ νὰ μὴ ἀποτύχωμεν. Κάθε νέον τοῦ Γένους, παρακαλοῦμεν, νὰ μᾶς ιδεάσετε, διὰ νὰ ἀποδιδώμεν τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς πρὸς αὐτό.

Τὰ γράμματα ἀνοίχθησαν παρόντος καὶ τοῦ Προξένου Βρεταννοῦ· καὶ ἐν τοσοῦτῳ μένομεν τοῖς ὁμογενέσιν ἀδελφοῖς.

(Τ. Σ.) Ὅλοι πρόθυμοι

Οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου Σαντορίνης.

Τὴν εὐγενίαν σας ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ ἀσπαζόμεθα.

Δεόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, νὰ στερεῶνῃ τὴν εὐγενίαν σας πρὸς σύστασιν τοῦ ἡμετέρου Γένους, μετὰ τὰς ταπεινὰς ἡμῶν προσκυνήσεις ἀναφέρομεν δεινοπαθῶς, ὅτι τοὺς ἀπὸ Κυδωνίας χριστιανούς οἱ ἀδελφοί μας Ψαριανοὶ δὲν εὔρον ἄλλο μέρος νὰ στείλουν εἰμὴ εἰς τὴν Σκύρον, καὶ μᾶς ἔχουν ἕως ἡδὴ σταλμένους ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας ψυχὰς, ἐκτὸς ὅσοι ἤλθον ἀρχήτερα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Βώλου· σήμερον δὲ ἐφθασαν ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀπὸ τὴν Κύμην καὶ χωρία, τὰ ὅποια τὰ ἐκατάκαυσεν ὁ Καρυστινός, ἀφοῦ ψυχὰς πολλὰς ἐσκότωσε καὶ ἐσκότωσε. Μᾶς ἐστεῖλαν καὶ ἡμᾶς κακὰς εἰδήσεις, ὅτι θέλει ἔλθῃ νὰ μᾶς κατακόψῃ· οὕτω φοβοῦμεθα, ἂν ἔκαμε ζᾶπι (α) τὰ καίκια τῆς Κύμης, μὴν ἔλθῃ μὲ αὐτὰ, καὶ βέβαια εἴμεθα χαμένοι (ἴλεως ὁ Θεός). Ἦδη δὲν

(α) Ἐκυρίευσε.

ἔχομεν ἄλλην καταφυγὴν καὶ ἄγκυραν ἐλπίδος μετὰ Θεὸν παρὰ τὴν εὐγενίαν σας, νὰ μᾶς δώσετε χεῖρα βοηθείας καὶ νὰ μᾶς προφθάσετε μὲ τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὸν Ἀγαρηνόν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἀνάγκας οἱ δυνατοὶ τοὺς ἀδυνάτους βαστάζουσιν· ἔχετε δὲ μισθὸν παρὰ τοῦ μισθαποδότου, βοηθὸν καὶ ἔφορον τὸν ἅγιον Γεώργιον θέλετε ἔχει πάντοτε. Ἀπὸ ζαερέ, καὶ αὐτὸς ἐξ ἁμαρτιῶν μας ἐφέτος δὲν ἔγεινεν, ὁ ὀλίγος ὅπου ἔγεινε τὸν ἐφάγαμεν. Οὕτως ἤδη ποιήσατε ὡς παρὰ Κυρίου φωτισθέντες, καὶ ὑγιαίνετε.

Τῆ 20 Ἰουνίου 1821, Σκῆρος.

(Τ. Σ.) Οἱ ἐκ τῆς Καγκελαρίας ἐπιστάται τῆς νήσου Σκύρου Προσκυνοῦντες·

† Ὁ Σκύρου Γρηγόριος.—*Ταπεινὸς Ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Γεωργίου Νεόφυτος.*—*Γεώργιος Ἀβλωρίτης καὶ Γέρορτας.*—*Κωνσταντῖνος Ζηπουνοῦ καὶ Γέρορτας.*—*Κωνσταντῖνος Μιχαήλου καὶ Γέρορτας.*

Εὐγενέστατοι Κύριοι Προστώτες τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τῆ 21 Ἰουνίου 1821, Ὑδρα.

Ὁ παραβοκύρης μας Μιχάλης σᾶς φέρει ἀπὸ Σαντορίνην ἓν γράμμα μὲ 100 βαρέλας κρασίον, ὡς καὶ ἄλλας 100 ἐπρόσφερον ἐδῶ εἰς Ὑδραν, ἀλλ' οἱ Κύριοι ἄρχοντες δὲν τὸ ἐδέχθησαν (τὴν αἰτίαν τὴν ἀγνοῶ). Ἦδη εὐρισκόμενος ἐγὼ ἐδῶ, ὅστις εἶχον ὀργανίσει τὴν ἰδίαν Σαντορίνην, καὶ διὰ παρακινήσεώς μου προθύμως σᾶς ἔστειλαν καὶ τοὺς 50 ἀνθρώπους, ἐξαποστέλλομαι πάλιν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Πρίγκιπος πρὸς διοργανισμόν τῆς αὐτῆς νήσου καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους· διὰ τοῦτο σᾶς προσφέρω, ὡς ἀπὸ μέρος τῆς αὐτῆς νήσου Σαντορίνης, καὶ τὰς ἄλλας 100 βαρέλας, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε εἰς τὰ πλοῖα μὲ ὑγίαν. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ εὐκολύνετε τὸν παρόντα кара-

βοκύρην τόσον εις τὸ ἰντερέσον του, καθὼς νὰ ἠθέλετε τοῦ δώσει καὶ μερικὴν βαρούτην πρὸς διαφύλαξιν τῆς νήσου μας, ὡσὰν ὁποῦ ἄλλοῦ δὲν εὐρίσκομεν· καὶ τοῦ κόστου τῆς θέλετε μᾶς στείλει τὸν λογαριασμὸν διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσωμεν καὶ τὰ γρόσια προθυμότατα. Οὕτως σᾶς περικαλῶ, φίλοι ὁμογενεῖς, νὰ μὴ μᾶς ἀφήσετε ἀπροβλέπτους ἀπὸ αὐτὴν τὴν βαρούτην, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐλπίζω, καὶ θέλει σᾶς εἶμεθα αἰωνίως εὐγνώμονες. Πρὸς τούτοις δὲ σᾶς εἰδοποιῶ, ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὴν γραφὴν σας σᾶς γράφουν ἀπὸ Σαντορίνην, ὅτι σᾶς στέλλουν καὶ 3 ἀνθρώπους ὑπόπτους, καὶ μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἰδίου καρaboκύρη, ἐδῶ εὐρισκόμενος ὁ Πρίγκιψ ἐπρόσταξε νὰ τοὺς ἐβγάλουν εἰς τὴν ἐδῶ Βουλὴν, καὶ πρὸς εἰδησίην σας. Ταῦτα, καὶ προσκυνοῦντες μένομεν.

Ὁ φιλογενης ἀδελφός σας
ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΝΤΕΔΡΑΚΗΣ.

Πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, Κατοίκους τῆς νήσου Σπεντωῶν, τὸν ὀφειλόμενον ἀσπασμὸν ἀποπέμπομεν.

Τῆ 25 Ἰουνίου 1821, ἐν Σαντορίνῃ.

Ἡ παροῦσά μας ἀδελφικὴ δουλεύει διὰ νὰ σᾶς φανερῶσωμεν, ὅτι σήμερον ὁποῦ σᾶς γράφομεν, ἀριθάρησαν δύο βαρκάκια ψαράδικα ἀπὸ κάστρον τῆς Κρήτης μὲ 8 ἀνθρώπους Ῥωμαίους, οἵτινες μᾶς ἐφανέρωσαν, ὅτι τὴν ἀπερασμένην πέμπτην ἔβαλον ἀρχὴν καὶ ἔκοπτον μέσα εἰς τὸ Κάστρον τοὺς Ῥωμαίους ἀπὸ μικροῦς ἕως μεγάλους, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν φόβον των ἐκατσίντισαν (α). Αὐτὸ, μένοντες, σᾶς εἰδοποιουῦμεν, οἱ δὲ Σφακιανοὶ μανθάνομεν ὅτι πέρνουν τὰ ἐμπρός. Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐν τοσοῦτῳ καὶ μένομεν.

(Τ. Σ.) *Ἡ Βουλὴ τῆς Νήσου Σαντορίνης.*

(α) Ὑπεξέφυγον.

*Πανευγενέστατοι Κύριοι Ναύαρχοι τοῦ ἀκαταμαχίτου
Ἑλληνικοῦ στόλου.*

Ἐν Πάτμῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1821.

Κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν μοὶ ἐπαβήρησιάσθησαν τὰ ἐγκεκλεισμένα γράμματα παρὰ τῶν διοικητῶν τῆς νήσου Σύμης, ἅτινα σᾶς ἐξαποστέλλω μὲ τὸν ἴδιον κομιστὴν Κ. Σίμον, ἐκ τῶν ὁποίων θεωρεῖτε τὴν ἀνανδρίαν καὶ δειλίαν τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ τὴν εἶδησιν ἀλώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως, καθὼς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε πληροφορηθῆ σαφέστερον. Βεβαιότατα, ἐὰν ἤθελε τοὺς διώξετε, ἀναμφιβόλως ἠθέλετε τοὺς κυριεύσει, ὡσὰν ὁποῦ θεωρεῖτε καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου κομιστοῦ πληροφορεῖσθε πόσῃ ἐλλείψιν στρατιωτῶν ἔχουν, καὶ πόσος φόβος ἐμπνέει τὰς ψυχὰς των. Βλέπομεν ὁποῦ δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐβγάλουν παραμικρὰν κουτσόβαρκαν ἀπὸ ὅσα νησιά ἀπέρασαν, καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐμπνεύσῃ γενναιότητα εἰς τὰς ψυχὰς σας. Τελευταῖον θεωροῦμεν σήμερον ὅτι θέλετε συναπαντηθῆ, καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ σᾶς ἐμψυχώσῃ πρὸς τὸ κλέος τοῦ Γένους. Ὁ πόλεμος Ἑρσσίας μᾶς βεβαιοῖται ἀπὸ διάφορα μέρη ὅτι εἶναι ἀφευκτος, καὶ πρὸς εἶδησίν σας. Ἐν τοσοῦτῳ σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω τῆς πανευγενείας σας.

Ὅλος πρόθυμος καὶ δούλος,

Ὁ Ἰσπρόβνικος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.

*Ναύαρχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἐυγενέστατοι ἦρωες,
καὶ αὐθις σᾶς ἀσπαζόμεθα.*

Παρακαλοῦντες τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ σᾶς ἐνισχύῃ καὶ νὰ σᾶς ἐνδυναμόνῃ πρὸς κατατρόπωσιν τοῦ τυράννου, πρὶν νὰ

ἀναχωρήσῃ τὸ παρὸν μεζιλίον (α) ὅπου εἶχομεν ἔτοιμον διὰ νὰ στείλωμεν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, σήμερον μᾶς ἤλθον δύο μεζιλια, ἓνα ἀπὸ Καστελλορρίζον καὶ ἄλλο ἀπὸ Ῥόδον. Οἱ Καστελλορρίζιῶται μᾶς φανερόνουν, ὅτι καθ' ἑκάστην περνοῦν ἐξ Ἀλεξανδρείας εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, φορτωμένα πρᾶγμα τοῦ Μεχμέταλη Πασσᾶ, μὲ γράμματα οἰκονομικὰ ὅτι εἶναι φράγκικον, διὰ τουρκικοὺς τόπους, οἷον Πόλιν, Σμύρνην, Πελοπόννησον. Ἴδου ὅπου σᾶς περικλείομεν καὶ τὸ πρὸς ἡμᾶς γράμμα των, τὸ μὲν, διὰ νὰ βεβαιωθῆτε περισσότερον· τὸ δὲ, ἐπειδὴ ζητοῦν τὸ ποιητέον περὶ τούτου, ἐπειδὴ δὲν ἤξεύρουν τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς σημαίας ῥέγουλαν. Σᾶς στέλλομεν καὶ ἓνα ἄνδρα Καστελλορρίζιῶτην, ἓνα τοῦ μεζιλίου, διὰ νὰ σᾶς τὰ ἐξηγήσῃ διὰ ζώσης φωνῆς. Τοῦ Ῥοδιτικοῦ μεζιλίου οἱ ἄνθρωποι εἶναι Χαλκίται, ἔφερον γράμμα πρὸς ἡμᾶς στελλόμενον ἀπὸ τὸν νέον Βέην, καὶ μᾶς γράφει νὰ προσκυνήσωμεν, ὑποσχόμενος κάθε ἀμνηστίαν καὶ συγχώρησιν, καὶ φοβερισμοὺς, ἐὰν δὲν προσκυνήσωμεν· τὰ αὐτὰ γράφει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ῥόδου νησία. Ἴδου ὅπου σᾶς στέλλομεν καὶ τὸ ἴσον τοῦ μπουγιουρδίου, διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσετε. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς συμβουλευέσθε καὶ νὰ μᾶς παρηγορήσετε. Μᾶς ἔσειλε καὶ ὁ Δεσπότης, ὁ ἅγιος Ῥόδου, γράμμα, τὸ ὁποῖον γράφει τὰ ἴδια μὲ τὸ μπουγιουρδί· ἤλθε καὶ ἓνα ἐγκύκλιον πατριαρχικὸν γράμμα. Ταύτας τὰς εἰδήσεις κατὰ χρέος σᾶς φανερόνομεν, καὶ προσέτι ὅτι οἱ Καστελλορρίζιῶται ἔμαθον ἀπὸ τὴν πλησίον ἀνατολήν, ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις βέβαια ἀλώθηκεν ὑπὸ τοῦ Ὑψηλάντη. Ὁ ἐπιφέρων τὰ παρόντα πατριώτης ἡμῶν, Κύριος Σίμος, θέλει σᾶς ἐξηγήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς

(α) Ταχυδρομικὸν πλοῖον.

τὰ γραφόμενα, καὶ μένομεν, μὲ ἔφεισιν τοῦ παρηγορητικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ γράμματός σας, ἔτοιμοι εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Σύμηθεν, τῇ 3 Αὐγούστου 1821.

Οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ σας
(Γ. Σ.) Οἱ τῆς νήσου Σύμης κάτοικοι.

Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐν Χριστῷ χαίρετε.

Τῇ 13 Αὐγούστου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ μετὰ Θεὸν ἄλλην ἐλπίδα δὲν ἔχομεν, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, εἰμὴ πρὸς τὴν ἐντιμον Καγκελαρίαν τῶν Σπετσῶν, κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἀδελφοῦ Κ. Γρηγορίου Καλλονᾶ, πατριώτου ἡμῶν, καὶ κατὰ τὸν φιλοπατριωτισμὸν τὸν ὁποῖον ἐδείξατε τοσάκις εἰς τὴν πατρίδα μας, βοηθοῦντες οὐκ ὀλίγον, ὡς τὸ εἶδομεν ὀφθαλμοφανῶς καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τινῶν πολεμικῶν ἀναγκαίων, ἅπερ ὁ εἰρημένος ἀδελφός Γρηγόριος διὰ τῆς εὐγενείας σας ἐσύναξεν ἀπὸ τὰς νήσους· διὰ τοῦτο ἀπαραίτητον χρέος ἔχομεν ἀείποτε νὰ νομίζωμεν τὴν εὐγενίαν σας βοηθόν μας καὶ ὑπερασπιστὴν τῆς πατρίδος μας. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν πάλιν τὴν εὐγενίαν σας νὰ μᾶς βοηθήσετε καὶ τώρα ὡς καὶ ἄλλοτε, εὐσπλαγχνιζόμενοι τοὺς δυστυχεῖς ἐνταῦθα χριστιανοὺς, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν νὰ χαθῶσι κατὰ κράτος. Στενοχωρημένοι εἴμεθα ἀπὸ ὅλα, δύνამις πλέον δὲν μᾶς ἔμεινε, καθότι ὁ ἐχθρὸς μᾶς πολεμᾷ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ βέβαια ἢ ἔλλειψις τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀπὸ τὴν Κρήτην εἶναι ὁ ἀφανισμὸς τῶν χριστιανῶν. Αὐτὰ τὰ τρία Κάστρα ἀρμάτωσαν πλοῖα τέσσαρα μικρὰ, καὶ ἔχουν σκοπὸν νὰ μᾶς ἀφανίσουν κατὰ κράτος· ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἓνα τῆς ἀρμάδας, τὸ ὁποῖον κατέφυγεν εἰς τὰ Χανία. Λοιπὸν, δι' ἀγάπην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προφθάσετε

ὅσον τάχιστα ὅσα ἠμπορέσετε πλοῖα, ἴσως καὶ ἡμεῖς
 δυνηθῶμεν νὰ τοὺς κλείσωμεν πάλιν ὡς καὶ πρότερον,
 καθότι μὲ τὸ νὰ μὴ βλέπουν οὔτε μίαν βάρκαν εἰς τὴν
 θάλασσαν, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ τὰ τρία Κάστρα καὶ ἐπε-
 σαν ὅλοι εἰς τὸ καστέλλι μας, ἀφίνοντες ἀδειας τὰς χῶ-
 ρας. Λάβετε καὶ ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰρημένον
 Γρηγόριον Καλλονᾶ, σφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ
 καστελλίου μας, καὶ κρατήσαντες αὐτὸ ὡς ὁμολογίαν,
 ἀφ' οὗ δοθῇ τῇ λογιότητί του ὅσα ἤθελε σᾶς ζητήσῃ βα-
 ρούτια, μολύβια, ἄρματα, καὶ εἰς τὸ δεύτερον ταξειδίον
 σᾶς στέλλομεν ὅ,τι δυνάμεθα, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν δὲν
 ἠμπορέσαμεν νὰ συνάξωμεν σχεδὸν οὔτε ὀβολόν, μὲ τὸ
 νὰ ἔχωμεν μεγάλην στενοχωρίαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ
 τὰ στρατεύματά μας ἦτον καταζαλισμένα. Γράψετε
 μας καὶ τὴν ποσότητα μὲ τὸν ἴδιον. Πρὸς τούτοις σᾶς
 παρακαλοῦμεν νὰ δώσετε τῷ Γρηγορίῳ ἓν γράμμα ἀπὸ
 τὴν Καγκελαρίαν πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην, κα-
 θὸτι ὑπάγει ὅπου εὐρίσκεται πρὸς προσκύνησίν του, καὶ
 διὰ νὰ παραστήσῃ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος μας.
 Μένομεν δὲ ὡς ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι τῆς εὐγενίας σας.

Τῇ 14 Αὐγούστου 1821. Σφακία.

(Τ. Σ.)

Σφακίαιοί.

*Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενεῖς προὔχοντες τῆς θεοσώστου
 νήσου Σπεισῶν, τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐκ ψυχῆς
 ἀπονέμομεν.*

Σφακία, τῇ 14 Αὐγούστου 1821.

Δὲν μᾶς ἔμεινε πλέον οὔτε καιρὸς, οὔτε νοῦς, διὰ νὰ
 σᾶς διηγηθῶμεν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς πατρίδος
 μας. Ὁ ἤδη ἐρχόμενος πρὸς τὴν ἀγαπητὴν σας Καπετὰν
 Παῦλος Μπελιθανάκης, θέλει σᾶς ἐκτραγωδήσῃ διὰ ζώ-
 σης φωνῆς τὸν τέλειον ἀφανισμόν τῆς πατρίδος· οἱ ἐχ-
 θροὶ ἐβγῆκαν καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς χῶρας ἕως 25 χιλιάδες

ὁμοῦ μὲ τρεῖς Βεζύριδες τῆς Κρήτης, καὶ μᾶς περιεκύ-
κλωσαν ἀπὸ τὴν στερεὰν καὶ ὥρα τῆ ὥρα ὀρμοῦσι καὶ
εἰς τὸ καστέλλιόν μας. Ἐτοιμάζουσι καὶ τὸ κορβέτον ὁποῦ
σᾶς προεγράψαμεν, ὁμοῦ καὶ ἄλλα ἐδικὰ των ἐντόπια
ὁποῦ εὐρίσκονται καὶ εἰς τὰ τρία Κάστρα, διὰ νὰ ἐβγά-
λωσι νὰ μᾶς πολιορκήσουσι καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Λοι-
πὸν, δι' ἀγάπην Χριστοῦ, κάμετε, στείλετε μερικά ἀπὸ
τὰ εὐλογημένα πλοῖά σας, ὅσα κρίνετε εὐλογον νὰ
ἀπαντήσωμεν τὴν ὀρμὴν τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἡ δυστυχὴς
πατρίς ὑπόσχεται νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ μνηναῖον μι-
σθόν, ἐν ὅσῳ βαστάξῃ ἡ ἐκστρατεία τοῦ πολέμου, ὅσον
ἀγαπᾶτε νὰ λάβετε, τὰ ὁποῖα γρόσια θέλομεν σᾶς τὰ
ἀποκριθῆ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ἐχθρῶν·
θέλει δὲ σᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ τὰς πρεπούσας τιμὰς καὶ
εὐχαριστίας τῆς. Ἐχει ἡ δυστυχὴς Κρήτη κεκρυμμένους
θησαυρούς· τὸν ἐχθρὸν φθάνει νὰ καθυποχειρώσῃ καὶ
ὀλόκληρον βασιλείον ἀξίξει. Ἀδελφοί, ἡ βοήθεια αὕτη
δὲν θέλει γίνεαι εἰς ἡμᾶς τοὺς Σφακίους μόνον, ἀλλὰ
καὶ εἰς τοὺς πολλὰ ὀλίγους χριστιανοὺς, ὁποῦ ἔως τῶρα
εὐρίσκονται ἐδῶ ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν μάχαιραν τῶν
τυράννων. Ἄς μείνῃ τὸ παρὸν ἐνφράγιστον γράμμα εἰς
τόπον ὁμολογίας. Ταῦτα σᾶς γράφομεν μὲ πόνον ψυχῆς
καὶ καρδίας, τὰ δὲ ἔτη σας εἶψαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα καὶ
εὐδαίμονα.

Τῆς φιλογενεστάτης εὐγενίας σας οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Οἱ προῦχοντες τῶν Σφακίων καὶ οἱ παρευρεθέντες ἐδῶ
(Τ. Σ.) *ἐκ τῶν τριῶν Κάστρων.*

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προστώτας τῆς περιφήμου
Νήσου Σπιτσῶν, τοὺς μετὰ Θεοῦ προστάτας τοῦ
Ἀρχιελάργου τοῦ ὀρθοδόξου Γένου.

Μὲ τὸ παρὸν μας σᾶς εἰδοποιοῦμεν περὶ ἀρμάδας ποῦ
εὐρίσκεται. Τὸ ἀπερασμένον σάββατον ἐμάθομεν ὅτι

ἀπέρασαν 12 πλοῖα σοταθέντο ἀπὸ Σαντορίνην, καὶ ἐκάμαμεν συμπερασμὸν ὅτι νὰ ἦτον τὰ ἐχθρικά, πλὴν δὲν ἔχομεν βεβαίαν εἶδησιν. Εἰς τὰς εἰκοσιτέσσαρας τοῦ τρέχοντος ἔφυγεν ἐν βρίκιον εὐρωπαϊκόν, βασιλικόν, ἀπὸ τὰ Χανία, τὸ ὁποῖον εἰς τὰς εἰκοσιπέντε, πέμπτη βράδῃ εὔρε τὰ μεσάνυχτα δύο βρίκια καὶ μίαν φεργάταν ἀπέξω ἀπὸ τὰ Χανία, καὶ ἐτραβοῦσαν εἰς τὸν κάβο Σπάθα, μὴ γνωρίζοντες εἴτε τούρκικα, εἴτε ἄλλης νατσιόνες ἦσαν· ἀλλὰ μὲ συμπερασμὸν λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι εἶναι τὰ ἐχθρικά, ἐπειδὴ καὶ ἐπεριπάτουν μὲ φανάρια εἰς τὴν κάτω μπαταρίαν, πλὴν δὲν ἐσίμωσαν νὰ ὀμιλήσουν. Εἰς τὰς εἰκοσιεπτὰ τοῦ τρέχοντος ἦλθεν ἓνας πιλότος ἐντόπιος, καὶ μᾶς διηγῆται τὸ περιστατικὸν τῆς Πόλεως καὶ Ὀδησοῦ· εἰς τὰς ἔνδεκα τοῦ τρέχοντος ἔφυγεν ἀπὸ Ὀδησοῦν καὶ ἦτον ἐκεῖ ὁ ἀμπασαδόρος ὁ Ῥώσσο, ὅστις εἶχεν ἡμέρας πέντε ὅπου ἦτον φερμένος ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἦτον εἰς καραντίαν. Τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα ὄλο ἐν περνοῦν καὶ ὑπάγουν διὰ τὸν ἐχθρόν. Ὁ Ὑψηλάντης εὐρίσκειται εἰς τὸ Γιούρκει μὲ δέκα πέντε χιλιάδας στράτευμα, ἀποκλεισμένος εἰς Κάστρον, ἐπειδὴ καὶ οἱ Βλάχοι τοῦ ἔκαμαν πολλὰ τρατιμέντα καὶ δὲν ἤμπόρεσε νὰ ὑπάγῃ διὰ τοὺς ἐχθρούς. Ἐσυνάζετο πάλιν στράτευμα διὰ νὰ πηγαίη, καὶ ὁ Ῥώσσο τοὺς ἐμπόδισε. Διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν μᾶς λέγει ὅτι εἶναι μεγάλη ἡσυχία· τὰ τσαρσία εἶναι ἀνοικτὰ καὶ οἱ πραγματευταὶ ὄλοι ἔχουν τὸ ἐλεύθερον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι περιπατοῦν εἰς τοὺς δρόμους χωρὶς κάμμίαν πείραξιν· νησιώτας ὅμως, ὅπου τοὺς εὔρου, τοὺς θανατόνουν. Μπειλίτικα εἰς τὴν πόλιν ἀρματωμένα εἶναι ἓνα τριπόντε καὶ ἓνα ντελίγιον, καὶ στέκονται εἰς τὸ σεράι τοῦ βασιλέως. Δύω πλοῖα φχιαμέγκικα μὲ σημαίαν ἀγγλικὴν ἐφόρτωσεν ὁ Σουλτάνος βούτυρον καὶ ρύζια καὶ κάθε ἄλλο,

καὶ τὰ στέλλει διὰ τὴν ἄρμάταν ὅπου εἶναι εἰς τὴν Πρέβεζαν, κονβογιάροντάς τα μία φεργάτα ἀγγλική. Διὰ δὲ τὴν ἄρμάτα ὅπου εἶναι ἔξω, εἰς τὴν Πόλιν ἔχουν εἰδησιν, ὅτι τὴν ἔκαψαν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ δὲν ἐγλύτωσαν εἰμὴ μόνον ὁ Καραλῆς καὶ μία φεργάτα, καὶ ἐχάθησαν καὶ ἀπὸ τὰ ἐδικὰ μας τρία. Εἶθε νὰ δώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ γίνῃ ἀληθές· ταῦτα καὶ μένομεν εἰς τοὺς ὀρισμούς σας.

Μῆλος, τῆ 27 Αὐγούστου 1821.

(Τ. Σ.) *Οἱ Προσετῶτες τῆς νῆσου Μήλου.*

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Κύριοι ὁμογενεῖς, καὶ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται, χαιρετε.

Πολλὰ καὶ ἀφευκτα περιστατικὰ ἐμπόδιζον ἤδη ἐν ἔτος τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὰ ὄπλα κατὰ τῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά σας καὶ ἐκεῖνο τῶν ἄλλων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δὲν προήρχετο ἀπὸ ἑλλειψιν πατριωτισμοῦ, ἐπειδὴ ἡ φιλογενεῖά μας ἀρκετὰ ἀπεδείχθη καὶ ἐμπράκτως μὲ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων μας, τῆς βιβλιοθήκης μας, τῆς τυπογραφίας μας, καὶ τῶν πολυδαπάνων καὶ παντοδαπῶν πειραμάτων, ἅτινα ἀφωροῦσαν καὶ ἀπέβλεπον πρὸς τὸν γενικὸν φωτισμὸν τοῦ Γένους μας, ἵνα μὲ τοῦ φωτισμοῦ τὸ μέσον ἀπολαύσῃ τὴν ποθητὴν του ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εὐρίσκετο ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μας ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων· δὲν προήρχετο, λέγομεν, ἀπὸ ἑλλειψιν φιλελευθερίας καὶ φιλογενεῖας, ἐζητούσαμεν ὅμως νὰ μᾶς παρουσιασθῇ εἰς τοῦτο ἀρμόδιος εὐκαιρία, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐν μέγα πλῆθος ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ συμπατριωτῶν μας, οἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι ἀκόμη μέρος διεσπαρμένον εἰς τοὺς τουρκικοὺς τόπους, καὶ διὰ νὰ μὴ χαθοῦν καὶ σφετερισθοῦν

ἐξ ὀλοκλήρου τὰ ἐκτεταμένα εἰς αὐτὴν ἰντέρεσα μας. Ἡ ἀδυναμία πρὸς τούτοις ἡμῶν, εὐρισκομένων μεταξὺ τῶν αἰμοβόρων λύκων Ὀθωμανῶν, γένους μὲ βασιλείων καὶ μὲ ὄλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα, καὶ ἡμεῖς ἀπρομήθευτοι ἀπὸ ὄλα, μᾶς ἐμπόδιζον τὴν προθυμίαν. Ἡ Θεία πρόνοια τέλος πάντων ἠϋδόκησε καὶ ἔνευσε εἰς τὴν καρδίαν μερικῶν συμπατριωτῶν μας, καὶ συνενωθέντες μετὰ τῶν γειτόνων μας Σαμίων, ἤλθον ἐνταῦθα καὶ ἐξεβαρκαρίσθησαν ἕως τρεῖς χιλιάδες ὁμογενεῖς, κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ τρέχοντος, καὶ ἔκαμε τοὺς ἄλλους τόσους ἐδῶ εὐρισκομένους Ἀγαρηνοὺς νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ κάστρον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται καλὰ ἀρματωμένον ἀπὸ πολεμικὰ ἐφόδια καὶ φαγώσιμα. Ἠρχίσαμεν ὁμως τὴν πολιορκίαν του, μὲ ὄλον ὁποῦ αἱ περὶ τούτου ἐτοιμασίαι μᾶς ἔλειπον· ἐγράψαμεν δὲ τῶν γειτόνων μας συναδελφῶν Ψαριανῶν, καὶ εὐθὺς μᾶς ἐσύντρεξαν μὲ τὴν βοήθειάν των, στέλλοντές μας ἕξ καράβια των καὶ μερικὰ μπαρούτια. Ἐκρίναμεν λοιπὸν εὐλογον νὰ εἰδοποιήσωμεν ταύτην μας τὴν ἀνάγκην καὶ πρὸς ὑμᾶς, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλετε μᾶς συντρέξει μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν σας γενναιότητα, καὶ νὰ συμμαχήσετε μεθ' ὑμῶν κατὰ τῆς βαρβαρικῆς τυραννίδος, κατὰ τῶν κοινῶν ἡμῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν. Ἡ Πατρίς ὁμοφώνως ἐκήρυξεν ἐλευθερίαν ἢ θάνατον. Βοηθήσατέ μας λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ γένους, καὶ διὰ τὴν λύτρωσιν τῆς καλῆς σας Χίου· μὴ παραβλέψετε τὸ ζήτημὰ μας, ἐπειδὴ καὶ εὐρίσκονται εἰς κίνδυνον τόσαι χιλιάδες ψυχαὶ ὁμογενῶν καὶ συναδελφῶν σας, ἂν δὲν μᾶς βοηθήσετε εἰς ὅ,τι δύνασθε, ὡς εὐρισκομένους ἀπὸ ὄλα ἔλλειπεις, ἀπὸ ἀρματα, ἀπὸ μπαρούτια, ἀπὸ κανόνια διὰ πολιορκίαν, καὶ τὸ χεῖριστον, ἀπὸ ζωοτροφίας. Θρέφομεν χρηστάς ἐλπίδας, ὅτι θέλομεν εἰσακουσθῆ, διὰ νὰ συντρέξετε τὴν

συντήρησίν μας, και με τοιαύτην ἀπανδοχὴν, σὰς ἀδελφικοασπαζόμεθα, μένοντες·

Τῆ 16 Μαρτίου ἐν ἔτει β΄. τῆς ἐλευθερίας.

(Τ. Σ.)

Οἱ Ἐφοροὶ τῆς ρήσου Χίου.

Σεβαστοὶ ἔφοροι τῆς κοινῆς Διοικῆς. Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἐγνωρίσαμεν καὶ γνωρίζομεν, ὅτι διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ μεγάλην εὐσπλαγχνίαν τὴν ὁποίαν ἐδείξατε καὶ δεικνύετε εἰς τὸ Γένος ἡμῶν, βοηθεῖτε ὅλους τοὺς κινδυνεύοντας ἀδελφοὺς χριστιανούς και νησιώτας, διὰ τοῦτο προστρέχομεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ προφθάσετε εἰς βοήθειάν μας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐφθάσατε, καὶ τούτου ἔνεκα θέλομεν γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ μεγάλας τὰς εὐγνωμοσύνας καὶ εὐχαριστίας καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον. Παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις νὰ μᾶς συγχωρήσετε εἰς αὐτὸ τὸ κίνημα, διότι ἔγεινε παρὰ τὴν γνώμην σας, ἂν καὶ προσετάχθημεν ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Δημητρίου Ὑψηλάντη. Γνωρίζομεν τὸ σφάλμα μας, καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦμεν συγγνώμην. Τώρα ὁμως, ἐπειδὴ ἔρχεται ἀφεύκτως ἐδῶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀδυναμίαν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀρμάτων, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐδικὴν σας ἔλλειψιν, παρακαλοῦμεν νὰ φθάσετε τὸ γρηγορώτερον, ὅσον τάχιστα. Διὰ τοῦτο στέλλομεν ἡμεῖς εἰς τὰ δύο χωρία Καρλόβασι καὶ Μαραθόκαμπον τὸν διδάσκαλον Κύριον Ἀκάκιον καὶ τὸν κύριον Δημήτριον Μαραθοκαμπίτην, διὰ νὰ φθάσωσι τὸ γρηγορώτερον· κατόπιν ἔρχονται καὶ τὰ γράμματα ἐσφραγισμένα μὲ τὴν κοινὴν σφραγίδα. Ἐσείλαμεν δὲ αὐτοὺς πρότερον, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀργοπορία, ὅπως νὰ συνέλθωσι καὶ τὰ λοιπὰ χωρία. Ὅθεν πρὸς βεβαίωσιν ἐσφραγίσθη μὲ τὴν σφραγίδα τῶν ἐδῶ χωρίων.

1822 Ἀπριλίου 8, ἐν Σάμφ.

Οἱ ἔφοροι τοῦ χωρίου Μαρθοκάμπου

*Χ. Ἀλέξανδρος Καρᾶ Ἰωάννου.— Ἰωάννης Μ. Ἀέση.—
Ἰωάννης Τάτρος.*

Οἱ ἔφοροι τοῦ νέου Καρλοβάσου

*Κωνσταντῖνος Χ. Δημητρίου.— Ἀργύρης Χ. Ἰωάν-
νου.— Γεώργιος Μουζάκης.*

Φιλογενέστατοι πρόκριτοι καὶ γενναϊότατοι πλοίαρχοι
τῶν ρήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ἀδελφικῶς ἐν
Κυρίῳ ἀσπαζόμενοι προσαγορευόμενοι σὺν τῷ
« Χριστὸς ἀρέστη. »

Ἄν καὶ πρὸ ὀλίγων σᾶς ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐπι-
κειμένης ἡμῖν ἀνάγκης δι' ἐπίτηδες ἐκσπρέσου, καὶ
αὐθις ὁμως ἤδη, βιαζόμενοι περὶ πλεόν ὑπὸ τῆς αὐτῆς
ἀνάγκης, γράφομεν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φιλογενεῖς ἀδελ-
φούς, παρακαλοῦντες ἐνθέρμως ἵνα προφθάσητε τὸ ὀγλι-
γωρότερον εἰς βοήθειαν οὐ μόνον τῶν ἐν Χίῳ φιλε-
λευθέρων ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκεῖ μεγάλως κιν-
δυνευόντων συμπατριωτῶν μας· διότι μέρος τουρκο-
λατρῶν Χίων ἐγύρισε τὰ ὄπλα κατὰ τῶν ἡμετέρων, προσ-
κυνήσαντες οἱ ἀνόητοι αὐτοθελήτως εἰς τοὺς ἐχθρούς,
καὶ νομίζοντες μὲ τοῦτο ὅτι θέλουν φανῆ τάχα ἀμέτο-
χοι τοῦ τοιούτου ἐλευθερωτηρίου κινήματος, καὶ πιστοὶ
βασιλιάδες τῶν θεοστυγῶν τυράννων· ἀλλὰ θέλουν δοκι-
μάσει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τριαύτης πίστεως οἱ ἀσύνητοι.
Ὅθεν οἱ ἐδικοί μας, ὑστερούμενοι τὰ ἄρματα, πολλοὶ δὲ
καὶ τὴν ζωὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν τουρκολατρῶν, ἠναγκ-
κάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ φυλα-
χθῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἐστείλαμεν μερικὰ πλοῖα, διὰ νὰ
μετακομίσωσιν ὅσους εὔρουν εἰς τὰ παραθαλάσσια. Πλὴν,
ἀδελφοί, καὶ ἐκεῖνοι καὶ ὅλοι ἡ πατρίς μας κινδυνεῖ,
ἂν μείνωσιν ὑστερημένοι τῆς βοήθειάς σας· δὲν εἶναι

ὅμως δίκαιον νὰ μείνωμεν ἀβοήθητοι, διότι καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς θεοστηρίκτους δυνάμεις σας μετὰ Θεὸν ἐπιστηριζόμενοι, ὑψώσαμεν σημαίαν ἐλευθερίας καὶ ἐκινήθημεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Λοιπὸν παραβλέψαντες πᾶν ὅτι ἐκ τῆς ἀπειρίας μας σφάλμα παρώργισε ποτὲ τὸν πρὸς τὰ καλὰ φιλογενῆ χαρακτῆρά σας, καὶ ἀποβλέψαντες εἰς μόνον τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἀδελφικὸν χρέος, κινήθητε εἰς βοήθειαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν μας, καθὼς καὶ ἄλλοτε. Πρὸ ὀλίγου τὰ δύο τῆς πατρίδος χωρία, Καρλόβασι καὶ Μαραθόκαμπος, κινούμενα ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθερμον ζῆλον, καὶ διὰ τοῦτο μὴν ἀναμείναντα τὴν κοινὴν προσφορὰν, προέπεμψαν τὸν σοφολογιώτατον διδάσκαλον Κ. Ἀκάκιον μὲ ἐν κάρικον κρασίον· νῦν δὲ κοινῶς ἡ πατρίς ἀποστέλλει διὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς, (οὓς ἤδη κοινῶς πέμπει) ἐκεῖνο, ὅπερ κατὰ τὸ παρὸν ἠδυνήθη, μὴ οὔσα ἱκανὴ νὰ ἀντιπληρώσῃ ἀξίως τοὺς τε προτέρους καὶ παρόντας κόπους σας, καὶ δὲν θέλει λείψει ἀπὸ τὸ νὰ κάμῃ τὸ χρέος τῆς μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν γεννημάτων τῆς εἰς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς. Δεχθῆτε λοιπὸν, ἀδελφοί, εὐμενῶς εἰς ὀλίγην τοῦ στόλου βοήθειαν τὴν ταπεινοτάτην μας προσφορὰν μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν ἀφιλόδωρον ἠθὸς σας· ὑγιαίνοιτε δὲ μακροβίως ἐπ' ἀγαθῶ ὄλου τοῦ Γένους.

1822 τῆ 9 Ἀπριλλοῦ, Σάμος.

Ἡ Βουλὴ τῆς τῆσου Σάμου καὶ λοιποὶ ἀδελφοί.

1822 Μαΐου 8, Νῆσος Σάμος, χωρίον Παγόντας.

Σήμερον μισεῖται ἀπὸ τὸ πόρτον τῆς Κολλώνας ὁ Ἰωάννης Μάτσης, Σπετσιώτης· τὸ φόρτωμά του εἶναι κρασί μωσχάτο, ἔχει καὶ μερικὸν καπνόν, ἔχει διὰ φύλαξίν του τουφέκια τρία, πιστόλας δύο, μάχαιρας δύο, ἔχει συντρόφους τέσσαρας· καὶ αὐτὸς πέντε· ὑπάγει διὰ Σπέτσας,

ἢ εἰς ἄλλον τόπον, ἂν τὸ καλέσῃ ὁ καιρὸς ἢ ἡ πραγματεία. Ἦγόρασε καλῶς καὶ ἐπλήρωσε τιμίως, διὸ ἄς εἶναι ἀπείρακτος καὶ ἀνενόχλητος ἀπὸ κάθε παρτίδου, ἢ βασιλικόν, ἢ τοῦ Γένους, ἢ πραγματευτάρικον. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁ τόπος μας καθαρὸς ἀπὸ κάθε λοιμικῆν νόσον, ἄς ἔχῃ τὸ πράτιγον εἰς κάθε τόπον, ὅπου ἤθελεν ἀριθάρει. Ὅθεν εἰς πίσωσιν ἀληθείας τῷ ἐδόθη παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν ἐνσφράγιστον πασαπόρτι.

Ὁ γράψας, Δημήτριος Καψάλης καὶ ἔφορος,
(Γ. Σ.) μαρτυρῶ ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐκ ψυχῆς ἀποτέ-
μομεν πρὸς τὴν σεβαστὴν Κοιρότητα Σπετσῶν.

Λουτρὸν, τῆ 5 Ἀπριλίου 1823.

Προλαβόντως εἶχομεν μάθει ἀπὸ διαφόρους, καὶ μάλιστα παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου Κ. Ἐμμανουὴλ Τομπάζη, ὅτι ἐτοιμάζετε τὸν εὐλογημένον στόλον σας, ἠνωμένον μὲ ἐκείνον τῶν ἀδελφῶν μας Ὑδραίων, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ἐναντίον τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, ὅστις, ὡς ἔλεγον, ἤθελε μεταφέρει 5000 στρατιώτας· μὲ τὸ φθάσιμον δὲ σήμερον ἀπὸ τὰ αὐτόθι τοῦ καραβοκύρη Δήμα Λάμπρου, μὲ τὸν ὁποῖον ἐλάβομεν γραφὴν παρὰ τοῦ ἄνω Κ. Τομπάζη, μᾶς σημεῖοι ὅτι μία τοιαύτη εἶδησις ἐβγήκε μάλιστα καὶ ψευδῆς· διὰ τοῦτο φαίνεται, ἴσως, ὅτι κατὰ τὸ παρὸν μένει ἀκίνητος ὁ ἐλληνικὸς στόλος καὶ ἐν καιρῷ δέοντι ἤθελεν ἐκπλεύσει, καὶ οὕτως ἀνεπαύθημεν πρὸς ὀλίγον. Ἀλλὰ ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν εἰς τὸ πόρτον μας μία ἀγγλικὴ σκούνα τοῦ καπετάν Κόξ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, διὰ 9 ἡμέρας, ἔχουσα σοπρακάρικον ἓνα Γραικὸν ἀπὸ τὰς Ἴονικὰς Νήσους, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος ἦτον ἐτοιμος διὰ Κρήτην μὲ πέντε χιλιάδας καὶ πεντακοσίους Ἀλβανί-

τας, καὶ μάλιστα μέρος τοῦ στρατεύματος ἦτον κατε-
 βασμένον εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ
 κατ' αὐτὰς ἐπρόσμενον καὶ τὸν ἴδιον Πασσὰν νὰ καταβῆ
 ἀπὸ Αἴγυπτον, καὶ μετὰ τὸ φθάσιμόν του, ἀμέσως θέλει
 κινήσει ὁ κατηραμένος στόλος του διὰ τὴν δυστυχημέ-
 νην Κρήτην. Μανθάνοντες ἡμεῖς μίαν τοιαύτην λυπηρὰν
 εἶδησιν, ἐνεκρώθημεν, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπαντήσω-
 μεν τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἐὰν καὶ φθάσῃ, διὰ τοῦτο
 ἐπίτηδες στέλλομεν τὸ παρὸν καίκιον διὰ νὰ δώσῃ τὴν
 εἶδησιν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα. Ποῦ εἶναι δί-
 καιον νὰ προστρέξωμεν, εἰμὴ μόνον, μετὰ Θεόν, εἰς τὴν
 πηγὴν τῆς εὐσπλαγχνίας σας; Προσπίπτομεν λοιπὸν καὶ
 ζητοῦμεν ἔλεος ἀδελφικόν· εἰς τοὺς κυρίους ἡμῶν Ἐφό-
 ρους τρέχομεν, καὶ διὰ τὸν Θεόν, φωνάζομεν, βοήθειαν
 πλοίων! Τρέξατε καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τῆς περιφήμου
 Κρήτης, θαυμάσιοι θαλασσοκράται, καὶ κατατρομάξατε
 καὶ τὸν ἐχθρὸν τῆς Αἰγύπτου. Ἄρκεῖ μόνον νὰ ἀκούσῃ
 καρὰβια Σπετσῶν· μάλιστα αὐτὸς ὁ στόλος ἐβεβαιώθη-
 μεν ὅτι εἶναι πολλὰ ἀδύνατος. Δὲν γράφομεν αὐτὰ, ἀδελ-
 φοί, εἰς ξένους, ἀλλὰ εἰς πατριώτας, καὶ ἀγαθοὺς οἰκο-
 κυραίους καὶ κυρίους τῶν ὄσων ἐπιποθεῖτε. Λοιπὸν συν-
 δράμετε, ἀδελφοί, δι' ἀγάπην Θεοῦ μίαν ὥραν πρότερον
 εἰς τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς περιφήμου Κρή-
 τῆς. Ἐπισφραγίζομεν τὴν αἴτησίν μας μετὰ τὴν εὐκτικὴν
 ἡμῶν προαίρεσιν καὶ συντήρησιν, καὶ μένομεν διὰ βίου.

Εἰς τοὺς ὀρισμοὺς σας πρόθυμοι

(Τ. Σ.)

Οἱ πρόκριτοι Σφακιῶν.

Ἄριθ. 342.

*Πρὸς τὸν φιλογενέστατον ἑπαρχον τῆς νήσου Ἄνδρου,
 Κ. Κωνσταντῖνον Ῥάδον.*

Τὰ ἀπὸ τὰς 25 τοῦ ἐνεστῶτος μᾶς ἐγχειρίσθησαν χθὲς

παρά τῶν ἡμετέρων, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν μεγάλην εἰδομεν τὰ κατὰ πλάτος ἐξιστορούμενα περιστατικά· διὸ καὶ σᾶς λέγομεν, ὅτι ἐπὶ τούτου καὶ αὐθις στέλλομεν τὸ ἡμέτερον πέραμα, ἵνα μέσον τούτου μᾶς ιδεάσῃτε πάντα τὰ μετὰ ταῦτα γεγονότα τοῦ στόλου εἰς Κάρυστον μετὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ τὰ κινήματά του ὅποια ἐστάθησαν, παρῤῥησιασθέντων τῶν ἐλληνικῶν πλοίων, ὡς μᾶς γράφετε· καὶ ὅσον τὸ γρηγορώτερον εἶναι δυνατόν, ἐπειδὴ εἰς πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας ἐξέρχονται τὰ πλοῖά μας κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ μᾶς χρησιμεύσωσι πρὸς ὁδηγίαν καὶ κανόνα εἰς τὴν ἐξοδὸν των. Τὰ περιμένομεν ὀργήγορα καὶ εἰς πλάτος· εἴμεθα δὲ μὲ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Ψαρά, τῆ 27 Μαΐου 1823.

(Τ. Σ.) Ἡ Βουλὴ τῶν Ψαρῶν.

Υ. Γ. Τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τοὺς Καπεταναίους τῆς Καρύστου θέλετε τὴν στείλει ἀσφαλῶς καὶ ὅσον τὸ ὀλιγωρώτερον εἶναι δυνατόν, ἐπειδὴ καὶ ἀναγκαῖοι μέγαν ἢ αὐτοῦ ἀποστολή· θέλετε δὲ κοινοποιήσῃ τὸν ἐρχομὸν τῶν караβίων μας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, καὶ εἰς τοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ Νήσων Ἑλλήνας.

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, τὸ ὅποῖον ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν ἀπὸ Ψαρά καὶ κοινοποιοῦμεν πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τῆ 29 Μαΐου 1823. Ἐν Ἀνδρῶν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ὁ Γενικὸς γραμματεὺς
(Τ. Σ.) ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΔΡΟΣΟΣ.

Εὐγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἴδου, τέλος πάντων, ὅπου ἐφθασεν ἡ θρηνηρὰ ἐκείνη ὥρα διὰ νὰ γίνουσι θυσία τὰ ἀθῶα σώματα τῶν νησιω-

τῶν. Ἡ ἀρμάτα εἰς τὴν Μῆλον ὥραν παρ' ὥραν προσ-
 μένομεν τὸ ἐλεεινὸν μας τέλος! Καὶ ἡμεῖς πηγαίνομεν
 μάρτυρες, μαρτυρήσαντες ἀπὸ τὴν ἐδικὴν σας τυραν-
 νίαν, διότι, ὅταν δὲν εἶχετε σκοπὸν νὰ ἔλθετε εἰς φύλα-
 ξίν μας, ἔπρεπε νὰ μὴ πραγματεύεσθε τὴν ζωὴν μας,
 καὶ νὰ μᾶς γράφετε, ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγού-
 στου ἐβγαίνει ἀφευκτα ὁ ἐλληνικὸς στόλος, τὰ αὐτὰ γρά-
 φουσα καὶ ἡ Διοίκησις. Ἐπρεπε νὰ μᾶς εἰπῆτε τὴν ἀλή-
 θειαν, νὰ οἰκονομήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας. Τώρα χανό-
 μεθα ἡμεῖς, καὶ ἡ εὐγενία σας κολάζεσθε. Ἡ ἀρμάτα
 συνίσταται ἀπὸ 55 κόμματα: 12 φρεγάτας, 7 κορβέ-
 τας, καὶ τὰ λοιπὰ μπρίκια, μαρτίγοι καὶ τοιαῦτα, φέ-
 ροντα τὰς τροφάς. Εἶναι εἰς μίαν κατάστασιν, ὅπου 20
 ἑλληνικὰ ἂν ἰδοῦν, θὰ ἐπιθυμήσουν πτερὰ νὰ φύγουν·
 εἰς τόσῃν ὑπεροφίαν τοὺς ἔχομεν, ὥστε ἡμεῖς, οἱ ὀλιγώ-
 τατοι, ἠθέλομεν ἀντισταθῆ, ἂν προλαβόντως εἴμεθα προ-
 τοιμασμένοι διὰ τοιοῦτον ἀγῶνα. Τώρα ἂν καὶ ἐβλέπο-
 μεν τὰ ἐδικὰ σας, πάλιν τὸ ἴδιον ἠθέλομεν κάμει. Προ-
 φθάσατε λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ νὰ γλυτώσετε μερικὰς
 ψυχὰς τοῦλάχιστον, ἂν σωθῶσιν εἰς ἀκρογιαλίας ἢ εἰς
 βουνά. Ὁ καιρὸς τῆς δόξης σας ἦτον εἰς Μῆλον, καὶ
 χάνετε δόξαν καὶ ἀπόλαυσιν καὶ σωτηρίαν, διότι, ὅταν
 ἐν δάκτυλον φύγη ἀπὸ τὴν χεῖρα, μένει ἐλλειπὲς τὸ
 ὄλον. Ἐν τοσοῦτῳ καὶ μὲ τρέμουσαν χεῖρα μένομεν.

Ἐν Μίλω, τῇ 23 Αὐγούστου 1823.

Τὰ συναχθέντα χρήματα ἐκ τῶν δεκάτων μένουσιν βου-
 λωμένα παρὰ τοῦ Καπ. Ἀντώνη Δρίτσα· τὸ νὰ τὰ στεί-
 λωμεν τώρα, τὸ ἀφίνομεν εἰς τὴν κριτικὴν σας διάθεσιν,
 ἂν πρέπει νὰ τὰ στείλωμεν ἢ ὄχι εἰς τοιαύτην ἐπο-
 χὴν, ὅπου ὁ Πασσᾶς εὐρίσκεται εἰς τὴν νησὸν μας ἀραγ-
 μένος, καὶ ἔχει καὶ κάποιαν ἀνταπόκρισιν μὲ τινὰς ἐδῶ.

Αὐτὴ ἡ ὥρα πρέπει νὰ κινήσῃ εἰς οἶκτον καὶ τοὺς λί-

θους, καὶ ὄχι οἱ στρατιῶται νὰ φιλοτιμῶνται, ἀν δὲν
βάλουν εἰς χεῖρας τὴν πάγαν, νὰ μὴ ἔβγουν. Δὲν ἐγέ-
μισεν ὁ νοῦς των, ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι καὶ διὰ ἐκείνους ;
Τὰ γρόσια, ἀν δὲν τὰ πάρουν σήμερον, ὅπου θὰ πολεμή-
σουν, θὰ τὰ πάρουν αὔριον. Κάμετε λοιπόν, δι' ὄνομα Θεοῦ,
ἐβγάλετε ὅσα εἶναι ἔτοιμα, καὶ σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι
μόνον 20 καράβια νὰ ἰδοῦν, θὰ ἀφήσουν τὰς ἀγκυρας
νὰ φύγουν. Τοῦτο σᾶς τὸ λέγομεν μὲ ὄλην τὴν ἀλήθειαν,
καὶ ἄμποτε νὰ ἰδῶμεν ὀγλίγωρα μερικὰ, ἀν μᾶς ἀφή-
σουν νὰ ζήσωμεν ὅσον νὰ τὰ ἰδῶμεν. Μένομεν.

(Τ. Σ.)

Οἱ Κάτοικοι Μήλου.

*Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Πληρεξουσίους τῶν
τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων.*

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, Πρόκριτοι καὶ ἐπιστάται τῶν πό-
λεων καὶ κωμοπόλεων τῆς νήσου ταύτης, προστρέχουν
δακρυρροοῦντες εἰς τὸ ἔλεος τῆς δικαιοσύνης σας, βοῶν-
τες ἔλεος τῶν συμφορῶν καὶ καταδρομῶν, ὅπου τοὺς
προξενήθη ὑπὸ τοῦ παρανόμου ἐπάρχου των Κ. Δημη-
τρίου Δραγονάκου. Πανευγενέστατοι ! εὐσπλαχνίσθητε
τὴν δυστυχίαν μας, ἴδετε τὴν τυραννίαν μας καὶ ἀφαιρέ-
σατε αὐτὸ τὸ τέρας ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὑπούργημα,
διότι καὶ τὸν ἴδιον τίτλον τῆς ἀξίας του ἀγνοεῖ. Ὁ σκο-
πὸς του δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο, εἰμὴ νὰ τυραννῇ καὶ
τσερμετίξῃ τοὺς ἀληθινούς φιλοπάτριδας, ὡσὰν νὰ ἦτον
Τοῦρκος. Θεέ ! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε ποτὲ παρόμοιον τέ-
ρας, παρόμοιον τύραννον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς του, πρὸς
θουσιάζοντας ψυχὴν καὶ ζωὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας !
Ἐκλέξατε ἀντ' αὐτοῦ ἓνα ἐξ ὑμῶν δι' ἀποφυγὴν τῆς δει-
λίας καὶ ὑποψίας μας, ἕως νὰ διορισθῇ ἕτερος ἀπὸ τὴν
Υ. Διοίκησιν (πλὴν ἐκ τῶν νήσων σας), ὅστις νὰ ἐπαγρυ-
πῇ εἰς τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν ὑπηκόων του, εἰς τὴν

εὐπείθειαν καὶ ὁμόνοιαν τοῦ λαοῦ. Πανευγενέσατο! αὐτὸ δεόμεθα, αὐτὸ παρακαλοῦμεν γουπετῶς, ὅπου ἂν μᾶς ἀφήσετε ἑπαρχον διὰ τὴν σωτηρίαν μας, δὲν θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν ἄλλοθεν παρὰ ἀπὸ τὰς νήσους σας. Μὴν ἀπορρίψετε τὴν δέησιν τῶν ὁμογενῶν σας, μὴν ἀφήσετε ἀπροστατεύτους τοὺς πατριώτας σας, ἀλλὰ ἀφήσατέ μας ἑπαρχον διὰ τὴν κυβέρνησιν μας ὅποιον ἐξ ὑμῶν βούλεσθε, διὰ νὰ γνωρίσωμεν οἱ δυστυχεῖς τὴν ἐλευθερίαν μας (ὅπου ἕως τώρα ἐκατατυραννούμεθα), νὰ ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τῶν ὑπηκόων του, καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μας. Καὶ ἂν ταῦτα ἐκτελεσθῶσι δι' ἐνεργείας σας, θέλομεν αἰωνίως μακαρίζει τὴν Γενναϊότητά σας, καὶ πανηγυρίζομεν τὰ περιβόητά σας ὀνόματα, ὄντες πάντοτε ὑποκείμενοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑψηλοτάτης Διοικήσεως, τῶν τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων καὶ τῆς πανευγενείας σας (α).

Τῆ 18 Αὐγούστου 1823. Σαντορίνη.

Ἰωάννης Λαγκαδάς.— Μιχαὴλ Λαγκαδάς.— Κωνσταντῖνος Μαυρομαμάτης.— Γεώργιος Σκορδίλης.— Κωνσταντῖνος Βενίφη.— Ἀθανάσιος Γαβαλά.— Ἀναγνώστης Γαβαλά.— Μάρκος Γαβαλά.— Ἰωάννης Ἄλβης.— Χριστόδουλος Νομικός.— Μάρκος Μπελόνας.— Τσάννος Γιζης.— Θεοδόσιος Μαθᾶ.— Ἰωάννης Μορόπολης.— Θεοδόσιος Νομικός.— Παναγιώτης Χωραφάς.— Κωνσταντῖνος Πλατῆς.— Κωνσταντῖνος Φουσιέρης.— Γεώργιος Μελικοῦειτης.— Ἀντώνιος Πρέκας.— Κωνσταντῖνος Ντεκούτρης.— Ἀντώνιος Δραλός.— Δημήτριος Καλορύφικος.— Γιακουμῆς Σιγάλας.— Χα. Ἀγγελῆς Χάλαστης.— Ἰωάννης Δραλός.— Αἰμπριανὸς Μπαζέος.— Νικόλαος Σιγάλας.— Νικόλαος Πρέκας.— Ἰωάννης Μεταξᾶς.— Σταῦρος Χάλαστης.—

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ παρόντος ἐγγράφου σώζεται εἰς τὸ ἰδιαιτέρον χαρτοφυλάκιόν τοῦ Ἰωάννου Χρ. Κούτση.

Νικόλαος Βαλιάνος.— Χρυσανθος Βλάχος.— Τσώρτση
 Λαγκαδάς.— Μάρκος Γαβαλάς.— Δημήτριος Δειμέξης.—
 Νικόλαος Γαβαλάς.— Κωνσταντίνος Φουστέρης.— Γεώργιος
 Γαβαλάς.— Γεώργιος Παῦλος.— Νικόλαος Βενιότσης.—
 Ἀγαγνώστης Μπαρπαρήγος. Παῦλος Πετροβίτσος.— Προ-
 τόπαπας Βαθόγελως.— Ἀγαγνώστης Εὔρηλος, Δημογέρων.
 — Ἀθανάσιος Γιαννακάς.— Τσαρρέτος Δειμέξης.— Χα-
 Ἀγαγνώστης.— Ἰωάννης Χα. Πρέκας.— Μαρώλης Λαμ-
 πᾶς.— Ἰωάννης Μόσκοβος.— Ἀτῶνιος Ροῦσος.— Λουκάς
 Μαρκοτσάρνης.— Μάρκος Μαρκοτσάρνης.— Παραγιώτης
 Κασιμάτης.— Γάσπαρης Τσάρνης.— Γεώργιος Σωρότος.—
 Ἀτῶνιος Χρυσολούρης.— Κοσμάς Κασοθεάτης.— Γεώρ-
 γιος Γαβαλάς.— Χριστόδουλος Μαθᾶς.— Θεοδόσιος Νομι-
 κός.— Νικόλαος Δειμέξης.— Τσάρνης Συρίχος.— Τσάρνης
 Μπαρμπαρήγος.— Ἀτῶν. Μπαρμπαρήγος.— Ἀγαγνώστης
 Πελέκης.— Ἰάκωβος Ροῦσος.— Ἀτῶνιος Καραμολέξης.—
 Κωνσταντίνος Τσάρνης.— Ἰωάννης Νομικός.— Ἰάκουμος
 Σωρότος.— Ἀτῶνιος Αιούτσα.— Γεώργιος Καραμολέξης.
 — Οἰκονόμος Νταμίγος.— Παραγιώτης Κασιμάτης.— Ἰωάν-
 νης Βαλεβέρης.— Μαρώλης Γαβαλάς.— Τσάρνης Δεραζᾶ.
 — Νικόλαος Ἀρίδα.— Ἰερώνυμος Καραβία.— Τσώρτση
 Γαβαλάς.— Ἰωάννης Μαρκῆς.— Νατουλουτζάτη Ἀλεφρα-
 κῆς.— Οἰνῆσιος Σιγάλας.— Ἰωάννης Δειμέντσος.— Ἀ-
 τῶνιος Μπαρπαρήγος.— Μαθίδς Γαβαλάς.— Ἀτῶνιος Βε-
 ρετσιάνος.— Γεώργιος Ἀκίδα.— Γεώργιος Ροῦσος.—
 Ἰωάννης Χρυσολούρης.

Τῆ 27 Ἀγούστου 1823. Σαντορίνη.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν τριῶν θαλασσοκρατουσῶν Νήσων.

Ἄριθ. 24.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἀπεσταλμένου σας, Κ. Στα-
 ματίου Μέξη, ἐπιστολὴν σας ἔγνωμεν τὰ περὶ τῆς χρη-

ματολογίας γραφόμενά σας, καὶ μ' ὄλον ὅτι εἶχομεν ἤδη ἀρχίσει, καταγινόμεθα κατὰ τοῦτο μὲ τὴν μεγαλειότη-
ραν προθυμίαν, καὶ εἰς τὸ διάστημα τριῶν ἡμερῶν ἐμελ-
λεν ἀφευκτα νὰ τελειώσωμεν· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν
χθὲς ἦλθεν ἡ εἶδησις, ὅτι ἐφθασεν ὁ ἐχθρικός στόλος
εἰς Πάρον καὶ Σύραν, καὶ ὅτι τὰ ἐδικά μας πλοῖα δὲν
ἐφάνησαν. Ἐσυγχύσθη ὁ λαός, καὶ ἡ σύναξις ἐμποδίσθη,
ὥστε δὲν εἶναι τρόπος νὰ γίνῃ, ἕως οὔ δὲν ἔβγουν τὰ
ἐδικά μας πλοῖα, ἢ δὲν τραβηχθῇ ὁ ἐχθρικός στόλος. Καὶ
ἐπειδὴ ὁ ἀπεσταλμένος σας δὲν ἔκρινεν εὐλογον νὰ πε-
ρμείνῃ, ἀναχωρεῖ δι' αὐτοῦ, ὡς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε
πληροφορηθῆ. Ὅθεν τὸ ἐμπόδιον δὲν προῆλθεν ἀπὸ λόγου
μας, καθότι μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν ἐπιθυμοῦμεν πάν-
τοτε νὰ ἐκπληρῶμεν τὰς διαταγὰς σας. Ὁ Κ. Ἐπαρχός,
περιφερόμενος εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ εἰσπράξῃ, ἠσθένησε
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

Τῆ 28 Αὐγούστου 1823, ἐν Ἄνδρῳ.

Οἱ δημογέροντες Κάστρου	Ὁ Γεν. ἀστυνόμος Ἄνδρου
Γ. ΝΤΕΛΔΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ,	ΚΩΝΣ. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ.	Ὁ ἐπιστάτης τῶν Προσόδων
	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΑΓΚΟΣ.

Ἄριθ. 602.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενέστατους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου
Σπετσῶν.

Ἐν Σύρῳ, τῆ 13 Αὐγούστου 1824.

Σήμερον ἐλάβομεν γράμμα παρὰ τοῦ ὑμετέρου Ναυ-
άρχου Κ. Γεωργίου Ἄνδρουτσοῦ, ὅστις ἀπέρασεν ἐντεῦ-
θεν, διευθυνόμενος πρὸς τὰς Καβοκολλῶνας (α). Λέγει
εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Καπετὰν πασσαῶς φοβηθεὶς τέλος πάντων

(α) Τὸ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

ἐκ τοῦ ἡμετέρου στόλου, κατέφυγεν εἰς Κῶ, ὡς ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς τοῦ ὑμετέρου Ναυάρχου θεωρεῖτε, ὅπερ ἐσώκλειστον ἔχετε (α).

Μένομεν μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ὁ ἑπαρχὸς Μυκόνου καὶ Σύρας
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἈΞΙΩΤΗΣ.

Ἄρ. 22.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Σπετσῶν.

Τὸ ἐπαρχεῖον Νάξου εἰδοποιεῖ τὸ ἐπαρχεῖον τοῦτο, μὲ γράμμα 6 Ἰσταμένου, ὑπ' ἀριθ. 44, ὅτι Κάσιος τις τοῦνομα Χ. Βαρθολομαῖος Λύκουρας, ἡλικίας ἐτῶν 50, ἀναστήματος κοντοῦ, μὲ γένεια ἄσπρα, μύτην ὀρθήν, μυστάκια ἀραιὰ καὶ εὐλογοκομμένος, ἔφθασε περὶ τὰς 3 τρέχοντος εἰς Πάρον ἐκ Κρήτης καὶ Κάσου, φέρων φερμάνι τοῦ Ἰμβραῖμ-πασσᾶ, προσκλητικὸν πρὸς τοὺς Κασίους διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἴδια, ὀρκιζομένου αὐτοῖς, ὅτι δὲν θέλουν πειραχθῶσι· καὶ τοῦτο, διότι αὐτὸς ὁ Κάσιος εἶχεν ἀναφέρει τῷ Ἰμπραῖμ-πασσᾶ, ὅτι οἱ συμπολιταὶ του ἀφήκαν τὴν πατρίδα των, διασκορπισθέντες εἰς τὰς νήσους, διὰ τὸν φόβον μὴ ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος τοὺς πάρῃ βιαίως. Ἐγραψε λοιπὸν τὸ τῆς Νάξου ἐπαρχεῖον εἰς τὸ τῆς Πάρου καὶ πρὸς ἡμᾶς, οἷτινες κατὰ χρέος εἰδοποιούμεν τὴν ὑμετέραν Ἀστυνομίαν πρὸς ὀδηγίαν αὐτῆς, ἐνῶ ἔχομεν τὴν δυνατὴν προσοχὴν νὰ συλλάβωμεν αὐτὸν τὸν Κάσιον, ἂν ἐδῶ ἔλθῃ. Ἐῤῥώσθε.

Ἐν Σύρα, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1825.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας
 ἈΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΟΥ.

(α) Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο δελτιὸν κατεχωρίσαμεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ τῆς παρούσης Συλλογῆς, Τόμ. Β'. Μέρ. Ε'. Τμήμα Α'. Ἐκθέσεις τῶν Ναυάρχων κ. τ. λ.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου
Σπετσῶν.*

Εὐγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν, ἀσπάζο-
μαί σας ἀδελφικῶς.

Σύρα, τῆ 25 Ἀπριλίου 1825.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν ἔν Ἴονικόν καράβι ἀπὸ
Κωνσταντινούπολιν, μισευμένον ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὰς 15,
καὶ ἀπὸ τὸν Ναύαρχόν μας, ὅστις ἦτον ἔξω τοῦ Σίγρη
τῆς Μυτιλήνης, ὑπὸ τὰς 17, τὸ αὐτὸ καράβι μᾶς ἔφερε
τὰ ἐσώκλεισα δύο γράμματα. Μᾶς λέγει, ὅτι εἰς Κων-
σταντινούπολιν ἐβγήκε φερμάνιον διὰ τὸν ἐκεῖ ἐθωμα-
νικὸν στόλον νὰ ξεκινήσῃ τὴν Παρασκευὴν εἰς τὰς 17 τρι-
διὰ τὰ κάστρια Δαρδανελλίων, καὶ πρὸς πληροφορίαν
σας. Εἶναι συνωδευμένος μὲ 40 τρασπόρτια προβεζιόνες,
ἀγνοεῖται ὅμως διὰ ποῖον μέρος θέλει γίνεαι αὐτὴ ἡ με-
τακόμισις τῶν προβεζιόνων· ἄδεται λόγος μὲ ὑποψίαν,
ὅτι εἶναι διὰ Μεθοκόρωνα. Ταύτην τὴν ὥραν μανθάνομεν,
ὅτι γράφουν τοῦ Ἀρχιερέως Ἀνδρου καὶ Σύρας, ὅτι ἔν
Ἴονικόν μισευμένον ἀπὸ Σμύρνην εἰς Ἀνδρον, εἶπεν, ὅτι
ὁ ἑλληνικὸς στόλος πορευόμενος εἰς Σίγρη, οἱ Τοῦρκοι
φοβηθέντες παρήτησαν τὸ ἐκεῖ κάστρον, καὶ οἱ γενναῖοι
Ἕλληγες τοῦ στόλου ἀμέσως τὸ ἐλεηλάτησαν, γυμνό-
νοντες το τόσον ἀπὸ ἀρματωσίαν, καθὼς ἀκόμη καὶ ἀπὸ
κάθε ἄλλο τί· μένει μία δευτέρα εἰδησις νὰ μᾶς τὸ ἐπι-
βεβαιώσῃ. Ἐν τούτοις μένω ὄλος τῶν προσταγῶν σας
πρόθυμος.

Ὁ Πατριώτης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ὉΡΑΪΝΑΟΣ.

Ἄριθ. 318.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους τῆς νήσου
Σπετσῶν.*

Ἀπὸ πλοῖα, χθὲς καὶ σήμερον φθάσαντα ἐκ Κωνσταν-

τινουπόλεως, μᾶς ἀναγγέλλεται ἡ ἐξοδος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ Δαρδανέλλια τὴν παρελθούσαν Πέμπτην γε-
γονυῖα ἢ διεύθυνσίς του ἀγνοεῖται. Σύγκειται ἀπὸ 3 φερ-
γάτας, 7 κορβέττα, βρίκια διάφορα Ψαριανὰ καὶ μί-
στικα (α), συμποσούμενα ἅπαντα ἕως 50 τὸν ἀριθμὸν.
Τὰ ἐδικὰ μᾶς καράβια ἐφαίνοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ
Ἁγίου Στράτη. Ὁ Τοπάλ-πασσᾶς μᾶς λέγουν ὅτι ἐπε-
ρίμενεν ἐξῶθεν τῆς Τενέδου ἄλλα δύο πλοῖά του διὰ
νὰ ἐξέλθωσιν. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 50 ἐχθρικῶν πλοίων
ἐμπεριέχονται καὶ τὰ φορτηγά.

Στρατεύματα μᾶς λέγουν ἐπίσης ὅτι ἔχει πολλὰ ὀλί-
γα. Μένομεν μὲ ὄλον τὸ σέβας.

Ἐν Σύρα, τῆ 19 Μαΐου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἐπάρχου

Ὁ Γ. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας

(Γ. Σ.) ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΠΑΝΟΥ.

Ἄριθ. 57.

Πρὸς τὴν Ἀστυρομῆα τῆς νήσου Σπεισῶν.

Ἀπὸ ἓν Ἑρσοσεμπορικὸν πλοῖον, ἐλθὸν ἀπὸ Κρήτης
δι' ἡμέρας τρεῖς, πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ ὁ βυζαντινὸς
στόλος καὶ ὁ αἰγυπτιακὸς κατέφυγον εἰς Σούδαν ὅτι ὁ
Ἱμπραήμ-πασσᾶς ἐμήνυσε μετὰ σπουδῆς εἰς Κρήτην
μὲ τὴν ἀριθμοῦ 30 Τσεριγώτικην τράτταν, διὰ νὰ τῶ
σταλῶσιν ὅσον τάχιστα τὰ εἰς Κρήτην στρατεύματα, καὶ
ὅτι ἓν γαλλικὸν πλοῖον, συντροφευθὲν ἀπὸ ἓν βρίκιον πο-
λεμικὸν γαλλικὸν, ἔφερεν εἰς Κρήτην ἀπὸ Ἀλεξανδρείας
12000 δούπιας Ἰσπανίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληρώθησαν
οἱ χρεωστούμενοι εἰς τὰ ἓν Κρήτη στρατεύματα δου-

(α) Ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθέντων κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν
Ψαρῶν τὸ παρελθὸν ἔτος.

λευμένοι μισθοί, καὶ περιπλέον τριῶν μηνῶν προκαταβολαὶ εἰς ὄσους ἔχουν νὰ ἀπεράσουν εἰς Πελοπόννησον.

Τὰ δὲ ἡμέτερα πλοῖα, ἕως 65, εὐρίσκονται εἰς Μῆλον, καθὼς μᾶς εἶπεν ἐν πλοιάριον ἐκεῖθεν ἐλθόν. Ἐρῶσθε.

Τῆ 25 Μαΐου 1825, Σύρα.

Ὁ Γ. Γραμματεὺς Μυκόνου καὶ Σύρας
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΠΑΝΟΥ.

Ἄριθ. 62.

Πρὸς τὴν Ἀστυρομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ πλοῖον Ἴονικόν, ἐλθὸν ἀπ' Ἀλεξανδρείας δι' ἡμέρας 19, μαυθάνομεν, ὅτι ὁ Ἴμπραῆμ-πασσᾶς ἐφόρτωσεν εἰς ἐν ἀγγλικὸν κότερον χωρὶς τρέγα, ὀνομαζόμενον Κάμπριτζ, Καπετὰν Πίτ, πεντακοσίας χιλιάδας τάλληρα διὰ Μεθώνην, καὶ ἦτον ἔτοιμον διὰ μισευμόν· τὸ ἴδιον κότερον εἶχε φέρει καὶ πρότερον ἄλλας 500 χιλιάδας.

Ὅτι ἕως 8000 στράτευμα τακτικὸν εἶχεν ἔτοιμον εἰς Κάϊρον, ὅπου ἔκραξε τὸν Ἀλεξανδρείας Γαλλικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν γύμνασίν τῶν, καὶ ἕως τὰ τέλη Ἰουλίου θέλει τὸ ἀποστείλει εἰς Πελοπόννησον· καὶ ὅτι σιτάρια καὶ ἄλλα γεννήματα δὲν δίδει εἰς τοὺς ἐμπόρους τελειῶς, ἀλλὰ ὁ ἴδιος δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ φορτόνη καθημερινῶς διάφορα αὐστριακὰ, ὀλλανδικὰ καὶ γαλλικὰ πλοῖα, ἀποστέλλων αὐτὰ εἰς ὄλα τὰ παρὰ τῶν ἐχθρῶν κρατούμενα κάστρια. Ἐρῶσθε.

Ἐν Σύρα, τῆ 15 Ἰουνίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σύρα, τῆ 22 Ἰουνίου 1825.

Τὴν τιμίαν σας τῶν 17 τρέχοντος παρὰ τοῦ Καπ. Ἀνδρέα Φραγκιᾶ ἔλαβον. Κατὰ τὴν διαταγὴν σας, ἠγγόρσασα τὸ σιτάρι, τὸ ὁποῖον ἐπερίλαβεν εἰς τὴν γολέταν

του ὁ ἄνωθεν Καπ. Φραγκιάς. Εἶναι κοιλὰ 1210 πρὸς γρόσια 8:26/40· μαζῆ μετὰ τὸ ἐξοδὸν του φέρουν γρόσια 10466: 20. Τὰ τάλληρα 1000, ἐστείλατε, ἐξωδεύθησαν πρὸς γρόσια 11: 13· ἔφερον γρόσια 11,325. Ἐπερίσσευσαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν σιταρίου γρόσια 858: 20, καὶ λάβετέ τα ἀπὸ τὸν ἴδιον Καπετὰν Φραγκιά. Ἀπὸ τὸ ὄλον τοῦ σιταρίου ἐχώρισα ἕν κοιλὸν καὶ τὸ ἐβούλωσα, ὡς μετὰ διορίζετε, τὸ ὁποῖον θέλετε λάβει καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν γολέταν. Ἐλπίζω τὸ σιτάρι νὰ ἀπαντήσῃ τὴν εὐχαρίστησίν σας, καὶ σὰς βεβαιῶ ὅτι τὸ καλλιώτερον, εὐρίσκετο εἰς τὸν ἐδῶ λιμένα, εἶναι τοῦτο· ἄλλοι ἀγορασταὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸ ἠγόρασαν εἰς τὰ γρόσια 8: 30, εἰς ἡμᾶς οἱ πωληταὶ ἐχαρίσθησαν ἐκεῖνο τὸ ὄλιγον, ὡς παρατηρεῖτε. Εἶσθε παρακαλεμένοι, εἰς ὅ,τι μετὰ γνωρίζετε ἀρκετὸν νὰ μετὰ προστάξετε ἐλευθέρως· εἶμαι χρεώστης εἰς τὴν πατρίδα, καὶ θέλει προθυμοποιῶμαι πάντοτε. Μένω μετὰ ὄλον τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ὁ πατριώτης σας καὶ ἀδελφός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ὉΡΛΑΝΔΟΣ.

Ἄριθ. 71.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ πλοῖον Ἰονικόν, ἐλθὼν αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν δι' ἡμέρας 6, μανθάνομεν ὅτι ἐν Σαρδικὸν βασέλο ράζο ἐσυντρόφευεν 6 αὐστριακὰ φορτηγά, τὰ ὁποῖα ἄφησε πρὸς τὸν Κάβο Δόρον, καὶ ὅτι διευθύνονται εἰς τὸ Νεόκαστρον ἢ Μοθωκόρων, φέροντα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δῶρα πρὸς τὸν Ἱμπραῆμ-πασσᾶ, καθὼς μᾶς ἐδιηγήθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ῥηθέντος πλοίου. Ἐῤῥώσθε.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομείου Σύρας, τῆ 2 Ἰουλίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γ. Γραμματέως Μυκόνου καὶ Σύρας,
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Ἄριθ. 109.

Πρὸς τὴν Καρχηλαίαν Σπετσῶν.

Τὸ Ἵγυιονομεῖον Σύρας.

Ἄπο Ζάκυνθον ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν στιγμὴν ταύτην, διὰ 5 ἡμέρας, πλοῖον αὐστριακὸν ἐμπορικόν, διευθυνόμενον διὰ Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐναντιότητα τοῦ ἀνέμου ἐπροσόρμισεν εἰς τὸν λιμένα μας. Τοῦτου ὁ πλοίαρχος μᾶς διηγεῖται, ὅτι εἰς τὴν Ζάκυνθον ἦτον εἰδῆσεις, ὅτι ἀπὸ τὰς 12 μέχρι τῶν 24 τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου συνεκροτήθησαν διάφοραι μάχαι εἰς Μεσολόγγιον διὰ ξηρᾶς· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μάχην τῶν 24 ὁ Ἰμπραήμ, ἐλθὼν μὲ 7 χιλιάδας σχεδὸν στρατευμα, ἐδοκίμασε πεισματικῶς νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον ἐξ ἐφόδου, πλὴν ἐματαιώθησαν οἱ σκοποὶ του, καθότι, ἀφ' οὗ οἱ γενναῖοι Μεσολογγῖται ἐστειλαν εἰς τὸν ἄδην ὑπὲρ τὰς 4000 Ἀραβας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ τραβηχθῆ μὲ τὸ λοιπὸν τοῦ στρατεύματός του. Ταῦτα μᾶς ἐδιηγῆθη ὁ πλοίαρχος τοῦ ρηθέντος πλοίου, καὶ μᾶς ἐπρόσθεσεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος στόλος, ὅστις, κατὰ τὸ λέγειν του, εἶναι σήμερον 12 ἡμέραι ὅπου ἔφθασεν ἐκεῖ, ἠδυνήθη νὰ εἰσάξῃ καὶ τροφὰς εἰς τὸ Μεσολόγγιον.— Ταῦτα καὶ ἡμεῖς σὰς ἀναγγέλλομεν κατὰ χρέος, καὶ μ' ὄλον τὸ σέβας μένομεν.

Ἐκ τοῦ Ἵγυιονομεῖου Σύρας, τῆ 4 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ Λιμενάρχης Μυκόνου καὶ Σύρας

(Τ. Σ.) ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐλάβομεν τὰς ἀπὸ 10 Ἰουνίου καὶ 11 τοῦ παρελθόντος εὐγενικὰς ἐπιστολάς σας, ἐν αἷς εἶδομεν τὸ φιλογενές τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τὰ γενναῖα καὶ πατριωτικὰ

φρονήματά σας, τὰ ὅποια σώζετε πρὸς τὴν πατρίδα μας, περὶ ὧν μένει ἡ πατρὶς ὑπόχρεως διὰ βίου.

Αἱ 75,000 γρόσια τοῦ δανείου ἐμετρήθησαν πρὸς τοὺς γενναιοτάτους ναυάρχους· αἱ δὲ 120,000 τῶν προσόδων συναζονται ἤδη, καὶ ἤρξατο καὶ ἡ καταμέτρησις, καὶ εἰς πέντε ἡμέρας τελειώνει ἡ ποσότης. Μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν χώρᾳ Σάμου, τῇ 12 Αὐγούστου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁλως πρόθυμοι εἰς τὰς ἐπιταγὰς σας
Λ. ΛΥΚΟΪΡΓΟΣ,

Οἱ Πρόκριτοι τοῦ κοινοῦ.

*Πανευγενέστατοι Κ. Πρόκριτοι τῶν νήσων Ὑδρας
καὶ Σπετσῶν.*

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 4 τοῦ τρέχοντος εὐγενικὴν ἐπιστολήν σας, καὶ ἰδόντες τὰ ἐν αὐτῇ, ἐλυπήθημεν καιρίως, διότι παρ' ἐλπίδα μᾶς γράφετε ὅσα οὐδὲ ἀπὸ τὴν φαντασίαν τινος ἀπέρασαν περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν προσόδων.

Κύριοι! ἡ Σάμος πραγματικῶς ἀπεδείχθη πάντοτε εὐπειθεστάτη εἰς τὰς προσκυνητὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως, προθυμοτάτη εἰς τὴν ἀπότισιν ἐράνων, δεκατώσεων καὶ ἄλλων, ὅσα ἐδιορίσθη παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, καθὼς καὶ ἤδη δὲν ἔλειψε μετὰ προθυμίας νὰ μετρήσῃ πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους τὴν διορισθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου, καὶ ἀμέσως ἔκαμεν ἀρχὴν τῆς συνάξεως ἐν ταῦτῳ καὶ καταμετρήσεως τῶν προσόδων. Δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον κρασίον καὶ κρέας, κατὰ τὴν δύναμίν της, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἔχασεν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῶν προϊόντων διὰ τὰ περιστατικά, μετὰ προθυμίας πληρόνει καὶ τὰ τῆς ἀποδεκατώσεως γρόσια, καὶ ὅχι νὰ δείξῃ ἀχαριστίαν πρὸς τοὺς εὐεργέτας της.

Λύπη αισθαντικωτάτη περιεκύκλωσε τὰς καρδίας τῶν εὐαισθήτων τὸ νὰ πολιορκηθῇ ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τῆς ἡ δυστυχῆς Σάμος, ἐν ᾧ ἐπαπειλεῖται νὰ ἐξοντωθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἐν ᾧ δὲν ἀπέφυγεν, οὔτε ἐδυστρόπησεν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ὄσων ἐδιορίσθη. Ἐν ὅμως καὶ ἀκολουθῇ ὀλίγη δυσκολία, τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ τῆς προαιρέσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς καιρικῆς περιστάσεως. Παρακαλοῦμεν τοίνυν τὴν φιλογένειάν σας, πληροφορηθέντες τὴν καλὴν τῆς Σάμου προαίρεσιν, νὰ διαλύσετε πᾶσαν κατ' αὐτῆς ψυχρότητα, καὶ ὡς ἀπ' ἀρχῆς, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ σώζετε ἀπαράτρεπτον τὴν πρὸς τὴν Σάμον εὖνοιαν καὶ φιλογενῆ διάθεσίν σας, ἐν ᾗ ἐπεριεδόμενοι καὶ ἡμεῖς, μένομεν μὲ ὄλον τὸ σέβας.

Ἐν Χώρα Σάμου, τῇ 17 Αὐγούστου 1826.

Ὁλως Πρόθυμοι

Λ. ΛΓΚΟΪΡΓΟΣ,

Οἱ Πρόκριτοι τοῦ κοινοῦ.

(Τ. Σ.)

Ἄριθ. 421.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Χίου (α).

Πρὸς τὸν γενναϊότατον Ναύαρχον Σπεσιῶν Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου.

Πληροφορηθεῖσα ἡ Δημογεροντία αὕτη καὶ ὁ Κύριος Συνταγματάρχης, ὅτι περὶ τὰς Ἄγνούσας περιφέρονται πειρατικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα παρενοχλοῦν τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν παραθαλασσίων κατοίκων, καὶ ἐκ τούτου πηγάζουν ἀδικήματα γενικῶς, καὶ παράπονα ἀπὸ μέρους τῶν Κυριῶν ναυάρ-

(α) Τὸ παρὸν, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἕτερα 3 ἔγγραφα τῶν κατὰ τὴν Χίον, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ χαρταφυλακίου τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου.

χων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων· καὶ διότι τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ἐνταῦθα κατ' οὐδένα τρόπον, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε, συσκεπτόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων πλοιαρχῶν τοῦ διὰ τὴν Χίον ἑλληνικοῦ στολίσκου, νὰ διατάξῃτε τὰ ἀνήκοντα πλοῖα νὰ ἀπέλθωσι πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν τῶν πειρατῶν, ὥστε νὰ καθαρισθῇ ἡ θάλασσα τῆς Χίου ἀπὸ τοιούτους ληστὰς, τὸ αἶσχος καὶ ὄνειδος τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ἰδοῦ, ἐφοδιάζεσθε μὲ τὸ ἀναγκαῖον ἔγγραφον καὶ παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου Κ. Συνταγματάρχου.

Ἡ Δημογεροντία ἐλπίζουσα εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας, δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τοῦ ποθουμένου, καὶ ὑποσημειοῖται μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Ἐν Χίῳ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1827.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

Σ. Ζυγομαλάς.—Α. Σκαραμαγκᾶς.—Λουκᾶς Πάλλης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

(Τ. Σ.)

Z. N. ΕΓΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Σπετσῶν, καὶ ἄλλων τῶν καραβίων τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Παρατηροῦμεν ὅπου ὄλα τὰ καράβια τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Μέγαν λιμένα. Διατάττεσθε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσάν μας, νὰ σηκωθῆτε ὄλα εἰς τὰ πανία, χωρὶς νὰ μείνη κανὲν αὐτοῦ, καὶ νὰ φυλάττετε τὸ πέρασμα ἀπὸ Τσεσμέν διὰ τὸ Κάστρον, καθὼς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος· εἰδὲ καὶ μένετε αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήσει κανὲν καΐκιον νὰ ἀπεράσῃ ἀπόψε, ἔχομεν νὰ παραπονεθῶμεν μαζῇ σας, καὶ πρὸς ὁδηγίαν σας. Ὑγιαίνειτε.

Τῇ 13 Ἰανουαρίου 1828, Χίος.

Υ. Π. Καίκια φαίνονται πέρα· ἂν ἠθέλατε νὰ ἀράξετε, ἤμπορούσατε νὰ ἀράξετε εἰς τοῦ Πασσᾶ τὴν Βρύσιν. Ἡμεῖς ἐννοοῦμεν, ὅτι ὅλα τὰ καράβια νὰ ἦναι ἀπόψε εἰς τὰ πανία.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

(Τ. Σ.)

Ὁ τῆς ἡμέρας, Α. ΣΚΑΡΑΜΑΓΚᾶΣ.

*Πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Ἀνδρούτσου, Ναύαρχον
Σπετσῶν καὶ Μοίραρχον στολλοκῶν Χίου, κτλ.*

Κύριε!

Ἦλθον ἐπίτηδες εἰς Μέγαν λιμένα, ἀλλ' ἐπληροφόρηθην ὅτι εἴσθε ἀντικρυ. Σᾶς στέλλω λοιπὸν ἐπίτηδες τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι ὁ Πασσᾶς Σμύρνης ἀπέρασε πάλιν εἰς Τσεσμέ μὲ ἀρκετὰ στρατεύματα, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ ἐδῶ, καὶ ἔκαμον μάλιστα καὶ τὰ συνειθισμένα σημεῖα. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν σας αὐτοῦ πλοῖα νὰ κινήσετε ὅσον τάχιστα, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἀπέρασμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν προλάβωμεν, ἤμπορεῖ νὰ φέρῃ τὰ πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Μανθάνομεν ὅτι ἔφθασεν αὐτοῦ ἡ Ἐ λ λ ἄ ς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ γενναιοτάτου Ναυάρχου Ἀνδρέα Μιαούλη, καὶ σᾶς παρακαλεῖ ἡ Δημογεροντία νὰ τοῦ προσφέρετε τοὺς ἀδελφικὸς ἀσπασμούς της, χαίρουσα ἀκρῶς διὰ τὸ φθάσιμόν του, καὶ ἐλπίζουσα αἴσια ἀποτελέσματα τῆς παρούσης ἐκστρατείας, συνεργοῦντος καὶ τοῦ ιδίου. Ἐν ταύτῳ παρακαλεῖσθε νὰ τὸν εἰδοποιήσετε καὶ διὰ τὰ ἄνω γραφόμενα.

Χίου Μέγα λιμένα, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1828.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

ΛΟΥΚᾶΣ ΡΑΛΛΗΣ.

Ἄριθ. 636.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Χίου.

*Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Σπετσῶν, καὶ Μοι-
ραρχον τῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Χίου πλοίων,
Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου.*

Ἐγκλειστα εὐρίσκετε διάφορα ἴσα ἐπικυρωμένα τῆς
ὁποίας ἔδωκε διαταγῆς ὁ Κύριος Συνταγματάρχης πρὸς
τοὺς ὄπλαρχηγούς τῶν τῆς ξηρᾶς στρατευμάτων.
Αὐτὰ σᾶς κοινοποιούμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ γνωρίσετε
τὸ σχέδιον τοῦ Συνταγματάρχου, καὶ νὰ συνεργήσετε
καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἐάν ποτε ἤθελε τὸ κα-
λέσει ἢ χρειά.

Τὰ ρηθέντα ἀντίγραφα εἶναι ὅλα ἐπτὰ, διὰ νὰ δια-
νείμετε ἀνά ἓν εἰς ἕκαστον τῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ πλοίων,
συντροφευόντάς το καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου
διαταγὰς σας. Ὑγιαίνετε.

Ἐν Χίῳ, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1828.

Οἱ Δημογέροντες Χίου

*Α. Σκαρामαγκᾶς. — Λουκᾶς Ῥάλλης. — Ἐμμανουὴλ Σκα-
ραμαγκᾶς.*

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

(Τ. Σ.)

- Ν. ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Ἡ δυστυχία τῆς Κάσου, ἡ θλιβερὰ εἶδησις τοῦ ἀφα-
νισμοῦ τῶν Ψαρῶν καὶ ἡ ἀργητα τῆς κινήσεως τοῦ

(α) Κατὰ παραδρομὴν τοῦ ἀντιγραφέως, λανθασθέντος εἰς
τοῦ ἔτους τὴν διάγνωσιν (ἀντὶ 1824 γράψαντος 1828), ἔμει-
νεν ἀκροτελεύτιος ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καὶ τοι ἀνήκουσα εἰς προ-
γενεστέραν ἐποχὴν, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἀναφερόμενα.

ἑλληνικοῦ στόλου κατεψύχρανον τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ, μ' ὅλον ὅτι ἔχομεν ἀπόφασιν ἀμετάθετον νὰ ἀποθάνω-
 μεν ὅλοι εἰς τὰ παραθαλάσσια, μαχόμενοι τὸν ἐχθρὸν
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας. Ὅθεν ἐξαποστέλλομεν μὲ ἐπί-
 τηδες ταχύπλουν τὸν πατριώτην μας Χριστόδουλον
 Ματακίδην, διὰ νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ στοματικῶς τὴν
 ἀνάγκην τῆς πατρίδος μας, καὶ νὰ λάβῃ τὴν βεβαίαν
 πληροφορίαν τῆς πρὸς τὴν νῆσόν μας ἐγκαίρου βοή-
 θείας σας, πρὸς ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ. Μένομεν δὲ μὲ ὅλον
 τὸ σέβας.

1824. Ἰουνίου 28, ἐν Σάμω.

Τῆς εὐγενίας σας ὅπως πρόθυμοι ἀδελφοὶ

† Ὁ ΣΑΜΟΥ ΚΪΡΙΑΟΣ καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης,

Α. ΛΓΚΟΪΡΓΟΣ,

Οἱ Κοινοὶ κριταί.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Εἰς τὸ «Μέρος Δεύτερον τῆς Συλλογῆς, Τμήμα δὲ πρῶτον» κατέταξα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος» ὅσα ἔγγραφα ἐπεστέλλοντο εἰς τὴν κοινότητα τῆς ρήσου Σπετσῶν ἀπὸ τὰς διαφόρους κατὰ καιροὺς ἀρχάς, σωζόμενα εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῆς· τινὰ δὲ προσέλαβον ἀπὸ τ' ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, ὡς ἐν οἰκίῳ τόπῳ δηλοῦνται, καὶ ὀλίγα ἀπὸ ἰδιαιτέρας πηγᾶς.

Τινὰ τῶν δημοσίων τούτων ἔγγράφων δὲν συνοδεύονται εἰς τὴν ἀρὰ χεῖρας κατὰταξιν, ὡς τὰ λοιπὰ, ἀπὸ ἰδιαιτερον πρὸς τοὺς Προκρίτους γράμμα τῶν ἐπιστελλόντων, διότι δὲν εὐρέθη· ὡς ἐπλοῖμα ὅμως τὰ κατεχώρισα κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, μῆτε παρέλειψα τί τὸ φέρον ἱστορικὴν τινα ἄξιαν ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐποψίν.

Περὶ λήψιν δὲ τῶν ἀναφερομένων ἕκαμα εἰς τὸ τμήμα τοῦτο «τῶν ἔγγράφων τῆς Προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως» περιωρισμένην εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου, διότι ἡ πλησμονὴ τῆς ὄλης καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς, περιστρεφόμενης εἰς ἐξιστόρησιν πλείστων συμβάντων, ἐγένοντο παρατία τὰ προβῆ πέραν τοῦ δέοντος ἡ ἐργασία, κατέληγε δὲ εἰς πολλὰς ἐπαναλήψεις τῶν ἄλλοσε ἀναφερομένων καὶ ἐξόγκωσιν τοῦ ποσῆματος οὐχὶ μικρὰν.

Προσεπισημειοῦμεν δὲ ὅτι τινὰ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἔγγράφων ἐν τῇ προταχθείσῃ περιλήψει τῆς Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας (σελ. 142 μέχρις 147) μετετέθησαν ἐνταῦθα ἐν τῇ χρονολογικῇ σειρᾷ, ὅπου κατάλληλος, ὡς ἔστιν ἰδεῖν, ἡ θέσις αὐτῶν ἐμφαίνεται· ἦτοι, τὰ γεγονότα περὶ ὧν ἐν σελ. 142 ἀπὸ στιχ. 18 μέχρις 25—τὰ ἐν σελ. 143 ἀπὸ στιχ. 19 μέχρις 23—τὰ ἐν σελ. 144 ἀπὸ στιχ. 24 μέχρις 34—τὰ ἐν σελ. 145 ἀπὸ στιχ. 1 μέχρις 12, ὡς καὶ τὰ αὐτὸς ἀπὸ στιχ. 21 μέχρις 30—τὰ ἐν σελ. 146 ἀπὸ στιχ. 26 μέχρις 31—καὶ τὰ ἐν σελ. 147 ἀπὸ στιχ. 22 ἕως 25.

Ὁσαύτως ἐν τῇ περιλήψει τῆς ἀλληλογραφίας τῶν Αἰγαιοπελαγιδῶν τὸ μνημονευόμενον ἔγγραφον τῶν Ἐσθῶρων τῆς ρήσου Πόρου ἐν σελ. 428 στιχ. 14 μέχρις 16 μετετέθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας ἐν σελ. 281—282.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔτος 1821.

Μάιος. Ὁ Μεχμέτ-πασσᾶς, Σατράπης τῆς Πελοποννήσου διωρισμένος, πέμπει ἐξ Ἰωαννίνων τὸν Κεχαγιᾶν τοῦ Μουσταφᾶν, διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον, μετὰ μεγίστης δυνάμεως.— Διαβαίνει οὗτος τὸν πορθμὸν εἰς Ῥίον τὸ ἀχαϊκόν.— Στρέφεται πρὸς τὴν Ἀχαΐαν.— Καίει καὶ λεηλατεῖ τὸ Αἴγιον, τὴν Κόρινθον καὶ τὸ Ἄργος.— Προχωρεῖ καὶ εἰσέρχεται εἰς Τριπολιτσάν.— Οἱ κατὰ ξηρὰν Ἕλληνες ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην θαλασσοῦ προμαχῶνος.— Πανταχόθεν ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.

α Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐξ Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ὀρμώμενα, φθάνουσι εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.— Ἐνθαρρύνονται οἱ κατὰ γῆν μαχόμενοι.— Οἱ τῶν νήσων πρόκριτοι συνιστῶσι εἰς τοὺς ναυάρχους τῶν νᾶ ἐμμένουσι, προλαμβάνοντες τὰς ἐκ τῆς Στερεᾶς πρὸς τὴν Πελοπόννησον ἐχθρικὰς ἐπιδρομὰς.— Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐνθουσιᾷ διὰ τὰς κατὰ θάλασσαν πράξεις τῶν νησιωτῶν.— Γράφει πρὸς τούτους τὰ εἰκότα καὶ συνηγορεῖ μετὰ τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ Π. Πατρῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς

ἐπιμονῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ναυπάκτου.

Ὁ Μεχμέτ-πασσᾶς σπεύδει αὐτοπροσώπως ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπὶ κεφαλῆς τετρακισχιλίων πολεμιστῶν, πρὸς τὴν ἐπαναστάτησάν Σατραπειᾶν του. — Διευθύνεται κατὰ πρότον εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα. — Συσσωματοῦται μετὰ τοῦ Ὁμέρ-Βριώνη εἰς Ζητοῦνι. — Προσλαμβάνει καὶ τὸν Ἄρμυλην Σαῖτ-ἄγᾶν(α). — Σκοπεύει νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς Πελοποννήσου. — Ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τριῶν ἐξ Ἠπείρου ὄπλαρχηγῶν τὸν ἀναχαιτίζει. — Συμπλέκεται μετὰ τῶν Τούρκων μεταξὺ Ζητουνοῦ καὶ Μενδενίτοης εἰς τῆς Γαβριᾶς τὸ χάνι. — Νικᾷ καὶ ἐξολοθρεύει τριακασίους ὀθωμανούς. — Οἱ ἐχθροὶ ἀποσύρονται πρὸς τὴν Λεβαδίαν. — Προσπαθοῦσι νὰ κατευνάσωσι τὴν ἐπανάστασιν. — Μεταχειρίζονται δωροδοκίας καὶ κολακείας πρὸς τοὺς κύκλωθεν ὄπλαρχηγούς Ἠπειρώτας. — Ῥαδιοουργοῦσι διὰ νὰ εἰσβάλωσι κρύφα εἰς τὴν Πελοπόννησον. — Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐποπτεύει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κινήματα τῶν πολεμίων. — Γνωστοποιεῖ τὰ σχέδια αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Στεμνίτσᾳ Πελονησιακὴν Γερουσίαν. — Ἀγρυπνεῖ αὕτη καὶ προβλέπει τὰ πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ νέου χειμάρρου. — Στέλλει τὸν Μπεϊζᾶδὲν Ἠλίαν μὲ ἐπτακοσίους ἐπιλέκτους Σπαρτιάτας καὶ μέρος Πελοποννησίους πρὸς διαφύλαξιν τῶν Δερβενίων. — Οἱ Δερβενοχωρῖται συνεπιλαμβάνονται τοῦ πράγματος. — Συναποστέλλονται διακόσιοι τέκτονες καὶ ἐργολάβοι πρὸς ὀχύρωσιν τῶν στενῶν.

« Ὁ Βαρνακιώτης μέχρι τινὸς ἀμφιταλαντευόμενος, ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν κατὰ τὰ παράλια τῆς Δυτ. Ἑλλάδος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ αἶρει τὰ ὄπλα. — Τὸν μιμουῦνται καὶ οἱ λοιποὶ ἄρματωλοὶ τῆς Δυτ. Ἑλλάδος μέχρι τῆς Ἄρτης. — Προσβάλλουσι τοὺς Τούρκους. — Τροπαιοῦχα τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα κατ' αὐτὰ τὰ μέρη. — Ἡ θαλάσσιος δύναμις τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων πρόξενος γίνεται.

Οἱ ἐν Τριπολιτσᾷ Τούρκοι, ἐξερχόμενοι τοῦ φρουρίου πρὸς συγκομιδὴν καρπῶν, καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. — Ὅσπ μέραι φθείρονται στενοχωρούμενοι.

(α) Τουρκικὴ ἢ ἐπὶ κλησις ἤτοι τὸν ἐξ Ἄρμουρῦ Σαῖτ-ἄγᾶν.

Ἔτος 1822.

Ἰανουάριος. Ἐγκαθιδρύεται ἐν Ἐπιδαύρῳ κατὰ πρῶτον ἡ Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.— Μηνύεται εἰς τὸ Πανελλήνιον ἡ σύστασις αὐτῆς.— Ἀναλαμβάνει τὰς σπουδαίας ἐργασίας τῆς.— Σκέπτεται τὰ πρὸς τὸν πόλεμον.— Ἐκθέτει πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν ὃν ὑφίσταται ἔσχατον κίνδυνον ἢ στερεὰ Ἑλλάς.— Ἐκπέμπει στρατιωτικὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἀνατ. καὶ Δυτ. Ἑλλάδα πρὸς ἐπικουρίαν.— Συνεξορμᾷ τοὺς ναυτικούς εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἀντιπαράταξιν κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας.— Συνιστᾷ πρὸς τούτους, ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἡ σωτηρία ἀπὸ τῶν θαλασσίων κατορθωμάτων κρέμαται.— « Κηρύττει τοὺς προκρίτους τῆς » νήσου Σπετσῶν φιλοπάτριδας καὶ προθυμοτέρους παρὰ πάντας.— Ἰπύσχηται ἀμοιβάς, χρήματα καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν » εἰς τοὺς νησιώτας τούτους.— Ἀναγορεύει ἐκ προοιμιῶν τοῦς » ναύτας τῶν Σπετσῶν γαύτας τῆς Ἑλλάδος. »

Σπάνις χρηματικῶν πόρων.— Τὴν 19 Ἰανουαρίου τ. ε. θεσπίζεται δάνειον διὰ συνεισφορᾶς ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἀνὰ ἕν γρόσιον εἰς πᾶσαν ψυχὴν.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Κόρινθον.— Πέμπονται παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς νήσους Ἰδρας καὶ Σπετσῶν πολεμεφάδια ἀπὸ τὰ τῆς Ἀκροκορίνθου ἀλωθείσης.— Τὰ χρήματα τοῦ Κιαμέλμπεη ὁμολόγηται ὀλίγιστα.— Προσδοκᾶται ἐξοικονόμησις τοῦ χρηματικοῦ ἀπὸ τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν χαρμῶν τοῦ Χουρσὴτ-πασσᾶ, αἰχμαλωτισθέντων ἐν Τριπολιτσᾷ.— Ἀμνηχανία τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως νὰ ἐφοδιάσῃ οἴκοθεν καὶ ἐξαρτίσῃ τὰ πρὸς πόλεμον χρήσιμα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων.— Ἐπίκειται μόνος φόβος ὁ ἀπὸ τὸν ἔκπλουον τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου ἐξ Ἑλλησπόντου.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐπικαλεῖται ἀπὸ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς πατρίδος, τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, τὴν προκαταβολὴν χρημάτων διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ στόλου.

Φεβρουάριος. Σχηματίζεται κατὰ πρῶτον Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν.— Τριανδρία αὐτοῦ ἐξ ἑνὸς μέλους ἀφ' ἑκάστης τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐθνικῶν στόλων τῆς ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται τῶν τριῶν νήσων τὰ

ιδιόκτητα πλοία.— Διακηρύττει εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην σύστασίν της τὰς πρὸς τὰς τρεῖς ἀδελφὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἔθνους.— Πέμπει πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν νήσων Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν μέρος τῶν ὀφειλομένων ἐξόδων τοῦ ναυτικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Κορίνθου εὐρεθέντα πολύτιμα πετράδια (τσιβαίρικὰ) τῶν ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.— Ἀναγνωρίζονται οἱ νησιῶται οὗτοι παρὰ τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως ὡς ὄντες « οἱ ἰσχυρότεροι συνεργοὶ καὶ ἀνορθωταὶ τῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους παλιγγενεσίας. »

Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐκ Τριπολιτσᾶς μνηύει πρὸς τοὺς Σπετσιώτας τὴν ναυμαχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου μετὰ τῶν ὀθωμανῶν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, Φεβρουαρίου φθίνοντος.— Ὁ ἔχθρικός στόλος καταφεύγει εἰς Ζάκυνθον.

Μάρτιος. Τὴν 4 τ. μ. συγκροτεῖται μάχη εἰς Πάτρας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.— Οἱ Ἕλληνες ἀναδεικνύονται νικηταί.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ὑπόσχεται νὰ ἐξοικονομήσῃ χρήματα καὶ νὰ στείλῃ εἰς τὰς τρεῖς νήσους πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν Πάτραις μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.— Διατάσσονται νὰ προνοήσῃσι τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῆς οἱ ἐν Μεσολογίῳ ἔφοροι.— Τὴν 13 τρ. μ. γίνεται ἐκ μέρους τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως ἡ πρώτη διακήρυξις τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐχθρικῶν παραλίων.— Προσδιορίζονται τὰ χρώματα τῆς ἑλληνικῆς σημαίας διὰ διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ ἑκτελεστικοῦ ὑπὸ τὰς 15 Μαρτίου.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐγκαθιδρύει ἐπιτρόπους τῶν ναυτικῶν πραγμάτων εἰς τὰς τρεῖς νήσους, διὰ νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν προκρίτων ἐκάστης αὐτῶν.— Προσδιορίζει ἐξήκοντα πλοία ἑλληνικὰ νὰ ἦναι ἐφωπλισμένα πάντοτε καὶ εἰς περίπλονον.— Ἐπὶ τούτῳ πανταχόθεν φροντίζει τὴν σύναξιν τῶν προχειροτέρων πόρων.— Διορίζει ὀργανιστὰς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς εἰσπραξίν τῶν φόρων.— Ὁ ἐκ Σπετσῶν Κοσμάς Γκίνης προσλαμβάνεται ἀγγελιαφόρος πλησίον αὐτῶν.— Μαρτίου φθίνοντος μνηύεται ὁ ἔκπλους τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ τὸ Βυζάντιον.— Τὸ Μινιστήριον τῶν ναυτικῶν παροτρύνει τοὺς νησιώτας πρὸς τὸν πόλεμον.— Πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἑλλάς ὅλη ἔχει προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀπρίλιος. Πλοῖα ὑπὸ εὐρωπαϊκᾶς σημαίας ἀναγγέλλονται ὡς διευθυνόμενα εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ λοιπὰ τῶν ἀποκεκλεισμένων φρουρίων, πρὸς ἐφοδίας τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ πολεμεφῶδια καὶ τροφάς.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις διατάττει τὰ δέοντα πρὸς σύλληψιν των.— Πέμπει μέρος χρημάτων, διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐκπλευσάντων 60 πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς ἐκάστην τῶν τριῶν νήσων.— Ἐφοδία πολέμου στέλλονται ἐκ Λιβούρνου εἰς Μεσολόγγιον μ' ἐπίτηδες πλοῖον.— Προνοεῖ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐλεύσεώς των ἡ Ἑλλ. Διοίκησις.— Προσκαλεῖ τοὺς πρῶτους τῶν νήσων νὰ ἐκπέμψωσιν ἄλλην ναυτικὴν δύναμιν εἰς Πάτρας πρὸς διάσωσιν τῶν ἐξωθεν στελλομένων τούτων πολυτίμων βοηθημάτων καὶ ἀντίκρουσιν τῶν φρουρούτων περὶ τὸ στόμιον τῆς Ναυπάκτου ἐχθρικῶν πλοίων.— Ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἐκ Σπετσῶν πολεμεφῶδια, πρὸς χρῆσιν τῶν κατὰ γῆν μαχομένων.— Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτύπωσις νομίσματος ὁποιοῦ δῆποτε ἐν Ἑλλάδι παρ' ἰδιώτου ἐν γένει.

Μάιος. Ὁ Βενιαμὶν Λέσβιος, Κωνστ. Μεταξᾶς, Νικόλαος Οἰκονόμου ἐξ Ἰδρας καὶ Βασίλειος Ν. Γκίνη ἐκ Σπετσῶν πέμπονται Ἄρμωσται εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὰς Σποράδας.— Κανονίζεται καὶ διατάττεται τὸ ὁμοίωμα καὶ ὁμοιόρρυθμον τῶν χρωμάτων τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἐφ' ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πλοίων.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις προνοεῖ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατὰ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας ναυτιλλομένων.— Διακηρύττει πλήρη σεβασμὸν πρὸς τοὺς ὑπὸ ξένας σημαίας τὴν οὐδετερότητα τηροῦντας.— Διατάττει πᾶσαν περιποίησιν τῶν πλοίων εὐρωπαϊκῆς ἐπικρατείας ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν θαλασσιῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων.

Κατάσκοποι τοῦ Ὁμὲρ-μπέη τῆς Καρύστου ἀναφαίνονται κατὰ τὰς νήσους.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταδίδει τὴν περὶ τούτου εἰδήσιν ὅπου δεῖ διὰ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν.

Ἰούλιος. Ἐπιδρομὴ τοῦ Δράμαλη.— Μέγας κίνδυνος τῆς Ἑλλάδος.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἄργος.— Τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως ἐκστρατεύουσιν εἰς τὴν Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.— Προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεχστρατευόντων.— Διακήρυξις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τοὺς

Ἕλληνας καὶ πρόσκλησις τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄλων εἰς τὰ ὄπλα.— Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Θρησκείας Ἀνδρούσης Ἰωσήφ ἐξορμᾷ τοὺς Πελοποννησίους ἐν ὀνόματι τοῦ σταυροῦ πανστρατιᾶ νὰ συνεξεγερθῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ νὰ τοὺς πολεμήσωσιν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις προσδιορίζει πλοῖα ἐξ Ἰδρας καὶ Σπετσῶν διὰ τὴν εἰς Ἀσίαν μεταβίβασιν τῶν ἐν Ναυπλίῳ συνθηκολογούντων Ὄθωμανῶν.— Προνοεῖ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκ θαλάσσης τοῦ Ναυπλίου συντονώτερον, μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐπιθαλασίου Βουρτσίου.— Διευθετεῖ τὰ περὶ τῆς ἀγρονομίας τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας.— Αὐστηρὰ μέτρα τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν καταδρομῶν.— Μηνύονται εἰς αὐτὴν τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Σουλιωτῶν.— Εὐάρεστοι εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου πρὸς τοὺς Ἕλληνας μετοχετεύονται.— Προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἀπὸ 14 Μαΐου τ. ε. ἐνθαῤῥύνουσα τοὺς Ἕλληνας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις βραβεύει τοὺς ἀριστεύσαντας πυρπολητὰς τῆς Ἰδρας κατὰ πρῶτον.— Τὸ φιλότιμον τῶν Σπετσιωτῶν μὲ μητρικὴν στοργὴν οἰκονομεῖ καὶ περιποιεῖται ἐπίσης.

Αὐγουστος. Διακηρύττει τροπολογοῦσα καταλληλότερον τὰ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων καὶ παραλίων μερῶν, ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰς ἐξωτερικὰς περιπετείας.— Διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν σύνοδον τῶν Μοναρχῶν ἐν Βερόνῃ.

Σεπτέμβριος. Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία μόλις εὐελπίστουμένη εἰς τὴν ἀρωγὴν τῶν συμμάχων χριστιανῶν Βασιλέων, σχετιάζει διὰ τὴν πτώσιν τοῦ Σουλίου.— Ἀποτείνεται πρὸς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς κοινὴν σωτηρίαν.— Ἡ Πελοπόννησος δμολογεῖ ἑαυτὴν ἀδύνατον ν' ἀνθέξῃ ἄνευ τῆς ναυτικῆς βοηθείας.— Ζητοῦσιν οἱ τῆς Χερσονήσου γέροντες ἐπιμόνωσ τὴν ἐκπλευσιν δώδεκα πλοίων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ἀπὸ τὴν Στερεὰν ἐπίσης αὐσης νὰ κατακλύσῃ τοῦ Πέλοπος τὴν γῆν

μεγάλης ἐχθρικής δυνάμεως.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις μεταβαίνει ἀπὸ Ἄργος εἰς Ἑρμιόνην.— Διχοστάσια ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν προκρίτων τῆς νήσου τῶν Σπετσῶν.— Διασκευάζονται τὰ ἐπισημότερα αὐτοῦ μέλη εἰς Ναύπλιον καὶ Ἰδραν.

Ὀκτώβριος. Πληροφορεῖται μετὰ θαυμάτης λύτης τὸ γεγονός τοῦτο ἡ Ἑλλ. Διοίκησις.— Μεσολαβεῖ εἰς συμφιλίωσιν τῶν διεστώτων μελῶν.— Ἐκ τῆς συμποίας τῶν προκρίτων τῶν νήσων διακηρύττει ἐξαρτωμένην τὴν ἐλληνικὴν ὑπαρξιν.— Αὐτοὺς ὁμολογεῖ ὄντας τὸ ἥμισυ τῆς Ἑλλ. δυνάμεως.— Οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα προβαίνουνσι.— Διέρχονται τὴν Γαβριάν.— Καταπατοῦσι τὰ Σάλωνα καὶ ἐπαπειλοῦσι τὴν Πελοπόννησον.— Ἐντρομος ἡ Ἑλλ. Διοίκησις ἐπαναλαμβάνει προτρέπουσα τοὺς ναυτικοὺς νὰ φρουρῶσιν εἰς τὴν κορινθιακὴν θάλασσαν.

Νοέμβριος. Ὁ Ἄμιλτων, τῶν ἀγγλικῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον θαλασσιῶν δυνάμεων Διοικητῆς, πρῶτος ἀναγνωρίζει τοὺς ἀποκλεισμοὺς τῶν ἐχθρικών παραλίων, διακηρυχθέντας τὸ δεῦτερον παρὰ τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως.— Ἡ Ἑλλάς ἀπαξάπασα ἀποδίδει σέβας καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν κραταίαν Βρετανικὴν δύναμιν.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις καὶ πάλιν προνοεῖ περὶ τῶν ξένων σημαίων τῶν φιλικῶν δυνάμεων, τὸ ἀνενόχλητον αὐτῶν συνιστῶσα, καὶ περιποιουμένη τὰ συμφέροντα ὡς ἐνεσσι.— Στέλλει χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ Τρινησιῦ στόλου.— Διακηρύττει τὴν ἐναρξιν ἐκλογῆς παραστατῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ τε Ἐκτελεστικοῦ καὶ Βουλευτικοῦ κατὰ τὴν β' περίοδον.— Ὀδηγίαι ἐπὶ τούτῳ πρὸς τοὺς λαοὺς.— Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἀπέναντι χρημάτων προτείνει παραχώρησιν ποσότητός τινος ἐλαίου εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους.— Στέργουσιν αὐταὶ καὶ γίνεται ἡ διανομή.— Ἄλωσις Παλαμηδίου τὰ ἐξημερώματα πέμπτη, τὴν 30 τοῦ μηνός, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκέμβριος. Ἡ Πελοποννησιακὴ γερουσία, ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Νικητῆς ἀντιτάσσονται εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως.— Ζητοῦσι συγκάλεσιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως.— Ἡ Ἑλλ. Διοίκησις γνωστοποιεῖ ταῦτα πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν τριῶν

νήσων Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.— Τοὺς προσκαλεῖ νὰ σκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου.— Στέλλει πρεσβευτὰς αὐτῆς εἰς Σπέτσας διὰ νὰ εὐτακτήσωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν προκρίτων τῶν Σπετσῶν τὰ περὶ Ναυπλίου, καὶ διέλθωσιν ἐν μελέτῃ τὰ γενικά τοῦ ἔθνους συμφέροντα. κ. τ. λ.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

---

*Φιλογενέστατοι ἄδελφοὶ ἡμῶν, Πρόκριτοι καὶ Διοικηταὶ
τῆς Νήσου Σπείτων, καὶ λοιποὶ ἅπαντες, τὸν ἀδελ-
φικὸν ἀσπασμὸν ὑμῖν ἀπονέμομεν.*

Εἰς Σπέτας.

Μετὰ χαρᾶς χθὲς ἐδέχθημεν τὸ ἀδελφικὸν σας, καὶ
δοξάσαντες τὸν Ὑψιστον θεὸν διὰ τὰς θαυμασίους καὶ
ἀπαραδειγματίσους ἥρωϊκάς σας νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν,
ὑπερεχάρημεν, καὶ εἶθε καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ θεία δύναμις
ἐνισχύσοι καὶ ἀναδείξοι ὑμᾶς τελείους νηκητὰς καὶ τρο-
παιούχους κατ' αὐτῶν διὰ τῆς παντελοῦς καταθραύ-
σεως παντός τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Δηλοποιῶμεν ὅτι δι'
ἐπίτηδες ἐστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ Ἁγίου Παλαιῶν Πα-
τρῶν καὶ λοιπῶν ἀδελφῶν τὸ περικλειόμενον (α), ἐκ τοῦ
ὁποίου καταλαμβάνετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὐρίσκωνται
τὰ θεοφρούρητα πλοῖά σας εἰς διαφύλαξιν τοῦ Κοριν-
θιακοῦ κόλπου· καὶ ἀγκαλὰ προλαβόντως διὰ τοῦ Γεωρ-
γίου Μακρῦ, παρὰ τῆς φιλογενείας σας ἀπεσταλμένου
πρὸς ἡμᾶς, (τὸν ὁποῖον ἐξαπεστείλαμεν εὐθὺς συντρο-
φευμένον μὲ ἀνθρώπους μας πρὸς τὰ ἐκεῖ) ἐθεωρήσα-
μεν τὰ ἀδελφικὰ ὑμῶν γράμματα, ὁποῦ ἐγράφατε πρὸς

(α) Κατετάχθη εἰς τὴν σειρὰν τῆς Πολιτοῦν. ἀλληλογραφίας
ἐν σελ. 210, 211, 212.

τοὺς ἐκεῖ γενναιοτάτους Ναυάρχους σας ἵνα ἐπιμείνωσι, μ' ὄλον τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν φιλογένειάν σας καὶ αὐθις νὰ ξαναγράψετε διορίζοντες αὐτοὺς ἵνα μὴ παραιτήσωσι τὸν κόλπον ἀπὸ Κάβο-Πάπα ἕως τοῦ θαλασσοῦ ἄκρου τῆς Κορίνθου, ὡς ἀναγκαιότατον τὸ τοιοῦτον, προφυλακτικὸν ὃν πολλῶν ἐπακολούθων, ἐπαπειλούντων θόρυβον εἰς τὸ γενικὸν τοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους.

Χθὲς ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς εἰς Σπηλαιώτης καλόγηρος, Σαμουὴλ ὀνομαζόμενος, παρὰ τῶν προκρίτων Λεβαδίας, φέρων ἡμῖν τὴν περιγραφὴν καὶ στοματικῶς διηγούμενος τὰ ἀκόλουθα· ὅτι ὁ παρὰ τῷ Μορέα Μεχμέτης, ἀφοῦ πρῶην ἐστειλε τὸν Κεχαγιᾶν του Μουσταφᾶν, ἐξεληθόντα εἰς Καστέλλι, καὶ ὡς γνωστὸν σας κατακαύσαντα Βοστίσαν, Κόρινθον, Ἄργος, καὶ εἰσελθόντα εἰς Τριπολιτσάν, μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν ὁ ἴδιος αὐτὸς Μεχμέτ-πασσᾶς ἀπὸ Ἰωάννινα, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τέσσαρας χιλιάδας, καὶ ἔλθων εἰς Ζητοῦνι, ἐπῆρε καὶ τὸν Ὁμέρ-πασσᾶν Βριώνην διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸν Μορέαν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν Ἄρμυλην Σαῖτ-ἀγᾶν, οἵτινες ἐκτυπήθησαν παρὰ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ τῆς Γραβιάς Χάνι, μεταξὺ Μπουτουνίτσας (α) καὶ Ζητουνίου, καὶ ἐφονεύθησαν ἕως τριακόσιοι πενήντα ἄνθρωποι, σκορπίσαντες καὶ μερικοί. Ἐπειδὴ ὁμως εὐρέθη ὁ Καπετὰν Ὀδυσσεὺς μ' ἄλλους τρεῖς Ἡπειρώτας καπεταναίους μ' ὀλίγους ἀνθρώπους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς χαλάσωσιν ἢ διασκορπίσωσι τελείως. Προχωρήσαντες οὖν εἰς τὰ ἐμπρὸς, εὐρίσκονται στρατοπεδευμένοι εἰς ἀνοικτὸν μέρος, ὁκτῶ ὠρας ἀπέχοντες ἀπὸ Λεβαδίας, ἔχοντες ἕως 1800 σκέπτονται δὲ νὰ προσπαθήσωσιν ἵνα συνάξωσι καὶ ἄλλους, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ κτυπήσωσιν εἰς τὰ Δερβένια, διὰ νὰ

(α) Βουδουνίτσα καὶ Μενδενίτσα λεγομένη.

εισέλθωσιν ἀπ' ἐκεῖ. Εἰς τὸ μυστικὸν ὄμωσ μεταχειρίζονται πολλοὺς δόλους καὶ πάσχουσι μὲ δωροδοκίας καὶ κολακείας νὰ πλανήσωσι τοὺς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εὐρισκομένους Ἡπειρώτας, ὅπου ἴσως μυστικὰ ἢ μὲ βάρκας καὶ καΐκια κάμμίαν νύκτα νὰ περάσωσιν ἀπὸ Ῥούμελην εἰς Μορέαν. Ὁ Καπετὰν Ὀδυσσεὺς ἦλθεν εἰς Λεβαδίαν καὶ μᾶς γράφει ὁ ἴδιος ἵνα λάβωμεν τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν. Εὐθὺς λοιπὸν ἐδιορίσαμεν τὸν Μπεῖζαδὲν Ἥλιαν μὲ 700 ἄνδρας, μέρος Σπαρτιάτας καὶ μέρος Πελοποννησίου, καὶ ἐκίνησαν προχθὲς διὰ τὰ Δερβένια, ὅπου ἐνομόμενοι μετὰ τῶν ἐκεῖ Δερβενοχωριτῶν, νὰ διαφυλάξωσι καλῶς τὰς ἐκεῖ θέσεις· διωρίσαμεν καὶ 200 ἀνθρώπους μαστόρους, ἵνα ὑπάγωσι διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτοὺς εἰς ὅ,τι ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ. Ἐγράψαμεν αὐτὰ ὄλα καὶ πρὸς τὸν θεοφρούρητον στόλον σας, στέλλοντες αὐτοῖς καὶ τὰ παρὰ τῆς φιλογενείας σας ἡμῖν σταλέντα περὶ τῆς τοῦ δελινίου καταπυρπολήσεως (α) γράμματα πρὸς εἰδοποίησίν των, ἰδεάζοντες αὐτοὺς καὶ παρακαλοῦντες ἵνα προσέξωσιν ἀπὸ Βοστίτσαν ἕως τοῦ ἄκρου τῆς Κορινθίου θαλάσσης διὰ τὰ ἐνδεχόμενα· διωρίσαμεν προσέτι καὶ 200 στρατιώτας ἵνα ὑπάγωσιν ἕως Λεβαδίαν, καὶ εὐρεθῶσιν ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν καὶ ὑποταγὴν τοῦ Καπετὰν Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν περὶ αὐτόν. Χθὲς ἐξεκινήσαμεν καὶ δεύτερον ἄνθρωπον διὰ τὸν στόλον σας μὲ τὴν εἰδησιν ὅπου μᾶς ἐστάλη ἀπὸ τὴν φιλογενείαν σας. Πάλιν ἀναπαρακαλοῦμέν σας ἵνα διὰ τοῦ ἰδίου παρόντος ἡμῶν κομιστοῦ μᾶς στείλετε τὰς ὀρδινίας σας, ἵνα ἀκολουθήσῃ ὡς ἄνωθεν, ἕως οὗ ἴδωμεν τὰ κινήματα τῶν εἰρημένων μιαρῶν Μωαμεθανῶν. Χθὲς μᾶς ἦλθε γράμμα ἀπὸ Πάτρας, ὅτι κάποιος Βαρ-

(α) Ἐν Ἐρίσσῳ τῆς Μυτιλήνης, τὴν 27 Μαΐου 1821.

νακιώτης Καπετάνιος, ὁποῦ ἐδυσκόλευε καὶ τοὺς ἄλλους διὰ νὰ σηκώσωσι τὰ ἄρματα ἐναντίον τῶν τυράννων, παρακινήθεις πλέον, ἐκίνησαν καὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰ ἄρματα των, καὶ ἐσηκώθησαν τὸ Κάρλελι (α) καὶ Μισολόγγι ἕως Ἄρταν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐλπίζομεν ἡσυχίαν, ἤγουν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κάβο-Πάπα ἕως τὸ στενὸν Καστελλίου. Ἐσῶθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸ στενὸν Καστελλίων ἕως τοῦ ἄκρου τῆς Κορινθίου θαλάσσης ἐστὶν ὑποψία. Τὰ τοῦ στρατοπέδου τῆς Τριπολιτσᾶς τρέχουσι καλῶς, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶταί μας φθάνουσι καθ' ἡμέραν κυνηγοῦντες τοὺς ἐχθροὺς ἕως εἰς τὰς πόρτας, φονεύοντες, πέρνοντες τὰ ζῶά των, λυτρώνοντες ἀδελφοὺς ἡμῶν χριστιανοὺς, ὁποῦ τοὺς ἐβγάζουσι νὰ θερίσωσι. Προχθὲς ἐπῆραν δώδεκα μουλάρια τοῦ Καϊμακάμη μὲ τρεῖς ἀνθρώπους ὄντας μετ' αὐτῶν ἵνα τὰ φορτώσωσι χόρτον. Ὁ Θεὸς καὶ ἡ δύναμις τοῦ τιμίου σταυροῦ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ἰδεῖν καὶ τὸν τέλειον ἀφανισμόν αὐτῶν. Ὑγιαίνετε ἐν ἀγαθοῖς.

Σπεμίντοξ, τὴν 4 Ἰουνίου 1824.

(Τ. Σ.) Ἡ Γερουσία τῆς Πελοποννήσου

† Βρεσθένης Θεοδώρητος.—Πετρόμπης Μαυρομιχάλης.—
Ἀθανάσιος Καρακάρης.—Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπου-
λος.—Νικόλαος Ποιηρόπουλος.

Ἐδγενέστατοι φιλογεγεῖτε ἀδελφοί, Πρόκριτοι Ὑδρας
καὶ Σπετσῶν, τὸν πατριωτικὸν ἀδελφικὸν ἡμῶν
σᾶς προσφέρουμεν ἀσπασμόν.

Ἐπειδὴ σήμερον ἐλάβομεν ἀπὸ Πάτρας τὰς περικλειο-

(α) Ἐπὶ τουρκοκρατίας Κάρλελι ἢ Πέντε Βιλαέτια ἐλέγοντο αἱ πέντε ἐπαρχίαι τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, Ξηρομέρου, Βονίτσας, Βάλτου, Ἀγρινίου καὶ Ζυγοῦ.

μένας ειδήσεις τῆς Ῥούμελης, σᾶς τὰς περικλείομεν ἵνα τὰς ἴδῃτε καὶ χαρῆτε διὰ τὰς νίκας τῶν ὁμογενῶν μας ἀδελφῶν ἐναντίον τῶν τυράννων. « Αὐτό, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐστὶν ἀποτέλεσμα τῆς εἰς τὸν Ναυπάκτιον κόλπον εἰσόδου τοῦ θεοφρουρήτου στόλου σας, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Βαρνακιώτης διίσχυρίζετο, ἐὰν δὲν ἔβλεπεν ἐκεῖ πλοῖα, δὲν ἐσηκόνετο εἰς τὰ ὄπλα. Ὅθεν ἤμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε πόσον εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπιμονὴ τοῦ στόλου σας ἐκεῖσε διὰ μερικὸν καιρὸν. » Ἐπειδὴ λοιπὸν προχθὲς ἐξαπεστείλαμεν ἀνθρωπὸν μας ἐπὶ τούτῳ αὐτόθι, περιμένομεν ἵνα μᾶς ἀποστείλῃτε ταχέως τὰς ὀρδινίας σας, κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν αἴτησιν, διὰ τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου μας, ὃν καὶ παρακαλοῦμεν ἵνα μὴ χασομερίσετε. Ἀπὸ Λιβόρνου ἦλθε καράβιον καὶ μᾶς ἔφερε τὰ ἔσωθεν πρὸς τὸν Κύριον Φραντσίσκον Παπᾶ Μανώλην, ἅτινα περικλείονται ἐν τῷ παρόντι, ἵνα τὰ θεωρήσῃτε καὶ ἐγχειρίσῃτε τῇ φιλογενεῖᾳ του. Περιμένομεν διψῶντες ἵνα μᾶς στείλετε καὶ τὰς ειδήσεις τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τοῦ λοιποῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅτι ἐκ φήμης μαθάνομεν πῶς ἐκ τούτου μερικὸς ὠλοθρεύθη, καὶ μερικὸς κατεκυριεύθη. Παρὰ τοῦ Γεωργίου Μακρῦ ἐλπίζομεν νὰ μάθετε καὶ τὰ παρὰ τοῦ εἰς τὸν Ναυπάκτιον κόλπον στόλου σας. Ὑγιαίνοιτε ἐν ἀγαθοῖς, γενναιοφρονοῦντες καὶ ἀγαθοεργοῦντες.

Περικλείεται καὶ μία φυλλάδα ἀπὸ τὰς ἐλθούσας ἐκ Λιβόρνου· μὲ δεύτερον θέλομεν σᾶς στείλει καὶ ἄλλας, ἐπειδὴ καὶ δὲν μᾶς ἦλθον ὅλαι ἐδῶ.

Στεμνίτσα, τῆ 6 Ἰουνίου 1821.

Ἡ Γερουσία τῆς Πελοποννήσου

† Βρεσθένης Θεοδώρητος. — Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης. — Ἀθαράσιος Κανακάρης. — Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος. — Νικόλαος Ποηρόπουλος.

*Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι Κύριοι, Πράκτικοι
τῆς ῥήσου Σπεισῶν.*

Διὰ γραμμάτων στελλομένων αὐτόσε παρὰ τῶν ὕμε-
τέρων πληρεξουσίων πληροφορεῖσθε τὸν μέγιστον κίν-
δυνον τοῦ Γένους, κατὰ τὰ συχνὰ γράμματα ὅπου λαμ-
βάνομεν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἡπείρου, ἐὰν δὲν προ-
φθάσωμεν εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς μας χριστιανούς
βοήθειαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ἡμεῖς ἐν τοσοῦτῳ
ἐδιορίσαμεν στράτευμα ἰκανὸν διὰ ξηρᾶς ν' ἀπεράσῃ
εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα, καὶ ἐλ-
πίζομεν σὺν Θεῷ νὰ ἐνδυναμώσουν καὶ θαρρῆουσιν τὰ
ἐκεῖ χριστιανικὰ στρατεύματα, καὶ ἀντιπαραταχθῶν
καὶ κατατροπώσουν τοὺς ἐχθρούς. Ἐπεταὶ λοιπὸν καὶ ἡ
εὐγενία σας, ἅμα λαβόντες τὸ παρὸν μας, νὰ ἐτοιμά-
σετε τρία πλοῖα ἀπὸ τὰ ἀξιώτερα, ἐφωδιασμένα μὲ ὅλα
τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου, ἵνα συμπλεύσωσι μὲ τὰ ἄλ-
λα τέσσαρα πλοῖα τῶν Ὑδραίων, ἅτινα, ἠνωμένα ὁμοῦ,
εἶναι ἀρκετὰ ὄχι μόνον νὰ ἐμποδίσωσι τὴν διάβασιν τοῦ
ἐχθροῦ εἰς διάφορα μέρη ἐξουσιαζόμενα παρ' ἡμῶν εἰς
Ἡπειρον καὶ Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς βλά-
ψωσι καιρίως, λαφυραγωγῶντα τὰ παράλια τῆς Ἀλθα-
νίας, ὡς καὶ τὰ ἐρχόμενα πλοῖα, τυχόν, ἀπὸ Σκόνδραν
καὶ ἄλλα ἐκεῖσε ἐχθρικά μέρη, ὅπου συχνάζουν εἰς ταύ-
την τὴν ἐποχὴν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ὅτι θέλουν εὖρει ἔρημα
ἀπὸ θαλάσσιον δύναμιν ἐκεῖνα τὰ παράλια. Καὶ τοιοῦτο-
τρόπως πράττοντες, ὄχι μόνον θέλει σώσωμεν τὴν Ἑλ-
λάδα διὰ παντός, θεῖα συνάρσει, ὡς ἐλπίζομεν, ἀλλὰ θέ-
λει τρομάξομεν καὶ τὸν ἐχθρόν, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ νὰ
σκορπίσῃ τὰ στρατεύματά του, ἐπιστρέφων ἕκαστος
τῶν ἐχθρῶν εἰς φύλαξιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν συγ-
γενῶν του. Περιττὸν κρίνομεν, ἀδελφοί, νὰ σᾶς ἐνθου-
σιάσωμεν μὲ λόγους, ὡσὰν ὅπου «σᾶς ἐγνωρίσαμεν

» πραγματικῶς ἐξ ἀρχῆς φιλοπάτριδας καὶ προθυμο-
 » τέρους παρὰ πάντας.» Τοῦτο μόνον σᾶς ἐνθυμίζομεν,
 ὅτι ὁ παρῶν καιρὸς εἶναι πολύτιμος καὶ δὲν μᾶς προσμέ-
 νει, μήτε ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν οὐδεμίαν, καὶ ὅτι ὁ κα-
 τὰ τῶν ἐχθρῶν πόλεμος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ἄλλον,
 ἐπειδὴ γίνεται διὰ τὴν ἀγίαν ἡμῶν Θρησκείαν, διὰ τὴν
 σεβαστὴν Πατρίδα, καὶ διὰ τὴν παντοτεινὴν ἀσφάλειαν
 τῆς τιμῆς μας, τῶν σωμάτων μας καὶ τῆς περιουσίας,
 ἅτινα τόσον δίκαια, ὅσον καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς εἶναι βοη-
 θός μας, καθὼς ἐμπράκτως ἄχρι τοῦδε ἐπληροφορή-
 θημεν ἀπὸ τὰς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς διαφόρους νίκας,
 ὅπου ἕκαμαν οἱ ἡμέτεροι ἀνδρεῖοι Ἕλληνας. Εἴητε υἱαί-
 νοντες καὶ εὐδαιμονοῦντες μετ' εὐκλείας.

Ἐξ Ἐπιδαύρου, τῆ 6 Ἰανουαρίου 1822.

(Τ. Σ.)

Ἀντιπρόεδρος

ἈΣΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ.

† Πρωτοσύγγελλος Ἀμβρόσιος.— † Ὁ Ἀρχιεμανδρίτης
 Γρηγόριος Δικαῖος.— Θεοχάρης Πέττης.— Ἰωάννης Βαρβά-
 ττης.— Χαραλάμπης Πετρόπουλος.— Παραγιώτης Ζαφειρόπου-
 λος.— Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης.— Ἰωάννης Κυριακός.—
 Διορόσιος Παπαγιαννόπουλος.— Παραγιώτης Σωτήρης.—
 Ἡλίας Καράπανος.— Παραγιωτάκης Καλογεράς.— Σπύ-
 ρος Φραγκόπουλος.— Ἀγαγνώστης Ζέρβας.— Χριστόδου-
 λος Ἀχιλλος.— Δημήτριος Καλαμαριώτης.

Εὐγενέστατοι καὶ φιλογενέστατοι προῖχοντες τῆς νήσου
 Σπειςῶν.

Ἐκ τοῦ περικλειομένου γράμματος τῆς ἐθνικῆς Συν-
 ελεύσεως πληροφορεῖσθε τὴν σύστασιν τῆς Ἑλλ. Διοι-
 κήσεως, ἔργον ὅσον κοινῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσιον,
 τόσον ἀρεστόν πρὸς ὑμᾶς. Γνωρίζετε πολλὰ καλὰ ὅτι
 τὸ ἱερώτερον ἀπὸ τὰ χρέη τῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἐθني-
 κὴ ὑπαρξίς· αὐτὴ δὲ ἄνευ τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης

δυνάμεων, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀκατόρθωτος. Μὴν ἔχετε λοιπὸν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Διοίκησις προσπαθεῖ τὸ γλιγωρότερον νὰ προφθάσῃ εἰς τὴν νῆσόν σας τὰ χρηματικὰ μέσα τῆς ἐτοιμασίας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Εἰς τοῦτο, ὡς εἰς βάσιν σταθερὰν καὶ ἀμετακίνητον ἐπιστηριζόμενοι, φροντίσατε, παρακαλῶ, ἂν ἡ παρουσία τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου προλάβῃ τὴν χρηματικὴν ἐντεῦθεν ἀποστολὴν πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, « νὰ πράξετε ὅσα ἡμποροῦν νὰ σώσουν « τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν καὶ τὰ χρήματα, καὶ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὴν εὐτυχίαν, καὶ πρὸ « πάντων τὴν τιμὴν μας. » Εἴμεθα εἰς στενάς περιστάσεις, ἀλλ' εἴμεθα Ἕλληνες, καὶ τὸ νὰ ὑπομένωμεν εἶναι ἄξιον ἀνδρῶν τιμίῳν, καθὼς τὸ νὰ μικροψυχῶμεν εἶναι γυναικῶν ἴδιον. Γνωρίζει πολλὰ καλὰ ἡ Διοίκησις τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας σας, καὶ ὅτι αὐταὶ μὲ λόγια δὲν θεραπεύονται, ἀλλὰ μὲ πράγματα, ἢ γοῦν μὲ χρήματα διὰ τοῦτο καὶ προσπαθεῖ εἰς τὴν χρηματολογίαν. Γνωρίζει ὅμως ἐπίσης ὅτι οὔτε χρηματολογία, οὔτε στρατὸς ὠφελοῦν, ὅταν λείψῃ ἡ ὑπομονὴ καὶ γενναιοψυχία ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν, σὺν Θεῷ, φθάσωσιν οἱ πληρεξούσιοι τῆς νήσου σας, καὶ συγκροτηθῇ τὸ Μινιστέριον τοῦ ναυτικοῦ, τότε θέλει προσδιορισθῆ καὶ ὁ μισθός, τὸν ὁποῖον σταθερῶς ἔχουσι νὰ λαμβάνωσιν οἱ « ναῦται τῆς νήσου σας, ὡς ναῦται τῆς Ἑλλάδος. » Ἡ Κόρινθος πίπτει σήμερον, καὶ ἂν τωόντι χρηματικῶς ἐπωφεληθῇ τὸ ἔθνος, στέλλεται πρὸς ὑμᾶς ἐκ τοῦ ἀναλόγου βοήθεια.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ, τῆς 14. Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινιστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ προσωρινὸς τοῦ Συμβουλίου τῶν Μινιστρῶν, Θ. ΝΕΡΡΗΣ.

*Τοῖς εὐγενεστάτοις καὶ φιλογενεστάτοις προκρίτοις
Σπετσῶν χαίρειν (α).*

Περιεμείναμεν ἄχρι σήμερον τὰ παραστατικά μέλη τῆς νήσου σας, ἀλλὰ βλέποντες τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῶν τῆς πατρίδος πραγμάτων, ἐβιάσθημεν καὶ σήμερον ἐκλέξαμεν τὰ ὑπουργικά μέλη, καθὼς πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὴν ἐσώκλειστον σημειώσιν, ἀφήσαντες διὰ τὰς τρεῖς νήσους τὸ τῆς ναυτικῆς Μινιστέριον καὶ τὸν τόπον εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν. Ταχύνετε λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, τὴν ἐξαποστολὴν τῶν πρεπόντων μελῶν, ἥτις κατ' ἄλλ' ἀναγκαῖα οὔσα, συναναγκαιοὶ τὰ μάλιστα εἰς τὸ νὰ διορισθῇ καὶ ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν. Ἡ σύστασις τοῦ γενικοῦ ταμείου, οὔσα ἐκ τῶν ἀναγκαιοτάτων, εἶναι ἡ μεγαλειτέρα φροντίς τῆς ἐθνικῆς Βουλῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλαβε τὴν ἀναγκαῖαν πρόνοιαν, κατὰ τὸ ἐγκλειστον σχέδιον. Ἐν τοσοῦτῳ ὅμως ἡ πατρίς εὐγνωμονοῦσα εἰς τὴν ἄχρι τοῦδε μεγαλοφυχίαν σας, ἐλπίζει ἐν καιρῷ χρείας τὴν ἰδίαν προθυμίαν καὶ μεγαλοφυχίαν. Γνωστοποιήσατε, παρακαλοῦμεν, πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπολίτας σας, ὅτι ἡ πατρίς ἐδιόρισεν ἀξίας ἀμοιβὰς εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζομένους. Ἐν ὅσῳ νὰ συστηθῇ τὸ Μινιστέριον τοῦ ναυτικοῦ, ὅ,τι χρειάζεται νὰ εἰδοποιήσετε, διευθυνθῆτε πρὸς τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας κύριον Θεόδωρον Νέγγρην.

Ἐν ἀδελφικῷ ἀσπασμῷ ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 14 Ἰανουαρίου 1822, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Α. ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Πρόεδρος τῆς ἐθν. Συνελεύσεως,
καὶ λοιποὶ πληρεξούσιοι.

Θ. ΝΕΓΓΡΗΣ, Ἀρχιγραμματεὸς τῆς ἐπικρατείας.

(α) Ὅρα Συνοπτικὴν ἱστορίαν τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων ὑπὸ Π. Σ. Ὁμηρίδου, ἐν τῷ τέλει, σελίς XXXXII.

Νουμ. 2.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος δηλοποιεῖ ὅτι
τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν
ἐπεκύρωσε τὰδε.

« Ἐπειδὴ αἱ παρούσαι χρεῖαι τῆς Διοικήσεως εἶναι
πολλαὶ καὶ μεγάλαι, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἀνάγκη εἶναι ν'
ἀπαντηθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν τάχιον.

Ἐπειδὴ ὁ παρῶν πόλεμος εἶναι ἐθνικὸς, καὶ τὸ δι-
καιον εἶναι δι' ἐθνικῶν συνεισφορῶν νὰ προμηθεύωνται
τὰ μεγάλα τοῦ πολέμου ἔξοδα.

Ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι χριστιανικὴ ψυχὴ νὰ ὑποφέρῃ
τὴν ὕβριν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ἑλληνικὴ καρδία
ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν στέρεωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν
Ἑλλήνων.

Α'. Θέλει γενῆ γενικὴ συνεισφορὰ ἐκ μέρους ὄλων
τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Κατ' ὀφειλὴν ἀπαιτεῖται τὸ νὰ συνεισφέρῃ πᾶσα
ψυχὴ ἑλληνικὴ ἀνά ἓν γρόσιον τοῦλάχιστον, ὅστις δὲ
συνεισφέρει περισσότερον, ἢ τοιαύτη συνεισφορὰ εἶναι
ἐκούσιος.

Γ'. Διὰ τὴν συλλογὴν αὐτῆς τῆς συνεισφορᾶς ἡ Διοί-
κησις θέλει διορίσει ἀνά ἓν γνωστὸν καὶ εὐυπόληπτον
ὑποκείμενον εἰς ἕκαστην τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος,
εἰδοποιουσα περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ τὰς ἐν μέρει κεν-
τρικὰς διοικήσεις.

Δ'. Ἐκαστον τῶν διορισθησομένων ὑποκειμένων θέ-
λει διορίσει, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ἐφόρων τῆς ἐπαρ-
χίας, ἀνά ἓν ὑποκείμενον εἰς ἕκαστον τῶν χωρίων, διὰ
νὰ κάμῃ τὴν ἐν μέρει συλλογὴν, συμφώνως μετὰ τῶν
Ἵποεφόρων τοῦ χωρίου.

Ε'. Τὸ εἰς ἕκαστον τῶν χωρίων διωρισμένον ὑποκείμε-

νον θέλει λαμβάνει τὰς συνεισφοράς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· δηλαδή θέλει κρατεῖ κατάλογον ἀκριβῆ τῶν συνεισφορῶν, εἰς τὸν ὁποῖον κατάλογον ἕκαστος τῶν συνεισφερόντων θέλει σημειώνει τὸ ὄνομά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχῶν δι' ἃς συνεισφέρει, καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς.—Θέλει δίδει εἰς ἕκαστον τῶν συνεισφερόντων ἔγγραφον ἀπόδειξιν τοῦ ποσοῦ τῆς συνεισφορᾶς.— Ἄν οἱ συνεισφέροντες δὲν ἤξεύρωσι νὰ γράψωσι, θέλει γραφῆ τὸ ὄνομά των καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς ἀπὸ ἑνα τῶν εὐυπολήπτων ἱερέων τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἔλλειψει ἱερέως, ἀπὸ τὸν Ὑποέφορον.

Ἄφ' οὗ τελειώσῃ ἡ συνεισφορὰ τοῦ χωρίου, ὁ κατάλογος ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διωρισμένον διὰ τὴν συλλογὴν τῆς συνεισφορᾶς εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπὸ τοὺς Ὑποεφόρους, καὶ στέλλεται πρὸς τὸ ὑποκείμενον, τὸ διωρισμένον διὰ τὴν συλλογὴν τῆς γενικῆς συνεισφορᾶς τῆς ἐπαρχίας.

ς'. Ὁ διωρισμένος διὰ τὴν συλλογὴν τῆς γενικῆς συνεισφορᾶς τῆς ἐπαρχίας συνάπτει εἰς ἓν τὰς ποσότητας τῶν συνεισφορῶν τῶν χωρίων καὶ τῆς χώρας, καὶ στέλλει διπλοῦν κατάλογον, τὸν μὲν πρὸς τὴν κεντρικὴν Διοίκησιν, τὸν δὲ πρὸς τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας, τὸν ὁποῖον κατάλογον ὑπογράφει ὄχι μόνον ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἐφοροὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ζ'. Αἱ ἐκ διαλειμμάτων συναζόμεναι ποσότητες στέλλονται παρὰ τοῦ διωρισμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ συγχρόνως εἰδοποιεῖται καὶ ὁ Μίνιστρος τῆς οἰκονομίας περὶ τῶν αὐτῶν ἀποστολῶν.

Η'. Οἱ κατάλογοι τῶν συνεισφορῶν θέλουσι τυπωθῆ καὶ γνωστοποιηθῆ εἰς τὰ χωρία πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως.

Θ'. Ὁ Μινίστρος τῆς οἰκονομίας θέλει ἐνεργῆσαι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐγράφη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν
ξένων ὑποθέσεων, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου
τῶν Μινιστρῶν, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Τὸ παρὸν ἐστὶν ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡἸΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΣΠῆΡΟΣ ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθ. 16.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξω-
τερικῶν ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου
τῶν Μινιστρῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν ζήτησιν τῆς νήσου, τὸ Μινιστέριον τῶν
Ναυτικῶν διευθύνει αὐτόσε κατ' ἐπιστροφὴν τὸν Κύριον
Μανώλην Σκοταρᾶν μὲ 650 σφαίρας τοῦ ζητηθέντος μέ-
γέθους, καὶ 49 βαρέλια βαροῦτι, 2,000 ὀκάδας περίπου
περιέχοντα· σφαῖραι μετ' ὀλίγον στέλλονται καὶ ἄλλαι.
Ταῦτα πάντα διευθύνονται πρὸς τὴν νήσον Ὑδραν, καὶ
διορίζονται οἱ πρόκριτοι ταύτης τῆς νήσου Ὑδρας νὰ
διανεμηθῶσι κατὰ λόγον τῶν εἰς πόλεμον διευθυνομέ-
νων πολεμικῶν πλοίων τῆς νήσου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.
Τὰ χρήματα τῆς ἀκροπόλεως ὀλίγιστα, παρὰ πᾶσαν
ἐλπίδα ὀλίγιστα· ὁ πολὺπλοτος Κιαμίλμπεης ἄχρι τοῦ-
δε δὲν ἔδειξεν εἰμὴ περίπου γρόσια 6,000. Ἡ ἀπολύ-
τρωσις ὁμῶς τῶν χαρεμίων ἀπεφασίσθη, καὶ εἶθε νὰ κα-
τορθωθῇ ἐν τάχει κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν.

Τὸ Μινιστέριον τοῦτο βλέπει πολυειδῶς συμφερώτερον νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα τὰ προσδιωρισμένα μέλη τῆς Διοικήσεως ἀπὸ ταῖς Σπέτσαις, καὶ εἶθε νὰ φθάσῃ τὸ ὀργηγορώτερον « Κύριοι! τὸ ἔθνος πάσχει δεινότατα » διὰ μόνην τὴν ἔξοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· ὑμέτερον » ἔργον νὰ φανήτε σωτήρες αὐτοῦ. Εἶναι ἀξίον Ἑλλήνων, » καὶ Σπετσιωτῶν Ἑλλήνων, πρόθυμοι νὰ φανῶσι σήμε- » ρον, ὅτι πολυειδῶς πάσχει ἡ τιμαλφεστάτη ἡμῶν πα- » τρίς Ἑλλάς, ἐκτὸς τῆς ὁποίας ἀναμφιβόλως οὔτε τι- » μὴν, οὔτ' εὐτυχίαν δυνατὸν νὰ εὔρη εἰς τὸ ἐξῆς Ἑλλη- » ἄνθρωπος. »

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1822.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινιστρος τῶν
ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ Πρόεδρος τοῦ συμβου-
λίου τῶν Μινιστρῶν, εἰς ἔλλειψιν τοῦ Μινι-
στρου τῶν Ναυτικῶν, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ Γεν. Γραμματέως
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΖΟΥΪΔΑΣ.

Νοῦμ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινιστρος τῆς οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους τῶν νήσων
Ἰδρας, Σπεσιῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἄν καὶ ἡ φιλότιμος φροντίς τῆς ὑπερτάτης ἡμῶν Διοικήσεως εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀφορᾷ εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προμηθεύῃ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ παρόντος ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῆν ἀναγκαίαν χρηματικὴν ποσότητα τόσον τὰς τῆς ξηρᾶς στρατιωτικᾶς δυνάμεις τῆς, « ὅσον καὶ τὸν ναυτικὸν στόλον τῆς, » καὶ ἀόκνως εἰς τοῦτο καταγίνεται· μ' ὅλον τοῦτο διὰ τὸ νεοπαγῆς καὶ νεοσύστατον αὐτῆς, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη τῆς ἀνάλογα εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐκάστου, ἕως ὅτου νὰ συναχθῶσιν αἱ διορισθεῖσαι συνεισφοραὶ ἀφ' ὅλης τῆς ἐπικρατείας, προτρέ-

πει τοὺς πάντας ὁμοεθνεῖς εἰς τὸ νὰ ἀποδέχωνται εὐ-
 γνωμόνως ὅσα τοῖς πέμπει εὐθὺς ἤδη κατ' ἀρχάς, « ὑπο-
 » σχαμένη ὡς ἐν τῶν ἀπαραιτήτων χρεῶν τῆς, προϊόν-
 » τος τοῦ καιροῦ, καὶ ἐκπλήρωσιν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν
 » τῆς, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ
 » ἔθνους ἀγωνιζομένων ὁμοεθνῶν ». Τούτου χάριν, ἀδελ-
 φοί, στοχαζομένη τὸ νὰ ἀποδώσῃ καὶ εἰς τὴν φιλογέ-
 νειάν σας μέρος τῶν ὀφειλομένων ἐξόδων εἰς τὰ κατὰ
 τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐταιμασθέντα καὶ ἐκπλεύσαντα
 πλοῖά σας, πέμπει πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα τὰ
 εὐρεθέντα τσοβαίρικὰ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Κορίνθου,
 συμποσούμενα, κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν αὐτῶν,
 εἰς γρόσια 213,140, διακοσίαις δεκατρεῖς χιλιάδ. ἑκα-
 τὸν σαράντα, ὡς ἡ λεπτομερὴς περιχλεισμένη σημειώ-
 σις αὐτῶν, σφραγισθέντα εἰς ἓν κιβώτιον μὲ δύο σφρα-
 γίδας ὡς ἀντικρυς, καὶ παραδοθέντα δι' ἐμοῦ τῷ εὐγενε-
 στάτῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ Καλαρᾷ, ὅστις θέλει σᾶς τὰ
 παραδώσει ὁμοίως δὲ θέλετε συμπαραλάβει εἰς τὴν
 ἄνωθεν ποσότητα καὶ τὰς τριάκοντα πέντε, ἀριθ. 35,
 χιλ. γρόσια, ὅπου οἱ Γερουσιασταὶ ἀπὸ τοῦ Ἄργος σᾶς
 ἔστειλαν, τὰ ὁποῖα παρακαλεῖ νὰ ἀποδεχθῆτε « ἐν εὐ-
 γνωμοσύνῃ, » καὶ ἡ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ εἰς τὰς τρεῖς
 νήσους, ἀναλόγως εἰς τὰ ἀφ' ἑκάστης ἐκπλεύσαντα
 πλοῖα, ἢ νὰ δεχθῆτε πάλιν ὡς ἐνέχυρα ἀναλόγως, ἕως
 ὅτου νὰ οἰκονομήσῃ ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις τὴν ποσότητα
 τῆς ἄνωθεν σημειωμένης τιμῆς των, καὶ νὰ σᾶς τὴν
 πέμψῃ διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐνέχυρον. Ἡ εὐρεθεῖσα,
 ἀδελφοί, χρηματικὴ ποσότης, παρὰ τὰς ἐλπίδας ὡς ἐτρέ-
 φομεν, εἰς τὸ φρούριον, ὑπῆρξε τόσον ὀλίγη, ὥστε ὁποῦ
 μόλις ἔφθασεν εἰς ὀχύρωσιν τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, ἀπὸ
 σιτάρια, τὰ ὁποῖα ἐξ ἀνάγκης ὑπεχρεώθη ἡ ὑπερτάτη
 Διοίκησις νὰ ἐξοικονομήσῃ.

« Δέν συγχωροῦνται λόγων ὑπερβολαὶ εἰς τὸν χα-
 » ρακτῆρα τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἡ ἀπλουστάτη
 » ἀλήθεια εἶναι, ὅτι οἱ Ὑδραῖοι, οἱ Σπετσιῶται καὶ οἱ
 » Ψαριανοὶ θέλουν δοξάζονται αἰωνίως ὡς οἱ ἰσχυρό-
 » τεροὶ συνεργοὶ καὶ ἀνορθωταὶ τοῦ Ἑλλ. ἔθνους, καὶ
 » σιμὰ τοῦ ὀφειλομένου καὶ ἀποδοθησομένου χρέους,
 » θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς μεγαλειτέρας ἀνταμοιβὰς ὑπο-
 » κάτω εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλά-
 » δος.» Ἐρρώσθε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῆς Οἰκονομίας.

ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡᾶΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Φιλογενέστατοι ἀδελφοί, Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ μεταξὺ φιλικῆ καὶ ἐχθρικοῦ στόλου ναυμαχία, ἡ
 κατὰ τὴν ἀπελθοῦσαν δευτέραν περὶ τὸν κόλπον Πατρῶν
 γενομένη, συμπεραίνομεν νὰ σᾶς ἐγγεινε γνωστὴ, περὶ
 τῆς ὁποίας σήμερον, διὰ γράμματος ἐκεῖθεν σταλέντος,
 ἐπληροφορήθημεν οὐσιωδῶς, ὅτι τὰ ἡμέτερα ὄντα ἀραγ-
 μένα εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ Πάπαν, ὄντων καὶ τῶν
 ἐχθρικῶν εἰς Πάτρας, πολλὰ πρῶτὴ τὴν δευτέραν ἐκι-
 νήθησαν, ὥστε κατὰ τάξιν πολεμικὴν ἐφθασαν πλη-
 σίον τοῦ καστελλίου Ροῦμελης, κατὰ γραμμιαίαν λίνιαν
 ὄντα. Τὰ ἐχθρικά δὲ ἐν ᾧ εἶδον τὴν ἐφοδὸν τῶν ἡμετέ-
 ρων, ἔβαλον πανία, καὶ ὡς πλησιάσαντα ἀτάκτως ἤρ-
 χισαν διὰ νὰ πυροβολοῦν, τὰ ἡμέτερα δὲ ἀντεστάθησαν
 γενναίως καὶ τακτικῶς, ἔχοντα βοηθὸν καὶ τὸν βόρειον
 ἄνεμον, ὅπου καὶ κροτηθέντος τοῦ πολέμου ἀπὸ τὰς τέσ-
 σαρας τῆς ἡμέρας, καὶ διαρκέσαντος μέχρι τῆς ἐλευ-
 σομένης νυκτός, ἐξήλθον τοῦ Πάπα ἀμφότερα πολε-
 μούντα. Ὁ πόλεμος, ὡς γράφουν, ἐγγεινε πολλὰ πεισμα-

τώδης καὶ φρικτός· οἱ περὶ τὰ παράλια εἶδον κατὰ τὸ ἀκρωτήριο Μεσολογγίου ἐν ἐχθρικὸν ἐκ τῶν μεγάλων νὰ ἐκαίετο· ἡ νίκη ὁμῶς ἀδήλος. Ἀπὸ πολλὰ μέρη ὁμῶς ἔχομεν εἰδήσεις διὰ φήμης, ὅτι εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐκ τῶν ἐχθρικῶν κατεποντίσθησαν σχεδὸν ἕως δεκαεξί, καὶ εἶθε νὰ ἔγεινεν ἐν τοιοῦτον. Ἔως ὥρας καμμίαν νεωτέραν εἶδησιν δὲν ἔχομεν οὔτε περὶ τῶν ἡμετέρων, ἀλλ' οὔτε καὶ περὶ τοῦ ἐχθρικοῦ τί ἔγεινε, καὶ εἴ τι μάθωμεν ἀκολούθως, θέλει σᾶς εἰδοποιήσομεν, ἔχοντες προσοχὴν μεγάλην κατὰ τοῦτο, ὥστε νὰ ἀκούσωμεν τὸν διόλου ἀφανισμὸν τοῦ ἐχθρικοῦ διὰ τῆς θείας δυνάμεως, καὶ εἶθε νὰ χαροποιηθῶμεν μὲ αὐτὸ τὸ μῆνυμα. Ὑγιαίνοιτε.

Τῇ 27 Φεβρουαρίου 1822, ἐν Τριπολιτσᾷ.

(Τ. Σ.) Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία

† Βρασθένης Θεοδώρητος. — † Ὁ Πρωτοσύγγελλος Ἀμβρόσιος. — † Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος. — Γεώργιος Μάρπουλης. — Νικόλαος Τσαρνέτου. — Κωνσταντῖνος Δημητρίου. — Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος. — Χριστόδουλος Ἀχολος. — Ἡλίας Καραπάνος. — Παναγιώτης Καλογεράς. — Ἰωάννης Γ. Οἰκορομίδης. — Δημήτριος Καλαριώτης.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Πρὸς τοὺς φιλογενέστατους Πρόκριτους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν τὰ ὅσα ἐμάθαμεν διὰ τὴν ναυμαχίαν, ὅπου ἠκολούθησε κατὰ τὰς Πάτρας. Χθὲς πάλιν ἐλάβομεν γράμματα τῶν 27 Φεβρουαρίου ἀπὸ Καλάβρυτα, ὅθεν μᾶς δίδουν τὴν χαροποιὰν εἶδησιν τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων μας, καὶ ἰδοῦ, σᾶς περικλείομεν τὸ ἀντίγραφον τῆς περιγραφῆς, σταλὲν ἀπὸ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Λόντον, καὶ συγχαρῆτε μεθ' ἡμῶν. Ὁ ἐχθρικός

στόλος εύρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ζάκυνθον, καὶ ὁ ἑλληνικὸς μας περιπλέει μεταξὺ Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου. Εὐχόμεθα ἐφεξῆς νὰ σᾶς δώσωμεν χαροποιότερα μηνύματα, καὶ ἐντοσοῦτω ὑγιαίνετε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 2 Μαρτίου 1822. (Τ. Σ.)

† Βρεσθένης Θεοδώρητος. — † Ὁ πρωτοσέγγελος Ἀμβρόσιος. — † Ὁ ἀρχιμανθρ. Γρηγόριος Δικαῖος. — Γεώργιος Μπάρμπογλης. — Νικόλαος Τσαρνέτου. — Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης. — Δημήτριος Καλαμαριώτης. — Δημήτριος Παπατσώνης. — Ἡλίας Καραπάνος. — Κωνσταντῖνος Δημητρίου. — Παναγιώτης Καλογεράς.

Χθὲς, θεῖω ἐλέει, ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἡ νίκη ἐκείνης τῆς ναυμαχίας ἐδόθη πληρέστατα πρὸς τὸ μέρος μας, καὶ ἰδοὺ ὅπου περιγράφω τὸν τρόπον κατὰ τὰ δοθέντα ὅπου μ' ἐπληροφόρησαν. Χθὲς, σάββατον πρωίας, ἀνεφάνη εἰς τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Πάπα ὁ μέγας ἑλληνικὸς στόλος· πρὸς τὸ δεῖλι ἐφθασαν εἰς Πάτραν τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα 24 τρασπόρτια ὅπου σᾶς προέγραφον· ἀλλὰ ἐπρόφθασαν καὶ κατέφυγον ἔνδον τῶν καστέλλων, καὶ ἀλλὰ ἐπυρπολήθησαν εἰς Ἁγίαν κατὰ κράτος, μεταξὺ Πατρῶν καὶ καστελλίου, ἀπὸ τὰ πλοῖα τῶν γενναίων Ἑλλήνων μας. Ἡ προφυλακὴ μου εἰς τὸ Ἀνεμοδοῦρι ἦτον οἱ θεαταὶ τούτου τοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν φρικώδους παθήματος· ὁ στόλος ἔμεινεν ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὰ πανιὰ μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Πάτρας, προξενῶν φρίκην πρὸς τὸν ἐχθρόν. Ὁ ἑλληνικὸς στόλος περιπλέει κομπαστικῶς μεταξὺ Πάτρας καὶ Μεσολογγίου· τὰ λείψανα τῶν ὀθωμανικῶν τρασπορτίων εὐρίσκονται ἀραγμένα πλησίον εἰς τὸ Καστέλλι τοῦ Μορέως, τὸ μέσα μέρος, τὰ ὅποια ἐλπίζω νὰ λάβουν τὴν ἰδίαν τύχην. Ἄν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες ἦτο νικημένοι εἰς τὴν παρελθοῦσαν ναυμαχίαν, δὲν ἤθελε λάβουν τὴν τὸλμην ν' ἀφήσουν

ὀπισθὲν τοὺς τὸν ὀθωμανικὸν στόλον καὶ νὰ ἔλθουν νὰ πυρπολήσουν τὰ τρασπόρτια τῆς Πάτρας. Ἴδου ἡ βεβαίότης τῆς λαμπρᾶς νίκης κάλλιστα ζυγισμένη. Ὁ εἰς Πάτρας ὄμως Μεχμέτ-πασσᾶς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας τοῦ Σισίνη καὶ τῆς μεγίστης ἀργηίας τοῦ στρατηγοῦ Κολοκοτρώνη, εἰς τὰς 24 τοῦ παρόντος ἐκ πολλὰ πρῶτας ἐξῆλθε πανστρατιᾷ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πάτρας. Ἐπῆρε πλῆθος προβάτων καὶ λοιπῶν ζώων· ἐπυρπόλησε κώμας καὶ ἠχμαλώτισεν ἀρκετοὺς ἀδυνάτους, διενυκτέρευσε ἐξαπλωμένος εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἴσως χθὲς ἤθελε προχωρήσει εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης, ἐὰν ὁ τρόμος τοῦ στόλου δὲν ἔκαμνε νὰ ἐπιστρέψῃ. Τὰ ἀπὸ Καλάβρυτα στρατεύματα ἕως χθὲς δὲν εἶχον καταφθάσει.

Ζήρια (α), τῆ 26 Φεβρουαρίου 1822.

Ἄριθ. 140.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Μινίστρος τοῦ πολέμου.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Σπετσῶν.

Ἐγένετο γνωστὸν πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν ὅτι ἓνας κάποιος Ἀθανάσιος Νικολόπουλος, Ἡπειρώτης, πραγματευτῆς, κατοικῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἦλθεν εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ αὐτόθεν μετέβη εἰς Λεωνίδιον, καὶ πάλιν ἐπέστρεψεν ὀπίσω. Καί

(α) Δυσανάγνωστος ἡ λέξις εἰς τὸ πρωτότυπον· κυρίως δὲ ὁ τόπος καλεῖται *Ζήρια* καὶ *Καλύβια Ζήριας*, χωρίον τοῦ δήμου β' τάξεως Ἐριναίων (οὔ ἔδρα ἢ Ἀραγόζενα) τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, κατὰ τὴν νῦν τοπογραφικὴν διαίρεσιν τοῦ Ἑλλ. Κράτους.

ἐπειδὴ οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἐξετασθῇ περὶ τίνος ἀναγκαιοτάτης πατριωτικῆς ὑποθέσεως, διὰ τοῦτο διὰ προσταγῆς τῆς Διοικήσεως διορίζεσθε νὰ φροντίσετε μὲ κάθε τρόπον νὰ τὸν εὑρετε καὶ ἀσφαλῶς ὅσον τάχιστα μ' ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας νὰ τὸν στείλετε ἐδῶ εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ἑσωτερικῶν.

Κύριοι, ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖται ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀναγκαιοτάτη διὰ τοῦτο ὅσον ταχύτερα καὶ ἀσφαλέστερα συντροφευμένος μ' ἐπίτηδες ἄνθρωπόν σας σταλθῇ ἐδῶ, τόσον περισσότερον ὑποχρεοῦτε τὴν πατρίδα, καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1822.

Ὁ Μινιστρος τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ
προσωρινῶς Μινιστρος τοῦ πολέμου
ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἄριθ. 3.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἰδοποιεῖσθε ἐν πρώτοις ὅτι ἐσχηματίσθη καὶ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, συνιστάμενον ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τριῶν ὑπογεγραμμένων ὑποκειμένων, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς πάντοτε πρὸς αὐτὸ θέλει ἀναφέρεσθε δι' ὅσα ἀφορῶσι τὸ Μινιστέριον τοῦτο, καὶ ἀπ' αὐτὸ θέλει λαμβάνετε ἐμμέσως τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως.

Εἰς εἰδησίῳ σας λοιπόν, ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προμηθεύσῃ ὅσον τάχιστα τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰ μηνιαῖα καὶ ἐξοδα τοῦ στόλου, ὅτι ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς ναυάρχους γράμματα διὰ νὰ ἐμμείνωσιν εἰς τὴν θάλασσαν (α) καὶ αὐτὸν

(α) Κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

τόν μῆνα, ὥστε νὰ κατατροπωθῇ ὁ ἐχθρικός στόλος, καὶ ὅτι τὰ μηνιαῖα τῶν ναυτῶν θέλουν πληρωθῇ εἰς τὰς φαμελλίας των, αἱ δὲ ζωοτροφίαι θέλουν δοθῇ ἀπὸ Μεσολόγγι, κατὰ τὴν ἐπίτηδες προσταγὴν τῆς Διοικήσεως. Δίδομεν δὲ αὐτὴν τὴν εἶδῃσιν καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ γράψετε καὶ ἐκ μέρους σας τὰ ἀνάλογα πρὸς τοὺς αὐτοὺς γράμματα. Σᾶς σημειόνομεν ἀκόμη τὴν εἶδῃσιν, ἣ ὅποια ἐφθασε χθὲς ἀπὸ Πάτρας ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Κολοκοτρώνην, ὅστις διηγεῖται τὴν καθημερινὴν ἐπισώρευσιν τῶν Τούρκων, τὴν ἀπραξίαν τους καὶ τὸν μέγαν ἐνθουσιασμόν τῶν Ἑλλήνων· τὸν πόλεμον ὅστις συνεκροτήθη εἰς τὴν ἁ. τοῦ παρόντος, καὶ ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 50 Τούρκους ἐκτὸς τῶν ἀγνώστων καὶ λαβωμένων· ἐκ δὲ τῶν ἐδικῶν μας 2 φονεμένοι καὶ 6 λαβωμένοι ἀκινδύνως, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὅποιαν κάμνουν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν νὰ ἐξολοθρεύσουν καὶ Πάτρας καὶ τοὺς ἐν ταῖς Πάτραις. Περὶ τοῦ στόλου μας ὡς γνωστὰ σας δὲν σᾶς ἀναφέρομεν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1822.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν

*N. Παρτελῆ Νικολάκη. — Ἰωάννης Νικολάου Αἰζάρου.
— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.*

Εἰς ἑλλησφιν Γεν. Γραμματέως

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΠΕΡΒΕΛΗΣ.

*Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Κυρίους Χ. Ἰωάννην Μέξην,
Γκέκαρ Μπότσην, Ἀραγρόστην Χ. Ἀραργύρου κ.λπ.*

Φιλογενεστάτοι κύριοι!

Τὴν 10 Μαρτίου 1822, ἐν Κορίνθῳ.

Σᾶς ἐγγράφῃ προλαβόντως ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ σταλῇ ἐνταῦθα ἐν ὑποκείμενον ἄξιον ἐκ τῶν συμπατριωτῶν σας, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας περὶ τῆς ὑπο-

θέσεως τοῦ φρουρίου τῆς Μονεμβασίας. Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτο, καθὼς γνωρίζετε, πολλὰ ἀναγκαῖα καὶ δὲν ἐπεδέχετο ἀναβολὴν, καὶ ἐπειδὴ ὁ συμπατριώτης σας καπετὰν Γεώργιος Πάνου ἐστάλη ἐδῶ ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς νήσου σας, ἐστοχάσθημεν ἀρμόδιον νὰ τὸν παρακινήσωμεν ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δίδοντας εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, καθὼς παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε πληροφορηθῆ. Καλὸν εἶναι λοιπὸν ὅχι μόνον νὰ εὐκλυνηθῆ καὶ ἐκ μέρους σας εἰς τὸ ὁποῖον διωρίσθη ἐπιχειρημα, ἀλλὰ καὶ ὡς πρακτικοὶ καὶ εἰδήμονες τῆς ὑποθέσεως, νὰ τὸν δώσετε τὰς ὄσας κρίνετε χρησίμους συμβουλὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Ἐρῶσθε.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

A. Μαυροκορδάτος. — Ἀγαγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Ἰωάννης Ὁρλάνδος.

Ἄριθ. 56.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπεσιῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισεν «ἐξήκοντα πλοῖα πολεμικὰ
 » τοῦ ἔθνους νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν παντοτεινὴν δού-
 » λευσιν τῆς πατρίδος.» ἔγραψε μὲ δραστηριότητα εἰς
 ὅλην τὴν Ἑλλάδα περὶ καταβολῆς χρημάτων, τὰ ὁποῖα
 καὶ συναθροίζονται, καὶ ἐντὸς ὀλίγου, δέκα ἢ δώδεκα
 ἡμέρας, θελεῖ πεμφθῆ τὸ ἀνάλογον μερίδιον τῶν τῆς νή-
 σου σας πλοίων. «Ἡ Διοίκησις ὅχι μόνον προσπαθεῖ νὰ
 » πληρῶσῃ εἰς τοὺς γενναίους ναύτας τῆς τὰ μηνιαῖα
 » καὶ ζωτροφίας, ἀλλὰ καὶ θέλει θραβεύσει μετὰ τὴν τοῦ
 » Γένους ἀνεξαρτησίαν τὸν πάντα Ἕλληνα, κατὰ τὴν
 » δοθεῖσαν αὐτῷ δούλευσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος,
 » μὲ ἀνάλογα ἀξιώματα καὶ τίμια παράσημα, καὶ εἰς
 » τοῦτο ἅς ἦναι πάντες βέβαιοι, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει τὸν

» ὀφθαλμόν της πρὸς τοὺς γενναίους ναύτας, διότι ἔως
 » σήμερον ἔδωκαν πρὸς τὴν πατρίδα τὰς μεγαλειτέρας
 » ἐκδουλεύσεις, καὶ ἔτι ἐλπίζει ἀπὸ τοὺς ναύτας ἀξιο-
 » λογωτέρας ἀνδραγαθίας.» Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυ-
 τικῶν θέλει προστατεύσει τὰ δίκαια αὐτῶν ὡς δεῖ, καὶ
 δι' αὐτὸ τοῦτο γέγονεν, ἵνα μὴ ἀδικηθῶσιν. « Ἡ πατρίς
 » ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, καὶ πρὸς ἄλλον βέ-
 » βαια δὲν θέλει δοθῶσιν εἰμὴ πρὸς τὰ τέκνα της, καὶ
 » πρὸς τὰ τέκνα μᾶλλον ἐκεῖνα, ἅτινα διέσπασαν τὰς
 » ἀλύτους της ἀπὸ τοῦ τυραννοῦντος αὐτήν. » Ζητεῖ
 τέκνα ἐνάρετα διὰ νὰ τὴν τιμήσουν καὶ δοξάσουν, ὡς-
 περ τὰ πάλαι τέκνα της, οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἐδόξασαν αὐ-
 τήν. Ἡ ἀρετὴ δὲν στέκεται εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' εἰς
 τὴν ἀγάπην καὶ δικαιοσύνην. Ὅστις λοιπὸν εἶναι δίκαιος
 καὶ ἀγαπᾷ τοὺς ἀδελφοὺς του ὁμογενεῖς ὡς ἑαυτὸν, ἐκεῖ-
 νος εἶναι καὶ ὁ καλλιώτερος υἱὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖνον
 θέλει τιμῆσει καὶ δοξάσει, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει
 χαράξει εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθανασίας. Ἐὰν ἔχουν τὴν
 ἀγάπην, ἔχουν καὶ τὴν ὁμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην· καὶ
 ἔχοντες ὁμόνοιαν καὶ δικαιοσύνην, ἔχουν καὶ τὸν Θεὸν
 βοηθόν· ἔχοντες τὸν Θεὸν βοηθόν, « τίς δύναται παρα-
 ταχθῆναι καὶ ἀντιστῆναι αὐτοῖς; » Οὐδεὶς βέβαια, διότι
 μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, λέγομεν, « γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε,
 » ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.»

Ὁλη ἡ Εὐρώπη ἐνθουσιάσθη διὰ τὴν ἀναγέννησιν
 τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐπρόβαλαν μιλλιούνια νὰ μᾶς δανεῖ-
 σουν εἰς τὰς ἀνάγκας μας. Γερμανὸς τις ἄρχων, πλού-
 σιος, ἀποθανὼν ἀφήκε δέκα μιλλιούνια φιορίνια τῆς Αὐ-
 γούστης· ἐξ αὐτῶν ἀφήκε δῶρον πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὸ
 τέταρτον, τὸ ὁποῖον συμποσοῦται ἐν μιλλιούνιον καὶ πεν-
 ταχόσiai πενήντα χιλιάδες τάλληρα. Ἐν ὀλίγῳ λοιπὸν,
 εἰάν δὲν ἀρκέσουν τὰ ἡμέτερα, ἔχομεν ἀπὸ τοὺς φιλέλ-

ληνας Εὐρωπαϊούς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων. Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔχομεν νὰ πέμψωμεν εἰς Εὐρώπην δι' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στόλου μας, ἀπὸ τὴν βελόνην ἕως τὴν ἀγκυραν, συμποσούμενα τρία μιλλιούνια γρόσια, ὥστε θέλομεν τὰ ἔχει ὅλα ἐν ἀφθονίᾳ.

Θέλετε ἐκλέξει τρεῖς ἐπιτρόπους τοῦ Μινιστερίου τῶν ναυτικῶν, ἤτοι κομισαρίου, ἀπὸ τοὺς ἐγκρίτους, καὶ νὰ σταλθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ Μινιστέριον, διὰ νὰ κυρωθῶσι, διότι τὸ Μινιστέριον εἰς τὸ ἐξῆς μ' αὐτοὺς θέλει ἔχει τὴν ἀλληλογραφίαν του εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὸν στόλον πρὸς πληρωμὴν ναυτῶν, πρόβλεψιν ζωοτροφιῶν καὶ ἐφοδίων πολεμικῶν, ἐπιπλα καὶ ὅσα ἀναγκαιοῦσι τῶν πλοίων, καὶ νὰ στέλλωνται πρὸς αὐτοὺς τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ Μινιστέριον· αἱ δὲ προσταγαὶ τῆς ἐξαποστολῆς καὶ πλεύσεως στόλου θέλει γίνονται πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Νήσου, καὶ δι' αὐτῶν νὰ δίδονται πρὸς οὐς ἀνήκει. Οὕτω δὲ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας θὰ φθάσῃ νὰ ἐξαρκῆ εἰς τὰς χρείας τῆς πατρίδος, τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν ὅσον τάχιστα νὰ γενῆ, καὶ νὰ ἦναι ὁ στόλος ἐξῆντα πλοίων παντοτεινὰ ἐφωπλισμένος καὶ διωργανισμένος ὡσπερ τὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ναυτικά. Ὁ καπετὰν Κοσμάς Γκίνης ἐκλέχθη ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τοῦτο δι' ἀγγελιαφόρος, νὰ πηγαίνσῃ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Κατὰ τὸ παρὸν θέλει ὑπάγει μὲ τοὺς διορισθέντας διοργανιστάς τῶν νήσων, καὶ νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν διαταγὴν των ἕως τὴν τελείωσιν τοῦ διοργανισμοῦ. Σᾶς περικλείεται ἐν σχέδιον διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν σημείων τοῦ ἔθνους, πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν· ἔτι δὲ προκηρύξεις τῶν διαφόρων μονέδων (α), ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον

(α) Δὲν εὐρέθη.

πρέπει νὰ ἀπερνοῦν εἰς τὸ ἐξῆς, διότι ἡ Διοίκησις οὕτω δίδει καὶ λαμβάνει, καὶ παντοῦ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 25 Μαρτίου 1822.

*N. Παρτελῆ Νικολάκη.— X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.—
Ἰωάννης Νικολάου Ααζάρου.*

Ἄριθ. 540.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι

Κατὰ τὸν § ρδ'. τοῦ Ὀργανικοῦ νόμου, ἐνθα διορίζονται τὰ χρώματα (κυανοῦν καὶ λευκόν) ὡς χρώματα τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τὸν § ρε'. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν σημαίων, τὸ Ἐκτελεστικόν σῶμα διέταξε καὶ διατάττει τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Τῶν μὲν κατὰ γῆν δυνάμεων ἡ σημαία, σχήματος τετραγώνου, θέλει ἔχει τὸ ἐμβαδὸν κυανοῦν, τὸ ὁποῖον θέλει διαιρεῖσθαι εἰς τέσσαρα ἴσα τμήματα δι' ἑνὸς σταυροῦ λευκοχρόου, διασχίζοντος ἐκεῖνα τὰ τμήματα ἀπ' ἄκρων ἕως ἄκρων τοῦ ἐμβαδοῦ.

Β'. Ἡ δὲ κατὰ θάλασσαν σημαία θέλει εἶσθαι διττή· μία διὰ τὰ πολεμικά, καὶ ἄλλη διὰ τὰ ἐμπορικά πλοῖα. Καὶ τῆς μὲν διὰ τὰ πολεμικά πλοῖα τὸ ἐμβαδὸν θέλει διαιρεῖσθαι εἰς ἑννέα ὀριζόντια παραλληλόγραμμα, παραμειβομένων εἰς αὐτὰ τῶν χρωμάτων λευκοῦ καὶ κυανοῦ· εἰς τὴν ἄνω δὲ πρὸς τὰ ἔσω γωνίαν τούτου τοῦ ἐμβαδοῦ θέλει σχηματισθῆ τετράγωνον κυανόχρου, διηρημένον ἐν τῷ μέσῳ δι' ἑνὸς σταυροῦ λευκοχρόου. Τῆς δὲ διὰ τὰ ἐμπορικά πλοῖα διωρισμένης τὸ ἐμβαδὸν θέλει εἶσθαι κυανοῦν· εἰς τὴν ἄνω δὲ πρὸς τὰ ἔσω γωνίαν τούτου τοῦ ἐμβαδοῦ θέλει σχηματισθῆ ὡσαύτως τετρά-

γωνον λευκόχρουν καὶ διηρημένον ἐν τῷ μέσῳ δι' ἐνὸς σταυροῦ κυανοχρόου.

Γ'. Τὸ ἐθνικὸν σημεῖον, ἔχον σχῆμα κυκλικόν, σύγκειται ἐκ λευκοῦ καὶ κυανοῦ χρώματος τοιουτοτρόπως, ὥστε τὸ μὲν λευκὸν νὰ προτίθεται, τὸ δὲ κυανοῦν ν' ἀκολουθῆ, καὶ τέλος τὸ λευκὸν οὐδέποτε δὲ ἄλλου σχήματος καὶ χρώματος νὰ ἦναι τὸ σημεῖον τοῦτο.

Δ'. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπουργοὶ πάσης τάξεως τῆς ἐπικρατείας, πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ, νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἐθνικὸν σημεῖον.

Ε'. Ὅστις ἀντιτείνει εἰς ταῦτα πάντα, εἶναι ὑπεύθυνος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν νόμον.

Οἱ Μινίστροι τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ πολέμου, τῶν ναυτικῶν καὶ ἀστυνομίας ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐνέργειαν τῆς παρούσης διαταγῆς.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 16 Μαρτίου 1822.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΪΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
καὶ τῶν ἐξωτερ. ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 69.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπυτσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 27 Μαρτίου πρὸς τὴν Διοίκησιν εἰδησίς σας διὰ τὸ φθάσιμον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Καλλιόπολιν, συνισταμένου ἀπὸ 20 πλοῖα μεγάλα καὶ μικρά, καὶ ἐτοιμαζομένου νὰ ἐβγῆ ἔξω.

Ἡ Διοίκησις ἅμα ἔλαβε ταύτην τὴν εἶδησιν, ἐπῆρεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα δραστηρίως πρὸς ἐκπλευσιν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ

συνάζει με μεγάλην ταχύτητα χρήματα, διὰ νὰ προφθάσωσιν εἰς τὰς τρεῖς Νήσους. Δι' ἐπιταγῆς τῆς ἰδίας τοῦ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν στέλνει ἐπίτηδες τὴν ταχύπλοον γολέταν, Σειρήνα, Καπ. Κοσμᾶ Γκίνη, διὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ αὐτὸ τοῦτο, καὶ ἐνταύτῳ μετὰ τὴν ταχύτεραν ἐπιστροφὴν τούτου τοῦ πλοίου νὰ λάβῃ νεωτέρας εἰδήσεις, ὅσαι ἀναγκαιοῦν.

« Εἰς ἐσᾶς, ὧ γενναῖοι ἥρωες τῶν τριῶν Νήσων, ἡ
 » Διοικήσις καὶ ὅλον τὸ ἔθνος ἔχει προσηλωμένους τοὺς
 » ὀφθαλμοὺς, πρὸς καταστροφὴν τοῦ τυραννικοῦ στόλου.
 » Σεῖς, ὧ ἥρωες, δις καὶ τρίς τὸν κατεπολεμήσατε μετὰ
 » μεγαλειτέρας δυνάμεις, καὶ τὸν ἐνίκησατε· τὸν ἐκάματε
 » νὰ φεύγῃ τρέμοντας εἰς μόνην τὴν ἐμφάνισίν σας.
 » Σεῖς ποτὲ δὲν ἐρωτήσατε πόση εἶναι ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ,
 » ἀλλὰ ποῦ εὐρίσκεται διὰ νὰ τρέξετε εἰς ὄλεθρόν του.»
 Βεβαίως, μετὰ τοιαῦτα ἥρωικά καὶ γενναῖα φρονήματα, ἡ νίκη θέλει εἶναι πάντοτε ἐδική σας. Ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον ἔχομεν κατὰ τοῦ τυράννου, εἶναι δίκαιος, διότι ζητοῦμεν τὴν ἀρπαχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς προγόνους μας ἐλευθερίαν· μαχομένοι ὑπὲρ πίστεως, ἔχομεν καὶ τὸν Θεὸν ὑπέρμαχον. Ἐχετε ἐτοιμασμένον τὸν στόλον σας διὰ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν σας Ἰδραίων καὶ Ψαριανῶν· θέλει σᾶς σταλθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μνηστῆρα τῶν ἠρώων ναυτῶν σας. Ἐρῶσθε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ 31 Μαρτίου 1822.

N. Παρτελῆ Νικολάκη. — Ἰωάννης Νικολάου. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΪΠΑΣ.

Ἄριθ. 85.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοικήσις ἔχει μεγαλωτάτην ἀνάγκην διὰ νὰ ἐγ-

χειρισθῆ ἡ περιχλειομένη γραφή εἰς τὸν Κομαντάντε τῶν γαλλικῶν δυνάμεων τῆς θαλάσσης εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Λοιπὸν θέλετε τὴν πέμψει ἀμέσως χωρὶς ἀργοπορίαν, διὰ νὰ δοθῆ ἢ εἰς τὸν ἴδιον Κομαντάντε, ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο Γαλλικὸν βασιλικὸν εὐρῆ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ, καὶ νὰ τὸν διορίσετε νὰ λάβῃ ὑπογραφὴν ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις τὴν ἔλαβε.

Σὰς εἰδοποιεῖ ὅτι τὰ χρήματα διὰ τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου μετὰ ἕξ ἡμέρας γίνονται ἔτοιμα καὶ σὰς πέμπονται. Σὰς περικλείεται τυπωμένον πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὁδηγίαν σας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 9 Ἀπριλίου 1822.

N. Παρτελῆ Νικολάκη. — Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.
— *X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κόπιας.

Ἄριθ. 105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπεισῶν.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 56 ἐπιστολὴν τοῦ Μινιστερίου τούτου, διὰ τῆς ὁποίας ἐδιόριζε τὴν ἐκλογὴν τριῶν ἐπιτρόπων, καὶ νὰ σταλθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοῦτο τὸ Μινιστέριον, ὁ σκοπὸς ἦτον καὶ εἶναι διὰ νὰ ἔχῃ ἔμμεσον ἀλληλογραφίαν μ' αὐτοὺς διὰ τὴν καλὴν ἀρμονίαν καὶ εὐταξίαν τοῦ στόλου, διότι, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, « ὁ στόλος » πρέπει νὰ μείνῃ παντοτενὸς, συνιστάμενος ἀπὸ ἐξή-
» κοντα πλοῖα. » δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ συναγωνίζεται πρὸς οἰκονομίαν αὐτοῦ, δηλ. περὶ τῶν ἀναγκαίων του.

Οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐκλεχθῆ ἀπὸ τοὺς κροτοῦντας τὴν

Διοίκησιν, ὁποίους κρίνετε εὐλογον· αὐτοὶ θέλουν ἔχει ὅλα τὰ βάρη, ὅσα ἀφορῶσι τὸ χρέος των, καὶ θέλουν εἶσθαι ἔνοχοι εἰς τὴν Διοίκησιν, ἂν λείψουν ἀπὸ τοῦ χρέους των διὰ προσωποληψίαν κ.τ.λ. Τὰ χρέη των εἶναι νὰ ἡξεύρουν πόσους ναύτας ἔχει τὸ καθέκαστον πλοῖον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ κυβερνήτου, νὰ διορίζουν τοὺς πλοιάρχους διὰ νὰ τοὺς δίδουν τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν, ἐγγράφοντες τὸ ἀξίωμα, ὄνομα πατρὸς των, ἐπίκλην καὶ πατρίδα. Ἔχουν χρέος νὰ ἐκλέγουν τοὺς τροφοδότας (δεσπενσέρους) διὰ τὴν καλὴν οἰκονομίαν· ἔχουν χρέος νὰ προβλέψουν τὰς ζωοτροφίας· ἔχουν χρέος νὰ διορίζουν τόσους ναύτας εἰς τὸ καθέκαστον πλοῖον· ἐκεῖνο ὅπερ ἔχει δεκαεὶς κανόνια, ἐννενηντα ναύτας, τὸ δὲ κανονίων δεκατεσσάρων, ἐβδομήκοντα πέντε, καὶ οὕτως εἰς τὰ λοιπὰ ἀναλόγως· ἐκτὸς ἀνάγκης μεγάλης αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς. Ἔχουν χρέος νὰ διορίζουν τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν, ὅλα μὲ τὴν ἀκριβεστέραν οἰκονομίαν καὶ ὄφελος τῆς Διοικήσεως, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὸ ναυτικόν, ἡγουν νὰ ἐξετάζουν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκάστου πλοίου, πόσα ἐφόδια δικαίως ἐκατάλυσεν εἰς τὸν πόλεμον κ.τ.λ.

Τὸ Μινιστέριον λοιπὸν γράφει τὰ ἄνω γεγραμμένα πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ οἱ πρόκριτοι διορίζουν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Μινιστερίου, καὶ οἱ ἐπίτροποι ἐκτελοῦν αὐτήν. Οἱ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἡξεύρουν τὴν ἀνάγκην παντὸς πλοίου· τὴν ἀναφέρουν πρὸς τοὺς προκρίτους, οἱ δὲ πρόκριτοι πρὸς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, καὶ τὸ Μινιστέριον δίδει τὰς διαταγὰς καὶ προβλέπει τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στόλου καὶ ὀλικῶς καὶ χρηματικῶς. Οἱ ἐπίτροποι πρέπει νὰ ἦναι τίμιοι καὶ ἀπροσωπώληπτοι, νὰ θεωροῦν τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἡξεύρῃ τὸ Μινιστέριον τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἵνα ἐν καιρῷ ἀντα-

μείψη τὰς ἐκδουλεύσεις των, ἢ καταδικάσῃ διὰ τὴν ἔλ-
λειψιν τοῦ χρέους των πρὸς τὸ ἔθνος καὶ πατρίδα. Χρε-
ωστοῦν νὰ φυλάξουν τὸ δίκαιον τοῦ ἔθνους περισσότε-
ρον ἀπὸ τοῦ ἰδίου των. Ὅτε δὲ φθάσει τὸ ἔθνος νὰ
ἐπισωρεύσῃ διὰ τοῦ Μινιστερίου τῆς οἰκονομίας τὰ
ἀναγκαῖα τοῦ στόλου καὶ λοιπὰ, τότε ὅλα τ' ἀναγκαῖα
τοῦ στόλου θέλει διορίζονται ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, τ'
ἀναφέρουν εἰς τοὺς προκρίτους, οἱ πρόκριτοι πρὸς τὸ
Μινιστέριον, καὶ τὸ Μινιστέριον ἐπικυροῖ καὶ ἐκπληροῖ.
Θέλει πέμπουν εἰς τὸ Μινιστέριον ἴσον ἐκάστου πλοίου
κατάλογον ναυτῶν, διότι ἂν τινὰς ἐξ αὐτῶν πράξῃ κάμ-
μίαν ἀνδραγαθίαν, πρέπει νὰ βραβεύεται καὶ νὰ μὴν
ἀδικῆται, καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμψυχοῦνται οἱ ναῦ-
ται καὶ οἱ ἀνδρεῖοι· ἐτι δὲ νὰ δοθῇ πρὸς τὰς φαμελλίας
των ἢ πρέπουσα ζωοτροφία, ἂν τινὰς θανατωθῇ ὑπὲρ
πατρίδος, καὶ νὰ μὴ μείνῃ ἀβράβευτος. Κάθε πλοίαρ-
χος πρέπει νὰ ἔχῃ δύο ἀξιωματικούς κυβερνήτας (ἦτοι,
τενέντιδες), ἓνα ὀφικιάλον κανονίων καὶ δύο ναυκλή-
ρους, καὶ νὰ τοὺς ὀρκόνῃ διὰ τὴν πίστιν καὶ πατρίδα.
Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν πρέπει νὰ πολυαλλάζουν πλοῖα, ἂν
θέλουν ν' αὐξηθοῦν εἰς τὸ ἀξίωμά των.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1822.

*N. Παντελῆ Νικολάκη. — Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.
— X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἄριθ. 106.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβε βεβαίας εἰδήσεις,
ὅτι εἰς Θεσσαλονίκην φορτόνει ἓν πλοῖον αὐστριακόν

ἐφόδια πολεμικά καὶ ζωτροφίας, σιτάρι καὶ κριθάρι, διὰ νὰ τὰ μετακομίσῃ εἰς ἐν τῶν πολιορκουμένων κάστρων Πελοποννήσου, καὶ λέγεται ἴσως διὰ Ναύπλιον. Σὰς εἰδοποιεῖ τοῦτο, διὰ νὰ λάβετε προσοχὴν νὰ ἰδεάσαστε τὰ πλοῖα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν πολιορκίαν, ὅτε παρήσιασθῆ νὰ τὸ ἐμποδίσωσιν. Ἐγράψε τὸ Μινιστέριον πρὸς τοὺς καπεταναίους Νέγκαν καὶ Ὀρλόφ, νὰ προσέχουν καλῶς· γράψετε καὶ αὐτόθεν πρὸς μεγαλειτέραν των προσοχὴν, διότι (ὃ μὴ γένοιτο) ἂν δὲν προσέξουν καὶ ἐμβῆ εἰς Ναύπλιον, θέλει εἶναι ὑπεύθυνοι μεγάλης ποινῆς.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ 14 Ἀπριλίου 1822.

N. Παρτελῆ Νικολάκη.— *Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.*
—*X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΏΠΑΣ.

Ἀριθ. 107.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλαβε τὴν ὥραν ταύτην τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας, διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐξήντα πλοίων ἐκπλευσάντων, γρόσια 57,550, ἤτοι πενήντα ἑπτὰ χιλιάδες, πεντακόσια πενήντα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σὰς πέμπονται μὲ τὸν καπετὰν Ἡλίαν Θερμισιώτην γρόσια 18,269, 33/40, ἤτοι δεκαοκτὼ χιλιάδες, διακόσια ἐξήντα ἑννέα, καὶ παράδες τριάκοντα τρεῖς, ἀνάλογον μερίδιον τῶν 20 πλοίων σας. Ἐξοικονομηθῆτε ὅπως δύνασθε διὰ τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου· ἅμα ληφθέντα σταλήσονται καὶ ἕτερα, ὧν ἐλπίζεται ἢ συνάθροισις τάχιστα. Ἡ Διοίκησις ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου.

κονομῆση τ' ἀναγκαῖα τοῦ στόλου δι' ὅλον τὸν χρόνον· τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὸ Μινιστέριον τοῦτο προσπαθεῖ νὰ τελειώσῃ, καὶ βάλῃ εἰς καλὴν τάξιν τὸν στόλον. Νὰ γράψετε τὴν παραλαβὴν τῶν ληφθησομένων γροσίων, πρὸς ὁδηγίαν τοῦ Μινιστερίου.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ 15 Ἀπριλίου 1822.

N. Παρτελῆ Νικολάκη, — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Κόπας.

Ἄριθ. 110.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλαβε σήμερον τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ στόλου, ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας γρόσια 342,450, ἧτοι τριακοσίας σαράντα δύο τετρακόσια πενήκοντα, συνενούμενα καὶ τὰ γρόσια δεκαπέντε χιλιάδες, τὰ ὅποια ἐλάβατε ἀπὸ τὴν Γερουσίαν Πελοποννήσου. Ταῦτα διαιρούμενα εἰς τὰ ἐξήκοντα τρία καράβια, τυγχάνει διὰ τὰ εἴκοσι καράβια ἀνάλογον μερίδιόν σας γρόσ. 108,714, ἧτοι ἑκατὸν ὀκτώ χιλ. ἑπτακόσια δεκατέσσαρα, καὶ παράδες ἔνδεκα. Σὰς πέμπονται λοιπὸν διὰ τοῦ καπετὰν Ἰωάν. Ν. Λαζάρου, μέλους τοῦ Μινιστερίου τούτου, γρόσ. 93,714 $\frac{2}{10}$, ἧτοι γρόσ. ἑννεήντα τρεῖς χιλ. ἑπτακόσια δεκατέσσαρα καὶ παράδες ἔνδεκα· προσθέτοντες καὶ τὰς δεκαπέντε χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἐλάβατε παρὰ τῆς Γερουσίας Πελοποννήσου, γεμίζει ὁ ἀριθμὸς τῶν γροσ. 108,714 πρὸς ἐκπλευσιν τοῦ στόλου.

Οἰκονομηθῆτε λοιπὸν κατὰ τὸ παρὸν ὅπως δυνηθῆτε, καὶ ὀπλίσατε ὅσα πλοῖα κρίνετε ἀναγκαῖα νὰ ἐκπλεύσω-

σι κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἀνάγκη πᾶσα δέκα πλοῖα, ἢ τοῦλάχιστον ὀκτώ νὰ προφθάσουν ὅσον τάχιστα εἰς Πάτρας καὶ παράλια δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 17 Ἀπριλίου 1822.

N. Παυτελῆ Νικολάκη.— *Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.*
— *X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

Ἄριθ. 115.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείονται 30 κηρύξεις ἀποκλείσεως τῶν ὄλων μερῶν παραλίων κρατουμένων ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, διὰ νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς ὅλους τοὺς προξένους (κονσόλους) τῶν φιλικῶν δυνάμεων. Θέλετε λοιπὸν τὰς ἐγχειρίσει εἰς τοὺς ναυάρχους σας, διὰ νὰ τὰς κοινοποιήσωσιν εἰς τὰς νήσους, καὶ ἄλλοι θθεν κρίνετε εὐλογον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς κηρύξεως. Ἐστάλησαν ἕτερα τριάκοντα τῶν Ὑδριωτῶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὁμοίως καὶ τῶν Ψαριανῶν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 18 Ἀπριλίου 1822.

N. Παυτελῆ Νικολάκη.— *X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος πολεμεῖ κατὰ τῆς τυραννίας αὐθόρμητον· τὰ δίκαιά του εἶναι γνωστὰ καὶ ἀναντίρρητα· δὲν ζητεῖ ἄλλο, εἰμὴ νὰ παύσῃ τὴν ἀδικίαν μὲ μεγάλας θυσίας, νὰ ὠφεληθῇ χωρὶς νὰ βλάβῃ κάμμιναν

(α) Ἐλεγ. Συνέδρ. φάκελ. 2510, Ἰπουργ. τῶν Ναυτικῶν.

κοινωνίαν ἀνθρώπων δικαίων. Καθὼς γνωρίζει τὰ δικαιώματα, γνωρίζει καὶ τὰ χρέη του· ἐκήρυξεν ὅτι θέλει τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἐσύστησε Διοικήσιν κεντρικὴν, ὄργανον διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ πρῶτα, καὶ νὰ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς τὰ δεύτερα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἱερόν τοῦτον καὶ ἐθνικὸν σκοπὸν, πρέπει νὰ ἀφαιρῇ παντοιοτρόπως ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιστάσεως, κηρύττει σήμερον, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς Εὐρώπης, εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ ὅλα τὰ παράλια μέρη τὰ κατακρατούμενα εἰσέτι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, τόσον εἰς Ἡπειρον, ὅσον εἰς Πελοπόννησον, Εὐβοίαν καὶ Θεσσαλίαν, ἀπὸ Ἐπιδάμνου (Τουλσίνου) μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Θεσσαλονίκης· πρὸς τούτοις καὶ ὅλους τοὺς λιμένας τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, Σποράδων καὶ Κρήτης, τοὺς κρατουμένους ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν. Ὅλα τὰ πλοῖα λοιπὸν, ὅποιασδήποτε σημαίας, ἀνίσως, ἀφοῦ εἰδοποιηθῶσι τακτικῶς ἀπὸ τοὺς ἑλληνικοὺς κατὰ μέρη ναυάρχους καὶ κυβερνήτας ἑλληνικῶν πλοίων περὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως, ἐμβωσιν εἰς τοὺς ῥηθέντας ἐχθρικοὺς λιμένας, θέλουσι συλληφθῆ καὶ διατεθῆ κατὰ τοὺς κοινῶς παραδεδεγμένους νόμους. Αὕτη ἡ εἰδοποίησις τῶν ἑλληνικῶν ναυάρχων πρὸς τὰ ξένα πλοῖα θέλει ἐξακολουθεῖ ἕως νὰ βεβαιωθῇ ἡ Διοίκησις, ὅτι ἡ παροῦσα κήρυξις ἔφθασεν ὅπου ἀνήκει.

Τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον θέλει κοινοποιηθῆ εἰς ὅλους τοὺς Προξένους τῶν φιλικῶν δυνάμεων, τοὺς εὐρισκομένους εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 13 Μαρτίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 118.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Μὲ τὴν ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ἀριθ. 115 σᾶς ἐπέμφθησαν τριάκοντα κηρύξεις ἀποκλείσεως τῶν ὄλων παραλιῶν, κρατουμένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ· αὗται θέλει δοθῶσι μόνον εἰς τοὺς ναυάρχους καὶ ἄλλοι θθεν κρίνετε εὐλογον. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς προξένους (κονσόλους), διότι τοῦτο ἀπαρθενεύει εἰς τὸν Μινίστρον ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ τὰ κοινολογήσῃ διὰ νὰ λάβουν τὸν τόπον τους. Ἄπο ὅποιον ἄλλον δοθῶσιν εἰς τοὺς κονσόλους, δὲν ἔχουν ἰσχύν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 19 Ἀπριλίου 1822.

*N. Παρτελῆ Νικολάκη.— X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.—
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.*

Πρὸς τοὺς κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κύριοι!

Ὁ γενναῖος καπετὰν Βασίλειος Ζέρβας, Σουλιώτης, ἔρχεται διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν καρβίων εἰς τὰ μέρη τῆς δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος· ἀνευ ναυτικῆς δυνάμεως κινδυνεύει τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας πολλὰ καὶ μεγάλα ἐλπίζονται ἀπὸ τὴν παρουσίαν της.

Ἡμεῖς καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, καὶ ὑπεσχέθημεν τὴν ἐξοικονόμησιν χρημάτων δι' αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν. Σήμερον ἐμετρήθησαν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν γρόσια πενήντα χιλιάδες, τὰ ὅποια θέλουν διανεμηθῆ εἰς τὰς δύο νήσους ἅμα ὅπου φανερώσετε πόσα καράβια ἀπεφασίσθησαν ἐξ ἐκά-

στης αὐτῶν. Ὅθεν δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν προκρίτων τῆς ἐτέρας νήσου.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς εἰπῶμεν πόσον χρησιμεύει ἡ ταχύτης· ὁ καπετὰν Βασίλειος Ζέρβας, ἓνας τῶν πρώτων καπετάνων Σουλίου, εἶναι διωρισμένος νὰ ἐπιβῆ εἰς ἐν τῶν караβίων σας. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς μεταβαίνει εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, θέλει φροντίσει νὰ εὐκολυνθῶσιν ἐκεῖ αἱ ἀναγκαῖαι τροφαί, διὰ νὰ μὴ δοκιμάσωσιν ἔλλειψιν οἱ ναῦται καὶ στενοχωρηθῶσιν. Ἦτον ἐπιθυμητὸν εἰς τὸν στόλον αὐτὸν νὰ διορισθῆ εἰς ναύαρχος, συμβιβαζομένων εἰς τοῦτο τῶν δύο νήσων, καὶ νὰ ἔχη ῥητὴν παραγγελίαν, φθάνων εἰς Μεσολόγγι, νὰ ζητήσῃ τὰς ὁδηγίας τοῦ προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Σᾶς σημειοῦμεν καὶ τοῦτο· ἂν μετὰ τῶν караβίων ἦναι καὶ τινα μικρότερα, ὅχι μόνον δὲν βλέπτε, ἀλλὰ καὶ χρησιμεύει ἴσως διὰ τὰ παράλια τῆς Πρεβέζης.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1822.

Οἱ πατριῶται ἀδελφοί σας

A. Μανρακορδάτος.— Ἀθανάσιος Καραζάρης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.

Ἄριθ. 128.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 110 τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν σᾶς ἐπεμψε γρόσια 108,714 μὲ καπετὰν Ἰωάννην Νικολάου Λαζάρου, Μινίστρον τῶν ναυτικῶν, διὰ νὰ οἰκονομηθῆτε πρὸς ἐκπλευσιν πλοίων, ὅσα ἡ φιλογενεῖά σας καὶ πολυπειρία κρίνη ἀναγκαῖα. Ἐξ αὐτῶν τῶν πλοίων σᾶς εἰδοποιήθη ὅτι ἀναγκαιοῦν με-

γάλως δέκα πλοῖα, ἢ τοῦλάχιστον ὀκτώ νὰ ὀπλίσετε διὰ τὰ παράλια Πατρῶν καὶ δυτικῆς Ἑλλάδος, νὰ προφθάσωσιν ὅσον τάχιστα. Τὸ αὐτὸ ἐγράφη καὶ πρὸς Ὑδραν.

Δι' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐκπλευσιν τῶν δέκα πλοίων ἐπερίλαβε τὸ Μινιστέριον τοῦτο, εἰς λογαριασμὸν τῶν, ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας γρόσια 50,000, ἥτοι πενήντα χιλιάδες. Γράψετε ἂν ἐτοιμάσθησαν, καὶ πόσα ἀπὸ ἐκάστην νῆσον, διὰ νὰ σταλθῶσι τὰ ἀνάλογα γρόσια τῆς περιλαβῆς.

Ὅσακις σᾶς πέμπει τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν γρόσια διὰ λογαριασμὸν στόλου, χρεωστεῖτε νὰ γράφετε τὴν περιλαβὴν, διὰ νὰ σφαλῇ ὁ λογαριασμὸς σας τακτικῶς, καὶ νὰ ἔβγῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀπόκρισιν ἐναντίαν ὁ Μινίστρος τοῦ ναυτικοῦ Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. Τὸ περικλειόμενον γράμμα διὰ Ὑδραν θέλετε τὸ πέμψει ὅσον τάχιστα.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1822.

N. Πατελῆ Νικολάκης—X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς γενναίους Ὀλυμπίους (α).

Ἐπέρασεν ἤδη ἐνιαυτός, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ τυράννου· ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου μᾶς εὐλογεῖ καὶ μᾶς ἐνισχύει εἰς τὸν δίκαιον, εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον ἀγῶνα· ἡ

(α) Ἡ παραῦσα ἔντυπος προκήρυξις σώζεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γ. Καρακατσάνη, ὅθεν ἀπαρᾶ λᾶκτως ἀντιγραφείσα καταχωρίζεται ἐνταῦθα διὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς ἀξίαν καὶ ὡς σύγχρονος πρᾶξις.

Ευρώπη, φίλη τῆς δικαιοσύνης, βλέπει εὐνοϊκῶς τὰ κινήματα μας καὶ μᾶς ἐνθαρρύνει. Δὲν στέκει πλέον παρ' εἰς ἡμᾶς τοῦ σκοποῦ μας ἢ ἐπιτυχία.

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνεζώωθησαν ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται· ἀπεφάσισαν νὰ θραύσωσι τὰς ἀτίμους ἀλύσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐστέναζον ἑκατοντάδας ἐνιαυτῶν, καὶ ὁ πατριωτισμὸς ὤπλισε τὰς χεῖράς των ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν ἀλύσεων των. Ὁπλίσθησαν, ἐνώθησαν, ἐκινήθησαν, προχωροῦν.

Διοίκησιν ἐστερεῖτο ἡ Ἑλλάς, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους συναχθέντες, ἐβύστησαν Διοίκησιν καὶ ὠρκίσθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τῶν δυνάμεων νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζουσι εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Γενναῖοι Ὀλύμπιοι! ἐμένετε ἕως τώρα ἡσυχοὶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὀρμήσετε μίαν ἡμέραν τρομερώτεροι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡ ἐνδοξὸς αὕτη ἡμέρα ἐφθασε καὶ διὰ σᾶς. Τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἀνεχαίτιζον τὴν ὀρμὴν σας καὶ ἐκράτουν ἀργὰ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖράς σας, ἔπρεπε νὰ ἐξάψουν τὴν ἀγανάκτησίν σας κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ν' αὐξήσουν τὴν προθυμίαν σας τοῦ νὰ συνδράμετε εἰς τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν.

Ἡ Διοίκησις, ὡς κοινὴ μήτηρ φροντίζουσα ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐτυχίας, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ τέκνα της τὰ ἐμπόδια ταῦτα, καὶ σᾶς ἀποστέλλει τὰ εἰς πόλεμον ἀναγκαῖα, καὶ τότε μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, μάχεσθε καὶ ὑπὲρ τοῦ Ὀλύμπου, καὶ σώζοντες τοὺς ἄλλους, σώζετε ἑαυτοῦς. Κοινὸς ἄς ᾖ ὁ ἀγὼν, διότι κοινὴ ἦτον καὶ ἡ δουλεία, καὶ μία μόνη εἶναι σωτηρία εἰς ὅλους, ἡ Νίκη! Ἄλλ' εἰς τὸ ἀγαπητὸν τοῦτο τέλος νὰ φθάσωμεν δὲν εἶναι δυνατόν, ἂν πρὸ πάντων δὲν ὁμονοήσωμεν πρὸς ἀλλήλους, ἂν οἱ ἰσχυροὶ εἰς τὰ ὄπλα δὲν ἐνωθῶμεν με

τοὺς ἰσχυροὺς εἰς τὰς πόλεις. Ἡ διαίρεσις γεννᾷ τὴν ἀδυναμίαν, καὶ ὁ ἀδύνατος πάντοτε δυστυχεῖ. Σεῖς μὲ ἥρωϊκὴν ἀπόφασιν ἐδυνήθητε νὰ φυλάξετε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ὄπλων σας ἐναντίον τῶν συχνῶν προσβολῶν τοῦ τυράννου· σεῖς καὶ σήμερον προασπισθέντες μὲ τὴν ἀδιάρρηκτον τῆς ὁμονοίας αἰγίδα, θέλετε φανῆν ἀκαταμάχητοι, θέλετε γίνει τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦτα προσμένει ἡ πατρίς ἀπὸ τὰ ὄπλα σας· δείξατε ὅτι ὀλίγος χρόνος χρειάζεται εἰς τοὺς ἀνδρείους τοῦ Ὀλύμπου διὰ νὰ πληρώσουν τὴν προσδοκίαν τῆς.

Ὀλύμπιοι! εἰς τὸν Ὀλυμπον ἔθεσεν ἡ Μυθολογία τὸν ἰσχυρότερον ἀπ' ὅλους τοὺς θεοὺς· εἰς τὸν Ὀλυμπον ἄς θέσῃ καὶ ἡ ἱστορία τὸν ἀνδρειότερον λαὸν τῶν Γραικῶν.

Ἐάν ποτε ἀπὸ τὰς ἀστραπηφόρους κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου ἔπιπτον οἱ κεραυνοὶ εἰς τὸν κόσμον ἔντρομον κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀδίκων, ἀπὸ τὰς αὐτὰς πάλιν κορυφὰς ἄς πέσουν καὶ τώρα ν' ἀποτεφρώσουν τὸν κλονοῦμενον κολοσσὸν τῆς Ταρταρικῆς ἀδικίας.

Ἐν Κορίνθῳ, 26 Ἀπριλίου 1822.

*Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
Μινίστρος τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.*

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 1197.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ πολέμου.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς τῆς γῆσου Σπετσῶν προκρίτους.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι διαταγαὶ ἀπὸ κάθε μέρος πολεμικῶν ἐφοδίων χρειάζονται, ἀναγκαίως καὶ πολλῶν ἄλλων ζητοῦσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τὴν συνδρομὴν. Ὅθεν καὶ ἡ φιλογένειά σας παρακαλεῖσθε νὰ δώσετε δύο χιλιάδας

οκάδας μολύβι εις χεῖρας τοῦ καπετάν Βασιλείου Σουλιώτου, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ ἔγγραφον τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, διὰ νὰ ἐπιταχύνετε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινωφελεστάτων τους σκοπῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον μάλιστα τοῦτον καιρὸν, τὸ κόστος τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῆ εἰς τοὺς ἐδῶ παραστάτας σας, ὡς μετ' αὐτῶν ἐσυμφωνήσαμεν. Ὁμοίως καὶ ὅσον ἄλλο μολύβι σὰς περισσεύει, μᾶς σημειώνετε τὸ ζύγι του, διὰ νὰ τὸ πληρώσωμεν καὶ αὐτὸ, καὶ τὸ φυλάττετε ἕως δευτέρας διαταγῆς τοῦ Μινιστηρίου τούτου.

Εἰς εἰδήσιν σας ἔτι, ὅτι ἐν καράβι, ἐφόδια φορτωμένον πολεμικὰ ἀπὸ τὸ Γένος εἰς Λιβόρνον, ἔρχεται εἰς Μεσολόγγι, τὸ ὁποῖον καὶ κινδυνεύει προδωμένον, καὶ ἀπὸ δύο καράβια προφυλαττόμενον τούρκικα. Διὰ τοῦτο τάχιστα νὰ προφθάσουν ἐκεῖ τὰ καράβια, καὶ μάλιστα τὰ δύο ὅπου εἶναι διωρισμένα εἰς Πάτρας, μίαν ὥραν ὀγρηγορώτερα, διὰ νὰ προλάβωμεν καὶ ἀπαντήσωμεν τὸ ἐπερχόμενον κακόν, τὸ ὁποῖον θέλει μᾶς ἐφοδιάσει ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ υγιαίνετε.

Ἐν Κορίνθῳ, 28 Ἀπριλίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
Μινίστρος τοῦ πολέμου, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἄριθ. 140.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν (α).

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1822.

Μανθάνουσα ἡ Διοίκησις, ὅτι μέλλει νὰ ἐβγουν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν ἐχθρικά πλοῖα, διὰ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν

(α) Ἀρχιεπὸν Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, φάκελλος 2509 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ἐν Χίῳ εὐρισκομένων, διέταξεν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν διὰ τὰ γράψῃ εἰς Ἰδραν καὶ Σπέτσας νὰ συν-
 εννοηθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ των, νὰ ὀπλίσωσιν ἕτερα πλοῖα
 εἴκοσι πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ ἐκπλεύσαντος στόλου κατὰ
 τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδιόρισε κατὰ τὸ παρὸν νὰ ληφθῶσι διὰ
 λογαριασμόν των ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῆς οἰκονομίας
 γρόσια ἑκατὸν χιλιάδες καὶ τέσσαρες διὰ τὰ πλοῖα τῶν
 διοργανιστῶν, τὰ ὅποια ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν κοινὴν
 κάσσαν κατὰ τὸ παρὸν. Διὰ δὲ τὴν ἐκπλευσιν τῶν ὀκτώ
 πλοίων εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἡ Διοίκησις ἐγκρίνει
 ἀναγκαῖον τὸ νὰ ὑπάγωσι, διότι ἀναμένεται ἐν πλοῖον
 ἀπὸ Λιβόρνον μὲ ἐφόδια πολεμικὰ εἰς τὸ Γένος· εἰς Με-
 σολόγγιον εὐρίσκονται δύο ἐχθρικά πλοῖα ἀπὸ ἐκεῖνα,
 τὰ ὅποια ἦσαν εἰς Ναύπακτον, καὶ κινδυνεῦει νὰ χαθῇ
 τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἐὰν δὲν προφθάσωσι τὰ πλοῖά σας. Προ-
 σέτι εἶναι στρατεύματα εἰς Πάτραν, διὰ νὰ ἀπεράσωσιν
 εἰς δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναγκαιοῦν μεγάλως τὰ πλοῖα
 ἀπερνῶντες καὶ ἀπὸ Καλαμάταν, ἐμποροῦν νὰ ὑπάγουν
 δύο, ἂν ἦναι ἔτοιμα τὰ στρατεύματα τὰ Σπαρτιατικά, νὰ
 τὰ πάρουν διὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ πρὸς
 ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐκπλευσις τῶν ὀκτώ πλοίων συμφέρει
 τὸ ἔθνος μεγάλως, ἀλλέως κινδυνεῦει. Γράψατε περὶ
 τῶν ἐτοιμασθέντων πλοίων εἴκοσι, πόσα ἀπεφασίσατε
 ἀπὸ πᾶσαν νῆσον, διὰ νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ καὶ ἐξαποστο-
 λὴ τῶν ληφθέντων γροσίων.

*Ν. Παυτελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Λαζάρου.—
 Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

*Πρὸς τοὺς εὐγενεστ. Κ. Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.
 Εὐγενέστατοι κύριοι!*

Ἐκ τῶν περιχλειομένων ἀντιγράφων βλέπετε τὸν ἐπα-

πειλούμενον κίνδυνον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς καὶ προλαβόντως ἐκ στόματος σᾶς ὠμιήσαμεν, καὶ σήμερον σᾶς εἰδοποίησε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν περὶ τῆς μεγίστης ἀνάγκης τοῦ νὰ προφθάσουν τὰ ὀκτώ καράβια εἰς Μεσολόγγι. Ἐπίτηδες ξεκινοῦμεν τὸν Κ. Γκίνην διὰ νὰ σᾶς ιδεάσωμεν καὶ πάλιν. Ἡ Πελοπόννησος δὲν κρατεῖται ὅταν ὁ ἐχθρὸς φθάσῃ εἰς Μεσολόγγιον καὶ Ναύπακτον. Προφθάσατε, ἀδελφοί, τρέξατε εἰς ἀπάντησιν τοῦ κινδύνου ἡνωμένοι καὶ μετὸς Ὑδραίων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐγράψαμεν ἰδιαιτέρως.

Τὰ Πελοποννησιακὰ στρατεύματα στέκονται εἰς παλαιᾶς Πάτρας καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ περάσουν ἀντικρῦ. Ἐλάδαμεν μέτρα νὰ περάσωμεν ἀπὸ ἐδῶ ὅσα εὐρίσκονται πρόχειρα ἀντικρῦ εἰς Μαλανδρίνον, καὶ ὁ πρόεδρος περνᾷ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας· ἂν δὲν προφθάσῃ ὁμως ἡ θαλάσσιος δύναμις, ὅλα εἶναι εἰς μάτην.

Ἐν Κορίνθῳ, 28 Ἀπριλίου 1822, εἰς τὰς 5 τῆς νυκτός.

Οἱ πατριῶται καὶ ἀδελφοί σας

Α. Μαυροκορδάτος. — Ἀγαπῶν. Παπαγιαννόπουλος.

Ἄριθ. 254.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Μινιστερίου τῆς ἀστυνομίας.

Πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς γήσου Σπετσῶν.

Κατὰ μίαν προσταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἀριθ. 998, κή. Ἀπριλίου.

Α'. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάσης τάξεως ἀνθρώπων νὰ κόπῃ ὁποιουδήποτε εἶδους νόμισμα.

Β'. Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὴν παροῦσαν διαταγὴν, κρίνεται ὡς κλέπτης τῶν ἀναφαιρέτων τῆς Διοικήσεως δικαιωμάτων.

Καὶ κατ' ἄλλην, ὑπ' ἀριθ. 1037, Ἀπριλ. 22, δυνάμει τοῦ Νόμου τῆς πέμπτης Ἀπριλίου, ἀριθ. 9.

Α'. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς πάσης τάξεως ἀνθρώπων νὰ μετακομίζη, ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διοικήσεως, ἄργυρον καὶ χρυσόν, ὁποίας ἂν ᾗ κατασκευῆς, ὄχι μόνον εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἀπ' ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν.

Β'. Ὅσα τῶν ἐμποδισμένων φωραθοῦν λάθρα μετακομιζόμενα, θέλουν κρατηθῆεἰς κέρδος τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου.

Παραγγέλλεσθε λοιπὸν νὰ ἐπαγρυπνήτε εἰς αὐτὰ, λαμβάνοντες τὴν προσήκουσαν προσοχὴν, ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸ ἀστυνομικὸν χρέος, ὥστε, ἂν φωραθῇ τις παραβαίνων τὴν δημοσιευθησομένην περὶ τούτων προσταγὴν, νὰ πέμπηται ἀμέσως μ' ἐγγράφον ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἐγκλήματός του. Ἴδου, περικλείονται καὶ δύο διαταγαὶ τοῦ Μινιστερίου τῶν ἐσωτερικῶν, ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 401. 22 Ἀπριλίου, περὶ τῆς ῥηθείσης νομιματοκοπίας, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 402. Ἀπριλίου 22, περὶ τελωνίων.

Ταύτας θέλετε διακηρύξει, προσέχοντες εἰς τὴν ἐκβάσιν καὶ ἀκριβῆ διατήρησίν των.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1822.

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Μινιστερίου τῆς Ἀστυνομίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡῼΣ.

Εἰς ἔλλειψιν Γερ. Γραμματέως

ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΙΔΗΣ.

Ἀριθ. 156.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἀπὸ 15 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 540, ἣτις διέταττε περὶ τῆς σημαίας ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης, τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν

ἔγραψεν εἰς τὰς τρεῖς Νήσους, ἀπὸ 25 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 56. Εἰς αὐτὴν περιέκλεισε καὶ μίαν κήρυξιν τυπωμένην περὶ τοῦ σχεδίου καὶ χρωμάτων τῶν σημαίων, διορισθέντων παρὰ τῆς Διοικήσεως. Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἠλπίζεν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως ἐν θαλάσῃ τε καὶ ξηρᾷ, καὶ παρημελήθη.

Ἡ Διοίκησις ἐμέσως πληροφορεῖται, ὅτι οἱ περιερχόμενοι ἄλλοθενεῖς παρατηροῦσι μὲ περιέργειαν τὴν ἀνωμαλίαν εἰς τὰς σημαίας, καὶ παρατηροῦσιν αὐτὸ τοῦτο πρᾶγμα πολυειδῶς ζημιῶδες καὶ πρὸς τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὰ συμφέροντα, ἀφ' οὗ κατεστάθη νομίμως Διοικήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ φιλογενεῖά σας καὶ ἡ πεῖρά σας εἰς τὰ τοιαῦτα εἶναι μεγίστη, καὶ παραμελήσαντες τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνῃν προξενεῖ, εἶναι πολύ. Διὰ τοῦτο, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, θέλετε προστάξει ἀμέσως νὰ θαλθῇ εἰς πρᾶξιν, ὥστε νὰ ᾔναι ἡ ἐθνικὴ σημαία, κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν, ὡς ἡ κήρυξις, καὶ οὕτω δεικνύεται ἡ εὐπείθεια τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐξαλείφεται τὸ γινόμενον ὄνειδος εἰς τὸ ἔθνος. Σᾶς περικλείεται καὶ μία διάταξις τῶν διορισθέντων ἀρμοστῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ δ'. Μαΐου 1822.

Ν. Παρτελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Αἰζάρου.—
X. Ἀνδρέας X. Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. 1180.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Διακηρύττει.

Α'. Ὁ Σοφολογιώτατος βουλευτῆς, κύριος Βενιαμίν

Λέσβιος, ὁ Μινίστρος τοῦ Δικαίου κύριος Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, ὁ κύριος Νικόλαος Οἰκονόμου ἐκ τῶν προϋχόντων τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ ὁ κύριος Βασίλειος Νικολάου Γκίνης διορίζονται ἄρμοστοι εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τὰς Σποράδας.

Β'. Συνδιορίζεται ὁ κύριος Σάββας Ὀδυσσεύς, ἐπιφορτισμένος νὰ κρατῆ τὸ γενικὸν πρωτόκολλον τῶν πράξεων αὐτῶν.

Γ'. Οἱ Κύριοι ἄρμοστοι θέλουν ἀκολουθήσει κατὰ τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ἐγγράφους ὁδηγίας τοῦ Μινιστερίου τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆς 4. Μαΐου 1822.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμμ. τῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 159.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἀπὸ Ἀπριλ. 19. ὑπ' ἀριθ. 993, ἣτις διέταπτε περὶ τῆς θαλασσίας Ἀστυνομίας, διὰ νὰ φυλάξῃ καὶ τὰ φιλικὰ πλοῖα ἀνενόχλητα καὶ τοὺς ἡμετέρους Ἑλληνας ἀπειράκτους διὰ τὴν δημόσιον ἐγγύησιν, ὅτι οἱ Ναύαρχοι καὶ κυβερνήται τῶν ἑλληνικῶν πλοίων πολεμικῶν τῆς Διοικήσεως νὰ τηρῶσι μετὰ μεγάλης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς τὴν κατὰ θάλασσαν εὐταξίαν, τὸ νὰ μὴν ἐνοχλῶνται τῶν φιλικῶν Δυνάμεων τὰ πλοῖα κατ' οὐδένα τρόπον καὶ νὰ μὴ ζημιώνεται κἀνεις τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ὑπερα-

σπιζόμενοι μᾶλλον αὐτοὺς, ἂν ποτέ τι τοιοῦτον συμβῆ, τὸν ἀδικούμενον, τὸν δὲ ἀδικοῦντα νὰ παραδίδουν εἰς τὰς ἀναλόγους ἐξουσίας.

Διὰ τοῦτο θέλετε κοινολογήσει τὴν παροῦσαν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς Ναυάρχους καὶ κυβερνήτας τῶν πολεμικῶν πλοίων, νὰ λάβουν τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ νὰ μὴ ἐνοχλῶσιν οὐδένα, οὔτε ξένον, οὔτε ἡμέτερον.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ 5 Μαΐου 1822.

N. Παρτελῆ Νικολάκη.— *Ἰωάννης Νικολ. Λαζάρου.*—
X. Ἀρδρέας X. Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

Ἄριθ. 168.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ναυάρχους καὶ κυβερνήτας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ πάντας τοὺς ναύτας.

« Ἡ Διοικήσις καὶ ὅλον τὸ γένος ἔχει μεγάλας τὰς ἐλπίδας ἐπάνω εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον, μάλιστα δὲ εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν εἶναι τὸ μεγαλείτερον προπύργιον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, διότι φέρει τὸν τρόμον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἐμψύχωσιν καὶ ἀνδρίαν. » Καὶ ἂν οἱ ναῦται, ὡς ἐλπίζεται, σταθῶσι μ' εὐπίθειαν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὸν περίπλου αὐτῶν, ποτέ, ποτέ δὲν θέλει δυνηθῆ ὁ ἐχθρὸς ὄχι μόνον νὰ θλάψῃ κάμμιν ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀλλ' οὔτε κἂν νὰ ἐμπορέσῃ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν βοήθειαν τῶν ὄσων τόπων ἔχουσι πολιορκημένους οἱ Ἕλληνες ἐν θαλάσῃ τε καὶ ξηρᾷ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῶσι δὲ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ,

ἀπαιτεῖται « ὁ στόλος νὰ εὐρίσκηται παντοτεινὰ εἰς
 » κίνησιν, καὶ διὰ νὰ ἦναι εἰς παντοτεινὴν κίνησιν, χρειά-
 » ζονται χρήματα, καὶ διὰ νὰ συναθροισθῶσι χρήματα,
 » χρειάζονται καταβολαὶ καὶ συνάθροισις τῶν κοινῶν
 » εἰσοδημάτων τοῦ ἔθνους. »

Ἡ Διοίκησις λοιπὸν βλέπουσα τὴν ἔλλειψιν τῶν χρη-
 μάτων καὶ τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἔθνος διὰ
 νὰ ἦναι ὁ στόλος εἰς παντοτεινὴν κίνησιν, ἐφρόντισε νὰ
 συνάξῃ μ' ὄλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα χρήματα
 διὰ τὴν χρεῖαν τοῦ στόλου. Ὅθεν καὶ ἐσύστησεν
 ἐπάρχους καὶ ὑποεπάρχους εἰς ὄλας τὰς νήσους τοῦ
 Αἰγαίου πελάγους, ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου συνάξῃ
 χρήματα μόνον καὶ μόνον διὰ τοὺς ναύτας τοῦ στόλου.

Αἱ νῆσοι τώρα ἐγείναν ὡς ἐν εἰσοδήμα τῶν ναυτῶν
 τοῦ στόλου· οἱ ἐπαρχοὶ καὶ ὑποεπαρχοὶ, διὰ νὰ δυνηθῶσι
 νὰ συνάξωσι χρήματα καὶ λοιπὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφε-
 λος τοῦ στόλου διὰ τὴν κοινὴν κάσσαν, καὶ ἡ κάσσα
 νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς πληρόνη, ἀπαιτεῖται, ὁ ἴδιος στόλος
 νὰ τοῖς δίδῃ τὴν πρέπουσαν ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν,
 καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διαμείνῃ εἰς παντοτεινὴν κίνησιν,
 ὥστε, ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ καύσῃ ἢ νὰ χαλάσῃ τὸν ἐχθρι-
 κὸν στόλον, κἂν νὰ μὴν ἀφήσῃ αὐτὸν νὰ βλάψῃ τὰς
 νήσους. Ἄν οἱ ναῦται ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωσι χρονικὸν με-
 σθὸν, δὲν πρέπει ν' ἀναχωρήσωσι τελείως ἀπὸ τὴν ὄψιν
 τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἀλλὰ νὰ τὸν κρατῶσι πάντοτε
 πεφοβισμένον, καιροφυλακτοῦντες νὰ τὸν βλάψουν ὡς
 ἡ τέχνη τῆς θαλάσσης ζητεῖ.

Ἡ Διοίκησις, ἐκτὸς τῶν νήσων, ἐφρόντισε νὰ συνα-
 θροισθῶσι καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος χρήμα-
 τα διὰ τὸν στόλον, καὶ διὰ τοὺς στρατιώτας ἀντὶ με-
 τρητῶν τοῖς δίδει γῆν. Στοχασθῆτε πόσην φροντίδα
 ἔλαβεν ἡ Διοίκησις διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου·

πρέπει και ὁ στόλος νὰ φιλοτιμηθῇ νὰ δώσῃ τὰς πρεπούσας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν φίλην πατρίδα, καθὼς ἔδωκε και εἰς τὰ παράλια Πάτρας.

Ἡ Διοίκησις εἶναι ὡς ἡ φιλόστοργος μήτηρ, ἥτις ὅλα τὰ τέκνα της τὰ ἀγαπᾷ και κἀνὲν δὲν ἀδικεῖ ἐξ ἐναντίας δὲ, ὅποιον τῶν τέκνων της τὴν ὑβρίση και ἀτιμάση, τοῦτο καταρᾶται και ἀποστρέφεται. Μακάριος ὅστις λάβῃ εὐχὴν γονέων, και ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὅστις λάβῃ κατάραν !

Προσέχετε εἰς τὸ νὰ μὴ βλάπτετε τὰ πλοῖα γενικῶς. Εἰς τὴν γραφὴν τοῦ κομαντάντε Γάλλου ἡ Διοίκησις διέταξε τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων νὰ ἀποκριθῇ, ὅστις και ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ νεοσυστηθεῖσα Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο δὲν ἐπαγρυπνεῖ, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα εὐτυχὴ διὰ τῆς δικαιοσύνης και εὐταξίας, παιδεύουσα τοὺς παραβάτας κατὰ τὸν νόμον. Ἡ γαλλικὴ σημαία, και γενικῶς ὅλαι αἱ ἄλλαι, εἶναι ἀπείρακτοι και ἀκώλυτοι εἰς τὸ νὰ κἀνωσι τὸ ἐμπόριόν των, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὑπάγωσιν εἰς τὰ πολιορκημένα κάστρο μ' ἐφόδια πολεμικὰ και ζωοτροφίας, ταῖς ἐμποδίζεται ἡ εἰσοδος, και ἔστω εἰς εἰδησίαν σας. Ἐρῶσθε και εὐτυχεῖτε.

Τῆ 12 Μαΐου 1822, ἐν Κορίνθῳ.

Ν. Παρτελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολ. Αἰζάρου.—

Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη. Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἄριθ. 169.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν Σπεισῶν.

Ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐβιζιτάρησαν μίαν γαλλοεμπορικὴν σημαίαν μὲ κάποιαν ἀταξίαν διὰ τοῦτο

καὶ ἐπαραπονέθη ὁ Κομαντάντες τῆς γαλλικῆς Σκουάδρας πρὸς τοὺς ναυάρχους, οἱ ὅποιοι τοῦ ἀφῆκαν ἐν γράμμα, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἀκολουθήσει ἐτέρα ἀταξία. Ὁ αὐτὸς Γάλλος κομαντάντες ἔγραψε πρὸς τὴν Διοίκησιν, ζητῶν ἢ γαλλικὴ σημαία νὰ ᾔηται ἀβιζιτάριστος καὶ ἐλευθέρα εἰς τὸ ἐμπόριόν της εἰς κάθε μέρος.

Ἡ Διοίκησις διέταξε τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Κύριον Θ. Νέγγρην, διὰ ν' ἀποκριθῆ πρὸς τὸν κομαντάντε Γάλλον, ὅστις καὶ τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ νεο-συστηθεῖσα Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο δὲν καταγίνεται, εἰμὴ μόνον νὰ φυλάξῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐταξίαν γενικῶς, ἀποβάλλουσα καὶ ἐκκαθαρίζουσα ὅλα τὰ ἄτοπα καὶ ἀταξίας παρανόμους, καὶ τὸν παραβαίνοντα παιδεύει κατὰ τὸν νόμον. Ἡ γαλλικὴ σημαία εἶναι ἀπείρακτος καὶ ἐλευθέρα εἰς τὸ νὰ κάμνη τὸ ἐμπόριόν της ἀκωλύτως, ὁμοίως καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάγωσιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰ ὅποια ἔχομεν ἀποκλεισμένα, φέρουσαι ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας· τότε δὲν ταῖς συγχωρεῖται ἢ εἴσοδος.

Τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν σᾶς εἰδοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν εἰς Ναύπλιον καλὴν φύλαξιν τῶν πολιορκητῶν πλοίων, εἰς τὸ νὰ φυλάξουν καλῶς τὴν ἀπόκλεισιν, μὴ συγχωροῦντα οὐδενὸς τὴν εἴσοδον μ' ἐφόδια πολεμικὰ καὶ ζωοτροφίας.

Ἐν Κορίνθῳ, τῆ 12 Μαΐου 1822.

N. Παντελῆ Νικολάκη.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.
(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς
Γ. Κόπας.

Ἄριθ. 1802.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς ἐφόρους Σπετσῶν.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις, ὅς ἀπὸ ἐν φιλογενές ἔχομεν

υποκείμενον, ὃ Ὁμέρ-μπέης τῆς Καρύστου ἔχει πολ-
 λούς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Κύμης καὶ τοὺς ἐξαποστέλ-
 λει εἰς διάφορα μέρη τῶν νήσων, ὡς καὶ εἰς τὴν νησὸν
 σας, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιοῦν ὅσα δυνηθῶσι νὰ πληροφο-
 ρηθοῦν περὶ τῆς Διοικήσεως. Οἱ ἀχρεῖοι αὐτοὶ καὶ βδε-
 λυροὶ κατάσκοποι μὲ σχῆμα καὶ ἐπάγγελμα περιφέρον-
 ται ἐμπορικόν, κρασία καὶ ἄλλα εἶδη πραγματειῶν πω-
 λοῦντες, καὶ μεταφέροντες εἰς αὐτὸν καφέδες, ρίζια,
 ζάχαρες καὶ ἄλλα εἶδη ζωοτροφῶν, καὶ περιπλέον
 πυρίτιδα κόνιν καὶ μόλυβδον. Διὰ τοῦτο νὰ ἐπαγρυπνήτε,
 σὰς παραγγέλλομεν, καὶ μέτρα προσεκτικὰ καὶ δραστή-
 ρια νὰ λάβετε ἐπάνω εἰς τοῦτο, διὰ νὰ ξεσκεπάσετε κἀν-
 ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀχρεῖους αὐτοὺς προδότας, τῆς πατρίδος
 κατασκόπους, τῶν ὁποίων ἡ ἀχρεία καὶ βδελυρὰ ψυχὴ
 ἄλλο παρὰ τὸ ἴδιον δὲν γνωρίζει, μήτε τιμᾶ καὶ θεο-
 ποιεῖ συμφέρον. Ταῦτα πρὸς τοὺς φιλογενεῖς καὶ μὲ γεν-
 ναῖα φρονήματα πατριωτισμοῦ καὶ ἀληθινούς παραγγέλ-
 λομεν Ἑλληνας, τῶν ὁποίων ἡ ἐπαγρυπνία καὶ εἰς τοῦ-
 το μὲ τὸν αὐτὸν θέλει ἐπαυξήσει ζῆλον, καὶ κόψει ἀπὸ
 κάθε μέρος τὰς ἀφορμὰς καὶ ἐλπίδας τοῦ ἐχθροῦ. Ὑ-
 γιαίνοιτε.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 22 Μαΐου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς

Μινίστρος τοῦ πολέμου, **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.**

Διὰ τὸν Γεν. Γραμματεῖα, **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΛΗΣ.**

Ἄριθ. 1582.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι Σπετσῶν.

Εἰς Σπέτσαις.

Σὰς ἔγεινε γνωστὸν ὅτι ἀπὸ Ζάκυνθον ἐμίσειυσεν ἡ
 γολέτα τοῦ Γκρήν μὲ ζωοτροφίας διὰ τὸ Ναύπλιον,
 καὶ ὅτι εἶναι καλῶς ἀρματωμένη, ἤγουν μὲ τριάντα ἀν-

θρώπους καὶ δέκα κανόνια, διὰ τὰ ἔμβη ἴσως μὲ πόλεμον, ἂν εὕρη ἀντίστασιν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπήραμεν καὶ ἡμεῖς μέτρα, διὰ τὰ ἀπαντήσωμεν αὐτήν, καὶ μ' ὄλον ὅπου τὰ καράβια καὶ καϊκιά μας ὅπου μπλοκάρουν, εἶναι ἄξια διὰ τὰ προσέχωσι καὶ ἐμποδίσωσι, μ' ὄλον τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ αὐτὸ κρέματα δυνατὸν μέρος τῆς τύχης μας, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσαμεν ὡς ἀναγκαῖον τὰ ἐτοιμασθῆ καὶ ὁ Λεωνίδας τοῦ Κ. Δημητράκη Νικολάου Λάμπρου, ὡς καράβι ὀγρήγωνρον, τὸ ὁποῖον, καὶ εὐθὺς ὅπου λάβετε τὸ γράμμα μας, τὰ ἐβγῆ εἰς τὰ πανιά, ἀρματόνοντές το μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἀρματωσιάν καὶ μὲ πενήντα ἀνθρώπους τὸ ὀγρηγορώτερον προσέτι καὶ ἐν τρεχαντήριον τὰ στέκεται νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὴν Καϊμένην καὶ Καβογέρακα, καὶ τὰ προσέχη. Ἡ κίνησις τῶν τὰ γίνῃ ἀμέσως καὶ τὰ μᾶς φανερώσετε, διὰ τὰ σὺς ἐμβάσωμεν καὶ μετρητὰ διὰ τοὺς λουφέδες. Πάλιν σὺς συσταίνομεν τὰ δώσετε αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τοὺς Καπητάνους, διὰ τὰ στέκωνται ἀκοίμητοι νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἂν θελήσῃ τὰ ἀντισταθῆ, ἄς κάμωσι καὶ οἱ ἐδικοί μας τὸ χρέος τῶν, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Ἐν τοσοῦτῳ ἀσπαζόμενοί σας ἀδελφικῶς, ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 31 Μαΐου 1822, ἐν Ἀργεῖ.

Ἀντιπρόεδρος

Ἀθανάσιος Καρακάρης. — Ἀργ. Παπαγιαννοπούλου.
— Ἰωάννης Ὀρλάνδος. — Ἰωάννης Λογοθέτης.

Ὁ Μινίστρος ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Εὐγενέστατοι πρόκριτοι Σπετσῶν (α).

Σὺς βεβατοῦμεν τὴν χθεσινὴν μας· μ' εὐχαρίστησιν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ
Κ. Γ. Καρακατσάνη.

μας ἐμάθομεν, ὅτι ἐμποδίσατε τὸ εἰς Ἀνάπλιον (α) ἐρχόμενον ἐγγλέζικον (β) καράβι, καὶ ὡς ἐκ μέρους τοῦ Γένους καὶ τῆς πατρίδος σᾶς ὁμολογοῦμεν χάριτας διὰ τὴν ἀγρυπνον προσοχὴν σας. Περὶ αὐτοῦ τοῦ καραβίου αἱ περιστάσεις δὲν μᾶς συγχωροῦν ἄλλο νὰ κάμωμεν, παρὰ νὰ τὸ ἀφήσωμεν νὰ ὑπάγη εἰς τὸν δρόμον του, κατὰ τὰς ἐκσπεδισιόνας του (γ). Διὰ νὰ μὴ μᾶς κάμη ὁμως κάμμίαν ἐπιβουλήν καὶ γυρίση ὀπίσω, ἀνάγκη εἶναι νὰ τὸ συντροφεύσετε μὲ ἓν ἄρματωμένον ἐδικόν μας, ἕως εἰς τὸ Τσηρίγον (δ), μὲ τὴν πρέπουσαν φύλαξιν καὶ προσοχὴν. Προσέτι, ἂν μὲ καλὸν καὶ εὐμορφον τρόπον ἤμπορέσετε νὰ τοῦ πάρετε ἓν γράμμα, ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Ἀνάπλιον, καὶ ἂν τὸ κάμη, νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν θαλασσιῶν νόμων· εἶναι πρᾶγμα καλὸν καὶ ἀναγκαῖον, καθὼς περὶ τούτων θέλει σᾶς ὁμιλήσῃ ἐκ στόματος καὶ ὁ βουληφόρος καὶ πατριώτης σας, κύριος Γκίκας Καρακατσάνης, μὲ τὸν ὅποιον σᾶς ἔρχεται καὶ ἡ παροῦσά μας. Ἐν τοσοῦτῳ σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τῆ δ. Ἰουνίου 1822, ἐν Ἀργεῖ.

† Ὁ Πατρῶν.— Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.—
Σωτήριος Χαραλάμπης.— Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰωάννης
Λογοθέτης.

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι καὶ Κύριοι καπεταναῖοι τῆς
γήσου Σπειςῶν.

Ἡ πληροφορία τῆς εἰσπλεύσεως τῶν πλοίων σας
εἰς τὸν λιμένα σας, ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς ἐνδυναμόνεται μὲ

(α) Τὸ Ναύπλιον. (β) ἀγγλικόν. (γ) Ἐ ἀποδημητήρια ἔγ-
γραφα. (δ) Τὰ Κύθηρα.

ὀγδοήκοντα δύο αἰγυπτιακά, μᾶς διειτάραξεν. Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὸν ζῆλόν σας καὶ τὴν προθυμίαν σας, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἠλπίζομεν εἰς τὴν παρά ποτε κρίσιμον ταύτην περίστασιν τοῦ κατὰ θάλασσαν κινδύνου, νὰ ἐτοιμάζετε καὶ περισσότερα πλοῖα ὅσον τὸ δυνατόν, ὥστε νὰ ἐνισχύσετε τὸν στόλον σας ἀρκούντως· καὶ αἴφνης ν' ἀκούσωμεν τὴν ἀναχώρησιν καὶ τῶν προτοῦ ἐτοιμῶν, ἠπορήσαμεν μεγάλως καὶ ἐλυπήθημεν. Τὴν αἰτίαν τούτου δὲν τὴν γνωρίζομεν, καὶ συμπεραίνομεν νὰ προέρχεται ἐξ αἰτίας ἐλλείψεων τινῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰς θεραπεύσετε τὸ ὀγρηγορώτερον, καὶ νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖα ἐγκαίρως. Χρήματα διωρίσαμεν τοὺς ἀρμοστὰς νὰ ἐμβάζωσι χρήματα καὶ ἐντεῦθεν καταγινόμεθα νὰ ἐτοιμάσωμεν καὶ νὰ προφθάσωμεν εἰς τὸν στόλον. Ἄλλα ὅλα αὐτὰ τί ὠφελούσιν, ὅταν ὁ ἐχθρὸς, προλαβὼν, ἀναποδογυρίσῃ τὰς νήσους καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος;

Ἀνάγκη λοιπὸν, ἀδελφοί, νὰ προσπαθήσετε ἄνευ ἀναβολῆς πλοῖα νὰ ἐξέλθωσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα. Καιρὸς εἶναι τᾶρα μικροί τε καὶ μεγάλοι τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ κάμωμεν, γνωρίζοντες ὅτι εἶναι αὐτὰ τὰ τελευταῖα κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ ματαιώσωμεν, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν καὶ τοὺς ἄχρητοῦδε κόπους μας, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν ἀγῶνων μας, διὰ νὰ εὐτυχίσωμεν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 4 Ἰουνίου 1822.

Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀρτιπρόεδρος.— Ἰωάννης Ὀρφλάνδος.— Ἰωάννης Λογοθέτης.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῆς Ὀρησκείας.

*Πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐλογημένους χριστιανοὺς τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Πελοποννήσῳ.*

Πελοποννήσιοι ἀδελφοί!

Εἰς τὴν παροῦσαν στιγμήν καθένας ἐμποροῦσε νὰ ἐπαινέσῃ τὴν ἀνδρίαν σας, καὶ νὰ σᾶς ὀνομάσῃ ἀπογόνους ἢ Σπαρτιατῶν, ἢ Ἀρκάδων ἢ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τῶρα ὅμως καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κάθε εὐαίσθητος ἄνθρωπος θέλει μοιρολογεῖ καὶ θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα διὰ τὴν δυστυχίαν, ὅπου σᾶς προσμένει. Πελοποννήσιοι! ἐστάθητε ἀμελεῖς καὶ νωθροί. Πελοποννήσιοι! ἐπροδόσατε τὰς στιγμὰς τῆς ἐλευθερίας σας· ἐχάσατε ἐκεῖνον τὸν χρυσοῦν καιρὸν, τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς εἶχε προωρισμένον διὰ τὴν δόξαν σας. Κάνεις εἰς τὸ ἐξῆς, μήτε σᾶς, μήτε τοὺς ἀπογόνους σας θέλει ὀνομάσει Ἑλληνας, ἀλλὰ ἀσύμφωνα, παρήκοα καὶ πονηρὰ ἀνδράποδα, ἐχθιστα εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μισητὰ καὶ ἀποτρόπαια καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Τοιαῦτα ὀνόματα, τοιαῦτα ἐπίθετα, τοιαῦτα ἐπίχειρα θέλετε ἀπολαύσει ὅσοι ζήσετε εἰς τὸ ἐξῆς διὰ νὰ γεννήσετε τέκνα δυστυχίας καὶ ἀπωλείας. Τί προσμένετε, ἄνθρωποι δυσυχεῖς; τί ἐλπίζετε, ἄθλιοι; ποῖος πονηρὸς δαίμων ἐνεφώλευσεν εἰς τὴν ψυχὴν σας; Ἐλπίζεις νὰ χαρῆς, μὲ τοιοῦτον νοῦν, μὲ τοιαύτην παρακοήν, μὲ τόσῃν ἀσυμφωνίαν, μὲ τόσα πάθη, ἐλπίζεις νὰ χαρῆς ἐλευθερίαν καὶ νὰ κερδήσῃς τὸ πρᾶγμα ὅπου φαντάζεσαι ν' ἀποκτήσῃς; Πελοποννήσιοι! Σᾶς λέγω ὅλην τὴν ἀλήθειαν ὡς ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἄνθρωπος ὁστις διψῶ τὴν σωτηρίαν σας καὶ θρηνῶ διὰ τὰ ἐλαττώματά σας. Ἄν δὲν σωφρονισθῆτε κἂν τῶρα, καὶ ὅλοι ὡς λέοντες ὀρμήσετε σύμφωνα, ἀγαπημένοι

καὶ μὲ ἀπόφασιν σταθερὰν, ἠξέυρετε ὅτι δὲν ἔχετε ζωὴν, καὶ τὸ κρῖμα ἔστω εἰς τὸν λαιμὸν σας, ἐπειδὴ τὰ μέλη τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, τὰ μέλη τῶν Γερουσιαστῶν πολλάκις σᾶς ἐσυμβούλευσαν τὰ συμφέροντά σας, καὶ σεῖς ἀκολουθήσατε ὀπίσω τῆς φαντασίας σας. Οἱ Καπητάνιοι σας πολλάκις σᾶς ἐσυνάθροισαν εἰς πόλεμον, καὶ σεῖς ἐλειποτακτήσατε, δὲν ἠθελήσατε ν' ἀπαντήσετε τὸν ἐχθρὸν, ὅπου βέβαια ἠθέλατε κάμει κέρδη ἀνάλογα τῆς προθυμίας σας. Οἱ ἄρχοντές σας Πελοποννήσιοι ἐγνώρισαν καὶ σᾶς ἐσυμβούλευσαν, ὅτι χωρὶς τὸ χρηματικὸν ἢ Ἑλλάς κινδυνεύει· ἐσεῖς ὅμως δὲν ἐξέρχασθε χωρὶς μισθόν. Λοιπὸν ἂν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν συμβουλήν, ὅπου ἡ Πατρίς διακηρύττει σήμερον εἰς ὅλους διὰ τοῦ Μινιστερίου τῆς Θρησκείας, παρακούσετε, σεῖς ὄψεσθε! Μὴν ἀπελπίζεσθε, ὄχι, μὴν ἀπελπίζεσθε! ἔχετε ἀκόμη ὀλίγας στιγμὰς διὰ νὰ κερδησέτε. "Ὅλοι οἱ πρόκριτοι τῆς Πατρίδος, τόσον ἀρχιερεῖς, ὅσον καὶ λαϊκοί, Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, ὡς ἄλλοι Λεωνίδαὶ ἀπεφάσισαν νὰ τρέξωσιν εἰς τὰς Θερμοπύλας, ὅλοι εἶναι ἔς τὸ ποδᾶρι πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ· σᾶς προσμένουσι γενναῖοι Πελοποννήσιοι. Διατί δὲν προφθάνετε; Τρέξετε, ἔλατε τούτην τὴν στιγμὴν ὅλοι ἐνοπλοι. "Ὅσοι ἔχετε διπλᾶ δόσετε καὶ εἰς τὸν ἄλλον· ἐνθουσιασθῆτε, ἀδελφοί, συμφωνήσατε, ἀποφασίσατε νὰ συναποθάνετε μαζῇ μὲ τὴν Διοίκησιν, τῆς ὁποίας τὰς συμβουλὰς ἕως τώρα δὲν ἠκούσατε. Σπαρτιᾶται, ἀδελφοί! ἂν ἦσθε ὄνομα καὶ πρᾶγμα Σπαρτιᾶται· ἂν ἦσθε Χριστιανοὶ καὶ ἀγαπάτε τὸν Θεὸν ἂν θέλετε ν' ἀπολαύσετε τὴν δόξαν ὅπου εἶχον καὶ οἱ πρόγονοί σας Σπαρτιᾶται· ἂν τέλος πάντων αἰσθάνεσθε τὸν κίνδυνον, ὅπου κρέμαται εἰς ὅλους ἡμᾶς, μὴ χάνετε καιρὸν. Ἀφήσατε τὰ μετάξια καὶ σκουλήκια, πάρετε, καθὼ ἀνδρες, τὰ ὄπλα, δράμετε ταχέως καὶ ἀ-

δελφικῶς. Μάρτυς ὁ Θεὸς, ἀδιαφόρως σᾶς ὀμιλῶ κι-
 νοῦμαι ἀπὸ ζέσιν ψυχῆς, καὶ τὸ χρέος μου ἐκπληρῶ.
 Μὴ ἀποβλέπετε εἰς ὅσα κατὰ παραχώρησιν θεϊαν καὶ
 συνέργειαν διαβόλου δύνανται νὰ σβύσουν τὸ ὄνομα
 καὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Σπάρτης· ἀλλὰ
 καθὼς ἄφησε τὰ ἴδια πάθη ὁ Θεμιστοκλῆς, οὕτω καὶ σεῖς,
 Πελοποννήσιοι καὶ Σπαρτιᾶται, ἐνωθῆτε κἂν σφικτὰ εἰς
 μίαν στιγμὴν, ὅπου ἂν περάσῃ ματαίως, βέβαια ἀ-
 περνᾷ μ' ὄλαις ταῖς ἄλλαις διὰ πάντα. Ὅλοι, ὡς εἴ-
 πον, τρέξατε. Οἱ ἄρχοντες ὄλοι, τὸ ἱερατεῖον σᾶς προσ-
 μένει ἐπὶ ποδός. Λυπηθῆτε τὸν ἑαυτὸν σας, λυπηθῆτε
 τὰ τέκνα σας, τὰς γυναῖκάς σας, αἱ ὅποιοι, μὴ γέ-
 νοιτο Θεὸς Βασιλεῦ! ἂν δὲν ἀκούσετε καὶ τώρα, μέλλουν
 νὰ γίνουιν μετ' ὀλίγον θύματα ἐλεεινὰ μαζῆ μ' ὄλους ἡ-
 μᾶς. Τέλος ἐνθυμηθῆτε τὴν αἰώνιον κόλασιν, ὅπου σᾶς
 προσμένει, ἐπειδὴ γίνεσθε αἰτία ν' ἀπολεσθῆ ἓνα ἔθνος
 διὰ πάντα, τὸ πλέον περίφημον καὶ ὀνομαστόν τῆς γῆς.
 Ὅθεν, ἂν ἦσθε ξύλα, πέτραις, μὴν καταπεισθῆτε εἰς τοὺς
 λόγους μου. Ἄν δ' ἔχετε ὅμως αἶμα τολμηρὸν, ὅπου
 βράζει μέσα εἰς τὰς φλέβας σας, τρέξατε, ἀνδρεῖοι, τρέ-
 ξατε· μετὰ τρεῖς ἡμέρας σᾶς προσμένει ἡ Βουλὴ καὶ ὁ
 κάμπος τοῦ πολέμου, διὰ νὰ σᾶς δοξάσῃ. Ὅσοι καταγί-
 νεσθε εἰς ἐμπόριον, διατί δὲν πραγματεύεσθε τὴν σωτη-
 ρίαν σας; Ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἂν θέλετε νὰ τὰ ἔχετε
 διὰ πάντα, κλείσετέ τα κατὰ τὸ παρὸν. Μόνον τὰ ψωμο-
 πωλεῖα καὶ ὀλίγα μπακάλικα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὰς
 πόλεις, τὰ λοιπὰ δὲ εἶναι ἀσύμφορα, ἐπειδὴ μὲ τὸ ὀλί-
 γον κέρδος, ὅπου σᾶς οἶδουν, σᾶς ἀπατοῦν διὰ νὰ σᾶς
 ρίψουιν εἰς τὴν ἀπώλειαν. Ὅθεν, ὅποιος παρακούσῃ καὶ
 δὲν κλείσῃ τὸ ἐργαστήριόν του, μήτε λάβῃ τὰ ὄπλα, ὁ
 τοιοῦτος εἶναι ἐπικατάρατος ἐν ὀνόματι Κυρίου Σαβαώθ,
 καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἔστω εἰς διαρπαγὴν. Λοιπὸν, ἀδελ-

φοί, ποιήσατε ὡς γράφω καὶ συμβουλεύω πατρικῶς ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ἀγάπης πρὸς ὑμᾶς. Λάβετε τὰ ὄπλα, αὐτὰ μέλλουν νὰ σᾶς εὐτυχίσουν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Μινιστρος τῆς Θρησκείας, ἈΝΔΡΟΥΣΣΗΣ ἸΩΑΝΝ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἄριθ. 208.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προὔχοντας νήσου
Σπετσῶν.

Δι' ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως, σᾶς περικλείεται ἴσον γράμματος τῶν Κυρίων ἀρμοστῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Εἰς αὐτὸ θεωρεῖτε πόσον ἀναγκαιοῦσι περισσότερα πλοῖα, ἂν ἦναι δυνατόν· ἐν μὲν διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸ νὰ μὴ βλάβῃ τὰς νήσους, ἄλλο δὲ, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ συναθροίσουν χρήματα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ὡς αὐτοὶ γράφουσιν. Ἡ φιλογένειά σας νὰ σκεφθῇ τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ συμφερότερον. Ἐρῆρωσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 7 Ἰουνίου 1822.

Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.
— Χ. Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. ΚΩΠΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέσπισμα τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Χέρσου Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν· ἐπειδὴ, διὰ νὰ

γίνη ἢ ἐκστρατεία ἀνάλογος μὲ τὸ κατεπεῖγον τῆς
χρείας αὐτῆς τῆς Διοικήσεως, ἐκρίθη εὐλογον μέλη τινα
νὰ ἐξέλθωσιν·

Α'. Οἱ κύριοι Σωτήριος Χαραλάμπης, Ἄναγ. Παπα-
γιαννόπουλος, Παναγιώτης Κρεββατᾶς, Γιάννης Καρα-
μάνος, Σωτήρος Δοῦρος, Ἄνάργυρος Πετράκης, Γεώρ-
γιος Ἀποστολίδης, Χαραλάμπης Παπαῖ Γεωργίου Πο-
λίτη, καὶ Γεώργιος Παπαῖ Ἡλιόπουλος, ἐκστρατεύουσιν
οἱ ἄνωθεν,

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν χέρσον Ἑλλάδα.

Β'. Οἱ κύριοι ἅγιος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, Πε-
τρόμπεης Μαυρομιχάλης, Ἀνδρέας Ζαίμης, Γεώργιος
Σισίνης καὶ Νικόλαος Πονηρόπουλος, ἐκστρατεύουσιν
ὁμοίως οἱ ἄνωθεν,

Εἰς τὴν Δυτικὴν χέρσον Ἑλλάδα.

Γ'. Ἐκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἐκστρατεύσῃ τοῦλά-
χιστον μὲ τὸν προσδιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν στρατευ-
μάτων, κατὰ τὸν περὶ τούτου ἰδιαιτέρον κατάλογον.

Δ'. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκστρατείας μετράται, ἀφ' ἧς
ῥας ἐκστρατεύουσιν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, εἰς προ-
θεσμίαν τριῶν μηνῶν.

Ε'. Ἐχουσι πληρεξουσιότητα οἱ εἰρημένοι νὰ προσ-
καλέσωσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκστρα-
τείαν, οὓς ἂν ἐγκρίνωσιν ἱκανοὺς καὶ ὠφελίμους ἐκ τῶν
ἐφόρων, ὑποεφόρων καὶ λοιπῶν ἐπαρχιωτῶν.

ς'. Ὅστις ἐκ τῶν ῥητῶς διωρισμένων εἰς τὴν ἐκ-
στρατείαν, ἢ τῶν ὄσων προσκληθῶσιν ἀφ' ἐκάστης
ἐπαρχίας, ἀντιτείνῃ καὶ δὲν ἐξακολουθήσῃ εἰς τὴν ἐκ-
στρατείαν, διὰ ποινὴν πληρόνει εἰς μετρητὰ τὸ ἐν τρίτον
τῆς περιουσίας του, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων· γίνεταί
ἐκπτωτος, ἐφ' ὅρου ζωῆς του, τοῦ παντός δημοσίου ὑ-
πουργήματος, ὡς μέλος σεσηπός.

Ζ'. Ὅστις τῶν στρατιωτῶν λειποτακτήση, κατακαιόμενου τοῦ ὀσπιτίου του, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ στρατόπεδον.

Η'. Τὸ παρὸν θέσπισμα θέλει τυπωθῆ καὶ δημοσιευθῆ.
Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὙΨΗΛΑΝΤΗΣ.
Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Κατάλογος τῶν ὀνομάτων ἅτινα μέλλει νὰ ἐκστρατευθῶσι
διὰ τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Χέρσον Ἑλλάδα.

1. Ἐκ τῆς Κορίνθου, ὁ Κ. Σωτήρος Νοταρᾶς
μετὰ στρατιωτῶν, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ
ὄσους ἐγκριτοτέρους τῆς ἐπαρχίας καὶ χωρίων
στοχασθῆ ἀναγκαίους· προσυποχρεοῦται δὲ ἡ Κο-
ρίνθος νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκουσαν φρουρὰν διὰ τὰ
παράλιά της καὶ φρούριον, κατὰ τὰς διαταγὰς
ὀποῦ ἐκδώσῃ ὁ Μινίστρος τοῦ πολέμου.
2. Ἐξ Ἀργους, ὁ Κ. Χαραλάμπης Μπερού-
κας, μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκριτοτέρων τῆς ἐπαρ-
χίας του καὶ μετὰ στρατιωτῶν 500
3. Ἐξ Ἀγίου Πέτρου, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ζα-
φειρόπουλος, μεθ' ὧν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας
ἐγκρίνη καὶ μετὰ στρατιωτῶν 600
4. Ἐκ Πραστοῦ, οἱ Κύριοι Γιαννούλης Κα-
ραμάνος καὶ Γεώργιος Μιχαλάκης, μεθ' ὧν
ἐγκρίνουσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν 200
5. Ἐκ Τριπολιτσᾶς, ὁ Κύριος Ῥήγας Παλα-
μῆδης, μεθ' ὧν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγ-
κριθῶσιν ἀναγκαῖοι, καὶ μετὰ στρατιωτῶν . . . 1000
6. Ἐκ Μισθρᾶ, ὁ Κύριος Παναγιώτης Κρεβ-
βατᾶς, μεθ' ὧν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνη
ἀναγκαῖους καὶ μετὰ στρατιωτῶν 1500

7. Ἐκ Λεονταρίου, ὁ ἅγιος Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος, μεθ' ὧν συμπατριωτῶν τοῦ ἐγκρίνη καὶ μετὰ στρατιωτῶν 500
8. Ἐξ Ἴμπλακίων, ὁ Κύριος Δημήτριος Παπατσώνη, μεθ' ὧν ἐγκρίνη ἐπαρχιωτῶν τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων, καὶ μετὰ στρατιωτῶν, ἐκτὸς τῶν ἐν πολιορκίᾳ 250
9. Ἐκ τῆς Καλαμάτας, οἱ Κύριοι Θανασοῦλης Κυριακὸς, Παναγιώτης Τσάννος, Πανάγος Ζάρκος, καὶ εἰς ἔφορος ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ. . 350
10. Ἐκ τοῦ Νησίου, οἱ Κύριοι Γεώργιος Δαρειώτης καὶ Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, μεθ' ὧν ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν . . . 250
11. Ἐκ Κουτσούκ Μάνης, οἱ Κ. Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος καὶ Καλογερόπουλος, μεθ' ὧν ἐγκρίνωσι προκρίτων 250
12. Ἐξ Ἀνδρούσσης, οἱ Κύριοι Σπύρος Φραντσικόπουλος καὶ Πετρόβας, μεθ' ὧν ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν 400
13. Ἐξ Ἀρκαδίας, ὁ ἅγιος Μοθώνης, ὁ ἅγιος Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος, Νικόλαος Πονηρόπουλος καὶ Ἀντώνιος Καραμπατᾶς, μεθ' ὧν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνωσιν 1000
14. Ἐκ Φαναρίου καὶ Βερβίτσας, οἱ Κ. Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος καὶ Τσαννέτος Χριστόπουλος, μεθ' ὧν προκρίτων ἐπαρχιωτῶν ἐγκρίνωσι καὶ μετὰ στρατιωτῶν 400
15. Ἐκ Καρυταίνης, ὁ Κ. Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος, μ' ὁποῖον θέλει τῶν ἀδελφῶν τοῦ, καὶ μεθ' ὧν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας τοῦ θέλει καὶ ἐγκρίνει 150
16. Ἐκ Πύργου, οἱ Κύριοι Ἀλέξιος Μοσχού-

λας καὶ Ἀναγ. Δημητρακόπουλος ἀπὸ Ἀγουλι-
τσας, μεθ' ὧν ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν. 250

17. Ἐκ Γαστούνης, ὁ Κύριος Γεώργιος Σι-
σίνης, μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκρίτων ἐπαρχιωτῶν
του, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ 750

18. Ἐκ Καλαβρύτων, οἱ Κ. Σωτήρης Χαρα-
λάμπης, Ἀνδρέας Ζαίμης, Σωτήριος Θεοχαρό-
πουλος καὶ Παναγιώτης Φωτήλας, μεθ' ὧν
ἐγκρίνωσι προκρίτων ἐπαρχιωτῶν, ἐκτὸς τῶν
ἐν τῇ πολιορκίᾳ στρατιωτῶν 1000

19. Ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ ἅγιος Παλαιῶν
Πατρῶν, Κ. Γερμανός, μεθ' ὧν ἐγκρίνη τῶν
προκριτοτέρων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ . . . 100

20. Ἐκ Βοστίτσης, ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λόντος,
μεθ' ὧν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας του ἐγκρίνη,
ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιορκίᾳ 100

21. Ἐκ Δημητσάνης, ὁ Κύριος Νικόλαος Σπη-
λιοτόπουλος, μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκρίτων ἐπαρ-
χιωτῶν του 50

22. Ἐκ Ναυπλίου, ὁ Κ. Ἀ. Ἀναστασόπουλος,
μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκρίτων ἐπαρχιωτῶν του . . 200

23. Ἐκ Δερβενοχωρίων, ὁ Κ. Χ. Μελέτης,
μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκρίτων ἐπαρχιωτῶν . . . 500

24. Ἐκ τοῦ Κάτω Ναχαγέ, ὁ Κύριος Ἀνα-
γνώστης Ζέρβας, μεθ' ὧν ἐγκρίνη προκρίτων
τῆς ἐπαρχίας του 100

25. Ἐκ τοῦ Καστρίου καὶ Κρανιδίου, τῶν
ὑποκειμένων οἱ κάτοικοι, ὡς ναῦται, προσδιορίζονται
εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐν Ἀργεῖ, 7 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΗΛΑΝΤΗΣ.
(Τ. Σ.) Ὁ Πρῶτος γραμματεὺς ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

*Ελεγχος τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, ἅτινα μέλλουσι μέρος μὲν νὰ ἐκστρατεύωσιν εἰς τὴν Ἀνατολικοδυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ μέρος νὰ πολιορκήσωσι τὰ ἐν Πελοποννήσῳ εἰσέτι ἀνάλωτα φρούρια.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα		Εἰς τὴν Ἀνατολ. Ἑλλάδα.	
Ἐκ τῆς Σπάρτης			
Ὁ Πετρόμπεης μετὰ στρατιωτῶν	300	Ἐκ Καρυταίνης.	750
Κ. Διονύσιος Μούρτσιος.	200	Κορίνθου	1,000
Κ. Δ. Τσιγκουράκης.	150	Δερβενοχωριῶν.	600
Κ. Τσανετᾶκης Γρηγοράκης.	450	Ἄργους.	500
Κ. Νικολάκης Χρησταίας.	200	4,400. Καλαβρυτῶν.	500
Κ. Θανασοῦλης Κομπτουράκης.	100	Ἁγίου Πέτρου.	600
Κ. Χριστόδουλος Χριστοδουλάκης.	100	Πραστοῦ.	200
Κ. Γεώργιος Δουράκης.	100	Ναυπλίου	200
Κ. Πανάγος Κυβέλος.	400	Μιστρός.	1,500
Ἐκ Τριπολιτσᾶς.	1,000	Λεονταρίου.	500
Ἀνδρούσσης.	400	Κάτω Ναχαγέ.	100
Ἀρκαδίας.	1,000		<hr/>
Φαναρίου καὶ Βερβίτισης	400		6,350.
Ἰμπλακίων.	400	4,700	
Γαστούνης	700	Ἐκτὸς Καστρίου καὶ Κρανιδίου, τῶν ὀπῶν οἱ κἀτακοί, ὡς ναῦται, διορίζονται εἰς τὴν θάλασσαν.	
Καλαβρυτῶν.	550		
Βοστίτισης.	100		
Δημητσάνης.	50		
Π. Πατρῶν.	100	6,400.	

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ.

ΠΑΛΛΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ.		ΜΟΘΩΝΗΣ.	
Ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν.	500	Μοθῶνης.	300
Καρυταίνης.	700	Λεονταρίου.	400
Γαστούνης.	750	Νησίου.	250
Καλαβρυτῶν.	750	Κουτσουκ-Μανιάται.	250
Βοστίτισας.	200	Ἰμπλακίωται.	100
Πύργου καὶ Ἀγουλινίτισης.	400	Ἀνδρούσσης.	400
	<hr/>	Διὰ τὴν τοῦ Νεοκάστρου φρουρὰν, Νεοκαστρίται.	150
	3,300.		<hr/>
			5,150
ΚΟΡΩΝΗΣ			
Κορώνης.	250	600	Οἱ τῆς Δυτικῆς
Καλαμάτας.	350		Οἱ τῆς Ἀνατολικῆς
			{ Ἑλλάδος
			6,100
			<hr/>
			6,350

Ἐν Ἄργει, τῇ 7 Ἰουνίου 1822. Τὸ ὅλον, Στρατιώται. 17,600.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Δ. ΨΗΛΛΑΝΤΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Α'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ
 ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ευγενέστατοι Πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος παραπλέει τὴν Μῆλον, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέξῃ ὁ ἐθνικὸς στόλος εἰς βοήθειαν τῶν νησιῶν ἐκείνων, ἅμα δὲ καὶ διὰ νὰ καταστραφῇ ὁ ἐχθρικός, διὰ νὰ μὴν ἐνωθῇ μετὸν ἄλλον, καὶ τότε ὑπεραυξάνει τῶν ἐχθρῶν ἡ δύναμις κατὰ θάλασσαν. Ἀξιοῦμεν λοιπὸν νὰ προλάβετε νὰ ἐξαποστείλετε τὰ πλοιά σας, προνοούμενοι τῶν ἀδελφῶν μας ἀδυνάτων νησιωτῶν, τοὺς ὁποίους ὅσον ἀδύνατος καὶ ἂν ᾖναι, δύναται νὰ κακοποιήσῃ.

Περιμένομεν μετ' ἀνυπομονησίαν μεγίστην νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων σας τὸ ὀγρηγορώτερον. Ὁ αὐτὸς στόλος φοβερίζει καὶ τὴν Σίφνον, ἣ ὅποια εἶναι πάντῃ ἀδύνατος, καὶ γράφουσα ἐξαιτεῖται βοήθειαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Πρὸς Θεοῦ λοιπὸν τρέξατε εἰς βοήθειαν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὄλων.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 8 Ἰουνίου 1822.

Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἰωάννης Ὀρφλάνδος.— Ἰωάννης Διορθέτης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἕλληες!

Σεῖς ἀπεφάσισατε τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ ὁ τύραννος ἀπεφάσισε τὸν ἀφανισμόν σας. Σεῖς, μὴν ὑποφέροντες νὰ ᾔσθε πλέον σκλάβοι τῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων Τούρκων, ἐπιάσατε τὰ ἄρματα, διὰ νὰ καθαρῖσατε τὴν γῆν τῶν πατέρων σας ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα καὶ αἱματοφάγα θηρία, διὰ νὰ ἀποφύγετε τὰ βαρύτατα δοσίματα, καὶ νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ὑβρεῖς καὶ ἀτιμίας, διὰ νὰ δοξάσατε τὴν οὐράνιον καὶ ἀμώμητον θρησκείαν σας, καὶ εἰς ἓνα λόγον διὰ νὰ ζήσετε μετ' νόμους καὶ νὰ

φανῆτε καὶ σῆς εἰς τὸν κόσμον ἔθνος ἐλεύθερον, καθὼς
 σῆς πρέπει, ἀλλ' ὄχι νὰ ἦσθε ὡσὰν τὰ ἄλογα κτήνη,
 ὑποκείμενοι εἰς ἓνα τύραννον ἄθεον, ἄνομον καὶ αἰμοβό-
 ρον. Ὁ τύραννός σας ὅμως, πλέον ἄγριος παρὰ ποτὲ, δὲν
 εὐχαριστεῖται εἰς τὸ ἐξῆς οὐδὲ ὡς ἄλογα κτήνη νὰ σῆς
 μεταχειρίζεται, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ σῆς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς. Ποτὲ δὲν εἶδεν ὁ ἥλιος πόλεμον ἀγι-
 ὄτερον καὶ δικαιοτέρον ἀπὸ τὸν πόλεμόν σας, οὐδὲ τύραν-
 νον ἀγριώτερον καὶ ἀπανθρωπότερον ἀπὸ τὸν τύραν-
 νόν σας. Εἰς τοιοῦτον πόλεμον, καὶ ἐναντίον τοιοῦτου
 τυράννου, πόσον ἐνωμένοι ἔπρεπε νὰ ἦσθε καὶ ἐνεργοί!
 Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδείξατε ἀληθινὸν ζῆλον ἐλευθερίας,
 καὶ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μάχας ἐφάνητε νικηταί.
 Ἀκολουθοῦντες τὸν ζῆλον τοῦτον, ἔπρεπεν ἕως
 τώρα νὰ ἔχετε στερεωμένην τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ
 ὅλος ὁ κόσμος τοῦτο ἐπρόσμενεν ὀργήγورا ὅμως ἐσβέ-
 σθη ὁ ζῆλος οὗτος, καὶ ἐδώκατε καιρὸν εἰς τὸν τύραν-
 νόν σας νὰ ἐτοιμάσῃ μεγαλειτέρας δυνάμεις ἐναντίον
 σας, ἢ, διὰ νὰ σῆς εἰπῶμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τώρα
 εὐρίσκεσθε εἰς τὸν πλέον μεγάλον κίνδυνον. Μ' ὅλα ταῦτα,
 ἂν θελήσετε, ἡ νίκη πάλιν εἶναι ἐδική σας· ἂν θελή-
 σετε, καὶ τὸν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον ἀποφεύγετε, καὶ
 τὴν ἐλευθερίαν σας διὰ πάντα στερεώνετε. Τώρα θὰ φα-
 νῆτε ἂν ἐγεννήθητε διὰ νὰ ἦσθε ἐλεύθεροι, ἢ διὰ νὰ ζῆτε
 σκλάβοι καὶ νὰ ἀποθάνετε σκλάβοι τῶν βαρβάρων Τούρ-
 κων. Ἑλληνες! ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος εἶναι κοινὰ καὶ
 εἰς τὰ πλέον ταπεινὰ καὶ ἀκάθαρτα ζῶα· ἡ ἐντιμος ὅμως
 ζωὴ καὶ ὁ ἐνδοξος θάνατος εἶναι προτέρημα ἀνδρῶν φι-
 λελευθέρων. Τώρα θὰ φανῆτε καὶ θὰ δείξετε ἂν ἦσθε
 τοιοῦτοι ἄνδρες· τώρα θὰ φανῆτε ἂν κατάγεσθε ἀπὸ
 ἐκείνους τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνώ-
 ριζαν ἄλλο μεγαλιότερον ἀγαθὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν

ἐλευθερίαν, καὶ οἱ ὅποιοι πολεμοῦντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, ἐνίκησαν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔχετε καὶ ζωντανὰ παραδείγματα διὰ νὰ μιμηθῆτε. Ἴδου, οἱ προὔχοντες τῆς Πελοποννήσου, καὶ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, βλέποντες τὸν μέγαν κίνδυνον τῆς κοινῆς Πατρίδος, ἐσύναξαν τοὺς ἀνδρείους πατριώτας των καὶ συνεκστρατεύουν προσωπικῶς. Ἀκολουθήσατε ὅλοι τὸ παράδειγμα τῶν γενναίων τούτων καὶ φιλελευθέρων ὁμογενῶν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην· κάνεις ἄς μὴ μείνῃ ἀργὸς οὔτε εἰς τὴν γῆν, οὔτε εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν πολεμοῦμεν διὰ κἀνὲν ξένον ἔθνος, ἀλλὰ πολεμοῦμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας, διὰ τὴν τιμὴν μας, διὰ τὴν ζωὴν μας καὶ διὰ τὴν πίστιν μας. Ὅλοι λοιπὸν ἄς τρέξωμεν καὶ ἄς ὑποφέρωμεν δι' ὀλίγους μῆνας κάθε ταλαιπωρίαν καὶ στενοχωρίαν, διὰ νὰ κερδήσωμεν καὶ νὰ στερεώσωμεν παντοτεινὰ τὴν ἐλευθερίαν μας. Ἄς ἀδειάσουν αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία, καὶ ἄς γένουν ἑλληνικὰ στρατόπεδα οἱ κάμποι καὶ τὰ βουνά. Πελοποννήσιοι! σεῖς πρῶτοι ὑψώσατε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας· σεῖς πρῶτοι ἐχίσατε αἷμα τυραννικόν· ἐσεῖς λοιπὸν καὶ τώρα φανήτε ἐνθερμοὶ πρόμαχοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄς μὴν ἀναπαυθοῦν οἱ ἑλληνικοὶ μας βραχίονες, ἕως οὗ τὸ λυσσασμένον θηρίον νὰ ξεράσῃ τὴν βρωμερὰν του ψυχὴν ὑποκάτω εἰς τὰ ἥρωικά σας κτυπήματα. Σπαρτιάται! μὴ περιορίζετε τὴν ἐλευθερίαν σας εἰς τὰ σκληρότατα βουνά σας καὶ εἰς τὰς ταπεινάς καλύβας σας· σταθῆτε ἐλεύθεροι εἰς τὰς ὠραίας πεδιάδας καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνδρειότατοι Σουλιῶται, σεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἐνεπιστεύθη πρὸ αἰώνων τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς ἐλευθερίας της, μὴν ἀποκάμετε πολεμοῦντες· ἴδου, ἔρχονται εἰς βοήθειάν σας οἱ γενναῖοι Πελο-

ποννήσιοι, και λοιποὶ ὁμογενεῖς καὶ φιλέλληνες Εὐρω-
παῖοι. Θαρσεῖτε καὶ σεις, κάτοικοι τῶν ἀνατολικῶν μερῶν
τῆς Ἑλλάδος· ἔρχονται νὰ ἐνωθῶσι καὶ με̄ σας τὰ Πε-
λοποννησιακὰ ὄπλα. Ἕλληνες! γενήτε ὅλοι μία φυχή·
ἐμπρὸς εἰς τὸν ἐχθρὸν ἄς σῦσωμεν κάθε ἄλλο πάθος,
ἄς μὴ κυττάξωμεν κανὲν ἰδιαίτερον συμφέρον· τὸ μόνον
ἀληθινὸν συμφέρον μας εἶναι νὰ νικήσωμεν τὸν ἐχθρὸν,
τὸ μόνον δίκαιον καὶ σωτήριον πάθος μας εἶναι νὰ μισῶ-
μεν τὸν τύραννον. Ὑδραῖοι! Σπετσιῶται! καὶ Ψαριανοί!
ποῦ εἶναι ἐκείνη ἡ προθυμία καὶ ἀνδρία, τὴν ὁποίαν ἐδεί-
ξατε κατ' ἀρχάς; Ἐσθέσθη τάχα καὶ ὁ ἐδικὸς σας ἐκει-
νος ἐνθουσιασμός; προσμένετε τάχα πότε ν' ἀφανισθοῦν
ὅλα τὰ νησιά, καὶ τότε νὰ δείξετε τὴν ἀνδρίαν σας; Χά-
νεσθε τότε καὶ σεῖς, καὶ χάνεσθε ἀτιμοὶ καὶ ἄδοξοι. Τώρα,
τώρα πρέπει νὰ φανῆτε, ἂν γνωρίζετε ἔθνος, ἂν ἦσθε
φίλοι πιστοὶ τῆς ἐλευθερίας, ἂν ἦσθε χριστιανοὶ, ἂν προ-
νοῆτε καὶ τὴν ἰδίαν σας σωτηρίαν, τώρα πρέπει νὰ φανῆτε.
Τί φοβεῖσθε τὰ τούρκικα καράβια, ὡσὰν νὰ ἦσαν μέσα
εἰς αὐτὰ Ὑδραῖοι, ἢ Σπετσιῶται ἢ Ψαριανοί; Δὲν εἶναι
ἄλλοι μέσα παρὰ Ἑβραῖοι, Ἀρμένιοι καὶ Ἀνατολίται.
Τί κακὸν ἐπάθετε ὅταν ἐκαύσατε τὸ πρῶτον δελῖνι; τὰ
σημερινὰ εἶναι τάχα ἀπὸ πέτραν ἢ σίδηρον; Δείξατε
λοιπὸν ὅτι δὲν νικοῦν τὰ καράβια, ἀλλ' οἱ Ὑδραῖοι, οἱ
Σπετσιῶται καὶ οἱ Ψαριανοί. Ἕλληνες! κάτοικοι τῶν
νῆσων καὶ τῆς ξηρᾶς· ὁ καιρὸς βιάζει, τὸ πᾶν κινδυνεύει,
ἂν ἀμελήσετε. Ἀρματωθῆτε ὅλοι διὰ θαλάσσης καὶ ξη-
ρᾶς, φιληθῆτε, κάμετε τὸν ἱερὸν ὄρκον τῆς πίστεως καὶ
τῆς ἐλευθερίας, καὶ τρέξατε νὰ σώσετε καὶ νὰ σωθῆτε
νικῶντες τὸν ἐχθρὸν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 8 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μιρίστρος τῶν
(Τ. Σ.) ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πελοποννήσιοι καὶ Σπαρτιᾶται, ἀπὸ σᾶς πρώτους ἤρ-
 χισεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὶν τοῦ ἱεροῦ
 τούτου πολέμου ποτὲ δὲν εἰλειψαν ἀπὸ τὴν θεοπροϊκι-
 στον πατρίδα σας τὰ ἑλληνικὰ φρονήματα. Ὑποκάτω εἰς
 τὸν πολυχρόνιον ζυγὸν τῆς τουρκικῆς τυραννίας, ὁποῖαι
 καὶ ἂν ἐστάθησαν τοῦ τυράννου αἱ καταδρομαὶ, ποτὲ οἱ
 ἄρχοντές σας δὲν ἔπαυσαν νὰ τὸν πολεμοῦν μετὰ τὴν πο-
 λιτικὴν των φρόνησιν καὶ μετὰ τὸν πατριωτικὸν ζήλόν
 των· καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη καὶ δάση ἀκόμη τῆς πατρί-
 δος σας ἐσώζοντο λείψανα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐλευ-
 θερίας, καὶ σπέρματα τῆς μελλούσης ἀπολυτρώσεως.
 Εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν ὁμως φαίνεται κατ' ἐξαι-
 ρετον καὶ ἡ φιλογένεια εἰς τὸ φιλελεύθερον τῶν Πελο-
 ποννησίων. Ἄμα ὅτε οἱ Βουλευταὶ, οἱ Γερουσιασταὶ καὶ
 λοιποὶ πρόκριτοί σας εἶδον ὅτι οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄπιστοὶ
 τύραννοὶ ἐβάλλθησαν μ' ὅλα των τὰ δυνατὰ νὰ ἐξαλει-
 ψουν τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν, ἀπεφάσισαν ὁμογνωμό-
 ως νὰ ἐκστρατεύσωσι καὶ οἱ ἴδιοι, οἱ μὲν εἰς τὴν Ἄνα-
 τολικὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ εἰς τὴν Δυτικὴν, διὰ νὰ κατα-
 στρέψουν τὴν δύναμιν τῶν τυράννων καὶ νὰ στερεώσουν
 τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους. Τοῦτο βέβαια ἀνακαλεῖ
 τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων ἐκείνων αἰώνων τῆς παλαιᾶς
 Ῥώμης καὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· μετὰ τοιαύτην ἀπό-
 φασιν ἐνωθέντες ἐκεῖνοι οἱ περίφημοι λαοὶ μετὰ τοὺς ἄρ-
 χοντας καὶ στρατηγούς των, ἔσωσαν ἀπὸ τοὺς πλέον
 μεγάλους κινδύνους τὰς πατρίδας καὶ τὸ ἔθνος των.
 Ἄνδρες οἱ καὶ φιλελεύθεροὶ Πελοποννήσιοι! εἰς ἐσᾶς
 ἀποβλέπει τὴν σήμερον ὅλη ἡ Ἑλλάς, καὶ εἰς τὴν σωτη-
 ρίαν τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνεται ἡ ἐδική σας. Ἡ δόξα

καὶ τὸ συμφέρον σας ἐνόνεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὡς οὐδέποτε· σώσατε, διὰ νὰ σωθῆτε αἰωνίως. Οἱ τύρανοί σας βλέπουν μακρόθεν τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὴν ξηρὰν, μὲ τρόμον ἐν ταυτῷ καὶ λύσσαν ἐκδικήσεως. Μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ ξεφοθηθοῦν, μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ ὑποτάξουν τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ὁμοπίστους ἀδελφούς σας, καὶ νὰ ὀρμήσουν ὅλοι ἐναντίον σας, μὴ ἔχοντες ὀπισθεν πλέον κἀνένα ἐχθρόν. Τοῦτο εἶναι τὸ σχέδιόν των, καὶ τοιαύτας ἐλπίδας τρέφουν. Προλάβετε λοιπόν, ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι! ματαιώσατε τοὺς σκοποὺς τῶν τυράννων σας, καταστρέψατε τὰς ὀλεθρίους δυνάμεις των, ἀκολουθήσατε μὲ πατριωτικὴν προθυμίαν καὶ εὐπέθειαν τοὺς Προκρίτους πατριώτας σας· δείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι δὲν ὑψώσατε τὴν ἱεράν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ ἄλογον ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ μὲ σταθεράν ἀπόφασιν νὰ πολεμήσετε τὸν τύραννον, νὰ τὸν νικήσετε καὶ νὰ στερεώσετε τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν. Πηγαίνετε εἰς τὰς Θερμοπύλας νὰ στήσετε νέα τρόπαια νίκης· πηγαίνετε εἰς τὴν Ἥπειρον νὰ κάμετε νέους θριάμβους. Σὰς προσμένουν πολεμοῦντες οἱ γενναῖοι σας ἀδελφοί. Δὲν ἔχετε νὰ πολεμήσετε ἐκεῖ διαφορετικούς ἐχθροὺς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐπολεμήσατε εἰς τὰ Δολιανά, εἰς τὸ Βαλτέτσι, εἰς τὸ Λεβίδι καὶ εἰς τὴν Τριπολιτσάν· αὐτοὶ μάλιστα εἶναι καὶ πλέον δειλοὶ, συλλογιζόμενοι τὰς νίκας ὅπου ἐκάματε· σεῖς δὲ ἐξ ἐναντίας ἀνδρειότεροι καὶ θαρραλεώτεροι διὰ τὰς νίκας ταύτας, καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ὅπου ἀπεκτήσατε. Εἰς ὅλα ταῦτα ἔχετε σύμμαχον ἀκαταμάχητον καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν, ὡς μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς λατρείας καὶ ὑπὲρ τῶν θείων δικαιωμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Καταφρονήσαντες λοιπόν πᾶσαν ἐμποδιστικὴν αἰτίαν, καὶ ἀναλαβόντες τὰ τυραννοφθόρα ὄπλα,

ἀκολουθήτε ὡς γίγαντες τὸν τροπαιοφόρον σταυρᾶν. Ἡ νίκη εἶναι βεβαία, ἡ στερέωσις τῆς ἐλευθερίας ἀναμφίβολος, καὶ ἡ δόξα αἰώνιος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 8 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινιστρος τῶν
(Τ. Σ.) ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 211.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προύχοντας Σπετσῶν.

Δι' ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τοῦτο νὰ μείνη εἰς τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου ὁ καπετὰν Δ. Νικολάου Λάμπρου, διότι εἶναι μεγαλωτάτη ἡ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης πολιορκίας κατὰ τὸ παρὸν, μὲ τὸ νὰ κλονίζεται ἡ πτώσις τοῦ φρουρίου ἔνεκα τῆς στερήσεως ζωοτροφῶν, καὶ χρειάζεται ἐμπόδισις προβλέψεως ἀπὸ θαλάσσης.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβεν εἰδησιν ὅτι θὰ συγκαταριθμήσετε τὸ αὐτὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Δημητράκη Ν. Λάμπρου εἰς τὴν παροῦσαν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων σας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τοῦτο σᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι ἐὰν καὶ δὲν ἦναι τόση μεγάλη ἀνάγκη νὰ συμπλεύση μὲ τὰ λοιπὰ πλοῖα, νὰ μείνη εἰς τὴν παροῦσαν πολιορκίαν· ὅχι καὶ κριθῆ ἀπὸ τὴν φιλογενεϊάν σας ἀναγκαῖα ἢ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκπλευσίς του, νὰ ἐκλέξετε ἄλλο πλοῖον, καὶ νὰ σταλθῆ ἐδῶ εἰς τὴν πολιορκίαν, ὅπου, τάχιστα καὶ χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, φθάνοντας ἐδῶ ὁ Καπετάνιός του, θέλει ἔλθει εἰς τὸ Μινι-

στέριον τοῦτο νὰ λάβῃ τὸν συμφωνηθέντα μισθόν, ὡς ἡ τάξις. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 8 Ἰουνίου 1822.

Φραγκτάσκος Βούλγαρης. — Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.
— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πρὸς τὸ Παρελλήμιον (α).

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς τυραννίας ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ συστήσωμεν Διοικήσιν, διὰ νὰ ἐνώσωμεν τὰ διάφορα μέρη, ἔθνος νὰ συγκροτήσωμεν, καὶ οὕτως ὅλοι ὁμοῦ ἀγωνιζόμενοι, νὰ δυνηθῶμεν, Θεοῦ θέλοντος, τὴν τιμαλφεστάτην ἡμῶν νὰ κερδήσωμεν ἀνεξαρτησίαν. Τὴν Διοικήσιν ταύτην τίς ἠδύνατο νὰ συστήσῃ προσδιορίζων, εἰμὴ τῶν διαφόρων λαῶν ἢ θέλησις; Ὅστις ἐπαβρῆσιάζετο νὰ ἀρπάσῃ τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως τῶν Ἑλλήνων, φυσικῶς εἶπετο νὰ ἔχῃ ἐχθροὺς τοὺς Ἑλληνας· καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη εὐρίσκονται καὶ κακοὶ καὶ διεστραμμένοι καὶ κακόβουλοι, καταφρονηταὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ περὶ τῶν ἰδίων μόνον φροντίζοντες, ὁ τοιοῦτος ἠδύνατο νὰ συγκροτήσῃ πατρίαν καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν διχόνοιαν. Δι' αὐτὰ ταῦτα ἐπροσκήθησαν ὅλαι αἱ ἐλεύθεροι ἐπαρχίαι νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ὁποίους ἐγκρίνουσι παραστάτας αὐτῶν πληρεξουσίους, εἰς τὸ νὰ συστήσωσι τὴν ἀναγκαϊοτάτην εἰς τὸ ἔθνος Διοικήσιν· καὶ συναχθέντες ἐν Ἐπιδαύρῳ, θεωρήσαντες τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, ἀνάλογον ἐσύστησαν Διοικήσιν, καθὼς ἤξεύρετε. Ἄμα συστηθεῖσα ἡ Διοίκη-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν χαρτοφυλακίῳ Κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

σις, ἐφρόντισε τὰ ἱερά της χρέη νὰ ἐκπληρώσῃ. Καὶ πρῶτον, στρατολογίαν ἐπροσδιόρισεν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ ἀνάλογον δύναμιν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, τὰ φοβεριζόμενα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν κατὰ γῆν.

Δεύτερον· χρήματα ἐζήτησε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ ἄλλα ἔθνη, διὰ ν' ἀπαντήσῃ τὰς μεγάλας χρείας τῆς ἐπικρατείας, κυριωτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ τοῦ στόλου ἡμῶν καὶ ἕως νὰ λάβῃ ἐκείθεν τὰ περισσότερα, πολλὰ ὀλίγα ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν λαόν· ἐν γρόσι νὰ προσφέρῃ πᾶσα ψυχὴ, καὶ τὸ νόμιμον δέκατον, καθὼς καὶ τὸ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κτήματα διπλοῦν δέκατον, διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς κατεπειγούσας χρείας, μισθοὺς στρατιωτῶν, τροφάς, ἐφόδια, καὶ πρὸ πάντων, διὰ νὰ δώσῃ μικρὰν βοήθειαν εἰς τὰς τρεῖς νήσους Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, αἱ ὁποῖαι τόσα καὶ τόσα ἐξώδευσαν καὶ ἐξοδεύουσι, στόλον ἱκανὸν φυλάττουσαι, νὰ διασώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς κατὰ θάλασσαν δοκιμασίας τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς ἀνεφάνη. Ἄλλα καὶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ζητηθέντα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας χρήματα δὲν ἐσυνάχθησαν εἰμὴ ἐν μέρει, καθὼς ἐκάστη τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν δύναται νὰ πληροφορηθῇ σήμερον ἀπὸ τοὺς ἰδίους πληρεξουσίου, καὶ καθὼς αὖριον θέλει ἀναδείξει ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς Διοικήσεως, δημοσιευόμενος. Ἐνῶ δὲ ἡ Διοίκησις κατεγίνετο νὰ ἐνεργήσῃ τὰ μεγάλα της ταῦτα χρέη καὶ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διὰ τὴν ἀχρηματίαν δυσσυμβίβαστα πράγματα, καὶ ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν καὶ συμπάθειαν παντὸς πολίτου εἰς πάντα ταῦτα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ἐν κόμμα σκανδαλοποιῶν κατεγίνετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν προσδιοριζομένων ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἐνσπείροντες ζιζάνια εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τὴν ἀθωότητα αὐτῶν ἀσυνειδήτως προαγωγέοντες.

Ἐκ τούτου ἐπήγασαν πολλά, τῶν ὁποίων τὴν ὀχληρὰν ἐξιστόρησιν παρατρέχουσα, περιορίζεται ἡ Διοίκησις εἰς τοῦτο μόνον, τὸ νὰ εὑρίσκεται δύω χιλιάδων στρατιωτῶν σῶμα εἰς τὸν λαϊμὸν τῆς Πελοποννήσου, τὸν συνδέοντα αὐτὴν μὲ τὴν στερεὰν γῆν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ν' ἀφήσῃ (ἂν ἦναι δυνατὸν ποτὲ νὰ τὸ πιστεύσῃ ἄνθρωπος), ὡς ἐκ συνθήκης ἓνα μικρὸν ἀριθμὸν ἐχθρῶν ἀναιμωτὶ νὰ περάσῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ τρέξῃ ἐκεῖθεν δι' Ἄργους εἰς Ναύπλιον καθ' ὃν καιρὸν ἐμελλε νὰ παραδοθῇ διὰ τὰς γεγνουίας πρὸ ἡμερῶν συνθήκας. Ἐνῶ δ' ἤρχοντο ἐκεῖνοι, ποταποὶ τινες προλαβόντως διήρπαζον τὴν πόλιν καὶ ἐλεηλάτουν αὐτὴν ὡς ἄλλοι ἐχθροί. Ἡ Διοίκησις καθορῶσα τὴν περίστασιν, ἔκρινεν εὐλογον, ἀντὶ νὰ παραμερίσῃ εἰς τὴν γῆν, ἀσφαλιζομένη μὲ τὴν ἰδίαν αὐτῆς φρουρὰν, ν' ἀποπέμψῃ καὶ αὐτὴν τὴν μικρὰν τῆς φρουρὰν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς ἓν πλοῖον ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ, διὰ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἄλλως ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ νέου ἀγῶνος. Ἡ Διοίκησις, ἐκπληροῦσα ἄνευ διακοπῆς τὰ χρέη τῆς, ἀναγκάζεται νὰ κηρύξῃ σήμερον πρὸς τὸ Πανελλήνιον τὴν ὑπαρξίν τοῦ εἰρημένου κόμματος τῶν σκανδαλοποιῶν, καὶ νὰ σημειώσῃ ὡς ἓνα ὕφαλον, εἰς τὸν ὁποῖον συντρίβονται τὰ ἐν ἀγνοίᾳ παραπλέοντα πλοῖα, ὑποσχομένη ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὀνόματα νὰ φανερῶσῃ τοῦ κόμματος τούτου, καὶ ἐνδείξει νὰ παραστήσῃ ἀδιαφιλονεικῆτους τῆς συνωμοσίας τῶν ταύτης. Φίλτατος λαός ! ἀδελφός.

Βασίλης Ν. Μπουτούρης, Ἀρχιπρόεδρος. — Γκέλιας Καρακατσάνης. — Ἀγαπῶστης Μοναρχίδης. — Γαβριὴλ Ἀμαρίτης.

Ἕλληνες ! μὴ ἀπατάσθε . . . Σᾶς ἐκηρύχθη ἀσυνδοσία, καὶ τὸ ἐπιστεύσατε. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἐπειδὴ ὁ πόλε-

μος θέλει χρήματα, όταν γίνεται από τιμίους ανθρώπους πολεμοῦντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ ὄχι ἀπὸ ληστές. Μὴ ἀπατάσθε . . . τρέχετε ἀνεπαισθήτως εἰς τὸν θυθὸν τῆς ἀπωλείας, κεντούμενοι ἀπὸ ματαιολογίας καὶ ἀνύπαρκτα δικαιώματα, τὰ ὅποια σᾶς κηρύττουσι ψευδᾶ πόστολοι, διωρισμένοι ἀπὸ τὸ εἰρημένον κόμμα ἐπίτηδες νὰ διατρέχωσι τὴν Ἑλλάδα. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπατῶντες ὑμᾶς, αὐτὸ τὸ ἴδιον κόμμα τῶν σκανδαλοποιῶν εἶναι ἑτεροκίνητον. Ὅσοι μὲ τὰ ὄπλα δὲν δύνανται νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν Ἑλλάδα, ῥαδιουργοῦντες ἔδωκαν εἰς τὸ κόμμα τοῦτο τὴν πρώτην γέννησιν, καὶ κινουσι σήμερον, οὐδόλως φαινόμενοι εἰς τὰς ὄψεις τῶν κινουμένων. Τόσον σᾶς ἀρκεῖ διὰ νὰ καταταλάβετε, φίλτατοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος. Βλέπετε καὶ τὰς δυσκολίας τῆς Διοικήσεως, βλέπετε καὶ τὴν κακοήθειαν συμμαχοῦσαν μὲ τὸν τύραννον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Φιλοτιμηθῆτε νὰ εὐκολύνετε ἐκεῖνας, προσέχετε νὰ διαφύγετε ταύτην. Προθυμοποιεῖσθε νὰ ἐνεργῆτε μὲ ζῆλον τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἐπεμελήθη καὶ ἐπιμεληθήσεται νὰ ἀναφανῆ ἀξία τῆς ὑμετέρας πίστεως. Οἱ ἐχθροὶ εἶναι ὀλίγιστοι καὶ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπόλεμοι ἠδυνήθησαν νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διότι δὲν εὔρον ἐναντίωσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ἀποθάνει ἐδῶ, καθὼς καὶ τόσαι ἄλλαι χιλιάδες πέρυσιν ἀπέθανον, ἂν ὑμεῖς οἱ Ἕλληνας, ἀναλαβόντες τὴν γενναϊότητά σας, ὀρμήσετε, οἱ μὲν κατ' αὐτῶν, οἱ δὲ συνκιστῶντες τὴν πολιορκίαν Ναυπλίου, τὸ ὅποσον ἐντὸς ὀλίγου παραδίδεται· διότι ἀπὸ μὲν τὴν ξηρὰν ἱκανὰς τροφὰς δὲν εὐρίσκει, ἀπὸ δὲ τὴν θάλασσαν φυλάττεται μὲ τὰ πλοῖα τῶν γενναίων Ὑδραίων καὶ Σπετσιωτῶν, τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσιαζόντων.

Ἐν τῷ Ἀργολικῷ Κόλπῳ, τῇ θ'. Ἰουνίου 1822.

'Αθανάσιος Κανακάρης, 'Αντιπρόεδρος. — 'Ιωάννης 'Ορλάνδος.

(Τ. Σ.) 'Ο ἀρχιγραμ. τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

'Αριθ. 212.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας πλοῖα, ἐπὶ προφάσει φιλογενείας καὶ ζήλου πατριωτισμοῦ, ὤπλισαν τὰ πλοῖά των, καὶ ἔδραμον ἄλλοι μὲν εἰς νῆσον Ὑδραν, ἄλλοι δὲ εἰς νῆσον Σπετσῶν, καὶ ἄλλοι εἰς νῆσον Ψαρῶν, εἰς τὸ νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ τὰ ἀναγκαῖα διπλώματα τῆς ὑψώσεως τῆς ἐθνικῆς σημαίας, διὰ νὰ συμπολεμήσουν καὶ βλάψουν, ὡς αὐτοὶ ἔλεγον, τὸν κοινὸν ἔχθρὸν τοῦ Γένους. Οἱ φιλογενεστάτοι προὔχοντες τῶν τριῶν ἄνω εἰρημένων νήσων, ἐλπίζοντες μεγάλας τὰς ἐκδουλεύσεις των, κατὰ τὸν πλαστὸν ζήλόν των τὸν ὁποῖον ἐδείκνυον, μ' ἀνοικτίας τὰς ἀγκάλας ἐδέχοντο, καὶ τοὺς ἐφωδιάζον ἀμισθὶ μὲ τὰ συνήθη διπλώματα τοῦ Γένους.

'Αλλ' οὗτοι ἀντὶ νὰ τρέξωσι κατὰ τοῦ κοινοῦ τυράνου διὰ νὰ τὸν ζημιώσουν, ἢ καὶ νὰ τοῦ φέρουν ἓνα τρόπον, ἂν δὲν ἐδύναντο νὰ τὸν βλάψουν, ἐμεταχειρίσθησαν τὰς δυνάμεις των κατὰ τῶν ὁμογενῶν, ἀρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες, εἰς μὲν τὴν θάλασσαν τὰ ἡμέτερα πλοιάρια καὶ τοὺς ἐπιβάτας, εἰς δὲ τὴν ξηρὰν ληστρικῶς λαφυραγωγοῦντες τὰ ζῶα καὶ κτήνη τῶν ὁμογενῶν, χωρὶς ἐρυθρίας τοῦ προσώπου των, καὶ οὔτε Θεὸν φοβούμενοι, οὔτε Γένος σεβόμενοι.

Μετὰ τούτων δὲ ἤρχισαν νὰ πειράζουν καὶ τὰς φιλι-

κὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων σημαίας, καὶ ἔφερον ἔνεκα τῶν τοιούτων ἀταξιῶν των οὐκ ὀλίγας ἐνοχλήσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψαν τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, ἀπὸ οὐδετέρως πρὸς ἡμᾶς ἕως τοῦ νῦν φερομένου, νὰ τὰς κάμωσιν ἐχθράς μας.

Αἱ τοιαῦται, λέγομεν, ἀκαταστασίαι καὶ ληστρικὰ κινήματα τῶν ἀτάκτων ὁμογενῶν ἐβίασαν τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα, καὶ νὰ κάμῃ περὶ τούτου νόμον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς τῶν ἀτάκτων καταχρήσεις, καὶ ν' ἀποδείξῃ πρὸς τὴν Εὐρώπην, ὅτι δὲν φέρονται τὰ πλοῖα τῆς πλέον ἄτακτα πρὸς οὐδένα, ἀλλὰ τοὺς ἀτάκτους ἀποβάλλει καὶ παιδεύει κατὰ νόμον.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν οἱ φιλογενέστατοι προὔχοντες τῆς νήσου Σπετσῶν περὶ τῆς τοιαύτης διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς, ἕως δευτέραν τῆς διαταγῆς, νὰ μὴ δώσουν μερικῶς οὐδενὸς ἄδειαν νὰ ὀπλίσῃ τὸ πλοῖόν του, μικρὸν ἢ μέγαλον, εἰς καταδρομὴν, ὅταν ποτὲ ἂν ᾖ, ἐκτὸς μόνον ἂν συγκολληθῇ μὲ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, διὰ νὰ συμπολεμήσῃ τὸν ἐχθρόν. Προσέξατε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ αὕτη τῆς Διοικήσεως, ἵνα δείξητε εὐπίθειαν τῶν διαταγῶν τῆς. Ἐρῶσθε.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣἙΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. ΚΑΨΑΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐδῶ μανθάνομεν διάφορα περὶ δισπάρχου τινός, τὸ ὁποῖον μέρος τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου ἔκαμεν εἰς Μογεβασίαν. Δὲν στοχαζόμεθα νὰ ᾖται ἀληθές, μ' ὅλον τοῦτο σὰς ἰδεάζομεν, τόσον διὰ νὰ προφθάσῃ τὰ πλοῖά σας ἐκεῖσε εἰς βοήθειαν, ὅσον καὶ διὰ νὰ μᾶς πληροφορήσετε ὅ,τι περὶ αὐτοῦ τούτου ἠξέσχετε. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν τούτῳ ἀληθεύη, πρέπει νὰ λάβετε μέτρα περὶ διαφυλάξεως τοῦ Ναυπλίου, ὅπου πιθανώτατον νὰ εἰσβάλωσιν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 14. Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἀθανάσιος Καρακάρης.— Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος.
— Ἰωάννης Ὀρλάνδος.— Ἰω. Λογοθέτης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. © ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2126.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Μινίστρος τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Σπεισῶν.

Ὁ Κύριος Λάμπρος Σταυριανᾶκης ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Μινιστηρίου τούτου ἐπίτηδες διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ὅσον μολύβι τῆς Διοικήσεως εὑρίσκεται αὐτοῦ. Παρρησιασθείσης λοιπὸν τῆς παρουσίας ἐξ ἐπαγγέλματος, θέλετε παραδώσει πρὸς αὐτὸν ὅλον αὐτὸ τὸ μολύβι μὲ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῆς ποσότητος τῶν ζυγίων, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὸ ἀνήκον τῆς παραλαβῆς ἔγγραφον.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 12 Ἰουνίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς

Μινίστρος τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΟΛΕΤΤΗΣ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ ἀρχιγραμματέως

ΜΑΝΟΥΪΛ ΣΑΛΤΕΛΗΣ.

Ἄριθ. 219.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προὔχοντας Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις, ἅμα λαβοῦσα τὴν εἶδησιν ὅτι εἰς νήσον Σύρας εὑρίσκεται μία ναῦς, ὡς τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ ἐπάρχου Τήνου, εἰδοποίησε τὸ Μι-

νιστέριον τῶν ναυτικῶν καὶ διέταξε διὰ νὰ γράψῃ εἰς "Υδραν καὶ Σπέτσας, ἵνα λάβωσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα περὶ ταύτης τῆς εἰδήσεως· διὸ καὶ σὰς εἰδοποιούμεν κατὰ τὴν ληφθεῖσαν διαταγὴν. Ἐῤῥώσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 14 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἄριθ. 231.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογεγεσάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας συνέδεσεν ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις μετὰ τῶν πολιορκουμένων ἐν Ναυπλίῳ Τούρκων, ὑπεχρεώθη νὰ τοὺς ἀπεράσῃ εἰς τὸν Γέροντα, ἐν Ἀσίᾳ, μὲ πλοῖα ναυλωθησόμενα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν· ἡ δὲ διώρισε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν νὰ ναυλώσῃ πλοῖα ἐξ ἄλλων ἐθνῶν, καὶ εἰς ἑλλειψιν ξένων, ἐκ τῶν ἡμετέρων τόσα, ὅσα ἤμποροῦν νὰ χωρέσουν τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίας ψυχάς· τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν στέλλει ἐπὶ τούτῳ τὸν Κύριον Σωτῆρον Λιναρδόπουλον ὡς παραστάτην. Ἡ φιλογενεῖά σας ὅμως ἔχετε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκλέξετε τὸ συμφερότερον τῇ πατρίδι καὶ τιμιώτερον· εἰ μὲν εὑρεθῶσιν αὐτόθι εἰς τὰς δύο νήσους Ὑδρας καὶ Σπέτσας ἄλλοεθνή πλοῖα, χωρητικὰ τῶν τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ψυχῶν, καὶ ἐγκρίνετε εὐλογον νὰ ναυλωθῶσιν ἐκεῖνα διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, θέλετε τοὺς τὰ συμφωνήσῃ τόσον τὴν ψυχὴν, ἀπὸ εἴκοσι πέντε γρόσια ἐπάνω κάτω, ὡς γνωρίζετε συμφερότερον. Δὲν σὰς κόπτεται ἡ τιμὴ, διότι ἡ φιλογενεῖά

σας εἶσθε μέλος τῆς Διοικήσεως καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἠξεύρετε νὰ τὸ φυλάξετε.

Ἐὰν καὶ δὲν εὐρεθῶσιν ἀλλοεθνη πλοῖα, ἢ καὶ στο-
χάζεσθε νὰ ὑπάγουν τὰ ἡμέτερα, τότε θέλετε ἐκλέξει
ὀκτὼ Ὑδραιώτικα καὶ ἕξ Σπετσιώτικα· πρὸς αὐτὰ θέλει
πληρωθῶσι τὰ μηνιαῖα τῶν ναυτῶν μόνον καὶ αἱ ζωο-
τροφίαι. Τὸ πῶς εἶπομεν διὰ πλοῖα ἀλλοεθνη εἶναι, διὰ
νὰ μὴ τύχη καὶ οἱ ἡμέτεροι πράξουν κἀνένα ἐναντίαν
πρὸς τοὺς ἐμπιστευθέντας Τούρκους, καὶ ὕστερον τὰ
εὐρωπαϊκὰ ἔθνη προσάψουν κατηγορίας εἰς τὸ ἔθνος.
Αἱ ζωοτροφίαι διὰ τοὺς Τούρκους θέλει δοθῶσιν ἐδῶθεν
ἀπὸ τὴν Διοίκησιν εἰς τὰ καράβια, κατὰ τὸν ἱμπαρκά-
τον ἀριθμόν.

Ἐὰν καὶ ἀποφασίσετε διὰ πλοῖα ξένα, ὁ ναυλός των
θέλει προσπαθήσετε νὰ πληρωθῇ ἐμπρὸς ὁ ἡμῖς καὶ
ὁ ἄλλος ἡμῖς εἰς τὸν Γέροντα· εἰδὲ καὶ δὲν εὐχαρι-
στηθοῦν, θέλει πληρωθῇ ἐμπρὸς ὄλος. Οἱ Τούρκοι μέλ-
λει νὰ λάβουν τὸ ἐν τρίτον τῆς κινητῆς περιουσίας των,
καὶ ἔστω εἰς εἶδησιν διὰ τὸ κοντράτον τοῦ ναύλου.

Προσπαθήσετε μίαν ὥραν ταχύτερον νὰ σταλθῶσι
τὰ πλοῖα, διότι ἐν ὅσῳ δὲν ἔλθουν νὰ ἱμπαρκάρουν τοὺς
Τούρκους, τὸ φρούριον δὲν παραδίδεται εἰς τὴν ἐξουσίαν
μας. Κρίνατε τὸ συμφερότερον καὶ ὠφελιμώτερον, καὶ
ἐκεῖνο ἀποφασίσατε.

Σὰς περικλείεται μία προκήρυξις, τὴν ὁποίαν ἐκήρυ-
ξε σήμερον τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, δι' ἐπιταγῆς
τῆς Διοικήσεως, εἰς τὸ κοινόν, πρὸς εἶδησίν σας. Ἐρ-
ῶσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 18 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) *Φραντσέσκος Βούλγαρης.*— *Ἰωάννης Νικολάου*
Αιζάρου.— *Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικός γραμμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΥΠΡΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις λαμβάνει αὔριον εἰς χεῖράς τῆς τὸ ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου ὠχυρωμένον νησίδιον, καὶ ἐλευθερόνεται διόλου ἡ θάλασσα, τὸ δὲ Μινιστέριον τοῦτο διωρίσθη μὲ διαταγὴν σημερινὴν ὑπ' ἀριθ. 1785 νὰ καταστήσῃ τὴν θαλασσινὴν φρουρὰν εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ φρουρίου διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ ἀκριβῆ φυλακὴν τῶν συνθηκῶν.

Διακηρύττομεν.

Α'. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα Ἑλληνα, ὁποίας τάξεως καὶ καταστάσεως εἶναι, νὰ εἰσέλθῃ ἢ κανὴ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ φρούριον, καθὼς δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ νὰ ἐξέλθωσι.

Β'. Ὅστις μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην τολμήσῃ ἀπ' ἐναντίας νὰ προσφερθῇ, ἔχει τὴν ἀδειαν ἢ θαλασσινὴ φρουρὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ ἄνευ ἐξαιρέσεως.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 18 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἡ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴ, Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γενικὸς γραμμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἄριθ. 238.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογεγεσάτους προκρίτους Σπεσιῶν.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν αἱ κατὰ θάλασσαν καταδρομαὶ ἀπὸ τὸν τυχόντα, αἱ ὁποῖαι πολλῶν κακῶν πρόξενoi γίνονται, ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις δι' ἐπιταγῆς τῆς, ἀπὸ 19 Ἰουνίου ὑπ' ἀριθ. 1799, διώρισε τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν νὰ ἐκδώσῃ ἐντόνως ἐπιταγὰς ὅπου δεῖ, νὰ

ειδοποίησι δὲ ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ μὴν ἐπιτρέψωσιν εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν πλοίων νὰ ὀπλισθῆ καταδρομικόν, καὶ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ πρὸς τοὺς ναυάρχους ἡμῶν, ἂν ἀπαντήσωσι καταδρομέα, ἀνευ ἐξαιρέσεως, νὰ τὸν διευθύνωσιν εἰς τὸ Μινιστέριον τοῦτο, διὰ νὰ κρίνεται ὡς παραβάτης τῶν ἐλληνικῶν νόμων· καὶ ἂν φανῆ ὅτι τοῦτο ἐπραξεν αὐτοθελήτως, νὰ παιδεύεται μόνος του, εἰδὲ φέρει ἔγγραφον ἀδειᾶν τινος Διοικήσεως τῶν νήσων, ν' ἀναφέρῃ τὸ Μινιστέριον πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, διὰ νὰ παιδεύεται ἐπίσης καὶ ἐκείνη ἢ Διοίκησις. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 20 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Φρατζεσκόκος Βουλγαρίας.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΠΑΣ.

Ἄριθ. 255.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογεγεσάτους προκρίτους νήσου Σπετσῶν.

Ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις βλέπουσα τὰς μεγάλας καταχρήσεις, παρὰ τῶν καταδρομῶν γινομένας, δι' ἐπιτήδες διαταγῆς ἐκώλυσε ταύτας, καὶ διέταξε τὸ Μινιστέριον τοῦτο νὰ δώσῃ εἰς ὅλας τὰς νήσους εἰδήσιν διὰ μιᾶς προκηρύξεως, ἐξ ἧς σὰς περικλείεται ἐν ἴσον πρὸς ὀδηγίαν, τὴν ὁποίαν θέλετε θέσει ἐν τῇ κοινῇ ὑμῶν Καγκελαρία εἰς θεώρησιν πάντων.

Διὰ μέσον τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Ν. Λαζάρου, μέλους τοῦ Μινιστερίου τούτου, σὰς ἐστάλησαν δύο ἀντίγραφα· τὸ ἐν γραφῆς στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, διαλαμβάνον τὰς νίκας τῶν Σουλιωτῶν, τὸ ἕτερον μεταφράσεως ἐξ

ἐφημερίδος ἀγγλικῆς, διαλαμβάνον περὶ συστάσεως ἐλλήνων. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 21 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βοδλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀπὸ κατὰ μέρος ὀπλισθέντα πλοῖα καταδρομικὰ ἔφερον εἰς τὸ Γένος βλάβην καὶ ζημίαν καὶ οὐκ ὀλίγας ἐνοχλήσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἔπραττον τὸσον πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς οὐδετέρους, διὰ τοῦτο ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀνήκοντα μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθῶσι διόλου αἱ κατὰ θάλασσαν καταδρομαὶ ἀπὸ τὸν τυχόντα.

Τὸ Μινιστέριον τοῦτο, διορισθὲν μὲ διαταγὴν σημερινὴν ὑπ' ἄρ. 1799 νὰ ἐκδώσῃ ἐντόνως ἐπιταγὰς ὅπου δεῖ

Διακηρύττει.

Α'. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κάμμίαν μερικὴν Διοίκησιν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κἀνὲν πλοῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ καταδρομέως, δηλαδὴ νὰ τῷ δώσῃ ἄδειαν ἐγγραφον νὰ ὀπλίσῃ τὸ πλοῖόν του μερικῶς, ἕως δευτέρας διαταγῆς.

Β'. Διορίζονται ὅλοι ἡ ἡμέτεροι ναύαρχοι καὶ κυβερνήται τῶν ἐλληνικῶν πολεμικῶν νήσων, ἂν ἀπαντήσωσιν ὅποιονδήποτε καταδρομέα ἄνευ ἐξαιρέσεως, μὴ ἔχοντα ἄδειαν ἀπὸ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, νὰ τὸν πιάσωσιν ἄνευ δισταγμοῦ καὶ νὰ τὸν διευθύνωσι μὲ τὸ πλοῖόν του καὶ ναύτας εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, διὰ νὰ κριθῇ ὡς παραβάτης τῶν ἐλληνικῶν νόμων.

Γ'. Ἐάν γοῦν ἀναφανῆ τις οἰκοθεν τοῦτο ποιήσας, θέλει παιδεύεται μόνος αὐτός· εἰ δὲ φέρει καὶ ἐγγραφον ἄδειαν τοπικῆς τινος Διοικήσεως τῶν νήσων, τότε θέλει παιδευθῆ ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν ἐπίσης καὶ ἡ ἀπειθῆς ἐκείνη Διοίκησις.

Ἐν Ἄργει, τῆ 19 Ἰουνίου 1822.

(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Νικολάου Αἰζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

Ἐξοχώτατε Μινίστρε τοῦ Πολέμου. (α).

Γράμματα τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος περιγράφουν καὶ τὸν ὀλουστερινὸν πόλεμον, ὁποῦ οἱ γενναῖοι Σουλιῶται ἔκαμαν ἐπιπεσόντες νυκτὸς εἰς τοὺς Τούρκους. Ἐφόνευσαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, τοὺς ἔβαλαν εἰς ἀταξίαν, τοὺς ἐκυνήγησαν, ἔπιασαν ζωντανούς, λαβωμένους, καὶ ἐπῆραν ὄλους τοὺς νεκρούς, τακίμια ἀτιῶν (β), λάφυρα ἀπερίγραπτα, καὶ πολλὰς ὀκάδες ἀσήμια· καὶ καθ' ὅλους τοὺς πολέμους ἔχουν ἕως ὀκτῶ χιλ. φονευμένους, πλὴν τῶν ζωντανῶν αἰχμαλώτων καὶ λαβωμένων. Ὁ Χουρσίτ πασσᾶς μᾶς βεβαιόνουσιν ὅτι διευθύνεται μὲ βίαν εἰς Βελιγράδι, διότι, ὡς ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ Ἰωαννίτας, ἀπεστάτησεν ἡ Σερβία. Ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς ἀνεχώρησε μετὰ τὴν ἤτταν διὰ Ἰωάννινα. Εἰς τὸ Κομπότι, ὁποῦ εἶναι οἱ ἐδικοί μας συναγμένοι, εἶχαν ὑπάγει μερικοὶ καβάλα τῶν Τούρκων ἀπὸ Ἄρταν διὰ νὰ ἐπιπέσουν αἰφνιδίως εἰς τοὺς ἐδικούς μας, ἀλλ' οἱ ἐδικοί μας μ' ὄλον ὅτι ἀτάκτως, τοὺς ἐκυνήγησαν ὅμως καὶ ἐφόνευσαν δεκαοκτῶ, ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ τινες σημαντικοί.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, φάκελλος 2508 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.
(β) Ἴππων.

Οἱ θαλασσινοὶ μας ἔκαμαν δεσβάρκον εἰς τὴν Ἄλβανιαν, καὶ ἐσχλάθωσαν πολὺν τουρκιάν. Ἐκ τούτου ἐσηκώθησαν ὅλοι οἱ ῥωμαῖοι Ἄλβανῖται καὶ Χειμαριῶται, καὶ πολὺ ἐσκότισαν τὸν νοῦν τῶν ἐχθρῶν. Ὅλαι αὐται αἱ εἰδήσεις εἶναι βέβαιαι. Μᾶς ἐστάλη ἀπὸ Μεσολόγιον καὶ ἐν φόλιον, νεοελθὸν τῆς Λόνδρας, τοῦ ὁποίου σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον. Ἐν τοσοῦτῳ μένω.

Τῆ 16 Ἰουνίου 1822, Σαραβάκι, ἐν τῇ πολιορκίᾳ Πατρῶν.

Ὁ στρατηγός, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Λόνδρα, τῆ 24 Ἀπριλίου 1822.

Ἡξεύρομεν μὲ βεβαιότητα, ὅτι ἀπὸ τὰς συνδιαλέξεις, ὁποῦ ἔγειναν εἰς τὸ Μινιστέριον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀποβλεπούσας τὰ περὶ τῆς Τουρκίας, ἡσθάνθησαν καὶ ὁμοθυμαδὸν ὠμολόγησαν ὅλοι οἱ Μινιστροὶ, ὅτι διὰ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν συμφέρει νὰ γενῆ εἴτε πόλεμος, εἴτε εἰρήνη. Μὲ τὴν γνώμην ὅλων τῶν Δυνάμεων ἀπεφάσισαν καὶ συνήνεσαν εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ῥωσσίας ἢ ἱερὰ συμμαχία μετὰ τῆς Ἀγγλίας θέλουν κάμει τὴν τελευταίαν ἀπόπειραν πρὸς τὸν Σουλτάνον, εἰς διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης. Ἐλπίδα πιθανωτάτην ἔχομεν, ὅτι τὸ Διδάνι ἐντρομον νὰ ἰδῆ τὴν Εὐρώπην ὅλην ἠνωμένην, θέλει δεχθῆ τὰς προτάσεις. Ἄν τὰς ἀπορρίψῃ, ὅλαι αἱ Δυνάμεις θέλουν κάμει μίαν διακήρυξιν, καὶ ὁ πόλεμος θέλει γενῆ ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς συμμαχίας. Μόνῃ ἢ Ῥωσσία θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Τουρκίας, ἢ δὲ Αὐστρία καὶ Πρωσσία θέλουν συστήσει δύο στρατόπεδα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διαφυλαχθῇ ἢ ἡσυχία εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ Ἀγγλία μὲ τοὺς στόλους τῆς θέλει προστατεύσει τὰ κινήματα τῆς Αὐστρίας,

ἡ ὁποία θέλει διατηρεῖ τὰ στρατεύματά της εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Πιεμόντε. Ἄν ὁ πόλεμος κηρυχθῆ, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἀποδιώξουν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, αἱ μεγάλαι δυνάμεις θέλουν συνέλθει πρὶν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, διὰ νὰ σκεφθοῦν περὶ τοῦ σχήματος καὶ τῶν ὁρίων τῆς νέας τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατορίας. Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, τοῦ ὁποίου ἡ μετριότης καὶ καλοκάγαθία ποτὲ δὲν ἐψεύσθησαν, δὲν ζητεῖ τίποτε αὐτός. Ὁ γαλλικὸς πρέσβυς ἐμελλε σήμερον νὰ συνομιλήσῃ μετὸν Λόρδον Καστελρῆν, μαρκέσιον τοῦ Λονδοδερεῦ, τὸν Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Δύναμις θέλει συναινέσει εἰς ὅσα ἐσυμφωνήθησαν διὰ τὴν μεταξὺ τῶν βασιλέων ἁρμονίαν, τὴν τόσον ἀναγκαίαν διὰ τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν.

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον.

Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΨΑΣ.

Ἄριθ. 1820.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους Σπεισῶν.

Λαβόντες τὸ ἀπὸ 18 Ἰουνίου ἔγγραφόν σας, ἔγνωμεν ὅσα μᾶς φανερώνετε περὶ τῶν τριάκοντα χιλιάδων γροσιῶν, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας Ὑδραῖους. Τῶνόντι, ἀδελφοί, ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ἔχουσι δίκαιον καὶ οἱ Ὑδραῖοι, μὴ δυνηθέντες ἀλλῶως νὰ κάμωσιν· ἔχει δίκαιον καὶ ἡ Διοίκησις, ἡ ὁποία, βλέπουσα

καὶ τῶν δύο τὸ δίκαιον, βλέπει ἀκόμη καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, διὰ νὰ τοὺς μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι. Τὸ δίκαιόν σας εἶναι λοιπὸν ἀναντίρρητον, ἀλλ' ὅλα, ἀδελφοί, προέρχονται ἀπὸ τὴν χρηματικὴν στενοχωρίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνη ἡ Διοίκησις πάσχομεν, καὶ εἶναι ἀνάγκη μὲ ὑπομονὴν νὰ φερώμεθα, προσπαθοῦντες δυνατὰ τ' ἀδύνατα νὰ κάμωμεν, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐμποδίσωμεν τὸ βάρβαρον νὰ ἐνεργήσῃ σύστημα τοῦ ἐξολοθρευμοῦ ἐναντίον μας. Εἰς αὐτὸ δὲ εἶναι ἀναγκαῖον, Κύριοι, μὲ μίαν ψυχὴν ἐν χριστιανικῇ ἐνώσει, καὶ « ἐν ἐθνικῇ ἀδελφότητι νὰ φροντίσετε Σπετσιῶται καὶ Ὑδραῖοι, εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίσθε τῆς ἐλληνικῆς θαλάσσης τὴν ἐλευθερίαν, τὰ δὲ χρήματα διορθῶνται. » Ἀπὸ τὰς νήσους ἐλπίζομεν νὰ σᾶς ἔλθωσι χρήματα, καὶ ἡμεῖς φροντίζομεν χρήματα νὰ προσπορισθῶμεν, καὶ ὅλοι ἐλπίζομεν ὑπερευχαριστημένοι νὰ μείνωμεν ἀπὸ τὴν φιλότατην Πατρίδα.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 21 Ἰουνίου 1822.

(Γ. Σ.) Ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Καρακάρης. — Ἰωάννης Λογοθέτης.

Ὁ Μινιστρος Ἀρχιγραμματεὺς κτλ, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 283.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον προκηρύξεως Ἀλεξάνδρου πρώτου, Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἀναφερούσης περὶ Ἑλλήνων, καὶ ἑναὶς κατάλογος περὶ τῶν Ἐπάρχων καὶ Ἀντεπάρχων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πρὸς ὁδηγίαν σας. Ἐρῶρωσθε.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 27 Ἰουνίου 1822.

(Τ. 2) *Φραγκοσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Ααΐάρου. Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.*

Ὁ Γενικός γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΨΑΣ.

Πετρούπολις, τῇ 14 Μαΐου 1822.

Ἀλέξανδρος πρῶτος, διὰ τῆς Θείας χάριτος Ἱμπεράτωρ καὶ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κτλ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ χρεωστεῖ πρὸς τοὺς ὑψηλοτάτους συμμάχους του, πρὸς τὴν Εὐρώπην, πρὸς τοὺς λαοὺς του καὶ πρὸς ἑαυτὸν νὰ γνωστοποιήσῃ ποῖα ἀξιώματα ἐσυμβουλεύθη, καὶ τίνας τρόπους ἐμεταχειρίσθη εἰς τὰς διαφόρους σχέσεις τοῦ γαπινέτουτου μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸν καιρὸν καθ' ὃν πολλαὶ ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι ἐκηρύχθησαν ἀνεξάρτητοι τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως. Ἡ Μεγαλειότης του, ἀφ' ἧς ὥρας ἡ Θεία πρόνοια ἐκάθισεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου, δὲν ἔλαβεν εἴτε εἰς τοὺς πολέμους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεχρεώθη μὲ πόνον τῆς ψυχῆς του νὰ ἐμβῆ, εἴτε εἰς τὰς συμμαχίας του, εἴτε καθ' ὅλην τὴν διαμονὴν τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τῆς διαγωγῆς του παρὰ μίαν σταθερὰν καὶ ἀναλλοίωτον ἐπιθυμίαν, ἡγουν τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων του καὶ τὴν σύστασιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ εὐταξίας. Ὅταν ἡ φιλοδοξία ἐνὸς στρατιώτου, ὑψωθέντος διὰ τῆς βίας εἰς τὸν βαθμὸν τῶν βασιλέων, κατεπάτησε τὰ πλεόν ὑψηλὰ καὶ ἱερὰ δικαίωματα, τὰ πλεόν εὐγενῆ καὶ συντηρητικὰ δόγματα, καὶ μετὰ τούτων τ' ἀληθῆ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβάρυνεν ὁ ζυγὸς του, ἡ Μεγαλειότης του, ἐνωθεῖσα ἐκ καρδίας καὶ ὄλαις δυνάμεσι μὲ τοὺς ὑψηλοτάτους συμμάχους της, ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ συντρέξῃ διὰ ταχίστης καὶ ἐνεργητικῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων του εἰς τὴν γενικὴν εἰρήνην, ἣτις παραχθεῖσα ὕστερον καὶ στιγμιαίως μόνον ἀπὸ μικρὰ τινα καὶ προσωρινὰ συμβάντα, κατεστάθη ἡ μέλλουσα βάσις

τῶν εὐτυχιῶν τῆς Εὐρώπης. Ὄταν δὲ μετὰ ταῦτα καὶ πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ὀλέθρια φρονήματα παραδεδεγμένα ἀπὸ ὀλίγους τινάς, ἢ διεφθαρμένους ἢ εὐαπατήτους, διήγειραν ἐν μέρος τῆς Ἰταλίας, ὁ Αὐτοκράτωρ μένων πιστὸς εἰς τὰ ἀξιώματά του, ἔλαβε μετὰ τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ συμμάχου, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τὰ πλεόν ἐπιτήδεια μέτρα εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν καλὴν τάξιν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως τὴν τελειάν ἀπόλαυσιν τῶν κληρονομικῶν του δικαιωμάτων, καθὼς ἀπελάμβανεν ἤδη τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας τῶν λαῶν του. Μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἤκουσε καὶ τὰ παράπονα τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς, καὶ ἠκολούθησε τὰς πραγματείας, τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἦτον ν' ἀποκαταστήσῃσι καλλιτέραν τὴν τύχην αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τοὺς τόπους τούτους. Ἡ Μεγαλειότης του δὲν ἔλαβεν ὀλιγώτερον οἶκτον διὰ τὰ δεινὰ τῶν Ἑλλήνων παρὰ διὰ τὰ δεινὰ τῶν δυτικῶν λαῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Μεγαλειότητός του, σύμφωνος καθ' ὅλα του τὰ κινήματα μὲ τοὺς πρέσβεις τῶν ἄλλων αὐλῶν, ἔδωκε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν ὅλους τοὺς ἀποδεικτικοὺς λόγους τοῦ ὅτι ἡ Ῥωσσία, οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως δὲν ἐμέθεξε ποσῶς ἀπὸ τὰς πρώτας ἐπισυμβάσας ταραχὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ μ' ὅλον ὅτι ὁ προσωπικὸς χαρακτήρ τῆς Μεγαλειότητός του κατέστησε περιττοὺς τοὺς λόγους τούτους, προήχθησαν ὅμως μέχρι τῆς πλεόν ἐντελοῦς ἀποδείξεως, καὶ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐπρόβαλεν ἡ Μεγαλειότης του τέλος πάντων, ἦσαν ἐντελῶς σύμφωνα μὲ ὅ,τι ἀπαιτοῦσεν ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνθηκῶν, ἡ ὀρθοκεία, ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος. Ὁ πρέσβυς τῆς Μεγαλειότητός του ἐζήτησεν ἐν ὀνό-

ματι Αὐτῆς ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν αὐλὴν, πρῶτον νὰ ἀνορθωθῶσιν αἱ κατακρημνισθεῖσαι ἐκκλησίαι, νὰ ἔχη τὸ ἐλεύθερόν της ἡ χριστιανικὴ πίστις, καὶ κάνεις ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ὑπηκόους τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς νὰ μὴ ἐνοχλῆται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν λατρείαν τῆς πίστεώς του· δεύτερον, τὰ τουρκικὰ στρατεύματα νὰ ἀδειάσωσι τὴν Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν.

Ἄλλὰ τὸ σταθερὸν σύστημα τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς ἐστάθη τὸ νὰ σύρῃ εἰς μάκρος τὰς πραγματείας, καὶ νὰ κερδίζῃ καιρὸν, ἢ διὰ νὰ κουράσῃ τὴν ἐπιμονὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν, ἢ διὰ νὰ προετοιμασθῇ ἀσφαλέστερα εἰς τὸν πόλεμον. Αἱ ἀργοπορίαι ἐστάθησαν τοσαῦται, ὥστε ἠνωμένοι μὲ διαφοροὺς ἄλλας περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἀδύνατον νὰ παραβλέψῃ ἡ ῥωσικὴ αὐλή, ἔπρεπε νὰ βιάσῃ τὸν πρέσβυν τῆς Μεγαλειότητός του ν' ἀφήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἰσηκούοντο πλέον οἱ λόγοι τῆς μετριοφροσύνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν συνθηκῶν.

Εἰς τὴν γενναίαν ὑπομονὴν τῶν ὑψηλοτάτων συμμάχων του, τῶν ὁποίων οἱ πρέσβεις κατέβαλον ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν εἰρήνην, χρεωστεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν κοινοποίησιν τῶν παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς δοθεισῶν ἀποκρίσεων εἰς τὰς ἀποφαστικὰς σημειώσεις τοῦ βαρόνου Στρογανόφ. Αἱ ἀποκρίσεις αὗται δοθεῖσαι ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην, παρασταίνουν μὲ διαφοροὺς λέξεις τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τῆς ὀθωμανικῆς ἐπιμονῆς εἰς τὸ ν' ἀπορρίπτῃ τὰ δίκαια ζητήματα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἧτις ἦτον τὸ πρῶτιστον ὑποκειμένον τῶν γεννομένων ζητημάτων, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἄρνησις, καὶ ἂν ὅλα τὰ ἄλλα ἐδίδοντο, ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὴ νὰ κατα-

στήση αδύνατον πάντα συμβιβασμόν, ἡ ὀθωμανικὴ αὐτὴ περὶ ταύτης δὲν ἐγγυᾶται τίποτε βεβαιωτικῶς. Τὸ δὲ ἄδειασμα τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, τὸ ὅποιον ἦτον δεύτερον μὲν ὑποκείμενον εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Αὐτοκράτορος, νόμιμον δὲ καὶ ἀναγκαῖον ἐπόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν, ἡ ἀπερρίπτετο, ἡ ἐσυμφωνεῖτο μὲ τοιαύτας τροπολογίας, ὥστε τὸ κατέσταινε φανταστικόν, ἡ ἀνεβάλλετο εἰς μίαν ἄλλην ἐποχὴν ἀβέβαιον καὶ ὑποκειμένην εἰς περιστάσεις δυναμένας νὰ προξενήσωσιν ἀπεριόριστον βραδύτητα. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ἡ ὀθωμανικὴ αὐτὴ, ἀποποιουμένη ἡ σοφιστικῶς ἀποφεύγουσα τὰ δίκαια ζητήματα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ, ἐζήτησε πρᾶγμα τὸ ὅποιον καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ καρδιά τῆς Μεγαλειότητός του ἀποστρέφονται ἐξίσου. Τοῦτο εἶναι ἡ παράδοσις τῶν προσφύγων, πρᾶγμα ἀντιβαῖνον εἰς ὅλα τὰ αἰσθητάματα τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τῆς τιμῆς, ἀνωφελὲς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ὀθωμανικῆς αὐτῆς, καὶ ἀδιάφορον εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος· πλὴν ἀπερρίφθη παρῆρσις καὶ ἀποφαντικῶς, καθὼς ἔπρεπε.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν τὰ πλέον οὐσιώδη ὑποκείμενα τῶν μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ ὀθωμανικῆς αὐτῆς πραγματειῶν. Ἡ Εὐρώπη θέλει κρίνει ποία ἐκ τῶν δύο ἐφύλαξε τὸ ὀρθὸν δικαίωμα, τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν ὑπομονήν· θέλει συγκρίνει τὴν ἀκριβῆ οὐδετερότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐτῶν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν πραγματειῶν τούτων, μὲ τὰ ἀναριθμητὰ κακὰ τὰπραχθέντα κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ὑπηκόους τῆς Τουρκίας· θέλει παρατηρήσει ποίαν εἰλικρίνειαν ἔδειξεν εἰς τὰ εἰρηνοποιὰ τῆς κηρύγματα μία Δύναμις, τῆς ὁποίας αἱ κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν πράξεις ἐφανήσαν ὅτι ἔλαβον νέον βαθμὸν ὠμότητος καθ' ἣν στήγ.

μην αἰ πλέον ὑψηλαί μεσιτεῖται ἐμεσολαβοῦσαν μεταξὺ τῶν θυμάτων καὶ τῶν βιαστῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θέλει παρεκτραπῆ ἀπὸ τὸν σκοπὸν του, ὅς τις εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν συνθηκῶν, ἣτις ἀπερρίφθη μ' ὄλας τὰς συνδιαλλακτικὰς φωνὰς, καὶ θέλει τὸν ἀπολαύσει μὲ τὴν δύναμιν τῆς θείας προνοίας, μὲ τὰ πρέποντα μέσα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ διαδήματός του, μὲ τὴν μεγαλοφυχίαν τῶν συμμάχων του καὶ μὲ τὴν ἀνδρίαν καὶ ζῆλον τῶν λαῶν του.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλαντον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΏΠΑΣ.

ΕΠΑΡΧΟΙ ΑἴΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διατάττει·

	Ἐπαρχοι.	Ἀντέπαρχοι.	Νῆσοι.
A'	Ἀλέξανδρος Ραφτόπουλος		Νάξου.
1	·	Παναγιώτης Ραφτόπουλος	Πάρου.
	·	ὁ ἴδιος	Ἀντιπάρου.
2	·	Παναγιώτης Καραπάνου	Σίφνου.
"	·	ὁ ἴδιος	Σέρφου.
3	·	Ἀναστάσιος Μπονδέλης	Μήλου.
"	·	ὁ ἴδιος	Κιμῆλου.
B'	Ἐμμανουὴλ Σπυριδώνου		Τήνου.
4	·	Γεώργιος Σκευᾶς	Μυκόνου καὶ Δήλου.
5	·	Διονύσιος Ὀρφανὸς	Ζέας καὶ Θερμιῶν.
Γ'	Γ. Κλήρης (ἐξώσθη) Κ. Ράδου		Ἀνδρου.
6	·	Παῦλος Σιδέρης	Σκοπέλου καὶ Σκιάθου.
"	·	ὁ ἴδιος	Ἠλιοδρομίου.
7	·	Ἀνδρέας Μαυρογιάννης	Σκόρου.
Δ'	Κυριάκος Μόραλης		Σάμου.
8	·	Ἀθανάσιος Ἀντωνιάδης	Πάτμου καὶ Ἰκαρίας.
"	·	ὁ ἴδιος	Λέρου καὶ Καλύμνου.
Ε'	Ζαννῆς Κοντομαῆς		Κάσου.
9	·	Κοσμᾶς Γκίνης	Καρπάθου καὶ Χάλκης.

	Ἐπαρχοι.	Ἀντέπαρχοι.	Νῆσοι
10	.....	Ἰωάννης Ψαράκης	Σόμης ἐπίσκοπος καὶ Νισύρου
5'	Εὐάγγελος Μαζαράκης	.....	Σαντορίνης
11.	.....	Ἰωάννης Δημητράπουλος	Νιδὸς καὶ Σουλίου
"	.....	ὁ ἴδιος	Πολυκάβρου

Τῆ 4 Μαΐου 1822.

(Τ. Σ.)

Τίθεται ἐν τῷ Μινιστηρίῳ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΙΠΑΡ.

Πρὸς τὴν ἐνδοξοῦ Πελοποννησιακῆν Γερουσίαν. (α)

Εἰς Τριπολιτσάν.

Λαβόντες τὸ ἀπὸ 1 τοῦ τρέχοντος ἐγγραφόν σας, ἔγνωμεν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἐξηπορήσαμεν κατ' ἀλήθειαν, βλέποντες τοὺς Κ. Γερουσιαστὰς νὰ λέγωσι πρῶτον μὲν, ὅτι φθείρεται ὁ Νόμος, ἂν συσσωματωθῇ ἡ Γερουσία μὲ τὸ βουλευτικὸν σῶμα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἡ ἀναρχία ἀναγκαίως ἐπέρχεται· δεύτερον, διότι πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσιν αἱ ἐπαρχίαι· καὶ τελευταῖον, ὅτι ὅσα μέλη τῆς Γερουσίας εἶναι παρόντα, δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

"Ὅταν διὰ τῆς συσσωματώσεως τῆς Γερουσίας μὲ τὸ Βουλευτικὸν ἐνδυναμωθῇ ἡ Διοίκησις, ἡ ἀναρχία δὲν ἐπικρατεῖ, διότι Νόμος ὑπάρχει ὁ ἐθνικὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκειται καὶ τὸ ἔθνος καὶ αἱ Γερουσίαι ἐπομένως." Ὅταν ὅμως Διοίκησις γενικῆ τῆς Ἑλλάδος δὲν σώζεται, καὶ βεβαίως δὲν σώζεται ἂν δὲν ἐνωθῇ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν ἀνευ ἀναβολῆς, τότε Ἑλλάς δὲν εἶναι καθένας ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια, διαλύονται τὰ συγκροτούμενα τὴν Ἑλλάδα μέρη, καὶ κἀνένα ἀπὸ αὐτὰ, ἐπειδὴ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ κυρίου Γιλίκα Καρακατσάνη.

μόνον, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν σώζεται, φθείρεται τὸ Πα-
νελληνιον· καὶ ἂν Ἑλλάς δὲν ᾖναι, Νόμος δὲν ὑπάρχει
βεβαίως, ἡ δὲ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἄς δώσῃ λό-
γον περὶ τοῦ γενικοῦ ἀφανισμοῦ πρὸς τὸ ὑπέρτατον κρι-
τήριον.

Τὸ νὰ ἐρωτηθῶσι δὲ αἱ ἐπαρχίαι εἶναι καὶ ἀκαιρον καὶ
ἄτακτον· ἀκαιρον μὲν, διότι, ἐνῶ κινδυνεύει ἡ Πατρίς,
δὲν εἶναι πρέπον ἐθνικὴν νὰ συγκροτήσωμεν Συνέλευσιν,
καὶ ἐνόσω νὰ κατορθωθῇ, ν' ἀπρακτῶμεν· ἄτακτον δὲ,
διότι οἱ λαοὶ δὲν θέλουσι, δὲν ζητοῦσι, δὲν εὐχονται εἰ-
μὴ νὰ διοικῶνται διὰ τὴν σωτηρίαν των, ἐνόσω μάλι-
στα ὁ λόγος εἶναι περὶ προσκαίρου Διοικήσεως. Διοίκη-
σιν λοιπὸν θέλουσιν οἱ λαοὶ, καὶ Διοίξεις προτείνομεν
ἡμεῖς. Οἱ λαοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν
μελῶν τῆς Διοικήσεως, δικαίωμα ἱερὸν καὶ ἀναφαίρετον,
καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο εἶπομεν, οἱ εὐρεθέντες Γερουσια-
σταὶ, ὡς ἐκλεχθέντες ἀπὸ τὸν λαόν, νὰ γίνωσι Βουλευ-
ται, καὶ ὄχι ἕτεροι νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἄχρι τέλους
τοῦ ἐνιαυτοῦ. Εἰς δὲ τὸ τρίτον, ἐπειδὴ προλαβοῦσα ἡ
Γερουσία διώρισεν ἑπταμελῆ ἐπιτροπὴν, αὐτὴ ἱκανὴ τὰ
πάντα νὰ ἐνεργήσῃ. Ἐπὶ τούτοις ἅπασιν εἶναι νόμος γε-
νικὸς εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, θεωρούμε-
νος ὄχι γένος, ἀλλὰ συνομηλιξ με' αὐτὰς τὰς κοινω-
νίας, ὅτι τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἐπι-
χειρῆται πᾶσα Διοίκησις με' τὸν προσφορώτερον τρό-
πον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις. Αὐτὰ ταῦτα μετ' ἐπιστα-
σίας θεωρήσαντες οἱ Κύριοι Γερουσιασταὶ, ἄς στοχα-
σθῶσιν ὅτι ὀφείλουσι νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τὴν ἀπό-
φασιν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ γράφεται τὸ
παρόν, ὅπερ εἶναι τελευταῖον, καὶ σᾶς δίδεται ἀπὸ τὸν
κύριον Μινίστρον τοῦ Δικαίου καὶ τὸν Κ. Σπύρον
Παπαλεξόπουλον, οἵτινες καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ἔχουσι

νά σᾶς εἰπῶσι τὰ δέοντα, καὶ νά ἐπιστρέψωσιν ἐν τάχει
 μέ τήν ἀπάντησίν σας.

Ἐν Μύλοις, τῆ 11 Αὐγούστου 1822.

Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἰωάννης Ὁρ-
 λάνδος.—Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης.—Βασίλειος Ν. Μπον-
 ντούρης.—Γκίκας Καρακατσάνης.—Ἀναγνώστης Μορα-
 χίδης.—Χρῆστος Βλάσης.—Γαβριήλ Ἀμαρίτης.—Ἰω-
 Σκαρδαλίδης.—Χαραλάμπης Περούκας.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. τ. λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις πληροφορηθεῖσα, ὅτι τὸ ἐκ-
 δοθὲν τῆ 13 Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους κήρυγμα
 ἀποκλεισμοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους παρεξηγή-
 σεις, ἀναγκαῖον κρίνει νά διασαφήσῃ τὸ ἀληθὲς νοημά-
 του, διὰ νά μὴ μείνῃ κάμμία περὶ τούτου ἀμφιβολία.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως οὔτε ἦτον, οὔτε
 ἤμποροῦσε νά ᾔται ν' ἀποκλείσῃ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν
 τὰ ὠρισμένα εἰς τὸ εἰρημένον κήρυγμα παράλια, ἀλλὰ
 μόνον τὰ φρούρια, τὰ κρατούμενα κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη
 ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τῷ ὄντι, εἰς ὅλην
 τὴν ὠρισμένην παράλιον γραμμὴν οὔτε τότε ὑπῆρχον,
 οὔτε νῦν ὑπάρχουσιν ἄλλα μέρη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μας
 κρατούμενα, εἰμὴ τινα φρούρια. Τὸ προερχόμενον ἀπὸ
 τοιοῦτον ἀποκλεισμὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν
 ξένων ἔθνῶν εἶναι μικρότερον καὶ προσωρινόν, ἐνῶ ἡ
 ἐπιφερομένη εἰς τοὺς Ἕλληνας βλάβη ἀπὸ τὰς διδομέ-
 νας εἰς τὸν ἐχθρὸν χορηγίας εἶναι μεγίστη, καὶ ἰσοδυνα-
 μεῖ μὲ ἀκήρυκτον πόλεμον. Διὰ ταῦτα ἡ ἑλληνικὴ Διοί-
 κησις, προνοοῦσα κατὰ χρέος τὴν ὠφέλειαν τῶν μαχο-
 μένων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος Ἑλλήνων, καὶ φρον-
 τίζουσα νά κόψῃ πᾶν μέσον ἀντιστάσεως τοῦ ἐχθροῦ,
 ἐξέδωκε, συμφώνως μὲ τὸ ἐπικρατοῦν εἰς ὅλα τῆς Ἐ-

ρώπης τὰ ἔθνη δίκαιον, τὴν εἰρημένην ἀπόκλεισιν, εὐ-
ελπιδ οὔσα, ὅτι οἱ πιστεύοντες εἰς Χριστὸν δὲν θέλουν
φανῆ ἐναντίοι εἰς τὸν νόμιμον καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς.

Διὰ ν' ἀφαιρέσῃ δὲ πᾶσαν πρόφασιν κατηγορίας, κη-
ρύττει σήμερον, ὅτι περιορίζει πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἀπό-
κλεισιν εἰς τὰ ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Βῶ-
λου ἐχθρικά φρούρια, εἰς τὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Κρή-
της. Τὸ παρὸν κήρυγμα θέλει κοινοποιηθῆ εἰς ὅλους τοὺς
Προξένους, τοὺς εὐρισκομένους εἰς διάφορα μέρη τῆς
Ἑλλάδος· οἱ δὲ ναύαρχοι καὶ κυβερνήται θέλουν εἰ-
δοποιήσῃ περὶ αὐτοῦ ὅσα ξένα χριστιανικὰ πλοῖα συνα-
παντήσωσιν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῆ 14 Αὐγούστ. 1822, καὶ Β'. τῆς ἡμετέρας ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

(Τ. Σ.) Ὁ ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἐπικρατείας κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Δεκαοκτῶ ἤδη ὀλόκληροι μῆνες διέτρεξαν, ἀφ' οὗ ἡ
Ἑλλάς ἤρχισε νὰ πολεμῇ μὲ τὸν ἐχθρὸν τοῦ χριστω-
νύμου πληρώματος. Ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ Μωαμεθανι-
σμοῦ συντρέξασαι, ἀγωνίζονται νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὸ
ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀσιατικὴ Τουρ-
κία, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀφρικὴ, καθοπλίζονται ἀμιλλώμεναι,
διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν σιδηρᾶν μάστιγα, ἡ ὁποία ἐν
διαστήματι τοσοῦτων αἰῶνων καταθλίβει τὸ γένος τῶν
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τὴν σήμερον σκοπεύει τὴν
ἐξόντωσιν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου μέχρι τοῦδε δις ὕψω-
σεν ἡ Ἑλλάς τὴν φωνὴν τῆς διὰ μέσου τῶν νομίμων
αὐτῆς παραστατῶν, ἐξαιτουμένη τὴν συνδρομὴν καὶ ἀν-
τίληψιν τῶν χριστιανικῶν Βασιλείων τῆς Εὐρώπης, ἡ
τέλος ἀπαιτοῦσα, δικαίῳ τῷ λόγῳ, τὴν ἀκριβῆ ἀπὸ μέ-

ρους αὐτῶν οὐδετερότητα εἰς τὸν παρόντα ἱερόν αὐτῆς πόλεμον.

Σήμερον δὲ, ἐπειδὴ μία ἐπίσημος συνέλευσις τῶν πρωτίστων Βασιλέων αὐτῆς, συγκροτηθεῖσα εἰς τὴν Ἰταλικὴν Χερσόνησον, ἐπίσημως συνδιασκέπτεται, καὶ προνοουμένη περὶ τῶν ἱερῶν συμφερόντων καὶ δικαιώματων εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀπεδέχεται ἐκ συμφώνου τὴν παρ' αὐτῆς τῆς συνελεύσεως ἐλπίζομένην διάρκειαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, καὶ ἀσφάλειαν παντός δικαιώματος κατὰ τὸ εἶκόσ' ἢ προσωρινῆ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος παραβαίνει τὰ ἐπικείμενα ἱερά αὐτῆς χρέη ἂν δὲν ἐκθέσῃ ἐκ νέου πρὸς τοὺς ὑπερτάτους συμμάχους Μονάρχας τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ ὁποίου παριστάνει ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐνόμως ζητεῖ, καὶ τέλος τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων ἢ νὰ δικαιωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιγείους ἐθνάρχας, καθὼς εὔρον χάριν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ἢ νὰ ἀπολεσθῶσιν, ἀλλὰ Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Ποταμοὶ αἵματος ἔρρευσαν ἕως τὴν σήμερον, ἀλλ' ὅμως ἢ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τροπαιοφόρος σημαία ὑψωθείσα, κυματίζει ἤδη εἰς τὰ ὀχυρώτερα τείχη τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τῆς Βοιωτίας, τῆς Ἀκαρνανίας, εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Τοιαύτη εἶναι ἢ πρόδοσις τοιαύτη ἢ παροῦσα κατάστασις τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν Τουρκίαν, εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν δύνανται οἱ Ἕλληνες νὰ ἀποθέσωσι τὰ ὄπλα, εἰμὴ ἀποκτήσαντες δι' αὐτῶν τῶν ὄπλων, ἢ διὰ συμβιβασμοῦ ὅλα τὰ συνιστῶντα τὴν πολιτικῶν ὑπαρξιν ἀπόλυτον, ἀνεξάρτητον καὶ περιτελιχόμενὴν μὲ ὅλα τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα, ὡς μόνην ἐγγύη-

σιν Ικανήν ν' ἀσφαλίση τὸ ἀνέπαφον τῆς ἱερᾶς Ὀρη-
σκείας, τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ
τὴν τιμὴν του. Ἐὰν δὲ ἡ Εὐρώπη φροντίζουσα περὶ
τῆς διατηρήσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, συγκατα-
βαίνει νὰ διαπραγματευθῆ μετὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν,
ἐπὶ σκοπῶν νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς
ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα γενικῆς εἰρήνης, ἐπ' αὐτῇ τῇ
ὑποθέσει καὶ ἡ προσωρινὴ τῆς Ἑλλάδος Διοικήσις
σπεύδει νὰ διακηρύξῃ ἐπαγγελματικῶς διὰ τῆς παρού-
σης, ὅτι οὐδέποτε θέλει παραδεχθῆ κάμμίαν συνθήκην,
ὅσον ὠφέλιμος καὶ ἂν ἦναι κατὰ τὸ φαινόμενον, ἐν ὧσιν
οἱ ἔννομως ἀποσταλέντες αὐτῆς πρέσβεις δὲν ἐπιτύ-
χουσι τὴν πρέπουσαν ἀκρόασιν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ
τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκτιθέμενοι τὰ ὅσα
εὐλόγως ἀπαιτεῖ, καὶ ποῖται εἶναι αἱ χρεῖται καὶ τὰ ἱερώ-
τερα αὐτῆς συμφέροντα.

Τὰ εὐσεβῆ, φιλόθροπα καὶ φιλοδίκαια φρονήματα
τῶν συναθροισθέντων Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ἀναπτε-
ροῦσιν ἀπὸ χρηστὰς ἐλπίδας τὴν προσωρινὴν Διοικήσιν
τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς αἰτήσις θέλει
φανῆ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ὑπερτάτους Βασιλεῖς. Ἐὰν
ὅμως παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τὸ παρὸν δικαιοτάτον
πρόβλημα τῆς Διοικήσεως ἤθελεν ἀποτύχει τοῦ ἐφετοῦ
σκοποῦ, τότε ἡ ἐνεστῶσα διαδήλωσις θέλει ἰσοδυναμεῖ
μὲ τελείαν καὶ δημόσιον διαμαρτύρησιν, τὴν ὁποίαν ἡ
Ἑλλὰς ἀφοσιῶ καὶ προσφέρει τὴν σήμερον εἰς τὸν θρό-
νον τοῦ μεγάλου καὶ δικαίου Θεοῦ, παριστῶσα συγχρό-
νως τὰ λαμπρὰ δίκαιά της εἰς ἀνάκρισιν ὅλης τῆς Εὐ-
ρώπης καὶ τῆς μεγάλης οἰκογενείας ὅλων τῶν ἐν τῷ
κόσμῳ χριστιανῶν.

Οἱ Ἕλληνες ὄντες ἀδύνατοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι,
θέλουσιν περιορίσει τότε ὅλας τὰς ἐλπίδας εἰς Θεὸν

τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα. Στερεούμενοι τῷ βραχίονι αὐ-
τοῦ τῷ κραταίῳ καὶ ὑψηλῷ, δὲν θέλουσι κλίνει ποτὲ τὸν
αὐχένα ἔμπροσθεν τῆς τυραννίας, Χριστιανοὶ ὄντες, καὶ
διωκόμενοι τέσσαρας αἰῶνας κατὰ συνέχειαν, διότι ἔμει-
ναν στερεοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς πί-
στεως πρὸς τὸν Σωτῆρά των καὶ Βασιλέα τῶν οὐρα-
νῶν. Οἱ Ἕλληνες θέλουσι ὑπερασπισθῆ μέχρι τέλους τὴν
ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὰς πατρικὰς των ἐστίας
καὶ τοὺς τῶν προγόνων τάφους, μακαρίζοντες ἑαυτοὺς,
ὅτι ἀποθνήσκουσι Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι, ἢ ὅτι νικῶσι
καθὼς διήρκεσαν μέχρι τὴν σήμερον, δηλονότι, με μόν-
ην τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ με τὴν
κραταίαν του ἀντίληψιν.

Ἐν Ἄργει, τῇ 29 Αὐγούστου ἔτει σωτηρίῳ 1822, καὶ τῆς ἀνεξαρ-
τησίας β'.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΛΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, ΛΘΑΝ. ΖΗΙΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθ. 1748.

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐνῷ ἠλπίζαμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἀπὸ τοὺς φι-
λανθρώπους ἐθνάρχας τῆς Εὐρώπης, καὶ ὀφείλομεν ἤδη
ν' ἀγωνισθῶμεν μ' ὅλον τὸν πατριωτισμὸν, διὰ νὰ κερ-
δίσωμεν τὰς σιγμὰς τῆς ἐλευθερίας μας, ὀλιγοκαρδί-
σαντες ἀναξίως τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, ἀρχίσα-
μεν νὰ προδίδωμεν τὴν κοινὴν σωτηρίαν καὶ τὰ ἱερά
μας δίκαια. Εἰδήσεις ἀλλεπάλληλοι ἐξ Εὐρώπης μᾶς
ἐχαροποίησαν. Κατ' αὐτὰς, ἡ ἀνεξαρτησία μας ὑπεγράφη

παρὰ τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων, ἀλλ' ἀπεικταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνέσταξαν εἰς τὰς καρδίας μας λειποθυμίαν καὶ ἀπονάρκωσιν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπληροφόρηθη ἡ τῆς Πελοποννήσου κεντρικὴ Διοίκησις, ὅτι τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος, τὸ περίφημον Σοῦλι, παρεδόθη μὲ συνθήκας εἰς τὸν ἐχθρόν, οἱ δὲ περισσότεροι τῶν στραταρχῶν τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος ἤρχισαν νὰ μιμῶνται τὸ παράδειγμά του, εἰς τρόπον ὅπου πολλὰ ὀλίγη ἐλπίς ἔμεινεν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὁ δὲ κίνδυνος εἶναι προφανέστατος διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἥτις ἤδη θεωρεῖται ὡς τὸ κέντρον ὄλων τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων, καὶ ἂν αὐτὴ δὲν ἠμπορέσῃ ν' ἀνθῆξῃ εἰς τὴν ὄρμην τοῦ ἐχθροῦ, πάντα οἴχεται. « Ἡ Πελοπόννησος » διὰ ν' ἀντικρούσῃ εἰς τὰς πολυαρίθμους ἐχθρικός φάλαγγας, ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν θαλάσσιον δύναμιν. » Συνεσκέφθημεν λοιπὸν μὲ τὰ ἐδῶ ἀποσταλέντα σεβαστὰ μέλη τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκπλεύσουσιν δώδεκα πλοῖα ἐκ τῶν νήσων σας, διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὅπως ἐμποδίσουν τὴν μετάβασιν τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῆς Ἡπείρου, καὶ νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς τὴν Κόρινθον εὑρισκομένων ἐχθρῶν. Ἡ δὲ Πελοπόννησος ἀνέλαβε τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ μνηιαῖά των, καὶ εἰς τοῦτο ἤδη ἐνασχολεῖται μὲ κάθε προθυμίαν. « Ἀδελφοί! ἡ Πατρίς » ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν σας καὶ τὴν βοήθειάν σας » διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν. » Ἀκούσατε λοιπὸν τὴν μητρικὴν φωνὴν τῆς καὶ προθυμήθητε εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον περίστασιν διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὰ χρέη τοῦ ἀληθοῦς πατριώτου. Κάμνετε δὲ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ ἐκινήσετε τὰ δώδεκα πλοῖα, καὶ ἡμεῖς ἐπιμελούμεθα νὰ σὰς ἐξοικονομήσωμεν τ' ἀναγκαῖα χρήματα. Δότε πιστὴν εἰς τὰς ὑποσχέσεις μας καὶ μὴν ἰσχυρογνωμήσετε

παραμελοῦντες τὸ πατριωτικὸν χρέος σας. Στοχασθῆτε ὅτι, ἂν χαθῆ ἡ Πελοπόννησος, συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν ἐδικήν σας τύχην· εἶναι περιττὸν νὰ ἐκτανθῶμεν ὡς πρὸς τοὺς εἰδήμονας τῶν πραγμάτων. Γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἐξαρτᾶται καὶ ἡ τῶν νήσων εὐδαιμονία· ὅθεν ὀφείλετε νὰ τὴν ὑπερασπισθῆτε, ἐὰν ἀγαπᾶτε τὴν ζωὴν σας, τὰ φίλτατά σας, τὴν τιμὴν σας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν σας, καὶ εἰς ἓνα λόγον αὐτὴν σας τὴν εὐδαιμονίαν. Βλέπετε ὅτι, κατὰ δυστυχίαν, δὲν εὖρομεν τὸν ὅποιον ἠλπίζομεν χαρακτῆρα ἐκ τῆς Ἡπείρου· « ἐμείναμεν ἄρα μόνοι, καὶ νὰ ἀνθέξωμεν εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον, ἂν δὲν προσλάβωμεν τὴν θαλάσσιον » μας βοήθειαν. » Ταχύνετε λοιπὸν τὴν ἐκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων μας, καὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν νὰ σᾶς ἐμβάσωμεν τὰ χρήματα. « Μὴ σὺ » νάξετε συμπεράσματα ἐκ τῶν προλαβόντων. » Περιστάσεις ἀπευκαταῖαι παρενέβαλον προσκόμματα, ἀλλ' ἤδη ἀφεύκτως πληρόνονται τὰ μηνιαῖα, καὶ δεῖξατε τὸν πατριωτισμὸν σας καὶ τὴν ἀνδρίαν σας συμβουθῶντές μας, ἂν θέλετε νὰ κερδήσωμεν τοὺς ἀγωνίας μας. Ἡ πάλη μας ὀλίγον θὰ διαρκέσῃ ἀκόμη. Ἴδού, οἱ Βασιλεῖς μᾶς ἠλευθέρωσαν, ἀλλ' ὀφείλομεν τώρα ν' ἀγωνισθῶμεν ἀνδρειότατα, διὰ νὰ κερδήσωμεν τὰ δίκαιά μας, εἰδὲ, μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῆς Πατρίδος, ἡ ἀπόφασις τῶν Βασιλέων μένει νεκρά. Ὑγιαίνοιτε.

Τρίπολις, 26 Σεπτεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) ἈΣΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ, Ἀντιπρόεδρος.

† Κορίνθου Κύριλλος.— Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος.— Ἀναγ. Κοκοράκης.— Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος.— Νικολῆς Τσαρνέτου.— Δημήτριος Καραμάρος.— Δημήτριος Καλαμαριδης.— Ἀναγνώστης Ζέρβας.— Ἰωάν. Γ. Οἰκονομίδης.— Ἡλίας Καραπάνος.

Ἄριθ. 2012.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐν Ὑδρᾷ Προκρίτους τῶν Σπετσῶν, Κυρίους Γκίκαρ Μπότασηρ, Ἀραγνώστην Χ. Ἀραργύρου, Παραγιώτην Μπότασηρ, Ἀνδρέαν Χ. Ἀραργύρου, Παῦλον Χ. Ἀραργύρου, Ἀραστάσιον Κυριακοῦ, Ἀνδρέαν Σκληῖα καὶ Γεώργιον Πάνου (α).

Εὐγενέστατοι Κύριοι!

Οἱ εὐγενέστατοι πρόκριτοι Σπετσῶν ἤλθον ἐνταῦθα πρὸ τινων ἡμερῶν μὲ σκοπὸν νὰ ἔλθετε καὶ ἡ εὐγενείας καὶ νὰ συσκεφθῆτε περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν τῆς νήσου σας, ἣτις πάσχει μεγάλην ἀναρχίαν, καθ' ὃν καιρὸν μάλιστα ἔπρεπε νὰ ἡσυχάζη, διὰ νὰ κινῶνται ὅλοι κατὰ τοῦ τυράννου. Βλέποντες δ' ὅτι δὲν ἤλθετε, καὶ βιασμένοι ὄντες, ἤθελον ν' ἀναχωρήσωσι σήμερον· ἀλλ' ἡ Διοίκησις, μὴ θέλουσα τὴν διχόνοιαν νὰ ἐπικρατῆ, κατέπεισε τοὺς διαληφθέντας νὰ μένωσι καὶ σήμερον, μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι ἕως τὸ πρῶτ' αὔριον ἔρχεσθε. Ἐδῶκε τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν εὐγενείαν των ἡ Διοίκησις μὲ τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὅταν μετακαλέση ἐδῶ τὴν εὐγενείαν σας, βέβαια θέλετε ἔλθει διὰ νὰ συνομιλήσετε μεταξὺ σας καὶ νὰ βάλετε εἰς τάξιν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος. Ὅθεν καὶ διὰ τῆς παρουσίας μετακαλεῖ τὴν εὐγενείαν σας νὰ ἐλθῆτε ἕως αὔριον πρῶτ' ἐδῶ. Κύριοι! μὴ νομίζετε ὅτι εἴσθε ὅ,τι ἤσθουν. « Σήμερον οἱ Πρόκριτοι τῶν Σπετσῶν, τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Ψαρῶν εἶναι τὸ ἡμισυ τῆς ἐλληνικῆς δυνάμεως. Σεῖς ἔχετε εἰς χεῖράς σας τὸ ἡμισυ τῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τὴν ἑνωσίν σας κρέ-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ μακαρίτου Νικολάου Γκίκα Μπόταση.

μαται ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος. » Ὡς σημαντικώτατοι λοιπὸν ἄνθρωποι, πρέπει νὰ φανῆτε καὶ ἀνώτεροι μικροτέρων παθῶν, καὶ ἀξιοὶ τῆς δόξης, ἡ ὁποία σᾶς περιμένει.

Ἡ Διοίκησις ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἰδῆ καὶ δι' ἄλλας ἀκόμη ἀναγκαιοτάτας ὑποθέσεις τῆς.

Ἐν Ἐρμῶνῃ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ. Θ. Νέγρης.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Οἱ ἐχθροὶ ἀπέρασαν τὴν Γραβιάν, καὶ καταπατήσαντες τὰ Σάλωνα, ἐπαπειλοῦσι τὴν Πελοπόννησον, διότι τὴν στενὴν ἐκείνην θάλασσαν ἔχουσι ἐλευθέραν. Ἄν ἔλθωσι ἐδῶ, κινδυνεύομεν μεγάλως, διότι εἰς τὴν Κορινθον οἱ ἐχθροὶ σώζονται, καὶ μ' αὐτοὺς ἐνούμενοι θέλουσι τρέξει πάλιν εἰς Ναύπλιον. Διὰ νὰ ἐμποδισθῆ δὲ τὸ κακόν, πρέπει πλοῖα νὰ εἰσχωρήσωσι εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ περὶ τούτου γράψασα εἰς Ὑδραν ἡ Διοίκησις, εὔρε προθύμους τοὺς Κυρίους προκρίτους εἰς τὸ νὰ ἀποστείλωσι πλοῖα, γνωρίζοντες τὴν χρείαν αὐτὸ τοῦτο ζητεῖ ἡ Διοίκησις καὶ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας. « Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, ἀδελφοί, » νὰ μὴν ἀναβάλετε οὔτε στιγμήν, νὰ ἐτοιμάσετε ὅσα ἔχετε νὰ στείλετε πλοῖα, διὰ νὰ συναποπλεύσουν τὸ γρηγορώτερον. Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐτοιμάζει τὰ χρήματα, καὶ πολλὰ γρήγορα ἔρχονται μὲ τὸν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον ἀναμφιβόλως. Διὰ νὰ ὠφελήσωσι ὅμως τὰ πλοῖα, πρέπει ἐν τάχει νὰ τρέξωσι νὰ κάμετε ἀκόμη αὐτὴν τὴν τόσον ὠφελιμωτάτην εἰς τὴν πατρίδα θυσίαν.

Δείξατε τὴν συνήθη πατριωτικὴν προθυμίαν σας εἰς ταύτην τὴν χρισιμωτάτην στιγμὴν, καὶ ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν.

Τῆ 24 Ὀκτωβρίου 1822, ἐν Ἐρμιόνη.

(Τ. Σ.) Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΙΡΗΣ,
 ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις (α)!

Θλιβεραὶ ἀγγελίαι μᾶς ἐκαταπίκραναν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὰ ἐσωθεν γράμματα τῶν Καλαβρύτων καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίγραφον ὅπου σᾶς περικλείομεν πληροφορεῖσθε τὰ τρέξαντα εἰς τὰ Σάλωνα. Οἱ κίνδυνοι ἐκορυφώθησαν καὶ θὰ μᾶς καταβυθίσουν εἰς τὴν πανολεθρίαν. Μόνον ἡ σύμπνοια, μόνον αἱ ἠνωμένοι δυνάμεις, μόνον ὁ θεμιστόκλειος πατριωτισμὸς δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἰδοῦ, τὰ τῆς Ἡπείρου ὤχητο, καὶ ἤδη ἡ Πελοπόννησος εἶναι τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Ἄν πλημμυρήσουν ἀφ' ὅλα τὰ μέρη αἱ πολυάριθμοι φάλαγγες τῶν βαρβάρων, ἐνῶ καταπλέει τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ τουρκικὸς στόλος, ἐνῶ πολλὰ τῶν φρουρίων εἶναι ἀνάλωτα, ἐνῶ ὑφίστανται τοῦ ἐχθροῦ ἰκαναὶ δυνάμεις εἰς τὴν Κόρινθον, εἶναι πρόβλημα ἐὰν ἀνθέξῃ καὶ ἡ Πελοπόννησος, τὸ ἠθικὸν τῆς ὁποίας δὲν διαφέρει ἀπ' ἐκεῖνο τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἣτις δὲν ἦτον ἀξία τοιούτων μεγάλων ἀρετῶν, ἀπαιτουσῶν τὸν

(α) Ἄν καὶ εἰς τὸ προηγηθὲν ἔγγραφο τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν δὲν ἀναφέρεται ἡ παρούσα πρὸς αὐτὴν ἐκθεσις τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, δὲν μένει ἀμφισβολία ὅμως οὐδεμίαν, ἐκ τῶν ἀναφερομένων κρίνοντες, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ταύτης ἔγραψε καὶ συναπέστειλεν αὐτὴν, διὰ τὸ ἐσπευσμένον δὲ δὲν ἐμνημόνευσε τοῦ πράγματος.

αἰῶνα τῶν Θεμιστοκλέων καὶ τῶν Λεωνιδῶν. Τὰ φῶτα, οἱ τρόποι, ἡ πείρα τῶν σεβαστῶν μελῶν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἤμποροῦν νὰ συντελέσουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ἡ δὲ παρουσία τῆς ὅπου ἐνδιατρίβει ἡ Κεντρικὴ, ἀναγκαία νομίζεται εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν· ἄρα καὶ ἡ μετοικεσία τῆς ἐνταῦθα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀπαράδεκτος πρὸς τὴν Γερουσίαν. Τώρα χρειάζεται βαθεῖα σκέψις καὶ δραστήριος ἐνέργεια ὁλῶν τῶν πατριωτῶν. Ὅθεν, ἂν ἐγκρίνετε τὰ προβαλλόμενα, συνέλθετε ὅσον τάχος ἐδῶ μετοικήσαντες, διὰ νὰ συσχεφθῶμεν περὶ τῶν πρακτέων, καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ δόξαντα μὲ πατριωτικὴν προθυμίαν. Τοιαῦτα δεῖνὰ ἀπαιτοῦν καὶ ὀξύτατα φάρμακα· ἀλλὰ πρὸ πάντων προσαπαιτεῖται σύμπνοια φρονημάτων καὶ κινήματων, μόνον σκοπὸν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἐχόντων, καὶ αὕτη ὑπόσχεται τὴν ἔκβασιν. Στοχασθῆτε δὲ ὅτι δώσωμεν λόγον εἰς τὸν Θεόν, ὡς λαβόντες ἐπὶ τὸν τράχηλόν μας τὰ ἀθῶα πλάσματά του, καὶ συνέλθετε τοῦλάχιστον, διὰ νὰ θυσιασθῶμεν, εἰ δέον, καὶ νὰ ἐξαγγίσωμεν, εἰ δυνατόν, οὕτω πως τὰ τετολημμένα. Ἀλλὰ πρὸ πάντων συλλογίσθητε, ὅτι δύνασθε νὰ ἀναχαιτίσετε τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς καιρὸν, ὥστε νὰ ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἡ τύχη μας. « Ἡ Πελοπόννησος τοῦλάχιστον, διὰ νὰ ἐκθρέψῃ καὶ τὰς νήσους καὶ ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι συντρέξουν εἰς τὸν κόλπον τῆς, ἔχει τρόπους καὶ νὰ τοὺς περιθάψῃ· ἡ θαλάσσιος δύναμις τῶν νήσων ἠμπορεῖ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν σωτηρίαν ἑαυτῶν καὶ τῆς Πελοποννήσου. » Ὅθεν κατ' ὀφειλὴν πατριωτισμοῦ συνεργήσατε νὰ ἐκπλεύσουν τὰ δώδεκα ἑλληνικὰ πλοῖα πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον· αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἐχθρὸν νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον, νὰ συντελέσουν εἰς

τὴν καταστροφὴν τῶν εἰς Κόρινθον ἐχθρῶν, εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου καὶ τῶν Πατρῶν· αὐτὰ ἤμποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τοὺς διαφόρους ἀντιπερισπασμούς, ὅσους μηχανεύεται καθ' ἡμῶν ὁ βάρβαρος, καὶ τότε συγκεντριζόμεναι τῶν Πελοποννησίων αἱ δυνάμεις, πιθανόν νὰ ὀρμήσουν κατὰ τῶν Τούρκων Κορίνθου, ἢ καταστροφῆ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ μᾶλλον ἢ ἄλλοτε νὰ παγώσῃ τὰ αἵματα τῶν ἐχθρῶν, ὥστε νὰ μὴ τολμήσουν πλέον νὰ πατήσουν τῆς Πελοποννήσου τὸ ἔδαφος. Ὅλα τὰ καλὰ ὅσα ἠμποροῦν νὰ κάμουν τὰ πλοῖα αὐτὰ, πολλὰ καλὰ τὸ γνωρίζετε. « Ἄρα διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος καὶ » διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη ἐξαρτᾶται ἀφ' ὑμᾶς, εἴτ' οὖν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὑποχρεώσατε ὅπως οἴδατε τοὺς νησιώτας νὰ ἐπιταχύνουν τὴν » ἐκπλευσιν τῶν καραβίων. » Ἡ δὲ Γερουσία καταγίνεται νὰ ἐτοιμάσῃ ὅσον τάχος τὰ χρήματα· τὰ προσμένει ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας· ὑπόσχεται νὰ τὰ πληρώσῃ ἀφεύκτως. « Λοιπὸν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸ αἰώνιον καὶ » ἀνεξάλειπτον ὄνειδος, διὰ νὰ λυτρώσωμεν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀπὸ τὴν ἐξόντωσιν, καὶ τοὺς ἀδελφούς » μας ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ ἀπὸ τὸ ξίφος τοῦ βαρβάρου, » τέως διὰ νὰ μὴ παραδοθῶμεν εἰς τὸ ἀνάθεμα τῆς ὑφηλίου, ἢ λάβετε δάνεια, ἢ δότε ὑπόσχεσιν, ἢ κάμετε ὅ,τι δύνασθε, ὅ,τι ἠξέυρετε, διὰ νὰ ὑποχρεώσετε τὰ » πλοῖα ταῦτα νὰ λύσουν πανιὰ χωρὶς στιγμιαίας ἀναβολῆς. » Καὶ ἐνταῦθα ἐρχόμενοι, εὐρίσκετε τὰ χρήματα, ὡς ἐλπίζομεν, ἔτοιμα· τὰ λαμβάνετε καὶ τ' ἀποστέλλετε ὅπου ἀνήκει. Συλλογισθῆτε ὅτι θὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν Θεόν, καὶ κάμετε ὅπως ὀδηγηθῆτε ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον. Μένομεν εὐσεβάστως.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, 24 Ὀκτωβρίου 1832.

† Ἀρχιμανθ. Γρηγόριος Δικαῖος, Ἀντιπρόεδρος. — † Πρωτοσύγκελος Ἀμβρόσιος. — † ὁ Κορίνθου Κύριλλος. — Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Γεώργιος Μπάρμπογλης. — Χαραλάμπης Περούκας. — Νικόλαος Τσαγγέτου. — Διομήσιος Παπαγιαννόπουλος. — Δημήτριος Καλαμαριώτης. — Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης. (Τ. Σ.)

Ἄριθ. 2159.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν τελευταίων ἐγγράφων τῆς δυτικῆς χέρσου Ἑλλάδος πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις τὸν μεγαλώτατον ἐπικείμενον κίνδυνον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, κίνδυνον ὅμως ὅστις εἶναι εὐκολον νὰ λείψῃ κατὰ τὸν ὅποιον δεικνύουσιν ἤδη ἐνθουσιασμόν οἱ πολεμικοὶ ἀρχηγοί, ἂν προφθάσωσι πλοῖα, ἐμψυχώσοντα τοὺς ἀνθρώπους. Δι' αὐτὸ τοῦτο, καὶ διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Πελοπόννησος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὰ Σάλωνα, οἱ ὅποιοι βεβαίως προθυμοποιοῦνται νὰ περάσωσι νὰ ἐνωθῶσι μὲ τοὺς ἐν Κορίνθῳ, καὶ νὰ τρέξωσιν ἐκ δευτέρου εἰς Ναύπλιον, δι' ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνάγκη μεγίστη νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖά μας τὸ γρηγορώτερον. Καὶ τὰ μὲν Ὑδραιωτικὰ ἐτοιμάσθησαν καὶ ἐξέπλευσαν, πρέπει δὲ καὶ τὰ τῶν Σπετσῶν ἐν τάχει νὰ ἐτοιμασθῶσι, καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ἦναι καλῶς ὀπλισμένα καὶ νὰ ἔχωσι πολλοὺς ἀνθρώπους. Τὰ τῶν Ὑδραίων ἔχουσιν ἀπὸ 70 ἄχρις 80 ναύτας ἕκαστον, καὶ γράφουσιν οἱ Κύριοι Ὑδραῖοι πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη καὶ τὰ Σπετσιώτικα τὴν αὐτὴν ποσότητα νὰ ἔχωσι ναυτῶν, καὶ διότι χειμῶνος ἢ ἄρα, καὶ διότι πολλοὶ ναῦται εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν χρησιμεύουσι, καὶ τέλος πάντων διὰ νὰ μὴν ἐπέλθῃ καμμία δυσἀρέσκεια μεταξύ τῶν

δύω νήσων, τῶν ὁποίων « ἡ ἀδελφικὴ ἔνωσις καὶ πατρι-
 » ωτικὴ σύμπνοια εἶναι μεγάλη ἐγγύησις πρὸς τὴν
 » Πατρίδα τῆς κοινῆς σωτηρίας. » Προθυμοποιηθῆτε
 λοιπὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐξοπλίζοντες νὰ τ' ἀποσεί-
 λετε τὸ γλιγωρότερον, καθότι ἡ ταχύτης εἰς αὐτὴν τὴν
 ὑπόθεσιν εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς τελεσφορήσεώς μας. Ἀπὸ
 τὰς περίπου 236,979 γρόσια ἔλαβον οἱ σταλέντες
 αὐτόθεν τὸ ἀνάλογον διὰ τὰ τέσσαρα πλοῖά σας, καὶ
 προσέλαβον γρόσια 9,561 καὶ 30 εἰς λογαριασμὸν τῆς
 Ὑδρας κατὰ τὰ χθεσινὰ τῶν Κυρίων Ὑδραίων ἔγγραφα.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῆ ἀ. Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,
 ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Βασίλειος Ν. Μπουτούρης.— Γκιλας Καρακατσάρης.—
 Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Ἰωάννης Π. Διαμαρτόπουλος.
 — Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.— Γαβριὴλ Ἀμαρίτης.— Γρη-
 γόριος Κωστατάς.— Ἰωάννης Σκαθαλλίδης.

Ἄριθ. 858.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς παρευγεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι εἰς τὴν ἀ. τοῦ τρέχοντος μία βάρκα
 ἀγγλική, διαβαίνουσα εἰς Ὑδραν ἀπὸ τὴν φεργάταν
 τῆς κραταιᾶς αὐτῆς σημαίας, ἐναυάγησε καθ' ὁδὸν καὶ
 ἐβυθίσθησαν μ' αὐτὴν καὶ εἰς Ἀγγλος ἀξιωματικὸς
 εἰσπλέων, ἕνας πραγματευτὴς καὶ ἑννέα ἐν αὐτῇ μαρι-
 νάροι. Ἡ Διοίκησις φιλοτιμουμένη νὰ δώσῃ εἰς ταφὴν
 τὸ σῶμα τοῦ ἀξιωματικοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἀπὸ σημαντι-
 κωτάτην κατάγεται φαμελλίαν, διὰ τὸ σέβας ὁποῦ διατη-

ρεῖ καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν φίλην αὐτὴν καὶ κρα-
ταίαν Δύναμιν, τριάκοντα κολωνάτα ὑπόσχεται εἰς τὸν
τυχόντα ἀμοιβήν. Δόσετε λοιπὸν περὶ τούτου καθ' ὅλην
τὴν νῆσόν σας διαταγὰς νὰ ζητήσουν εἰς τὰ παράλια
μὲ προσοχήν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς ψαράδες, νὰ προ-
σέχουν μήπως καὶ παρατύχουν πουθενὰ τὸ εὐγενές αὐτὸ
καὶ ζητούμενον πτῶμα, τὸ ὁποῖον μὲ τὰ ἐξῆς διακρίνε-
ται χαρακτηριστικά. Ἀνάστημα μέσον, ξανθὸς τὰς
τρίχας, μὲ ἔνδυμα μαβί, καὶ μὲ λευκὸν εἰς τὸν λαιμόν.
Εἰς καταζήτησιν λοιπὸν καὶ ἀνεύρεσιν τούτου πᾶσαν
καταβάλετε φροντίδα, καὶ εὐρεθὲν διευθύνατέ το εὐθὺς
πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ἐρμιόνης, τῆ 3 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς
τοῦ Πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 2161.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἶναι τέσσαρες ἡμέραι ἀφοῦ τὰ Ὑδραϊκὰ καράβια
ἀνεχώρησαν, καὶ ἔως τὴν σήμερον εἶδησιν δὲν ἔχομεν
διὰ τὰ ἐδικά σας. « Κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ
» νὰ ἐβγῶσι μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ νὰ προφθάσωσι
» τὴν πατρίδα, ὅπου ἀπὸ καθ' ὥραν κινδυνεύει » ὅτι ὡς
καλοὶ καὶ φρόνιμοι πατριῶται τὸ γνωρίζετε καλῶς,
καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐπροσπαθήσατε, καὶ ἐλπίζομεν
νὰ ἦναι κινημένα. Στείλετε λοιπὸν ἄνθρωπον νὰ λά-
βετε καὶ τὸ ἀνάλογόν σας ἀπὸ γρόσια δέκα χιλιάδας
ὅπου ἤλθον ἀπὸ Τριπολιτσάν. Πρέπει νὰ ἐμάθατε ἀρχή-
τερα ἀπὸ τώρα τὸ τί ἐσυνέβη μὲ ἓν ἀγγλικὸν καράβι,
ὅπου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ Ναύπλιον, ἂν δὲν

ἐπρόφθανε νὰ τὸ ἐμποδίση τὸ Μποῦρτζι. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐβγάλετε τὰ καράβια τὰ συμφωνημένα μὲ τοὺς Ὑδραίους, ὅπου εἶναι ἤδη δώδεκα ἡμέραι ἀπερασμένοι ἀπὸ τὴν διορίαν, διὰ νὰ μὴ τὸ πάθωμεν καθὼς πέρυσι, καὶ μάλιστα τῶρα ὅπου κινδυνεύει τὸ Ναύπλιον ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον πληροφορεῖσθε τὸ τί μελετᾷ νὰ κάμῃ ὁ Πασσᾶς τοῦ Ναυπλίου, ὅθεν καὶ ἀναγκαῖον νὰ παρευρίσκωνται τὰ καράβια, καὶ ἰδεάσετέ μας διὰ τὸ ἐβγασμὰ των, διὰ νὰ λάβωμεν μέτρα.

Ἐν Ἐρμιόνη, τὴν 6 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κλπ., Θ. ΝΕΡΡΗΣ.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Σήμερον εἰς τὰς δώδεκα τῆς νυκτὸς ἐξαίφνης ἀπέρασαν ἀπ' ἐμπρὸς τῶν καραβίων ἐν ἰμβρίκι ἰγγλέζικον, χωρὶς νὰ τὸ στοχασθοῦν τὰ ἰδικὰ μας διόλου διὰ τὸν βαθὺν ἴσως καὶ νήδυμον ὕπνον, ὅπου ἔκαμνον, καὶ τὴν μεγάλην ἀμεριμνίαν καὶ ἀπροσεξίαν των, τὸ ὅποιον ἀπερνῶντας ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὸ Καστέλλι πλησίον, μὴν ἠξέυροντας ὅτι εἶναι ἰδικόν μας, καὶ οὕτως ἤρχισε τὸ Καστέλλι μὲ τὰ κανόνια καὶ μὲ ψιλὴν μπαταρίαν καὶ ἐμπόδισαν τὸ ἔμβασμά του, συμβοηθοῦντες αὐτῶ καὶ καίκια, ἐπίτηδες ἐπελθόντα κατὰ τοῦ ἰμβρικού ἀπὸ τὸ ἐδῶ ἐπίνειον μὲ ὅσους στρατιώτας εὐρέθησαν. Ἐπέτυχε δὲ τὸν ποδηγέτην (α) μία κανονιά εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὸν διεπέρασεν, ὁ ὅποιος, καθὼς μᾶς εἶπον, ἦτον Γραικὸς, συνέτριψε δὲ καὶ τὴν πούμαν του. Ἦτον δὲ φορτωμένον

(α) Τὸν πηδαλιούχον ἐνοεῖ, ἢ μᾶλλον τὸν ναυηγόν.

ἀπό σιτάρι, ρύζι, βούτυρον καὶ ταμπάκον κτλ., ἀπεσταλ-
 μένον ἀπὸ Σμύρνην ἐπίτηδες διὰ τὸ Ἀνάπλι, καὶ εἶναι
 κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὰ ἰδικάμας καράβια, τὸ ὅποιον ἀφοῦ
 εἶδε τὸν ἀφανισμόν του, ὑπῆγε μόνον του. Ἐμεῖνα λοι-
 πὸν ἐπὶ τούτου νὰ μάθω, διὰ νὰ σᾶς ἰδεάσω, καὶ σήμε-
 ρον μισεύω διὰ τὴν Τριπολιτσάν. Μένω μὲ ὄλον τὸ ἀνή-
 κον σέβας.

Ὁ δοῦλός σας, Χ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΕΖΝΕ.

Υ. Π. Οἱ ἐν τῷ Ναυπλίῳ ἔχουν καὶ ἐν καίκι ἡτοιμα-
 σμένον καὶ παλαμισμένον, τὸν δὲ σκοπὸν τοὺς ἀγνοοῦ-
 μεν. Εἶπον, ὅτι ὁ Πασσᾶς μελετᾷ διὰ νὰ φύγη κρυφίως,
 τὸ ὅποιον ἴσως εἶναι ψευδές. Μᾶς βεβαιοῦν πολλοὶ τὸν
 θάνατον τοῦ Δράμαλη, καὶ εἶθε νὰ ἦναι ἀληθές.

Ἡ Νοεμβρίου 1822, ἀπὸ Μήλου.

Τῆ ὑπερτάτῃ Διοικήσει τῆς Ἑλλάδος.

Τῆ 5 Νοεμβρίου 1822, κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν
 τῆς νυκτός, ἡμέρα Κυριακῆ, ἔφθασεν ἐν καράβι κατὰ
 τὸ Καστέλλι τίρο κανονίου, τὸ ὅποιον βλέποντας ἡ βάρ-
 δια νὰ πλησιάσῃ, ἀμέσως ἐφώναξε τοῦ Κ. Διονυσίου
 Λαμπρινοῦ καὶ Κ. Ν. Καβαδία καὶ ἐβγήκαν ἔξω, καὶ
 βλέποντάς το, τοῦ ἐφώναξαν διὰ νὰ ποδίσῃ. Αὐτὸ ἐφώ-
 ναξεν, ἂν ἦσθε Τοῦρκοι, εἶμαι ἰγγλέζικον καράβι, καὶ
 πλησιάζοντας πρὸς τὸ Ναύπλιον, ἐπεχείρησε νὰ μπρου-
 λιάρῃ τοὺς παπαφίγκους καὶ τὰς μαίστρας του, διὰ νὰ
 ἀράξῃ. Βλέποντας ἡμεῖς τέτοιας λογῆς, ἀμέσως τοὺς
 ἐρρίψαμεν τρεῖς κανονιαῖς, καὶ τότε καὶ αὐτὸ ἀμέσως
 ἐπόδισε κατὰ τοὺς Μύλους. Ἐπροσμέναμεν νὰ ἴδωμεν τὰ
 ἰδικά μας καράβια νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ πηγαίνου ἐπάνω
 του, ἀλλ' ἦτον ἀραγμένα. Εὐθὺς ἀρμάτωσεν ὁ Κ. Διο-
 νύσιος τὸ ἐν Καστελλίῳ καίκιον τοῦ Κωνσταντίνου Κρα-
 νιδιώτου μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω

του να τὸ τρακάρη· ἀλλὰ βλέπει τὸ καράβι ὅτι ἐπόδισε καὶ ἐπήγαινε κατὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ ἀμέσως ἐπόδισε καὶ ὁ Κ. Διονύσιος μὲ τὸ καΐκι καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω εἰς τὸ Καστέλλι. Τὸ καράβι λοιπὸν ἐπλησίασε κατὰ τὴν μπαταρίαν τοῦ Καστελλίου ἕως τίρο τουφεκιοῦ. Ἄρχισε λοιπὸν τὸ Καστέλλι μὲ κανόνια καὶ μὲ ψιλὴν μπαταρίαν ἀρκετὴν, καὶ εὐθὺς τὸ καράβι ἐσήκωσε παντιέραν ἰγγλέζικην, μίαν εἰς τὸ ἄλμπουρο τῆς πρύμνης, καὶ ἄλλην μίαν εἰς τὴν ῥάνταν, καὶ ξαναφώναξεν, ὅτι ἂν ἦσθε Τοῦρκοι, ἡμεῖς εἴμεθα Ἰγγλέζοι, καὶ ἔτσι ἐπόδισε καὶ ἐτράβηξε κατὰ τοὺς Μύλους. Τότε εἶδαμεν τὰ ἐδικὰ μας καράβια, ὅτι ἐβῆγκαν εἰς τὰ πανιά μὲ ταις βάρκαις των, καὶ ἐπήγαινον κατ' ἐπάνω τοῦ ἀγγλικοῦ καραβίου. Τὸ Ναύπλιον μᾶς ἔρριψε κανόνια ἀρκετὰ, καὶ ἐλάθωσε δὴ στρατιώτας. Ἐπομένως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὁ Κ. Διονύσιος μὲ δέκα στρατιώτας του, ἐπῆγεν εἰς τὸ ἰγγλέζικον πλοῖον κατὰ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας. Ἐρώτησε, καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἦσαν Ἰγγλέζοι, ὅτι ἦσαν σταλμένοι ἀπὸ τὸν πασσᾶν τῆς Σμύρνης. Ἠρώτησε τὰ εἶδη, καὶ τοῦ εἶπον, ὅτι ἔχει ἀλεύρια, καφέδες, ζάχαριν, καπνοὺς κλπ. Τοὺς ἐζήτησε γράμματα· ἀπεκρίθη ὁ καπητάνιος ὅτι δὲν ἔχει ἄλλα γράμματα, μῆτε τῆς παντιέρας. Πέντε κανονιαῖς ἐβλαψαν μεγάλως τὸ καράβι· ὁ πιλότος χάσας τὰ ἔντερα, πνέει τὰ ὀλοίσθια· ἡ ψιλὴ μπαταρία κατηφάνισεν ὅλην του τὴν ἀρματωσιάν. Τὸ καράβι στέκει εἰς χεῖρας τῶν δὴ ἐλληνικῶν πλοίων τῆς πολιορκίας μας· ὁ ἴδιος ἄφησε δέκα στρατιώτας του διὰ φύλαξιν.

Ἡ Νοεμβρίου, τῆ 5 ὥρα τῆς ἡμέρας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, 1822, ἐν Καστελλίῳ.

Ὁ ὑποχιλιάρχος, δοῦλός σας, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ι. ΣΑΜΗΡΙΚΟΣ,

Ὁ δοῦλός σας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΒΑΔΙΑΣ.

Ἄριθ. 2186.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν περικλειομένων βλέπετε τὰ ὅποια ἔκρινεν εὐλογον ἢ Διοίκησις νὰ ἐκδώσῃ, καὶ κατ' αὐτὰ προσφερόμενοι θέλετε φροντίσει διαδίδοντες πρὸς οὐδ δεῖ, νὰ ἐμποδίσετε πᾶσαν κατάχρησιν ἀπὸ μέρους τῶν ὑπαλλήλων, διότι κρίσιμοι αἱ παροῦσαι στιγμαὶ, καὶ ὑπὲρ ποτ' ἄλλοτε χρήζει ἡ Πατρίς ἐντελοῦς ἀρμονίας μεθ' ὄλων τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν. Τὴν φροντίδα ταύτην στενότατα συνιστᾷ εἰς τὴν προσοχὴν σας ὁ ἐγνωσμένος πατριωτισμός σας. Ἐν τούτοις ἡ Βρεταννικὴ δύναμις καθορῶσα τὴν εὐλογιστίαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν φρουρίων ἀποδέχεται αὐτὸν, καθὼς ἀναφαίνεται ἐκ τῶν περικλειομένων περικλοπῶν τῆς ἐγκυκλίου διαδηλώσεως τοῦ Κ. Ἀμιλτῶν, διοικητοῦ τῶν Βρεταννικῶν θαλασσιῶν δυνάμεων κατὰ τὸ ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος. Ἐκ ταύτης πληροφοροεῖσθε ὅτι δὲν θέλει ὑπερασπισθῆ τὴν Βρεταννικὴν σημαίαν, ὡσάκις ὑπ' αὐτὴν τροφαὶ καὶ πολεμικὰ ἐφόδια εἰσβάλλονται, ἢ ἰδιοκτησίαι ὀθωμανικαὶ καὶ Ὀθωμανοὶ μεταφέρονται εἰς τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολιορκούμενα μέρη. Κατ' αὐτὰ ταῦτα, ἡ Πατρίς συλλαμβάνει ἤδη χρηστάς ἐλπίδας προσεχοῦς ἀνακτήσεως τῶν φουρίων, ἂν καὶ αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις νὰ μὴ ἐφάνησαν ἐπίσης εἰς τοῦτο συγκαταβαίνουσαι· διότι τὸ μεγαλύτερον ἐμπόριον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν εἶναι εἰς χεῖρας ἀγγλικὰς, καὶ ἡ Ἀνατολικὴ συντροφία (α) μόνη σχεδὸν ἔχει τὰ μέσα ν' ἀναλάβῃ τοιαύτας κερδαλέας μὲν, ἀλλ' ἐπισηλεῖς ἐπιχειρήσεις, καὶ τέλος, διότι ἰσχυροτέραν οὔσαν τὴν ἀγγλικὴν κατὰ θάλασσαν,

(α) Compagnie orientale.

πιθανόν και αἱ ἄλλαι Δυνάμεις νὰ μιμηθῶσιν ἀκολούθως.

Ἄλλ' ἂν καὶ κατὰ τὴν εἰρημένην διακήρυξιν τοῦ Ἑγγύλου, ὅλαι αἱ ἀγγλικαὶ πραγματεῖαι, εἰσερχόμεναι εἰς τὰ πολιορκούμενα φρούρια, γίνονται ἔννομος λεία, ἢ Διοίξεις ὅμως μὴ θέλουσα ν' ἀναφανῇ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος λαίμαργον, καθὼς διακηρύττεται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του, ἀλλὰ μαχόμενον περὶ ἀνεξαρτησίας μόνον· καὶ προνοουμένη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ τῆς Βρεταννίας δὲν διεκήρυξε τὸν ἀναγνωρισμὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ' ὁ Κύριος Ἀμιλτῶν, καὶ ἂν ζημιούμενοι Ἑγγυλοὶ ἔμποροι παραπονεθῶσιν, εἶναι πιθανὸν ἴσως ν' ἀνατραπῇ ἢ σωτήριος πρὸς ἡμᾶς συγκατάνευσις τῶν Ἑγγύλων, ἔκρινεν εὐλόγον νὰ περιορίσῃ τὴν λείαν εἰς ὅσα πλοῖα ὑπ' ἀγγλικὴν σημαίαν ἀναντιρῶντως ἀναφανῶσιν ἐχθρικά ἰδιοκτησίαι, καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς εδρεθέντας Ὀθωμανοὺς· καὶ τοῦτο πάλιν ὄχι μακρὰν τῶν πολιορκουμένων φρουρίων, ὄχι δηλ. εἰς τὴν πλατεῖαν θάλασσαν, ἀλλ' ἐγγὺς ὄντων τῶν ἀγγλικῶν πλοίων· τὰ δὲ πλοῖα καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖαι, μὴ οὔσαι ἐχθρικά ἰδιοκτησίαι, μακρὰν μὲν νὰ ἀποδιώκωνται, χωρὶς ὅμως νὰ λεηλατῶνται. Ὅθεν καὶ σπεύδει ἡ Διοίξεις νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ αὐτὴν τὴν ἀμετάθετόν της ἀπόφασιν, διὰ νὰ φανερώσετε πρὸς οὓς δεῖ, προσέχοντες εἰς τὸ νὰ ἐνεργῆται ἄνευ ἐξαιρέσεως τινὸς, προλέγουσα, ὅτι, ἂν τις ἀπ' ἐναντίας προσφερομένος κατακρατήσῃ πραγματεῖαν ἀγγλικὴν, ἢ πλοῖον ἀγγλικόν, διότι ἐτόλμησε νὰ προσβάλλῃ εἰς πολιορκούμενον φρούριον, εἶναι αὐτὸς ὑπεύθυνος καὶ παραδίδεται εἰς τοῦ ζημιωθέντος Ἑγγύλου τὴν διάκρισιν· διότι οὕτως ὑπεσχέθη ἡ Διοίξεις πρὸς τὸν Κ. Ἀμιλτῶν, διὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους. Πρὸς δὲ τὰς σημαίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν θέλετε προσφέρεσθαι ὡς ἄχρι τοῦδε, ἀποδιώκοντες εὐ-

σχήμως ἀπὸ τοὺς παλιορκομένους λιμένας, χωρὶς ὁ-
μῶς νὰ ἐπιβάλλετε χεῖρα εἰς ὅσα σκεπάζει ἡ σημαία.

Τὴν περικλειομένην ἐγκύκλιον διαδήλωσιν, ὑπ' ἀριθ.
2187, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ κοινοποιήτε εἰς ξένους
κυβερνήτας, πολεμικοὺς καὶ ἐμπόρους, διὰ νὰ γνωρίσῃ
τὸ κοινὸν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως, καὶ
τὰ κοινωνικὰ τῶν Ἑλλήνων φρονήματα, καὶ νὰ μετριά-
σωσιν, ἂν δὲν παύσωσιν, αἱ ἐνοχλητικαὶ πρὸς ἡμᾶς κα-
τηγορίαι τῶν ἀνθρώπων. Ἄμα δὲ νὰ προσπαθῆτε μὴ
ὅλους τοὺς τρόπους νὰ μὴ σκληρύνωνται οἱ τὴν ἡμε-
τέραν θάλασσαν πλέοντες ἀλλοεθνεῖς, μὴν ἀφίνοντες
μὲ ἀτάκτους ὄρμας καὶ ἄκοσμον τρόπον νὰ βιζιτάρων-
ται ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, τὸ ὅποιον συμβαίνει, καὶ πολλὰ
πολλάκις παράπονα ἠκούσθησαν. Πρέπει δὲ πολλὰ εἰς
τοῦτο νὰ ἐπιμεληθῆτε, ὥστε ὄλαι τῶν ἐθνῶν αἱ σημαῖαι
ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐπίσης τὸ παρ' ἡμῶν ἀπαιτούμενον
σέβας· διότι, ἂν καὶ μικρὰ ταῦτα φαίνονται, μεγάλως
ἄμως συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑπόληψιν ἀρτιπαγοῦς ἔθνους
καθὼς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπι-
χειρήματος, διὰ τὴν γενναιοτήτά της, διὰ τὰς νίκας
της καὶ διὰ τὴν ἐπιμονήν της κινεῖ ἄλλων τὴν ζήλο-
τυπίαν, καὶ ἄλλων τὰς ὑποψίας, καὶ πολλοὺς ἐπομέ-
νως ἐχθροὺς ἔχουσα, πρέπει νὰ προσέχη μεγάλως, ἐ-
πειδὴ ἡ φήμη καὶ μέγα καλὸν καὶ ὄχι μικρὸν κακὸν
δύναται σήμερον νὰ μᾶς ἐπιφέρῃ.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῆ 11 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,

(Τ. Σ.)

ΛΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

ἸΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ.

Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2187.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν!

Ἄμα συστηθεῖσα ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος, ἐφρόντισε περὶ τῶν ὅσα εἰσὶ συντελεστικώτερα εἰς τὴν πρόδον τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ τὴν προπατορικὴν του ἀπαράγραφτον ἀνεξαρτησίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι φρούρια τινὰ εἰσέτι κατακρατοῦνται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, τὰ ὁποῖα στενωῶς κατὰ γῆν πολιορκούμενα, παράλια ὁμως ὄντα, δύνανται διὰ θαλάσσης τροφᾶς καὶ πολεμικὰ ἐφόδια νὰ λαμβάνωσιν· ἡ Διοίκησις, διὰ ν' ἀφαιρέσῃ κατὰ χρέος ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιστάσεως, ἐκήρυξε τὴν 13 παρελθόντος Μαρτίου ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ, καὶ ἐδηλοποίησεν αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἅπαντας τοὺς διατρίβοντας ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας Προξένους τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, διορίσασα τὰς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἀναλόγως νὰ προσφερθῶσι, προσέχοντες εἰς τὴν ἀκριβῆ τούτων συντήρησιν.

Ἄν καὶ τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Διοικήσεως εἶναι σύμφωνα ὄχι μόνον μετὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰ ἀδιαφιλονείκητα δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, δικαιώματα εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀπόλαυσιν αἱ Χριστιανικαὶ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἔπεται μετὰ χαρᾶς νὰ συγκαταβαίνωσιν, ἡ δὲ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει παντὶ σθένει νὰ καταγίνεται φροντίζουσα καὶ προνοουμένη περὶ τῶν μέσων τῆς διατηρήσεώς των, ἐπειδὴ ὁμως ἔδωκαν ἀφορμὴν, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, εἰς διαφοροὺς παρεξηγήσεις, διὰ ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν πρόφασιν κατηγόριας, ἔκρινεν εὐλογον ἡ Διοίκησις νὰ περιορίσῃ

κατὰ τὸ παρὸν τὸν εἰρημένον ἀποκλεισμὸν εἰς ὅσα φρούρια καὶ λιμένας κατακρατεῖ εἰσέτι ὁ ἐχθρὸς, ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι τοῦ Βώλου, εἰς τὰ τῆς νήσου Εὐβοίας καὶ τὰ τῆς νήσου Κρήτης (α).

Τὸ ἐμπόριον τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἔχει ὄχι μόνον ἀνοικτὰ ὅλα τὰ ἐκτεταμένα παράλια τὰ μεταξὺ τῶν παρεμπιπτόντων ἀποκλεισμένων μερῶν, καθὼς καὶ ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἀλλ' ἀπολαμβάνει πανταχόθεν ἀπὸ τῆν Διοίκησιν πᾶσαν ὑπεράσπισιν, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αὐθόρμητον καὶ ὁμόγνωμον ζητεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, μὲ σκοπὸν νὰ παύσῃ ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν βάρβαρον τῆς Ἀσίας ζυγόν, καὶ νὰ καταχωρησθῇ ἀνεξάρτητον εἰς τὴν μεγάλην τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης χριστιανικὴν οἰκογένειαν, καὶ ἐπομένως περὶ πολλοῦ ἔχει τὰς ἐμπορικὰς μετὰ τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης σχέσεις, διὰ τῶν ὁποίων εὐχερέστερον δύναται νὰ ἐπανάλαβῃ τὰ διαφυγόντα τὴν Ἑλλάδα φῶτα, συνεξομοιούμενον κατὰ τὰ ἦθη μὲ τὴν ἐξευγενισμένην Εὐρώπην, πεπληροφορημένον ὅτι ἀνευ τούτων, καὶ κερδοζομένη, δὲν διατηρεῖται κατ' ἀξίαν ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία του. Αὐτὰ ταῦτα κατ' ἐπανάληψιν πρὸς ἅπαντας διακηρύττονται ἐγκυκλίως καὶ σήμερον, διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅλαι αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἑλληνικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι καὶ διορίζονται, ἀναλόγως προσφερόμεναι, τὸν μὲν ἀποκλεισμὸν τοῦτον, τοῦ ὁποίου ἴσον ἀπαράλλακτον περικλείεται (β), νὰ διαφυλάττωσιν ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ, εἰδοποιοῦσαι ὅσα ξένα χριστιανικὰ πλοῖα

(α) Κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ διακηρύξει τῆς Διοικήσεως ὑπὸ χρονολογίαν 11 Αὐγούστου 1822, ἐν Ἄργει.

(β) Ὅρα τὴν αὐτὴν διακήρυξιν ὑπὸ χρονολογίαν 11 Αὐγούστου 1822, ἐν Ἄργει, ἐν σελ. 574.

ἀπαντῶσι, τὸ δ' ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀγρύπνως φροντίζουσαι μήτι ἐνοχληθῇ ἀπ' ἐναντίας τῶν νενομισμένων.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 11 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιεπὶσκοπος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιεπιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ

Ἐγκυκλίον γράμματος πρὸς τοὺς ἀγγλικὸς Προξένους τοῦ Λεβάντε παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀγγλικοῦ ναυάρχου Ἀμιλτώρ.

Ἐκ τῆς νῆσου Μήλου, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822, ἔτους νέου.

Τὰ πολεμικὰ ἀγγλικὰ πλοῖα ἤλθαν εἰς τὴν Ἄσπρην θάλασσαν διὰ νὰ προστατεύσουν καὶ ἐμψυχώσουν τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον, ἀλλὰ μὲ ῥητὴν διαταγὴν ν' ἀποφύγουν κάθε μεσολάβησιν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις κατ' αὐτὰ τὰ μέρη. Ὁ σκοπός μου εἶναι, εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, νὰ λυτρώσω τὴν ἰδιοκτησίαν ὅπου ἐκρατήθη.

Ὅσον ἐξαιρέτως δύναμαι σὰς εἰδοποιῶ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἐνέχομαι πλέον εἰς κἀνένα καράβι, ὅπου θέλει ἐπιχειρηθῆ νὰ μετακομίσῃ τροφὰς ἢ πολεμικὰ ἐφόδια εἰς τοὺς λιμένας, ἤδη πολιορκουμένους κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. Ἐνεκεν τούτου θεωρῶ ὡς χρέος μου νὰ παύσῃ αὕτη ἢ μεσολάβησις εὐθύς ὅπου ἐκδώσω τὴν παροῦσαν εἶδησιν, διότι ἡ τοιαύτη μεσολάβησις ἀναιρεῖ τὴν ὑπάρχουσαν οὐδετερότητα.

Συγχωρητέον νὰ προσθέσω, ὅτι δὲν σκοπεύω νὰ διαταράξω τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἄγγλων, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἰδεάσω μόνον σαφῶς περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὅποιον πιθανῶς πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ πλοῖα τῆς Μεγαλειότητός του, ἐνῶ πᾶσα ἐνέργεια αὐ-

τῶν θέλει βαλθῆ εἰς πρᾶξιν διὰ νὰ προστατεύεται τὸ ἐμπόριον τῶν ὑπηκόων τῆς Μεγαλειότητός του, ὡσαύτως καὶ ἡ ἰδιοκτησία, καὶ οἱ ἐπιβάται Τοῦρκοι, ὅσακις δὲν εἶναι στρατιῶται, ὅταν εὐρεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν καὶ διευθυνόμενοι εἰς λιμένας ὀθωμανικοῦ, ἢ ἄλλου, διαφορετικοῦ ἀπὸ ἐκείνου ὅσοι ἄνω ἐξηγήθησαν. Ἐὰν ὅμως διευθύνωνται εἰς τοιοῦτους λιμένας, ὁ κίνδυνος εἶναι ὀλοτελῶς εἰς βάρος τῶν πραγματευτῶν καὶ καρaboκυραίων, τοῦλάχιστον ἕως ὅτου λάβω διαφορετικὰς διαταγὰς ἀπὸ τοῦς ἀνωτέρους μου.

Ἄριθ. 2192.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀναγνώστην Παπαγιαννόπουλον,
Γκέκαρ Καρακατσάνην καὶ Γαβριήλ Ἀμαντίην (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείονται δύο φάκελλοι, ὁ μὲν πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν, ὁ δὲ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διευθυνόμενος τὸν πρῶτον ἐξ αὐτῶν, ἀναγνώσαντες τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, θέλετε ἐγχειρίσει πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἐπιστατοῦντες εἰς τὸ νὰ ἐκδοθῶσιν ἐκεῖθεν, μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα καὶ ὄλην τὴν ἀναγκαίαν ἀκρίβειαν, αἱ ἀνάλογοι ὁδηγίαι πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον λιμεναρχῶν καὶ λοιπῶν, πρὸς οὓς ἤθελε κάμει χρεία, τὸν δὲ ἄλλον, λαμβάνοντες παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπίτηδες πεζὸν καθὼς καὶ ἕνα ἑγγραφον πρὸς τοὺς κυρίους ἐφόρους Γαστού-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γέκαρ Καρακατσάνη, μέλους τῆς σταλείσης παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐπιτροπῆς εἰς Τριπολιτσάν πρὸς διευθέτησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ὅρα τόμον Β'. Ἀλληλογραφία παραστατῶν, κτλ.

νης, νὰ διευθύνετε δι' αὐτοῦ εἰς Μεσολόγγι ἀνευ ἀναβολῆς.

Τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὰ μέσα ἐφθασαν, καὶ τὰ μηνιαῖα τῶν ἑνδεκα πλοίων δὲν ἐξεπληρώθησαν, ἐνῶ ἡ Γερουσία ἐπληροφόρηθη ἐσχάτως ἀπὸ ἐγγραφα τῆς Διοικήσεως, ὅτι τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς ἡ χρέματα πρέπει νὰ σταλῶσιν ἀπὸ τὰς νήσους εἰς αὐτὰ, ἢ νὰ γράψωσιν ὅτι μηνιαῖα διὰ τὸν δεύτερον μῆνα δὲν εἶναι· ἐπειδὴ δὲ ἀνάγκη πᾶσα τὰ πλοῖα νὰ περιμείνωσιν ἐκεῖσε, ἔπεται ἄχρι τῆς εἰρημένης ἐποχῆς τὰ πρῶτα μηνιαῖα ν' ἀποπληρωθῶσι, καὶ μέρος καὶ τῶν δευτέρων νὰ οικονομῆσῃ ἡ Γερουσία. Ὅσον οὐσιώδης ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐπιβλαβῆς ἡ ἐκεῖθεν ἀπουσία τῶν πλοίων, τόσον ζωηρῶς πρέπει τὰ περὶ τούτου νὰ παραστήσετε πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἀγωνιζόμενοι εἰς τὴν ἐγκαιρον ἀποστολὴν τῶν χρημάτων.

Γνωρίζοντες τὴν κατεπείγουσαν χρεῖαν τῆς μεταβάσεως τῶν πελοποννησιακῶν στρατευμάτων εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, νὰ προσέχετε καλῶς νὰ μὴν ἐπέλθῃ τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον, ἀλλὰ μάλιστα νὰ εὐκολύνεται καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

Οἱ προσδιωρισμένοι πύργοι καὶ στρατεύματα εἰς τὰ Δερβένια, καὶ ἡ ὀχύρωσις τῶν Δερβενακίων εἶναι προὔργιαιτάτα, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ ἐν Κορίνθῳ ἐχθροὶ ἀφύκτως καταβαίνουν νὰ σιτίσωσι τὸ Ναύπλιον· εἰς δὲ Λεβαδίαν, Ταλάντι καὶ Μπουτουνίτσαν, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, συνάζονται ὅχι ὀλίγα ἐχθρικά στρατεύματα, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Διὰ νὰ κατορθωθῶσι δὲ ταῦτα πάντα καὶ ὅσα λοιπὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας πόλεμον, χρειάζονται χρήματα, καὶ χρήματα μὲ τὰς περιστάσεις ἀνάλογα. Ἐπαναλαμβάνει λοιπὸν ἡ Διοίκησις, τ' ὅποιον

σας ἔδωκε χρηματολογίας σχέδιον νὰ φροντίσετε νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ὀγρηγορώτερον, καλῶς εἰδότες, ὅτι καθὼς τὸ νὰ μὴ ἐνεργηθῇ, οὕτω καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ καιρὸν εἶναι ὀλέθριον.

Περὶ τούτων ἀπάντων καὶ περὶ ἧς τινος οὖν ἄλλης ὑποθέσεως περιμένει ἡ Διοίκησις δηλωτικὰ ἡμῶν ἔγγραφα.

Ἐν Ἑρμιόνη, τῇ 13 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ἐπιχειρηματὴς τῆς Ἐπικρατείας κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2196.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Ἦλθον σήμερον οἱ ἀπεσταλμένοι σας Καπ. Ἰωάννης Ν. Λαζάρου καὶ Καπ. Ἰωάννης Χριστοδοῦλου Κούτσι, καὶ ἔλαβον τὸ ἀνάλογόν σας ἀπὸ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας χρημάτων διὰ τὰ ἐν τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι ἀποπλεύσαντα πλοῖα, γρόσια τέσσαρας χιλιάδας πεντακόσια ἐβδομήκοντα ἕξ, καὶ παράδ. τριάκοντα, ἀριθ. 4,576 $\frac{3}{4}$, τὰ ὁποῖα θέλετε ἀπεράσει εἰς λογαριασμὸν διὰ τὸ εὐτακτον, καὶ ἀκολούθως ἐρ-
χόμενα καὶ ἄλλα πρὸς τὴν Διοίκησιν, θέλει σας γνωστοποιηθῇ διὰ νὰ στείλετε πάλιν νὰ λάβετε τὸ ἀνάλο-
γοῦν ὑμῖν διὰ τὰ τέσσαρα πλοῖα, τρία ἐκπλεύσαντα καὶ τὸ ἐν μέλλον νὰ ἐκπλεύσῃ. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Ν. Λα-
ζάρου διωρίσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα, ἐπειδὴ μέλλει νὰ συναθροισθῇ τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν, καθὼς σας

προειδοποιήσαμεν· διὰ δὲ τῶν ἄλλων γραφομένων σας τὴν ἀπόκρισιν, θέλει μετὰ ταῦτα σᾶς ἀποκριθῆ ἡ Διοίκησις. Ἐρρώσθε.

Νοεμβρίου 13 1822, ἐν Ἐρμιόνη.

Ἐπιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,
(Τ. Σ.) ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ἄρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2222.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἀγαθώστην Παπαγιαννόπουλον,
Γκίκα Καρακατσάνην καὶ Γαβριήλ Ἀμαρίτην (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείεται φάκελλος· ἀναγνώσαντες τὰ ἐνδιαλάμβανόμενα, θέλετε ἐγχειρίσει πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν, λέγοντες ζώσῃ τῇ φωνῇ κατὰ πλάτος ὅσων τὰς ἀρχὰς βλέπετε ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς Διοικήσεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ ἡ Γερουσία καὶ εἰς τῶν ἐκλογῶν τὴν ὑπόθεσιν ὅσα ὀφείλει νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ἡ πελοποννησιακὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴν ἐπέλθῃ λειποταξία εἰς τὰ στρατόπεδα Κορίνθου, Δερβενακίων καὶ Ναυπλίου, διότι κρίσιμος ὁ καιρὸς. Οὐδὲ πρέπει οἱ Γερουσιασταὶ νὰ ἀκούωσιν ἀσήμους φωνὰς ἀνθρωπίσκων, ζητούντων τύχην νὰ εὕρωσιν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων, καὶ ἀκαίρως ἐθνικὰς προβαλλόντων Συνελεύσεις, τὰς ὁποίας οὔτε τίνι τρόπῳ γινόμεναι εἶναι ἔννομοι καὶ δίκαιαι γνωρίζουσιν, οὔτε τοιαύτας ἐπιθυμοῦσι βεβαίως, ἀλλ' ἄλλας νοστιμεύονται, τὰς ὁποίας νὰ κατορθώσωσι μὲν εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον, διότι τὸ ὑγιὲς μέρος τοῦ ἔθνους ἐγνώρισεν ὅτι εἶναι παράκαιροι καὶ ἐπιζήμιοι εἰς τὴν ὑπόληψιν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

τοῦ ἔθνους· ταραχὰς ὅμως νὰ ἐπιφέρωσι δύνανται, καθὼς πολλὰς ἄχρι τοῦδε αὐτοὶ οἱ κακοήθεις ἐπέφερον καὶ θέλουσιν ἴσως ἐπιφέρει, ἂν οἱ θεόδοτοι νόμοι τῆς δικαιοσύνης δὲν κατακεραυνώσωσιν αὐτούς. Εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιμείνετε, καὶ ἀφοῦ δώσετε εἰς ἕκαστον τῶν Γερουσιαστῶν ἰδιαιτέρως νὰ καταλάβῃ τὴν κατὰ τοῦτο ἀλήθειαν, νὰ συνδιαλάβετε γενικὴν ὁμιλίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ φέρετε τὸ πρᾶγμα εἰς ψηφοφορίαν, ἔχοντες ὅμως τὴν βεβαιότητα περὶ τῶν πλειόνων ψήφων, καὶ τότε ἀμέσως πρέπει νὰ φροντίσετε νὰ γράψῃ πρὸς τὰς ἐπαρχίας τὰ ἀνάλογα, ἀπαντῶσα καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν. Εἰς ὅλας δ' ὕμῶν τὰς ὁμιλίαις πρέπει καὶ τοῦτο νὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πολλάκις καὶ ἀπὸ ἀμάθειαν δυστροποῦσιν εἰς τὰ κατὰ οἱ ὁμογενεῖς. Ἡ παιδεία πρὸ πολλοῦ ἄφησε τὴν προτέραν τῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν, μὴ συμβιβαζομένη μὲ τὸ σιδηροῦν σκῆπτρον τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἡ τυφλότης κατεκυρίευσεν εἰς ἡμᾶς. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναπτύσσωνται καλῶς τὰ πράγματα, νὰ σαφηνίζωνται αἱ ἰδέαι, καὶ εἶναι ἐλπίς οἱ πλείονες τῶν δυστροποῦντων νὰ συγκατατίθενται εἰς τὰ κοινωφελῆ, καὶ οἱ ὀλίγοι κακόβουλοι νὰ ἐπιμένωσι, μεμονωμένοι ὅμως τότε, καὶ ἐπομένως δειλότεροι.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλιον ἐσομένην ἔθνηκὴν Συνέλευσιν, ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου μηνὸς ἀνάλογον θέσπισμα καὶ ἀναλόγους διακηρύξεις νὰ ἐκθέσῃ πρὸς τὸ ἔθνος, διὰ νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν καιρῷ, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ συγκροτήσοντα αὐτὴν μέλη, διότι Συνέλευσις ἀνευ θεσπίσματος δὲν γίνεται τακτικῆ, καὶ τοιαύτη Συνέλευσις πρέπει νὰ γίνῃ, περιέχουσα ἐκκλησιαστικούς, πολιτικούς, πολεμικούς, θαλασσινοὺς καὶ τῆς ξηρᾶς, ἐμπόρους, τεχνίτας, λογίους, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀπὸ ἐκάστης

τῶν συγκροτούντων τὴν κοινωνίαν τάξεων ἀνθρώπους ἀναλόγως, καὶ διαιρουμένη εἰς τμήματα, τὰ ὅποια ἐγγράφως νὰ συνδιαλέγωνται γνωμοδοτοῦντα. — Νὰ φροντίσετε νὰ λάβετε ἀπόκρισιν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς προβαλλομένης παρατάσεως αὐτῆς, διὰ νὰ ἐξεύρη ὅπως ἔχει νὰ προσφερθῇ ἡ Διοίκησις.

Ὁ ἐχθρικός στόλος μετ' ὀλίγον ἔρχεται καθ' ἡμῶν, καὶ νέοι τρόμοι ἐπαπειλοῦσι τὸ Πανελλήνιον, ἀν οἱ Ἄλβανοὶ δὲν ἀπομακρυνθῶσι προτοῦ πέραν τῆς Ἀχαρνανί-
ας, ὥστε νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ στενὰ τῶν μερῶν ἐκείνων, ἀν τὸ Ναύπλιον δὲν φθάσῃ νὰ παραδοθῇ, καὶ ἀν ἐντεῦθεν χρήματα δὲν οἰκονομηθῶσι διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἀρχιπέλαγος χρήματα ἤδη δὲν ἔχει νὰ δώσῃ, καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν τριῶν νήσων ἀπέκαμον δαπανῶντες. Πρέπει λοιπὸν παντοιοτρόπως νὰ ἐπιμελη-
ται ἡ Γερουσία εἰς τὸ νὰ κατορθωθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελής ἡ πελοποννησιακὴ ἐκεῖσε ἐκστρατεία, καὶ προσέτι, ἐπειδὴ πολλὰ πιθανὸν εἶναι ὁ Ἄλῃ-πασσᾶς νὰ μὴ ἀφήσῃ τῶν ἡμετέρων τὴν ἀπελευθέρωσιν, νὰ ἐπιτάξῃ σφοδρῶς πρὸς τοὺς φροντιστὰς καὶ οὖς δεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ στέλλωνται τροφαὶ εἰς Ναύπλιον πρὸς τοὺς ἡμετέ-
ρους ὅσαι πολλαὶ στέλλονται, διότι εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ὁ φρούραρχος ἐπωφελεῖται, καὶ δὲν πρέπει νὰ τρέφωμεν τὸν πολέμιον, ὅστις, ὅταν τρέφῃ τοὺς στρατιώ-
τας του, ἀδιαφορεῖ ἀν οἱ κάτοικοι πεινῶσιν. Αὐτοὶ δὲ ἀποθνήσκουσι, μὴ ἔχοντες ὅ,τι νὰ κάμωσιν ὅταν ἡ φρου-
ραρχία δὲν ᾔναι εἰς χεῖράς των, καὶ ὅταν ἐκτός τοῦ Ναυπλίου δὲν ἔχωσιν ἐλπίδα νὰ ζήσωσιν, ἀφοῦ ἀφ-
νιάσαντες ἀπὸ τῆς Πόρτας τὸν ἄνθρωπον, παραδοθῶσι. Τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦσεν οὐδὲ δρᾶμι ψυμὲ
νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ φρούριον, ὅσοι καὶ οἴοι ἀν ὦσιν
οἱ κεκλεισμένοι ὁμογενεῖς. Ἄλλ' οἱ πλείστοι Ἕλληνες

ἀγνοοῦσι τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ τὰ μεγάλα χρέη ἐκάστου πρὸς τὸ ὄλον, διότι ἐκ γενετῆς δοῦλοι ὄντες, ὁποῖόν τι εἶναι τὸ ἔθνος ἀκόμη δὲν ἔμαθον. Πρέπει λοιπὸν νὰ περιορισθῇ ἡ τροφή τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἀνθρώπων τόσο, ὥστε καὶ ἂν ἐξ αὐτῆς λάβῃ μέρος ὁ φρούραρχος, νὰ μὴ ἐπωφελῆται· νὰ ἐπιμεληθῆτε δὲ καὶ τῶν χρημάτων τὴν συλλογὴν, κατὰ τὰ προειρημένα, καὶ τακτικῶς περὶ παντὸς ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρετε.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ κ'. Νοεμβρίου 1822.

Ἄθανάσιος Κανακάρης, Ἀντιπρόεδρος.—Ἰω. Ὀρλάνδος.—Βασίλειος Ν. Μπουρτούρης.—Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.—Ἀναγνώστης Μοραρχίδης.—Φώτιος Καραπάνου.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.—Φραντσέσκος Βούλαρης.—Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Χρῆστος Βλάσης.—Ἰω. Σκαρδαλλίδης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Κύριοι, καί ποιοι Γεώργιος Κρίτσου ἦλθεν ἀπὸ Ζάκυνθον αὐτοῦ, εἰς Τριπολιτσάν· ἂν εὑρεθῇ αὐτοῦ, τοῦ ἐγγερίσετε ὅλα τὰ ἐσωκλειόμενα γράμματα, εἰ δὲ, πιάνετε πεζὸν καὶ τὰ στέλλετε εἰς Κερπινὴν, εἰς τὸν Κύρ Ἀσημάκην Ζαίμην, ὅτι ἐκεῖ μοῦ γράφει αὐτὸς πῶς θὰ σταθῇ πέντε ἕξ ἡμέρας, καὶ γράφετε μὲ τὸν πεζὸν νὰ σᾶς στείλῃ ὁ Κύρ Ἀσημάκης ἀπόκρισιν τῆς παραλαβῆς των, καὶ μοῦ τὴν στέλνετε. Τὸν πεζὸν, ἀπ' αὐτοῦ ἕως Καλάβρυτα, τὸν πληρόνω ἐγώ. Μεγάλως μᾶς ἐλύπησεν ὁ σκοτωμὸς τοῦ Π. Κρεμβατᾶ· πρέπει νὰ ὀμιλήσετε τὰ δεόντα μὲ τόνον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι τὰ τοιαῦτα θὰ φέρουν τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἔθνους μας, ἐπάνω ὅπου εἶναι διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, καθὼς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης γράφουν. Ὁ Θεὸς ἴλωσ νὰ γενῆ, ὅτι ἡ κακοήθεια καὶ βαρβαρότης ἐπεριπλάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἀδελφός σας, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 2234.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 19 ἔγγραφόν σας καὶ ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα· τὸ ζήτημά σας, νὰ λαμβάνετε ἀμέσως παρὰ τῶν κυρίων Ἀρμολογῶν τὸ ἀνάλογον τῆς συναζομένης χρηματικῆς ποσότητος, εἶναι δεκτόν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Διοίκησις προλαβοῦσα, διέταξε τὰ συναζόμενα χρήματα κατ' εὐθείαν εἰς Ὑδρας νὰ στέλλωνται, ἐκεῖθεν διαμοιραζόμενα, ἀναγκαῖον εἶναι, Κύριοι, πρὸς τοὺς προκρίτους Ὑδρας διευθυνόμενοι, νὰ συμφωνήσετε εἰς τοῦτο, καθὼς καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Ψαρῶν συνεφώνησαν προλαβόντως περὶ τούτου, ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα καὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑμετέρων.

Ἐν Ἐρμύνη, τῆ 21 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2236.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κ. Ἀναγνώστην Παπαγιαννοπούλου, Γκέικαν Καρακατσάνην καὶ Γαβριὴλ Ἀμαρτίτην, μέλη τῆς Διοικήσεως (α).

Εἰς Τριπολιτσάν.

Καὶ διὰ τῆς φήμης, καὶ τέλος διὰ τῆς Γερουσίας ἔμαθεν ἡ Διοίκησις τὴν βιοθανίαν τοῦ βουλευτοῦ Κρεβάτα, καὶ ἐλυπήθη μεγάλως, καθορῶσα ἀρχόμενα τὰ ὁποῖα προεἶδε μακρόθεν δεινὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γκέικα Καρακατσάνη, ὡσαύτως καὶ τὸ ἐπόμενον.

ἀντὶ νὰ ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν, θέλομεν ἀφανίσαι ἡμεῖς αὐτοὶ ἀλληλοφθορούμενοι. Εἶναι μὲν ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια εἰς τὸ νὰ μὴ διαφύγῃσι τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα οἰφονεῖς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν χρησιμεύει, εἰμὴ διὰ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων καὶ ἐν μέρει διὰ τὸ παράδειγμα· ἡ πηγὴ ὅμως τοῦ κακοῦ διὰ νὰ ξηρανθῇ, πρέπει σχεδὸν ἐμβριθῶς ἐπινοήσαντες, ἐν τάχει νὰ ἐνεργήσωμεν. Εἰς τοῦτο προσκαλεῖται καὶ ἡ Γερουσία νὰ σκεφθῇ, ὡς βλέπετε εἰς τὸ περικλειόμενον ἔγγραφον πρὸς αὐτὴν, τὸ ὁποῖον ἐγγερίζοντες θέλετε ζώσῃ τῇ φωνῇ εἰπεῖ τὰ ἀνάλογα, ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συνδιασκεπτόμενοι, καὶ θέλετε ἀναφέρει πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία μεγάλως ἀπορεῖ καὶ ξενίζεται εἰς τὴν ἀκαιρον σιωπὴν σας. Ἐνῶ διὰ τόσον οὐσιώδη τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἐστάλητε αὐτόσε, νὰ μὴ γράψετε, καὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις μάλιστα, οὐδ' ἅπαξ, εἶναι ἀπορίας ἄξιον κατ' ἀλήθειαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράψετε καὶ νὰ μὴ παύετε γράφοντες περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας ἀπάντων.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῆ 22 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἀθανάσιος Καρακάρης, Ἀρτιπρόεδρος.—Ἰω. Ὁρφάνδος.—Βασίλειος Ν. Μποντιούρης.—Αναγν. Μοραλίδης.—Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.—Φώτιος Καραπάνου.—Φραντσέσκος Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.—Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου.—Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.—Χρῆστος Βλάσσης.—Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων, Θ. Νέγγης.

II. Παρακαλῶ, ἀδελφοί, τὸ ἔσωθεν ν' ἀποσταλῇ ἀσφαλῶς, καθὼς καὶ τὰ πρότερον. Εἰς Τῆνον ἔπιασε πολλὴ πανούκλα· ὅθεν δόσατε τὴν εἶδησιν πρὸς τὴν Γερουσίαν, νὰ γράψῃ πρὸς ὅλα τὰ ἀκροθαλάσσια μέρη

να βάλουν φυλακὰς καὶ καραντίνα, καὶ νὰ προσέχουν καλῶς.

Ἄριθ. 2260.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλον, Γκι-
καρ Καρακατσάρην καὶ Γαβριήλ Ἀμαρίτην.

Εἰς Τριπολιτσάν.

Περικλείονται διάφορα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἀναγνώ-
σαντες, θέλετε διευθύνει κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς, καταγινό-
μενοι εἰς τὸ νὰ κατορθωθῶσιν ἐν τάχει ἡ στρατολογία
τῆς Μεσσηνίας καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἀφορῶσι τὸ ἐν τῇ δυ-
τικῇ Ἑλλάδι πελοποννησιακὸν Σῶμα, καθότι ἀπὸ τὸν ἐ-
κεῖ πόλεμον κρέμαται μέγα μέρος τῆς ἀσφαλείας ἡμῶν.
Ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος μετὰ τῆς ἐπεξηγηματικῆς δια-
κηρύξεως διεδόθη εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας,
διότι ἐπλησίασαν τὰ τέλη τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἐξ αὐτῶν τινες
περικλείονται ἤδη, διὰ νὰ πέμψετε εἰς τὰς ἐπαρχίας
κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὀνόματα αὐτῶν περὶ δὲ
τῶν διορισθησομένων ἀνθρώπων, ἀφέθησαν ἀνοικτὰ τὰ
ὀνόματα διὰ τὰς ἐπαρχίας Καρυταίνης, Φαναρίου καὶ
ἄλλας, ὁ δὲ Κ. Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος, ἐκ-
λέξας τὰ πρόσφορα, νὰ σημειώσῃ, καὶ οὕτω νὰ σταλῶ-
σιν, ἀλλὰ μ' ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα. Ὁ γε-
νικὸς Ἐπαρχος τῆς Κρήτης, Κ. Ἀφεντούλιεφ, μὲ δуса-
ρέσκειαν παραδεχθεὶς τὸν ὀργανικὸν νόμον, ψυχρῶς
προσεφέρετο πρὸς τὴν Διοίκησιν. Ἐπασχεν αὐτὸς ὁ
κακόδουλος τυχοδιώκτης παντὶ σθένει νὰ διαθέσῃ τὰ
πνεύματα τῶν ἀθῶν λαῶν τῆς Κρήτης εἰς τὸ ν' ἀ-
ποχωρισθῶσι τῆς ὀλομελείας τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦτο,
διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν του, νὰ κερδήσῃ καὶ αὐ-
τὸς τὴν φανταστικὴν βασιλείαν του. Ταῦτα γνωρίσασα
ἐν καιρῷ ἡ Διοίκησις ἐλυπεῖτο, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀ-

διαφορῇ εἰς ταῦτα. Κατωρθώθη μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν νὰ φυλακώσωσιν αὐτὸν οἱ Κρήτες, νὰ διακηρύξωσιν ὑπὸ κρίσιν ἐπὶ ῥητοῖς ἐγκλήμασι, νὰ σφραγίσωσι τὰ ἔγγραφά του, καὶ τρέξαντες πρὸς τὴν Διοίκησιν δύω τῶν ἐκεῖ φροντιστῶν καὶ ἄλλοι τρεῖς, ν' ἀναφέρωσι τακτικῶς. Τοιαύτη τῶν τοιούτων ἡ τύχη, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τοὺς λαοὺς καὶ ἀληθεῖς πατριῶται.

Ἐν Ἑρμιόνη, τῇ 25 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Καρακάρης, Ἀντιπρόεδρος.— Ἰω. Ὁρλάνδος.— Βασίλειος Ν. Μπουντούρης.— Ἀναγν. Μοναρχίδης.— Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.— Φώτιος Καραπάνος.— Γρηγόριος Κωνσταντᾶς.— Φραγκίσκος Βούλγαρης.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.— Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.— Χρήστος Βλάσσος.— Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.— Ἰω. Σκαρδαλίτης.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Κύριοι, παρακαλεῖσθε διὰ νὰ σταλθῇ αὐτὸ τὸ μικρὸν γραμματάκι εἰς τὸ μαγαζὶ τῆς ἐπιγραφῆς του, ὅτι ἐκεῖ μοῦ ἔγραφεν ἀπὸ Καλάβρυτα ὅτι ἐρχόμενος ἔχει νὰ ἐμμένῃ· εἰδὲ καὶ δὲν ἦλθε, δόσετέ το τοῦ ἰδίου πεζοῦ νὰ τὸ ὑπάγῃ.

Ἄριθ. 2263.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 24 ἔγγραφόν σας καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα· φθάσαντος τοῦ πλοίου, τὸ Μινιστέριον τῶν ναυτικῶν ἔλαβεν ἐπιταγὴν νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἶκός.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον, οἱ παραστάται τῶν λαῶν ἑτησίως διαμένουσιν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐξεδόθη νόμος περὶ ἐκλογῶν, καὶ ἐπεξηγηματικὴ διακήρυξις.

ξίς, ἀμφοτέρων τῶν ὁποίων ἀντίγραφα περικλείονται. Θέλετε ἐκλέξει διὰ τὴν ἐρχομένην περίοδον τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως, καὶ θέλετε διευθύνει ἐνταῦθα.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 26 Νοεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει

Ἐπειδὴ ὁ ὀργανικὸς τῆς Ἐπιδαύρου νόμος, κατὰ τὸν § 19, ἀποφασίζει ἐτήσιον τὴν διάρκειαν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, καθὼς καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 13 καὶ 20, ἰδιαιτέροι νόμοι πρέπει νὰ ἐκδοθῶσι περὶ ἐκλογῆς τῶν δύο τούτων τὴν Διοίκησιν συγκροτούντων σωμάτων· καὶ ἐπειδὴ οἱ πολεμικοὶ περισπασμοὶ καὶ ἡ ἀποπηγάζουσα ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ προσπορισθῇ ὅσα φῶτα ἀπαιτεῖ τῶν νόμων τούτων ἡ κατασκευὴ.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπέκυρσε τάδε·

§ α'. Οἱ εἰρημένοι δύο νόμοι περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καὶ συνθέσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος ἀναβάλλονται ἀναγκαίως.

§ β'. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκλογαὶ τῶν παραστατῶν νὰ γίνωσιν οὕτως. Εἰς ἕκαστον χωρίον ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ εὐνοπολήπτους γέροντας, ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν· τὰ μὲν, δηλονότι, συνιστάμενα χωρία ἀπὸ δέκα μέχρι τῶν πενήκοντα οἰκογενειῶν, ἕνα· τὰ δὲ ἀπὸ περισσότερα αὐτῶν ἄχρις ἑκατὸν, δύο· τὰ δὲ ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, τρεῖς· καὶ τὰ ἀπὸ διακοσίων ἄχρι τριακοσίων, τέσσαρας· εἰς δὲ τὰ χωρία, ἔχοντα περισσοτέρας

τῶν τριακοσίων, πέντε. Ὅλοι δ' αὐτοὶ οἱ ἐκλεχθέντες, φέροντες ἔγγραφα ἀποδεικτικά τῶν χωρίων τῶν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλειοτέρων κατοίκων, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἡ ὁποία νὰ ἐκλέξῃ ἐν- νέα εὐνοπολήπτους γέροντας, ἐφοδιάζουσα μὲ ἐνδεικτικά ἔγγραφα ἐπίσης, καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ ἐκλεκταὶ νὰ ἐκλέξωσιν ἓνα ἐνιαύσιον βουλευτὴν, μεταξὺ τῶν ἐμ- φρονεστέρων καὶ ἠθικωτέρων ἐπαρχιωτῶν, μὲ τῶν πε- ρισσοτέρων τὰς ψήφους.

§ γ'. Καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν στερεάν Ἑλλάδα (τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν) ἐκάστη τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ἐκλέξῃ ἓνα ἐνιαύσιον παραστάτην. Ὅλη δὲ ἡ Σπάρτη (Μάνη) δύο παραστάτας ἔχει νὰ ἐκλέξῃ.

§ δ'. Αἱ νῆσοι Ὑδρα, Σπέτσαι καὶ Ψαρά νὰ ἐκλέξωσι παραστάτας ὅσους καὶ πέρυσι.

§ ε'. Ἀπὸ τὴν νῆσον Κρήτην τέσσαρες παραστάται νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἀπὸ τὴν νῆσον Εὐβοίαν, δύο, καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς ὅλας νήσους τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τὰς ἀντεπαρχίας τῶν, ἀνὰ εἰς παραστάτης νὰ ἐκλεχθῶσιν.

§ ς'. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν παραστατῶν οἱ ἐξῆς τρεῖς ὅροι νὰ φυλαχθῶσιν·

α'. Οἱ παραστάται νὰ ἦναι Ἕλληνες.

β'. Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν τριάκοντα πλήρη ἔτη.

γ'. Νὰ ἦναι αὐτόχθονες, ἢ νὰ ἔχωσι σταθερὰν κα- τοικίαν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ τῶν ὁποίων ἐκλέγονται παραστάται· ἀν δὲ ἀπὸ τοὺς ἐφετεινοὺς παραστάτας, καὶ Γερουσιαστὰς καὶ Ἀρεοπαγίτας ἐκλέξωσι μὲ τοὺς εἰ- ρημένους ὅρους αἱ ἐπαρχίαι τὸν ἐρχόμενον ἐνιαυτὸν παραστάτας τῶν, εἶναι πάντῃ ἀδιάφορον.

§ ζ'. Ὅλοι οἱ παραστάται νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ κατὰ

τὴν α'. Ἰανουαρίου νὰ ἐκλέξωσι πέντε μέλη, καὶ μεταξὺ τῶν πέντε ἓνα πρόεδρον, διὰ νὰ συγκροτηθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα· νὰ ἐκλέξωσι προσέτι καὶ πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδιάφορον νὰ ἐκλέξωσιν εἰς ταῦτα τόσον ἐκ τῶν παλαιῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν νέων παραστατῶν, καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀνδρας ὅμως ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαστελλομένους.

§ ἡ. Ἄν δὲν συμπέσῃ ὅλων τῶν παραστατῶν ἡ σύγχρονος ἔλευσις, τῶν δύο τρίτων ἡ παρουσία εἶναι ἀρκετὴ εἰς τὰς ἐκλογάς.

§ θ'. Αἱ ἐκλογαὶ νὰ γίνωσι διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, μόνοι δὲ οἱ νέοι παραστάται νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς αὐτάς.

§ ι'. Ἀπὸ τῆς α'. ἄχρι τῆς ιε'. Ἰανουαρίου τὸ νέον Ἐκτελεστικὸν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ἐφετεινὸν τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ τὴν τάξιν· ἡ δὲ ἐφετεινὴ Διοίκησις νὰ ἐνεργῇ εἰς τῶν δεκαπέντε τούτων τῶν ἡμερῶν τὸ διάστημα, ἄχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ ἐνιαύσιος α. περίοδος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

§ ια'. Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει ἄχρις ὅτου οἱ εἰρημένοι δύο νόμοι ἐκδοθῶσιν.

§ ιβ'. Ὁ Μινίστρος τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιστήσῃ, ἐφ' ὅσον αὐτῷ ἀνήκει, εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822 καὶ β'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
(Τ. Σ.) ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο Αντιπρόεδρος του Εκτελεστικού.

Ἐπλησίασε τὸ τέλος τῆς ἀ. ἐνιαυσίου περιόδου τῆς Διοικήσεως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους νέαι ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνωσι διὰ τὴν ἐρχομένην β'. περίοδον αὐτῆς, ἡ ὁποία ὠνομάσθη προσωρινὴ εἰς διαστολὴν ἐκείνης τῆς σταθερᾶς καὶ ἀμετακινήτου, τὴν ὁποίαν ἂν δὲν ἀπηλάσασμεν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου, ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἂν ὁ Θεὸς θελήσῃ, καὶ ἡ ὁποία θέλει συστηθῆ μετὰ γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ ἔθνους· διότι μόνον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν θέλησίν του Διοικήσιν. Ὅταν φθάσῃ ἡ αἰσιος ἐκείνη ὥρα, θέλομεν προσκληθῆ ὅλοι, κατὰ τὸ εἶκος, καὶ μετὰ τὴν ἀξιωματημόνευτον ἐκείνην ἐθνικὴν Συνέλευσιν μέλλει ν' ἀποφασισθῆ τῆς Ἑλλάδος ἡ τύχη. Ἐν τασούτῳ ὁμῶς πρέπει νὰ διοικῶνται οἱ λαοὶ, καὶ αὐτῆ των ἡ Διοίκησις ὀνομάζεται προσωρινὴ. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκλέξετε βουλευτὰς ἀξιόους τῆς ἐμπιστοσύνης σας, καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἱερὰ χρέη τῶν διοικητῶν. Θέλετε δὲ τοὺς ἐκλέξει καθὼς διαλαμβάνει ὁ νόμος ὑπ' ἀριθ. 1, τὸν ὁποῖον διωρίσθησαν οἱ Κύριοι . . . . . ἐπὶ τῆδες νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν νῆσον Σπετσῶν καὶ νὰ σὰς φέρωσι, διὰ νὰ ἐκλέξετε τακτικῶς. Τακτικὴν ἐκλογὴν ἀποφασίζει ὁ νόμος ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν μικρὸς καὶ μεγάλος, ἱερεὺς καὶ λαϊκὸς, πάσης τάξεως καὶ καταστάσεως ἄνθρωπος, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ λαὸς ὀλόκληρος ἔχει τὴν ψῆφόν του. Ἐπειδὴ δ' ὁ λαὸς μιᾶς ἐπαρχίας νὰ συναχθῆ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος οὔτε δυνατόν εἶναι, διότι ἄλλοι σήμερον δὲν εὐκαιροῦσι καὶ ἄλλοι αὔριον, οὔτε εὐλογον, διότι ὁ κατὰ τῶν ἐχθρῶν πόλεμος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο βεβαίως, ὁ νόμος τὸ δυνατόν μετὰ τὸ συμφέρον καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δίκαιον συμβιβάσας, προσδιορί-

ζει εἰς ἕκαστον χωρίον ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξῃ εὐυπόληπτους γέροντας, ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν (φαμελλιῶν)· τὰ μὲν, δηλαδὴ, συνιστάμενα χωρία ἀπὸ δέκα μέχρι τῶν πενήκοντα οἰκογενειῶν, ἓνα ἐκλεκτὴν· τὰ δὲ περισσότερα αὐτῶν ἄχρις ἑκατὸν, δύο· τὰ δὲ ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι διακοσίων, τρεῖς· καὶ τὰ ἀπὸ διακοσίων μέχρι τριακοσίων, πέντε. Ὅλοι δ' αὐτοὶ οἱ ἐκλεκταί, φέροντες ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ τῶν χωρίων τῶν, μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πλειοτέρων κατοίκων, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ ἂν αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου δὲν τὸ συγχωρῶσιν, εἰς ὅποιον μέρος διατρίβουσιν οἱ ἔφοροι· ἐκεῖσε πάλιν νὰ ἐκλεχθῶσιν ἄλλοι ἑννέα εὐυπόληπτοι γέροντες, ἐφωδιασμένοι μὲ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπίσης, καὶ τότε ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ τῶν χωρίων καὶ τῶν πρωτευουσῶν ἐκλεκταὶ ἐν καθάρῳ συνειδῶσι θέλουν ἐκλέξει ὅποιον γνωρίζουσι φρονιμώτερον καὶ μὲ ἀρετὴν μεταξὺ τῶν ἐπαρχιωτῶν διὰ βουλευτὴν ἐνιαύσιον. Θέλουσιν ὁμοῦ ἐκλέξει χωρὶς τινος βραδύτητος, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπαρχίας φέρων τὸ ἔγγραφον ὁ ἐκλεχθεὶς, νὰ ἐλθῇ ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις, νὰ φθάσῃ ὁμοῦ εἰς τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου. Ἄν συμπέσῃ διχογνωμία μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περὶ τοῦ ἐκλεκτέου ὑποκειμένου, ὁ νόμος διορίζει νὰ μετρῶνται οἱ ἐκλεκταί, νὰ χωρίζωνται αἱ γνώμαι, καὶ ἐκεῖνος ν' ἀποφασίζεται, ὁ ὅποιος ἔχει τῶν περισσότερων τὴν ψῆφον. Τὸ ἐνυπόγραφον ὁμοῦ μαρτυρικὸν πρέπει νὰ τὸ υπογράψωσιν ὄχι μόνον ὅσοι τὸν ἐπέκριναν βουλευτὴν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι διαφορετικὴν εἶχον γνώμην, ἐπειδὴ οἱ ὀλίγοι χρεωστοῦσι μὲ τοὺς περισσότερους νὰ συμφωνήσωσι, καὶ ὅστις δὲν συμφωνήσῃ, εἶναι ταραξίας τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ὁμοιοίας, καὶ ὡς τοιοῦτος παιδεύεται ἔπειτα. Διὰ νὰ ἔχετε δ' ὅλην τὴν

πίστιν εἰς τὸν βουλευτὴν σας, καὶ νὰ γνωρίζῃ καλῶς ἡ Διοίκησις ἀπαντῶσα τὰς χρεῖας τῆς ἐπαρχίας σας, ὁ νόμος διορίζει νὰ μὴν ἐκλέξετε εἰμὴ ἄνθρωπον γεννημένον εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας, ἢ ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ τὴν κατοικίαν του αὐτόθι, ἄνθρωπον δηλονότι, τὸν ὅποιον νὰ γνωρίζετε καὶ νὰ ἐμπιστεύεσθε, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ σᾶς γνωρίζῃ καὶ νὰ σᾶς πονῇ. Ἔχετε ὅμως τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν νόμον, ἢ τὸν παλαιὸν βουλευτὴν σας νὰ ἐπικυρώσετε διὰ τὸ ἐρχόμενον, ἢ τὸν Γερουσιαστὴν σας ἢ Ἀρεοπαγίτην νὰ ἐκλέξετε βουλευτὴν, ἢ πάντα ἄλλον ἐπαρχιώτην σας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ᾔῃαι Ἕλληνας, νὰ ᾔῃαι αὐτόχθων ἢ σταθερὸς κάτοικος, νὰ μὴν ἔχῃ ἡλικίαν ὀλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα πλήρη ἔτη, καὶ νὰ ᾔῃαι ἄνθρωπος μάλιστα μὲ ἀρκετὴν ἀρετὴν καὶ μὲ φρόνησιν· διότι χωρὶς αὐτὰ τὰ δύο καλὸν δὲν ἐλπίζεται ἀπ' αὐτὸν βεβαίωτατα.

Ταῦτα προσδιορίζει ὁ νόμος, καὶ βλέπετε καθαριότατα πόσῃ φροντίδᾳ ἔχει ἡ σημερινὴ Διοίκησις εἰς τὸ νὰ μὴ στερηθῆτε κἀνεὸς ἀπὸ τὰ δικαιώματά σας, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὁποίων ἐλάβετε εἰς χεῖρας τὰ ὄπλα, καὶ χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν εἴσθε βεβαίως ἐλεύθεροι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Διοίκησις εἶναι πατριωτικὴ, ἐν ᾧ κατ' ἄλλον εἶναι ξένῃ εἰς τὸ ἔθνος μας. Μόνῃ ἢ παραστατικῇ Διοίκησις, ἐκείνη, δηλαδή, ἡ ὁποία φέρει πρόσωπον λαοῦ, ἀνήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ νὰ διοικῶνται ὀρθῶς, ὥρμησαν κατὰ τοῦ τυράννου, κάμνοντες τόσας καὶ τόσας θυσίας· πρέπει ὅμως νὰ ἡξεύρετε καλῶς, ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν φέρουσι κἀνενα καρπὸν, ἂν δὲν ἔχετε εὐπίθειαν εἰς τοὺς νόμους, ὑποταγὴν εἰς τὴν Διοίκησιν, ὁμόνοιαν μεταξὺ καὶ προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον. Χωρὶς αὐτὰ ἐχάθημεν ὅλοι μας, ὁ τύραννος δὲν ἀπέκαμεν ἀκόμη, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἀπεπλι-

σωμεν νικῶντές τον. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν νικήσωμεν πρέπει νὰ ἤμεθα ἡνωμένοι, πρέπει νὰ τρέχωμεν ὄχι ὅπου καὶ ὅταν ὁ καθένας θελήσῃ, ἀλλ' ὅπου καὶ ὅταν ᾖ ἡνία ἢ χρεία· πρέπει νὰ ἔχωμεν τὰ ἀναγκαῖά μας, καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔργον τῆς Διοικήσεως, διότι αὐτὴ μόνη γενικῶς τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους γνωρίζουσα, καὶ τὰς ἀνάγκας διακρίνει, καὶ τὰς θεραπείας εὐρίσκει, καὶ ἐν πᾶσι δύναται τὸ συμφέρον νὰ ἐπινοήσῃ. Δὲν θέλει ὁμως ἐκπληρώσει τὸ ἔργον τῆς ἡ Διοικήσεως καὶ δὲν θέλει ὠφελῆσει τὸ ἔθνος εἰς τίποτε, ἂν δὲν εἰσακούεται ἀπὸ τοὺς λαοὺς, ἂν αἱ διαταγαὶ τῆς δὲν ἐνεργῶνται μὲ ζῆλον καὶ μὲ ἀκρίβειαν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ πείθεσθε εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ κατορθώσωμεν τὸ μέγα σκοπούμενον, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Εἰς τοῦτο καὶ μόνον κατεγίνετο ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ ἐσυστήθη εἰς τὴν Ἐπιδαυρον πέρυσι, καθὼς ἤμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἐνθυμούμενοι ὅλας τὰς διαταγὰς καὶ νόμους καὶ θεσπίσματά της. Καὶ ἂν δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς ἐντελῆ-ἐκβάσιν αὐτοὺς τῆς τοὺς λαοσώους σκοποὺς, τοῦτο προῆλθε τόσον ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅσον καὶ ἀπὸ διάφορα παρεμπесόντα ἐμπόδια, καθὼς πολλὰ καλὰ γνωρίζετε. Εἶναι πασίγνωστον, ὅτι λαοπλάνοι τινὲς, διὰ τὰ ἰδιά των τέλη περιφερόμενοι εἰς τὰς ἐπαρχίας σας, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ πατριωτισμοῦ ἠθέλησαν νὰ σᾶς ἐξαγριώσωσιν ἐναντίον τινῶν βουλευτῶν, καὶ οἱ μὲν ἐμπειρότεροι οὐδ' ἔδωκαν ὅλως ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, γνωρίζοντες ὅτι κἀνένας βουλευτῆς δὲν θέλει βεβαίως τὴν δυστυχίαν τῆς πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ τὰ ὀσπίτιά του καὶ τὴν φαιμήλιαν του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του, καὶ ἂν θέλῃ, δὲν δύναται, διότι οἱ πολλοὶ ἀπὸ τὸν ἕνα πάντοτε ἔπεται νὰ ὑπερισχύωσιν. Ὅσοι δ' ἀπλοῦστεροι ἐγελάσθησαν, καὶ τι ἐκ τούτου ἔδειξαν ἀπειθειαν εἰς τοὺς

νόμους, ἐμπόδισαν τὸ καλόν, ὠπισθοδρόμησεν ἡ εὐταξία, ἐπροχώρησεν ἡ ἀναρχία, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐνδυναμωθείς ἔγεινεν ἴσως ὅπως οὖν κραταιότερος. Νὰ ἴδετε τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅτι δὲν εἶναι εἰμὴ ὅ,τι ἦσαν προτοῦ, πολῖται δηλαδὴ ἀπλοῦστατοι, καὶ ἀδελφοὶ ὅλων γνήσιοι, πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ εὐπειθεῖς εἰς τοὺς νόμους. Αὐτοὺς ἴδετε, αὐτοὺς μιμηθῆτε καὶ σεῖς, καὶ συγχρόνως γνωρίσετε ὅτι οἱ διοικηταί, ὅσον εἶναι διοικηταί, προστάζουσιν, ἤτοι ἐνεργοῦσι τοὺς νόμους, ἀφ' οὗ δὲ ἔλθῃ ἡ προσεσμία των, γίνονται μερικοὶ ἄνθρωποι καὶ προστάζονται ἤτοι κλίνουσι τὸν αὐχένα εἰς τοὺς νόμους. Πρέπει ὁμως τῆς Διοικήσεως αἱ διαταγαὶ πάντοτε νὰ εἰσακούωνται, χωρὶς νὰ συλλογίζεσθαι τις, ὅτι ὁ Διοικητὴς ἦτον ὁμοίος του, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπαρχία του ἢ ἡ Διοίκησις τῆς πατρίδος τὸν ἐκλεξε προσωρινῶς διοικητὴν, ὅπερ ἐστὶ, τὸν ἔκαμε διὰ μερικὸν καιρὸν μεγαλείτερον.

Ἄνδρες Ἕλληνες! μόνον ὁ μεγαλόφρων ἄνθρωπος εἶναι ἀξίος ἐλευθερίας· μεγαλόφρων δὲ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος δὲν καταδέχεται νὰ ζῆ εἰς τὴν ἀναρχίαν ὡς θηρίον εἰς τὰ δάση, ἀλλ' ἔχει τιμὴν του καὶ καυχᾶται, ὅτι ζῆ ὑπὸ νόμους καὶ ἐν εὐταξίᾳ· μεγαλόφρων εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος δὲν ἀνέχεται ν' ἀναβῇ ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, διὰ νὰ περιφρονῇ ἐκεῖθεν τῶν νόμων τὴν κυριότητα, ἀλλ' ἔχει εὐχαρίστησιν ὡς ἀδελφός ἐν ἰσοτιμίᾳ νὰ ζῆ, καὶ εἰς ὅποιον βαθμὸν εὐρεθῇ, νὰ φροντίζῃ μήποτε σφάλῃ εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος καὶ ὑποπέσῃ αἰφνης εἰς τὴν ὀργὴν τῆς Διοικήσεως· μεγαλόφρων τέλος πάντων εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος δὲν καταδέχεται δολιότητος καὶ ραδιουργίας, ἄχι μόνον νὰ πλέκῃ αὐτός, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλον νὰ βλέπῃ. Ἄς φαντασθῶμεν λοιπὸν τὸ ὅποιον προσπαθοῦμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι·

ἀποκτήσωμεν, τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἄς ὑψώσωμεν τὸν νοῦν μας, ἄς μεγαλοφρονήσωμεν, καὶ τότε οὔτε ἀπειθεῖς εἴμεθα εἰς τοὺς νόμους, οὔτε τὰ ζιζάνια ἀφίνομεν νὰ ἰσχύσωσι μεταξύ μας. Δὲν πρέπει νὰ καταδεχώμεθα παίγνιον νὰ γινώμεθα ὀλίγων τινῶν, οἱ ὅποιοι, διὰ νὰ κατορθώσωσι μὲ τὴν βίαν νὰ λάβωσιν ἀξίας καὶ ὑπεροχὴν, καὶ ὄχι μὲ τὴν ἀπαραβίαστον τοῦ ἔθνους θέλησιν, τὸ ὁποῖον ἐξεύρει καὶ νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀναβιβάζῃ ἐν καιρῷ, μᾶς πλανῶσι, κατηγοροῦντες τοὺς καλοὺς πατριώτας, τοὺς ἐντίμους συμπολίτας, ἐκείνους οἱ ὅποιοι φροντίζουν διὰ τὴν παροῦσαν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν σας, ἐπειδὴ μεταξύ σας γεννηθέντες, μεταξύ σας ἔχουσι ν' ἀποθάνωσι. Δὲν πρέπει, Ἕλληνες ὄντες, νὰ ὑποφέρωμεν τόσον τρομερὰν περιφρόνησιν· δὲν πρέπει, ὁ Ἕλλην παίγνιον δὲν γίνεται· ἀλλ' ἰσχυρογνωμοῦντες εἰς τὰ καλὰ, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς εὐταξίας καὶ τῶν νόμων τὴν πληρεξουσιότητα, πρέπει νὰ κατατρέχωμεν τοὺς τοιοῦτους κακοβούλους καὶ κακεργάτας ὡς ἐχθροὺς ἡμῶν ἀληθινούς. Τοιοῦτοτρόπως ὄχι μόνον δὲν καταταράττεται ἐσωτερικῶς ἡ πατρις, ἀλλὰ καὶ οἱ κακόβουλοι ἐκεῖνοι, ἀπελπίζόμενοι, ἡσυχάζουσι καὶ ὅλοι ὁμοῦ τότε συμπράττοντες, προχωροῦμεν εὐκολώτερον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἔθνους, τὴν ἐλευθερίαν. Φροντίσατε λοιπὸν χωρὶς ἀργοπορίαν, καὶ χωρὶς νὰ ἀπασχοληθῇ κἀνένας, ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἄλλας τοῦ ἐργασίας διαταραττόμενος, μὲ ἡσυχίαν καὶ ὁμόνοιαν νὰ κάμετε τὴν ἐκλογὴν τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας σας, καὶ νὰ τὸν διευθύνετε εἰς τὴν Διοίκησιν, διότι εἶναι καιρὸς ν' ἀναλάβωσιν ἄλλοι τῆς ἡνίας τῆς Διοικήσεως καὶ νὰ φροντίσωσι τὴν διοίκησιν τῶν λαῶν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους, παραλαμβάνοντες ἀπὸ τὴν τωρινὴν Διοίκησιν τοὺς ἐφετεινοὺς λογαριασμούς·

τούς ὁποίους ὅταν δημοσιεύσωσι καὶ γνωρίσετε, θέλετε θαυμάσει θεβαίως διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἐξόδων· θέλετε εὐχαριστηθῆ διὰ τὴν οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἡ Διοίκησις, μὴ θέλουσα νὰ σᾶς βαρύνῃ διόλου, καὶ θέλετε καταλάβει ὅτι εἴχετε Διοίκησιν, ἡ ὁποία σᾶς ἐπονοῦσεν, ὅτι οἱ βουλευταὶ σας ἐφρόντιζον παντοιοτρόπως νὰ ἔχωσι κατὰ πάντα σταθερὰν τὴν συνείδησιν, διὰ νὰ φανῶσιν ἄξιοι τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν λαῶν, μὲ τούτους ὁποίους ἔζησαν καὶ θέλουσι ζῆσειν εἰς τὸ ἐξῆς, μὴν ἐπιθυμοῦντες κάμμίαν ἄλλην ἀμοιβὴν ἀπὸ τούτους λαοὺς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνάς των καὶ τὴν ἄσκον ἐπιμέλειάν των, εἰμὴ τὸ νὰ σέβεσθε καὶ πείθεσθε εἰς τὴν κατὰ καιρὸν ἔννομον, πατριωτικὴν Διοίκησιν σας, διὰ νὰ εὐδοκιμῆ τὸ ἔθνος, διὰ νὰ εὐτυχωῦμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνας.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 9 Νοεμβρίου 1822 καὶ β'. τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

(Τ. Σ.)

ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2284.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, γράφουσα ἀκαταπαύστως πρὸς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν εἰς τὸ νὰ προφθάσῃ τ' ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὰ πλοῖα, εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον χρειώδη ὄντα καὶ διὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα, ἔλαβε τὴν περικλειομένην ἀπάντησιν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπετε τὰ ὅποια προτείνει νὰ λάβετε εἶδη ἀντὶ τῶν ἀπόντων χρημάτων. Ἡ Διοίκησις, γράψασα περὶ τούτου εἰς Ὑδραν, ἔλαβε τὴν περικλειομένην ἀπάντησιν, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπετε κατὰ τίνα τρόπον δέχονται τὰ προβαλλόμενα, καὶ ὅτι διώρισαν ἐπίτηδες ἀνθρωπῶν των εἰς τὴν περι-

λαβήν. Μένει λοιπόν καὶ ἡ εὐγενία σας ν' ἀποφασίσετε καὶ νὰ διορίσετε ἄνθρωπόν σας εἰς Τριπολιτσάν ὡσαύτως, ἂν συγκατατίθεσθε εἰς ὅσα καὶ οἱ Κύριοι Ὑδραῖοι, ἰδεάζοντες ἐν καιρῷ τὴν Διοίκησιν. Τὸ ἔγγραφον τῆς Γερουσίας, ἀφ' οὗ ἀναγνώσετε, νὰ ἐπιστραφῇ ἐνταῦθα (α).

Ἐν Ἐρμιόνη, τῆ 30 Νοεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,
(Τ. Σ.) ἸΩΑΝΝΗΣ ὉΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης. — Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος. — Φώτιος Καραπάνου. — Φραντσέσκος Βούλγαρης. — Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Γρηγόριος Κωνσταντᾶς. — Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου. — Λάμπρος Ἀλεξάνδρου. — Ἰω. Σκανδαλλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ θαύματα, ὡσπερ ἐν τῷ Ἰσραηλιτικῷ λαῷ, δεικνύων ἐν τῇ ἐποχῇ ἡμῶν! Εἰς τὰς 18 Ἰουνίου ἐδέχθησαν οἱ Ὀθωμανοὶ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, βουλωμένοι μὲ δεκατέσσαρας βούλας τῶν προκρίτων ἐξουσιαστῶν καὶ ἀγάδων Ναυπλίου. Ἡ τότε τυπωμένη διακήρυξις σᾶς ἔλεγεν, ὅτι ἡ σταθερότης εἶναι ἀπόδειξις τῶν μεγαλοφρόνων ἀνδρῶν. Ἴδου ἡ σταθερότης τῆς Διοικήσεως, ἡ γεν-

(α) Δὲν εὐρέθη. — Πρότασις ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας νὰ δοθῇ ποσότης λαδίου εἰς τὰς νήσους ἀντὶ χρημάτων. Ὅρα τὴν διαπραγμάτευσιν ταύτην ἐν Τόμῳ Β'. Μέρει Γ'. Τμήματι Α'. Ἰδραϊκῇ Ἀλληλογραφίᾳ, ἐπιστολὴ τῆς 13 Δεκεμβρίου.

ναιότης τῶν στρατιωτῶν μας ! Ἡ ἀνδρία καὶ φρόνησις
 τοῦ γενναιοτάτου μας χιλιάρχου Σταίικου Σταίικοπούλου
 καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν θεία χάρις τὸν ἀνέδειξε ποροθητὴν,
 ἐκυρίευσεν τὸ Παλαμῆδι Ναυπλίου μὲ ἐφοδον. Εἰς τὰς
 ἕξ ὥρας τῆς νυκτός, ξημερόνοντας Πέμπτη καὶ ἑορτὴ
 τοῦ πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εὐρέθησαν οἱ
 Ἕλληνες εἰς τὸ Παλαμῆδι, κυριεύσαντες αὐτὸ καὶ στή-
 σαντες τὰς τροπαιοφόρους σημαίας τοῦ Σταυροῦ. Χαί-
 ρετε, Ἕλληνες νέοι, χαίρετε ! Δείξατε τὴν μετ' ἀνδρίας
 φρόνησίν σας. Ἡ εὐσπλαγχνία εἰς τὴν ἀνθρωπότητα εἶ-
 ναι ἀπόδειξις τῶν γενναίων ψυχῶν. Ἴδτε τὸν Ἀχιλ-
 λέα τῶν νέων Ἑλλήνων, Στρατηγὸν Νικήταν, ὅστις,
 καθὼς τότε ὁ Ἀχιλλεὺς ἔδειξε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς
 τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, οὕτω καὶ τῶν νέων Ἑλ-
 λήνων ὁ νέος Ἀχιλλεὺς, γενναῖος ἥρωας Νικήτας,
 βαστάσας, καθὼς ἔπρεπεν εἰς τὸν χαρακτήρα του, τὰ
 περάματα, καὶ καταθραύσας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, νέους
 Τρωαδίτας ὀθωμανοὺς, δὲν ἔλαβον οἱ ἐν Ναυπλίῳ
 τροφᾶς, καὶ ἐξητόνισαν. « Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως
 γὰρ δεδόξασται. » Ὁ σταυρὸς εἶναι φίλος τῆς δικαιο-
 σύνης· φυλάξατε δικαιοσύνην, φιλανθρωπίαν, εὐσπλαγ-
 χνίαν, φρόνησιν. Ἄς λείψουν αἱ ἀταξίαι, ὅπου εἶναι μι-
 κροψυχία καὶ γυναικότης. Δείξατε τὴν μεγαλοφροσύνην
 καὶ ἀνδρίαν σας, τὴν καλὴν τάξιν· εἰς τοὺς ἐχθροὺς
 ἡμῶν μὴ φερθῆτε σκληρῶς. Μ' αὐτὰ θὰ δειχθῶμεν
 εἰς τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης Ἕλληνες ἀγαθοὶ, τακτικοὶ
 καὶ φρόνιμοι, διὰ νὰ μᾶς κηρύξουν οἱ δυνατοὶ βασι-
 λεῖς τῆς Εὐρώπης Ἔθνος, καὶ νὰ κερδήσωμεν τὴν πο-
 ροθητὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν.

Ἐρμῶνη, 1 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ.λ. Θ. ΝΕΡΡΗΣ.

Ἄριθ. 2330.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐξεδόθη νόμος περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καὶ πρὸς ἀνανέωσιν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, δυνάμει § 13 καὶ 20 τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ διεσκορπίσθη ἐν καιρῷ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ δὲ Πελοποννησιακῆ Γερουσία καὶ οἱ στρατηγοὶ Κολοκοτρώνης καὶ Νικήτας, γράφοντες, ζητοῦσι Συνέλευσιν ἐθνικὴν, καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὰ ἐπίτηδες περικλειόμενα ἐγγραφάτων.

Ἡ Διοίκησις, θεωροῦσα γενικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, βλέπει ὅτι ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις οὔτε δυνατὴ εἶναι τὴν σήμερον, οὔτε εὐλογος, καὶ στοχάζεται ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλιον νὰ γίνῃ, καὶ δυνατὸν εἶναι καὶ συμφέρον. Σήμερον ἔχομεν πέμπτην τοῦ μηνός, καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου πρέπει νὰ παραλάβωσιν ἄλλοι τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως. Ἐν τὸς λοιπὸν τεσσαράκοντα ἡμερῶν δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ Κρήτη, ὅλαι αἱ νῆσοι, ἢ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ Ἑλλάς, καὶ ἡ Πελοπόννησος νὰ διορίσωσι πληρεξουσίους νὰ ἔλθωσι, νὰ συγκροτήσωσι Συνέλευσιν, νὰ σκεφθῶσι, ν' ἀποφασίσωσι, καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου νὰ ἀρχίσῃ ἡ Διοίκησις. Πέρυσι δύο μῆνας σχεδὸν ἐξωδεύσαμεν μόνον εἰς τὴν Συνέλευσιν. Παράλογος δὲ εἶναι, διότι, ἐνῶ δὲν ἔχομεν ἀπόκρισιν ἀπὸ τὸ Κογκρέσον, τί νὰ εἰπῶμεν καὶ τί νὰ μεταβάλωμεν δὲν ἤξεύρομεν ἀπ' ἐναντίας δὲ νὰ γίνῃ τὸν Ἀπρίλιον καὶ καιρὸς εἶναι, καὶ αἱ ἀποκρίσεις φθάνουσιν ἕως τότε ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Τοιαῦτα φρονεῖ ἡ Διοίκησις ἢ Γερουσία ὅμως ἄλλα ἀντ' ἄλλων σκέπτεται καὶ ζητεῖ.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἀπεκρίθη μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰ εἰ-

ρημένα έγγραφα, θέλουσα νὰ μάθῃ πρῶτον καὶ τὴν γνώμην τῆς εὐγενείας σας εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ εἴσθε φρόνιμοι πατριῶται, καὶ ἀνεφάνητε μὲ ἀληθῆ ζῆλον καὶ φιλογένειαν. Συνέλθετε λοιπὸν μεταξύ σας, καὶ σκεφθῆτε καὶ εἶπατε πρὸς τὴν Διοίκησιν τὴν γνώμην σας τὸ γρηγορώτερον.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν εὐγενεστάτων Προκρίτων Ὑδρας καὶ Ψαρῶν ἐπιθυμεῖ ἡ Διοίκησις τὴν γνώμην νὰ μάθῃ, καὶ ἔγραψεν ἐρωτῶσα, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ συνέλθετε αἱ τρεῖς νῆσοι, νὰ συνδιασκεφθῆτε καὶ νὰ κάμετε μίαν ἀπόφασιν. Ἡ Ὑδρα εἶναι πλησίον καὶ μὲ εὐκολίαν συνέρχεσθε· τὰ δὲ Ψαρά ἔχουσι τὴν κατὰ τοῦτο πληρεξουσιότητα ἐγγράφως δοσμένην πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους δύο παραστάτας των, οἱ ὅποιοι ὅπου συναχθῆτε, γράφετε ἐδῶ, καὶ εὐθὺς ἔρχονται. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ ὀγλίγωρα, διότι ὁ καιρὸς δὲν μᾶς προσμένει. Διὰ νὰ εὐκολυνθῇ δὲ, καλλίτερον ἤθελεν εἶσθαι, Κύριοι, ὄλιγοι ἐξ ὑμῶν μὲ τὴν ἀνάλογον πληρεξουσιότητα νὰ ἐλθῆτε εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅπου εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι Ψαριανοί, ὅπου καὶ περὶ ἄλλων ἀνά χεῖρας πραγμάτων ἡδὲν ἄμεθα νὰ συνομιλήσωμεν. Ὅσον δὲ διὰ τὰς δύο σας ἐπιστολάς τὰς ἀφορώσας τὰ μηνιαῖα τῶν πλοίων, τὴν μὲν μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν τὴν στέλλομεν εἰς Τριπολίτσάν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην νὰ ἠξεύρετε ὅτι ἡ Γερουσία τὰς 10000 γρόσια ἔστειλεν εἰς Ὑδραν χωρὶς διόλου νὰ ἰδεῖται τὴν Διοίκησιν. Καὶ περὶ τῶν λαδίων κλπ. ἔγραψεν ἡ Διοίκησις κατὰ πρῶτον εἰς Ὑδραν μὲ σκοπὸν ν' ἀγορασθῶσιν ἐκεῖ ταῦτα, καὶ νὰ συνακουσθῆτε ἔπειτα· ὅταν δὲ εἶδεν ἡ Διοίκησις ὅτι ἡ Ὑδρα περιορίζεται εἰς τὸ ἀνάλογόν της, σὰς ἔγραψεν.

Ὁ βουλευτὴς ὁ ἐδικὸς σας, κύριος Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου, ἐστάλη μαζὴ μὲ τὸν βουλευτὴν κύριον Ἰω-

άννην Παπαδιαμαντόπουλον εἰς Ναύπλιον, ξεκινήσαντες ἀπ' ἐδῶ τὸ δεῖλι τῆς πρώτης τοῦ μηνός· διὰ τὴν τρικυμίαν ὅμως καὶ τὸν πολὺν χειμῶνα ἔμειναν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Κρανίδι, καὶ ἐμίσεισαν εἰς τὰς τρεῖς τρέχοντος, καὶ ἀκόμη ἀπόκρισίς τους δὲν μᾶς ἦλθε. Ταύτην τὴν στιγμήν ἔφθασεν ὁ πεζός σας· τὰ γράμματα τῆς Διοικήσεως ἦσαν ἐτοιμασμένα ἀπὸ χθὲς, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ σταλῶσιν.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ Ἐ. Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,

(Τ. Σ.)

ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης. — Χρήστος Βλάσης. — Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου. — Γρηγόριος Κωνσταντᾶς. — Λάμπρος Ἀλεξάνδρου. — Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ὑπερτάτη Διοίκησις!

Τὸ γράμμα σας ἔλαβον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ εἶδον. Μὲ ἄκραν μου ἀγαλλίασιν σᾶς ἀναφέρομαι, ὅτι τὸ περίφημον Παλαμῆδι σήμερον εἰς τὰς ἑλληνικὰς διαταγὰς εὐρίσκεται, καὶ αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν ὀλοένα ἔχομεν· ἐλπίζομεν ἕως αὔριον ν' ἀπολαύσωμεν καὶ τὸ βαροῦσι, καὶ ἄμποτες, Ὑπερτάτη! Ἴδου ὅπου ὁ Θεὸς προμηθεύει καὶ φέρει ὀλοένα τὴν ἐλευθερίαν μας. Τὰ τῆς Ἠπείρου ὑπάγουν καλῶτατα, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον τοῦ καπ. Ὀδυσσέως παρατηρεῖτε. Διὸ καὶ θεβαιότατα δὲν μᾶς ἐμποδίζει τὸ παραμικρὸν διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἐγρηγορότης, ὡς ζητουμένη μάλιστα ἀπὸ κάθε λογῆς πατριώτην. Προσπαθήσατε λοιπὸν, χωρὶς ἄργηταν, ἵνα τοῦτο τελειώσῃ, καὶ νὰ ἔβγωσι προκηρύξεις ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν διὰ

τὴν Συνέλευσιν, ἵνα καὶ ἡ Διοίκησις ἐπικυρωθῆ καὶ συστηθῆ δυνατωτέρως καὶ ἡ πατρίς ἐλευθερωθῆ καὶ λάμψῃ. Διὸ καὶ ἐγὼ, ὡς πατριώτης, σᾶς λέγω ἐγρηγορήματα νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς τοῦτο. Ἐλαβον καὶ τὴν μίστραν τοῦ ἀλευρίου, διὰ τὸ ὅποιον καὶ θέλει λάβω παρατήρησιν εἰς τοῦτο, καὶ σᾶς σημειῶ. Ἄμποτε νὰ ᾔῃαι ἀληθέστατον καὶ τὸ περὶ ἀνεξαρτησίας, διὰ τὸ ὅποιον καὶ παρακαλῶ εἰδοποιήσατέ με πρὸς μεγαλειτέραν χάραν μου. Εὐρισκόμενος δὲ ἐν βίᾳ, σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω.

Ἐκ Παλαμηδίου, τῆ 2 Δεκεμβρίου 1822.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀνοίξαμεν τὸ παρὸν διὰ περιέργειαν νὰ ἴδωμεν ἀν ἀληθείουν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ γραμματοκομιστής, ὅτι ἐκαπιτούλαρον οἱ Τοῦρκοι μὲ τοὺς στρατηγούς, μέρος νὰ ἔχουν διὰ θαλάσσης εἰς Τσηρίγο, καὶ οἱ ἄλλοι διὰ ξηρᾶς εἰς Κόρινθον· πλὴν τὰ ὅσα εἶπε δὲν τὰ βλέπομεν γραμμένα.

Κοιλᾶδιον, 3 Δεκεμβρίου.

ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ἸΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Εἰς δόξαν τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ καὶ τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέα.

Ἐπερτάτη Διοίκησις!

Χθὲς ἐπήλθομεν εἰς τὸ ὑπερήφανον Παλαμηδί καὶ ὑψώσαμεν τὰς νικητικὰς τοῦ Σαυροῦ σημαίας μὲ τρόπον ἀνήκοντα εἰς τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὡς ἀπὸ ἐπισκοπῆς ὑπερορῶντες τοὺς βεβυθισμένους εἰς τὴν ἀπελπίσιαν των καὶ τεταπεινωμένους ἐχθροὺς, τοὺς προσεκαλέσαμεν εἰς ὁμιλίαν περὶ τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ βαρουσίου. Δόξα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἅγιον! Π

κατάληψις τοῦ φρουρίου ἔγεινε διὰ θαύματος τοῦ ἁγίου, ὅστις ἐμώρανε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔφυγον ὅλοι ἀπ' ἐδῶ καὶ κατέβησαν κάτω, καθὼς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, ὑπ' ἀδειᾶς μιᾶς γραφῆς, τὴν ὁποίαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοὺς ἔστειλα καὶ τῆς ὁποίας σᾶς περικλείω ἀντίγραφον, διὰ νὰ σκεφθοῦν ἐπάνω εἰς αὐτὴν καὶ ὁμιλήσουν πρὸς τὸν ἐναντιούμενον εἰς τοὺς σκοποὺς των πασσᾶν. Εἰς ταύτην τὴν εὐκαιρίαν, δύο ἀνατολῆται Τοῦρκοι προσεκάλεσαν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ τὰ ἐπληροφόρησαν τὴν κατάστασίν των· καὶ οἱ Ἕλληνες ἐμπνευσθέντες καὶ ἐνθάρρυνθέντες, ἔδοκίμασαν, εὐτύχησαν, κατέλαβον, ὕψωσαν τὸν Σταυρόν.

Χθὲς φθάσας καὶ ἐγὼ ἐδῶ, εὐθὺς ἀνέβασα ἓνα μπέην καὶ δύο ἀγάδας ἐντοπίους, τὸν μπουλούκμπασήν των καὶ τὸν μπουλούκμπασήν τοῦ πασσᾶ, καὶ ὁμιλήσαμεν ἀπόψε. Ἡ ὁμιλία μας ἐστάθη νὰ σώσουν τὰς ψυχὰς των, καὶ ἡ πλοῖα νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ μεταβοῦν εἰς κἀνὲν μέρος μὲ μόνα τὰ κορμιά των καὶ μ' ὅ,τι φοροῦν, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ συμφερώτερον, ἢ καὶ διὰ ξηρᾶς νὰ τοὺς συνοδεύσωμεν ἐν ἀσφαλείᾳ, νὰ μεταβοῦν εἰς Κόρινθον. Κατέβησαν νὰ μετασκεφθοῦν, καὶ εἰς τὰς 9 ὥρας περιμένομεν τὴν ἀπόκρισιν, καὶ ἡ στέργουν καὶ μᾶς παραδίδουν τὰ ἄρματα καὶ τὰς τάπιαις, ἢ τοὺς βάζομεν εἰς τὸ κανόνι. Αὐτὰ εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε πρακτικὰ, καὶ βιαζόμεθα διὰ τὸ γοργώτερον, τὸ ὅποιον καὶ χάριν ἔχει. Μὲ συγχωρεῖτε ὅπου δὲν ἐφύλαξα ἀκριβῶς τὸ χρέος τῆς πρὸς τὰς ὑπερτάτας γραφᾶς ἀνταποκρίσεώς μου διὰ τὸν περισπασμὸν τοῦτον.

Τῆς ἀπὸ 27 Νοεμβρίου γραφῆς σας ἐλήφθη καὶ τὸ πρωτότυπον, μέσον τοῦ Ἰωάννου Ἰατροῦ, καὶ τὸ ἀντίγραφόν της. Ἐλαβα ὁμοίως καὶ τὴν προκήρυξιν περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, κα-

θῶς καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον· εἶδον καὶ τὰ ὅσα περὶ Συνελεύσεως μοῦ γράφετε. Ἐπάνω εἰς ταῦτα δὲν ἔχω τι ἄλλο νὰ εἶπω, εἰμὴ ὅτι ἡ Πελοπόννησος θὰ κάμῃ Συνέλευσιν γενικὴν. Τὸ ἀπαιτεῖ ὁ λαὸς καὶ ἐξέχουσιν τὰ ἄρματα. Ἀλλ' ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ, ὁ λαὸς ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ χρέος τῆς ὑποταγῆς. Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠμπορῶ νὰ ἠξεύρω τί φρονοῦν· ἐλπίζω ὅμως νὰ ἦναι τῆς αὐτῆς γνώμης. Αἱ νῆσοι δύνανται νὰ τὸ κάμουν. Τὰ πράγματα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὑπάγουν βελτιούμενα· ὁμοίως καὶ ἡ δυτικὴ Ἑλλάς ἐλπίζομεν ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον. Ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, καθὼς καὶ πάντα ἄλλον, ἡ Συνέλευσις θέλει τοὺς ἐπισκεφθῆ· ἀληθινὰ ὅμως ὅ,τι κάμωμεν πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν μὲ τρόπον ἡσυχον καὶ σύμφωνον καὶ εἰρηνικόν. Πρέπει ὅμως νὰ κάμωμεν μὲ τελειότητα, ὡσὰν ὅπου αἱ τοιαῦται περιστάσεις ἐξαρτῶσι τὰ πλέον οὐσιώδη καὶ δελικᾶτα συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Ἡ προκήρυξις σας διαλαμβάνει περὶ λαοπλάνων τινῶν, οἵτινες κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐπερτάτῃ Διοίκησιν! Εἰς τοιαύτας δημοσίους προκηρύξεις, ἐκτεθειμένας εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐπίκρισιν τοῦ τυχόντος, δὲν ἔπρεπε νὰ γράφονται τὰ τοιαῦτα, ἐξ ἑνὸς μόνον, ἂν μοῦ συγχωρῆτε νὰ εἶπω, ὅτι εἶναι ἀπὸ τῶν συνειδότων γεγραμμένα. Μένω.

Ἐπειδὴ νομίζω ὅτι εἶναι συμφερότερον τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς προβοδίσωμεν μὲ τὰ πλοῖα, ἂν στήρξουν, θέλει κλείσω τὴν ὁμιλίαν μὲ ὑπόσχεσιν νὰ τοὺς ἀποστείλωμεν μὲ πλοῖα. Θέλει χρειασθοῦν ἕξ ἢ ἑπτὰ ὅθεν γράψατε εἰς Ἵδραν καὶ Σπέτσας, διὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν τόσα πλοῖα, νὰ μὴ προξενηθῇ ἄργητα καὶ ἀναβολή.

Τῆ α'. Δεκεμβρίου 1822, ἐκ Παλαμηδίου.

Ὁ πατριώτης, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΑΝΗΣ.

Ἄριθ. 2331.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ταύτην τὴν ᾠραν τὸ ἔγγραφόν σας. Ἀπὸ σήμερον ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, εἰς ἀπόκρισιν τῶν ὁποίων σᾶς λέγομεν, ὅτι ἡ Διοίκησις φυλάττουσα τὸ ἴδιον σύστημα πρὸς πάντας ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, ἠτοίμασε γράμματα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ὑδραν. Ἄλλ' εἰς μὲν τὴν Ὑδραν πηγαينوέρχονται τὰ πλοῖα ἀπὸ πέντε δέκα τὴν ἡμέραν, καὶ στέλλονται τὰ γράμματα εὐκολώτερα· διὰ δὲ τὰς Σπέτσας δὲν εὐρίσκονται εὐκαιρίαι, καὶ ἐπὶ τούτου νὰ στείλη καίκι ἡ Διοίκησις δυσκολεύεται· μάλιστα καὶ ἡ κακοκαιρία καὶ ἡ ἔλλειψις εὐκαιρίας ἐμπόδισε νὰ σταλθῶσι τὰ ἰδικά σας. Διὸ καὶ ἅμα ὁποῦ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπός σας, ἀμέσως τοῦ τὰ ἐγχειρίσαμεν καὶ σᾶς τὰ φέρνει. Ἐτι δὲ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν Ὑδραν εἶναι τρεῖς ἡμέραι ὅπου δὲν ἐγράψαμεν ἐξ αἰτίας τοῦ καιροῦ, καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν εἰπομέν τι ἀποφασιστικῶς περὶ τοῦ Ναυπλίου, καὶ φαίνεται ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ των καὶ γνώμην ἰδικὴν των σᾶς τὰ ἐσημείωσαν τὰ ὅσα γράφετε.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
 ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.— Φώτιος Καραπάνου.— Γρηγόριος Κωσταρτάς.— Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Χρήστος Βλάσσης.— Χ. Κυριαζῆς Ἀναγνώστου.— Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.— Ἰωάν. Σκανδαλλίδης.

Ἄριθ. 980.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος σημειωμένον γράμμα σας εἶδομεν μὲ αἰσθήματα χαρᾶς, σπουδαίας ἀπολογίας πρὸς ἀπάντησιν. Μὲ εὐαισθησίαν εἶδομεν χαρακτῆρα εὐγενῆ, συμπάθειαν εἰς τὰ συμπίπτοντα ὡς εἰς οἰκείαν αἰσθητικὴν καὶ ἀμνηχανοῦσαν εἰς τὰ πρὸς ἀπάντησιν μέσα καὶ τρόπους. Ὅλα ταῦτα ἐπαινετὰ, λίαν καλὰ καὶ πατριωτικὰ, καὶ ὡς παραλογισμὸν καὶ ἐσφαλμένην κρίσιν ἀποδείχνουν τὸ νὰ ὑποτίθεται (ὡς ὑπολαμβάνετε δυσφοροῦντες) ὅτι δυνάμενοι νὰ ἐμποδίσετε τὸ κακόν, δὲν θέλετε. Κύριοι! ἀπὸ τοιαύτην πρόληψιν εἶναι μακρὰν τὸ Μινιστέριον τοῦτο ὡς πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ κἄν τὴν ἐφάντασθη ποτέ. Ἡ ἀρετὴ σας τὸ διαμαρτυρεῖ, καὶ εἰς παρόμοια ἀντιφθέγγεται σιωπῶσα. Βλέπει μὲ συμπάθειαν ὅμως καὶ θλίψιν τὸν πρὸς τὸ ζῆν αὐτῆς πόρον ἐπίσης καταξήρον παντοῦ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, καὶ κοινὸν μέσον τοῦτο καὶ πρόχειρον εἰς ἀπολογίαν ἐξίσου· ἀλλ' ἡ γενναία εἰς τοῦτο καὶ κοινὴ ἀπόφασις ὅλων δὲν ἀπολύει τὸν ἔνοχον, καὶ καταδικάζει τὸν ὑπεύθυνον εἰς βίας καὶ ἀρπαγὰς συναγωνιζομένων ὁμογενῶν ἀδελφῶν καὶ τὴν μεταξύ διαφορὰν, ὅπου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς τοῦτο παρακολουθεῖ. Μία καλὴ οἰκονομία, μία τακτικὴ αὐστηροπολιτικὴ καὶ ἀγρυπνος ἐπιμέλεια ἀρκεῖ νὰ μετριάσῃ τὰς καταχρήσεις καὶ φέρῃ τὴν ἰσοσταθμίαν, καὶ τιμίους νὰ εὐκολύνῃ, χορηγοῦσα τρόπους εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, καὶ τῶν ἐκ ταύτης κακῶν τὴν διόρθωσιν. Εἰς αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡ Διοίκησις καταγίνεται, καὶ τὸ Μινιστέριον προὔτρεπετο ἐν μέρει καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς κατὰ χρέος, χωρὶς νὰ ἐλέγχῃ, νὰ ἀποδίδῃ

ἀλόγιστα πρὸς τοὺς ἀνευθύνους, πρὸς τοὺς προστάτας τῆς τοπικῆς εὐνομίας καὶ τοῦ δικαίου ὑπερασπιστάς, τὰ εἰς εὐθύνην ἐγκλήματα κακοτρόπων τινῶν καὶ ἀχρείων. Σὰς προσκαλεῖ μόνον νὰ συντρέξετε, καθὰ δύνασθε, καθ' ὅσους τρόπους σὰς ὑπαγορεύει ἢ φρόνησις καὶ ἡ περιστάσις διδάσκει, ν' ἀπαντᾶτε τὰ τοιαῦτα, σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴν εὐνομίαν καὶ τοὺς κανόνας τοῦ ἐθνικοῦ πολιτεύματος. Ὑγιαίνοιτε εὐτυχοῦντες.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 9 Δεκεμβρίου 1822.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 2347.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους καὶ ἐντίμους καπε-
τανεῖους τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν.

Ἡ Διοίκησις ἔκρινεν εὐλογον ν' ἀποστείλῃ αὐτόσε τρία τῶν ἰδίων τῆς μελῶν, τοὺς Κυρίους Ἀναγνώστην Μοναρχίδην, Ἰωάννην Παπαδιαμαντόπουλον καὶ Ἰωάννην Νικολάου Λαζάρου, πληρεξουσίους εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ Ναύπλιον, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα. Ὁ κύριος Ἀναγνώστης Μοναρχίδης ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν πληρεξουσιότητα ἀπὸ μέρος τῆς πατρίδος του Ψαρῶν δι' ὅσα τῶν θαλασσίων δικαίων. Αὐτοὺς λοιπὸν ὡς τοιοῦτους ἀναγνωρίζοντες, θέλετε συμπράττει εἰς τὰ κοινωφελῆ ὡς ἀληθεῖς πατριῶται, ζηλωταὶ τῆς διαφεντεύσεως τῶν νόμων, ἐπιθυμηταὶ τῆς εὐταξίας καὶ τῶν καλῶν.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 10 Δεκεμβρίου 1822.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Γρίκας Καρακατσάρης. — Φραντσέσκος Βούλγαρης. —
 Φώτιος Καραπάνου. — Χρήστος Βλάσσης. — Χ. Ἀνδρέας
 Ἀργύρης. — Γαβριήλ Ἀματίης. — Γρηγόριος Κωνσταν-
 τᾶς. — Λάμπρος Ἀλεξανδρόπουλος. — Ἴω. Σκανδαλλίδης.

Ἄριθ. 8 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς κατενεγεστάτους προκρίτους Σπετσιῶν.

Ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις βλέπει νὰ τελειόνη ἡ ἄ. ἐνι-
 αύσιος περίοδος της, χωρὶς νὰ φθάσωσιν οἱ πληρεξού-
 σιοι παραστάται τῶν ἐπαρχιῶν, κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ 6.
 τοῦ Νοεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 17. Ἐστενοχωρήθη νὰ ἐκτείνῃ
 τὴν προθεσίαν τῆς περιόδου ἄχρι δεκάτης πέμπτης
 τοῦ Φεβρουαρίου μὲ τὸν ἀπὸ 12 τοῦ τρέχοντος νόμον
 ὑπ' ἀριθ. 18, τοῦ ὁποίου οἶσ περικλείεται ἴσον. Ἡ ἐπαρ-
 χία σας ἔπρεπε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν νὰ ἐκλέξῃ τὸν
 παραστάτην της, κατὰ τὸ χρέος ὄλων τῶν ἐλευθέρων
 λαῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλαι ἐπαρχίαι ἔκαμον τὰς ἐκ-
 λογὰς των, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ Νησιῶται, οἱ ὅποιοι ἐν
 μέσῳ τοσούτων σκέψεων καὶ ἐργασιῶν, δὲν ἔλειψαν
 νὰ ἐκλέξωσι τοὺς παραστάτας των. Αὐτοὶ διορισθέν-
 τες, περιμένουσι τοὺς ἄλλους διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ὅλοι
 ὁμοῦ τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως. Φροντίσετε τὸ λοιπὸν
 μίαν ὥραν προτῆτερα νὰ ἐκλέξετε τὸν παραστάτην σας
 διὰ τὴν τακτικὴν ἀνανέωσιν τῆς Διοικήσεως, διότι κατ'
 αὐτὸν τὸν τρόπον ἢ τρομερὰ ἀναρχία βεβαίως θέλει
 ἐπικρατήσῃ, καὶ τότε ἐφθάρη τὸ πανελλήνιον.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινιστρος τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
 τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΔΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 18.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι·

Ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ μὴ μείνη τὸ ἔθνος οὐδὲ στιγμὴν ἀδιοίκητον, τόσον διὰ τὰ ἐσωτερικῶς, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐξωτερικῶς αὐτὸ ἀφορῶντα, ὅτι ἄλλως ἢ Ἑλλάς ἐπανακάμπτει φυσικῶς εἰς τὴν λαοφθόρον ἀναρχίαν, τὸ πάντων τῶν δεινῶν τρομερώτερον.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ 9 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ὑπ' ἀριθμὸν 17, οἱ πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐπαρχιῶν ἔπρεπε νὰ συνέλθωσι πρὸς τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου, οἱ δὲ πολεμικοὶ περισπασμοὶ καὶ ὁ βαρὺς ἐπελθὼν χειμὼν δὲν ἐπέτρεψαν οὐδὲ τὰ δύο τρίτα αὐτῶν ἀκόμῃ νὰ φθάσωσι· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἰ. τοῦ τρέχοντος ἐκπεραιοῦται ἡ ἀ. ἐνιαύσιος περίοδος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ διαμονὴ τῆς πρώτης ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος νομίμως παραταθήσεται ἄχρι τῆς δεκάτης πέμπτῆς ἡμέρας τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου.

Β'. Ὅσοι τῶν παραστατῶν ἐξελέχθησαν, νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν μετάβασίν των ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις. Εἰς ὅσας δὲ ἐπαρχίας εἰσέτι δὲν ἔγιναν αἱ ἐκλογαί, νὰ γίνωσιν ἐν τάχει, ὥστε πρὸς τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος, ἂν ὄχι καὶ προτοῦ, νὰ φθάσωσιν ἀπαξάπαντες οἱ παραστάται.

Γ'. Εὐθὺς ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν παραστατῶν φθάσωσι νὰ συνέλθωσιν, ἡ παροῦσα πρώτη περίοδος παύει καὶ ἡ δευτέρα ἀρχεται.

Δ'. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς καταχωρισθῆσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἑρμιόνη, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος

ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2525.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος Ἀθανάσιος Κανακάρης ἀποχωρισθεὶς σήμερον τῆς ἐν-
σάρκου ζωῆς, ἀπέθανε, στερήσας διὰ τὸν ἅπαντα χρό-
νον τὴν πατρίδα τῆς ὠφελιμωτάτης παρουσίας του εἰς
τὸ ἔδαφος αὐτῆς.

Διατάττει

Α'. Νὰ ἀποδοθῶσιν αὐτῷ ὄλαι αἱ ἀνήκουσαι τῷ ὑψη-
λῷ αὐτοῦ βαθμῷ τιμαί.

Β'. Νὰ ἐνταφιασθῇ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἑρμιόνην ἐρη-
ἐκκλησίᾳ τῶν Ταξιαρχῶν αὔριον τὴν ἐ. ὥραν τῆς
ἡμέρας.

Γ'. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, οἱ Μινίστροι, ὄλοι οἱ πο-
λιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἀξιωματικοὶ νὰ συμπαραρευρεθῶσιν
εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν αὐτοῦ.

Δ'. Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ συναθροίσῃ
τοὺς πολιτικοὺς παρευρισκομένους ὑπουργοὺς· ὁ τῆς
οἰκονομίας νὰ κάμῃ τὰ ἐξοδα ἐκ τῶν δημοσίων χρη-
μάτων· ὁ τοῦ πολεμικοῦ τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς· ὁ
τῆς θαλάσσης τὰς ἀναλόγους τιμὰς ὡσαύτως.

Ε'. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος

τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ἐριμόνῃ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος
ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 19.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὰ πρακτικὰ
τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, διακηρύττει ὅτι

Ἐπειδὴ, κατὰ § κά. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπι-
δαύρου, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελε-
στικοῦ ἐκλέγονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων μελῶν
τοῦ σώματος.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Ἀθανάσιος
Κανακάρης ἀποχωρισθεὶς τῆς ἐνσάρκου ζωῆς, ἀπέθανεν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον . . . ἀπὸ . . . Μαΐου, ἀρθ. 15,
ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μακρὰν τῆς Διοικήσεως
διατρίβει, ὅπου αἱ κατεπείγουσαι χρεῖαι τῆς πατρίδος
ἀπήτησαν τὴν παρουσίαν του καὶ

Ἐπειδὴ αἱ δεινὰι περιστάσεις τῆς πατρίδος ἠνάγκα-
σαν καὶ τὰ ἄλλα δύο μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προσωρι-
νῶς νὰ ἀπομακρυνθῶσι.

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει καὶ διατάττει·

Α'. Ὁ κύριος Ἰωάννης Ὀρλάνδος, μέλος τοῦ Ἐκτε-
λεστικοῦ ὄν, νὰ ἀναλάβῃ ὅσα τῆς ἀντιπροεδρίας, μετὰ
τοῦ τίτλου αὐτῆς, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἀ.
ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἐλ-
λάδος, κατὰ § ἀ. τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθμὸν 18.

Β'. Τὰ ἀπόντα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος νὰ
μετακληθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς.

Γ'. Διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἄλλων μελῶν, διότι ὁ § οδ' τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου μένει φυσικῶς ἀνενέργητος, ὁ ἀντιπρόεδρος οὗτος θέλει ἔχει τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν, ἐνεργῶν κατὰ § νθ' τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου.

Δ'. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, θέλει ἐνεργῆσαι τὸν παρόντα νόμον, κοινοποιήσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν πρὸς τοὺς Μινίστρος, καὶ δημοσιεύσῃ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, καταχωρισθῆσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ' τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς
κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ ἀ. Ἰουλίου 1822 ὑπ' ἀριθ. 15.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Ἀ' γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ
ἸΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ἀριθ. 16 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, κύριος Ἀθανάσιος Κανακάρης, κατὰ τὰς 14 τοῦ τρέχοντος ὥρα ἐβδόμη τῆς ἡμέρας, ἠρπάσθη ἀπὸ τὸ σκληρὸν δρέπανον τοῦ θανάτου. Ὅστις τῶν συμπολιτῶν μας ἐξετάσει τὴν ζωὴν τούτου τοῦ ἀξίου καὶ σεβασμίου ἀνδρός, δὲν θέλει ξεσκεπάσει ἄλλο εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ζωῆς του, παρὰ μόνον ὅτι, ἀφ' οὗ ἐγνώρισε τὸν κόσμον, ἔδειξε μῖσος ἄσπονδον κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐπιθυμίαν ἄσβεστον διὰ νὰ λάβῃ τὴν τύχην νὰ ἰδῇ τὴν κατατυραννισμένην πατρίδα του ἀνεξάρτητον. Ἐθυ-

σίασεν ὅλην του τὴν κατάστασιν διὰ ταύτην, καὶ τέλος πάντων μαζῇ μὲ πάντας τοὺς συμπολίτας μας εἶδε τοιαύτην λαμπρὰν ἡμέραν. Εἶδεν εἰς τὰ πατρώα του χῶματα Διοίκησιν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν, τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν τιμὴν ἀπὸ τὸ ἔθνος νὰ ψηφισθῆ καὶ ἀντιπρόεδρος. Εἰς τοῦτον τὸν βαθμὸν προβιβασθεὶς, ἔδειξε πατριωτισμὸν ἄκρον, καὶ χαρακτῆρα μόνιμον καὶ τίμιον, καὶ ἀρετὴν ἀξιοσέβαστον. Ἄλλὰ, φεῦ ! ἦτο προωρισμένον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου τῆς ἀντιπροεδρείας του, εἰς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν, καθ' ἣν πέρυσιν εἰς τὰ Ἐπίδαυρα (τόπον ἱερὸν διὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ ἱεροῦ ἔθνους) ὤρκισθη νὰ ὑπερασπισθῆ μὲ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματός του τὸν ὀργανικὸν νόμον, καὶ νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν του διὰ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, κατ'αὐτὴν ταύτην ἤδη νὰ τὸν στερηθῶσιν οἱ συμπολίται του.

Χρέος μας λοιπὸν εἶναι, Κύριοι, διὰ νὰ συλλυπηθῶμεν διὰ τὴν στέρησιν τοιοῦτου ἀνδρός, καὶ τὸν Ὑψίστον μὲ ἰκεσίας δακρύων νὰ ἰκετεύσωμεν διὰ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἐν κόλποις Ἀβραάμ καὶ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Διὰ τοῦτο διορίζεσθε διὰ τοῦ Μινιστερίου τούτου νὰ δώσετε διαταγὰς εἰς ὅλας τὰς κοινότητες τῆς ἐπαρχίας σας νὰ λειτουργήσωσιν εἰς ὄνομά του, καὶ νὰ τῶ κάμωσιν ὅλας τὰς νενομισμένας θρησκευτικὰς τελετὰς, μνημόσυνα ἀνάλογα εἰς ἓνα τοιοῦτον καὶ τόσον πατριώτην. Καὶ ὡς εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τὰς πολιτικὰς θέλετε τῶ προσαποδώσει τιμὰς οἱ ἐν τέλει ἅπαντες καὶ ἀξιωματικοί, σεμνοπρεπῶς ἅμα καὶ λαμπρῶς εἰς τὴν ἱεράν ὑπὲρ αὐτοῦ ἕκαστος παρευρεθέντες τελετὴν. Ἡ ἀρετὴ πρέπει νὰ τιμᾶται καὶ μετὰ θάνατον, διὰ νὰ γίνωσι πολλοὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς. Τοιαύτη εἶναι καὶ τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἡ θέλῃ-

σις, κατὰ τὸν νόμον ὁποῦ σᾶς ἐγκλείεται, καὶ τῶν πε-
φωτισμένων ἐθνῶν τὸ πολίτευμα.

Ἐν Ἐρμιόνη, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινιστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 15 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστήριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς παρευγερεστάτους Προκρίτους Σπειταῶν.

Γνωστοποιεῖσθε ἅπαντες οἱ κατ' ἐπαρχίας καὶ πό-
λεις προέχοντες, πολιτικοὶ τε καὶ πολεμικοὶ, ὅτι, ἐπει-
δὴ καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστι-
κοῦ ἄφησεν εἰς ὄλους μας, ἀποθανῶν, τὸν τελευταῖον
ἀσπασμὸν καὶ λύπην αἰσθητικὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ του,
διὰ τὰ ἀξιοσέβαστα προτερήματά του καὶ φιλογενέστα-
τον χαρακτήρά του, τὸ Βουλευτικὸν συνέληθόν, χηρεύον-
τα ἀνεπλήρωσε τὸν τόπον ἐκείνου, καὶ ἐθεσπίσατο
καὶ διέταξε συσχεψάμενον παμφηφεί, νὰ ἀναλάβῃ ὅσα
τῆς ἀντιπροεδρείας, μετὰ τοῦ τίτλου αὐτῆς, ἄχρι τῆς
συμπληρώσεως τῆς ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς
Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ὁ κύριος Ἰωάννης Ὁρλάν-
δος, ἀξιοσέβαστον μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ προϋπάρχων
σώματος, καὶ ἐγνωσμένος δι' ἀρετὴν καὶ πολιτικὰς
γνώσεις του ἐξαιρέτως. Τοῦτον λοιπὸν, κατὰ τὸν ἐμπε-
ρικλειόμενον νόμον ὑπ' ἀριθ. 19, ὡς τοιοῦτον θέλει
ἀναγνωρίσετε ἐν τῷ μεταξὺ καὶ προσαναφέρεσθε ἐφε-
ξῆς. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Ἐρμιόνη, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινιστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς
τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 31 ἐγκυκλίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μινιστέριον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς ἐγγεγραμένους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον νόμου, σημειωμένον 18 τρέχοντος ὑπ' ἀριθ. 21, γνωστοποιεῖσθε ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις μεταβαίνει εἰς Ναύπλιον, διὰ πολλοὺς λόγους ἐγκρίνασα τὴν ἐκεῖσε διατριβὴν τῆς. Ὁθεν, ἅμα λαβόντες, κοινοποιήσατε ἀμοιβαίως αὐτὸ τοῦτο καὶ ἡμεῖς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν σας, καὶ ἐκεῖσε κατευθύνετε ἐπιταχύνοντες τοὺς παραστάτας σας, καὶ καθ' ἕκαστα προσαναφέρεσθε ὅπου ἀνήκει ἕκαστος εἰς τὸ ἐξῆς κατ' εὐθεΐαν. Ὑγιαίνετε.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς τοῦ πολέμου, ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΩΔΕΤΤΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἄριθ. 21.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § ρβ'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Διοίκησις νὰ μεταλλάσῃ τὸπον διατριβῆς κατὰ τὴν χρεΐαν, καὶ

Ἐπειδὴ τὸ Ναύπλιον εἶναι κατὰ πάντα ἀρμόδιος τόπος νὰ ἐνδιατριβῆ ἡ Διοίκησις· τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζει τὴν διατριβὴν τῆς εἰς Ναύπλιον.

Β'. Δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζει τὴν διατριβὴν των εἰς Ναύπλιον.

Γ'. Οἱ Μινίστροι, ἐφ' ὅσον ἕκαστῳ ἀνήκει, νὰ ἐνεργή-

σσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς καταχω-
ρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος
ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΑΛΙΑΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2566.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πρὸ πολλῶν μηνῶν διατρέχουσιν εἰς τὴν Εὐβοίαν
διαφόρων εἰδῶν λογομαχίαι καὶ ταραχαὶ μεταξὺ κα-
πεταναίων καὶ ἐφόρων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι χρέος τῆς
Διοικήσεως νὰ δώσῃ τέλος καὶ νὰ ἡσυχάσῃ αὐτὴ ἢ ἐ-
παρχία ἐσωτερικῶς, διὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὸν ἐκεῖ
κατὰ τοῦ τυράννου πόλεμον, ἐνῶ μάλιστα διωρίσθησαν
ἐκεῖ δύο ἀξιόλογοι ἄνδρες στρατηγοὶ, ὁ μὲν τοῦ φρου-
ρίου πολιορκητῆς, ὁ δὲ κατὰ τοῦ Καρυστινοῦ. Διὰ νὰ
εὐδοκιμήσῃ δὲ εἰς αὐτόν τῆς τὸν σκοπόν, ἡ Διοίκησις
ἐστοχάσθη ἀναγκαῖον νὰ διορίσῃ ἐπίτηδες ἄνθρωπον νὰ
ἀπέλθῃ ἐκεῖσε, νὰ συναπέλθωσι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς νη-
σιῶται, νὰ συμπράξωσι καὶ νὰ συγκατορθώσωσι τὴν
ἐσωτερικὴν τῆς Εὐβοίας ἡσυχίαν, διότι εἰς τῶν νησιω-
τῶν τοὺς λόγους πείθονται φυσικῶς ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρω-
ποι. Ἐγραφε λοιπὸν ἡ Διοίκησις πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν
νησον Ψαρῶν περὶ τούτου, ἔγραψε δὲ καὶ εἰς Ὑδραν,
γράφει καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας ἤδη, νὰ ἐκλέξετε
ἓνα τῶν συμπολιτῶν σας, ἄνθρωπον μὲ φρόνησιν καὶ
πειραν πραγμάτων, ὁ ὁποῖος νὰ περάσῃ εἰς Ὑδραν,
ὅπου εὐρίσκει ἔτοιμον τὸν Ὑδραῖον, εὐρίσκει περιμέ-
νοντα καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς Διοικήσεως, καὶ οἱ τρεῖς

ὄμοῦ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς Ξηροχώρι, ὅπου εἶναι ἤδη καὶ ὁ Ψαριανός.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς Διοικήσεως, ὅστις εἶναι ὁ κύριος συνταγματάρχης Π. Παρασκευᾶς, φέρει τὰς ὁδηγίας καὶ τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν ἀνά χειρας ὑπόθεσιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τῆς Εὐβοίας, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ πάντα πληροφορεῖται ὁ διορισθησόμενος συμπολίτης σας. Ἀνάγκη ὅμως πᾶσα νὰ κάμετε μὲ μεγάλην ταχύτητα τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοῦ ἀνδρός, καὶ νὰ ἀπεράσῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς Ἵδραν, διὰ νὰ μὴ παρέρχεται ὁ καιρὸς καὶ αὐξάνωσι τὰ δεινὰ τῆς διχονοίας ἐκεῖσε.

Διορίσθη τὸ Μινιστέριον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ, Κύριοι, διαφόρους νόμους τωρινούς τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ μὴν ἀγνοῆτε αὐτούς, κατὰ τὸ εἰκός. Ἡ Διοίκησις ζητεῖ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας τακτικῶς νὰ γράφετε καὶ νὰ ἀναφέρετε πᾶσαν ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἄριθ. 2621.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετωῶν.

Σᾶς ἔγραφε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ Διοίκησις νὰ διορίσετε ἓνα τῶν συμπολιτῶν σας διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρίπου, παριστάνουσα τὴν μεγίστην ἐπικειμένην χρεῖαν τούτου· ἀλλ' οὔτε ἀπόκρισίν σας ἄχρι τοῦδε ἔλαβεν ἡ Διοίκησις, καὶ συμπεραίνει ὅτι θέλετε νὰ ἐκλέξετε πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπαντήσετε. Ἐπειδὴ δ' ἀναβολῆς ἀνεπίδεκτον τοῦτο, παρακαλεῖσθε, Κύριοι,

νά κάμετε, ἅμα λαβόντες τὸ παρὸν, τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 συμπολίτου σας καὶ νά διευθύνετε εἰς Ὑδραν, ὅπου
 περιμένει καὶ ὁ Ὑδραῖος καὶ ὁ ἄνθρωπος τῆς Διοική-
 σεως.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1823.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.
 Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 2669.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ἐγγραφὸν σας, ὅπερ
 καὶ ἐλθὼν ἔφερεν ὁ παρὰ τῆς εὐγενείας σας ἐκλεχθεὶς
 διὰ τὰ τῆς ἐπαρχίας Εὐβοίας, Κύριος Νικόλαος Π.
 Μυλωνᾶς, τὸν ὁποῖον θέλει καθοδηγήσει ἡ Διοίκησις
 κατὰ τὸ εἶδος περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας πραγμάτων αὐτῆς
 τῆς θαλασσίου ἐπαρχίας, καὶ διευθύνει εἰς Ὑδραν, ὅπου
 περιμένει πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ παρὰ τῆς Διοικήσεως
 ἐκλεχθεὶς κύριος συνταγματάρχης Π. Παρασκευᾶς.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1823.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἸΩΑΝΝΗΣ ὈΡΛΑΝΔΟΣ.
 (Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κτλ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Ἀριθ. 22.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει ὅτι

Ἐπειδὴ τὴν 15 τοῦ τρέχοντος ἐκπραισιῦται ἡ κατὰ
 νόμον ὑπ' ἀριθ. 18 μηνιαία παράτασις τῆς ἐνιαυσίου
 περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ τὰ γενικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι τὴν
 ὑπαρξίν τῆς Διοικήσεως ἀδιάλειπτον· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὰς
 πολεμικὰς περιστάσεις πολλάκις μετακληθέντες, εἰ-

τέτι ὁμως δὲν ἔφθασαν ἐνταῦθα τόσοι πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ συμποσωθῶσι τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα αὐτῶν.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Ἡ διαμονὴ τῆς ἁ. ἐνιαυσίου περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος νομίμως παραταθήσεται ἄχρις οὗ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν πληρεξουσίων παραστατῶν συνέλθωσιν ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις.

Β'. Εὐθὺς ὅταν ἡ διαληφθεῖσα ποσότης τῶν παραστατῶν φθάσῃ, ἢ παροῦσα ἁ. περίοδος παύει καὶ ἡ β'. ἄρχεται.

Ὁ Μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς, καταχωρισθήσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ἐρμῳνῃ, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1828 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος

ἸΩ. ὈΡΛΑΝΔΟΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ.λ. Θ. ΝΕΓΡΗΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 77.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ (α).

Περικλείεται ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ τῶν παραστατῶν τῆς νήσου

(α) Τοῦ ἐγγράφου τούτου σώζεται ὁμοιον πρωτότυπον ὑπ' ἀριθ. 39 καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ κράτους, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἀναφερόμενον ἔγγραφο, μὴ σωζόμενον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νήσου. Ὅρα τὴν ἐπομένην ὑποσημείωσιν.

Ψαρῶν πρὸς τὸν Γενικὸν γραμματέα, τὸ ὁποῖον, καὶ διότι περιέχει ὑπόθεσιν οὐσιωδῶς ἀναγομένην εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ διότι ῥητῶς ἀναφέρεται ἐντὸς τοῦ ἐγγράφου, ὅτι οἱ ἀποστέλλοντες ἀποτείνονται ἐν ταύτῳ καὶ πρὸς τοὺς συναδελφοὺς αὐτῶν παραστάτας, ἐξ ὧν συγκροτεῖται τὸ σεβαστὸν τοῦτο σῶμα, καθυποβάλλεται κατὰ χρέος εἰς τοῦ Βουλευτικοῦ τὴν ἐπίκρισιν, ἢ ὅποια θέλει ὀδηγήσει καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς τὴν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίαις διαταγὰς πρὸς τὸν Γεν. γραμματέα διὰ τὴν ἀνάλογον ἀπάντησιν.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 30 Ἀπριλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΖΑΪΝΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΙΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐκλαμπρότατε Κύριε (α).

Τὸ ἐξ Ἄστρους ἐκλαμπρον γράμμα σου (β) διὰ χεῖρὸς τοῦ ἐξοχωτάτου κόμητος Κυρίου Ἀνδρέου Μεταξῆ ἐλάβαμεν, ἐν ᾧ εἶδομεν τῆς ἀδόλου φιλογενείας σου τὰς ἐκφράσεις. Ἀποτεινόμεθα λοιπὸν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σου, ἀποτεινόμεθα ἐν ταύτῳ καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς συναδελφοὺς παραστάτας. Οὐδεὶς ἰδιαίτερος στοχασμὸς, οὐδὲν προσωπικὸν συμφέρον μᾶς ἠνάγκασεν νὰ ἐναντιωθῶμεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ἰή. τοῦ τρέχοντος γεγνουῖαν ἐκλογὴν, εἰμὴ ἢ τοῦ νόμου καταπάτησις καὶ ἀθέτησις. Τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον νομικῶς δίδεται εἰς

(α) Σῶζεται τὸ ἐπίσημον ἴσον τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐν Ἀθήναις, φέκελλος ἀριθ. 88.

(β) Ὁρα Μέρος Α'. Τμήμα Α'. Πελοπον. Ἀλληλογ. ἐπιστολῆς Α. Μαυροκορδάτου ὑπὸ χρονολογίαν 19 Ἀπριλίου 1823 καὶ ἐξῆς.

πάντα Ἑλληνα, οὔτε δυνάμεθα, οὔτε θέλομεν ν' ἀφαιρέσωμεν ζητοῦμεν ὅμως νὰ φυλάττεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις ἡ ἀκρίβεια τοῦ νόμου, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ γενικὴ ἀρμονία καὶ ἀσφάλεια, καθὼς ἀπ' ἐναντίας ἐκ τῆς παραβάσεως, ὁ ὄλεθρος. Διὰ τοῦτο δὲν ἀντιφερόμεθα οὔτε κατὰ τόπου, οὔτε κατ' ἀτόμου, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐκλογῆς, ἥτις τοὺς κατὰ νόμον χαρακτηῖρας μὴ φυλαξαμένη, παράνομος διακηρύττεται.

Ὁ νόμος θέλει εἰς τὰς ἐκλογὰς τὴν συνέλευσιν μόνον τῶν παραστατῶν, εἰς δὲ ταύτην ἐκτὸς τούτων ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὥστε ἡ συνέλευσις ἐγένετο ὀχλική. Ὁ νόμος ζητεῖ εἰς τὰς ἐκλογὰς τὰς ψήφους τῶν πλειόνων, ἀλλ' εἰς ταύτην, τὴν διὰ τὸν πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀφοῦ ἀγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφφορούντων, ἀποβάλλεται ὑπεροπτικῶς καὶ ἡ κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν προβληθεῖσα ψηφφορία. Ὁ νόμος δὲν λαμβάνει ποτὲ ὡς ἓν δύο άτομα· ἐδῶ προβάλλονται δύο κατὰ τὸ αὐτὸ· ἂν εἰς τὴν προεδρείαν ἀπονεύσῃ τὸ ἓν, νὰ συγκατανεύσῃ τὸ ἕτερον, καὶ δίδεται ἡ ἐξουσία τῆς λήψεως καὶ τῆς ἀποβολῆς εἰς τὰ παρανόμως προβαλλόμενα πρόσωπα, ἀφαιρεῖται δὲ ἀπὸ τοὺς κατὰ νόμον παραστάτας. Δὲν γίνεται διαφιλονεικῆσις, διότι δὲν γίνεται καὶ ἐρώτησις, ἀλλὰ ἀντὶ ταύτης, φωναὶ θορυβώδεις διαχέονται, αἱ ὁποῖαι συμπνίγουσι τοὺς λόγους τῶν ὄσων μετὰ λόγου εἰς τὸ παράνομον ἀντιφθέγγονται, καὶ ἐνταῦτ' ἄνευ νὰ δοθῇ ἡ παραμικρὰ ἀκρόασις, διαλύεται τὸ συνέδριον, ἐν τοσοῦτ' ἂν ἀγνοεῖται τῆς τῶν δύο προβληθέντων ὁ ἀναγορευθεὶς πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἰκανὰ εἶναι μέρος τούτων μόνον ν' ἀποδείξωσι παρανομωτάτην τὴν ἐκλογὴν, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν καὶ ὅσα λάθρα πρότερον διωργανίζοντο. Ἀλλ' ἐνῶ τὸ σύστημα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερον καὶ δημο-

κρατικόν, σήμερον τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος ἅπαν θεωρεῖ μετὰ θάμβους νὰ ἀναφύεται ἐκ τούτου τυραννικῶς δεσποτικῆ ὀλιγαρχία, ἀφαρπάζουσα τὰ δικαιώματα τῶν ὑπὲρ τούτου ἀφειδῶς τὸ ἴδιον αἷμα χυνόντων, ἥτις πρὸς ἰδίαν τῆς ἐπίμεμπτον ἰδιοτέλειαν παρορᾷ εἰς τὴν ἐκλογὴν τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ καταπατεῖ ἐκείνους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ταυτοχρόνως ἐνόρκως ὑπόσχεται ἀπαραβάτους νὰ τηρήσῃ. Παρεδέχθη αὕτη ἡ ὀλιγαρχία τὸ δλέθριον «διαίρει καὶ βασιλεύει» καὶ ἀχαρίστως πρὸς ἡμᾶς φερομένη, τοὺς ἐνώσαντας τὰς τὴν Πελοπόννησον κατασπαραττούσας φατρίες, ἠθέλησε νὰ ἐκτινάξῃ τὴν φλόγα τῆς διαιρέσεως καὶ διχονοίας μεταξὺ ἡμῶν τῶν νήσων. Ἡμεῖς ὅμως ἀκλόνητοι εἰς τὰς ἐναρέτους ἡμῶν ἀρχάς, ὅσον τὸ ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀντιβαίνομεν εἰς τοὺς τοὺς στοχασμοὺς τοῦ νέου δεσποτισμοῦ, καὶ ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς παρανομίας, διαμαρτυρόμεθα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ παντός τοῦ γένους, ὅτι θέλομεν νὰ φυλαχθῶσι σῶα τὰ δικαιώματα οὐ μόνον τὰ ἰδιαίτερα ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐὰν παραβλέψῃ ταύτην τὴν τόσο σημαντικὴν, θέλει αισθανθῆ μετ' ὀλίγον τὸ βάρος τῶν ἀλύσειών του.

Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι ἐκ τῆς διαιρέσεως προκύπτει ὁ ἀφανισμὸς, ἀλλ' ὡσαύτως εἶναι βεβαιότατον ὅτι ἐκ τῶν παρανομιῶν πίπτει τὸ κράτος καὶ δουλοῦται τὸ ἔθνος. Εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰς παρανομίας ἡ ἀντίστασις, ἵνα μὴ ἐπικρατήσῃ ἡ μάστιξ, καὶ δὲν λέγεται διαιρέσεις ἀλλὰ νόμων ὑπεράσπισις. Διαίρεσιν δύνανται νὰ τὴν ὀνομάσωσιν οἱ νέοι μεγαλόφρονες τῶν Ἑλλήνων δεσπότες, εἰς τῶν ὁποίων τὰς ἀνόμους φωνὰς θέλουσι νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα τὸ πανελλήνιον· μένει εἰς τὴν φρόνησιν τῶν ἐναρέτων, τούτων τῶν κακῶν ἢ διόρθωσις. Ταῦτα εἶναι τὰ φρονήματα ἡμῶν, καὶ εἰς ταῦτα

κατὰ πάντα ὁμοφρονοῦσι καὶ οἱ ἡμέτεροι συνάδελφοι
Κύριοι Ψαριανοί, καὶ πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σου ἡμῖν
συναποφαίνονται καὶ συνυπογράφονται.

Ἐκ Σπετσῶν, 26 Ἀπριλίου 1823.

ΣΠΕΤΣΙΩΤΑΙ,

(Τ. Σ.) Οἱ Πρόκριτοι τῆς γῆσου Σπετσῶν.

ΨΑΡΙΑΝΟΙ,

Κωνσταντῆς Ζαννῆς.—Ἰωάννης Μαμούνης.—Νικόλαος
Γ. Λουμάκης.—Γεώργιος Καλαφάτης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀρ-
γύρης.—Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.

Περ. 6'. Ἀριθ. 39.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους Σπετσῶν καὶ Κυρίους
Παραστάτας Ψαρῶν.

Τὸ ἀπὸ 26 τοῦ λήξαντος ἔγγραφόν σας καὶ πρὸς τὸν
ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ παρέστησα
καὶ διὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του μετεφέρθη εἰς τὸ Βου-
λευτικὸν σῶμα. Σᾶς περικλείω πρὸς πληροφορίαν σας
ἀντίγραφον τοῦ θεσπίσματος τοῦ ἰδίου σώματος, καὶ ἐξ
αὐτοῦ βλέπετε ὅτι ἡ ἐκλογή ἐγεινεν ἔννομος διὰ τῆς ψή-
φου τῶν πλειόνων παραστατῶν. Ὅθεν ὅταν τοῦτο τὸ κε-
φαλαιῶδες πρόβλημά σας ἀπεδείχθη οὕτως ἔχον, κρί-
νω περιττὸν τὸ νὰ προχωρήσω εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπὶ
ταύτῃ τῇ βάσει οἰκοδομηθέντων καὶ προβληθέντων.

Κύριοι, ἡ Διοίκησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τοὺς παραστάτας
σας μεταξὺ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, συνεργαζομένους
καὶ συμπράττοντας εἰς τὰ σωτήρια τῇ πατρίδι, πρὸς
τὴν ὁποίαν ἡ εἰλικρινὴς ἀγάπη σας εἰς τόσας καὶ τό-
σας περιστάσεις ἀπεδείχθη τρανώτατα.

Τὴν 8 Μαΐου 1823, Τριπολιτσά.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 8.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐν πλήρει συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος ἀνεγνώσθη τὸ προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ὑπ' ἀριθμὸν 77 καὶ ἡμέραν τριακοστὴν τοῦ λήγοντος μηνός, ὁμοῦ καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν καὶ τῶν παραστατῶν τῆς νήσου Ψαρῶν πρὸς τὸν Γενικὸν γραμματέα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, κύριον Α. Μαυροκορδάτον, καὶ ὁμοφώνως ἐψηφίσατο ἡ συνέλευσις ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ ἐκλαμπρότατου προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος κυρίου Ἰω. Ὀρλάνδου ἐγένετο κατὰ νόμον καὶ διὰ τῆς συγκαταθέσεως ὄλων. Δεῖξις δὲ τούτου προφανεστάτη, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκροτούντων σήμερον τὸ Βουλευτικὸν σῶμα παραστατῶν ὑπερβαίνει τὸν νομικῶς απαιτούμενον διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ προέδρου, καὶ αἱ ψηφοῦ τούτων ἔκτοτε ἦσαν σύμφωνοι εἰς ταύτην τὴν ἐκλογήν, ὥστε τῶν ὀλιγωτέρων φωνῶν ἢ ἀντίστασις, καὶ ἂν ὑπῆρχε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερισχύσῃ. Ἡ ὁμόφωνος αὕτη γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ, βεβαιωμένη μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν παραστατῶν, τῶν συγκροτούντων τὸ σῶμα τοῦτο, ἡμπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν ἀναγκαίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ῥηθὲν ἔγγραφον.

Τῆ 30 Ἀπριλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

(Τ. Σ.) ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΣ.

†^ο Ἀρχῆς Πορφύριος. — Ἀναστάσιος Κορνήλιος. — Ἀναγνώστης Ἀθαράσιος. — Ἀσημάκης Φωτήλας. — Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος. — Ἀναγνώστης Κοκοράκης. — Ἀναστάσιος Λόγτος. — Ἀθαράσιος Γρηγοριάδης. — Ἀναγνώστης

Ζορογιαννόπουλος. — Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης. — Ἀναγνώ-
 στης Βρανητόπουλος. — Ἀναγνώστης Μακρό. — Γεώργιος
 Καλαρᾶς. — Γεώργιος Μαυρομάτης. — Γεράσιμος Παπα-
 δοπούλου. — Γεώργιος Καραβός. — Γεώργιος Παπᾶ Ἡ-
 λιοπούλου. — Γεώργιος Κοριστριώτης. — Διονύσιος Παπα-
 γιαννόπουλος. — Δημήτριος Ἀλβαριτόπουλος. — Δημήτριος
 Παρδαλάκης. — Εὐστάθιος Σπυρίδωνος. — Ἐμμ. Ἀρτωνι-
 ᾶδης. — Χ. Ζαχαρίτσας Χ. — Ζαχαρίας Πρακτικίδης. —
 Ἡλίας Καραπάνουλος. — Θεόφιλος . . . — Θεόδωρος Ἱερέυς.
 — Ἰωάννης Παπαδόπουλος. — Ἰωάννης Κορτουμᾶς. —
 Ἰω. Εὐγενίδης ὁ Δεσποτόπουλος. — Κωνσταντῖνος Ζαφει-
 ρόπουλος. — Μαργαρίτης Δημάδης. — Νικόλαος Τσαρνέτου.
 — Νικόλαος Ἱερέυς. — Νικόλαος Ποτηρόπουλος. — Νικό-
 λαος Κόκκιος. — Ν. Μηλιάνης. — Πανοῦτσος Νοτάρᾶς. —
 Πιέρος Μπετζανδῆς Γρηγοράκης. — Πάνος Ράγκος. — Πα-
 ραρωιτάκης Ἀναγνωστόπουλος. — Στάμος Στάϊκος. — Χα-
 ράλαμπος Παπᾶ Γ. Πολίτη. — Χριστόδουλος Καψάλης.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΪΔΗΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 84.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπαρῆρησιάσθη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ἢ ἀπὸ 8 Μαΐου
 πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ αὐτοῦ διευθυ-
 νομένη ἐπιστολή σας διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας κυ-
 ρίων Γκίκα Καρακατσάνη, Ἡλία Θερμισιώτη καὶ Νι-
 κολάου Ῥάπτη, καὶ ἠκούσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ὅσα
 παρὰ τῶν ἰδίων ἐξετέθησαν. Πόσον ἐπιθυμεῖ, Κύριοι,
 ἡ Διοίκησις νὰ ἴδῃ τὰ πράγματα τῶν τριῶν νήσων
 ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ, καὶ ὅποια ἐλπίζει ἀπὸ τὴν ἔνωσιν
 τῆς ὅλης ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως, θέλουν σᾶς τὸ πλη-

ροφορήσει οί επιστρέφοντες ἤδη ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων σας. Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παραστάτας σας περιμένει ἀνυπομόνως, καὶ τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων σας ἐλπίζει, καὶ ἔργα ἄξια τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούσῃ. Εἰς ὑμᾶς μένει τὸ νὰ προσπαθήσετε νὰ γενῆ ὅσον τὸ δυνατόν στερεώτερα ἢ μεταξύ σας ἔνωσις, ἀνευ τῆς ὁποίας τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐτυχήσουν. Θέλουν σᾶς εἶπει ὁμοίως οἱ ἀπεσταλμένοι σας ὅποιον τρόπον στοχάζεται προσφορώτερον ἢ Διοίκησις διὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων ἀπὸ τὰς νήσους, καὶ ἂν ὁ τρόπος οὗτος ἐγκριθῇ, παύουν εὐκόλως καὶ ὅσαι ἐκ τούτου ἀναφύονται δυσαρέσκαιαι.

Τῆ 21 Μαΐου 1823, Τριπολιτσά.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Α. ΜΑΓΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. β. Ἀριθ. 1183.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Πετσῶν.

Κατὰ τὰς ὁποίας καὶ ὑμεῖς μέχρι τοῦδε ἔπεται νὰ ἐλάβετε πληροφορίας, ὁ ἐχθρικός στόλος ἔχει περὶ τὰς ὀκτῶ χιλιάδας στράτευμα διὰ νὰ τὸ ἐβγάλη εἰς Π. Πάτρας, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐτοιμάζεται μὲ μεγάλας δυνάμεις ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιπέσῃ εἰς τὴν στερεάν Ἑλλάδα, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν Πελοπόννησον. Διὰ νὰ προλάβῃ τὸν ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς κίνδυνον, βλέπετε ὅποια μέτρα ἐστοχάσθη ἀναγκαῖα νὰ λάβῃ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα ἀντίγραφα τοῦ προεκδοθέντος νόμου καὶ τῆς προκηρύξεως· ἂν ὁμως δὲν ἐμποδισθῶσι καὶ ματαιωθῶσιν οἱ σκοποὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος εἶναι ἀφευκτος. Ἠξέυρομεν ὅτι ἐ-

σχάτως ἐξεκίνησαν μερικά πλοῖα, πλὴν βλέπετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκπλεύσουν καὶ ἄλλα, καὶ ἐνούμενα μετὰ τῶν πλοίων τῶν ἄλλων νήσων, νὰ καταδιώξουν τὸν ἐχθρόν. Κύριοι, αὐτὴ εἶναι κρίσιμος περίστασις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ σώζεται ἢ χάνεται ἡ Ἑλλάς. Ἄν ὁ στόλος αὐτὸς, ὅστις, καθὼς μᾶς βεβαιοῦν, εἶναι εἰς τὴν πλεόν μεγάλην ἀταξίαν, διαλυθῆ, ἐκερδήσαμεν τὸ πᾶν. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος εἰς τὰ Μέγαρα, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συντελέσει εἰς τὸ νὰ συρρεύσουν ἀρκετὰ στρατεύματα, καὶ ἐπομένως νὰ ἐμποδιοθοῦν καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς σκοποὶ τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὰ Μέγαρα εἶναι ἀνάγκη νὰ εὐρίσκωνται καὶ τρία πλοῖα, ἐν ἀπὸ ἐκάστην νήσον· τὰ πλοῖα αὐτὰ ἄς ᾔηται καὶ ἀπὸ τὰ μεσαῖα, διὰ νὰ οἰκονομῶνται μὲ 40 ἀνθρώπους τὸ καθέν, τὰ δὲ μηνιαῖα θέλουν πληρόνεται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Εἶναι καλὸν λοιπὸν νὰ ἐτοιμασθῆ καὶ τὸ ἀπὸ τὴν νήσόν σας διευθυνομένον πλοῖον, διότι ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διὰ τὰ Μέγαρα δὲν θέλει ἀργοπορήσει.

Κύριοι! κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ ματαιωθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἐπειδὴ ἀλλέως κινδυνεύει ἡ Ἑλλάς, ἐν ᾧ ἂν καὶ τώρα νικήσωμεν, ἐκερδήσαμεν τὰ πάντα.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, ἀ. Ἰουνίου 1823.

Π. Διὰ τὰς καταπειγούσας χρεῖας ἀπεφασίσθη καὶ ἔρρανος ἐνὸς μιλλιουνίου γροσίων, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ ἀνεδέχθη ἡ Πελοπόννησος, καὶ τὸ λοιπὸν ἥμισυ ἐμοιράσθησαν ἀναλόγως τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἔρρανος τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀφιερῶθη (α) διὰ τὰ ἔξοδα

(α) Ὅρα ἐμπροσθεν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς οἰκονομίας, ὑπὸ χρονολογίαν 5 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

τοῦ στόλου, καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἑκατὸν χιλιάδες γροσίων ἀπεφασίσθη νὰ οἰκονομηθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὰς νήσους.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. Κολοκοτρώνης.— Σωτήριος Χαράλαμπος.— Ἄνδρέας Ζαῦνης. — Α. Μεταξᾶς.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.*

Περ. 6'. Ἀριθ. 63.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προὔχοντας Σπεσιῶν.

Σᾶς περικλείεται διακήρυξις τῆς Διοικήσεως περὶ ἐκστρατείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ νόμος ὑπ' ἀριθ. 25 περὶ τῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, πρὸς εἰδοποίησιν ὁποῖα μέτρα ἡ Διοίκησις ἔλαβεν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις Ἰεοῦ δ' εὐδοκοῦντος, εὐτυχῆ προμαντεύεται ἔκβασιν.

Ἐν Τριπόλει, ἄ. Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.) *Ὁ Γεν. γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.*

Ἀριθ. κέ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ συρροή τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς Λάρισσαν καὶ Τρίκαλα, καὶ ἡ μελετωμένη αὐτῶν ἔφοδος βεβαιοῦται.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα δραστήρια διὰ τὴν ἀντίκρουσιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ παρουσία τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς ἡ πλησίον τῶν στρατευμάτων, θέλει κινήσει τὰ αἰσθήματα τῆς φιλοτιμίας καὶ τὴν ἀνδρίαν τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὰς πολεμικὰς ἐργασίας θέλει εὐκολύνει.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθέσπισε, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπε-
κύρωσε·

Α'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ μεταβῆ εἰς Μέγαρα
ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κατὰ τὸν Ἴσθμὸν συγκροτουμένου γε-
νικοῦ στρατοπέδου.

Β'. Ἐν ἢ καὶ δύο μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος νὰ ἐκ-
στρατεύσῃσι πρὸς καιρὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ περὶ τὰς Πα-
λαιὰς Πάτρας συγκροτουμένου στρατοπέδου.

Γ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,
καὶ ἐν τῶν λοιπῶν μελῶν μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως
νὰ μένωσιν εἰς Μέγαρα, ἔχοντες ἀκέραιον τὴν ἐκτελε-
στικὴν δύναμιν.

Δ'. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὸ Βουλευτικὸν
μένει πλῆρες καὶ ὅλα τὰ ὑπουργεῖα (ἐκτὸς τὸ τοῦ πο-
λέμου, τὸ ὁποῖον συνακολουθεῖ εἰς τὴν ἐκστρατείαν), καὶ
μένουσι παρὰ τῷ Βουλευτικῷ, ἐκπληροῦντα τὰ χρέη καὶ
τὰ καθήκοντά των.

Ε'. Τὸ Βουλευτικὸν, ὅποτεν στοχασθῆ ἀρμόδιον, ἡμ-
πορεῖ ν' ἀνακαλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν ὅπου διατρίβει τὸ
Βουλευτικόν.

ΣΤ'. Τὸ Βουλευτικὸν δύναται, ὅταν κρίνῃ ὠφέλιμον,
νὰ μετοικήσῃ ἐκεῖ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Ἐκτελεστικόν, ἢ
ὅπου ἄλλοῦ κρίνει εὐλογον.

Ὁ παρῶν νόμος νὰ καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν
νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῆ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῆ 30 Μαΐου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἕλληνας!

Ἡ ἐθνικὴ Διοίκησις γνωρίζει ἀκριβῶς τὴν ὁποίαν τὸ

ἔθνος ἐμπιστεύθη εἰς αὐτὴν ὄλων τῶν συμφερόντων αὐτοῦ φροντίδα, καὶ συναισθάνεται κάλλιστα τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος τούτου. Διὰ τοῦτο μὲ ἄγρυπνον ὄμμα παρατηρεῖ ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ ἀναλόγως τούτων διευθύνει ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς πρὸς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν, τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ παροῦσα περίστασις, ὅταν ὁ ἐχθρὸς, προσεκτικώτερος ἐκ τῶν παρελθόντων γενόμενος, ρίπτεται μὲ μεγάλην ὄρμην καὶ διὰ ξηρᾶς (διὰ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος) καὶ διὰ θαλάσσης, εἶναι τῶ ὄντι πολλὰ κρίσιμος. Βέβαια δὲν θέλομεν ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ μας, ἐὰν εἰς τοιαύτην περίστασιν μὲ τὰ συνήθη μέτρα κινήσωμεν τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνα. Σήμερον ἀπαιτοῦνται μέτρα ἀναμφιβόλως φρονιμώτερα καὶ στερεώτερα· σήμερον ἀπαιτεῖται αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὄχι μόνον νὰ πολλαπλασιασθῶσιν, ἀλλὰ καὶ μὲ πλειοτέραν φρόνησιν καὶ ἀνάλογον εὐπείθειαν νὰ διοργανισθῶσι.

Ταῦτα θεωρήσασα ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις, ὕστερον ἀπὸ μακρὰν καὶ βαθεῖαν σκέψιν ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἐφεξῆς μέτρα.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ ἐκστρατεύσῃ μετὰ τῶν στρατευμάτων· τὰ μὲν τρία μέλη αὐτοῦ, ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος κύριος Κολοκοτρώνης, καὶ ὁ κύριος Σωτήρης Χαραλάμπης μετὰ τοῦ Γενικοῦ γραμματέως νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς τὰ Μέγαρα, τὰ δὲ λοιπὰ δύο μέλη, ὁ κύριος Ἀνδρέας Ζαίμης καὶ ὁ κύριος Α. Μεταξᾶς, εἰς τὰ μέρη τῆς Πάτρας, διὰ νὰ ἐφορῶσιν ἐκεῖθεν τὰ πράγματα πλησιέστερον, οἱ μὲν τὰ τῆς Ἀνατολικῆς, οἱ δὲ τὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ δίδοντες εἰς αὐτὰ πλειοτέραν ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν, νὰ καταστήσωσι τὸν ἀγῶνα ἐνεργητικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

Φίλοι συμπατριῶται! ἐξετάσατε τὴν κατάστασιν τῶν

πραγμάτων· γνωρίσατε εἰς ποίαν περίστασιν εὐρισκό-
μεθα. Τὰ πράγματα εἶναι σπουδαῖα· ἡ περίστασις εἶναι
κρίσιμος· ἔθνους ὀλοκλήρου τύχη κρέμαται εἰς τὸν τρά-
χηλόν μας· ἐξόντωσις καὶ αἰχμαλωσία ἀνήκουστος ἐπα-
πειλοῦσι τὸ ἔθνος μας, ἐὰν (ὃ μὴ γένοιτο) ἡμεῖς ἀδια-
φορήσωμεν. Συνδράμετε μ' ὄλας σας τὰς δυνάμεις· τρέ-
ξατε ὄλοι μὲ ὁμόνοιαν καὶ εὐπέθειαν· πολεμήσατε μὲ
ἀνδρίαν ὑπὲρ πίστεως καὶ ὑπὲρ πατρίδος· μιμηθῆτε τοὺς
ἀθανάτους προγόνους μας, καὶ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἡ νίκη
πάντοτε θέλει μᾶς συνοδεύει. Ἄφευκτα τοιοιυτοτρόπως
θέλωμεν φθάσει ἐνδόξως εἰς τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν μας.

Τριπολιτσά, τῆ 31 Μαΐου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΤΡΟΜΙΧΛΗ Σ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΪΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο παρὰ τοῦ Γε-
νικοῦ γραμματέως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σταλεῖσαν διατα-
γὴν ὑπ' ἀριθ. 178, ἣτις διέταττε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο
νὰ ἐνεργήσῃ, ἐφ' ὅσον ἀνήκει αὐτῷ, τὴν περὶ ἐράνου δια-
νομῆν, σὰς περικλείει τρία ἀντίγραφα· ἓν τοῦ περὶ ἐρά-
νου νόμου τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, ἕτερον τῆς ὑπ'
ἀριθμὸν 1336 διαταγῆς τῆς διανομῆς αὐτοῦ, καὶ τρί-
τον τῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας προκηρύξεως. Ἐξ
αὐτῶν πληροφορεῖσθε, κύριοι, καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς
ἐξεδόθη ὁ νόμος οὗτος, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκ-
τελεσθῇ μ' ὄλην τὴν ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν. Σὰς πε-
ρικλείεται πρὸς τούτοις καὶ ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς

τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 1358, περὶ αὐξήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ τουρκικῶν νομισμάτων, πρὸς ὁδηγίαν σας. Ἐρῶσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 1. Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. γραμματεὺς, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΩΠΑΣ.

Ἀριθ. κς'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζει νέαν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος· ἐπειδὴ, διὰ νὰ ματαιωθῶσιν οἱ σκοποὶ του, πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια, καὶ ἐπειδὴ ἀνευ χρηματικῶν μέσων τὰ τοιαῦτα μέτρα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ληφθῶσι·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε·

Α'. Διορίζεται ἔρανος ἐνὸς μιλλιονίου γροσιῶν ἀφ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Β'. Ὁ ἔρανος οὗτος νὰ ληφθῆ ἀφ' ὅλους τοὺς κατοίκους, ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των.

Γ'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ λάβῃ τὰ πλέον δραστήρια μέτρα, ὥστε ὁ ἔρανος οὗτος νὰ καταβληθῆ ἐντελῶς, ἐκ μὲν τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ.

Ὁ παρῶν νόμος νὰ καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῆ.

Τῇ 2 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσά.

Ὁ Πρόεδρος κτλ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΝΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 1336.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Δυνάμει τοῦ ἐκδοθέντος νόμου, ὑπ' ἀριθ. 26 καὶ ἡμέραν 6. Ἰουνίου 1823, διορίζοντος ἔρανον ἑνὸς μυλλίου γροσίων ἀφ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ τοῦ θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ὑπ' ἀριθ. 84 καὶ ἡμέραν τὴν αὐτὴν, περὶ τῆς διανομῆς ἐράνου·

Διατάττει.

Α'. Ὁ διορισθεὶς ἔρανος ἑνὸς μυλλίου γροσίων διανέμεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐκ τῆς Πελοποννήσου	γροσ. 500,000
Ἐκ τῆς Κρήτης	» 100,000
Ἐκ τῆς Εὐβοίας	» 40,000
Ἐκ τῶν τριῶν νήσων Ἰθάκας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν	» 37,500
Ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους	» 160,000
Ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος	» 100,000
Ἐκ τῆς δυτικῆς	» 62,500
	<hr/>
	γροσ. 1,000,000

Β'. Ὁ κατάλογος τῶν μερικωτέρων διανομῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας θέλει παβρῆσιασθῆ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας, καὶ κυρωθεὶς, θέλει ἐνεργηθῆ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Τὴν 4 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσά.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΝΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρὸς ἅπαντας
τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες!

Τρίτον ἤδη χρόνον τρέχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας του ἀγῶνα, καὶ μὲ μεγάλας θυσίας κατέβαλε τὰς φοβερὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις πολλάκις ὤρμησε νὰ τὸ ἀφανίσῃ. Ἦδη ἐμβαίνει εἰς νέους κινδύνους, καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὸν παντελῆ ἀφανισμόν τὴν πατρίδα, πρέπει καὶ στόλον πολυάριθμον νὰ ἀρματώσῃ, καὶ στρατεύματα ἱκανὰ νὰ κινήσῃ εἰς τὰ σύνορα τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὅπου πλησιάζουσι τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ τὰ προκαταλάβωσι καὶ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ ἐλεύθερον τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος.

Ἡ Διοίκησις, τῆς ὁποίας χρέος εἶναι νὰ φροντίζῃ πρὸ πάντων τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ δραστηριώτερα καὶ προσφορώτερα μέτρα εἰς ἀπάντησιν παντὸς κινδύνου, ἐτοιμάζει ἤδη καὶ στόλον καὶ ἐκστρατείαν διὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Ἄλλ' εἰς προμήθειαν τῶν ὑπερόγκων ἐξόδων ἔχει χρεῖαν, καὶ χρεῖαν κατεπέιγουσαν, τῆς προθύμου συνδρομῆς τῶν ὁμογενῶν, καὶ μάλιστα τῶν εὐκαταστάτων· διὸ ἐξέδωσε τὸν περὶ ἔρανου ἐνὸς μιλλιουνίου γροσίων νόμον (ἀριθ. 26 Κώδικος), ἀπὸ τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἐλπίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρημάτων.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος ὅσοι εἶναι Ἕλληνες, εἰς τὸ νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν καταβολὴν αὐτοῦ τοῦ ἐράνου, ἐπειδὴ, σωζομένης τῆς πατρίδος, οἱ προσφέροντες καὶ τὰ καταβληθέντα ἔχουσι βεβαιότητα νὰ ἀναλάβωσι, καὶ τὴν πε-

ριουσίαν των ν' ἀσφαλίσωσιν. Ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον συμβῆ (ὃ μὴ γένοιτο), θέλουσιν ἀπωλέσει τὰ πάντα. Συντρέχοντες ἤδη εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν τῆς πατρίδος ἀνάγκην οἱ Ἕλληνας, θέλουσιν ἔχει καὶ τὴν δόξαν, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος χρεωστεῖται εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους.

Τὴν 3 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Θεωρήσαν τὴν περὶ διορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων νομισμάτων προεκδοθεῖσαν διαταγὴν τῆς θ' Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους· πληροφορηθὲν ὅτι ἡ τιμὴ τῶν αὐτῶν νομισμάτων εἶναι ἀδύνατον νὰ μένη ἡ αὐτὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐν ᾧ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μεταβάλλεται διὰ τὴν νόθευσιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ ὀθωμανικὰ νομίσματα· γνωρίζον ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν νομισμάτων τότε μόνον θέλουσιν εἶναι σταθεραὶ, ὅτε τὰ μὲν ὀθωμανικὰ ἀποβληθῶσιν, ἀντισταχθῶσιν δὲ νομίσματα ἑλληνικὰ, ἔχοντα τὴν ἀνάλογον οὐσιαστικὴν ἀξίαν· φροντίζον ὁμῶς νὰ μετριάσῃ καὶ τὰς προξενουμένας ζημίας εἰς τὰ συναλλάγματα διὰ τὸ ἀνόμοιον τῶν τιμῶν τῶν αὐτῶν νομισμάτων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος.

Διατάττει.

Α'. Αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων νομισμάτων διορίζονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Διπλαῖ Ἰσπανίας δούπια.	γρσ. 160
Λουδοβίκια χρυσᾶ.	» 45
Βενετικά.	» 22:20
Αὐστριακὰ καὶ τοῦ Πάπα.	» 21:20
	42

Μαχμουδιέδες παλαιοὶ Πόλεως.	γρόσ.	28
» μισοί, παλαιοί.	»	14
» μισοί, ἀγγλικοί.	»	13
Ψουμπιέδες φουντούκια.	»	3:10
Ψουμπιέδες Πόλεως.	»	2:30
Ὅμοιοι Μισίριου.	»	2:10
Τάλληρα κολωνάτα καὶ φραντσεσκόνια.	»	10
Ὅμοια βρεγγίνα καὶ βενέτικα.	»	9:30
Μπεσλίκια.	»	6
Ἐκατοστάρια παλαιά.	»	4:20
Πορτογαλλικά.	γρόσ.	87:20
Νεαπολιτάνικα τῶν 20.	»	37:20
Ὀλλανδικά.	»	22
Φουντούκια.	»	13
Πολίτικα.	»	9:20
Μισίρια.	»	8:20
Μισὰ Πολίτικα.	»	4:30
Μισὰ Μισίρια.	»	4:10
Τουνεζίου.	»	14
Ἄιναλιὰ	»	36
Ἐξηντάρια.	»	3
Μονόγροσα παλαιά.	»	2
Μονόγροσα νέα.	»	1:20
Ἰκιλίκια.	»	4

Β'. Οἱ Μαχμουντιέδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ λεγόμενοι ἀγγλικοὶ εἶναι μόνοι δεκτοί, καὶ γνωρίζονται ὡς νομίσματα κατὰ τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας τιμάς· ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ, ὅσοι παρεχαράχθησαν ἢ παραχαράττονται ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, ὁποῖας ποιότητος καὶ ἂν ᾖσι, δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς νομίσματα,

ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς εἶδος ἐμπορίου, καὶ ὡς τοιοῦτοι πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται.

Γ'. Οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς οἰκονομίας καὶ ἀστυνομίας νὰ ἐνεργήσωσι τὴν διαταγὴν ταύτην, καὶ νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Τῆ 4 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΗΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Α. ΜΕΤΑΞΕΪΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. β'. Ἀριθ. 1455.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ὅπως οὖν τὰ ἐξόδα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θέλει δώσει εἰς περιλαβὴν τῶν τριῶν νήσων Ἰθάρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν (α.) Τὰ ἐνοίκια τῶν δημοσίων προσόδων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐκπιπτομένων μόνον τῶν μισθῶν τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ὑπουργῶν.

β.) Τὸν ἔρανον τῶν αὐτῶν νήσων, διορισθέντα εἰς ἑκατὸν ἐξήκοντα χιλιάδας γρόσια.

γ.) Τὸν ἔρανον τῆς Κρήτης, διορισθέντα εἰς ἑκατὸν χιλιάδας γρόσια.

δ.) Τὸν ἔρανον τῆς Εὐβοίας, διορισθέντα εἰς 40 χιλιάδας γρόσια, καθὼς καὶ ὅσα χρήματα, μετὰ τὰ ἀναγκαῖα ἐξόδα, ἤθελον περισσεύσει ἐκ τῶν προσόδων τῆς αὐτῆς νήσου.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης διαταγῆς θέλει πέμψει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐκάστην τῶν τριῶν νήσων, καὶ θέλει ἐγχειρίσει τ' ἀναγκαῖα γράμματα, διὰ

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων, πρὸς τοὺς ἐν-
ταῦθα παραστάτας τῶν αὐτῶν νήσων.

Ἡ 5 Ἰουνίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ἈΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 560.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθμὸν 1358, σήμερον εἰς τὸ κοινὸν ἐκδοθεῖσαν, ὑπο-
χρεοῦνται ὅλοι οἱ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εὐρι-
σκόμενοι, καὶ κάτοικοι καὶ ξένοι, νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὴν
δοσοληψίαν τὰ νομίσματα καθὼς ἢ νέα ταρίφα τῆς Διοι-
κήσεως προσδιορίζει σήμερον. Εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς θέλει
λαμβάνει αὐτὰ καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ εἰς τὰς ἰδίας
τιμὰς, χωρὶς τινὰ ἐκπεσμόν καὶ χωρὶς λογοτριβὴν, χρεω-
στεῖ ὁ καθεὶς νὰ δέχεται καὶ νὰ δίδῃ αὐτὰ ἀδιστακτικῶς.
Ἐκ δὲ τῶν μαχμουντιέδων ὅσοι εἶναι γνήσιοι, πολίτικοι
καὶ ἐγγλέζικοι, εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ὡς καὶ
τὰ λοιπὰ νομίσματα, ὅσοι δὲ παρεχαράχθησαν ἐντὸς
ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπορρίπτονται, καὶ ἀγοράζονται
ἢ πωλοῦνται ὡς εἶδος πραγματειῶν.

Τὴν 5 Ἰουνίου 1823, Τριπολιτσᾷ.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΣΗΥΡ. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 574.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις μὲ τὴν ἐκστρατείαν, ὅπου ἤδη
κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἐτοιμάζει, ἐλπίζει, μὲ τὴν βοή-

θειαν τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνον τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ νὰ ματαιώσῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος σεβασμιωτέραν μορφήν νὰ δώσῃ. Ἡ ἀχρηματία ὅμως τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τῆς ἐνεργουμένης ἐκστρατείας ἐκίνησαν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ διὰ προκηρύξεως τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς μετὴν συνεισφοράν ἐνὸς γενικοῦ ἐράνου, τὸν ὅποιον ἀναλόγως εἰς ἐκάστην αὐτῶν ἐπέβαλεν, ὅπως διὰ τούτου ν' ἀπαντήσῃ τὰ πολλώτατα ἔξοδα, καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῇ ἐναντίον τοῦ ἐφορμῶντος ἐχθροῦ προπαρασκευασμένη μὲ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου ἐφόδια. Ἰδοὺ καιρὸς νὰ καταστήσετε τὰ χρήματα πράγμα χρήσιμον ὡς ἀλλοῦ καὶ σωτήριον, προσφέροντες ἀπαντες γενναίως καὶ ὀλοψύχως, οἱ μὲν ἐκ τοῦ περισσεύματος, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, εἰς τὰς χρείας τῆς Πατρίδος, καὶ ὑποστηρίζοντες μὲ τὰς πατριωτικὰς χορηγίας εἰς τὸν προκείμενον αὐτὸν ἀγῶνα τὴν θεοστήρικτον Διοίκησιν τοῦ γένους μας, καθὼς τὸ χρέος τῆς φιλαδελφίας καὶ χριστιανικῆς πίστεως ἀπαιτεῖ. Εἶθε ὁ ὕψιστος νὰ ἐπιχύσῃ τὰ ἔλέη του ἐπὶ τοὺς δούλους του, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ὅλους σύνεσιν, διὰ νὰ κατανοήσουν τὸ μέγεθος τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸ ὅποιον ἐνομοθετήθη, καὶ εἰς τὸ ὅποιον θεαρέστως ἀφιερῶνται ἡ ὀφειλομένη προσφορὰ αὐτῆ.

Ἰουλίου 5 1823, Τριπολιτσά.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6. Ἀριθ. 94.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ τῆς Μυκόνου παραστάτης, κύριος Κοντουμάς, δι'

ἀναφορᾶς του ὡς ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν του Μυκονίων πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν, ἐζήτησε νὰ συγκαταταχθοῦν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἕως τριακόσιοι ναῦται ἐκ τῶν Μυκονίων.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις, μετὰ διαταγὴν αὐτῆς ὑπ' ἀρ. 1111, διατάττει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ διορίσῃ τὴν εἰρημένην ποσότητα ἀναλόγως μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπλεόντων πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν σᾶς περικλείει τὸ ἴσον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Μυκονίων πρὸς ὀδηγίαν σας. Ἄν τυχὸν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ αὐτάς, τότε καὶ κατὰ τὴν χρεῖαν ζητεῖτε παρὰ τῶν Μυκονίων τὸ ἀνάλογον τῶν ναυτῶν, αἵτινες κατὰ ὑπόσχεσίν των πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν, ἀλλέως θέλει φανοῦν ὑπεύθυνοι πρὸς τὴν Διοίκησιν. Ἐρῶσθε.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῆ 5 Ἰουνίου 1823.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

Ὑπερτάτη Διοικήσις!

Οἱ συμπατριῶταί μου Μυκόνιοι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος δὲν ἔλειψαν νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· καὶ αὖθις ἐπιθυμοῦν νὰ δείξουν τὴν προθυμίαν τους. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅλοι εἶναι σχεδὸν ναῦται καὶ τὰ πλοῖά τους, τὰ μὲν εὐρίσκονται ἐμποδισμένα ἀπὸ τὰς περιστάσεις, τὰ δὲ ἀνίκανα νὰ ἀντιπαραταχθοῦν τῷ ἐχθρικῷ στόλῳ, διὸ παρακαλοῦν δι' ἐμοῦ τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ διορισθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῶν τοῦλάχιστον τριακόσιοι εἰς δούλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ὅπως καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλόν τους νὰ δείξωσι, καὶ Θεραπείαν εἰς τὴν παροῦσάν τους κατάστασιν εὕρωσι.

Τῆ 21 Μαΐου 1823, Τριπολιτσά.

Τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως εὐπειθέστατος, Γ. ΚΟΝΤΟΓΜΑΣ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ
διατρίβοντας λοιποὺς Ἕλληνας.

Καὶ μ' ἄλλην τῆς προκήρυξιν πρὸς τὴν Πελοπόννη-
σον ἐφανέρωσεν ἡ Διοίκησις καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐτοι-
μασίας καὶ τὴν ὄρμην, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος,
καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐκστρατεύσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν
ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων· καὶ πάλιν ἀποτείνεται
χωριστὰ πρὸς τοὺς Πελοποννησίους, διὰ νὰ παραστήσῃ
τὸν ὅποσον τρέχουν κίνδυνον, ἂν δὲν γνωρίσωσιν ὅλοι,
μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τρέξωσι μὲ
ὁμόνοιαν καὶ ἀνδρίαν ἐναντίον τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν
τῆς πατρίδος.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπέπεσαν εἰς τὰ μέρη τοῦ Βῶλου καὶ
τῶν Ἀγραφῶν, καὶ κατέσφαξαν ἀνηλεῶς πλῆθος πολὺ
χριστιανῶν, αἰχμαλωτίζοντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἀνή-
λικα παιδιά. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἀνδρίαν των, διότι
κατέσφαξαν ἐκείνους, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς εἶχον τὴν ἀνοη-
σίαν νὰ νομίζουσιν, ὅτι μὴ λαμβάνοντες τὰ ὄπλα ἐναν-
τίον τῶν τυράννων των, ἤθελον τοὺς κάμει συμπαθη-
τικωτέρους· ἀποδεικνύει ὁμως τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ προμηνύει τὴν τύχην τῶν ὅσοι μὲ ἀδιαφορίαν θεω-
ροῦν τὰ κινήματά του.

Πελοποννήσιοι! ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ εἶναι νὰ ἐπι-
πέσῃ πανταχόθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν ὁποίαν δι-
καίως θεωρεῖ τὸ κέντρον τῶν δυνάμεών μας· μὲ μεγά-
λας δυνάμεις ἐτοιμάζεται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ μέρη
τῆς Ἀκαρνανίας, τοῦ Ἀσπροποτάμου καὶ τοῦ Καρπε-
νησίου, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ναύπακτον. Ὅσα στρατεύ-
ματα πρὸ καιροῦ συνήθροισεν εἰς τὴν Θετταλίαν, ἐπρο-
χώρησαν ἤδη εἰς τὰ μέρη τῆς Λεβαδίας, καὶ ὁ στόλος
του μ' ἄλλα στρατεύματα ἐφθασεν εἰς τὰς Π. Πάτρας.

Ἐννοήσατε ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι πλέον μακρὰν, ὅτι ἂν δὲν τρέξετε ὅλοι διὰ νὰ σώσετε τοὺς κινδυνεύοντας ἀδελφούς σας, τὰς γυναῖκας, τὰ τέκνα των, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς σας εἶναι εἰς κίνδυνον. Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ζητήσετε μισθοὺς διὰ νὰ ἐκστρατεύσετε, διότι πρὶν λάβετε τοὺς μισθοὺς, ἔφθασαν καὶ οἱ ἐχθροὶ, καὶ τότε τὸ κακὸν εἶναι ἀδιόρθωτον. Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ καλλίτερος καὶ μεγαλείτερος μισθὸς εἶναι αἱ κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκαι, διότι μὲ αὐτὰς σώζεται ἡ πατρίς· καὶ ὅταν ἔχετε τὴν πατρίδα, ἔχετε καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀγώνων σας. Ἀκούσατε τὰς φωνὰς τῶν προμαχομένων καὶ προκινδυνευόντων ἀδελφῶν σας· τοὺς κλαυθμοὺς τῶν αἰχμαλωτιζομένων γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων των, καὶ τρέξατε πρὸς βοήθειάν των. Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τῶν ἰδίων διοικητῶν σας, οἱ ὅποιοι συνεκστρατεύουν μὲ σᾶς διὰ νὰ σᾶς ὀδηγήσουν εἰς τῆς ἀληθοῦς δόξης τὸ στάδιον. Ὅσοι ἐκ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος διατρίβετε εἰς Πελοπόννησον, εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη νὰ παρακινήθητε καὶ σεῖς ἢ ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς Διοικήσεως, ἢ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων; Αἱ οἰκίαι σας καίονται, καὶ τὸ αἷμα τῶν συγγενῶν χύνεται. Ἡ Διοίκησις ἤδη νομίζει ὅτι πλήρεις δικαίας ὀργῆς κατὰ τῆς ἀπανθρωπίας τῶν τυράννων, τρέχετε μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἀρπάσετε ἀπὸ τὸν θάνατον τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰ τέκνα σας. Ἕλληνες! ἐμψυχωθῆτε ἀπὸ τὸ μῖσος κατὰ τῶν τυράννων καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας· ζωσθῆτε τὴν ῥομφαίαν τῆς ἐδικήσεως· τρέξατε ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Σταυροῦ, καὶ θέλετε λάβει τῆς νίκης τοὺς ἀμαράντους στεφάνους.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 9 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ἌΝΑ. ΜΕΤΑΞΕΥ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 1788.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν περικλειομένων βλέπετε τὴν οἰκτρὰν στάσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, τὴν ἀφιξίν τῶν ἐχθρῶν εἰς Σάλωνα, καὶ τὸν φανερόν σκοπὸν τῶν νὰ ἐπιπέσουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀφ' οὗ ἐξαφανίσουν τὰ μέρη ἐκεῖνα μέρος τοῦ στόλου εἰσπλεύσαν ἤδη τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἔδωσε τροφὰς εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν εἰς Σάλωνα ἐλθόντων σωμάτων εἰς ὅλα τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ Βοστίτσας μέχρι Κορίνθου. Εἶθε νὰ μὴ δοκιμάσουν καὶ ἄλλην ἔφοδον ἐκ μέρους τοῦ Ἰσθμοῦ! Τὸ ἐπίλοιπον μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εὐρίσκεται εἰς Παλαιὰς Πάτρας, ὅπου ἐκθιβάζει στρατεύματα, τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὰ ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τὸ πᾶν χάνεται, ἂν θαλάσσιος δύναμις δὲν προφθάσῃ ν' ἀνατρέψῃ τὰ σχέδιά του. Βλέπετε, Κύριοι, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐκπλευσίν τῶν πλοίων σας κρέμαται ὁμοιοσημένως τῆς Ἑλλάδος ἡ τύχη. Ἡξεύρομεν ὅτι ἔχετε μεγάλα δίκαια διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χρημάτων, πλὴν καὶ οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, καὶ οἱ παραστάται σας θέλουν σᾶς φανερώσει τὴν στάσιν τῶν ἐδῶ πραγμάτων. Αἱ πρόσοδοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ ὁ ἔρανος ἀφέθη ἀνεπαφως διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν μέρους κἂν τῶν ἐξόδων τοῦ στόλου· ἐντεῦθεν ἀκόμη οὔτε τὰ ἐξοδα τῆς ἐκστρατείας ὠικονομήθησαν, καὶ ὁ ἔρανος ἐπὶ τὸ παρὸν ἀναβάλλεται διὰ τὸ συγχρόνως ἀνοικονόμητον τῆς ἐκστρατείας καὶ τοῦ ἔρανου. Ἡ Διοίκησις ἀπορεῖ τὸ πρακτέον· τὰ μέλη τῆς ἄλλο δὲν ἠμποροῦν, οὐδὲ χρεωστοῦν νὰ κάμουν,

παρὰ ν' ἀποφασίσουν καὶ τὴν ἰδίαν των ζωὴν, ἐκστρα-
τεύοντα καὶ γινόμενα παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Εἶθε
νὰ τὸ μιμηθῶσι, καὶ ἡ νὰ κατατροπωθῇ ὁ ἐχθρὸς πάλ-
ιν, ἡ νὰ μὴν ἐπιζήσωμεν εἰς τῆς πατρίδος τὸν ὄλεθρον!
Τώρα μένει καὶ εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ μὴν ἀπαυδήσετε
ἀφ' ὅσας ἐκάματε θυσίας, ἀλλὰ γνωρίζοντες ὅτι αὕτη
εἶναι ἡ μεγαλειτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα, ἐπειδὴ γίνεται
εἰς τὴν κρισιμωτέραν περίστασιν, νὰ τρέξετε προθύμως,
«διότι μόνον ἡ παρουσία τῶν πλοίων σας ἡμπορεῖ νὰ
» διαλύσῃ τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια καὶ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλά-
» δα. Κάμετε λοιπὸν, πρὸς Θεοῦ, καὶ τ' ἀδύνατα δυνατὰ,
» καὶ συντρέξατε καθὼς καὶ ἄλλοτε εἰς τῆς Ἑλλάδος
» τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπόκρισίς σας θέλει μᾶς
» διατάξῃ ἂν πρέπη νὰ ἐλπίζωμεν, ἡ ἀπελπισθέντες νὰ
» μὴν ἔχωμεν ἄλλο πρὸ ὀφθαλμῶν, παρὰ τὸ νὰ μὴν ἐ-
» πιζήσωμεν εἰς τῆς πατρίδος τὴν δυστυχίαν.»

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῇ 12 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ἈΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἄριθ 34.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Μόλις ἔλαβα καὶ ἀνέγνωσα τὰς διαταγὰς τῆς Διοι-
κήσεως περὶ τῆς στρατολογίας, καὶ εὐθὺς δὲν ἐλειψα
ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς κοινοποιήσω εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐπαρ-
χίας μας μέρη καὶ νὰ ἐνεργήσω τὰ δέοντα, συμφώνως
μὲ τὸ πνεῦμα τῶν διαταχθέντων. Οἱ στρατιῶται τῆς
ἐπαρχίας ἤρχισαν νὰ κινῶνται ἀπὸ χθὲς, καὶ ἐγὼ σή-
μερον μετὰ τοῦ κυρίου Φωτήλα ἐκβαίνω, καὶ μετὰ
δύω ἡμέρας, μὲ ἰκανὴν δύναμιν, ἐλπίζω νὰ καταλάβω
μὲ τὴν θείαν δύναμιν τὰς ἰσχυρὰς θέσεις, καὶ νὰ πλη-

σιάσω ὅσον δυνηθῶ ἐγγίστα τῶν Π. Πατρῶν. Πάσχο-
 μεν ἀπὸ ἔλλειψιν πολεμεφοδίων· τὸ ὅποῖον ἀπὸ Ζάκυν-
 θον ἀναμένομεν μολύβι, μόλις μᾶς φθάσει μετὰ παρέ-
 λευσιν ἱκανῶν ἡμερῶν. Ὡς τόσον ἢ ἔλλειψίς μας εἶναι
 μεγάλη, καὶ ἡ ἀνάγκη κατεπείγουσα. Τούτου ἕνεκα πα-
 ρακαλεῖσθε, χωρὶς παραμικρᾶς ἀναβολῆς, νὰ λάβετε
 παρὰ τοῦ κυρίου Σπηλιοτοπούλου 10 χιλιάδας δεκάδας
 φυσέκια, καὶ μερικὰς χιλιάδας στουρναρόπετρας, καὶ
 νὰ τῶ ὑποσχεθῆτε τὴν πληρωμὴν των ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν
 ταμεῖον, κατὰ τὰς προὑπαρχούσας τιμὰς καὶ συμφω-
 νίας, καὶ ἀμέσως νὰ μᾶς τὰ στείλετε ἐδώσε. Ταύτην
 τὴν στιγμὴν λαμβάνω μὲ ἐπίτηδες πεζὸν τὰ ἐσώκλει-
 στα τοῦ κυρίου Λόντου. Ἐφθασαν τέλος πάντων οἱ
 ἔχθροί εἰς τὴν αὐλήν μας! Ὁ σίδηρος καὶ τὸ πῦρ τῶν
 Τούρκων θέλουν διαλύσει ἐν εὐκολίᾳ τὰ προβλήματα
 τῆς διαφωνίας μας. Παντελῆς ὄλεθρος ἐπίκειται εἰς
 τὴν δυστυχῆ πατρίδα μας, καὶ ἡμεῖς ὡς τόσον ἀναι-
 σθητοῦντες, κυλιόμεθα εἰς τὸν βόρβορον τῶν αἰσχρῶν
 καὶ οὐτιδανῶν μας παθῶν. Ἡ Ἑλλάς, ἡ γῆ ὅλη καὶ
 αὐτὸς ὁ οὐρανὸς μᾶς φωνάζουν, καὶ ἡμεῖς εἰσέτι κω-
 φεύομεν! Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! μὴν ἐπεκτείνετε οὐδὲ
 στιγμὴν τὴν εἰς Τριπολιτσάν διατριβὴν σας. Ἐξέλθετε,
 διὰ νὰ σᾶς ἀκολουθήσουν οἱ ὀπλοφόροι· κινηθῆτε, διὰ
 νὰ προλάβετε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἄς παύ-
 σουν πλέον αἱ μάταιαι φιλονεικίαι μας· ἄς γίνωμεν
 ὅλοι μία ψυχὴ καὶ ἐν σώμα, διὰ νὰ σωθῶμεν ἢ νὰ
 χαθῶμεν ἐντίμως. Ἐγὼ, ὡς σᾶς εἶπον ἀνωτέρω, μετὰ
 τοῦ κυρίου Φωτῆλα ξεκινῶ σήμερον· μὲ τὴν σπάθην καὶ
 μὲ τὴν βίαν θέλομεν κάμει νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν
 ὄχι μόνον οἱ διορισθέντες στρατιῶται, ἀλλὰ καὶ ὅσοι
 ἄλλοι δύνανται νὰ φέρουν τὰ ὄπλα. Μὴν βραδύνετε
 διὰ νὰ μᾶς προφθάσετε μίαν στιγμὴν προτύτερα τὰ

πολεμεφρόδια. Εἴσθε ἱκανοὶ διὰ νὰ μετρήσετε τὸν κίνδυνον· ἔχετε τρόπους διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνετε. Κάμετε τὸ χρέος σας.

Καλάβρυτα, τῆ 11 Ἰουνίου 1823.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας ἔτοιμος, ἌΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

*Πρὸς τοὺς ἐκτελεστὰς Κ. Κ. Σωτήρον Χαράλαμψην
καὶ Ἀνδρέαν Ζαΐμην.*

Ταύτην τὴν στιγμήν ἦλθον δύο ἄνθρωποι ἐνταῦθα, οἱ ὁποῖοι ἐβ-γῆκαν ὁμοῦ μετ' 70 φαμελλίας εἰς Ἀκράταν ἀνήγγειλον, ὅτι οἱ Τούρκοι κινήθεντες μετ' ὄρμην εἰς τὸ μοναστήρι Ἱερουσαλήμ, ὅπου ἦτον σφαλισμένοι 400 ἐδικοί μας, μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἰσχυρὰς ἀντιστάσεις τῶν πολιορκουμένων, ὑπερίσχυσαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἐξώσαντες τοὺς ἡμετέρους ἀπὸ τὴν μονήν, ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὴν Ἀράχοβαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπυρπόλησαν σήμερον, ἀφανίσαντες πᾶν τὸ προστυχόν· τὴν φρουρὰν Γραβιάς ἀπατήσαντες, διέβησαν εἰς ἄλλο μέρος, ἡ ὁποία ἐσυμ-ποσοῦτο ἀπὸ πολλὰ ὀλίγους, 400—500 στρατιώτας. Τώρα λοιπὸν εὐρίσκονται εἰς Σάλωνα, τοὺς ὁποίους λέγουν ὅτι συμποσοῦνται ἕως δώδεκα χιλιάδας, καὶ περιμένονται ἐτι ὀπίσω ἀπὸ Λάρισσαν νὰ ἔλθουν εἰκοσι χιλιάδες. Τώρα βεβαίωτατα πρέπει νὰ κινήθωσι καὶ ἄλλοι πρὸς τὸ ταμποῦρι τοῦ Μακρυκαμπιοῦ, διὰ νὰ φέρουν τὸν σκοπὸν τῶν εἰς μεγίστην ἐντέλειαν, καὶ τότε ἡμεῖς ἀναμφιβόλως διαλύομεν τὰς φιλονεικίας μας. Βλέπετε, ἀδελφοί, εἰς πόσῃν ἀδράνειαν εὐρισκόμεθα διὰ τὴν μεγίστην ποικιλότητα τῶν παθῶν μας· ἐν ᾧ τὸ πᾶν τῆς Γραικίας πάσχει παθήματα οἰκτρότατα καὶ τραγικώτατα, ἡμεῖς παίζομεν τοὺς ἀστραγάλους! ὦ, πόσον θὰ φωνάζῃ τὸ αἶμα τῶν ἀθῶως χυνομένων ἐναντίον τῶν τοιούτων! Ἀδελφοί· δι' ὄνομα Θεοῦ, γενῆτε κἂν ὀλίγον καιρὸν ἐχθροὶ τῶν παθῶν σας! αἰσθανθῆτε τὸν γῆ-

νικόν κίνδυνον τῆς πατρίδος μας! Διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν φιλότατων σας, συγγενῶν σας καὶ φίλων τῆς πατρίδος, διαλύσετε τὰς χειμαίρας φιλονεικίας, τρέξατε ὡς πτερόεντες, ὁ μὲν εἰς Τρίπολιν πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, παρασταίνων τὸν μέγαν καὶ γενικὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, ἐνεργῶν μετὰ μεγάλης δραστηριότητος νὰ ἐξέλθῃ ὁλόκληρον τὸ σῶμα τοῦτο μὲ μέγα μέρος στρατιωτῶν, ὁ δὲ νὰ καταβῆ εἰς Πάτρας μ' ὅλους τοὺς στρατιώτας Καλαβρύτων καὶ Πατρῶν, ὅσοι εἶναι ἔτοιμοι καὶ ὄσους δυνηθῆ μὲ μεγάλην ταχύτητα νὰ συνάξῃ, ὅπου θὰ περάσω καὶ ἐγὼ αὐριον μεθαύριον εἰς τὸ ταμποῦρι Σελῶν (α), ἀφ' οὗ ξεκινήσω τὸν ἡμέτερον χιλιάρχον Κ. Δ. Μελετόπουλον. Ταῦτα καὶ μένω.

Π. Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς, Κύριοι, μὴν ἀγανακτῆσετε διὰ τὴν πικρότητα τοῦ ὕφους μου, ἐπειδὴ ὁ δοῦλός σας δὲν εὐρίσκομαι εἰς τὰ ἰσχυρὰ μεσόγεια τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' εἰς τὴν παράλιον Βοστίτσαν, φοβερίζομένην ἀπὸ τὸν στόλον, ἀπὸ τὸ Καστέλλι καὶ ἀπὸ τὰ Σάλωνα, καὶ εἶναι τὰ ἴματιά μου αἵματωμένα. Ἡξεύρετε ὁμῶς, ὅτι ἐγὼ μίαν ψυχὴν ἔχω, καὶ ἡ εὐγενία σας ἔχετε γυναῖκας καὶ παιδιά.

Βοστίτσα, β'. ὥρα τῆς νυκτός, Ἰουνίου 10, 1823.

Ὁ ἀδελφός σας, ἌΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐκλαμπροτάτους ἐκτελεστάς Κ. Κ. Σωτήρον

Καραλάμπους καὶ Ἀνδρέαν Ζατμηρ.

Διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ μου σᾶς φανερόνω, ὅτι ἐγὼ, μολονότι εἶμαι πλησιέστατος τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Καστελλίων, καὶ τὸ ταμποῦρι Σελῶν οἰκονομῶ, καὶ

(α) Χωρὸν τὰ Σελὰ τοῦ δήμου Ἐριναίων (β'. τάξεως) αὐτῆς ἔδρα ἢ Ἀραγόζενα τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

διακοσίους πενήντα ἀνθρώπους ἐξεκίνησα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ χιλιάρχου Κ. Δ. Μελετοπούλου, ὅστις καὶ ἐμποδίσθη ἕως ὥρας διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πλοιαρίων, τὰ ὅποια φοβοῦνται διὰ τὴν διάβασιν τῶν εἰς Κόρινθον ἐχθρικῶν πλοίων· πλὴν καὶ αὐτὸν αὐριον θὰ πασχίσω νὰ τὸν στείλω μὲ πενήντα, ἐξήντα στρατιώτας. Τί τὸ ὄφελος ὁμως, ἐπειδὴ ἤδη πρὸς τὰς 11 ὥρας, κατὰ τὰ παρατηρήματα ὅπου κάμνομεν, πρὸς τὸ ἀντικρυ μέρος πυρπολεῖται ὁ Χρυσὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, μάλιστα βλέπομεν καὶ ἐχθρικά πλοῖα παραπλέοντα τὴν σκάλαν Σαλώνων. Δι' ὄνομα Θεοῦ! τί κατὰστασις εἶναι αὕτη; διὰ τί κάθεσθε καταγινομένοι περὶ ὄνου σκιᾶς, κατὰ τὴν παροιμίαν; Ἀφήσατε τὰς ἀκαίρους φιλονεικίας, καὶ τρέξατε ὁ μὲν μὲ ὄλα τὰ στρατεύματα, ὅσα εὐρίσκονται ἤδη αὐτοῦ ἑτοιμα, καὶ ἄλλα συνάξατε εἰς Πάτρας· ὁ δὲ ἄς πετάξῃ εἰς Τριπολιτάν, παρασταίνων πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς πατρίδος διὰ νὰ ἐβγῇ εἰς Μέγαρον· εἶδὲ μὴ καὶ ἐπιμένετε φιλονεικοῦντες, ὄψεσθε! καὶ ἀποδόσατε λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ταῦτα καὶ μένω.

40 Ἰουνίου 1823, ὥρα 12, Βοσπίσσα.

Ὁ ἀδελφός σας, ἌΝΔΡΕΑΣ ΛΩΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἔλαβον τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, εἶδον καὶ τὰς πικρὰς ἀγγελίας, αἱ ὅποιαί κάμνουں τὴν στάσιν μας κρισιμωτάτην· ἐγὼ δὲ κὰν ἤρχισα νὰ ἐξοικονομήσω τὰς οἰκιακάς μου ὑποθέσεις, γνωρίζω ὁμως τὸ μέγεθος τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, καὶ ὡς καυχῶμαι, τοιοῦτος θέλω νὰ δειχθῶ ἀληθῆς πατριώτης. Δὲν βραδύνω οὐδὲ στιγμὴν ἐδῶ, ἀλλ' αὐριον ἀφεύκτως ἀναχωρῶ διὰ τὰ αὐτόσε. Εὐχομαι νὰ σὰς ἀπολαύσω ὑγιαίνοντα, καὶ εἶθε ὁ Θεὸς νὰ

μᾶς δώση ἰκανὴν δύναμιν καὶ γνώσιν, διὰ νὰ συναγωνισθῶμεν ὡς καλοὶ πατριῶται καὶ νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἔσχατον ὄλεθρον.

Καλάβρυτα, 11 Ἰουλίου 1823.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας πρόθυμος, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Περ. 6'. Ἀριθ. 68.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

*Πρὸς τὸν Στρατηγὸν καὶ φρούραρχον τοῦ Ναυπλίου
Καπ. Πάνου Θ. Κολοκοτρώνη.*

Προεξεδόθη διαταγὴ τῆς Διοικήσεως νὰ δοθῶσι πρὸς τὴν νῆσον Σπετσῶν ἐξ κανόνια, ἀπὸ ὅσα εὐρίσκονται ἐν τῷ φρουρίῳ Ναυπλίου, ἄνευ ἀμαξῶν, σιδηρᾶ καὶ χάλκινα. Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ἤδη, ὅτι μ' ὄλον ὁποῦ ἡ διαταγὴ σοὶ ἐπαρρήσιάζθη, μέχρι τοῦδε ὅμως δὲν ἐδόθησαν. Σᾶς διατάττει λοιπὸν ἐκ νέου νὰ ἐκτιμήσετε αὐτὰ, καὶ λάβετε ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς των, καὶ ὅτι θέλουν τὰ ἐπιστρέψει ἐν καιρῷ. Νὰ τὰ παραδώσης ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους νὰ τὰ παραλάβουν Σπετσιώτας.

Κλημέντι, τῇ 6 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Ἀ. ΜΕΤΑΞῆΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως, ΜΙΧΑΪΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν,

Υἱοὺς καὶ Ψαρῶν.

Ὅσον ἀναγκαῖα ἢ διατήρησις τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἀδιάλειπτος

καὶ ἡ φροντίς τῆς Διοικήσεως πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν κίνησιν τοῦ μέσων καὶ ἐφοδίων. Ἄλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι! τὰς ἕως ἄρτι ἀλλεπαλλήλους συμπεσούσας περιστάσεις τῆς ξηρᾶς, ἐξ ὧν ἐμποδίσθησαν οἱ εὐγνώμονες σκοποὶ τῆς Διοικήσεως πρὸς τοὺς οὕτω καλοὺς πατριώτας, καὶ πρὸς ἀντικείμενον, ἄνευ τοῦ ὁποίου καὶ τυφλοῖς δῆλον, ὅτι ἀδύνατον νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλάς, ἂν καὶ μυρίας μάχας ἤθελε νικῆσει κατὰ ξηράν. Καὶ ἀπόδειξις τούτου σαφεστάτη, ἡ περὶ τῆς πληροφορεῖται τὸ Βουλευτικὸν συμβαίνουσα ταραχὴ καὶ καθ' ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, διὰ τὴν ἀκινήσιαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, τῆς ὁποίας ἀφεύκτως ἔχετε εἰδήσεις ἀκριβεστέρας. Διὸ τὸ Βουλευτικὸν κηδόμενον τῆς σωτηρίας καὶ ἡσυχίας ἀπάσης τῆς πατρίδος ὀλικῶς, καὶ αὐτοῦ τοῦ μέρους ἰδίως, καταγίνεται μὲν νὰ λάβῃ ὅσα αἱ περιστάσεις κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτρέπουσιν ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐκτὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὸ ὁποῖον προαφιέρωσεν εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ σωτήριον ἀντικείμενον, γνωρίζον ὅτι τοῦτο βεβαίως δὲν ἐξαρκεῖ, ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν νομοθετημένων δασμῶν εἰς τὰς τρεῖς νήσους, πρὸς ἐλάφρωσιν τῶν μεγάλων ἐξόδων τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Περὶ τὸν, Κύριοι, νὰ σᾶς εἰπῶμεν, ὅτι εἰς τηλικαύτην ἀκμὴν ἐφθασαν τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, ὥστε, ἂν καὶ τὸν ἐφετεινὸν ὑπερπηδήσωμεν κίνδυνον, ἀσφαλίζομεθα βέβαια, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστήρια παρ' ὅλου τοῦ γένους, ὅταν μᾶς χαρισθῇ κατὰ τὴν ἡσυχίαν κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ χειμῶνα, διὰ νὰ βαλθῇ βάσις εὐταξίας καὶ σωτηρίας, καθότι ἐκ τῶν παρωχημένων ἱκανῶς ὅλοι ἐδιδάχθημεν.

Ἐν τοσοῦτῳ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ὑπόθεσιν τῶν νήσων

τοῦ Αἰγαίου πελάγους στέλλονται παρ' ὄλου τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Ἰωάννης Κοντουμάς καὶ Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης, οἵτινες καὶ διὰ ζώσης φωνῆς θέλουν αἶς παραστήσει τὰ ἀναγκαιοῦντα καὶ πρόσφορα.

Τῆ 13 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1412.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογεγεστάτους Κυρίους Προκρίτους,
κατοίκους Σπετσῶν.

Τὴν ἐγκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου, ὑπ' ἀριθ. 1355, περὶ γνησιότητος τῶν ἐθνικῶν διὰ τύπου ὁμολογιῶν, ὅσαι ἐκδίδονται εἰς ταύτην τὴν β'. τῆς Διοικήσεως περίοδον, θέλετε δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν νῆσον σας.

Τὴν 14 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Σ. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1355

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διακηρύττει

Ὅτι κατὰ τὴν διαταγὴν, ὑπ' ἀριθ. 239, αἱ ἐθνικαὶ διὰ τύπου ὁμολογίαι, ὅσαι ἐκδίδονται ἐπὶ τῆς β'. περιόδου τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ μ' ὅλον ὅτι φέρουσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν τῆς α'. περιόδου, τοῦ ἐκλαμπροτάτου δηλοῦντι προέδρου Α. Μαυροκορδά-

του, τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς ἐπικρατείας Κ. Θ. Νέγγρη καὶ τοῦ Μινίστρου τῆς οἰκονομίας Κ. Π. Νοταρᾶ, καὶ ἐν Κορίνθῳ, μ' ὄλον τοῦτο θέλει λαμβάνονται ἀδιστακτως παρὰ πάντων, ὡς οὔσαι ἀληθεῖς καὶ γνήσιαι, μὴ λαμβάνουσαι ἄλλην τινὰ προσθήκην ἢ ἀλλοίωσιν καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς β'. περιόδου, εἰ μὴ μόνην τὴν σημεῖωσιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκδίδονται.

Τὴν 12 'Ιουλίου 1823, Τριπολιττά.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,
(Τ. Σ.) 'Ο Γεν. Γραμματεὺς, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 258.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

'Απὸ τὸ ἐσώκλειστον ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς ἐπιστολῆς τῶν κατὰ τὰς Παλαιὰς Πάτρας στρατοπεδευμένων στρατηγῶν πληροφορεῖσθε, ὅτι ὁ ἔρανος ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, συμποσοῦμενος εἰς περίπου διακοσίας χιλιάδας γροσίων, ἐδιορίσθη διὰ τὸν στόλον, καὶ τὰ ὅποια εἰς διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ συνάζονται, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστάλησαν οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Ἰωάννης Βασιλείου Μπουδούρης καὶ Ἰωάννης Ν. Λαζάρου διὰ τὴν παραλαβὴν των. Δὲν λείπει ἢ φροντίς ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν καὶ πανταχόθεν ἄλλοθεν νὰ κινή πάντα κάλων καὶ λίθον πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίουτων πλοίων, ὡς θέλουσι σᾶς πληροφορήσει καὶ διὰ ζώσης οἱ ἐπὶ τούτῳ στελλόμενοι καὶ ἕως τῶρα ἐμποδισθέντες βουλευταὶ, Κύριοι Ἰωάννης Κοντουμάς καὶ Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης. Λοιπὸν, καλοὶ πατριῶται! πρᾶξετε καὶ τῶρα ἐκ μέρους σας τὴν συνήθη φιλογενῆ προσπάθεισιν σας, «διὰ νὰ σωθῇ καὶ ἤδη τρίτον ἢ ἕσον οὐκί»

» ἄνευ στόλου κινδυνεύουσα Ἑλλάς; » καὶ ἂν δυνατόν, προ-
 λάβετε τὸν κίνδυνον κινουῦντες τὰ πλοῖά σας, καὶ ἐστὲ βέ-
 βαιοὶ ὅτι τὰ χρήματα θέλει σᾶς ἐμβασθῶσιν ἀφεύκτως.

Τῆ 20 Ἰουλίου 1823, Τριπολιτσά.

Παροῦτος Νοταρᾶς.— † Ἀρτης Πορφύριος.— Ἀναστά-
 σιος Κορηλῖος.— Χ. Ζαχαρίτσας.— Ἀναστάσιος Λόγτος.—
 Νικόλ. Γ. Αουμάκης.— Ἰωάννης Μπουδούρης.— Ἀγαγνώ-
 στης Ἀθανασίου.— Ἐμμανουὴλ Ἀρτωνιάδης.— Δημήτριος
 Ἀρβαριτόπουλος.— Νικόλαος Οἰκονόμος.— Κωνστ. Ζαφει-
 ρόπουλος.— Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.— Γεώργιος
 Καλαρᾶς.— Νικόλαος Τσαγγέτου.— Ἀνδρέας Χ. Ἀραγύ-
 ρου.— Ν. Μηλιάρης.— Δημήτριος Καλαμαριώτης.— Γ. Π.
 Ἡλιόπουλος.— Γεώργιος Καραθός.— Ἀναστάσιος Κατσα-
 ρός.— Δημ. Κομνήμων.— Ἠλλας Καράπαυλος.— Ἀθανά-
 σιος Βιλαέτης.— Ζαχαρίας Πρακτικίδης.— Θεόφιλος.—
 Μαργαρίτης Δημάδης.— Ἀντώνιος Ἀλμπέρτης.— Εὐστά-
 θιος Σπυριδωνός.— Βασίλειος Χριστόπουλος.— Ἀγαγνώ-
 στης Μακρῶς.— Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης.— Χριστόδουλος
 Καψάλης.— Σπύρος Φραντσέσκος.— Ἰωάννης Κορτουμάς.
 (Τ. Σ.) Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα.

Ἡμεῖς οἱ ἐν ταύτῃ τῇ πολιορκίᾳ Παλαιῶν Πατρῶν
 συναγμένοι στρατηγοὶ, πάσχοντες παντοίοις τρόποις νὰ
 συνάξωμεν τοὺς στρατιώτας καὶ νὰ λάβωμεν μέτρα
 κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς μᾶς εὐκολύνῃ, ν'
 ἀπεράσωμεν πρὸς τὸ ἀντικρυ μῆρος πρὸς ἀντίστασιν τῶν
 ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τῆς
 πατρίδος μας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἀφνιδίως καὶ παρ' ἐλ-
 πίδα μανθάνομεν ὅτι ἡ σεβαστὴ Διοίκησις κλονίζεται
 νὰ διαλυθῇ διὰ τὴν θέλησιν καὶ ἰδιοτέλειαν μερικῶν. Ἡ-
 μεῖς, διὰ νὰ συστήσωμεν ταύτην τὴν Διοίκησιν, ἐδοκιμά-
 σαμεν τόσους κόπους καὶ ἐκάμαμεν τόσας μεγάλας θυ-

σίας, καὶ συστήσαντές τὴν ἐνεπιστεύθημεν εἰς αὐτὴν ὄλην τὴν ὑπαρξίν τοῦ γένους. Διὰ ταῦτα ἀναφερόμεθα πρὸς τὸ σεβαστὸν Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ μ' ὄλον τὸ οὐκὸν θάρρος λέγομεν, ὡς νόμιμοι παραστάται, ὁποῦ ἡ πατρὶς σᾶς ἐκλεξε καὶ σᾶς ἐνεπιστεύθη τὸν ἑαυτὸν της, νὰ σταθῆτε μὲ ὄλην τὴν ἄγρυπνον καὶ ἐπιμελῆ φροντίδα, διοικοῦντες τὰ συμφέροντα τῆ πατρίδι· νὰ σταθῆτε μὲ ὄλην τὴν γενναϊότητα καὶ σταθερότητα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν γενικῶν δικαιωμάτων. Στοχασθῆτε ὅτι ὁ ἄσπονδος ἔχθρος ἔκαμε μεγάλας ἐτοιμασίας νὰ ἐφορμήσῃ ἐναντίον μας ὡς σφοδρὸς χεῖμαρρος· στοχασθῆτε ὅτι τὰ πράγματα ἴστανται ἐπὶ ξυροῦ· στοχασθῆτε ὅτι τὸ γένος εὐρίσκειται εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ὅτι ἔχει ὄλας τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν κοινὴν μητέρα, τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ ὅταν αὐτὴ διαλυθῆ (ὃ μὴ γένοιτο), τότε χάνεται τὸ πᾶν. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν τὰ ἐκ τούτου ἀποθησόμενα κακά.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς νομίμου Διοικήσεώς μας, διὰ τῆς ὁποίας τὴν σύστασιν ἐδοκιμάσαμεν τόσους κόπους· εἴμεθα εὐπειθέστατοι εἰς ὄλας τὰς διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους διαταγὰς της. Ἄς λάβῃ λοιπὸν τ' ἀναγκαῖα μέτρα δι' ὅσα ἐνεπιστεύθη· ἄς ἐνεργῆ σταθερῶς τὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ἐκ τούναντίου δὲ καὶ ἀκολουθήσῃ κανένα ἀπευκταῖον, ἡμεῖς διαμαρτυρούμεθα ἐναντίον αὐτῆς, καὶ ἔχει νὰ δώσῃ λόγον καὶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ὄλον τὸ γένος ὁποῦ ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὴν.

Ἡμεῖς βάλλοντες εἰς τάξιν ταύτην τὴν πολιορκίαν, ἐλπίζομεν ἐν ὀλίγῳ νὰ γενῶμεν ἔτοιμοι τρεῖς ἡμισυ χιλιάδες σχεδὸν στράτευμα διὰ ν' ἀπεράσωμεν ἀντικρῶ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐχθρικός στόλος περιπλέει ἐλευθέρως ἀπὸ Γλαρέντσαν ὄλον τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ ἡ διὰ

θασίς μας ἐμποδίζεται ἐκ τούτου, ἀναφέρομεν πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μᾶς στείλῃ ὅσον τάχιστα 40 ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ βάλωμεν μέσα ἀπὸ τὴν Γαστρούνην τὰς ἀναγκαίας ζωοτροφίας, νὰ ἐμβωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ν' ἀπεράσωμεν εἰς τὸ ἀντικρυ μέρος, καὶ ἂν δὲν θέλουν ἔπειτα νὰ μείνουν, ἄς ἀναχωρήσουν· τὸ δὲ μνηστῆρον τοὺς θέλομεν φροντίσει νὰ τοὺς τὸ πληρώσωμεν μὲ τὸν ἐρχομὸν των ἐδῶ ἀπὸ τοὺς ἐράνοὺς τούτων τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐλπίζομεν ἡ Σ. Διοίκησις νὰ τὸ ἐνεργήσῃ ὅσον τάχιστα, ἐπειδὴ γνωρίζει τὴν ἀναγκαιοτάτην ἐξοδὸν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων εἰς τὴν ἀντίπεραν χέρσον Ἑλλάδα· διὸ προσμένομεν μὲ πρῶτον σεβαστὴν ἀπόκρισιν καὶ διαταγὴν, καὶ μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῆ 17 Ἰουλίου 1823, ἐκ τοῦ στρατοπέδου παλαιῶν Πατρῶν.

Οἱ εὐπειθέστατοι Στρατηγοί,

Ἀναγνώστης Π. Γεωργίου.—Παραγιώτης Γιατράκος.—
Βασίλειος Πετμεζᾶς.—Γεωργιάκης Γιατράκος.

Περ. β'. ἀριθ. 2297.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐμελλε, τέλος πάντων, ἡ πατρις νὰ καταντήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐλευσινὴν κατάστασιν! Ἄφοῦ οἱ Ἕλληνες ἔστησαν ἄρκετὰ τρόπαια κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν, μόλις εἶδον ἐαυτοὺς ἐλευθέρους ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς πολεμικὰς ἐργασίας των καὶ ν' ἀσφαλίσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, κατεσπαράχθησαν ἀπὸ τὴν ἐπάρατον διχόνοιαν, καὶ ἐλησμονήσαν καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν πατρίδα καὶ ὅλα τὰ ἱερώτατα χρέη των, καὶ, τὸ χεῖριστον, ἐλησμονήσαν ὅτι ὁ πόλεμος τῆς Ἑλλάδος εἰσέτι δὲν ἐτελείωσεν, καὶ ὅτι

αί χρηματικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου δὲν εἶναι τόσο ἐύκολον νὰ ἐξαντληθοῦν, καὶ ἐπομένως, ὅτι ἐνασχολούμενοι περὶ τὰς ἰδιοτελείας, καὶ κατασηπόμενοι εἰς τὴν ἀναλγησίαν καὶ εἰς τὴν ἀδράνειαν, προδίδομεν ἑαυτοὺς καὶ παραδιδόμεθα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀπολλύμεθα κατὰ κράτος καὶ διὰ παντός.

Τὴν τοιαύτην στάσιν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐπιβλέπουσα ἡ ἐθνικὴ Διοίκησις, καὶ συναισθανομένη τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, ἐκίνησε πάντα λίθον, ἐσυμβίβασεν, οὕτως εἶπεῖν, τ' ἀσυμβίβαστα, ἔσβυσε τὰ πάθη καὶ ἤνωσε τὰ πνεύματα, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀναγκαιοτάτην ἐκστρατείαν τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐπαπειλούντων ἀπανταχόθεν ὄχι μόνον τὴν πολιτικὴν μᾶς ὑπαρξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικὴν. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο καταναγκάσθη νὰ κάμῃ καὶ μεγάλας θυσίας, ὃ ἐστίν, ἐσυγκάτανευσεν νὰ πληρωθοῦν τὰ ἔξοδα τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου. Ἔνεκα τούτου ἐφθασεν εἰς τὸ ἀνοικονόμητον, ὥστε, διὰ νὰ προβλέψῃ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ζωοτροφίας τῶν στρατευμάτων, ἐβιάσθη νὰ ἐπιβάλλῃ ἐράνους εἰς τοὺς πολίτας, καὶ ἤδη καταγίνεται ἐπιπόνως διὰ τὴν σύναξιν αὐτῶν. Ἐκ τούτων δὲ προσεδιόρισεν ἀρκετὴν τινα ποσότητα διὰ τὸν ἐλληνικὸν στόλον, καθὼς σᾶς τὸ ἐκοινοποίησεν ἀπὸ Τριπολιτσᾶν, καὶ ἅμα τὰ συνάξῃ, μέλλει νὰ σᾶς τὴν προφθάσῃ, διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε ὑπὲρ τῶν μηνιαίων. Ὡς τόσον οἱ Πελοποννήσιοι τέως ἄρχισαν νὰ ἐκστρατεύουσι, καὶ ἀφοῦ συνεκρότησαν τὰς πολιορκίας τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον φρουρίων, ἐξέρχονται ἤδη εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα. Συνεκστρατεύει διὰ τὴν καλὴν ἐκβασιν τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν, διὰ θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, καὶ ἀπέρχεται ἐντός ὀλίγου διὰ νὰ τοποθετηθῇ εἰς Μέγαρον καὶ νὰ θυ-

σιασθῆ, εἰ δέον, ὑπὲρ τῆς φιλιότητος πατρίδος. « Ἄλλ' »
 » ἅπασα ἡ Ἑλλάς γνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ θαλάσ-
 » σιος δύναμις τῶν νήσων εἶν' ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, καὶ
 » ὅτι ἂν λείψῃ ἡ βοήθεια τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀδύνα-
 » τον νὰ εὐδοκιμήσωμεν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα
 » καὶ νὰ ψάλωμεν τέως τὰ νικητήρια ». Ἡ ἔκπλευσις
 τοῦ στόλου εἶναι τώρα μάλιστα ἀναγκαιοτάτη, διὰ νὰ
 καταβιώξετε, ἂν δὲν δυνηθῆτε νὰ πυρπολήσετε, τὸν ἐχ-
 θρικόν, ἥδη παραπλέοντα εἰς τὰ παράλια τοῦ Κορινθια-
 κοῦ κόλπου καὶ συνεργοῦντα εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς
 πατρίδος, ἐνῶ πολυάριθμοι φάλαγγες καταστρατηγοῦν
 τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ φοβερίζουν
 τὴν παντελεῆ ἐξόντωσίν μας. « Ἡ ἔκπλευσις αὕτη ἐξαρ-
 » τᾶται ἀπὸ τὴν βούλησιν, καὶ ἐλπίζεται ἀπὸ τὸν πα-
 » τριωτισμὸν τῶν γενναίων νησιωτῶν, οἵτινες ἕκαμαν
 » τόσας καὶ τόσας θυσίας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. » Ἡ δὲ Διοί-
 κησις, ἐξαιτουμένη ἀπὸ τὴν ταχεῖαν βοήθειάν σας, διὰ
 τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος νὰ κάμετε τ' ἀδύνατα δυνατὰ,
 καὶ νὰ κινήσετε τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ συντελέσουν
 εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, παραβλέποντες καὶ συγχω-
 ροῦντες ὅσα καταλέγονται πατριωτῶν τινῶν, ὑπόσχηται
 νὰ σᾶς ἀποστείλῃ τὴν ὁποῖαν ἀναφέρει ποσότητα ὑπὲρ
 τῶν μηνιαίων, καὶ σᾶς προτρέπει νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ
 καταπατηθοῦν τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ νὰ χα-
 θοῦν τόσαι μυριάδες ἀθωοτάτων πλασμάτων διὰ τὴν
 ἀξιοκατάκριτον διαγωγὴν ὀλίγων τινῶν.

Κύριοι! Ἡ Διοίκησις ἄλλο δὲν ἐπιθυμεῖ περισσότε-
 ρον, εἰμὴ τὴν σύμπνοιαν τῶν νήσων· διὰ τοῦτο δὲν ἔ-
 λειψε νὰ συνεννοῆται μετ' αὐτῶν, ἕως οὔ ἐξεστράτευσε.
 Καὶ ἤθελεν αὖθις νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τακτικὴν ἀλλη-
 λογραφίαν τῆς, ἂν δὲν συνέβαιεν ἀπευκταῖον τί ἐκ μέ-
 ρους τοῦ Γ. Γραμματέως, κυρίου Μαυροκορδάτου, ὅστις

ἀφοῦ ἐξεκίνησε τὸ Ἐκτελεστικόν, ὑποσχεθεὶς νὰ κινήσῃ παρομοίως μετὰ δύο ἡμέρας κατὰ τὸ χρέος του, ἀγνοεῖται πῶς διωργανίσθη καὶ ἐψηφίσθη νὰ ἐκλεχθῇ πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος παρὰ τῶν βουλευτῶν, καὶ ἐκ τούτου τὰ πράγματα ἀνακατώθησαν, εἰς τρόπον ὅτι ἡ Διοίκησις εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν.

Ὅθεν, ἀδελφοί, προθυμήθητε νὰ δείξετε καὶ τώρα τὸν πατριωτισμὸν σας, καὶ κινήσατε τὰ πλοῖα σας, τὰ ὅποια ἤλπιζεν ἡ Διοίκησις ν' ἀκούσῃ πρὸ ἡμερῶν ἐκπλεύσαντα, καὶ ἴσως ἡ ἀργοπορία των ἐπήγασεν ἐκ τοῦ διότι δὲν ἐσυνάχθησαν ἴσως τὰ εἰσοδήματα καὶ ὁ ἔρανος τῶν νήσων, περὶ τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται τὸ ἀποθησόμενον.

Αὕτη εἶναι ἡ ὥρα διὰ νὰ κερδήσετε καὶ ὅσα ἐπράξατε μέχρι τοῦδε, καὶ νὰ ἐπισφραγίσετε τὰ δικαιώματά σας μὲ τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

Σοφικόν, τῆ 21 Ἰουλίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΕΪΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΔΗΣ.

Περ. β'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Καὶ προλαβόντως τὸ Βουλευτικόν, διὰ γράμματός του ὑπὸ τὰς 13 τοῦ παρόντος, σᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀπόφασίν του, ὅτι πρὸς ἀνακουφισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου ἐμέλλε ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὸν δασμὸν, ὅστις σήμερον καὶ ἀπεφασίσθη, ἀφιερῶθεις εἰς τὰς τρεῖς ναυτικές νήσους, καὶ διὰ τὴν δημοπρασίαν του διωρίσθησαν

οί ἐκ τῶν τριῶν νήσων βουλευταὶ κύριοι Νικόλαος Οἰ-
 κονόμος, Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου, Νικόλαος Γ. Λουμά-
 κης, καὶ δύο ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Βου-
 λευτικὸν μεταβαίνει εἰς Σαλαμῖνα, ἐκεῖ μέλλει νὰ γίνῃ
 ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν τάξιν.

Διὸ καὶ σπεύδει τὸ Βουλευτικὸν νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦ-
 το καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας.

Τῆ 27 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς, ΠΑΝΟΪΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡᾶΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2464

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν,

Γόρας καὶ Ὑῶν.

Δὲν σᾶς λανθάνουσιν, ἀδελφοί, τ' ἀπευκταῖα συμβεβη-
 κότα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας, τὰ ὁποῖα
 καὶ ἐβίασαν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους νὰ καταφύγωσιν
 εἰς ταύτην τὴν νῆσον· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν εὐρισκόμενοι,
 φοβοῦνται ἀμμίαν εἰσβολὴν τῶν ἐχθρῶν, διὰ τὸ νὰ ἔ-
 χωσι πλοῖα εἰς Εὐρίπον. Ὅθεν καὶ κατέφυγον δεόμενοι
 τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσι μὲ τρία πλοῖα ἐκ
 τῶν νήσων σας, καὶ ἡ Διοίκησις τοὺς τὰ ὑπεσχέθη μὲ
 συμφωνίαν νὰ πληρώσωσιν αὐτοὶ τοὺς μηνιαίους μισθοὺς
 τῶν ναυτῶν, ἀνὰ γρῶσ. ἕξ χιλιάδας τὸ κάθε πλοῖον, καὶ
 ἀνεδέχθησαν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς πληρωμῆς, καὶ ἤδη ἐνα-
 σχολοῦνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ
 εἰς ὀλίγας ἡμέρας συνάζονται ἀφεύκτως, ὡς πληροφορεῖ-
 σθε καὶ παρὰ τῶν κυρίων παραστατῶν σας. Ὅθεν, ἀδελ-
 φοί, ταχύνατε τὴν στάλσιν τῶν πλοίων, καὶ ἀμέσως φθά-
 νοντα πληρόνονται τοὺς μισθοὺς χωρὶς ἀργοπορίας.

Ευέλπιδες ὅτι θέλετε ἐκτελέσει καὶ ταύτην τὴν πατριω-
τικὴν δούλευσιν, δὲν περιττολογούμεν.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τῆ 9 Αὐγούστου 1823.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως, Ν. ΣΠΒΑΙΔΑΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1840.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς ἐγκλείομεν ἀντίγραφον διακηρύξεως τοῦ Ἐκτε-
λεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2493, τὸ ὁποῖον στέλλεται
πρὸς πληροφορίαν σας, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύ-
σετε εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς νήσου σας.

Ἐν Τριπόλει, τῆ 16 Αὐγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2493.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Διακηρύττει.

Ἕλληνες!

Εἶναι μὲν ἡ Διοίκησις ὑπόχρεως νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν
σωτηρίαν, διὰ τὴν ἀσφάλειάν σας καὶ διὰ τὴν εὐδαιμο-
νίαν σας, ἀλλ' εἴσθε καὶ σεῖς ἀμοιβαίως ὑπόχρεοι νὰ
ὑπακούετε καὶ νὰ ἐκπληροῖτε προθύμως τὰς σωτηριώ-
δεις διαταγὰς τῆς, προσφέροντες τὴν κατὰ πάντα συν-
δρομήν σας. Ἡ Διοίκησις πρὸ πολλοῦ σᾶς ἐπαρέστησε
τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁμο-
νοήσετε καὶ νὰ ἐκστρατεύσετε κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν
Ἠπειρον, τοῦ νὰ ἀπολύσετε τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ

τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, τοῦ νὰ συνεισφέρετε χρήματα, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν γίνεται πόλεμος, ἀλλὰ δὲν ἐτε-
 λεσφόρησε. Τέλος πάντων ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα, καὶ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ εὐθαρσίαν καὶ νὰ εὐ-
 κολύνῃ τὰ τῆς ἐκστρατείας, ἰδοῦ, ἐκστρατεῦει αὐτοπρο-
 σῶπως καὶ εὐχαριστεῖται νὰ συμπάσχῃ καὶ νὰ συγκινδυ-
 νεύῃ μὲ τὸν στρατιώτην, ἀλλὰ δὲν τελεσφορεῖ. Ἀφιλο-
 πατρία, νωθρότης, ἀδράνεια, διχόνοια καὶ ἀπίθεια κυ-
 ριεύουν εἰς ὅλας τὰς καρδίας. Ὅλοι παρατηροῦν μὲ τὰ
 ὅμματα τοῦ Ἄργου τὰς ἐλλείψεις τῶν ἄλλων, ὅλοι κρί-
 νουν, ἀνακρίνουν καὶ κατακρίνουν· ὅλοι ἐλεεινολογοῦν
 τὴν Ἑλλάδα, ὅλοι ἀποκαλοῦνται Ὀρομάνζαι καὶ κατη-
 γοροῦν τοὺς ἄλλους ὡς Ἀριμάνδας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποδίδουσι τὰς αἰτίας τῆς κοινῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ κά-
 νεις δὲν θέλει νὰ γνωρίσῃ τὰ χρέη τοῦ πολίτου καὶ νὰ
 τὰ ἐκπληρώσῃ· κἀνεις δὲν προθυμεῖται εἰς τὴν κοινὴν
 σωτηρίαν, καὶ ὅλοι καυχῶνται ὅτι εἶναι πατριῶται καὶ
 κἀνεις δὲν δείχνει τὸν πατριωτισμὸν του εἰς τὴν κατε-
 πείγουσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Μόλις ἐξεστράτευσαν
 ὀλίγοι στρατιῶται διὰ τὸν Ἰσθμὸν, ἀλλὰ δὲν ἐπροχώρη-
 σαν περαιτέρω, δὲν εἶδον ὀλότελα τὸν καπνὸν τοῦ ἐχθρι-
 κοῦ πυρός καὶ ἐλειποτάκτησαν, ζημιώσαντες ἀνωφελῶς
 τὴν πατρίδα. Ὀλίγιστοι ἔμειναν μετὰ τοῦ πατριώτου
 στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελλοπούλου, ὅθεν ὁ ἐχθρὸς ἐκ-
 τελεί ἀνεμποδίστως τὰ σχέδιά του. Ἡ Εὐβοία ἀπώλετο,
 οἱ ἀδελφοί μας κατεσφάγησαν, ἠχμαλωτίσθησαν, καὶ ἡ
 ἀνατολικὴ Ἑλλὰς λεηλατεῖται καὶ καταφανίζεται. Ὀλί-
 γοι ἐξεστράτευσαν ἄλλοθεν διὰ τὰς Πάτρας, καὶ παρο-
 μοίως ἄρχισαν νὰ λειποτακτοῦν· οἱ ἐχθροὶ δὲ καταστρα-
 τηγοῦν τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ὁ στόλος τοῦ Σουλτάνου
 πολιορκεῖ τὸ προπύργιον τῆς Πελοποννήσου διὰ θαλάσ-
 σης. Τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα δὲν ἀπέρχονται, δι' ἔλλειψιν μη-

νιαίων, νὰ τὸν καταδιώξουν· Πελοποννησιακὴ δὴ δυναμὶς
 δὲν ἔμπορεῖ νὰ μεταβῆ εἰς Μεσολόγγι, τὸ ὁποῖον εὐρί-
 σκεται εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον· ὅθεν ἡ δυτικὴ Ἑλλάς
 κατακυριεύεται, καὶ ἡ διάβασις τῶν ἐχθρῶν μένει παντε-
 λευθέρα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἐζητήθησαν χρήματα
 διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, καὶ μόνον οἱ πολῖται Τριπο-
 λιτῶς καὶ Κορίνθου ἔδωσαν τὸν ἔρανον τῶν· καὶ τῶν
 μὲν πρώτων ὁ ἔρανος ἐδαπανήθη διὰ τὰ ἐκεῖσε διαβαί-
 νοντα στρατεύματα, τῶν δὲ δευτέρων κατηναλώθη διὰ
 τὰ στρατεύματα τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας
 δὲν ἐσυνάχθησαν χρήματα, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ μη-
 νιαῖα τοῦ στόλου, οὔτε τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς ἐκστρατείας
 ἐξοικονομοῦνται. Ἐπωλήθησαν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα
 τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἔλαβεν ἐξ αὐ-
 τῶν χρήματα, καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη διὰ τῶν ὁποίων ἐξέ-
 θετο λογαριασμῶν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας. Διωρί-
 σθησαν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἀποδώσουν τὰ
 εἰσοδήματά των καὶ τὸν ἔρανον τῶν διὰ τὴν ἐκπλευσιν
 τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἀλλὰ καὶ ἐντεῦθεν ἐπήγασαν δυ-
 σκολίαι. Καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας βασιλεύουν ἰδιοτέλειαι,
 ἀλληλομαχίαι, καὶ ἕκαστος ἀσυνειδότως θυσιάζει τὰ
 γενικὰ συμφέροντα εἰς τὰ ἴδια. Εἰς τοιαύτην θλιβερὰν
 κατάστασιν ἡ Ἑλλάς ὑστερεῖται καὶ στόλου καὶ στρα-
 τευμάτων, καὶ ἐκτίθεται ἀπανταχόθεν εἰς τὴν διάκρισιν
 τῶν βαρβάρων, τῶν ὁποίων αἱ δυνάμεις καὶ οἱ θησαυροὶ
 εἶναι ἀνεξάντλητοι, ἐνῶ αἱ δυνάμεις καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν
 Ἑλλήνων εἰς ἄλλο τι οὐσιωδῶς δὲν συνίστανται, παρὰ
 εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν. Ναι, συμπολιταὶ! ὁ πατριω-
 τισμὸς ἀνεπλήρωσε τὴν ἀδυναμίαν, τὴν πενίαν καὶ ἀπο-
 ρίαν σας, καὶ εἰς τόσας περιστάσεις ἐγνωρίσατε ὅτι ὀλί-
 γιστοι Ἕλληνες, ἀντιπαραταχθέντες μὲ ὀλίγα ὄπλα, καὶ
 ταῦτα κολοβωμένα, καὶ πολεμήσαντες, ἐνίκησατε μυριά-

δας καὶ χιλιάδας ἐχθρῶν. Ὁ πατριωτισμὸς ἐξεῦρε πόρους καὶ τρόπους οἰκονομίας, ὥστε καὶ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἐκίνησε, καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἐπρομήθευσε, καὶ τὰ στρατεύματα ἐξέθρεψε καὶ τὴν πατρίδα διέσωσεν. Ἄλλ' ἤδη ὁ πατριωτισμὸς ἐξέλιπε, καὶ οὔτε στρατιώτης θέλει νὰ πολεμήσῃ, οὔτε ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐκπλέει, οὔτε τὰ ἔθνικὰ δικαιώματα ἀποδίδονται, οὔτε χρημάτων συνεισφορά γίνεται. Ὅλοι καταχρῶνται τὰ δίκαια τῆς πατρίδος· ὅλοι ἀπεσχίρτησαν καὶ ἀπεστράφησαν τὰ χρέη των καὶ τὰ καθήκοντά των, καὶ, φεῦ! πενήντα χιλιάδες Τούρκοι, παραδίδοντες τὰ πάντα εἰς πῦρ καὶ εἰς σίδηρον κατὰ τὴν Ἡπειρον, ἐπαπειλοῦν τὴν πανολεθρίαν μας καὶ ἀμαχητὶ κατασπαράττουσιν καὶ ἐξολοθρεύουσιν τὸ ἔθνος ὅθεν ἂν διαβαίνουν, καθότι πουθενὰ δὲν ἀπαντοῦν παραμικρὰν ἀντίστασιν. Εἰς τοιαύτην φρικώδη παραλυσίαν τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐνῶ οἱ πολῖται ἀπολύονται ἀπὸ τὰ χρέη τῆς πολιτείας, ὑπεξαιρεῖται καὶ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀσφαλείας των. Ἡ παρουσία τῆς ἐνταῦθα, χωρὶς στρατευμάτων καὶ χωρὶς χρημάτων, ἀποβαίνει ἀνωφελῆς καὶ ματαία· καὶ ἂν ἄλλως πως δὲν δυνηθῆ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, ἄλλο χρέος δὲν ἔχει πλέον νὰ κάμῃ, παρὰ νὰ μὴν ἐπιζήσῃ εἰς τὸν ὀλεθρὸν τῆς. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ δὲ τὸν ἔλεγχον τοῦ συνειδότος, διακηρύττει πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, διὰ νὰ μὴν προφασίζωνται ἄγνοιαν τούτου, καὶ καταδικάζουσιν τὴν Διοίκησιν ἕνεκα τῶν ἐπαπειλουμένων δυστυχιμάτων καὶ συμφορῶν.

Ἕλληνες! ἂν ἐκστρατεύατε εἰς τὸν δέοντα καιρὸν εἰς τὴν Ἡπειρον, αὐτὰ τὰ βάρβαρα σμήνη ἔμελλε νὰ κυριευθοῦν ἀπὸ πανικὸν φόβον· ἡ νικηφόρος παρουσία σας ἔμελλε νὰ στήσῃ νέα τρόπαια ἀθανασίας καὶ δόξης, καὶ

νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν πατρίδα ἀνωτέραν παντὸς κινδύνου, ἴσως καὶ διὰ παντός. Ἄλλ' εἶν' εἰσέτι καιρὸς σωτηρίας, φθάνει νὰ προθυμοποιηθῆτε διὰ νὰ ἐκπληρώσῃτε τὰ χρέη σας, καὶ ἀφεύκτως στερεόνοτε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν 10 Αὐγούστου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΕΪΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2620.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει.

Εὐδαίμων καὶ τρισολβία σκιά τοῦ ἀθανάτου Στρατάρχου Μάρκου Μπότσαρη! ἤδη περιϋπταμένη καθ' ὄλας τὰς ἑλληνικὰς ὀμηγύρεις, ἀγάλλεσαι βλέπουσα ὄλους τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις καρδιοσταλάκτων δακρύων χαρᾶς, καὶ ἀκούουσα ὄλα τὰ στόματα εὐλογοῦντα τὸ μνημόσυνόν σου, κηρύττοντα στεντορείως τὸν ἠρωϊσμόν σου, καὶ προφέροντα τὸ ἐνδοξόν καὶ λαμπρόν σου ὄνομα μὲ γλυκεῖαν συναίσθησιν εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, γενναῖε ὑπερασπιστὰ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων! . . . ὦ, πόσον ἐπίφθονος τύχη ἐσφράγισε τὸ περίβλεπτον στάδιον τῆς κοινωφελεστάτης ζωῆς σου, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐξέθεσας εἰς μυρίους κινδύνους ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς γνήσιον τέκνον τῆς! . . . Ἕλληνες, ἰδοῦ, φίλτατοι ἀδελφοί Ἕλληνες! ἰδοῦ καὶ ἄλλος Λεωνίδας εἰς τὸν αἰῶνά μας. Ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Σπαρτιάτης μὲ τοὺς τριακοσίους του, τῶν ὁποίων ὁ θάνατος καταπλήττει τὸ σύμπαν, ἀποφασισμένοι ν' ἀποθάνουν, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τοῦ ἀθανάτου Λυκούργου, ἐπέπεσαν νυκτὸς κατὰ τῶν μυλλιονίων τοῦ Ξέρξου. Ἄλλ' ὁ νέος οὗτος Σουλιώτης μὲ τὸν ἀξιόν του συστρατηγόν, Γ. Καραίσκον,

καὶ μὲ τοὺς ἐπιλέκτους ὀκτακοσίους συστρατιώτας του, τὸν πατριωτισμὸν ἔχοντες νόμον, καὶ ἀποφασισμένοι νὰ νικήσουν, ἐπέπεσαν διὰ νυκτὸς γυμνόσπαθοι κατὰ δέκα χιλιάδων, βαρβάρων μὲν, ὄχι δὲ Ἀσιανῶν, ἀλλὰ μαχιμωτάτων στρατιωτῶν, καὶ ἐνίκησαν. Ὀκτακόσιοι Τοῦρκοι καὶ ὁ Πλιάσα-πασσᾶς ἔπεσαν νεκροί, καὶ ὁ Τσελατίμπης ἐλαβῶθη, ὀλίγιστοι δὲ ἐκ τῶν ἡρώων μας ἐτραυματίσθησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ πίστεως καὶ ὑπὲρ πατρίδος. Εἰς αὐτὴν τὴν λαμπρὰν μάχην ἀπῆλθε καὶ ὁ ἀοίδιμος Μπότσαρης εἰς τὴν αἰδιότητα, διὰ νὰ καταθαμβώσῃ τοὺς ἡρώας μὲ τὰς ἀκτίνας τῆς δόξης, καὶ νὰ τοὺς χαροποιήσῃ μὲ τὴν διήγησιν τοιούτων κατορθωμάτων. Αἰωνία σου καὶ αἰθις ἡ μνήμη, περικλίστατε Μπότσαρη! Ἡ Ἑλλὰς ὠρφάνευσε καὶ πενθηφορεῖ, ἀλλὰ παρηγορεῖται διότι ἐτελείωσες τὰς πολυτίμους ἡμέρας σου μὲ τ' ἄρματα ἀνὰ χεῖρας, καταπολεμῶν καὶ καταστρέφων τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν. Τρὶς αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀριστε πατριῶτα! Καὶ οὕτως ὁ μὲν Μπότσαρης ἐτελείωσε τὸ χρέος του καὶ ἐθυσιάσθη διὰ τὴν πατρίδα, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι Σουλιῶται ἐψήφισαν ἀρχηγὸν τὸν ἀξιότιμον τοῦ ἀδελφόν Κωνσταντῖνον Μπότσαρην, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν καὶ δεῦτερον κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὰς τὰς εἰδήσεις ἔλαβεν ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα.

Ἰδοὺ δάκτυλος Κυρίου, φίλτατοι Ἕλληνες! Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων συμμάχεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος, καὶ ὀλίγοι πατριῶται νικοῦν καὶ καταφανίζουσι ἀναρίθμητα σμήνη τυράννων. Ἰδοὺ, ὁ σταυρὸς καὶ ὁ πατριωτισμὸς θριαμβεύουν. Ἄρα πατριωτισμὸν μόνον ζητεῖ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μαχομένους διὰ τὰ ἱερώτατα πράγματα δὲν μᾶς ἐγκαταλιμπάνει πώποτε. Καὶ ποῖος Ἕλληνας ἀραγε μαχόμενος μὲ ἀληθῆ πατριωτισμὸν,

δὲν ἐνίκησε; ποῖος εὐαίσθητος Ἕλληρ ἀκούει τοιαύτας ἀνδραγαθίας καὶ δὲν ἐνθουσιάζεται καὶ δὲν φιλοτιμεῖται νὰ πολεμήσῃ καὶ ν' ἀποθάνῃ τοιοῦτον ἐνδοξορ θάνατορ ὡς ὁ Μπότσαρρ; καὶ ποῖος Ἕλληρ δὲν εἶναι εὐαίσθητορ καὶ δὲν προτιμᾷ τὸν θάνατορ παρὰ τὴν ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν, παρὰ τὴν πικροτάτην δουλείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποπηγάζοντα δεινά; ποῖος φιλόζωορ Ἕλληρ δὲν εὐχαριστεῖται ν' ἀποθάνῃ διὰ τὴν πίστιν καὶ διὰ τὴν πατρίδα; Ὁ τοιοῦτορ, εἴαν ὑπάρχῃ κἀνεὶρ, εἶναι ἀνάξιορ τῆρ ζωῆρ καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματορ. Εἶναι δὲ ἀναμφίβολορ, ὅτι πᾶρ ἀληθῆρ Ἕλληρ φθονεῖ τὴν δόξαν τῶν ἡρώων ἐκείνων, ὅσοι παρευρέθησαν εἰρ τὴν ἐνδοξορ ἐκείνην μάχην, καὶ λυπεῖται μὲν, διότι δὲν ἦτορ ἐκεῖ νὰ πολεμήσῃ καὶ αὐτόρ, δὲν αἰσθάνεται ὁμῶρ εἰρ τὴν καρδίαν τοῦ τὰ πληκτρὰ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὡστε νὰ εἰσδράμῃ αὐθόρμητορ εἰρ τὸ εἰσέτι ἀνεωγμένορ στάδιορ τῆρ τιμῆρ καὶ τῆρ ἀθανασίας, διότι ὁ δεσποτισμορ ἀπῆμβλυε τὴν ἐπὶ τὰ καλὰ ἐμφυτορ ὄρμῆν τοῦ καὶ τῆρ ψυχῆρ τοῦ τὴν δραστηριότητα, ἀλλὰ κατασῆπεται καὶ εἰρ τὴν ἀναλγησίαν καὶ νωθρότητα, καὶ προδίδει τὰρ σιγμάρ τῆρ ἐλευθερίας τοῦ, περιμένωρ νὰ βιασθῇ διὰ νὰ κἀμῃ τὸ χρέορ τοῦ.

Ἄρ σᾶρ βιάσῃ λοιπόρ, ἀδελφοὶ συμπολίται, ὁ ἐπικείμενορ κίνδυνορ, ὅστιρ εἶναι ὁ τελευταῖορ βέβαια, ἀλλ' εἶναι ὁ μέγιστορ καὶ φοβερώτατορ· ἄρ σᾶρ βιάσουρ οἱ γέρορτερ γονεῖρ σαρ, αἱ γυναῖκέρ σαρ, τὰ φίλτατά σαρ, οἱ ἀδελφοὶ σαρ, ἡ τιμῆ σαρ, ἡ ζωῆ σαρ, ἡ ἰδιοκτησία σαρ καὶ αὐτά σαρ τὰ ἀξιώματα· ἄρ σᾶρ ἐμπνεύσουρ πατριωτισμόρ, καὶ ἄρ σᾶρ ὑποχρεώσουρ νὰ δράμετε κατὰ τῶν ἐχθρῶν διὰ νὰ τὰ ὑπερασπισθῆτε. Ἀρχετὰ ἐποτίσατε τὴν γῆν μὲ τὰ αἱματά σαρ καὶ μὲ τὰ δάκρυά σαρ· ποτίσατέ τὴν ὀλίγορ ἀκόμῃ μὲ τοὺρ ἰδρωτάρ σαρ. Ἐξυ-

πήσατε ἀπὸ τὸν λήθαργον· ὀπλίσθητε μὲ τὴν πατριωτικὴν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν· λάβετε μετὰ χαρᾶς τ' ἄρματα, καὶ δράμετε μὲ τὰς σταυροφόρους σημαίας σας εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἄρεος, διὰ νὰ συλλέξετε τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀνδρίαν σας δάφνας. Εἰς τὰ ἄρματα, Ἕλληνες· τρέξατε, ἀποφασισμένοι μὲν ν' ἀποθάνατε (διότι ὀφείλετε τὴν ζωὴν σας εἰς τὴν πατρίδα), ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνατε, ἐξ ἐναντίας ὅτι θὰ νικήσετε τοὺς Βανδάλους, καὶ θὰ ζήσετε ἀνεξάρτητοι καὶ εὐδαίμονες. Αὕτη εἶναι ἡ κρίσιμος ὥρα τῆς τύχης σας. Ἄν νικήσετε καὶ αὖθις τὸν τύραννον, (καὶ ἂν θελήσετε, τὸν νικᾶτε ἐξάπαντος) ἀπεκτήσατε διὰ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν σας. Δεῦτε λοιπὸν, ἀήττητοι Ἕλληνες! ἡ πατὴρ πάσχει, εἰς τὸν πόλεμον, ἀδελφοί. Ἡ ἐκκλησία κλονίζεται, εἰς τ' ἄρματα, χριστιανοί. Μιμήθητε τὸν ἀθάνατον προπάτορά σας Λεωνίδα, καὶ τὸν σύγχρονόν σας Μπότσαρην καὶ τοὺς ἀξίους συμμάχους του. Ἄγωμεν εὐτολμοὶ νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρόν, ὅστις ἐτόλμησε νὰ μολύνη τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ ἐπιστρέψωμεν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰς τὸν κόλπον τῶν οἰκογενειῶν μας μὲ κοινὰς εὐφημίας τῶν συμπολιτῶν μας, ψάλλοντες· «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.»

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 19 Αὐγούστου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 506.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προὔχοντας γήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ συμβούλιον

τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἐχθρικός στόλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ Πάτραν, καὶ διέβη ἀπὸ Γαστούνην καὶ Πύργον, καὶ διευθύνεται πρὸς Μοθώνην, ἡμέρας τρεῖς σήμερον. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν εἰδοποιεῖ τὴν φιλογενεῖάν σας, ἵνα λάβητε τὰ ἀνήκοντα μέτρα.

Πρὸς τούτοις περικλείεται ἀντίγραφον ἐπιστολῆς κυρίου Ἀνδρέου Λόντου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Θεσσαλίας, ἐξιστοροῦσα τὴν λαμπρὰν μάχην τοῦ αἰοιδίμου στρατηγοῦ Μάρκου Μπότσαρη, καὶ τὰ λοιπά.

Σήμερον ἐφθασεν ἐδῶ ἀσθενῆς ὁ ἀδελφὸς τοῦ Π. Φλέσσα, Νικήτας, ἀπὸ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ στρατηγὸς Νικήτας μὲ ὀκτακοσίους ἐστράτευσεν εἰς Σάλωνα, καὶ ὅτι ὁ Ὁμὲρ Βριώνης ἔγραψεν εἰς τοὺς Καπετανέους Ἑλληνας, καὶ αὐτὴ ἡ γραφὴ ἐστάλη πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν, λέγουσα, ὅτι νὰ βαστάξουν εἰς πόλεμον ἐπὶ τρεῖς μῆνας μόνον, διότι ὁ Ἰσοῦφ-πασσᾶς ὑπεσχέθη εἰς τόσον διάστημα νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ῥούμελην καὶ Πελοπόννησον, καὶ ἄς ἐξεύρουν ὅτι Ἀλβανίτης οὐδεὶς θέλει ὑπάγει μετ' ἐκείνου.

Τὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ Καρύταινα ἠσύχασε καὶ συναθροίζει στρατεύματα δι' ἀνατολικὴν Ἑλλάδα· αἱ δὲ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ Λεονταρίου ἀνωμαλῖαι ἐλπίζονται νὰ ἐξισασθοῦν ἐν τάχει, καὶ νὰ ἐκστρατεύσουν. Οἱ ἐδικοί μας ἔτι προσμένουν εἰς Καλάβρυτα διὰ τὴν σύναξιν τῶν γροσιῶν, καὶ αἱ ἀνωμαλῖαι ἐδυσκόλευσαν τὴν ἕως τοῦ νῦν σύναξιν αὐτῶν τῶν γροσιῶν τοῦ ἐράνου.

Ἐν Τριπόλει, τῆ 21 Ἀυγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς,
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κόπας.

Σεβασμιώτατε Πάτερ!

Φθάσαντος εἰς Καρπενῆσι τοῦ αἰοιδίμου τούτου στρα-

τηγοῦ, ἔφθασε συγχρόνως καὶ ὁ γενναϊότατος Γ. Καραϊσκος, οἵτινες ἐνωθέντες ἔλαβον ἐκ συμφώνου τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἐπιλέξαντες ὀκτακοσίους προμάχους Ἕλληνας, οἵτινες ἔμελλον ἀναμφιβόλως νὰ τοῖς ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐφοδον περὶ τὴν μίαν τῆς νυκτός, οἱ ἐμπειρότατοι εἰς τὸ κατασκοπεῦειν τὰ ἐχθρικά στρατεύματα Σουλιῶται ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, συνιστάμενον ἀπὸ δέκα χιλιάδας, καὶ μετὰ τὸ σκοπεῦσαι αὐτὸ ἀκριβῶς, ἀλλ' ἀνεπαισθήτως ὅσον ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἐξῆλθον ἀπαγγέλλοντες ὅσα εἶδον καὶ ἐγνώρισαν. Περὶ τὰς ἕξ τῆς αὐτῆς νυκτός ὁ αἰοίδιμος στρατηγὸς καὶ ὁ γενναϊότατος Γ. Καραϊσκος συμφρονοῦντες καὶ συμπροπαρασκευασάμενοι, συνωδευμένοι μὲ τοὺς ὀκτακοσίους εἰρημένους ἐπιλέκτους, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ μὲ ἡσυχίαν καὶ ἀνεπαισθήτως τῶν ἐχθρῶν προχωροῦντες, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, ὥστε ἀφοῦ ἐφθασαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Πλιάσα-πασσᾶ, καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ Σκόνδρα, καὶ Κεχαγιᾶ Τσελατίμπεη, ἐπροστάθη τότε παρὰ τοῦ αἰοιδίμου μένου στρατηγοῦ νὰ σημάνη ὁ τρουμπετσήσ τὸν πόλεμον, ἐν ᾧ προτοῦ σημάνη τὸν πόλεμον, κοιμωμένων, οἱ γενναῖοι καὶ ἐμπειροὶ Σουλιῶται εἶχαν πᾶρει τὰ λάφυρα σωρηδόν, ἀπογυμνώσαντες ὅλους τοὺς ἐχθρούς. Σημανθέντος δὲ τοῦ πολέμου, ἐπέπεσαν ἔεσπαθωμένοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, συγχροτήσαντες μάχην φρικτὴν καὶ σχεδὸν ἀσύγκριτον. Ὁ αἰοίδιμος στρατηγὸς, φωνήσας, λέγουν, ἀκολουθεῖτε, ᾧ συστρατιῶται, τὸν Μάρκον, καὶ διακριθεὶς, ἐκτυπήθη κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπέθανεν ἐνδόξως· ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς ἐπεσαν ὀκτακόσιοι, ὁ πασσᾶς Πλιάσας, πληγωθέντος καὶ τοῦ Τσελατίμπεη. Ἦθελεν ἀφανισθῆ ἕβαια ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐχθρικὸν αὐτὸ στρατόπεδον, ἀν οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχαν γουβιά φιασμένα,

μέσα εἰς τὰ ὅποια ἐμβαίνοντες, ἐδιαφεντεύθησαν. Ἀπὸ δὲ τοὺς ἡμετέρους ἔπεσαν τρεῖς, ἐπληρώθησαν δὲ εἰς τοὺς πόδας σχεδὸν ὅλοι δεκαοκτώ. Οἱ γενναῖοι Σουλιῶται μετὰ ταῦτα κηρύξαντες εὐχαρίστως καὶ συγχρόνως στρατηγὸν τοὺς τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου, τὸν Κωνσταντῖνον Μπότσαρην, ἐτοιμάζονται καὶ διὰ δευτέραν ἔφοδον. Τοιαύτη ἡ μάχη τοῦ Μάρκου, ἥτις καθ' ὅλα ὁμοιάζει μὲ τὴν τοῦ Λεωνίδα κατὰ τοῦ Ξέρξου.

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἄρτης ἡ δυτικὴ Ἑλλάς φαίνεται ἀκίνδυνος, ἐπειδὴ, συμβάσης συγχύσεως μετὰ τοῦ Ἰσοῦφ-πασσᾶ καὶ Ὁμέρ-πασσᾶ, ὁ ἴδιος ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς διήγειρε τοὺς Ἄλθανοὺς κατὰ τοῦ Ἰσοῦφ-πασσᾶ, ὅστις ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῆ. Ἐκ τούτου καὶ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν διεσώθη μὲ δύο του πλοῖα εἰς τὸ Καστέλλι, συνωδευμένος μὲ μόνους τριάντα ἀνθρώπους, καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς φαίνεται ἀκίνητος διὰ κάποιους ἰδικούς του στοχασμούς. Ὁ ἄνοστος καὶ ὁ ἀνέλπιστος εἰς τὸ Καστέλλι ἔρχομὸς τοῦ Ἰσοῦφ-πασσᾶ ἔβαλε τοὺς εἰς Πάτραν καὶ Καστέλλι ἐχθροὺς εἰς μεγάλην δυστυχίαν καὶ ἀπελπισίαν καὶ ἐν ταύτῳ ὀκνότητι· ὥστε, οὕτως ἐχόντων, δὲν ἐλπίζεται ἀπὸ τὸ μέρος αὐτῶν κάμμία ἔφοδος.

Αὐτὰ ἐξετάσας ἀπὸ τιμίους καὶ εὐπολῆπτους πραγματευτὰς, ἐλθόντας ἐδῶ κατ' αὐτὰς διὰ Πάτρας καὶ Καστέλλιον, καὶ πληροφορηθεὶς καλῶς, σᾶς πληροφορῶ καὶ ἐγώ. Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ καὶ τοῦτο μετὰ βεβαιότητος· ὅτι τοὺς Τούρκους, τοὺς ὁποίους ὁ Καπετὰν Πασσᾶς εἶχεν ἐβγάλει εἰς τὸ Κρύον Νερὸν κατὰ Μεσολογίου, κάμνοντας ἐκεῖ καὶ παταρίαν, οἱ ἡμέτεροι τοὺς ἐδίωξαν ἐκεῖθεν κακῶς ἔχοντας, πέρνοντες καὶ τὴν παταρίαν τοὺς, καὶ ἔμισοπνίγησαν ὥστε νὰ ἐμβαρκαρισθοῦν καταφεύγοντες εἰς τὰ πλοῖά των.

Ὁ Καπετὰν Πασσᾶς (καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπληροφορή-

θην) έτοιμάζεται μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Πάτρας· προσπαθεῖ ὅμως νὰ καταπέισῃ νὰ διαμείνουν ἐδῶ τρεῖς ἢ τέσσαρες φεργάδες καὶ ἄλλα τόσα ἱμπρίκια ὅλον τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα. Ταῦτα.

Τῆ 14 Αὐγούστου 1823, Βοστίτσα.

Ὁ ἀδελφός, ἈΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1961.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς ἐνγεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου, ὑπ' ἀριθ. 1864, περὶ τῆς ἐνεργουμένης δημοπρασίας τῶν δασμῶν, θέλετε δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν ἕκτασιν τῆς νήσου αὐτῆς· οἱ δὲ ἀγορασταὶ θέλουν ἀπέλθει εἰς τὴν Σαλαμίνα, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία παρὰ τῷ Σ. Ἐκτελεστικῷ σώματι, διὰ νὰ συμφωνήσουν.

Τῆ 29 Αὐγούστου 1823, Τριπολιτσά.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΣΠΗΡΙΔΩΝ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1864.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διακηρύττει

Ὅτι οἱ δασμοί, οἱ ἐπιβληθέντες εἰς ὅλα τὰ ἐξερχόμενα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, ἡ δὲ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῷ σεβαστῷ Ἐκτελεστικῷ σώματι, ἐν Σαλαμίनि. Ὅστις λοιπὸν ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ δασμούς (δάτσια), ἄς παρρησιασθῇ αὐτόθι διὰ νὰ συμφωνήσῃ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τῆ 21 Αὐγούστου 1823.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας,

Ὁ Γ. Γραμματεὺς, ΣΠΗΡΙΔ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄριθ. κζ'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ διὰ τὸ ἄνισον καὶ ἀκανόνιστον τῶν δασμῶν εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, εἰς τινα δὲ καὶ διὰ τὴν μὴ ὑπαρξίν αὐτῶν, καὶ ζημία ἱκανὴ προξενεῖται εἰς τὸν οὐσιώδη τοῦτον κλάδον τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ ἀταξία εἰσχωρεῖ εἰς τὰς εἰσπράξεις καὶ ἀδικία πολλάκις γίνεται εἰς τοὺς ἐμπορευομένους· ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς αὐτῶν δι' ἐπισήμου καταλόγου εἶναι τὸ μόνον μέσον πρὸς παῦσιν τῆς ζημίας, τῶν καταχρήσεων καὶ ἀδικίας·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε·

Α'. Οἱ δασμοὶ εἰς τὰ ἐξερχόμενα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ εἰσερχόμενα εἶδη ἐμπορίου προσδιορίζονται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον ὑπὸ σημεῖον Α'.

Β'. Ὁ προσδιορισμὸς οὗτος τῶν δασμῶν δὲν φέρει καμμίαν μεταβολὴν εἰς τὰ καθεστῶτα δικαιώματα τῶν τελωνείων.

Γ'. Ἡ εἰσπραξίς τῶν δασμῶν γίνεται εἰς μὲν τὰ εἰσερχόμενα εἶδη ἀπὸ τοὺς πωλοῦντας, εἰς δὲ τὰ ἐξερχόμενα, ἀπὸ τοὺς ἀγοράζοντας.

Δ'. Μίαν καὶ μόνην φορὰν πληρόνεται δασμὸς, τόσον εἰς τὰ εἰσερχόμενα, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐξερχόμενα εἶδη διὰ θαλάσσης.

Ε'. Τὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, μεταφερόμενα ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν εἰς ἄλλην διὰ θαλάσσης, εἰς μὲν τὴν ἐξαγωγὴν ὑπόκεινται εἰς δασμὸν, εἰς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν μένουσιν ἐλεύθερα.

ΣΤ'. Ὁ παρῶν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 31 Αὐγούστου 1823.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστ. ΠΕΤΡΟΜΠΕΒΕ ΜΑΥΡΟΜΙΚΑΛΗΣ.

Εἰς Ἄλλειψιν Γεν. Γραμμ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2771.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐμπερικλείονται ἀντίγραφα τοῦ ἐπαρχείου Εὐβοίας, ἐκ τῶν ὁποίων παρατηρεῖται ἡ στάσις τῶν ἐκεῖ πραγμάτων καὶ ἡ ἀπαιτούμενη δύναμις διὰ τὴν διάσωσιν αὐτῆς. Ἐγένετο σκέψις μεταξὺ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ περὶ τούτου, καὶ ἐκρίθη συμφερότερον καὶ προτιμότερον ν' ἀνατεθῆ ἡ ἀνήκουσα φροντίς καὶ ἐπιστάσια εἰς τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, καὶ αὗται νὰ διοργανίσουν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸν διά θαλάσσης ἀποκλεισμόν ταύτης τῆς νήσου· πρὸς ἐξοικονόμησιν δὲ τῶν περὶ τούτου ἀναγκαίων ἐξόδων ἐπροσδιόρισθησαν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματά της, τῶν ὁποίων αἱ τρεῖς νῆσοι νὰ κρατοῦν ἀκριβῆ λογαριασμόν, διὰ νὰ τὸν ἀποδίδουν εἰς τὴν Διοίκησιν. Ἡ Διοίκησις κοινοποιεῖ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τὴν ἀπόφασιν ταύτην, καὶ ἐπειδὴ τὰ πράγματα τῆς Εὐβοίας ἀργοπορίαν δὲν ἐπιδέχονται, περιμένεται ὅσον τάχος ἢ ἀπόκρισίς σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν 4. Σεπτεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΔΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΙΣ.

Ἐκ ἀπουσίας τοῦ Γεν. Γραμμ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς φιλογενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ πατρίς χρεωστεῖ ἀνταμοιβὰς εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ

μάλιστα μετὰ θάνατον. Ὁ ἀείμνηστος ἦρως, Μάρκος Μπότσαρης, ἐφονεύθη ἐνδόξως εἰς τὴν κατὰ τὰς 9 τοῦ παρελθόντος συγκροτηθεῖσαν εἰς Καρπενήσι ἀνήκουστον μάχην τῶν Σουλιωτῶν κατὰ τῶν βαρβάρων. Διό, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2665 διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, προσκαλεῖσθε νὰ διορίσετε νὰ ἐφορτασθῆ εἰς τὴν νῆσον σας τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετὰ τὴν δυνατὴν προπομπὴν καὶ παράταξιν, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ δημοσιευθῆ ἡ παρούσα ἐγκλειστος διακήρυξις.

Τρίπολις, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν,
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΆΚΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1126.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς Προκρίτους τῆς νῆσου Σπετσῶν:

Τὴν ἐγκλειστον διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 2110, ὁμοῦ καὶ τὰ ἀντίγραφα τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ τοῦ καταλόγου τῶν δασμῶν δημοσιεύσατε καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀγορασταὶ θέλει ἀρχίσουν τὰ συνάγματά των ἀπὸ τὰς 10 τοῦ Ὀκτωβρίου, διὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ μεταξὺ συναζόμενα χρήματα τῶν δασμῶν ἀπὸ τὰ εἰσερχόμενα, εἴτε ἀπὸ τὰ ἐξερχόμενα εἶδη, θέλει φυλάττετε εἰς ὑποθήκην, ἐπειδὴ εἶναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸ γ'. κεφάλ. τῆς διακηρύξεως. Ἐν τοσοῦτῳ μένομεν.

Ἐν Τριπολιτῶν, 1823 Σεπτεμβρίου 9.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμμ. Σπ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2210.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας διακηρύττει

Ἔστι ἡ προκηρυχθεῖσα δημοπρασία τῶν δασμῶν ἀρχε-
ται ἐν Σαλαμῖνι εἰς τὰς 10 τοῦ παρόντος, καὶ τελειώνει
εἰς τὰς 10 Ὀκτωβρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τῆς διορι-
σθείσης ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας
συμφωνίας, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ.
2814.

Α'. Ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ πληρεξούσιον νὰ
συμφωνήσῃ τὴν τιμὴν τῶν δασμῶν μὲ τοὺς ἀγοραστὰς,
καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὰ ἀνήκοντα συμφωνητικὰ, ἔχοντα τὸ
κῶρος ὡς ἂν ἦτον ὑπογεγραμμένα καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Β'. Ἡ πληρωμὴ μοιράζεται εἰς δύο δόσεις ἐξ ἡμι-
σείας· ἡ πρώτη γίνεται ἐπὶ χεῖρας καὶ πρὶν ἢ δοθῇ τὸ
πωλητήριον εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, καὶ ἡ πρὸς ἐξόφλησιν
δευτέρα, περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου τῶν 1824, ἀλ-
λά περὶ ταύτης οφείλουν οἱ ἀγορασταὶ νὰ δώσουν ἐγγύ-
ησιν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Γ'. Ἀρχίζουν δὲ οἱ ἀγορασταὶ τὰ συνάγματά των
ἀπὸ τὰς 10 Ὀκτωβρίου καὶ παύουν εἰς τὰς 31 Ἰου-
λίου τοῦ ἔτους 1824· οἱ πρὶν αὐτῆς τῆς διορίας συνα-
χθέντες δασμοὶ ἐννοοῦνται διὰ λογαριασμόν τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω λοιπὸν συμφωνίας, καὶ κατὰ τὴν
ἐννοίαν τοῦ ἐκδοθέντος νόμου ὑπ' ἀριθ. 27, τοῦ ὁποῦ
καὶ ἀντίγραφον συνοδεύεται μὲ τὴν παροῦσαν, καθὼς ἔτι
καὶ τοῦ κατάλόγου τὸ ἀντίγραφον, προσκαλοῦνται ἅπαν-
τες οἱ ἐρασταὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν δασμῶν νὰ παρευρεθῶ-
σιν ἐν Σαλαμῖνι.

Ἐν Τριπόλει, τῆ 9 Σεπτεμβρίου 1823.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμμ. ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. α'.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπή.

Καθήκοντα τοῦ Γεν. ἐπιστάτου δασμῶν.

Α'. Διορίζει ἐπιστάτας ἄνδρας τιμίους καὶ εἰδήμονας εἰς ἕκαστον λιμένα τῆς ἐπαρχίας του, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει λεπτομερῆ λογαριασμὸν κατ' ἑβδομάδα τῶν συναχθέντων δασμῶν.

Β'. Κρατεῖ ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῶν συναζομένων δασμῶν, τόσον διὰ τὰ εἰσερχόμενα, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἐξερχόμενα εἶδη πραγμάτων, ὑποκειμένων εἰς δασμὸν κατὰ τὸν κατάλογον.

Γ'. Ἀναφέρεται περὶ πάντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, δίδει ἀνὰ μῆνα λογαριασμὸν τῶν συναζομένων δασμῶν εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ τὴν πρόσδοον ἑκάστου τῶν λιμένων του δι' ἀντιγράφου τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιστατῶν ὑπαλλήλων του.

Δ'. Δὲν δίδει τὴν παραμικρὰν ποσότητα χρημάτων ἀνευ τῆς ἐγγράφου ἐπιταγῆς τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε'. Δίδει ἐγγραφον ἀπόδειξιν εἰς τὸν πληρόνοντα δασμὸν, ἐν ᾗ ἀναφέρεται τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν τοῦ πράγμα-τος καὶ ἡ συλλεχθεῖσα ποσότης τῶν δασμῶν.

ΣΤ'. Τοὺς φωραθέντας κλέπτας δασμῶν ὑποχρεοῖ νὰ πληρώσωσι τὸν τριπλάσιον δασμὸν.

Ζ'. Τὰς ἀπαντωμένας δυσκολίας ἢ ἀπορίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του ἀναφέρεται πρὸς τὸν ἐπαρχον, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὴν χρειώδη βοήθειαν.

Η'. Εἶναι φροντίς του ἡ ἀσφάλεια τῆς πληρωμῆς δασμῶν, καὶ πρὸ τῆς πληρωμῆς νὰ μὴ συγχωρῆται μήτε ἡ φόρτωσις, μήτε ἡ ἐκφόρτωσις ὁποιουδήποτε πράγμα-τος, μὴ χαριζόμενον εἰς μηδένα.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.—*N. Οἰκονόμου.*—*Ἀνδρέας Χ. Ἀραργύρου.*—*N. Γ. Λουμάκης.*—*Χ. Ζαχαρίτσας.*—*N. Ποηρόπουλος.*

(Τ. Σ.)

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Ν. ΦΛΟΡΑΪΤΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 34.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπὴ διακηρύττει

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις διὰ τὴν διηνεκῆ πλεῦσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰ πελάγη τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ὅπερ χρήζει μεγάλας ποσότητος χρημάτων, πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἀναποφεύκτων ὑπερόγκων ἐξόδων αὐτοῦ ἔδωσε πόρον εἰς τὴν θαλάσσιον δύναμιν τοὺς δασμοὺς ἀπάσης Ἑλλάδος. Ὅθεν ἐκδόσασα νόμον καὶ κατάλογον τῶν ὑποκειμένων εἰδῶν εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς εἰς δασμὸν, συνέστησεν εἰς τὴν ἐξαμελῆ Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ νὰ φροντίσῃ τὴν συλλογὴν ἢ πώλησιν τῶν δασμῶν διὰ δημοπρασίας.

Ἡ πώλησις ἤρξεν ἀπὸ τὰς 10 τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τελευταίου εἰς τὰς 10 τοῦ ἐλευσομένου, κατὰ τὴν ἐκδεδομένην ἤδη διακήρυξιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν ν' ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν, ἅς παρῆρσιασθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς διορισθείσης προθεσμίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἔχοντες ἀνά χεῖρας τὴν ἡμίσειαν προκαταβολὴν, καὶ ἀξιόπιστον ἐγγύησιν διὰ τὴν ἄλλην ἡμίσειαν, ἣτις εἶναι πληρωτέα περὶ τὸν μέλλοντα Φεβρουάριον τοῦ 1824 ἔτους.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος.—*Νικ. Οἰκονόμου.*—*Ἀνδρ. Χ. Ἀραργύρου.*—*Νικόλαος Γ. Λουμάκης.*—*Χ. Ζαχαρίτσας.*—*N. Ποηρόπουλος.*

(Τ. Σ.)

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Ν. ΦΛΟΡΑΪΤΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3058.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἀνεβλήθη ἄχρι τοῦδε ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ πρόβλημα τῆς Διοικήσεως περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Εὐβοίας, τὰ ὅποια δὲν ἐπιδέχονται παραμικρὰν ἀναβολὴν ἢ φροντίς αὐτὴ ἐναπετέθη πρὸς τὴν θαλάσσιον δύναμιν τῆς νήσου Ψαρῶν καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν Ὀδυσσεῆ Ἀνδρούτσου, ζητηθέντα ἐπιμόνως παρὰ τῶν ἐγκατοίκων ὥστε ἡ συνδρομὴ τῆς νήσου σας καταλογίζεται πλέον ἀκατάλληλος ὑπὲρ τούτου, καὶ εἰδοποιεῖσθε πρὸς ὁδηγίαν σας.

Ἐκ Σαλαμῖνος, τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΝΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

(Τ. Σ.) ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΙΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΔΩΣ.

Ἄριθ. 28.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ παροῦσαι περιστάσεις τῆς πατρίδος, διὰ τὸν κίνδυνον τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀπαιτοῦσι ταχισταὶν τὴν ἐπικουρίαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει

Α'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς Ναύπλιον νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν σύστασιν τῆς πολιορκίας τῶν παλαιῶν Πατρῶν, τὴν ἀποστολὴν ἐπικουρίας κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν εἰς Μεσολόγγι, καὶ ὅσα λοιπὰ χρειώδη εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐν τῇ δυτικῇ Ἑλλάδι ἐχθροῦ, φυλάττον τακτικὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ.

Β'. Τὸ Βουλευτικὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μένει πλήρες, ἐνασχολεῖται εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Γ'. Τὰ ὑπουργεῖα προσκαλοῦνται παρὰ τῷ Ἐκτελεστικῷ.

Δ'. Τὸ Βουλευτικὸν, ἀφοῦ δώσει τέλος εἰς τὰς ἀνά χειρας ὑποθέσεις, νὰ μεταβῇ εἰς Ἄργος, καὶ ἢ ἐκεῖ νὰ προσκαλέσῃ τὸ Ἐκτελεστικὸν, ἢ τὸ ἴδιον Βουλευτικὸν νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Ε'. Ὁ παρῶν νόμος, δημοσιευθεὶς, θέλει καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Τῆ 26 Σεπτεμβρίου 1823 καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας, ἐν Σαλαμῖνι.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΙΑΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ι. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 375.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει ἀνεγνώσθη τὸ προβούλευμα τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ, ὑπ' ἀριθ. 3127 καὶ ἡμέραν 4 τοῦ ἰσταμένου μηνός, ἐκ Ναυπλίου. Τὰ ἔθνη σέβονται τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν παραβαίνουν τοὺς νόμους, καθ' οὓς τοὺς ἐδιόρισε τὸ ἔθνος ἐκεῖνο νὰ διοικῶσιν. Ὅταν δὲ ἐναλλάξ οἱ διοικηταὶ παραβαίνουν τὰ καθεστῶτα καὶ θέλουσιν ἀπολύτως καὶ κατ' ἀρέσκειαν νὰ διοικῶσιν, ἀφηνιάζει τὸ ἀδικούμενον ἔθνος καὶ διεγείρεται δικαίως κατὰ τῶν παραβατῶν. Μερικεύοντες ἤδη τὸν λόγον εἰς τὴν προβαλλομένην ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, λέγομεν

Α'. Τοῦτο δὲν εἶναι δικαίωμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Β'. Κατὰ τὸν παράγραφον λέ. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, εἶναι δικαίωμα μόνου τοῦ Βουλευτικοῦ, ὅστις αὐτολεξεί λέγει τὰ ἀκόλουθα, τροπολογῶν ἐνταυτῷ τὴν ἐκποίησιν.

«Τὸ Βουλευτικὸν ἀποφασίζει περὶ δανείων, μὲ τὴν ἐγγύη-
 » σιν τοῦ ἔθνους λαμβανομένων, καὶ περὶ ἐκποιήσεως
 » μέρους ἐξ ἀπάντων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ἀναλόγως
 » μὲ τὴν χρείαν. Ὅταν δὲ ἔχη νὰ ἐκποιήσῃ, ἢ πώλη-
 » σις αὕτη νὰ γίνεται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας,
 » καὶ νὰ ἔχωσι τὴν προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ Ἑλ-
 » ληνες.»

Γ'. Ἡ τροπολογία τῆς ἐκποιήσεως, τὴν ὁποίαν διορίζει ὁ ὀργανικὸς νόμος, ἀφαιρεῖ κατὰ τὸ παρὸν τὸ δικαίωμα καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ἐπειδὴ καὶ αἱ περιστάσεις δὲν συγχωροῦν νὰ καταγραφῶσιν ὅλα τὰ ἐθνικὰ κτήματα, διὰ νὰ γίνῃ ἢ πώλησις κατ' αὐτὸν ἀναλόγως ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας. Καὶ ἂν γίνῃ λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς ἢ δύο τμημάτων μόνον τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας, εἶναι παράνομον, καὶ εἰς κάθε καιρὸν τὸ ἔθνος καταδικάζει τοὺς ἐκπεποιηκότας.

Δ. Ὁ Νόμος προσδιορίζει τὴν ἐκποίησιν ἀνάλογον μὲ τὴν χρείαν. Ἄν λοιπὸν τὸ ἔθνος ζητήσῃ ἀκριβῆ λογαριασμόν, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἡ ἐκποίησις εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν χρείαν, ποίαν ἀπολογία θέλει δώσει ἢ Διοίκησις; Ἐκ τῶν ἐφετεινῶν εἰσοδημάτων τῆς Πελοποννήσου, φέρ' εἰπεῖν, ἢ ἐκ τοῦ ἐράνου, ποία ἐκστρατεία ἐγένετο, ἢ πόσα χρήματα ἐδόθησαν εἰς τὸ ναυτικόν, ὥστε ἐξηνητλήθησαν οἱ πόροι καὶ ἐβιάσθη ἡ Διοίκησις νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν ἐθνικῶν κτημάτων; διὰ τί ἐχρειάσθησαν δώδεκα πλοῖα, ἔστωσαν καὶ εἰκοσιπέντε, μολονότι ἡ διεύθυνσις τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀμφίβολος; Συγχωρεῖται ἄρα νὰ καταφύγῃ ἡ Διοίκησις εἰς πα-

ρανομίαν πρὸς ἐξοικονόμησιν μιᾶς τοιαύτης χρείας; Εἶ-
 ναι βέβαια καλῶς πληροφορημένον καὶ τὸ Σ. ἐκτελε-
 στικὸν σῶμα, ὅτι ὁ λαὸς ἄρχισεν ἤδη πρὸ καιροῦ νὰ ἀ-
 γανακτῇ, καὶ ῥητῶς νὰ παραπονητῆται φωνάζων, ποῦ τὰ
 εἰσοδήματα τῆς Πελοποννήσου; διὰ τί εἰς τοὺς ἐνοικια-
 στὰς Γαστούνης, Ἀρκαδίας καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπαρ-
 χιῶν εὐρίσκονται κείμενα ἄρκεται χιλιάδες γροσίων;
 ποῦ ὁ ἔρανος; ποίας βοήθειας ἔδωκεν ἡ Διοίκησις εἰς
 τὴν πέραν Ἑλλάδα, πάσχουσαν δεινῶς μῆνας ἤδη πέντε;
 Ἄν θελήσωμεν νὰ δικαιολογηθῶμεν μὲ τὴν ἤδη μελε-
 τωμένην στρατολογίαν τῶν ἑπτὰ χιλιάδων, μᾶς ἐπι-
 στομίζει τὸ ἔθνος μὲ τὰ τόσα πρὸ πέντε μηνῶν ἐκδοθέν-
 τα σχέδια περὶ ἐκστρατείας, καὶ ματαιωθέντα μὲ ζημίαν
 τοῦ κοινοῦ· ἐξ αὐτῶν τούτων ἀντηχοῦσιν αἱ ἀγυιαί καὶ
 πλατεῖαι τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ μονοουχὶ φω-
 νάζουσιν. Οἱ καλοὶ πατριῶται, οἱ ὅποιοι εὐποροῦσι χρη-
 μάτων, ὅταν πρόκειται πώλησις δημοσίων εἰσοδημάτων,
 διὰ τί δὲν συντρέχουσι κινδυνεύουσαν τὴν πατρίδα; Πόσα
 ἄρα θέλει βοηθήσουσιν, ἂν ἴδωσι χρήματα καταβαλλό-
 μενα εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ὄχι ἀπὸ ἀλλοδα-
 ποῦς ἢ ξένους, ἐξωθεν κομίζοντας τὰ χρήματα, ἀλλὰ
 παρ' ἐκείνων τῶν ἰδίων, οἵτινες ἀδιαφοροῦντες εἰς τὰς
 ἀνάγκας τῆς πατρίδος, ἀνέχειαν προβάλλουσιν; Οὐκ ὀλί-
 γην δυσυποληψίαν προξενεῖ καὶ τὸ παλίμβουλον καὶ ἄστα-
 τον τῶν ἀντιφατικῶν διορισμῶν καὶ διαταγῶν, ὡς, φέρ'
 εἶπειν, πρὸ ὀλίγου ἐκοινολογήθη καὶ ἐδιορίσθη ἀρχηγὸς
 τῆς ἐκστρατείας κατὰ τὰς παλαιὰς Πάτρας ὁ ἐκλαμ-
 πρότατος πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τοῦ κυρίου
 Ἀνδρέου Ζαΐμη, καὶ τώρα πάλιν μεταβάλλεται τοῦτο
 εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀντιπρόεδρον, καὶ ταῦτα, χωρὶς
 νὰ ἐρωτᾶται καθόλου τὸ Βουλευτικόν. Ἄλλο· τὸ ἔθνος
 βεβαρυμένον ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν κατὰχρησιν εἰς τὰ ἐθνικὰ

εισοδήματα, δὲν ἐδέχετο τὸν δασμὸν, εἰμὴ ἂν ἤθελε νομοθετηθῆ καὶ διορισθῆ ἐπ' αὐτῶ τούτῳ νὰ δίδεται δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν· καὶ οὕτως ἐγένετο καὶ ἐνομοθετήθη. Τί λοιπὸν ἐνέχεται τώρα ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ἐμποδιζὼν τὸν δασμολόγον ἐναντίον τοῦ νόμου; Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, (ὅστις καὶ ἂν ᾖ), ἄς ἀναγνώσῃ προσεκτικῶς τοὺς § β'. καὶ γ'. τοῦ Η'. κεφαλαίου τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ θέλει ἰδεῖ ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος, ὑπογράφων παρὰ τὸν νόμον καὶ παραβλέπων καταχρήσεις.

Εἰς ἐπίλογον ἀπάντων λέγει τὸ Βουλευτικὸν (καὶ χρείας τυχούσης, μέλλει νὰ τὸ δημοσιεύσῃ καὶ εἰς τὸν λαόν), ὅτι δὲν παρανομεῖ δεχόμενον τὴν ἐκποίησην ἐθνικῶν κτημάτων· ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ δασμοῦ νόμου ὡς ἐνομοθετήθη, μὴ ἐνεχομένου ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὰς παλαιὰς Πάτρας τοῦ προέδρου, κατὰ τὸ προβούλευμα ὑπ' ἀριθ. 362, καὶ τέλος ἀθωοῦται, μὴ ἐκπηδῆσαν, μηδὲ ἐκπηδῶν πώποτε ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἀλλὰ μένον ἐντὸς τῶν ὀρίων, ὅσα τὸ ἔθνος δι' ἐθνικῆς συνελέουσας ἐνομοθέτησε.

Τῆ 7 Ὀκτωβρίου 1823, ἐν Σαλαμῖνι.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΪΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΪΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 386

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πληροφορεῖται τὸ Βουλευτικὸν ὅτι ἡ νῆσός σας, ὡς ἐκεῖνη τῆς Ὑδρας, ἐπεμφε πληρεξουσίους εἰς Ναύπλιον, καὶ τὸ Βουλευτικὸν ἀγνοεῖ διόλου τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς. Ὅθεν παρακαλεῖσθε ἀμέσως νὰ πληροφορήσετε τὸ Βουλευτικὸν, ὅτι συμβάλλει κατὰ πολλὰ

εἰς τὰς παρούσας σχέψεις, καθ' ἃς ἐνασχολεῖται τὸ Βουλευτικόν, νὰ ἡξεύρη περὶ τούτου.

Τῆ 10 Ὀκτωβρίου 1823, ἐν Σαλαμῖν.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡᾶΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3207.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κ. Λόρδ. Βυρῶν.

Προλαβόντως ἡ Διοίκησις σᾶς ἀπέστειλε τὸν Ἄθηναιον Ἀνάργυρον Πετράκην ἐκ Σαλαμῖνος, ὅπου εὕρισκετο εἰς ἐκστρατεῖαν, διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἐκλαμπρότητά σας ἐνθα ἐνδιατρίβει ἡ Διοίκησις, καὶ σᾶς ἐπροσκάλεσεν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπομένως ἔστρεψεν ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν κινδυνεύουσαν Δυτικὴν ἐπέστρεψεν εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἤδη εὕρισκεται ἐνταῦθα, προσπαθήσασα νὰ ἐνεργήσῃ περὶ τῆς ἐκπλεύσεως ἑλληνικῶν πλοίων πρὸς διάλυσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Μεσολογγίου, καὶ περὶ τῆς ἐκστρατείας τῆς ξηρᾶς πρὸς καταστροφὴν τῶν πολιορκούντων αὐτὸ δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδων ἐχθρῶν. Γενναίε ὑπερασπιστὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδοὺ ἡ περίστασις, καθ' ἣν ἡ παρουσία σας εἰς τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς, καὶ τὰ εὐγενῆ φρονήματα τῆς γενναιοτάτης σας καρδίας ἐλπίζεται νὰ σᾶς ὑποχρεώσῃ κατὰ τοῦτο. Ἐπὶ τούτου καὶ ἀποστέλλεται ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος σας Γαμπ. Ἀμιλτων Προὺν, διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ διὰ ζώσης τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ὑπεράσπισιν καὶ τὴν συνδρομὴν σας. Κύριε Λόρδε! ὀλέθρια παρεπόμενα τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἡ κατάστασις τοῦ πολέμου ἐξήντηλε τὰς δυνάμεις τῶν

Ἑλλήνων κατὰ τὸ χρηματικόν, ὥστε ἐν ᾧ ἤδη χρειάζονται τ' ἀνήκοντα μηνιαῖα τῶν ἀναγκαίων πλοίων, ὅσα πρέπει νὰ ἐκπλεύσουν κατὰ τῶν εἰς Μεσολόγγιον, καὶ χρήματα διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ἐκστρατείας, ἡ Διοίκησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὰ ἐξοικονομήσῃ χωρὶς νὰ κατανήσῃ εἰς τὰ ἔσχατα. Καὶ λοιπὸν πληροφορημένη διὰ τὸν σκοπὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ἤλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, προστρέχει εἰς τὴν ἀγγλικὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς σας, καὶ ζητεῖ χάριν βοηθείας δάνεια τριάντα χιλιάδας τάλληρα, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ ἐκ Λονδίνου ληφθησόμενα δάνεια, ὑπὲρ ὧν ἀποστέλλει κατ' αὐτὰς πατριώτας. Καὶ ἂν τοῦτο δὲν σᾶς εὐαρεστῇ, ὑπόσχεται νὰ σᾶς δώσῃ ὁμολογίαν, πληρωτέαν καθ' ὅποιον τρόπον σᾶς ὑπαγορεύει ἡ εὐαίσθητός σας καρδιά.

Λόρδε! εὐεργετήσατε τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἤλθετε εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ἐν ᾧ γνωρίζετε ὅτι τὰ ἔθνη δὲν εἶναι ἀχάριστα, καὶ μάλιστα τὸ ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἠλιζέ καὶ ἐλπίζει ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς ἐπάξια τοῦ χαρακτῆρός των κατορθώματα. Ὅθεν δικαίως ἐλπίζει καὶ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρότητά σας τοιαύτας γενναιότητας.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 41 Ὀκτωβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 143.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ περὶ δασμῶν Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς φιλογεγεστάτους Κ. Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις, ἐκδόσασα νόμον περὶ δασμῶν, καὶ κατάλογον τῶν ὑποκειμένων εἰδῶν εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς εἰς αὐτὸν, ἀφιέρωσε τὴν πρόσοδόν του εἰς τὴν

θαλάσσιον δύναμιν. Συνέστησε καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ νὰ φροντίσῃ τὴν σύναξιν ἢ πώλησιν τῶν δασμῶν ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ἧτις ἐδιόρισεν ἤδη ἐπιστάτας πρὸς σύναξιν των καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἐπικράτειαν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι πολλῶν ἐπαρχιῶν, προσηλώσαντες τὰ ὄμματά των εἰς τὰς τρεῖς θαλασσομάχους σας νήσους, ἐτοιμάζονται νὰ μιμηθοῦν αὐτὰς διὰ τὴν εἴσαξιν ἢ μὴ εἴσαξιν τοῦ δασμοῦ, ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν αὐταὶ νὰ δείξωσι τὸ καλὸν παράδειγμα, ὑποδεχόμεναι αὐτὸν πρὸς κατάπαυσιν παντὸς εἴδους λογοτριβῆς. Τούτου χάριν παρακαλεῖσθε νὰ διορίσετε καὶ εἰς τὴν νήσόν σας ἓνα ἐπιστάτην, ἀνδρα τίμιον, ἐφοδιάζοντές τον μὲ τὰ ἐμπερικλειόμενα, ἐγγραφον τῶν καθηκόντων του, νόμον καὶ κατάλογον.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶρα εἶναι εὐελπὶς, ὅτι ἀνευ ἀναβολῆς καιροῦ θέλετε βάλει εἰς ἔργον τὰ ἀνω εἰρημένα, συνεργοῦντες καθ' ὅσον εἶναι δυνατὸν καὶ διὰ τὴν εἴσαξιν του καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, καὶ ἀναμένει τὴν περὶ τούτου ἀπάντησίν σας ὁμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διορισθησμένου ἐπιστάτου.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1823.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

(Τ. Σ.) Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.— Ἄρθ. Χ. Ἀναργύρου.— Νικόλαος Οἰκονόμος.— Νικόλαος Γ. Λουμάκης.— Χ. Ζαχαρίτσας.— Νικόλαος Πορηρόπουλος.

Ὁ Γεν. γραμματεὺς, Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 3360.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Κυρίους Προκρίτους

Ἰδρας καὶ Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἦτον ἐτοιμος ὁ

ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ ἔλθῃ αὐτόθι, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ μὲ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς Μεσολόγγιον, ἀλλὰ διὰ τινὰς ἀναγκαιοτέρας ἐκτελέσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερον αἱ περιστάσεις, κατὰ χρέος ἀναβάλλεται ἡ ἀποδημία του ἐντεῦθεν, ἕως οὗ διευθετηθοῦν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ προσεχῶς μέλλει νὰ ἐκστρατεύσῃ εἴτε διὰ θαλάσσης, εἴτε διὰ ξηρᾶς, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, πρὸς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα.

Ἐν τοσούτῳ τὰ πλοῖα, μὴ περιμένοντα τὴν ἐκλαμπρότητά του, ἄς ἐκπλεύσουν διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸ χρέος των μὲ μόνον τὸν ἄξιον ναύαρχόν των, ἐν ᾧ ἤδη λαμβάνουν τὰ μνησιαῖά των, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ Κυρίου Μαυροκορδάτου, ὅστις διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς πατρίδος ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ ταύτην τὴν ἐκστρατείαν δι' ἄλλας κατεπειγούσας σκέψεις καὶ πράξεις, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παρεπομένων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,
(Τ. Σ.) Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. . .

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους πληρεξουσίους τῶν νήσῳ
Ἰθῶρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν (α).

Εἰς Ἄργος.

Ἡθέλαμεν εἶμεθα ὁμοῦ σήμερον αὐτόθι, κατὰ τὴν
χρῆσειν ὁμιλίαν μας, ἀλλ' ἐναντία τύχη ὁ ἐκλαμπρό-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαίτερω χαρτοφυλακίῳ τοῦ Κυρίου Γκέικα Καρακατσάνη.

τατος κύριος Σωτήρος Χαραλάμπης πάσχει, και ἐδέ-
 ησε νὰ κοίτεται εἰς τὸν κράββατον παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα,
 ὥστε διὰ τὴν ἀνάγκην ἀφίνεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προ-
 βλήματος νὰ ἔλθῃ εἰς ἔκβασιν μετ' ὀλίγας, διότι κατ'
 αὐτὰς και ἡ προσοχὴ ἐκάστου ἀληθινοῦ χριστιανοῦ και
 "Ἕλληνος κατὰ χρέος εἶναι προσηλωμένη εἰς τὸ κατὰ
 τὴν ἐπαρχίαν Καρυταίνης ἀπροσδόκητον συμβᾶν, τὸ
 ὅποιον ἐπέσυρε και ὅλην τὴν δραστήριον και ἐνεργητι-
 κὴν δύναμιν τῆς Διοικήσεως, ἣτις ἐνομίσθη ἀνάλογος
 νὰ σβύσῃ τὴν φλόγα, τὴν ἐπαπειλοῦσαν τὸν γενικὸν τοῦ
 ἔθνους ὄλεθρον, τὸν ὅποιον οἱ πάντες ὁμογενεῖς δὲν ἀγνο-
 οῦμεν, και ἡμεῖς τοῦλάχιστον κολακευόμεθα ἀπὸ τὰς
 χρηστάς μας ἐλπίδας, ὅτι θέλομεν ἐπιτύχει τοῦ ποθουμέ-
 νου διὰ τῆς ἀναλόγου προνοίας, τὴν ὁποίαν ἐδείξαμεν.
 Ἡ εὐγενία σας λοιπὸν, εἰδοποιηθέντες τὰ ἐμποδοῦντα
 κατὰ περίστασιν αἷτια, φυλάξετε μεθ' ἡμῶν τὴν ἐπιθυ-
 μίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ μας δι'
 ἄλλην ὡς ἐγγίστα ἡμέραν.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 15 Νοεμβρίου 1823.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 519.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα'

Πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας, Διακηρύττει.

"Ἄνδρες Ἕλληνες! "Ὅλοι μικροὶ και μεγάλοι ἤξεύ-
 ρετε τὸν μέγαν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον ἐμβήχαμεν εἰς
 αὐτὸν τὸν ἱερόν και πολυπαθὴ ἀγῶνα, ὅτι ἦτον νὰ ἀπο-
 λαύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, νὰ
 ζῶμεν ὡς ἀδελφοὶ με' ἐδικούς μας νόμους, νὰ εἴμεθα
 ὅλοι ὅμοιοι ἐμπροσθεν αὐτῶν, νὰ εὕρισκῃ καθεὶς τὸ δι-

καιόν του, και να μὴν ἡμπορῇ ὁ ἀρματωμένος νὰ βιάζῃ τὸν ἀναρμάτωτον. Διὰ νὰ γίνῃ ὁμως αὐτὸ τὸ τόσον μέγα ἀγαθόν, ἡ μόνη εὐτυχία τοῦ γένους, καὶ νὰ ὁμοιωθῶμεν ἐνταυτῷ μ' ὅλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ ἔθνη, ἀπεφασίσαμεν (ὅταν ὁ καιρὸς μᾶς συνεχώρησε) καὶ ἐστῆσαμεν ἐθνικὴν Διοίκησιν, ἐσυνθέσαμεν τὸν ὀργανικὸν μας νόμον, καὶ ὠρκίσθημεν δύο φοραῖς, μίαν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἄλλην ἐν Ἄστρει, διὰ νὰ τὸν φυλάξωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ὀργανικὸν μας νόμον, τὸ κέντρον τῆς ἐνώσεώς μας, παρέδωκεν ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰς χεῖρας τῶν παραστατῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τοὺς ὁποίους ὠνόμασε Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ ἔργον τοὺς ἐδιόρισε τὴν φύλαξιν του, τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὡς τοιοῦτον λοιπὸν Σῶμα, τὸ ἔθνος τὸ θέλει ἀπαραβίαστον, καὶ τοιοῦτον φυλλάττεται καὶ θέλει φυλαχθῆ διὰ παντός.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ἐδιέτριβεν εἰς Ἄργος καὶ ἐνεργοῦσε τὰ χρέη του, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑποψίαν καὶ ἀναρμάτωτον, ἔχον τὴν ἐλπίδα του μετὰ Θεὸν εἰς τὸν νόμον καὶ τὸ ἔθνος, ἠθέλησαν τινὲς ἔνοπλοι νὰ τὸ βιάσωσιν ἄλλ' ἡ ἀνδρία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ ἀξίου πολιτάρχου, Θεδώρου Ζαχαροπούλου, καὶ ἡ τοῦ λαοῦ ὁμόφωνος διάθεσις διέλυσε τὸν χεῖμαρρον, ὡς οἱ ἐν Ἄργει εἶδον ἰδίους ὀφθαλμοῖς, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἔθνος ἴσως ἕως τῶρα ἔμαθε.

Δὲν ἀγνοεῖτε τυχὸν πόθεν προήλθεν ἡ τοιαύτη παρανομία. Τὸ Βουλευτικὸν μολοντοῦτο κατὰ τὸ παρὸν τόσον μόνον σᾶς λέγει, ὅτι εἰς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀταξιῶν μετέβη εἰς Κρανίδιον, ἐμπόδισε τὰ ἀτοπήματα, ἐγλύτωσε τοὺς ἀρπαχθέντας νόμους καὶ ἀρχεῖα του, καὶ ἔλθὼν ἐδῶ σῶον, ὡς ἦτον εἰς Ἄργος, σήμερον μὲν

τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ φυλάττει τὴν Ἑλλάδα, ἐσω-
 τερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἄρχισε τὰς ἐργασίας του ἐδῶ εἰς
 Κρανίδιον, ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν καὶ εὐπειθῶν πατριω-
 τῶν. Εἶδοποιεῖ λοιπὸν τὸν λαὸν πρὸς ἡσυχίαν του, καὶ
 εὐχαριστεῖ αὐτὸν διὰ τὴν προθυμίαν, ζῆλόν του καὶ τὴν
 πρὸς τοὺς νόμους ἐμπιστοσύνην του, ὁποῦ ἔδειξεν εἰς
 τοῦτο τὸ ἀπερίσκεπτον συμβάν. Ἀκολούθως δὲ ἂν ἐναν-
 τίον τῆς εὐχῆς του τὸ Βουλευτικὸν δὲν ἰδῆ ἐν ἡσυχίᾳ
 διόρθωσιν τῶν πραγμάτων, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρί-
 δος, πρὸς καλὴν καὶ δικαίαν ἐξοικονόμησιν τῶν δημο-
 σίων εἰσοδημάτων θέλει διακηρύξει καθαρὰ τοὺς αἰ-
 τίους, τὰ αἴτια, τοὺς τρόπους καὶ σκοποὺς αὐτῶν, διὰ
 νὰ γνωρίσωσι σαφῶς καὶ ὅσοι ἀδικοῦνται καὶ ὅσοι
 ἀπατῶνται.

Τῆ 3 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανίδιῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ, ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΑΝΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3596.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Τρίτον ἤδη ἔτος, ἄνδρες Ἕλληνες, διακινδυνεύομεν
 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐν ᾧ ἐκείνη πλησιάζει πρὸς
 ἡμᾶς τῆ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἡμεῖς ἐκόντως ἀπομακρυνό-
 μεθα μὲ τὰ κινήματα καὶ τὰς πράξεις μας. Τρεῖς ὀλο-
 κλήρους χρόνους ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ κερδήσωμεν τὸ
 γλυκὺ τοῦτο πρᾶγμα καὶ ὄνομα, καὶ τὸ προσγιγνόμενον
 κέρδος δὲν ἔχει καμμίαν ἀναλογίαν μὲ τοὺς ἀγῶνας
 καὶ μὲ τὰς θυσίας μας. Ἀπεκδύθημεν τὰς οὐσίας μας,
 ἐστερήθημεν οἱ πλείους τὰ ὑπάρχοντά μας, ἐστερήθη-
 μεν συγγενεῖς καὶ φίλους, ἐχάσαμεν τὴν ἡσυχίαν καὶ

ἀσφάλειάν μας, ἐβάλομεν τελευταῖον εἰς κίνδυνον τὴν
 ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξίν μας, καὶ πάλιν δὲν ἤμποροῦμεν
 νὰ κατορθώσωμεν τὸ σκοπούμενον· συνεκροτήσαμεν συ-
 νελεύσεις, ἐκάμαμεν σύστημα, ἐθέσαμεν νόμους, διωρί-
 σθησαν διοικηταί, καὶ πάλιν δὲν προσδεύομεν ὅσον ἦτον
 πρέπον, καθὼς δὲν σᾶς λανθάνει. Ὁ θηριώδης τύραννος,
 ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πίστεώς μας, ἐδοξίμασε πολ-
 λὰ δεινὰ ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους βραχιονιάς σας κατὰ τε γῆν
 καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐτρόμαξεν ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν σας,
 καθὼς τὸ βλέπετε, ἀλλ' ἡμεῖς, ἀντὶ νὰ ἐναρῶνθῶ-
 μεν ἐκ τούτου καὶ νὰ προχωρήσωμεν, μένομεν περιωρι-
 σμένοι εἰς τὰ ἴδια, κολακεύοντες βδελυκτὰ πάθη, χωρὶς
 νὰ ἐκτελέσωμεν κἀνὲν ἀξίον μῆτε τῆς προγονικῆς μας
 ἀρετῆς καὶ δόξης, μῆτε τῆς ἀγαθῆς περὶ ἡμῶν τῶν ἔ-
 θνῶν ὑπολήψεως· καὶ μ' ὅλον ὅτι πάντες γνωρίζομεν αὐ-
 τὴν μας τὴν κατάστασιν, δὲν ἠθελήσαμεν ποτὲ νὰ ἐξετά-
 σωμεν ἀπαθῶς καὶ μὲ ἀληθῆ πατριωτικὸν ζῆλον ποῖα
 τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα μᾶς προξενοῦσι τὸ μέγα τοῦτο ἐμπό-
 διον εἰς τὸν ἱερόν σκοπόν μας, ἀλλ' ἕκαστος, χωρὶς νὰ
 ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἀπαθῶς, κρίνων μόνον ἀπλῶς κα-
 τὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας του, καὶ προστιθέμε-
 νος αἰτιᾶται τοὺς λοιποὺς, μέμφεται καὶ κατηγορεῖ τὰ κι-
 νήματά των, διασπείρει κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ λόγους καὶ
 ζιζάνια, καὶ νομίζων ἴσως ὅτι ὠφελεῖ, γίνεται ἡ πρώτη
 αἰτία τῆς νωθρείας, τῆς ἀπειθείας, τῆς ἀκαταστασίας καὶ
 τοῦ παντελοῦς τῆς πατρίδος ἀφανισμοῦ ἀνεπαισθήτως
 ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ. Δὲν ἐδόσαμεν ποτὲ τὴν προσοχὴν μας
 νὰ ἐρευνήσωμεν ἀκριβῶς καὶ νὰ πληροφορηθῶμεν πόθεν
 πηγάζουν αἱ τοσαῦται καὶ τοιαῦται καταχρήσεις, πόθεν
 γεννᾶται ἡ τοσαύτη ἀκαταστασία, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας
 μῆτε νὰ προσδεύσωμεν δυνάμεθα, καὶ τὸν παντελῆ ὄλε-
 θρόν μας συντέμνομεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Ἀλλὰ

καιρός ἤδη νὰ ἀνανήψωμεν, καιρός νὰ ἐξεύρωμεν τὰς ἀρχάς τῆς ἀκαταστασίας, νὰ τὰς ἀποβρίψωμεν, καὶ ἀκολούθως εὐκαταστατοῦντες τὸ ἐσωτερικόν, νὰ κάμωμεν τὰς ἀναγκαίαις προετοιμασίας διὰ τὸ ἐλευσόμενον, πῶς νὰ ἀντικρούσωμεν τὸν ἐχθρόν, νὰ τὸν ἀποδιώξωμεν καὶ νὰ στηρίξωμεν τὴν ποθεινὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας. Εἶναι δὲ καιρός ἀρμόδιος ἤδη διὰ τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ἡμποροῦν ν' ἀποδείξουν ἐναργέστατα τὴν ἀλήθειαν εἰς κάθε ἀπαθῆ κριτικόν καὶ εἰλικρινῆ πατριώτην· αὐτὰ τὰ πράγματα ἡμποροῦν νὰ ζωγραφήσουν μὲ τὰ πλέον ζωηρὰ χρώματα, ὅτι ἡ φιλαρχία καὶ ἰδιορρυθμία εἶναι ἡ πρώτη καὶ τελευταία καὶ μόνη αἰτία τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων. Αὐτὴ καὶ μόνη κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ παρεκτρέπεται τοῦ δέοντος, αὐτὴ τὸν διδάσκει, καταφρονῶν τὰ κοινὰ, νὰ φροντίζει διὰ τὰ ἴδια· αὐτὴ τὸν ὑπαγορεύει ν' ἀψηφῆ πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ αὐτογνωμόνως νὰ κινή καὶ νὰ πράττῃ πᾶν τὸ βουλευτόν, καὶ νὰ γίνεταί κακὸν παράδειγμα καὶ πρὸς τοὺς λοιπούς· αὐτὴ τὸν βιάζει νὰ καταφρονῆ τὰ προσωπικὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων πατριωτῶν, καὶ τοὺς μὲν ἀντιβαίνοντας νὰ κατατρέχη, πρὸς δὲ τοὺς συναινοῦντας καὶ ἀκολουθοῦντας νὰ χαρίζεται καὶ νὰ τοὺς διαφθείρῃ· αὐτὴ τὸν ὀδηγεῖ νὰ καταχρᾶται τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα, τὸ μὲν διὰ νὰ αὐξήσῃ τοὺς ὀπαδοὺς του, τὸ δὲ διὰ νὰ εὐπροσωπήσῃ πρὸς τὸν λαόν· αὐτὴ τὸν στενοχωρεῖ νὰ παραλογίζεται καὶ νὰ κατασοφίζεται τὸν νόμον· αὐτὴ τέλος πάντων τὸν ὑποχρεοῖ νὰ ἔχῃ τὴν θέλησιν νόμον καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ πάντα κατὰ τὴν ἰδιαν ἀρέσκειαν, ἐπαινῶν τοὺς κακοὺς καὶ τῶν ὁμολογουμένως ἀγαθῶν καθαπτόμενος, διὰ νὰ ἐξοντώσῃ κάθε καλόν καὶ ἀθῶον πατριώτην, ὅστις λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ μὲ ἔκχυσιν τοῦ ἰδίου αἵματος ὑπερασπίσθη καὶ διαφεν-

τεύει γυμνήν τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, καὶ τότε συμπεριλαμβάνων τοὺς ὁμοίους του, ἀπολύτως καὶ ἀναντιρρήτως νὰ θυσιάσῃ εἰς τοὺς τυραννικούς του σκοποὺς τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὃ ἐστίν, εἶναι αὐτὴ ἡ αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ἀπωλείας μας, καθὼς ἀπεδείχθη καὶ ἀποδεικνύεται. Αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ λοιπὸν καὶ ἤδη ἐπηύξησε τὰς καταχρήσεις, ἐνήργησε παρανόμους ἐκλογὰς καὶ ἀδικούς καθοσιώσεις, διέσπειρε πανταχοῦ ζιζάνια διχονοίας, διέσχισεν εἰς δύο τὸ Σ. Βουλευτικὸν σῶμα, ἐν ὑπουργήμασι πατριώτας ἀκρίτως καὶ ἀναπολογητῶς κατέκρινεν, ἄλλους παρανόμως καὶ πεισμονικῶς κατεψηφίσαστο, μέρος οὐ μικρὸν παραστατῶν τῶν παραστατικῶν ἀπηξίωσε δικαιωμάτων, καὶ ἐκ τούτων πρὸς τοὺς λοιποὺς διεγείρασσας τὸν ἔλεγχον τοῦ συνειδότος, δειλίαν ἀκαιρον καὶ διαφόρους ἐνεφύτευσεν ὑπονοίας, καὶ τόπον ἐπεδείξατο καταφυγῆς, τὸν φόβον τῆς ἀφοβίας προτιμήσαντας. Παράδοξον ὅμως θέλει φανῆ, ἂν ἐν ᾧ ὀλίγοι τινὲς τὸ τοιοῦτον νοσοῦσι νόσημα, ἐπισυρθῶσι καὶ ἄλλοι ἀκρίτως, χωρὶς νὰ παρατηρήσωσιν ἀπαθῶς καὶ μὲ τὸν χρεωστούμενον πατριωτισμὸν ποῖον τὸ ἀληθῶς ἐπωφελές, καὶ ποῖον τὸ ἐπιβλαβές πρὸς τὴν πατρίδα, ἧτις ἐκ τῶν τοιούτων κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον· καὶ παραδοξότερον, ἂν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν παρατηρήσῃ ὁποῖου χαρακτῆρος ἄνθρωποι καταγίνονται ὅλαις δυνάμεσι νὰ τὸ παρασύρῳσιν, ἐμπιστευθέντες θείᾳ παραχωρήσει τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεώς του, καὶ ἀπ' ἐναντίας κατασοφίζόμενοι τῶν νόμων τὴν ἱερότητα μὲ τὸ πρόσχημα τῆς διατηρήσεώς των, διὰ νὰ θυσιάσωσι τὰ ἐθνικὰ ἀναντιρρήτα δίκαια εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν, τὴν ὁποίαν ἐπροτίμησαν ἀπὸ τὴν διάσωσιν τῆς φιλτάτης πατρίδος, ἀλλ' ἀθλίας διὰ τὴν κακοβουλίαν τῶν τοιούτων, ὡς ὄντες οἷοι ποτὲ δὲν ἐφύλαξαν τὰς πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεὸν ὑποσχέσεις των,

καὶ μήτε ποτὲ κἄν μερικὴν οἰκίαν δὲν ὠκονόμησαν, πολλῶ μᾶλλον ἐπαρχίαν ἢ ὀλόκληρον ἔθνος. Τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν σῶμα μ' ὄλα ταῦτα, ὡς χρέος τοῦ ἱερώτατον ἀναλαβὸν ἀπ' ἀρχῆς τὴν διάσωσιν τῆς πατρίδος, εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἀπέβλεπε, καὶ τρόποις παντοίοις ἐπραγματεύετο, καὶ μὲ λόγους καὶ μὲ γράμματα καὶ μὲ προκηρύξεις διήγειρε τοὺς πατριώτας εἰς τὸ πατριωτικὸν χρέος των. Ἐμμέσως καὶ ἀμέσως κατέπαυσε τὰ κατὰ μέρος ἀναφυέντα εἰς σκάνδαλα καὶ τὰς διχονοίας, τέλος δὲ καὶ προσωπικὴν ἐκστρατείαν διακηρύξαν, τοὺς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐνεψύχωσεν ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἐκεῖσε ἔφοδον τῶν ἐχθρῶν ἀπεκρούσατο· ἐξ ἀπόρου πόρους ἐξεῦρεν εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων τῶν στρατευμάτων καὶ εἰς ἀπόπλευσιν τῶν καραβίων, καὶ πάντα τὰ δυνατὰ ἐνήργησεν εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους του. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἤδη διατρέχουσαν διχαστασίαν διαφόρους μεταχειρισθὲν τρόπους εἰς κατάπαυσιν, πολυειδῶς τὴν κοινὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἐπραγματεύσατο, πάντοτε πάλιν καὶ πολλάκις παρασταῖνον τὰ δικαιώματα τ' ἀληθῆ, καὶ ἐξελέγγον τὰς ἀταξίας, ἐπαρρήσιασε τὰς καταχρήσεις, τὴν παντελῆ χρηματικὴν ἀπορίαν, καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, τὴν κοινὴν ἐπιζητοῦν διαλλαγὴν τε καὶ σύμπνοιαν· ἀλλ' ἀποτυχὸν καὶ ἀπατηθὲν, ἀναγκάζεται νὰ καθυποβάλλῃ ταῦτα πάντα εἰλικρινῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν καὶ κρίσιν τοῦ λαοῦ, ἐξ οὗ καὶ δι' ἃν ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ὀδηγῆται καὶ ἐκεῖνου τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νὰ μὴν ἀφίνεται νὰ παρασυρθῆ εἰς τὸν ὀλεθρὸν του μὲ τὰ τεχνάσματα ἀπὸ τὸ προφανέστατον ψεῦδος, τὸ ὅποιον στολίζει μὲ τῆς ἀληθείας τὸ ἔνδυμα, διὰ νὰ ἀπατήσῃ λαόν, καὶ λαὸν ἑλληνικόν. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι! σεῖς πρῶτοι ἀπε-

σείσατε τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας· σεῖς πρῶτοι ἐπεβά-
 λατε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον καὶ τὸν κατετροπώ-
 σατε, διὸ καὶ ἀποκατεστάθη ἡ πατρίς σας τὸ κέντρον
 τῆς ἑλληνικῆς ὑπάρξεως. Σεῖς λοιπὸν πρῶτοι χρεωστεί-
 τε νὰ φυτεύσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρῶτον δὲ εἰς τὴν
 πατρίδα σας, καὶ τὸ δένδρον τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς κοι-
 νῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, διὰ τῶν ὁποίων ἀσφαλίζεται ἡ
 ὑπαρξίς σας καὶ ἀνεξαρτησία σας, κρίνοντες τὰ πράγ-
 ματα ἀπαθῶς καὶ πατριωτικῶς. Ἄνδρες Ἑλλαδίται,
 ἄξιοι μιμηταὶ τῶν ἀδελφῶν σας Πελοποννησίων, σεῖς
 μὲ περισσότερον ζῆλον ἀντιπαρετάχθητε εἰς τὸν ἐχθρὸν
 τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔθνους, σεῖς ἐξαγνίσατε τοὺς τά-
 φους τῶν ἡρώων προγόνων σας μὲ τὰ αἵματά σας, σεῖς
 διὰ τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν κατεφρονήσατε τὰς περι-
 ουσίας σας καὶ παρεβλέψατε τὰς οἰκίας σας ἀποτεφρω-
 μένας. Σεῖς λοιπὸν καθὼς ἐν πᾶσι ἐπιζητεῖτε τὴν σύμ-
 πραξιν τῶν Πελοποννησίων, ἀνάγκη κατὰ χρέος ἀδελφι-
 κὸν νὰ τοῖς συνεργήσετε εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ δέν-
 δρου τῆς εἰρήνης· σεῖς χρεωστεῖτε νὰ τὸ καλλιεργήσετε
 καὶ νὰ τὸ καθαρίσετε. Ἄνδρες νησιῶται! σεῖς διὰ τὴν
 ἀγάπην τῆς ἐλευθερίας κατεφρονήσατε καὶ κέρδη καὶ
 ἀπολαύσεις καὶ πᾶν ἀγαθόν· σεῖς μὲ μικρὰς συνδρομὰς
 τῶν ἀδελφῶν σας κατετρομάξατε τὸν τύραννον, σεῖς
 ἐτιμήσατε τὸ ἔθνος. Σεῖς λοιπὸν χρεωστεῖτε ν' ἀποδώ-
 σετε τὰς ἀμοιβὰς, καὶ νὰ συνδράμετε εἰς τὴν αὔξησιν
 τοῦ δένδρου τῆς ὁμονοίας, σεῖς ὀφείλετε νὰ τὸ ποτίσετε
 καὶ νὰ φροντίσετε διὰ τὴν συντήρησίν του. Ἄνδρες Ἑλ-
 ληνες! ἄς μὴ γίνωνται αἱ ἰδιοπάθειαι πρόσκομμα τῆς σω-
 τηρίας σας· μὴ παραφέρεσθε ἀκρίτως διὰ μικρὰ τέλη, τῶν
 ὁποίων ἡ στερέωσις εἰσέτι δὲν εἶναι ἀσφαλῆς. Ῥίψατε
 ὄμμα προσεκτικὸν εἰς τὰ πράγματα, παρατηρήσατε πα-
 τριωτικῶς τὰ αἷτια, καὶ εἰς τοὺς αἰτίους νὰ μὴ γίνεσθε

παίγνιον τῆς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας. Μὴ σὰς ἀπατᾶ ἡ γλυκύτης τοῦ μέλιτος καὶ δὲν διακρίνετε τὴν πικρίαν καὶ βλάβην τοῦ ἐγκεκρυμμένου ἰοῦ· μὴν ἀποδέχεσθε τὴν παρανομίαν ὡς εὐνομίαν, μὴν ἐμπιστεύεσθε εἰς λόγους ἀπατηλοῦς, κάμετε ὀρθὴν κρίσιν καὶ διάκρισιν τῶν συμφερόντων σας, διὰ νὰ μὴ μετανοῆτε ἐν καιρῷ. Ἄδελφοὶ πατριῶται! ὁ χειμῶν παρέρχεται, τὸ ἔαρ πλησιάζει, ὁ ἐχθρὸς κάμνει μεγάλας ἐτοιμασίας, καὶ ὡς λυσσωδῆς καὶ μαινόμενος ἔχει νὰ κινηθῆ ἔναντίον μας, ἓνα μὲν, διὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὰς ὕβρεις, ὅπου ἐδοκίμασε, καὶ ἄλλο διότι βλέπει ὅτι πλησιάζουσιν αἱ στιγμαὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, πάντα τ' ἄλλα δεύτερα λογιζόμενοι, εἰς τοῦτο καὶ μόνον νὰ δώσωμεν ὄλην μας τὴν προσοχήν, καὶ νὰ παρασκευασθῶμεν ἀναλόγως καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν ἀνδρείως, ἐπειδὴ ἀν καὶ τρίτον, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ματαιώσωμεν τὰ σχέδιά του καὶ συντρίψωμεν τὰς φάλαγγάς του, βεβαίως κερδίζομεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ὅσοι λοιπὸν ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν, πατρίδα, καὶ τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν, ἀφιερῶσατε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν διάκρισιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, νὰ μὴ παρασύρεσθε ὅπου οὐδεὶς, ἐξαπατῶμενοι μὲ ἀπατηλοῦς λόγους, καὶ εὔρεθητε διὰ τῆς ἀκολούθου τῶν καταχρήσεων μίαν ἡμέραν χωρὶς πατρίδα, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁποίας καὶ τὴν παῦσιν τῶν καταχρήσεων καταγίνονται ἀνευδότης οἱ ἄρχηγοὶ σας, οἵτινες τὸ γνωρίζουσι χρέος των πρῶτον καὶ ἀπαραίτητον. Ἀναλάβετε τὸν πατριωτικὸν ζῆλον, ἐνδύθητε τὴν φιλοτιμίαν, περιζώσθητε τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρίαν καὶ θαρραλεότητα, λάβετε τὰ ἄρματα εἰς χεῖρας καὶ ἐτοιμάσθητε νὰ στήσετε νέα τρόπαια κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ κερδήσετε ἐπαξίως τὸν στέφανον τῆς δόξης καὶ ἀθανασίας, δικαίως κηρυττόμενοι ὑπερασπισταὶ

τῆς ἐλευθερίας, σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀγαθοὶ πατριῶται.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1823.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΕΤΡΟΜΠΕΝΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα.

Διορισθέντες ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι παρὰ τοῦ σεβαστοῦ τούτου Σώματος ἐννεαμελῆς ἐπιτροπῆ, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἂν δεκτὴ ἡ κατηγορία τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ἡγουν τοῦ προέδρου Πέτρου Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ Σωτηρίου Χαραλάμπη ἐρευνησαντες λοιπὸν κατὰ τοὺς παραγράφους τοῦ ὀργανικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 68, εὔρομεν τὴν κατηγορίαν δεκτὴν καὶ αὐτοὺς ὑπευθύνους κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἔκθεσιν, ἐμπεριέχουσαν τὰς παρανομίας, ἐγκλήματα καὶ καταχρήσεις τῶν. Εἶναι δὲ·

Α'. Τὰ δημόσια εἰσοδήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίστασία τοὺς ἐδόθη, διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν ἐκστρατείαν θαλάσσης καὶ ξηρᾶς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, τὰ κατεχράσθησαν.

Β'. Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἔδωκε τὴν πληρεξουσιότητα εἰς ὅλα τὰ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὰ ἐκστρατεύσαντα, καὶ ἐξεδόθη νόμος ὑπ' ἀριθ. 26, ὅτι ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ ἐν τῶν μελῶν νὰ συμπαρευρίζωνται καὶ ἐνεργοῦν, αὐτοὶ ἔδοσαν τὴν πληρεξουσιότητα καὶ ἀπεχώρισαν ἐκ τοῦ Σώματος τῶν τῶν ἀντιπρόεδρον, ἐναντίον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Βουλευτικὸν σῶμα.

Γ'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος, κατὰ τὸν §40, διορίζει ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ προβιβασμοὶ νὰ ἐγκρίνωνται παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, προβαλλόμενοι παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ αὐτοῖ

δὲ ἔδωκαν ἱκανοὺς προβιβασμοὺς χωρὶς νὰ ἐρωτήσωσι
κάν τὸ Βουλευτικόν.

Δ'. Τὰ δημόσια πράγματα, καὶ μάλιστα κανόνια καὶ
ἄλλα, εἶναι ὄλου τοῦ ἔθνους, καὶ δὲν ἴμπορεῖ μῆτε Ἐκ-
τελεστικόν μῆτε Βουλευτικόν νὰ τὰ ἐκποιήσῃ· καὶ αὐ-
τοὶ μ' ὄλον τοῦτο ἐπώλησαν κανόνια τοῦ Ναυπλίου,
καὶ χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ε'. Ἐν ᾧ μῆτε τὸ ἐνόνειν, μῆτε τὸ διαιρεῖν ἐπαρχίας
εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αὐτοὶ ἐξέ-
δωκαν προκηρύξεις νὰ ἐνώσουν τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου
Πέτρου μὲ τὸν Πραστόν, ἐπερειδόμενοι εἰς μίαν πλα-
στήν ἀναφορὰν τινῶν ἀτόμων, καὶ ἔπειτα εἰδοποίησαν
τὸ Βουλευτικόν.

Σ'. Ἐν ᾧ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως διορίζει
τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπάρχων ὡς καὶ τὴν ἀποβολὴν, καὶ
γίνεται συναινέσει τῶν δύο σωμάτων τῆς Διοικήσεως
οὕτω ῥητῶς· « νὰ μὴν ἀποβάλλεται κανένας τῶν ἐπάρ-
» χων, εἰμὴ συναινέσει τῶν δύο εἰρημένων Σωμάτων, καὶ
» τόσον ἢ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμός, ὅσον ἢ ἀποβολὴ τῶν
» ἐπάρχων προβάλλονται ἐκατέρωθεν, πάντοτε ὅμως
» ἐγγράφως.» ταῦτα τὰ μέλη ἐδιόρισαν ἐπάρχους ἄνευ
τῆς συγκαταθέσεως καὶ τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Βουλευ-
τικοῦ.

Ζ'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος σκλάβον δὲν γνωρίζει, καὶ
ἐμποδίζει μῆτε νὰ ἀγοράζεται, μῆτε νὰ πωλῆται· αὐτοὶ
ἐπώλησαν Τούρκους αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ἤχμα-
λώτευσεν τὸ ἔθνος ὄλον μὲ τὸ αἷμά του.

Η'. Ὁ ὀργανικὸς νόμος δίδει τὴν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτη-
μάτων εἰς μόνον τὸ Βουλευτικόν, καὶ τὸ Ἐκτελεστικόν
δὲν ἔχει κάμμιναν ἐξουσίαν ἢ ἀδειαν, καὶ ὅμως ταῦτα τὰ
μέλη προεκήρυσαν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων ἄνευ τῆς
εἰδήσεως καὶ ἀδείας τοῦ Βουλευτικοῦ.

Θ'. Ὁ ὄργανικός νόμος ἐμποδίζει κάθε εἰσπραξίν ἀνευ προεκδοθέντος νόμου· αὐτὰ ὅμως τὰ μέλη παρέβλεψαν, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας προεκήρυξε καὶ ἀπεκατέστησε μονοπωλεῖον ἄλατος, καὶ ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν ἀπεκήρυξεν αὐτὸν παρανομήσαντα, αὐτοὶ τὸν κρατοῦν καὶ ὑπογράφει ὡς ὑπουργός. Ἄρα καὶ τὸ τόσον ὀλέθριον πρὸς τὸν λαὸν μονοπωλεῖον ἄλατος εἶναι μὲ τὴν συγκατάθεσίν των.

Γ'. Ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ὀλιγώτερα ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν, καὶ εὐθὺς ὅπου λείψῃ ἐν τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, μένει λελυμένον καὶ ἀργεῖ ἡ Διοίκησις, αὐτοὶ συνεφώνησαν καὶ ἐπεμψαν εἰς Καρύταιναν τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, τρίτον μέλος, καὶ οὕτω διέσεισαν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ὄργανικοῦ νόμου, καὶ ἔκτοτε διέκοψαν κάθε ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐνέκρωσαν τὰς ὑποθέσεις τῆς πατρίδος.

ΙΑ'. Τὸ Βουλευτικὸν διὰ τὴν παρανομίαν τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ ἐδιόρισεν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐξετάσασα τὴν κατηγορίαν, εὔρε δεκτὴν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἔκπτωτος· καὶ τ' ἄλλα δύο μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ οὐδόλως εἰσήκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς τὸν χῶρον καὶ συνυπέγραψαν.

ΙΒ'. Ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος μέλους τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐδιόρισε τὸ Βουλευτικὸν τὸν Κ. Ἰωάννην Κωλέττην· καὶ ἐπεμψε κατὰ τὴν τάξιν τὸ προβούλευμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ αὐτὰ δὲν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸν νόμον.

ΙΓ'. Ἐν ᾧ τὸ Βουλευτικὸν διέτριβεν εἰς Ἄργος, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. 28, ἐπροσκαλοῦσε καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αἴφνης τῇ 26 Νοεμβρίου ἐρχεται ἐκ Ναυπλίου ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις τῆς Διοικήσεως ση-

μαιοφοροῦσα, καὶ ὁ τοῦ Ναυπλίου φρούραρχος μὲ ἄρματα νὰ βιάσῃ τὸ ἀπαραβίαστον Βουλευτικόν μὲ ἐκείνα τὰ ἄρματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔδωκεν ἡ πατρίς νὰ ὑπερασπίζονται τοὺς νόμους καὶ τοὺς φύλακας τῶν νόμων· τὰ δὲ ἐν Ναυπλίῳ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀδιαφοροῦντα, ἔβλεπον τοῦτο τὸ παράνομον κίνημα, καὶ ὄχι μόνον δὲν συνέδραμον εἰς προφύλαξιν τῶν κατακρατηθέντων νόμων, ἀλλ' οὔτε κἂν ἔγραψαν πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν τῶν δυνάμιν διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀφήσῃ ἡσυχον τὸ Βουλευτικόν, ἀλλὰ μενόντων τῶν ἁρμάτων εἰς Ἄργος, ἐζήτουν συμβιβασμοὺς μὲ τὸ Βουλευτικόν.

Τῆ 19 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανιδίῳ.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀναστάσιος Λόντος.—Δημ. Παρδαλάκης.—Γκίκας Καρακατσάνης.—Ν. Μηλιάνης.—Γ. Μαυρομμάτης.—Γ. Παπαλιόπουλος.—Μαργαρίτης Δημάδης.—Ἰω. Κορτουμάς.—Ἰωάννης Εὐγενίδης.

Περ. 6'. ἀριθ. 579.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰδοποιήθητε, ὅτι ὁ συμπολίτης σας κύριος Παναγιώτης Μπότασης ἐδιορίσθη μέλος τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ σώματος· καὶ ἐπειδὴ ἡ εὐγενία του θὰ ἀργοπορήσῃ μερικὰς ἡμέρας· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος δὲν ἐπιδέχεται στιγμῆς ἀναβολὴν, διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ Σῶμα τὰς ἐργασίας του, τὸ Βουλευτικὸν ἀπεφάσισε καὶ προσκαλεῖ σήμερον τὸν συμπολίτην σας, κύριον Γκίκαν Μπότασην, νὰ σταθῇ προσωρινῶς εἰς τὸν τόπον τοῦ αὐταδέλφου του, ἕως οὔ νὰ φθάσῃ ὁ διορισθεὶς κύριος Παναγιώτης. Ὅθεν παρακινήσετέ τον καὶ ἡ εὐγε-

νία σας νὰ ἔλθῃ ταχέως, διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλωνται αἱ ἀναγκαῖαι ὑποθέσεις τῆς πατρίδος. Ἐρῶσθε.

Τῆ 30 Δεκεμβρίου 1823, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος,
(Τ. Σ.) † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.
Ὁ Δεύτερος Γραμματεὺς, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΕΡΤΙΑΝΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 597.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐπληροφορήθη τὸ Βουλευτικόν, ὅτι τινὲς πραγματεύουσι νὰ πωλήσωσι τοὺς ἐν Ναυπλίῳ αἰχμαλώτους πασσάδες, εἰδοποιεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ προσέχετε, ἐὰν καὶ ἤθελε χρειασθῆ διὰ θαλάσσης νὰ συνδράμετε διὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐδιορίσθη καὶ ἡ Κρανιδιώτῃ γαλιότα διὰ νὰ περιφέρεται εἰς ταῦτα τὰ μέρη· ὡσαύτως ἐλήφθησαν καὶ τὰ διὰ ξηρᾶς ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐμπόδιον τούτων. Ἐρῶσθε.

Τῆ 5 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.
Ὁ Β'. γραμματεὺς, Κ. ΤΣΕΡΤΙΑΝΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 601.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Διακηρύττει πρὸς τὸ Παρελλήγιον.

Ἐναντίον τῆς εὐχῆς τοῦ Βουλευτικοῦ ἔφθασεν, ὡς μὴ ὀφείλεν, ἡ ὥρα, καθ' ἣν οἱ νόμιμοι παραστάται σας, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες! βιάζονται ἀναφανδὸν νὰ σᾶς λαλήσωσι. Τὸν ὄργανικὸν νόμον, τὴν βάσιν τῆς εὐτυχίας σας, δι' ὃν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπάθαμεν καὶ πάσχουμεν, καὶ τὸν ὅποιον ἡ θέλησίς σας ἐσύστησε, καὶ ὄρκει-

σθέντες, παρεδώκατε εἰς τοὺς νομοφύλακας παραστάτας
 σας, αὐτὸν κατεπάτησαν τρία ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτε-
 λεστικοῦ, ὁ πρόεδρος Πέτρος Μαυρομιχάλης, ὁ Σωτή-
 ριος Χαραλάμπης καὶ Ἀνδρέας Μεταξᾶς. Κατὰ τί καὶ
 πόσον καὶ πῶς παρηνόμησαν, πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὴν
 ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸν διοργανικὸν νόμον διορισθείσης
 ἑννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάσασα τὰ ἐκείνων πε-
 πραγμένα, καθυπέβαλεν εἰς τὴν διάκρισιν ὄλου τοῦ Βου-
 λευτικοῦ σώματος, καὶ παμψηφεί ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατη-
 γορία. Ὅθεν τὸ Βουλευτικὸν, κηδόμενον τῆς σωτηρίας
 τοῦ ἐμπιστευθέντος ἔθνους καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς πα-
 τρίδος, θιάζεται, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ καὶ αὐτὸ εἰς κατηγο-
 ρίαν καὶ ὀργὴν τοῦ ἔθνους, νὰ προλάβῃ μήπως καὶ δα-
 πανηθῇ ἐπὶ ματαίῳ καὶ αὐτὸ τὸ ἀρμοδιώτατον μὲν,
 ὀλιγώτατον δὲ διάστημα τοῦ καιροῦ, ὅπου μᾶς χαρίζει
 ὁ χειμῶν καὶ ἡ περίστασις, νὰ προφθασθῇ ἐνταύτῳ καὶ
 ἡ δημόσιος οἰκονομία, τὰ νεῦρα τῆς ἐπικρατείας. Δυνά-
 μει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, ὅστις εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ἔ-
 θνους, διακηρύττει ἐκπτώτους τῆς Νομοτελεστικῆς ἀρ-
 χῆς τοὺς ρηθέντας Πέτρον Μαυρομιχάλην καὶ Σωτήριον
 Χαραλάμπην, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ Μεταξᾶ, ἐκπεπτωκότες ἀπὸ
 τὰς 25 Νοεμβρίου 1823 διὰ προβουλεύματος ὑπ' ἀριθ.
 512, καὶ ἄλλους ἀντικαθίστησι, τὸν Κύριον Γεώργιον
 Κουντουριώτην πρόεδρον τοῦ Σώματος, τὸν Κύριον Πα-
 ναγιώτην Μπότσην, τὸν προδιορισθέντα Κύριον Ἰω-
 ἀννην Κωλέττην ἀπὸ τὰς 25 Νοεμβρίου 1823, δι' ἐπι-
 σήμου ὑπ' ἀριθ. 510, καὶ τὸν Κύριον Νικόλαον Λόντον,
 ἄνδρας ἀξίους νὰ ὑποφέρωσι τὰ διοικητικὰ θάρη, καὶ εἰ-
 δότας σέβεσθαι τὰ καθεστῶτα, ἱκανοὺς νὰ εὐκολύνωσι
 τὰ δύσκολα, διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ πατρίς, ἐτοιμαζομένη
 κατὰ τοῦ ἔχθρου διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς μὲ τὴν ἀπαι-
 τουμένην στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

Εἰς τὸ νέον λοιπὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα ὀφείλει κάθ' ἑπιστολὴν πατριώτης καὶ εὐπειθῆς εἰς τοὺς νόμους Ἑλληνὴν νὰ ἀποδίδῃ τὴν παρὰ τῶν νόμων διωρισμένην ὑπακοήν καὶ εὐπειθειαν, συντρέχοντες ἕκαστος μὲ ζῆλον καὶ προθυμίαν, μὲ τὴν ἀναμεταξύ μας σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην, ὅπως ματαιώσωμεν, διὰ τῆς θείας χάριτος, καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀσφαλίσωμεν τὴν πατρίδα, στερρόνοντες τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν μας.

Ἐξεδόθη ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 6 Ἰανουαρίου 1824.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος

† ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Β'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ, Κ. ΤΣΕΡΤΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 603.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἐχρειάσθη νὰ εἰσαχθῶσι πρὸς τὸ Νομοτελεστικὸν σῶμα νέα μέλη, καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν προκήρυξιν, ὑπ' ἀριθ. 601 καὶ ἡμέραν τὴν σημερινήν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν μελῶν, ἅτινα συγχροτοῦσι τὸ Ἐκτελεστικὸν, δὲν παρευρίσκονται ἐνταῦθα ὅλα, εἰμὴ δύο μόνον, ὁ Πρόεδρος δηλονότι κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης, καὶ κύριος Ἰωάννης Κωλέττης· καὶ ἐπειδὴ τὰ τε ἀρχεῖα καὶ αἱ σφραγίδες τῆς Διοικήσεως εὐρίσκονται εἰσέτι ἐν χερσὶ τῶν καταργηθέντων καὶ ἐν Ναυπλίῳ διατριβόντων· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος καὶ τῶν αὐτῇ συμφερόντων ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχονται· τὸ Βουλευτικὸν κηδόμενον τῆς σωτηρίας τοῦ ἐμπιστευθέντος ἔθνους, θεσπίζει·

Α'. Κατὰ τὸ παρὸν τρία μέλη, ὑπογράφοντα καὶ ἔκτελοῦντα, νὰ ᾔναι ἰσοδύναμα τοῖς πέντε, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ Σώματος.

Β'. Ὁ Κύριος Γκίκας Μπότασης, ὦν ἐπιτροπικός κατὰ τὸ παρὸν, καὶ νὰ συνυπογράψῃ καὶ νὰ συνεκτελῇ τοῖς ἄλλοις δύο μέλεσι, τῷ προέδρῳ, φημί, καὶ τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωλέττῃ, ἄχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ αὐταδέλφου του, κυρίου Παναγιώτου Μπόταση.

Γ'. Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρὸν λείπουν τὰ ἀρχεῖα καὶ αἱ σφραγίδες, ἀ. τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του ἐπιθέτον εἰς τὰ ἐγγράφα του, Ἀριθ. Α'. καὶ ἐξῆς, β'. τὰ ἐγγράφα ταῦτα νὰ σφραγίζονται κατὰ τὸ παρὸν μὲ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σφραγίδα, ἕως οὗ νὰ ληφθῶσιν αἱ εἰς τοῦτο διωρισμένα. Ταῦτα δέδοκται· ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Τῇ 6 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Πρωτὸς Γραμματεὺς, Ἰ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 10.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Δυνάμει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, § κδ'. οἱ παραστάται τοῦ ἔθνους ἔκλεξαν νέον Ἐκτελεστικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐνήρξεν ἤδη τὰς πράξεις του. Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ δημοσιεύσετε τὰς ἐγκλείστους διακηρύξεις εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ν' ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ νὰ προτεθῶσιν ἀντίγραφα τούτων κατὰ διάφορα μέρη, διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς κάθε Ἑλληνα νὰ μὴ σέβεται, εἰμὴ τὴν νόμιμον Διοίκησιν τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὴ γνωρίζῃ, εἰμὴ τὴν ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σφραγίδα.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 7 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

Γ. Κουρτουριώτης.—Γκίκας Μπότασης.—Ἰω. Κωλέττης.

(Γ. Σ.) Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 2.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Πρὸς ἀπαρτας τοὺς Ἕλληνας, διακηρύττει

Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος καὶ ἡ ζήτησις ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους διὰ τῶν νομίμων παραστατῶν του, δυνάμει τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, § κδ'. μᾶς ἐπροσχάλεσεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο χρέος, καὶ μᾶς ἀφιέρωσεν ὁμοφώνως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν νόμων, τὴν φροντίδα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, τιμῆς καὶ ζωῆς ἐκάστου πατριώτου.

Ἄν καὶ τὸ χρέος μέγα καὶ ὑπὲρ δύναμιν, μ' ὄλα ταῦτα ἐλπίζοντες εἰς τὴν οὐράνιον ἀντίληψιν τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, ὅστις δὲν ἔλειψε ποτὲ χειραγωγῶν τὸ ἔθνος ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν, εἰς εὐλογίαν τοῦ ὀνόματός του, πεπεισμένοι ἐσωτερικῶς διὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπειθειαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξε καὶ δεικνύει τὸ γένος ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ νομίμου πολιτεύματός μας, ἐνεψυχώθημεν εἰς τὸν ἐπιφορτισμὸν τοιοῦτου ἐπαγγέλματος.

Ἀξίως λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τῆς τοιαύτης εὐνοϊκῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνους, θέλομεν ἀγωνισθῆ ἐπιμόνως διὰ τὴν παραστήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κρῖτήριον ὄχι πάντῃ ἀναξίους τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν χρηστών του ἐλπίδων, τὰς ὁποίας περὶ ἡμῶν συνέλαβεν. Ὅθεν ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ φροντίς ἡμῶν θέλει εἶσθαι εἰς τὸ νὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὄχι μόνον νὰ διαφυλάξωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰς διὰ θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν ὀρμὰς τοῦ τυράννου, καὶ νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ τέταρτον ἤδη ἔτος ἀξίως τῆς προγονικῆς εὐκλείας τὴν πολιτικὴν μας ὑπαρξιν, ἀλλὰ διατάττοντες τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς πατρίδος ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ παρεισάγοντες τὴν εὐνομίαν, ν' ἀρχίσωμεν νὰ προοδεύωμεν,

κατὰ μίμησιν τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν τῆς σοφῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν εὐταξίαν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ ἄλλους συναδελφούς πατριώτας ἀπὸ τὸν πικρὸν ζυγὸν τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἐκτείνωμεν τὰ ὄρια τῆς ἐπικρατείας μας. Διὰ ταῦτα θέλομεν ἀγωνισθῆ μ' ὄλην τὴν ἀνήκουσαν δραστηριότητα εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καθ' ὄλην τὴν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν προτρέπομεν πατριωτικῶς τὸ ἔθνος νὰ σέβεται καὶ νὰ ὑπακούῃ τοὺς νόμους, διότι ὁ μὲν εὐπειθῆς καὶ ἐνάρετος πατριώτης θέλει ἀνταμείβεται κατ' ἀναλογίαν τῶν περιστάσεων τῆς πατρίδος καὶ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων καὶ κατορθωμάτων του, καὶ θέλει ἀπολαμβάνει τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας ὅσον δυνατὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὁ δὲ ἀπειθῆς καὶ παραβάτης, ὡς ἀντιπατριώτης, ὡς ἀντιπράττων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, θέλει παιδεύεται αὐστηρῶς ἀπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν νόμων καὶ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς πατρίδος.

Μὲ τοιαῦτα φρονήματα ὑπακούσαμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἔθνους, καὶ μὲ τοιαῦτα ἐλπίζομεν νὰ διατρέξωμεν τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ μας ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ πατρίς καὶ τὸ γένος.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 7 Ἰανουαρίου 1824 καὶ τῆς ἐλευθερίας δ'.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. 6. ἀριθ. 12.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Φαρῶν.

Πλησιάζει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει πάλιν νὰ ἐκπλεύ-

σωσι τὰ πλοιά μας, καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ θαλάσσης. Ὅθεν ἡ σεβαστὴ Διοίκησις λαμβάνουσα ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς χρηματικῆς ποσότητος διὰ τὸν ἔκπλου, παρέχει πόρον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν τὴν σύναξιν τῶν ἐθνικῶν προσόδων ἀπὸ τὰς ἐλευθέρων νήσους μας, καὶ διατάττει αἱ τρεῖς νῆσοι Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν νὰ ἐκλέξωσιν ἐκάστη νῆσος δύο ἄνδρας, μέλη πληρεξούσια τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Τούτων τὰ ὀνόματα θέλετε μᾶς τὰ κάμει γνωστὰ ὅσον δυνατὸν ὀγρήγορα, διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας. Ἀνάγκη ὁμῶς νὰ ᾖναι ἄνδρες τῆς πρώτης τάξεως, φρόνιμοι καὶ μὲ ὑπόληψιν, διὰ νὰ δυνηθῶσιν ἐνταυτῷ συνάζοντες τὰς ἐθνικὰς προσόδους, νὰ δώσωσι καὶ μορφήν εὐταξίας εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας, καὶ νὰ καταπραύνωσι τὰς ταραχὰς, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἀκμάζουσιν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῆ 8 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) ΓΚΙΚΛΕ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΔΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΦΩΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 638.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους πληρεξούσιους Σπετσῶν.

Διωρισμένη παρὰ τῆς θείας προνοίας ἡ νῆσός σας, μετὰ τῶν ἄλλων δύο συμμαχομένων Ὑδρας καὶ Ψαρῶν, διὰ ν' ἀναδεχθῆ τὸ Ἀτλαντικὸν φορτίον, τὸ ἡμῖς, λέγω, τοῦ ἐλληνικοῦ κατὰ τῶν τυράννων πολέμου, συνήργησε καὶ συνενεργεῖ οὐ μόνον εἰς τὴν πρόσδον,

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου Νικολάου Γ. Μπόταση.

ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους καὶ στερέωσιν, ὥστε δυνάμεθα ὅλοι νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι ἠσθάνθησαν μετὰ τῶν καλῶν πατριωτῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῇ καὶ συντηρῆται ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις, καὶ εἰς τοῦτο οὐκ ὀλίγον συνέδραμον οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀποσταλέντες πληρεξούσιοι καὶ παραστάται, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ εὐγενία σας, Κύριοι Χ. Ἰωάννη Μέξη, Γκίκα Μπόταση, Ἀν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Γεώργιε Μπούκουρη, μετὰ τῶν συμπληρεξουσίων ὑμῶν Κυρίων Ὑδραιοψηφριανῶν, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν τοῦ Ἄργους, καθ' ἣν συνεκινδυνεύσατε τοῖς τοῦ ἔθνους παραστάταις, καὶ πρὸ ἐκείνης καὶ μετ' ἐκείνην συναγωνισθέντες καὶ συμπονήσαντες τὰ μάλιστα. Τὸ Βουλευτικὸν ἄρα, ὡς ἐκ προσώπου ὄλου τοῦ ἔθνους, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ὁμολογήσῃ ἀπίρους τὰς χάριτας πρὸς τε τὴν νῆσόν σας καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καὶ καταχωροῦν εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ ἔθνους τὴν ἐνδειξιν ταύτην, ἀφήσῃ μαρτυρίαν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, εἰς μνήμην αἰώνιον, ὅπως γινώσκονται οἱ μεταγενέστεροι νήσων καὶ ἀνδρῶν ἀρετὴν.

Τῆ 20 Ἰανουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 137.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ εὐγενέστατος κύριος Παναγιώτης Μπόταση, χρονοτριβῶν αὐτόθι, κάμνει ἐπαισητὴν τὴν ἔλλειψίν του ἀπὸ τοῦ Ἐκτελεστικὸν σῶμα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ τὸν παρακινήσετε διὰ νὰ ἐπιταχύ-

νη ὅσον τάχιστα τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν του, ὡς ἀναγκαίαν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
(Τ. Σ.) ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 188.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Κυρίους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε διὰ δημοπρασίας τὰς εἰς Πελοπόννησον καὶ ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα ἐθνικὰς προσόδους· καὶ διὰ τὴν ἐμποδίσῃ ὅσον ἐνδέχεται τὰς καταχρήσεις, θέλει διατάξῃ ἐπιτροπὴν εἰς τοῦτο ἐκ διαφόρων ὑποκειμένων. Διορίζεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῆς νήσου σας τέσσαρα ὑποκείμενα μὲ πατριωτισμὸν καὶ ἐμπειρίαν εἰς τὰ τοιαῦτα πράγματα, καὶ νὰ ἐπιταχύνετε ὅσον τὸ δυνατόν τὸν ἐνταῦθα ἐρχομὸν των, διὰ τὴν καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν ταύτην.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 12.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τοὺς φιλογενεῖς προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πληροφορούμεθα σήμερον, ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ἑρμιόνην (Καστρί) ἀπὸ τινος ἡμέρας ἐξακολουθεῖ μία ἀσθένεια, τὰ συμπτώματα τῆς ὁποίας δίδουν ὑπόνοιαν ὅτι

εἶναι ἡ πανώλης νόσος. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ἡ φιλογέ-
νιά σας κατὰ χρέος καὶ προσκαλεῖσθε νὰ λάβετε τὰ
ἀνήκοντα προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς προφύλαξιν τῆς
νῆσου σας ἀπὸ τὴν ἀνθρωποφθόρον ταύτην νόσον.

Τῆ 12 Φεβρουαρίου 1824, ἐν Κρανιδίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ προσωρινὸς
τῆς ἀστυνομίας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΪΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ΓΕΩΡ. ΓΑΔΡΆΚΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 447.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νῆσου Σπετσῶν.

Ἡξεύρετε πολλὰ καλὰ, ὅτι ἀπὸ τὸ πολυθρύλλητον Ναύ-
πλιον, διὰ τὸ ὁποῖον συνεισέφερον ὀλόκληρον τὸ ἔθνος,
ἠλπίζετο ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσίν του θέλει γίνεαι ἀρχὴ εὐ-
ταξίας, ὅταν ἔμβη ἡ Διοίκησις· ἀλλ' ὁ Κολοκοτρώνης
καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, μεταχειρισθέντες διαφόρους δόλους
καὶ ἀπάτας, κατεκυρίευσαν τὸ φροῦριον ἐναντίον τῆς
θελήσεως τοῦ ἔθνους. Ἐλαβεν ἕκτοτε διάφορα μέτρα
διὰ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς του, ἀλλ' οὗτος
ποτὲ δὲν ἠθέλησεν εἰλικρινῶς νὰ συγκατανεύσῃ· ἀλλὰ
ποτὲ μὲν ὑποσχόμενος δολίως, ποτὲ δὲ ἐξυβρίζων φανε-
ρῶς τοὺς νόμους, τὸ κατακρατεῖ μέχρι τοῦδε, τὸ ἀπο-
κατέστησε φωλεὰν τῆς κακίας καὶ ἀρπαγῆς του, καὶ
ἀποβλέπει ἀναντιρρήτως ν' ἀποκατασταθῇ τύραννος τοῦ
ἔθνους.

Μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν
ἀληθῆ ὁδὸν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἀλλὰ ποτὲ
δὲν ἤκουσε.

Τελευταῖον ἐκηρύχθη καὶ φανερὸς ἀποστάτης τῆς
πατρίδος.

Ὅθεν ἡ Διοίκησις ἐνόμισε χρέος τῆς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν τῶν ὄπλων, διὰ νὰ τὸν καθυποχρεώσῃ νὰ αἰσθανθῇ τὴν βαρύτητα τῶν νόμων, καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ διέταξεν ἀπὸ διαφόρους ἐπαρχίας νὰ κινήσῃ στρατιῶται διὰ τὴν κατὰ γῆν πολιορκίαν Ναυπλίου. Ὅθεν διορίζεται καὶ ἡ νῆσος αὕτη νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν πολιορκίαν, καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ ὀγκρήγορα ἐν πλοῖον, τὸ ὁποῖον θέλει κινήσῃ εἰς δευτέραν διαταγὴν, καὶ ἡ δαπάνη τοῦ ὁποίου κατὰ καιρὸν τῆς πολιορκίας θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 464.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ἐνέκρινε νὰ μὴ χάσῃ οὐδεμίαν στιγμήν διὰ νὰ κινήθῃ μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὄπλων κατὰ τῶν ἀποστατῶν, διὰ τοῦτο διορίζεσθε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ τὸ Σάββατον, πρῶτ', νὰ κινήθῃ εἰς τὸν ἐκπλοῦν τὸ προδιαταχθὲν πλοῖον, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Πορτοχέλι, ὅπου ἀράζων ὁ ναύαρχος, ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς τοῦ χρέους του.

Ἐν Κρανιδίῳ, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΕΣΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 477.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὰς 27 Φεβρουαρίου ἡ Διοίκησις ἐπαινεῖ μεγάλως τὴν προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ πλοίου, καὶ διατάττει καὶ αὖθις τὴν ταχεῖαν ἐκπλευσίν του εἰς Πορτοχέλι. Νεώτερον τί δὲν εἶναι, εἰμὴ ὅτι ἡ Διοίκησις ἐνεργεῖ δραστηρίως τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος σκοπούς της.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 29 Φεβρουαρίου 1821.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΙΑΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 507.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμήν ἐφθασεν ἀπὸ Κρήτης ἡ ἐπιτροπή, τὴν ὁποίαν ἐστειλεν ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατὰ τὰς ἐπιτροπῶν τῆς στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς. Κύριοι! ἡ Κρήτη πάσχει τὰ λοιπὸν, χάνεται ἐντὸς ὀλίγου· φονεύονται οἱ ἄνδρες καὶ αἰχμαλωτίζονται γυναῖκες καὶ ἄθῳα βρέφη εἰς τὰ σπάργανα. Οἱ Κρήτες ζητοῦσιν ἔλεος, ζητοῦσι βοήθειαν προχειροτάτην καὶ τὴν ταχίστην, καὶ ἐπικαλοῦνται Θεόν, ἀνθρώπους καὶ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον. Τί νὰ κάμῃ ἡ Διοίκησις εἰς τοιαύτην δυστυχίαν τοῦ ἔθνικου ταμείου; ποίαν ἐξοικονόμησιν, διὰ ν' ἀρπάσῃ ἀπὸ τὴν ἐχθρικὴν σπάθην χιλιάδας ψυχάς; Δὲν παρακαλεῖ θερμῶς ἡ Διοίκησις ἀπὸ μέρους τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔ-

νους, εἰμὴ τὴν εὐγενίαν σας. « Ἐφάνητε πάντοτε ἀγα-
 » θοὶ συνεργοὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους, » φανήτε
 καὶ σήμερον, διὰ τὸν Θεόν, τῆς πατρίδος καὶ ἰδίως σω-
 τήρης τῆς Κρήτης, καὶ πρὸς τὰς πενήντα χιλιάδας, τὰς
 ὁποίας ἀποστέλλουσιν ἀπὸ Κρήτην καὶ αἱ ὁποῖαι διευ-
 θύνονται σήμερον εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ὑδρας, συγκατα-
 θέσατε ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς προκρίτους τῆς νήσου
 Ὑδρας ἐξ ἰδίων σας, διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσιν ὅσον ὀγρη-
 γορώτερον δεκαπέντε πλοῖα καὶ δύο πυραλωτὰ, καὶ
 νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς Κρήτην. Διὰ τὴν περισσοτέραν
 τῶν πενήντα χιλιάδων συνεισφορὰν σας, καὶ τὸ ἔθνος
 καὶ ἡ Διοίκησις σᾶς ὑπόσχεται ὁποῖαν συμφωνίαν ἀ-
 γαπάτε, εἴτε ἀπὸ δάνειον τῆς Λόνδρας, εἴτε ἀπὸ μου-
 κατάδες, εἴτε ἀπὸ πρῶτα χρήματα τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου,
 εἴτε ὅπως ἄλλως στοχασθῆτε. Σᾶς ἐγκλείονται καὶ
 γράμματα τῆς Κρήτης, καὶ ἀποστέλλεται αὐτόθι καὶ ἡ
 ἐπιτροπή, διὰ νὰ σᾶς εἴπη διὰ στόματος τὰ κατὰ τὴν
 Κρήτην.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κορντογυριότης.

Παραγιώτης Μπότασης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀνα-
 γρώστης Σπυλιωτάκης.— Νικόλαος Λόντος.

Ἐπερτάτη Σεβαστὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος !

Οἱ ἐχθροὶ ἐπαπειλοῦσιν εἰς τὴν ὠραίαν πατρίδα μας
 Κρήτην παντέλην κατὰστροφὴν καὶ ἀφανισμόν αὐτῆς διὰ
 ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καθὼς λεπτομερῶς θέλει πληροφο-
 ρηθῆτε παρὰ τοῦ Κυρίου παραστάτου μας Δημητρίου
 Παρδαλάκη, καὶ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων παρὰ τῆς
 Σ. Διοικήσεως περὶ πάντων τῶν ἐδῶ διατρεχόντων.
 Ἡμεῖς προνοήσαντες, διὰ νὰ προλάβωμεν κἂν τοῦλάχισ-
 στον τὸ ὕστερον κακόν, καὶ ἐλευθερωθῆ ἡ νῆσος ἀπὸ τῶν

ἐχθρικὸν στόλον, ὅστις τρεῖς μῆνας ἤδη μᾶς φοβερίζει περιφερόμενος εἰς τὰ παράλιά μας, ἐκάμαμεν μικράν τινα καταβολὴν μετρητῶν ἀπὸ γρόσια πενήντα χιλιάδας, μὴ δυνηθέντες ἐπὶ πλεόν, τὰς ὁποίας καὶ στέλλομεν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν μὲ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Κυριακάκην καὶ Χ. Στρατῆν Πελιθανάκην, διὰ νὰ ἐγχειρίσῃσι πρὸς αὐτὴν, ἐπικαλούμενοι διὰ νὰ οἰκονομήσῃσι καὶ τὰ λοιπὰ ἢ ἀπὸ τοῦ δάνειον τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου Βυρῶνος, ὅπου ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς βοήθειαν τῆς νήσου, ἢ ὅπως ἄλλως, πρὸς ἐκπλευσιν δεκαπέντε πλοίων πολεμικῶν καὶ δύο βουρλότων, διὰ νὰ κατατρέξῃσι τὸν αἰγυπτιακὸν ἐχθρικὸν στόλον, ὅστις βεβαίως θέλει μπλοκάρει τὰ παράλιά μας.

Ἵπερτάτη Διοίκησις ! Τέταρτον ἤδη χρόνον διάγει ἡ νῆσός μας ἀφ' οὗ ὠπλίσθη κατὰ τοῦ τυράννου· ἀντιπαρετάχθη γενναίως ἀχρις οὗ ἠδύνατο νὰ βαστάξῃ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἄλλ' ἤδη πνέει τὰ λείσθια μικρὰ στρατιωτικὴ βοήθεια καὶ ἡ ἐκπλευσις τοῦ στόλου ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν, καὶ λάβῃ ἡ πατρίς τὴν ποθουμένην μορφήν. Τοῦτο διὰ νὰ γίνῃ, εἰς μόνην τὴν ὑπερτάτην Σεβαστὴν Διοίκησιν προστρεχόμεθα μετὰ δακρύων, διὰ νὰ ἐπίδῃ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν ἑνὸς λαοῦ δυστυχοῦς, ὅστις ἀφίεται εἰς μόνην τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ.

Γνωρίζομεν κάλλιστα ὅτι τὰ μέσα ἐλλείπουσιν, ἀλλ' εἰς ποῖον τάχα νὰ προστρέξωμεν, εἰμὴ εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος, δι' οὗ ἐλπίζοντες ἀντέχομεν; Ἄν ἡ Κρήτη ἐλευθρωθῇ τοῦ ἐχθροῦ, εἶναι πλουσία καὶ ἱκανὴ διὰ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὅσοι συνεισέφερον εἰς αὐτήν. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ λάβῃ τὰναγκαῖα καὶ συμφέροντα μέτρα ἡ ὑπερτάτη Σ. Διοίκησις εἰς τὰ δεινὰ ἑνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ, ὅστις κινδυνεύει νὰ χαθῇ, καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἀναγ-

καίαν προμήθειαν δι' αὐτόν, ὅστις χεῖρας ἐκτείνων εἰς τὸν ὕψιστον Πατέρα, ἐπικαλεῖ τὴν βοήθειαν αὐτῆς.

Λουτρὸν Σφακίων, τῆ 2 Μαρτίου 1824.

Οἱ Πρόκριτοι Σφακίων, Πρωτοπαπᾶς, καὶ λοιποί.

Πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου σημειωμένην σας παρὰ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων· εἶδον ὅτι ἡ Διοίκησις ἐπῆρεν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν σωτηρίαν ταύτης τῆς νήσου. Ἄμποτε νὰ τὴν ἴδωμεν πολλὰ ὀγλίγωρα, ἐπειδὴ ὁ τόπος χάνεται. Εἶναι καιρὸς πολὺς ὅπου σᾶς ἔγραφον ὅτι ἡ Κρήτη πλημμυρεῖ ἀπὸ πολλοὺς προδότας Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι καθημερινῶς ὀδηγοῦν τοὺς ἐχθροὺς εἰς ὅλα τὰ κινήματά των, παρακινοῦν τοὺς ἄλλους καὶ προσκυνοῦν τοὺς ἐχθροὺς καθημερινῶς, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς κολακεύει τοὺς ὅσοι προσκυνήσουσι, καὶ ἂν δὲν προφθάσῃ δύναμις πλοίων καὶ στρατευμάτων, θέλει σχεδὸν ὅλοι προσκυνήσουν, ἔξω μόνον ὅσοι εἶναι γνωρισμένοι εἰς τοὺς ἐχθροὺς πρωταίτιοι. Εἶναι καιρὸς ὅπου σᾶς ἔγραφα, ὅτι ὁ στόλος τῆς Αἰγύπτου διάγει εἰς Σούδαν, καὶ ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὴν ἀνοιξιν διὰ ξηρᾶς, καὶ τὰ καράβια διὰ θαλάσσης. Ἦλθε τέλος ἡ ὥρα· εἶναι δύο ἡμέραι σήμερον ὅπου ἐπέρασαν τὸν Ἄλμυρὸν ἀπὸ Κορώνην μὲ μικροὺς ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐδικῶν μας, καὶ ἐστρατοπέδευσαν. Δὲν ἠξέυρομεν ὅμως ποῦ θέλει κτυπήσουν, ἢ διὰ Σφακίαν ἢ διὰ Κίσσαμον· πιθανώτερον ὅμως εἶναι διὰ Κίσσαμον, διὰ νὰ λεηλατήσωσι καὶ αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ νὰ μᾶς κόψουν ὅλα τὰ μέσα, καὶ τότε νὰ κινήσωσι τὰ πλοῖα νὰ πολιορκήσωσι τὴν ἐπαρχίαν Σφακίαν, διὰ νὰ δώσωσι τέλος ταύτης τῆς ωραίας νήσου, τῆς ὁποίας τὸ τέλος θέλει κεντήσῃ κατάκαρδα ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας χρι-

στιανοὺς διὰ τὴν πολυανθρωπίαν της, διὰ τὴν θέσιν της, διὰ τὰ προϊόντα της καὶ δι' ἄλλας πολλὰς χάριτάς της. Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις ἀμφίβαλλεν, ὅτε τὴν εἰδοποιούσαν καὶ τῆς ἔλεγον, ὅτι ἡ Κρήτη δὲν ἐπροόδευσεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐφάνη ἡ δύναμις τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ἀλλ' ὠπισθοδρομοῦσε, καὶ τὸν ἀπερασμένον Μάιον, πρὶν φθάσῃ ὁ στόλος τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, τρεῖς φοραὶς ἡ Κρήτη ἦτον εἰς ἀπελπισίαν· μάλιστα ἐγγραφον εἰς τὸ κοινὸν Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ζητοῦντες βοήθειαν. Φέροντες ἡμεῖς τοὺς ὀλίγους ξένους ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ κυριεύοντες αὐτὰς τὰς ἐπαρχίας, ἐμψυχώθη ὁ τόπος μικρόν. Ὁ ἐχθρὸς ὅμως δὲν ἔλειψε νὰ πέμψῃ καθημερινῶς, ὥστε ἐδυναμώθη τὸ στρατόπεδόν του, τὸ ὅποιον τὸ κρατεῖ εἰς μίαν κολώναν· ἐνόνοντας καὶ ὄλους τοὺς ἐντοπίους, κινεῖται ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν. Τώρα ἐγνώρισεν ὁ τόπος πόσον ὠφελοῦν οἱ ξένοι, πλὴν λείπουν, καὶ διὰ νὰ μὴ ζαλίσω τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν, παρασταίνων ὄλα τὰ αἴτια τούτου τοῦ ἀφανισμοῦ μὲ πολλὰ ὀλίγα, ἀφίνω νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τῶν Κυρίων ἀπεσταλμένων της, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ πολλὰ ὀλίγον διέτριψαν ἐδῶ, πλὴν ἀρκετὰ ἐπληροφορήθησαν. Ἐπειδὴ δὲ πρό πολλοῦ, καὶ γενικῶς καὶ μερικῶς, παρέστησαν ποῖα εἶναι τὰ μέσα, ὅπου ἡμποροῦν νὰ σώσωσι ταύτην τὴν νῆσον, ἐπαναλαμβάνω καὶ αὖθις νὰ καθυποβάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως τὰ αὐτά. Δεκαπέντε καράβια μὲ δύο μπουρλότα, πλὴν νὰ ἦναι ἀπὸ τὰ καλὰ καράβια, καὶ νὰ μὴ λείψῃ ὁ κύριος Μιασούλης, Σκούρτης καὶ ἄλλοι ἄξιοι καπετανεοί, διὰ νὰ ἡμπορέσωσι νὰ βλάψωσι τὸν ἐχθρόν· νὰ μὴν ἔλθωσι καὶ φανῶσι χωρὶς νὰ πράξωσι μηδὲν, ἐπειδὴ τότε ἀπελπίζονται χειρότερα καὶ χάνονται ἀμέσως. Εἶναι ἐδῶ καὶ δύο καράβια, τὰ ὅποια ἡμποροῦμεν νὰ τὰ κάμωμεν μπουρλότα καὶ αὐτά· χρειάζεται καὶ

στράτευμα τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ παρὸν μερικόν, πρὸς ἐμψύχωσιν, καὶ ἀκολούθως νὰ ἔλθωσι καὶ ἄλλοι. Γνωρίζω ὅτι θέλει εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡ Κρήτη εἶχε χιλίους πεντακοσίους, ξένους ὀνομαζομένους παρὰ τῶν ἐντοπίων, διὰ τί τοὺς ἄφησαν καὶ ἐφυγον; Ἔχουν μέγαλον δίκαιον, ὅποιοι καὶ ἂν ἦναι· πλὴν ὁ πατὴρ δὲν πρέπει νὰ παρατηρῇ τὰ σφάλματα τοῦ παιδίου. Προσπαθήσατε διὰ τὸν Θεόν νὰ μὴ χάσῃ τὸ ἔθνος τὸ πλεόν σημαντικόν πρᾶγμα. Καὶ ἐγνώριζον καὶ γνωρίζω τὴν ἐνδεῖαν τῆς Διοικήσεως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἐξάλισα πρὸ πολλοῦ. Τώρα ὅμως δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω ἀλλῶς, παρὰ νὰ σᾶς εἴπω νὰ γίνῃ ἡ ἀποστολὴ τῶν πλοίων ὅσον τάχιστα, τοῦλάχιστον νὰ γλυτώσωμεν τόσας χιλιάδας ψυχᾶς, νὰ μὴ μείνωσιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ. Διὰ τὴν ἐκπλευσιν τούτου τοῦ στόλου ἐκάμαμεν μίαν σύναξιν μετρητῶν, μὲ πολλοὺς κόπους, ἀπὸ γρόσια 50,000, αἱ ὁποῖαι στέλλονται μὲ δύο ἀπεσταλμένους, τόν τε Κ. Ἀνδρέαν Κυριακάκην καὶ Στρατὴν Πελιθανάκην, πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν. Τὸ ὅτι δὲν ἐξαρκοῦσι μοι εἶναι γνωστὸν, πλὴν ἡ ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦ εὐγενοῦς λόρδου Βύρωνος, ὑποσχεθέντος διὰ τὴν Κρήτην, ἢ ἄλλως πῶς πρέπει νὰ οικονομήσετε αὐτὴν τὴν ἐκπλευσιν τῶν καραβίων, καθὼς ἔτι μὲ τὰ ἴδια πλοῖα καὶ μικρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν δι' ὀλίγην ἐμψύχωσιν τῶν ἐντοπίων.

Ἐπερτάτη Διοίκησις! Λάβετε μέτρα διὰ τὴν ὠραίαν Κρήτην, διότι χάνεται, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας· ἂν ἐλευθερωθῇ δὲ τοῦ κινδύνου καὶ ἂν δὲν σφετερίζωνται ἀπὸ τοὺς ληστὰς τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, ἔχει τὸν τρόπον ἡ Κρήτη νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ὅσοι συνεισέφερον δι' αὐτήν. Ἐγὼ, ἂν καὶ προλαβόντως πολλὰκις ἐζήτησα τὴν παραιτήσιν τοῦ ὑπουργήματός μου, ἤδη σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὴν δεινὴν ταύτην καὶ ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς ἣν

εὑρίσκειται ἡ Κρήτη, δὲν καταδέχομαι νὰ διαφύγω μόνος τὸν θάνατον, ἀλλὰ θέλει ἀποθάνω μετ' αὐτῶν, ἕως οὗ βαστώσι τὰ ἄρματα. Σᾶς προσκυνῶ βαθύτατα.

Λουτρὸν Κρήτης, τῆ 2 Μαρτίου 1824.

Ὁ πατριώτης, ΜΑΝΩΛΗΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 715.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς ἐθγεγεῖς Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 21 Μαρτίου ἀναφορά σας, ἐξ ἧς παρατηροῦνται τὰ πρὸς τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν νόμων τῆς πατρίδος πατριωτικὰ σας φρονήματα. Ἐπαινεῖ ταῦτα καὶ εὐχεται τὴν διαμονὴν των. Σήμερον ἐφθασεν ἡ καλὴ ἀγγελία, ὅτι οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Ἀκροκορίνθου στρατιῶται παρέδωσαν τέλος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων τὸ φρούριον τῆς Ἀκροκορίνθου. Σήμερον ἐξεκίνησαν καὶ ὁ στρατηγὸς Λόντος καὶ ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς μὲ ὑπὲρ τοὺς 1500 στρατιώτας διὰ Τριπολιτσάν, εἰς τὴν ὁποίαν ἕως αὐριον ἀφεύκτως πρέπει νὰ εἰσέλθωσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν νόμων στρατιῶται.

Ἀμέσως θέλετε ἐξαποστείλει καὶ τὸν κύριον Σταμάτην Μέξην, ἐκλεχθέντα διὰ τὴν δημοπρασίαν.

Ἐκ Μόλων Ναυπλίου, τῆ 22 Μαρτίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παραγιώτης Μπότσης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Νικόλαος Λόντος.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ

Περ. β'. ἀριθ. 883.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες, κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος! Ὁ οὐράνιος πατήρ τῆς ἐλευθερίας εὐλόγησε καὶ κατὰ τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔτος τὰς πράξεις μας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ ὁ κραταῖός του βραχίων ἐνίσχυσε τὰ ὄπλα μας καὶ αἰθῆς κατὰ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς χριστιανωσύνης καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Ἴδου, τελευτᾶ καὶ ἡ β'. περίοδος, καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς ἡ πατρίς ἠδυνήθη νὰ ὑψώσῃ τὸ ἐνδοξότερον ἀφ' ὅλα τῆς τρόπαιον· οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος ἢ τῆς εὐταξίας, οἱ παραβάται τῶν νόμων, σήμερον μόνοι καὶ ἀπηλπισμένοι, ζητοῦσι καταφύγιον εἰς τὸ ἔλεος τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους πρὸ ὀλίγου κατεπάτουν καὶ κατέτρεχον.

Ἡ Διοίκησις, ἀφοῦ εἶδε τὴν πατρίδα ἐλευθέραν ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς, καὶ τοὺς νόμους τῆς ὑπερσχύοντας, ἠλπίζε μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ἐπικεκυρωμένον καὶ παρὰ τῆς ἐθνικῆς β'. νομοδοτικῆς Συνελεύσεως, ὑπ' ἀριθ. 17 τοῦ Κώδικος, νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας νέους παραστάτας τοῦ ἔθνους συναθροιζομένους ὅπου καὶ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ παραλάβωσι τοὺς νόμους εἰς χεῖράς των.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνησαν, ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος ὑπενθυμίζει τὰς ἐλευθέρας ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς παρούσης προκηρύξεως, καὶ διατάττει τὴν ὅσον ὀργήγορον ἐκλογὴν καὶ ἀποστολὴν των. Οἱ ἀποστελλόμενοι νὰ ἐκλεχθῶσι μὲ ἀπάθειαν, νὰ ἦναι ἄνδρες ἐνάρετοι, εὐνοκλήητοι, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πατριῶται, ἱκανοὶ εἰς

τὰ βουλευτικὰ χρέη, καὶ ἐν γένει ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος, ὑπ' ἀριθ. 17, νὰ γίνῃ ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος τῆς παραστατικῆς ἐκλογῆς σας, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Ἕλληνες! συνέλθετε ἀπαθῶς, ἐκλέξατε ἀπροσωπολήπτως, τιμήσατε τοὺς ἀξίους διὰ νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, καὶ εἴσθε βέβαιοι περὶ τῆς εὐνομίας καὶ ἀσφαλείας σας.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῆ 4 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσώρινος Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. 6. ἀριθ. 930.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους, καπητάνους καὶ κατοίκους Σπετσῶν.

Ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐπαρχιῶν ἔφθασε, καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τοῦτο διέταξε κατ' ἐπαρχίας ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ κηρύττωσι δημοσίως τὴν πώλησιν, καὶ νὰ ἀφιερῶνται εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ τὰ περισσότερα.

Ἡ Διοίκησις, νομίζουσα χρέος τῆς, γνωστοποιεῖ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ προσκαλεῖ τὸν ὅστις θέλει νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα, ὅτε θέλουσι διακηρυχθῇ αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Κορίνθου, Ἀγίου Πέτρου, Τριπολιτσᾶς, Μιστρᾶ, Μονεμβασίας κλπ.

Ἡ Διοίκησις στοχάζεται ὅλους ἐξίσου τοὺς Ἕλληνας, ὅλους τοὺς προσκαλεῖ, ὅλους τοὺς δέχεται, ὥστε κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ ἔπειτα νὰ παραπονεθῇ διὰ τοὺς ἄλλους, ὅτι ἀπολαμβάνουσι τὰ ἐθνικὰ, ἐνῶ ταῦτα εἶναι εἰς

τὴν ἐξουσίαν τοῦ καθενὸς νὰ τὰ ἀπολαμβάνη, ὅταν προσφέρῃ τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποσότητα μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἐκ Μόλων Ναυπλίου, τῆ 9 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΟΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΙΔΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1032

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σήμερον ἐλάβομεν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν ἀπὸ τῆν εἰς Λονδίνον σταλεῖσαν ἐπιτροπὴν μας, ὅτι τὸ δάνειον ἔλαβε τὸ ἐπιθυμητὸν τέλος, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐφθασεν ἔως τώρα εἰς Ζάκυνθον, εἰς πέντε ἕξ ἡμέρας θέλει φθάσει ἀφεύκτως ἀρκετὸν μέρος αὐτοῦ. Πληροφορούμεθα ὁμῶς, Κύριοι, ἀπὸ διάφορα μέρη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς κάμνει τὰς πλέον τρομακτικὰς ἐτοιμασίας ἐναντίον μας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, καὶ ἤδη κινεῖται ὁ ἐχθρὸς ἀπελπισμένος, καὶ διὰ τι πάντα ἐνικήθη ἀπὸ τὰ ὄπλα τοῦ Σταυροῦ, ἀπεφάσισεν ἐφέτος νὰ κάμῃ τὴν τελευταίαν δοκιμὴν ἐναντίον μας. Ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐνθουσιάσθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ μωαμεθανικὸν του πνεῦμα, καὶ ἀπεφάσισε νὰ δεῖξῃ καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον του καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ἣτις ἐκθάμβως παρετήρησε τοὺς ἕως τώρα θριάμβους μας, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁ Σουλτάνος του δὲν ἐδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς τέλος, τὸ ἐκατόρθωσεν αὐτός.

Ἡ Διοίκησις βεβαία οὔσα, ὅτι ὅταν διὰ θαλάσσης ἐμποδισθῶσιν ἢ ματαιωθῶσιν τὰ ἐφετεῖνὰ ἐχθρικὰ πολεμικὰ κινήματα, ματαιοῦνται τὰ σχέδιά του ὅλα, καὶ στερεοῦται ἡ ποθητὴ ἀνεξαρτησία μας, διὰ τὴν ὁποίαν τόσα ἐπάθαμεν, σὰς διορίζει νὰ ἐτοιμάσετε δεκαπέντε πλοῖα, τὰ πλέον καλλίτερα, καὶ τ' ἀνάλογα μπουρλότα, καὶ εὐ-

θὺς ὁποῦ σὰς σταλῆ εἶδησις ὅτι ἐκινήθη ὁ ἐχθρὸς, συν-
 εννοθέντες μετὰ τῶν συναδελφῶν Ὑδραίων καὶ Ψαρια-
 νῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλησαν αἱ ἀναγκαῖαι διατα-
 γαί, νὰ ἐκπλεύσετε καὶ νὰ φροντίσετε νὰ ματαιωθῶσιν
 οἱ ὀλέθριοι σκοποὶ τοῦ ἐχθροῦ. «Κύριοι! ἐπειδὴ ἡ Διοί-
 κησις δὲν δύναται νὰ σὰς οἰκονομήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόν-
 » τος μὲ τ' ἀναγκαῖα περὶ τῆς ἐκστρατείας ἔξοδα διὰ
 » τὴν πτωχείαν τοῦ ταμείου τῆς, σὰς προτρέπει νὰ κα-
 » ταθέσετε ἀπὸ ἐδικά σας, καὶ σὰς ὑπόσχεται νὰ σὰς τ'
 » ἀποκριθῇ ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δανείου, ὁποῦ ἤθε-
 » λε φθάσει.» Ἐνθυμηθῆτε τὰς προπαρελθούσας ἀνδρα-
 γαθίας σας καὶ θυσίας· ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι τῆς
 ἐφετεινῆς περιόδου τὴν ἐχθρικὴν ὄρμην ἂν βαστάξωμεν,
 δὲν ἔχομεν πλέον νὰ φοβηθῶμεν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς
 ἀνεξαρτησίας μας, καὶ ἐτοιμασθῆτε ὅσον τάχιστα. Γεν-
 ναῖοι Καπετανεῖοι, ἀνίκητοι καὶ τουρκοτρόμοι ναῦται
 τῆς ἐνδόξου νήσου Σπετσῶν! ἰδοῦ, καὶ πάλιν σὰς ἀνοί-
 γεται νέον στάδιον δόξης· φανῆτε οἷοι ἕως τῶρα ἐφά-
 νητε, καὶ δόσατε νὰ καταλάβῃ ὁ βάρβαρος Σουλτάνος,
 ὅτι εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Θεμιστοκλέους.

Ἐν Μύλοις Ναυπλίου, τῇ 19 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΔΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1046.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά σας, ἐξ ἧς παρατηρεῖται ἡ αἰ-
 τησις τριῶν ἢ τεσσάρων μεγάλων κανονίων ἐκ τοῦ φρου-
 ρίου Μονεμβασίας, δι' ἐνδυνάμωσιν τῆς νήσου ἀπὸ τὸν

ἐπερχόμενον κίνδυνον ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· ὅθεν διορίζεται τὸ κοινὸν τῆς νήσου ταύτης, εἰς τὸ ὅποσον ἐμπερικλείεται διαταγὴ πρὸς τοὺς δημογέροντας καὶ ὑποφρούραρχον Μονεμβασίας, νὰ ἐξαποστείλῃ ἐπίτηδες διὰ νὰ παραλάβῃ τρία κανόνια ἐκεῖθεν, καὶ νὰ τεθῶσιν εἰς προφύλαξιν τοῦ τόπου, ἕως οὔ ὁ στόλος εὔρισκεται ἔξω, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ ἐπιστραφῶσιν ἔνθα ἐλήφθησαν.

Ἐκ Μόλων Ναυπλίου, τῆ 20 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΗΓΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β', ἀριθ. 1074.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀγεγνώσθη κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος ἀναφορὰ σας τὴν ὁποίαν ἐπαρρήσιασεν ὁ εὐγενέστατος Ἀνδρέας Σκληῖς ὅστις ἠκροάσθη καὶ ἰδιαιτέρως. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς σας καὶ εὐχεται νὰ ἴδῃ ἄξια τῆς προθυμίας σας κατορθώματα. Περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρετε ὑποθέσεως ἡ Διοίκησις καὶ πρὶν ἔλαβε τὰ μέτρα τὰ πλέον δραστήρια, καὶ διέταξε καὶ τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ κατ' ἀναλογίαν πλοῖα καὶ πυραλωτὰ ἐκάστη νήσος. Ὅθεν περὶ τῆς προετοιμασίας τῶν πλοίων θέλετε ἐξακολουθήσει ὅσα προλαβόντως ἐδιορίσθητε. Ἐπιταχύνετε λοιπὸν, κύριοι, διότι ὁ ἐχθρὸς ἐξέρχεται καὶ ὁ καιρὸς βιάζεται.

Ἐκ Μόλων, τὴν 21 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 3054.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐγκλείεται ἐνταῦθα ἴσον τῆς 5π' ἀριθ. 1104 διαταγῆς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος. Κατὰ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἡ ἡμέρα τῶν 5 τοῦ Μαΐου μηνὸς διωρίσθη ἡμέρα πένθους καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν θάνατον τοῦ φίλου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος Λόρδ Νοὲλ Βύρωνος.

Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ δημοσιεύσητε καὶ νὰ ἐνεργήσητε τὴν ρηθεῖσαν διαταγὴν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, γνωρίζοντες ὅτι ἡ πένθιμος αὕτη ἑορτὴ ἀποβλέπει εἰς τιμὴν τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 25 Ἀπριλίου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΪΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γεώργιος Γαυράκης.

Περ 6'. ἀριθ. 1278.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Προκρίτους, γενναιοτάτους καπητάνους τοῦ ναυτικοῦ καὶ λοιποὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀρμάων τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις, θέλουσα νὰ δείξῃ πραγματικῶς τὴν ἄκραν λύπην, ὅπου ἠσθάνθη ἐγκαρδίως διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ποθητοῦ αὐτῆς πολίτου καὶ εὐεργέτου παρὰ πάντας τοὺς εὐεργέτας, τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Ν. Βύρωνος, καὶ κρίνουσα ἐνταύτῳ χρέος τῆς ἀφευκτον νὰ τιμῆσῃ καὶ νὰ δοξάσῃ, ὅση δυνάμει, ἐπαξίως τοὺς τὸ

ἑλληνικὸν ἔθνος τιμῶντας καὶ ἀντιδοξάζοντας, ἐδιόρισεν δι' ἐπιταγῆς τῆς, ἧς τὸ ἀντίγραφον ἐμπερικλείεται, νὰ ἐκτελεσθῇ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἐρχομένου Μαΐου πένθιμος τελετὴ καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν ἐπικράτειαν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ἐνῶ σὰς ἰδεάζει τὴν θέλησιν ταύτην τῆς Διοικήσεως, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι θέλετε ἐκτελέσει ἀνελλιπῶς τὰ ἐν τῇ ῥηθείᾳ διαταγῇ διαλαμβανόμενα, συνεισακουσθέντες προηγουμένως μετ' ἀλλήλων, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι ταυτοχρόνως καὶ ἄνευ χασμωδίας ἐκάστου τὰ καθήκοντα.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 26 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τῶν ὑπουργῶν,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΜΑΡΞ.

Περ. β'. ἀριθ. 1104

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ὁ Λόρδ Νοὲλ Βύρων κατὰ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς παύσας τοῦ νὰ περιπατῇ τὸ ὁποῖον ἠγάπησεν πρὸ ἐτῶν ἑλληνικὸν ἔδαφος, μετῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὰς ἑλληνικὰς καρδίας· καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν εὐεργεσίας του, χρεωστῆι χάριν ἀθάνατον πρὸς αὐτόν, καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ τὸν ὀνομάζῃ πατέρα καὶ εὐεργέτην καὶ νὰ πενηθορήσῃ διὰ τὴν στέρησίν του, ἐπὶ τοῦ παρόντος,

Διατάττει·

Α'. Ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μηνὸς καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν διορίζεται ἡμέρα πένθους, εἰς μνήμην τῆς στέρησεως τοῦ λαμπροῦ ὑποκειμένου Λόρδ Ν. Βύρωνος.

Β'. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἅμα ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ἡ ἑλληνικὴ σημαία νὰ ὑψωθῇ νεκρώσιμος.

Γ'. Όλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα νὰ κλεισθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὅσα πωλοῦσι τροφὰς καὶ ἰατρικά.

Δ'. Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένα φαγοπότια, μουσικὰ ὄργανα καὶ χοροί.

Ε'. Κατὰ τὴν β'. ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας νὰ γίνωσι καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας δεήσεις πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Βύρωνος.

ς'. Όλοι οἱ πολιτικοὶ τε καὶ πολεμικοὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν δέησιν ταύτην.

Ζ. Οἱ εἰς ἐνέργειαν στρατιωτικοὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ταγμάτων καὶ μὲ σημαίας τετυλιγμένας νὰ πορευθῶσι μὲ παράταξιν εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Η'. Κατὰ τὴν β'. ὥραν τὰ μὲν μεγάλα φρούρια νὰ ρίψωσιν ἑνδεκα κανόνια, ἀριθ. 11, εἰς ἕκαστον λεπτόν τέταρτον, τὰ δὲ μικρὰ 7.

Θ'. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ὠσαύτως ἕκαστον πλοῖον πολεμικὸν νὰ ρίψῃ τρία κανόνια.

Ι'. Τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον πλοῖα πολεμικὰ ἕκαστον νὰ ρίψῃ κανόνια 7.

ΙΑ'. Τὰ στρατιωτικὰ σώματα παρατεταγμένα ἀφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ δύο, νὰ ρίψωσι τρεῖς τὰ τουφέκιά των κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ μακαρίτου.

ΙΒ'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην, ἕκαστον κατὰ τὸ ἀνήκον.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῆ 22 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παραγνώστης Μπότσης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1173.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 22 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας ἡ Διοίκησις ἐπληροφόρηθη, ὅτι καταγίνεσθε προτοιμάζοντες τὰ κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκπλεύσεως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πλοῖά σας. Ἐπαινεῖ τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν σας, καὶ προτρέπεσθε συνεννοηθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν νήσων, ἐν καιρῷ νὰ συνεχπλεύσετε εἰς ἀντιπαράταξιν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Διὰ τὰ εἰς Μῆλον δύο Σφαιρικιανὰ πλοῖα ὑπὸ σημαίαν γαλλικὴν, τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ ἐξετασθῆ, καὶ ἂν δὲν ἤμπορῆ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παραμικρὰν βλάβην, ἡ Διοίκησις θέλει σᾶς ἐξαποστείλει ἀμέσως διαταγὴν διὰ νὰ τὰ παραλάβετε. Ἄν ὅμως ἤξεύρετε εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος τοιαῦτα ἑλληνικὰ πλοῖα, ἐπιτήδεια διὰ πυραλωτὰ, θέλετε τὸ φανερώσει εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐξαποσταλῆ διαταγὴ.

Ἐκ Μόλων, τῆ 28 Ἀπριλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1203.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀναφορά σας, σημειωμένη εἰς τὰς 28 Ἀπριλίου, καὶ ἰδοῦ, κατὰ τὴν αἴτησίν σας, σᾶς περικλείεται καὶ δευτέρα διαταγὴ, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε παραλάβει τρία ἀπὸ τὰ μεγαλιέτερα, ἢ ἐξ ἅπαντος δύο. Ἐξαπο-

στείλατε λοιπόν, Κύριοι, καὶ μετὰ τὴν παραλαβὴν σας εἰδοποιήσατε τὴν Διοίκησιν.

Ἐκ Μύλων, τῆ 30 Ἀπριλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεὺς.

Περ. β'. ἀριθ. 1306.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὰς 4 τρέχοντος ἀναφορὰ σας μ' ἀγανάκτησιν τῆς παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις τὰς ἀλόγους προφάσεις τῶν προκρίτων Μονεμβασίας, καὶ ἰδοῦ, καὶ ἐκ τρίτου τοὺς διατάττει νὰ γνωρίσουν τὰ χρέη των καὶ νὰ μὴν ἀντιτείνουν εἰς τῆς Διοικήσεως τὰς διαταγὰς. Διὰ τοῦτο φροντίσατε, Κύριοι, νὰ σταλῆ πρὸς αὐτοὺς ἡ διαταγὴ αὕτη, καὶ νὰ γνωστοποιήσετε τὴν Διοίκησιν ἂν ἔλαβε τὴν προσήκουσαν, δι' ἡσυχίαν τῆς.

Ἐκ Μύλων, τῆ 4 Μαΐου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τοῦ προσωρ. Γεν. γραμ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Περ. β'. ἀριθ. 1476.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Εἶναι ἤδη καιρὸς ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ὁ ἐχθρικὸς στόλος καὶ διευθύνθη κατὰ τὴν Εὐβοίαν· οὗτος ἀφ' οὗ ἐπεσίτισε τὰ ἐκεῖ φρούρια καὶ ἐματαίωσεν ὅλους τοὺς κόπους καὶ δαπάνας τοῦ ἔθνους διὰ τὴν πολιορκίαν ἐκείνων τῶν

μερῶν, διευθύνθη καὶ κατὰ τὰς ἐκεῖ πλησιαζούσας νήσους, ἀλλὰ τύχη ἀγαθῇ τὰ σχέδιά του διελύθησαν ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ παρευρεθέντας Ἑλληνας. Ἦδη δὲ πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι διευθυνθεὶς κατὰ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, σκοπεῖ, ἀφ' οὗ ἐμβιβάση στρατεύματα, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς ἀδυνάτους νήσους μας· ἔχει σκοπὸν ὁ ἐχθρὸς νὰ τὰς κατερημώσῃ, νὰ τὰς λεηλατήσῃ, καὶ ὅσοι ἀποφύγουσι τὰς φλόγας ἢ τὴν αἱματοσταγῇ μάχαιραν τοῦ θαρβάρου, ἐξανδραποδιζόμενοι θέλουσι μεταφέρεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, διὰ νὰ ζῶσιν εἰς τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς των βίον εἰλώτων· νέον σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ, μὲ τὸ ὁποῖον θανατόνει πολιτικῶς τοὺς Ἑλληνας, χωρὶς νὰ παροξύνῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησιν τῶν ἄλλων χριστιανικῶν δυνάμεων.

« Ἀνάγκη λοιπὸν μεγαλωτάτη, πρὸς τὰς ἄλλας θουσίαις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐκάματε ὑπὲρ πίστεως » καὶ πατρίδος, ν' ἀποφασίσετε καὶ ταύτην ἴσως τὴν τελευταίαν καὶ ἐνδοξοτέραν, » καὶ νὰ παρακινήσετε ὅσον ὀγρήγορα τὴν ἐκπλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ ἀθῶος λαὸς τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, γυναῖκες μὲ βρέφη εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ παῖδες μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καθήμενοι εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης, περιμένουσι ἀνυπομόνως νὰ ἰδῶσι μακρόθεν τὰ λευκὰ ἰστία τῶν πλοίων σας, ὡς τὴν μόνην παρηγορίαν των εἰς τὰς κατεπειγούσας δυστυχίας. Μὴν ὑποφέρετε λοιπὸν ν' ἀκουσθῇ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐλευθερίας μας τοιοῦτος ἐξανδραποδισμὸς, τοιοῦτος ἀφανισμὸς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ νῆσοι δὲν περιμένουν εἰμὴ ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν των ὀλόκληρον· δὲν ὑπάρχουσι καὶ δὲν θέλουσι ὑπάρξει, εἰμὴ διὰ ναυτικῆς δυνάμεως· χωρὶς ταύτης ἢ ὑπαρξίς των εἶναι ἐφήμερος,

καὶ ἡ ἐλευθερία των, ὡς τὰ ἄνθη ἀνοίγοντα πρῶτῃ καὶ μαραινόμενα κατὰ τὸ ἐσπέρας. Σπεύσατε λοιπὸν εἰς τὸν ἔκπλουν τῶν ἐλληνικῶν πλοίων, καὶ ἂν ὄχι ὀλοκλήρων, τοῦλάχιστον, ἕως οὔ νὰ καταφθάσῃσι τὰ ἐκ Ζακύνθου χρήματα, ἅς ἐκπλεύσῃσι τινα μετὰ πυραλωτῶν, ἱκανῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια ν' ἀνατρέψῃσι καὶ τοὺς ὁμογενεῖς φίλους νὰ ἐμψυχώσῃσι. Περὶ τούτου ἀποστέλλεται αὐτόσε καὶ ὁ Κύριος Νικόλαος Χρυσόγελως, ὅστις θέλει σᾶς εἰπῆ διὰ φωνῆς τὰ περισσότερα, καὶ νὰ παρακινήσῃ τὴν ἔκπλευσιν τῶν πλοίων.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῇ 16 Μαΐου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρ. Γερ. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 1642.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐλήφθη ἡ σημερινὴ ἀναφορὰ σας, ἐγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα τὰ γαλλικὰ πλοῖα, τῷ ὄντι, ἤλθον διὰ νὰπραγματευθῶσι τοὺς αἰχμαλώτους πασσάδες, καὶ εἶχον φέροι καὶ ἄρκετὰ περὶ τοιοῦτου ὀλεθρίου εἰς τὸ ἔθνος μας κινήματος χρήματα, μαζῇ μὲ τὰ ὁποῖα ἦτον καὶ ἓνας τοῦ Σουλτάνου σαράφης, καὶ ἤθελον τοὺς λάβει ἂν τὸ ἴδιον ἐκεῖνο ἐσπέρας τὸ Μποῦρζι δὲν ἐπιπτεν εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως. Τῶν ἀνταρτῶν τὰ μικρὰ στρατιωτικὰ σώματα διελύθησαν πανταχοῦ, καὶ τὸ Ναύπλιον μετὰ δύο ἡμέρας πίπτει εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἔθνους. Χθὲς ἐφθασεν εἰς Ἄργος καὶ ὁ εὐγενέστατος Κύριος Ζαίμης καὶ στρατηγὸς Λόντος μὲ 1500 στρατιώτας.

Ἐπειδὴ τὰ γαλλικὰ πλοῖα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τελειώσουν τὸν ὀλέθριον σκοπὸν των, καταντροπιασμένα χθὲς ἔφυγαν· διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ στείλετε τὰ πλοῖά σας. Μ' ὄλον τοῦτο ἡ Διοίκησις ἐπαινεῖ τὴν ἀξιεπαινον προθυμίαν σας καὶ ἀπόφασίν σας.

Περὶ Κολοκοτρώνη καὶ ἀπὸ Σύραν καὶ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἐπληροφορήθημεν ὅσα ἀναφέρετε· ἡ Διοίκησις μ' ὄλον τοῦτο δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ τοιαύτην προδοσίαν.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῆ 26 Μαΐου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κουρτουριώτης.— Παναγιώτης Μπότσας.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γεν. γραμματέως, Νικ. Οἰκονόμου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. (α)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Πληροφορηθεῖσα ἡ ἐλληνικὴ Διοίκησις, ὅτι πολλοὶ κυβερνῆται ἐμπορικῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων, φιλοκερδεῖς παρακινούμενοι καὶ ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὸ σέβας τὸ ὁποῖον πρεπόντως προσφέρουσι τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα εἰς τὰς ἐνδόξους σημαίας των, ἐναυλώθησαν καὶ ναυλόνονται εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν τουρκικῶν στόλων εἰς μετακόμισιν στρατευμάτων, πολεμικῶν καὶ τροφίμων ἐφοδίων, μολονότι οἱ σεβαστοὶ πρέσβεις καὶ πρόξενοι τῶν Διοικήσεών των ζητοῦν νὰ τοὺς ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦτο, ὡς ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχάς τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν οἱ κραταιοὶ βασιλεῖς των ἀπεφάσισαν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὰ παρόντα ἀγῶνα μας, διακηρύττει·

(α) Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν, ἔτος ἀ. ἀριθ. 52, τῆ 28 Ἰουνίου 1824· μετατύπωσις Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμ. ἀ. σελ. 64.

Α'. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ὁποῖαν σημαίαν καὶ ἀν ἐπιφέρωσι, δὲν θέλουν θεωρηθῆ πλέον ὡς ἀνήκοντα εἰς οὐδέτερον ἔθνος, ἀλλ' ὡς ἐχθρικά. Ὡς τοιαῦτα δὲ θέλουν καταπολεμηθῆ, πυρποληθῆ καὶ βουλιασθῆ σὺν τοῖς ναύταις των ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἀπὸ κάθε ἑλληνικὴν δύναμιν εἰς τὴν ὁποῖαν ὑποπέσουν.

Β'. Ἡ παροῦσα θέλει γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς ναυάρχους Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως· ἀντίτυπα δ' αὐτῆς, μεταφρασμένα εἰς τὸ γαλλικόν, θέλουν σταλῆ εἰς τοὺς καθ' ὄλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος προξένους, ἀντιπροξένους καὶ προξενικοὺς πράκτορας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ἐκ Μόλων Ναυπλίου, τῆ 27 Μαΐου 1824.

(Τ. Σ.)

Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ Ρόδιος.

Ὁ «Φίλος τοῦ Νόμου» ἐδημοσίευσε τὸ ἀνωτέρω τὴν 30 Μαΐου θέσπισμα τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως.

Περ. 6'. ἀριθ. 1762.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὅτι ὁ Μεχμέτ Ἀλῆ-πασσᾶς ἐκστρατεύει ἐναντίον μας εἶναι βεβαίωτατον, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἐκστρατείας του σχεδὸν ἐφθασε, δὲν ἔχει ἀμφιβολίαν. Ἄν οὗτος ὁ ὑπερήφανος σατράπης δυνηθῆ νὰ κάμῃ ἐφόδους εἰς τὴν Πελοπόννησον, τότε μὲ μεγάλην ὄρμην θέλει κινηθῶν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ καὶ Σκονδριάνοι καὶ πάντες τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας οἱ Μωαμεθανοὶ, καὶ τὸ ἔθνος μας θέλει κινδυνεύσει. Μόνος σωτηριώδης σκοπὸς εἶναι τὸ νὰ ἐμ-

ποδισθῆ ἢ ἔφοδος τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ-πασσᾶ, τὸ ὅποιον γίνεται ἂν ὁ ἀνδρεῖος στόλος μας τὸν ἀναμένῃ καὶ τὸν κτυπήσῃ εἰς τὰ νερὰ τῆς Ῥόδου. Τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ-πασσᾶ ἢ ἐκστρατεία, ἐπειδὴ γίνεται διὰ θαλάσσης, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὀλίγα τὰ πολεμικά του πλοῖα, καὶ πολλὰ τὰ φέροντα στρατιώτας, ἀποσκευὰς πολεμικὰς καὶ σιτηρέσια, δὲν εἶναι τόσον δύσκολον νὰ διασκορπισθῆ καὶ χαλασθῆ, ἂν γενναίως καὶ εἰς ἀρμόδιον τόπον κτυπηθῆ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν στόλον. Διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, κρίνει εὐλογον ἢ Διοίκησις νὰ σταλῶσι δύο ταχέα πλοῖα, ἐν Σπετσιώτικον καὶ ἐν Ὑδραϊκόν, εἰς τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ κατασκοπεύουν τὰ κινήματα τοῦ ἀλαζόνος σατράπου, καὶ ἀφ' οὗ ἰδῶσιν ὅτι ὁ στόλος ἐκινήθη, νὰ τρέξωσι καὶ νὰ ἔλθωσι νὰ δώσωσιν εἶδησιν, διὰ νὰ ἐξέλθωσι τὰ ἑλληνικά πλοῖα καὶ νὰ κάμουν εἰς αὐτὸν ὅ,τι ἡ γενναιότης τῶν ναυάρχων μας καὶ ναυτῶν συνειθίζει νὰ κάμνη. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ ἐκκινήσῃτε ἐν ταχύ πλοῖον τῆς νήσου σας, συνεννοούμενοι μὲ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας, διὰ νὰ ἐβγάλουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἐδικόν των, διὰ νὰ ἦναι καὶ τὰ δύο κονσέρβα. Συγχρόνως δὲ πρέπει καὶ ἡ εὐγενεία σας νὰ φροντίσετε νὰ ἦναι ἔτοιμα ὅσα διωρίσθητε πολεμικά πλοῖα, ὥστε, ἐρχομένης τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ σατράπης οὗτος ἐκινήθη, νὰ κινήσωσι καὶ τὰ ἐδικά σας. «Κύριοι!

» ἀπὸ τὴν θαλάσσιον δυνάμιν σας κρέματα ἐφέτος ἢ

» τύχη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅταν ματαιωθῶσι τοῦ Μεχ-

» μέτ Ἀλῆ-πασσᾶ οἱ ὀλέθριοι σκοποὶ, δικαίως πρέπει νὰ

» ὀνομασθῆτε οἱ σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος.»

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου, τῆ 3 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΗΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΑΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1849.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

« Αἰ πρὸς τὴν πατρίδα συνδρομαί σας καὶ θυσίαι εἶ-
 ναι πασίγνωστοι! Πολλάκις τὸ ἔθνος κινδυνεῦον, διεσώ-
 »θη διὰ τῆς θαλασσίου δυνάμεως τῆς νήσου ταύτης, κα-
 »θὼς καὶ τῶν λοιπῶν. » Ἄλλ' ἡ Διοίκησις ἐλπίζει πάλιν
 καὶ ἤδη, ὅτι θέλετε συντρέξει ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ
 πρῶτον, οὔσα βεβαία ὅτι εἰς τὰς γενναίας ψυχάς σας
 ἐνοικοῦσι τὰ πάθη τῆς συμπαθείας καὶ φιλοτιμίας.

Κύριοι! ἡ νῆσος Ἰδρα ἀπεφάσισε νὰ ἐκπλεύσῃσι
 τ' ἀνάλογά της πολεμικά πλοῖα εἰς ἀπάντησιν καὶ τοῦ
 ἐπαπειλουμένου τούτου κατὰ τῆς πατρίδος κινδύνου· ὅ-
 »θεν καὶ ἡ νῆσός σας θέλει φιλοτιμηθῆ συμφώνως μὲ
 αὐτὴν νὰ ἐβγάλῃ τὰ ἀνάλογά της. « Τὸ ἔθνος ἀφιερῶ
 »καὶ ἤδη τὰς ἐλπίδας του εἰς τὰς εὐσυμπαθέτους ψυχάς
 »σας, διὰ ν' ἀποδιώξετε τὸν κίνδυνόν του. » Οἱ μισθοὶ
 αὐτῶν τῶν ἐκπλευσομένων πλοίων σας θέλει πληρωθῶ-
 σιν εὐθὺς ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὅταν φθάσῃ τὸ ἐκ Ζακύν-
 θου δάνειον, τὸ ὁποῖον καὶ δι' ἄλλο δὲν ἐδυσκολεύθη ἕως
 ὥρας νὰ ἔλθῃ γρήγορα, εἰμὴ διότι ὁ Δοεινὰν ἀπέθανεν,
 ὃ δὲ Στανῶπ ἀνεχώρησεν. Ἦλθον δὲ καὶ ἄλλαι διακό-
 σαι χιλιάδες ταλλήρων τοῦ δανείου εἰς Ζάκυνθον ἀπὸ
 Λόνδραν. Προσέτι μανθάνει ἡ Διοίκησις, ὅτι εἰς πεζο-
 δρόμος ἀπὸ Λόνδραν εἰς διάστημα δώδεκα ἡμερῶν ἔφθα-
 σεν εἰς Κορφοῦς, ὅστις ἐξ ἅπαντος μέλλει νὰ ἔχῃ δευ-
 τέρως διαταγὰς τῶν δανειστῶν περὶ τῆς ἀνεμποδίστου
 πλέον παραδόσεως τοῦ δανείου εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Εἰς ἀπουσίαν Γεν. Γραμματέως, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 1967.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ χθεσινὴ ἐπιστολή σας, εἰδοποιούσα τὴν ἐκ-
 πλευσιν καὶ διεύθυνσιν πρὸς τὴν νῆσον Κάσον τῶν
 πλοίων σας. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τὸν πατριωτισμὸν καὶ
 ζῆλον, ὅπου βασιλεύει εἰς τὰς εὐαισθήτους καρδίας σας,
 καὶ χαίρει κατὰ πολλὰ διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν δεικνύετε
 διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς φιλτάτης πατρί-
 δος· εὐχεται δὲ καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἐστεμμένα μὲ τὰ νι-
 κητήρια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰουνίου 1824.

Π. Ἡ πυρῖτις, διὰ τὴν ὁποίαν ἀναφέρετε, δὲν εἶναι
 ἱκανὴ εἰς τὸ φρούριον τοῦτο διὰ νὰ σᾶς σταλῆ, διότι μό-
 νον τριακόσια καντάρια ἄφησαν οἱ κατέχοντες αὐτὸ
 πρότερον, τὴν δὲ λοιπὴν κατέκαυσαν καὶ τὴν ἔκαμον πα-
 ρανάλωμα τοῦ τυχόντος.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

(Τ. Σ.)

ΠΑΝΑΓ. ΜΗΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2089.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀνέγνωσε μὲ προσοχὴν τὴν κατὰ τὴν
 17 τρέχοντος ἀναφορὰν σας, εἶδε μὲ συναίσθησιν τὰ
 παράπονα καὶ δικαιώματά σας.

« Αὐτὴ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς θαλασ-
 » σομαχοῦσας νήσους, γνωρίζει τὰς δαπάνας καὶ θυ-

» σίας των. » Ἄν αἱ νῆσοι μέχρι τοῦδε παρημελήθησαν, πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ταραχὴν τῶν πραγμάτων. Ἡ Διοίκησις ἤδη ὁμῶς ἐλπίζει μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἀποκατάστασιν νὰ λείψουν τὰ παρόμοια καὶ νὰ ἐνισχύωνται οἱ καλοὶ πατριῶται εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνάς των. Οὕτω φρονεῖ, ἐλπίζει, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν καὶ εἰς τοὺς καλοὺς πατριώτας Σπεταιώτας κοινοποιεῖ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΙΑΔΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2098.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπεταῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 19 τοῦ τρέχοντος ἀναφορά σας. Εἰς αὐτὴν καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ προβλεπτικὸν σας ζήτημα θεωρεῖται, καὶ εἰς ἀπάντησιν σὰς ἀποκρίνεται, ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦτο τὸ στοχάζεται μέγα χρέος τῆς καὶ ἱερὰν φροντίδα· εἰς τοῦτο καὶ προσεκτικῶς ἐπαγρυπνεῖ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν δηλ. ἐκάστου μέρους, καὶ περισσότερον διὰ τὰς ναυτικὰς νήσους, τὰς ὁποίας αὐτὴ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος γνωρίζει πόσον ἀξίζουσι, καὶ εὐγνωμονεῖ. Ὅθεν καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀναφέρετε, εἶναι χρέος τῆς ἀπαραίτητον νὰ ἐξαποστείλῃ τὴν ἀνήκουσαν δύναμιν εἰς κάθε περίστασιν, καὶ ὡς ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως μένετε, Κύριοι, ἡσυχοὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ εὐέλπιδες.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΙΑΔΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγευστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐν ᾧ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν ἡ Διοίκησις νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ διὰ ταύτην τὴν νῆσον, καθὼς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς, τὴν ἀναγκαίαν πυρίτιδα διὰ τὴν ἐφοδίασιν τῶν πολεμικῶν τῆς πλοίων, καὶ ἐν ᾧ ἤλπιζεν ὅτι ἀπὸ τὸ φρούριον Ναυπλίου ἤθελε δυνηθῆ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν οἰκονομίαν τούτου, παρ' ἐλπίδα πληροφορεῖται μὲ λύπην τῆς ὅτι οἱ κατέχοντες πρότερον τὸ φρούριον, καταχρασθέντες ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ἐθνικὰ πολεμεφόδια, κατηνάλωσαν σχεδὸν ὅλα, καὶ δὲν ἀπέμεινεν εἰμὴ πολλὰ ὀλίγη πυρίτις, ἣτις μόλις πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαιεῖ δι' αὐτὸ τὸ φρούριον.

Προτρέπεσθε λοιπὸν, Κύριοι, καὶ ἤδη νὰ προβλέψετε διὰ τὰ πολεμικὰ σας πλοῖα περίπου ἐξήκοντα καντάρια πυρίτιδος, καθὼς προτρέπονται καὶ αἱ λοιπαὶ δύο νῆσοι. Ἀληθῶς αἱ πρὸς τὴν πατρίδα θυσίαι σας εἶναι πολλαί, ἀλλὰ προσθέσατε πάλιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ταύτην τὴν θυσίαν, διότι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἀπορεῖ ἤδη παντάπασιν νὰ προβλέψῃ περὶ τῆς ἀγορᾶς ταύτης τῆς πυρίτιδος.

Σὰς ὑπόσχεται ὁμῶς ἡ Διοίκησις, ὅτι ἀπὸ πρώτῃν δόσιν χρηματικὴν τοῦ δανείου θέλει σὰς πληρῶσει ἀμέσως τὴν τιμὴν αὐτῆς τῆς ποσότητος τῆς πυρίτιδος, ἣ ὁποῖα καὶ ἐλπίζεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ καταφθάσῃ εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΑΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2191.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθησαν τὰ κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος σημειωμένα γράμματά σας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνετε νὰ ἐπιταχυνθοῦν ὅσα εἰς ἀσφάλειαν τῆς νήσου σας ἐζητήσατε μέσα. Ἡ Διοίκησις, κοντὰ εἰς τὰ δραστήρια μέτρα ὁποῦ ἔχει, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ἔδωκεν ἀμέσως ἐντόνους διαταγὰς καὶ εἰς τοὺς Κρανιδιώτας καὶ Πρασιώτας νὰ στέκουν ἔτοιμοι καὶ προσεκτικοί, καὶ εἰς κάθε φαινόμενον νὰ προφθάσουν. Ὅσον διὰ τὰ χρήματα, ἡξεύρετε πρὸς τὸ παρὸν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ τὰς καθ' ἡμέραν παρεμπιπτούσας εἰς τὸ δυσεξοικονόμητον χρείας, καὶ ἀκολούθως θέλει εἶναι πρώτη φροντίς τῆς Διοικήσεως ἡ ἰδική σας. Σὰς στέλλονται πεντακόσια κοιλὰ σιτάρι, διὰ νὰ προπαρασκευάσετε τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τροφήν, καὶ ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς πρὸς τὸ παρὸν ἄς ἀναπληρώσῃσι τὸ ἐλλεῖπον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 22 Ἰουνίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΑΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2218.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Με μεγάλην λύπην της ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις τὸν ὀλιγοήμερον ἀφανισμόν Ψαρῶν. Τὸ κακὸν πόσον δεινὸν εἶναι τὸ αἰσθάνεται ἕκαστος· ἀλλ' οἱ φρόνιμοι φαίνονται εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι

ζητοῦν τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, δὲν πρέπει ν' ἀγνοοῦν ὅτι ἔχουν ν' ἀπαντήσουν διαφόρους κινδύνους προτοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὸν σκοπόν.

Μόνη ἡ γενναϊότης μας θέλει δείξει ἀδρανῆ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς ἡ πείρα πολλάκις μᾶς τὸ ἐβεβαίωσε.

Κατὰ τὴν αἰτησίαν σας, ἐγένετο πρόνοια νὰ ὀχυρώσωμεν τὴν νῆσόν σας μὲ στρατεύματα, διὰ ν' ἀπαντήσωσιν τὰς ἐνδεχομένας προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν ἐστάλησαν μερικὰ σώματα στρατιωτῶν, οἱ μὲν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ καπετάν Θεοδωράκη Ζαχαροπούλου, οἱ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ Κ. Καραγεώργη καὶ Κ. Λούκα. Ἐπροστάχθη καὶ ὁ στρατηγὸς Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος νὰ παραλάβῃ τριακοσίους περίπου ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ νὰ μεταβῇ αὐτοῦ τὸ ὀγλιγώροτερον ἐπὶ τούτῳ ἐστάλη καὶ μία γολέτα διὰ νὰ τοὺς διαβιβάσῃ. Συγχρόνως ἐπροστάχθησαν καὶ οἱ Κρανιδιώται καὶ Καστριῶται διὰ νὰ προφθάσωσι καὶ αὐτοὶ μὲ ἀρκετὴν βοήθειαν, καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ φθάσουν.

Ἡ νῆσός σας πρὸς τὸ παρὸν ὀχυροῦται μὲ αὐτὰς τὰς δυνάμεις. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ Διοίκησις δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ διοργανίξῃ καὶ ἄλλην βοήθειαν, διὰ νὰ σᾶς ἀποσταλῇ ἀκολούθως.

Ναύπλιον, τῆ 24 Ἰουνίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην συμ-

βάντα, σὰς ἐζήτησε καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον τὰ ὅσα ἀκούσατε καὶ θέλετε γνωστοποιηθῆ ἔρευνῶντες ἐπίτηδες τοὺς ἐκεῖ παρευρεθέντας ἰδικούς σας. Καὶ ἐπειδὴ ἄχρι τῆς ὥρας δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀπόκρισιν, σὰς παρακαλεῖ ν' ἀποκριθῆτε ὅσον τάχος κατὰ τὴν αἴτησίν της, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη της· καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέβας μένομεν.

Τῆ 25 Ἰουνίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, ἈΝΑΣΤ. ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ, Κ. ΡΑΔΟΥ.

Περ. β'. ἀριθ. 3 228.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς παρευγεσεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ ἡγγικεν ὁ καιρὸς τῆς συλλογῆς τῆς δευτέρας δόσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ διορισθῆ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀνὰ ἓν ὑποκείμενον ἐκ τῶν τριῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν, ἐκλεχθῆσόμενον ἕκαστον ἀφ' ἐκάστην διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς β'. ταύτης δόσεως τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας μὲ τὴν παροῦσαν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2414, νὰ ἐκλέξετε ὅσον τάχος τὸ ἀνήκον μέλος, καὶ ταχέως νὰ ἀποστείλετε αὐτὸ εἰς Ὑδραν, διὰ νὰ συσσωματωθῆ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ γίνῃ σύντομος καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας της.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.)

Εἰς ἔλλειψιν Ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2416.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Διοίκησις, ἀφ' ἧς ὥρας ἐσυστήθη, ἐφρόντισε πάντοτε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ ἔθνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὐδαιμονήσῃ χωρὶς τὴν στερέωσιν τῶν νόμων, οἱ ὅποιοι κατατρεχθέντες ἐκινδύνευσαν νὰ καταργηθῶσιν.

Ἡ Διοίκησις βλέπει σήμερον μὲ χαρὰν, ὅτι εὐτυχῶς ἐκατορθώθη ἡ στερέωσις τῶν νόμων. Ὅθεν·

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα, δυνάμει καὶ τοῦ προβουλευ-
ματος ὑπ' ἀριθ. 968 τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ,

Διακηρύττει·

Α'. Χαρίζεται ἀμνηστία εἰς ὅσους ἐκινήθησαν ἐναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ὅταν εἰς τὸ ἐξῆς ἤθελαν ὑποταχθῆ εἰς τοὺς νόμους καὶ δείξει διὰ τῶν ἔργων τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑποταγὴν των καὶ τὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως ἐτοιμὴν εὐπειθειάν των.

Β'. Ὅσοι ἔγειναν ἐκπτώτοι ἢ ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἢ τοῦ Βουλευτικοῦ, ἢ ἀπὸ κανένα τῶν ὑπουργείων, ἢ συνεδρίασαν εἰς τὸ ἐν Τροπολιτσᾷ παράνομον Βουλευτικόν, χαρίζεται μὲν καὶ εἰς αὐτοὺς ἀμνηστία, δὲν τοὺς ἀνοίγεται ὅμως ἡ εἴσοδος μῆτε εἰς τὰ ἀνωτέρω, μῆτε εἰς κανὲν ἄλλο τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, τόσον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν δευτέραν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην τρίτην περίοδον.

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, νὰ τυπωθῆ καὶ νὰ ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΕΤΣΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2418.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ αὐτοῦ στρατιωτικὰ πράγματα με συμφωνίαν, εὐταξίαν καὶ δραστηριότητα, διέταξε σήμερον τὸν γενναιότατον στρατηγὸν Νικήταν Σταματελόπουλον νὰ μεταβῇ αὐτόθι, καὶ τὸν διώρισεν ἀρχηγὸν τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου, εἰς τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ λοιποὶ θέλουν ὑπακούει τὰς ὁδηγίας· ὡσαύτως διέταξε σήμερον Κρανιδιώτας τριακοσίους, τὸν στρατηγὸν Π. Ζαφειρόπουλον με διακοσίους, τὸν καπετὰν Γεωργιάκην ἐκ Πραστοῦ με τριακοσίους, τὸν χιλιάρχον Τσόκρην με διακοσίους, τὸν καπετὰν Ἀναγνώστην Κακάνην με διακοσίους, νὰ μεταβῶσι καὶ οὔτοι χωρὶς ἀναβολῆν αὐτόσε. Ἐκτὸς τούτων, εἰς κάθε περίστασιν ἡ Διοίκησις θέλει σὰς προφθάσει καὶ ἐκ Ναυπλίου ἱκανὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν.

Ἡ δυστυχία, εἰς τὴν ὁποίαν κατήντησε τὸ Ναύπλιον, ἡ γύμνωσις, τὴν ὁποίαν ἐπέφεραν αἱ ἄρπαγες χεῖρες εἰς τὰς πυριτοθήκας τοῦ μεγάλου τούτου φρουρίου, εἶναι σχεδὸν ἀπιστος· μόλις εὐρέθησαν διακόσια πενήντα καντάρια, καὶ μέρος αὐτῆς διεσθαρμένον, (διὰ τοῦτο καὶ δὲν σὰς ἀπεστάλη, εἰμὴ μόνον χίλια πεντακόσια ὀκτάδες ψιλή), ἡ ὅλη ποσότης ἤτις διεφυλάχθη. Ἡ Διοίκησις ὁμως φροντίζει ἐπιμόνως δι' ἀγορὰν πυρίτιδος, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει σὰς ἀποσταλῆ ὅταν ἐξοικονομηθῇ· πρέπει ὁμως καὶ εὐγενία σας αὐτόθεν νὰ φροντίζετε εἰς εὔρεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις θέλει ἀποκριθῆ τὴν τιμὴν τῆς ἀπὸ τὰ δάνεια. Περὶ σίτου μέχρι τοῦδε δὲν ἔγεινε καμία ἐξοικονόμησις, ἐπειδὴ τὸ εἰς Μύλους

καράβι, φορτωμένον σιτάρι, χωρὶς νὰ καταμετρηθῶσι τὰ χρήματα δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δώσῃ οὔτε κοιλόν· δὲν παύει ὁμως ἡ Διοίκησις φροντίζουσα. Προτρέπεσθε ὁμως, ἂν δυνηθῆτε, νὰ ἐξοικονομήσετε ποσότητες τινὰ, ἐπειδὴ ἤξεύρετε τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἀχρηματίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις προτρέπεσθε νὰ παρέχετε εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ καθ' ἡμέραν σιτηρέσιον, τὸ ὁποῖον θέλει λογίζεται εἰς θάρος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Ἰουλίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα (α).

*Πρὸς τοὺς Ναυάρχους, καπετάνους καὶ ναύτας
τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.*

Ἡ Διοίκησις καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ἐχάρη διὰ τὰς νέας νίκας σας, ἐνθουσιάσθη εἰς τὰς ἐκστρατείας του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδόξασε κοινῶς τὸν Ὑψίστον, ὅστις ὑπερασπίζεται τὴν πατρίδα καὶ τὴν χριστιανωσύνην. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ὁμόνοιά σας ἐπρομήνυον εἰς ὅλον τὸ ἔθνος αὐτὰ τὰ κατορθώματα. Ἐλπίζει, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν, νὰ κατορθώσετε μεγαλείτερα καὶ ἐνδοξότερα εἰς ἔπαινον ἰδικόν σας καὶ εἰς δόξαν τῆς πατρίδος. Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ συνεργήσῃ καὶ βασιτάξῃ τὸν ἐνθου-

(α) Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Μεσολογγίου, ἔτος ἀριθ. 63, τῆ 2 Αὐγούστου 1824, μετατύπως Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμος Α'. σελ 79.

σιασμόν σας, ἐφρόντισε καὶ ἀσφάλισε τὰ νησιά Ὑδρας καὶ Σπέτσας μὲ δύναμιν στρατιωτικὴν ἱκανὴν ὅθεν καὶ ἡ γενναιότης σας καὶ ὅλοι κοινῶς οἱ ἀνδρεῖοι ναῦται μας δὲν πρέπει νὰ φροντίζετε εἰμὴ εἰς τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Μάθετε, ὅτι τὸ ἔθνος κρέμαται ἐφέτος εἰς τὴν ἀνδρίαν σας· βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡ ὁμόνοιά σας θέλει τὸ διασώσει. Διὰ τὸν Θεόν! διὰ τὴν πατρίδα! μὴ τύχη διὰ μικρὰ πράγματα καὶ ψυχρανθῆ ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἡ διαλυθῆ ἡ ὁμόνοιά σας. Τοῦτο εἶναι τὸ πλέον θανατηφόρον δι' ἡμᾶς· αὐτὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἐχθρός μας· αὐτὸ καὶ ὁ Μεχμεταλῆς, ὅστις μὲ δολίους τρόπους καὶ μὲ ὑποσχέσεις θέλει πασχίσει νὰ σπεῖρῃ τὴν διχόνοιαν εἰς τὸ μέσον σας, διὰ νὰ κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς του· θέλει πασχίσει μὲ τὸ δόλωμα τῶν λαφύρων, τὰ ὅποια φέρει ἐπίτηδες εἰς πολλὰ καράβια, νὰ σᾶς τραβήξῃ εἰς τὴν γνώμην του, καὶ ἀφοῦ πέσετε εἰς αὐτὰ, πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν, νὰ εὔρη καιρὸν νὰ κάμῃ τὸν σκοπὸν του καὶ νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ. Προσέχετε λοιπὸν, σταθῆτε γενναῖοι, καταφρονήσατε τὰ παραμικρὰ κέρδη, ἀψηφήσατε λάφυρα πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν. Μὴν ἀποβλέπετε παρὰ τὴν δόξαν. Ὄταν νικήσετε τὸν ἐχθρόν, τότε ἔχετε καὶ λάφυρα πολλώτατα, καὶ βέβαια ἔχετε πλοῦτη, ἔχετε καὶ τὴν Διοίκησιν, ἡ ὅποια, ἐπειδὴ τῶρα μὲ τὴν θείαν βοήθειαν ἐστερεώθη καὶ ἀπέκτησε χρήματα, εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταμείψῃ καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ὑπακούει εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν μεγαλειτέρων του, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ κατορθώσῃ ἀξίον καὶ λαμπρὸν κατόρθωμα· εἶναι ἱκανὴ ἐπίσης νὰ παιδεύσῃ καὶ τοὺς ἀτάκτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 7 Ἰουλίου 1824.

(Γ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΓΙΩΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΛΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 2645.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐφθασε τέλος πάντων εὐτυχῶς σήμερον ἡ πρώτη δόσις τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐναποταμιευμένου μέρους τοῦ δανείου· μὲ δευτέραν εὐκαιρίαν περιμένεται καὶ ἡ δευτέρα δόσις, ἥτις, καθὼς γνωρίζετε, εὐρίσκεται ἐκεῖ.

Ἡ Διοίκησις, σπεύδουσα νὰ σᾶς ἀναγγεῖλῃ τὴν χαροποιὰν ταύτην εἶδησιν, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναπτέρωσῃ μὲ τοῦτο τὸν πατριωτισμὸν σας, διότι ἐκ πείρας ἐγνώρισεν ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε, μῆτε προσπαθεῖτε εἰμὴ νὰ ἀνορθώσετε τὴν πατρίδα, ἀλλὰ θέλει νὰ σᾶς πληροφωρήσῃ ὅτι ἤδη ἔχετε τὰ ἀναγκαῖα μέσα, διὰ νὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ ἱερούς σας σκοπούς.

Προτρέπεσθε δὲ νὰ ἐκλέξετε δύο εὐυπολήπτους ἀνδρας ἐκ τῆς νήσου σας καὶ νὰ ἀποστείλετε ἐνταῦθα, μετὰ τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ μετὰ τῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων δύο ναυτικῶν νήσων ἀποσταλησομένων, νὰ συσκεφθῇ ἡ Διοίκησις καὶ νὰ ἀποφασίσῃ πόσα πλοῖα εἶναι εὐλόγον νὰ ἐκπλεύσωσιν ἀφ' ἐκάστην τῶν νήσων κτλ, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν ἀνάλογον χρηματικὴν ποσότητα. Ἐν τοσοῦτῳ λάβετε τὴν φροντίδα νὰ ἐτοιμασθῶσιν εἰσέτι πλοῖα, διότι, πιθανῶς, θέλει ἀποφασισθῇ νὰ ἐκπλεύσωσι καὶ ἄλλα, διὰ νὰ τρομάξωμεν τὸν ἐχθρὸν, καὶ μάλιστα τὸν τῆς Αἰγύπτου Σατράπην, τοῦ ὁποίου αἱ φημιζόμεναι μεγάλαι προπαρασκευαὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν, εἰμὴ νὰ αὐξήσουν καὶ νὰ ὑψώσουν τὰ ἑλληνικὰ τρόπαια.

Τῆ 10 Ἰουλίου 1824, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΪΪΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΑΛΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΕΤΣΙΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. ΡΩΔΙΟΣ.

Περ. 6'. ἀριθ. 2756.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγραμένους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἀνεγνώσθησαν αἱ ἀπὸ 12 καὶ 13 ἀναφοραὶ σας, τὰς ὁποίας ἔφερον οἱ ἀπεσταλμένοι σας Κύριοι Ἡλίας Θερμισιώτης καὶ Γεώργιος Ἀνδρούτσου. Περὶ τῆς ἐκπλεύσεως τῶν πλοίων μας, γενομένης σκέψεως, ἀπεφασίσθη, διὰ νὰ διαιρηθῇ ὁ στόλος μας εἰς δύο μοίρας καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ κρατήσῃ τόσον τὴν ὄρμην τοῦ σουλτανικοῦ στόλου, ὅσον καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ, νὰ γενῇ ὁ ἀριθμὸς ὄλων τῶν πλοίων μας 94. Ὅθεν ἀπὸ τὴν νῆσόν σας διατάττεσθε νὰ ἐτοιμάσετε 32 πλοῖα ὅσον τάχος καὶ νὰ τὰ ξεκινήσετε. «Ἡ Διοίκησις, ἀδελφοί, γνωρίζει πολλὰ καλὰ τὰς θυσίας τῶν ναυτικῶν νήσων, καὶ μ' ὄλον ὅτι εὐγνωμονεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ δεῖξῃ ἐμπράκτως τὴν προαίρεσίν της, πάντοτε ἐστερεῖτο τὰ μέσα.» Μόλις ἤδη ἔλαβε μικρὰ μέσα, καὶ ἡ πρώτη φροντίς της ἐστάθη πῶς νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ καθ' ὑμᾶς. Λάβετε λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν 32 χιλιάδας τάλληρα, ἧτοι χιλιάδας τριάκοντα καὶ δύο, τὰ ὁποῖα ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀπεσταλμένους σας, καὶ ἐξοικονομήσατε μ' αὐτὰ νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ προσδιορισθέντα 32 πλοῖα τῆς νήσου σας. Ἡξεύρετε πολλὰ καλὰ, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐφθασαν ἐνταῦθα εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, εἰμὴ μόνον ἡ πρώτη δόσις τοῦ δανείου, καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἔχει ν' ἀπαντήσῃ τόσας καὶ τόσας ἀνάγκας ἀναποδράστους, ἔχει νὰ ἐξοικονομήσῃ καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν κατὰ γῆν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔμβουν εἰς κίνησιν χωρὶς γρόσια. Γνωρίζοντες δὲ ὁποῖαν πρόνοιαν ἔχει περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς ἡ Διοίκησις, μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἐρχομένης καὶ

τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ δανείου, θέλει σᾶς προφθάσει καὶ ἄλλην χρηματικὴν βοήθειαν. Παρατηρήθη καὶ ἡ σκέψις, τὴν ὁποίαν περὶ τῶν φαμηλλιῶν σας ἐκάμετε. Εἶναι τῷ ὄντι ἔργον φρονήσεως ν' ἀσφαλίσετε ἀλλαχοῦ τὰς φαμηλλίας σας, διὰ νὰ τρέχετε ἀμερίμνως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν αἴτησίν σας, σᾶς στέλλει τὰς ἐμπερικλειομένας διαταγὰς εἰς Λενίδι, Κρανίδι καὶ Ἄγιον Ἰωάννην, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἐκεῖ αἱ φαμηλλίαι σας θέλουσι λάβει κάθε περιποίησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 14 Ἰουλίου 1824.

Π. Ἡ Διοίκησις μ' εὐχαρίστησιν ἤθελε σᾶς δώσει διὰ κατοικίαν εἰς Ναύπλιον, ἀλλ' εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλους πατριώτας δυστυχεῖς νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὰ οἰκήματα, καὶ μάλιστα ὅπου εἶναι τόσοι πολλοί, ὥστε δέκα καὶ δέκα πέντε κατοικοῦν εἰς καθὲν οἴκημα.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Π. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ἸΩ. ΚΩΔΕΤΤΗΣ, Α. ΣΠΥΡΑΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Εὐόσιος.

Περ. β'. ἀριθ. 2750.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Δημογέροντας καὶ κατοίκους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Οἱ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται ἀπεφάσισαν νὰ ἔμβουν ὅλοι εἰς τὰ πλοῖά των, διὰ ν' ἀπαντήσουν τὴν μαινομένην ὄρμην τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐκίνησεν ἐφέτος ὄλας του τὰς δυνάμεις διὰ θαλάσσης, διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τοὺς Ἕλληνας.

« Ἡ ἀπόφασις τῶν καλῶν τούτων πατριωτῶν, ἡ τόσον γενναία καὶ φιλάδελφος, καθυποχρεώνει ὅλους γε »

» νικῶς τοὺς Ἕλληνας εἰς εὐγνωμοσύνην.» Εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν σκοπὸν ἀπεφάσισαν ν' ἀσφαλίσουν πρῶτον τὰς φαμηλίας των εἰς τὰ πέριξ καὶ γείτονα μέρη. Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ τὰς παραδεχθῆτε ὅσας περάσουν εἰς τὴν πατρίδα σας μ' αἰσθήματα ἀδελφικὰ, καὶ νὰ δείξετε εἰς αὐτὰς κάθε περιποίησιν· νὰ τὰς προμηθεύσετε κατοικίας, νὰ δείξετε γενναιότητα καὶ φιλοφροσύνην ἐν τῷ μεταξῦ, χωρὶς νὰ λάβουν κάμμίαν δυσαρέσκειαν, μῆτε νὰ ἐνοχληθοῦν δι' ἐνοίκι ἢ ἄλλο τίποτε. Ὅλα ταῦτα, μ' ὄλον ὁποῦ τὸ χρέος καὶ ἡ χριστιανωσύνη τὰ ὑπαγορεύει καὶ ἡ φιλάδελφός σας ψυχὴ τὰ νομίζει χρέος της, σὰς τὰ διατάττει καὶ ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ φιλοτιμηθῆτε περισσότερον εἰς τὸ τόσον φιλάδελφον καὶ ἐπαινετὸν ἔργον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παραγιώτης Μπότσης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3311.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον ὑπ' ἀριθμὸν 3294 διακήρυξιν τοῦ Ἰπουργείου τούτου, περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων, δημοσιεύσατε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου σας χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολήν.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ἰπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β'. ἀριθ. 3294.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖος κρίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ συναλλάγματος, καὶ ἐπειδὴ παρειαγόνται ἤδη εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν καινοφανῆ χρυσᾶ νομίσματα εἰς λίρας στερλίνας, καὶ διὰ τοῦτο ἐνδεχόμενον νὰ προκύψουν δυσκολίαι εἰς τὸ συνάλλαγμα καὶ προσεπιβάλλον τῆς τιμῆς, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὑπ' ἀριθ. 2686 διακηρύττει·

Α'. Τὰ ἀστηλα καὶ δίστηλα τάλληρα Ἰσπανίας νὰπραγματεῦνται ἐξ ἴσου εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα εἰς τὴν τιμὴν δέκα γροσίων.

Β'. Αἱ λίραι στερλίλαι πρὸς πέντε τάλληρα ἰσπανικά.

Γ'. Ταῦτα ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὅσοι ξένοι εὔρεθῶν, νὰ παραδέχωνται ἀδιστακτως εἰς κάθε δοσοληψίαν εἰς αὐτὰς τὰς τιμὰς· εἰς τὰς ἰδίας θέλει τὰς δέχεται καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ ὀφείλου ἅπαντες τὸν προσδιορισμὸν αὐτὸν νὰ δεχθοῦν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνευ ἐμποδίων κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων.

Τῇ 14 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β'. ἀριθ. 912.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς προὔχοντας νήσου Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις μετὰ διαταγὴν τῆς ἀπὸ 14 ἰσταμένου διέταξε νὰ ἐκπλεύσουν ἐννενήκοντα τέσσαρα πλοία ἐλ-

ληνικά, τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἐξ Ὑδρας, τριάκοντα δύο ἀπὸ Σπέτσας καὶ δεκαπέντε ἀπὸ Ψαρὰ, καὶ διώρισε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ προσδιορίσῃ κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν, πόση χρηματικὴ ποσότης ἀναγκαίῃ πρὸς ἐτοιμασίαν πρώτου μηνὸς ἕκαστον πλοῖον, καὶ ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ ἀπὸ χίλια τάλληρα ἀνὰ ἐκάστου πλοίου, καὶ καθυπεβλήθη ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐνεκρίθη. Ὅθεν μὲ δευτέραν διαταγὴν τῆς διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ μετρήσῃ εἰς τὸ ναυτικὸν ἐννενῆκοντα τέσσαρας χιλιάδας τάλληρα, καὶ δοθῶσιν εἰς μὲν Ὑδραν τάλληρα 47000, ὡς ἡ ἐσωκλειστος διαταγὴ τῆς ἰδίας θεωρεῖται, εἰς δὲ Σπέτσας 32000, εἰς δὲ Ψαρὰ 15000· ταῦτα δὲ ἐμετρήθησαν καὶ παρεδόθησαν πρὸς τοὺς πληρεξουσίους ἐκάστης νήσου, διὰ νὰ ἐτοιμάσουν ὅσον τάχος τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων, πρὸς ἀντιπαράταξιν τοῦ ἐχθρικοῦ ὅσον καιρὸν διαμένει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰουλίου 1824.

Εἰς ἀπουσίαν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Βόπας.

Περ. 6'. ἀριθ. 2757.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου καὶ ὑπ' ἀριθ 908 ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐκ τῆς ὁποίας παρατηρεῖται, ὅτι διὰ τὴν παροῦσαν ἐκπλευσιν ἀνάγκη εἰς ἕκαστον πλοῖον νὰ δοθῶσι χίλια τάλληρα, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς ἀντιπαράταξιν κατάστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐνεκρίθη, καὶ διὰ τῆς ἐσωκλειστοῦ διαταγῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονο-

μίας θέλει παραλάβει ἔννενηντα τέσσαρας χιλιάδας, ἀριθ. 94000, καὶ ἐγχειρίσει εἰς μὲν Ὑδρας ἀπεσταλμένους τάλληρα 47000, εἰς δὲ τοὺς ἐκ Σπετσῶν 32000, εἰς δὲ τοὺς ἐκ Ψαρῶν 15000. Ἐν ταυτῷ θέλει διευθύνει καὶ τὰς ἀναγκαίας καθοδηγίας, διορίζον τὴν ἐτοιμασίαν των καὶ ἐκπλευσίν των ὅσον τὸ δυνατόν ὀγρήγορα.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 14 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΡΗΪΤΗΣ.

Π. Μπότσης.— Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 2796.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας ἡ Διοίκησις ἔλαβε τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, καὶ μ' ὄλας τὰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς σᾶς ἐπρόφρασε ὅσα περισσότερα γρόσια ἠμπόρεσε νὰ ἐξοικονομήσῃ, καθὼς σᾶς ἐπληροφόρησαν καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι σας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι γνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος, ἐπροθυμοποιήθητε βέβαια νὰ ἐτοιμάσετε τὰ ἐλλείποντα πλοῖα, διὰ ν' ἀποπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τριάκοντα δύο, ὅπου προσδιωρίσθη νὰ ἐκπλευσῶσιν ἐκ τῆς νήσου σας. Κατ' ἐπανάληψιν μ' ὄλον τοῦτο προτρέπεσθε καὶ διὰ τῆς παρούσης νὰ ἐπιταχύνετε ὅσον τὸ συντομώτερον τὴν ἐκπλευσίν τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ μὴ σᾶς εὕρῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τοὺς λιμένας μας, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἠμποροῦμεν ν' ἀνατρέψωμεν κάθε του σχέδιον.

Ναύπλιον, τῆ 16 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΡΗΪΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Παραγωγίτης Μπότσης.— Ἰωάννης Κωλέττης.—
— Ἀρυγνώτης Σπυλιωτάκης.— Παροῦτος Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 2975.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κυρίους προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 20 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, ἐκ τῆς ὁποίας παρατηρεῖται ἢ μὲ ἀπαθῆ σκέψιν γενομένη ἐκλογή καὶ πρόσκλησις εἰς τὸ ναυαρχικὸν χρέος τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος. Ἡ Διοίκησις ἐπήνεσε τὴν εὐστοχίαν μιᾶς τοιαύτης δικαίας ἐκλογῆς, διότι τῷ ὄντι εἶναι ἱκανὸς νὰ βασιτάξῃ τοιοῦτον χρέος ἐνδόξως, καὶ ἐκ τούτου ἀποκαθίσταται ἀναγκαία ἡ παρουσία του εἰς τὴν τῶν Πετσῶν ναυτικὴν ἀναγκαιότητα ἢ παρουσία του εἰς τὴν τῶν ἀναγκαιοτέρων ἢ ἐνταῦθα παρουσία του εἰς τὸ ἀντιπροεδρικὸν βᾶρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἤδη ἐνδόξως διετέλεσεν ὥστε ἡ Διοίκησις, σκεπτομένη σπουδαίως περὶ τῶν δύο τούτων, καὶ ἀντισταθμίζουσα τὴν βλάβην ἢ ὠφέλειαν ὡς ἐκ τῆς παρουσίας καὶ ἀπουσίας του εἰς ἀμφοτέρω τὰ χρέη ταῦτα, ἐνέκρινεν ὁμοφώνως νὰ παρευρίσκηται εἰς τὸν τῆς ἀντιπροεδρείας χῶρον, ὡς μᾶλλον ἀναγκαιότερον, καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὅτε ἡ ἀρτιούστατος ὁπωσοῦν εὐταξία τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορεῖ νὰ κλονισθῇ, καὶ ἐν ᾧ μάλιστα ἡ Διοίκησις ἐξεύρει καλῶς, ὅτι ἡ νῆσος Πετσῶν εὐτυχεῖ καὶ ἄλλων τινῶν δοκίμων ναυτικῶν, καὶ ἀνδρείων καὶ ἱκανῶν νὰ φέρωσι τὸ τῆς Ναυαρχίας βᾶρος. Δι' ὅλα ταῦτα ἡ Διοίκησις, ἂν καὶ λυπεῖται, μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκπληρῶσῃ τὴν αἴτησιν τῆς εὐγενείας σας. Ἐλπίζει ὅτι ἡ μὴ συγκατάθεσις τῆς εἰς τοῦτο θέλει φανῆ δικαία καὶ ἀναγκαία εἰς τὰ παρόντα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Γ. Σ.) Παναγιώτης Μπότσαρης.— Ἰωάννης Κωλέττης.—
Αναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Παροῦτος Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3228.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Ἐγγευστάτους Προκρίτους Σπεταῶν.

Διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου ἐστάλη εἰς χεῖρας τῶν ἐγγευστάτων Προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας, δι' ἧς διορίζεται κατ' ἀνωτέραν ἀπόφασιν ἢ ἐπιτροπῇ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν τὰς ἐθνικὰς προσόδους τῆς Μυκόνου καὶ τοῦ τελωνείου τῆς. Ἀλλὰ προτρέπεσθε, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 2818, νὰ υποχρεώσετε τὸ ἀπὸ τὴν νήσόν σας διορισθησόμενον ὑποκείμενον, ἂν εἰσέτι δὲν ἐξεκίνησε, ν' ἀπέλθῃ ταχέως εἰς τὰς νήσους καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ὁμοῦ μὲ τὰλλα τῶν λοιπῶν δύο νήσων ταχύτερον τὰ χρέη του, ἐπειδὴ αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι τῆς πατρίδος ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχονται.

Τὴν 22 Ἰουλίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Σ. Παπαλεξόπουλος.

Περ. β'. ἀριθ. 3268.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγευστάτους Προκρίτους Σπεταῶν.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον πλοῖον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος πρὸ 26 ἡμερῶν ἐβγήκεν εἰς τὰ παντὰ συνίσταται δὲ ἀπὸ πενήντα ἑξὶ πλοῖα πολεμικὰ καὶ ἑκατὸν περίπου φορητῆγά. Διευθύνεται δὲ εἰς Κρήτην, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τοὺς Ἀλβανούς καὶ ν' ἀφήσῃ ἄλλους. Συνεπιφέρει δέκα ἑξὶ χιλιάδας στράτευμα τακτικόν, δύο χιλιάδας καβαλλάρια καὶ δύο χιλιάδας δούλους, καὶ σκοπεύει νὰ ἐπιπέσῃ

εἰς τὰς νήσους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, πιθανώτερον ὅμως εἰς τὴν Γαστούνην.

Δὲν σὰς λανθάνει ὅτι ἡ ναυτικὴ μας δύναμις κατ' ἐξοχὴν ἠμπορεῖ νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδιά του· ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα ὅσον τὸ συντομώτερον νὰ εὐρεθῶσιν ὅλα μας τὰ πλοῖα εἰς τὰ πανιά, καὶ μὲ ἀπόφασιν ἐλληνικὴν νὰ τρέξωσι διὰ νὰ πιάσωσι τὰς ἀναγκαίας θέσεις, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, τὰ μὲν, τοῦ σουλτανικοῦ στόλου, τὰ δὲ, τοῦ αἰγυπτιακοῦ, καθ' ἃ προδιωρίσθησαν. Ἄφ' ἐτέρου θέλετε λάβει κάθε φροντίδα νὰ ἦναι προσεκτικὴ ἢ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς νήσου σας, καὶ μὲ ἀγρυπνον ὄμμα νὰ διατηρῶνται ἀναγκαῖαι θέσεις των.

Ἀδελφοί! ἡ πατρίς τρέχει κίνδυνον μέγαν· ὁ παρὼν χρόνος θέλει ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ὁ καθείς τὸ συναισθάνεται. Ἀνάγκη λοιπὸν ὅλοι νὰ ὀπλισθῶμεν, ὅλοι ἀπροφασίστως νὰ τρέξωμεν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ εἰς ὑπεράσπισιν τῶν φαμηλλῶν μας, τῶν συγγενῶν μας, τῶν δικαιωμάτων μας καὶ αὐτῆς τῆς φιλαδέλφου πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 29 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΤΗΣ.

Παραγιώτης Μπότσης. — Ἰωάννης Κωλέττης. — Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Παροῦτος Νοταρᾶς.
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3317.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς σας, τῆς κατὰ τὴν 28 Ἰουλίου, μὲ μεγάλην τῆς εὐχαρίστησιν παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις τὸν πατριωτικὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν σας, μὲ τὴν ὁποίαν

ξεκινήσατε τὰ πλοῖα τῆς πρώτης μοίρας ὑπὸ τὴν παρελθοῦσαν ἤδη ἐβδομάδα· προτρέπεσθε δὲ νὰ ξεκινήσατε ὅσον τάχος καὶ τὰ ὑπολειπόμενα, διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ. Ἀδελφοί! δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν πρὸ πάντων περιστάσιν αἱ μεγάλες ἐλπίδες τῆς σωτηρίας μας εἶναι ἡ ναυτικὴ μας δύναμις. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα αὐτὴν νὰ προετοιμάσωμεν, καὶ μ' αὐτὴν προσεγγίζοντα ἤδη τὸν ἐχθρὸν ν' ἀποκρούσωμεν. Πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν ἔγραψε καὶ προλαβόντως ἡ Διοίκησις, καὶ χθὲς πάλιν δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου τὸν διέταξε ν' ἀπεράσῃ τὸ ὀγρηγορώτερον εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ ἐλπίζεται σήμερον αὔριον νὰ ἔλθῃ τόσον ἡ γενναιότης του, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι προσδιωρίσθησαν νὰ μεταβῶσιν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του.

Περὶ τῆς πυρίτιδος ἐλήφθη ἡ ἀναγκαία φροντίς, καὶ διωρίσθη νὰ μᾶς προμηθεύσωσιν ἰκανὴν ποσότητα, καὶ ἅμα ὅπου φθάσει, θέλει σᾶς ἀποσταλῆ.

Ναύπλιον, τῆ 30 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Παναγιώτης Μπότσης.— Ἰωάννης Κωλέττης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Παροῦτος Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 1102.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους, Ναυάρχους, Ὑποναυάρχους, Κυβερνήτας, Πλοιάρχους, Πλοιομπρηστὰς, Ναύτας καὶ ἀπαλείποντας τοὺς κατοίκους τῶν τριῶν ναυτικῶν Νήσων (α).

Φυσικὸν ἰδίωμα εἶναι ὄλων τῶν πραγμάτων τοῦ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Κοκοράκη.

κόσμου τούτου τὸ νὰ ἔχουν εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν δυσκολίας, ἐλλείψεις, κόπους καὶ κινδύνους. Εἰς πόσα δὲν ὑπόκειται αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τῆς τελειοποιήσεως αὐτοῦ; Πόσα δὲν ὑποφέρουσιν οἱ γονεῖς του ἀπὸ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν του ἕως οὗ νὰ τὸν ἰδῶσιν οἰκονομούμενον καὶ διοικούμενον ἀπὸ λόγου του καὶ χωρὶς τῆς ἀναγκαίας συνδρομῆς τῶν γονέων του; Πόσα δὲν ὑποφέρει ὁ κηπουρὸς ἕως οὗ ἴδῃ καρπὸν ἀπὸ τὸ φυτευθὲν δένδρον του; Τίς λοιπὸν δὲν ἤθελε κατηγορήσει ἢ γονεῖς, ἢ κηπουρὸν, ἂν ἴδῃ αὐτοὺς ν' ἀμελῶσι τοὺς καρποὺς τῶν κόπων τῶν, μάλιστα ἐνῶ φθάνει ἡ ὥρα νὰ τοὺς ἀπολαύσωσιν; Ὁ ἱερός οὗτος ἡμῶν ἀγῶν, τέχνα φίλτατα τῆς πατρίδος, ἐφθασεν εἰς βαθμὸν νὰ ὁμοιάζῃ ἐν δένδρον, τὸ ὁποῖον ἤνθησεν ἤδη καὶ ὀλίγος ἔτι καιρὸς μένει νὰ τρυγήσωμεν τοὺς καρποὺς του. Τέσσαρας ἤδη χρόνους τὸ περιεποιήθημεν, τὸ ἐφυλάξαμεν ἀπὸ κινδύνους· δὲν μᾶς μένει ἄλλο παρά καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἀνεμοστρόβιλον νὰ προσέξωμεν, καὶ ἐκερδήσωμεν τοὺς κόπους μας. Ὁ ἐχθρὸς μας, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέταρτον αὐτὸ ἔτος φαίνεται μὲν μὲ μεγαλειτέρας τάχα δυνάμεις, δὲν εἶναι δὲ εἰμὴ φουσκωμένος μὲ ἀέρα ἀφρικοασιατικῆς πομπῆς, ἂν ἐπέτυχε τὸν σκοπὸν του εἰς τὴν Κάσον ἢ ἄλλου, ὅπου δὲν ἦτο ναυτικὴ δύναμις ἐδικῆ μας, ἐκτυπήθη τρίς ἕως τώρα εἰς τὴν στερεὰν μὲ μεγάλον ἀφανισμόν του ἀπὸ πολλὰ ὀλιγωτέρους ἐδικούς μας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν Ψαρῶν, ὁ ἴδιος ἐντράπη νὰ κηρυχθῇ νικητῆς, καὶ κεφαλικὴν ποινὴν ἐπρόσταξεν εἰς ἐκείνους, ὅσοι μόνον προφέρουσι τὸ ὄνομα τῆς νήσου, ὅτι ἢ μὲν νῆσος ἐκείνη ἀποκατέστη μνημόσυνον αἰώνιον τῶν ἀθανάτων ὀλίγων στρατιωτῶν μας, ὅσοι ἐκεῖ εὐρέθησαν, καὶ ἄδης παμφάγος πολλῶν, πολλῶν χιλιάδων ἐπιλέκτων στρατιωτῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ

ἔθνους· τὸ δὲ παράλιόν της θέλει μαρτυρεῖ αἰωνίως τὸν θρίαμβον καὶ τὴν λαμπρὰν νίκην σας, εἰς τὸ ὅποιον ἐβυθίσατε τὸν μικρὸν στόλον του, καὶ τοῦ ἐκόψατε τὴν μίαν πτέρυγα τῆς ναυτικῆς του δυνάμεως. Ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐκεῖνος μὲν Ψαρά δὲν ἔλαβε καὶ ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν τόλμην του, ἡμεῖς δὲ ἔχομεν κἂν τοὺς Ψαριανούς καὶ τὰ πλοῖά των, πνέοντα ἐκδίκησιν.

Ἄδελφοὶ θαλασσινοί! τοῦτο εἶναι τὸ ὑστερινὸν κίνημα τοῦ ἐχθροῦ· ἀντιπαρταχθῆτε μὲ τὴν συνήθειάν σας γενναιότητα, σεῖς ὁποῦ τώρα τρεῖς χρόνους ἀντιπαρτάχθητε εἰς περισσότερα καὶ δυνατώτερα πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰς ἐμπειροτέρους ναύτας, ἀλγερίνους καὶ ἀλλοίλους ὁποῦ τώρα τοῦ λείπουσι. Φθάνει μόνον νὰ ἐμφανισθῆτε καὶ θέλει λειποψυχήσουσι οἱ στραβαράπιδες τῆς Αἰγύπτου, τοὺς ὁποίους, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐξήντηλησεν ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὅλουστερινούς μετεχειρίσθη καθ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ὁποίους τινὲς ἀγύρται καὶ τυχοδιῶνται τῶν Εὐρωπαίων, πλανήσαντες δι' ἴδιον πλουτισμὸν τοὺς τὸν κενοδόξον σατράπην τῆς Αἰγύπτου, ἤνωσαν εἰς ἀγέλην καὶ ὠνόμασαν αὐτοὺς τακτιχοῦς.

Ἐκπλεύσατε λοιπὸν ὅσον τάχος, κινηθῆτε καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς πλουσιωτάτης καραβάνας (α)· σκορπίσατε κατὰ τὴν συνήθειάν σας, βυθίσατε καὶ ζωγρήσατε. Ὁ παντοδύναμος ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι σύμμαχος μας. Ὅσον δὲ περὶ τῶν δύο περικλεῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπεταῶν, ἡ Διοίκησις ἔλαβε πρόνοιαν διὰ νὰ ὀχυρώσῃ καὶ ἀσφαλίῃ αὐτὰς μὲ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς. Δόξα τῷ Θεῷ, ἐφέτος ἔχομεν τὸν τρόπον νὰ πολεμήσωμεν τὸν ἐχθρὸν, καὶ ν' ἀνακτήσωμεν ὅ,τι μᾶς ἤρπασεν (ὄχι διὰ τῆς ἀνδρίας του, ἀλλὰ δι' ἑλλειψιν τῶν μέσων) ἅμα ὁποῦ κινηθῶμεν.

(α) Σορείας πλοίων.

Ἐρρώσθε, ἤρωες! σᾶς εὐχεται τὸ Βουλευτικὸν ἐκ μέ-
ρους ὄλου τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος, νίκας, εὐλογίαν
Θεοῦ καὶ δόξαν αἰώνιον.

Τῆ 2 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΤΟΣ.

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, ἸΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Περ. β'. ἀριθ. 3449.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ πρώτης Αὐγούστου ἀναφορά σας
καὶ ἐπαρτηρήθησαν τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα. Ἡ Διοί-
κησις, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλετε ὅτι σπεύδουσα ν' ἀσφα-
λίση τὰς ναυτικὰς νήσους διὰ κάθε ἐνδεχομένην προσ-
βολὴν τοῦ ἐχθροῦ, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς προμη-
θεύῃ τοὺς ἀναγκαίους στρατιώτας κτλ. Ἀπόψε ἡ αὔριον
ἐλπίζεται νὰ ἐμβαρκαρισθῶσι τετρακόσιοι περίπου στρα-
τιῶται ὑπὸ ἀρχηγοῦς τὸν Τσόκρην καὶ τὸν Κακάνην διὰ
τὴν νήσόν σας· ἀκολούθως θέλει ληφθῆ ἡ ἀναγκαία φρον-
τις νὰ φθάσωσι καὶ ἄλλοι, ὥστε νὰ ὀχυρωθῆ ἀσφαλέστα-
τα ἡ νήσός σας. Ὅθεν πεπεισμένοι, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔχει
τὴν περὶ τῆς νήσου σας ἀναγκαίαν πρόνοιαν, μένετε ἀμέ-
ριμοι. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν δύο μοιρῶν τῶν πλοίων,
αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ ἰχνηλατήσουν τὸν σουλτανικὸν καὶ
αἰγυπτιακὸν στόλον, ἡ Διοίκησις ἀφῆσεν εἰς τὴν φρόνη-
σίν σας τὴν ἀπόφασιν, γνωρίζουσα ὅτι συσκευθέντες με-
ταξὺ σας, βέβαια ἠθέλατε ἀποφασίσει τὰ περὶ τούτου
καλλίτερα. Δὲν ἀμφιβάλλει μ' ὄλον τοῦτο, ὅτι καὶ οὕτω
θέλετε πράξει κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι
βλέποντες εἰς ποῖον κίνδυνον εὐρίσκεται ἡ πατρίς, θέλε-
τε φιλοτιμηθῆ ποῖος πρῶτος νὰ τὴν ὑπερασπισθῆ.

Ὁ σκοπός, ἀδελφοί, εἶναι νὰ καταναυμαχηθῇ ὁ ἐχθρὸς προτοῦ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς πατρίδος μας, ὁπότε δυσκόλως θέλομεν ἀποκρούσει τὰς προσβολὰς του, καὶ εἴτε μὲ τὸν ἕνα τρόπον, εἴτε μὲ τὸν ἄλλον διαφεντευθῇ ἡ πατρίς, εἶναι ἀδιάφορον· ἡ δὲ φρόνησίς σας εἶναι ἰκανὴ νὰ συμβιβάσῃ κάθε σχέσιν καὶ ἀναφορὰν μεταξύ σας. Αὐριον ἢ μεθαύριον φθάνει ἡ μεταρροῦτη καὶ σὰς στέλλεται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.—Α. Σπυλιωτάκης.—Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γερ. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3539.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγραμένους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ ἀπὸ τὰ ἐγγραφά σας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους σας, Κυρίους Χριστοδούλον Κούτσην καὶ Βασιλείον Χ. Νικόλα, πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις τὸ περὶ διαμονῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου προβλεπτικὸν σας πρόβλημα καὶ τὴν ἀναγκαίαν προμήθειαν διὰ τὸ ἐρχόμενον μηνιαῖον. Ἡ Διοίκησις καὶ πρὸ τούτων γνωρίζει σωτηριώδη τὴν διαμονὴν τοῦ στόλου μας καὶ ἀναγκαίαν τὴν πρόβλεψιν, καὶ ἤθελε προλάβει τὴν αἴτησίν σας, ἂν κατὰ ξηρὰν πολυειδεῖς τῆς πατρίδος ἀνάγκαι δὲν ἐξήντλου τὰ μέσα τοῦ ἔθνικοῦ ταμείου. Μολαταῦτα κατέβαλε πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξοικονόμησεν ἑξακοσίας χιλιάδας γροσίων, ἀριθ. 600,000, καὶ διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας Κυρίων Χριστοδούλου Κούτση καὶ Βασιλείου Χ. Νικόλα σὰς ἀποστέλλει τὴν ἀναλογούσαν ποσότητα εἰς τὰ τριάντα τρία πλοῖά σας, γρόσια διακοσίας ὀκτῶ χιλιάδας καὶ τε-

τρακόσια εἴκοσι ἕν, ἀριθ. 208,421. Περὶ δὲ τῶν Κρα-
νιδιωτῶν, ὁποῦ προσαναφέρετε, πρέπει νὰ εὐχαριστηθοῦν
καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ διατεταγμένα σιτηρέσια ὡς καὶ οἱ λοι-
ποὶ, καὶ νὰ μὴ γίνωνται διὰ μικρὰ πράγματα αἰτίοι σκαν-
δάλων καὶ παραχῆς, ἐνῶ μᾶλλον τῶν ἄλλων αὐτοὶ ἔπρε-
πε νὰ ὑπενδίδουν καὶ νὰ γίνωνται παράδειγμα εὐπειθείας
ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς.

Ἡ Διοίκησις ἐν τοσοῦτῳ φροντίζει ν' ἀσφάλισῃ τὴν νῆ-
σον μὲ τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις· διέταξεν εἰς διάφορα
μέρη νὰ προφθάσουν ἀνυπερθέτως στρατεύματα, καὶ
ἀπόψε ξεκινοῦν κάμποσοι διὰ τὰ αὐτόθι. Δεῖξατε καὶ ἡ
εὐγενία σας τώρα μάλιστα παρά ποτε γενναιοῦτητα καὶ
καρτερίαν καὶ δραστικωτάτην φρόνησιν εἰς τὰ ἐκ τῶν
περιστάσεων προσπίπτοντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 6 Ἀυγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ,

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3582.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ μεγάλην χαρὰν ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὰς ἀπὸ 7
τοῦ τρέχοντος ἀναφορὰς σας καὶ ἐπληροφόρηθη τὰς
λαμπρὰς νίκας τοῦ στόλου μας. Προφανῶς, ἀδελφοί,
ὁ κραταῖος τοῦ Ὑψίστου βραχίον ἐνδυναμόνει τοὺς Ἑλ-
ληνας καὶ ἀναπληροῖ τὰς ἐλλείψεις μας. Αἱ εὐχαὶ τῆς
πατρίδος ἐσυντρόφευσαν τοὺς ἀνδρείους ναύτας μας καὶ
τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὸ λαμπρὸν στάδιον, « ἄλλ' αὐτοὶ
» ἔπραξαν ἀνώτερα τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἐλπίδων
» του. Ἐκαυσαν φρεγάτας εἰς τὰ πανιὰ— περιστάσις

» διὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πρωτότυπος—ἐματαίωσαν τὰ
 » ὀλέθρια τοῦ ἐχθροῦ σχέδια καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν πολι-
 » τικὴν μας ὑπαρξιν. Ὅλον τὸ ἔθνος χρεωστέϊ καὶ ὁμο-
 » λογεῖ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀθάνατον εὐγνωμοσύνην του,
 » καὶ εὐχεται ἐκ καρδίας μεγαλειτέρους θριάμβους καὶ
 » λαμπρότερα τρόπαια εἰς τελείαν τῶν ἐχθρῶν ἐξώ-
 » λειαν.»

Παρατηρήθησαν τὰ περὶ λειποτακτούντων στρατιω-
 τῶν, καὶ δυσηρεστήθη ἡ Διοίκησις δι' ὃν λόγον δὲν θέλει
 ν' ἀσφαλίση τὸ ἐν μέρος καὶ ν' ἀδυνατίση τὸ ἕτερον. Ἡ
 Διοίκησις θεωρεῖ ἐπίσης ἀναγκαίαν τὴν ὑπαρξιν καὶ τῆς
 μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης νήσου, καὶ τοῦτο τὸ ἔδειξε, σπεύ-
 δουσα νὰ ὀχυρώση ἐξίσου ἀμφοτέρας ὅσον ἐνδέχεται ἀ-
 σφαλέστερον. Τούτου χάριν θέλει γράψει τὰ δέοντα πρὸς
 τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδραῖους, διὰ νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς
 τοιοῦτους στρατιώτας. Κατὰ τὴν αἰτησίαν σας, ἐμπερι-
 κλείεται διαταγὴ πρὸς τὸν Ζαχαρόπουλον, διὰ νὰ ἔχη
 ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν του ἀντὶ διακοσίων στρατιωτῶν διακο-
 σίους πεντήκοντα. Ἐξεδόθη διαταγὴ διὰ νὰ σταλώσιν
 ἀμέσως εἰς τὰ πλοῖά μας ὅσαι περισσότεραι σφαῖραι
 εὐρεθῶσι χρήσιμαί δι' αὐτά· ἐπίσης θέλουν ἀποσταλῆ
 καὶ 80 καντάρια μπαρούτης, μὲ τὴν ὁποίαν θέλουν ἐφο-
 διασθῆ ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ περὶ τούτου μείνατε ἀμέριμνοι.
 Ἐν τοσοῦτῳ ἡ περίστασις αὕτη ἐδίδαξε βέβαια τοὺς γεν-
 ναίους ναύτας μας σαφέστερα παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν
 τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὅτι τὰ τρομερὰ πλοῖά
 των, ὅσον μεγαλειτέρα καὶ περισσότερα εἶναι, ἄλλους
 τόσον μεγαλειτέρους καὶ περισσότερους θριάμβους ὑπό-
 σχονται εἰς ἡμᾶς. Ἄλλ' οἱ ἐχθροὶ εἰσέτι περιπλέουν τὸ Αἰ-
 γαῖον πέλαγος, ἀναισθητοῦντες, φαίνεται, εἰς τὰς πλη-
 γὰς των, καὶ ἀνάγκη νὰ τοὺς πληγώσωμεν καιριώτερον.
 Ἄς τρέξωσι λοιπὸν ὅλοι, ὅσοι εὐτυχῶς προσδιωρίσθησαν

ἀθληταὶ εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον, καὶ ἡ Διοίκησις καὶ ὅλον τὸ ἔθνος θέλει ἀντιβραβεύσει τὰς νίκας τῶν μὲ τ' ἀνήκοντα ἔπαθλα.

Τῇ 9 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΓΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3630.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους καὶ ἀνδρелоὺς ναύτας
τῆς νήσου Σπυλιῶν (α).

Μεγάλην χαρὰν ἐπροξένησεν ἡ λαμπρὰ νίκη σας εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, διότι αὐτὴ ἀπεφάσισε κατὰ μέρος τὴν τύχην τῆς πατρίδος, καὶ ματαιώσασα τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέκρωσε τὰς ἐλπίδας του. Ὅλα τὰ ἔθνη μὲ θαυμασμὸν θέλουσι ἀκούσει ὅτι μικρὰ ἑλληνικὰ πλοιάρια, μὲ τόσας ἐλλείψεις, κατέστρεψαν τὰ τρομερὰ τοῦ Τούρκου καράβια, καὶ μ' εὐχαρίστησιν θέλουσι ὁμολογήσει δικαίαν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἀλλὰ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὡς ἀξιόπιστος μάρτυς τῶν κατορθωμάτων σας, θέλει κηρύξει πανταχοῦ μὲ τὰ ταχύτατά του ρεύματα, ὅτι πρώτην φορὰν εἶδε καράβια εἰς τὰ πανὰ νὰ γίνωνται πυρὸς παρανάλωμα.

Χαίρετε, ἀδελφοί! διότι ἡ ἀνδρία σας πρὸ πάντων ἐδόξασε τὴν περίφημον Ἑλλάδα, καὶ παρέστησε γνησίους τοὺς ἀπογόνους τῶν Ἑλλήνων μὲ τοὺς προγόνους των. Βλέπετε τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Τούρκου, καὶ μόνοι σας ἐπληροφορήθητε ὅτι τὰ πολλὰ καὶ τρομερὰ του καράβια δὲν κάμνουν ἄλλο, παρὰ νὰ πολλαπλα-

(α) Ἀλληλογ. Γ. Ἀνδρούτσου.

σιάζουν καὶ νὰ ὑψόνουν τὰ ἑλληνικὰ τρόπαια. Τοῦτος ὁ χρόνος θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην μας· διὰ τοῦτο καὶ ὁ τύραννος εἰς αὐτὸν συνήθροισεν ὄλας τὰς δυνάμεις καὶ ἐλπίδας του. Ὅθεν ἄφοβοι, θαρραλέοι τρέχετε ἐναντίον του, καταδιώκετέ τον καὶ ἕως εἰς αὐτοὺς τὰς λιμένας του. Μὴ τὸν δώσετε καιρὸν νὰ ἀναλάβῃ τὰς δυνάμεις του, τώρα ὅπου τὸν διεσκορπίσατε· βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν θέλει ὑποφέρει εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε μίαν φορὰν ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς βολὰς τῶν κανονίων σας. Εἶναι Τοῦρκος, καὶ εἶναι τολμηρὸς ἐν ὄσῳ δὲν βλέπει ἀντίστασιν· εἶναι δειλότατος ὅταν μίαν φορὰν νικηθῆ. Ἐκδικηθῆτε, ἀδελφοί, τὸν τύραννον, τὸν ἄρπαγα τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καθὼς ἐκδικήθη τὸν Ξέρξην ὁ πρόγονός μας ἐκεῖνος Θεμιστοκλῆς, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει περιθάψῃ τὰς φαρμηλλίας τῶν ἡρωϊκῶς ἀποθανόντων μὲ κάθε περιποίησιν, τοὺς δὲ γενναίους ναύτας θέλει τιμήσῃ ἀξίως μὲ τὰς πράξις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 10 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6. ἀριθ. 3631.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς ἀνδρείους Πυρπολιστὰς Σπετσιώτας (α).

Τὰ λαμπρά σας, ἀδελφοί, κατορθώματα ἐχαροποίησαν ὄλον τὸ ἔθνος καὶ ἐκίνησαν τὴν εὐγνωμοσύνην του. Μὲ

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ πλοιαρχοῦ Γεωργίου Κοκοράκη.

καταφρόνησιν τῆς ζωῆς σας καὶ πνέοντες δίκαιον ἐν-
θουσιασμόν, ἐτρέξατε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατεκαύ-
σατε τὰ τρομερά του καράβια. Δίκαιον ἔχει ἡ πατρις
νὰ σὰς ὀνομάξῃ σωτῆρας, διότι μὲ τὴν ἡρωϊκὴν σας
ἀπόφασιν ἠλευθερώθη ἀπὸ τόσους καὶ τόσους ληστὰς
καὶ ἄρπαγας. Ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας! ἀκόμη
ὁ τύραννος ἐλπίζει εἰς τὰ μεγάλα του καράβια, καὶ ἀ-
γνοεῖ ὅτι ὅσον μεγάλα καὶ πολλὰ εἶναι, τόσον ὁ ἑλλη-
νικὸς ἐνθουσιασμός αὐξάνει, διότι βλέπει εἰς αὐτὰ τό-
σους κλέπτας τῶν δικαιωμάτων του.

Ἕλληνες! Τὰ τουρκικὰ πλήθη δὲν εἶναι εἰμὴ τόσα
ξηρὰ ἀγκάθια εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐλευθερίας μας· εἶναι
ἀνάγκη, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν, νὰ τὰ καύ-
σωμεν. Ὁ πρόγονός μας Θεμιστοκλῆς ἐκδικήθη μὲ ὀλί-
γα καράβια τὸν βάρβαρον Ξέρξην. Ἄς μιμηθῶμεν λοιπὸν
καὶ ἡμεῖς αὐτόν. Ἐκδικηθῆτε, ἀδελφοί, τοὺς συγγενεῖς,
τὰς γυναῖκας, τὰ παιδία καὶ τὴν πατρίδα μας· αὐτὸς ὁ
χρόνος θέλει ἀνταμείψῃ τοὺς κόπους μας. Τρέξατε
λοιπὸν, διώξατε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ ἱερὰ πελάγη τῆς
Ἑλλάδος μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ ἐτοιμότητα, καὶ ἡ
Διοίκησις εὐχαρίστως θέλει τιμῆσαι τὴν ἀρετὴν μὲ τὴν
προσῆκουσαν ἀνταμοιβήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3666.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσιῶν.

Οἱ ἀνδρεῖοι Σπετσιῶται πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις
ὅτι ἔχουσιν αὐτοῦ ἀίχμαλῶτους Τούρκους, ἐκ τῶν

ὁποίων δύο ἢ τρεῖς εἶναι Κρήτες. Δὲν σὰς λανθάνει, ὅτι οἱ ἐχθροί, ἀφ' οὗ ὑπεδούλωσαν τὴν Κάσον, ἠχμαλώτισαν καὶ ἔφερον εἰς Κρήτην τινὰς φαμελλίας Κασίων, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ τῶν ἐνταῦθα παραστατῶν αἱ φαμελλίαι. Εἶναι ἔργον φιλανθρωπίας τὸ νὰ οἰκτείρῃ τινὰς καὶ νὰ βοηθῇ παντοίοις τρόποις τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ μία ἀνδρία εἶναι τοσοῦτον ἀξίεταινος, καθ' ὅσον εἶναι συντροφευμένη καὶ μ' ἄλλας ἀρετὰς, ὁποῖα εἶναι ἡ φιλανθρωπία, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λόγος πρόκειται περὶ ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβόηθησαν καὶ αὐτοὶ τὸ ἔθνος ὅσον ἠμπόρεσαν καὶ ἐστάθησαν κάλοι πατριῶται. Τούτου χάριν ἡ Διοίκησις ἐγκρίνει ν' ἀντικαταλλαχθῶσιν οἱ εἰς χεῖράς σας αἰχμάλωτοι Κρήτες μὲ τὰς εἰς Κρήτην ἠχμαλωτισμένας φαμελλίας τῶν εἰρημένων Κασίων, ἐπειδὴ θεωρεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ ἔργον φιλανθρωπίας καὶ χρέος πατριωτισμοῦ. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας καὶ οἱ ἀνδρεῖαι λοιποὶ Σπετσιῶται νὰ δείξετε ἀδελφικὰ φρονήματα εἰς τοὺς δυστυχεῖς πατριώτας Κασίους, καὶ εὐχαρίστως νὰ τοὺς παρηγορήσετε μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν φαμελλιῶν των. Δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει εὖρει ἐπιμοτάτην τὴν συγκατάθεσίν σας, διὰ νὰ πραγματευθῇ ἐπομένως περὶ τούτου τὰ δέοντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 11 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΪΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3695.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεσιτάτους Προκρίτους Σπετσιῶν.

Στρατιῶται Κρήτες, ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους, εὐρισχό-

μενοι εἰς τὸ Τσηριγότον, προσαναφέρονται καὶ ζητοῦν
 προσταγὴν τῆς Διοικήσεως νὰ συντρέξουν ὅπου τοὺς δια-
 τάξῃ. Τούτους ἐγκρίνει ἡ Διοίκησις νὰ περάσουν αὐτοῖσι,
 ὡς διὰ τῆς ἐσωκλείστου διαταγῆς τοὺς διατάττει.
 Ὅθεν προτρέπεσθε νὰ στείλετε κανένα σας πλοῖον ἐκεῖ
 μαζῇ μὲ τὴν ἐσωκλείστον εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ τοὺς μετα-
 κομίση ὡς ἀναγκαίους εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης. — Α. Σπυλιωτάκης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. Β'. ἀριθ. 3694

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς γεννησιότατους Βασιλείου Χάλην καὶ λοιποὺς
 Καπετανεύς Κρήτας.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορὰ σας καὶ μὲ εὐχαριστήσιν τῆς
 εἶδεν ἡ Διοίκησις τὴν προθυμίαν ὅπου ἔχετε νὰ συντρέ-
 ξετε εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος ὡς γνήσια τέκνα τῆς
 καὶ πατριῶται. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρὸν εἴσθε ἀναγκ-
 αῖοι ἐνταῦθα, σὰς στέλλει πλοῖον ἐπίτηδες διὰ νὰ ἐμ-
 βαρκαρισθῆτε καὶ νὰ ἀπεράσετε εἰς ταῖς Σπέτσαις, ὅπου
 ἔχει σκοπὸν νὰ ἐφορμήσῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ
 χαλάσωμεν τὰ σχέδιά του.

Ὅθεν ἅμα λάβετε τὴν διαταγὴν ταύτην, νὰ ἀκολου-
 θήσετε καθὼς διατάττεσθε χωρὶς ἀναβολὴν, καὶ ἀκο-
 λούθως ἡ Διοίκησις θέλει λάβει ἀνάλογα μέτρα διὰ τὴν
 εὐπείθειαν καὶ προθυμίαν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης. — Α. Σπυλιωτάκης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3888.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐνγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προχθές ἐφθασεν ἐνταῦθα ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρῆκιον, ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου μεγάλου Ἀρμοστοῦ τοῦ Ἴονικοῦ κράτους, μετ' ἔγγραφα εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν ἀπόκρισιν τῶν ὁποίων εἶχε διαταγὴν νὰ μὴ περιμένῃ εἰμὴ 48 ὥρας μόνον. Μετὰ αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἡ ἐξοχότης του ἐφανέρονεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν δυσαρέσκειαν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς Αὐτοῦ Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἡ διακήρυξις, ἡ ὁποία προλαβόντως ἐδημοσιεύθη ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ξένων ὑπερασπίσεων, τὰ ὁποῖα ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, δι' ὃν λόγον καὶ ἐστάλη ἐκ Λονδίνου ἐπίτηδες διαταγὴ πρὸς τὴν ἐξοχότητά του, δι' ἧς ἀνεδεικνύετο ὅτι ἐναντίον τῆς βάσεως τῆς οὐδετερότητος δὲν ἔπρεπε νὰ διακηρύξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, καὶ ἀπαιτοῦσε νὰ νασκευασθῇ ἐκείνη ἡ διακήρυξις.

Δεύτερον ἀντικείμενὸν τῶν προτάσεων του ἦτον αἰ ἀταξίαι, τὰς ὁποίας τὰ ἑλληνικὰ κορσάρικα πράττουσιν εἰς τὰ ἐμπορικὰ τῶν πλοῖα, ἀρπάζοντα καὶ δημεύοντα τὰ ἐν αὐτοῖς παρανόμως, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποδίζουσι τὸ ἐμπόριόν των.

Ὅσον μὲν περὶ τοῦ πρώτου, ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ μίαν τοιαύτην δύναμιν, τῆς ὁποίας τὴν εὐνοίαν πολυειδῶς πρέπει νὰ κερδήσωμεν, δὲν ἐδυνήθη εἰμὴ μόνον νὰ κάμῃ ἄλλην διακήρυξιν κατὰ τὸ ἐμπερικλειόμενον ἴσον, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐστάλη εἰς τὴν

ἐξοχότητά του, με ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει διακηρυχθῆ ἀμέσως. Ἐν τούτοις δὲ, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι αἱ ὁδηγίαι με τὰς ὁποίας ἐφωδιάσθησαν τὰ πλοῖα μας εὐθὺς ὅπου ἐβγήκαν εἰς τὰ πανιά, δὲν εἶχον διαφορετικὸν σκοπὸν ἀπὸ ἐκεῖνον τῆς διακηρύξεως, διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως πρὸς τοὺς Ναυάρχους τῶν πλοίων μας ἀναλόγους ὁδηγίας, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον ἐστάλη καὶ εἰς τὴν ἐξοχότητά του με ἡμερομηνίαν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐξέπλευσεν. Αἱ ὁδηγίαι αὗται σὰς ἐμπερικλείονται, διὰ νὰ τὰς ἐξαποστείλετε ἀμέσως πρὸς τὸν Ναύαρχόν σας, με παραγγελίαν τοῦ νὰ διαδοθῶσι παρευθὺς εἰς ὅλα τὰ πλοῖα, διὰ νὰ μὴν ἐπισυμβῆ ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων κἀνὲν κίνημα ἐναντίον τῆς ὑποσχέσεως ὅπου ἔδωκεν ἡ Διοίκησις, καὶ ἔπειτα δυσκόλως θέλουσιν ἀπαντηθῆ τὰ ἐπακόλουθα.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν κορσάρων, παρεκαλέσθη ἡ ἐξοχότης του διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπισυμβάντα, νὰ φερθῆ συγκαταβατικῶς, με ὑπόσχεσιν τοῦ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἀκολουθήσει καμμία ζημία εἰς τὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων, ἢ παραμικρὸν ἐμπόδιον τοῦ ἐμπορίου των. Καὶ ἐπειδὴ ἐζητήθη με ποίαν ἔνδειξιν (πατένταν) εἶναι ἐφωδιασμένοι οἱ καταδρομεῖς (κορσάροι), ἐδόθη ἐν ἀντίγραφον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καθὼς καὶ ἴσον τῆς ἐμπερικλειομένης διακηρύξεως, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ παραγγεληθῶσι καὶ ἰδιαιτέρως οἱ καταδρομεῖς, νὰ μὴν ἐβγαίνωσιν εἰς κοῦρσο χωρὶς νὰ ἦναι ἐφωδιασμένοι με τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως, διότι ἐνδέχεται νὰ ἐξετασθῆ κἀνὲν κορσάρικον ἀπὸ πλοῖον πολεμικὸν ξένης δυνάμεως, καὶ ὅταν φωραθῆ ἄνευ τούτων, ἡμπορεῖ νὰ κακοπάθῃ καθ' ὃν καιρὸν ἡ Διοίκησις εἶναι βιασμένη, διὰ νὰ φυ-

λάξη τὸν χαρακτήρα της, νὰ μὴ δώσῃ τὴν παραμικρὰν ὑπεράσπισιν.

Τῆ 17 Αὐγούστου 1824, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 3831.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις, ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ ν' ἀποφύγῃ ὅσα ἤμποροῦν νὰ προξενήσουν τὸν ἀφανισμόν του, ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου διακήρυξιν δι' ὅσα πλοῖα εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ ἐναυλώθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀλεξάνδρειαν, εἰς μετακόμισιν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὰς τότε πληροφορίας. Ἦδη δὲ εἰδοποιηθεῖσα ὅτι τὰ ῥηθέντα πλοῖα δὲν μεταφέρουν ἐχθρικά στρατεύματα, ἀλλὰ πολεμικὰ ἐφόδια, ζωτροφίας κτλ., καὶ ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις φροντίζει μ' ὄλην τὴν ἀκρίθειαν νὰ φυλαχθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ βᾶσις τῆς οὐδετερότητος καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἔθνῶν, ὅσον τὸ δικαίωμα τοῦ πολέμου ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ, διακηρύττει:

Α'. Τὰ παρὰ τοῦ ἐχθροῦ ναυλωθέντα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα εἰς μετακόμισιν ἀρμάτων, πολεμοφοδίων, ἀλόγων, ζωτροφιῶν καὶ οὔ τινος ἄλλου εἰς χρῆσιν τοῦ ἐχθροῦ, ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανόνας τῆς οὐδετερότητος, καὶ θέλουν μεταχειρισθῆ ἀπὸ τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἰς παρομοίας περιστάσεις μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Β'. Ἡ παροῦσα θέλει γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς Ναυ-

άρχους τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως· ἀντίτυπα δ' αὐτῆς θέλουν σταλῆ εἰς τοὺς καθ' ὄλον τὸ ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος προξένους, ἀντιπροξένους καὶ προξενικούς πράκτορας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ναύπλιον, τῇ 15 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΙΪΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 3889.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, διακηρύττει ὅτι·

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἔλαβεν εἰς χεῖράς του τὰ ὅπλα εἰμῆ διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν πολιτικὴν του ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ νὰ πολιτευθῆ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν εὐνομουμένων ἔθνων, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ κοινωνικὴ τοῦ ἀνθρώπου κατάστασις ὑπαγορεύει καὶ αὐτὸ νὰ ἔχη σχέσεις καὶ ἀναφοράς. Ἀλλὰ μὲ λύπην τῆς ἡ Διοικήσεως βλέπει δυσαρεστομένας τὰς ξένας δυνάμεις εἰς ὅσας ἀταξίας παραπονοῦνται τὰ ἐμπορικά των πλοῖα, ὅτι τινὲς τῶν ἡμετέρων καταδρομῶν πράττουσιν εἰς αὐτὰ ἐναντίον τῶν ὁδηγιῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς οὐδετερότητος τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τῆς βάσεως τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον παράνομως δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν φυσικὸν δρόμον του. Ὅθεν θέλουσι πληροφορηθῆ οἱ κατὰ διαφόρους θαλάσσας καταδρομεῖς ἑλληνικοί, ὅτι ἡ Διοίκησις, εἰς περίστασιν ὁποῦ ἤθελεν ἐπισυμβῆ κάμμια ζῆμια παράνομος εἰς ἐμπορικά πλοῖα ξένων δυνάμεων, ὄχι μόνον δὲν θέλει ὑπερασπισθῆ κἀνένα τῶν τοιούτων καταδρομῶν, ἀλλὰ καὶ θέλει τοὺς παιδεύσει. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ περιφέρωνται πάντοτε καταδρομεῖς, νόμῳ πολέμου, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ

ἐμπόριον τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ τοὺς προξενῶσιν ὅ,τι κακὸν ἤμποροῦν, οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως· ἀλλὰ ὅστις φωραθῆ χωρὶς αὐτῶν, θέλει παιδεύεσθαι.

Ναύπλιον, τῆ 16 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.
Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδος.

Περ. β'. ἀριθ. 3394.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους καὶ Δημογέροντας τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ. 3947, διετάχθη ὁ καπετὰν Ἀναγνώστης Ἀσημακόπουλος, ὅπως συμπαραλαβὼν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ἑκατὸν στρατιῶτας, μεταβῆ εἰς τὴν νήσόν σας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελοπούλου. Ἄμα φθάσαντα λοιπὸν, θέλει τοποθετήσετε αὐτὸν ὅπου ἀνήκει, εἰς ἀσφάλειαν τῆς νήσου, διορίζοντες νὰ τοῦ δίδωνται τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφ' οὗ δώση τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 20 Αὐγούστου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (α).
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Τομαράς.

Περ. β'. ἀριθ. 3402.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 3979, διε-

(α) Ὁ ἀείμνηστος Ἀναγνωσταράς, πεσὼν ἐνδόξως ἐν Σφακτιηρίῳ.

τάχθησαν ὁ καπετὰν Κωνσταντῖνος Κατοΐκας καὶ Νικόλαος Μαυρογένης νὰ συμπαραλάβουν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τους στρατιώτας, δηλαδὴ ὁ μὲν τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα, καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν νῆσόν σας.

Ἄμα φθάσαντας λοιπὸν, θέλετε τοὺς προμηθεύσει τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόδια, ἀφοῦ λάβετε ἐξ αὐτῶν τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιωτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. 6'. ἀριθ. 4024.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἐγγραφὸν σας ἀπὸ 17 Αὐγούστου περὶ τοῦ καπετὰν Λέκα, πυρπολητοῦ τῆς μιᾶς τῶν ἐχθρικῶν φρεγάτων, συνωδευμένον μὲ ἐπίσημον ἐνδεικτικὸν τοῦ γενναίου τούτου κατορθώματός του. Ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος θέλει περιθάλψει καὶ ἀνταμείψει κατ' ἀξίαν ὅλους τοὺς γενναίους πυρπολητὰς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ἔθνος ὅλον χρεωστεῖ εὐγνωμοσύνην. Ἐπομένως καὶ ὁ ἀναφερόμενος καπετὰν Λέκας θέλει λάβει ἀναμφιβόλως τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ ἀνδρίαν του ἀνταμοιβήν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ γενναῖοι πυρποληταί.

Τῇ 21 Αὐγούστου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Π. Μπότσης.—Ἰω. Κωλέττης.—Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Φόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 4030.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἀνέγνωσε τὴν ἀναφορὰν σας τῆς 19 τοῦ παρόντος ἡμοῦ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σημείωσιν, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ὅσα χρήματα ἐξωδεύσατε εἰς τοὺς στρατιώτας, ὅσοι εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς νήσου σας. Ὅθεν σὰς ἀποστέλλει διὰ τοῦ συμπολίτου σας Κ. Ἀντωνίου Ν. Πάνου γρόσια δεκαεξὶ χιλιάδας σαράντα τρία, ἀριθ. 16, 043, διὰ λογαριασμὸν τῶν γεμεκλικίων, φροντίζουσα ἐπομένως διὰ τὴν τούτων ἐξοικονόμησιν.

Ἐκ Ναυπλίου, τῆ 20 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Π. Μπότσης. — Ἰω. Κωλέττης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 1132.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προῦχοντας τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σὰς περικλείονται ἀντίγραφα προκηρύξεως τῆς Διοικήσεως (α). Ἡ μὲν περιέχει τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τὰ μετὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου τοῦ αἰγυπτιακοῦ, ὅτι δὲν φέρουσι φορτίον στρατευμάτων ἐχθρικῶν, ἀλλ' ἐφοδίων πολεμικῶν καὶ ζωοτροφιῶν· ἡ δὲ, διὰ τὰς καταχρήσεις τῶν καταδρομέων, τὰς ὁποίας κάμνουσιν ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων, καὶ νὰ διαδώσετε ὅπου ἀνήκει πρὸς ὁδηγίαν ἐνὶ ἐκάστῳ καταδρομῆϊ, διότι ἡ

(α) Ὅρα ὅπισθεν ἐγγραφα Ἐκτελεσ. Σώματος ὑπὸ χρονολογίαν 15 καὶ 16 Αὐγούστου.

τοιαύτη τόλμη και αὐθάδεια τῶν ἡμετέρων καταδρο-
μέων προξενεῖ ζημίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Αὐγούστου 1824.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς,
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κήπλες.

Περ. β'. ἀριθ. 3791.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Σπεισῶν.

Ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν παραστατῶν ἐσυμπλη-
ρώθη καὶ ἡ τρίτη περίοδος τῆς Διοικήσεως ἀρχεται ἐν-
τὸς ὀλίγου, οἱ παραστάται σας δὲ εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν,
ἐνῶ πρὸ πολλοῦ περὶ τούτου εἰδοποιήθητε, καὶ ἔπρεπεν
ἤδη νὰ ᾔηαι ἐκλελεγμένοι καὶ ἀπεσταλμένοι ἐδῶ.

Ὅθεν προσκαλεῖσθε διὰ τῆς παρούσης μας, ἂν μέχρι
τοῦδε δὲν τοὺς ἐκλέξατε, νὰ τοὺς ἐκλέξετε μίαν ὥραν
ἀρχήτερα, καὶ νὰ τοὺς πέμψετε ἐνταῦθα διὰ νὰ συνε-
δριάσωσι μετὰ τῶν λοιπῶν παραστατῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΪΟΣ.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Περ. β'. ἀριθ. 3608.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ.
4269, διετάχθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν νῆσόν σας οἱ
γενναιότατοι Κολιδὸς Μπακόπουλος καὶ Ἀνδρέας Ζαχα-
ράπουλος μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν των 200 στρα-
τιώτας, οἵτινες φθάσαντες αὐτόθι, θέλει τοὺς τοποθετή-

σετε ὅπου ἡ χρεία ἤθελε τὸ καλέσει, καὶ θέλει διατάξετε νὰ τοὺς δίδωνται τὰ ἀνάλογα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόνδια, ἀφοῦ δώσουν κατάλογον ὀνομαστικὸν τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν των στρατιωτῶν, καὶ μισθοὶ των ἀπὸ τὸν προσδιορισθέντα μισθοδότην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 28 Αὐγούστου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. β'. ἀριθ. 3694.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ὑπ' ἀριθ. 4371, ἐδιορίσθη ὁ καπετὰν Γεωργιάκης Χελιώτης, ὅπως συμπαραλαβῶν τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἑκατὸν στρατιώτας, ἀπέλθῃ αὐτόσε.

Τὸ ὑπουργεῖον σᾶς ἰδεάζει τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὅπως ἐλθόντα δεχθῆτε, προμηθεύοντες εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγκαῖα σιτηρέσια καὶ πολεμεφόνδια, ἀφοῦ δώσῃ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του στρατιωτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Σεπτεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου, Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Τομαρᾶς.

Περ. β'. ἀριθ. 4394.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη σήμερον ἐγγραφὸν σας, εἰς τὸ ὁποῖον προσαναφέρασθε περὶ τοῦ πλοίου τοῦ Κ. Δημητρίου Λάμπρου, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσε διὰ πυρπολικόν, καὶ τὰς

μετ' αὐτοῦ τῆς εὐγενίας σας συμφωνίας, καὶ ἐκζητεῖτε ἤδη διακριτικὴν τινα ἐξοικονόμησιν τῆς τιμῆς τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος, ὡσάν ὁποῦ συνετέλεσε καὶ εὐδοκίμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ θυσιάσαντες τὸ πλοῖον τοὺς ἔχουν τὰς ἀνάγκας των καὶ στενοχωροῦνται. Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ δυστυχίαν ἀπορεῖ πρὸς τὸ παρὸν χρημάτων τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ εἶναι καὶ τόσοι ἄλλοι ὁποῦ ἐπυρπόλησαν τὰ πλοῖα των καὶ περιμένουν, ἀναγκαῖον νὰ ὑπομείνῃ καὶ ὁ εἰρημένος κύριος Δημήτριος Λάμπρου, καὶ ὅ,τι γενῆ δι' ὅλους γίνεται καὶ δι' αὐτόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4. Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Κωλέττης, — Παροῦτσος Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 4468.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἐγκλείονται διαταγαὶ πρὸς τοὺς φρουράρχους Κορίνθου καὶ Μονεμβασίας, δι' ὧν διατάττονται νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ὄσας σφαίρας κανονίων κριθῶσιν ἀρμόδιαι διὰ τὰ κανόνια τῶν πολεμικῶν πλοίων. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ στείλετε ἀνθρωπὸν σας εἰς Ἰδραν, διὰ νὰ συναπέλθῃ μεθ' ἑνὸς Ἰδραίου εἰς Κόρινθον, καὶ νὰ μετακαλέσετε ἕνα Ἰδραῖον εἰς Σπέτσας, ὅστις συνενωθείς μεθ' ἑνὸς νὰ διαβῶσιν εἰς Μονεμβασίαν καὶ νὰ λάβωσι τὰς σφαίρας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓΙΏΤΗΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Κωλέττης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 4471.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

*Πρὸς τὸν γενναῖον Φρούραρχον τῆς Ἀκροκορίνθου,
Στρατηγὸν Γεώργιον Κίτσο.*

Τὸ ἔθνος εὐρίσκεται παρά ποτε εἰς κρισιμωτάτην περίστασιν. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀφοῦ τοσάκις ἐπολέμησαν μὲ τὰ πολυάριθμα ἐχθρικὰ καὶ πάντοτε ἔστησαν νίκης καὶ δόξης τρόπαια, στεροῦνται ἤδη σφαιρῶν, διότι τὰς ἐξήντησαν εἰς διαφόρους ναυμαχίας. Διὰ τοῦτο ἀποστέλλονται αὐτόσε παρά τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ἀνθρωποὶ ἐπίτηδες, διὰ νὰ παραλάβουν ὅσας ἤθελον εὔρει ἀναλόγους εἰς τὸ ἀναγκαῖον μέγεθος, καὶ διορίζεσαι καὶ ἡ γενναιότης σου νὰ τοὺς δώσης τὴν ἀδειαν χωρὶς τινὸς ἀναβολῆς ἢ προφάσεως, αἱ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἀνεπίδεκται, διὰ νὰ τὰς παραλάβουν καὶ μεταφέρουν εἰς Κεγχρεὰς, ὅθεν θέλουσιν ἐμبارκαρισθῆ· ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν θέλεις προσπαθῆσαι νὰ εὑρεθῶν ὅσον τάχος τὰ ἀναγκαῖα ζῶα.

Ναύπλιον, τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Κωλέττης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 4534.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἐστάλησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς τὸν φρούραρχον Ἀκροκορίνθου καὶ Μονεμβασίας, διὰ

νά προμηθεύσετε δι' αὐτῶν σφαίρας κανονίῳν διὰ τὸν στόλον. Σήμερον ἐδόθησαν εἰς τοὺς παραστάτας σας καὶ τῆς Ὑδρας ἑκατὸν καντάρια πυρίτιδος εἰς χρῆσιν ὄλων τῶν πλοίων, τὰ ὅποια καὶ σᾶς στέλλονται. Προφθάσετε λοιπὸν εἰς τὰ πλοιάμας, διὰ νὰ ἔχουν πῶς νὰ ναυμαχήσουν εἰς καιρὸν χρείας, καὶ ἡ Διοίκησις φροντίζει νὰ τοῖς προμηθεύῃ καὶ ἄλλην ποσότητα.

Ναύπλιον, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ) Ἰωάννης Κωλέττης.— Πανοῦτσος Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 1179.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ ἄλλοτε δις ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σᾶς ἐγράφη, περὶ τῆς ἐκλογῆς δηλονότι καὶ ἀποστολῆς τῶν παραστατῶν τῆς νήσου εἰς τὴν γ'. περίοδον· ἤδη δὲ ὡσαύτως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἰδίου καὶ τρίτον σᾶς γράφομεν, ὅτι σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῶν παραστατῶν τῆς γ'. περιόδου συνήχθησαν, καὶ ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀρχίσῃ ἡ περίοδος, διὰ νὰ μὴ κάθηνται ἐπὶ ματαίῳ δαπανώμενοι τόσοι πατριῶται, ὅσοι οἱ ἀναμένοντες, καὶ ν' ἀρχίσῃ πάλιν δίχα τῶν τῆς πατρίδος σας, ἀνάρμοστον. Διὰ τοῦτο ἐκλέξατε καὶ πέμψατε αὐτοὺς ὅσον τάχος. Ἐρῶσθε εὐημεροῦντες ὡς εὔχεται τὸ Βουλευτικόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεὺς, Κ. Τσερτίδης.

Περ. 6'. ἀριθ. 3960.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἐγράψαμεν προσκαλοῦντέσ σας νὰ ἐξαποστείτετε μίαν ὥραν ἀρχήτερα τοὺς διὰ τὴν τρίτην περίοδον παραστάτας σας, καθότι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀρχεται ἡ γ'. περίοδος· καὶ ἤδη, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ Βουλευτικοῦ σώματος, σᾶς εἰδοποιούμεν ὅτι ἐσυνάχθησαν ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατῶν, καὶ ὅτι ἀφεύκτως μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχεται ἡ γ'. περίοδος.

Ἡ εὐγενία σας γνωρίζετε ὅτι ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἐμελλε νὰ ἀρχίσῃ ἡ γ'. περίοδος, παρῆλθε πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀρχίσῃ πλέον ἡ γ'. περίοδος. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν καὶ αὐτοὺς, ἀν μέχρι τοῦδε δὲν ἐκλέξατε τοὺς παραστάτας σας, νὰ τοὺς ἐκλέξετε καὶ νὰ τοὺς ἐξαποστείτετε ὅσον τάχος ἐνταῦθα, διὰ νὰ εὐρεθῶσιν ἐδῶ ἀφεύκτως τὴν 25 τοῦ παρόντος μηνός. Ἐὰν ἀργοπορήσετε περισσότερον, ἡ γ'. περίοδος ἀρχίζει καὶ οἱ παραστάται σας δὲν θέλουν εὐρεθῆ ἐνταῦθα ἐν καιρῷ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1824.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ.
(Τ. Σ.) Διὰ τὸν Γεν. Γραμματέα, Α. Γλαράκης.

Περ. 6'. ἀριθ. 5007.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἀπορίαν τῆς πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ἐπέστρεψαν αὐτόσε μερικὰ πλοιά σας, καὶ ἀγνοεῖ ποῖος

λόγος τοῖς ὑπαγόρευσε νὰ κάμωσι παρόμοιον κίνημα, ἐνῶ γνωρίζει κάλλιστα ὅτι ὄλαι αἱ ἐλπίδες τῆς πατρίδος ἐξήρτηνται ἀπὸ τὸν στόλον, καὶ ὅτι ἀνίσως μέχρι τέλους δὲν μένωσι τὰ πλοῖα ὄλα εἰς τὰς ἀναγκαίας θέσεις των, ἕως ὅτου νὰ ματαιωθῇ διόλου τὸ σχέδιον τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, δὲν κατωρθώσαμεν τίποτε μὲ τὰς τόσας θυσίας καὶ λαμπρὰς νίκας μας.

Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν φρόνησιν τῶν γενναίων ναυάρχων καὶ ἀνδρείων ναυτῶν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὸ τοιοῦτον εἰς λειποταξίαν, καὶ μάλιστα εἰς μίαν κρίσιμον περίστασιν· καὶ ἐπειδὴ ὑποθέτει ὅτι ἴσως δι' ἐξοικονομίαν τῶν ἀναγκαιῶν ἤλθον ἐνταῦθα, ἀπορεῖ διὰ τί νὰ μὴ ἔλθῃ μόνον ἐν πλοῖον. Ὅθεν ἀμέσως προτρέπεσθε, ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, νὰ τοὺς παρακινήσετε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς θέσεις των, γνωρίζοντες ὅτι ἡ Διοίκησις λαβοῦσα ἤδη χρήματα, θέλει λάβει καὶ ἀνάλογα μέτρα διὰ νὰ τοὺς προφθάσῃ ὄλα τ' ἀναγκαῖα των. Αὐριον σᾶς ἀποστέλλεται ἡ ἀναλογοῦσα μερὶς τῶν χρημάτων, ὅπου ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ εἰς τὰ πλοῖα εἰς λογαριασμὸν τῶν μηνιαίων των.

Περὶ πυρπολικῶν πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἔχει μεγάλην χρεῖαν ὁ στόλος, ἐνῶ ἀπεδείχθη ὅτι χωρὶς αὐτῶν ὁ στόλος δὲν ἠμπορεῖ εἰμὴ νὰ μένῃ εἰς ἀπραξίαν· ὅθεν ἡ Διοίκησις ἐφρόντισε καὶ θέλει φροντίσει περὶ πυρπολικῶν. Ἡ Διοίκησις ἐπίτηδες στέλλει (ἔμειναν δι' αὐριον) διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ τὴν ἀνάγκην, καὶ νὰ παρακινήσῃ τὴν ὀπισθοδρόμησιν τῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆς 4. Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 5080.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ ἀ. Ὀκτωβρίου ἀναφορᾶς σας εἰδοποιεῖσθε, ὅτι ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους σας κύριον Γεώργιον Μπούκουρην καὶ Νικόλαον Φραγκιᾶν τόσον τοῦ παρελθόντος μηνιαίου ἢ ἐναπολειφθεῖσα χρηματικὴ ποσότης, ὅσον καὶ ὀλόκληρον τὸ μηνιαῖον τοῦ τρέχοντος μηνὸς διὰ πλοῖα 31, γρῶσια τετρακόσσια τριάντα μία χιλιάδες πεντακόσια ἑβδομήντα ἑννέα, ἤτοι ἀριθ. 431, 579. Ἡ χρηματικὴ ἔλλειψις τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ὁ εὐτυχῶς διασκεδασθεὶς ἤδη κίνδυνος τῆς πατρίδος ὡπωσοῦν, ὑπαγόρευσαν τὴν Διοίκησιν νὰ καταβιβάσῃ μικρὸν ἀριθμὸν κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ ὅλα τὰ πλοῖα. εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναληφθῶσιν ὅσα χθὲς σᾶς ἐσημειώθησαν, διότι καὶ οἱ εἰρημένοι Κύριοι θέλουσι σᾶς πληροφορήσει ὅποιαν πρόνοιαν καὶ φροντίδα καταβάλλει ἡ Διοίκησις περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ τοῦ στόλου. Δὲν μένει λοιπὸν εἰμὴ νὰ δεῖξετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀπὸ μέρους σας προθυμίαν εἰς τὸ νὰ παρακινήτε καὶ νὰ ὀδηγήτε τοὺς γενναίους ναυάρχους καὶ ἀνδρείους ναύτας τὰ δέοντα, δίδοντές τους νὰ ἐννοήσουν ὅτι, ἐπειδὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀφιέρωσε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ ἀνδρίαν των, καὶ ἐπομένως μ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις του ἔχει πρῶτην καὶ μεγίστην του εὐχαρίστησιν νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ στόλου, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι ἀμοιβαίως νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ χρέη των. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ἐφθασαν αὐτοῦ τὰ πλοῖά σας, ἀναγκαίως ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας νὰ τοὺς παρακινήσετε ὅσον τὸ δυ-

νατὸν ὀγρήγορα νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ νὰ συναφθῶσι μὲ τὰ πλοῖα τῶν ἀδελφῶν Ὑδραίων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει ἀποστείλει καὶ ἄνθρωπον ἐπίτηδες πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους καὶ ἡσυχίαν τῆς.

Εἰς τὰ προβαλλόμενά σας περὶ στρατιωτῶν διὰ νὰ σηκωθῶσιν αὐτόθεν, αὔριον θέλει σᾶς γίνῃ ἢ ἀνήκουσα ἀπάντησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 2 Ὀκτωβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΓΝΤΟΓΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης. — Α. Σπυλιωτάκης. — Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ῥόδιος.

Περ. β'. ἀριθ. 5116.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ δυσαρέσκειάν τῆς μεγάλην ἤκουσε προχθὲς ἡ Διοίκησις τὴν αὐτόσε ἐπιστροφὴν τῶν πλοίων σας, καὶ ἀνυπερθέτως σᾶς ἐσημείωσε διὰ νὰ προτρέψετε τοὺς καπετανέους νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Σπεύδει δὲ καὶ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν νὰ σᾶς ὑπενθυμίση, ὅτι ἡ πατρις, ἥτις τρέχει τὸν μεγαλειτερον σήμερον κίνδυνον, ἀφιέρωσεν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς εἰς τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν, καὶ ἡ Διοίκησις μ' ὅλας τὰς μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας γενῶσι τὰ εἰς κίνησιν εὐρισκόμενα πανταχοῦ στρατόπεδα, ἔλαβε μολοντοῦτο κάθε φροντίδα διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ κατὰ πρῶτον τὸν στόλον, καὶ χθὲς σᾶς ἐστάλησαν τόσον τοῦ παρελθόντος μηνιαίου τὸ ἑναπολειφθὲν, ὅσον καὶ ὀλόκληρον τὸ τρέχον μηνιαῖον. Εἶναι δίκαιον λοιπὸν καὶ οἱ θαλασσινοὶ νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν των καὶ εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Διοι-

κήσεως. Μία συνέχεια τῶν ἀγῶνων των θέλει στεφάνωσει τὰ λαμπρὰ κατορθώματά των, καθότι εἶναι φανερόν, ἂν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀγῶνός μας ἀφήσωμεν ἀνοικτόν τὸ στάδιον, καὶ ἐπομένως κύριον πάλιν τῆς θαλάσσης τὸν τοιοῦτον ἐχθρόν, τίποτε μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώσαμεν. Ὅθεν μὴν ἀμελήσετε νὰ παρακινήσετε ὅσας πλοῖα ἐπέστρεψαν καὶ εὐρίσκονται ἤδη αὐτοῦ, ἐπιστρέψωσιν ἀμέσως εἰς τὰς θέσεις των, διότι εἶναι καὶ ἀδικον νὰ λαμβάνωσι τὰ μνηστῆρα, τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐπροσπάθησε νὰ ἐξοικονομήσῃ ἡ Διοίκησις, καὶ νὰ καθησυχάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ ὁ μισθός θέλει ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσωσι.

Τῆ 3 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. 6'. ἀριθ. 5111.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγρατάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑποσχέσεως ὅπου χθὲς σὰς ἐδόθη, ἐμπερικλείονται διαταγαὶ πρὸς τοὺς γεννηιοτάτους καπετανέους Τσόκρη, Κακάνην καὶ Ἰωάννην Μαρτσέλον, Κορίνθιον, διὰ νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖθεν εἰς Ἄργος καὶ διαλυθῶσι· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ σώματα, μετὰ μερικὰς ἡμέρας ἀναλόγως μετὰ τὰς περιστάσεις θέλει διατάξῃ ἡ Διοίκησις τὰ εἰκότα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἰω. Κωλέττης.— Α. Σπυλιωτάκης.— Π. Νοταρᾶς.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 33.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεταῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ πολιορκίαν τακτικὴν μ' ἀποφασιστικὸν σκοπὸν εἰς τὸ φρούριον Π. Πατρῶν, καὶ φαίνεται ἀναγκαιοτάτη καθὼς ἡ ἀπὸ ξηρᾶς, οὕτω καὶ ἡ ἀπὸ θαλάσσης πολιορκία αὐτοῦ τοῦ φρουρίου, ἐνεκρίθη καὶ διωρίσθησαν ὀκτώ πλοῖα τῆς νῆσου σας διὰ νὰ φυλάξωσι τὴν πολιορκίαν ταύτην. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ἀπὸ τὰ κινήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου φαίνεται ὅτι ἐματαιώθη, καὶ ἐπομένως ἡ Διοίκησις παρατηρεῖ ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας. Ὅθεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, τὸν ὅποιον εἶναι προσδιωρισμένη νὰ κρατῇ ἡ νησὸς σας εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ προκειμένην ἐκστρατείαν, προτρέπεσθε νὰ ἐκλέξετε ὀκτώ πλοῖα, διορίζοντες μεταξὺ αὐτῶν τὸν ἰκανώτερον ἀρχηγὸν αὐτῆς τῆς μοίρας, καὶ ἔπειτα ν' ἀναφέρετε εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ ὀνόματα τῶν καπετανέων τῶν πλοίων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, διὰ νὰ τοῖς ἀποστείλῃ ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν τάξιν, τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ ὁδηγίας, καὶ οὕτω χωρὶς ἀναβολὴν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἀπεφασίσθη. Εἰς τὴν ἀναφοράν σας ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὰ σημειούμενα περὶ πυρπολικῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ βλέπει ὅτι τὰ προτεινόμενα πλοῖα ἢμπορεῖ νὰ χρησιμεύσωσιν ἀκόμη εἰς τὸ ἔθνος διὰ πολεμικά, δὲν ἐγκρίνει νὰ γένωσιν ἤδη πυρπολικά. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀναγκαιούντων πυρπολικῶν εἰς τὸν στόλον, ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει νὰ γίνῃ ἡ ἀνάλογος προμήθεια.

*Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1824.**(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΓΡΗΪΤΗΣ.**Ἀσημάκης Φωτήλας.—Α. Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κωλέττης.**Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.*

Περ. γ'. ἀριθ. 215.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ συστήσῃ τακτικούς τοὺς ἀποκλεισμούς τῆς κατὰ τοῦ ἔχθρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἤδη προσδιώρισε τακτικὴν ναυτικὴν δύναμιν εἰς στενὸν ἀποκλεισμόν Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, διακηρύττει:

Α'. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅποιονδήποτε πλοῖον, ὑφ' ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ φρουρία Πάτρας καὶ Ναυπάκτου.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως ὅποιονδήποτε πλοῖον διευθυνθῆ εἰς τὰ εἰρημμένα μέρη, ἀφοῦ ἀποδειχθῆ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἔχθρου, κατὰ πρώτην φοράν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς ταύτης μοίρας, ἢ ὅποιοςδήποτε ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν του πλοίαρχος, χρεωστεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσόδον του καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸ ἔγγραφον ἀποδεικτικόν

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον Ἰωάννου Χριστοδούλου Κούτση, τοῦ καὶ Ναυάρχου τῆς εἰς ἀποκλεισμόν τῶν φρουρίων Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου προσδιορισθείσης Σπετσιωτικῆς μοίρας. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν καιρῷ καὶ διὰ τοῦ τύπου. Ὁρα *Χρονικὰ Μεσολογγίου*, ἔτος ἀ. ἀριθ. 88 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1824· μετατύπως Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, Τόμος Α'. σελ. 475, μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπισημείωσιν τοῦ Συντάκτου τῶν Χρονικῶν.

«Ὁ πόσον ἐπιθυμητὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς γνησίους φιλοπάτριδας ἀποκλεισμοὺς τῶν Καστελλίων τῶν Π. Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπάκτου ἀπεφασίσθη ἡτέλος πάντων διὰ τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἱκαναὶ δυνάμεις διωρίσθησαν εἰς τὸ αὐτῆριον τοῦτο ἔργον. Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον θέλομεν κοινολογήσει τὰ ἔγγραφα τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν στρατηγῶν, διωρισμένων διὰ τὸν ἀποκλεισμόν.»

τοῦ ὅτι εἰδοποιήθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελαν παρουσιασθῆ ὑστερον ἀπὸ ἐν ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγνώριζον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦτον, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλουν κρατοῦνται καὶ διευθύνονται εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα σημαίας οὐδετέρων δυνάμεων ἤθελον εὐρεθῶσιν εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἐξέλθωσιν ἀνενοχλήτως, χωρὶς ὅμως νὰ συνεπιφέρωσιν ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων ἀφ' ἧς ἡμέρας παρουσιασθῆ ἐκεῖ ἡ προσδιορισθεῖσα ἑλληνικὴ ναυτικὴ δύναμις· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅποιονδήποτε πλοῖον ἐξέλθῃ μετέπειτα, θέλει κρατεῖται καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσῃ ὅπου ἀνήκει καὶ δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ τύπου τὴν παρῶσαν διακήρυξιν (α).

Τῆ 14 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοκκινόγριπτης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 406.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Πετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ κατὰ τὴν 17 Ὀκτωβρίου σημειωμένον

(α) Σῶζεται τὸ πρωτότυπον σχέδιον τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν φακέλλῳ 2513 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

ἔγγραφόν σας καὶ ἐγνωρίσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τῆς ἀθλιότητος τοῦ Σταμάτη Ζερβομαρίνη, τυρπολιστοῦ, ὅστις τετραυματισμένος, εὑρίσκεται κατὰ-κοίτος εἰς Σάμον, καὶ ἡ φανελλιά του αὐτόθι λιμοκτονεῖ. Ἡ Διοίκησις ἐπιβλέπουσα κατ' ὀφειλὴν πάντοτε εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζομένους καὶ πάσχοντας, συγκατένευσεν ἐτοίμως εἰς τὴν αἴτησίν σας. Ὁθεν διέταξεν ἀμέσως τοὺς προκρίτους τῆς Σάμου νὰ τοῦ δώσουν γρόσια πεντακόσια, ἀριθ. 500, καὶ τὴν προσήκουσαν περιποίησιν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ στείλῃ αὐτόσε εἰς τὴν φανελλιά του εἴκοσι κοιλὰ σιτάρη πρὸς ἐξοικονόμησιν, καὶ ὑγιαίνετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Ἀσημάκης Φωτήλας.—Α. Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κολέττης
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 677.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προλαβόντως εἶχεν ἐμποδίσει ἡ Διοίκησις τοῦ νὰ ἐξέρχωνται ἑλληνικὰ καταδρομικὰ πλοῖα, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκ τούτου τὸν στόλον μας, καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ κάθε αἰτίαν λειποταξίας, ἡ ὁποία ἤμποροῦσε νὰ ἐπιφέρῃ βεβαίως ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς τὴν πατρίδα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἤδη παρατηρεῖται ὅτι ὁ στόλος μας θεία συνάρσει μὲ τὰ λαμπρά του κατορθώματα ἐματαιώσε σχεδὸν τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπειδὴ καταντᾷ ἤδη ἐπωφελὲς τὸ νὰ περιέρχωνται εἰς τὴν θάλασσαν καταδρομικὰ πλοῖα, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐχθροῦ, κρίνει πλέον εὐλογον ἡ Διοίκησις νὰ

δοθῆ ἡ ἄδεια νὰ ἐφοδιαζῶνται τακτικῶς τὰ τοιαῦτα πλοία, καὶ νὰ ἐξέρχωνται εἰς καταδρομὴν. Θεωρεῖ ὁμως ταῦτο- χρόνως καὶ εὐλογον νὰ ζητήσῃ εἰς τοῦτο καὶ τὴν γνώ- μην τῆς εὐγενίας σας. Προτρέπεσθε λοιπὸν νὰ κάμετε εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τὰς ἀναλόγους σκέψεις καὶ πα- ρατηρήσεις σας, καὶ ὅσον τάχος νὰ φανερώσετε εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν γνώμην σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 2 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Φωτῆλας. — Ἀγαθρότης Σπυλιωτά- κης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 701.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεσιῶν:

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 4. Νοεμβρίου ἀναφορά σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετηρήθησαν τὰ περὶ τοῦ μηνιαίου τῶν πλοίων σας σημειούμενα, καὶ ὅτι ζητεῖτε ὁδηγίας παρὰ τῆς Διοικήσεως. Ὁ ἐχθρικός σόλος, κατὰ τὰς σημερινὰς πληροφορίας, εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὰ πανιά, καὶ σκοπεύει νὰ καταντήσῃ εἰς Μοθοκόριον, διευθύνεται δὲ εἰς Σού- δαν. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐκ τινῶν τουρκικῶν γραμμάτων συλ- ληθέντων ὁμολογούμενον καὶ λεγόμενον. Ἀληθὲς μ' ὄλον τοῦτο εἶναι ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰ πανιά καὶ διευθύνεται εἰς τὰ μέρη μας. Εἶναι φανερόν λοιπὸν ὅτι αἱ ὁδηγίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ ἡ Διοίκησις, εἶναι νὰ μέ- νωσι τὰ πλοιά μας ἐξυπνα, νὰ παρατηρῶσι τὰ κινήμα- τα τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ φιλοτιμηθῶσιν οἱ γενναῖοι ναύαρ- χοὶ καὶ ἀνδρεῖοι ναῦται νὰ μὴ πράξωσι καὶ εἰς τὰς τε- λευταίας ὥρας τῆς ἐπιτυχίας μας, εἰμὴ ἔργα ἀξία τῆς

ἀνδρίας των καὶ τῶν προλαβόντων κατορθωμάτων των, προσπαθοῦντες νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν, εἴτε πρὸς τὰ ἐνταῦθα μέρη διευθυνόμενον, εἴτε κατὰ τὴν Κρήτην, ὡσὰν ὁποῦ καὶ ἐκεῖνο εἶναι ἀσύμφερον. Ἄρκει μὲ γενναϊότητα καὶ ἤδη νὰ παρουσιασθοῦν τὰ πλοῖα μας εἰς τὸν δρόμον του, καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ τοῦ δώσωσιν κάμμίαν τροπὴν, καὶ τότε μήτε Μοθοκόρωνα βλέπει, μήτε εἰς τὸν λιμένα τῆς Κρήτης ἐπιθυμῆι πλέον νὰ καταντήσῃ. Ὅθεν χωρὶς ἀναβολὴν ἐπιταχύνετε γράμματα εἰς τὸν στόλον μας, δι' ἀγάπην τῆς πατρίδος, νὰ δείξωσι καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἀνδρίαν καὶ καρτεροφυχίαν των, νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἐχθρὸν μὲ φθορὰν τοῦ ἀπὸ τὸ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ ἔσχατά του σχέδια, γνωρίζοντες ὅτι ἂν τὸν ἀπελπίσουν καὶ ἤδη, τὸν ἀπέλπισαν διὰ πάντοτε. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ μηνιαίου των, ὁποῦ πλησιάζει, μήτε ἡ εὐγενία σας, μήτε οἱ γενναῖοι ναύαρχοι καὶ ἀνδρεῖοι ναῦται πρέπει νὰ ἔχουν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει προσπαθήσῃ νὰ τοὺς τὰ προφθάσῃ ἅμα ὁποῦ φθάσει τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἡμέρᾳ τῆ ἡμέρα περιμένεται. Τὴν προαίρεσιν τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου εἶδατε ἐμπράκτως· εἶδατε ὅτι παρέβλεψε κάθε ἄλλην ἀνάγκην τῆς πατρίδος, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνην τῶν πλοίων. Γράψετε τοὺς λοιπὸν, ὅτι ἂς ἐξακολουθοῦν μὲ τὴν αὐτὴν καρτερίαν τὰ χρέη τους, πεπεισμένοι ὅτι θέλουν ἰδῆ καὶ πάλιν ἐμπράκτως τὴν φροντίδα, ὁποῦ περὶ αὐτῶν ἔχει ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

(Τ. Σ.) Ἀσημάκης Φωτήλας. — Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Φόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 138.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Τὰ ἑλληνικὰ πράγματα παρέστησαν εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἀναγκαίαν τὴν συγκαταρίθμῃσιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Κυρίου Γκίκα Μπόταση, πατριώτου σας, εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος.

Προτρέπεσθε λοιπὸν νὰ τὸν παρακινήσετε νὰ ταχύνη ὅσον δυνατὸν πλειότερον τὴν ἔλευσίν του εἰς Ναύπλιον, νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, διὰ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ὑποθέσεις τῆς πατρίδος ἀνευ ἀργοπορίας.

Τῆ 13 Νοεμβρίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡἸΣ.

Ὁ Β'. Γραμματεὺς, Ἀνδρέας Παπαλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1167.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις κατὰ τὸ παρὸν εὐρίσκεται ὑστερημένη διόλου μολύβδου, καὶ ὡς ἐκ τούτου μένουσι πολὺ κατῶτιν αἱ πολεμικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἔθνους. Ὅθεν, ἐπειδὴ προλαβόντως ἡ Διοίκησις προαπέστειλεν αὐτοῦ μπαρουτόβολα, καὶ ταῦτα κατὰ θεῖαν βοήθειαν ἔμειναν ἄχρηστα, διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ ἐξαποστείτετε ἐνταῦθα εἴκοσι χιλιάδας, ἀριθ. 20000, δεκάρια, καὶ πάλιν ἂν (ὅπερ μὴ γένοιτο) λάβῃ χρεῖαν ἢ νῆσος, ἡ Διοίκησις θέλει λάβει τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν νὰ τὴν ἐφοδιάσῃ. Ἐπὶ τού-

τω ἀποστέλλεται καὶ ὁ Δ. Καραγεώργης, διὰ τὰ πα-
ραλάβη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 20 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικός,

(Τ. Σ) Ἀγαγιώτης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαν-
ρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1246.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ μεγάλην τῆς εὐχαρίστησιν βλέπει ἡ Διοίκησις
τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον, ὅπου καθ' ὅλας τὰς πε-
ριστάσεις δεικνύετε. Ἡ ταχεῖα ἀποστολὴ τῶν πέντε
χιλιάδων τεσπεδίων φουσεκιῶν εἶναι μία ἐνδειξις τοῦ
ζήλου σας καὶ τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπειθείας σας.
Ἐχει λοιπὸν δίκαιον ἡ Διοίκησις νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ
ὅτι καθ' ὅλα τῆς τὰ ἐπιχειρήματα θέλει ἔχει συνερ-
γὸς καὶ τοὺς πατριώτας Σπετσιώτας, καὶ μάλιστα εἰς
τὸ προκείμενον ἤδη ὑπὲρ τῶν νόμων στάδιον.

Τὰ πράγματα εἰς ποίαν κατάστασιν ἤδη εὐρίσκον-
ται, τὰ πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὸν εὐγενεστάτον παραστά-
την σας· τούτου χάριν καὶ κρίνει περιττὸν ἡ Διοίκησις
νὰ σᾶς τὰ ἐκθέσῃ. Τοσοῦτον μόνον πρὸς εὐχαρίστησιν
σας σημειοῖ, ὅτι οἱ ἀντιδιοικηταὶ δὲν θέλουν ἀπεράσει
ἡμέραι, καὶ θέλουν ὑποχρεωθῆ καὶ αὐτοὶ νὰ σέβωνται
τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ τὴν Διοίκησιν. Ἐν τοσοῦτῳ,
ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐφθασαν σήμερον τὰ ἐκ Λονδίνου σαλέντα
πολεμεφόδια εἰς ἰκανὴν ποσότητα, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν
ἐνταῦθα ἄλλας ἀσχολίας, προτρέπεσθε νὰ διορίσετε
νὰ δέσουν αὐτοῦ ὅσον τάχος ἕως δέκα χιλιάδας τού-
λάχιστον δεκάρια φουσεκία, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ

δύω καὶ τρεῖς χιλιάδας τὸ συντομώτερον νὰ προφθα-
σθοῦν ἐνταῦθα, ἐπειδὴ εἶναι τῆς μεγίστης ἀνάγκης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Νοεμβρίου 1824.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς,

Α. Σπυλιωτάκης.—Κ. Μαυρομηχάλης.—Ἰω. Κωλέττης.
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1289.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀγκαλιὰ καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐτελείωσεν ὁ μὴν τῆς εἰς Με-
σολόγγιον ναυτικῆς μοίρας, καὶ ἦτον ἀνάγκη νὰ σταλ-
θῶσι τοῦ παρόντος μηνὸς τὰ χρήματα, μὲλα ταῦτα ἡ
ἀπορία τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἥτις σὰς ἦτο γνωστῆ,
ἀνέβαλε πρὸς καιρὸν τὴν πληρωμὴν. Ἦδη ὅμως ὁποῦ
κατὰ θείαν πρόνοιαν ἔφθασε μέρος δανείου, ἡ πρώτη
φροντις τῆς Διοικήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἐξοικονόμησις τῶν
πλοίων. Ὅθεν προτρέπεσθε νὰ γράψετε ἀμέσως εἰς τὸν
ἐκεῖ ναύαρχον καὶ λοιποὺς καπητάνους νὰ ἐπιμένωσιν
εἰς τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ ἐνταῦτῳ νὰ ἀναφερθῆτε με-
πρῶτον εἰς ποῖον νὰ ἐγχειρισθῶσι τὰ χρήματα τοῦ πα-
ρόντος μηνὸς διὰ τὰ εἰρημένα πλοῖα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 29 Νοεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοηνητούριότης.

Α. Σπυλιωτάκης.—Κ. Μαυρομηχάλης.—Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1345.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου ἀναφορὰν σας ἔλαβε καὶ ἀνέ-
γνωσεν ἡ Διοίκησις· ἠγάσθη καὶ πάλιν τὸν γενναῖον

καὶ φιλελεύθερον χαρακτηρᾶσας, τὸν ζήλον διὰ τὴν στερῶσιν τῶν νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τὸ ἀσπονδον μῖσος κατὰ τῶν ἰδιοτελῶν, οἱ ὅποιοι ἀπὸ πλεονεξίαν καὶ κενοδοξίαν κινούμενοι, ζητοῦν καὶ τοὺς νόμους νὰ ἀναιρέσωσι καὶ τὴν Διοίκησιν νὰ ἀνατρέψωσι, διὰ νὰ δύνανται ἐλευθέρως ὡς λύκοι νὰ κατασπαράττωσι τὸν λαόν, μὴ ἔχοντα κανένα προστατήν. Ἐἴθε νὰ ἐγνώριζον ὡς σεῖς καὶ ὁ λοιπὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀληθῆ των συμφέροντα, διότι δὲν ἤθελε καταστένονται ὄργανον κινούμενον κατὰ τὰς θελήσεις δοξομανῶν καὶ ἀπλήστων ἀτόμων, τὰ ὅποια πολλὰκις, χωρὶς νὰ ἠξεύρωσιν, ἀποκαθιστῶσι τυράννους των, καὶ ἡ Διοίκησις ἤδη δὲν ἤθελεν ἔχει τοσοῦτους περισπασμοὺς ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν τούτων ἐχθρῶν της, ἀλλ' ἤθελε στρέψει τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις της ἐναντίον τοῦ μόνου ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὅποιον μετὰ τὰς τοσαύτας λαμπρὰς καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης νίκας ἤθελε καταδιώξει καὶ εἰς αὐτὴν του τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἤθελε προσθέσει νέας ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Αἱ Πάτραι, ἡ Ναύπακτος, ἡ Κορώνη, ἡ Μοθώνη καὶ ἡ Εὐρίπος ἤθελον πνέει τὰ λείσθια ἤδη, καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτεια, καθαρισθεῖσα καὶ ἀπὸ τὰ λείψανα ταῦτα τῶν βαρβάρων, ἤθελεν ἀπολαμβάνει βαθυτάτην εἰρήνην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Διοικήσεως. Ἄλλὰ μ' ὅλα ταῦτα εἶναι βεβαία ἡ Διοίκησις, ὅτι προστατευομένη ἀπὸ τὸν κραταῖον τοῦ Ὑψίστου βραχίονα καὶ ἔχουσα συνεργοὺς ὅλους τοὺς καλοὺς πατριώτας, θέλει ματαιώσει ὅλους τοὺς μιαινοὺς τῶν κακοφρόνων τούτων σκοποὺς, καὶ οἱ στεναγμοὶ τοῦ πάσχοντος ἤδη λαοῦ θέλουν σύρει ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ταχεῖαν τὴν ἐκδίκησιν. Δὲν πρέπει ὁμῶς νὰ προσ-

ἀπώμεν τὰς τοιαύτας κατηγορίας εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν Πελοπόννησον, οὔτε νὰ συγχέωμεν μὲ τοὺς τυραννόφρονας τούτους καὶ ἐκείνους τῶν Πελοποννησίων, ὅσοι ὀρθοφρονοῦντες ἀγωνίζονται ὄχι ὀλιγώτερον παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, οὔτε νὰ φρονῶμεν ὅτι δὲν συνετέλεσεν οὔτε χρηματικῶς, οὔτε πολεμικῶς ἐφέτος ἡ Πελοπόννησος, ἐν ᾧ καὶ εἰς Ὑδραν καὶ εἰς τὴν νῆσόν σας μετέβησαν Πελοποννησιακὰ στρατεύματα, καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου συνέστησαν στρατόπεδα κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐν ᾧ ἀπὸ τὰς προσόδους τῆς ἐξοικονομήθησαν πολλὰί τῆς πατρίδος ἀνάγκαι. Ἄς ἀποδίδωμεν λοιπὸν ἐκάστῳ τὸ ἀνήκον, μὴ συγχέοντες τὴν κακίαν μετὰ τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ μεμφόμενοι τὸ ὅλον διὰ τὰς ἀπὸ μέρη τινὰ γενομένας καταχρήσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μανρομιχάλης.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γερ. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 312.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις διέταξεν εἰς τὸ νὰ ὀπλίσετε δέκα πλοῖα πολεμικὰ, τὰ καλλίτερα, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν τέσσαρα νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν ἀποκλεισμόν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, τὰ δὲ ἕτερα νὰ ἐκπλεύσουν, ὁμοῦ μὲ τὰ δεκαεξὶ τῶν ἐξ Ὑδρας διορισθέντων, ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου μὲ ὅσα ἠφαιστία ἔχει ἐκάστη νῆσος. Εἰσακουσθῆτε μὲ τοὺς προκρίτους νήσου Ὑδρας,

ὥστε νὰ ἐκπλεύσωσιν ὁμοῦ τὰ εἴκοσι δύο πλοῖα, καὶ πέμψατε ἀνθρώπους διὰ νὰ περιλάβωσι τὰ μνηιαῖα τῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 2 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣΕΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ μὲ ἀναφορὰν τοῦ ἀπὸ 30 λήξαντος καθυπέβαλεν ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχουσι τὰ πλοῖα, τὰ συνιστῶντα τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἀπὸ ἀποσκευᾶς καὶ ἐπιπλα, δηλ. κατάρτια, ἀντένας, γούμενες, σχοινία διάφορα καὶ λοιπά.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν ζήτησιν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ διέταξεν εἰς τὸ νὰ παραστήσῃ ὑποθετικὸν λογαριασμὸν περὶ τῶν ἀναγκαίων τούτων διὰ πενήντα ἔν πλοῖον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐνέκρινεν εἰς τὸ νὰ γίνῃ εἰς λογαριασμὸς οὔτε ὑπέρογκος, οὔτε πολλὰ ἐλλειπτικὸς, ἀλλ' ὅσον πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαϊοτέρων κατὰ τὸ παρὸν, καὶ περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποθέσεως εἰδοποίησε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας, διὰ νὰ συστήσωσιν ἐπιτροπὴν περὶ τῶν κάτωθεν διαλαμβανομένων. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγένια σας εἰς τὸ νὰ συστήσετε ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία, ὡς ἔμπειρος τῆς θαλάσσης, νὰ ἐξετάσῃ μὲ οἰκονομίαν τὸ τί ἀναγκαῖαι δι' αὐτὰ τὰ πλοῖα κατὰ ἀναλογίαν ἐκάστου πλοίου, τόσον κατάρτιων, ὅσον καὶ σχοινίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἐξακρίβωσιν νὰ πέμψετε ὅσον τάχος εἰς τὸ

ὕπουργεῖον τοῦ Ναυτικοῦ, δηλ. πόσων δακτύλων χόνδρος καὶ πόσου μήκους ἀναγκαιοῦσι τὰ σχοινία, κατάρτια καὶ λοιπὰ, ἀναλόγως εἰς ἕκαστον πλοῖον, διὰ νὰ ληφῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τὴν τούτων πρόβλεψιν.

3 Δεκεμβρίου 1824, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Ἄριθ. 335.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσιῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς διορισθείσης Σπετσιωτικῆς μοίρας εἰς ἀποκλεισμόν τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, Κύριος Ἰωάννης Χρ. Κούτσης, με ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀπέδειξεν, ὅτι ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μηνιαίων οἱ ναῦται ἐπέστρεψαν καὶ διελύθη ὁ ἀποκλεισμός, καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, ἐὰν τῷ δοθῶσι τὰ δουλευμένα μηνιαῖα, καὶ νὰ διαμείνῃ, ἐὰν τῷ πληρῶνῶνται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ τῷ εἴπῃ, ὅτι με δυσαρέσκειάν της ἤκουσε τὴν διάλυσιν τῆς πολιορκίας, διότι εἶναι ἔργον ἐπιζήμιον ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἔθνους ὑπόληψιν.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Σ. Διοίκησις διώρισε διὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου τὴν εὐγενίαν σας εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσετε δέκα πλοῖα, τέσσαρα δὲ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν πολιορκίαν τῶν φρουρίων Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, καὶ νὰ πέμψετε ἀνθρώπους διὰ νὰ λάβουν τὰ μηνιαῖά των, διὰ τοῦτο διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ τῷ εἴπῃ νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τόσον διὰ τὰ μηνιαῖά των, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ διορίσετε, καὶ νὰ

ἐπικυρωθῆ ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ εὐγενία σας λοιπὸν ἐξετάσατε πόσον καιρὸν ἔχαμαν καὶ τί τοῖς ἀνήκει, καὶ πέμψατε ἄνθρωπον μὲ γράμμα σας, διὰ νὰ λάβουν τοὺς μισθοὺς των. Ὅμοίως ἐκλέξατε καὶ τὸν ναύαρχον τῆς αὐτῆς μοίρας Π. Πατρῶν, διὰ νὰ ἐπικυρωθῆ κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἐφοδιασθῆ μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1448.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου ἀναφορά σας καὶ παρατηρήθη ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει τὸ κοινὸν τῆς νήσου ταύτης μετὰ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Λάμπρου, ὅστις παρέδωκε τὸ πλοῖόν του εἰς χρῆσιν πυρπολικοῦ. Τοιαύτας συμφωνίας ἔχουν μὲ διαφόρους καὶ αἱ ἄλλαι ναυτικαὶ νῆσοι, καὶ πολλὰ τοιαῦτα πυρπολικά καὶ τῶν ἄλλων ἐχρησίμευσαν εἰς καταστροφὴν τοῦ ἐχθροῦ. Εἶναι λοιπὸν φανερόν ὅτι ἡ Διοίκησις, ἀνχρεωστῆ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν εἰρημένον συμπολίτην σας καὶ καλὸν πατριώτην, εἴτε κατὰ μέρος εἴτε κατὰ τὸ ὅλον, ὀφείλει διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ τῶν ἄλλων νήσων τὰς τοιαύτας συνεισφοράς. Ἀλλὰ γνωρίζετε καὶ μόνοι σας ὅτι τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον σήμερον, μὲ ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν ὅπου ἔχει ἡ Διοίκησις νὰ περιθάλψῃ τοὺς καλοὺς πατριώτας, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν θεραπείαν. Ὅθεν μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅπου καὶ αἱ ἄλλαι νῆσοι ἐξοικονόμησαν μέχρι τοῦδε τὰ τοιαῦτα, ἐξοικονομήσατέ τα εἰσέτι καὶ μέχρι τινός, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις νὰ μὴ

περάση καιρός και να λάβη τὰ μέσα διὰ νὰ θεραπεύση τὰς ἀνάγκας και νὰ ἀποδώσῃ τὰς ζημίας ἐκείνων τῶν πατριωτῶν, ὅπου προθύμως συνεισέφερον τὸν πόρον τῆς ζωῆς των εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κορντογριήτης.

Α. Σπυλιωτάκης.— Γκ. Μπότασης.—Κ. Μανρομιχάλης.
(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1487.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ ἀ. τοῦ τρέχοντος ἀναφορά σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετηρήθησαν οἱ λογαριασμοὶ, τοὺς εἰς τὴν ὁποίαν παρητήρηθησαν οἱ λογαριασμοὶ, τοὺς ὁποίους παρῆρσιάζετε. Παρητήρηθη ἐπομένως και ὅτι, διὰ τὴν ἀνέχειαν τοῦ ταμείου, δὲν ἠθελήσατε μέχρι τοῦδε νὰ ἀναφέρετε τί περὶ αὐτῶν. Ἡ Διοίκησις, Κύριοι, ἀπὸ τὰ πράγματα ἐπληροφορήθη τὸν ζῆλον και τὸν εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν σας ὅχι μόνον εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἀλλὰ και εἰς ἄλλας πολλὰς περιστάσεις, ὅσας εἰς ἐπρόκειτο λόγος περὶ ὑπάρξεως τῆς πατρίδος, και δὲν ἔχει χρεῖαν νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ γράμματα.

Εἰς τὸν ἀπεσταλμένον σας Κ. Ἀνδρέαν Σκληῶν ἐνεχειρίσθησαν γρόσ. 54508. 35 παράδ, ὅσα ἐξωδεύσατε εἰς ψωμί, εἰς γεμεκλίκια και διάφορα ἄλλα ἐξοδα τῶν εἰς τὴν νῆσόν σας προλαβόντως σταθέντων στρατιωτῶν, κατὰ τὸ κατάστιχον ὅπου ἐπαρῆρσιάζσατε. Μὲ δυσἀρεσκειάν της ὁμως σας σημειοῖ ἡ Διοίκησις, ὅτι τὴν ζητουμένην ποσότητα, τὸ ἀνάλογον τῶν 17 πλοίων σας, ὅπου περαιτέρω τοῦ μηνὸς ἔκαμαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν, σήμερον τὸ ταμεῖον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ σὰς

τὰ ἀποκριθῆ. Γνωρίζετε μ' ὄλον τοῦτο, ὅτι πρώτη φρον-
τις τῆς Διοικήσεως ἐστάθη πάντοτε ἡ ἐξοικονόμησις
τοῦ ναυτικοῦ.

Μένετε λοιπὸν ἡσυχοί, καὶ ἡ Διοίκησις σὰς ὑπόσχεται
ἀπὸ τὰς ἐλευσομένας δόσεις τοῦ δανείου νὰ ἐξοφλήσῃ
τόσον αὐτὰ, καθὼς θέλει θεωρηθῆ καὶ ὁ λογαριασμὸς
τῶν προεκπλευσάντων 21 πλοίων εἰς ὑπεράσπισιν τῆς
Κάσου καὶ Ψαρῶν.

Ἐν τοσοῦτῳ προτρέπεσθε νὰ ἐκλέξετε καὶ νὰ ἀπο-
στείλετε ἐνταῦθα τὸ μέλος, ὅπου ἀνήκει νὰ διορισθῆ
ἐκ τῆς νήσου σας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ναυτικῶν, χωρὶς ὁμῶς ἀναβολὴν, καθότι εἶναι
ἀναγκαῖον.

Ναύπλιον, τῆ 6 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ,

Γκίκας Μπότσης. — Κωνσταντῖνος Μανρομεχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 427.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ναυτικῶν σὰς εἰδοποιεῖ, ὅτι διὰ τὰ ἐξ πολεμικὰ πλοῖα
Σπετσιώτικα, τὰ ὅποια διετάχθησαν νὰ συνέκπλεύσουν
μὲ τὰ διορισθέντα δέκα ἐξ ἀπὸ Ὑδρας κατὰ τῆς τοῦ αἰ-
γυπτιακοῦ στόλου μοίρας, νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς
κοινότητος Ὑδρας, ὥστε νὰ ἐκπλεύσωσιν ὄλα ταῦτα
χρόνως, καὶ νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 13 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ. ἀριθ. 430.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς ρήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 ἱσταμένου ἀναφορά σας, διὸ καὶ ἐδόθησαν πρὸς τὸν ναύαρχον Νικόλαον Μυλωνᾶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι καὶ τέσσαρα διπλώματα πολεμικὰ διὰ τὰ τέσσαρα διορισθέντα πλοῖα εἰς ἀποκλεισμόν τῶν φρουρίων Π. Πάτρας καὶ Ναυπάκτου, καὶ τέσσαρες προκηρύξεις τῆς Διοικήσεως τυπωμέναι, ἀφορῶσαι τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμόν, καὶ σαράντα χιλιάδες γρόσια, μηνιαῖο μίσθοί των, καὶ διατάξετε ὅσον τάχος τὴν ἐκπλευσίαν των, καὶ νὰ ἀναφέρετε πέμποντες ἐκάστου πλοίου τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν. Τὰ γρόσια ἐμετρήθησαν τῷ Δημητρίῳ Σκοπελίτῃ διὰ νὰ σᾶς τὰ ἐγχειρίση.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΛΑΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ. ἀριθ. 541.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς ρήσου Σπετσῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνέφερεν εἰς τὸ σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα, ὅτι τὰ πλοῖα τὰ συνιστῶντα τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἐὰν δὲν προβλεφῶσιν ἀπὸ τὰς ἀναγκαῖας ἀποσκευᾶς, εἰς μίαν δευτέραν μάχην κατὰ τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν. Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ τὸν δοθέντα πρὸς αὐτὴν ὑποθετικὸν λογαριασμόν, καὶ διέταξεν εἰς τὸ νὰ ἐξαποσταλῶσιν ἄνδρες τί-

μιοι και ἔμπειροι περὶ τῆς προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων ἀποσκευῶν, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς διαταγῆς θεωρεῖτε.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔγραψεν εἰς Ἵδραν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωσι δύο τιμίους και ἔμπειρους, τοὺς ὁποίους και νὰ πέμψωσιν ἐδῶ, διὰ νὰ τοῖς δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Διὰ τοῦτο εἰδοποιεῖ και τὴν εὐγενίαν σας εἰς τὸ νὰ ἐκλέξετε ἓνα, ὅστις και νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, διὰ νὰ συμφωνήσῃ και νὰ λάβῃ τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας. Εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἦτον καλὸν νὰ σταλθῇ ὁ Ἀντώνιος Ἰωάννη Πάνοζα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΛΑΡΗΣ,

ἸΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ὁ Γερ. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1960.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τούτου, και παρετήρησε τὰς ὅσας χρείας τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἔχουσι, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐπιτήδεια εἰς ναυτικούς ἀγῶνας, και τὴν χρηματικὴν ποσότητα, ἣτις ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν τούτων. Ὅθεν ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ προμηθευθῶσιν ὅσον ὀγλίγωρα, διὰ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον, διατάττει συμφώνως μετὰ τὴν προλαβοῦσαν διαταγὴν.

Α'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐξαποστείλῃ δύο ἢ τρεῖς ἀνδρας τιμίους και ἔμπειρους, οἱ ὅποιοι νὰ ἀπέλθωσι συνδευμένοι μετὰ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, ὅπου

ἤθελε στοχασθῶσιν ὅτι ἤθελον εὔρει τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὰ ἑλληνικά πλοῖα εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον.

Β'. Ἡ ἀγορὰ τῶν πραγμάτων τούτων νὰ γίνη κατὰ τὸν πλεόν οἰκονομικώτερον τρόπον· ἢ νὰ τραβᾶται εἰς ἀνταλλαγματικὰς μὲ διορίαν τινῶν ἡμερῶν εἰς βάρος τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς μας, ἢ β'. νὰ διαπραγματευθῶσι ταῦτα διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ μὲ διορίαν ἱκανήν, διὰ νὰ γίνη ἡ ἀποπληρωμὴ εὐκόλως.

Γ'. Τὸ ὑπουργεῖον νὰ διορίσῃ ἐνταῦθα τόπον κατάλληλον καὶ ἱκανόν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἀποθήκη τῶν ἀνωτέρω πραγμάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 22 Δεκεμβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικὸς τοῦ Προέδρου προσωρινῶς,
 ΑΝΔΡΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Γκίκας Μπότσης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ἐβόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 638.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐσχεδίασε προσδιόρισιν περὶ τοῦ πόσον πρέπει ἕκαστον πλοῖον, ὁποιοῦδήποτε μεγέθους καὶ ὑπὸ ὁποιανδήποτε σημαίαν, νὰ πληρόνη ὅτε εἰσέρχεται εἰς λιμένα τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, κατὰ τὴν τάξιν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν ἀνέφερε πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν καὶ ἐνεκρίθη.

Καὶ ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται ἡ ἰσόσταθμος πληρωμὴ τῶν εἰσερχομένων πλοίων μᾶλλον διὰ τὰ τῶν ἀλλοτρίων δυνάμεων πρὸς ἀποφυγὴν πάσης λογοτριβῆς, διὰ τοῦτο ἐδιορίσθησαν οἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει λιμενάρχαι νὰ πληρόνωνται κατὰ τὴν ὁμοίαν πρὸς αὐτοὺς δοθεῖσαν

προσδιόρισιν, καὶ ἴσον τῆς ἰδίας ἐστάλη πρὸς τὸν Ναύ-
αρχον Ἀγγλον Χάμιλτων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ νῆσος Σπέτσαι, ἐκτὸς ὅτι εἶναι μία τῶν
θαλασσοκρατουσῶν νήσων, ἀλλ' ἔχει καὶ λιμένα καὶ
ἐμπόριον ἐνεργητικόν, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται περισσότερον
ἢ ἐνέργησις τῆς διορισθείσης προσδιορίσεως, καὶ δι' αὐτό
τοῦτο περικλείεται καὶ μία προσδιόρισις κεκυρωμένη διὰ
τῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν σφραγίδος, ἵνα προσ-
κολληθῇ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τῆς νήσου σας.

Ἐκ τῶν συναχθέντων τυχηρῶν, τὰ μὲν ἀγκυρώματος
καὶ νεροῦ ἀνήκουν τῇ Διοικήσει, καὶ ταῦτα ἡ εὐγενία σας
θέλει τὰ μεταχειρισθεῖτε πρὸς ὄφελος τοῦ κοινου σας,
διότι αἱ ἐργασίαι σας εἶναι ἐργασίαι καὶ ὄφελος τοῦ
ἔθνους, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἡ προσδιόρισις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1825.

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΓΑΡΗΣ, ἸΩάννης Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 697.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ Ἀθανάσιος Μήτρου Παλιολούκα ἐδιορίσθη μὲ τὸ
μίστικόν του διὰ νὰ περιπλέῃ τὰ παράλια Μεσσηνιακοῦ
κόλπου καὶ Σπάρτης μὲ μηνιαῖον μισθόν, καὶ νὰ ἀρχί-
ται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναχωρήσει ἀπὸ Σπέτσας. Διὰ τοῦτο
προκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο
τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, διὰ νὰ σημειωθῇ εἰς
τὸ συμφωνητικόν του γράμμα πρὸς ἀποφυγὴν τυχούσης
λογοτριβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ἰανουαρίου 1825.

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΓΑΡΗΣ, ἸΩάννης Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2573.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Μὲ προλαβοῦσαν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διωρίζεσθε νὰ ἐτοιμάσετε ἕξ πλοῖα πολεμικά, τὰ ὁποῖα μὲ ἄλλα δέκα ἕξ ἔτι τῆς νήσου Ἰδρας, συντροφευμένα μὲ ὅσα πυρπολικά ἐκάστη τῶν νήσων ἔχει, νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις παρατηρεῖται ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ ἐξακολουθῇ τὰ πρῶτα σχέδια, μ' ὅλας τὰς ἤττας ὁποῦ κατὰ διαφόρους ναυμαχίας ἔλαβεν.

Ἡ ἐκπλευσις τῶν πλοίων μας, ἂν πάντοτε, ἐν ὅσῳ ὁ ἐχθρὸς εἶναι εἰς κίνησιν, ἦναι ἀναγκαιοτάτη, ἢ πολιτορχία τῶν Π. Πατρῶν, τὴν ὁποῖαν μὲ τόσα ἔξοδα συγκροτεῖ σήμερον τὸ ἔθνος, μᾶς τὴν παρῆρσιάζει καὶ ἀφευκτον, καθότι εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον μὲ μίαν του ἔφοδον ὁ ἐχθρὸς νὰ ματαιώσῃ ὅλα μας τὰ σχέδια, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἀδύνατον φρούριον Π. Πατρῶν.

Προτρέπεσθε λοιπὸν, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας προλαβόντως ἐλάβετε διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, νὰ ἐτοιμάσετε τὰ ἕξ πολεμικά πλοῖα ἐκ τῆς νήσου σας, νὰ συνεννοηθῆτε μὲ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ἰδρας, πρὸς τοὺς ὁποίους γράφει καὶ ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι καὶ ἕξ ἐκείνης τῆς νήσου ἄλλα δεκαῆξ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὅλα, συντροφευμένα μὲ ὅσα πυρπολικά ἐγκρίνετε, νὰ ξεκινήσετε, διὰ νὰ προλάβωσι τὰ κινήματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ νὰ τὰ ματαιώσωσι. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ σκέπτεται ἡ Διοίκησις, ἂν ἦναι χρεῖα νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ περισσοτέρα δύναμις, καὶ ἀκολούθως λαμβάνετε ἀναλόγους διαταγὰς.

Στείλτε ἐγκαῦθα καὶ οὐς τινὰς τῶν συμπολιτῶν σας ἐγκρίνετε, διὰ νὰ περιλάβωσιν ἐπὶ χεῖρας τὸ μηνιαῖον τῶν πλοίων.

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι κατ' εὐτυχίαν μέρος τοῦ δανείου ἐφθασε σήμερον. Δι' αὐτοῦ θέλει προσπαθήσει ἡ Διοίκησις, ἂν συνεργήσουν καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται, διὰ νὰ πέσῃ τὸ φρούριον Πάτρας, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται πολὺ μέρος τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ὑπάρξεως.

Ἡ εὐγενία σας πάντοτε ἐφάνητε μὲ τὴν μεγαλειετήραν προθυμίαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Διοίκησις οὔσα πεπεισμένη, ὅτι καὶ ἤδη μὲ ζῆλον θέλετε προσφερθῆ, καὶ δὲν θέλετε ἀργοπορήσει νὰ ἐξακολουθήσετε προθύμως τὴν ταχίστην ἐκπλευσιν τῶν πλοίων, κρίνει περιττὸν νὰ σας παραστήσῃ ὁποίας ἀνάγκης εἶναι τὸ νὰ ἐκπλεύσῃ ἀνυπερθέτως αὕτη ἡ δύναμις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 24 Ἰανουαρίου 1825.

Ὁ Ἐπιτροπικὸς τοῦ Προέδρου προσωρινῶς,
(Τ. Σ.) ΑΝΔΡΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Γκιῶας Μπόττας.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

Περ. γ'. ἀριθ. 778.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπέτσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἐπληροφόρηθη ὅτι εἰς Σπέτσας εὐρίσκονται πλοῖα κατάλληλα διὰ ἠφαιστία, καὶ ἐπειδὴ ἀνάγκη νὰ τὰ κάμῃ ἠφαιστία πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ πέμψετε τοὺς κυβερνήτας τῶν αὐτῶν πλοίων νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ, διὰ συμφωνήσωσι τὴν τιμὴν ὅσον τάχος, ὥστε νὰ μὴ δυσκολευθῇ ἡ ἐκπλευσις τοῦ στόλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.)

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κιάπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 820.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἰδοῦ, ἐξαποστέλλονται ὑμῖν μετὰ τοῦ παρ' ὑμῶν σταλέντος Κ. Γκίκα Τσούπα οἱ μισθοὶ τῶν ἐξ πολεμικῶν πλοίων, τῶν διορισθέντων εἰς ἔνωσιν τῶν λοιπῶν πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου τῶν ἐκ τῆς νήσου Ὑδρας διορισθέντων πρὸς ἀντιπαράταξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, γρόσια ἐξήντα χιλιάδες, ἀριθ. 60,000, τὰ ὅποια παραλαμβάνετε ἀσφαλῶς, προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς τούτων παραλαβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ,
 ἸΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3007.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔλαβεν ἡ Διοίκησις γράμματα ἀπὸ Κορώνης καὶ διάφορα ἄλλα μέρη ἐκείνων τῶν παραλιῶν με ἐπίτηδες πεζοὺς, τὰ ὅποια ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος, συγκεείμενος ἀπὸ 50 ἢ 60 πλοῖα, ἐφάνη καὶ περιπλέει κατὰ τε τὰ παράλια Μοθωκορώνης καὶ Νεοκάστρου. Διὰ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν δεινῶν ἀπροσδοκῆτων, ἅμα λάβετε τὴν παρούσαν, νὰ ἐπιταχύνετε νὰ ἔβγη εἰς τὰ πανιὰ ἢ προσδιορισθεῖσα μοῖρα τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ προφθάσῃ ἐκεῖ καὶ νὰ ματαιώσῃ με τὴν θεῖαν βοήθειαν, ὡς καὶ ἄλλοτε, τοὺς σκοποὺς τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη εἶναι κρίσιμος καὶ ἀναβολῆς ἀνε-

πίδεκτος. "Οθεν διὰ τῆς προθυμίας σας ἐπιταχύνετε ἀμέσως τὴν ἔκπλευσιν τῶν εἰρημένων πλοίων. Διετάχθησαν δὲ καὶ οἱ εὐγενέστατοι πρόκριτοι τῆς νήσου Ἰδρας νὰ ξεκινήσουν καὶ αὐτοὶ ὅσον τάχιστα τὴν προσδιορισθεῖσάν των μοῖραν, καὶ συμφώνως μετὰ τῆς ἐδικῆς σας νὰ κινηθοῦν πρὸς ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν τοσούτῳ ἰδεάζεσθε ὅτι διωρίσθησαν καὶ ἀνάλογα τῆς ξηρᾶς στρατεύματα, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ ἐχθρικά πλοῖα μελετοῦν νὰ κάμουν ἀπόβασιν εἰς κἀνὲν παράλιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Γίλιας Μπότσης.—Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Υ. Π. Νὰ εἰδοποιήσετε ὁμῶς καὶ τὰ εὐρισκόμενα τέσσαρα πλοῖά σας εἰς τὸν ἀποκλεισμόν Π. Πατρῶν, νὰ ἐνωθοῦν καὶ αὐτὰ μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐχθρικός στόλος μετὰ μεγάλης προπαρασκευῆς καὶ δυνάμεως μελετᾷ νὰ ἀπέλθῃ κατὰ τῆς Σάμου καὶ καθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος. "Οθεν ἐνέκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προετοιμασθῇ μία ἄλλη ναυτική μοῖρα, ἥτις, εἰς περίστασιν ἀναγκαίαν, νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀπάντησιν παντὸς ἐχθρικοῦ ἀπευκταίου κινήματος. Δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ διέταξεν ἐκ μὲν τῆς νήσου

"Υδρας νὰ ἐτοιμασθοῦν ἄλλα δεκαεξὶ πολεμικὰ πλοῖα, διορίζεσθε δὲ καὶ προτρέπεσθε ἤδη καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ φροντίσετε διὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ ἐκ τῆς νήσου ταύτης Σπετσῶν ἄλλα δέκα πολεμικὰ πλοῖα, καὶ ἀφοῦ συνεννοηθῆτε μὲ τοὺς προκρίτους τῆς νήσου "Υδρας, ὅταν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, νὰ συνεκπλεύσουν συγχρόνως καὶ τὰ τῆς νήσου σας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅτε καὶ θέλετε ἀναφερθῆ εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐξοικονόμησις τῶν ἀναγκαίων μισθῶν αὐτῶν. Περὶ δὲ τῶν ἀναγκαιούτων καὶ εἰς ταύτην τὴν μοῖραν πυρπολικῶν φροντίζει ἡ Διοίκησις. Ἄν ὅμως ἤθελε σὰς παρρησιασθῆ κἀνὲν πλοῖον χρήσιμον διὰ πυρπολικόν, θέλετε διευθύνει τὸν καπητάνοντου εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ συμφωνηθῇ ἐνταῦθα καὶ ἀγορασθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κογντογριότης.

Γαίλας Μπότασης.— Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωρ-
σταγιτῆρος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3079.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἀλλεπαλλήλους πεζοὺς πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ πλοῖα ὑπὲρ τὰ 70, ἀδιακόπως καταγίνεται εἰς τὸ νὰ ἀποβιβάξῃ στρατεύματα εἰς Μοθώνην, ἐξωθεν τῆς ὁποίας ἔστησεν ἤδη καὶ πολλὰς σκηνάς, ἡ δὲ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ στόλου του περιφέρεται εἰς τοῦ Νεοκάστρου τὰ παράλια. Ἡ Διοίκησις μ' ὄλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα ἐπροσπάθησε καὶ προσπαθεῖ νὰ βοηθηθῇ διὰ ξηρᾶς τὸ φρού-

ριον τούτο, καὶ ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκλεκτότερον μέρος τῶν στρατευμάτων τῆς Διοικήσεως εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη εἶναι ἐλπὶς νὰ ἀποτύχουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ξηρᾶς· πόσον ὅμως ἠμπορεῖ νὰ βλάβῃ ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης, ἐὰν ὁ ἐλληνικὸς στόλος δὲν φθάσῃ ἐγκαίρως διὰ νὰ ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπερηφάνου Ἰμπρα-ἡμ-πασσᾶ, εἶναι φανερόν. Ἡ Διοίκησις ὁμως γνωρίζουσα μὲ πόσῃ πατριωτικῇ δραστηριότητι θέλετε ἐνεργήσῃ τὴν ταχινὴν ἐκπλευσιν τῆς προσδιορισθείσης μοίρας, ἐλπίζει ὀγλίγωρα νὰ πανηγυρίσῃ νέους θαλασσίους θριάμβους, διὰ τῶν ὁποίων ἀφοῦ ματαιωθῇ καὶ αὐτὴ ἡ προσβολὴ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ τῶν Π. Πατρῶν πτώσις θέλει ἐπιταχυνηθῇ, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς πατρίδος θέλει ἀσφαλισθῇ διὰ τὸ μετέπειτα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ,
Γκίλιας Μπότασης. — Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 899.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ ἀγοράσῃ πλοῖα κατάλληλα διὰ ἡφαίστια διὰ τὴν ἐκ τῆς νήσου Σπετσῶν διορισθεῖσαν μοῖραν τοῦ στόλου. Κατὰ τὸ παρὸν εὔρε καὶ ἠγόρασε τὸ βρῖκιον τοῦ Κυρ. Δημητρίου Μπία, Κρανιδιώτη, διὰ γρόσια τριάντα χιλιάδας.

Τὸ αὐτὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα Χέλι· διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας πρέπει νὰ στείλετε ἀνθρώπους, διὰ

νά τὸ περιλάβετε κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἐγγραφον τῶν εὐρισκομένων ἐπ' αὐτῶ ἀποσκευῶν, καὶ ἀφοῦ ληφθῆ, τότε θέλει τοῦ δοθῆ γράμμα ὅτι τὸ ἐπεριλάβετε, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ λάβῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1825.

(Γ. Σ.) Φραρτσέσχος Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.
— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3309.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Κ. Προκρίτους Σπετσῶν.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔφθασαν γράμματα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Κορώνης καὶ Νεοκάστρου ἀπὸ 11 ἕως 13 τοῦ τρέχοντος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι εἰς τὰς δέκα ἔφθασαν τὰ ἐχθρικά πλοῖα, 50 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ἀντικρυ Κορώνης, καὶ εἰς τὰς 11 καὶ 12 ἔκαμαν ἀπόβασιν εἰς Μοθώνην, ὅπου ἔστησαν ὡς 400 σκηνας, καὶ ὅτι τὴν δεκάτην τρίτην ἔφθασαν τὰ ἐχθρικά στρατεύματα καὶ ἔξωθεν τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου καὶ ἐπίασαν τὰς δυνατὰς θέσεις. Ὁ στρατηγὸς Τσαβέλλας, εὐρισκόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, εὐθὺς καθὼς ἤκουσε τὴν ἀπόβασιν τῶν ἐχθρῶν, ἐκίνησε μὲ πεντακοσίους τὴν ιγ'. τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ Νεόκαστρον, καὶ ἦσαν ἐτοιμα διὰ νὰ κινήσουν καὶ ἄλλα στρατεύματα ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, ὡς Καρατάσσον, Γάτσον, Γιατρακέους καὶ ἄλλους· εἰς δὲ τὸ φρούριον εὐρίσκονται περίπου 200 καλὰ τουφέκια. Ἐκ τούτων εἶναι βεβαία ἐλπίς, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἀκούσει νέας νίκας καὶ κατὰ τῶν νέων τούτων ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπάτησαν ἐφέτος ἑλληνικὴν γῆν.

Διὰ νὰ ἀσφαλισθῇ καθ' ὅλα τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου καὶ νὰ ματαιωθοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ἀνάγκη εἶναι νὰ φθάσῃ καὶ ὁ ἑλληνικὸς στόλος ὅσον τάχιστα εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια ὅθεν ἂς μὴ βραδύνη νὰ ἐκπλεύσῃ ἢ ἐκ τῆς νήσου σας μοῖρα εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3393.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορᾶς σας εἰδοποιεῖσθε, ὅτι καὶ πρὶν φθάσῃ αὐτὴ, ἡ Διοίκησις διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν διὰ νὰ σᾶς προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαῖα πολεμεφόδια, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ταχέως ἢ προσδιορισθεῖσα μοῖρα τῆς νήσου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3416.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορὰ σας ἀπὸ τὴν ὁποίαν πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐτοιμάζετε μετὰ προθυμίας ὅσα πλοῖα διωρίσθησαν νὰ ἐκπλεύσωσιν ἀπὸ τὴν νήσόν σας ἐναντίον τοῦ Βυζαντινοῦ στό-

λου. Ὅταν λοιπόν ταῦτα γίνωσιν ἔτοιμα πρὸς ἐκπλευσιν, θέλει σᾶς ἀποστείλει ἡ Διοίκησις τοὺς ἀναλόγους μισθοὺς αὐτῶν· ὅσα δὲ ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν νήσόν σας, περὶ τῶν ὁποίων καὶ ἀναφέρετε, ἐνεχειρίσθησαν εἰς τοὺς εὐγενεστάτους παραστάτας σας.

Ὅτι δὲ ἡ πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου διορισθεῖσα ναυτικὴ δύναμις εἶναι ὀλίγη, δὲν λανθάνει οὐδὲ τὴν Διοίκησιν, ἀλλ' ἡ γενναιότης καὶ ὁ πατριωτισμὸς, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντιπαρατάχθησαν, θέλει ἀναπληρώσει καὶ ἤδη τὴν ἑλλειψιν ταύτην, καὶ οἱ γενναῖοι ναῦται ἀγωνιζόμενοι μὲ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, θέλουν στήσει νέα θαλάσσια τρόπαια ἐναντίον τῶν βαρβάρων τούτων ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους τὸσάκις κατεπολέμησαν.

Ἐν Ναυπλῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοινοτριάντης.

Γκέκας Μπότασης. — Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 956.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ἐπιστολή σας, εἰς ἣν ἀνεφέρετε, ὅτι στέλλεται ἕνας ἄνθρωπος ἐξ ἐκάστου πλοίου τῶν διορισθέντων διὰ τὴν κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου ἐκπλευσιν, πρὸς παραλαβὴν τῆς διορισθείσης πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν, καὶ ὅτι ἀναγκαιοῦν καὶ μισράλια, καθὼς καὶ μακάσια διὰ ταῦτα τὰ πλοῖα.

Εἶδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ἐδόθησαν διὰ δέκα πλοῖα, τὰ ἐκπλεύσοντα κατὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στόλου καὶ διὰ πο-

λιορκίαν Πατρός, σφαῖραι δύο χιλιάδες τετρακόσαι ἐβδομήκοντα τρεῖς, ἀριθ. 2,473, μακάσια τριακόσια, ἀριθ. 300, χίλιαι σφαῖραι μισραλιῶν, ἀριθ. 1000, ἐννενηντα βαρέλια πυρίτις, περιέχοντα μαζή μετὰ τὰ βαρέλια ὀκάδες τρεῖς χιλιάδες ὀκτακοσίας δεκατρεῖς καὶ δράμια τριακόσια, ἀριθ. 3,813:300, πυρίτις καθαρὴ 3,296 καὶ 100, καὶ δέκα ρίσμα χαρτί, ἀριθ. 10.

Προσκαλεῖσθε λοιπόν, παραλάβοντες ταῦτα, νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς περιλαβῆς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1825.

(Γ. Σ.) Φραγκτσέσκος Βούλγαρος.—Ἰωάννης Λαζάρου.—
X. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 971.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν σῶμα διέταξεν εἰς τὸ νὰ τυπωθῶσιν, ὡς καὶ ἐτυπώθησαν, τὰ πολεμικὰ διπλώματα, διὰ νὰ δοθῇ ἕν ἀνὰ ἐκάστω πλοίῳ πολεμικῷ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν γινώσκει οὔτε τὸ ὄνομα τῶν πλοισάρχων, οὔτε τὸ ὄνομα τῶν πολεμικῶν νηῶν, διὰ τοῦτο πέμπει τριάκοντα, ἀριθ. 30, πολεμικὰ διπλώματα ἐσφραγισμένα καὶ ὑπογεγραμμένα κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ εὐγενεία σας γράψετε τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομα, τὰ κανόνια καὶ τὸν κυβερνήτην. Εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπου γράφει «καὶ κυβερνήτης αὐτῆς ὁ τάδες» διὰ τὸν ναύαρχον νὰ γραφθῇ «καὶ τάδες, Ναύαρχος τῆς μοίρας Σπετσῶν ἢ Ἀντιναύαρχος» εἰς δὲ τὸν τόπον, ὅπου λέγει «ὅπου ποτ' ἂν διορι-

σθῆ» εἰς μὲν τὸν Ναύαρχον, «παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως,» εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς, «παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των.» Ὅθεν προσκαλεῖσθε, ἅμα διορισθούν τὰ πλοῖα, νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ Ναυτικὸν τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, τὸ ὄνομά του, τὸ τοῦ πλοιάρχου, τὴν ποσότητα τῶν κανονίων, τὸν ναύαρχον καὶ ἀντιναύαρχον, διὰ νὰ ἀπεράσουν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1825.

(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Λαζάρου.—
Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

Διορίζεται ἡ ναὺς δικάταρτη, ὀνομαζομένη Φωκίω ν, καὶ ὠπλισμένη μὲ κανόνια δώδεκα καὶ ἕτερα ὄπλα καὶ ἐφόδια πολεμικά, ἀναγκαῖα εἰς μάχην, καὶ μὲ τοὺς κατὰ νόμον θαλάσσιον ἀξιωματικούς, μία τῶν πολεμικῶν νηῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ κυβερνήτης αὐτῆς ὁ ὑποναύαρχος Κ. Νικόλαος Σύρμας. Εὐέλπισ ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει διέρχεται, συμπλέει καὶ συμμαχεῖ μετὰ τῶν ἄλλων διωρισμένων πολεμικῶν νηῶν τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως μὲ ἀφοβίαν καὶ ἥρωικὴν γενναϊότητα εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κατὰ μέρος τρέχει μετ' ἐντελοῦς εὐπειθείας ὅπου ποτ' ἂν διορισθῆ παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅπως ἀναλόγως τῆς γενναϊότητος, εὐπειθείας καὶ ἥρωικῶν αὐτοῦ ἀνδραγαθημάτων ἀντιβραβευθῆ καὶ τιμηθῆ παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐν καιρῷ δέοντι.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται παρὰ τῷ Νικολάῳ Σύρμα· εἶναι δὲ τὸ πανομοιότυπον τῶν ναυτικῶν πολεμικῶν διπλωμάτων.

Ἐδόθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, κεκυρωμένον τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ταῖς ἰδίαις ὑπογραφαῖς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1825, καὶ τέταρτον τῆς ἀνεξαρτησίας.
(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Αὐλίδου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3741.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην τῆς ἄκραν σᾶς φανερόναι ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἔλαβεν εἰδήσιν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μὲ δεκατρία περίπου πλοῖα ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς τὸν Ἀρχάγγελον. Τὸ σχέδιόν του εἶναι ὀλέθριον, ἐπειδὴ ἂν καὶ ἤξεύρει ὅτι τὰ στρατεύματά του θέλουν εὔρει τὸν τάφον των εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπειδὴ ὁμοῦ τοῦτο ὀλίγον τοῦ κοστίζει, κατορθώνει τὸν σκοπὸν του τοῦ νὰ παραλυθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἔγειναν καὶ γίνονται τόσα ὑπέρογκα ἔξοδα, νὰ ἐμποδισθοῦν αἱ δημοπρασίαι καὶ νὰ ἡμπορέσῃ ἐπομένως ὁ ἐχθρὸς νὰ κάμῃ μὲ περισσοτέρας δυνάμεις ὅ, τι ἕως τώρα δὲν ἐκατόρθωσε. Μόνη ἡ ναυτικὴ δυνάμις ἡμποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ κάμῃ καὶ τὰς δύο αὐτὰς ἀποβάσεις, καὶ νὰ ματαιώσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὰ σχέδιά του. Ἡ Διοίκησις τὸ ἠσθάνθη τοῦτο, καὶ εὐθὺς καθὼς ἔλαβε τὰ χρήματα, πρὶν ἐξοδεύσῃ διὰ κάμμίαν ἄλλην ἀνάγκην, ἔδωσε τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὸν στόλον, καὶ εἰς τοῦτο ἔκαμε τὸ χρέος τῆς· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὁ ἐχθρὸς αὐθαδιάζει νὰ ἔλθῃ καὶ ἀντικρὺ τῶν νήσων σας, καὶ τὰ πλοῖά σας ἀκόμη μένουσιν εἰς τὸν λιμένα. Πρὸς Θεοῦ! ταχύνατε τὸν ἐκπλοῦν των, καὶ μὴ περιμένετε νὰ

ἀκούσετε καὶ τοὺς δύο ἐχθρικοὺς στόλους νὰ πολιορκήσουν ἐν ταύτῳ καὶ τὰς νήσους καὶ τὴν Πελοπόννησον, χωρὶς νὰ ἡξέυρωμεν ἔπειτα ποῦ πρῶτον νὰ προφθάσωμεν βοήθειαν.

Σὰς περικλείονται ἀντίγραφα δύο γραμμάτων ἀπὸ Μιστραῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πληροφορεῖσθε τὰ περὶ τῆς ἀποβάσεως τοῦ ἐχθροῦ.

Εὐχεται ἡ Διοίκησις νὰ ἀκούσῃ ὅσον τάχος, ὅτι τὰ πλοῖά σας ἐξέπλευσαν καὶ ἔστησαν τρόπαια ἤδη νέα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸν κίνδυνον τὸν γνωρίζετε, καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐχθρὸς τὴν αἰσθάνεσθε κάλλιστα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλετε ἐκπληρώσει τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον περίστασιν.

Συνενηγοθηῖτε καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραῖους, πρὸς τοὺς ὁποίους γράφει ἐπίσης ἡ Διοίκησις, καὶ τρέξατε συμφώνως νὰ ἀπαντήσετε τὸν κίνδυνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

Γκίκας Μπότσας. — Ἀναγνώστης Στυλινωτάκης. — Κωρσταγιῆνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1110.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τῶν συμπολιτῶν σας Ν. Ἀνδρέα Γουδῆ καὶ Νικολάου Φραγκιᾶ πέμπονται ἐξῆντα δύο βαρέλια πυρίτιδος, ὀκτάδες καθαραὶ δύο χιλιάδες διακόσιαι ἐξῆντα τρεῖς, ἀριθ. 2,263, καὶ βαρέλια εἰκοσιῶν ψιλῆ πυρίτιδα, ὀκτάδες καθαραὶ ἑπτακόσιαι τριάντα ἑπτὰ, ὅλη, ὀκτάδες

3,000· βάλλαι 25 λιτρῶν 275, καὶ βαρέλια 22, λιτρῶν 248, μακάσια τριακόσια, καὶ χαρτὶ ρίσμα δέκα, τὰ ὁποῖα νὰ παραλάβετε καὶ φυλάξετε, ἕως ὅτου ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ στόλου ἐτοιμασθῇ, διὰ νὰ διανεμηθῇ ἀναλόγως ἐκάστου πλοίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) Φραντσέσκος Βούλγαρης. — Ἰωάννης Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 4437.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμήν πληροφορεῖται βεβαίως ἡ Διοίκησις ἀπὸ γράμματα ἐκ Νεοκάστρου, ὅτι πενήντα ἕξ ἐπιθρικά πλοῖα ἔφθασαν κατ' αὐτὰς εἰς Μοθώνην, τὰ ὁποῖα μετεκόμισαν ἐκεῖ νέα ἱκανὰ στρατεύματα, καὶ ἄλλα ἀκολούθως ἐπεριμένοντο. Σπεύδει λοιπὸν ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ αὐτὴν τὴν εἶδησιν, διὰ νὰ λάβετε ἀπὸ μέρους σας τὰ ἀνάλογα δραστήρια μέτρα· αὐτὸ τοῦτο ἰδεάσθη καὶ ἡ νῆσος Ὑδρα.

Σᾶς ἐγκλείονται καὶ ἀντίγραφα τῶν εἰρημένων γραμμάτων πρὸς πληροφορίαν σας.

Τῆ 8 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

Υ. Π. Μανθάνει προσέτι ἡ Διοίκησις, ἀλλ' ὄχι ἐπισημῶς ἀκόμη, ὅτι ἔφθασαν καὶ εἰς Π. Πάτρας δέκα ἕξ πολεμικὰ πλοῖα.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοινοτριάντης.

Γκίλας Μπότασης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 405.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασαν ἐνταῦθα δύο πλοῖα Ἰονικὰ, ἐκ τῶν περὶξ ὑδάτων τῆς Μοθώνης ἀπεράσαντα, ἅπερ μᾶς εἶπον, ὅτι εἰς τὴν Μοθώνην ἔφθασαν καὶ ἕτερα πλοῖα ἐχθρικὰ εἴκοσιν ἕξ τὸν ἀριθμὸν, ἅτινα μετεκόμισαν καὶ ἄλλα στρατεύματα, καὶ τοῦτο, διότι τὰ ἡμέτερα πλοῖα εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν. Σήμερον εἰς τοὺς τὴν Μοθώνην περιελθόντας ἠκούσθη ὁ πολυἀριθμὸς κρότος αὐτοῦ, ἴσως καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς Ἑλλάδος πέρατα.

Διὸ, Σ. Διοίκησις, τὸ φρούριον τοῦτο ἐπαπειλεῖται ἄφευκτα παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπειδὴ οὔτε οἰκονομίας ἔχομεν, οὔτε τὴν νῆσον προκατελάβομεν, οὔτε ἔνδον τοῦτου στρατεύματα ἔχομεν, καὶ τοὺς 100 οὖς ἐδῶ ἔχομεν, πλέον δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς οἰκονομήσωμεν. Οἱ Φροντισταὶ ἐδῶ δὲν ἐφάνησαν· ἡμεῖς οὔτε ὀβολὸν ἔχομεν. Τί νὰ κάμωμεν ἀγνοοῦμεν, καὶ εἰς ἀμηχανίαν οἰκονομίας εἴμεθα, ἢ δὲ Σ. Διοίκησις πληροφορημένη ἤδη, ἃς ἀκολουθήσῃ τὸ σπουδαιότερον, διότι τὸ φρούριον εἶναι ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐχθροῦ ἄφευκτα βιαίως ἀναφερόμεθα.

1825 τῆ 5 Μαρτίου, ἐν Νεοκάστρῳ.

Υ. Π. Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὴν βάρδιαν μας, ὅπου εἰς τὸ Μισοχώρι ἐπῆγεν, ὅτι 56 πλοῖα ἔφθασαν καὶ ἄλλα ἀκολούθως ἔρχονται, καὶ εἶναι βεβαιότατον.

Ὁ Ἐπαρχὸς Ν. καὶ Μοθώρης, ἰα. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Χαράλ. Παπαῖ Θεοδώρου.

Περ. γ'. ἀριθ. 5001.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετωῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 12 τοῦ παρόντος

ἀναφοράν σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετήρησε τὰ φρονήματα καὶ τὸν ζῆλον, ὅπου ἔχετε διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Εἰς ἀπάντησιν δὲ σας εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ Διοίκησις πάντοτε εἶχε τὰ μέτρα τῆς διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Νεοκάστρου, καὶ τὸ εἶχεν ἐγκαίρως ἐφωδιασμένον, καὶ μάλιστα ἐσχάτως τὸ ἐφωδίασε μὲ ὅσα ἦτον ἀνάγκη εἰς τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις. Ἄλλ' ἐνῷ μὲ προλαβούσας διαταγὰς τῆς διέταξε νὰ ἐκπλεύσουν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὰ πλοῖά μας, εἶδε μὲ λύπην τῆς ἄκρας, ὅτι ἡ ἀργοπορία τῶν ἐπροξένησε βέβαια τὴν εὐκολίαν νὰ κάμουν ἀπόβασιν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ πρώτην καὶ δευτέραν φοράν· τὰ δὲ μέτρα, τὰ ὁποῖα σας ἔλεγεν ἡ Διοίκησις νὰ λάβετε, ἦτον τὸ νὰ ρίψετε οὐσιωδῶς ὅλην τὴν προσοχὴν σας εἰς τὰς διὰ θαλάσσης προόδους τοῦ ἐχθροῦ, καὶ παρατηροῦντες ποῦ εὐρίσκεται, νὰ ὀδηγῆσθε ἀσφαλῶς εἰς τὰ κινήματά σας.

Ἐν τοσοῦτῳ ἡ Διοίκησις εἶναι βεβαία, ὅτι οἱ ἐχθροὶ τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοὺς ἀλεθρίους σκοποὺς των, θέλουν λάβει καὶ διὰ τελευταίαν φοράν τὰ ἀναγκαῖα μαθήματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 18 Μαρτίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΡΕΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶστος Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομάχης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5075.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 15 Μαρτίου ἀναφορά σας, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενα παρετηρήθησαν. Ἡ Διοίκησις ἐπίσης βλέπει ὅτι εἶναι πᾶσα ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ δευτέρα

μοῖρα τοῦ στόλου, διὰ νὰ προλάβωμεν τὰ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὕτω νὰ ματαιώσωμεν εὐκολώτερα τὰ καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήματάτων ἀπὸ τὴν ξηράν.

Συεννοηθῆτε λοιπὸν μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας καὶ Ψαρῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλησαν ἀνάλογοι διαταγαί, διὰ νὰ συνεκπλεύσουν ὅσον τάχιστα συμφώνως ὅλα τὰ προσδιορισθέντα πλοῖα τῆς β'. Μοίρας.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θέλετε δεῖξει τὸν συνειθισμένον ζῆλον. Ὅσον δὲ περὶ τῶν ὄσων ἔχετε λαμβάνειν μηνιαίων, ἢ Διοίκησις προσπαθεῖ ὅλον ἓνα διὰ νὰ ἐξοφληθῶσιν αἱ προεκδοθεῖσαι διαταγαί, εἴτε ἀπὸ τὰ τῶν προσόδων χρήματα, εἴτε ἀπὸ ὁποῖα ἄλλα παρουσιασθῶσιν ἀρχήτερα, καὶ ἐλπίζεται νὰ μὴν ἀργοπορήσῃ ἡ ἐξόφλησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομηχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5354.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην τῆς σπεύδει νὰ σᾶς φανερώσῃ ἡ Διοίκησις, ὅτι τὸ φρούριον τῆς Πάτρας, ἐν ᾧ ἐκλονεῖτο νὰ πέσῃ, καὶ ἡ πτώσις του ἐμελλε νὰ συντελέσῃ πολὺ μέρος εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τοῦ ἔθνους μας, παρ' ἐλπίδα εἰκοσιτρία πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἐφωδίασαν κατ' αὐτάς ἀπὸ ὅλα ὄσων εἶχε τὴν μεγίστην ἔλλειψιν. Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι αἱ βέβαιαι σχεδὸν ἐλπίδες, ὁποῦ περὶ τῆς πτώσεως

αὐτοῦ τοῦ φρουρίου εἶχομεν, φαίνονται σήμερον μάταιαι, ἡ Διοίκησις μὲ τὴν αὐτὴν γενναιότητα ἐξακολουθεῖ τὸν προσχεδιασμένον δρόμον τῶν ἐφετεινῶν ἀγώνων τῆς ἐνθυμουμένη ὅτι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ δραστηριότης κατῴρθωσεν πολλάκις μεγαλείτερα πάσης ἐλπίδος πράγματα. Δὲν παρατηρεῖ ἡ Διοίκησις, ὅτι ἡ ἀργοπορία τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου μας ἐπέφερε τινὰ ἀπευκατα, διότι ἐλπίζει μὲ τὴν γενναιότητα καὶ εὐτολμίαν τῶν θαλασσινῶν μας νὰ ἰκανοποιηθῶσιν αἱ βλάβαι, τὰς ὁποίας εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἔλαβον εὐκαιρίαν οἱ ἐχθροὶ νὰ κάμουν εἰς τὴν πατρίδα.

Μίαν γνώμην τῆς ἤδη ἡ Διοίκησις σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν εὐγενίαν σας, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας. Ἐπειδὴ ὁποιανδήποτε μορφήν καὶ ἂν ἔλαβον τὰ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ τῶν Π. Πατρῶν τὰ φρούρια, εἶναι ἀνάγκη νὰ κτυπηθῇ καὶ εἰς τὰ δύο μέρη ὁ ἐχθρὸς, καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ, εἰ δυνατόν, εἰς τὰ φρούρια, καὶ εἶναι χρεῖα συγχρόνως καὶ δύνამις θαλάσσιος ἰκανῆς νὰ ἐμποδίσῃ τὰ εἰς αὐτὰ εἰσερχόμενα τρόφιμα καὶ λοιπὰ βοθητικὰ μέσα, καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ πολεμικὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου ἤθελον κινηθῇ διὰ νὰ βιάσουν τὸν ἀποκλεισμένον τοῦτον προκύπτει ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης ὁ στόλος μας νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς μοίρας, ἀναλόγως διὰ τὴν θέσιν ὅπου θέλει διορισθῇ ἐκάστη, καὶ ἡ μὲν μία νὰ ἰχνηλατῇ τὸν σουλτανικόν, καὶ ἡ ἄλλη τὸν αἰγυπτιακόν στόλον, καὶ ἡ τρίτη νὰ φυλάττῃ στενὰ τὴν πολιορκίαν τῶν φρουρίων τῶν Μοθωκορώνων καὶ Π. Πατρῶν. Ἄν λοιπὸν τὰ προσδιορισθέντα πλοῖα δὲν ἦναι ἰκανὰ νὰ ἐπαρκέσουν καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἀνάγκας, νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα πλοῖα ὅσα γνωρίζετε ἀναγκαῖα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἔμβουν ὅλα εἰς κίνησιν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς τὰ κινήματά του φαίνεται ὅτι τὰ ἐνεργεῖ μὲ μεγάλην δραστηριότητα, καὶ εἶναι ἐπόμενον, ἀφοῦ ἤδη ἐπρομήθευσε τὰς Πάτρας μὲ τὰς ἀναγκαίας τροφάς, νὰ κινηθῆ νὰ μετακομίση στρατεύματα ἀπὸ Πρέβεζαν, ὅπου πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ εἶναι ἔτοιμα διὰ δευτέραν ἀπόβασιν εἰς τὴν Πάτραν, καὶ μᾶς φέρη μεγάλην καὶ αἰσθητὴν βλάβην, ἡ Διοίκησις φρονεῖ ὅτι εἶναι συμφέρον ἢ δευτέρα μοῖρα, ὅπου ἤδη ἐκπλέει διὰ τὸν Βυζαντινὸν στόλον, νὰ διορισθῆ εἰς τὸν στενὸν ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Π. Πατρῶν καὶ Μοθωκορώνων, καὶ ἐν τοσοῦτῳ νὰ ἐτοιμάζωνται καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ ὅποια νὰ κινηθοῦν ἐναντίον τοῦ στόλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἄλλὰ τὴν γνώμην τῆς ταύτης τὴν καθυποβάλλει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν σκέψιν σας προτοῦ νὰ ἀποφασίσῃ, καὶ ζητεῖ νὰ συσκεφθῆτε ἀμφότεραι αἱ νῆσοι ὠρίμως περὶ τούτου, καὶ χωρὶς πολλὴν ἀργοπορίαν, ἂν τὸ ἐγκρίνετε, ἀφ' ἑνὸς μέρους νὰ τὴν βάλετε εἰς πρᾶξιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ εἰδοποιήσετε τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ ἐγκαίρως τακτικὴν προκήρυξιν καὶ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Μοθωκορώνων.

Ἐκτὸς τῆς μάχης ὅπου κατὰ τὴν δεκάτην ἕκτην συνέβη εἰς Νεόκαστρον εἰς ὠφέλειαν τῶν ἡμετέρων καὶ ἱκανὴν φθορὰν τῶν ἐχθρῶν, μέχρι τῆς ὥρας δὲν ἔχομεν νεωτέραν εἶδῃσιν· ἐλπίζεται ὁμως μὲ τὴν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη παρουσίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου νὰ ἐμψυχωθῆ, νὰ εὐτακτῆσῃ τὸ στρατιωτικὸν μας, καὶ νὰ κατορθωθοῦν ὅσα εὐχῆς καὶ ἐφέσεως ἀξία.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 22 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΗΠΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5470.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Ἰωάννη Ν. Λαζάρου.

Ἐπιφορτίζεσαι νὰ παραλάβῃς παρὰ τῶν ταμείων γρῶσ. δέκα πέντε χιλιάδας, ἀριθ. 15000, καὶ μὲ αὐτὰ νὰ ἀπέλθῃς ἀνυπερθέτως εἰς Σπέτσαις διὰ νὰ προμηθεύσῃς ἐκεῖθεν ὅσον παξιμάδι, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ ὅσον ἀλευρι ἢ ἄλλο γέννημα εὐρεθῇ, τὸ ὁποῖον ἀμέσως μὲ πλοῖον ὁποῖον γνωρίζεις νὰ τὸ διευθύνῃς εἰς Νεόκαστρον.

Συντροφεύεσθε δὲ καὶ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5472 ἐμπερικλειστον πρὸς τοὺς ἐκεῖ προκρίτους, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς εὐγενείας των εἰς ὅ,τι ἐπιφορτίζεσθε.

Ἄν κατὰ περίστασιν δὲν εὐρεθῇ μήτε παξιμάδι, μήτε ἄλλο γέννημα εἰς Σπέτσαις, φρόντισε νὰ κατορθώσῃς αὐτὴν τὴν προμήθειαν ἀπὸ τὴν Σύρον. Ἄν ἠμπορέσῃς νὰ εὔρῃς καὶ μὲ κρέδιτον περισσότερον παξιμάδι ἢ γέννημα, ἔχεις τὴν ἀδειαν νὰ τὸ ἀγοράσῃς καὶ νὰ τραβήξῃς συναλλαγματικὴν, διὰ τὴν περιπλέον χρηματικὴν ποσότητα, εἰς βάρους τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος τοῦ Νεοκάστρου ὑπαγόρευσε τὴν Διοίκησιν νὰ σὲ ἐπιφορτίσῃ μὲ αὐτὸ τὸ βάρους, γνωρίζουσα τὴν ἀξιότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν σου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλεις φέρεῖ εἰς ἕκβασιν ὅ,τι ἐπιφορτίζεσαι.

Γνωρίζει ἀκόμη κάλλιστα ποίας ἀνάγκης εἶναι νὰ προφθάσῃς τὰ πλοῖά μας, διὰ νὰ προλάβῃς τὰ σχέδια τοῦ ἔχθρου, ὁποῦ ἐν ἀδείᾳ ἤδη βάλλει εἰς πρᾶξιν κατὰ τὰς Π. Πάτρας. Ἐπιφορτίζεσαι λοιπὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξηγήσῃς εἰς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους αὐτῆς τῆς νήσου μὲ ζωηρὰ χρώματα, καὶ νὰ τοὺς πα-

ρακινήσης νὰ φροντίσουν ὁσονούτω νὰ ἐκπλεύσουν τὰ διαταχθέντα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη πλοῖα, νὰ ἐτοιμασθῶν καὶ τὰ κατὰ τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, διὰ νὰ προλάβω-
μεν τὸν κίνδυνον καὶ νὰ μὴ ζητήσωμεν νὰ κερδήσωμεν ματαίως κατόπιν ὅ,τι σήμερον μὲ τὴν ἀδράνειαν χά-
νομεν παραλόγως.

Τῆ 24 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γενικὸς Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5472.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Τὸ φρούριον Νεοκάστρου καὶ ἔξωθεν ἀπὸ τοὺς ἐχ-
θροὺς, καὶ ἔσωθεν ἀπὸ πολλὰς ἐλλείψεις πολιορκεῖται.
Ὁ πρόεδρος ἔσπευσε μὲ πολλὰς δυνάμεις, διὰ νὰ δώσῃ
τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν· ἀλλ' ἡ ἐλλείψεις τῶν τροφῶν
κατὰ δυστυχίαν πολιορκεῖ σήμερον τὰ σημαντικώτερα
μέρη, καὶ σπεύδουσα ἡ Διοίκησις νὰ προμηθεύσῃ καὶ
αὐτὸ τὸ φρούριον μὲ ὅσας δύναται τροφάς, εἰς Ναύ-
πλιον δὲν εὐρίσκει οὔτε σπυρὶ γεννήματος. Διὰ τοῦτο
στέλλεται αὐτῶσε ἐπίτηδες ὁ τὴν παροῦσαν ἐπιφέρων
Κύριος Ἰωάννης Ν. Λαζάρου, ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν
συνδρομήν σας νὰ προμηθεύσῃ ἀπὸ τὴν νησόν σας ὅσον
παξιμάδι εἴτε ἀλευρι εἰσιμον εὐρη, τὸ ὁποῖον ἀμέσως
μὲ πλοῖον νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ Νεόκαστρον. Ὁ ἴδιος εἶναι
ἐπιφορτισμένος νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ κατ' ἕκτασιν τὴν ἀνάγ-
κην τοῦ νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖά μας μίαν ὥραν προ-
τήτερα καὶ νὰ προλάβουν τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου
ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἤδη εἰς τὸ Νεόκαστρον, καὶ προσ-
παθήσετε, καθὼς καὶ μὲ προλαβοῦσαν σᾶς ἐγγραφή,

χωρίς αναβολήν νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖα, καὶ παρατήρησετε ὅτι ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν προλάβωμεν.

Τῆ 24 Μαρτίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) 'Ο Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΣΗΣ.

'Αναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

'Ο προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5475.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Πρακτίζουσι Σπετσῶν.

Μέχρι τῆς ὥρας αἱ ἀπὸ Νεόκαστρον εἰδήσεις δὲν εἶναι εὐκαταῖαι. Τὸ φρούριον τοῦτο πολιορκεῖται στενὰ ἀπὸ τοὺς Ἀραβας, καὶ τὰ στρατεύματά μας εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς ἀταξίαν, καὶ διὰ τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ Πρόεδρος χθὲς ἦτον νὰ ἐκστρατεύσῃ ἀπὸ Τριπολιτσάν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. Ἐλπίζομεν ἡ παρουσία του νὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὸ νὰ ματαιωθοῦν τὰ ὀλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ με δεύτερον εὐχεται ἡ Διοίκησις νὰ λάβῃ καὶ νὰ σᾶς δώσῃ τὰς πλέον εὐκαταίας εἰδήσεις. Ἡ περίστασις αὕτη δίδει τὴν ὕλην εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ σᾶς κάμῃ τὴν παρατήρησιν, ὅτι δύο ἀντικείμενα σημαντικὰ πρέπει νὰ τραβήξουν πρὸς τὸ παρὸν οὐσιωδῶς τὴν προσοχήν μας· τὸ ἓν εἶναι τὸ στάδιον, ὅπου μᾶς ἤνοιξαν οἱ ἐχθροὶ εἰς Μοθωκόρωνα, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο τῶν Π. Πατρῶν. Εἰς ὅποιον ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ἐπιχειρήματα ἐπιτύχῃ ὁ ἐχθρὸς, θέλει φέρεῖ μέγαν ὄλεθρον εἰς τὰ πράγματά μας. Διὰ ξηρᾶς ἐλήφθησαν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, πληροφορηθῆτε ὅμως ὅτι χωρὶς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως μῆτε εἰς τὸ ἓν μῆτε εἰς τὸ ἄλλο μέρος εἶναι δυνατόν

νὰ εὐδοκιμήσωμεν. Εἰς Μοθωκόρωνα ἂν κατορθώσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ μετακομίσῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα, καταντᾷ σχεδὸν ἀκαταδάμαστος διὰ τὴν ἀταξίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς διαφθορᾶς εὐρίσκονται τὰ στρατεύματά μας, καὶ διὰ τὴν μικροψυχίαν τὴν ὁποίαν μία δευτέρα δύναμις ἠμπορεῖ νὰ προσξενήσῃ εἰς τὰ ἐδικά μας.

Εἰς Π. Πάτρας ἀφοῦ ἐφωδιάσθησαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τροφᾶς, εἶναι κίνδυνος νὰ μὴ λάβῃ εὐκαιρίαν ὁ ἐχθρὸς καὶ μετακομίσῃ καὶ ἄλλα στρατεύματα ἀπὸ Πρεβέζης, καὶ τότε γίνεται τόσον δυνατὸς αὐτός, καθὼς ἡμεῖς ἀδύνατοι, μάλιστα ὅπου πρόκειται νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας καὶ εἰς τὸ ἓν καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, ὅπου ἀπὸ τὴν Χέρσον Ἑλλάδα ὀγλίγωρα ἐπαπειλεῖται νὰ εἰσβάλουν, καὶ μάλιστα ὁπότε διὰ τὴν ἔλλειψιν καὶ αὐτῶν τῶν τροφῶν δὲν κατωρθώθῃ μέχρι τῆς ὥρας νὰ ἐφοδιασθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις μὲ τὰ ἀναγκαῖα στρατεύματα ἢ καὶ μὲ ὀλίγα.

Ὁ ἐφετεινὸς κίνδυνος, Κύριοι! ἂν δὲν κινήθωμεν μὲ βήματα γιγαντιαῖα, εἶναι σημαντικὸς, καὶ σχεδὸν περὶ τῶν ὄλων ἡ ναυτικὴ μας δύναμις ἀνάγκη νὰ φθάσῃ καὶ αὐτόθι, καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, καὶ εἰς Πάτρας καὶ εἰς Μοθωκόρωνα, καθὼς δι' ἐπίτηδες εὐκαιρίας τῆ 22 σᾶς ἐγράφη. Πολλῆς σκέψεως ἔργον δὲν πρέπει νὰ ἦναι διὰ νὰ προλάβωμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁ ἐχθρὸς πρὸ πολλοῦ παρεσκευασμένος βάλλει ἤδη εἰς ἐνέργειαν. Ἔχετε τὴν ἀδειαν νὰ προσθέσετε ὅσα ἀκόμη πλοῖα ἐγκρίνετε ἀμφοτέραι αἱ νῆσοι διὰ νὰ ἀπαρτισθῇ καὶ ἡ τρίτη μοῖρα, ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἀληθινὰ σήμερον χρήματα τὸ ταμεῖον δὲν ἔχει· γνωρίζετε ὅμως ὅτι ὁσάκις εἶχε χρήματα ἡ Διοίκησις, αἱ νῆσοι ἔλαβον τὴν προτίμησιν, καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα ὅπου θέλουν ἔμβει εἰς τὸ

ταμείον, θέλουν ἐξοικονομηθῆ πρώται αὐταί. Ἡ τελευταία μερίς τοῦ πρώτου δανείου ἀπὸ τρία μιλλιούνια τῆ 16 Φεβρουαρίου ἐμβαρκαρίσθη ὅπου καὶ ἀν ἦναι, σήμερον ἢ αὐριον προφθάνει. Ἴσα τοῦ κουντράτου τοῦ δευτέρου δανείου ἀπὸ δύο μιλλιούνια λίραις στερλίνας ἐφθασαν ἤδη ἐνταῦθα, δι' ὧν παρῆρησιάζεται οὐ μόνον τελειωμένον τὸ δάνειον, ἀλλὰ ὅτι καὶ πολλὰ ὀγλίγωρα θέλουν μᾶς προφθασθῆ ἄλλα χρήματα καὶ αἱ προσμενόμεναι φρεγάται. Χρηματικά μέσα θέλομεν ἔχει ἐντός ὀλίγου πάμπλειστα· ἄς κυττάξωμεν ὅμως νὰ κινήσωμεν σήμερον μὲ ὅ,τι τρόπον ἠμπορέσωμεν τὰ πλοῖα, μήπως αὐριον τὰ χρήματα δὲν μᾶς ὠφελήσουν.

Ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμός σας ἔχουν πολλάκις δώσει πολλὰς ἀποδείξεις εἰς τὸ ἔθνος. Ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι καὶ αὕτη ἡ περίστασις θέλει εἶναι μία ἀπὸ ἐκείνας, ὅπου θέλουν ἐπικυρώσει μὲ δικαιότερους λόγους τὴν περὶ ὑμῶν ὑπόληψιν αὐτῆς. Τὰ πρακτικά σας περιμένει νὰ ἀκούσῃ μὲ ἀνυσυχίαν τῆς ἡ Διοικήσις. Ἐβῆρωσθε.

Τῆ 24 Μαρτίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5600.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἄλλεπαλλήλως σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις καὶ σᾶς ἐξήγησε μὲ ἀπλᾶ χρώματα, ὅτι εἶναι μεγάλη ἀνάγκη τοῦ νὰ προφθάσωσιν ἀνυπερθέτως πλοῖα εἰς τὰ Μοθωκόρωνα καὶ εἰς Π. Πάτρας· αὐτὸ τοῦτο ἐπεφορτίσθη νὰ σᾶς παραστήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ὁ ἀπεσταλμένος Κ.

Σπύρος Παπαλεξόπουλος. Νέαι ειδήσεις ἀπὸ Νεοκαστροῦ μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἕνδεκα πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ ἐφθασαν τὸ παρελθὸν σάββατον εἰς τὰ παράλια Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου, καὶ ἐκεῖθεν ἐπυροβολοῦσαν τὸ φρούριον τοῦ Νεοκάστρου, τὰ δὲ ἐδικὰ μας τρία τὸν ἀριθμὸν, ὅπου ἐκεῖ παρευρέθησαν, εἶχον τραβηχθῆ ὑποκάτω εἰς τὸ ἀντικρυ τοῦ φρουρίου νησίδιον. Εἶναι πιθανὸν ὅτι αὐτὰ τὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι εἰμὴ ἐκεῖνα, ὅπου εἶχον ἀπέλθει καὶ ἐφωδίασαν τὰ φρούρια Π. Πατρῶν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὡς φαίνεται, κάμμία ναυτική μας δύναμις, κατήντησαν ἤδη οἱ ἐχθροὶ νὰ ἔχουν ἐλεύθερον τὸ μεταξὺ Μοθωκορώνων καὶ Π. Πατρῶν διάστημα, καὶ ἐπομένως ἐν ἀνέσει νὰ θάλουν εἰς πρᾶξιν τὰ σχέδιά των. Ἡ προεκπλεύσασα μοῖρα τοῦ στόλου μας δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καταδιώκει κἀνὲν μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ ἐχθρὸς τὴν ναυτικὴν του δύναμιν, καθὼς φαίνεται, τὴν ἔχει διηρημένην εἰς τρεῖς μοῖρας, εἶναι φανερόν ὅτι καὶ ὁ ἐδικὸς μας στόλος ἀναγκαίως πρέπει, καθὼς καὶ διὰ προλαβουσῶν σᾶς ἐγγράφη, νὰ διαιρηθῆ εἰς τρεῖς μοῖρας, ἢ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐπιλαμπροτάτου Προέδρου, τοῦ ὁποίου ἀπόσπασμα τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀναφορᾶς του σᾶς ἐμπερικλείεται, νὰ διαιρηθῆ εἰς τρεῖς μοῖρας, μίαν μικροτέραν, καὶ αὐτὴ νὰ περιπλήῃ ὅλον τὸ δυτικὸν παράλιον τῆς Πελοποννήσου, καὶ μίαν δευτέραν, καὶ αὐτὴ νὰ κατατρέχη τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους, καὶ κατὰ τὴν περίστασιν νὰ χωρίζεται εἰς δύο μοῖρας. Μ' ὅλον τοῦτο, ὅποιανδήποτε διαίρεσιν καὶ ἀν συμφέρη νὰ λάβῃ ὁ στόλος μας, τοῦτο καὶ μὲ τὰς προλαβούσας καὶ μὲ τὴν παροῦσαν τὸ ἀφιερώνει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν σχέψιν τῶν ναυτικῶν νήσων, καὶ συνεννοηθῆτε μεταξὺ σας ἀμφοτέροι αἱ νῆσοι, διὰ νὰ τὸ συμβιβάζετε. Ἡ Διοίκησις ἐκεῖνο ὅπου βλέπει ὅτι ἀναγκαίως πρέπει νὰ

ἔμβη εἰς ἐνέργειαν χωρὶς τὴν παραμικροτέραν ἀναβολὴν, εἶναι τὸ νὰ προφθασθῇ ἐν μέρος τοῦ στόλου μας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Πελοποννήσου, τὸν ὅποιον θέλει ἀσφαλίζει συγχρόνως καὶ τὰ μέρη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἄλλη δύναμις νὰ διώκῃ τὸν αἰγυπτιακὸν στόλον, καὶ τρίτη νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κύριοι! πολλὰ διδόμενα πρέπει νὰ μᾶς κάμουν νὰ πιστεῦσωμεν, ὅτι ὁ ἐφετεινὸς ἀγὼν θέλει εἶναι ὁ σκληρότερος καὶ πεισματικώτερος ἀπὸ μέρος τοῦ Σουλτάνου. Ὅσον πρῶίμα λοιπὸν αὐτὸς ἐτοιμάζεται, ἄλλην τόσῃ δραστηριότητα καὶ ἐπιμονὴν πρέπει νὰ ἔχουν αἱ πράξεις μας. Εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις του πρέπει νὰ ἀντιπαρατάξωμεν τὴν γενναϊότητα ἐκείνην, ἣ ὅποια μᾶς ἔκαμε νὰ ἀνεγείρωμεν εἰς τόσας περιστάσεις λαμπρὰ τρόπαια. Ὁ κίνδυνος, ὅπου ἐπαπειλεῖ τὴν πατρίδα, δὲν εἶναι ὀνοματώδης, καθὼς ἄλλοτε, καὶ ἂν ὠρίμως δὲν τὸν θεωρήσωμεν ὡς πραγματικόν, ὁ ἐχθρὸς προλαμβάνει καὶ μᾶς καταφθάνει εἰς τὰς ἐστίας μας. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ διὰ τῆς παρουσίας ὅσα καὶ μὲ προλαβούσας σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν βάλετε εἰς πρᾶξιν ὅποιανδήποτε κίνησιν ἐγκρίνετε εἰς τὸ ναυτικόν μας. Ἡ Διοίκησις ἀφοῦ σᾶς καθυπέβαλεν ὑπὸ τὰς ὄψεις σας τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς πατρίδος, σᾶς ἔχει δώσει καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ προσθέσετε εἰσέτι ὅσα πλοῖα ἐγκρίνετε εἰς τὰ προσδιωρισμένα. Δὲν μένει λοιπὸν, εἰμὴ ὡς καλοὶ πατριῶται νὰ συνεργήσετε μὲ τὴν συνήθη προθυμίαν καὶ ἐγνωσμένην σας φρόνησιν, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπιχειμῆνος τῆς πατρίδος πραγματικὸς κίνδυνος.

¹ Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

² Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

³ Ὁ προσωρικὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5715.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Δύω ἀναφοραὶ σας μὲ ἡμερομηνίαν 27 τοῦ τρέχοντος ἐλήφθησαν, καὶ παρατηρήθησαν τὰ ἐν αὐταῖς.

Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν τῆς εἶδεν ἡ Διοίκησις καὶ τὴν ἐτοιμότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐφροντίσατε νὰ προμηθευθῇ τὸ φρούριον Νεοκάστρου ἀπὸ τροφᾶς, καὶ τὴν σύμπνοϊαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀμφότεραι αἱ νῆσοι συνενοήθητε καὶ ἀπεφασίσατε τὴν ἐκπλευσιν τῆς τρίτης μοίρας. Ἡ Διοίκησις, Κύριοι! μὲ δὴν τὴν δραστηριότητα ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῆς. Ὡρίμως περὶ πάντων τῶν κοινῶν συμφερόντων ἐσχέφθη παρατήρησεν ὅμως πάντοτε, ὅτι χωρὶς τὴν ὁμόνοιαν τίποτε δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ. Σήμερον, ὅσα σχέδια καὶ ἂν κινήσῃ, βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν ἐπερίδεται εἰμὴ εἰς τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασιν. Μὲ χαρὰν τῆς βλέπει ἐκεῖνο ὁποῦ ποτὲ δὲν ἀμφιβάλλε, τὴν ἀφοσίωσιν τῶν νήσων εἰς τὰ ὅποια διορίζονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Οἱ τῆς ξηρᾶς μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι θέλουν κάμει τὸ χρέος των, καὶ ἤδη δὲν περιμένει ἡ Διοίκησις εἰμὴ τὴν ταχεῖαν ἐκπλευσιν καὶ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης μοίρας τοῦ στόλου μας, ὅστις ὑπόσχεται τὴν περισσοτέραν καλὴν ἐκβασιν τῶν ἐλπίδων μας. Διὰ τὰ κρατηθέντα ἐπτὰ χιλιάδ. γρόσια ἀπὸ τὴν περισσεύσασαν ποσότητα εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου Γιάννη, εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρεσθε εἰς τὴν Διοίκησιν. Ἀφοῦ θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἐφοδίασιν τῶν πλοίων, εἶναι φανερόν ὅτι θέλει εἶναι δεκτὸν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Αἱ ἀνάγκαι τῶν πλοίων ἐλογίσθησαν πάντοτε πρῶται ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Μαρτίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΗΟΤΣΑΝΗΣ.

Ἀναγνώστης Στυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5743.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σήμερον ἔφθασε γράμμα τοῦ ἐκλαμπροτάτου Προέδρου ἀπὸ Τριπολιτσᾶν, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις μᾶς φανερόναι, ὅτι οἱ ἐχθροὶ προλαβόντες ἐπίασαν τὴν θέσιν τοῦ Κραβασαρά, καὶ ζητεῖ νὰ προφθάσῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μία ναυτικὴ μας δύναμις. Ἡ θέσις αὕτη εἶναι μία ἀπὸ ἐκεῖνας, ὅπου δίδει κάθε ὥραν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐχθροῦ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἤμπορεῖ τώρα μάλιστα, ὅπου εἰσέτι δὲν κατωρθώθη νὰ συζητηθῇ ἐκεῖ ἰδικὸν μας στρατόπεδον, χωρὶς κάμμιναν ἀντίστασιν νὰ παρῆρσιαισθῇ εἰς τὰς πόλεις Μεσολόγγιον καὶ Ἀνατολικόν. Ἡ εἰσβολὴ αὕτη τοῦ ἐχθροῦ, ἀφίνομεν τὰς ἄλλας ζημίας ὅπου ἤμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἰς τὴν πατρίδα, δὲν ἠξυύρομεν ἀκόμη καὶ ἂν θέλει εἶναι εἰσβολὴ ἀπὸ τὰς συνειθισμένας, δηλαδὴ νὰ ἔμβῃ καὶ νὰ ἔβγῃ καθὼς ἄλλοτε, καὶ πολὺ περισσότερο διότι συνεπιφέρει, ὡς βεβαίως πληροφοροῦμεθα, ἀρκετοὺς μαστόρους μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὕλας διὰ νὰ κτίσουν τοὺς δύο χωριστοὺς πύργους, καὶ οὕτω νὰ ἀσφαλίζουν ταῖς πλάταις των εἰς τὴν εἰσβολὴν, καὶ νὰ ἔχουν ποῦ νὰ ἐπακουμβήσουν, ὅταν τυχόν καταδιωχθοῦν. Εἶναι πρᾶγμα, Κύριοι, ὅπου πρέπει νὰ τὸ καλοστοχασθῶμεν. Ἐφέτος ἔχομεν νὰ πολεμήσωμεν, ὡς φαίνεται ἐκ προουμιῶν, περὶ τῶν ὄλων, καὶ ἀνάγκη νὰ κινηθῶμεν ὅσον δυνατὸν δραστήρια καὶ ἐνεργητικά. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν χωρὶς ἀναβολὴν νὰ φθάσουν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μερικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐμψυχόνουν τοὺς ἰδικούς μας, τοὺς κρατοῦν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τῶν τροφίμων, νεκρόνουν τοὺς ἐχθροὺς, ἤμποροῦν ἀκόμη νὰ

ἐμποδίσουν καὶ πολλὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῦ διὰ θαλάσσης ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ, μεταβιβάζων στρατεύματα ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος· ἀκόμη ἤμπορεῖ πολὺ νὰ δυσκολεύσῃ τοὺς Ἄλβανοὺς νὰ προχωρήσουν εἰς τὰ ἐνδότερα, ἀφοῦ ἴδουσι ὅτι πλοῖα ἑλληνικὰ εἰς τὰ μέρη των περιφέρονται. Περιμένει ἡ Διοίκησις μὲ ἀνυπομονησίαν ν' ἀκούσῃ τὴν ἐκπλευσιν τῆς τρίτης μοίρας καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Γράμμα ἀπὸ Λονδίνον μᾶς βεβαιώνει, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐμβαρκαρισθέντων εἰς τὰς 16 τοῦ Φεβρουαρίου τριῶν μιλλιονίων γροσίων, ἐτοίμαζον μετὰ πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας, δηλ. ἀφοῦ ἐμβαρκαρίσθησαν τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἐμβαρκάρουν καὶ ἄλλα περίπου τόσα ἀπὸ τὸ νέον δάνειον, συγχρόνως καὶ ἓν πλοῖον μὲ πολεμεφόδια, ἐν οἷς μᾶς συναποστέλλουσι καὶ μίαν ποσότητα σαλίου διὰ σημαίας.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, Κύριοι, ὅτι σήμερον αὔριον ἔχομεν χρήματα ἱκανὰ, καθὼς εἶναι βέβαιον ὅτι πρώτη ἀνάγκη ὁποῦ θέλει ἀπαντήσῃ εἶναι ἐκεῖνη τοῦ στόλου. Χωρὶς λοιπὸν κάμμίαν ἀργοπορίαν ἅς ἐμβουν εἰς κίνησιν ὅσα πλοῖα ἀναγκαιοῦν, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐπικείμενος τῆς πατρίδος κίνδυνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπουλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χ ρ η π τ ἰ δ η ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 1425.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Γκούρας ἔγραψεν εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν διὰ νὰ στείλῃ δύο πλοῖα εἰς τὸν κόλ-

πον τοῦ Ζητουίνου, διὰ νὰ ἐμποδίση τὰς τροφὰς καὶ τὰ κινήματα τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ ἐξαποστείλῃ τὴν γολέταν Ἀνδρομάχην Κ. Σπυρίδωνος Ἀντωνίου Λεκρεβίδη, καὶ τὴν γολέταν τοῦ Σταματίου Ἀστέρη· καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριος Σπυρίδων ἐστάλη εἰς Νεόκαστρον, διὰ τοῦτο καὶ εἰδοποιήθη ὅταν ἔλθῃ αὐτόθι, νὰ τὸν διορίσετε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κόλπον Ζητουίνου, ὡς ἡ περικλειομένη πρὸς αὐτὸν διαταγὴ τοῦ ὑπουργεῖου τούτου· εἰδὲ καὶ δὲν ἀπεράσῃ, νὰ τοῦ σταλῇ εἰς ὅποιον μέρος μάθεται νὰ εὐρίσκεται τυχόντος συναντήματος, διότι εἶναι μεγίστη ἀνάγκη εἰς τὰ ἐκεῖ ἡ παρουσία του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ. Ὁ π. α. ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 1426.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Κ. Σπυρίδωνα Ἀγτ. Λεκρεβίδη.

Διατάττεσαι, ἅμα λάβῃς τὴν παροῦσαν διαταγὴν, νὰ διαπλεύσῃς ἀμέσως εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ζητουίνου καὶ Ταλαντίου, ὅπου θέλει συνεννοηθῆς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Γκούρα, διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὰς ζωοτροφίας καὶ κινήματα τοῦ Ὀδυσσέως· θέλει εἶναι εἰς τὴν ὑποταγὴν σου καὶ ἡ γολέτα Γαλατία Κ. Σταματίου Ἀστέρη. Ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγίστη, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὥρα εἰς τὸ νὰ φανῆς χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ. Ὁ π. α. ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 1427.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ στείλῃ ζωοτροφίας εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὴν μετακόμισίν των ἀναγκαιοῦσι πλοῖα, καὶ περὶ αὐτῶν διετάχθη τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ εὑρῇ γολέτας νὰ τὰς συμφωνήσῃ διὰ μετακόμισιν, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εὑρετε δύο ἢ τρεῖς γολέτας, χωροῦσα ἐκάστη ἕως 4000 κοιλὰ, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ οἱ κυβερνηταὶ μὲ τὰς γολέτας των ὅσον τάχος, διὰ νὰ συμφωνήσουν ἢ μὲ μηνιαῖον ἢ μὲ ναῦλον διὰ τὴν μετακόμισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.
Ὁ Γερ. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1456.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς ρῆσου Σπετσῶν.

Ἀπὸ 4 ἰσταμένου ὑπ' ἀριθ. 1427 εἰδοποιήθητε εἰς τὸ νὰ πέμψετε δύο ἢ τρεῖς γολέτας, διὰ νὰ μετακομίσουν ζωοτροφίας, καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ διὰ νὰ συμφωνήσουν. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰσέτι δὲν ἐλήφθη ἀπόκρισις, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μετακομίσεως ζωοτροφιῶν εἶναι μεγίστη διὰ Μεσολόγγιον καὶ Νεόκαστρον, διὰ τοῦτο εἰδοποιεῖσθε εἰς τὸ νὰ εὑρετε δύο γολέτας καὶ νὰ τὰς πέμψετε ἐδῶ, διότι διὰ μὲν τὸ Μεσολόγγιον μέλλουν νὰ σταλοῦν ἕως ἑξ̄ χιλιάδες κοιλὰ, εἰς δὲ τὸ Νεόκαστρον ἕως πέντε. Ὁ ναυλὸς των θέλει συμφωνηθῆ ἐδῶ· ἐὰν δὲν ἦναι μεγά-

λαι αὐ γολέται, ἅς ἦναι μικρότεροι. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλ-
λείψεως ζωοτροφῶν εἶναι πολλή, καὶ ἀπαιτεῖ ταχύτητα,
διὰ νὰ μὴ λειποτακτῆσουν οἱ στρατιῶται, οἵτινες ἕως
τώρα ἔκαμον θριάμβους, καὶ εἰσέτι θεῖω ἐλέει ἐλπίζον-
ται μεγαλείτεροι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1457.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Διὰ τὴν πρόβλεψιν τῶν ἐπισκευῶν τοῦ στόλου ἀπὸ
Μάλταν οἱ πρόκριτοι ὕδρας ἐπεμψαν δύο ἀνδρας. Προσ-
καλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἓνα καὶ πέμψε-
τε ὧδε ὅσον τάχος, ὅπως σὺν ἐκείνοις ἐκπλεύσῃ καὶ λά-
βῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἡ καὶ
νὰ εἰδοποιησέτε ποῖον μέλλει νὰ πέμψετε, διὰ νὰ γίνουν
εἰς ὄνομά του τὰ ἐφοδιαστικά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1458.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν αἰτησίην σας, διὰ τὰ πολεμεφόνδια τῆς τρί-
της μοίρας τοῦ στόλου σας νὰ πέμψετε τρεῖς τέσσαρας
ἀνδρας νὰ τὰ περιλάβουν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1500.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Πέμπονται μετὰ τοῦ συμπολίτου ὑμῶν Δημητρίου Σκοπελίτου ἀλευρὶ ὀκτάδες δεκαεπτὰ χιλιάδες δεκατέσσαρες, ἀριθ. 17,014, εἰς σακκία καὶ ζεμπίλια πρὸς χρῆσιν παξιμαδίου διὰ τὸν στόλον, ὡς ἡ ζήτησίς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1512.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ψαριανοὶ ἔχασαν εἰς τὴν πτώσιν τῶν τὰ κατάστιχά των καὶ δὲν ἤξεύρουν πόσον ἔλαβον ἀπὸ τὰς προσόδους τοῦ Αἰγαίου πελάγους εἰς τὸν ἀπερασμέην χρόνον 1824, ἐπετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ν' ἀναφερθῆ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πόσον ἀνάλογον μερίδιον ἔλαβον. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ ἐξετάσετε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων τῶν νήσων, καὶ πόσα ἔλαβον οἱ Ψαριανοί, καὶ ν' ἀναφέρετε ὅσον τάχος κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1543.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐξαποστέλλονται μετὰ τοῦ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέν-
τος Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου πυρῖτις, βαρέλια ἐννεήκοντα,
ἀριθ. 90, ὀκάδες καθαραὶ τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι ὀγδοή-
κοντα πέντε, ἀριθ. 3285, καὶ χαρτὶ διὰ φυσέκια, ρίζιμα
ἑνδεκα, ἀριθ. 11, διὰ τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στόλου,
καὶ προσκαλεῖσθε ν' ἀναφέρετε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ-
το περὶ τῆς τούτων παραλαβῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1614.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως προσκαλεῖσθε εἰς τὸ
νὰ πέμψετε ἐδῶ ἓν πολεμικὸν πλοῖον ἀπὸ τὰ πλοῖα τῆς
τρίτης μοίρας, τὰ ὅποια μέλλει νὰ ἐκπλεύσουν εἰς τὰ
παράλια τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς Πελοποννήσου καὶ Χέρ-
σου Ἑλλάδος, διὰ νὰ παραλάβῃ ζωοτροφίας εἰς γέν-
νημα καὶ ἀλευρι, καὶ μετακομίση εἰς Μεσολόγγιον, καὶ
διὰ τὸν κόπον τῶν ναυτῶν ἢ Διοικήσεως θέλει τοῖς δώσει
ἓν φιλοδώρημα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργυρῆ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6308.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Θέλουσα ἡ Διοίκησις διὰ νὰ μένετε εὐχαριστημένοι καὶ ἡ εὐγενία σας, νὰ μένουν ἤσυχοι καὶ ἀνύποπτοι καὶ οἱ γενναῖοι ναῦται τῆς νήσου ταύτης, ὅπου ἐξέπλευσαν ἤδη μετὰ τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου, εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσουν μετὰ τὴν ἰδίαν προθυμίαν καὶ ἐπιμονὴν τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ δρόμον τους, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος φροντίζουσα, κατὰ χρέος τῆς, καὶ διὰ κάθε ἐνδεχομένην περίστασιν νὰ μένη κατὰ πάντα εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἡ νῆσος αὕτη, διὰ τοῦτο σὰς περικλείει διαταγὴν πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ δημογέροντας τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, τὴν ὁποίαν θέλετε διευθύνει πρὸς ἐκείνους, ὥστε νὰ ἔχουν στρατολογημένους καὶ ἐτοιμοὺς τοὺς ὁποίους διορίζονται τριακοσίους στρατιώτας, τοὺς ὁποίους εἰς περίστασιν ἀναγκαίαν, ἅμα ὅπου προσκληθοῦν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας, νὰ τοὺς μεταβιάσουν αὐτοῦ, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νήσου ταύτης, ἀποκρουόμενος μετὰ βλάβην του καὶ αὐτόθεν ὁ ἐχθρὸς οὗτος. Μολονότι δὲν ἐλπίζει ἡ Διοίκησις διὰ νὰ κριθοῦν ἀναγκαῖοι διὰ τὰ αὐτόσε, μολαταῦτα ἐπαναλαμβάνει ὅτι εἰς εὐχαρίστησιν τῆς εὐγενίας σας, καὶ εἰς ἤσυχίαν τῶν γενναίων ἐκπλευσάντων αὐτόθεν ναυτῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέκρινε τὸ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐσώκλειστον ταύτην διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομηχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1610.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἠφαίστια ἀνήκουν τῇ Διοικήσει, κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἰδίας προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ κρατῆτε περὶ αὐτῶν ἀκριβῆ καὶ ξεχωριστὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων, τόσον τῆς ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν, ὅσον καὶ μισθοῦς ναυτῶν καὶ ζωοτροφίας, καὶ ν' ἀναφέρετε διὰ νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἀπριλοῦ 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν κατὰ τὴν 10 τοῦ παρόντος ἀναφορὰν σας, εἰς τὴν ὁποίαν παρετήρησεν ὅσα εἰς ἀρμόζοντα καιρὸν καὶ νουνεχῶς σκέπτεσθε περὶ τῆς μετατοπίσεως ἐντεῦθεν δι' ἄλλο μέρος τῆς Διοικήσεως. Οἱ ἀπεσταλμένοι συμπολιταί σας, εὐγενεστάτοι Κύριοι Ἀναγνώστης Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἀνδρέας Σκληῆς, οἵτινες παρασταθέντες εἰς τὴν Διοίκησιν, συνδιελέχθησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀρκούντως, αὐτοὶ ἐπιστρέψαντες ἤδη αὐτόθεν, σὰς ἀνήγγειλον βέβαια τὰ ὅσα εἰς ἀπόκρισιν παρὰ τῆς Διοικήσεως ἤκουσαν δι' αὐτὴν τὴν πολλὰ οὐσιώδη ὑπόθεσιν. Ἡ καθέδρα τῆς Διοικήσεως μὲ τὸ νὰ ἦναι οὐσιώδες ἀντικείμενον, ἐστάθη καὶ εἶναι ἔργον πολλῆς, ἐπιμελοῦς καὶ βαθείας σκέψεως τῆς Διοικήσεως, καὶ δι' αὐτὸ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι περὶ τούτου θέλει ἀποφα-

σίσει ἡ Διοίκησις ἐκεῖνο μόνον τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἰδῆ ὅτι εἶ-
ναι συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπουλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχά-
λης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1850.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπεισῶν.

Κατὰ τὴν αἰτησίαν σας, διὰ τῆς ὁποίας ἐζητεῖτε νὰ
σᾶς ἐξαποστείλῃ ἐξήντα χιλιάδας ὀκάδας ἀλεύρι διὰ
ζωοτροφίας τοῦ στόλου σας, ἡ Διοίκησις ἐκτὸς ταύτης
τῆς ποσότητος ἀπεφάσισε νὰ σᾶς ἐξαποσταλῶσιν εἰσέτι
τριακόσια καντάρια παξιμάδι, ἀριθ. 300, τὰ ὁποῖα καὶ
ἐπαράδωκε τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς τοὺς ἀπεσταλμέ-
νους Κυρίους Ν. Φραγκιᾶν καὶ Ἰωάννην Μπουκουβάλαν·
προσέτι ἐπαράδωκεν ἀλεύρι ὀκάδας δεκαεπτὰ χιλιάδας ἐν-
νενηντα ἕξ, ἀριθ. 17,096, διότι τὸ πλοῖον δὲν ἐχώραγεν
ἄλλο. Διὰ τοῦτο πέμψατε τοὺς ἰδίους ἢ ἄλλους νὰ περι-
λάβωσι τὸ λοιπὸν ἀλεύρι, χιλιάδας 41,904.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1832.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ νησιῶται ὑπάγουν εἰς τὰς νήσους
Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος καὶ ἀγοράζουσι ναυπηγήσιμον

ὕλην ἐπὶ προφάσει, ὅτι τὴν θέλουν διὰ τὸν στόλον, καὶ δὲν πληρόνουν τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καὶ ἕνεκα τούτου τὸ τελώνιον Αἰγίνης καὶ Σαλαμίνος ἐπαραπονέθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, καὶ τοῦτο πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ Σ. Διοίκησις μὲ ἐπιταγὴν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 6623 διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ δίδῃ ἐγγραφον ἄδειαν εἰς ἐκείνους, ὅσοι τῷ ὄντι διὰ χρεῖαν τοῦ στόλου ἀγοράζουσι τὰς τοιαύτας ναυπηγησίμους ὕλας ἀπὸ τὰς νήσους Ἰδρας καὶ Σπετσῶν, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς νήσους, ὅταν θελήσουν τοιαύτην ὕλην διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ στόλου, ν' ἀναφέρωνται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ τοῖς δώσῃ τακτικὴν ἐγγραφον ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν νὰ παρῆρσιάζουν πρὸς τοὺς τελώνας διὰ νὰ ἦναι ἀκαταζήτητοι· ὁμοίως καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν τελώνην ν' ἀφήσῃ ἀκαταζήτητον ἐκείνον ὅστις ἤθελε τοῦ παρουσιάσει τακτικὴν ἀπόδειξιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ὁσάκις ἔχετε χρεῖαν διὰ τοιαύτας ὕλας, ν' ἀναφέρεσθε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ μὴν ἀδικοῦνται οἱ τελῶνας, καὶ παύσῃ πᾶσα κατάχρησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Ἀνδρέας Χ. Ἀργύρη.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7020.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ἐγγραφόν σας πρὸς ὀλίγου· μ' ἄκραν τῆς λύπην ἐπληροφόρηθη ἡ Διοίκησις τὴν θλιβεράν εἶδησιν τῆς ἀποβάσεως τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ

ἐν τῷ λιμένι τοῦ Νεοκάστρου νησίον, καὶ τὴν τροπὴν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐδικῶν μας.

Ἄληθινὰ ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος εἶναι μέγας, ἀλλ' ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν καὶ ν' ἀπαυδῆσωμεν. Ἡ Διοίκησις ἔλαβε καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπιμόνως νὰ λαμβάνη ὅλον ἐν τὰ πλέον δραστήρια μέτρα, διὰ νὰ ξεκινήσωσιν ἱκανὰ στρατεύματα ἀπὸ τὰς Πελοποννησίους ἐπαρχίας, καὶ νὰ τρέξωσιν ὑπὸ ἐμπείρους ἀρχηγοὺς ὅπου ὁ κίνδυνος μέγας. Πρὸ ἡμερῶν διώρισε καὶ μέλη διοικητικά, διὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ νὰ ἐνεργήσωσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα τὴν στρατολογίαν· ὥστε ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ σωρεύσῃ ἱκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις περὶ τὸ Νεόκαστρον. Εἶναι ἀνάγκη δὲ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης νὰ ὀρμήσῃ ὁ στόλος μας διὰ νὰ καταδιώξῃ τὰ περὶ τὸ Νεόκαστρον ἐχθρικά πλοῖα, καὶ οὕτω οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ νησίον ἐχθροὶ ν' ἀπελπισθῶσι καὶ νὰ παραδοθῶν εἰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ γράψετε ὅσον τάχιστα τὰ δέοντα πρὸς τοὺς γενναίους Ναυάρχους, διὰ νὰ προφθάσῃ ὁ στόλος μας νὰ πολιορκήσῃ στενὰ τὸ νησίον, καὶ ἐπομένως νὰ κυριευθῇ πάλιν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους· καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς νὰ διαλύσωσι τὴν πολιορκίαν τοῦ Παλαιοκάστρου, καὶ νὰ καταστήσωσιν ἐλευθέραν τὴν μὲ τὸ Νεόκαστρον κοινωνίαν. Τότε ὄχι μόνον τὸ Νεόκαστρον σώζεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιορκία διαλύεται, καὶ ἐπανορθώνονται αἱ προλαβοῦσαι ζημίαι. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ὅτι, καθὼς πολλάκις, καὶ τώρα ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἐπιστηρίζεται πολὺ περισσότερο εἰς τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν, φθάνει μόνον ἡ γενναιότης καὶ ἐπιμονὴ καὶ δραστηριότης νὰ συντροφεύωσι τὰς πράξεις μας, καὶ ὁ κίνδυνος ἀπαντᾶται. Εἶναι ἀφευκτα ἐπακολου-

θήματα τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀτυχήματα· χωρὶς ὁμῶς ἀπ' αὐτὰ νὰ πτοηθῶμεν, ἀνάγκη νὰ βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰ πλέον δραστήρια καὶ ἀποφασιστικὰ κινήματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἀπριλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΛΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7078.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ κατὰ τὴν 2 τοῦ παρόντος ἀναφορὰ σας καὶ παρατηρήθησαν τὰ ἐμπεριεχόμενα.

Τὸ νὰ διατρίβῃ τις εἰς παρελθόντα, ἀφίνων τὸ νὰ παρατηρῇ τὰ ἐνεστῶτα, τοῦτο μῆτε πρέπον, μῆτε διόλου συμφέρον εἶναι εἰς τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος κατάστασιν. Τοῦτο μόνον πρέπει νὰ ᾔται ἀναγκαιῶς ἀντικείμενον ἐνὸς ἐκάστου πολίτου τῆς προσοχῆς καὶ παρατηρήσεως, ὅτι ἂν ἐκ συμφώνου ὄλοι μὲ ταχύτητα τρέξουν, εὐθὺς ἀπαλλάττουν τὴν φίλην πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον εἰς αὐτὴν κίνδυνον. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ θαλάσσιος δύναμις πάντοτε συνετέλεσεν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι πάλιν ἀφοῦ αὐτὴ μὲ τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν τρέξῃ διὰ τὴν ἀποκρούσῃ τὸν ἐχθρὸν περὶ τὸ Νεόκαστρον διὰ θαλάσσης ἐγρήγορα, διασώζεται καὶ τὸ κινδυνεῖον φρούριον, συνδιασώζεται μ' αὐτὸ καὶ ἡ πατρίς. Εἶναι ὁμῶς καὶ βέβαιον, ὅτι ὁ ἐλληνικὸς οὗτος στόλος διὰ τὴν σμικρότητα τῶν πλοίων του ἐμποδίσθη νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅσα καὶ ἐπιθυμίαν εἶχε καὶ τὸ συμφέρον τῆς

πατρίδος ἐζήτει. Αὐτὸς ὅμως καὶ τῶρα δὲν ἠμέλησε νὰ κάμῃ τὸ χρέος του, ἀγωνιζόμενος ν' ἀποκρούσῃ διαφόρως ὀρμῶντα τὸν ἐχθρὸν κατὰ τῆς πατρίδος. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ καὶ ἐμψυχώσῃ τὸν ἑλληνικὸν στόλον διὰ τὴν προσοῦσαν εἰς αὐτὸν ἀδυναμίαν ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τῶν πλοίων, καὶ νὰ τὸν κινή ἐπὶ μᾶλλον νὰ ὀρμᾷ κατ' ἐχθροῦ, νὰ τὸν ἀποκρούῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρᾶξιν τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν του, εἶναι τὰ πυρπολικά, καθὼς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν. Διὰ τοῦτο προτρέπεσθε νὰ φροντίσετε ν' ἀγορασθοῦν ὀγρήγορα ὅσα εὑρεθοῦν πυρπολικά ἀναγκαῖα διὰ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ τὰ ἐτοιμάσετε, νὰ τὰ διευθύνετε εἰς ἐκεῖνον ὀγρήγορα, διὰ νὰ προσλάβωμεν τὸ κινδυνεῦον Νεόκαστρον καὶ ἀποκρούσωμεν τὸν περὶ αὐτὸ ἐχθρὸν, τῶν ὁποίων αὐτῶν πυρπολικῶν τὴν τιμὴν θέλει ἀποκρίνεται ἡ Διοίκησις. Τὸ πρᾶγμα πόσον ἀναγκαῖον εἶναι, τὸ ἐννοεῖτε, καὶ δι' αὐτὸ ἀνεπίδεκτον καὶ τῆς παραμικρᾶς ἀναβολῆς. Ἦδη πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις ὅτι ὁ στρατηγὸς Σαφάκας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κροτήσαντες πόλεμον εἰς Κράβαρι κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐχθρῶν, τοὺς ἐνίκησαν, φονεύσαντες ὡς δύο χιλιάδας. Προτρέπεσθε, ἂν αὐτόθι εὑρίσκεται κἀνὲν πλοῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν κατὰ τὸ Νεόκαστρον ἑλληνικὸν στόλον, νὰ τὸ διευθύνετε πρῶτον ἐδῶ, διὰ νὰ παραλάβῃ τροφὰς ἐντεῦθεν, τὰς ὁποίας νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀρκαδίαν, εἰς τὸ ἐκεῖ συγκροτούμενον στρατόπεδον, καὶ θέλει πληρωθῇ τὸν ναυλὸν του ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΡΗΓΟΡΟΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7084.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, διὰ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ, σπεύδει νὰ σᾶς ἐμπερικλείσῃ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ ἐπάρχου Καλαμάτας, ὁποῦ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔλαβεν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέλετε πληροφορηθῆ τὴν λαμπρὰν νίκην τοῦ στόλου μας. Κρίνει ὅμως ἐνταυτῷ ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ἐδοιοποιήσῃ, ὅτι τὰ μόνα σωστικὰ μέσα εἶναι τὰ ἐμπρηστήρια, καὶ δίχως τῶν ὁποίων ὁ στόλος μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τελεσφορήσῃ. Λοιπὸν ἐπειδὴ τὰ ὅσα πυρραλωτὰ συνεπέφερον ὁ στόλος μας ἐκάησαν εἰς δόξαν τῆς πατρίδος, καὶ πολλὰ ἐνδεχόμενον νὰ μὴν ἔμεινε κανὲν εἰς αὐτόν, θέλετε κάμει τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, καὶ χωρὶς παραμικρὰν ἀναβολὴν, νὰ προφθάσετε ὅσα ἔχετε αὐτοῦ, καὶ ἀκόμη νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀγορασθοῦν καὶ ἄλλα καὶ νὰ σταλοῦν, τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν ὑπόσχεται ἡ Διοίκησις νὰ πληρώσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Μαΐου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΗΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μανρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τοῦ γράμματος τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας.

Τῆ 4. Μαΐου 1825.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἤλθον ναῦται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον τοῦ καπετάν Ἀντωνίου Κριεζῆ, οἵτινες μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι μερικὰ καράβια, ὁποῦ πρὸ μιᾶς ὥρας ἄραξαν εἰς τὸ Ἄλμυρόν, εἶναι ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ ὁ ἐκ-

λαμπρότατος Ἀρχιναύαρχος Κ. Μιαούλης, συμποσούμενος ἀπὸ 24 πλοῖα ἑλληνικά, καὶ μᾶς ἐχαροποίησαν, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔρριψαν 6 ἑλληνικά μπουρλότα εἰς τὴν Μοθώνην, ὅπου ἦτον ἕως 25 ἐχθρικά πλοῖα ἀραγμένα, ἅτινα ἐκ τοῦ φόβου ἔκοψαν τὰς γούμενάς των, καὶ ἔπεσαν διόλου εἰς τὸ φρούριον Μοθώνης. Τὰ μπουρλότα ὁμως ἐπέτυχον καλὰ καὶ ἔκαυσαν τέσσαρας φρεγάδας, τέσσαρα κορβέττα, δώδεκα βρίκια καὶ ἄλλα διάφορα πλοῖα· ἐκάησαν ὅλα ὅσα ἐκεῖ εὐρέθησαν. Ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ὁμως ταύτης διάφορα κανόνια καὶ ἄλλα σίδηρα ἔπεσαν εἰς τὸ ἐκεῖ φρούριον καὶ ἔκαμαν μεγάλην ζημίαν τοῦ αὐτοῦ φρουρίου. Εἰς τὰ αὐτὰ πλοῖα ἦτον καὶ ὁ Καπετανάμπεης, Πολίτης, καὶ ὁ Ἰσμαήλ-Τζιμπεράλτης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ β'. Μαΐου 1825.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7085.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ αὐστριακὸς Ναύαρχος Ἀκκούρτης, ὦν ἀραγμένος εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, ἐμπόδισε δύο ἐμπορικά πλοῖα αὐστριακῆς ὑπερασπίσεως, φέροντα ἄλευρι καὶ κριθάρι πιθανῶς ἐχθρικῆς ἰδιοκτησίας, τὰ ὅποια ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ οἱ καταδρομεῖς ἔστειλαν ἐνταῦθα, καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ἀργοπαρήσῃ ἐδῶ, διὰ νὰ ἐμποδίξῃ ὅσα τοιαῦτα πλοῖα κατὰ καιρὸν ἀπὸ τὸν στόλον μας καὶ ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς στέλλονται. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τούτου ἡ Διοίκησις κρίνει συμφέρον, ὅσα τοιαῦτα πλοῖα συλλαμβάνονται ἀπὸ τὸν στόλον καὶ ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς, νὰ ἰδεασθοῦν νὰ μὴ διευθύνωνται εἰς τὴν

Διοίκησιν, ἐν ὅσῳ ὁ εἰρημένος Διοικητὴς αὐστριακὸς δια-
τρίβει ἐνταῦθα, ἀλλὰ νὰ μένωσιν εἰς τὴν νήσόν σας, καὶ
νὰ ἰδεάζεται τακτικῶς ἡ Διοίκησις, χωρὶς νὰ ἐγγίζωνται
τὰ φορτία των προτοῦ νὰ φθάσῃ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγν. Σπυλιωτάκης.— Κωνσταν. Μαυρομιχάλης.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 1661.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν (α).

Τὴν ἔσω διακήρυξιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθ. 7073
διατάττεσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Μαΐου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γεώργιος Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7073.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἕλληνας!

Ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδαμεν τὸ φῶς, εἶναι βαμμένη
τώρα πέντε χρόνους μὲ τὸ αἷμά σας.

Ἡ ἱστορία τῶν ἀγώνων σας γράφεται ὄχι μὲ μελάνι,
ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιον αἷμα, τὸ ὅποῖον ἐχύσατε διὰ νὰ κερδή-
σετε τὴν ἐλευθερίαν σας. Τὴν ἐλευθερίαν σας, λέγω, ἡ ὁ-

(α) Ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, σωζομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρτῷ
φυλακίῳ τοῦ κυρίου Γκίκα Καρακατσάνη.

ποία φοβερίζεται ἐφέτος ἀπὸ τὸν θηριώδη ἐχθρὸν, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακὸν ἐχθρὸν.

Τί στέκεσθε, Ἕλληνες, καὶ βλέπετε μὲ ἀπάθειαν νὰ σφάζωνται τὰ βρέφη σας, νὰ σύρωνται αἱ γυναῖκές σας εἰς αἰχμαλωσίαν, νὰ καίωνται καὶ νὰ λεηλατῶνται τὰ σπίτια σας καὶ τὰ ὑποστατικά σας;

Ἄν ἡ Ἑλλάς ἐχάνετο εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἱερᾶς μας ἐπαναστάσεως, ὁπότε μῆτε ἀξίους πολεμιστὰς εἶχε, μῆτε ὄπλα, μῆτε πολεμικὴν ὕλην, μῆτε ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου, οἱ ἀλλοεθνεῖς ἤθελαν κλαίει ἀληθινὰ τὸν χαμὸν μας, ἀλλ' ἤθελαν μᾶς μακαρίζει, διότι ἐχαθήκαμεν μαχόμενοι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἐσφάγημεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς διὰ τὴν ἀδυναμίαν μας.

Ἄλλ' ἀφοῦ, Ἕλληνες, τώρα πέντε χρόνους ἐστήσατε τόσα καὶ τόσα λαμπρὰ τρόπαια εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ἀφοῦ πολεμοῦντες ἀδιακόπως ἐμάθετε πειραματικῶς τὴν τέχνην τοῦ Ἄρεως, ἀφοῦ ἐδράξατε μὲ τὴν ἀνδρίαν σας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τὰ ἰδιά των ὄπλα, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς κατεπολεμήσατε, ἀφοῦ ἐπήρατε τὰ τρομερὰ φρούρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν κλεισμένοι οἱ ἐχθροὶ σας, καὶ ἀφοῦ διὰ τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνάς σας καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐκερδήσατε τὴν ἀγάπην ὅλης τῆς Εὐρώπης, δένετε τὰς χεῖράς σας καὶ παρῆρσιάζετε τὸν λαίμῳ σας εἰς τὸ σπαθί τοῦ ἐχθροῦ;

Ὅχι, Ἕλληνες! διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς φιλτάτης πατρίδος, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς γλυκείας ἐλευθερίας, ὄχι! Ἀρπάσατε τὰ ἄρματα σας, ζωσθῆτε τὰ σπαθιά σας, καὶ ἀσπασθέντες ὅλοι τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, τρέξατε ὅπου σᾶς κράζει ὁ Ἄρης.

Πελοποννήσιοι, Στερεολλαδίται, Νήσιοι, ὅλοι τρέξατε

ἄπου σᾶς προσκαλεῖ ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος. Ὁ ἥφαιστος καὶ ἐφέτος, ὡς καὶ τοὺς περασμένους τέσσαρας χρόνους, ἄς καταποντίσῃ εἰς τὰ βαθέα σπήλαια τοῦ Ποσειδῶνος τὸν κολοσσαῖον στόλον τοῦ ἐχθροῦ.

Μὴ τὸν φοβῆσθε, ἀνδρεῖοι Ὑδραῖοι, Σπετσιῶται καὶ Ψαριανοί· ἀπὸ σᾶς ἐλπίζεται κ' ἐφέτος νὰ ματαιωθῶν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ ὡς καὶ πέρυσι. Ἐσεῖς εἴσθε, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκάψατε εἰς Μυτιλήνην, Χίον, Τένεδον καὶ πέρυσι περὶ τὴν Σάμον.

Πελοποννήσιοι, ἐλησμονήσατε ὅτι ἀπὸ τὸ σπαθί σας στάζει ἀκόμη τὸ αἷμα τόσων χιλιάδων Τούρκων καὶ ἐντοπιῶν καὶ ἔξωθεν ἐλθόντων; ἐλησμονήσατε τὸν παντελῆ ὄλεθρον τοῦ ὑπερηφάνου Δράμαλη; Καὶ σεῖς Στερεολλαδίται, δὲν ἐνθυμᾶσθε ὅτι αἱ ὑψηλαὶ καὶ ὑπερήφαναι κορυφαὶ τῶν ὄρέων τῆς γῆς τῶν ἐνδόξων προγόνων μας φυλάττουν τὰ κόκκαλα τῶν τόσαις φοραῖς φονεῦθέντων ἐχθρῶν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀνδρίας σας; Ἴδοῦ, νέον στάδιον δόξης μᾶς ἀνοίγεται σήμερον· ἰδοῦ, ἡ νίκη ἁμαράντους στεφάνους σᾶς ἐτοιμάζει.

Ἡ πατρις σᾶς προσκαλεῖ ὄλους εἰς τὰ ὄπλα! Σφαλῆσατε τὰ ἐργαστήριά σας, παύσατε τὸ ἐμποριὸν σας. Δὲν εἶναι καιρὸς, Ἕλληνες, νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ κερδῶου Ἐρμού, εἶναι ἀνάγκη νὰ τρέχωμεν κατόπιν τοῦ Ἄρεως.

Τρέξατε εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἐνωμένοι μὲ τὴν ἱερὰν ὁμόνοιαν, ὀρμήσατε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

Μὴ δίδετε πίστιν, Ἕλληνες, εἰς τὰς ψευδεῖς καὶ ἀπατηλὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτὸς μὴν ἡμπορῶν νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν του μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὀπλων, πάσχει νὰ τὸν κατορθώσῃ μὲ τὴν ὑπουλότητα· αὐτὸς καὶ φυσικῶς καὶ θρησκευτικῶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ φυλάξῃ τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ μάρτυρες ἡ Χίος, ἡ Νιάουσα, Θετ-

ταλομαγνησία, Κάσος και Κρήτη, τὰς ὁποίας κατέστρεψε, μ' ὄλον ὅτι ὑπεσχέθη εἰς τοὺς κατοίκους των τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων των.

Ἡ φήμη εἶναι ἔτοιμη νὰ κηρύξη εἰς ὄλον τὸν γνωστόν κόσμον τὰς νέας νίκας σας, καὶ ἡ πατρίς προθύμη νὰ σᾶς ἀνταμείψῃ.

Ἄθανάτων προγόνων ἀπόγονοι! δύο χιλιάδες χρόνοι προσμένουν ἀπὸ σᾶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς κλασικῆς τῶν ἐνδόξων πατέρων σας γῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Χρηστίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 2044.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπεισιῶν.

Περὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἤρρατε καὶ εἶναι κατάλληλον διὰ ἠφαιστίον, καὶ ἀνεφέρθητε εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ σᾶς σταλῶσι τριάντα χιλιάδες γρόσια πρὸς ἀπόκτησιν, σᾶς λέγομεν ὅτι τὴν ἀναφορὰν σας τὴν ἀπέρασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ἐξέτασιν, ἥτις ἐνεκρίθη καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὴν Διοίκησιν, ἵνα δώσῃ τὴν αὐτὴν ποσότητα· ἡ δὲ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνέκρινε τὴν γνώμην τοῦ Ναυτικοῦ, καὶ διέταξε τὸ ταμεῖον διὰ νὰ μετρήσῃ τὰ γρόσια τριάντα χιλιάδας διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ αὐτοῦ πλοίου πρὸς χρῆσιν ἠφαιστίου.

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν νὰ παραλάβετε τὸ αὐτὸ πλοῖον καὶ νὰ τὸ ἐτοιμάσετε ὡς γινώσκετε διὰ ἠφαιστίον, καὶ πέμψατε τὸν οἰκοκύρην τοῦ πλοίου ἐδῶ, διὰ νὰ παραλάβῃ τὰς τριάντα χιλιάδας γρόσια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7294.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ νὰ προφθασθῇ ὅσον τάχος ἡ ἔλλειψις τῶν πυρπολικῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάγκην γνωρίζετε κάλλιστα, ἐνῶ ἡ Διοίκησις διέταξε καὶ μεταχειρίζεται τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ἡ ἀναγκαία ὕλη πρὸς κατασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, κρίνει ἀναγκαίω-
 τатον διὰ νὰ γενῇ ἔρευνα νὰ εὑρεθῶν καὶ ἔτοιμα πλοῖα ἐπιτήδεια διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πυρπολικά. Διορίζε-
 σθε λοιπὸν νὰ ἐξετάσετε εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ νὰ εὑ-
 ρετε τοιαῦτα πλοῖα, καὶ νὰ στείλετε χωρὶς ἀναβολὴν τοὺς καπετανούς των ἐνταῦθα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ συμφωνηθῇ ἡ ἀγορά των. Εἶναι περι-
 τὸν νὰ σᾶς παρακινήσῃ ἡ Διοίκησις διὰ νὰ ἐπιταχύνετε τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπειδὴ γνωρίζετε καὶ μόνοι σας τὴν ἀνάγκην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

*Γκίκας Μπότσης. — Ἀραγρώτης Σπυλιωτάκης. — Κων-
 στατῆνος Μαυρομηχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2104.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νῆσου Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 ἰσταμένου ἀναφορά σας, εἰς ἣν θεω-
 ρεῖται ὅτι ἐλάβατε πολεμεφόδια διὰ εἰκοσιεννέα πλοῖα,

ἐνῶ ἐστάλησαν διὰ τριάντα πολεμικά καὶ δύο ἡφαιστια, ὄλα τριάντα δύο, ὡς θεωρεῖται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου.

Εἰς τὴν πρώτην μοῖραν, διὰ δέκα πλοῖα, ἦλθον ἀπὸ εἰς ναύτης ἐκάστου πλοίου, καὶ ἐπαράλαβον βαρέλια ἐννενηντα, ὀκάδες καθαρὰι τρεῖς χιλιάδες διακόσαι ἐννενηντα ἕξ καὶ τέταρτον· αἱ τρεῖς χιλιάδες διὰ τὰ δέκα πολεμικά, καὶ αἱ διακόσαι ἐννενηντα ἕξ καὶ τέταρτον διὰ τὰ ἡφαιστια, ὡς ἰδεάσθητε ἀπὸ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου ὑπ' ἀριθ. 956. Εἰς τὴν δευτέραν μοῖραν ἐστάλη διὰ τοῦ Ν. Ἀνδρέου Γουδῆ καὶ Νικολάου Φραγκιά πυρῖτις βαρέλια ἐξῆντα δύο χονδρῆ, ὀκάδες καθαρὰι δύο χιλιάδες διακόσαι ἐξῆντα τρεῖς, 2263, καὶ βαρέλια εἴκοσι ἐν ψιλῆ, ὀκάδες καθαρὰι ἑπτακόσαι τριάντα ἑπτὰ ὄλον, ὀκάδες τρεῖς χιλιάδες, ἀριθμ. 3000, ὡς σᾶς εἰδοποίησε τὸ Ναυτικὸν ἀπὸ 3 Μαΐου ὑπ' ἀριθ. 1110. Εἰς τὴν τρίτην μοῖραν ἐστάλη διὰ τοῦ Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου βαρέλια ἐννενηντα πυρῖτις, ὀκάδες καθαρὰι τρεῖς χιλιάδες διακόσαι ὀγδοῆντα πέντε, ἀριθ. 3285· αἱ τρεῖς χιλιάδες διὰ τὰ δέκα πολεμικά, καὶ αἱ διακόσαι ὀγδοῆντα πέντε διὰ τὰ δύο ἡφαιστια. Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἐλήφθη ἡ ἀνάλογος πυρῖτις διὰ τριανταδύω, καὶ δὲν λείπει, ὡς καὶ εἰδοποιήθητε ἐν καιρῷ ἐκάστης παραλαβῆς, ὡς ἄνωθεν θεωρεῖτε.

Περὶ δὲ τῶν δέκα ἀναφερομένων πλοίων, ὅτι κατηνάλωσαν τὴν πυρίτιδα ἐν τῷ πολέμῳ, θέλει ἀναφερθῆ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ ὡς διατάξει θέλει εἰδοποιηθῆ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει.

Νέα λαμπρά κατορθώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, διαφημισθέντα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐχαροποίησαν ὅλως τὰς καρδίας καὶ τὰς ἑκαμαν ἀνυπομόνους νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀληθῆ καὶ περιστατικὴν εἶδωσιν τῆς νίκης.

Ταύτην τὴν ἐσπέραν ἔφθασε τέλος πάντων ἡ ἀναφορά τοῦ γενναίου Ναυάρχου κυρίου Α. Μιαούλη, ἀργοπαρήσασα μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους. Ἐξ αὐτῆς πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὴν ἐσπέραν τῆς 30 Ἀπριλίου ἢ πρώτη μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ γενναίου Ναυάρχου Α. Μιαούλη, καταδιώκουσα τὸν αἰγυπτιακὸν μετὰ λαμπρὰν ναυμαχίαν, διέπλευσε τὰς νήσους Σαπιέντσας, ἔσμιξεν ὑπὸ τὸ τεῖχος τῆς Μοθώνης ὑπὲρ τὰ 20 ἐχθρικά πλοῖα, ἐξ ὧν δύο ἦσαν φρεγάτται, τρεῖς κορβέτται καὶ τὰ λοιπὰ βρῖκια, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ φορτηγά· ὅτι ἀμέσως τὰ πυρπολικά τοῦ στόλου μας, 6 τὸν ἀριθμὸν, ἐπέπεσον εἰς αὐτὰ, ἐπέτυχον καὶ κατέκαυσαν ὅλα ὁμοῦ· ὅτι τὸ πῦρ τῶν καιομένων πλοίων μετεδόθη εἰς τὸ φρούριον τῆς Μοθώνης καὶ εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμοφοδίων, ὥστε ἀνετράπη μὲν μέρος τοῦ τείχους, καὶ αἱ ἐν τῷ φρουρίῳ οἰκοδομαὶ διήρκεσαν καιόμεναι ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας. Ἐπληροφόρηθη ἐπομένως ὁ ναύαρχος, ὅτι μία τῶν φρεγατῶν ἦτον τὸ ράζον δελίσι τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή, 54 κανονίων, ὑπόσχεται δὲ μὲ δεύτερον λεπτομερεστέρας πληροφορίας τῆς ὁσσης ζημίας ἔπαθεν ὁ ἐχθρὸς, ἢ ὅποια ἔπεται νὰ ἦναι τόσον σημαντικώτερα, καθ' ὅσον αἱ ἀποθῆκαι τῶν τρο-

(α) Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἔτος β'. ἀριθ. 40, τῆ 17 Μαΐου 1825· μετατύπως Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος β'. σελ. 56.

φῶν καὶ πολεμεφοδίων τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὸ παράλιον τῆς Μοθῶνης κείμεναι, διεφθάρησαν.

Ἡ θεία πρόνοια, ἣτις προστατεύει τὴν Ἑλλάδα, ἐλάμπρυνε τοὺς ἀγῶνας τῶν θαλασσινῶν μας εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅτε καὶ ἡ ὄφρυς τοῦ Αἰγυπτίου ἔπρεπε νὰ ταπεινωθῆ καὶ τὸ στρατιωτικὸν νὰ ἐμψυχωθῆ καὶ νὰ φιλοτιμηθῆ νὰ σήσῃ καὶ αὐτὸ διὰ ξηρᾶς τῆς νίκης τὰ τρόπαια, διὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν πατρίδα, νὰ ἐκδικηθῆ τὸ αἷμα τῶν πεσόντων εἰς τὰς προλαβούσας μάχας ἀδελφῶν μας καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Πᾶς Ἕλληνας ὑψώσῃ χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ ἄς εὐχηθῆ νὰ ἐνισχύσῃ ἡ θεία πρόνοια τὰ ὄπλα μας, πρὸς στερέωσιν τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς πολυτίμου ἐλευθερίας καὶ ἀνεξάρτησίας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 40 Μαΐου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοκκινόγλου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Λ. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Περὶ τῶν μηνιαίων τῆς μοίρας τοῦ στόλου σας, ὅτι ἤδη ἐγγίζει τὸ τέλος, τὸ ὕπουργεῖον τοῦτο ἔχει τὴν φροντίδα, ἀμα φθάσει τὸ δάνειον, νὰ τὸ παραλάβῃ δι' ὅλον τὸν στόλον, διότι ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι εἰς τὸ νὰ κρατήσῃ ὅσον ἡμπορεῖ τὸν στόλον εἰς κίνησιν.

Καὶ διὰ νὰ μὴ συμβῆ ἀργοπορία, προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὕπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, πότε ἐκπλευσεν ἐκάστη μοῖρα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρ-

χου, διὰ νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἐστάλησαν καὶ ἀπὸ Ὑδραν καὶ Ψαριανούς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σὰς πέμπεται μὲ τὸν Δημητράκην τοῦ Μώρου τριακόσαιοι ὀκάδες πυρίτις· ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν διακόσαιοι εἶναι διὰ τὸν Κ. Ἰωάννην Γ. Κούτσην, αἱ δὲ ἑκατὸν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἠφαιστίου, διότι ἄλλη κατὰ τὸ παρὸν δὲν εὕρισκεται, καὶ ἄς ἐξοικονομηθῶσιν ὅπως δυνηθῶσιν.

Διὰ δὲ τὰ τῶν δέκα πλοίων ζητηθέντα πολεμεφόδια, ἅμα φθάσουν ἢ ἀπὸ Λόνδραν ἢ ἀπὸ Μάλταν, τὰ ὅποια ἀναμένονται ὅσον τάχος, θέλει σταλῶσιν, ὁμοίως καὶ ἑκατὸν ὀκάδες διὰ τὸν Ἰωάννην Κούτσην καὶ διακόσαιοι διὰ τὸ ἠφαιστίον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7592.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Ἐπειδὴ ἡ σύμπνοια καὶ σύμπραξις ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὁμολογουμένως τὸ μόνον ἀκαταμάχητον ὄπλον ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τῆς πατρίδος· ἐπειδὴ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παρόντος ἀγῶνος ἔλαβεν ἡ Διοίκησις λαμπρὰ παραδείγματα τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες τρέφουν εἰς τὰς ψυχὰς των τὴν πάτριον καὶ ἀληθῆ ἀρετὴν τῆς στενῆς ἐνώσεως καὶ συμπνοίας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ

λησμονοῦν πᾶν πάθος, κυριευόμενοι ἀπὸ μόνον τὸ εὐγενές αἶσθημα τοῦ νὰ σώσουν τὴν πατρίδα, καταδιώκοντες ἐκ συμφώνου καὶ μὲ χριστιανικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἔνωσιν τοὺς βαρβάρους τυράννους τῆς·

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι δίκαιον νὰ συντρέχη εἰς τὸ νὰ ἐγχαραχθῆ βαθύτερον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων αὐτῆ ἡ ἀληθὴς βάσις ὄλων τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κυρίως ἐλπίζεται ἡ εὐκλεία τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ἡ διαρκὴς ἀπόλαυσις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐπομένως τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος· καὶ

Ἐπειδὴ ὅσοι κατὰ καιροὺς ἢ ἐναντίον τῶν πολιτικῶν αὐτῶν χρεῶν ἐπραξαν, ἢ ἄλλως πως τοὺς καθεστῶτας νόμους δὲν ἐσεβάσθησαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους δὲν ἔμειναν ἀτιμώρητοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔδειξαν εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, καὶ ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τῶν νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως τὴν συμπάθειαν, προσφέρουν τὴν πατριωτικὴν των σύμπραξιν εἰς τὸν προκείμενον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνα·

Συναινέσει καὶ τοῦ σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 683 προβούλευμα, διακηρύττει·

Α'. Χαρίζεται γενικὴ ἀμνηστία εἰς ὄλους τοὺς ὑποπεσόντας εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ ἐγκλήματος φανεραῆς προδοσίας) καὶ ἐπομένως ὑποκειμένους εἰς δεσμὰ, ἢ ὀφείλοντας λόγον τῶν πράξεών των.

Β'. Ἀκυροῦνται ὅλαι αἱ κατὰ τῶν ὑποπεσόντων εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ τῆς προδοσίας) πράξεις τῆς Διοικήσεως καὶ παραδίδονται εἰς λήθην.

Γ.) Ὅλοι οἱ ὑποπεσόντες εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, ὁποίου βαθμοῦ καὶ τάξεως ἂν ᾖναι, ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, κατὰ τὸν ὀργανικὸν νόμον.

Δ'. Ἡ παρούσα διακήρυξις νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου, ὁ δὲ Γενικὸς γραμματεὺς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τοῦ Πολέμου, τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἀστονομίας νὰ ἐνεργήσουν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, ὅσα διαλαμβάνονται εἰς τὴν παρούσαν διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΗΘΥΣΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1822.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Τὴν ἀνω διακήρυξιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὅπ' ἀριθ. 7592, προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Μαΐου 1825.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν,
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7647.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Αἱ τελευταῖαι ἀπὸ Μεσολόγγιον εἰδήσεις εἶναι θλιβερώταται. Ὁ ἐχθρὸς ἔφθασε βολὴν πιστόλας ἔξω ἀπὸ τὸ χανάκιμα· ἔστησε κανόνια καὶ βόμβας ἀρκετάς καὶ ἀδιακόπως πυροβολεῖ καὶ τὸ φρούριον καὶ τὴν χώραν· ἔκοψε καὶ τὸ νερόν, καὶ τὸ πλῆθος τόσων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐκεῖ κλεισμένοι, κινδυνεύουσι, καὶ τὸ Μεσολόγγιον χάνεται ἀφεύκτως, ἐὰν δὲν προφρασθῆ ἐγκαίρως. Ὁ ἐχθρὸς, ἐνῶ δὲν λαμβάνει ζωοτροφίας διὰ ξηρᾶς, προμηθεύεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης καὶ δὲν φοβεῖται τὴν πείνην, ἣ ὅποια μόνη, καθὼς καὶ ἄλλοτε,

ἤθελε τὸν ἀναγκάσει ν' ἀποσυρθῆ. Ἡ Διοίκησις ἀπ' ἀρχῆς ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εὐρεθῆ εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια μέρος τῶν ἐλληνικῶν πλοίων καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἔγραψε καὶ πρὸς τὰς νήσους καὶ πρὸς τὸν ναύαρχον. Ἦδη ἀπὸ γράμματα ὄλων τῶν πολιορκουμένων, καὶ ὀπλαρχηγῶν καὶ πολιτῶν, πληροφορεῖται ὅτι ἐὰν ἕως δεκαπέντε ἡμέρας δὲν φθάσουν μερικὰ καράβια, διὰ νὰ διώξουν τὰ δύο βρῖκια τοῦ Γιουσουφ-πασσᾶ καὶ νὰ κόψουν τὰς τροφὰς τῶν ἐχθρῶν, ἐνταυτῷ δὲ νὰ εὐκολύνουν διάφορα κινήματα τῶν ἐδικῶν μας στρατευμάτων ἀπὸ τὰ ὀπισθεν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ Μεσολόγγιον χάνεται χωρὶς ἀμφιβολίαν, καὶ μαζῆ μ' αὐτὸ χάνεται βεβαίως καὶ ἡ Ἑλλάς· διότι ὅταν ὅλα τὰ εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἐχθρικά στρατεύματα μεταβοῦν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου, δὲν εἶναι τρόπος ἀντιστάσεως, οὔτε ἐλπίς σωτηρίας. Διὰ τοῦτο προτρέψθε διὰ τῆς παρουσίας, ὅσα πλοῖα τῆς ἀ. ἢ τῆς γ'. μοίρας εὐρίσκονται αὐτοῦ, μ' ὄλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα καὶ χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ νὰ τὰ ξεκινήσετε διὰ τὸ Μεσολόγγιον, διορίζοντες τοὺς καπετανεῖους νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὴν διευθύνουσαν τὰ ἐκεῖ πράγματα Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὸ ν' ἀναγκασθῆ ὁ ἐχθρὸς νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν. Τὰ αὐτὰ γράφονται καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ ἡ Διοίκησις ὅχι μόνον ἐλπίζει, ἀλλ' ἔχει συναίσθησιν ὅτι ἐὰν ἐγκαιρῶς φθάσουν τὰ καράβια, τὸ Μεσολόγγιον σώζεται καὶ ὁ ἐχθρὸς καταστρέφεται. Ἐὰν ὁμως ἐξ ἐναντίας δὲν φθάσουν ἐγκαιρῶς, καὶ τὸ Μεσολόγγιον χάνεται καὶ ὁ γενικὸς τῆς πατρίδος κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ ἀδιόρθωτος. Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὸν ζῆλόν σας, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλετε κάμει καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ προφθάσετε εἰς αὐτὴν τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς πατρίδος,

καὶ ἐλπίζει συγχρόνως μὲ τὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὸ πα-
ρόν νὰ πληροφορηθῆ καὶ τῶν караβίων τὴν ἀναχώρησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 20 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης.
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7718.

ΠΡΟΣΩΡΙΝῆ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὸ πρὸς τὸν εὐγενέστατον βουλευτὴν Κύριον
Καρακατσάνην ἐγγραφὸν σας τῆ 21 Μαΐου πληροφορεῖ-
ται ἡ Διοίκησις, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος ἔφθασεν εἰς τὰς
Καβοκολώνας, καὶ εἶναι ἐπίφοβον μήπως διευθυνθῆ ἐ-
ναντίον τῆς νήσου σας. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν ὅτι ἡ Δι-
οίκησις ἔλαβε κατὰ χρέος ἀμέσως δραστήρια μέτρα διὰ
τὴν ἀσφάλειαν καὶ ταύτης τῆς νήσου· διέταξεν εἰς Πρα-
στὸν καὶ Ἅγιον Πέτρον, διὰ νὰ μεταβῶσιν αὐτοσε ὅσον
τάχιστα ἱκανοὶ στρατιῶται, καὶ ἐντεῦθεν προσπαθεῖ διὰ
νὰ σᾶς στείλῃ ὅσα περισσότερα στρατεύματα δυνηθῆ.
Σᾶς στέλλονται καὶ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κ. Μι-
χαήλ Παναγιώτου δύο χιλιάδες δεκάδες πυρίτιδος καὶ
πέντε χιλιάδες δεκάρια φυσέκια.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ φρόνησις καὶ ὁ πα-
τριωτισμὸς σας θέλουν σᾶς ὑπαγορεύσει καὶ εἰς ταύτην
τὴν περίστασιν τὰ σωτήρια μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 22 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομι-
χάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6954.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τοῦ Πολεμικοῦ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ σεβαστὴν διαταγὴν, ὑπ' ἀριθ. 7706, διετάχθη ὁ καπετὰν Πάνος Σαρηγιάννης νὰ μεταβῆ εἰς τὴν νήσον σας μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του στρατιώτας πρὸς ὀχύρωσίν της, διὰ τοῦτο καὶ εἰδοποιεῖσθε ἡ εὐγένεια σας νὰ τὸν δεχθῆτε, δίδοντες εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας ὀδηγίας καὶ προμηθεύοντες εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του στρατιώτας τὰς ἀναλόγους τροφὰς καὶ πολεμεφόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολεμικοῦ, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαρδέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7773.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ χθὲς καὶ προχθὲς σὰς ἐγράψαμεν ἤδη μαθόντες ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος εὐρίσκεται πλησίον τῆς νήσου Ὑδρας, διωρίσαμεν διάφορα σώματα διὰ νὰ προφθάσουν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Κωνσταντίνου Μαυρομιχάλη καὶ νὰ δώσουν βοήθειαν καὶ εἰς τὰς δύο νήσους, ἡ ὅπου ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλείτερος. Χθὲς διετάχθη ὁ καπετὰν Πάνος Σαρηγιάννης νὰ μεταβῆ αὐτόσε ἀπὸ Ἅγιον Πέτρον μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του 400 στρατιώτας· θέλετε στείλει λοιπὸν δύο γολέτας ἢ τρεῖς διὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐτοιμάζεται καὶ ὁ στρατηγὸς Τσόκρης μὲ πεντακοσίους,

διὰ νὰ ἔλθῃ ἀμέσως εἰς βοήθειάν σας, ὅστις εἰς ὀλίγας ὥρας κινᾷ διὰ τὸ Κρανίδι, ὅθεν μεταβαίνει εἰς Σπέτσας. Ἄλλ' ἐπειδὴ μ' ὅλα τὰ δυνατὰ ἡ Διοίκησις δὲν θέλει ἠμπορέσει ἴσως νὰ προφθάσῃ, διὰ τὸ ἀπροσδόκητον, ὅσην βοήθειαν εἶναι ἀρκετὴ ν' ἀσφάλισῃ τὴν νησὸν σας, εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταβιβάσετε τὰ γυναικόπαιδα ἀντικρυ εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ εὐρίσκωνται αὐτὰ μὲν εἰς ἀσφάλειαν, οἱ δὲ ἄνδρες ἐλεύθεροι ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ. Πολεμεφῶδια ἀρκετὰ ἐστάλησαν χθὲς καὶ γίνεται φροντίς νὰ σᾶς προφθάνεται κάθε ἀναγκαῖον. Σταθῆτε μὲ γενναιότητα καὶ μὲ τὴν συνειθισμένην σας ἀνδρίαν, ἡ ὁποία πάντοτε σᾶς ἐστεφάνωσε μὲ νίκας καὶ θέλετε ἀποκρούσει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰς οἰκίας σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶςτης Σπουλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7814.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν νησὸν σας ἰκανὴ ποσότης μολύβδου, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην, προσκαλεῖσθε νὰ συμφωνήσετε ἀμέσως ὅσον εὑρετε, ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα ἢ καὶ διακόσια καντάρια, καὶ νὰ τὸ διευθύνετε ἐνταῦθα ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶςτης Σπουλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 2383.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐπληροφορήθη ὅτι ἐσυλλήφθησαν φορτηγὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἀπὸ τὸν στόλον, περιέχοντα σφαίρας διαφόρου μεγέθους καὶ πολεμεφόδια, καὶ ἐπειδὴ τόσον τὰ αὐτὰ πλοῖα, ὅσον καὶ τὰ πολεμεφόδια θέλει χρησιμεύσουν μεγάλως διὰ τὸν στόλον καὶ διὰ τὴν ξηρὰν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν μὲ διαταγὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 7839 νὰ γράψωμεν εἰς τοὺς προκρίτους τῶν νήσων Ἵδρας καὶ Σπετσῶν καὶ Ψαριανούς, ὅτι ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ὅσα ἤμποροῦν νὰ γίνουιν ἠφαίστια, καὶ ἀπὸ τὰς σφαίρας καὶ πολεμεφόδια ὅσα ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν στόλον, νὰ τὰ λάβωσι, καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ὑπόσχεται νὰ τὰ πληρώσῃ οὐτινος ἀνήκει.

Διὰ τοῦτο ἡ εὐγενία σας θέλετε ἐκλέξει ἀνθρώπους διὰ νὰ ἐκτιμήσουν τὰ πλοῖα καὶ τὰ πολεμεφόδια, καὶ νὰ λάβετε ὅσα ὡς ἀνωθεν ἀναγκαιοῦσι διὰ ἠφαίστια καὶ ἐφοδίασιν, περὶ δὲ τῶν ὄσων μείνουιν νὰ ἀναφέρετε εἰς τὸ Ναυτικὸν πρὸς πληροφoρίαν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

Φραντσέσκος Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7853.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς μεγίστην ἀθυμίαν εὐρισκομένη ἡ Διοίκησις διὰ τὰς κατὰ ξηρὰν ἀλλεπαλλήλους ἀποτυχίας, καὶ τεταραγ-

μένη διὰ τὰς ὁποίας εἶχεν εἰδήσεις τῆς ἐμφανίσεως τοῦ
 ἐχθρικοῦ στόλου, μέγα ἀντιφάρμακον εἰς τὰς λύπας τῆς
 ἔλαβε τὴν εἶδῃσιν τῆς λαμπρᾶς νίκης τῆς β'. ναυτικῆς
 μοίρας καὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ ἐχθροῦ. Εὐχόθη ἐκ
 καρδίας τοὺς νέους Θεμιστοκλείς τῆς ἑλληνικῆς θαλάσ-
 σης, καὶ ἤρχισε νὰ ἐλπίζῃ τὴν ματαίωσιν τῶν σχεδίων
 τοῦ ἐχθροῦ, κυρίως κατορθουμένην ἀπὸ τὴν θάλασσαν.
 Γνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῶν ἐμπρηστηρίων καὶ τοῦ νὰ
 σᾶς σταλοῦν χρήματα διὰ τὴν προμήθειάν των, ἀλλὰ,
 κύριοι, δὲν ἀγνοεῖτε τοῦ ταμείου τὴν παροῦσαν ἀπορίαν,
 ἢ ὁποία ἀφαιρεῖ τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Διοίκησις
 ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, καὶ νὰ σᾶς προμηθεύσῃ ἀμέσως τὰ ζητού-
 μενα χρήματα. Διὰ τοῦτο πάλιν στρέφει τὰς ἐλπίδας
 τῆς πρὸς ὑμᾶς, οἱ ὅποιοι εἰς κάμμίαν περίστασιν τῆς
 πατρίδος δὲν ἀπηυδῆσατε, καὶ σᾶς προτρέπει νὰ κάμειτε
 τῶν ἐμπρηστηρίων τὴν προμήθειαν μ' ὅποιον τρόπον
 γνωρίζετε, ἢ δὲ Διοίκησις ὑπόσχεται, ἅμα φθάσαντος τοῦ
 περιμενομένου δανείου, ν' ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν, κα-
 θὼς καὶ ἄλλοτε τὸ ἔκαμεν. Ἡ Διοίκησις ἐλπίζει προσέτι
 ὅτι τινὰ τῶν συλληφθέντων πλοίων τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πι-
 θανόν νὰ χρησιμεύσουν διὰ πυρπολικὰ, καὶ ἂν οὕτως
 ἔχῃ, ἄς γενῇ ἡ δικαία ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ ἡ Διοίκησις
 θέλει ἀποδώσῃ τὴν τιμὴν των καθὼς καὶ τῶν ἄλλων,
 διὰ νὰ μὴν ἀδικηθοῦν οἱ ἀνδρεῖοι ναυταί μας, εἰς τοὺς
 ὁποίους ἀνήκουν. Τὸ αὐτὸ προβάλλει ἡ Διοίκησις καὶ
 διὰ τὰ πολεμεφόδια καὶ μάλιστα διὰ τὰς σφαίρας, αἱ
 ὁποῖαι ἀναγκαιοῦν τόσον διὰ τὸν στόλον μας, νὰ δο-
 θῶσι δηλ. ἐκ τοῦ προχείρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Διοί-
 κησεως εἰς τὸν στόλον, ὁ ὁποῖος στερεῖται τούτων τῶν
 ἀναγκασιότατων μέσων τοῦ νὰ καταδιώκῃ τὸν ἐχθρόν.
 Ἐὰν δὲ ἦναι καὶ μπαρουτόβολα, ὡς πληροφορεῖται, τὴν
 αὐτὴν συμφωνίαν προσφέρει καὶ δι' αὐτὰ, ἀναγκαιοῦντα

εις τὸν διὰ ξηρᾶς πόλεμον· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἦναι καλὰ καὶ χρήσιμα διὰ τὸν ὅποιον ζητοῦνται σκοπόν.

Μὲ λύπην τῆς σᾶς φανερόναι ἡ Διοίκησις τὴν ἀτυχίαν τῶν ἡμετέρων εἰς μίαν μάχην, συγκροτηθεῖσαν εἰς Μανιάκη, ὅπου ἔπεσαν ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενοι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ στρατηγὸς Κεφάλας, ὁ Πιέρρος Βοιδῆς καὶ διάφοροι ἄλλοι ἀξιωματικοὶ μ' ἑκατὸν περίπου γενναίους Ἑλληνας, τοὺς μόνους σχεδόν, οἱ ὅποιοι διεκαρτέρησαν καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην θραῦσιν εἰς τὸν ἐχθρόν, πρὶν πέσωσιν, ὁ δὲ ἐχθρὸς, ἐμψυχωθεὶς ἀπὸ τὴν νίκην, περιφέρεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀρκαδίας, καίων καὶ αἰχμαλωτίζων. Ἡ Διοίκησις κάμνει ὅλα τῆς τὰ δυνατὰ διὰ ν' ἀπαντήσῃ τὸν κίνδυνον, ὁ ὅποιος προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔδωκε γενναιοψυχίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων ἡ μικροψυχία. Εἶθε νὰ δυνηθῇ προσεχῶς νὰ χαροποιηθῇ καὶ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ μὲ κάμμίαν νίκην, ἀν ὅχι ἀνάλογον μὲ τὰ θαλασσιὰ θαυματουργήματα, τοῦλάχιστον ἱκανὴν νὰ συντρίψῃ τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς Ἑλληνας εἰς νέας νίκας, ἀξίας τῶν ὄσων εἰς ἄλλας ἐποχὰς ἐδόξασαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ναύπλιον, τῆ 24 Μαΐου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7859.

ΠΡΟΣΩΠΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις μαθάνει ὅτι εἰς τὰ φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὴν νησὸν σας, εὐρίσκονται καὶ ἀξίνας καὶ πτυάρια καὶ ἄλλα τοιαῦτα

ἀναγκαῖα. Ὅθεν, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἀναγκαιοῦν μεγάλως, ἅμα λάβετε τὸ παρὸν, στείλατε ἐξ αὐτῶν ὅσα περισσότερα ἠμπορεῖτε, διὰ νὰ τὰ προφθάσωμεν εἰς τὸ στρατόπεδον, τὴν δὲ τιμὴν αὐτῶν θέλει ἀποκριθῆ ἡ Διοίκησις ὡσαύτως ἂν εὐρίσκωνται καὶ τσακμακόπετραι, στείλατε μερικὰς χιλιάδας, διότι ἀναγκαιοῦν μεγάλως καὶ αὐταί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7864.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς γενναιοτάτους Ναυάρχους, τοὺς ἀνδρείους Καπτανέους, ναύτας καὶ πυρπολητὰς, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν β'. μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου (α).

Τὸ μέγα καὶ ἐνδοξον τρόποιον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀπαραδειγματίστου ἀνδρίας σας ἐστήσατε, εἰς δάκρυα χαρᾶς ἐκίνησε τὴν Διοίκησιν, διότι ὕστερον ἀπὸ μίαν σειρὰν ἀποτυχίας καὶ δυστυχημάτων εἰς τὰς διὰ ξηρᾶς συμπλοκάς τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἐνέκρωσε καὶ τῶν τολμηροτέρων τὰς ψυχὰς, τὸ ἰδικόν σας κατόρθωμα ἐνέσπειρε πάλιν εἰς τὰς καρδίας ὄλων τὴν τόλμην, ἀπέμάκρυνε τὴν δειλίαν καὶ τοὺς ἀποκατέστησε θαρραλέους εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐφορμήσεις. Τὸ ἀθάνατον τοῦτο ἔργον σας συντείνει εἰς εὐκλειαν τοῦ ἔθνους ὄλου. Τὸ ἔθνος λοιπὸν ὄλον σᾶς προσφέρει διὰ τῆς Διοικήσεως τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του, γνωρίζον πόσον συνέτελεσε καὶ θέλει συντελέσει ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀνδρία σας εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας

(α) Ἀλληλογραφία ἰδιαιτέρᾳ Ἰεωργίου Ἀνδρούτσου.

του καὶ εἰς τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασίν του. Ἐὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα ὀνόματά σας θέλουν καταγραφῆ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὸν ἀληθῆ κάλαμον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθανασίας, καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θέλουν ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην των μὲ θάμβος καὶ σέβας τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις σας. Σεῖς δὲ μάλιστα ἀρείτολμοι πυρποληταὶ, ὁ τρόμος καὶ ἡ μάλιστα τῆς τυραννικῆς ἀλαζονείας, ἡ σωτηρία καὶ τὸ καύχημα τῆς Ἑλλάδος, ἐνεχαράξατε βαθεῶς εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ αἶσθημα, καὶ θέλει μένει διὰ παντός ἀπ' αὐτὰς ἀνεξάλειπτον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἰωάννης Κωλέττης. — Ἀγαθότης Σπουλιωτάκης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν! Ὁ ἐχθρικός στόλος, ὁ ὁποῖος ἐφάνη περὶ τὸν Κάβο-Δόρο καὶ μακρόθεν ἐφοβέριζε τὰς περικλεεῖς τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Πετσωῶν νήσους, ὥστε καὶ ἡ Διοίκησις ἠναγκάσθη νὰ προσκαλέσῃ ὄλους τοὺς ἐνταῦθα ὀπλοφόρους νὰ τρέξουν πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ τοῦ κέντρου τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας· αὐτὸς ὁ στόλος, ὁ ὁποῖος συγκεῖμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ, ἔφερε στρατεύματα, τροφάς, πολεμοφόδια παντὸς εἶδους, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν ἀφανισμόν τῆς Ἑλλάδος, διεσκορπίσθη ὕστερον ἀπὸ πεισματώδη καὶ ἔνδοξον διὰ τοὺς ἀνδρείους ναύτας μας

(α) Ἐκ τῶν *Ἑλληνικῶν Χρονικῶν Μεσολογγίου*, ἔτος 6'. ἀριθ. 45 τῆς 6 Ἰουνίου 1825' μετατύπως Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος 6'. σελ. 64.

μάχην, μεταξύ τοῦ Κάβο-Δόρου καὶ τῆς Ἄνδρου, τὴν 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος μηνός, καὶ ὁ ὑπερήφανος Τοπάλ-πασσᾶς, μόλις διασωθεὶς, καταδιώκεται μὲ εἰκοσιεπτὰ μόνον πλοῖα ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ἀπὸ τὴν β'. μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Ἡ ναυαρχίς, τὸ μεγαλειότερον πλοῖον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, εἰς τὸ ὅποῖον ὅμως δὲν εὗρέθη ὁ ἴδιος ναύαρχος, γνωρίζων ἴσως ἐκ πείρας, ὅτι κατ' αὐτοῦ διευθύνεται ὁ σύμμαχος τῶν ἐλλήνων Ἡφαιστος, καὶ ἀλλη μικροτέρα φεργάττα κατεκάησαν μεταξύ τῆς συμπολικῆς ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους καὶ ἐπιτηδεῖους ἐμπρησάτας μας. Διάφορα ἄλλα πολεμικά, ἐν οἷς καὶ μία φεργάττα, δι-σχορπισμένα καὶ διωκόμενα, ἔπεσαν εἰς τὰς νήσους τῆς Σύρου καὶ Τήνου· πολλὰ φορτηγὰ ἐσυλλήφθησαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς νήσους Ἰδρας καὶ Πετσῶν, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἕως νὰ γενοῦν καὶ αὐτὰ ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρίας λάφυρα. Ὅ,τι μᾶς προ-μηνύει μετὰ μεγάλης πιθανότητος τὸν παντελῆ ἐξολο-θρευμὸν τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, εἶναι ὅτι χθὲς ἀπὸ πρωΐας καὶ ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εὗρε-θεῖσα περὶ τὴν Μῆλον καὶ εἰδοποιηθεῖσα τὸν καταδιωγ-μὸν τοῦ ἐχθρικοῦ, ἔτρεξε καὶ αὐτὴ κατόπιν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς αὐτὸν καιρὸν νὰ διασωθῇ.

Τοιαῦτα ἐστάθησαν τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν ἐν-δόξων ἀρχηγῶν καὶ ναυτῶν τῆς β'. μοῖρας, κατορθώ-ματα τὰ ὅποια ἀμαρτάνομεν ἐὰν δὲν ἀποδώσωμεν εἰς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, τὴν μόνην ἱκανὴν νὰ κατορθώσῃ τοιαῦτα θαύματα. Ναί, εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ τ' ἀποδώσω-μεν, Ἕλληνες! Ὅλοι ὁμοφώνως πρέπει νὰ κράξωμεν· « Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν! » Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πραγματικὴν βεβαιότητα, ὅπου ἔχομεν αὐτῆς τῆς θείας ἀντιλήψεως, ἐγκαρδιούμενοι, πρέπει καὶ νὰ τρέξω-μεν μὲ ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, διὰ νὰ ἐξομοιώσωμεν τὰ

κατά τὴν ξηρὰν ἔργα μὲ τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν. Ὀλιγάρθμα καὶ μικρὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀντιπαρατάττονται μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀναπληροῦν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος μὲ τὴν τόλμην καὶ προθυμίαν, καὶ θέλετε ὑποφέρει ὀλιγάρθμα οὐτιδανὰ τῆς Αἰγύπτου ἀνδράποδα νὰ φοβερῖζον τοὺς νικητὰς τῶν πολυαρίθμων καὶ ἀνδρείων ταγματῶν τοῦ Δράμαλη; Ἀνδρεῖοι Πελοποννήσιοι! τρέξατε ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι νὰ ἐκδικηθῆτε τὰ μέχρι τοῦδε παθήματά σας. Γενναῖοι Στερεολλαδίται! ὅσον πολυαρίθμος καὶ ἀνῆναι ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος ἐσκέπασε τὴν πατρίδα σας, τόσον εὐκολώτερα θέλετε τὸν ἀφανίσει τώρα, ὅτε οἱ ἀνδρεῖοι ναῦταί μας τὸν ἀφαίρεσαν τὰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς αὐτὸν ὁ Βυζαντινὸς στόλος, καὶ διέλυσαν ὀλοτελῶς τὸ μέγαλον του σχέδιον κατὰ τῆς σφεραῆς Ἑλλάδος, χωρὶς ν' ἀφήσουν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα θαλασσίου βοηθείας. Μιμηθῆτε ὅλοι τὸ παράδειγμα τῶν θαλασσιῶν, καὶ ἡ ἐφετεινὴ καταστροφὴ τοῦ ἐχθροῦ θέλει ἐπισφραγίσει τὸν πενταετῆ ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας μας, θέλει στερεώσῃ τὸν θρίαμβον τοῦ Σταυροῦ κατὰ τῆς ἡμισελήνου, θέλει καταστήσῃ εὐτυχῆς καὶ ἐπίφθονον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαΐου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7891.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσιῶν.

Ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν 15 τοῦ παρόντος ἀναφορὰν σας παρετήρησεν ἡ Διοίκησις τὴν ὁποῖαν ζητεῖτε εἰς τὸ νὰ λάβετε ὁδηγίαν, πῶς νὰ προσφέρεσθε ὅταν μ' ἐπιμονὴν

καὶ βίαν ἤθελε γίνεσθαι ἡ ἀπαίτησις τῶν συλλαμβανομένων καὶ ἀποστελλομένων αὐτόθεν αὐστριακῶν πλοίων. Καὶ ὅσον μὲν περὶ τῶν ἀπὸ τῆν συνοδίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, λόγος οὐδεὶς, ἐπειδὴ τούτων ὄχι μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ σκάφη εἶναι καλὴ λεία καὶ εἶναι ἀπίθανον νὰ ζητηθῶν εἴτε ἀπὸ Αὐστριακοῦς, εἴτε ἀπὸ ἄλλου. Καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὅσα συλλαμβάνονται χωρὶς νὰ εὐρεθῶν εἰς τῆν συνοδίαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἐπειδὴ θεωροῦνται πάντοτε ὑποκείμενα εἰς ἐξέτασιν, δὲν πρέπει νὰ δίδωνται, ὅταν ζητῶνται, πρὶν φερθῶν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐξετασθῶν ἀπὸ τῆν ἀντὶ θαλασσίου δικαστηρίου Ἐπιτροπῆν. Καὶ καλὸν μὲν εἶναι, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου, νὰ γίνεσθαι ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδόσεως μὲ τὸν προσφορώτερον τρόπον, νὰ μὴ συγχωρῆται ὅμως ποτὲ τὸ νὰ τὰ πέρνουν μὲ τῆν βίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, μετὰ φοβερίσματος, διότι ἡ Διοίκησις εἶναι σχεδὸν πεπεισμένη, ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ δὲν ἔχουν τῆν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῶν τῆν βίαν, ὅταν ἰδοῦν ὅτι ὅλοι εἶναι προετοιμασμένοι διὰ ν' ἀντικρουσθῆ ἡ βία διὰ τῆς βίας, ἀρκεῖ νὰ γίνεσθαι πάντοτε ἢ πλεόν μεγάλη προσοχὴ διὰ νὰ μὴ δίδεται αἰτία ἀπὸ ἡμᾶς πρῶτον, διὰ νὰ μὴν ἔχωσι πρόφασιν νὰ δικαιολογῶνται. Εἶναι προσέτι ἐπαναγκαιότατον, ἅμα συλλαμβανομένων πλοίων, νὰ γίνεσθαι κάθε τρόπος, εἴτε δι' ὑποσχέσεως, εἴτε δι' ἐξετάσεως, νὰ εὐρίσκωνται τὰ ἀληθῆ ἐγγράφα, ἀνευ τῶν ὁποίων καμμία λεία δὲν ἡμπορεῖ νὰ γενῆ νομίμως, καὶ νὰ στέλλωνται ἀσφαλῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς τῆν διαδικασίαν.

Ναύπλιον, τῆ 25 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΛΕ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7910.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ναύαρχος Κύριος Ἀνδρέας Μιαούλης, προσδιορισθεὶς ν' ἀποστείλῃ διὰ Μεσολόγγιον μίαν ἀνάλογον θαλάσσιον δύναμιν, δὲν ἠμπόρεσε παρὰ μόνον τρία πλοῖα ὑδραϊκὰ ἐκ τῶν τῆς α'. καὶ γ'. μοίρας ν' ἀποστείλῃ δι' ἐκεῖ, καθὼς ἀναφέρεται. Προσθέτει δὲ, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ διαταχθῇ καὶ ὁ ναύαρχος τῆς α'. μοίρας τῶν Σπετσῶν νὰ πέμψῃ ἄλλα τόσα.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν τῶν πλοίων πόσον ἀναγκαῖα εἶναι τὴν γνωρίζετε, διότι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην αὕτη εἶναι τὸ συντελεστικώτατον μέσον εἰς σωτηρίαν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος· καὶ δι' αὐτὸ μηδὲ στιγμήν ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλετε ἀναβάλλει εἰς τὴν ταχίστην ἐνέργειαν τοῦ σωτηριώδους τούτου πράγματος, γράφοντες τὰ δέοντα πρὸς τὸν ρηθὲν ναύαρχον διὰ τὴν ἀποστολὴν ἄλλων δύο πλοίων εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὥστε μὲ τὸ πλοῖον ὁποῦ προεστάλη ἐκεῖ μὲ τροφάς, νὰ γενοῦν τρία, τῶν ὁποίων οἱ καπετανεοὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς, καθὼς ἀκολουθοῦν καὶ οἱ τῶν ὑδραϊκῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7945.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὸ περισσότερον μέρος τῶν πολεμεφοδίων, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε προμηθεύσει ἡ Διοίκησις τὰ φροντιστήρια τῆς Καλαμάτας καὶ Ἀρκαδίας, διεσκορπίσθησαν διὰ τὰς τελευταίας ἀποτυχίας, καὶ εἶναι ἀνάγκη μεγίστη πολεμεφοδίων, νὰ μᾶς προφθάσετε ἀνευ ἀναβολῆς μὲ ἐπὶ τούτου πλοῖον πεντακοσίας κάσας φυσεκία, τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν ὑποχρεοῦται ἡ Διοίκησις ν' ἀποδώσῃ, ὡς σᾶς προέγραψε. Χθὲς τὴν νύκτα ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ τὸ πλοῖον Λίτλ-Ἔστελ μὲ τὸ ἄ. μέρος τοῦ β'. Δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρομιχάλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 8120.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθησαν τὰ ἀπὸ 27 καὶ 28 Μαΐου ἐγγραφά σας, διὰ τῶν ὁποίων σημειοῖτε τὴν ἀποστολὴν τῶν 500 κάσων φυσεκίων. Εἰδοποιεῖσθε δὲ εἰς ἀπάντησιν, ὅτι παρ-ελήφθησαν τὰ σημειούμενα καὶ μάλιστα ἔφθασαν ἐγκαίρως τὴν ὁποῖαν ἀνάγκην πολεμεφοδίων ἔχουν τὰ στρατόπεδα. Οἱ τελευταῖοι ἀκροβολισμοὶ μετὰ τῶν Ἀράβων ἔδειξαν νικητὰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐλπίζομεν, ἀφοῦ συγκεντρωθῆ ἤδη τὸ στρατόπεδον, νὰ σᾶς χαροποιήσωμεν μὲ μεγαλειτέρας νίκας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Περ. γ'. ἀριθ. 7470.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν:

Ἐλήφθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν πολεμεφοδίων, κυρίου Χαραλάμπους Μιλιάνη, ἀπὸ τὰ τέσσαρα πλοιάρια, τὰ ὅποια ἐστάλησαν παρὰ τῆς εὐγενίας σας, κάσσαι πολεμεφοδίων, ἀπὸ μὲν τοῦ Καπετὰν Ἐλευθερίου ἑκατὸν δεκαεξί, Ν. 116, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀναστασίου Φραγκιᾶ ἑκατὸν εἰκοσι, ἀριθ. 120, ἀπὸ δὲ τοῦ Γιαννάκη Ρουμάνη ἑκατὸν τριάντα, ἀριθ. 130, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀνδριανοῦ Κοσμᾶ ἑκατὸν εἰκοσι, ἀριθ. 120, συμποσομένων ἀπάντων τετρακόσια ὀγδοήκοντα ἕξι, ἀριθ. 486, τὰ ὅποια ἐναποταμιεύθησαν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως· εἰδοποιεῖσθε δὲ καὶ ἡ εὐγενία σας περὶ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 8197.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις νομίζουσα, ὅτι τὰ αὐτόθι εὐρισκόμενα στρατεύματα δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖα, διότι ὁ κίνδυνος ἔπαυσεν, εἶναι δὲ ἀνάγκη ν' ἀπαντηθῇ ὁ κίνδυνος εἰς Πελοπόννησον, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ μεταβιθασθῶσιν ὅλοι οἱ αὐτοῦ εὐρισκόμενοι στρατιῶται εἰς Ἰσακωνίαν, διὰ νὰ ἐνωθῶν μὲ τοὺς ἄλλους ὀπλοφόρους τῆς ἐπαρχίας των καὶ νὰ ἐκστρατεύσουν ὅπου εἶναι ἡ ἀνάγκη. Σᾶς περι-

κλείεται καὶ διαταγὴ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν θέλετε ἐγχειρίσει, διὰ ν' ἀκολουθήσουν κατ' αὐτήν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8240.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὰ αὐτοῦ εὐρισκόμενα φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ὡς συνωδευμένα παρὰ τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸν ἑλληνικόν, ἤμποροῦν νὰ καταδικασθοῦν καὶ τὰ σκάφη καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πολεμεφόδια εἰς καλὴν λείαν· ἡ Διοίκησις διώρισε νὰ ἐλθῇ αὐτόσε ἐν μέλος τῆς τόπον θαλασσινοῦ δικαστηρίου ἐπεχούσης Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ νὰ γενῆ τακτικὴ ἢ ἐξέτασις, καὶ ἐπομένως νὰ παρῆρσιασθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν, διὰ νὰ γενῆ ἢ καταδίκη κατὰ τοὺς νόμους.

Ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ ἤμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πυρπολικά, ἡ Διοίκησις σᾶς ἰδεάζει διὰ νὰ λάβετε τὴν πρέπουσαν φροντίδα νὰ φυλάττωνται καλῶς, χωρὶς ἐντοσούτω νὰ διωχθοῦν ἀπ' αὐτὰ οἱ κυβερνήται ἢ οἱ ναῦται, ἕως νὰ γενῆ ἢ καταδίκη, καὶ τότε ἐπομένως νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς πυρπολικά. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2595.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐσύστησε πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, τόπον ἐπέχουσαν θαλασσίου κριτηρίου, διὰ νὰ ἐξετάζη, κρίνη καὶ ἀποφασίζῃ ὅλας τὰς συλληφθείσας καὶ συλληφθησομένας λείας· καὶ ἐπειδὴ αὐτόσε μετεκομίσθησαν πέντε πλοῖα φορτηγὰ, ἔχοντα πολεμεφόδια, καὶ ἐπειδὴ ἀναγκασθεὶ νὰ γενῆ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συστηθὲν κριτήριον, διὰ τοῦτο στέλλεται κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ἐν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς τόπον ἐπεχούσης θαλασσίου κριτηρίου, ὁ κύριος Χαράλαμπος Στεκούλης. Διὰ τοῦτο προσκαλείσθε, ἐρχομένου αὐτοῦ, νὰ τοῦ δώσετε ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ χρέη τῆς Διοικήσεως ὡς δεῖ, καὶ γίνῃ ὅσον τάχος ἡ ἀπόφασις τῶν αὐτῶν πλοίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1823.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΛΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ. Ὡ. Π. α. ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 2594.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σὰς ἐστάλησαν μὲ τοὺς πληρεξουσίους κυρίους Χ. Ἰωάν. Σπυρίδωνος καὶ Σάντον Θεοδωράκη διὰ 35 πλοῖα γρόσια τριακόσια πενήντα χιλιάδες, ἀριθ. 350,000· διὰ ἀγορὰν ἐνὸς ἡφαιστίου καὶ ἐξοδάτου γρόσσ. τριάντα ὀκτώ

χιλιάδες και ἑκατὸν τριάντα, ἀριθμὸς 38,130, καὶ δι' ἀμοιβὴν τῶν πυρπολιστῶν γρόσια δεκαπέντε χιλιάδες, ἀριθ. 15000· ὄλα, γρόσια 403,130. Ἐμεινε νὰ λαμβάνετε πρὸς ἐξόφλησιν εἰσέτι δέκα χιλιάδες, καὶ ἐλήφθη ἀποδεικτικόν, διὰ νὰ πληρωθῶσι μὲ πρῶτα χρήματα τοῦ ταμείου. Εἰδοποιεῖσθε ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν ἐμπεριέχεται καὶ τὸ μηνιαῖον τῆς ναβέτας τοῦ Μπόταση, διὰ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου. Διὸ προσκαλεῖσθε, ὅταν λάβετε, νὰ ἀναφέρετε κατὰ τὸ σῦνηθες.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2597.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν λιμένα Δράπανον μέλλουν νὰ κατασκευασθῶσιν ἡφαιστία διὰ τὸν στόλον, καὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι οἰκίαι διὰ νὰ κατοικήσουν οἱ μαστόροι καὶ δουλευταὶ· καὶ ἐπειδὴ τὰ συλληφθέντα φορτηγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται αὐτοῦ, ἔχουσι σκηναὺς (τσαδίρια) καὶ αὐτὰ ἠμποροῦν κατὰ τὸ παρὸν νὰ χρησιμεύσουν διὰ κατοικίας τῶν μαστόρων καὶ δουλευτῶν· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ πέμψετε ἐδῶ εἴκοσι τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα θέλει τὰ πληρώσει ἡ Διοίκησις. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατασκευὴ τῶν ἡφαιστιῶν δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν, διὰ τοῦτο νὰ σταλῶσιν ὅσον τάχος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 34.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ πενταμελής Ἐπιτροπή τόπον ἐπέχουσα Θαλασ. κριτηρίου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἐξαποστέλλεται αὐτόθι ὁ κύριος Χαραλάμπης Στεκούλης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις τῶν κρατηθέντων αὐτοῦ πλοίων μὲ λείας. Παρακαλεῖσθε λοιπόν, κύριοι, νὰ τὸν δεχθῆτε εὐμενῶς ὡς ἀπεσταλμένον καὶ φέροντα πρόσωπον τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ νὰ τῷ δώσετε πᾶσαν χεῖρα βοήθειας εἰς τὸ νὰ ἐξιχνιάσῃ, ἀνακαλύψῃ, καὶ ἐκτελέσῃ ἀκριβῶς καὶ ταχέως πάνθ' ὅσα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαῖα περὶ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἐπίτηδες ἀποστολῆς του δι' ἀκριβῆ ἔρευναν τῶν λειῶν τούτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Ἰουνίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δημ. Μάξιμος.—Νικόλαος Πρασσακάκης.—Δ. Ὁρφανός.
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ α λ ὄ γ γ ω μ ο ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 8334.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν ἀ. τοῦ παρόντος σταλεῖσαν ἀναφορὰν σας παρετήρησεν ἡ Διοίκησις καὶ τὴν σημειώσιν σας περὶ τῶν εὐρεθέντων εἰς τὰ αὐτόθι φορτηγὰ πλοῖα δύο κανονίων χαλκίνων τοῦ κάμπου, τεσσάρων χαβανίων τῶν βομβῶν διὰ τὸν κάμπου, συντροφευμένων μὲ τὰ ἀμάξιά των δι' ἀρτηλερίαν, καὶ καθεξῆς περὶ ὄλων τῶν σημειωθέντων εἰς ἐκείνην τὴν ἀναφορὰν σας πολεμεφοδίων, τὰ ὅποια τῷ ὄντι ὅλα φαίνονται ὅτι εἶναι χρήσιμα εἰς τὸν

παρόντα πόλεμόν μας, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ἡ Διοίκησις ἀποδεχθεῖσα τὴν περὶ τῆς τοιαύτης χρήσεως αὐτῶν πρότασίν σας, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου νὰ ἀποστείλῃ αὐτοῖσι ἀνθρωπὸν εἰδήμονα, νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῶν ἐκτίμησιν καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐπομένως εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ διατάξῃ ἔπειτα, ἂν ἐγκριθῇ, καὶ περὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΛΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώσις Στυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7752.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐρχονται αὐτόσε οἱ Κύριοι Χαράλαμπος Ἰγγλέσης καὶ Κρόζ, κατὰ σεβαστὴν ἐπιταγὴν διορισθέντες, ὑπ' ἀρ. 8356, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὰ εὐρεθέντα εἰς τὰ συλληφθέντα ἐχθρικὰ πλοῖα δύο κανόνια τοῦ κάμπου καὶ τέσσαρα χαβάνια, ὡσαύτως τοῦ κάμπου, διὰ βόμβας μὲ τὰς κασσέλας των, μὲ τοὺς ὁποίους θέλετε συμφωνήσῃ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν τὴν τιμὴν, διὰ νὰ τὰ ἀγοράσῃ ἡ Διοίκησις.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σᾶς ἰδεάζει τὴν θέλησιν ταύτην τῆς Διοικήσεως, καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θέλετε ἀργοπορήσῃ τὴν ἐνέργειαν τούτων, ἀλλὰ θέλετε μάλιστα ἐπιταχύνει τὸ πρᾶγμα, ἂν εὐρεθῶσι χρήσιμα, διὰ νὰ ἀγορασθῶσιν ἐγκαίρως. Μένομεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 5 Ἰουνίου 1825.

Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Πολέμου,

(Τ. Σ.) Α. ΜΕΤΑΞΗΣ, ΑΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαλαπέλας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8532.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἀνεγνώσθη μὲ πάνδημον χαρὰν τὸ ἐγγραφόν σας, σημειωμένον τῇ 6 τοῦ τρέχοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς κοινοποιεῖ τὸ πυρπόλημα τῆς αὐγυπτιακῆς φεργάττας καὶ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθρικοῦ ὑπερηφάνου στόλου εἰς Σούδαν, τὸ μόνον καταφύγιον τῆς ἀδυναμίας του, καὶ τὸ ὁποῖον εὐχεται ἡ πατρίς καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ν' ἀκούσῃ μετ' οὐ πολὺ τάφον τῆς τελείας του καταστροφῆς, εἰς ἀείμνηστον κλέος τῶν ἀθανάτων πολεμιστῶν μας θαλασσινῶν.

Τὰ θαύματα τῆς ἐλληνικῆς ἀνδρίας ὀγλίγωρα ἐλπίζομεν νὰ δώσουν τέλος καὶ εἰς τοὺς κόπους καὶ τρεξίματα τῶν φιλοτουρκῶν κατασκόπων μας. Ἡ προσοχὴ μ' ὅλον τοῦτο εἶναι πάντοτε καλὴ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8546.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προμηθευθῇ ὅσον τάχος ἀπὸ πυρπολικά ὁ ἐλληνικὸς στόλος, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων θέλει ματαιώσῃ ὅλα τοῦ ἐχθροῦ τὰ σχέδια, κρίνει ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ξεφόρτωμα τῶν αὐτόθι εὐρισκομένων πέντε πλοίων, καὶ ἡ διανομὴ των, καθὼς καὶ ἡ ταχίστη ἐτοιμασία τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν νῆσόν σας δύο πυρπολικῶν. Ἐγρα-

ψε περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας. Ἐνεργήσετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὰ δεόντα ὡς πρὸς τὴν διωρισμένην αὐτόσε Ἐπιτροπῆν τῶν νήσων διὰ τὴν διανομὴν, ὁμιλοῦντες τὸν ἀπὸ μέρος τῆς νήσου σας διωρισμένον διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ καὶ τὸ ἔργον, καὶ νὰ πλεύσουν ἄνευ ἀργοτηρίας τὰ διὰ τὴν Ὑδραν διωρισμένα, διὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ αὐτὰ ἐγκαίρως. Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα πόσον φιλοτιμεισθε νὰ μὴ μείνετε εἰς τίποτε δευτεροί, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι μὲ εὐγενῆ ἀμιλλαν θέλετε ἐπιταχύνει τὴν ἐτοιμασίαν καὶ ἐκπλευσιν τῶν ἀνωτέρω πυρπολικῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8564.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἄκραν ἀθυμίαν καὶ λύπην μαυθαίνει ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐγεννήθη διχόνοια μεταξὺ τῶν καπητανέων τῆς ἀ. καὶ β'. μοίρας. Ἐπαυξάνει δὲ τὴν θλίψιν τῆς ἔτι μᾶλλον καὶ τὸ κρίσιμον τῶν παρουσῶν περιστάσεων, ὅτι μόνη ἡ ὁμόνοια καὶ ἀμοιβαία ἀγάπη ἤμπορεῖ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Ἐνέκρινε λοιπὸν νὰ γράψῃ τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τοὺς ναυάρχους καὶ ἅπαντας τοὺς καπητανέους τῶν ῥηθειςῶν μοιρῶν, τὴν ὁποίαν πέμποντες μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν, γράψετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὰ δεόντα.

Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8567.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγραμένους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἄνεγνώσθη τὸ κατὰ τὴν β τοῦ τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα, ἢ τε ἀναχώρησις αὐτόθεν τῆς στρατιωτικῆς μοίρας τῶν Λακωνῶν καὶ ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ προβλεφθῇ αὕτη ἡ νῆσος μὲ τὴν ἀναγκαίαν στρατιωτικὴν φρουρὰν διὰ κάθε ἐνδεχόμενον καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἑκατοίκων της, οἵτινες μακρὰν τῆς πατρίδος των μάχονται ὑπὲρ τῆς κοινῆς τοῦ γένους σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας του. Ὅθεν ἀμέσως ἡ Διοίκησις βλέπουσα τὴν λειποταξίαν τῶν Λακωνῶν, ἐδιόρισε τὸν στρατηγὸν Νικόλαον Κρανιδιώτην μ' ὅλους τοὺς Κρανιδιώτας νὰ περάσῃ χωρὶς ἀναβολὴν ἐπάνω εἰς τὴν νησόν σας. Ἐν τοσοῦτῳ εἶναι περιττὸν, κύριοι, μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνάγκης νὰ ἐπικαλῆσθε τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως εἰς ταύτην τὴν νῆσον, τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις τὴν θεωρεῖ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς της, διὰ πολλοὺς λόγους καὶ μάλιστα διὰ τὴν θέσιν της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 7 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Ἄναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2731.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νῆσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη, ὡς γινώσκετε, διὰ νὰ κατασκευασθῶσι τὰ ἡφαίστια εἰς τὸν λιμένα Βιβάρι, καὶ ἔπειδὴ κατοικίαι δὲν εἶναι διὰ νὰ κατοικήσουν οἱ μαστό-

ροι καὶ δουλευταί, καὶ διὰ τὴν ἐτοιμασθῶσι θέλει καιρὸν, καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη δὲν ἐπιδέχεται ἀργοπορίαν, ἐνεκρίθη ἀπὸ τὰς σκηναῶν (τσαδίρια), τὰ ὅποια εὐρέθησαν εἰς τὰ φορτηγὰ πλοῖα μὲ πολεμεφόδια, τὰ ληφθῶσι τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἐξ αὐτῶν, ὡς σᾶς προιδέασε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἔρχεται αὐτόσε ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου, διὰ τὴν ἐκτιμῆσιν τὰ πολεμεφόδια, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε, ἅμα ποῦ ἔλθῃ, τὴν ἐκτιμῆσιν πρῶτον τὰς σκηναῶν, καὶ τὴν διατάξετε τὴν σταλθῶσιν ἀμέσως ἐδῶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἀνωθεν κατεπεύγουσαν ἀνάγκην, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως θέλει πληρωθῶσιν ἀμέσως ὁμοίως τὰ πέμψετε καὶ τοὺς Ἄραβας διὰ τὴν σφαιροποιίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 8 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 2762.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὴν ἐν Σπέτσαις Ἐπιτροπὴν τῶν Λειῶν.

Πληροφορεῖται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ἐνδὸν τῶν αὐτόσε ἐκφορτωθέντων πλοίων, τῶν ἐχόντων πολεμεφόδια, εἶχον στηλιάρια διὰ βαρειαῖς καὶ μπαλτάδαῖς. Ἐπειδὴ καὶ τὸ μηχανουργεῖον, τὸ ὅποσον κατασκευάζει τὰς σφαίρας, ἔχει ἔλλειψιν ἀπὸ στηλιάρια τῶν βαρειῶν, καὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν ἔμποροῦν τὴν σπάσῃ τὰς παλαιὰς βόμβας, διὰ τοῦτο ὅσον τάχος τὴν μᾶς πέμψετε ἑκατὸν ἐξ αὐτῶν, διότι εἶναι μεγίστη ἀνάγκη διὰ αὐτά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 9 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8661.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Μανθάνομεν ὅτι κοινὴ ἀπόφασις ὑμῶν εἶναι νὰ γενῆ ἐδῶ, ὑπὸ τὴν ἀμεσον ὄψιν τῆς Διοικήσεως, ἡ διανομὴ τῶν αὐτόθι εὐρισκομένων πέντε πλοίων τῶν λειῶν, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἐμπρηστήρια, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων δύο μὲν θέλουν δοθῆ ὡς ἀνάλογον μέρος εἰς τὴν νῆσον τῆς Ὑδρας, ἀλλὰ δύο εἰς τὴν ὑμετέραν, καὶ τὸ τρίτον εἰς τοὺς Φαριανούς. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ στείλῃ ἐνταῦθα ἐκάστη τῶν δύο νήσων ἀνὰ ἓνα ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ὅσον τάχιστα ἡ ἀποφασισθεῖσα διανομὴ διὰ μέσου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἐνεργήσετέ το, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν πυρπολικῶν εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ἄ τ ο ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 8662.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Δι' ἄλλης τῆς ἡ Διοίκησις σᾶς ἐκθέτει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ ὑπόθεσις τῶν πυρπολικῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι τόσον σπουδαιότερον, ὅσον ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος κρέμαται οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ αὐτὴ πάλιν ἡ ἐπιτυχία κρέμαται ἀπὸ ἰκανὴν ποσότητα τῶν πυρπολι-

κῶν. Τὰ τῆς ξηρᾶς δυστυχοῦν πάντοτε· ἐυστήθη στρατόπεδον δυνατὸν ἐπέκεινα τῶν δέκα χιλιάδων εἰς τὰ Δερβένια τοῦ Λεονταρίου, καὶ ὑπὸ τὸν ἐμπειρότερον τῶν ἀρχηγῶν, τὸν Κολοκοτρῶνην· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις εἰσέβαλεν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Σαμπάζικων καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Πολιανήν. Ὁ Κολοκοτρῶνης εὐρεθεὶς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἔστρεψεν ἀμέσως ὄλα τὰ στρατεύματα, καὶ ἔκαμε νὰ πιασθοῦν αἱ ἀναγκαιόταται θέσεις. Ὅλον τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν ἕως εἰς τὰς δύο ὥρας τῆς νυκτὸς ἔγεινε πόλεμος πεισματώδης, μὲ μεγάλην φθορὰν τῶν ἐχθρῶν καὶ πολλὰ μικρὰν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τέλος οἱ ἐδικοί μας ὑποπτευόμενοι μήπως ὁ ἐχθρὸς τοὺς κόψη τὴν κοινωσίαν, τὸ ὅποιον καὶ ἔπασχεν ὄλονεν νὰ κατορθώσῃ, ἀπεσύρθησαν μέρος μὲν εἰς τὴν Καρύταιναν, καὶ μέρος εἰς τὸν Μιστράν. Πρὶν γενῆ τοῦτο ἀκόμη, οἱ Τριπολιτῶται, κυριευμένοι ἀπὸ πανικὸν φόβον, ἐδόθησαν εἰς φυγὴν. Ἡ εἰς Τριπολιτσάν ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῆ, καὶ ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι οἱ ἐδικοί μας ἐτραβήχθησαν ἀπὸ τὰς θέσεις των, ὑποπτεύουσα μήπως οἱ ἐχθροὶ προχωρήσουν εἰς τὴν Τριπολιτσάν, ἔστειλεν ἀπὸ Ἀχλαδόκαμπον ἐπὶ τούτου ἀνθρώπους, διὰ νὰ κάψουν αὐτὴν τὴν πόλιν, τὸ ὅποιον ἐνδέχεται καὶ νὰ ἔγεινεν. Ἡ Διοίκησις ἀμέσως ἐξεκίνησε χθὲς ἀπὸ ἐδῶ τὸν κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, διὰ νὰ συγκεντρώσῃ ὅσην δύνανται ἠμπορεῖ κατὰ τὴν Τριπολιτσάν, καὶ συνεννοηθῆ μὲ τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρῶνην, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ φθάσουν ἀσφαλῶς αἱ τροφαὶ καὶ πολεμφοδία ὅπου συγκεντρωθῆ στρατόπεδον. Ἐγραψε καὶ εἰς Καλάβρυτα καὶ εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ τρέξουν πανστρατιᾶ πρὸς τὴν Τριπολιτσάν, καὶ καταγίνεται νὰ κάμῃ ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ἀπαντηθῆ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος· ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ εἶναι φανερόν ὅτι ἡ μικροτέρα ἀπόβασις ἐχθρῶν εἰς

τὴν Πελοπόννησον ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς ἀπελπισίαν τὰ πράγματα. Ὅθεν εἶναι φανερόν ὅτι ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Διοικήσεως πρέπει νὰ προσηλωθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ πυρπολικά εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἐάν ὁ ἐχθρικός στόλος καταστραφῇ, ἡ τοῦλάχιστον ματαιωθοῦν οἱ σκοποί του, ὁ Ἰμπραῖμ-πασσᾶς ἀφεύκτως χάνεται μὲ ὄλας τὰς νίκας του. Ὅθεν σπεύσατε διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, τὰ ὅποια θέλουσιν σώσει τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπαπειλουμένον κίνδυνον.

9 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8717.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν ἐγγραφόν σας διὰ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ἰω. Πάνου (Πάνοζα), τὸν ὅποιον πέμπετε ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν διανομὴν τῶν πέντε ληϊσθέντων πλοίων, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει φροντίσει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Ἀφοῦ οἱ ἡμέτεροι ἠναγκάσθησαν νὰ τραθηθοῦν ἀπὸ τὰς πλησίον τῆς Πολιανῆς θέσεις, φοβηθέντες μήπως τοὺς κοπῇ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, ἐπίασαν τὰς πρὸς τὴν Καρύταιναν θέσεις, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐμβῆκαν εἰς τοῦ Σινάγου, καὶ ἀφοῦ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ, χθὲς ἐπέρασαν εἰς Τριπολιτσάν, τὴν ὁποίαν εὐρῆκαν ἔρημον καὶ μισοκαυμμένην.

Ὁ ἐκλαμπρότατος Κ. Μαυρομιχάλης ἔλαβε φροντίδα προχθὲς νὰ καρφώσῃ καὶ ὄλα τὰ κανόνια, ὅσα εὐρίσκοντο εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ περιτειχίσματος, μ'ὄλον ὅτι ἦσαν

καὶ οἰκοθεν ἀχρηστα καὶ χωρὶς μπάλαις. Τὸ κίνημα τοῦ ἐχθροῦ φαίνεται ἀστόχαστον, ὥστε, ἐὰν οἱ Μανιάται, οἱ Μιστριῶται καὶ οἱ Ἀρκάδες πέσουν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον καὶ χαλάσουν ὅσα μικρὰ σώματα ὁ ἐχθρὸς ἐνδέχεται νὰ ἀφήσεν ἐκεῖ, οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Καλοκοτρῶνη, οἵτινες εὐρίσκονται τῶρα εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς Κ. Σ. Χαλαράμπην, Ἀνδ. Ζαίμην καὶ στρατηγὸν Νοταρᾶν, οἵτινες καταβαίνουν μὲ τὰ Καλαβρυτινὰ καὶ Κορινθιακὰ στρατεύματα, βέβαια οἱ ἐχθροὶ δὲν θέλουν ἡμπορέσει νὰ προχωρήσουν καὶ θέλουν μείνει πολιορκημένοι.

Ἐδῶ γίνεται ὄλη ἡ φροντίς διὰ νὰ βαλθῆ εἰς καλὴν κατάστασιν τὸ φρούριον, καὶ συσταίνεται καὶ στρατόπεδον εἰς τοὺς Μύλους. Τὸ πᾶν κρέμαται ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ στόλου, ὥστε, ἂν ἐμποδισθῆ ἢ ἀπόβασις τῶν ἀπὸ Κρήτης στρατιωτῶν, οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι Αἰγύπτιοι θέλουν χαθῆ βέβαια. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἰουνίου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΛΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγῶστος Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2884.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Ἐπιστάτην Σπετσῶν ἐπάνω εἰς τὰ πέντε πλοῖα, Καπετὰν Ἀνώριον Ἰωάννου Πάνου.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἀπὸ 11 Ἰουνίου ὑπ' ἀριθ. 8708, διὰ νὰ μοιρασθῶσιν εἰς τὰς τρεῖς νήσους τὰ πέντε συλληφθέντα πλοῖα, διηρέθησαν καὶ δίδονται διὰ τὴν νῆσον Σπέτσαις δύο, τὸ βρίκιον Ἀστριανάντε καπετὰν Νικολάου Σμαγαβία, καὶ τὸ βρίκιον Δόξα, καπετὰν Γασπάρου Σοίτζ. Διὰ τοῦτο νὰ τὰ περιλά-

βετε καὶ νὰ ἀπέλθετε ὅσον τάχος μὲ αὐτὰ εἰς Σπέτσαις, πρὸς χρῆσιν ἠφαιστίων. Σὰς περιελείονται καὶ αἱ ἀποφάσεις των, διὰ νὰ τὰς ἔχετε πρὸς ὀδηγίαν σας, καὶ ἅμα φθάσετε εἰς Σπέτσαις, θέλετε παραδώσει τὰ καράβια καὶ τὰς ἀποφάσεις εἰς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ανδρέας Ἀργύρης. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, ὀνομαζομένου ἢ Δόξα καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ κυβερνήτου Γασπάρου Σοίτζ, ὅπερ συμπλέον μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου συνελήφθη παρὰ τῆς β'. μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στόλων, καὶ ὠδηγήθη εἰς Σπέτσαις κτλ.

Ἡ πενταμελής Ἐπιτροπή, τόπον ἐπέχουσα θαλασσοῦ κριτηρίου, θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀντιναυάρχου, εἰς ἣν ἐκθέτει περιστατικῶς τὸν τρόπον τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης λείας τοῦ διαληφθέντος πλοίου, συμπλέοντος μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν, τὴν μετακόμισιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Σπέτσαις κτλ.

Τὰς ἐνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος κυβερνήτου, δοθείσας πρὸς αὐτήν, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸν προερχομὸν τοῦ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὸν οἰκονομικὸν τρόπον τοῦ ναυλώματός του παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωάννου Γιούρσοβιτζ, Αὐστριακοῦ τὸν πλαστὸν διορισμὸν του δι' Ἀλεξάνδρειαν, τὸν πλαστῶς τροπολο-

γηθέντα ἔκπλουν του ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν ἐπὶ σκοπῶ συνάντησιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς Τένεδον καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ σύμπλουν του· τὴν ἐπίορκον ἄρνησίν του, ὅτι ἠγγόει ἂν τὸ φορτίον του ἐσυνίστατο εἰς πολεμefόδια κλπ. κλπ.

Τὰς διαφοροὺς ἐξετάσεις τῶν ναυτῶν του, δοθείσας πρὸς αὐτὴν·

Τὰ οἰκονομικὰ διαβατήριά του·

Τὴν οἰκονομικὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) καὶ φορτωτικὴν τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 426 κόφαις σιδηρικά, 1220 βαρελότα ἀβρῆκησέ, 1050 κασσέλαις ἀλόην·

Τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐν Σπέτσαις φροντιστῶν, εἰς ἣν ἐκθέτουν τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὴν ποιότητα τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 426 κόφαις μὲ σφαίρας κανονίων διαφοροῦ μεγέθους, 1220 βαρελότα μὲ πύρινον ἄκόνιν, 1050 κασσέλαις μὲ ἔτοιμα φουσεκία κανονίων·

Τὴν κατὰ τὰς 20 ἐνεστῶτος ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεώς του.

Ἀκριβῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων·

Ὅτι ἀγχαλὰ καὶ τὰ παρὰ τῷ καπ. Γασπάρῳ Σοίτζ διαβατήρια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποθέτουν ὡς αὐστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὸ φορτίον τοῦ διαληφθέντος πλοίου, ἢ περιστατικὴ μ' ὄλον τοῦτο σύμπλοιά του μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου κατὰ τὸν τόπον καὶ χρόνον, ὃς εἴρηται, ἢ παράδοξος μεταβολὴ τῶν εἰς φανέρωσιν (μανιφέστον) διαλαμβανομένων ἀρωμάτων εἰς πολεμefόδια, ἀποδεικνύουν ἐπισήμως ὅτι ὄλον τὸ φορτίον εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Τούρκων ἐχθρῶν μας, καὶ ἐπομένως ἐπίορκον τὸν κυβερνήτην διὰ τὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις του γενομένην παρ' αὐτοῦ ἄρνησιν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς·

Τὰ ἀνήκοντα καὶ δέοντα τῶν θαλασσίων νόμων περὶ λειῶν, τὰ ἀναντίρρητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἢ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερὸν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκολούθως νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν.

"Ὅτι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καταπατεῖται, ἐν ᾧ ἐν οὐδέτερον πλοῖον, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, μετακομίζει πολεμεφόδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἐνός μέρους.

"Ὅτι τὸ διαληφθὲν πλοῖον, ὑψόνον τὴν σημαίαν τῆς οὐδετερότητος, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, πλημμελεῖ διττῶς, καταχρώμενον δηλ. τῆς σημαίας του, καὶ ἀπατῶν τὸ ἐν μέρος τῶν ἀντιπάλων.

"Ὅτι κατ' ἀρχὰς καὶ νόμους τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὸ ἴδιον πλοῖον ὑστερήθησαν ἤδη παντός δικαιώματος ὑπερασπίσεως, ὁποῖον τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἢ οὐδέτερος αὐτοῦ σημαία ἠδύνατο νὰ τῷ παραχωρήσῃ.

"Ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ περίστασις τοῦ κυβερνήτου Γασπάρου Σοίτζ, καὶ τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου ἢ Δόξα, τῶν ἤδη ὑποδίκων.

"Ὅτι τὸ αὐτὸ πλοῖον συνελήφθη εἰς τὸν τόπον καὶ χρονον, καθ' ὃν ἢ μεταξὺ τῶν δύο στόλων ναυμαχία συνεκροτεῖτο.

"Ὅτι τὸ φορτίον του ἐσυνίστατο εἰς πολεμεφόδια χρήσιμα εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ πολεμεφόδια ἦτον διωρισμένα νὰ μετακομισθοῦν ὅπου καὶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἐδιευθύνετο.

"Ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ αὐτὸ οὐδέτερον πλοῖον λογίζεται ὡς ἄλλο ἐχθρικὸν καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν τελείαν, αὐτό τε, τὸ φορτίον του καὶ οἱ ναυλοῖ του, ὁ

δὲ κυβερνήτης καὶ ναῦται τοῦ ὑπόκεινται εἰς πολεμικὴν αἰχμαλωσίαν ὡς ἄλλοι ἐχθροὶ μας, ἀποφασίζει·

Α'. Ὁ κυβερνήτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἀποδειχθέντα ἐγκλήματα τοῦ, καταπατῶν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ μονάρχου τοῦ διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β'. Ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται ἀφίονται ἐλεύθεροι, δίδονται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ ἐνδύματά των.

Γ'. Οἱ διαληφθέντες ἐλεύθεροι νὰ μετακομισθῶσιν ἀνεξόδως εἰς Σύραν καὶ νὰ παραδοθῶσι πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόξενον Αὐστριακόν.

Δ'. Ἐγκαλοῦνται ὅ τε κυβερνήτης, ναῦται καὶ ὁ φορτωτὴς Ἰωάννης Γιούρσουβιτζ ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκάστων κριτηρίων τῆς Αὐτοῦ Καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Ε'. Τὸ πλοῖον, οἱ ναῦλοι, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς 426 κόφαις μὲ σφαίρας κανονίων διαφόρου μεγέθους, 1220 βαρελότα μὲ πύρινον κόνιν καὶ 1050 κασσέλαις μὲ φυσέκια ἔτοιμα τῶν τουφεκίων,

Εἶναι νόμιμος λεία.

ΣΤ'. Τὸ πλοῖον, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, ὡς εἴρηται, νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας.

Ζ'. Ἡ ἑκκαθάρσις τοῦ τε πλοίου, τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τοῦ φορτίου νὰ δοθῇ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δεκαπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως κτλ., τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὀγδοήντα πέντε εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Θ'. Πᾶσα ἐτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου ἢ ἄλλου τινός, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀπορρίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνός Ἰουνίου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δημ. Μάξιμος.—Χ. Στεκούλης.—Ν. Πρασσάκης.—Δ. Ὁρφανός.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Καλόγνωμος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, ὀνομαζομένου Ἀστριανάντε καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ Κ. Νικολάου Σμαγαβία, ὅπερ συμπλέον μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, ἐσυλλήφθη παρὰ τῆς β'. μοίρας τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στόλων, καὶ ὠδηγήθη εἰς Σπέτσαις·

*Ἡ πενταμελής Ἐπιτροπή, τόπον ἐπέχουσα
Θαλασίου κριτηρίου,*

θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀντιναυάρχου, εἰς ἣν ἐκθέτει περιστατικῶς τὸν τρόπον τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης λείας τοῦ διαληφθέντος πλοίου, συμπλέοντος μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, εἰς τὴν μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Γιούρα συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν· τὴν μετακόμισιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Σπέτσαις κτλ· τὰς ἐνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος κυβερνήτου, δοθείσας πρὸς αὐτὴν, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸν προερχομὸν τοῦ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὸν οἰκονομικὸν τρόπον τοῦ ναυλώματός του παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωαν. Γιούρσιβιτζ, Αὐστριακοῦ τὸν πλαστὸν διορισμὸν του διὰ Ἀλεξάνδρειαν· τὸν πλαστῶς τροπολογηθέντα ἔκπλουν του ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον· τὴν ἐπὶ σκοπῶ συνάντησιν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς Τένεδον, καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ σύμπλουν του· τὴν ἐπίορκον ἄρνησίν του, τὰς διαφόρους ἐξετάσεις τῶν ναυτῶν του, δοθείσας πρὸς αὐτὴν· τὰ οἰκονομικὰ διαβατήριά του, τὴν οἰκονομικὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) καὶ φορτωτικὴν του, συνισταμένην εἰς 300 κομμάτια σίδηρον. 2 ἁμάξια μετὰ τὰ ἐφόδιά των. 5 ξύλα δουλευμένα. 1 κομ-

μάτι σχοινίον. 2 σακκιά μαλλί. 9 κάσσαις διάφοραις πραγματείαις. 14 κόφαις μανιφατούραις. 6 κασάλαις σιδερικά. 3 βαρέλια κατράμι. 10 μάτσαις σκηναίς. 6 κάσσαις. 1407 κόφαις ἄδειαις. 7 δέματα λόγχοις. 2 κάσσαις σιδερέναις. 24 κόφαις με διάφορα πράγματα. 3 κάσσαις σιδερικά. 3 μάτσα μανουέλαις καὶ λοιπά. 2 κόλα μανιφατούραις μπρούντσιναις. 8 δέρματα ἀλόγων. 6 κομμάτια σίδηρα δουλευμένα. 1 κόφαν με διάφορα ἐργαλεῖα. 3 σάκκους μανιφατούραις ἀπὸ κρίνες. 3 μάλλαις ἐφόδια ἀλόγων. 2 σακκέτα πετσιά. 1 κομμάτι σχοινίον. 2 σκηναίς με τὰ κοντάρια τῶν. 7 σέλαις μουλαριῶν.

Τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐν Σπέτσαις φροντιστῶν, εἰς ἣν ἐκθέτουν τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὴν ποιότητα τοῦ φορτίου του, συνισταμένου εἰς 300 μπόμπαις, 2 ἀμάξια κανονίων, 2 μουρτάρια, διάφορα ἐργαλεῖα πολεμικά.

Τὴν κατὰ τὰς 20 ἐνεστῶτος ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεώς του.

Ἐπακριβῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὸ παρὰ τῷ Νικολάῳ Σμαγαβία διαβατήριον καὶ λοιπὰ ἔγγραφα ὑποθέτουν ὡς αὐστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὸ φορτίον τοῦ διαληφθέντος πλοίου, ἢ περιστατικὴ μ' ὄλον τοῦτο σύμπλοιά του μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου κατὰ τὸν τόπον καὶ χρόνον, ὃς εἴρηται, ἢ παράδοξος μεταβολὴ τῶν εἰς τὴν φανέρωσιν (μανιφέστον) διαλαμβανομένων διαφόρων εἰδῶν εἰς πολεμεφόδια, ἀποδεικνύουν ἐπισημῶς ὅτι ὄλον τὸ φορτίον εἶναι ἰδιοκτησία τῶν Τούρκων ἐχθρῶν μας, καὶ ἐπομένως ἐπίορκον τὸν κυβερνήτην διὰ τὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις του γενομένην παρ' αὐτοῦ ἄρνησιν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς τὰ ἀνήκοντα καὶ δέοντα

τῶν θαλασσίων νόμων περί λειῶν, καὶ τὰ ἀναντίρρητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἢ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερόν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκολούθως νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν·

Ἐπιπλέον τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καταπατεῖται, ἐν ᾧ ἐν οὐδέτερον πλοῖον, συμπλέον καὶ συνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, μετακομίζει πολεμεφόνδια εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἐνὸς μέρους·

Ἐπιπλέον τὸ διαληφθὲν πλοῖον, ὑψόνον τὴν σημαίαν τῆς οὐδετερότητος, συμπλέον καὶ ἐνεργοῦν μετὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, πλημμελεῖ διττῶς, καταχρώμενον δηλ. τῆς σημαίας του καὶ ἀπατῶν τὸ ἐν μέρος τῶν ἀντιπάλων·

Ἐπιπλέον κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ νόμους τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τὸ ἴδιον πλοῖον ὑστερήθησαν ἤδη παντὸς δικαιώματος ὑπερασπίσεως, ὅποιαν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ ἢ οὐδέτερος αὐτοῦ σημαία ἠδύναντο νὰ τῷ παραχωρήσουν·

Ἐπιπλέον τοιαύτη εἶναι ἡ περίστασις τοῦ κυβερνήτου τοῦ Νικολάου Σμαγαβία καὶ τοῦ αὐστριακοῦ βριγαντίνου, Ἀστριανάντε, τῶν ἤδη ὑποδίκων·

Ἐπιπλέον τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐσυλλήφθη εἰς τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἢ μεταξὺ τῶν δύο στόλων συνεκροτεῖτο ναυμαχία·

Ἐπιπλέον τὸ φορτίον του συνίστατο εἰς πολεμεφόνδια χρήσιμα εἰς τοὺς ἐχθρούς μας·

Ἐπιπλέον τὰ αὐτὰ πολεμεφόνδια ἦτον διωρισμένα νὰ μετακομισθοῦν ὅπου καὶ ὁ ὀθωμανικὸς στόλος ἐδιευθύνετο·

Ἐπιπλέον εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ αὐτὸ οὐδέτερον πλοῖον λογίζεται ὡς ἄλλο ἐχθρικὸν καὶ ὑπόκειται εἰς δήμευσιν τελείαν, αὐτό τε, τὸ φορτίον του καὶ οἱ ναῦλοι του, ὁ δὲ

κυβερνήτης καὶ ναῦταί του ὑπόκεινται εἰς πολεμικὴν αἰχμαλωσίαν ὡς ἄλλοι ἐχθροὶ μας, ἀποφασίζει·

Α'. Ὁ κυβερνήτης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἀποδειχθέντα ἐγκλήματά του, καταπατῶν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ μονάρχου του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β'. Ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται ἀφίενται ἐλεύθεροι, δίδονται δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ἐνδύματά των, πρὸς εὐαρέστησιν τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων καὶ τῶν ἐθνῶν των.

Γ'. Οἱ διαληφθέντες ἐλεύθεροι νὰ μετακομισθῶσιν ἀνεξόδως εἰς Σύραν καὶ νὰ παραδοθῶσι πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόξενον Αὐστρίας.

Δ'. Ἐγκαλοῦνται ὅ,τε κυβερνήτης, ναῦται καὶ φορτωτῆς Ἰωάννης Γιούρσοβιτς ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκῶστων κριτηρίων τῆς Αὐτοῦ Καισαροβασιλικῆς Μεγαλειότητος.

Ε'. Τὸ πλοῖον, οἱ ναῦλοι, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς 3000 μπόμπαις, 2 ἀμάξια κανονίων, 2 μουρτάρια, διάφορα ἐργαλεῖα κτλ,

Εἶναι νόμιμος λεία.

ΣΤ'. Τὸ πλοῖον, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τὸ φορτίον, ὡς εἴρηται, νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας.

Ζ'. Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ τε πλοίου, τῶν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ τοῦ φορτίου νὰ δοθῇ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δέκα πέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὀγδοήκοντα πέντε εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Η'. Πᾶσα ἐτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου ἢ ἄλλου τινοῦ, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀπορρίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δ. Μάξιμος. — Χ. Στεκούλης. — Ν. Πρασσακάκης.

Δ. Ὁρφανός.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γεωρ. Καλόγνωμος

Περ. γ'. ἀριθ. 8774.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ ἔφθασεν ἔξω τῶν Μύλων τοῦ Ναυπλίου σήμερον πολλὰ πρωί. Οἱ ἡμέτεροι στέκονται ἐκεῖ καὶ ὀχυρόνονται, καὶ ἀπ' ἐδῶ καταγινομεθα νὰ τοὺς προφθάσωμεν βοήθειαν. Ὁ ἐχθρὸς ὀλονένα συνάζεται περὶ τὸ Τσιβέρι ὁ σκοπὸς του φαίνεται ὅτι εἶναι διὰ τὴν Κόρινθον καὶ Δερβένια. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι τὰ σώματα τοῦ Κολοκοτρώνη, τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Καλαβρυτινῶν ἔρχονται ἀπὸ κοντά του, διὰ νὰ πιάσουν τὰς ἀναγκαίας θέσεις, καὶ τότε ἐλπίζεται ὁ τέλειος ἀφανισμὸς του. Ἐγράψαμεν παντοῦ καὶ τοὺς ἐδόσαμεν τὴν νεῖδησιν. Ἄν αὐτοῦ εὐρίσκωνται μικρὰ πλοῖα ἀρματωμένα, οἷον μίστικα ἢ σκαμπαβίαι, εἶναι χρήσιμα καὶ ἄς σταλοῦν. Ἐχομεν μεγάλην πεποίθησιν, ὅτι κατὰ τὴν τόλμην του, ὁ τάφος του θεὸς νὰ γενῆ ἐδῶ, καθὼς καὶ τοῦ Δράμαλη, ἀρκεῖ ὁ ἑλληνικὸς στόλος νὰ κάμῃ ἄλλην ἀπόδασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ἄ τ ο ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 8806.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Μὲ ἄκραν χαρὰν σὰς ἀναγγέλλει ἡ Διοίκησις τὴν εὐτυχῆ ἐκβασιν τῆς χθεςινῆς μάχης μεταξὺ τῶν Ἑλλή-

νων, ὀδηγουμένων ἀπὸ τοὺς ἐκλαμπροτάτους Κ. Δ. Ὑψηλάντην καὶ Κ. Μαυρομιχάλην καὶ τοποθετημένων εἰς Μύλους, καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ. Χθὲς τὸ πρῶτὸ ὃ ἐχθρὸς ἔφθασεν ἔξω τῶν Μύλων, καὶ ἡ μὲν ἐμπροσθοφυλακὴ του, ἀφοῦ ἐδοκίμασε μικρὸν ἀκροβολισμόν, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ Ἄργος· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, ἔχον ἐπί κεφαλῆς τὸν ἴδιον Ἰμπραϊμ-πασσᾶν, ἐστάθη ἐκεῖ. Περὶ τὰς 8 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐκινήθη μὲ μεγάλην ὀρμὴν ὄλον τὸ ἄτακτον σῶμα τοῦ ἐχθροῦ καὶ μέρος τοῦ τακτικοῦ ἐναντίον τῆς θέσεως τῶν Μύλων. Οἱ ἡμέτεροι, ἀγκαλὰ μόλις συμποσούμενοι ἕως 250, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασμένοι νὰ κρατοῦν καὶ τὸ σπίτι καὶ τὸ περιβόλι, ἀπέκρουσαν μ' ὄλον τοῦτο τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐπιμένων πάντοτε εἰς τὸν σκοπὸν του, ἐπανέλαβε καὶ δις καὶ τρίς τὴν ἐφοδὸν καὶ μὲ τὸ τακτικὸν καὶ ἄτακτόν του στράτευμα καὶ μὲ τὸ ἵππικόν του. Πλὴν ἡ ἀνδρεία τῶν ἡμετέρων, βοηθουμένη ἀπὸ τὰ κανόνια τεσσάρων μιστικῶν, ἐνίκησε τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἐταπείνωσε τὴν ὀρμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐζημιώθη ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους φονευμένους καὶ πληγωμένους, ἡ δὲ ζημία τῶν Ἑλλήνων ἐστάθη εἰς ἓνα φονευμένον καὶ ἓνα πληγωμένον, τὸν στρατηγὸν Μακρυγιάννην. Ἡ πεισματώδης αὐτὴ μάχη διήρκεσεν ἕως τὰς 11 1/2 ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἐστάθη καὶ ἄλλη βοήθεια, καὶ τελευταῖον εἰς λόχος τοῦ ἀ. πεζικοῦ συντάγματος, ὅστις ἔφθασε περὶ τὰ τέλη καὶ ἔκαμε τὸ χρέος του.

Εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν μάχην ἐστάθη θεατὴς ὁ Κύριος Δερινὺ, διοικητὴς τῆς κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος γαλλικῆς μοίρας, ὅστις πρὸ μιᾶς ἡμέρας εὐρίσκετο ἀραγμένος εἰς τοὺς Μύλους μὲ τὴν φεργάδαν του. Ἡ ἀνησυχία τὴν ὁποίαν ἐδειξεν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὴν πομπῶδη θέαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν ἡμετέρων, ἠπροθυμία του τοῦ

νά λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα, ὥστε ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ σώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοὺς ἡμετέρους, ἐὰν ἠναγκάζοντο νὰ διασωθοῦν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἡ ἄκρα χαρὰ του διὰ τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων, ἐστάθησαν εἰς ἡμᾶς μάρτυρες τῶν φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων του ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Σιμὰ εἰς τὰ ἄλλα δείγματα τῆς φιλανθρωπίας του ἐστάθη καὶ τοῦτο· ἅμα ἐπληρώθη ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, μὲ τὸ νὰ μὴν εὐρίσκετο οὔτε χειροῦργος οὔδεις εἰς τοὺς Μύλους, οὔτε βάρκα ταχύπλοος, διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἐν τάχει εἰς Ναύπλιον, ὁ Κύριος Δερινὺ ἔστειλε μίαν βάρκαν καὶ τὸν χειροῦργόν του, ὅστις τὸν ἐσυνόδευσεν ἕως ἐδῶ. Ἐχθὲς τὴν νύκτα μετὰ τὴν μάχην δὲν ἐστάθησαν ἄργοι οἱ ἡμέτεροι, ἀλλ' ἔλαβον φροντίδα νὰ ὀχυρωθοῦν καλῶς· ἐστάλησαν δ' ἐντεῦθεν καὶ ἄλλαι δύο κανονιέραι καὶ ἓνα ὀμποῦζι, ὥστε ἐὰν ἐδοκίμαζεν ὁ ἐχθρὸς καὶ ἄλλην ἔφοδον σήμερον, βέβαια ἤθελε λάβει μεγάλην ζημίαν, πλὴν σήμερον τὴν αὐγὴν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοὺς Μύλους καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ Ἄργος, φαίνεται δὲ ὅτι ὁ σκοπὸς του εἶναι διὰ τὴν Κόρινθον. Ἡ Διοίκησις ἔγραψε δις ἐχθὲς πρὸς τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνην καὶ τοὺς ἄλλους περὶ τὴν Τριπολιτσᾶν ὀπλαρχηγούς, διὰ νὰ φροντίσουν νὰ πιάσουν τὰς μεταξὺ Κορίνθου καὶ Ἄργους θέσεις, καὶ ἐλπίζει νὰ προκαταληφθοῦν αὐταί, νὰ μείνουν τὰ κόκκαλα τοῦ ἐχθροῦ εἰς τοὺς κάμπους τῆς Ἀργολίδος. Διὰ τὴν ὑποψίαν δὲ μήπως δὲν ἐκαταλήφθησαν αἱ θέσεις αὐταί, ἔγραψε καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς ῥηθέντας ἀρχηγούς καὶ εἰς τὰ Δερβένια, τὰ ὁποῖα φροντίζει νὰ ὀχυρώσῃ ἡ Διοίκησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2900.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεταῶν.

Παρεδόσαμεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς νήσου σας, Καπ. Ἀντώνιον Ἰωάννου Πάγου, δύο ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἀουστριακῶν πλοίων, τὸ μὲν βρίκιον Ἀστριανάν τε καπετὰν Ν. Σμαγαβία, τὸ δὲ θρίκιον Δόξα, καπ. Γασπόρου Σόιτζ, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ ἠφάιστια, ὡς τὸ ἐσωκλειστον ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐνταυτῷ τοῖς παρεδόθη καὶ ἐκάστου πλοίου ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ μείνη εἰς τὸ κοινόν σας, καὶ γενόμενα ἠφάιστια, θέλει δώσετε ἐκάστῳ πλοίαρχῳ ἐν ἀντίγραφον ἐκ τῆς ἀποφάσεως, διὰ φύλαξίν του.

Ἄμα φθάσουν αὐτόσε, νὰ τὰ κατασκευάσετε ἠφάιστια χωρὶς ἀναβολῆς καιροῦ, καὶ νὰ τὰ πέμψετε εἰς τὸν στόλον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰουνίου 1825.

(Γ. Σ.) Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀρδρέας Ἀργύρη.

Περ. γ'. ἀριθ. 8770.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ φροντίσῃ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχίστην ἐκφόρτωσιν τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων πέντε ἀουστριακῶν λειῶν, καὶ τὴν διανομὴν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσαις, διὰ νὰ χρησιμεύσουν διὰ πυρπολικά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰουνίου 1825.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΙΑΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.
Ἀναγκώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κολέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δ. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ. ἀριθ. 2866.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος ἀναφορὰ σας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ παρετηρήθησαν. Δίκαιον ἔχετε εἰς ὅσα γράφετε περὶ τῆς ἀδρανείας τῶν Πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ Διοίκησις ὁλονὲν καταγίνεται εἰς τὸ νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ ἐβγάλῃ ὅλους τοὺς ὀπλοφόρους, καὶ μαζῇ μὲ τοὺς εἰς Μύλους εὐρισκομένους στρατιώτας νὰ τοὺς ξεκινήσῃ κατόπιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος χθὲς τὸ πρωὶ ἐτράβηξε πρὸς τὸ μέρος τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ πρέπει νὰ εὐρίσκειται ἤδη εἰς Ἀγλαδόκαμπον. Ἐπειδὴ τὸ Παρθένι κατὰ τὰ γράμματα τοῦ στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρῶνη, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγης ὥρας ἔλαβεν ἡ Διοίκησις, πρέπει νὰ ἐπιάσθῃ, ἔφθασαν ἐκεῖ καὶ ἄλλα σώματα, ὥστε πρέπει νὰ ἀπεκλείσθῃ ὁ ἐχθρὸς, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις εἶναι ἀθλιεστάτη, τὸ στράτευμά του εἶναι γυμνόν, τροφὰς δὲν ἔχει, πολεμοφόδια ὀλίγα τοῦ ἔμειναν, τὰ ἄλογά του ἀδυνάτησαν ἀπὸ τοὺς κόπους, ὥστε ὀλίγη ἐπιμονὴ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἱκανὴ νὰ τοῦ ἐπιφέρῃ ἀφεύκτως τὸν ὄλεθρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 17 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΤΑΞΗΣ.

Ἀναγνώστῃς Σπουδαιότηκος. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Υ. Γ. Μανθάνομεν ἤδη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπέρασε διὰ τὴν Τριπολιστὰν ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν, ὅλοι δὲ οἱ ἐδικοὶ μας ἔπεσαν κατόπιν του.

Περ. γ'. ἀριθ. 8872.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸν Ἐπαρχοῦ τῶν Δερβενοχωριῶν.

Ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸν προεκδοθέντα νόμον, ἔχει συναγμένων εἰδῶν ῤητίνης, κατραμίου καὶ νεφτίου, νὰ δώσῃ 50 καντάρια ῤητίνης, ἄλλα 50 κατραμίου, καὶ 300 ὀκάδες νεφτίου πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς νῆσου Σπετσῶν, διὰ τὴν ἄμεσον ἑτοιμασίαν πυρπολικῶν. Τοῦτο δὲ νὰ γενῆ ἄνευ ἀναβολῆς.

Ναυπλίω, τῇ 17 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος

Περ. γ'. ἀριθ. 8925.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν γράμμα σας, καὶ εἶδε μὲ λύπην τῆς ἡ Διοικήσεως τὴν εἶδησιν τῆς ἐξόδου τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ τὴν Σούδαν καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν πυρπολικῶν μ' ὅλον τοῦτο μὴ λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ στείλετε ἐν τάχει ὅσα πυρπολικά εἶναι ἑτοιμα, διὰ νὰ μὴ μένη στερημένος ὁ στόλος, ἴσως κατορθώσῃ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸν ἐχθρικὸν κάμμιαν σημαντικὴν βλάβην καὶ τὸν καταστήσῃ ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς περαιτέρω σκοποὺς του.

Τῇ 20 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίω.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2985.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγρατάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Περικλείονται τέσσαρες διακηρύξεις τῆς Διοικήσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, καὶ ἐπειδὴ πρέπει νὰ γνωστοποιηθῶσιν αἱ μοῖραι τοῦ στόλου, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ πέμψετε ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μοῖραν τῆς νήσου σας, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸν Ναύαρχον, ὅτι ἂν τυχόν καὶ ὑπάγη κἀνὲν πλοῖον εἰς Μεσολόγγιον, νὰ πέμψη μίαν πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀρχηγόν τοῦ ἀποκλεισμοῦ· ἀγκαλιὰ καὶ διὰ ξηρᾶς τοῖς στέλλονται, ἀλλὰ διὰ κάθε συμβεβηκὸς νὰ εἰδοποιηθῶσι καὶ διὰ θαλάσσης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βουλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Μὲ ὄλον ὅτι ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων, περιπλέουσα τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν, ὄχι μόνον τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους ἀπέκρουσε καὶ ἀποκρούει μὲ φθοράν των καὶ ζημίαν μεγάλην, ἀλλὰ καὶ τὰ συνοδευόμενα ἀπὸ αὐτοὺς φορτηγὰ, τὰ πλείστα εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ἢ συνέλαβεν, ἢ ἀπέκοψε κἀν τοῦ ἐχθρικοῦ σκοποῦ των, τοῦ νὰ μεταφέρωσι δηλαδὴ τροφὰς καὶ πολεμεφόδια εἰς τὰ φρούρια καὶ στρατόπεδα τοῦ ἐχθροῦ, ἐπειδὴ ὅμως πολλὰ τῶν τοιούτων φορτηγῶν, διαφεύγοντα τὴν ἀπάντησιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἢ ἐπιτηδείως διακρύπτοντα

τὸν σκοπὸν τῶν μὲ τὰ ὁποῖα φέρουν πλαστὰ ἔγγραφα, φθάνουν μέχρι τῆς Πρεβέζης καὶ προμηθεύουν τὸν εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα εἰσβαλόντα ἐχθρὸν ἀπὸ τροφάς ἢ Διοικήσεις, γνωρίσασα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ στενότερον τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς παραλίας μέχρι τῶν Συβότων, διώρισε μέρος τῆς ἀποκλειούσης τὰ ἱερύρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου μοίρας νὰ ἀναλάβῃ τοῦτο τὸ ἔργον. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου τοῦ μερικοῦ ἀποκλεισμοῦ·

Α'. Ἀπαγορεύεται εἰς ὁποιονδήποτε πλοῖον, ὑφ' ὁποῖον ἀνδήποτε σημαίαν, νὰ εἰσπλεύσῃ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ἢ νὰ λάβῃ κοινωνίαν μὲ τὴν Θεσπρωτικὴν παραλίαν μέχρι τῶν Συβότων.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὁποιονδήποτε πλοῖον διευθυνθῇ εἰς τὰ ῥηθέντα ἀποκλεισμένα μέρη, θέλει ἐξετάζεσθαι ἀκριβῶς, καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἐμπορεύεται δι' ἴδιον τέλος, τότε ὁ ἀρχηγὸς ταύτης τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς μοίρας, ἢ ὁποιοσδήποτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πλοίαρχου, χρεωστεῖ κατὰ πρώτην φοράν νὰ τὸ ἀπολύῃ, εἰδοποιῶν αὐτὸ ἐγγράφως, ὅτι ἐὰν ἐπανεέλθῃ, θέλει συλληφθῆ. Ἐξαιροῦνται ὅμως ὅσα πλοῖα ἤθελον παρρησιασθῆ ὑστερον ἀπὸ ἰκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτον γνωστὸς εἰς αὐτὰ ὁ ἀποκλεισμός ὅτε ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ προσεχέστερον μέρος τοῦ διαπλοῦ των, καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλουν κρατηθῆ καὶ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα, φέροντα σημαίαν οὐδετέρων δυνάμεων, ἤθελον εὔρεθῆ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἐξέλθουν ἀκωλύτως, χωρὶς ὅμως νὰ

συνεισφέρουν έχθρικός ιδιοκτησίας, ἐντός δύο εβδομάδων μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀποκλειόντων τὸν κόλπον ἐλληνικῶν πλοίων· ὅσα δὲ ἢ φωραθῶσιν ἔχοντα έχθρικές ιδιοκτησίας, ἢ παρῆρσιασθῶσιν ἐξερχόμενα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν δύο εβδομάδων, θελοῦν κρατηθῆ καὶ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ γαλλικόν, θέλει κοινοποιηθῆ ὅπου ἀνήκει καὶ δημοσιευθῆ καὶ διὰ τοῦ τύπου.

Τῆ 17 Ἰουνίου 1823, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,
(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 8974.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3370 ἀναφορᾶς του διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκδώσῃ εἰς τοὺς ζητοῦντας ἐγγράφα διὰ ἐμπορικὴν σημαίαν, μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ νὰ ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἦναι ὠπλισμένα τὰ πλοῖα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύουσιν εἰς περίστασιν ἀπὸ τοὺς έχθρούς, καὶ προσέτι νὰ ἔμποροῦν νὰ κατατρέχουν κάθε έχθρικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελον ἀπαντήσῃ.

Νὰ ζητηθῆ δὲ ἀπὸ τοὺς πλοιάρχους αὐτῶν ἐγγύησις, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ὑπόσχωνται ὅλοι, ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, ὅτι ἐὰν γένῃ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πλοῖα ἢ εὐρωπαϊκὸν πλοῖον ζημιώσῃ, ἢ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς προξενήσῃ κάμμιαν βλάβην, ἢ ὁποιοῦνδήποτε πειρατικὸν ἔργον πράξῃ, ὅλοι νὰ ἐνέχωνται, καὶ ἐπίσης νὰ παιδεύεται ὁ πρῶτος

όπου ἤθελε πέσει εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ τὴν ἀποζημίωσιν.

Τῆ 24 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Ἀναγνώστης Σπουλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9041.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ ἄκραν τῆς ἀθυμίας ἐπληροφορήθη ἡ Διοίκησις, ἀπὸ τὴν χθεσινήν ἐπιστολὴν σας, καὶ τὴν ἀπόβασιν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ Νεόκαστρον καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Πόσον ἐπάναγκες εἶναι εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ πάλιν ἡ ἐξοδός του, εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς τὸ εἶπῃ ἡ Διοίκησις, διότι, εἰάν ὁ ἐχθρὸς ἀφεθῇ ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος τοῦλάχιστον θέλει διευθυνθῇ εἰς Π. Πάτρας, καὶ τότε καὶ οἱ εἰς Μεσολόγγιον πρὸ πολλοῦ ἀποκλεισμένοι ἀπελπίζονται, καὶ μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ὅλα τὰ εἰς Σάλωνα ἐχθρικά στρατεύματα μεταφέρονται εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαντηθῇ ὁ κίνδυνος, ὁ ὁποῖος θέλει ἐπιπέσει πανταχόθεν. Ἀνάγκη λοιπὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον ἐκοπιάσατε καὶ τόσα καὶ τόσα ἐθυσιάσατε, νὰ ἐπιταχύνετε μὲ κάθε τρόπον τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου, διὰ νὰ φθάσῃ ἐν καιρῷ, ὥστε νὰ ματαιώσῃ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ εἰς Λεβίδι εὐρισκόμενοι Ἀνδρέας Ζαίμης, Ἀνδρέας Λόντος καὶ Ἰωάννης Νοταρᾶς, μαθόντες τὴν πρῶτην εἶδησιν, ὅτι δὲν ἐμποδίσθη ὁ ἐχθρικός στόλος,

καὶ ἐνδέχεται νὰ κάμῃ καὶ τετάρτην ἀπόβασιν, ἔτρεξαν ἕως τέσσαρες χιλιάδες εἰς τὸ γελέκι, εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ ἀρχηγοῦ Κολοκοτρώνη, εἰς τὰ Τρίκορφα, διὰ νὰ κατεβοῦν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ νὰ προσκαλέσουν εἰς μάχην τὸν ἐχθρὸν, μὲ ἐλπίδα νὰ τὸν σύρουν εἰς κάμμίαν καλὴν θέσιν καὶ νὰ τὸν χαλάσουν, καὶ εἶθε νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὸ σχέδιόν των, τὸ ὅποιον, ὡς γράφουν, εἶχον σκοποῦν νὰ βάλουν σήμερον εἰς πρᾶξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶς της Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9085.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις, ἀποκρινομένη εἰς τὸ γράμμα σας, διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἐγνωστοποιήσετε τὰ περὶ τοῦ στόλου, σὰς παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐκπλεύσεώς του, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν καὶ τὸ Μεσολόγγι, ὃ μὴ γένοιτο, ἐὰν ὁ ἐχθρικός, εὐρίσκων εὐκαιρίαν, ὑπάγῃ ἐκεῖ. Σήμερον ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτὰ, προσθέτει ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ προφθασθῇ τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τροφᾶς καὶ πολεμοφόδια, νὰ πέμψετε μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα ἐν τῶν πολεμικῶν σας πλοίων, εἰς τὸ ὅποιον ὡς προσθήκη εἰς τὸ μνησιῶν του θέλουσιν δοθῇ καὶ τρεῖς χιλιάδες γρόσια ἐνταῦθα, διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐδῶ τὰς διωρισμένας τροφᾶς καὶ πολεμοφόδια, καὶ νὰ τὰς μεταφέρῃ εἰς Μεσολόγγιον. Ταχύνατε τὴν ἀποστολὴν, κύριοι, διότι ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγίστη.

Προχθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἔγεινε πεισματώδης

πόλεμος ἔξω τῆς Τριπολιτσᾶς, καὶ ἀπεκρούσθησαν οἱ ἐχθροὶ μὲ ζημίαν τῶν ὄχι ὀλίγην.

Ναύπλιον, τῆ 25 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9094.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸν γενναϊότατον Καπετὰν... (α).

Ὅχι μόνον ἡ Διοίκησις, ὄχι μόνον τὸ ἔθνος ὅλον, ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος ἐθαύμασε τὰ μέχρι τοῦδε κατορθώματα τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ, καὶ εἰς αὐτὰ καὶ μόνον ἀπέδωκαν τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Αὐτὰ τὰ ἴδια ἐκφράζει ἡ Διοίκησις εἰς τὴν ἐγκλειομένην προκήρυξίν της, τὴν ὁποίαν διατάττεσαι νὰ κοινοποιήσῃς εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας σου, καὶ ἐμψυχώνοντάς τοὺς καὶ μὲ τὰς παρακινήσεις καὶ μὲ τὸ παρὰδειγμά σου, νὰ τρέξετε ὅλοι ἀνευ ἀναβολῆς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ματαιώσετε τοὺς ὀλεθροῦς σκοποὺς του. Αἱ εὐχαὶ τῆς Διοικήσεως θέλουν συνοδεύσει τὰ ἐπιχειρήματά σας, ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους θέλει ἀνταμείψει τὸν ζῆλον καὶ καρτερίαν σας, καὶ οἱ παγκόσμιοι ἔπαινοι θέλουν στεφανώσει τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνάς σας.

Τῆ 25 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

(α) Τὸ πρωτότυπον σώζεται εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Ἰωάννου Χ. Κούτση.

Περ γ'. ἀριθ. 9093.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

*Πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένους θαλασσινοὺς
τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.*

Πολλάκις οἱ κολοσσαῖοι στόλοι τοῦ ἔχθρου ὀλίγαν ἔλειψεν νὰ καταπίουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ἀκαταμάχητος ἀνδρεία σας τὴν ἔσωσεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ἀντιπαλαίουςα μὲ τοὺς κλύδωνάς τῆς θαλάσσης, μὲ τὸ πῦρ, καὶ μὲ τοὺς κεραυνοὺς τῶν ἐχθρικῶν κανονίων. Ἡ πατρίς γνωρίζει τοὺς ἀγῶνάς σας, καὶ σὰς ὀνομάζει σωτῆράς τῆς.

Πέρυσιν ἐματαιώσατε τὴν τρομερὰν καὶ πομπῶδη ἐκστρατείαν τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου, πολεμήσαντές τον εἰς αὐτὰ τὰ παράλια τῆς Ἀσίας, καὶ ἐφέτος, ὅταν ὁ βάρβαρος οὗτος ἀράζῃ μὲ τὸν στόλον του εἰς τοὺς λιμένας τῆς Πελοποννήσου, ὅταν κυριεύῃ τὸ Νεόκαστρον καὶ ἀλληλοδιαδόχως μεταφέρῃ δυνάμεις, τὸ ἔθνος δικαίως στρέφει τὴν προσοχὴν του εἰς τοὺς νικητὰς τῆς Σάμου, τῆς Κῶς καὶ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, οἵτινες πέρυσι δὲν ἄφησαν τοὺς βαρβάρους νὰ μιάνουν τὴν ἑλληνικὴν θάλασσαν. Ἡ προσοχὴ του εἶναι τόσον δικαιοτέρον νὰ στραφῇ πρὸς ὑμᾶς, καθόσον γνωρίζει τὰ κατορθώματά σας καὶ εἰς ὑμᾶς ἔχει τὰς ἐλπίδας του· πλὴν ἐφέτος σὰς ἐπολέμησαν τὰ στοιχεῖα, καὶ ἀγκαλὰ οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνές σας εἰς τὸ Κρητικὸν πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς Μοθώνης, εἰς τὸν Κάβο-Δόρο καὶ εἰς τὸν Κάβο-Ματαπαῦ ὑπερέβησαν ὄλους τοὺς περασμένους ἀγῶνας, μ' ὄλον τοῦτο ὁ ἔχθρος βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, ἕως τῶρα δὲν ἐμποδίσθη ἀπὸ τὸν σκοπὸν του.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀρματωθῆτε σιμὰ τῆς ἀνδρίας καὶ

τὴν ἐπιμονήν, διὰ νὰ φανῆτε μέχρι τέλους νικηταί, καὶ νὰ ματαιώσετε τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἐχθροὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς Τριποτσάν, περικλεισμένοι ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῶν Πελοποννησίων, ὀδηγουμένας ἀπὸ τοὺς ἀξιωτέρους ἀρχηγούς. Ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν τοὺς ἔφεραν οἱ στόλοι τῶν δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ κάμουν τοὺς σκοποὺς τῶν. Ἐκείνο ὁποῦ πρέπει νὰ φοβούμεθα, εἶναι αἱ δυνάμεις τὰς ὁποίας περιμένει ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Τρέξατε λοιπὸν νὰ ἐμποδίσετε τὴν μετακόμισιν αὐτῶν, τρέξατε καὶ κατόπι τῶν Βυζαντινοῦ στόλου, ὅστις θέλει ὑπάγει νὰ συνεργήσῃ μὲ τὸν ἐχθρὸν ὁποῦ πολιορκεῖ τὸ Μεσολόγγι, τρέξατε διὰ νὰ γεμίσετε μὲ κατακαυμμένα σκέλεθρα τὸν λιμένα τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς ἐγεμίσατε καὶ ἐκείνον τῆς Μοθώνης. Τὸ ἔθνος ἐλπίζει εἰς ἐσᾶς, τὰ σοφὰ καὶ φιλελεύθερα ἔθνη σᾶς ἐτοιμάζουν στεφάνους δόξης, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει διακηρύξει τὰς νίκας σας καὶ θέλει ἀνταμείψει μὲ ἀδράς δαπάνας τὰ ἄθλα σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΣΑΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1047.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Πρὸς τοὺς Πανεγχεστατοὺς κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ τὰς χρισίμους καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος, διέταξεν ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 7777 διαταγὴ τῆς, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐσωκλείεται εἰς τὴν παροῦσαν, νὰ μὴ θεωρῶνται ἄλλαι ὑποθέσεις, παρ' ὅσαι ἀφορῶσι τὴν ἐκστρατεῖαν καὶ τὰ ἐγ-

κληματικά, διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε καὶ ἡ πανευγενία σας νὰ δηλοποιήσετε τὴν διάταξιν ταύτην καθ' ὅλην τὴν νῆσον, καὶ νὰ ἐμποδίσετε καθένα ἔχοντα σκοπὸν νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα νὰ θεωρῇ ὑπόθεσιν, καθότι θέλει εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ θὰ χάνῃ μόνον τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς κόπους του.

Ἄς ἔχωσι δὲ ὑπομονὴν μέχρι προσφόρου καιροῦ, καθότι πρῶτον πρέπει νὰ ὑπάρξωμεν καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν πατρίδα, καὶ ἔπειτα νὰ χρισολογώμεθα.

Καὶ μ' ὅλον ὅτι τοῦτο εἶναι χρέος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ δὲν μένει ἀμφιβολία τὸ νὰ εἰδοποιήθησαν παρ' αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, παρατηρεῖ μ' ὅλον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου, ὅτι ἀδιακόπως εἰσρέουν ἐνταῦθα διάφοροι ἀπὸ διάφορα μέρη, ἵνα χρισολογῶνται. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκ μέρους του κοινοποιεῖ τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, περιέχουσαν τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Ἰουνίου 1825.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Δικαίου, **ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ.**

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, **Μ. Βερνάρδος.**

Περ. γ'. ἀριθ. 7777.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς, προσβάλλων ἀπὸ διάφορα μέρη, ἐπαπειλεῖ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ προσηλώσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σχεδίων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος,

Διατάττει

Α'. Τὸ Ἐκτελεστικὸν δὲν δέχεται ἀπὸ τῆς σήμερον κάμμίαν ἀναφορὰν περὶ μερικῆς ὑποθέσεως, ἐκτὸς τῶν ὅσαι ἀφορῶσι τὴν ἐκστρατείαν καὶ τὸ ἐγκληματικόν.

Β'. Όλα τὰ ὑπουργεῖα νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ δέχωνται τοιαύτας ἀναφορὰς, μέχρι δευτέρας διαταγῆς τῆς Διοικήσεως.

Γ'. Οἱ ἑπαρχοὶ, ἀστυνόμοι καὶ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ὑπουργοὶ νὰ διαταχθῶσι, διὰ τῶν ἀνηκόντων ὑπουργείων, νὰ μὴ δέχωνται περὶ μερικῶν ὑποθέσεων ἀναφορὰς, μὲ τὴν ἀνωτέρω μόνον ἐξαίρεσιν.

Δ'. Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Μαΐου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνῶστης Σπυλιωτάκης.— Ἰω. Κολέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἄριθ. 9194.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ γράμματα, τὰ ὁποῖα ταύτην τὴν στιγμὴν λαμβάνει ἡ Διοίκησις ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνην, βλέπει καὶ τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν του ὀπλαρχηγῶν, νὰ προσφέρουν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὰς ὁποίας εἶχον ἐλπίδας νὰ τὸν ἀφανίσουν, καθὼς καὶ τὴν μεγάλην φθορὰν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν τελευταίαν μάχην. Ἀπὸ τὰ ἴδια ὅμως γράμματα καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐκ Μεσολογγίου, μὲ λύπην τῆς παρατηρεῖ, ὅτι ἐὰν ὁ ἐχθρικός στόλος φθάσῃ ἔξω τοῦ Μεσολογγίου καὶ κατὰ πόδας δὲν φθάσῃ καὶ ὁ ἐδικὸς μας, τὸ Μεσολόγγι χάνεται, διότι στερεῖται καὶ τροφῶν καὶ πολεμφοδίων. Ἡ Διοίκησις ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ξεκινήσῃ ἀμέσως τὸν Γενικὸν γραμματεῖα εἰς Ὑδραν μὲ ὅλα τὰ

ἔγγραφα, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκπλευσις μέρους κἂν τοῦ στόλου. Τὰ αὐτὰ ἔγγραφα θέλουσι πεμφθῆ ἁμέσως καὶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας ἀπὸ Ἰδραν, πρὸς πληροφορίαν σας. Προτρέπεσθε δὲ καὶ πρὸ τῆς λήψεως τῶν ἐγγράφων νὰ κάμετε ὅ,τι δυνηθῆτε, διὰ νὰ ἐτοιμασοῦν ὅσα περισσότερα τῶν πλοίων σας μὲ τὰ ἀναγκαῖα πυρπολικά, διὰ νὰ ἐκπλεύσουσιν ὅσον τάχος μαζῇ μὲ τὴν μοῖραν τῆς Ἰδρας κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πρόκριτοι ἀμφοτέρων τῶν νήσων θέλετε λάβει ἀνταπόκρισιν. Πρὸς δὲ, νὰ ἐπιταχύνετε τὴν ἀποστολὴν τοῦ προζήτηθέντος πλοίου, διὰ νὰ φορτωθῶν αἱ τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια διὰ τὸ Μεσολόγγι.

Ἡ Διοίκησις γνωρίζουσα τὴν προθυμίαν σας, εἶναι πεπεισμένη ὅτι θέλετε κάμει καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ προφθασθῇ ὁ προμαχὼν οὗτος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὅταν χαθῆ, ὁ κίνδυνος ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἶναι βέβαιος.

28 Ἰουνίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶς τῆς Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ἄ τ ο ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 3325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Πρόκριτους Σπετσῶν.

Σᾶς ἐξαποστέλλονται μὲ τὸν Κ. Ἀνδρέαν Σκλιᾶν τὰ κάτωθεν ἐνδιαλαμβανόμενα πολεμεφόδια, διὰ νὰ χρησιμεύσουσιν εἰς τὰ πλοῖα τῆς μοίρας τοῦ στόλου σας.

Πυρίτις κανονίων βαρέλια ἑκατὸν σαράντα, ἀριθ.	140
Σφαῖραι τῶν 16 λιτρῶν χίλιαι.	» 1000
Ὅμοιαι τῶν 12 λιτρῶν χίλιαι.	» 1000
Ὅμοιαι τῶν 9 λιτρῶν χίλιαι ἑκατὸν.	» 1100

ὅλαι, 3100.

Μακάσια τριακόσια ὀγδοήντα ὀκτώ, ἀριθ. 388

Μιστράλια τονελάδες μία, ὀκτάδες περίπου
ὀκτακόσιαι. « 800

Χαρτί διὰ φυσέκια κανονίων ρίσμα ἐξήν-
τα ἕξ. « 66

Καὶ προσκαλεῖσθε νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον
τοῦτο περὶ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 29 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βούλγαρης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 9274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσιῶν.

Ἄπο τὸ ἐσώκλειστον τοῦ στρατηγοῦ Μελετοπούλου,
τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ
Πολέμου, πληροφορεῖσθε τὸ φθάσιμον τοῦ ἐχθρικοῦ στό-
λου εἰς τὰ νερά τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὁποῖος ὁ ἀριθμὸς
τῶν πλοίων.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσῃ τι περισσότερον ἢ
Διοίκησις, ἐπειδὴ εἴσθε ἱκανοὶ νὰ συμπεράνετε τὸν κίν-
δυνον καὶ τὴν ἀπελπισίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσιν εὐρε-
θῆ οἱ πολιορκούμενοι ἐν Μεσολογγίῳ, ἐν ᾧ εἶναι στερη-
μένοι ἀπὸ τροφᾶς, ἀπὸ πολεμεφόδια καὶ ἀπὸ κάθε ἄλ-
λην βοήθειαν. Ὅθεν κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ
σώσετε ἐκείνην τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἡ σωτηρία τῆς τάρ-
α ἀπὸ τὸν στόλον μόνον κρέμαται, χωρὶς τοῦ ὁποῖου οὔτε
πολεμεφόδια ἤμποροῦν νὰ υπάγουν, οὔτε τροφαί, καὶ
οὔτω δὲν θέλουσιν ἔχει οἱ πολιορκούμενοι τὸν τρόπον οὐδὲ
νὰ βασταχοῦν ὀλίγας ἡμέρας, ἕως νὰ προφθάσῃ ὁ στό-

λος· τὸ μόνον σωτήριοιον μέσον εἶναι νὰ προφθάσῃ αὐτὸς ὅσον τάχος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4. Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραϊδης.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

« Σήμερον εἰς τὰς 3 ὥρας τῆς ἡμέρας ἀνεφάνησαν κατὰ γραμμὴν εὐθείαν 50 πλοῖα διαφόρου μεγέθους ἀντικρυ Μεσολογγίου, τὰ ὁποῖα βεβαίωτατα εἶναι ἐχθρικά.

« Εἰδοποιῶ λοιπὸν ἐγκαίρως τὸ ἔξοχον τοῦτο ὕπουργεῖον νὰ διατάξῃ ὅπου πρέπει διὰ νὰ προκαταλάβῃ τὰς ἀναγκαίας ταύτας θέσεις καὶ ἄλλη ὅση δύναμις εἶναι ἱκανή, πρὸς ἀντίκρουσιν ἄλλης νέας ἐχθρικῆς δυνάμεως ἐξεληούσης.

Ἦδη ἤρχισεν ὁ κανονοβολισμὸς ἀμοιβαίως καὶ ἀπὸ καράβια ἐχθρικά, ὅπου εἶναι εἰς Παλαιοβούναν, καὶ ἀπὸ τὸν στόλον ὁ ὁποῖος βεβαίωτατα εἶναι ἐχθρικός. Μὲ σέβας δὲ μένω.

Τῆ 28 Ἰουνίου 1825, ἀπὸ Ταμπούρι Σελῶν.

Ὁ εὐπειθής, ΔΗΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 9322.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείονται ἀντίγραφα δύο ἀναφορῶν τῶν Μιστριωτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχαλαίων, οἱ ὁποῖοι παρακαλοῦν τὴν Διοίκησιν νὰ φροντίσῃ ὅσον τάχος περὶ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν δύο αἰχμαλώτων, τοῦ τε στρατηγοῦ Γιατράκου καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Π. Μαυρο-

μιγάλη, διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐνταῦθα αἰχμαλώτων πασάδων. Περικλείεται πρᾶσέτι καὶ ἕτερον ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 764 προβουλευάματος τοῦ Βουλευτικοῦ, κατὰ τὸ ὅποσον ζητεῖται ἡ γνώμη τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὄπλων τῆς Πελοποννήσου. Κατὰ τὴν συνέπειαν λοιπὸν αὐτοῦ ἡ Διοίκησις γράφει πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, καθὼς ἔγραψε συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους, Ψαριανούς καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς τῆς Πελοποννήσου, περιμένει δὲ τὴν ἀπόκρισίν σας, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ συμφερότερον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν καλῶν αὐτῶν πατριωτῶν.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνήστῃς Σπυλιωτάκῃς. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραϊδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 764.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν.

Ἐγκλείονται δύο ἀναφοραὶ, τῆς Κ. Πιερίνας Μαυρομιγάλαινας, Πετρομπέισσας Μαυρομιχαλονύμφης, καὶ τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γ. Μαυρομιγάλη καὶ Π. Γιατράκου. Τὸ Βουλευτικόν, πρὶν γίνῃ περὶ τούτου κάμμία ἀπόφασις, ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν γνώμην τῶν πολεμικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν θαλασσομαχοῦσῶν νήσων. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ λέγει, ὅτι ὅταν κριθῇ εὐλογος ἡ ἀνταλλαγή τῶν αἰχμαλώτων, πρέπει νὰ ἀνταλλαχθοῦν γενικῶς ὅλοι οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ αἰχμαλωτισθέντες.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΗΣ.

Ὁ Α'. Γραμματεὺς, Ἰω. Σκανδαλίδης.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

"Απαντες, νομίζομεν, θέλομεν ὁμολογήσει πόσον ἡ ἐπαρχία αὐτῆ Λακεδαιμονία συνετέλεσεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, πόσους γενναίους πολέμους ἐκράτησε καὶ τρόπαια ἔστησεν, ὅποτε ὠδηγεῖτο ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν τῆς Παναγιωτάκῃ καὶ στρατηγόν Γεωργάκῃ καὶ λοιποὺς ἀδελφούς Ἰατραίους. Καὶ πάλιν ἕκαστος εἶδεν, ὅτι ἀφ' οὗ ὑστερήθη τὴν ὁδηγίαν τοῦ εἰρημένου ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, κλεισθέντος ἔνδον τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου, καὶ ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κρατηθέντος, ὡς στερηθεῖσα ἐνὸς ὀφθαλμοῦ, πόσον ἀδυνάτησε καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς ἡλάττωσε. Μ' ὄλον τοῦτο καὶ ἔως ᾧδε τὸ κακὸν ἐθεραπεύετο, καὶ ἂν μὴ φορητόν. Ἄλλὰ σκληρὸς τῆς Λακεδαιμόνος δαίμων τὴν ὑστέρησε καὶ τῆς προστασίας τῶν ἄλλων ἀδελφῶν· διότι πολεμῶν ἠρωϊκῶς ἐν Πολιανῇ, ὁ στρατηγὸς Γεωργάκης ἐπληγώθη πληγὴν καιρίαν, ὅστις ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῆ ἐγκαίρως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀγρυπνον φροντίδα τῆς τέχνης τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐνδέχεται νὰ φέρῃ τί ἀπευκταῖον. Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης οἱ δύο ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πληγῆς, ἥτις πόσον θέλει διαρκέσει, κύριος οἶδεν. Ὁ δὲ εἷς μόνος ἀδελφὸς τί πρῶτον καὶ τί ὕστερον νὰ ἐκτελέσῃ εἰς μίαν τόσον ἐκτεταμένην ἐπαρχίαν; Στρατεύματα νὰ ἐκκινή, εἰς τὸ στρατόπεδον νὰ τὰ ὠδηγῆ, ἢ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν νὰ διαφυλάττῃ; Ὅθεν οὕτως ἡ ἐπαρχία, φεῦ! ὑστερεῖται νῦν ὁδηγίας ἀρχηγῶν ἐχόντων ἐπιρροὴν εἰς τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ. Ἄλλὰ τί λέγω; ὁ ἀρχηγὸς τῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξ ἀρχῆς ὠδηγήθη κάλλιστα, κρατούμενος ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν μετὰ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ πατριώτου Κ. Γ. Μαυρομιχάλη, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου περιττὸν κρίνομεν λέγειν, εἶναι εὐκόλον μετὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του νὰ ἀνταλλαχθῆ μὲ τοὺς αἰχμαλώ-

τους πασσάδες, και δι' αὐτὸ τοῦτο στέλλεται, μεσάζουσα, παρὰ τοῦ ἐχθροῦ μία γαλλικὴ φρεγάττα, τῆς ὁποίας ὁ καπετάνιος ὠμίλησε μὲ τὸν ἐξοχώτατον στρατηγὸν Ἰωάννην Μαυρομιχάλην, και ἔως ὥρας νομιζόμεν ὅτι ἐφθασε και αὐτοῦ. Ἄν δέ τις εἶπη, ὅτι οἱ πασσάδες ἐλευθερωθέντες θέλουν συντελέσει εἰς τὸν ὄλεθρόν μας μετὰ τὴν παράστασιν τῆς καταστάσεώς μας και μετὰ τὰ σχέδιά των, οὗτος ἄς μάθῃ πρῶτον διὰ πόσων κατασκόπων ὁ ἐχθρὸς πληροφορεῖται τὴν κατάστασίν μας κάλλιστα, και ποίους Πελοποννησίους Τούρκους φρονιμωτέρους τῶν πασσάδων φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, καθὼς τὸν Ἄρναούτογλου, τοὺς υἱοὺς Σιχνετζίπη, τὸν Ἀχμέτμπεην, και ἄλλους πολλοὺς ὄλους ἀξίους. Ἐπειτα ἢ ἐκ τῶν πασσάδων ὑποτιθεμένη βλάβη δὲν θέλει συγκριθῆ μετὰ τὴν ἐπομένην δὺω καλλίστων πατριωτῶν μας ὠφέλειαν. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν, Σ. Διοικήσις, θέλει σὰς παραστήσει ζωηρότερον ὁ στρατηγὸς Ν. Γιατράκος, στελλόμενος ἐπίτηδες παρὰ πάντων· ἡμεῖς δὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐγκρίναντες τὰ λεγόμενά μας, συγκατανεύσητε παμφηφει εἰς τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησίν μας, διὰ νὰ ἀναλάβῃ και ἡ ἐπαρχία αὐτὴ τὸν ἀρχηγὸν τῆς και ἡ Σπάρτη τὸν ἐδικὸν τῆς, και νὰ χρησιμεύση εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος καθὼς και πρότερον, και νὰ προκαταληφθῇ ὁ ἐκ τῆς ἀναρχίας ἐπαπειλούμενος αὐτῇ κίνδυνος.

Τῆ 19 Ἰουνίου 1825, Μισορᾶς.

† Ὁ Χαριουπόλεως Δηριήλ. — Γρηγόριος Οἰκονόμου. — Ἀγαγνώστης Κοκόμης. — Μαρώλης Μελετόπουλος. — Ἀναστάσιος Ἀγαλλόπουλος. — Α. Ν. Μαρουσάκης. — Α. Οἰκονομοπούλου. — Α. Λαμπρίδης. — Νικόλαος Παπ. Φώτου Νικολόπουλος. — Χρῆστος Λαμπάκης. — Νικόλαος Καλομέρης Μητσάκος. — Γιάννης Κατσαπίλης. — Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος. — Α. Νικολόπουλος. — Νικόλαος Παπᾶ

Θανασόπουλος. — Α. Κομπαδούρης. — Τριαντάφυλλος Τα-
ραμπουσιώτης. — Θ. Γιανναλάς — Θεόδωρος Ζαχαρόπουλος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραϊδης.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Ἦ ἀκατάπαυστος καὶ ἀπαρηγόρητος λύπη τῆς ψυ-
χῆς μας περὶ τοῦ ἐσχάτου δυστοχήματος τῆς αἰχμα-
λωσίας τοῦ φιλτάτου μας Γεωργίου, μᾶς ἀναγκάζει καὶ
ἄκουσαι νὰ ἀναφερθῶμεν καὶ ἤδη πρὸς τὴν Σ. καὶ φι-
λοδίκαιον Διοίκησίν μας, διὰ νὰ εὐρωμεν δι' αὐτῆς τὸ
εὐκταῖον ποτὸν τῆς παρηγορίας μας, ἥτις δὲν εἶναι ἄλ-
λο, εἰμὴ ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ φιλτάτου μας. Δὲν λαν-
θάνουσι βεβαίως οὐδένα σχεδὸν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ
ἱεροῦ τῆς πατρίδος ἀγῶνος πρόθυμοι καὶ πολῦτιμοι θυ-
σίαι τῆς οἰκογενείας μας. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μαρτύ-
ρονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὰ χῶματα τῆς Εὐβοίας,
τῆς Ρούμελης, καὶ τελευταῖον τῆς Πελοποννήσου. Εἰς
ὄλας ταύτας τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας μῆτε ποσῶς ἐπι-
κράνημεν ποτὲ, ἀλλὰ μάλιστα ἐδοκιμάζομεν μεγάλην
τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν, καθότι ἐβλέπομεν τοὺς
υἱοὺς, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεύοντας
εἰς ἡμᾶς ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως
τῆς γλυκυτάτης πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀγωνιζό-
μεθα τόσον ἤδη καιρὸν, καὶ μεταβαίνοντας εὐχαρίστως
εἰς τὰς οὐρανίους σκηνὰς τοῦ οὐρανόυ πατρός μας. Διὰ
τὴν εὐχαρίστησιν ταύτην δὲν ἐλείψαμεν μετὰ ταῦτα
ἀγωνιζόμενοι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ μὲ τὴν ἰδίαν σπου-
δὴν, προθυμίαν καὶ εἰλικρίνειαν, παρακινουῦντες τοὺς λοι-
ποὺς υἱοὺς, ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς εἰς τὰ ἴδια χρέη, κα-
θὼς τὰ πράγματα βεβαιοῦσιν. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν τελευταίων
τούτων ἡμερῶν μας ἔμελλε νὰ ποτισθῶμεν καὶ μὲ τοῦτο

τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἀδίκου καὶ κατησχυμένης αἰχμαλωσίας τοῦ φιλτάτου μας Γεωργίου. Ὁ βάρβαρος Ἰμπραίμης ἠθέτησε τὰς διαπραγματευθείσας συνθήκας, καὶ μὲ τοῦτο δὲν ἔκαμεν ἄλλο, εἰμὴ τὸ νὰ ἐνσπείρῃ εἰς τὴν ψυχὴν μας τὸν σπόρον τῶν θλίψεων καὶ τῶν στεναγμῶν. Ὅποια καὶ ἀναίσθητος ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν θέλει συναισθανθῆ τὸν πόνον τῆς καρδίας μας, καὶ δὲν θέλει θρηνησῆ εἰς ἀδικίαν τοιαύτην, μερικῶς μὲν διὰ τὴν καταθυσιασθεῖσαν Μαυρομιχαλικὴν οἰκίαν, γενικῶς δὲ διὰ τὴν καταπολεμουμένην πατρίδα; ἢ ποία δύναμις δὲν θέλει προαιρεθῆ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐνός Ἑλλήνος, ὅστις εἰς διαφόρους τινὰς περιστάσεις ἐστάθη προμαχῶν, καὶ διὰ τῆς ἀπελευθερώσεώς του ὑπόσχεται μεγαλειότερας καὶ σημαντικωτέρας τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκδουλεύσεις του καὶ τὰς ὠφελείας; Ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐχάθημεν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑστερήθημεν τὰ γλυκύτερα τέκνα καὶ ἀδελφούς· καὶ τώρα δίκαιον αὐτῇ νὰ μὴ εἰσακούῃ εἰς τὴν ἐνθερμον παράκλησίν μας περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ φιλτάτου μας Γεωργάκη; Ἡμεῖς δὲν φθάνομεν ποτὲ εἰς βαθμὸν νὰ συμπεράνωμεν τοιαύτην ἀγνωμοσύνην, καὶ νὰ πιστεύσωμεν τοσαύτην σκληρότητα. Σ. Δοίξεις! ἢ ἀνέλπιστος αὐτὴ αἰχμαλωσία τοῦ Γεωργάκη μας, ἣτις προῆλθεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν μικροψυχίαν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ στρατευμάτων, κρατεῖ τὴν καρδίαν μας εἰς ἀπαρηγόρητον θλίψιν· δὲν ἠθέλομεν ἔχει τοσαύτην τὴν θλίψιν μας, εἰάν καὶ οὗτος ἀπέθνησκε πολεμῶν, μ' ὅλον ὅπου αὐτὸς ἀπέμεινεν ἢ τελευταία ἐλπίς τῆς γηροκομήσεώς μας μόνος. Ὅσον μάλιστα τοῦτο ἤθελε μᾶς εὐχαριστεῖ δι' ἣν ἤθελεν ἀπολαύσει αὐτὸς ἀνάπαυσιν καὶ δόξαν, τόσον ἐπι καταλυπεῖ τὴν ψυχὴν μας ἢ αἰχμαλωσία του, δι' ὅσα δοκιμάζει δεινὰ, καὶ δι' ὅσην ἐπιφέρει αὐτῇ κατασχύνην

εἰς ὅλον τὸ ἔθνος. Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν θερμότατα τὴν Σ. Διοίκησιν εἰς τὸ νὰ νεύσῃ εἰς ταύτην τὴν μικρὰν παράκλησίν μας τοῦ νὰ ἀπελευθερωθῇ ὁ φίλτατός μας Γεωργάκης ἀπὸ τὴν τυραννίαν καὶ αἰχμαλωσίαν τοῦ βαρβάρου καὶ σκληροῦ Φαραῶ! Διὰ τὴν ὠφέλειαν τὴν ἐλπίζομένην ἀναμφίβολον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ταύτην, διὰ τὴν δόξαν τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ διὰ παρηγορίαν ὄλων ἡμῶν καὶ τῆς ἄλλης οἰκογενείας μας, παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ νὰ δοθῇ ἡ χρειώδης ἐπιμέλεια, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀπελευθέρωσις, ἥτις μόνη θέλει μᾶς κάμει νὰ ἀλησμονήσωμεν τὰς τόσας προσημερινὰς πικρότητάς μας, καὶ μόνη θέλει μᾶς χαρίσει τὴν μετέπειτα ζωὴν. Ὡς πρὸς τὴν ἐνθερμον προθυμίαν, ὅπου ἐδείξαμεν καὶ δεικνύομεν μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὰς γενικὰς ἐκδουλεύσεις, περιττὸν νομίζομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἀμέσως θέλομεν κινήσει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν φίλτατόν μας Γεωργάκην, εὐθὺς ὅπου ἤθελεν ἀξιωθῆ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἀναγκαῖον δὲ ἄλλο στοχαζόμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἐν ᾧ ἐν μέρει τοσοῦτοι αἰχμάλωτοι Ἕλληνες ἀπηλευθερώθησαν, εἶναι καὶ ἄδικον καὶ αἰσχύνῃς μεγίστης πρόξενον τὸ νὰ μένη αἰχμάλωτος ἓνας πατριώτης, εἰς τὸν ὁποῖον ζητεῖται νὰ συντρέξῃ ὅλον τὸ ἔθνος, καθότι ἔπαθε καὶ ἠχμαλωτίσθη ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πρόκεινται τὰ μέσα εὐκόλα περὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς του. Ἡ ἀναφορὰ μας αὕτη, γραφομένη, ποτίζεται ἤδη μὲ δάκρυα λύπης, μὲ δάκρυα στεναγμῶν· αὐτὰ καὶ αἱ παρακλήσεις μας ἄς παρακινήσωσι τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ μὲ ὄλους τοὺς τρόπους τῶν δυνάμεων τῆς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ φίλτατου μας Γεωργάκη. Ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης μας, Καπετὰν Ἰωάννης, θέλει καὶ ἐκ στόματος ἐκθέσει τὴν δυσκολίαν, τοὺς ἀναστεναγμούς καὶ τὰ θάσανά μας διὰ τὴν σημειουμένην

καὶ γνωστὴν αἰχμαλωσίαν. Εὐέλπιδες τοῦ νὰ ἐπιτύχω-
μεν τὴν αἰσίαν ἐκτέλεσιν τῆς δικαίας ταύτης παρακλή-
σεώς μας, μένομεν μὲ βαθύτατον σέβας.

Λιμένιον, τῆ 21 Ἰουνίου 1825.

Αἱ Πατριώτιδες,

Κ. Πιερίνα Μαυρομιχάλοινα.— *Πετρομπέισσα Μαυρο-
μιχαλόνημφη.*

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραϊδῆς.

Περ. γ'. ἀριθ. 1384.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς πρὸς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τοῦτο ἀναφορᾶς, ὑπ' ἀριθ. 400, τοῦ ἐπαρχείου Μυ-
κόνου καὶ Σύρας παρατηρεῖτε ὅσα περὶ τοῦ Ἰωσήφ Δούκα,
ιατροῦ, ἀναφέρει. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο κατὰ χρέος σπεύ-
δει νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ τοῦτο, διὰ νὰ ἐξετάσετε μετ'
ἀκριθείας καὶ μ' ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην μυστικότητα,
καὶ ἂν ἐξακριβώσετε ὅτι οὕτως ἔχει, νὰ τὸν συλλάβετε
ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐγγράφα του καλῶς ἐσφραγισμένα, καὶ
νὰ τὸν διευθύνετε ἐνταῦθα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ
γίνη ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τοῦτο ἀστυνομικὴ ἐξέτασις.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νομίζει περιττὸν τὸ νὰ σᾶς προ-
τρέπη τὰ πρακτέα εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀφορῶσαν τὴν
ἀσφάλειαν ἐνὸς ὀλοκλήρου ἔθνους, διότι καὶ μόνοι γνω-
ρίζετε πόσον εἶναι ἐπάναγκες ἡ ἀνακάλυψις τῶν τοιού-
των διεφθαρμένων ἀνθρώπων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 2 Ἰουλίου 1825.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Σ. Π. Ἀλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 400.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Ἰωσήφ τις Δούκας ἐπονομαζόμενος, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, εἰς Σπέτσας οἰκῶν κατὰ τὸ παρόν, μᾶς βεβαιῶνουν ἐνταῦθα, ὅτι οὗτος ἔχει ἀνταπόκρισιν μέτινα φραγοπατέρα τῆς Σύρας, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρός ἀναφέρεται περὶ ὄλων τῶν κατὰ τὴν Σ. Διοίκησιν τρεχόντων, περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μεταβολῶν αὐτῆς, περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα καὶ θάλασσαν συμβαινόντων, καὶ ἐν γένει κάμνει περιγραφὴν ἀκριβῆ καὶ δίδει γνῶσιν ἐντελῆ πρὸς τὸν οὐράνιον τοῦτον ἄνδρα, καλοθελητὴν μόνου τοῦ ἑαυτοῦ του. Ταῦτα πληροφορηθέντες, ἀναφέρομεν πρὸς τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον μένει τὸ νὰ κάμη τὰς περαιτέρω ἐξετάσεις, ἐνταῦτῳ δ' ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ὅταν μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν ἀνακαλύψῃ καὶ βεβαιωθῇ τὸ ἀληθὲς τῶν ἀναφερομένων.

Παρακαλεῖται προσέτι τὸ ἔξοχον τοῦτο ὑπουργεῖον τὸ νὰ ἀποφασίσῃ ἀποκριτικῶς τὰ περὶ τῶν δύο Μυτιληναίων, τοὺς ὁποίους ἐξετασθέντας πολλάκις, δὲν ἐδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν κατὰ τι ὑπόπτους. Μένομεν μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 27 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπαρχος Μυκόνου καὶ Σύρου, Ἐλ. ΔΡΙΤΕΑΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 9401.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ χθεσινὸν γράμμα σας καὶ εἶδε μὲ εὐχαρίστησιν τῆς ἡ Διοίχσεως, ὅτι μέρος τῶν πλοίων τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων καὶ τῆς νήσου σας εἶναι ἔτοιμα

νά ἐκπλεύσουν αὔριον.— Οἱ πολιιορχούμενοι εἰς Μεσο-
λόγγιον, τῶν ὁποίων τὴν στενοχωρίαν καὶ τὸν κίνδυνον
ἐμάθατε ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰ ἐκεῖθεν ἐλθόντα πλοῖα,
σᾶς περιμένουν νὰ φθάσετε, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξετε ἀπὸ
τὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Τὴν εἶδησιν περὶ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐκ-
λαμπροτάτου Π. Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ στρατηγοῦ Π.
Γιατράκου λαμβάνει συγχρόνως ἡ Διοίκησις καὶ διὰ τοῦ
στρατηγοῦ Δ. Πλαπούτα. Ἀπόσπασμα τοῦ γράμματος
αὐτοῦ σᾶς περικλείεται, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε ὅτι
δὲν μένει πλέον καμμία ἀμφιβολία ὅτι αὐτοὶ ἠλευθερώθη-
σαν καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ λαζαρέτιον τῆς Ζακύνθου. Σᾶς
περικλείεται καὶ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ Γεν. Ἀρ-
χηγοῦ Θ. Κολοκοτρῶνη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέ-
μου, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε τὴν μάχην τῆς 4. τοῦ
τρέχοντος κατὰ τὴν Ἀλωνίσταινάν, καὶ τὴν νίκην τῶν
ἡμετέρων. Ἀπὸ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν αὐτῆς τῆς μάχης,
ἀγχαλὰ ὄχι γενικῆς, ἐλπίζεται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εὐδοκί-
μήσουν οἱ ἡμέτεροι, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ἔλαβον θάρ-
ρος, καὶ ὁ λαὸς ἄρχισε νὰ συντρέχῃ μὲ προθυμίαν εἰς
τὸν πόλεμον. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ προχθε-
σινὸν συμβᾶν τῆς Ἀρμενῆς καὶ Φουρσίνας, ὅπου εἶχε
προχωρήσει αὐτὸς ὁ πασσαῶς, ὡς λέγουν, μὲ ἱκανοὺς ἰπ-
πεῖς καὶ πεζοὺς Ἀλβανοὺς, διὰ νὰ λεηλατήσῃ, καὶ πεν-
τήκοντα Ἑλληνας εὐρεθέντες μὲ τὰς φαμελλίας των, ἀν-
τεστάθησαν, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὸν ἔχθρον, καὶ ἔκλεισαν
ὀκτῶ Τούρκους εἰς ἓνα σπίτι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἑπτὰ
μὲν ἐφόνευσαν, ἓνα δὲ ἔπιασαν ζῶντα.

Τὸ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον εἶχε συγκροτηθῆ εἰς Βέρ-
βαινα, ἐτραβήχθη κατὰ τὰς 30 τοῦ παύσαντος εἰς Ἅγιον
Πέτρον ἐξ αἰτίας τῆς δειλίας μερικῶν· ἀλλὰ προχθὲς
πάλιν μετέβησαν οἱ ἐκλαμπρότατοι Δ. Ὑψηλάντης καὶ

Κ. Μαυρομιχάλης εἰς Βέρβαινα, καὶ ἕως σήμερον πρέπει νὰ ἦναι ὅλοι ἐκεῖ πάλιν συνηγμένοι. Μάλιστα, κατὰ τὸ τελευταῖον γράμμα τῶν ἰδίων, ἐλπίζουν νὰ συναχθοῦν καὶ περισσότερα στρατεύματα παρὰ πρότερον. Οἱ ἐλθόντες εἰς βοήθειαν τοῦ Ἱμπραΐμ-πασσᾶ Ἄλβανοὶ ἐκτυπήθησαν, διαβαίνοντες τὰ Δερβένια, εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν, καὶ ἔχασαν ἕως τριάκοντα φορτώματα πολεμειφόδια καὶ τροφάς.

Ἐλπίζει ἡ Διοίκησις νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας χαροποιὰς εἰδήσεις, διὰ νὰ σᾶς χαροποιήσῃ ἐπομένως· περιμένει δὲ νὰ τὴν χαροποιήσετε μὲ πρῶτον μὲ τὴν εἰδήσιν τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου.

Τῆ 4 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Υ. Π. Σήμερον τὴν αὐγὴν ἐβγῆκεν ὁ καπ. Σπέτσελ, διοικητὴς μιᾶς ἀγγλικῆς φρεγάδας, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἀν ὁ Καπ. Χάμιλτων ἄφησεν αὐτοῦ προλαβόντως κἀνὲν γράμμα ἢ κἀμμίαν παραγγελίαν δι' αὐτόν.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πρατῆς.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Μὲ τὸν Κύριον Ν. Μπαπούκην ὑστάτως σᾶς ἔγραψα τὰ πρακτικά μου, ὅτι εἶχον σκοπὸν ὕστερον ἀπὸ 4—5 ἡμέρας νὰ ἐγκεντρισθῶ εἰς τὸ Διάσελον τῆς Ἀλωνίσταινας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμψυχωθῶν τὰ ὀπισθεν τούτου τοῦ μέρους στρατεύματα τῆς Καρυταίνης καὶ νὰ συναχθοῦν εἰς τὸ γενικὸν μας στρατόπεδον, ἔστειλα ἐναλλάξ, πρῶτον μέρος Καρυτινῶν, ἀκολούθως ὀλίγους ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ Γενναίου καὶ στρατηγοῦ Λόντου, ὅλον τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Νοταρᾶ, τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Κανέλλου, τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος τοῦ κυρίου Ζαί-

μη καὶ τὸν ἴδιον στρατηγὸν Πλαπούταν μέχρι χθὲς τὸ ἑσπέρας. Ἀκολούθως ἐδόθη ὁδηγία εἰς ὄλους τοὺς ὀπλαρχηγούς, ὅπου ἦτον μαζί μου εἰς Μαγούλιανα, διὰ νὰ ἐκινήσωμεν ἅμα πρῶτα δι' ἐκεῖ, καθὼς καὶ ἐγένετο. Προτού φθάσωμεν ὁμῶς, ἤλθον εἰς Ἀλωνίσταιναν πεντακόσιοι πεζοὶ καὶ ὀλίγοι ἵππεῖς τῶν ἐχθρῶν. Οἱ ταπεινοὶ αὐτοὶ Ἄραβες, στοχασθέντες ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπόστασαν νὰ πολεμοῦν, ἀφ' οὗ ἤρχισεν ὁ ἀκροβολισμὸς, ἤρχισαν νὰ προχωροῦν οἱ ἐχθροὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀλωνίσταινας. Ἐκεῖ ἀντεκρούσθησαν ἀνδρείως παρὰ τοῦ σώματος τοῦ Νοταρᾶ καὶ τῶν Ἀλωνιστιῶτων. Συγχερόνως κατήλθεν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ χωρίου ὁ συνετὸς στρατηγὸς Πλαπούτας, τοὺς ἔκοψεν εἰς τὴν μέσην καὶ οὕτως ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοὺς ἐκτύπησαν μὲ ὀρμὴν, ἐσκότωσαν ἑκατὸν καὶ ἔπιασαν δεκαπέντε. Εἰς τὴν φθορὰν καὶ τροπὴν τῶν ἐφθάσαμεν καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, καὶ ἐν ᾧ καθήμενοι, εὐφραϊνόμεθα θεωροῦντες τὸ φέρισμον τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν ζωντανῶν τακτικῶν, καὶ ἐφροντίζομεν νὰ συνάξωμεν τοὺς ὀρμήσαντας Ἕλληνας, καὶ νὰ βαλθῶμεν εἰς τάξιν, ἤλθε μία δευτέρα κολώνα πεζῶν τε καὶ ἵππέων, περισσοτέρα τῆς πρώτης. Τότε οἱ Ἕλληνες ἐξέβρμησαν ἐκ δευτέρου μὲ περισσοτέραν γενναϊότητα καὶ προθυμίαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ φοβισμένοι ἀπὸ τὸ πρῶτον, δὲν ἐδέχθησαν διάλου τὴν προσβολὴν, ἀλλ' ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ ἐκ τούτου ἐφονεύθησαν ὀλιγώτεροι ἀπὸ αὐτοὺς παρὰ πρότερον. Ὁ Θεὸς, οἱ βραχίονες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως ἄς ἐνισχύσῃ τὰ ἔργα μας! Ἑλληνισμὸν ἔστω νὰ εἰπῶ, ὅτι εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μάχης, ἐνωμένος μὲ τὸ σῶμα τοῦ Νοταρᾶ, ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ὁ στρατηγὸς Νικόλαος Πετμεζᾶς. Ἀκολούθως ἡ Διοίκησις θέλει θεωρήσει εὐτακτότερον τὴν περιγραφὴν αὐτῆς τῆς μάχης, καὶ μερικιώτερον τὰ ὀνόματα τῶν ἐν

αὐτῇ ἀριστευσάντων. Ἐγὼ καὶ οἱ περὶ ἐμὲ ὀπλαρχηγοὶ μένομεν ἀπόψε ἐδῶ, διὰ νὰ σχεδιάσωμεν πῶς αὐριον πρέπει νὰ φερθῶμεν, ἐπειδὴ ὑποπτεύω πῶς ἢ ταχὺ ἢ μεθαύριον ὁ ἐχθρὸς θέλει μᾶς δώσει γενικὴν μάχην. Εἶθε αἰ εὐχαὶ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐνισχύσουν τοὺς βραχίονας τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ ἄλλο, εἰμὴ τὸ νὰ φροντίσετε, καθὼς ἀνήκει εἰς τὸν σεβαστὸν χαρακτῆρα τῆς Διοικήσεως, περὶ ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων, καὶ περὶ τῆς σταθερᾶς συστάσεως τούτου τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου. Καὶ περὶ ἡμῶν νὰ ἔχετε ἀδίστακτον πληροφορίαν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ καμμία αἰτία τοῦ νὰ μᾶς κάμη νὰ ἀλλάξωμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἢ νὰ νικήσωμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ μένω μὲ σέβας.

2 Ἰουλίου 1825, ἀπὸ Διάσελον Ἀλωνίσταινας.

Πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς μάχης ἐνωμένος μὲ τὸν στρατηγὸν Πλαπούταν ἦτον καὶ ὁ χιλίαρχος Γεωρ. Λεχουρίτης.

Ὁ Πατριώτης, Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 9503.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ πρό τινων ἡμερῶν σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις νὰ ἀναφέρετε ὅποια εἶναι ἡ γνώμη σας περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων Κ. Γ. Μαυρομιχάλη καὶ στρατηγοῦ Π. Γιατράκου, ἀλλ' ἔως τῆς ὥρας ἔγγραφόν σας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν ἐφάνη εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἡ ψευδῶς διαδοθεῖσα φήμη τῆς ἐλευθερώσεως αὐτῶν ἀπὸ ἀγγλικὴν τινα φεργάδαν σᾶς ἔκαμε νὰ ἀναβάλατε τὰς σκέψεις σας. Διὰ τοῦτο κρίνει ἀναγκαῖον νὰ

σᾶς ὑπενθυμίση πάλιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ σᾶς προτείνει κατ' ἐπανάληψιν νὰ σκαφθῆτε περὶ αὐτῆς, καὶ νὰ δώσετε ὅσον τάχος τὴν γνώμην σας, διότι ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους ἀναφορὰς τῶν συγγενῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν τῶν ἀνωτέρω, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμόνως ζητοῦν τὴν ἀλλαγὴν, ἀναγκάζεται νὰ μὴ παρεκτείνη περιπλέον τὰς περὶ αὐτῶν σκέψεις τῆς ἡ Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουλίου 1825.

Υ. Π. Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος πάσχει ἀπὸ ρευματισμὸν εἰς τὴν δεξιάν, δὲν ὑπογράφει.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ...

Α. Στυλιωτάκης.— Κ. Μαυρομηχάλης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Γ. Πρατῆδος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2538.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε προλαβόντως νὰ συναρθῶσιν ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους γρόσια τριακόσiai χιλιάδες, ἀριθ. 300,000, διὰ κατασκευὴν καὶ ἐτοιμασίαν ἐμπρηστικῶν πλοίων πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθεώρησεν ὅτι ἡ εἰσπραξις αὕτη ἐβράδυνε μέχρι τοῦδε, διέταξε νὰ σταλῆ ἀνάλογος ἐκτελεστικὴ δύναμις πολεμικῶν πλοίων, διὰ νὰ περιέλθῃ τὰς νήσους καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰσπραξιν τῆς συνεισφορᾶς ταύτης. Ὅθεν, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 9488, σᾶς περικλείονται ἄδε ἀντίγραφα τῆς ὑπ' ἀριθ. 8580 διαταγῆς καὶ τοῦ καταλόγου τῆς διανομῆς, διὰ νὰ ἐγχειρισθῶσι πρὸς τοὺς ἀποσταλησομένους μετὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων, διὰ νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ὁδηγίαν των.

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἀπὸ τὴν νῆσον Αἰγίνης ἀντὶ γροσίων ἐξ χιλιάδων, ἀριθ. 6000, ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ συναχθῶσι μόνον γρόσ. δύο χιλιάδες, ἀριθ. 2000, ἀπὸ δὲ τὸν Ἅγιον Αἰγίνης νὰ μὴ ληφθῇ τίποτε, κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 9320 καὶ 9423 διαταγὰς τῆς Διοικήσεως.

Τῇ 9 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Νικόλαος Οἰκονόμου.

Περ. γ'. ἀριθ. 9487.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐράνου τῶν 300,000 γροσίων ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους βραδύνει, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ, διὰ νὰ πορισθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα πρὸς κατασκευὴν τῶν πυρπολικῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὁ στόλος, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐ. ἀρθροῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8580 διαταγῆς διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ διορίσῃ τὰ ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν εἰσπραξίν. Ἡ Διοίκησις ἔγραψε συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν περὶ τούτου. Ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον θέλει πέμψει ἐν τάχει τὴν διαταγὴν, διὰ νὰ γίνῃ τακτικῶς ὁ διορισμὸς τῆς ναυτικῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΡΕΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μανρομιγάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἀπόντος Γεν. Γραμματέως, Γ. Πραϊδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 3529.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα, συναινέσει τοῦ Βουλευτικοῦ, πρὸς κατασκευὴν ἡφαιστίων διώρισεν ἔρανον εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους γροσίων τριακοσίων χιλιάδων, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς αὐτῆς θεσπίσεως θεωρεῖται, καὶ τοῦ καταλόγου διὰ τὸ ἀνάλογον ἐκάστης νήσου ἐράνου. Καὶ ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην ὁ στόλος διὰ ἡφαιστία, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ σύναξις τῶν αὐτῶν γροσίων, καὶ διὰ νὰ ληφθῶσι, πρέπει νὰ διορισθῶν ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους διὰ τὴν τούτων σύναξιν, καὶ διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αὐτὴν διαταγὴν. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας, διὰ νὰ σταλῶσι τὰ ἀνάλογα πολεμικὰ πλοῖα καὶ συνάξωσι τὸν διορισθέντα ἔρανον πρὸς χρῆσιν τῶν ἡφαιστίων. Περικλείονται καὶ τρία ἀντίγραφα συνεισφορᾶς ἐράνου πρὸς ὁδηγίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ, Χ. ἈΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 8580.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἶναι δίκαιον νὰ γίνωνται ἀναλόγως ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἐπειδὴ, ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου καὶ στε-

ρεᾶς Ἑλλάδος, ἀφέντες πᾶσαν μερικὴν ἐργασίαν, τρέχουν πανστρατιᾶ ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἐν ᾧ ἐζημιώθησαν καὶ ζημιοῦνται μεγάλως ἐξ αἰτίας τῆς ἐχθρικῆς εισβολῆς, ὑποχρεοῦνται προσέτι καὶ συνεισφέρουν σφακτά, γελᾶδια, τυρί, ἔλαια καὶ διάφορα ἄλλα τρῶφιμα εἰς τὰ στρατόπεδα, οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους δὲν ὑπόκεινται ἀναλόγως εἰς τὰς αὐτὰς ζημίας, οὔτε εἰς τὰ αὐτὰ βάρη, συνεναίσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 707 προβούλευμα, διατάττει·

Α'. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν θέλουν συνεισφέρει ἀναλόγως τριακοσίας χιλιάδας γρόσια, ἀριθ. 300,000, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον.

Β'. Τὰ χρήματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν, ἀγορὰν καὶ ἐτοιμασίαν ἐμπρηστηρίων εἰς χρῆσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου.

Γ'. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων τῶν ῥηθεισῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν συνεισφορὰν ταύτην θέλει ἀποφασισθῆ ὅτι καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν γινομένων συνεισφορῶν.

Δ'. Ἡ εἰσπραξις τῶν χρημάτων νὰ γενῆ μ' ὄλην τὴν δυνατὴν ἀκρίθειαν καὶ ταχύτητα ἐνταύτῳ παρά τῶν ἐπιστατῶν ἐκάστης τῶν ἐπαρχιῶν, συντελοῦσης εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, καὶ τῆς ἐν αὐταῖς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως· τὰ δὲ χρήματα θέλουν πέμπεσθαι ἀμέσως εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, χωρὶς νὰ ἦναι συγχωρημένον νὰ ἐξοδευθῆ οὐδὲ ὀβολός ἀπὸ αὐτὰ δι' ἄλλην ὁποιανδήποτε χρεῖαν.

Ε'. Ἐὰν ἀπαντηθῶν δυσκολίαι ἢ ἀκολουθῆ βραδύτης εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν χρημάτων, μὴ ἐξαρκούσης τῆς κατ' ἐπαρχίας ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θέλουν διορισθῆ ἀνά-

λογα πολεμικά πλοῖα, διὰ νὰ περιέλθουν τὰς νήσους καὶ ἐπιταχύνουν τὴν εἰσπραξίν.

Σ'. Τὰ ὑπουργεῖα τῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 6 Ἰουνίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΛΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγν. Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Συνεισφορά τῶν Αἰγαιοπελαγιδῶν διὰ κατασκευὴν πυρ-
πολικῶν πλοίων, ἀναλογισθεῖσα ἀναλόγως τῶν προϋ-
όντων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων
ἐκάστης ἐπαρχίας.

Τοῦ τῆς Σκοπέλου	γρόσ. 2000	} γρ. 30,300
τῆς Σκύρου	» 750	
τῆς Ἄνδρου	» 5500	
τῆς Τήνου.	» 5500	
τῆς Ζέας	» 1500	
τοῦ Τοποτηρητοῦ Παροναξίας.	500	
τῆς Σίφνου	» 550	
τῆς Αἰγίνης	» 1500	
τῆς Σαντορήνης	» 5500	
τῆς Σάμου	» 5500	
τῆς Λέρου.	» 1500	

Τῶν Νήσων.

Τῆς Σκοπέλου	γρόσ. 9500
Τῆς Σκύρου.	» 4000
Τῆς Σκιάθου.	» 3000
Τῶν Ἡλιοδρομίων	» 200
Τοῦ Πόρου	» 6000
Τῆς Αἰγίνης	» 6000
Τῆς Σαλαμῖνος	» 5500

γρόσ. 64,500

Μεταφορά τῶν ὀπισθεν, γρόσ.		64,500
Τοῦ Ἀγγιστριοῦ.	. . . . . »	200
Τῆς Ἀνδρου . . . . . »	. . . . . »	23500
Τῆς Ζέας . . . . . »	. . . . . »	6000
Τῶν Θερμιῶν . . . . . »	. . . . . »	3000
Τῆς Σερίφου. . . . . »	. . . . . »	2400
Τῆς Τήνου . . . . . »	. . . . . »	25000
Τῆς Νάξου . . . . . »	. . . . . »	23000
Τῆς Πάρου . . . . . »	. . . . . »	8500
Τῆς Ἀντιπάρου . . . . . »	. . . . . »	250
Τῆς Μυκόνου. . . . . »	. . . . . »	5000
Τῆς Σύρας . . . . . »	. . . . . »	15000
Τῆς Σίφνου . . . . . »	. . . . . »	6000
Τῆς Κιμῆλου . . . . . »	. . . . . »	1800
Τῆς Μήλου . . . . . »	. . . . . »	5700
Τῆς Ἴου . . . . . »	. . . . . »	4250
Τῆς Σικίνου . . . . . »	. . . . . »	2000
Τῆς Πολυκάνδρου . . . . . »	. . . . . »	2000
Τῆς Ἀμοργοῦ . . . . . »	. . . . . »	4000
Τῆς Σαντορῆνης . . . . . »	. . . . . »	30000
Τῆς Ἀνάφης . . . . . »	. . . . . »	1000
Τῆς Σάμου . . . . . »	. . . . . »	40000
Τῆς Πάτμου . . . . . »	. . . . . »	5000
Τῆς Καλύμνου . . . . . »	. . . . . »	15000
Τῆς Λέρου . . . . . »	. . . . . »	4000
Τῆς Ἰκαρίας . . . . . »	. . . . . »	800
Τῆς Ἀστυπαλαίας . . . . . »	. . . . . »	2400
	γρόσια.	<u>300,300</u>

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 3559.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 9534 διατάχθη τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὸ νὰ προσκαλέσῃ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ φορτώσετε ἐπάνω εἰς τὰ ἀπερχόμενα εἰς Μεσολόγγιον πλοῖά σας τέσσαρας χιλιάδας καὶ πεντακόσια κοιλὰ κριθάρι, ἀριθ. 4500, ἀπὸ τὴν λείαν τοῦ καπετὰν Σπυρίδωνος Λεκρεβίδη, ἡ ὁποία εὐρίσκεται αὐτόθι.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔδωσε διαταγὴν εἰς τὸν καπετὰν Σπυρίδωνα Λεκρεβίδην, καθὼς καὶ εἰς τὸν καπετὰν Γαβριὴλ Ἀντώνοβιχ τῆς ῥωσσεμπορικῆς πολέμας Μπερεζίνας, διὰ νὰ σᾶς παραδώσῃ τὸ ὅσον φορτίον κριθάρι ἔχει μέσα. Ἡ εὐγενία σας θέλετε τὸ φορτώσει εἰς ἓν τῶν πολεμικῶν πλοίων σας, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἐκπλεύσουν διὰ Μεσολόγγιον, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς Μεσολόγγιον, καὶ διὰ εὐχαρίστησιν τοῦ πλοίου καὶ ναυτῶν θέλετε ἀποφασίσῃ νὰ τοῖς δοθῇ ἓν δῶρον χρηματικόν, ὅσον ἐγκρίνετε διὰ τὴν αὐτὴν μετακόμισιν, καὶ γράψετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ σᾶς σταλθῶσι τὰ χρήματα.

Τὸ κριθάρι αὐτὸ μέλλει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς τὴν νῆσον Κάλαμον. Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἔλαβεν οἶκτον δι' αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ χαθῶσι· λάβετε οἶκτον καὶ ἡ εὐγενία σας διὰ νὰ σταλῇ.

Περικλείεται καὶ μία διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς δυτικῆς

Ἑλλάδος εἰς Μεσολόγγιον, τὴν ὁποίαν θέλετε τὴν παραδώσει τῷ πλοιάρχῳ, ὅστις μέλλει νὰ λάβῃ τὸ φορτίον, διὰ νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ εἰς Μεσολόγγιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 12 Ἰουλίου 1825.

Φ. Βούλγαρης. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 9795.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τρία ζευγάρια κανόνια, καὶ πληροφορεῖται ὅτι εὐρίσκονται ταῦτα αὐτόθι καὶ σκοπεύετε νὰ τὰ πωλήσετε, σᾶς δίδει τὴν εἰδησιν διὰ νὰ ἀναφέρετε πρὸς αὐτὴν περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ νὰ σταλῇ ἐντεῦθεν ἄνθρωπος διὰ νὰ τὰ περιλάβῃ καὶ τὰ μετακομίσῃ.

Τῆ 18 Ἰουλίου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΓΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἀγαθῶς Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 9952.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Καὶ προλαβόντως σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τὰ τρία ζευγάρια κανόνια, τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθη ὅτι μέλλετε νὰ πωλήσετε, καὶ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν σᾶς γράφει, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἀναγκαιοῦν τὰ ἀνωτέρω κανόνια εἰς τὸ φρούριον τοῦτο, διὰ τοῦτο σᾶς προτρέπει νὰ ιδεά-

σετε ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Διοίκησιν περὶ τῆς τιμῆς αὐ-
τῶν, διὰ νὰ πέμψῃ ἐπίτιηδες ἄνθρωπον νὰ τὰ παραλάβῃ
καὶ νὰ τὰ μετακομίσῃ ἐνταῦθα.

Ναύπλιον, τῆ 22 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀγαθῶς τῆς Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχά-
λης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ του, Γ. Πρατῆδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10062.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐθνεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 24 τοῦ τρέχοντος γράμμα σας, καὶ
εἶδεν ἡ Διοίκησις τὴν τιμὴν τῶν κανονίων, καὶ τὴν συμ-
φωνίαν μὲ τὴν ὁποίαν τὰ δίδετε εἰς τὴν Διοίκησιν.

Τὰ κανόνια ἐζητήθησαν διὰ τὴν ἀνάγκην ὁποῦ ἔχει
τὸ Μπουρτζι, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι δὲν θέλετε
προβάλλει κάμμίαν δυσκολίαν, ἢ ξεύροντες πόσον εἶναι
ἀναγκαῖον νὰ ἄρματωθῇ αὐτὸ τὸ φρούριον. Ἡ δὲ τιμὴ,
τὴν ὁποίαν κρίνει δικαίαν, εἶναι 100 παράδες τὴν ὀκάν,
καὶ σὰς προτρέπει πάλιν νὰ συγκατανεύσετε διὰ μίαν
τοιαύτην ἀνάγκην τῆς πατρίδος, καὶ νὰ ιδεάσετε τὴν Δι-
οίκησιν, διὰ νὰ στείλῃ νὰ τὰ παραλάβῃ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ
παρὸν τὸ ταμεῖον δὲν ἔχει χρήματα, ἡ τιμὴ τῶν κανονίων
θέλει πληρωθῇ ἐπομένως, ἅμα φθάσει ἡ προσεχὴς δόσις
τοῦ δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀγαθῶς τῆς Σπυλιωτάκης.—Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, Γ. Πρατῆδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 3958.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν εἰδοποίησε τὴν Σ. Διοίκησιν, ὅτι δύο πλοίαρχοι τῶν ἀουστριακῶν δύο ἐμπορικῶν πλοίων, Ἀ γ χ ἰ σ η ς καὶ Ρ ἰ σ τ ὀ ρ ο ς, ἤλθον μετὰ ἔγγραφα τῶν πλοίων των, διὰ νὰ κριθοῦν εἰς τὸ θαλάσσιον κριτήριον, τὰ δὲ πλοῖα των ἀφήκαν εἰς Σπέτσας.

Τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα μετὰ τὴν εἶδησιν ταύτην διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὡς θεωρεῖτε ἀπὸ τὸ ἐσωκλειστον ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς του ὑπ' ἀριθ. 1027, ὅτι νὰ σᾶς γράψῃ διὰ νὰ πέμψετε τὰ αὐτὰ πλοῖα διὰ νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κριθῶσι εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν. Κατὰ χρέος λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν σᾶς εἰδοποιεῖ τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὅπως πεμφθῶσι κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς τὰ αὐτὰ πλοῖα, διὰ νὰ κριθῶσι ἐπακριβῶς καὶ ἀποφασισθῶσι κατὰ τὴν τάξιν. Εἰσέτι καὶ ἀντίγραφον περικλείεται τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Ααζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 91.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸ ἔξοχον Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ πενταμελής Ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα θαλ. Κριτηρίου.

Θεωρήσασα τὰ ληφθέντα ἔγγραφα τῶν δύο ἀουστριακῶν βριγαντίνων τοῦ πλοίαρχου Λούκα Μαρινόβιχ, Ρ ἰ σ τ ὀ ρ ο, καὶ τοῦ διοικοῦντος Ἰωσήφ Γ. Πέτριτζ τὸ ὀνομαζόμενον Ἀ γ χ ἰ σ η ς, εὕρισκομένων εἰς Σπέτσαις ἐπει-

δὴ αἰ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δοθεῖσαι ἐξετάσεις τῶν πλοιο-
 ἀρχων δὲν εἶναι ἱκαναὶ μόνοι νὰ δώσουν φῶς καὶ λα-
 βὴν εἰς τὴν ζητουμένην ἐξακρίβωσιν καὶ ἀλήθειαν τῆς
 ἰδιοκτησίας τῶν φορτίων, καὶ διεύθυνσίν των, ἀλλὰ ἀνά-
 γκη πᾶσα νὰ ἐξετασθοῦν καὶ οἱ ναῦται αὐτῶν λεπτομε-
 ρῶς, ἀναφέρει ταῦτα πρὸς τὸ ἔξοχον ὑπουργεῖον τοῦτο,
 ἵνα πράξῃ τὰ δέοντα καὶ ἀναφέρῃ ὡς εὐλογον κρίνει· νὰ
 φερθῶσι δὲ καὶ ὅσα ἄλλα ἐγγράφα εὐρίσκονται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰουλίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

(Τ. Σ.) Δ. Μάξιμος.— Χ. Στεκούλης.— Ν. Πρασσακάκης.
 Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γεν. Γραμματ. Δ. Κωνσταντινίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10127.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3909 ἀναφορὰν τοῦ εἶδεν ἡ Διοίκη-
 σις τὰ περὶ τῶν συλληφθέντων βρικήων, ὀνομαζομένων
 Ἀγχίσις καὶ Ἐριστόρος, καὶ ὅτι μόνοι οἱ κυβερνῆται
 μὲ τὰ ἐγγράφα των, ἀφήσαντες τὰ πλοῖά των εἰς Σπέ-
 τσας, ἤλθον νὰ κριθοῦν. Εἰς ἀπάντησιν δὲ διατάσσεται τὸ
 ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ γράψῃ εἰς Σπέτσας, διὰ νὰ πέμψουν
 ἐνταῦθα ὅσον τάχος τὰ δύο ῥηθέντα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐ-
 ξετασθέντα καὶ κριθέντα ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν, ἢ
 ἀποφασισθῶσιν ὡς δέον.

Τῇ 27 Ἰουλίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΡΓΙΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης.
 — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ἐν ἀπουσίᾳ του, Γ. Πραῖδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 27.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ῥωσσοεμπορικῆς γολέτας, ὀνομαζομένης Καλοὶ ἀδελφοί, διοικουμένης παρὰ τοῦ πλοιάρχου Γερασίμου Φωκᾶ, ἡ ὁποία προερχομένη ἀπὸ Αἴνον, συνελήφθη, πλέουσα κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς νήσου τῶν Κυθέρων, παρὰ τοῦ πολεμικοῦ ἑλληνικοῦ βριγαντίνου ὀνόματι Λεωνίδα, διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Κυριάκου Μπαμπαλάρη, καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸν λιμένα τῶν Σπετσῶν κλπ.

Ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα Θαλασ. κριτηρίου, θεωρήσασα·

Τὴν ἀναφορὰν τῆς Διοικήσεως τῶν Σπετσῶν·

Τὰς ἀνυπογράφους ἐξετάσεις τοῦ διαληφθέντος πλοιάρχου, πρὸς τοὺς ἐκεῖ προκρίτους δοθείσας, εἰς ἃς ἐκθέτει τὸ ναύλωμά του εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τοῦ ἐκεῖ Βικεντίου Ἀλέξικ, Ἀουστριακοῦ, κατὰ τὸ μὲ αὐτὸν ναυλωτικόν του, τὴν στάλσιν του εἰς Αἴνον καὶ σύστασίν του πρὸς τὸν ἐκεῖ Ι. Μίρκοβικ, ἀντιπρόξενον Ἀουστριακόν, τὴν περιλαβὴν τοῦ φορτίου του εἰς σιτᾶρι καὶ ἄλευρα ἀπὸ τὰς δημοσίας τῆς Αἴνου ἀποθήκας, ἐπιστατοῦντος τοῦ Ἰωσήφ Λόπες, καὶ τὸ φορτίον διωρισμένον παρὰ τοῦ Β. Ἀλέξικ τῷ Ἀουστριακῷ ἀντιπροξένῳ, καὶ βοηθούτων Τούρκων εἰς τὴν φόρτωσιν τὸν διορισμὸν τοῦ ἐπὶ τὸ φορτίον ῥηθέντος Ἰωσήφ Λόπες, καὶ πληρεξουσιότητα εἰς τὸ νὰ φέρῃ καὶ πωλήσῃ τὸ φορτίον εἰς Κέρκυραν ὁ ἴδιος, ἢ καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος συμφέρει, κατὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐρμηνείας τοῦ Β. Ἀλέξικ κτλ· τὰς ἐξετάσεις τοῦ προῤῥηθέντος Ἰωσήφ Λόπες, πρὸς ταύτην τὴν Ἐπιτροπὴν δοθείσας, εἰς ἃς προσθέτει ὅτι οἱ ἐπιστατοῦντες εἰς τὴν φόρτωσιν Τούρκοι ἦσαν σημαντικοί, καὶ

ὅτι δὲν ὀρκόνηται, ἐρωτηθεὶς ἂν τῷ ὄντι αὐστριακῆς ἰδιοκτησίας γνωρίζῃ τὸ φορτίον τοῦτο·

Ἐκείνας τῶν ναυλωτῶν του, συμφωνούσας μὲ τὰς τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου, τὴν μαρτυρίαν τῶν πέντε ναυτῶν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκουσίως μαρτυροῦσιν, ὑπογεγραμμένοι οἱ ἴδιοι, ὅτι τὸ φορτίον εἶναι τουρκικόν καὶ διευθύνεται εἰς Πρέβεζαν, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν μετακομιζόντων τοῦτο εἰς τὸ πλοῖον Τούρκων καὶ τῶν ἐπιστατούντων εἰς Αἴνον·

Τὰ διαβατήριά του καὶ λοιπὰ ἐγγραφα·

Ἀκούσασα προσεχῶς τὰς ἀπολογίας τοῦ διαληφθέντος πλοίαρχου εἰς τὰς προτάσεις τοῦ δημοσίου συνηγόρου, πρὸς υπεράσπισιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως τοῦ αὐτοῦ φορτίου·

Ἰκανῶς πληροφορηθεῖσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω πάντων, ὅτι ἀγκαλὰ καὶ τὰ παρὰ τῷ πλοίαρχῳ Γ. Φωκᾷ διαβατήρια καὶ λοιπὰ ἐγγραφα ὑποθέτουν ὡς αὐστριακὴν ἰδιοκτησίαν τὰ ἐν τῷ πλοίῳ του φορτωθέντα, τὰ διάφορα μᾶλλον τοῦτο διδόμενα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ὁ ναυλωτὴς δηλαδὴ Β. Ἀλέξικ, ὁ ἐπισήμως ἀποδειχθεὶς πράκτωρ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, διαφόρων εὐρωπαϊκῶν πλοίων ναυλωτὴς οἰκονομικὸς, πρὸς μετακόμισιν τουρκικῶν ζωοτροφῶν εἰς ἐχθρικὰς ἐπικρατείας· ὁ φορτωτὴς αὐτοῦ αὐστριακὸς ἀντιπρόξενος Ι. Μίρκοβικ, προβλεπτὴς καὶ ἐπιστάτης ὄλων τῶν τοιούτων καὶ διὰ τοιαῦτα τέλη ἀποστελλομένων φορτίων· τοῦ φορτίου ἢ περιλαβῆ ἀπὸ τὰς δημοσίας τῆς Αἴνου ἀποθήκας παρόντων καὶ σημαντικῶν ὀθωμανῶν· ἢ ἀνυπόγραφος μαρτυρία τῶν πέντε ναυτῶν του, ὁμολογούντων ἐκουσίως τὴν ἀλήθειαν, ὅτι τουρκικῆς ἰδιοκτησίας γνωρίζουσι τὸ φορτίον τῶν ἢ ἀποβολὴ τοῦ ὄρκου πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας εἰς τὰ προβληθέντα πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ἐπὶ τὸ

φορτίον· ταῦτα πάντα εἰσὶν ἀποδείξεις ἀναντίρρητοι, προφανῶς κηρύττουσαι πλαστὰ τὰ διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τοῦ πλοιάρχου Γ. Φωκᾶ, καὶ τὸ φορτίον τοῦ αὐτόχρημα τουρκικῆς ἰδιοκτησίας, διωρισμένον, ὡς ἐμαρτυρήθη, διὰ τὸν ἐχθρικὸν στρατόν. Ἀποδεικνύεται προσέτι ἀπὸ διάφορα ἀνακαλυφθέντα ἔγγραφα μεταξὺ τῶν ναυλωτῶν καὶ ναυλωθέντων πλοιάρχων, καὶ ἀπὸ ἀνυπόγραφον ὁμολογίαν πλοιάρχου μαρτυροῦντος, ὅτι ἐσυμφωνήθη ὁ ναῦλος διὰ Πρέβεζαν εἰς τὰ ἀπὸ Αἴνον φορτώσαντα ζωτροφίας πλοῖα πρὸς παράδες πενήκοντα, καὶ ὅτι ὅλοι γενικῶς οἱ ναυλωθέντες ἔλαβον τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου των παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας.

Ἐξετάσασα προσέτι λεπτομερῶς τὰ ἀνήκοντα τῶν θαλασσιῶν νόμων περὶ λειῶν, καὶ τ' ἀναντίρρητα δικαιώματα τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων διακηρυχθεῖσα οὐδετερότης εἰς τὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον εἶναι φανερόν δεῖγμα, δι' οὗ οἱ πρῶτοι δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν· ὅτι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν ἀπαιτεῖται, ἐνῶ ἐν οὐδέτερον πλοῖον μετακομίζει τροφὰς καὶ λοιπὰ εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ ἐπομένως συντελεῖ μὲ αὐτούς· ὅτι αἱ ἐπὶ σκοπῶ ἑλλείψεις τοῦ πλοιάρχου ἀποκατασταίνονται ἐγκληματικαὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνωτάτου κριτηρίου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐκεῖναι δηλαδὴ τοῦ νὰ καταφρονῇ τὴν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορός του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα, νὰ προσάπτῃ μῶμον εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ βιάζῃ ὡσαύτως τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ φαίνεται ὅτι πράττει ἐναντία τῆς φιλίας τῆς μὲ τὴν αὐτὴν τῆς Ῥωσσίας· Ἀποφασίζει·

Α'. Ὁ πλοίαρχος Γ. Φωκᾶς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπὶ σκοπῶ προρρήθεις ἐλλείψεις του, καταπατῶν τὸ

δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορός του διακηρυχθεῖσαν οὐδετερότητα.

Β'. Ὁ πλοίαρχος, οἱ ναῦται, τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναυλωτῆς αὐτοῦ ἐγκαλοῦνται ἔμπροσθεν τῶν ἀδεκάστων κριτηρίων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ἵνα ἐννόμως κριθῶσι διὰ τὰ ἐγκλήματά των.

Γ'. Νὰ ἀποδοθῆ πρὸς τὸν ῥηθέντα πλοίαρχον ὡς πλήρωμα χάριτος, καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν δυνατῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμόνων, ὁ ὑπόλοιπος ἡμῖς ναυλός του εἰς τάλληρα διακόσια πενήκοντα ἑπτὰ, ἀριθ. 257.

Δ'. Τὸ φορτίον, συνιστάμενον εἰς κοιλὰ 3349, τρεῖς χιλ. τριακόσια τεσσαράκοντα ἑννέα, ἀλεύρων εἰς σακκία ὀκτακόσια, ἀριθ. 800, ὄμοια ἑπτακόσια ἐξήκοντα, ἀριθ. 760, κριθαρίου, εἶναι νόμιμος λεία.

Ε'. Νὰ πωληθῆ τὸ ῥηθὲν φορτίον ἐπὶ δημοπρασίας.

ΣΤ'. Ἡ ἐκκαθάρισις αὐτοῦ νὰ δοθῆ εἰς μὲν τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον δεκαπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν δικαίωμα τῆς Διοικήσεως, εἰς ὅποιον δὲ ἀνήκει, τὰ ὑπόλοιπα ὀγδοήκοντα πέντε.

Πᾶσα ἑτέρα ζήτησις τοῦ κυβερνήτου, ἢ ἄλλου τινός, ἀφορῶσα τὴν λείαν, ἀποβρίπτεται διὰ παντός.

Ἐδόθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνός Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Ε. ΞΕΝΟΣ.

Δ. Μάξιμος. — Χ. Στεκούλης. — Ν. Πρασσακάκης. — Α. Ὀργαρός.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως, Δ. Κωνσταντινίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10374.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ Διοίκησις πληροφορεῖται ὅτι εἰς τὰς λείας, ὅπου

ἐφέρθησαν ἐσχάτως αὐτοῦ, εὐρίσκεται καὶ παξιμάδι ἐπειδὴ δὲ οἱ ναῦταί μας δὲν τὸ τρώγουν, καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὰς εἰδήσεις ὅπου ἔχει ἡ Διοίκησις ἀπὸ Μεσολόγγιον, αἱ σταλεῖσαι ἐκεῖ τροφαὶ πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας θέλουν τοὺς φθάσει, ἐπεθυμοῦσεν ἂν ἦτον δυνατόν μία ἀπ'αὐτὰς τὰς λείας νὰ ἐστέλλετο εἰς Μεσολόγγιον ἢ μὲ τὸ ἴδιον πλοῖον τῆς λείας, ἢ μέσα εἰς ἄλλο πλοῖον, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ παξιμαδίου νὰ γενῆ γνωστὴ εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ τὴν ἀποκριθῇ. Περὶ τούτου περιμένει ἡ Διοίκησις ἐν τάχει τὴν ἀπόκρισιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ ἀ. Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀγαθῶστος Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—
Ἰωάννης Κωλέτζης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4065.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ἐθνεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ δι' εὐλογοφανεῖς αἰτίας ἡ Σ. Διοίκησις ἐμπόδισεν εἰς τὸ νὰ δίδωνται καταδρομικά, καὶ ἀντὶ καταδρομικά διέταξε νὰ δοθῶσιν ἐμπορικὰ διπλώματα μὲ τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν, καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ κατατρέχουν τοὺς ἐχθροὺς, δίδοντας ἐγγύησιν ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ν' ἀποκριθῇ τὴν ζημίαν, πρὸς ὁδηγίαν σας σὰς περικλείεται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς ταύτης. Τὸ ὕπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, ἐτύπωσε νέα ἐμπορικὰ διπλώματα τοιαῦτα δι' ὅσους ἔδωκαν ἐγγύησιν τοιαύτην—νὰ ἀποκρίνεται ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου—ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σας περικλείεται, διὰ νὰ τοὺς βάνετε πρῶτον νὰ ὑπογράφων-

ται εἰς αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν ὅσοι ἔλθουν νὰ λάβουν διπλώματα. Καὶ ἐπειδὴ πρέπει δι' ἀσφάλειάν των νὰ λάβουν καὶ ἰδιοκτησίας ἐγγραφον, τίνος ἀνήκει τὸ πλοῖον, εἶναι ὅλον ἰδικόν του ἢ καὶ ἔχει μετόχους, καὶ πόσον μερίδιον ἔχει κάθε μέτοχος, καὶ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πρέπει νὰ ἔχη ἀληθῆ πληροφορίαν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τοῦ δώσετε ἀποδεικτικόν, ὅτι τὸ πλοῖον τάδε εἶναι ἰδιοκτησία ἰδική του, ἢ ἔχει μετόχους τὸν δεῖνα εἰς τόσον, καὶ τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα εἰς τόσον, πῶς ὀνομάζεται, πόσα κανόνια ἔχει, καὶ σημειόνετε πόσα ποδάρια εἶναι ἢ τροπὶς του (καρίνα), τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος τοῦ καταστρώματος (κουβέρτας), καὶ πόσον τὸ βάθος, πόσον ἢ ἐξόφλησίς του καὶ πόσα κοιτὰ χωρεῖ. Καὶ ὅταν ἔχη τοιοῦτον ἀποδεικτικόν, θέλει τῷ δοθῆ ἰδιοκτησίας ἐγγραφον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου του· καὶ ὅταν ἦναι πολλοὶ διὰ νὰ λάβουν, τότε ἐμπορεῖ νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς διὰ νὰ τὰ λάβῃ, φθάνει μόνον νὰ φέρῃ τὰ ἀνωθεν ἀποδεικτικὰ, καὶ τὰ λαμβάνει. Καὶ νὰ λαμβάνετε τὰ παλαιὰ διπλώματα καὶ ἀποστέλλετε εἰς τὸ Ναυτικόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆς 4. Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Διάφορα περιστατικὰ συνέτρεξαν εἰς τὸ ν' ἀναβάλουν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλ-

(α) Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἔτος 6'. ἀριθ. 67 τῆς 22 Αὐγούστου 1825' μετατύπωσις τοῦ Κ. Λεβίδου, ἐν Ἀθήναις 1840, τόμος 6', σελ. 88.

που, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8836 ἐκδοθεῖσαν διακήρυξιν τὴν 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου. Αἱ νέαι κατὰ θάλασσαν νίκαι τῶν Ἑλλήνων διέλυσαν ἤδη πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ὁ ἄρχηγός τῆς ἀποκλειούσης τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ναυτικῆς μοίρας διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀποκλεισμόν καθ' ὅλην τὴν ἔννοιαν τῆς προλαβούσης διακηρύξεως.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις, μεταφρασθεῖσα καὶ εἰς τὸ γαλλικόν, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

Τὴν 3 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΙΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4107.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ γράμμα σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρετε ὅτι τὰ καράβια δὲν ἔμποροῦν νὰ ἔλθουν ἐδῶ, καὶ ἀντὶ τούτου θέλετε στείλει τοὺς ναύτας εἰς δύο φοραῖς, τοὺς ὁποίους ἔπρεπε καὶ νὰ στείλετε, διότι τὸ θαλάσσιον Κριτήριον μὴν ἔμπορῶντας νὰ ἀνακαλύψῃ, ὡς ἀνέφερον, ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας καὶ γράμματά των ἀν τὰ αὐτὰ φορτία ἦναι ἐχθρικά ἢ ὄχι, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ναῦται, διὰ νὰ ἔμπορέσῃ ἐξ αὐτῶν ν' ἀνακαλύψῃ τι, καθὼς σᾶς προέγραψε τὸ Ἰπουργεῖον, ὅτι χωρὶς νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ναῦται δὲν ἔμπορεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ δώσῃ ἀπόφασιν.

Ὅθεν πέμψατε τοὺς ναύτας εἰς δύο φοραῖς, καθὼς εἶπατε, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 10506.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀποστέλλεται ὁ Κύριος Ν. Λουριώτης ν' ἀγοράσῃ μίαν ποσότητα ἀλεύρου διὰ προμήθειαν τῆς πόλεως Μεσολογγίου, διὰ νὰ στείλῃ μ' ἐπίτηδες πλοῖον ὅσον τάχιστα, τὸ φέρον τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῆ ἀμέσως παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου πρὸς τοὺς πωλητάς, παρῆρσιζομένου τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ εἰρημένου Λουριώτη. Προκαλεῖσθε, Κύριοι, νὰ δώσετε πρὸς αὐτὸν τὴν ἀνήκουσαν ὁδηγίαν καὶ υπεράσπισιν, ἵνα ἡ ὑπόθεσις τελειωθῆ ὅσον οὐπω, διὰ νὰ προφθασθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς στενοχωρημένης ἐκείνης πόλεως, καὶ ἔρρωσθε.

Τὴν 5 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΓΙΩΤΗΣ.

Ἐκτελεστικὸν Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. —
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 1739.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Σπετσῶν.

Ἐγκλείεται ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 10410 ἐπιταγῆς τῆς Διοικήσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρατηρεῖ ὅσα διατάττει περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας ἀναχωρούντων Ἑλλήνων.

Διατάττεται λοιπὸν ἡ γενικὴ αὕτη Ἀστυνομία νὰ ἐμποδίζῃ, χωρὶς ἐξαιρέσιν, τὴν εἰς ξένην γῆν ἀποδημίαν

κάθε Έλληνας ἀνωτέρου τῆς ἡλικίας τῶν 16 χρονῶν
καὶ κατωτέρου τῶν 60.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, Δ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Σπυρίδων Π. Ἀλεξόπουλος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2237.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ἐδῶ εὐρίσκετε διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ.
10410, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. δ'. νόμου τοῦ Κώ-
δικος, καὶ διατάττεσθε νὰ τὰ δημοσιεύσετε καὶ νὰ ἐπα-
γρυπνήτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀκριβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Αὐγούστου 1825.

Ἐν ἐλλείψει Ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γεώργ. Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 10410.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Θεωρήσαν τὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. δ'. τοῦ Κώδικος τῶν
νόμων πληροφορούμενον ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων κα-
ταλιμπάνουν ἀνευ ἀδείας τῆς Διοικήσεως τὸ πατρῶον
ἔδαφος, διατάττει

Α'. Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐπα-
γρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ.
δ'. τοῦ Κώδικος τῶν νόμων.

Β'. Εἰς μόνους τοὺς ἐξηκονταετείς καὶ ἀνωτέρας ἡλι-
κίας γέροντας, εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς τοὺς νέους
μέχρι τῶν 16 ἐτῶν συγχωρεῖται, δοθέντος κινδύνου, ἡ

μετάβασις εἰς ξένην γῆν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δι' ἀδείας τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γ'. Τὰ ὑπουργεῖα, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. ἀ. ἀριθ. δ'. τοῦ Κώδ. τῶν νόμων.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα — Ἐθεσίσσατο·

Ἐπειδὴ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον τὰ μέλη τῆς κοινωρίας νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται, ὅταν ἐντὸς αὐτῆς ἦναι χρήσιμα· ἐπειδὴ οὐδέποτε κοινωρία χρήζει ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς τόσον, ὅσον τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὅταν κινδυνεύη νὰ ζημιωθῆ ὑπαρξίν· καὶ ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην κινδυνώδη κατάστασιν ὑποτίθεται ἡ Ἑλλάς, ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν θεμελιώσῃ τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν ἀμεταθέτως ἀπεφάσισε νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἰδίου αἵματος·

Α'. Κανένας Ἑλληγν δὲν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διοικήσεως, ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

Β'. Ὁ παραβάτης τοῦ νόμου τούτου ἄτιμος ἔστω, ἥτοι ν' ἀπογυμνώνεται ἰσοβίως ὅλων τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου Ἑλληγνος.

Γ'. Ὅσοι πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ νόμου τούτου ἐφθασαν ν' ἀναχωρήσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐστηρότητα τούτου, εἰμὴ τέσσαρας μῆνας ἀφ' οὗ ἐπισήμως

προσκληθέντες ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, δὲν ἐπιστρέψωσιν οὐ-
καδε.

Δ'. Αἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλατταν δυνάμεις τῆς Διοι-
κήσεως διορίζονται νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ
νόμου τούτου, καὶ νὰ φροντίζωσι, συλλαμβανόμενοι οἱ
φυγάδες, νὰ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, διὰ
νὰ φεύγωσι δίκην ἐσχάτης προδοσίας.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1822.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Α'. Γραμμ. τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος,

ἸΩ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Μινίστρος τῶν
ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων κ.λπ. Θ. ΝΕΡΓΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 10601.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγραμένους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ δυσαρέσκειαν τῆς πληροφορεῖται παρ' ἐλπίδα ἡ
Διοίκησις, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν πλοίων τῆς νήσου σας, ἀπο-
σπασθέντα ἐκ τοῦ στόλου, ἐπέστρεψαν ἤδη αὐτόσε. Τοῦτο
πόσην οὐσιώδη βλάβην δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, γνωρίζετε
κάλλιστα καὶ ἡ εὐγενία σας· διότι, ἐνῶ καὶ ὁ Βυζαντινὸς
στόλος ἀγνοεῖται ποῦ κατέφυγε καὶ ποῦ ἀκολούθως θέ-
λει διευθυνθῆ, καὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ὠσαύτως τὰ κινή-
ματα μᾶς λανθάνουν, τοῦ ὁποίου τὰ σχέδια ἀνάγκη νὰ
προκαταλάβωμεν καὶ νὰ ματαιώσωμεν, εἰς τοιαύτην βέ-
βαια χρισιμωτάτην περίστασιν, ὅταν τὰ πλοιά μας, ἀντὶ
νὰ διώκουν κατὰ πόδας τὸν ἐχθρὸν, διασκορπίζωνται, οὗ-
τος λαμβάνει πάλιν εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργῇ κατὰ τῆς πα-
τρίδος τὰ δλέθρια σχέδιά του, ἐν ᾧ διαφορητικὰ ὁ συγ-

κεντρισμός τῆς ναυτικῆς δυνάμεως δὲν θέλει τὸν συγ-
χωρήσει οὔτε κὰν νὰ φανῆ εἰς τὸ πέλαγος.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν καὶ ἂν
ἐπέστρεψαν αὐτὰ τὰ πλοῖα, νὰ τὰ ξεκινήσετε χωρὶς ἀνα-
βολὴν, διὰ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν πλοίων καὶ νὰ
τρέξουν εἰς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος πεφοβισμέ-
νος διὰ τὴν προλαβοῦσαν ἦταν, θέλει γένει ἔρμαιον τῆς
ἐλληνικῆς μεγαλοψυχίας.

Ἡ φρόνησις καὶ ἀφοσίωσις σας εἰς τὰ συμφέροντα
τῆς πατρίδος δὲν ἀφίνουν τὴν Διοίκησιν ν' ἀμφιβάλλῃ,
ὅτι θέλετε κινήσει πάντα λίθον διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ τὰ
πλοῖά σας ἀνυπερθέτως, τὸ ὁποῖον περιμένει νὰ πληρο-
φορηθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοῦντογρηῖτης.

Ἀραγρώστης Σπυλιωτάκης.—Κωστ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4274.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Αὐστριακὸς ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τοῦ Αἰγαίου πε-
λάγους διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς Σ. Διοικήσεως, ὅτι τὰ
συλληφθέντα φορτηγὰ πλοῖα τῆς ἐκφορτόνουν εἰς τὰς
νήσους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν πρὶν νὰ ἐξετασθοῦν, κατὰ
τὸν νόμον, ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου· καὶ ἐπειδὴ τὸ
κίνημα τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ζημίαν εἰς τοὺς συλλα-
βόντας αὐτὰ, διὰ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις μὲ διαταγὴν
τῆς ὑπ' ἀριθ. 10442, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον περι-
κλείεται, διέταξε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διὰ νὰ
γράψῃ εἰς τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι τὰ συλλαμβανόμενα

πλοῖα νὰ διευθύνωνται ἐδῶ, διὰ νὰ κρίνωνται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου, τὰ ὅποια, ὡς ἡ αὐτὴ διαταγὴ, θέλει ἐκφορτόνονται μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς ὁποίαν νῆσον ἀνήκει· ἀλλέως, ἀν ἐκφορτωθῶν πρὶν τῆς ἐξετάσεως, αἱ λείαι λογίζονται πάντοτε ἀνομοί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Φ. Δ. Βούλγαρης.— Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κ ὠ π α ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 10442.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 4080 ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τῶν δύο αὐστριακῶν πλοίων Ἀγχίσις καὶ Ρεστόρος, τὰ ὅποια ἐσχάτως ἐλήφθησαν καὶ ἐξεφορτώθησαν εἰς Σπέτσαις προτοῦ νὰ γενῆ ἡ τακτικὴ περὶ αὐτῶν ἐξετάσις καὶ ἀπόφασις. Ὅθεν, διὰ νὰ μὴ συμβαίη τοῦ λοιποῦ τοιαύτη ἀταξία εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν συλλαμβανόμενων πλοίων, καὶ ἐκ τούτου λαμβάνουν ἀφορμὴν οἱ ξένοι νὰ καταβοῶσι κατὰ τῶν πράξεών μας ὡς ἀδίκων, καθὼς ἐσχάτως ὁ αὐστριακὸς ναύαρχος διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πράξεως τῆς ἐκφορτώσεως τῶν πλοίων εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσαις ἀνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ νομίμου διαδικασίας, ὥστε, ἐν ᾧ ὡς πρὸς τὴν βᾶσιν ἔχομεν δίκαιον, θέλομεν τὸ χάσει διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν ἐργασιῶν μας, καὶ τὸ βᾶρος ἡμπορεῖ μίαν ἡμέραν νὰ πέσῃ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίας νήσους· δι' ὅλα αὐτὰ διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς προκρίτους τῶν ναυτικῶν νήσων, ὥστε τὰ μὲν πλοῖα, συλλαμβανόμενα, νὰ φέρωνται

ἐδῶ διὰ νὰ κρίνωνται κατὰ τοὺς νόμους, τὸ δὲ ξεφόρτωμα αὐτῶν ἀκολούθως ἄς μὴ γίνεταί ἐδῶ, ἀλλ' εἰς ἐκάστην τῶν νήσων, μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὅμως, ἄνευ τῆς ὁποίας αἱ λείαι θέλουσι νομισθῆ ἄνομοι, καὶ ἐκ τούτου ἐνδέχεται μετὰ ταῦτα νὰ προξενηθοῦν ζημίαι ὅχι ὀλίγαι εἰς τὰς νήσους.

Τῇ 5 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10636.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλαβεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος ἀναφορὰν σας, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν τῆς ἔμαθε τὴν αὐτόθεν ταχεῖαν τοῦ στόλου ἀναχώρησιν, εὐχεται δὲ καὶ πάλιν νὰ στεφανωθῇ ἡ ἀνδρία των μὲ νέους κατὰ τῶν ἐχθρῶν θριάμβους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 10685.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀπεσταλμένων σας ἡ Διοίκησις ἔκρινεν εὐλογον νὰ σᾶς πέμψῃ τὴν πληρωμὴν

τῶν ἀπερασμένων λογαριασμῶν σας, διὰ τοὺς ὁποίους εἶχετε διαταγὰς πρὸς τὸ ταμεῖον, ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ τῶν λειῶν· τὸ δὲ μηνιαῖον δὲν ἐξεπληρώθη, ἐπειδὴ δὲν εἶναι γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων καὶ τῶν δύω νήσων. Διὰ τοῦτο θέλετε συνεννοηθῆ με τοὺς ἀδελφούς σας Ὑδραίους, καὶ θέλετε γράφει πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἥτις ἔκαμε νὰ ἐναποτεθῆ κατὰ μέρος μία ποσότης ἀπὸ τὴν παροῦσαν δόσιν τοῦ δανείου, διὰ νὰ γενῆ ἡ πληρωμὴ ἀναλόγως, ἀφ' οὗ γενῆ γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων.

Ναύπλιον, τὴν 10 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΡΓΙΪΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 4338.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Ναύαρχον καὶ λοιποὺς πλοίαρχους, τοὺς διορισθέντας εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν τῶν φρουρίων Π.

Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέχρι Συβότων.

Ἡ Σ. Διοίκησις ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1824 διεκήρυξεν εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου, καὶ ἐκτοτε διώρισε πλοῖα εἰς στενὸν ἀποκλεισμὸν, καὶ κατὰ καιρὸν μεταλλάττουν· καὶ ἐπειδὴ ἐδιόρισθη ἡ Γενναιότητά σου διὰ τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμὸν, σὰς περικλείεται καὶ μία διακήρυξις τυπωμένη, ἀφορῶσα τὰ φρούρια Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα μετακομίζουν τροφὰς εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, ἤτοι Πρέβεζαν, πρὸς

τούς ἐχθρούς, διὰ νὰ κόψῃ τὸ αὐτὸ μέσον τῶν ἐχθρῶν ἢ Διοίξεις, διεκήρυξε στενὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τοῦ Ἄμβρακικοῦ κόλπου μέχρι Συβότων. Διὰ τοῦτο θέλει στέλνετε τ' ἀναγκαῖα πλοῖα εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν Πρεβέζης, ἐφωδιασμένα μ' ἀντίγραφα τῶν ὁδηγιῶν σας, καὶ σὰς πέμπονται δέκα διακηρύξεις τοῦ ἀποκλεισμοῦ Πρεβέζης, καὶ δέκα παραπληρώματα τῆς ἰδίας ὑποθέσεως, τυπωμένα εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ γαλλικόν, καὶ πρέπει νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία ἰδεάσθη παρὰ τῆς Διοικήσεως περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου καὶ διωρίσθη νὰ πέμψῃ εἰδοποιήσιν τῷ Ἀδρῶ Μέγα Ἀρμοστῇ τῶν Ἴονικῶν νήσων Ἄδαμ.

Προσέξατε εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἐξετάζετε· ἐὰν ἔχωσι ζωοτροφίας καὶ διευθύνωνται διὰ τὰ τοιαῦτα μέρη, νὰ τὰ συλλαμβάνετε καὶ πέμπετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον χωρὶς νὰ τὰ πειράζετε, διὰ νὰ κριθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀνήκοντος Κριτηρίου· διότι ἂν δὲν κριθῇ ἀπὸ τὸ Κριτήριον καὶ δὲν ἔλθῃ ἐδῶ, ἡ Διοίξεις ρίπτει τὸ βᾶρος ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον, ὅστις σφετερισθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ πρὸς ὁδηγίαν σας. Σὰς περικλείεται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ὁμοιον ἐστάλη εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσαις, διότι διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν τοιούτων καταχρήσεων ὁ ἀρχηγὸς Ἀουστριακός. Ὅθεν εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει νομισθῇ νόμιμος λεία, ἐὰν δὲν κριθῇ ἀπὸ τὸ θαλάσσιον Κριτήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ἀγούστου 1825 (α).

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐπισήμου τούτου ἐγγράφου σώζεται

Περ. γ'. ἀριθ. 10889.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἡ παροῦσα θέλει σᾶς ἐγγχειρισθῆ παρὰ τοῦ Κυρίου Νικολάου Λουριώτου, ὅστις ἔχει καὶ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ ν' ἀγοράσῃ καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀλεῦρι, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος προχθὲς εἶδε καὶ ἐσυμφώνησε διὰ τὸ Μεσολόγγιον. Σᾶς συσταίνεται παρὰ τῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ τὸν συντρέξετε εἰς ὅ,τι ἤθελε λάβει χρεῖαν διὰ τὴν ὁποίαν στέλλεται ὑπόθεσιν.

Σήμερον ἔφθασαν καλαὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Ὁ Γεν. ἀρχηγὸς μὲ τοὺς λοιποὺς ὄπλαρχηγοὺς ἐπέπεσαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς Δαβιάν, ἐκυρίευσαν τὰ ὀχυρώματά των καὶ ἐφόνευσαν ἑκατὸν πεντήκοντα, ἐζώγησαν δὲ καὶ εἰκόσιν ἐξ αὐτῶν. Ταῦτο-χρόνως δὲ ἐκινήθησαν καὶ οἱ εἰς Βέρβαινα καὶ Τσηπιανά, καὶ ἔπιασαν τὰ Τρίκορφα. Ἐρῶσθε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΓΝΤΟΓΡΙΑΤΗΣ.

Ἄραγ. Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μανρομιχάλης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ἐν ἀπουσίᾳ, Γ. Πραϊδης.

Πρὸς τὴν ἐνδοξον Ἐπιτροπὴν (α).

Χθὲς πρὸς τὰ ξημερώματα ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Συλλί-

παρὰ τῷ κυρίῳ ἀναγνώστῃ Γεωργίῳ Κυριακοῦ, χρηματίσαντι μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του πλοίου ὁ Τιμολέων εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἀποκλεισμόν.

(α) Τὴν ἐν Τριπολιτσᾷ ὠρισμένην νὰ διαμένη, ὅπως ἐφορεύῃ τὰ ἐκεῖ πράγματα, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως. Ὅρα ὅπισθεν, Ἐξερχόμενα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἔγγραφον ὑπὸ ἀ. Δεκεμβρίου 1824.

μναν μαζῆ με τοὺς στρατηγούς Λόντον, Ίατράκον, Γενναῖον, ὁμοῦ με τὰ στρατιωτικά μας σώματα. Φθάνοντας ἐκεῖ, τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἶχεν ἀνοίξει τὸ τουφέκι ὁ Γενικός ἀρχηγός εἰς τῆς Δαβιάς (α) τοὺς μύλους καὶ Καστράκι. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀνοίξαμεν καὶ ἡμεῖς τὸ τουφέκι με τοὺς εἰς Συλλίμναν ἐχθρούς· συγχρόνως τὸ ἀνοίξε καὶ ὁ Νοταρόπουλος εἰς τὸ ἐπάνω ταμποῦρι με τοὺς ἐκεῖ ἐχθρούς. Ὁ πόλεμος ἐκροτήθη πεισματώδης καὶ εἰς τὰ τρία μέρη ἀπὸ τὰς ἐννέα τῆς νυκτὸς ἕως τὰς δώδεκα. Εἰς τὰς δώδεκα ἔφθασε μία δύναμις στρατιωτικὴ ἀπὸ Τριπολιτσᾶν ὑπὲρ τοὺς χιλίους· ἐρχόμενοι εἰς τὰ Τρίκορφα, τοὺς ἐκτύπησε τὸ ἰδικόν μας σῶμα καὶ τοὺς ἐχώρισε εἰς τὴν μέσην. Οἱ μισοὶ ἔπεσαν κατὰ τὸ μέρος τῆς Συλλίμνας καὶ ἐνώθησαν με τοὺς λοιποὺς, οἱ δὲ ἄλλοι μισοὶ ἐτράπησαν εἰς τὰ ὀπίσω. Οἱ ἰδικοὶ μας τοὺς ἐπῆγαν κυνηγῶντας, σκοτόνοντας καὶ πιάνοντας, ἕως εἰς τὴν πόρταν τῆς Τριπολιτσᾶς· ἐκεῖνοι δὲ ὀποῦ ἔπεσαν εἰς τὴν Συλλίμναν καὶ ἐνώθησαν με τοὺς λοιποὺς, ἔγειναν ἕως χίλιοι, ἐπίασαν τὸ Καστράκι τῆς Συλλίμνας καὶ τὸ ἔκαμαν ταμποῦρι. Ἐνῶ ἔκαμνον τὸ ταμποῦρι τοὺς ἔκαμαν δύο γιουρούσια οἱ ἰδικοὶ μας, τὸ ἕνα μέρος ὁ Νοταρόπουλος καὶ τὸ ἐδῶθεν ὁ Γενναῖος, καὶ τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ ταμποῦρι, καὶ τοὺς ἐπῆγαν κυνηγῶντας ἕως τὸ κάτω χάνι τῆς Συλλίμνας. Ἐσκότωσαν καὶ ἔπιασαν ζωντανούς ὑπὲρ τοὺς διακοσίους πενήντα. Εἰς τὸ χάνι τῆς Συλλίμνας τοὺς ἐσφάλισαν μέσα καὶ τοὺς ἐπολεμούσαν. Ὁ Γενικός ἀρχηγός ἕως τὸ μεσημέρι εἶχε σκοτώσει καὶ εἶχε πιάσει ἕως διακοσίους· τοὺς ἐπῆρε τὸ Καστράκι καὶ δύο μύλους, καὶ τοὺς ἔχει σφαλισμένους εἰς

(α) Δαβιά, Συλλίμνα, Ἀλωνίσταινα κλπ. χωρία εἰσὶν ἐκ τῶν τοῦ δήμου Φαλάνθου (ἔδρα Πιάνα) τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

τρεις μόνον μύλους, ἕως διακοσίους, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θεῖαν παντοδυναμίαν, ὅπου ἡ σήμερον ἢ τὸ βράδυνά παρουν τέλος. Ὅσα ζῶα εἶχον οἱ ἐχθροὶ, ἄλογα, μουλάρια, πρόβατα καὶ βόδια, τοὺς τὰ ἐπῆραν οἱ ἰδικοὶ μας ὅλα. Ὁ πόλεμος ἐπεκρατοῦσεν ἕως εἰς τὰς τρεῖς τῆς νυκτὸς εἰς ὅλα τὰ μέρη. Ἐγὼ ἀπὸ κακῆν μου τύχην ἀρρώστησα πρὸς τὰς τρεῖς τῆς ἡμέρας· με ἐπίασεν ὁ παραξυσμὸς εἰς τὴν Συλλίμαν, ἐτραβήχθηκα καὶ ἦλθα εἰς τὸ μεγάλο ταμποῦρι τοῦ Βαλτεταίου καὶ ἐστάθηκα ἕως τὸ ἑσπέρας, καὶ με τὸ νὰ μὴν ἠμποροῦσα νὰ ἀνθέξω, καὶ παρακινήθεις ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ὄπλαρχηγούς, ἦλθον διὰ νυκτὸς καὶ με τὰ ξημερώματα ἐδῶ, εἰς Βέρβαινα, διὰ νὰ με κυττάξῃ ὁ ἰατρὸς, καὶ εὐρίσκομαι ἀκόμη εἰς τὴν ζέστην. Ὅλον τὸ στρατιωτικόν μου σῶμα τὸ ἄφησα ἐκεῖ, καὶ ἐπῆρα μόνον πέντε ἀνθρώπους καὶ ἦλθον. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ χθεσινὴ νίκη ἔγεινεν ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικωτέρας, ὅπου νὰ ἔγειναν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὴ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν ν' ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Σᾶς δίδω λοιπὸν αὐτὴν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, διὰ νὰ δώσετε τὴν αὐτὴν εἶδῃσιν καὶ εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, καθότι δὲν εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ γράψω ξεχωριστά. Δοξάσατε λοιπὸν καὶ εὐχαριστήσατε τὸν Θεόν, τὸν προνοητὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἀκόμη τὸ ἔθνος μας δὲν τὸ παρέβλεψε. Στείλετέ μας ὀλίγον παξιμάδι παστρικόν, ἂν ἔχετε, καὶ τὰ ἰατρικὰ ὅπου σᾶς προεγράφαμεν, ὅτι μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα. Ἄν ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν, νὰ μᾶς προφθάσετε πολεμεφόδια, ὅτι χθὲς ὅλα τὰ ἐτελειώσαμεν καὶ στοχασθῆτε εἰς ποίαν ἐποχὴν εὐρισκόμεθα· περισσότερα δὲν σᾶς γράφω. Χθὲς τὴν νύκτα ἐρχόμενοι καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὸ Καλογεροβοῦνι, ἔμαθον ἀπὸ Ἡλίαν Μπουνάρον καὶ Γιάννοζαν, ὅτι εἰς τὸ Ἰσάρι ἐγίνετο πόλεμος. Ἀπὸ τὰ ζῶα, ὅπου ἐστείλατε ἀπὸ αὐ-

τοῦ, σαράντα τὰ ἐφορτώσαμεν ψωμί καὶ τὰ ἐστειλάμεν εἰς τὴν Συλλίμαν, διότι εἶχον μεγάλην ἔλλειψιν, καὶ φροντίσατε δι' ἄλλα. Ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας πόσαι ἐσκοτώθησαν καὶ ἐπληγώθησαν εἰς τὸν πόλεμον, ἰδέαν δὲν ἔχω, καὶ μένω·

(Τ. Σ.) Ὁ πατριώτης, ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἐν Βερβαίνος, 13 Αὐγούστου 1825.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γραμματεὺς, Δ. Βούλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 11083.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 10 τοῦ παρόντος γράμμασας ἀπὸ τὸν ἀπεσταλμένον σας, κύριον Γεώργιον Μπούκουρη, εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθησαν ἑκατὸν δεκαοκτῶ χιλιάδες γρόσια, ἀριθ. 118,000, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν· βλέπει δὲ ἡ Διοίκησις ἀναγκαῖον τὸ νὰ καταστρωθῶσιν ἀκριβῶς οἱ λογαριασμοὶ τῶν νήσων σας. Ἐγράψαμεν λοιπὸν εἰς τοὺς προκρίτους τῆς Ὑδρας, διὰ νὰ καταστρώσωσι τοὺς ἐδικούς των, καὶ διὰ πληρεξουσίου των νὰ τοὺς ἀποστείλωσιν ἐνταῦθα· πρέπει δὲ συγχρόνως καὶ ἡ εὐγενία σας νὰ καταστρώσετε ἀκριβῶς τοὺς ἐδικούς σας καὶ νὰ τοὺς ἀποστείτετε διὰ πληρεξουσίου σας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ μὴ γίνωνται παρεξηγήσεις εἰς τὸ ἐξῆς. Ἡ ἀνήκουσα χρηματικὴ ποσότης εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους μένει ἐναποτεθειμένη μόνον δι' αὐτάς· ἀφῆθησαν μόνον ἀπ' αὐτὴν τὰ διὰ τοῦ πληρεξουσίου σας ἤδη στελλόμενα, καὶ ὅσα ὁμοίως ἐδόθησαν εἰς τοὺς συν-

ναδελφούς σας Ὑδραίους· τὰ λοιπὰ μένουσιν ἀπείρακτα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομι-
χάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11139.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ προμηθευθῇ ὁ στόλος μὲ
τυρπολικὰ, καὶ ἐπειδὴ ἄλλος τρόπος δὲν εἶναι διὰ νὰ
θεραπευθῇ αὐτὴ ἡ σημαντικὴ ἀνάγκη τοῦ στόλου, ἡ Διοί-
κησις κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἀγορασθοῦν ἔτοιμα πλοῖα.
Παρακαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐξετάσετε, ἐὰν εὐρίσκωνται
εἰς τὴν νῆσόν σας πλοῖα, νὰ στείλετε τοὺς καπετανέους
των ἐνταῦθα, διὰ νὰ συμφωνήσουν μετὰ τῆς Διοικήσεως.
Τὴν ἀνάγκην ταύτην γνωρίζετε κάλλιστα, Κύριοι, καὶ
εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς παρακινήσῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἐπιμε-
ληθῆτε μὲ κάθε τρόπον αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Τῆ 21 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Σ. Τ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. —
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2281.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νῆσου Σπετσῶν.

Τὸν παρόντα νόμον τοῦ Κώδικος ὑπ' ἀριθ. μς'. προσ-

καλείσθε νὰ δημοσιεύσετε καὶ νὰ ἐπαγρυπνήτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀκριβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1825.

Ἐν ἑλλείψει τοῦ Ἵπουρχοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γεώργιος Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. μσ'. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τινες Ἕλληνες, εἴτε ἐξαπατώμενοι, εἴτε μετὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ πρόστατεύωνται εἰς πράξεις ἐναντίας τῶν καθεστώτων νόμων, ζητοῦντες, λαμβάνουν ἀπὸ διαφόρους προσξένους ἢ πράκτορας ξένων δυνάμεων ὑπερασπίσεις καὶ δυνάμεις αὐτῶν, καὶ νομίζουσι τὸν ἑαυτὸν τοῦς ὑπηκόους ἐκείνων τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπομένως ἐλευθέρους τῶν χρεῶν εἰς ὅσα τοῦς καθυποβάλλει ὁ νόμος.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο

Α'. Οὐδεὶς Ἕλληνα, ὅποιασδήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ζητήσῃ ἢ λάβῃ ξένης δυνάμεως ὑπεράσπισιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Οὐδεὶς, μεταβαίνων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πατρίδα του Ἕλληνα, δύναται νὰ γνωρισθῇ ξένης δυνάμεως ὑπήκοος, ἢ ὑπερασπιζόμενος ἀπ' αὐτὴν τὴν δύναμιν, ἐὰν δὲν ἀπέκτησε τακτικῶς τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς δυνάμεως ἐκείνης, μετ' ὅποιον τρόπον οἱ νόμοι καθιστῶσι νόμιμον τὴν πολιτογράφησιν.

Γ'. Κάθε ὑπεράσπισις, διδομένη εἰς Ἕλληνα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε πρόξενον ἢ ἀντιπρόξενον ἢ πράκτορα ξένης δυνάμεως, ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς νομίμου πολιτογραφήσεως, δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχύν, οὔτε οἱ ἔχοντες αὐτὴν παύουσι τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς Ἕλληνες, καὶ νὰ ὑπόκεινται ὡς τοιοῦτοι εἰς ὅσα χρεὴ προσδιορίζει εἰς αὐτοὺς ὁ νόμος.

Δ'. "Όσοι Έλληνες αποδειχθοῦν ὅτι ἔλαβον τοιοῦτου εἴδους ὑπερασπίσεις, ἂν ἔλαβον τὴν ὑπεράσπισιν πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀκυροῦται αὐτὴ ἢ ὑπεράσπισις· ἂν δὲ τὴν ἔλαβον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου τοῦ νόμου, καταδικάζονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν πεντήκοντα διστήλων ἰσπανικῶν, καὶ χάνουν διὰ πενταετίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ᾖναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα· ἀποκλείονται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς πενταετίας διάστημα καὶ ἀπὸ κάθε πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑποῦργημα.

Ε'. "Όσοι ὑποπέσωσι καὶ δεῦτερον εἰς τὸ αὐτὸ ἔγκλημα, καθυποβάλλονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν ἑκατὸν ἰσπανικῶν διστήλων, καὶ χάνουν διὰ βίου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ᾖναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται ἀντιπρόσωποι, ἀποκλειόμενοι ἐπίσης διὰ παντός ἀπὸ κάθε πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑποῦργημα.

ΣΤ'. Τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, καὶ τακτικῶς λαμβανόμενον (κατὰ τὸν παράγ. β'.) περιορίζεται εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ, δὲν ἰσχύει ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνάλογοι εἰσπράξεις, κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

Ζ'. "Όσοι λάβουν τακτικῶς τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, χάνουν κάθε δικαίωμα, τὸ ὅποῖον ὁ ὀργανικὸς νόμος χαρίζει εἰς μόνους τοὺς Ἕλληνας.

Η'. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα νόμον.

Θ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ἀυγούστου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

(Γ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς, Ἰω. Σκαυδαλίδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 11495.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεσιάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ προσεγγίζει ἡ ἐκπλευσις τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν, ἡ Διοίκησις κρίνει συμφερότερον νὰ τὸν ἀπαντήσῃ ὁ ἐλληνικὸς μακρὰν τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας, καθὼς καὶ πέρυσιν, ὅπου καὶ ἂν δὲν δυνηθῆ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἐντελῶς, θέλει ὁμῶς τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ ἀργοπορήσῃ καὶ νὰ πάθῃ καὶ ἐφέτος ὄχι κατώτερα ἀπὸ ὅσα πέρυσιν ἐδοκίμασεν. Ἐγράψε λοιπὸν πρὸς τοὺς συναδελφούς σας Ὑδραίους, διὰ νὰ γράψωσι πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον Κύριον Α. Μιαούλην, διὰ νὰ μὴ περιμένῃ εἰς Μῆλον τὴν ἀφιξίν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ μακρότερον καὶ ν' ἀπαντήσῃ τὴν ὀρμὴν του. Εἰδοποιεῖ λοιπὸν περὶ τούτου καὶ τὴν εὐγενίαν σας, διὰ νὰ γράψετε πρὸς τὸν Κύριον Ναύαρχον τῆς νήσου σας νὰ τρέξῃ προθύμως καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μὲ τὸν λοιπὸν στόλον, διὰ νὰ ματαιωθοῦν καὶ ταύτην τὴν φορὰν, ὅσον ἔνεστι, τὰ δλέθρια σχέδια τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν 29 Αὐγούστου 1825, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11432.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεσιάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ τὴν 29 τοῦ ἤδη λέγοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα. Ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ γνωρίζει τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπαπειλεῖ

τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους καὶ ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας ἀποβάσεις αὐτῶν, δὲν ἀγνοεῖ καὶ τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦ νὰ ὑπερασπισθῆ ἀπὸ δυνάμεις τῆς ξηρᾶς, καὶ διὰ τοῦτο βέβαια, ὅσον ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ὑπάρχει ὅλη ἡ προθυμία καὶ δυνατὴ προσπάθεια, καὶ θέλει ἐκδοθῶν αἱ αὐστηρότεραι καὶ ταχύτεραι διαταγαί. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ μὲ λύπην τῆς, ὅτι δὲν ἐξαρχοῦν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διότι καὶ τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου τρέχουν καθὼς εἶναι, καὶ ἀπὸ Ἀθήνας, Αἴγιον καὶ Σαλαμίνα, ἔνθεν ἠμποροῦσε νὰ ἦναι ἡ μεγαλειτέρα ἐλπίς, δὲν ἐξεκίνησε μῆτε κἄν μέρος τῶν ὄσων διώρισε διὰ τὴν Ὑδραν στρατιωτῶν, ἡ ὁποία νῆσος διὰ τοὺς ἰδίους λόγους μένει ἐπίσης ὄχι ἱκανῶς προμηθευμένη.

Ἡ Διοικήσις, παρὰ τὰ ἀτελῆ μέσα τῆς διὰ ξηρᾶς ὀχυρώσεως, νομίζει ἀναγκαιότερον καὶ δικαιότερον νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς ὅλην εἰς τὴν ἐνδυνάμωσιν τοῦ στόλου, καὶ διὰ τοῦτο κρίνει εὐλογον καὶ ἀφευκτον νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῶν ἰδίων πλοίων τῶν δύο τούτων νήσων, εἴς, τὰ ἐπιτηδειότερα, διὰ πυρπολικὰ, τὰ ὁποῖα, ἀφ' οὗ ἐκτιμήσετε συμφώνως καὶ ἐγγυηθῆτε διὰ τὴν τιμὴν των, ὅτι νὰ πληρωθῆ ἀπὸ τὴν περιμενομένην δόσιν τοῦ δανείου, νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ ἀνευ ἀναβολῆς νὰ σταλοῦν εἰς ἐνδυνάμωσιν τοῦ στόλου μας, ὁ ὁποῖος ἐνδυναμωμένος, θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐμποδίσῃ μακρόθεν τὸν ἐχθρικόν, καὶ θεία βοήθεια ν' ἀπαντήσῃ τὸν κίνδυνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Αὐγούστου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΡΙΑΤΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 11482.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγερεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ τὴν ἁ. τοῦ παρόντος ἔγγραφόν σας, συνάμα καὶ τὸ ἐν αὐτῷ περικλειστον τῶν διαφόρων πλοιάρχων τοῦ στόλου, καὶ παρετηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις, μὴ ἀνεχομένη ποτέ τὸν κίνδυνον τῆς νήσου σας, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὴν ἀσφάλειάν της, ἐνέκρινε τὸ πρόβλημά σας, τοῦ νὰ προπαρασκευασθοῦν ὅσα ἀναγκαῖα φορτηγὰ πλοῖα, καὶ μὲ ὄλην τὴν παντελῆ ἐνδειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, ἀποδέχεται τὰ ἔξοδα. Ἐπιθυμεῖ ὁμως νὰ μάθῃ κατὰ πρῶτον ὡς πόσα ὑπολογίζονται αὐτὰ, διὰ νὰ λάβῃ μέτρα καὶ νὰ διορίσῃ διὰ νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὸ ἐλευσόμενον δάνειον. Ἡ ἀπόφασις τῶν πλοιάρχων περὶ τοῦ νὰ ὑποστρέψουν εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ παρεκβοῦν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται τάξιν τοῦ στόλου, ἐλύπησεν ὄχι ὀλιγώτερον τὴν Διοίκησιν, καὶ τὸσον περισσότερον, διότι ἡ πατρίς εὐρίσκεται εἰς τὴν πλέον κρίσιμον περίστασιν, ἐν ᾧ οἱ δύο ἐχθρικοὶ στόλοι ἐξέπλευσαν, καὶ διότι ἡμπορεῖ νὰ προξενηθῇ σύγχυσις εἰς τὸν ὑπόλοιπον στόλον. Διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖ ἡ Διοίκησις νὰ σκεφθῆτε ὠρίμως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ νὰ μεταχειρισθῆτε πάντα δυνατὸν τρόπον, διὰ νὰ μὴ λείψουν τὰ πλοῖά σας ἀπὸ τὸν στόλον, ἔχοντες τὴν βεβαιότητα, ὅταν ὁλος ὁ στόλος ᾖ ἐνωμένος καὶ προσέχῃ καλῶς εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, διαυθεντεύεται καὶ ἡ νήσός σας καὶ ὅλη ἡ πατρίς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοῦντογριότης.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, Γ. Πρατίνης.

Περ. γ'. ἀριθ. 5119.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ φρούριον (Μποῦρτζι) τοῦ αἰγιαλοῦ δύο μεγάλα κανόνια, καὶ ἕκαστον τούτων ζυγιάζει ἀπὸ ἑξήντα καντάρια, καὶ χωρὶς νὰ βαλθῶσιν εἰς σάλια δὲν ἤμποροῦν νὰ μετακομισθῶσι διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν ὑδάτων, ἐν ταύτῳ εἰς δύο ἀντένας καὶ δύο μακαράδαις, ἀπὸ ἐκείνους ὅπου καρινάρουν τὰ καράβια, καὶ ἓνα ματσαπλι, διὰ νὰ γενῆ γάβρια· καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ οὔτε σάλια, οὔτε ἀντένας, οὔτε μακαράδαις ἔχει, καὶ ἡ ἀνάγκη βιάζει διὰ νὰ τεθῶσιν ὅσον τάχιστα, διὰ ποῦτο παρακαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ προβλέψετε τὰ εἰρημένα σάλια, δύο ἀντένας καὶ τοὺς ἀναγκαίους μακαράδαις διὰ γάβριαν, αἱ ὁποῖαι ἀντέναι νὰ ᾖναι ἀπὸ ἐκείνας ὅπου μεταχειρίζονται διὰ σήκωσιν τῶν καταρτιῶν, καὶ νὰ τὰ πέμψετε ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, καὶ ἀφ' οὗ τεθῶσιν εἰς τὸ φρούριον τὰ κανόνια, θέλει σταλθῶσιν ἀμέσως ὀπίσω, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως τοῦ ναύλου θέλει τὰ πληρῶσει ἡ Διοίκησις. Νὰ συμφωνήσετε δὲ καὶ μετὰ τοὺς ἔχοντας τὰ σάλια τὴν πληρωμὴν των, τὰ ὁποῖα θέλει τὰ ἀποκριθῆ ἡ Διοίκησις. Ἄν καὶ τυχὸν ἔλθῃ αὐτοῦ ἡ γολέτα τοῦ Νικολάου Φιλίππου, Ὑδραίου, ἢ τὸ μίστικον τοῦ Δημητρίου Ἀλθανίτου, Ψαριανοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπὸ τὴν δούλευσιν τῆς Διοικήσεως καὶ μετακομίζουσι τὰς ἀδυνατοὺς ψυχὰς ἀπὸ Λεωνίδι καὶ λοιπὰ μέρη εἰς Κρανίδι καὶ ἄλλοθι, θέλετε τοὺς εἰπῆ διὰ νὰ μετακομίσουν τὰ εἰρημένα σάλια, ἀντένας καὶ μακαράδαις, πρὸς τοὺς ὁποίους σὰς περικλείεται καὶ διαταγή.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 11 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Α. Βουλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5128.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τὸν Νικόλαον Φιλίππου καὶ Δημήτριον Ἀρβαρίτην.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἔγραψε πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν διὰ νὰ στείλουν ἐδῶ δύο σάλια τῶν καλαφατῶν, δύο ἀντένας διὰ γάβρια καὶ δύο μακαράδαις, διὰ τοῦτο, ἐὰν ζητηθῇ τις ἀπὸ σᾶς ἀπὸ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, διὰ νὰ μετακομίση ταῦτα, διατάττεσθε νὰ ὑπακούσετε ἀμέσως καὶ νὰ τὰ παραλάβετε καὶ μετακομίσετε ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Α. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Νικολάου Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12105.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 9 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, καὶ παρατηρήθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις ἀποδεχομένη τὴν ὁποῖαν κοινῇ γνώμῃ ἢ εὐγενία σας μετὰ τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίου τῆς νήσου Ὑδρας ἐκάματε συμφωνίαν περὶ τῶν πυρπολικῶν, ἐξέδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 288, χιλιάδων γροσίων ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐλευσόμενον μέρος τοῦ δανείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπουλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5185.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σὰς περικλείεται διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τούτου πρὸς τοὺς Κυρίους Γεώργιον Μαλοκίνην καὶ Ἀναστάσιον Ἀνδρούτσου, περιέχουσα, ὅτι, κατὰ τὴν ζήτησίν των, ἐδέχθη ἡ Σ. Διοίκησις νὰ μείνωσιν αἱ 50 βάλαι εἰς ἀποθήκην εἰς Σπέτσαις, ἀλλὰ νὰ δώσουν τὴν ἀνήκουσαν ἐγγύησιν εἰς τὴν εὐγενίαν σας, ὅτι θέλει τὰς φυλάξουν ἀσφαλεῖς ἕως τῆς διωρισμένης προθεσμίας, κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τόπον θαλασ. Κριτηρίου ἐπεχούσης, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς ἐγγυήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5211.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τόπον ἐπέχουσα θαλασ. Δικαστηρίου ἐξέδωκε τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο αὐστριακῶν πλοίων, τοῦ μὲν ὀνομαζομένου Ἀγχίσης Κυρίου Ἰωσήφ Ἰακώβου Πάτριτζ, τοῦ δὲ ὀνομαζομένου Ῥεστόρος Κυρίου Λούκα Μαρινόβικ, καὶ ἐδιόρισε νὰ δοθῇ, τοῦ μὲν πρώτου ὁ ναυλὸς του εἰς τάλληρα χίλια ἑξακόσια, ἀριθ. 1600, ποιοῦντα πρὸς γρόσ. 11 τὸ τάλληρον γρόσια δεκάεπτὰ χιλ. ἑξακόσια, ἀριθ. 17600, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τάλληρα δύο χιλ, ἀριθ. 2000, ποιοῦντα γρόσια

εἴκοσι δύο χιλ., ἀριθ. 22000, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἀγνοεῖ ἂν εἰς Σπέτσας, ὅπου καὶ ἐκφορτώθη τὸ φορτίοντων, τοῖς ἐπληρώθησαν εἰς λογαριασμόν τοῦ ναύλου των· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ὅσον τάχος, ἂν τοῖς ἐδόθη τι ἐπὶ τοῦ ναύλου των, διὰ νὰ τὸ ἐκπέσῃ ἀπὸ τὸν ὀλόκληρον ναυλόν των, καὶ ἀναχωρήσουν, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθῶσιν ἐξοδα ἐκ τῆς ἀργοπορίας. Καὶ ὡσάκις ἄλλοτε πληρόνετε τί εἰς λογαριασμόν ναύλου, νὰ εἰδοποιήτε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὀδηγίαν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Α. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 5276.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὰ ὅσα πλοῖα συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν στόλον μὲ φορτίον ἀλευρι καὶ κριθάρι, καὶ μετεκομίσθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐξεφορτώθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ τὰ μὲν φορτία των κατεδικάσθησαν νόμιμος λεία, ἐκτὸς τριῶν, τὰ ὅποια ἐξεφορτώθησαν μὲν, ἀλλ' ἀπεφασίσθησαν νὰ φέρουν μεγαλειτέρας ἀποδείξεις, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τόπον θαλασσίῳ Κριτηρίου ἐπεχούσης, ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσι δεκαπέντε τὰ ἑκατὸν εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ τὰ ὀγδοῆντα πέντε τὰ ἑκατὸν διὰ τὸν στόλον. Ἐπλήρωσεν ἡ Διοίκησις τὸν ναυλὸν ὅλον καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἐκφορτώσεως. Εἰδοποιεῖσθε ἵνα πέμψητε οἴους ἐγκρίνετε, διὰ νὰ θεωρήσουν τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ στόλου,

καὶ νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς Ψαρῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1825.

Φ. Δ. Βούλγαρης. — Ἰωάννης Ν. Ααζάροφ. — Χ. Ἀρδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12581.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 19 τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρ-
τήρησεν ἡ Διοίκησις τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις
ἀναγνωρίζει κάλλιστα τὴν ἀνάγκην τῶν ὄσων ἐλάβετε
καὶ τῶν ὄσων προβάλλετε νὰ ληθοῦν μέτρων διὰ τὴν
σωτηρίαν τῆς νήσου σας. Ὅσον μὲν περὶ τῶν 16 βρι-
κογολέτων, ὁποῦ ἀπεφασίσατε νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε
πρόχειρα, ἔχει καλῶς, καὶ ἐγκρίνονται καὶ ἀπὸ τὴν Δι-
οίκησιν τὰ πραχθέντα. Περὶ δὲ τῶν ψαριανῶν μιστικῶν,
ἐπειδὴ ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει διὰ νὰ παραπλέουν
ἀμφοτέρας τὰς νήσους Σπετσῶν καὶ Ὑδρας, κρίνει
ἀναγκαῖον ἡ Διοίκησις νὰ συνεννοηθῆτε καὶ μετὰ τῶν εὐ-
γενεστάτων προκρίτων τῆς Ὑδρας, καὶ ὅπως τὸ ἐννοεῖτε
ἀρμοδιώτερον θέλετε γράψει συμφώνως πρὸς τὴν Διοί-
κησιν, ἢ ὁποία δὲν θέλει ἀρνηθῆ βέβαια νὰ πράξῃ ὅ,τι
εἶναι εἰς τὴν δύναμίν της διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν νήσων
σας. Περὶ δὲ τῶν χιλίων στρατιωτῶν, ἡ μὲν Διοίκησις
δὲν λυπεῖται βέβαια οὔτε διαταγὰς, οὔτε τοὺς μισθοὺς
διὰ νὰ ἔλθωσι καὶ πολὺ περισσότεροι τῶν χιλίων εἰς
τὴν ὁποίαν ὁμως ἔφθασε κατάστασιν τὸ στρατιωτικὸν
διὰ τὴν κακοήθειαν καὶ δειλίαν του, νομίζει ἀδόνατον
νὰ καταπεισθῶσι νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Σπέτσας. Μ' ὅλον

τούτο σκεφθῆτε πάλιν περὶ τούτου καὶ ἀναφερθῆτε πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωροστ. Μαυρομιχάλης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 12618.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σᾶς πέμπεται ἀντίγραφον γράμματος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προσωρινῶς διευθυνούσης τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον βλέπετε ὅσα ἀναφέρονται περὶ τῆς εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διωρισμένης ναυτικῆς μοίρας. Τὰ πλοῖα ταῦτα σκοπεύουν ν' ἀναχωρήσουν ἐκεῖθεν, καθὼς βλέπετε. Διὰ νὰ μὴ μένη λοιπὸν ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης τὸ Μεσολόγγιον, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀποβῆ μάταιος τόσων μηνῶν ἀποκλεισμός τῶν ἐχθρικῶν φρουρίων, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποσταλῶσιν ἄλλα πλοῖα, διὰ νὰ διαδεχθῶσι τὰ ἤδη ἐκεῖ διατρίβοντα. Γράψετε λοιπὸν πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον τῆς νήσου σας Κ. Γ. Κολανδρουῦτσον περὶ αὐτῶν, παρῆρσιάζοντες τὴν μεγίστην ἀνάγκην διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ ἀποστείλῃ τὰ ἀνάλογα πλοῖα ἐκεῖ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωροστ. Μαυρομιχάλης.—

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 12641.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικὴ Συνέλευσις εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 18 Ἀπριλίου ἐπροσδιόρισε μετὰ διετίαν ὀλόκληρον τὴν συγκρότησιν τρίτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Διοίκησις εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐθνικὴν ταύτην βούλησιν, ἀλλ' αἱ δεινὰ τῆς πατρίδος περιστάσεις, τὰς ὁποίας κἀνένας Ἕλληνα δὲν ἀγνοεῖ, δὲν ἐσυγχώρησαν μέχρι τοῦδε τὴν συγκάλεσιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζεται νὰ καλλιτερεύσουν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος τούτου τῆς πατρίδος αἱ περιστάσεις, προσδιορίζεται ἡ συγκρότησις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἰς τριμηνίαν ἀπὸ τῆς σήμερον, δηλαδὴ τὴν 25 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ ὅπου περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγκριθῆ διὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων ἐκάστης ἐπαρχίας ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατῶν αὐτῆς, ἢ δὲ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει γενῆ, ὡς καὶ ἡ τῶν παραστατῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν νόμον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 2524.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους Σπετσῶν.

Διατάττεσθε νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἄνω διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἐν ἐλλείψει Ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γεώργ. Γλαράκης.

Περ. γ'. ἀριθ. 12693.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ χθεσινὴ ἀναφορά σας, καὶ εἶδεν ἡ Διοίκησις ὅσα ἀναφέρετε περὶ τῶν ἀναγκαίων μισθικῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς νήσου σας. Ἄλλ' ὅτε ἀποκρινομένη εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀναφορὰν σας ἡ Διοίκησις, σὰς ἔγραψε νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων, δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, οὔτε ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν. Διὰ τοῦτο καὶ ἤδη βλέπουσα ὅτι δὲν τὸ κρίνετε εὐλογον ἡ εὐγενία σας, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν νήσόν σας τὰ ἀναγκαῖα μίστικα καὶ νὰ μένουν παραπλέοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς διαταγὰς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5449.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5276 πρόσκλησίν του, δι' ἧς σᾶς ἔγραφε διὰ νὰ ἐκλέξετε δύο πληρεξουσίους, τοὺς ὁποίους νὰ στείλετε ἐνταῦθα διὰ νὰ θεωρήσουν τὸν λογαριασμὸν τῶν λειῶν, ὡσαύτως ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Ἰδρας, οἵτινες, κατὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐκλέξαντες τοὺς πληρεξουσίους των, τοὺς ἐπεμφαν ἐνταῦθα, καὶ ἐκ τῆς νήσου σας εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν· ὅθεν καὶ αὔθις προσκαλεῖσθε διὰ νὰ ἀποστείλετε ὅσον τάχος τοὺς πληρεξουσίους σας, διὰ νὰ γένη ὁ λογαριασμὸς τῶν λειῶν, πόσον ἀναλογεῖ ἐκάστης νήσου, καὶ ζητήσουν ἐκ τῆς Σ. Διοικήσεως τὸ ἀνάλογον μερίδιον τῆς νήσου σας, ἐπειδὴ οἱ τῆς νήσου Ἰδρας πληρεξούσιοι βιάζονται καὶ δὲν ἀναμένουν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 12830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 30 λήξαντος ἀναφορά σας, καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις γνωρίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διαμείνη εἰς ἐνέργειαν ἡ θαλάσσιος δύναμις, καὶ δὲν θέλει ἀμελήσει νὰ βάλῃ ἐγκαίρως εἰς πρᾶξιν πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῇ πρὸς διατήρησίν της. Ἡ εὐγενία σας γνωρίζετε τὰς περιστάσεις καὶ τὰς με-

γάλας ανάγκας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ὅλα τὰ ζητούμενά σας δὲν κατορθωθοῦν ἐντελῶς, μὴν ἀμφιβάλλετε ποσῶς ὅτι μόνον τὰ ἀδύνατα δὲν θέλουν γενῆ, ποτὲ ὅμως δὲν θέλει παραμεληθῆ τίποτε ἐκ τῶν ὄσων εἶναι δυνατόν νὰ γενοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5596.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 3 ἰσταμένου ἀναφορᾶς σας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τοῦ νὰ συμφωνηθῶσι τὰ ψαριανὰ μίστικα, εἰδοποιεῖσθε ὅτι ἀνεφέρθη εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, ἣτις ἐνέκρινε τὴν ζήτησιν εἰς τὸ νὰ διορισθῶσι τὰ ψαριανὰ μίστικα νὰ περιπλέουν τὴν νῆσον Σπετσῶν, καὶ προσδιώρισεν ἀνὰ ἕκαστον μίστικον μηνιαῖον μισθὸν γρόσ. δύω χιλιάδας, ἀριθ. 2000, τῶν δὲ γολετιῶν ἀνὰ γρόσ. δύω χιλιάδας διακόσια, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλειστοῦ ἀντιγράφου τῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως θεωρεῖτε, καὶ εὐχαριστήθησαν οἱ παρὰ τῶν μιστικάρχων σταλέντες Ψαριανοὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἐδόθησαν αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ, καὶ εἰδοποίησε πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Αἰγίνῃ, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῆ ὁ ἐρχομὸς τῶν μιστικῶν καὶ γολετιῶν εἰς Σπέτσας, καὶ νὰ φέρουν ἀποδεικτικόν, τὰ μὲν ἐρχόμενα ἐξ Αἰγίνης, ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν, σημειοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκπλεύσεώς των, τὰ δὲ ἐξ ἐτέρου τόπου, ἀπὸ τὸ Ἐπαρχεῖον καὶ δημογέροντας, διὰ νὰ ἀρχεταὶ ὁ μὴν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξέπλευσαν, καὶ ἅμα

φθάσουν εἰς Σπέτσαις, τότε θέλει τοῖς πληρωθῆ ὁ ἥμισυς μῆν. Ἐκαστον πλοῖον θέλει ἔχει ἀνά δεκαεξ ναύτας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 6 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 13020.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 5585 ἀναφορᾶς τοῦ εἰδοποιεῖται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι ἐνεκρίθη νὰ διορισθοῦν τὰ ψαριανὰ μίστικα νὰ περιπλέουν τὴν νῆσον Σπετσῶν, ἀλλ' ὁ μισθὸς τῶν μὲν μιστίκων προσδιορίζεται ἀνά γρόσσ. δύο χιλ, ἀριθ. 2000, τὸν μῆνα, τῶν δὲ γουλετῶν ἀνά δύο χιλ. διακόσια, ἀριθ. 2200, τῶν ὁποίων τὰ ἥμισυ θέλουν πληρωθῆ ἅμα φθάσουν εἰς Σπέτσας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 6 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5674.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Δημήτριος Μπλιμῆς, Ψαριανός, κυβερνήτης τοῦ γουλετίου Ἀσπασία, εὐρεθεὶς ἐδῶ, ἐδιορίσθη νὰ ἔλθῃ εἰς Σπέτσας καὶ νὰ συγκαταριθμηθῆ μὲ τὰ λοιπὰ διορισθέντα ἐλευσόμενα μίστικα ψαριανὰ, τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας τῶν ἐλευσο-

μένων, κατὰ τὴν τοῦ Ναυτικοῦ συμφωνίαν, καὶ ἔχει διαταγὴν νὰ ἀκούῃ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς εὐγενείας σας εἰς ὅσον καιρὸν διαμείνῃ καὶ εἶναι ἀναγκαῖα αὐτοῦ ἢ διαμονή του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 13278.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐθνεγεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ προλαβόντως σας ἔγραψεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προφθασθοῦν εἰς Μεσολόγγιον ἄλλα πλοῖα, διὰ νὰ διαδεχθοῦν τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα, τὰ ὁποῖα εἰς ἀναχωρήσουν καὶ μείνῃ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπροστάτευτον ἀπὸ τὴν θάλασσαν, κινδυνεύει ἐξ ἅπαντος. Ὁ κίνδυνος αὐξάνει ἤδη μετὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Πύργον καὶ Γαστούνην, διότι ὄχι μόνον οἱ ἐν Μεσολογγίῳ Ἕλληνες ἀπελπίζονται, ἀλλὰ καὶ ὁπολιορκητῆς ἐχθρὸς ἐμφυχόνεται, καὶ ὁ ἐπιχειρηματίας Ἰμπραίμης δὲν εἶναι παράδοξον νὰ θελήσῃ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν πτώσιν τοῦ προμαχῶνος ἐκείνου τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἡ Διοίκησις σας προτρέπει, χωρὶς ἀναβολὴν στιγμῆς, εἰ δυνατόν, νὰ ξεκινήθοῦν τὰ δι' ἐκεῖνο τὸ μέρος πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία μόνη ἠμπορεῖ νὰ σώσῃ τὸ Μεσολόγγι ἀπὸ τὸν νέον του κίνδυνον, ἐν ᾧ ἢ κατ' εὐθείαν διὰ τῆς Πελοποννήσου ἀνταπόκρισις τῆς Διοικήσεως μὲ αὐτὸ ἐκόπη, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ κοινωνία θέλει γίνεσθαι μόνον διὰ θαλάσσης.

Νομίζει περιττὸν ἡ Διοίκησις νὰ γράψῃ περισσότερα πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων γνωρίζει καὶ τὸν ὑπερβάλ-

λοντα πατριωτισμόν καὶ τὴν προθυμίαν εἰς ἐνέργειαν τῶν σωτηρίων μέτρων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΡΕΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἄγαθ. Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. — Ἰωὶ Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ᾶ τ ο ς.

Περ. γ'. ἀριθ. 13293.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐλαβεν ἡ Διοίκησις διὰ τῶν ἀπεσταλμένων πληρεξουσίων σας τὰ δύο ἐγγράφά σας, καὶ συγχρόνως μὲ αὐτὰ καὶ τὸ τρίτον, ἐμπεριέχον καὶ ἀντίγραφον γράμματος τοῦ γενναιοτάτου Ναυάρχου, κυρίου Γ. Ἀνδρούτσου, ὅλα σημειωμένα ἀπὸ τὴν χθές. Περὶ τῶν δύο πρώτων, ἡ Διοίκησις ἀκούουσα καὶ τῶν κυρίων πληρεξουσίων σας τὴν ἔκθεσιν, θέλει ἐνεργήσει ὅλα τὰ κατὰ δύναμιν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ ναυτικοῦ· τὸ δὲ τρίτον εἴλκυσε ἀμέσως, ὡς ἦτον καὶ δίκαιον, ὅλην τῆς τὴν προσοχὴν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει πρὸ μικροῦ εἰδήσιν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πλοίων τῆς Ὑδρας. Δι' ὁποιασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν ἔγεινεν ἡ ἐπιστροφή αὕτη πρὸ τῆς εἰδήσεως τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἤδη ὁμως ὁ κίνδυνος καθίσταται πολλαπλασίως μεγαλείτερος, ἐὰν ὅλων τῶν νήσων ἡ ναυτικὴ δύναμις, ἐνωμένη, δὲν τρέξῃ νὰ τὸν προλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἐγράφησαν τὰ δέοντα πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς Ὑδρας, καὶ παρακινοῦνται νὰ ξεκινήσουν ἄνευ ἀναβολῆς ὅλα τὰ ἐπιστρέψαντα πλοῖα, καὶ πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ. Ἐγράφη ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν

Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀποστολὴ ὄλων τῶν γολετῶν καὶ μιστικῶν εἰς Σπέτσας, καὶ νὰ παρευρίσκωνται τὰ ψαριανὰ πολεμικὰ, ἐνωμένα μὲ τὸν λοιπὸν στόλον, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ. Πρὸς δὲ τὴν εὐγενίαν σας τί ἄλλο νὰ γράψῃ ἡ Διοίκησις, ἐν ᾧ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι γνωρίζοντες καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ ὅτι ὁ λόγος ἤδη εἶναι περὶ τῆς σωτηρίας τῶν φιλτάτων, ὄχι μόνον δὲν θέλετε συγχωρήσει τὴν ἐπιστροφὴν κἀνεὸς τῶν πλοίων σας, ἀλλὰ καὶ θέλετε αὐξήσει, εἰ δυνατόν, τὸν ἀριθμὸν των. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμελεῖ βέβαια καὶ τὴν ὁποίαν ζητεῖτε ἀποστολὴν δύο χιλιάδων στρατιωτῶν. Παρόντων τῶν πληρεξουσίων σας, μετεκαλέσατο τὸν στρατηγὸν Νικήταν Σταματελόπουλον, καὶ τὸν διέταξε, στρατολογῶν μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ταχύτητος, νὰ συμπληρώσῃ τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν. Οὔτε ἡ γενναιότης, οὔτε ὁ ζήλος καὶ ἐνθουσιασμὸς τοῦ στρατηγοῦ τούτου ἐπιδέχονται κἀμμίαν ἀμφιβολίαν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ ὅλα τὰ δυνατὰ· ἀλλ' ἡ Διοίκησις καὶ ἄλλοτε δὲν σὰς ὑπέκρυψε τοῦ ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ τὴν κατάστασιν καὶ τὸ ἀπρόθυμον αὐτῶν, μάλιστα δι' ὅπου ὑποπτεύουσι μεγαλείτερον τὸν κίνδυνον. Διὰ τοῦτο καὶ ἤδη δὲν τολμᾷ νὰ ὑποσχεθῇ θετικῶς, ὅτι θέλει συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν φύλαξιν τῆς νήσου, ὁ ὁποῖος καὶ τὰς δύο χιλιάδας εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ ὑπερβῇ. Ὅ,τι δὲ καὶ ἡ εὐγενία σας γνωρίζετε καὶ ἡ Διοίκησις χρεωστῆ νὰ σὰς ὑπενθυμίση, εἶναι ὅτι ἡ ἀσφαλεστέρα ὑπεράσπισις ὄχι μόνον τῆς νήσου σας, ἀλλὰ παντὸς τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαπειλεῖται ἐχθρική ἀπόβασις, εἶναι τὸ νὰ ἀπαντηθῇ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ πέσῃ ὅλη ἡ προσοχὴ καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς εὐγενίας σας, καὶ ἀπὸ τοῦς γενναίους ναύτας μας, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν

ἤδη τόσα καὶ τόσα δείγματα τοῦ τι δύνανται νὰ κατορθώσουν, ἐλπίζεται καὶ ἤδη ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἀνδρία των πρέπει νὰ πολυπλασιασθῶν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διότι καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλείτερος καὶ εἶναι δι' ὅ,τι ἔχουν ἱερώτερον εἰς τὸν κόσμον. Ὅσον διὰ τοὺς μισθοὺς των, ἡ Διοίκησις πραγματικῶς ἔδειξεν ὅτι ἐπροτίμησε πάντοτε τοὺς μισθοὺς τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἡ ἀφιξίς τοῦ δανείου τοὺς ἀσφαλίζει καὶ τώρα ὅτι θέλουν τοὺς λάβει. Ἄς φανοῦν λοιπὸν ὄχι μόνον ὅποιοι καὶ ἄλλοτε ἐφάνησαν, ἀλλὰ καὶ ὑπέρποτε ἀνδρεῖοι, καὶ ὁ προστάτης τοῦ δικαίου Θεοῦ δὲν θέλει τοὺς ἐγκαταλείψει, ἀγωνιζομένους τὸν δικαιότερον ὄλων τῶν ἀγώνων.

Ἡ Διοίκησις τοὺς συντροφεύει μὲ τὰς ἀπὸ καρδίας εὐχὰς τῆς, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορηθῆ, ὅτι πάντα τὰ ἄλλα δεύτερα λογιζόμενοι, ἐπιμένουν προθύμως εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 12 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΡΕΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης. — Κωνστ. Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 5765.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ Δημήτριος Ἰωάννου Κακάβης καὶ Ἀλεξανδρῆς Βάμβαλος, Ψαριανοί, εὐρεθέντες ἐνταῦθα μὲ τὰ μίστικά των, ἐδιορίσθησαν νὰ ἔλθουν εἰς Σπέτσαις καὶ νὰ συγκαταριθμηθῶσι μὲ τὰ λοιπὰ διορισθέντα ἐλευσόμενα μίστικά ψαριανὰ, τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς θέλει ἀρ-

χίσει ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας τῶν ἐλευσομένων, κατὰ τὴν τοῦ Ναυτικοῦ συμφωνίαν, καὶ ἔχουσι διαταγὰς νὰ ἀκούωσι τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς εὐγενείας σας εἰς ὅσον καιρὸν διαμείνωσι καὶ εἶναι ἀναγκαία ἢ αὐτόσε διαμονῆ των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου. — Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 1275.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν γενναιότατον Ναύαρχον τῶν Σπεσιῶν,
Κύριον Γεώργιον Κολανδροῦτσον.

Ἡ προσωρινῶς διευθύνουσα τὰ τῆς Δ. Ἑλλάδος Ἐπιτροπή.

Ἡ ἀποκλείουσα τὸν Κορινθιακὸν καὶ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον ναυτικῆ ἑλληνικῆ μοῖρα ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῆς, καὶ τὸ Μεσολόγγι μένει ἀπροστάτευτον διὰ θαλάσσης, ἐν ᾧ εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ βασταχθῆ χωρὶς θαλασσινὴν βοήθειαν, διότι δὲν ἔχει διόλου τὰς ἀναγκαίας τροφὰς, καὶ διότι ἅμα ἀναχωρήσῃ ἢ ἐδῶ αὕτη μοῖρα, ἀμέσως θέλει ἀποκλεισθῆ στενότατα ἀπὸ τὸν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εὐρισκόμενον ἐχθρικὸν στολίσκον, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει μᾶς καταστεναχωρήσει ἀπ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, θέλει ἐφοδιάσει ἐν ταῦτῳ μὲ τὰ ἐπιτήδεια καὶ τὰ ἐχθρικά φρούρια, τὰ ὅποια πάσχουν μεγίστην στέρησιν ζωοτροφῶν. Ὅθεν, γενναιότατε πρόμαχε τῆς πατρίδος, εὐθύς ἀφ' οὗ σᾶς φθάσῃ ἢ παροῦσα, παρακαλεῖσθε θερμῶς νὰ ἐνεργήσετε μ' ὅλην τὴν δυνατὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιβρόήν σας νὰ σταλοῦν ὅσον τάχος ἄλλα καράβια εἰς τὸν ἐνταθθαλιμένον, διότι χωρὶς αὐτῶν, ὡς εἴρηται, τὸ προπύργιον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔμπορεῖ βεβαίως νὰ ἀνθέξῃ, καὶ ὁ πο-

λιορκητής αὐτοῦ, ἐὰν καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ διαλύσῃ τὴν παλιορκίαν, θέλει τὴν παρατείνει χωρὶς ἄλλο, ὅταν ἰδῇ ὅτι τὰ ἐδῶ παράλια ἀποκλείονται πάλιν ἀπὸ πλοῖα ἐχθρικά. Ταῦτα, γενναιοτάτε, ἠνάγκασαν δικαίως τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν γενναιοτήτά σας ἐν μέλος της, ὁ εὐγενέστατος Κύριος Δημήτριος Θέμελης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλετε πληροφορηθῇ πληρέστερον τὴν μεγίστην ἀνάγκην τοῦ νὰ σταλοῦν ἐν τάχει καράβια, καὶ περίπλεον ὄλα τὰ ἐδῶ διατρέχοντα. Λοιπὸν, ἀγαθὲ πατριῶτα, μεταχειρισθῆτε διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος πᾶν ὅ,τι στοχάζεσθε συντελεστικόν, διὰ νὰ φθάσῃ ὅσον δυνατόν ὀγλίγωρα ἄλλη θαλάσσιος βοήθεια πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων δεινῶν.

Ὁ εὐγενέστατος Κύριος Θέμελης ἀπέρχεται πρὸς τὴν γενναιοτήτά σας μὲ τὸ πλοῖον τοῦ καπετὰν Ἀδριανοῦ Σάντου. Μένομεν μὲ τὴν ὀφειλομένην ὑπόληψιν.

Μεσολόγγιον, τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1825.

*Οἱ πατριῶται, ἸΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ.*

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Φ. Πλητᾶς.

Περ. γ'. ἀριθ. 13802.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Τὸ ἀπὸ χθὲς σημειωμένον ἔγγραφόν σας μετὰ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τοῦ Ναυάρχου μας ἔλαβεν ἡ Διοίκησις καὶ εἶδε τὰ ἐν αὐτοῖς διαλαμβανόμενα. Αὐριον ξεκινεῖται ἐντεῦθεν καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας μὲ τοὺς μένοντας στρατιώτας· ἐὰν ὁμως ὁ ἐχθρικός στόλος ἐπροχώρησε κατὰ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοπον-

νήσου, τότε καὶ τὰ ἐν Ὑδρα καὶ Σπέτσαις στρατεύματα θέλουν χρησιμεύσει ἐπάνω εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ Διοίκησις ὁμως ἔχει ὄλας τὰς ἐλπίδας τῆς εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ γενναϊότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, διὰ τὰ μὴν ἠμπορέσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς του κατὰ τοῦ Μεσολογγίου.

Τῆ 26 Ὀκτωβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Π. Περικλείεται ἀντίγραφον γράμματος τοῦ στρατηγοῦ Πανουργιᾶ τῆ 25 τρέχοντος, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε τὴν ἔξαφνον φυγὴν τῶν ἐν Σαλώνοις ἐχθρῶν. Ἐλήφθη καὶ τὸ χθεσινὸν ἔγγραφόν σας, καὶ σὰς εὐχαριστεῖ ἡ Διοίκησις διὰ τὰς ὁποίας δίδετε εἰδήσεις.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρὸεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μ α υ ρ ο κ ο ρ δ ᾶ τ ο ῦ.

Περ. γ'. ἀριθ. 13874.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Ἐνγεγεσάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Εἰς τὰ προχθεσινὰ ἔγγραφέα σας ἔκαμε τὴν ἀπάντησιν ἡ Διοίκησις, τὴν ὁποίαν λαμβάνετε διὰ τῆς παρούσης εὐκαιρίας. Ἦδη συνοδεύει μὲ τὴν παροῦσαν τὸν συνταγματάρχην Κ. Φαβιέρον, ὅστις ἀφ' οὗ ἔστειλε χθὲς ὅσα ἐκρίθησαν ἀναγκαῖα διὰ καλλιτέραν ὀχύρωσιν τῆς νήσου σας, εἶναι καλὸν νὰ μὴ χρονοτριβῆ εἰς μάτην αὐτοῦ τὸ τακτικόν, διὰ τὰ μὴν ἐμποδίζεται ἡ πρόσόδός του. Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ὁμως ἔλαβε τὴν πρέπουσαν πρόνοιαν ἡ Διοίκησις νὰ διατάξῃ τὸν Κύριον Φαβιέρον, ὁψέποτε ἤθελε χρειασθῆ αὐτοῦ καὶ ἅμα ὁποῦ εἰδοποιηθῆ ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας ἢ ἀπὸ τὸν ἐκλαμπρότατον Κ.

Κωνστ. Μαυρομιχάλην τὸν κίνδυνον, νὰ τρέξῃ ἐν τάχει, καθὼς καὶ ἔτρεξε καὶ τώρα εἰς βοήθειαν τῆς νήσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀραγρώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ γ'. ἀριθ. 1513.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Ἄν αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου ἔκαμον νὰ ἀναβληθῇ ἕως τώρα ἡ σύστασις τῶν δικαστηρίων, ἧτις καθιερώθη διὰ τοῦ ὀργανικοῦ νόμου (Τμῆμα ζ'. Κεφ. θ'), ἡ Διοίκησις μ' ὄλον τοῦτο, γνωρίζουσα ὅτι χωρὶς δικαστηρίων ἀδύνατον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐνομία εἰς τὸ ἔθνος, καὶ βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τῆς δικαστικῆς δυνάμεως καθ' ἐκάστην ἀξιοσημείωτην, χρέος τῆς ἱερῶν ἔκρινε νὰ προσπαθήσῃ διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων. Οὕτω λοιπὸν ἐπεξεργασθεῖσα τὸν ὑπ' ἀριθ. ιγ'. τοῦ Κώδικος περὶ δικαστηρίων νόμον, ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 13844, τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1825, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

« Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διὰ νόμου (ἀριθ. ιγ'. τοῦ Κώδικος) »
 » θεσπισθεῖσαν τακτικὴν διάταξιν περὶ συστάσεως δικαστηρίων, ἐκάστη ἐπαρχία ὀφείλει κατὰ τὸ ἀ. ἄρθρον τοῦ »
 » γ'. παραγράφου τοῦ αὐτοῦ νόμου νὰ ἐκλέξῃ, ἐντὸς »
 » εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς, ἐννέα ὑποκείμενα, καὶ νὰ παρουσιάσῃ »
 » αὐτὰ εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐξ αὐτῶν »
 » τῶν τρία, τὰ ὅποια ν' ἀναδεχθοῦν τὰ χρέη ἐκάστου »
 » ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, διατάττεται τὸ ὑπουργεῖον »
 » τοῦτο νὰ προσκαλέσῃ διὰ προκηρύξεως τὰς ἐπαρχίας

» νὰ κάμουν κατὰ τὸν νόμον τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκει-
 » μένων, καὶ νὰ ἀναφέρουν πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ
 » λάβουν σύστασιν τὰ δικαστήρια, τόσον ἀναγκαίως
 » ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πολιτικὴν εὐνομίαν. »

*Κατ' αὐτὴν τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, τὸ ὑπουργεῖον
 Διακηρύττει**

Ἔτι ἐκάστη ἐπαρχία χρεωστεῖ νὰ ἐκλέξῃ ὅσον τάχος
 τὰ προσδιωρισμένα ἑννέα ὑποκείμενα, κατὰ τὸν περὶ ἐκ-
 λογῆς τῶν παραστατῶν νόμον, ἀρ. ιζ'. καὶ νὰ διευθύνῃ
 τὰ ὀνόματα αὐτῶν διὰ μέσου τοῦ ἐπαρχείου πρὸς τὸ
 ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου μὲ ἐπὶ τούτου ἀναφορὰν τῶν
 ἐκλογέων, διὰ νὰ τὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Μετὰ ταῦτα δὲ τὸ ὑπουργεῖον θέλει γνωστοποιήσῃ
 εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ὑποκειμέ-
 νων, τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν προειρημένων ἑννέα ἐκλέχθη-
 σαν καὶ ἐπεκυρώθησαν παρ' αὐτῆς, διὰ νὰ συγκροτήσῃ
 τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον.

Προτρέπεσθε δὲ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἑλληνικῆς ἐπι-
 κρατείας Ἕλληνες, ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀπολαμβάνετε τοὺς
 καρποὺς τῆς εὐνομίας, νὰ προσέξετε καλῶς, ὥστε νὰ μὴ
 γενῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην οὐδὲ ἡ παραμικρὰ κατὰ-
 χρησις, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ἑννέα ὑποκείμενα νὰ ἦναι εὐ-
 πόληπτα, τιμίου χαρακτῆρος, θεοσεβῆ καὶ ἀξία νὰ ἐκπλη-
 ρώσουν τὰ χρέη τῆς δικαστικῆς ἀξίας, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν
 ἐκλογὴν τοιούτων ἐναρέτων κριτῶν κρέμαται ἡ εἴσαξις
 τῆς εὐνομίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πηγάζου-
 ζουν γενικῶς μὲν ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους, μερικῶς
 δὲ ἡ ἀσφάλεια τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου πολίτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 1 Νοεμβρίου 1825..

Ἐν ἑλλητίσει τοῦ ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν Γραμματεὺς, Μ. Βερνάρδος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14269.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπεδὴ τὸ Μεσολόγγιον ἔχει χρεῖαν μεγάλην ἀπὸ πολεμεφόδια, καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, ὅτε εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον νὰ ἀποκλεισθῇ διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, εἶναι ἀνάγκη νὰ προμηθευθῇ τὸ ὀγλιγώροτερον παρακαλεῖσθε νὰ στείλετε ἐνταῦθα μίαν καλὴν, ὀγλιγώρον καὶ καθ' ὅλα ἔτοιμον γολέταν διὰ νὰ φορτωθοῦν εἰς αὐτὴν πολεμεφόδια, καὶ νὰ σταλοῦν ὅσον τάχος εἰς Μεσολόγγιον. Ἐπειδὴ αἰσθάνεσθε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀνάγκην, γνωρίζοντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῇ οὐδὲ στιγμὴν μία τοιαύτη ἀναγκαῖα προμήθεια, δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλετε προσπαθήσει νὰ σταλῇ ὅσον τὸ ὀγλιγώροτερον ἡ ζητούμενη γολέτα, καὶ νὰ ἦναι καλὴ καὶ ἀρμόδιος διὰ τοιοῦτον ταξείδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθῶς Στυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ἀρε' αὐτοῦ, Γ. Πρατῆς.

Περ. γ'. ἀριθ. 14304.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ λύπην τῆς ἔμαθεν ἡ Διοίκησις, ὅτι ἐπέστρεψεν ἡ ναυτικὴ μοῖρα τῆς νήσου σας, καὶ τὰς δυσκόλους περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεσθε καὶ διὰ τὰ ἄλλα, καὶ μάλιστα διὰ τῶν λειῶν τὴν ἀπαίτησιν. Κατὰ τὰς ὁ-

ποίας πεζὸς ἔλθων ἀπὸ Μαραθονήσιον πρὸς τὸν ἐλαμπρότατον Π. Μαυρομιχάλην ἔφερον εἰδήσεις, ἡ γολέτα τοῦ καπετάν Μανώλη Τόμπαζι ἐπιστρέψασα ἀπὸ τὴν κατασκοπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε σταλῆ, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος διευθύνθη ὅλος σχεδὸν, συνιστάμενος ἀπὸ πλοία ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν, διὰ τὸ μέρος ἐκείνο· ὥστε, ἐὰν δὲν προφθάσῃ ἀμέσως ὅλη ἡ ναυτικὴ ἑλληνικὴ δύναμις, διὰ τὴν σῶσιν τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον, αὐτὸ χάνεται ἐξ ἀποφάσεως, καὶ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος τότε δὲν εἶναι ἀδηλος. Ὅθεν τὸ πᾶν κρέμαται ἀπὸ τὴν ταχίστην ἐκπλευσιν τῆς μοίρας, καὶ ἄς γενοῦν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ τὴν ἐπιταχυνθῆ, διότι ἄλλως ὁ κίνδυνος εἶναι ἀφευκτός. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀγνοεῖ, Κύριοι, τὰς περιστάσεις σας, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅλοι, ὅτι ἐὰν δὲν φροντίσωμεν νὰ σωθῆ τὸ Μεσολόγγιον, κινδυνεύει ὅλη ἡ πατρίς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, καὶ ἐλπίζει ἡ Διοίκησις ὅτι θέλουν φιλοτιμηθῆ ὅλοι οἱ ἀνδρεῖοι καὶ κυβερνηταὶ καὶ ναῦται, ἄνευ ἐξαιρέσεως, νὰ δειχθοῦν ἀνώτεροι τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ νὰ τρέξουν προθύμως διὰ τὴν σῶσιν τὴν πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 9 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρτίπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14332.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ταύτην τὴν στιγμήν ἤλθον γράμματα ἀπὸ Βοστίτσαν, φανερόντα ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος εἰς τὰς 6 τοῦ τρέ-

χοντος, συνιστάμενος ἀπὸ ἑκατὸν περίπου πλοῖα, περὶ τὰς 10 ὥρας εἶχε φθάσει εἰς Π. Πάτρας. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν πλοίων ἄραξαν εἰς Καστέλλια, πολλὰ ὀλίγα ἔμειναν εἰς Πάτρας, καὶ μέρος θάρδα-κόστα ἔξωθεν τοῦ Μεσολογγίου. Χθὲς σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις ἐκτεταμένα ὅτι τὸ Μεσολόγγιον προσμένει τὴν σωτηρίαν του ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· δὲν εἶναι πλέον κάμμία ἀμφιβολία ὅτι χάνεται, ἂν δὲν προφθάσῃ ἐγκαίρως. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡμπορεῖ νὰ διαφυγῇ τὸν ἀφανισμόν του τὸ ἔθνος ὀλόκληρον. Μεταχειρισθῆτε, κύριοι, ὅλα σας τὰ δυνατὰ νὰ ἐκκινήσετε τὴν ναυτικὴν μοῖραν τῆς νήσου σας, ἥτις ἐνωθεῖσα μὲ ἐκείνην τῆς Ὑδρας καὶ Ψαρῶν, θέλει κτυπήσουν συμφώνως τὸν ἐχθρόν, καὶ ἀναμφιβόλως θέλει ματαιώσουν, ὡς καὶ ἄλλοτε, τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς του. Ἐὰν τὰ αὐτόθι στρατεύματα στοχάζεσθε ὅτι δὲν χρησιμεύουν, ἢ σᾶς προξενοῦν εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις σας ἐνοχλήσεις, γράψετε διὰ νὰ τὰ διατάξῃ ἡ Διοίκησις νὰ σηκωθοῦν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγῶστης Σπυλιωτάκης.—Ἰω. Κωλέττης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14360.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπιτωῶν.

Ἐλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 9 τρέχοντος ἔγγραφόν σας, καὶ παρετηρήθησαν τὰ γραφόμενα. Ἡ Διοίκησις βλέπουσα καὶ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Π. Πάτρας καὶ Μεσολόγγιον, καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν λοιπῶν δυνάμεών του εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, γράφει ἤδη πρὸς

τὸν ἐκλαμπρότατον Κύριον Κωνσταντῖνον Μαυρομι-
χάλην, ὡς καὶ πρὸς τοὺς αὐτόθι ὀπλαρχηγούς, νὰ με-
ταβοῦν εἰς Ἄστρος μ' ὄλα τὰ στρατεύματα, ὡς μὴ
ὄντα παντελῶς ἀναγκαῖα πλέον εἰς τὴν νῆσον. Ἐκεῖσε
δὲ μεταβαίνοντας θέλει φροντίσει ἡ Διοίκησις νὰ τοὺς
κάμη τὴν ἀναγκαίαν ἐξοικονόμησιν. Ἐχθὲς σὰς ἔγρα-
ψεν ἡ Διοίκησις καὶ σὰς ἐφάνέρωσε τὴν εἰδήσιν περὶ τῆς
μεταβάσεως τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου εἰς Π. Πάτρας. Εἶναι
περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ σήμερον τὰ αὐτὰ, ἐπειδὴ
γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν ἀνάγκην, καὶ ὅτι τὸ
Μεσολόγγιον μὴ ἔχον τὴν ἀναγκαίαν προμήθειαν, δυσ-
κόλως ἤμπορεῖ νὰ βαστάξῃ, καὶ ἂν, ὃ μὴ γένοιτο,
βραδύνη ὁ στόλος, χάνεται ἀφευκτα. Ἐν ᾧ ἡ Διοίκησις,
ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὰ αὐτοῦ στρατεύματα νὰ μετα-
βοῦν εἰς τὸ Ἄστρος, παρακαλεῖσθε καὶ ἡ εὐγενία σας
νὰ δώσετε ὄλας τὰς εὐκολίας, διὰ νὰ μὴ βραδύνη ἡ με-
τάβασίς των καὶ γίνωνται θάρος εἰς τὴν νῆσόν σας, ὅ-
ταν μάλιστα πρέπη νὰ στρέψετε ὅλην σας τὴν προσοχὴν
εἰς τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΝΗΣ.

Ἀγαγνώστης Στυλιωιάκης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 14445.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐλαβεν ἡ Διοίκησις τὰ δύο προχθεσινὰ ἐγγραφά σας,
καὶ παρετήρησε τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ὅσον μὲν διὰ
τὰς ἀπαιτήσεις τῶν αὐτοῦ ὀπλαρχηγῶν καὶ τὴν χρονο-

τριβήν των εις Σπέτσας, γράφει ἐντόνως καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κύριον Κ. Μαυρομιχάλην διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ σᾶς ἀφήσουν ἡσύχους, καὶ ν' ἀπέλθουν εἰς Ἄστρος, ὅπου προδιετάχθησαν. Περὶ δὲ τῆς αἰτήσεώς σας τοῦ νὰ σᾶς σταλοῦν 50 χιλιάδες γρόσια, ἠξέυρει ἡ Διοίκησις καὶ τὰς ἀνάγκας σας, αἱ ὁποῖαι καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐντελῶς δὲν θεραπεύονται, καὶ τὴν παροῦσαν χρεῖαν τοῦ νὰ εὐχαριστήσετε τὸ ναυτικὸν διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκπλευσις τοῦ στόλου σας, ἀλλ' ἤδη γνωρίζετε καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, καὶ ἠξέυρετε ὅτι τοιαύτην οἰκονομίαν νὰ κάμῃ κατὰ παρὸν εἶναι ἀδύνατον, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκπλευσις δι' αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν ἔλλειψιν, ἡ ὁποία ἤμπορεῖ μὲν νὰ θεραπευθῇ μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐξοικονόμησε καὶ πολλὰς τοιαύτας χρεῖας ἡ Διοίκησις, καὶ δὲν ἄφησε τὸ βᾶρος ἐπάνω σας, ἀλλὰ τώρα εἶναι περίστασις, καθ' ἣν ὅλοι πρέπει νὰ στενοχωρηθῶμεν διὰ νὰ σώσωμεν ἐν σημαντικὸν μέρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἂν κινδυνεύσῃ, ἐπιφέρει καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος. Καὶ καθὼς πάντοτε ἐφάνητε πρόθυμοι νὰ οἰκονομήσετε τοιαύτας δεινὰς περιστάσεις, μὴ λείψετε καὶ τώρα νὰ μεταχειρισθῆτε ὅλα σας τὰ δυνατὰ, διὰ νὰ κάμετε νὰ ἐκπλεύσῃ ὅσον τάχος ὁ στόλος σας, καὶ ἡ Διοίκησις ἀφ' ἐτέρου μέρους δὲν ἀμελεῖ· μάλιστα πρῶτην φροντίδα τῆς στοχάζεται, καθὼς πάντοτε ἔκαμνε, νὰ θεραπεύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην σας.

Τῆ 14 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14489.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

*Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κ. Κωνστ. Μαυρομιχάλην,
μέλος τοῦ αὐτοῦ Σώματος.*

Ὁ γραμματικὸς σας ἀνέφερε πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν τὸ πατριωτικὸν σχέδιόν σας, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη μέτινας προσθαφαιρέσεις εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, τὰς ὁποίας θέλετε πληροφρηθῆ ἀπὸ τὸν ἴδιον. Δὲν ἀμφιβάλλει λοιπὸν ἡ Διοίκησις, ὅτι θέλετε προσπαθῆσαι νὰ τὸ βάλετε εἰς ἐνέργειαν. Ἐπειδὴ σὰς ἔγραψεν ἐχθὲς τὸ Ἐκτελεστικὸν περὶ τῶν αὐτόθι εὐρισκομένων στρατιωτικῶν σωμάτων, πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ὁποίων ἔγραψεν ἐπίσης μὲ τόνον, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἐνηργήσατε τὴν τόσον ἀναγκαίαν μετάβασιν αὐτῶν εἰς Ἄσρος. Ἀπὸ ἐπισήμους εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας βεβαιούμεθα, ὅτι οἱ Βεχαβίται ἐπιπεσόντες νυκτὸς εἰς τὸ περὶ τὴν Μέκκαν στρατόπεδον τοῦ Μεχμέτ-ἀλή, συγκείμενον ἀπὸ 8 χιλιάδας τακτικῶν, καὶ δύο χιλ. ἵπτικῶν, κατέσφαξαν σχεδὸν ὅλους μὸλις 1600 τετραυματισμένοι διεσώθησαν, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπάνω εἰς ἓνα ὄνον. Ὅλοι αἱ ἀποσκευαὶ καὶ θησαυροὶ διηρπάγησαν ἀπὸ τοὺς Βεχαβίτας, οἱ ὁποῖοι εἰσήλθον νυκτὸς εἰς τὴν Μέκκαν. Ἴδου τί ἔκαμαν μερικαὶ χιλιάδες ἀτάκτων Ἀράβων, μὲ ῥαβδία καὶ τουφέκια μὲ φυτήλια, ἐναντίον τῶσων χιλιάδων γυμνασμένων τακτικῶν, ἐπειδὴ ἠθέλησαν καὶ ἀπεφάσισαν. Πληροφροῦμεθα ἐπίσης ἐπισήμως, καὶ χωρὶς νὰ μὲνῃ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Ἱμπραίμης ἀπὸ Μοθώνη ἐγράφε πρὸς τὸν πατέρα του, ὅτι εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν θέλει εὐρῆ εἰς τὸ ἐξῆς κάμμίαν ἀντίστασιν, καὶ ὅτι ἐπερίμενε τὸν στόλον ἐκεῖ (ἀφήσας εἰς Τριπολιτσάν τρεῖς χιλ. ἑξακοσίους) διὰ νὰ διευθυθῆ αὐτὸς διὰ ξηρᾶς καὶ διευθύνῃ καὶ τὸν στό-

λον του εἰς Π. Πάτρας καὶ Ναύπακτον, καὶ ἐκεῖθεν ἀποφασιστικῶς νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, μετ' ἀπόφασιν νὰ τὸ ἐκπορθήσῃ καὶ νὰ λάβῃ αὐτὸς καὶ μόνος τὴν τιμὴν τῆς ἐκπορθήσεως τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης πόλεως.

Ἐκ τούτων βλέπετε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιταχυνθῇ τῶν πλοίων ἢ ἐκπλευσῆσιν· ὁμιλήσατε, προσπαθήσατε, παρακινήσατε, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὸ Μεσολόγγι, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα μετάνοια εἶναι ἀνωφελής.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Στυλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

(Γ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 14499.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐκ τῶν ἐγκλεισμένων ἀντιγράφων τῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰδήσεων πληροφορεῖσθε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱμπραίμη κατὰ Μεσολογγίου, ἀπόφασιν, ἢ ὅποια ἐγένετο καὶ ἔργον ἤδη, ἐπειδὴ, καθὼς πληροφοροῦμεθα ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἀπὸ Διακοπτῶν, τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν τὰ εἰς τὸ Καστέλλι τῆς Πελοποννήσου ἐλθόντα στρατεύματα μετεβιβάσθησαν εἰς τὸ Μεσολόγγιον, ὅπου ἐγένετο καθ' ὅλον τὸ σάββατον συνεχῆς πόλεμος καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ὁ κίνδυνος εἶναι προφανής· ἡ Διοίκησις διέταξεν ἤδη καὶ ὅλα τὰ ἄλλα περὶ τὰ Σάλωνα εὐρισκόμενα στρατεύματα νὰ τρέξουν εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ τοῦ Μεσολογγίου ἡ σωτηρία κρέμαται κυρίως ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Ὅθεν, πρὸς Θεοῦ, ταχύνετε ὅσον τὸ δυνατόν πᾶς ὅ,τι δύνα-

σθε πρὸς βοήθειαν τοῦ προπυργίου τούτου τῆς Ἑλλάδος.

Τῆ 16 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΗΟΤΑΣΗΣ.
 Ἀναγνώστης Σπουλιωτάκης. — Ἰωάννης Κωλέττης.
 Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Λ. Μαυροκορδάτος.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Γράμματος ἐξ Ἀλεξανδρείας, σημειωμένον τῆ 23
 Ὀκτωβρίου 1825.

Κατὰ τὴν 5 τρέχοντος ἐξέπλευσε τοῦ λιμένος μας ὁ ἐχθρικός στόλος μὲ ἐπιτήδειον ἀνεμον, μὲ ὅσας τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης δυνάμεις σᾶς προέγραψα. Ἴδου καὶ ὁ κατάλογος εἴκοσι ἐννέα εὐρωπαϊκῶν καραβίων ὁποῦ μεθ' ἑαυτοῦ φέρει. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἔχομεν κ' ἐφέτος τὸ 30 αὐτῶν μὲ γαλλικὴν σημαίαν, τὸ ὅποτον δὲν ἤξεύρω πλέον ἂν διὰ πολιτικὴν ἢ κατὰ περίστασιν ἔμεινεν ὀπίσω, καὶ ἐμίσεισε τρεῖς ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὸν στόλον. Δύω ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν μισευμὸν τοῦ στόλου ἐφθάσεν ἐξ Αἰγύπτου πρὸς τὸν Σατράπην ἢ ἐπίσημος εἶδησις, ὅτι οἱ Βεχαβίται πλησίον τῆς Μέκκας ἔλαβαν νίκην ἐπὶνω εἰς τὰ τακτικά κατ' αὐτῶν στρατεύματά του ἀπὸ 8 χιλιάδας τακτικά καὶ δύο χιλ. ἵππικὰ, νυκτὸς ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες κατ' αὐτῶν μὲ τὰ φυτηλένια τους τουφέκια καὶ μὲ ράβδους, ἐθανάτωσαν ἅπαντας καὶ μόνον 1600 κατατραυματισμένοι ἐγλύτωσαν τὸν θάνατον, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ ἀρχιστράτηγός των, καθαλλάρης ἐπ' ὄνου (οὔτε ἄλογον τοῦ ἔμεινεν). Οἱ νικηταὶ ἐκυρίευσαν τὸν κάμπον μ' ὅλα τὰ λάφυρα, τσατήρια, ὄπλα, ζωοτροφίας, πολεμοφόδια, θησαυροφυλάκια, καὶ τέλος πάντων ἕκαστην τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδὸν των εἰς τὴν Μέκκαν.

Τῆ 19 Ὀκτωβρίου ἐφθάσεν ἐκ Μοθώνης πλοῖον ἀγγλικὸν δι' ἡμέρας 7, μὲ τὸ ὅποτον ὁ Σατράπης ἔλαβε

γράμματα τοῦ Ἰμπραὶμ-πασσᾶ, μὲ τὰ ὁποῖα τὸν παρα-
 σταίνει τὰ ὄσα ἔκαμε τρόπαια εἰς Μορέα, τὴν ἀπελπι-
 σίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Μεθώ-
 νην, ἀφ' οὗ ἄφησεν εἰς Τριπολιτσᾶν φρουρὰν 3,600 Ἀ-
 ραβας. Ἐκεῖ θέλει περιμεῖνει τὸ φθάσιμον τοῦ στόλου του,
 καὶ ἔπειτα νὰ κινήσῃ ἐν μέσῳ τοῦ Μορέως εἰς τὰς Πά-
 τρας, καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ ἀπεράσῃ εἰς Ἐπακτον (α), νὰ πολι-
 ορκήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ ξηρᾶς τὸ Μεσολόγγι καὶ νὰ
 κάμῃ τὴν ἐφοδον. Ὅσον τολμηρὰ καὶ ἂν σᾶς φαίνεται
 αὕτη ἡ ἐγχείρησις, ἄλλο τόσον νὰ τὴν ἤξεύρετε βεβαίαν,
 καὶ μὴν ἤθελε σᾶς ἀπατήσῃ ὁ στοχασμὸς τῆς, ὅτι τοῦ-
 το δὲν γίνεται διὰ τοῦτο καὶ δι' ἐκεῖνο, διότι ἂν οἱ Ἑλ-
 ληνες δὲν τοῦ βάλουν μέχρι πέλους ἐμπόδια, ὄχι αὐ-
 τὸς, ἀλλὰ καθένας ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει. Τὴν κατὰ
 Μεσολογγίου ἀπόφασίν του, διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴν τὴν
 δόξαν, πρὸ ἡμερῶν σᾶς τὴν ἔγραψα· ἤδη σᾶς τὴν βεβαιῶ
 ἐξ ὀφφικίου δι' ἀφεικτον καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσ-
 σης, πλὴν ἐγὼ ἐλπίζω οἱ ἥρωες Ῥουμελιῶται νὰ τοῦ
 δώσουν νὰ καταλάβῃ τὸ εἶναι του. Ἡδὺρὲν ἀνάδρους Ἡε-
 λοποννησίους καὶ κάμνει ὅ,τι ἤθελε μὲ μίαν φοῦκταν
 στραβαράπιδες. Φθάνει μόνον ἡ Σ. Διοίκησις νὰ λάβῃ
 χωρὶς στιγμῆς ἀναβολὴν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τῆς δια-
 φεντεύσεως ταύτης τῆς ἐπωφελοῦς θέσεως, καὶ, ὡς εἴ-
 πον, νὰ μὴν εὐρεθῇ τις καὶ εἰπῇ ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται,
 ὅτι εἶναι ἐμποδον, ἐπειδὴ ἀφεύκτως θὰ γίνη.

Ἡ ἀλαζονεία τοῦ Σατράπου, ὅταν μάλιστα ἐφθασε
 τὸ ἄνωθεν παρτίδον ἐκ Μεθώνης, καὶ τὸν ἔγραψε προ-
 σέτι ὁ υἱὸς του ὅτι ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ 1800 αἰχμαλώτους,
 τοὺς ὁποίους ὡς ζῶα ἐσύναξεν εἰς κάθε μέρος ὁποῦ ἠθέ-
 λησε νὰ ὑπάγῃ, χωρὶς κἂν τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν,

(α) Χυδαικῶς οὕτω καλεῖται ἡ Ναύπακτος.

ἔφθασεν ἕως εἰς τόσον βαθμόν, ὥστε χθές εἰς τὸ Διβά-
νιον ὠμολόγησε τέλος πάντων, ὅτι πέρυσι εἶχεν ἔλθει
ἐδῶ προδότης τις, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τινος Μοραίτας,
τὸν ὁποῖον πολιτικῶς ἀπέβαλε, λέγων αὐτῷ, ὅτι αὐτὰ
ὁποῦ σὺ προσφέρεις τώρα, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σου θέλεις
τὰ εὐρεικυριευμένα μὲ τὰ ὄπλα μου. Ἴδῃτε λοιπὸν, φίλε,
ὁποῖον πατριώτην δὲν ἠκούσατε, ὅταν σᾶς τὰ ἔλεγον,
καὶ ἐξ ἐναντίας τὸν παρεπικράνετε. Φροντίσατε τώρα
τὴν σωτηρίαν σας, ἥτις κρέμαται ἐτι βραχὺ ἀπὸ τὴν
θέλησίν σας, ἔπειτα τετέλεσται.

Περ. γ'. ἀριθ. 1578.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις, γνωρίζουσα ὅτι ἀνευ δικαστηρίων εἶ-
ναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ στάθμη δικαιοσύνης καὶ ἔννο-
μος εὐνομία· ὅθεν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 13844 διαταγὴν
τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο
διακηρύττει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1513 διακήρυξίν του εἰς ὅλην
τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, Κύ-
ριοι, νὰ διακηρύξετε καὶ ὑμεῖς αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν
τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τῶν ἐπαρ-
χιακῶν δικαστηρίων καθ' ὅν τρόπον διακηρύττει τὸ ὑπουρ-
γεῖον, καὶ ὡς ὑπαγορεύει ὁ περὶ δικαστηρίων ὀργανισμός.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ἐν ἑλλείψει ὑπουργοῦ,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μιλτιάδης.

Περ. γ'. ἀριθ. 6268.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείεται κατάλογος τῶν ὄσων μιστικο-γουλέτων

ψαριανῶν συνεφωνήθησαν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, εἰς τὸν ὁποῖον σημειώνεται τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ὄνομα πλοίου, καὶ ὄνομα καὶ ἐπίκλησις τοῦ πλοιάρχου, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των, πρὸς ὁδηγίαν σας· καὶ ἐπειδὴ ἐννέα ἐξ αὐτῶν, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἅμα τελειώσῃ ὁ μὴν αὐτῶν, εἶναι ἐλεύθερα ν' ἀναχωρήσουν, διὰ τοῦτο εἰς ἔνδειξιν τῆς δουλεύσεώς των θέλει δώσετε ἐκάστῳ ἀποδεικτικόν, ὅταν τελειώσῃ ὁ μὴν, ὅτι ἐδούλευσαν τὸ μηνιαῖόν των, καὶ ἀφίνονται ἐλεύθερα.

Τὰ ὀνόματα τῶν τοιούτων πλοιάρχων εἶναι ταῦτα·

Γεώργιος Καλαφάτης, Κωνσταντῖνος Τσατσέρης, Κωνσταντῖνος Σίδερος, Δημήτριος Λουμάκης, Γιάννης Φιλίρης, Νικολῆς Ζαρρῆς, Νικολῆς Βρατσάνος, Δημήτριος Μοναρχίδης καὶ Γεώργιος Ἀγαπούσης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6325.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Σ. Διοίκησις μετὰ διαταγὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 14528 διέταξεν, ὅτι τὰ ὑπόλοιπα δεκατρία μίστικα ψαριανὰ, διορισθέντα εἰς φρουρὰν τῆς νήσου σας, ν' ἀπολυθῶσιν, ὡς μὴ ἀναγκαῖα πλέον ἢ δουλεύσεις των, ὡς ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιγράφου τῆς αὐτῆς διαταγῆς θεωρεῖτε. Τὰ αὐτὰ δεκατρία μίστικα ἐλήφθησαν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ ἔθνους ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου, καὶ ἔλαβον τὸ πρῶτον μηνιαῖον. Εἰδοποιήσετε πρὸς αὐτοὺς τὴν διάλυσίν των, καὶ δώσετε ἀγὰ ἐκάστῳ ἀποδεικτικὰ, δηλοῦντα τὴν

ἡμέραν τῆς διαλύσεώς των, διὰ νὰ λάβουν τὸν μισθὸν των ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Ἐγχειρίσετε πρὸς αὐτοὺς καὶ τὴν ἐσώκληστον εἰδοποίησιν τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.— Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας

Περ. γ'. ἀριθ. 14528.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6258 ἀναφορᾶς του περὶ τῶν δεκατριῶν γολετομιστικῶν, διορισθέντων διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, ἐπειδὴ πλέον δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ διαμονὴ των εἰς αὐτὸν τὸν διορισμὸν, διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὰ διὰ νὰ διαλυθῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ, Ἰ.Α. ΚΩΔΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6329.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Μιστικάρχους Ψαριανοὺς, εἰς Σπέτσας.

Τὰ δεκατρία μίστικά σας, τὰ ὁποῖα κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως ἤλθον διὰ φρουρὰν τῆς νήσου Σπετσῶν, καὶ ἤρχισε τὸ μνησιῶν των ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Διοικήσεως δευτέραν, ὑπ' ἀριθ. 14528, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ σᾶς διαλύσῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία ἡ δούλευσίς σας. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν,

ὅτι εἴσθε διαλυμένοι ἀπὸ τὴν δούλευσιν τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ λάβετε ἀποδεικτικὸν ἀπὸ τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν, πόσας ἡμέρας ἐδουλεύσατε, καὶ τὸ αὐτὸ ἀποδεικτικὸν πρέπει νὰ τὸ παρῆρσιάσατε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ ἀναφερθῆ κατὰ τὴν τάξιν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ σᾶς πληρώσῃ καὶ ἐξοφλήσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 19 Νοεμβρίου 1825.

Ἰωάννης Ν. Λαζάρου.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπιας.

Περ. γ'. ἀριθ. 13538.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προκαλεῖσθε, εὐγενέστατοι, διὰ τῆς παρούσης νὰ πληροφορήσατε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν ὀπλαρχηγῶν, ὅσοι ἐστάθησαν ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθον ἐπὶ τῆς νήσου ὑμῶν ἄχρι τῆς ἀδείας τῆς Διοικήσεως τοῦ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς Πελοπόννησον, ὡς μὴ ἀναγκαῖοι πλέον εἰς τὴν νήσόν σας, με πόσους στρατιώτας ἦτον ἕκαστος, ἢ καὶ ἂν ἐδόσατε εἰς κἀνένα ἐπὶ λόγῳ μισθοῦ ἢ σιτηρεσίῳ, διὰ νὰ ὀδηγηθῆ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

Τῆ 19 Νοεμβρίου 1825, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ πολεμικοῦ,

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ἈΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 14558.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Με λύπην τῆς ἐκ διαφόρων μερῶν πληροφορεῖται ἡ

Διοίκησις τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ μανθάνει τὰς δεινὰς περιστάσεις σας. Εἰς κάθε περιστάσειν τοιαῦται ταραχαὶ ἔπρεπε νὰ ἔχουν λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν, ὅτε ἡ μόνη μετὰ Θεοῦ ἐλπίς τῆς σωτηρίας μας κρέμαται ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκ συμφώνου σύμπραξιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, τὸ μόνον μέσον τοῦ ἐξολοθρευμοῦ μας εἶναι ἡ ἀσυμφωνία. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι τόσο μεγάλη, τόσο φανερά, ὥστε δὲν εἶναι βέβαια πατριώτης, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὴν ἐννοῇ. Ὁ ἐχθρὸς μας εἶναι δυνατὸς καὶ ἐνωμένος· βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὴν ἔνωσιν παραδόξως μετὰξὺ Τοπάλ καὶ Μεχμέτ-ἀλῆ. Ἡμεῖς, κοντὰ εἰς τὴν ἀδυναμίαν μας, νὰ ἔχωμεν καὶ τὰς ἐμφυλίους διαιρέσεις, καὶ τί πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν; Ὁ κίνδυνος καθ' ἡμέραν γίνεται μεγαλειότερος, τὸ Μεσολόγγιον κυρίως κινδυνεύει ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ ἔνωσις τῶν μοιρῶν τῶν ναυτικῶν νήσων ἠμποροῦσε νὰ τὸ σώσῃ. Ἀλλὰ μετὰξὺ τῶν λυπηρῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεσθε, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ξεκινήθοῦν τὰ πλοῖά σας; Σήμερον μανθάνει ἡ Διοίκησις, ὅτι περὶ τὸ Μεσολόγγιον ἐγένετο ναυμαχία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάησαν δύο πυρπολικά μας. Ὅποιον καὶ ἂν ἐστάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ναυμαχίας ταύτης, περὶ τῆς ὁποίας δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀκριβῆ πληροφορίαν, τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ναυάρχου Μιαοῦλη μοῖρα μένει μὲ ὀλίγα καὶ ἄχρηστα ἴσως πυρπολικά, καὶ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἀνθέξῃ. Ἡ περίστασις αὕτη, καὶ ὁ προφανὴς κίνδυνος ἀναγκάζουν τὴν Διοίκησιν νὰ σᾶς γράψῃ καὶ πάλιν, καὶ νὰ σᾶς παρακινήσῃ διὰ τὴν ταχίστην ἐκπλευσιν τῆς μοίρας σας· καὶ ἐπειδὴ ἡ κυριώτερα ἀνάγκη εἶναι ἡ τῶν πυρπολικῶν, νὰ σᾶς προτρέψῃ νὰ ξεκινήσετε καὶ τὰ περισσότερα καὶ καλλίτερα τῶν πυρπολικῶν τῆς νήσου σας, συντροφευμένα ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μ.

ὀλίγα ἐκ τῶν πολεμικῶν, διὰ νὰ φθάσουν ἐγκαίρως καὶ νὰ ἐνδυναμώσουν τὸν στόλον, μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ τοῦ ἐπιλοίπου μέρους τῆς μοίρας σας. Διὰ νὰ γενῆ δὲ τοῦτο, εἶναι ἀνάγκη νὰ παύσουν προηγουμένως αἱ ἐμφύλιοι τα-
ραχαί. Εἰς τοῦτο σὰς παρακινεῖ πρὸ πάντων ἡ Διοίκησις, καὶ ἐλπίζει ὅτι αἱ προτροπαὶ τῆς δὲν θέλουν μείνει ἀκαρ-
ποι, ἀλλ' ὅτι θέλετε ἐνωθῆ ὅλοι, ὅτι οἱ μικρότεροι θέ-
λουν ἀκούσει τὰς συμβουλὰς τῶν μεγαλειτέρων, ὅτι ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν θέλετε ἀποφασίσει νὰ συντρέξετε εἰς τῆς πατρίδος τὴν σωτηρίαν. Κύριοι! ἐννοεῖτε τὸ δει-
νὸν τῆς περιστάσεως καὶ τὴν ἀνάγκην. Δὲν εἶναι λοι-
πὸν ἀμφιβολία, ὅτι προηγουμένης τῆς ἐνώσεως καὶ συμ-
φωνίας, θέλετε ταχύνει ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἐκπλευσιν
τῶν πλοίων τούτων, διὰ νὰ προλάβετε τὸν κίνδυνον, ὁ
ὁποῖος μετ' ὀλίγον κορυφοῦται καὶ μένει ἀδιόρθωτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1825.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰω. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 121.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γεν. ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατευμάτων.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Διάφορα ἀποδεικτικὰ παρῆρσιάζονται εἰς τὴν Γεν.
ταύτην Ἐπιθεωρίαν παρὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν, ὅσοι ἐξε-
στράτευσαν ἐπ' ἔσχατων εἰς τὴν νησὸν σας, καὶ εἰς αὐ-
τὰ δὲν ἀναφέρονται, ἂν καὶ λογαριασμένα, τὰ εἴκοσιν εἰς
τὰ ἑκατὸν ὁποῦ ἀπαιτοῦσιν οὗτοι διὰ πληρωμὴν αὐτῶν.
Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν καταχρήσεων, ἡ Γεν. Ἐπι-
θεωρία ζητεῖ ἀκριβῆ πληροφορίαν ἀπὸ τὴν εὐγενίαν σας
περὶ τούτου, καὶ προσμένει ταχεῖαν τὴν ἀπόκρισιν, διὰ
νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν, ἂν ἀκολουθῇ

καμμία κατάχρησις πρὸς βλάβην τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Τῆ 2 Δεκεμβρίου 1825, Ναύπλιον.

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητῆς, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. νά. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμένων ὡς οὐδέποτε εἰς τὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμον, ἔχει καὶ ἐντὸς τοῦ χειμῶνος εἰς ἐνέργειαν τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις του·

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἀναγκάζεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἔχη εἰς συνεχῆ ἐνέργειαν τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τῆς· καὶ

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖται πόρος πρόχειρος καὶ ἱκανός·

Τὸ Βουλευτικὸν Θεσπίζει.

Α'. Νὰ γενῆ δάνειον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ποσότητος ἑνὸς μιλιουνίου ἰσπανικῶν ταλλήρων.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο, διηρημένον εἰς διάφορα τμήματα, ν' ἀσφαλισθῆ μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἔθνους, δηλαδή μὲ τὴν ὑποθήκην μέρους ἀναλόγου παντὸς εἶδους ἐθνικῶν κτημάτων, κειμένων εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας. Τοῦτο δὲ τὸ δάνειον νὰ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίη τὰς ἑκατὸν χιλ. τάλληρα.

Γ'. Ἡ ὑποθήκη ἐκάστου ὠρισμένου μέρους νὰ γίνεται διὰ δημοσίου κηρύξεως εἰς τὸν προσφέροντα περισσοτέραν ποσότητα.

Δ'. Ὁ δανειστὴς νὰ λαμβάνη ὅλον τῆς ὑποθήκης τὸ εἰσόδημα, ἐκτὸς τῶν δεκάτων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ τακτικῶς εἰς τὴν Διοίκησιν καθὼς λαμβάνονται καὶ ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα.

Ε'. Ἡ διάρχεια τοῦ δανείου εἶναι ὀλόκληρα ἕξ ἔτη,

μετά τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις χρεω-
στεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν δανειστὴν τὴν ποσότητα τοῦ
δανείου, δίδουσα καὶ τόκον πρὸς ὀκτῶ εἰς τὰ ἑκατὸν διὰ
τὸν καθέκαστον χρόνον· εἶδε μὴ, νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν τὴν
ἐντελῆ κυριότητα ἐπὶ τοῦ κτήματος, τὸ ὅποιον εἶχεν
εἰς ὑποθήκην, μὲ τακτικὸν ἔγγραφον ἰδιοκτησίας.

ΣΤ'. Ἡ καταβολὴ τοῦ δανείου νὰ γίνεταί κατὰ μὲν
τὰ ἤμισυ μὲ μετρητὰ, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ἤμισυ ἀδιαφό-
ρως, εἴτε εἰς διαταγὰς πληρωτέας ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἐξ
ὁποιοῦδήποτε πόρου, εἴτε εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας.

Ζ'. Τὰ ἐκ τοῦ δανείου τούτου χρήματα νὰ ἐξοδευθῶ-
σιν εἰς τὰς μελλούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος, δηλαδὴ
εἰς τὸ ναυτικόν, εἰς τὸ στρατιωτικόν, τὰ φρούρια καὶ
εἰς τροφὰς καὶ πολεμεφόδια.

Η'. Ν' ἀποφασισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως ὁ τρόπος,
διὰ τοῦ ὁποίου μέλλει γίνεσθαι τακτικὴ ἢ ὑποθήκη, ἐπι-
στατούσης εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν δα-
νείων πενταμελῶς ἐπιτροπῆς, ἢ ὁποία θέλει διορισθῇ
κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν συγκροτούντων τὴν
Διοίκησιν σωμάτων.

Θ'. Ὁ παρῶν νόμος νὰ ἐνεργῆται ἕως οὗ ἤθελε φθά-
σει μία δόσις τοῦ προθεσπισθέντος τρίτου δανείου, ἢ
παρῆρσιασθῇ ἄλλος ἱκανὸς τρόπος.

Ι'. Ὁ παρῶν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδι-
κα τῶν νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

ΙΑ'. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὸν
παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24 Δεκεμβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΪΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡῆΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς, Α. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ΓΕΩΡ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπονείῃ τοῦ Γεν. Γραμματ. Γ. Πραϊδης.

Ἄριθ. 5.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθήκης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων Ἐπιτροπή.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 15822 καὶ ἡμέραν 27 Δεκεμβρίου 1825 διαταγὴν τῆς Σ. Διοικήσεως, συσταθεῖσα πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ εἰς ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. νά, Νόμου περὶ ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων, κρίνει χρεὸς τῆς νά δημοποίησιν εἰς τὸ Πανελλήνιον·

Ὅτι ἡ ὑποθήκη αὕτη γίνεται εἰς οἰουδήποτε εἶδους ἐθνικὰ κτήματα.

Ὅτι οἱ θέλοντες νὰ ἐπιχειρισθῶσι δύνανται νὰ προβάλλωσι τὸ ὑποστατικὸν ἢ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦσι νὰ νέμωται, φανερόνοντες τὴν ἔκτασιν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κείται, διὰ νὰ κηρυχθῇ δημοσίως κατὰ τὸν § γ'. τοῦ εἰρημένου νόμου.

Ὅτι δύνανται καὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν καὶ εἰς τμήματα νὰ ζητήσωσι τὴν γῆν, ἢ τὸ ὑποστατικὸν τὸ ὁποῖον κἀθένας ἐπιθυμεῖ, ὅταν χωρὶς βλάβην διαμερίζεται.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπαντες νὰ συντρέξουν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐνέργειαν προκύπτουσι τόσα καλὰ, τὰ ὅποια ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει περιττὸν νὰ ἀναφέρῃ, διότι οἱ νουνεχεῖς θέλουν γνωρίσει ὅτι καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὸ μερικὸν ὠφελεῖται, καὶ ἡ πατρίς, ἔχουσα πόρον διὰ τὰ ἀναπόφευκτα ἔξοδα τοῦ προκειμένου πολέμου, ἀσφαλιζέται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 9 Ἰανουαρίου 1826.

† Βρεσθένης Θεοδώρητος. — Ν. Πογηρόπουλος. — Γκέλας Καρακατσάνης, — Λιβέριος Λιβερόπουλος. — Λυκούργος Ι. Κρεστέρτης.

Ἐ Γραμματεὺς, Ν. Δουριώτης.

Περ. γ'. ἀριθ. 16130.

ΠΡΟΣΩΠΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει ὅτι

Μ' ὄλον ὅτι παρήλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἐποχὴ διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἡ 25 ἡμέρα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν δὲν συνήχθησαν εἰσέτι. Ἡ Διοίκησις, βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν, ἥτις νομίζεται ἡ ἀρμοδιωτέρα, χρέος τῆς νομίζει τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ὑπενθυμίζουσα ὡσαύτως καὶ τὸν τρόπον τῶν ἐκλογῶν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν πληρεξουσίων ἐκάστης ἐπαρχίας, κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1825 ὑπ' ἀριθ. 12641, δηλαδὴ τὸ νὰ γίνουν αἱ ἐκλογαὶ τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων νόμον, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ἦναι διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκάστης ἐπαρχίας. Ὁ τόπος, ὅπου ἔμελλον κατ' ἀρχὰς νὰ παρευρεθοῦν οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν, δὲν ἐδιορίσθη ῥητῶς εἰς τὴν προλαβοῦσαν διακήρυξιν. Ἦδη προσδιορίζονται τὰ Μέγαρα, ὅπου θέλει παρευρεθῆ καὶ μία πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγράφων τῆς πληρεξουσιότητος, καὶ ἓνας ἀστυνόμος, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ διὰ τὴν Συνέλευσιν ἀναγκαῖα, νὰ ὑποδέχῃται τοὺς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης διακηρύξεως παρουσιαζομένους πληρεξουσίους τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπαγορεύῃ πᾶσαν συρροὴν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἢ ἄλλων ὀπλοφόρων δυναμένων νὰ ταραξοῦν τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν λάβει ἀρχὴν ἅμα ὅτε τὰ δύο τρίτα τῶν τακτικῶς ἐκλεχθέντων πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν εὐρεθῶσι παρόντα.

Προειδοποιούνται, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλουσαν νὰ μὴ φέρουσαν μεθ' ἑαυτῶν ἕκαστος περισσοτέρους τῶν πέντε ὑπηρετῶν, ὀπλοφόρων ἢ μὴ· οἱ δὲ λοιποὶ πολῖται, ὅσοι ἐπιθυμοῦσαν, νὰ παρευρεθῶσαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐθνικῆς.

Τῆ 12 Ἰανουαρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΓΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 16185.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 2 τρέχοντος ἔγγραφόν σας καὶ παρετήρησαν ἡ Διοίκησις τὴν στενοχωρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεσθε διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει διὰ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν· ἀλλὰ γνωρίζετε καὶ ἡ εὐγενία σας τὴν παντελῆ ἀχρηματίαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐκ τοῦ προχείρου νὰ θεραπευθῇ αὐτὴ ἢ ἀνάγκη. Μετ' ὅλον τοῦτο, καὶ πρὶν λάβη τὸ ἔγγραφόν σας, δὲν ἠμέλησαν, οὔτε ἀμελεῖ μεταχειριζομένη ὅλους τοὺς τρόπους, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ πόρον δι' ὅλην τὴν ναυτικὴν δύναμιν, καὶ ἐλπίζει ἐκ τῶν χρημάτων τῆς ὑποθήκης νὰ σᾶς πέμψῃ τὴν ἀναγκαίαν χρηματικὴν ποσότητα. Ἡ εὐγενία σας ὅμως μὴ ἀπαυδῆσετε ἐν τοσοῦτω εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν, καθ' ἣν ἡ σωτηρία τοῦ Μεσολογγίου κρέμαται ἀπὸ τὸν στόλον, ἀλλὰ πασχίσατε μετὰ κάθε τρόπον νὰ ἐβγάλετε τὰ τέσσαρα πυρπολικά, καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν, ἐάν δὲν δύνασθε νὰ ἐβγάλετε καὶ τὰ 12, τὰ ὁποῖα ἐσχάτως εἶχετε εἰς τὴν ἑκστρατείαν, προσπαθήσατε νὰ ἐβγάλετε ὅσα ἠμπορεῖτε,

καὶ ἐπιταχύνετε τὴν ἐκπλευσίν των, διὰ νὰ ἐνωθοῦν μετὴν Ὑδραϊκῆν μοῖραν.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἐράνου τῆς Σύρας, ἡ Διοίκησις περὶ τούτου δὲν ἔδωκε κάμμίαν διαταγὴν, ἀλλὰ οἱ πρόκριτοι τῆς Ὑδρας, ὡς πληροφορεῖται, ἀφ' ἑαυτῶν ἔγραψαν εἰς Σύραν καὶ ἐπρότρεψαν εἰς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τοὺς φιλογενεῖς. Ἐντοσούτω ἡ Διοίκησις δὲν γνωρίζει τίποτε ἐπίσημον περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Τῇ 14 Ἰανουαρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κορντογιάτης.

Γιλίας Μπότσης.— Αναγκώσις Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντίνος Μαυρομηχάλης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυρακορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 6958.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Πρόκριτους Σπεσιῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 2 ἰσταμένου ἀναφορά σας, δι' ἧς ζητεῖτε νὰ γίνῃ κάμμία χρηματικὴ ἐξοικονόμησις περὶ τῶν μηνιαίων μισθῶν τῶν πλοίων σας, καὶ νὰ εἰδοποιηθῆτε περὶ τοῦ εἰς Σύραν γενομένου ἐράνου.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μετὴν ὑπ' ἀριθμὸν 6895 ἀνεφέρθη περὶ πάντων πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, καὶ εἰς ἀπόκρισιν εἰδοποιήθη, ὅτι τὸ ταμεῖον πάσχει μεγάλως ἀπὸ ἀχρηματίαν, καὶ ὅτι ἡ εἰς Σύραν φορολογία δὲν ἔγινε μετὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχει πληροφορίαν καὶ ἡ Διοίκησις, ἀφ' ἑαυτοῦ των οἱ εὐγενεστάτοι πρόκριτοι τῆς νήσου Ὑδρας ἔγραψαν πρὸς τοὺς ἐν Σύρᾳ ἐμπόρους, παρακινουῦντες αὐτοὺς νὰ συνεισφέρουν κατὰ προαίρεσιν διὰ τὴν ἐκπλευσίν των πλοίων, καὶ ἐπισήμως ἡ Διοίκησις, ὡς ἀναφέρει, δὲν γνω-

ρίζει τι περί αὐτοῦ τοῦ ἐράνου. Διὸ εἰδοποιεῖσθε περί αὐτοῦ πρὸς σαφεστέραν ὑμῶν πληροφορίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 6995.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Κατὰ τὴν εἰδοποίησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ὑμέτερος ναύ-
αρχος Κ. Γεώργιος Ἀνδρούτσου ἔκαμε πρὸς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τοῦτο περί τῶν προσταλθέντων πολεμεφοδίων εἰς
Μεσολόγγιον, ἐκ τῶν ὁποίων 96 βαρέλια πυρῆτις καὶ
2000 σφαῖραι κανονιῶν διὰ τὴν τρικυμίαν μὴ δυνηθέν-
τα τὰ καράβια νὰ τὰ ἐκβάλωσιν ἐκεῖ, τὰ ἔφερον ὀπί-
σω, ἀνεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν
σῶμα περί αὐτῶν, τὸ ὁποῖον διέταξε τὸ ὑπουργεῖον
τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 16280 διὰ νὰ λάβῃ τὰ περί τούτων
ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ἐνταυτῷ εἰδοποίησιν τὸ κοινόν
σας διὰ νὰ τὰ ἀσφαλίσῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς Μεσολόγγιον
μὲ τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἀκολούθως ἤδη θέλει ἐκπλεύ-
σουν δι' ἐκεῖ.

Σὰς εἰδοποιεῖ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, διὰ νὰ
φροντίσετε περί τῆς εἰς Μεσολόγγιον ἀποστολῆς αὐ-
τῶν, κατὰ τὴν ἀνωθεν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, ὡς
ὄντων πολλὰ ἀναγκαίω.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 3070.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Τὸν παρόντα νόμον ὑπ' ἀριθ. νβ'. τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ ὑγειονομείου, προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε καὶ νὰ ἐνεργήσῃτε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν· συντροφεύεται δὲ καὶ προσδιόρισις (ταρίφα) εἰς διάφορα ἀντίτυπα, διὰ νὰ δημοσιευθῇ, κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐνεργῶνται ἀπαράβατα τὰ ὑγειονομικὰ χρῆν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1826.

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΆΚΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. νβ'. τοῦ Κώδ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἐν τῶν ἀναγκαιοτάτων εἶναι ἡ σύστασις τῶν ὑγειονομείων διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν εἰσερχομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τόπους ὑποκειμένους εἰς λοιμικὰς ἀσθενείας· καὶ ἐπειδὴ ἡ σύστασις αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει·

Α'. Νὰ συστηθῶσιν ὑγειονομεῖα εἰς ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ὁποίας ἐλλιμενίζονται πλοῖα διαφόρου μεγέθους.

Β'. Εἰς ἐκάστην αὐτῶν τῶν πόλεων νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ τὸν ἑπαρχον καὶ ἐπιστατοδημογέροντας ὀκτώ ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀνὰ τριμηνίαν νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ἀμισθί, καὶ εἰς μὲν τὰς ἐμπορευομένας πόλεις νὰ ἔχωσιν ἓνα Γραμματέα, διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, εἰς δὲ

τάς μικράς πόλεις νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ἴδιοι καὶ τὰ χρέη τοῦ Γραμματέως.

Γ'. Τὰ εἰσοδήματα τοῦ ὑγειονομείου καὶ καθαρτηρίου νὰ συνάζωνται ἀπὸ τοὺς ὑγειονόμους, τῶν ὁποίων τὸν λογαριασμὸν νὰ πέμπωσι τακτικῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας κατὰ τριμηνίαν (μόλις παραλάβουν ἄλλοι τὴν ἐπιστάσιαν) διὰ τοῦ ἐπαρχείου, πέμποντες ἐν ταύτῳ καὶ ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ἡ εἰς τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ στοιχεῖον Α. συναπτομένη προσδιόρισις τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων νὰ φυλάττεται ἐπ' ἀκριβῆς, καὶ τὸ δόσιμον τῶν καθαριζομένων πλοίων νὰ ᾗναι κατ' αὐτὴν τὴν προσδιόρισιν.

Ε'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

ΣΤ'. Ὁ παρῶν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 25 Ἰανουαρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΪΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡἸΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς, Α. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 7033.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἀπὸ 19 ἰσταμένου ὑπ' ἀριθ. 6995 τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σὰς εἰδοποίησεν, ὅτι τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαίρας, ἅτινα ἐπέστρεψαν ἔνεκα τῆς τρικυμίας αὐτόθι, νὰ τὰ ἀσφαλίσετε καὶ νὰ ἐξαποσταλῶσι μὲ

τὰ πλοῖά σας, τὰ ὅποια θέλουν ἐκπλεύσει διὰ Μεσολόγγιον. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἐκπλέουν, καὶ εἶναι ἀνάγκη διὰ νὰ ἀποσταλοῦν ὅσον τάχος, καὶ ἡ Σ. Διοίκησις μέλλει νὰ ἀποστείλῃ ἀπὸ Ὑδραν ἐν πλοῖον μὲ καλαμπόκι διὰ Μεσολόγγιον, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν νὰ διορίσῃ, ὅτι τὰ αὐτὰ πολεμεφόδια, δηλαδὴ τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαῖραι, νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ὑδραν. Διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε εἰς τὸ νὰ τὰ πέμψετε ὅσον τάχος εἰς Ὑδραν, εἰς περιλαβὴν τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων, διὰ νὰ τὰ πέμψουν ὡς ἡ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως, κατὰ τὴν ἐσώκλειστον πρὸς αὐτοὺς, τὴν ὁποίαν θέλετε τὴν πέμψει ὁμοῦ μὲ τὰ πολεμεφόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7045.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7033 σᾶς εἰδοποιῶσε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι τὰ 96 βαρέλια πυρίτιδος καὶ 2000 σφαῖρας νὰ τὰ ἐξαποστείλετε εἰς Ὑδραν, εἰς παραλαβὴν τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει περὶ τούτων καμμίαν εἶδησιν, ἀν' ἐστάλησαν, προσκαλεῖσθε κατ' ἐπανάληψιν νὰ ἀποσταλῶσιν ὅσον τάχος εἰς Ὑδραν, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς Μεσολόγγιον τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔτοιμον νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ μὲ τροφάς, καὶ νὰ εἰδοποιήσετε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο περὶ τῆς εἰς Ὑδραν ἀποστολῆς των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1826.

Φ. Δ. Βούλγαρης.—Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Κώπας.

Περ. γ'. ἀριθ. 7061.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ Διοίκησις βλέπει μὲ μεγάλην τῆς λύ-
πην καὶ δυσἀρέσκειαν τὰς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
γινομένας πειρατείας, αἱ ὁποῖαι βαθμηδὸν προχωροῦν
εἰς τὸ ἐπάπειρον, διὰ τοῦτο μὲ διαταγὴν τῆς ὑπ' ἀριθ.
16666, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον σᾶς περικλείεται,
διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο διὰ νὰ συμφωνήσῃ δύω ἀπὸ
τὰς καλλιωτέρας ἑλληνικὰς γολέτας, διοικουμένας ἀπὸ
τοὺς ὑποληπτοτέρους πλοιάρχους, ἐχούσας καὶ ἀξίους
καὶ εὐπειθεῖς ναύτας, τὰς ὁποίας νὰ ἐφοδιάσῃ μὲ τὰς ἀ-
ναγκαίας ὁδηγίας, διὰ νὰ παραπλεύουν τὸ Αἰγαῖον πέ-
λαγος, κατατρέχουσαι ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ πειρατικά πλοῖα,
μικρά τε καὶ μεγάλα, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς πειρα-
τῶν μὲ τὴν μεγαλειτέραν δραστηριότητα.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο λοιπὸν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐ-
τῆς διαταγῆς, ἐνέκρινε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν εὐγενίαν
σας καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους προκρίτους τῆς νή-
σου Ἵδρας, διὰ νὰ ἐκλέξετε μίαν γολέταν ἀξίαν εἰς
πᾶσαν νῆσον, διοικουμένην ὑπὸ εὐπολήπτου πλοιάρχου,
ὅστις νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ
συμφωνήσῃ μετ' αὐτῆς καὶ λάβῃ ἐν ταύτῳ τὰς ἀναγ-
καίας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν πρὸς
ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1826.

(Τ. Σ.) Φ. Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΩ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Κ. ὠπ. 49

Περ. γ'. ἀριθ. 16666.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ συμφωνήσῃ δῶν ἀπὸ τὰς καλλιωτέρας ἑλληνικὰς γολέτας, διοικουμένας ἀπὸ τοὺς ὑποληπτικωτέρους πλοιάρχους καὶ ἐχούσας ἀξίους καὶ εὐπειθεῖς ναύτας, εἰς τὰς ὁποίας νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διὰ νὰ κατατρέχουν τοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πειρατὰς μὲ ὄλην τὴν ἐνδεχομένην δραστηριότητα, καὶ καταδιώκουν καὶ ἀφανίζουν τὰ πειρατικὰ μίστικα καὶ ἄλλα παρόμοια πλοῖα, τὰ ὁποῖα κάμνουν τὰς πειρατείας, καὶ νὰ ἀναφέρῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΪΤΗΣ.

Γκίκας Μπότασης.— Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἄριθ. 16. Ἡ ἑπταμελής Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκποίησης τῶν
ἐθνικῶν κτημάτων.

Πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Περικλείονται δῶν ἀντίγραφα νόμου περὶ ἐκποίησης τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ δῶν προκηρύξεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐξ ὧν βλέπει αὕτη ἡ τοπικὴ Διοίκησις ὅτι ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται. Προσκαλεῖται λοιπὸν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὸν νόμον καὶ τὰς προκηρύξεις, καὶ ὅστις τῶν πολιτῶν βούλεται, ἄς παρῆρησασθῇ ἐνταῦθα, ἵνα ἐκθέσῃ ὁποιονδήποτε κτῆμα ἐθνικὸν βούλεται εἰς δημοπρασίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1826.

Στάμος Στάκος.— Δημάκης Ἱερομνήμων.— Παραγιώτης Παπαγεωργόπουλος.— Παραγιώτης Δεληγιάννης.— Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.— Ἀντώνιος Τσοῦνης.

Περ. γ'. ἀριθ. 3154.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς Ἐὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Γνωρίζετε πολλὰ καλὰ τὴν μεγάλην ἀνάγκην νὰ συστηθοῦν ὑγειονομεῖα καὶ καθαρτήρια εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰ μέγала καὶ ἀφόρητα κακά, προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀνθρωποδόρον πανώλην. Κάνεις ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἀνήκουστον φθορὰν, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπευκταία αὕτη νόσος ἐπὶ τυραννίας ἐπροξένησεν εἰς τὸ ἔθνος μας. Διὰ τοῦτο ἡ Σ. Διοίκησις, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. νβ'. νόμου τοῦ Κώδικος (τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐγκλείεται ἐνταῦθα) ἐθέσπισε τὴν σύστασιν ὑγειονομεῖων καὶ καθαρτηρίων εἰς τὰ ἀπανταχοῦ μέρη τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐνεργήσετε τὸν ρηθέντα νόμον, συσταίνοντες ὑγειονομεῖον εἰς τὴν νῆσόν σας, καὶ ἐκλέγοντες κατὰ τὸ β'. ἀρθρ. τοῦ νόμου ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ὀκτὼ ὑποκείμενα τίμια, εἰδήμονα καὶ εὐπόληπτα, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀνά τριμηνίαν θέλουν λαμβάνει τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ὑγειονομείου ἀμισθί.

Νὰ ἐπαγρυπνήτε δὲ καὶ νὰ συνεργήτε, δίδοντες εἰς τοὺς ρηθέντας πᾶσαν χεῖρα βοηθείας, διὰ νὰ ἐκπληρῶνται τὰ ὑγειονομικὰ χρέη μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιμέλειαν.

Ἡ σύστασις τοῦ ὑγειονομείου δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διόλου, ἀλλὰ ἀμέσως, χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἀργοπορίας, νὰ ἐνεργηθῇ, καὶ πρὸς τούτοις νὰ σταλῇ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν διὰ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ὑγειονομείου τῆς νήσου σας ἐκλεχθησομένων.

Σὰς ἐγκλείεται καὶ προσδιόρισις (ταρίφα) τοῦ ὑγειο-
νομείου, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐκλεχθησομένους ὑγειονό-
μους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1826.

Ἐν Ἀλεξάνδρει ὑπουργοῦ,

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 17547.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Τὰ κατὰ τὸ πολυπαθὲς Μεσολόγγιον πληροφορεῖσθε
ἐκ τῶν ἐγκλειομένων ἐγγράφων, καθὼς καὶ ὅτι ἐὰν
μὲν ἡ κάμμία ἐλπίς σωτηρίας, αὕτη κεῖται εἰς τὴν ταχί-
στην ἐκπλευσιν τοῦ στόλου. Μετὰ τὴν λήψιν τῶν γραμ-
μάτων τούτων, γενομένης ἐκτάκτου συνελεύσεως, ἀπε-
φασίσθη καταβολὴ χρημάτων διὰ τὴν ἐκπλευσιν τῶν
πλοίων, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀμέσως καὶ τελειώνει ἕως τὴν
ῥαν τοῦ γέυματος αὔριον, τὰ ὁποῖα παραλαβόντες οἱ
ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι ἐκ τῶν ὀπλαρχηγῶν τοῦ Μεσολογ-
γίου, θέλουσιν φέρει οἱ ἴδιοι πρὸς τὴν εὐγενίαν σας. Ἡ
Διοίκησις, προβλέπουσα ὅτι διὰ νὰ βλαφθῇ οὐσιωδῶς
ὁ ἐχθρὸς, εἶναι ἀνάγκη ἰκανῆς δυνάμεως, ἀπεφασίσεν
ἐκ μὲν τῆς νήσου σας νὰ ἐκπλεύσουν δώδεκα πλοῖα, ἐν
οἷς τὰ τέσσαρα πυρπολικά, τὰ καλλιώτερα, καὶ δέκα ὀ-
κτώ ἀπὸ τὴν Ἰθρα, τὰ τέσσαρα ἐκ τῶν ὁποίων πυρπο-
λικά ὡσάυτως. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν διὰ τῆς παρουσίας,
διὰ νὰ φροντίσητε περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ ἐτοιμασίας
τῶν μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, διότι ὄχι μίᾳ ἡ-
μέρᾳ, ἀλλὰ καὶ μίᾳ ὥρᾳ ἢ ἡμπορεῖ νὰ ἦναι κρίσιμος καὶ
νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος,
ὄντες βέβαιοι ὅτι τὰ χρήματα ξεκινοῦνται ἀφεύκτως

αὔριον. Τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος διακαὴς ζήλος σας δὲν ἀφίνουν τὴν παραμικροτέραν ἀμφιβολίαν ὅτι πᾶν ἄλλο δεύτερον λογιζόμενοι, θέλετε προσπαθήσει με κάθε τρόπον διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ τῶν πλοίων ἡ ἐκπλευσις. Ἡ Διοίκησις δὲν ἐκτείνεται περισσότερο, καταγινομένη εἰς τὴν πρόβλεψιν τῶν χρημάτων καὶ εἰς τὸ νὰ προφθάσῃ τὰς ἀναγκαίας καὶ ἀναλόγους ὁδηγίας εἰς ὅλα τὰ μέρη.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Μαρτίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Γεώργιος Κοῦντογριώτης.

Γκέλας Μπότση.— Ἀγαγῶσις Σπυλιωτάκης.— Κορναρτίνοσ Μαυρομιχάλη.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Ἄριθ. 55.

Ἐκλαμπρότατε Κ. Ἀλέξανδρε Μαυροκορδάτε.

Εἰς τὰς 12 ὥρας ἦλθε μία κουριέρα Μεσολογγίτικη ἀπὸ Πεταλᾶν μᾶς λέγει τὰ ἀκόλουθα. Ὁ Ἰμπραλμης τὴν παρσκευὴν, σάββατον καὶ κυριακὴν, τῆς ἀποκριαίς, ἔβριψεν εἰς τὸ Μεσολόγγιον περίπου ἀπὸ 7000 βόμβας καὶ κανονιαίς, τὴν δὲ δευτέραν πρὸς τὰ ξημερώματα ἦλθε διὰ γενικὴν ἐφοδον. Οἱ ἡμέτεροι ἔβαλον φωτιὰν εἰς μίαν μίναν, ἡ ὁποία κἀνὲν ἀποτέλεσμα δὲν ἔκαμεν. Ἀμέσως λατὸν ἐξῆλθον οἱ ἡμέτεροι τοῦ τείχους, ἔκαμον πεισματώδη πόλεμον, ἐχάλασαν τὴν γραμμὴν τῶν ἐχθρῶν, ἐσχότωσαν 1200, ἔφερον εἰς Μεσολόγγιον 700 μουσκέτα με τὰς μπαγιονέττας των, καὶ ἄλλα λάφυρα ἀπὸ μίαν τοιαύτην νίκην. Τὴν τρίτην ἔβριψαν εἰς τὴν λίμνην τὰ εἰς ἀλικὴν λαντσόνια, καὶ ἔκοψαν τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Μεσολογγίου με τοῦ Βασιλαδίου. Ἐφερε καὶ ἀπ' ἔξω λαντσόνια, σάλια καὶ ἄλλας φελούκας χωρὶς καρίναν. Τέλος πάντων ἐπολέμει ἕως τὴν πέμπτην πρὸς τὸ ἐσπέ-

ρας, ἔκαμεν ἔφοδον καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὥστε ἐκυρίευσεν τὸ Βασιλάδι, ἀφ' οὗ ἔχασεν ἀρκετοὺς ἀνθρώπους. Τὶ τὸ ὄφελος ὅμως ὁποῦ ὁ ἐχθρὸς ἔμβασε τώρα πλῆθος λαυτσονίων, καὶ ἄλλων μικρῶν πλοιαρίων εἰς τὴν λίμνην, ὥστε τὸ Μεσολόγγιον κινδυνεύει, ἐὰν δὲν φανῇ ὁ στόλος μας τὸ πολὺ τὸ πολὺ εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ οὕτω βιαζόμεθα νὰ ξεκινήσωμεν ἐπίτηδες τὸν Παν. Χ. Ζαχαρόπουλον, διὰ νὰ φέρῃ τὰ γράμματά μας, καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ ξεκινήσῃ τὸν στόλον μας χωρὶς ἀργοπορίαν παραμικρὰν, διότι κινδυνεύει τὸ πᾶν. Οἱ φιλογενέστατοι Κ. Δ. Δε-Ρώμας καὶ Κ. Δραγόνας γράφουν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἄς γίνῃ κάθε οἰκονομία. Οὔτε ὁ καιρὸς, οὔτε τὰ δάκρυα μοὶ δίδουν καιρὸν νὰ σᾶς ἐξιστορήσω περιστατικῶς αὐτὸ τὸ τραγικὸν καὶ ἀνέλπιστον συμβάν. Ἡ κουριέρα μᾶς ἔφερε καὶ ἓν γράμμα ἀπὸ τὸν Δημήτριον Σπανόπουλον, γεγραμμένον μὲ δάκρυα. Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας μένω.

(Τ. Σ.) Ἐκ Ζακύνθου, τῆ 27 Φεβρουαρίου 1826.

Σάββατον, ὥρα 5 τὸ ἑσπέρας.

Ὁ Πατριώτης, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΛΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Περ. γ'. ἀριθ. 17608.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Ἐγγεγραμένους Προκρίτους Σπετσῶν.

Μ' ὄλον ὅτι σᾶς προέγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17547 νὰ ἐτοιμάσετε μὲ ταχύτητα τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ 4 πυρπολικά, ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνάγκη περισσοτέρας δυνάμεως, καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων, θέλουν ἐκπλεύσει ἐκ τῆς νήσου σας ἀντὶ 4, ἐξ πυρπολικά. Εἶναι ὅμως ἐξ ἄπαντος ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσουν τὰ πλοῖα ἀπαλάμιστα, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς

Ἵδρας καὶ τῶν Ψαρῶν, διότι ἡ τόσον κρίσιμος περίστασις τοῦ Μεσολογγίου δὲν συγχωρεῖ τὴν παραμικρὰν ἀργοπορίαν, καὶ ἡ ταχύτης μόνη ἔμπορεῖ νὰ τὸ σώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον.

Τὰ χρήματα συνάζονται μὲ ταχύτητα, καὶ σὰς προσθάνουν ἀφευκτα. Μεταχειρισθῆτε δὲ τὴν πλέον μεγαλειτέραν δραστηριότητα, διὰ νὰ μὴ ἀποβοῦν μὲ τὴν ἀργοπορίαν εἰς μάτην τόσαι θυσίαι καὶ τοσοῦτοι ἀγῶνες. Διὰ τὰ εἴκοσι μίστικα, τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθησαν καὶ τὰ ὁποῖα προβλέπει ἡ Διοίκησις ὅτι δυσκόλως ἔμποροῦν νὰ οἰκονομηθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, θέλετε φροντίσει καὶ ἡ εὐγενία σας, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν εὐγενεστάτων προκρίτων τῆς νήσου Ἵδρας, διὰ νὰ εὐρεθοῦν καὶ ἐτοιμασθοῦν ἐν τάχει τὰ ἀναγκαῖα χρήματα, καὶ δι' αὐτὰ ἐτοιμάζονται πρὸς 3000 γρόσια τὸ κάθε ἓν.

Τῆ 8 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΓΝΤΟΥΓΡΙΩΤΗΣ.

Γάϊκας Μπότσης.—Ἀναγνώστης Σπουλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ὁ Γερ. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 17817.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ταύτην τὴν στιγμήν λαμβάνει ἡ Διοίκησις γράμματα ἀπὸ τὰ Σάλωνα, τὰ ὁποῖα δίδουν τὴν θλιβεράν εἶδησιν, ὅτι ἔπεσε καὶ τὸ Ἀνατολικὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ τὸ Μεσολόγγιον, μ' ὅλον ὅτι ἀντέχει, κινδυνεύει ὑπὲρ ποτε, ἐὰν δὲν προφθασθῇ ὅσον τάχος διὰ θαλάσσης. Πόσον αὐτὴ ἡ εἶδησις κατετάραξε τὴν Διοί-

κhsιν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῆ. "Ὅθεν, πρὸς Θεοῦ, ἄς γίνουιν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ ξεκινηθῆ ὁ στόλος· δὲν ἠξεύρομεν τι ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ μιᾶς ὥρας ἀργοπορία. Ἡ Διοίκησις στοχάζεται περιττόν νὰ σᾶς γράψῃ περισσότερον. Ἄς μὴ γίνῃ, πρὸς Θεοῦ, ἡ παραμικρὰ ἀναβολή. Εἶθε νὰ ἦναι ψευδῆς ἡ εἶδησις τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὅμως ἡ μόνη σωτηρία εἶναι ἡ ταχεῖα τοῦ στόλου ἐκπλευσις. Ἄς δοθῆ ἡ εἶδησις αὕτη καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ψαρῶν, διὰ νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ ἐκπλευσις τῶν πλοίων, πυρπολικῶν καὶ μιστικῶν. Οἱ ὄπλαρχηγοὶ ἀναχωροῦν αὔριον τὸ πρῶν.

Τῆ 13 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐπιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγνώστης Σπυλιωτάκης.—Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.—Ἰωάννης Κωλέττης.

(Τ. Σ.) Ἐπιπρόεδρος, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 17818.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἔγραψεν ἡ Διοίκησις διὰ τὰ ὅσα πολεμεφόδια δὲν ἡμπόρεσεν ἡ μοῖρα τῆς νήσου σας νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἐκστρατεῖαν εἰς τὸ Μεσολόγγιον νὰ τὰ στείλετε μὲ τὴν ἤδη γινομένην ἐκστρατεῖαν. Ἡ δὲ ἐπαναλαμβάνουσα τὰ αὐτὰ, σᾶς παρακινεῖ προσέτι νὰ φορτώσετε εἰς τὰ πλοῖά σας καὶ ὅσον παξιμάδιον ἡμπορέσετε ἀπὸ τὸ αὐτοῦ εὕρισκόμενον, τὸ ὅποιον, ὡς πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις, δὲν σᾶς εἶναι τόσον χρήσιμον, τὴν δὲ τιμὴν αὐτοῦ θέλει ἀποκριθῆ ἡ Διοίκησις. Γνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέ-

λετε προφθάσει καὶ με αὐτὴν τὴν βοήθειαν τὸ πολυπα-
θὲς Μεσολόγγιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγῶστης Σπυλιωτάκης.— Κωνσταντῖνος Μαυρομι-
χάλης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 17830.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγερεσιάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Χθὲς σᾶς ἔδοσεν ἡ Διοίκησις τὴν θλιβεράν εἶδησιν τοῦ
Ἀνατολικοῦ αὕτη βεβαιοῦται ἤδη. Ὁ ἐχθρὸς ἐκυρίευ-
σεν ἐξ ἐφόδου τὸν Πόρον (Δολμᾶ λεγόμενον) τὴν 1^{ην}
τοῦ τρέχοντος, ἀφ' οὗ ἔχασεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ ἀφ'
οὗ ἐσκοτώθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀνδρεῖοι, οἱ ὅποιοι ἐδια-
φέντευον τὸ μέρος ἐκεῖνο. Μετὰ ταῦτα ἐφώρμησαν κατὰ
τοῦ Ἀνατολικοῦ, ὅπου ἔκαμον καὶ σφαγὴν καὶ αἰχμαλω-
σίαν πολλήν. Τὸ Μεσολόγγιον ἀνθίσταται γενναίως, με-
τὴν ἐλπίδα νὰ προφθασθῇ ἀπὸ τὸν στόλον. Ὅθεν, πρὸς
Θεοῦ, ἄς γίνουιν καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατά, διὰ νὰ προφθα-
σθῇ τὸ πολυπαθὲς αὐτὸ προπύργιον. Συνεννοηθῆτε ἀμέ-
σως καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας Ὑδραίων, καὶ μὴ ἀνα-
θάλετε πλέον μηδὲ στιγμὴν τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου.

Τῇ 14 Μαρτίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΌΤΑΣΗΣ.

Ἀγαγῶστης Σπυλιωτάκης.— Κωνστ. Μαυρομιχάλης.—
Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Περ. γ'. ἀριθ. 15843.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Προσκαλεῖσθε διὰ τῆς παρουσίας νὰ ἐμβαρκάρετε εἰς τὰ ἐκπλέοντα διὰ τὸ Μεσολόγγιον πλοῖά σας πολεμικά ὄσας πάλας κανονίων καὶ πυρίτις ἐστάλησαν ἀπ' ἐδῶ καὶ εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς τὴν νῆσόν σας, διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων εἰδῶν, ὅσα εἶναι ἀνάγκη νὰ σταλῶσιν εἰς Μεσολόγγιον· φθάσαντα δὲ ἐκεῖ, θέλουσι τὰ παραδώσει εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐπιτροπὴν, παρὰ τῆς ὁποίας θέλουσι λάβει τὴν περὶ τούτων ἀπόδειξιν, καὶ ἀκολούθως νὰ ἀναφέρετε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὁδηγίαν του. Σᾶς ἐγκλείεται δὲ καὶ ἔγγραφος διαταγὴ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰ παραλάβῃ.

Ἐν Νεωπλίσῳ, τῇ 17 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Πολεμικῶν, ἈΔΑΜ ΔΟΥΚΑΣ:

*Καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν,**Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαλτέλης.*

Περ. γ'. ἀριθ. 15844.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν.

Πρὸς τὴν διευθύνουσαν τὰ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴν.

Προσκαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διὰ τῆς παρουσίας νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τοὺς παρρησιάζοντας τὴν παροῦσαν πλοιάρχους, ὄσας πάλας κανονίων καὶ πυρίτιδα στελλομένην παρὰ τῶν προκρίτων τῆς νήσου Σπετσῶν ἰδιαιτέρως θέλουσι τῆς παραδώσει, καὶ νὰ δώσῃ πρὸς αὐτοὺς ἰδιαιτέρως περὶ τούτων ἀπόδειξιν, καὶ νὰ ἰδεάσῃ

ἐνταύτῳ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο πρὸς ὀδηγίαν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Πολεμικῶν, ἈΔΙΜ ΔΟΥΚΑΣ.

Καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν,

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Δημήτριος Σαλτέλης.

Περ. γ'. ἀριθ. 18062.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Καὶ διὰ τοῦ τελευταίου σᾶς ἔγραφεν ἡ Διοίκησις τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς ταχίστης ἐκπλεύσεως τῶν προδιορισθέντων πλοίων, διὰ νὰ ἤθελον προφθάσει τὸ Μεσολόγγιον, τὸ ὅποιον εἴχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἀντεῖχε μέχρι τῆς δευτέρας, 15 τοῦ τρέχοντος. Ἡδὴ σᾶς περικλείεται ἀντίγραφον γράμματος τῆς 14 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τινος τῶν ἐκτὸς τοῦ Μεσολογγίου ὀπλαρχηγῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖσθε ἐτι μᾶλλον τὸ ἄκρον τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ φθάσῃ ὁ στόλος μίαν ὥραν πρότερον ἔχομεν δὲ καὶ τὴν εἰδήσιν, ὅτι καὶ τὴν τρίτην, 16, ἠκούετο κανονοβολισμὸς συνεχῆς καὶ σφοδρὸς. Ὅθεν, δι' ὄνομα Θεοῦ, ἂς μὴ γίνῃ περισσοτέρα ἀναβολή, διὰ νὰ προφθασθῇ ἡ πολυπαθῆς ἐκείνη φρουρὰ, ἡ ὁποία ἐὰν ἔλαβε μάλιστα καὶ τὰ τελευταῖα γράμματα τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν, δηλωτικὰ τῆς ἐκπλεύσεως τοῦ στόλου, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὰ ἀδύνατα θέλει κάμει δυνατὰ, διὰ νὰ ἀντισταθῇ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχίστης ἀφίξεως τοῦ στόλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Μαρτίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΓΚΙΚΑΣ ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἀγαθρόστης Σπυλιωτάκης. — Κωνσταντῖνος Μαυρομυχάλης. — Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Μὲ ἄκραν θλίψιν τῆς ψυχῆς μας εὐρισκόμεθα βεβιασμένοι κατὰ πατριωτικὸν χρέος νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν σεβαστὴν μας Διοίκησιν ὅτι τὸ Μεσολόγγιον κινδυνεύει ἀφεύκτως, ἂν ἡ Σ. Διοίκησις βασίμως καὶ μὲ τὴν πλέον σφοδρὰν δραστηριότητα καὶ ὅσον τάχος δὲν συνδράμῃ αὐτὸ ὅχι πλέον μὲ διαταγὰς πρὸς τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα, διότι ἄς βεβαιωθῇ ὅτι εἰς τὴν ἀδράνειαν, τὴν ὁποίαν κατήγησεν ἡ στερεὰ Ἑλλάς, οὐδέποτε θέλει κινηθῆ διὰ διαταγῶν, ὥστε νὰ συνδράμῃ ὡς δεῖ καὶ καθ' ἃ δεῖ τὸ Μεσολόγγιον. Τὰ ἔτοιμα μισθωτὰ στρατεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως εἶναι τόσοσὸν ὀλίγα, ὥστε βέβαια δὲν δύνανται νὰ τῷ δώσουν κάμμίαν συνδρομὴν, ἐκτὸς ἂν ὑποθεώσιν ὅτι εἶναι συστρατιῶται τῶν ἐν Μαραθῶνι ὑπὲρ πατρίδος θυσιασθέντων, τὸ ὅποσον εἶναι ἀνύπαρκτον. Οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Στερεᾶς, οἱ ὅποιοι ἤθελαν εἶσθαι εἰς κατάστασιν διὰ νὰ δώσωσιν ἀληθινὴν καὶ βασίμον τὴν συνδρομὴν εἰς τοιαύτην κρίσιμον τοῦ ἔθνους περίστασιν, καὶ διότι δὲν ἐνεργοῦνται ὡς δεῖ, καὶ διὰ τὴν ἀδράνειαν καὶ . . . . . τῶν ὀπλαρχηγῶν των, καὶ διότι δὲν παρατηροῦσιν ἐν βασίμον κίνημα, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ βασιμώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐκινουῦντο αὐτοὶ, ἀπελπίσθησαν εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγου βέβαια ἤθελον εἶσθαι διεσκορπισμένοι ἐνθεν κακεῖθεν καὶ κεκρυμμένοι εἰς τὰ σπήλαια, τὸ ὅποσον, ἂν δὲν λανθανώμεθα, εἶναι ὅχι ὀλίγον ἐπιζήμιον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. Ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης, ὅστις ἤθελεν εἶναι εἰς κατάστασιν διὰ νὰ δώσῃ συνδρομὴν εἰς τὸ κινδυνεῦον Μεσολόγγιον καὶ διὰ τὴν σταθερὰν ἐπιμονὴν του, καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν του καὶ διὰ τὴν στρατηγηματικότητά του, ἤδη διὰ τὴν

διόλου ἔλλειψιν τῆς τροφῆς, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου ἀναγκαίου πρὸς κίνησιν τῆς ἀπαιτουμένης συνδρομῆς τοῦ Μεσολογγίου, εὐρίσκεται βεβιασμένος, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του, νὰ περιφέρωνται ἔνθεν κἀκεῖθεν διὰ τὰ ζῶσιν. Ἀλλ' οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν μένει πλέον βέβαια ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Μεσολόγγιον εὐρίσκεται κατάστασιν, κινδυνεύει, καὶ ὄταν εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὸ Μεσολόγγιον, βέβαια καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος κινδυνεύει, καὶ ἂν ὄχι δι' ἄλλο, κὰν διότι ἀνοιξίς. Ἄλλὰ διὰ τὰ μὴ ἐνοχλῶμεν τὴν σεβαστὴν μας Διοίκησιν μὲ συλλογισμοὺς, τοὺς ὁποίους ἂν ὄχι ἄλλοτε, τώρα βέβαια ὀφθαλμοφανῶς βλέπει καὶ γνωρίζει, δὲν ἐκτεινόμεθα κατ' ἄλλο εἰμὴ εἰς τὸ νὰ τῆς παραστήσωμεν, ὡς καλῶς παρὰ τῶν ρηθέντων πληροφореῖται, ὅτι διὰ τὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τὸ Μεσολόγγιον συνδρομὴ, κατ' ἄλλον τρόπον δὲν δύναται ποτὲ νὰ γίνῃ, παρὰ ἂν ἔν μὲλος τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ σώματος κινήθῃ μὲ τὴν πλέον σφοδρὰν δραστηριότητα καὶ ταχύτητα μὲ ὅσα περισσότερα δυνηθῇ νὰ συνδρομήσῃ στρατεύματα ἀπὸ τὰ ἡρεμοῦντα, τὰ ὁποῖα ἀνατιβήρῃτως δὲν εἶναι ὀλίγα, διότι ἄλλο μέρος κατὰ τὸ παρὸν δὲν κινδυνεύει ὁ ἐχθρὸς καὶ μὲ ἐφόδια τροφῆς καὶ πολέμου, καὶ οὕτω βέβαια ἐλευθεροῦται καὶ τὸ Μεσολόγγιον, καὶ πολλὰ καλὰ ἐπομένως γίνονται, διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ φατρίαι παύουν, καὶ ὁ λαὸς τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, παρατηρῶν τὸ τοιοῦτον κίνημα βάσιμον, βέβαια ἐνθουσιᾶται καὶ κινεῖται ὡς δεῖ καὶ καθ' ἃ δεῖ.

Ταῦτα πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν κατὰ πατριωτικὸν χρέος ἀναφέρομεν, καὶ πάλιν λέγομεν ὅτι χωρὶς ἔν τοιοῦτον κίνημα τὸ πολυθρύλλητον Μεσολόγγιον βέβαια κινδυνεύει, καὶ μ' αὐτὸ ἴσως καὶ οἱ ἐν αὐτῷ μόνοι ἥρωες τῆς

καταθλιβομένης πατρίδος. Μένομεν μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Τῆ 14 Μαρτίου 1826, Πλάτανος Κραβαρίου.

Οἱ Πατριῶται,

Νικόλαος Τσαβέλλας.— Ἀθανάσιος Δράκος.— Δ. Πα-
νῆς.—Κ. Δ.

Ἄριθ. 165.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (α).

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 24 τοῦ παρόντος ἀναφορά σας, καὶ ἐπληροφορήθη δι' αὐτῆς ἡ Διοίκησις περὶ πάντων, ὅσα ἐκ φήμης εἶχε μάθει πρότερον διὰ τὸν ἀδελφικὸν δεσμὸν, μὲ τὸν ὁποῖον συνδεθέντες μετὰ τῶν συναδελφῶν σας Ὑδραίων, Ποριωτῶν καὶ Κρανιδιωτῶν, ἐκάματε τὴν γενναίαν ἀπόφασιν τοῦ νὰ τρέξετε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τόσον τῆς μερικῆς πατρίδος σας, ὅσον καὶ γενικῶς τοῦ ἔθνους. Μίαν τοιαύτην ἡρωϊκὴν καὶ γενναίαν ἀπόφασιν τόσον περισσότερον τὴν ἐπαινεῖ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, ὅσον εἶναι πεπεισμένη ὅτι θέλετε ἐπιμείνει εἰς αὐτὴν, βλέποντες τὸ δεινὸν καὶ τὸ κατεπιέγον τῶν περιστάσεων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ Διοίκησις δὲν ἐπιθυμεῖ ἄλλο, εἰμὴ νὰ συντρέξῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν πατριωτικὸν τοῦτον σκοπὸν σας. Ἀλλὰ δὲν σᾶς λανθάνει ὅτι κατὰ δυστυχίαν στερεῖται πρὸς τὸ παρὸν ἡ Διοίκησις ὄλων σχεδὸν τῶν μέσων, καὶ ἐπομένως, ἂν καὶ νὰ ἐπιθυμῆ ἐγκαρδίως νὰ σᾶς συνδράμῃ εἰς τὸν σκοπὸν σας, διὰ τὴν στέρησιν ὅμως τούτων βιάζεται νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ, εἰμὴ ἐν μέρει τὰς αἰτήσεις σας. Περὶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων σας

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας Γεωργίου Ἀνδραύτσου.

ἐφρόντισεν ἡ Διοίκησις καὶ σᾶς πέμπει διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας ἐπὶ τούτῳ 80 βαρέλια πυρίτιδα καὶ 1500 σφαίρας κανονίων, κατὰ ἀναλογίαν τῶν ὄσων εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀποθήκας τοιούτων εἰδῶν. Τὸ ἀνάλογόν σας ἐκ τῶν ἀπὸ Λιβόρνον ἐλθόντων καταρτίων σᾶς προεστάλη· σχοινία δὲ δὲν εὐρίσκονται διὰ τὰς σᾶς σταλοῦν. Ὅθεν γνωρίζοντες τὴν ἔλλειψιν καὶ τὸ δυσπόριστον τῶν μέσων, οἰκονομήσατε τὴν ἀνάγκην σας μὲ ὅσα ἐπὶ τοῦ παρόντος σᾶς πέμπονται, ἐν ὄσῳ μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν τὰ γίνηται ἡ ἰκανὴ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ τὰ δυνηθῆ αὕτη τὰ συντρέξῃ πραγματικώτερον τὸν σωτηριώδη σκοπὸν σας.

Δὲν θέλετε ἀποδώσει βέβαια εἰμὴ εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν καὶ τὴν μὴ προπαρασκευὴν ἀναλόγου ἀριθμοῦ στρατιωτῶν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς νήσου σας ἀπὸ ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ. Χωρὶς χρηματικὰ μέσα διὰ τὴν ἰκανὴν προμήθειαν καὶ οἰκονομίαν τῶν ἀναγκαίων, βιασμένη τὰ συστήσῃ εἰς διάφορα μέρη στρατόπεδα πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν κατὰ ξηρὰν κινήματων τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσα προκηρυγμένην γενικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διωρισμένα τὰ σημαντικώτερα τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων εἰς ἀνάλογον θέσιν ἕκαστον, δὲν ἔχει πῶς τὰ ἐκπληρώσῃ τὴν τοιαύτην αἰτησίαν σας ἢ Διοίκησις, τόσον διὰ τὸ πολὺ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν φύλαξιν τῆς νήσου σας, καθὼς καὶ διὰ τὴν στέρησιν τῶν χρηματικῶν μέσων, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν εἶναι κάμμία ἐλπίς τὰ ἐκκινήσουσιν δι' αὐτόθι στρατεύματα. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ παριστάνουσα πρὸς τὴν εὐγενίαν σας καὶ τὴν διάθεσίν της, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν μέσων της, καὶ τέλος πάντων τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας παρὰ πᾶσαν

ἐπιθυμίαν της βιάζεται νὰ μὴν ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς αἰτήσεις σας, εἶναι πεπεισμένη ὅτι χωρὶς νὰ λάβῃ ἐκ τούτου τὴν παραμικρὰν ὕφεσιν ὁ πατριωτικὸς ζήλός σας, θέλετε ἐξακολουθήσει σταθεροὶ καὶ ἀτρόμητοι τὸ ὁποῖον ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀπεφασίσατε σχέδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 26 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης. — Ἀναγ. Δεληγιάννης. — Γ. Σισίνης. — Δ. Τσαμαδός. — Ἄνδρ. Χ. Ἀραργύρου. — Σ. Τρικούπης. — Παραγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Κ. Ζωγράφος.

Ἄριθ. 854.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα μὲ δυσαρέσκειάν της, ὅτι ὅσα μέτρα ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε πρὸς συστολὴν τῶν κατὰ θάλασσαν καταχρήσεων καὶ κατάπαυσιν τῆς πειρατείας, δὲν ἐπέτυχαν τοῦ σκοποῦ.

Μὴν ἀμφιβάλλουσα ὅτι αἱ ἀσυγχώρητοι καταχρήσεις, καὶ αἱ ἀπάνθρωποι πειρατεῖαι μερικῶν κακοτρόπων καὶ ἀναξίων τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος σύρουν καθ' ὅλου τοῦ ἔθνους τὴν ἀγανάκτησιν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων, καὶ τὸ μῖσος τῶν ἄλλων ἔθνων διὰ τὰς ὅσας ζημίας πάσχει τὸ ἐμπόριόν των.

Θέλουσα μὲ κάθε τρόπον νὰ φθάσῃεις τὸν σκοπὸν τῆς παύσεως τῶν πειρατειῶν καὶ τῆς δικαίας ποινῆς τῶν πειρατῶν, διὰ τὸν ὅποιον τοςάκις ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν σύμπραξιν ὄλων τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος διοικητῶν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων.

Διακηρύττει

Α'. Κανὸν ἄλλο ἐλληνικὸν πλοῖον, ἐκτὸς τῶν ὄσων ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου, δὲν ἔχει τὸ δι-

καίωμα νὰ ὑψώσῃ τὴν πολεμικὴν τοῦ ἔθνους σημαίαν, ἢ νὰ περιφέρεται εἰς καταδρομὴν, εἴτε ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν, εἴτε ἐκτός.

Β'. Καὶ αὐτὰ τὰ ἔνοπλα ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἔχοντα, ἐκτός τῶν πολεμικῶν διπλωμάτων, τακτικὰ καταδρομῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ ἔγγραφα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἢ ἀδειαν μερικὴν ἀπὸ τὸν Ναύαρχον, δὲν ἔχουν πρὸς τὸ παρὸν τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσουν πλοῖα ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν, ἐκτός ἐὰν αὐτὰ τὰ πλοῖα φέρουν εἰς ἐχθρικὸν τόπον, εἰς τὸν στόλον, τὰ στρατόπεδα ἢ τὰ φρούρια τῶν ἐχθρῶν, τροφὰς ἢ πολεμεφόδια, ἢ ἄλλο τι εἶδος ἀναγόμενον εἰς τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου.

Γ'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς αὐτόχρημα πειρατικά:

1. Ὅσα ἔνοπλα ἑλληνικὰ πλοῖα, μὴ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, περιφέρονται εἰς καταδρομὴν.

2. Ὅσα καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου δὲν εἶναι ἐφωδιασμένα, ἐκτός τῶν πολεμικῶν διπλωμάτων, μὲ τακτικὰ καταδρομῆς ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἢ μερικῆς ἀδείας ἀπὸ τὸν Ναύαρχον.

3. Ὅλα τὰ εἰς καταδρομὴν περιφερόμενα ἔνοπλα πλοῖα, οἷον μίστικα, περάματα, αἱ λεγόμεναι κλεφτρῶναι κτλ.

Δ'. Αἱ κατὰ τὰς νήσους καὶ τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις, καὶ τὰ ἐφωδιασμένα μὲ πολεμικὰ διπλώματα πλοῖα χρεωστοῦν νὰ κατακρατοῦν καὶ διευθύνουν εἰς τὴν Διοίκησιν ὅλα τὰ κατὰ τὸν ἀνωτέρω παράγραφον θεωρούμενα ὡς αὐτόχρημα πειρατικά πλοῖα· ἐναντιούμενα δὲ, νὰ τὰ πολεμοῦν καὶ καταδιώκουν, ὥστε καὶ νὰ τὰ βυθίζουν, ἢ συλλαμβανόμενα νὰ

τὰ πυρπολοῦν, τοὺς δ' ἐν αὐτοῖς πειρατὰς νὰ πέμπουν πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ε'. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἢ κατασκευῆ τῶν περαμάτων καὶ κλεφτῶνων, καὶ ἄλλων ὁμοίων πλοιαρίων ἐπὶ φανερῶ σκοπῷ πειρατείας κατασκευαζομένων· οἱ δὲ κατασκευασταὶ τῶν τοιούτων πλοιαρίων, ἐὰν δὲν παύσουν ἀμέσως τὴν ὁποῖαν ἐπεχειρίσθησαν κατασκευὴν, ἢ ἐπιχειρισθῶν αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον, καὶ αἱ κοινότητες τῶν νήσων ἢ παραλίων, ὅπου κατασκευάζονται τὰ τοιαῦτα πλοίαρια, ἐὰν δὲν ἐμποδίσουν ἀμέσως τοὺς κατασκευαστὰς, θέλουν παιδεύεσθαι οἱ μὲν μὲ χρηματικὴν ποινὴν καὶ φυλακὴν, αἱ δὲ μὲ ποινὴν χρηματικὴν.

ΣΤ'. Ὅσα πλοῖα ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν, φέροντα εἶδη πολεμικοῦ λαθρεμπορίου, συλληφθῶν ἀπὸ πλοῖα ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου καὶ ἔχοντα τακτικά καταδρομῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ ἔγγραφα, κατὰ τὸν § β', νὰ φέρονται ἐξ ἅπαντος ὅπου τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ κρίνωνται· ἄλλως, ἐὰν οἱ κατασχόντες αὐτὰ, πρὶν τὰ φέρουν ὅπου τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, ἢ πρὶν ἐκδοθῆ ἢ τακτικὴ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ἀπλώσουν χεῖρα ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον, διασκορπίσουν ἢ διαρπάσουν αὐτὸ, ἐξυβρίσουν ἢ πληγώσουν τὸν πλοίαρχον, τοὺς ναύτας, ἢ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, ὄχι μόνον θέλουν χάνει κάθε καταδρομικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἤμποροῦσαν νὰ ἔχουν, ἀλλὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πειραταὶ, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων διωρισμένας ποινάς.

Ζ'. Ἡ παροῦσα διακήρυξις θέλει κοινοποιηθῆ πρὸς τοὺς Ναυάρχους καὶ Διοικητὰς τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῶν μοιρῶν τῶν οὐδετέρων δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐπικαλεῖται καὶ πάλιν τὴν

δραστήριον συνδρομήν διὰ τὴν συστολήν τῶν κατάχρη-
σεων καὶ τὴν κατάπαυσιν τῶν πειρατειῶν, αἱ ὁποῖαι
ἐν ᾧ ὁμολογουμένως ἐξαπλοῦνται ὄχι μόνον εἰς τὸ ἐμ-
πόριον τῶν οὐδετέρων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τῶν Ἑλλή-
νων, τῶν ὁποίων οὐδ' αὐταὶ αἱ οἰκίαι, οὐδὲ τὰ κτήματα,
οὐδὲ ἡ ζωὴ πολλάκις ἔμειναν ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τοῦς
κακούργους, μ' ὅλον τοῦτο σύρουν τὴν γενικὴν κατα-
κραυγὴν καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τοῦ ἀθώου ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ, ἐναντίον ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Τῇ 27 Μαΐου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.—*Ἀναγνώστης Δεληγιάννης.*—*Γεώργιος Σισίνης.*—*Δ. Τσαμαδός.*—*Σ. Τρικούπης.*—*Γεώργιος Βλάχος.*—*Παναγιώτης Δημητρακόπουλος.*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Κ. Ζωγράφος.

Ἄριθ. 1387.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους τῶν νήσων
Ἵδρας καὶ Σπετσῶν (α).

Χθὲς ἡ Διοίκησις σᾶς ἐπληροφόρησε περὶ τῶν πολε-
μικῶν κινήματων τοῦ ἐχθροῦ ἐναντίον τῆς Σπάρτης, περὶ
τῆς ἀποτυχίας του εἰς διαφόρους ἐπιδρομὰς ἐναντίον
τοῦ Ἄρμυροῦ καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀνάγκης τοῦ νᾶ
παρουσιασθῆ ἐκεῖ ὅσον τάχος μία ναυτικὴ δύναμις. Τὰ
γράμματα ὅπου ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλήφθησαν, διη-
γούμενα τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ
τοῦ ἐχθροῦ, μᾶς δίδουν τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας
ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ ὁποῖος ἀναψεν εἰς αὐτὴν
τὴν κρίσιμον ὥραν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Σπαρτιατῶν. Ἀλλὰ,

(α) Τὰ Ἵδραϊκά, σελ. 136.

διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ σπαρτιατικὸς ζῆλος, καὶ νὰ γένουν τὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρήματα ἐπιτυχέστερα, ἢ παρουσία μιᾶς ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα εἶναι ὑπὲρ ἄλλοτε συντελεστικωτέρα. Ἡ ἀνέχεια τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου δὲν ἀπελπίζει τὴν Διοίκησιν, ὅτι θέλει πραγματοποιηθῆ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἢ ἐκπλευσις τῶν ἀναγκαίων πλοίων διὰ τῆς φιλοτίμου καὶ πατριωτικῆς συνδρομῆς τῶν νήσων σας, ὑποσχομένης τῆς Διοικήσεως ν' ἀποζημιώσῃ μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς νήσους σας περὶ τῆς ἐκπλεύσεως αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ὅταν εὐπορήσῃ τὸ ταμεῖον.

Τὴν 27 Ἰουνίου 1826, Βούρτσιον.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

II. Μανρομιχάλης.—Α. Μοραρχίδης.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Σ. Τρικούπης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Α. Τσαμαδός.—Ἀναργώστης Δεληγιάννης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Κ. Ζωγράφος.

Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Νίκη! Νίκη! τρόπαια πάλιν ἐστήσαμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ὑπερήφανος Ἰμπραίμης, ὁ πάντοτε θριαμβευτῆς, ταπεινωθεὶς κατὰ τὴν 22 τοῦ παρόντος μηνός παρὰ τῶν γενναίων βραχιόνων Σπαρτιατῶν, καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ τὴν μεγάλην κατασχύνην του, ἀθμονῶν καὶ ὡς λέων μαινόμενος φρυάττει κατὰ τῆς Σπάρτης ἐκδίκησιν καὶ ἰκανοποίησιν. Βλέπων δὲ ἀδύνατον νὰ διασπάσῃ τοὺς προμαχῶνάς μας, ὡς καλῶς ὠχυρωμένους ἀπὸ τὰ στήθη τῶν στρατιωτῶν μας, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπρόσμενον ἐκ δευτέρου μὲ ἀπόφασιν ἢ νὰ τὸν νικήσουν ἢ ν' ἀποθάνουν ἐνδόξως, ἀπελπίζεται τούτου τοῦ κινήματός του καὶ μεταχειρίζεται ἄλλο στρατηγηματικώτερον παρὰ ποτέ. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, δηλαδὴ εἰς τὰς 23, ἐτοιμάσας δύο χιλιάδας ἐπιλέκτους

στρατιώτας, τακτικούς τε και ἀτάκτους, ἐπεμβήκε πρὸς τὸ ἑσπέρας εἰς τὰ πλοῖα, και διὰ νυκτὸς πλέει εἰς Δηρόν, κείμενον πλησίον Τσίμοβας (α), ἔνθα ἔκαμε τὴν ἀπόβασίν του κατὰ τὴν 24 πρὸς τὰ ξημερώματα· συγχρότως δὲ μετὸ λοιπὸν στράτευμά του, ἵππικόν τε και πεζόν, κινεῖται κατὰ τοῦ Ἄρμουρου, ἔνθα εὔρε περισσοτέρας δυνάμεις παρὰ τὸ πρῶτον, κτυπᾶται πάλιν μετὸ γενναϊότητα, και φεύγει μετὰ ταχύτητα εἰς Ἄγιασδ, διὰ τὴν νῆα διασωθῆ παρὰ τῶν ἡμετέρων, ἐξεληθόντων ἀπὸ τὰ ταμπουριά των. Οἱ δὲ τοῦ Δηροῦ ἐχθροὶ, παρρησιασθέντες ἔξαφνα ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἐκείνων τῶν μερῶν, κατὰ πρῶτον ἔφερον πανικὸν φόβον, ὅχι δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, εἰμὴ διότι οἱ στρατιῶται ἔλλειπον εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἄρμουρου, δι' ὃ και ἔτρεξαν εἰς τὰ πλησίον βουνά, διὰ τὴν νῆα ἀσφαλίσουν τὰ παιδιὰ των. Οἱ ἐχθροὶ κατὰ πρῶτον διὰ τὸ αἰφνίδιον ἐπροχώρησαν ἀνευ τινὸς ἀντιστάσεως μέχρι τῆς ἄκρης τοῦ κάτω μέρους τῆς Τσίμοβας, κούσαντες μόνον τρία τέσσαρα ὀσπίτια, ἀπροφύλακτα ὄντα· ἀλλ' ἐπομένως συναχθέντες ἀμέσως οἱ ἡμέτεροι ἕως ἐπτακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, τὸ πλεῖστον αὐτῶν γυναῖκες και γέροντες, ἐκτύπησαν τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς ἐμπόδισαν ἀπὸ τοῦ νῆα πυρπολήσουν τὴν Τσίμοβαν και τοὺς ἠνάγκασαν διὰ τὴν νῆα ὀπισθοδρομήσουν μετὰ ὀλίγην φθοράν των. Τὴν εἴκοσι πέντε, ὄντες ὀλίγοι πάλιν οἱ ἡμέτεροι, ἐπολεμοῦσαν μόνον διὰ τὴν νῆα τοὺς ἔχουν περιωρισμένους, ἕως οὗ τὴν νῆα τοὺς προφθάσῃ βοήθεια, ἀλλὰ τὴν 26 φθάσαντες πολλοὶ ἀπὸ τὴν Βέργαν τοῦ Ἄρμουρου και ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολικῆς Σπάρτης, ὤρμησαν ἀμέσως κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἐπολιόρκησαν στενότατα εἰς τὸ στενὸν τοῦ Δηροῦ, ἔνθα ἀπελπισθέντες τῆς ξηρᾶς, ἐπε-

(α) Ἀρμουρόβλας.

καλοῦντο βοήθειαν παρὰ τῶν πλοίων των, παραπλε-
 όντων ἐκεῖ· ὑπὲρ τὰ χίλια κανόνια ἔρριψαν τὰ πλοῖα
 των κατὰ τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς Σπαρτιατῶν, διὰ
 νὰ διασώσουν τοὺς πολιορκουμένους, πλὴν δὲν ἐδυνή-
 θησαν νὰ τοὺς κάμουν τὴν παραμικρὰν βοήθειαν, ἐπειδὴ
 οἱ Σπαρτιᾶται ζητοῦντες ἱκανοποιήσιν, δὲν ἐσείοντο ἀπὸ
 τοὺς τόπους των. Τέλος πάντων, ἀνυπόμονοι, ὤρμησαν
 ἀποφασιστικῶς διὰ νὰ ἀποθάνουν, καὶ ἐλθόντες εἰς χεῖ-
 ρας, ἔσφαξαν, ἔπιασαν ζωντανούς 85 καὶ μόλις ἕως τε-
 τρακόσιοι διεσώθησαν ἀπὸ τὰ λαντσόνια. Ἄλλὰ ἐν ᾧ ἡ
 δυστυχῆς Σπάρτη ἔδειξεν ἔθνικόν χαρακτῆρα ὅπως οὖν
 καὶ ἐτίμησε τὴν πατρίδα ἐκ τοῦ ἐνός μέρους, κάμνουσα
 νίκας ὑπὲρ τὰς δυνάμεις της, ἐκ τοῦ ἄλλου παραιτεῖ-
 ται παρὰ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως ἀπρομήθευτος τρο-
 φῶν καὶ πολεμεφοδίων, ἔνεκα τῶν ὁποίων τὸ στρατόπε-
 δόν μας πάσχον τὰ μέγιστα, ἐπλησίασε νὰ διαλυθῆ,
 καὶ μόλις τὸ ἀπηντήσαμεν. Σεβαστῆ Διοίκησις! ποῦ αἱ
 τροφαὶ καὶ τὰ πολεμεφόδια, τὰ ὅποια σᾶς ζητοῦμεν τό-
 σον καιρὸν διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων μας ἀναφορῶν; ποῦ
 δὲ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ μᾶς διαλύσουν τὴν θαλάσ-
 σιον πολιορκίαν; Ἐπροσμένετε νὰ ἰδῆτε τὸν ἐχθρὸν νὰ
 καύσῃ ὅλην τὴν Σπάρτην καὶ ὕστερον νὰ στείλετε, ἢ τὰ
 ἐρριζωμένα πάθη σας δὲν σᾶς ἀφίνουσι τοῦ νὰ φροντίσετε
 ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος; Τὸ ἔθνος
 ὅλον σᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν φυσικὴν του καὶ πολιτικὴν
 του ὑπαρξιν διὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσετε, οὐχὶ διὰ νὰ μέ-
 νετε ἀμέριμοι, μὴ φροντίζοντες κἂν νὰ μᾶς ἀποκρι-
 θῆτε. Εἶναι γνωστόν σας ὅτι παραμικρὰ πολιτικὰ σφάλ-
 ματα χάνουσιν ἐπικρατείας, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν Σπάρ-
 την, ἣτις κατοικεῖται ἀπὸ μίαν χουφταν ἀνθρώπους.
 Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ὅσον δυνάμεθα οἰκονομήσαμεν ἕως
 τῶρα τὸ στρατόπεδον, τόσον ἀπὸ τροφᾶς, καθὼς καὶ ἀπὸ

πολεμεφόδια, τὰ ὁποῖα εἶχαμεν εἰς τὰ ὀσπιτιά μας, χρείας τυχοῦσης· τῶρα δὲ μήτε διὰ στρατόπεδον ἔχομεν, μήτε διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὀσπιτιῶν μας, ὥστε ἂν ὁ ἐχθρὸς μᾶς κτυπήσῃ, χανόμεθα, χανόμεθα ἀπὸ τὴν ἔλλειψίν των. Μ' ὄλην τὴν πτώχειαν μας δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τὸ νὰ καταθέσωμεν χρήματα, διὰ νὰ οἰκονομήσωμεν τροφᾶς, πλὴν πολιορκημένοι ὄντες, μικρὸν μέρος εὐρήκαμεν, ὥστε πάλιν εἴμεθα εἰς τὴν αὐτὴν ἀμηχανίαν καὶ φοβούμεθα μεγάλως τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοπέδου μας, τὸ ὁποῖον δικαίως καταβοᾷ ἐναντίον μας. Ἄν λοιπὸν, ὅπερ μὴ γένοιτο, καὶ διαλυθῇ ἀπὸ τὰς ῥηθείσας αἰτίας, τὸ αἶμα τόσων ἀθῶων ψυχῶν νὰ ἦναι εἰς τὸν λαιμὸν ὄσων ἀδιαφόρησαν εἰς ταύτην τὴν κρισιμωτάτην περίστασιν. Ἡ Σπάρτη ἔκαμε τὸ χρέος της· τρεῖς φοραὶς ἐπολέμησε φρικωδῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποῖου ἐταπεινώσε τὴν ὑπερήφανον ὄφρυν του, ἂν δὲ χαθῇ τῶρα, χάνεται ἐξ αἰτίας σας, καὶ πάλιν σώζεται ἀπὸ σᾶς. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐλάβαμεν καὶ τὸ ἐσώκλειστον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πληροφόρηϊσθε ὅτι οἱ ἥρωες Σπαρτιᾶται ἐπίασαν ζῶντας καὶ ἐτέρους 150 Ἄλθανοὺς, καὶ μένομεν μὲ τὸ ἀνήκον σέβας.

27 Ἰουνίου, Σκαρδαμοῦλα (α), 1826.

Οἱ Πατριῶται,

Διονύσιος Μούρτζινος.— Ἰωάννης Μαυρομηχάλης.— Τσαννετάκης Γρηγοράκης.— Νικολάκης Χριστέας.— Πακάγος Κυβέλος.— Ἀθανασούλης Κουμουνητοῦζάκης.

Ἄριθ. 1604.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 5 Ἰουλίου σημειωμένη ἐπιστολή σας,

(α) Καρδαμύλη, χωρίον φερώνυμον δήμου, οὗ καὶ ἔδρα, τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου.

καὶ μετὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων, μ' ὄλον ὅτι τὰ τοῦ φρουρίου εἶναι μακρὰν ἔτι τῆς καλῆς ἀποκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ψευδῆς ἴσως φήμη σᾶς ἀνήγγειλεν, ἔσπευσεν ἡ Διοίκησις, καθ' ὅσον ἠδυνήθη, νὰ ἀπαντήσῃ τὰς αἰτήσεις σας, καὶ σᾶς ἔστειλε 14 κανόνια τῶν 18 λιτρῶν, 6 κανόνια τῶν 32 λιτρῶν, καὶ 4 τῶν 9, ὅλα μὲ τὰ κρεββάτια των καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖά των, 2000 σφαίρας τῶν 18, 500 τῶν 9, καὶ 1100 τῶν 32, καὶ 100 βαρέλια πυρίτιδος κανονίου. Ἐδόθησαν προσέτι καὶ 2 κανόνια τῶν 18 μὲ 400 σφαίρας διὰ τὴν νεοσυστηθεῖσαν βαρκοκανονιέραν· σπουδάζει νὰ εὐκολύνῃ καὶ τὸ περὶ στρατιωτῶν καὶ τροφῶν κεφάλαιον, ἀλλὰ περὶ τούτων ἐλπίζει αὔριον νὰ σᾶς δώσῃ ἀκριβεῖς καὶ εὐαρέστους πληροφορίας.

Ἐν Βουρσῆ, τῆ 8 Ἰουλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ἀγαγνώστης Δεληγιάννης.—Α.Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Σ. Τρικούπης.—Π. Μανρομιχάλης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Κ. Ζωγράφος.

Ἀριθ. 1426.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν τριῶν ἐγγράφων σας, σημειωμένων ἀπὸ τὰς 23 καὶ 28 τοῦ ἤδη λήγοντος, ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ σᾶς ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς, ὅχι τόσον διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐκπλεύσεως μιᾶς μοίρας τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅσον διότι ἐξ αὐτῆς ἐμποδίσθη εἰς τὴν πλεον ἄρμοδιαν στιγμὴν ἡ θαλάσσιος δύναμις εἰς τὰ κινήματα τῶν Σπαρτιατῶν. Ἡ Διοίκησις, ἐν ᾗ δὲν ἔχει

τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ ὄλον καὶ καλῶς ἐτοιμασμένον τὸν ἐχθρικὸν στόλον παρουσιασθέντα, θὰ ἀντικρούσουν γενναίως οἱ ἀτρόμητοι θαλασσινοὶ μας, μὲ δυσαρέσκειάν της εὐρίσκεται ἀναγκασμένη νὰ μὴ ἀπαντήσῃ εἰμὴ ἐν μέρει τὰ ζητήματά σας. Ἡ διαταγὴ πρὸς τὸν Φαβιέρον ἔγεινε καὶ σᾶς σέλλεται· διετάχθη καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν πολεμεφοδίων νὰ δώσῃ ὅσα ἔχει ἀπὸ τὰ ζητούμενα παρὰ τοῦ Ταγματάρχου. Ἡ ποσότης τῆς εὐρισκομένης πυρίτιδος εἶναι πολλὰ ὀλίγη, μ' ὄλα ταῦτα καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὀλίγης σᾶς στέλλονται ἑκατὸν βαρέλια, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸν στόλον ὄλον. Κατὰ τὴν αἰτησίαν σας καὶ τὴν ἐπιθυμίαν της, ἤθελεν ἡ Διοικησις σᾶς διευθύνει καὶ τὰ ζητούμενα στρατεύματα, ἀν ἦτον δυνατόν νὰ τὰ ἐνοικιάσῃ ἄνευ χρημάτων· ἡ παντελής ὅμως ἀχρηματία ὄχι μόνον κάμνει πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατον τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν αἰτημάτων σας, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας οὐσιωδεστάτας καὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐργασίας κινδυνεύει νὰ παραλύσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 29 Ἰουλίου 1826

Ὁ Πρόεδρος, Α. Ζαΐμης.

Σ. Τρικοῦπης.—Ἰωάννης Βλάχος.— Α. Δεληγιάννης.—
Α. Τσαμαδός.— Α. Μοραρχίδης.— Α. Χ. Ἀναργύρου.— Π.
Α. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Ζωγράφος.

Ἄριθ. 2254.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Σᾶς διευθύνεται ἀντίτυπον διακηρύξεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, δι' ἧς συγκαλεῖται ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Προσπαθήσετε λοιπόν, κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, διὰ τὴν ἐπιταχύνωσιν οἱ πληρεξούσιοί σας τὴν παρουσίαν των εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον καὶ χρόνον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 5 Αὐγούστου 1826.

Ὁ Ἀρτιπρόεδρος, Δ. ΤΣΑΜΔΑΟΣ.

Α. Χ. Ἀγαργόρου.—Α. Μοναρχίδης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰωάννης Βλάχος.—Γεώργιος Σισίνης.—Σ. Τρικούπης.— Πακαγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 112.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἄστρει δευτέρα ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, προνοοῦσα περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ἐξέδωκε ψήφισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐμελλε νὰ συγκαλεσθῆ, μετὰ παρέλευσιν ῥητῆς ἐποχῆς, τρίτη τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Αἱ παρεμπεισοῦσαι πολύτροποι μεταβολαὶ μόλις ἐσυγχώρησαν νὰ συναχθῶσιν οἱ διὰ τὴν τρίτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν διορισθέντες πληρεξούσιοι περὶ τὰς 6 Ἀπριλίου, ὅτε ἤρχισαν ἐν τάξει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, καὶ προέβαινον μετὴν ἀνήκουσαν τάξιν καὶ ἀταραξίαν νοοῦ εἰς τὴν σκέψιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ πτώσις τοῦ προμαχῶνος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου συνεθραύετο τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βαρβαρικῆς δυνάμεως, καὶ πολλὰ ἄλλα παρόντα καὶ ὅσον οὐπω ἐπαπειλούμενα δεινὰ ἔδωκαν χώραν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. Δ'. Ε'. καὶ ΣΤ'. ψήφισματα τῆς τρίτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεβλήθησαν πρὸς καιρὸν αἱ ἐργασίαι τῆς, καὶ ἐμπιστεύθη ἡ δι-

οίκησις τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰς δύο ἐπιτροπὰς, τὴν μὲν, Διοικητικὴν ὀνομασθεῖσαν, τὴν δὲ, Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως. Οἱ συγκροτοῦντες λοιπὸν τὴν εἰρημμένην Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε΄ ψήφισμα, πρῶτον καὶ οὐσιωδέστατον χρέος μας νομίζομεν νὰ συγκαλέσωμεν τοὺς ἐκλεγμένους πληρεξούσιους τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διὰ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας των, αἱ ὁποῖαι ἦτον σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων κινδύνων καὶ ταραχῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους σκέψεις πρέπει νὰ ἦναι μακρὰν παντὸς θεοῦ, μακρὰν τῶν πολυταράχων φροντίδων τοῦ πολεμικοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴ ἀνακόπωνται, καὶ ἡ ἀναβάλλωνται, ἢ, τὸ χειρότερον, καταπαύωνται, ἐκρίθη ἀρμόδιος τόπος διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡ νῆσος Πόρος, τῆς ὁποίας ἡ ἀσφάλεια, ἡ κεντρικὴ καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης ὀχλητικῆς συρροῆς θέσις, θέλει συντρέξει πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐποχὴ, ἡ διωρισμένη παρὰ τοῦ ψηφίσματος, εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἐρχομένου Σεπτεμβρίου μηνός· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἀπαιτοῦσι ταχύτεραν ἀντίληψιν καὶ ὠριμωτέραν σκέψιν περὶ τοῦ μέλλοντος, προσδιορίζεται ἡ ἀρχὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου, ὥστε πρέπει ἕως τέλη Αὐγούστου νὰ ἦναι συνηγμένοι εἰς Πόρον οἱ διωρισμένοι πληρεξούσιοι.

Ταῦτα κατὰ χρέος ἱερὸν διακηρύττομεν εἰς τὸ πανελλήνιον, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ πληρεξούσιοι, γνωρίζοντες πόσον ἀναγκαιοτάτη εἶναι ἡ παρουσία των διὰ τὴν ταχεῖαν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, θέλουσιν

σπουδάσει νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν διορισθέντα τόπον ἐντὸς τῆς διατεταγμένης ἐποχῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 2 Αὐγούστου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡῆΣ.

Βασίλειος Ν. Μπουδούρης.— Σπυρ. Καλογερόπουλος.— Γεώργιος Μπούκουρης.— Ἐμ. Ξέρος.— Ν. Περικέρης.— † Ὁ Ἄρτης Πορφύριος.— Ἀραστάσιος Λόντος.— Γεώργιος Αἰνιάρ.— Ἀναγνώστης Κοπαρίτσας.— Χρῆστος Βλάσσης.— Γεώρ. Δαρειώτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Χ. Κλονάρης.

Ἄριθ. 3069.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἡ Διοίκησις ἐπροσδιόρισε τὸ ἥμισυ τοῦ ἤδη πωληθέντος δασμοῦ τῆς νήσου Σύρας, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐκτὸς Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος, ἢ ἐὰν πωληθῶσιν, ἢ ἐὰν συναχθῶσι δι' ἐπιστατῶν, νὰ δοθῶσι πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ τῶν τριῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν. Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν περὶ τούτου πρὸς πληροφορίαν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.— Α. Δεληγιάννης.— Γ. Σισιόνης.— Σ. Τρικούπης.— Ἰωάννης Βλάχος.— Κ. Ζῶτος.— Α. Χ. Ἀναργύρου.— Α. Μοραρχίδης.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3394.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κοντὰ εἰς τὰς 55,000, ἧτοι πενήντα πέντε χιλιάδας γρόσια, τὰ ὅποια ἐπληρώθησαν εἰς τὸν στόλον ἀπὸ τοῦς δασμοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διετάχθη

σήμερον νὰ πληρώσῃ ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σύρας εἰσέτι τριάντα χιλιάδας, ἀριθ. 30,000, ἀπὸ τὸν ἴδιον πόρον διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου, καὶ εἰδοποιεῖσθε περὶ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀραργύρου.—Ἰωάν. Βλάχος.—Δ. Τσαμαδός.—
Ἀναγνώστης Δεληγιάννης. — Γεώργιος Σιστήης. — Κ. Ζώ-
τος.—Παραγιώτης Δ. Δημητράκοπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως ἔλαβεν ἔγγραφον παρὰ τοῦ πρέσβευος τῆς Ἀγγλίας Στρατφόρντ Κάνιγγ, γεγραμμένον κατα τὴν 3 τοῦ παρόντος ε. ν. εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγγέλλει, ὅτι ἔλαβε τὰς ὁποίας ἐπερίμενεν ἀπὸ τὴν αὐτὴν του ὁδηγίας, διωρισμένους ὧν νὰ προβάλλῃ προτάσεις εἰς τὸν Ὀθωμανὸν ὑπουργόν, θεμελιωμένας ἐπάνω εἰς τὰς προτάσεις τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἀφωσιωμένος ὧν εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθεισιν, περιμένει τὴν στιγμὴν (ἥτις δὲν ἀργοπορεῖ), καθ' ἣν λαμβάνουσι τέλος αἱ τῆς Ῥωσσίας μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας διαφοραὶ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις εἰς τὸ Ἀκερμὰν (ὅπου εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν πληρεξουσίων Ῥωσσίας καὶ Πόρτας) τελειόουν ταύτην τὴν ἐβδομάδα καθ' ἣν γράφει, καὶ ὅτι παρευθὺς ἐξαποστέλλεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ῥωσσικὸς ὑπουργός, μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ ὁποίου δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν θέλει γίνεαι ἀργοπορία.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἀριθ. 3474.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐθνεγεστατοὺς Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Τοπάλη Βυζαντινὸς στό-

λος, ἀφ' οὗ διέπλευσεν εἰς Τένεδον, ὅθεν ἔλαβε νέαν ναυτικὴν βοήθειαν, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς Μυτιλήνην, καὶ ἤδη μὲ περισσοτέρας παρὰ πρότερον δυνάμεις ἐπιμένει πάλιν εἰς τὸ κατὰ τῆς Σάμου ὀλεθρῖον σχέδιόν του, καὶ ἰδοὺ ἡ Σάμος ἐκτεθειμένη ἐκ νέου εἰς κίνδυνον μέγαν. Δὲν μένει λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ ἀντιτάξωμεν ἀνάλογον σταθερότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Τοπάλης δεικνύει ἐπιμονὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τόσων ὀλεθρίων σκοπῶν του, τοὺς ὁποίους βεβαιότατα μὲ τὴν θείαν βοήθειαν ἢ γενναία ἀπόφασιν τοῦ ναυτικοῦ μας δὲν θέλει δυσκολευθῆ καὶ αὖθις νὰ ἀνατρέψῃ ἐκ νέου μὲ περισσοτέραν κατασχύνῃ καὶ φθορὰν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ σπεύδει ἡ Διοίκησις νὰ σᾶς προτρέψῃ καὶ νὰ σᾶς διατάξῃ διὰ νὰ ἐπιταχύνετε ἐξ ἀποφάσεως ὅσον τὸ συντομώτερον τὴν ἐκπλευσιν τῶν πλοίων σας, διὰ νὰ ἐνωθῆτε μετὰ τῶν συναδελφῶν σας Ὑδραίων καὶ Ψαριανῶν, καὶ οὕτω νὰ προλάβωμεν νὰ διασώσωμεν τὴν Σάμον ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον· ἐκπλέει δὲ ἤδη ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀτμοκίνητον, τὸ ὁποῖον βέβαια θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα.

Κύριοι! ἐνθυμηθῆτε ὅτι αὕτη εἶναι ἡ κρισιμωτάτη περίστασις διὰ τὴν Ἑλλάδα· τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων μας εἶναι ἐγγύς, καὶ, κατὰ τὴν τελευταίαν κοινοποίησιν τοῦ πρέσβειος τῆς Ἀγγλίας Κ. Κάνιγγ, δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι πλησιάζει ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἢ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος μέλλει ἐξ ἅπαντος νὰ ἀποφασισθῆ. Ἄς μὴ ἀπαυδῆσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ τέλος, ἀλλ' ἄς διπλασιάσωμεν μάλιστα τὸν ζῆλον καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν μας, διὰ νὰ ἐπισφραγίσωμεν ἐνδόξως τοὺς ἐξαεταῖς πολυδύνοους ἀγῶνάς μας καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν ἐντὸς ὀλίγου τοὺς καρποὺς τῶν πόνων μας καὶ τῶν μεγάλων μας θυσιῶν. Ἡ Διοίκησις εἶναι τόσο πολύ πεπεισμένη εἰς τὴν ἐγνω-

σμένην φρόνησιν καὶ δραστηριότητά σας, ὥστε κρίνουσα πάντη περιττὰς πρὸς τὴν εὐγενίαν σας τὰς προτρεπτικὰς ἐκφράσεις, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ὑπαγορευόμενοι πάντοτε ἀπὸ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος, ἤδη μάλιστα ὑπὲρ ἄλλοτε θέλετε καταβάλλει ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην σπουδὴν, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ ὅσον οὐπω ἡ Ἑλλάς νέους ἐνδόξους θριάμβους τοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες βεβαιότατα θέλουν προσθέσει μέγα βάρος εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 3 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Ἰωάννης Βλάχος. — Κ. Ζῶτος. — Α. Τσαμαδός. — Ἀγαγνώστης Δεληγιάννης. — Γεώργιος Σισίνης. — Παραγιώτης Α. Δημητρακόπουλος. — Α. Χ. Ἀραγύρου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3627.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου αἱ κατεπείγουσαι ἀνάγκαι τοῦ στόλου, ἡ Διοίκησις μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ πόρον, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλλῃ δάνειον εἰς τὸν οἶνον τῶν δύο νήσων Σάμου καὶ Σαντορῆνης. Σὰς διευθύνονται λοιπὸν ἀντίγραφα τῶν περὶ τούτου διαταγῶν πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἐπιτροπὴν, μετὰ τῆς ὁποίας συνεννοηθῆτε ἐγκαίρως κατὰ τὸ δέον.

Τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Τσαμαδός. — Ἀγαγνώστης Δεληγιάννης. — Γεώργιος Σισίνης. — Α. Χ. Ἀραγύρου. — Ἰωάννης Βλάχος. — Α. Μοιραχίδης. — Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3621.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

*Πρὸς τὴν Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγαίου
Πελάγους.*

Ἄφ' ἐνὸς μέρους ἡ κατεπεΐγουσα ἀνάγκη νὰ ἐξοικονομηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου ὁ στόλος, ὅστις εὐρίσκεται εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ παντελὴς ἀχρηματία τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ὑπαγόρευσαν τὴν Διοίκησιν νὰ προστρέξῃ εἰς δάνειον, τὸ ὁποῖον, ὡς θέλετε παρατηρήσει ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3614 διαταγῆς, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν οἶνον τῶν δύο νήσιων Σάμου καὶ Σαντορῆνης.

Ἡ Διοίκησις, ἔχουσα πεποίησιν εἰς τὴν προθυμίαν τῶν κατοίκων αὐτῶν τῶν νήσιων, καὶ εἰς τὴν δραστήριον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐνέργειαν, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ἐνεργηθῇ ταχέως ἡ εἰσπραξις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δανείου, τόσον ἀναγκαίου εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περιστασιν. Διατάσσεται δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀφ' οὗ δῶση ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δανείου εἰς τὸν Κ. Ἀστιγῆ τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3615 διαταγῆς προσδιορισθέντα ἀλλήλα δύο χιλιάδας, τὰ ἐπίλοιπα τοῦ δανείου τούτου νὰ παραδῶσῃ ἀνελλιπῶς ὅπου ἀνήκει, πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ κατεπεΐγον ἀπικειμένης ἀνάγκης, ἄς καταβάλλῃ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην σπουδὴν εἰς τὴν ὅσῃ ταχυτέραν εἰσπραξίν τοῦ δανείου τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΛΙΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης. — Ἰωάννης Βλάχος. — Δ. Τσαμαδός. — Α. Δεληγιάννης. — Γ. Σισίρης. — Α. Χ. Ἀναργύρου.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαυράκης.

De la Sirène, le 22 Octobre 1826.

Messieurs.

Les démarches qui vont être faites près de la Porte pour tenter un arrangement entre les Grecs et les Turcs, devant être cordialement appuyées par l'ambassadeur de S. M. C. C. je ne dois perdre un moment de vous déclarer que mon Gouvernement regardera comme un obstacle à toute pacification possible:

1. La continuation des excès des pirateries qui sont le résultat de l'insubordination de la flotte.

2. Les divisions qui regnent malheureusement chez vous ainsi que les intrigues qui tendent à abuser ceux d'entre vous, qui croiraient voir un moyen de salut ailleurs que dans la médiation des puissances.

Sans donc vous départir des moyens de défense légitime qui sont encore en votre pouvoir, je ne puis que vous engager à prendre ces deux points en grande considération, et à effacer toute dénonciation et toute attitude de parti.

J'ai l'honneur d'être,

Votre très humble et très obéissant Serviteur,

DE RIGNY.

A la commission de Gouvernement, à Napolé.

Κόριοι!

Ἐπειδὴ τὰ προβλήματα, τὰ ὅποια θέλουν γίνεαι εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν, διὰ νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ μεταξύ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, μέλουν νὰ ὑποστηριχθῶσιν ἐγκαρδίως ἀπὸ τὸν πρέσβυν τῆς Αὐτοῦ Χρ. Μεγαλειότητος, σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω, ὅτι ἡ Διοίκησίς μου θέλει θεωρήσει ὡς ἐμπόδιον εἰς πᾶσαν δυνατὴν εἰρηνοποίησιν, α.) τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀταξιῶν καὶ πειρατειῶν, αἵτινες εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μὴ πειθαρχίας τοῦ στόλου β.) τὰς διαιρέ-

σεις, αἵτινες κατὰ δυστυχίαν ἐμφιλοχωροῦν εἰς ὑμᾶς, ὡσαύτως καὶ τὰς ῥαδιουργίας, τὰς ὁποίας μετέρχονται ὅσοι μεταξύ ὑμῶν φαντάζονται μέσον σωτήριον ἄλλο, παρὰ τὸ ἐκ τῆς μεσιτείας τῶν δυνάμεων. Χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῆτε λοιπὸν ἀπὸ τὰ μέσα τῆς νομίμου ὑπερασπίσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, σᾶς προτρέπω νὰ στοχασθῆτε ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ δύο ἄρθρα καὶ νὰ σβέσητε πᾶν ἴχνος διαιρέσεως.

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ ἤμαι·

Ταπεινότατος καὶ προθυμότατος ὑμῶν δοῦλος,
ΔΕ-ΡΙΓΝΪ.

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1826, Ναύπλιον.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3614.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν μεγίστην ἀχρηματίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται τὴν σήμερον τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ἐκ τοῦ προχείρου ὁ στόλος, ὅστις εὐρίσκειται εἰς ἐνέργειαν, διατάττει·

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τὸν οἶνον τῶν δύο νήσων Σάμου καὶ Σαντορῆνης.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο προσδιορίζεται πρὸς γρόσια δύο τὴν βαρέλαν.

Γ'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Ἰω. Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Δεληγιάννης.—Γεώργιος Σισίνης.—Α. Χ. Αραργύρου.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3783.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν καὶ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἔνδειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητα παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλλῃ βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον γρόσια τριάντα χιλιάδες, ἀριθ. 30,000, εἰς τοὺς δασμοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐξαιρουμένων τῆς Σύρας, Ὑδρας, Πετσῶν, Πόρου, Αἰγίνης καὶ Σαλαμίνας.

Β'. Τὸ δάνειον τοῦτο τῶν τριάκοντα χιλιάδων γροσίων νὰ διανεμηθῇ εἰς τὸν δασμὸν ἐκάστης νήσου τοῦ Αἰγαίου πελάγους (ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωτέρω ἔξ) ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῆς ἀγοράσεως τοῦ οἰκείου ἐκάστου δασμοῦ.

Γ. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δασμῶν τούτων ἀφείλουσιν ἐντὸς ἔνδεκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ κοινοποιηθῇ ἡ παρούσα, νὰ ἀποπληρώσωσι τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου.

Δ'. Ἐὰν δυστροπήσωσι καὶ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δὲν ἀποπληρώσωσι τὸ δάνειον, τότε διορίζονται ἐπιστάται παρὰ τῆς Διοικήσεως, οἵτινες θέλουσι εἰσπράττει ἀμέσως τὰς προσόδους τῶν δασμῶν, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη ποσότης τοῦ δασμοῦ τῶν γροσίων τριάντα χιλιάδων καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιστατῶν.

Ε'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρούσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀραργύρου.—Α. Μοραρχίδης.—Α. Τσαμαδός.—Α. Δεληγιάννης.—Ι. Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3784.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἐνδεῖαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητα παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλη βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τοὺς δασμοὺς τῆς νήσου Σύρας γρόσια ἑκατὸν τριάντα χιλιάδες, ἀριθ. 130,000.

Β'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δασμῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ἐνδεκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ κοινοποιηθῇ ἡ παροῦσα, νὰ ἀποπληρώσωσι τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα τοῦ δανείου.

Γ'. Ἐὰν ὁμως δυστροπήσωσι καὶ ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δὲν ἀποπληρώσωσι τὸ δάνειον τοῦτο, τότε διορίζονται ἐπιστάται παρὰ τῆς Διοικήσεως, οἵτινες θέλουσιν εἰσπράττει ἀμέσως τὰς προσόδους τῶν δασμῶν, ἕως οὗ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη ποσότης τοῦ δανείου τῶν γροσίων ἑκατὸν τριάντα χιλιάδων, ἀριθ. 130,000, καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπιστατῶν.

Δ'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΒΣ

Δ. Τσαμαδός.— Ἀραγρόστης Δεληγιάννης.— Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀραγρόρου.— Α. Μοραχίδης.—Π. Α. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 3785.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα τὴν κατεπείγουσαν καὶ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἐνδεϊαν τοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβε πληρεξουσιότητα παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐπιβάλλῃ βίαιον δάνειον εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος·

Διατάττει,

Α'. Ἐπιβάλλεται δάνειον εἰς τὰς προσόδους τοῦ τελωνείου τῆς νήσου Σύρας γρόσια σαράντα χιλιάδες, ἀριθ. 40,000.

Β'. Ἡ Διευθυντικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Αἰγαίου πελάγους νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Α. Δεληγιάννης.—Ἰωάννης Βλάχος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοναρχίδης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γ λ α ρ ά κ η ς

Ἄριθ. 3802.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐγγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Σιμὰ τῶν ἄλλων, ὅσα ἀφίερωσεν ἡ Διοίκησις πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου, ἀφιερώνει καὶ τὴν πρόσοδον τῶν δασμῶν τῆς νήσου Σάμου. Δι' αὐτὸ τοῦτο σᾶς ἐγκλείει ἐνταῦθα διαταγὴν πρὸς τὴν Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίαις διαταγὰς νὰ ἀποδεχθῶν τοὺς ἐκλεχθισομένους παρὰ τῶν

τριῶν ναυτικῶν νήσων ἐπιστάτας πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ δασμοῦ τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Τσαμαδός.— Α. Δεληγιάννης.— Ἰωάννης Βλάχος.— Κ. Ζῶτος.— Α. Χ. Ἀραργύρου.— Α. Μοραρχίδης.— Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4167.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου ἐγγράφου σας, ἡ Διοίκησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3931 ἐγγράφου της δὲν ἐνόησε ποτὲ ὅτι δὲν θέλει νὰ σᾶς δώσῃ κανόνια, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶναι τοσαύτης χωρητικότητος, ὅποια τὰ θέλετε. Ἐὰν ὅμως νομίζετε ὅτι εἶναι ἐδῶ τοιαῦτα, ἀποστείλετε ἀνθρωπὸν τινα, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐν ζευγάριον κανονίων, καὶ ἡ Διοίκησις θέλει σᾶς τὸ χορηγήσει εὐχαρίστως.

Τῇ 5 Νοεμβρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Τσαμαδός.— Γεώργιος Σισιῆς.— Ἀνδρέας Χ. Ἀραργύρου.— Ἰωάννης Βλάχος.— Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.— Α. Μοραρχίδης.— Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4194.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Παρέλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου ἐγγράφον σας· παρέλαβεν ὡσαύτως τὰς παρὰ τῆς Διευθυντικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου πελάγους διευθυνθείσας ἀναφορὰς τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῶν τοῦ δα-

σμοῦ Σύρας, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων σᾶς ἐγκλείονται ἐνταῦθα πρὸς πληροφορίαν σας. Ἐκ τούτων βλέπετε, ὅτι οἱ μὲν ἐνοικιασταὶ τοῦ δασμοῦ εἶναι ἔτοιμοι νὰ τὸν παραχωρήσωσιν εὐθὺς ἀφ' οὗ πληρωθῶσι τὸ δίκαιόν των, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τοῦ τελωνείου διαμαρτύρονται ἐναντίον τῆς Διοικήσεως διὰ τὸ ἐπιβληθὲν δάνειον.

Ὅσον μὲν περὶ τοῦ δασμοῦ, καὶ μ' ὄλον ὅτι ἡ Διοίκησις αἰσθάνεται ζωηρότατα τὴν προξενουμένην κατασχύνην καὶ ἀνυποληψίαν εἰς ὄλας τὰς μελλούσας πωλήσεις τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, μολοντοῦτο ἐπιθυμοῦσα τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ στόλου, παραχωρεῖ αὐτὸν τοῦτον τὸν δασμὸν πρὸς χρῆσιν τοῦ στόλου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου. Ἀπαιτεῖ ὁμως ἐξ ἀποφάσεως νὰ ἀποζημιωθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, λαμβάνοντες τὴν ὀλικὴν ποσότητα τῆς ἀγοράσεως, (ἀφαιρουμένων τῶν ὄσα ἐσύναξαν) μετὰ τῆς ἐκ τῶν νομισμάτων ζημίας καὶ τοῦ συνήθους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορικοῦ τόκου. Ἄλλ' ὁμως δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ δασμοῦ τούτου ἔχουσι τὸ δίκαιον νὰ τὸν κρατήσωσιν, ἐὰν, μεταμεληθέντες, ἀποφασίσωσι νὰ δεχθῶσι τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθὲν δάνειον, ἢ συγκατατεθῶσιν εἰς συμβιβασμόν. Οἱ ἐδῶ προλαβόντως ἀποσταλέντες πληρεξούσιοί σας, μεταξύ τῶν ἄλλων, ἐπρόβηλον εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅτι δέχεσθε τὸν εἰρημένον δασμὸν διὰ γρόσια πεντακοσίας χιλιάδας ἕως τῆς ἄνω εἰρημένης προθεσμίας· ἀλλ' ἡ Διοίκησις δὲν ἔδωκε καμμίαν προσοχὴν εἰς τοιαῦτα, διότι δὲν ἐπαρακινήθη ἀπὸ τοιαῦτα εἰς τὴν ἄνω ῥηθεῖσαν μετασκευὴν τῶν πράξεών της, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιθυμίαν νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ τελωνείου, ἡ Διοίκησις καὶ αὐθις προτρέπει τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀποβλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὁποίαν ὁ στόλος

ἔχει ἐξοικονομήσεως ἀνάγκην, νὰ δεχθῶσι τὸ ἐπιβληθὲν δάνειον.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις εἶναι μεγάλης προσοχῆς ἄξιον τὸ ἐφεξῆς. Ἡ νῆσος Σύρα εἶναι ὁ μόνος ἐμπορικὸς τόπος τῆς Ἑλλάδος, ὅπου εἶναι καὶ πολλοὶ ἔμποροι, ξένων δυνάμεων ὑπήκοοι. Βεβαιότατα ἢ παραμικρὰ καταδυναστεία, ἣτις ἤθελε συμβῆ εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ὄχι μόνον θέλει βλάψει οὐσιωδῶς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ πραγματικὴν ζημίαν θέλει φέρει εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, ἈΝΔΡΕΑΣ ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.—Ἰωάννης Βλάχος.—Δ. Τσαμαδός.—Γεώργιος Σισίνης.—Α. Δεληγιάννης.—Π. Α. Δημητρακόπουλος.—Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γ λ α ρ ά κ η ς.

Πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Αἰγ. πελάγους Ἐπιτροπῆν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, μετακαλεσθέντες σήμερον εἰς τὸ ἴδιόν της κατάλυμα, τοῖς ἐγγχειρίσθησαν τὰ πρωτότυπα τῶν διαταγῶν τῆς Σ. Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον δάνειον εἰς τὸν δασμὸν τῶν νήσων ταύτης, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἰδίου προσέτι καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς νήσου Ὑδρας τῆς ἰδίας ἐννοίας. Σκεψάμενοι οὖν δεόντως, τὴν μὲν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξοικονομηθῇ ὁ στόλος ἐγνώρισαν, ἔτι δ' ἐγνώρισαν ὅτι ἡ ἐκείνων πενία δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τοιαύτην μεγίστην ἀνάγκην. Δὲν λανθάνει τὴν Σ. ἐπιτροπὴν, ὅτι ἡ ἀνάγκη μᾶλλον νὰ στηρίξῃσι τὸ δυστυχὲς ἐμπόριόν των, ἀφ' οὗ ἀναφερθέντες πρὸς τὴν Σ. Δ. Ἐπιτροπὴν δι' ἀναφορᾶς των, ἵνα ἐλλείψῃ ὁ δασμὸς, δὲν εἰσηκούσθη-

σαν, τοὺς ἀπεφάσισε νὰ παρῆρσιασθῶσιν ἀγορασταί, διὰ νὰ μὴ κατασπαράττωνται καὶ νὰ θυσιάζωνται τὰ ἰντερέ-
 σα των, παρὰ ἡ ἐλπίς τῆς ἀπολαύσεως ὁποιοῦδήποτε
 σμικροῦ ἢ μεγάλου κέρδους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐκείνης τοῦ
 δασμοῦ. Τούτου ἔνεκα μᾶλλον καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῖς ἐ-
 συγχώρησε τὴν μικρὰν διορίαν τότε ὑπὲρ τῆς πληρω-
 μῆς τοῦ ἡμίσεως μέρους τῆς ποσότητος μετὰ δύο μῆ-
 νας, προπληρωθέντων τῶν ἡμισυ· καὶ πάλιν φιλοτιμού-
 μενοι, ἔσπευσαν πάραυτα εἰς τὴν πρώτην ζήτησίν τῆς
 ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς ναυτικῆς τῆς Ὑδρας δυνάμεως
 νὰ προπληρώσωσι καὶ τὰ ἐλλείποντα, ἤτοι ὅλην τὴν πο-
 σότητα, ἀπὸ ἰδιῶτων χρήματα.

Ἐς συγχωρηθῆ ν' ἀναφερθῆ ἑνταῦθα, ὅτι ἡ ὑπόληψις
 τῶν ἐκποιήσεων τῶν κοινῶν προσόδων ὡς ἐκ τοιούτων
 παραδειγμάτων ἐλαττοῦται· πλὴν ἐπειδὴ τὸ φρόνημα
 τῶν ὑπογεγραμμένων δὲν ἦτον πώποτε νὰ ὠφεληθοῦν
 (ὡς ἀνεφέρθη) ἐκ τοῦ δασμοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπὲρ πατρί-
 δος ζήλός των ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ἐδείχθη, αὐτοὶ
 μὴ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρουν καὶ ἐκπληρώσουν τὸ ἐ-
 πιβαλλόμενον δάνειον τῶν γροσίων 130,000, παρακα-
 λοῦσι νὰ τοῖς συγχωρηθῆ διὰ μικρὸν ἢ ἐπιστάσια τῆς
 ἀπροσνάξεως ὄσων μετρητῶν τοῖς ἐλλείπουσιν ἐκ τῶν
 προπληρωθέντων διὰ τὸν δασμόν, καὶ τότε σπουδαίως
 θέλει παραχωρήσωσι πρὸς ὅποιον ἀνήκει τὴν τοιαύτην
 ἐπιστάσιαν, καὶ ἀποξενωθῶσιν ἀπὸ κάθε δικαίωμα ἐκ
 τοῦ δασμοῦ· ἂν δὲ πάλιν καὶ τὰ ἐλλείποντα προπληρω-
 θέντα μετρητὰ τοῖς πληρωθῶσιν, εἰσὶν ἔτοιμοι ν' ἀποξε-
 νωθῶσι καὶ γυμνωθῶσιν ἀπὸ τὴν στιγμὴν ταύτην κάθε
 δικαίωμα τῆς ἀγορᾶς.

Ταῦτα ἀναφέρουν ταπεινῶς, καὶ μὲ τὸ προσῆκον σέ-
 βας ὑποσημειοῦνται.

Ἐν Σύρα, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἐλάχιστοι δοῦλοι,

Γ. Ψύχας.— Εὐστάθιος Σουγδουρῆς.— Έμμ. Κωνταλάς.
—Κυριάκος Ὁσάσιος.—Ν. Μεταξάς.— Γιαννάκος Τελέ-
νιος.—Α. Σταματιῶν.—Κ. Μ. Γλυπιπῆς.—Ι. Κ. Πετρῶς.
Ἡ. Λαδόπουλος.—Κ. Δημητρίου.—Θ. Ξένος.—Α. Νίκας.
Γ. Γιουρδῆς.—Άμβρ. Σκαρμαγκᾶς.—Γ. Λέκος.—Μ. Πα-
πάζογλου.—Π. Σκαμπαδίας.—Π. Περιδης.—Γ. Π. Δού-
κας.—Ι. Ράλλης.—Α. Κορνήλιος.—Γεώργ. Ἀγγελάκης.—
Α. Θεοδωράκης,

Ἔπονται καὶ ἄλλαι ὑπογραφαί.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ἀπαράλλακτον.

Ἐν Σόφρ, τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Γραμμ. τῆς Δ. τοῦ Αἰγ. π.ε.λ. Ἐπιτροπῆς, Δ. Σαλτέλης.

Πρὸς τὴν Σ. Διευθυντικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Αἰγ. π.ε.λ. γού.

Κατόπιν τῆς ὁποίας ἡ Σ. αὕτη Ἐπιτροπὴ μᾶς ἀνέγνω-
σε διαταγῆς τῆς Σ. Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 3785, δάνειον
ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα τελωνείου γρῶσ. 40,000 ἐπιβαλούσης,
ἀπαντῶμεν.— Ἡμεῖς δὲν ἠγοράσαμεν τὰς προσόδους
τοῦ τελωνείου τούτου, παρ' ἐπιστηριζόμενοι εἰς τὴν
ὁποίαν ἕκαστος πατριώτης ὀφείλει νὰ δίδῃ πίστιν πρὸς
τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως. Κατὰ σεβαστὴν αὐτῆς
διαταγὴν, τὸ τελωνεῖον ἐβλήθη ὑπὸ δημοπρασίαν ἀπὸ τού-
ς ἐπίτηδες καὶ ἐπισήμως παρ' αὐτῆς διορισθέντας· ἐκθέσα-
μεν τὴν κατάστασίν μας εἰς τὴν διάκρισιν παντός ἄλλου
ἀγοραστοῦ, καὶ ἐπιτελοῦντες ἐπὶ δημοπρασίας τὴν ἀγοράν
του, ἐκθέσαμεν τὴν κατάστασίν μας ὑπὸ τὴν σκέπην
τῆς Σ. Διοικήσεως. Ἀποροῦμεν πῶς σήμερον ζητούμεθα
νὰ πληρώσωμεν δάνειον, τὸ ὁποῖον ἄλλο δὲν σημαίνει,
παρ' ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ἀπεφάσισε διὰ τῆς βίας νὰ ἄρ-
πάσῃ τὸ ἰδικόν μας, καταφρονοῦσα τὰ περὶ ἰδιοκτησίας
κατὰ νόμους δικαίωματα. Εἰς τοῦτο δῶν τινὰ ἠμποροῦν
νὰ ὑποτεθοῦν ἢ ὅτι ἡ δημοπρασία ἐγένετο κρυφίως καὶ
δολερῶς, ἢ ὅτι ἡμεῖς ἠπατήσαμεν τοὺς παρὰ τῆς Σ. Δι-

οικήσεως διορισθέντας δημοπράτας, και τὸ ἡγοράσα-
 μεν εἰς τιμὴν ἀσύμφορον πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον.
 Ἄλλ' οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο ὑπάρχει· διότι δὲν ἐτε-
 λείωσεν ἡ δημοπρασία παρὰ ἐπ' ἀγορᾶς, ἐπὶ παρρησία
 πολλῶν ἄλλων ἀγοραστῶν, και εἰς τὴν παρ' αὐτῆς τῆς
 Σ. Διοικήσεως διαταχθεῖσαν προθεσμίαν, και ἐπομένως
 ἄλλο δὲν ἤμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν, παρ' ὅτι ἡ Σ.
 Διοίκησις ἀπεφάσισε φανερά φανερά νὰ μᾶς ἀδικήσῃ και
 ἐξοντώσῃ μὲ τοῦτο τὸ δάνειον (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζο-
 μεν)· ἢ ὅτι βιαζομένη ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῆς και ἀπὸ
 τὰς ταραχῶδεις κραυγὰς και ἐπισήμους ῥαδιουργίας
 τῶν ὀχλαγωγούντων, ἠθέλησε νὰ κάμῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν
 εὐτελῶν ἡμῶν πατριωτῶν ἀπὸ τὸ ὄλοπληρὲς τοῦ ἔθνους,
 και νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς ἡμᾶς μόνον δάνειον, ὡς ἂν ἡμεῖς
 ἡμεθα μόνοι ἐκεῖνοι, και οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ ἐπὶ δημοπρασίας
 τακτικωτάτης ἀγοράσαντες, ἐκθέσαντες τὴν ἀσφάλειάν
 μας ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Σ. Διοικήσεως, ἔχομεν και τόσα
 ἄλλα. Πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐλληνικοῦ
 ἔθνους χρειάζονται χρηματικὰ μέσα. Δὲν ἐνθυμεῖται
 τοῦλάχιστον ἡ Σ. Διοίκησις τὴν ὁποῖαν τὰ δῶν μέλη
 τῶν πληρεξουσίων τούτων ἔκαμαν προτέρουσι δημοπρα-
 σίαν, και ἐμποδίσαντες κάθε ἄλλον πατριώτην ἀπὸ τοῦ
 νὰ παρουσιασθῇ, ἡγόρασαν αὐτοὶ δολερῶς τὰς προσό-
 δους τοῦ τελωνείου τούτου διὰ μόνον γρόσια 72 χιλιά-
 δας, και ἡ Διοίκησις μ' ὄλον τοῦτο τὸ ἀπεσιώπησε τοῦτο
 τὸ παρανομώτατον;—Σ. Ἐπιτροπή! ἱκανῶς καταφαίνεται
 πόσον εἰς τοῦτο ἀδικούμεθα· δὲν θέλομεν μ' ὄλον τοῦτο
 νὰ ἐμποδίσωμεν και τὴν ὁποῖαν ἡ Σ. Διοίκησις ἐστοχά-
 σθη ἴσως ὠφέλειαν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δὲν ἐπιθυμοῦ-
 μεν ὅμως και νὰ ἐγγιχθῇ και ἡ ἰδιοκτησία μας. "Ὅθεν
 προβάλλομεν·

Α'. Νὰ μᾶς πληρωθῶσιν ὅσα ἐμετρήσαμεν εἰς τὴν

ἀγορὰν τοῦ πολυθρυλλήτου τούτου τελωνείου, ἐκπιπτόμενα ὅσα διὰ καθαρῶν καὶ τακτικῶν καταστίχων ἐσυνάξαμεν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ, καὶ τότε εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ παραδώσωμεν τὴν σύναξιν του εἰς ὅποιον παρ' αὐτῆς διορισθῆ.

Β'. Ἄν τοῦτο δὲν ἦναι δυνατὸν, ἄς ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκ δευτέρου τὸ τελωνεῖον, καὶ ἀφ' οὗ λάβωμεν ἡμεῖς ὅσα διὰ τὴν ἀγορὰν του ἐμετρήσαμεν, ἄς μένωσι τὰ ὑπόλοιπα πρὸς ὄφελος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καὶ ἡμεῖς μ' εὐχαρίστησιν μας ἀφιερῶμεν εἰς τὸ ἔθνος τὸ ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δημοπρασίας γενησόμενον κέρδος.

Γ'. Ἄν ἡ Σ. Διοίκησις ἐπιμένουσα, θελήσῃ δι' ἐκτελεστικῆς δυνάμεως νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀδικον διαταγὴν της, ἡμεῖς δὲν εἴμεθα μῆτε ἱκανοὶ ν' ἀντισταθῶμεν εἰς τὴν θέλησίν της, ἀλλ' οὔτε ποτὲ ἐφρονήσαμεν ἀντίστασιν κατὰ τῶν διαταγῶν της. Παραιτούμενοι ὅμως τοῦ ἔργου μας, διαμαρτυρούμεθα ἐπισήμως ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τῆς Σ. Διοικήσεως δι' ὅσας ἐκ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης μᾶς ἀκολουθήσουσι ἐνεστῶσαι καὶ μέλλουσαι ἐλπίζομένως καὶ ἀνελπίστως ζημίαι. Προσκαλεῖται ἡ Σ. αὕτη Ἐπιτροπὴ νὰ ἐγκλείσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης μας πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, παριστῶσα τὰ δίκαιά μας, καὶ ὅτι ἐκτὸς ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων εἶναι καὶ ἄλλοι ἀγορασταὶ περίπου εἴκοσιν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς Ὑδραν, καὶ ὅλοι καθ' ἡμέραν θυσιαζόμεθα ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Προσέτι δὲ νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀντίγραφον ἕτερον, ἐπιβεβαιωμένον ἐπισήμως καὶ κατὰ τάξιν, πρὸς ὁδηγίαν μας.

Μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Σύρρ, τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

Ἰωάννης Ἀποστόλη.—Γεώρ. Στ. Δούκας.—Γεώρ. Γιουρδής.—Νικ. Σκούρτης.—Ἄντ. Νίκας.—Παναγ. Οἰκονομό-

πούλος. — Θ. Ξέρος. — Γεώρ. Παπᾶ Ἀρτωρίου. — Κωνστ. Παπᾶ Ἀρτωρίου. — Ἀνδρέας Στ. Δούκα. — Βασίλειος Ν. Γκίρης.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σ. Ἐπιτροπῆς, κοινοποιεῖται τὸ παρὸν ἀντίγραφον, ἀπαράλλακτον τῶ ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς πρωτοτύπῳ, πρὸς τοὺς ἀπὸ Ὑδρας ἀπεσταλμένους, πρὸς ὁδηγίαν τῶν.

Ἐν Σύρα, τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Διευθ. Ἐπιτροπῆς,
Δ. Σαλτέλης.

Ἄριθ. 1235.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείονται ἐνταῦθα δύο διακηρύξεις, ἡ μὲν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε αὐτάς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς νήσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 7 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4060.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει.

Εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας δεινάς καὶ ἀνωμάλους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἶχε φέρει τὴν πατρίδα, ἡ Διοίκησις ἔκαμεν, ὡς καὶ ὠφείλει, ἐν τῶν σπουδαιότερων καὶ κυριωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἀσχολιῶν τῆς τῆν σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλης τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, θεωροῦσα πάντοτε, ὡς καὶ εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι ἡ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος σωτηρία εἶναι σωτηρία ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Δι'

αὐτὸ τοῦτο κατέβαλεν ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐχορήγησεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, διὰ νὰ καταστήσῃ στερεὸν καὶ ἀξιόμαχον τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς, νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν Ἀθηῶν τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ ἐκστρατείαν εἰς τὴν λοιπὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Καὶ τὴν σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, καὶ ἡ ἀκρόπολις ἀποκατέστη ὀχυρὰ, καὶ στρατόπεδον ἱκανὸν ἔμεινεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἐκστρατεία καταρθώθη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, προοδεύουσα κατ' ἐὐχὴν. Εἰς τὰ σωτήρια ταῦτα ἀποβλέπουσα ἡ Διοίκησις, ἔκρινε πρὸ καιροῦ ἀναγκαῖον νὰ μεταβῇ εἰς τόπον, πλησιέστερα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα κείμενον, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἐκεῖ πράγματα ἐναργέστερον, καὶ νὰ ἐνεργῇ δραστηριώτερον.

Ἄλλὰ περιστάσεις τινὲς συμπεσοῦσαι, ἀπησχόλησαν τὴν Διοίκησιν καὶ ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἀναγκαίαν ταύτην μετάβασιν αὐτῆς. Ἦδη δὲ, ὅτε αἱ δεινὰ αὐταὶ περιστάσεις ὀπωσοῦν ἐξωμαλύνθησαν, ἡ Διοίκησις σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτον τὸν πρὸ πολλοῦ μελετώμενον σωτήριον σκοπὸν, καὶ ἰδοῦ, μεταβαίνει εἰς τὴν νήσον Αἴγιναν, τόπον ἀτάραχον καὶ πλησίον εἰς τὸ εἰρημένον θέατρον τοῦ πολέμου κείμενον, ὅθεν δύναται νὰ ἐφορᾷ πλησιέστερον τὰ τοῦ πολέμου καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐντονώτερον.

Περὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς κυβερνήσεως τοῦ Ναυπλίου, διώρισε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἣτις ἀνέλαβεν ἤδη καὶ θέλει ἐκπληροῦν τὰ χρέη της, καθ' ὅσον διαρκέσει ἡ ἐντεῦθεν ἀπουσία τῆς Διοικήσεως.

Ἐν τοσοῦτῳ, κατὰ χρέος ἀπαραίτητον, ἡ Διοίκησις συμβουλεύει πατρικῶς ἀπαξάπαντας, καὶ τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα τελείᾳ, ἀτενίζοντες κατ' ἐξαίρετον

εις τὰ πρὸς τὴν φίλην πατρίδα ἱερὰ χρέη των, πολεμοῦντες μὲ τὴν ὁποίαν ἕως τῶρα ἐπολέμησαν τὸν ἐχθρὸν σταθερότητα. Ἡ δὲ Διοίκησις, ἂν καὶ ἀπομακρύνεται ὀλίγον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, δὲν θέλει παύσει μ' ὄλον τοῦτο προμηθεύουσα καὶ ἐξ Αἰγίνης εἰς τοὺς καλούς καὶ σταθεροὺς Πελοποννησίους ὅσα δύναται μέσα. Ἡ ἀληθὴς ὁμόνοια, ἀγαπητοὶ Ἕλληνας! καὶ ἡ ἐντελής ἔνωσις ὄλου τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦνται μάλιστα εἰς τὴν παρούσαν κρίσιμον περίστασιν, ὅτε πλησιάζει ἡ στιγμή καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζεται. Βεβαιωθῆτε ὅτι μόνον ταῦτα θέλουσι, σὺν Θεῷ, στεφανώσαι ὅσον οὐπω τοὺς ἐξαετέϊς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνάς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 4 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Δεληγιάννης.—Γεώργιος Σισίνης.—Α. Χ. Ἀραγῦρον.—Α. Μοναρχίδης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰωάν. Βλάχος.—Π. Α. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τῆς Γ'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112 προκηρύξεως συνεκάλεσεν εἰς τὴν νῆσον Πόρον τοὺς πληρεξουσίους, διὰ νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου καὶ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας τῆς Γ'. τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 διαταγῆς τῆς, ἀποστέλλουσα ἐν ταῦτῳ καὶ τὸν Ἀστυνόμον τῆς Συνελεύσεως, διέταξε τοὺς κατοίκους τῆς εἰρημένης νήσου διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς πληρεξουσίους καταλύματα. Παρήλθεν ὁ Σεπτέμβριος ὄλος, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφάνη κανεὶς τῶν πληρεξουσίων διευθυνόμενος εἰς τὴν νῆ-

σον ταύτην, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παροικοῦντες εἰς Ναύπλιον, καὶ διὰ προφορικῶν λόγων καὶ δι' ἀναφορῶν ἐβεβαίωσαν τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη δὲν ἦτον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν τόπος, καὶ ἐζήτησαν μετ' ἐπιμονῆς νὰ εὐκολύνῃ κάθε ἐμπόδιον ἢ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλεται πλέον ἢ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐξέδωκε καὶ β'. προκήρυξιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ἀριθ. 178, συγκαλοῦσα ἐκ νέου τοὺς πληρεξουσίους μετὰ προτροπῆς νὰ συνέλθωσιν ὅσον τάχος εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των· ἀλλὰ παρῆλθε καὶ ὁ Ὀκτώβριος ὅλος, καὶ οὐδὲ μικρὸν μέρος πληρεξουσίων ἐφάνη εἰς τὴν νῆσον Πόρον διευθυνόμενον.

Ἐξ ὧν ἤκουσε λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐξ ὧν εἶδεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τινῶν πληρεξουσίων, ἐπληροφορήθη ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸν Πόρον οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ μετατεθῇ ὁ τόπος τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀφαιρηθῇ κάθε ἐμπόδιον, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦσι νὰ γίνῃ ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον ἢ ἑναρξίς τῶν διὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ πατρίς εὐρίσκεται. Ταῦτα πάντα βλέπουσα ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ καλῶς σκεψαμένη, συγκαλεῖ ἤδη τοὺς πληρεξουσίους εἰς τὴν Αἴγινα, ὅπου ἐλευθέρα ἤδη ἀπὸ κατεπειγούσας ἀσχολίας, ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει περὶ τὴν τρίτην τοῦ παρόντος μηνός, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ μὲ τὸ παράδειγμά της τῶν πληρεξουσίων τὴν ἀφίξιν. Ἡ Αἴγινα, νῆσος ἐλευθέρα πάσης ὀχλικῆς καὶ στρατιωτικῆς συρροῆς, θέσιν ἔχουσα κεντρικὴν ἐνταυτῷ καὶ γειτνιαζούσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ νὰ σκέπτεται ἐξ ἡσύχου καὶ ἀσφαλοῦς τόπου, καὶ ἐνταυτῷ νὰ ἐμψυχόνῃ πάντα τὰ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα στρατόπεδα, εἶναι

ὁ μόνος τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρμόζει νὰ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αὐτῆς μόνης κρέμαται ἡ ἐκλογή τοῦ τόπου, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε'. ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς αὐτὴ μόνη ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνέλευσιν, προκηρύττει εἰς τοὺς πληρεξουσίους νὰ εὐρεθῶσιν ὅλοι περὶ τὴν ἰ.ε. τοῦ παρόντος εἰς Αἴγιαν, ὅπου εὐθύς, ἀφ' οὗ φθάσῃ ὁ νεομισμένος ἀριθμὸς, γίνεται ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡᾶΣ.

† Ἄρης Πορφύριος.—Ἐμ. Ξένος.—Α. Κοπανίτσας.—Ἀναστάσιος Λόντος.—Γεώργιος Λαρειώτης.—Γεώργιος Λιλιάν.—Χρήστος Βλάσσης.—Ν. Περιέρης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Χ. Κλονάρης.

Ἄριθ. 1260.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Περικλείεται ἀντίτυπον διακηρύξεως τῆς Διοικήσεως ὑπ' ἀριθ. 4271, περὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ ἐλευσομένου ἔτους, καὶ προσκαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε αὐτήν.

Τῇ 17 Νοεμβρίου 1826, ἐξ Αἴγινης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4271.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἶναι πολλαὶ αἱ τῆς πατρίδος κατεπείγουσαι χρεῖαι, καὶ διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἄλλος πόρος ἐπὶ τοῦ παρόντος παρὰ τὰς ἐθνικὰς προσόδους δὲν ὑπάρχει

Διακηρύττει

Α'. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τοῦ ἐλευσομένου ἔτους ἐκθέτονται ἐνταῦθα εἰς δημοπρασίαν ἐνοικίου.

Β'. Ἡ δημοπρασία ἀρχεται μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ σήμερον.

Γ'. Πώλησις ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι διὰ τόσην ποσότητα, ὅση ἤθελεν ἐξαρκεῖ εἰς θεραπείαν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν τῆς πατρίδος.

Δ'. Ὅσοι εἶναι ἀγορασταί, ὀφείλουν νὰ παρευρεθοῦν ἐνταῦθα, εἰς τὴν δημοπρασίαν, ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας.

Ἐξ Αἰγίνης, τῆ 15 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Π. Μαυρομιχάλης.—Α. Μοναρχίδης.—
Α. Χ. Ἀγαργύρου.—Σ. Τρικούκης.—Ἰωάννης Βλάχος.
—Κ. Ζώτος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γ λ α ρ ά κ η ς.

Ἄριθ. 4503.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Γενναϊώτατον Στόλαρχον Σπετσῶν,
Κ. Γεώργιον Ἀνδρούτσου (α).

Προλαβόντως ἐπροσκήθετε παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ ἔλθετε ἐνταῦθα ἤδη δὲ διορίζεσθε νὰ ἀπέλθετε εἰς Ναύπλιον, ὅπου μεταβαίνουν ἐντεῦθεν ὁ Στόλαρχος Α. Μιαούλης καὶ ὁ τῶν Ψαρῶν Ν. Ἀποστόλη, καὶ συμφώνως μετ' αὐτῶν νὰ ἐπιβῆτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν φρεγάτταν, καὶ νὰ συνεκπλεύσετε ἐν αὐτῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Πόρου, ἐὰν ὁ ὀδηγήσας αὐτὴν ἕως εἰς Ναύπλιον κυβερνήτης εὐαρεστηθῇ, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τῆς Διοικήσεως, νὰ ὀδηγήσῃ τὴν φρεγάτταν εἰς τὸν ῥηθέντα

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τοῦ Γ. Ἀνδρούτσου.

λιμένα με ὄλον τὸ ἐν αὐτῇ πλήρωμα. Ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας δὲν συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο, τότε παραλάβετε τὴν αὐτὴν φρεγάτταν καὶ φροντίσετε νὰ προμηθεύσετε ὅσον τάχος τοὺς ἀπαιτούμενους ναύτας ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν ἐλληνικῶν ναυτῶν, καὶ ἀφ' οὗ προστεθῇ καὶ ἡ ἀναγκαία τακτικὴ φρουρὰ, τὴν ὁποίαν διατάσσεται νὰ σχηματίσῃ ὁ Κύριος Ῥόδιος, διευθύνετε ἀκολούθως τὴν ῥηθείσαν φρεγάτταν εἰς τὴν νῆσον Πόρον, καὶ ἀναφέρετε περὶ πάντων εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἡ Διοίκησις πεπεισμένη εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ἀξιότητά σας, εἶναι εὐελπὶς διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνέργειαν τοῦ ὁποίου ἐπιφορτίζεσθε ἔργου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῆ 27 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός.—Π. Μανρομυχάλης.—Ἰωάν. Βλάχος.—Σ. Τριχοῦπης.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.—Κ. Ζῶτος.—Α. Χ. Ἀναργύρου.—Α. Μοραρχίδης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4567.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Παρέλαβεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ἀναφορὰν σας διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κυρίου Γεωργίου Πάνου, καὶ ἤκουσεν ὅσα ὁ ῥηθείς Κ. Γεώργιος Πάνου εἶπε διὰ στόματος.

Ἡ φρεγάττα, Κύριοι! δὲν περιέχει τίποτε ἄλλο περιττὸν, ἀλλ' ὅσα ἀνήκουν μόνον πρὸς ἐφοδιασμὸν αὐτῆς καὶ τῶν ἀτμοκινήτων· ἐκ δὲ τῶν ἐλθόντων τριῶν φορηγῶν πλοίων με τροφὰς ἐκ Ζακύνθου, τὰ μὲν δύο διευθύνθησαν παρὰ τῶν φιλελλήνων εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἱατροῦ Κ. Βαλλῆ, καὶ εἶναι προσδιωρισμένα παρ' αὐτῶν τῶν φιλελλήνων νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὸ στρατόπεδον

τοῦ Καραϊσκάκη, τῶν Ὀλυμπίων σωμάτων καὶ τῆς Ἀττικῆς, τὸ δὲ λοιπὸν τρίτον εἶναι ἀφιερωμένον παρὰ τῶν φιλελλήνων διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς καλύβας, εἰς τὸ Ναύπλιον, τῶν ὁποίων τὴν δυστυχίαν ἰδὼν ὀφθαλμοφανῶς ὁ τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενος Κ. Θ. Πετρίνης, ἐνήργησε τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο ἔργον. Περὶ δὲ τοῦ τόπου τῆς προσορμίσσεως τῆς ἑλληνικῆς φρεγάττας καὶ περὶ πάσης ἄλλης φροντίδος διὰ τὴν αὐτὴν φρεγάτταν, οἱ τρεῖς Στόλαρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ταῦτα ἢ Διοίξεις, θέλουν ἐνεργήσει ὅ,τι κρίνουν συμφερότερον διὰ τὸ ἔθνος. Ἡ Διοίξεις ὠμίλησεν ἱκανὰ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου σας Κ. Γεωργίου περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ δώσετε ἀκρόασιν εἰς τὰ λεγόμενά του.

Εὐχεται ἡ Διοίξεις νὰ ἴδῃ ἀποκαταστημένην τὴν εἰρήνην καὶ εὐταξίαν εἰς τὴν νῆσον Ἰῶραν, διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν ὅλοι συμφώνως περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους.

Ἐξ Αἰγίνης, τῆ 30 Νοεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ,

Δ. Τσαμαδός. — Π. Μανρομιχάλης. — Α. Χ. Ἀραργύρου. — Α. Μοραχίδης. — Ἰωάννης Βλάχος. — Σ. Τρικούπης. — Κ. Ζῶτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4651.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐδγενεσάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ὁ νάυαρχος Κ. Γεώργιος Ἀνδρούτσου θέλει σὰς ἐκθέσει διὰ στόματος ὅποια μέτρα ἔλαβεν ἡ Διοίξεις περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐθνικῆς φρεγάττας. Ἡ Διοίξεις εἶναι ἐτοίμη νὰ ἀκούσῃ ὅποιοιδήποτε σχέδιον ἤθελον προβάλλει αἱ ναυτικαὶ νῆσοι περὶ ὀργανίσεως καὶ εἰσαγωγῆς

τῆς εὐταξίας εἰς τὴν φρεγάτταν αὐτὴν, διὰ νὰ κατασταθῇ τῷ ὄντι χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος. Διὰ τοῦτο περιμένεται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐδῶ ὁ εἰρημένος ναύαρχος, διὰ νὰ συσχεθῶμεν περὶ αὐτοῦ.

Προσκαλεῖσθε δὲ νὰ ἐκλέξετε καὶ πεντήκοντα ναύτας ἀξίους καὶ τιμίους μεθ' ἑνός ἀξίου καὶ εὐυπολήπτου ἀξιωματικοῦ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, διὰ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν προσωρινὴν φρουρὰν τῆς φρεγάττας.

Τῇ 7 Δεκεμβρίου 1826, ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης. — Α. Μοραρχίδης. — Α. Χ. Ἀναργύρου. — Ἰωάννης Βλάχος. — Σ. Τρικοῦπης. — Κ. Ζῶτος. — Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4722.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισιῶν.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς σας μανθάνει ἡ Διοίκησις μετ' εὐχαρίστησίν της, ὅτι ἅμα ὁποῦ ἠκούσατε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς στόλος ἐτοιμάζεται νὰ κάμῃ κἀνὲν κίνημα, ἐπροθυμήθητε ἀμέσως νὰ ἐτοιμάσετε τὰ πλοῖά σας διὰ νὰ ἐκπλεύσουν κατ' αὐτοῦ· δὲν ἀμφιβάλλει δὲ, ὅτι καὶ οἱ συναδελφοί σας τῶν ἄλλων ναυτικῶν νήσων θέλουν ἀκολουθήσει τὸ αὐτὸ καλὸν παράδειγμα τῆς εὐγενίας σας. Βλέπουσα λοιπὸν ἡ Διοίκησις πραγματικῶς τὴν μεγάλην προθυμίαν σας, καὶ γνωρίζουσα ἀκριβῶς τὴν συνήθη σας ἀξιοσύνην καὶ πατριωτισμὸν, κρίνει διόλου περιττὴν τὴν προτροπὴν. Μόνοι σας αἰσθάνεσθε τὸν κίνδυνον, καὶ γνωρίζετε ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶναι ἡ κρισιμωτέρα, ἥτις βέβαια θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο μὴ ἀμφιβάλλουσα παντάπα-

σιν, ὅτι ἐγκαίρως θέλετε εἶσθαι ἕτοιμοι, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοί σας, πρὸς ἀπάντησιν καὶ ἀποκρουσμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἐλπίζει βέβαια μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἐπειδὴ τὰ μέχρι τοῦδε ἐλθόντα μὲ τροφὰς πλοῖα δὲν ἐμπεριέχουν παξιμάδι, σὰς ἐγκλείεται διαταγὴ πρὸς τὴν Διευθυντικὴν τοῦ Ναυπλίου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ σὰς παραδώσῃ ἀπὸ τὰ ἐλευσόμενα πλοῖα ἑκατὸν καντάρια παξιμάδι πρὸς ἐφοδιασμὸν τοῦ στόλου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Π. Μαυρομιχάλης.—Σ. Τρικούπης.—Κ. Ζῶτος.—Ἰω. Βλάχος.—Π. Δ. Δημητρακόπουλος.—Α. Χ. Ἀραργύρου.—Α. Μοταρχίδης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ, Β. Γεωργιάδης.

Ἄριθ. 4772.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεισῶν.

Ἐλήφθη τὸ ἐγγραφόν σας, σημειωμένον τῇ 11 τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ ἐγνώσθησαν τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα. Ἡ Διοίκησις ἐδέχθη εὐχαρίστως τὸν συμπολίτην σας καπ. Μιχάλην Ἀλεξάνδρου, παρομοίως καὶ τοὺς πενήτηντα ναύτας τῆς νήσου σας, καὶ τοὺς διεύθυνεν ἀμέσως εἰς τὴν φρεγάτταν ὅσον δὲ περὶ αὐτῆς ταύτης καὶ περὶ τοῦ ἀτμοκινήτου, περιμένει τοὺς στολάρχους Κυρίου Α. Μιαούλην καὶ Γ. Ἀνδρούτσου, διὰ νὰ συσχεφθῇ μετ' αὐτῶν καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ποῦ εἶναι συμφερότερον νὰ ἐκπλεύσουν ταῦτα. Δυσαρεστεῖται εἰς ἄκρον ἡ Διοίκησις, διότι δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν περὶ τροφῶν αἰτησίαν σας. Ὅσαι τροφαὶ ἦλθον ἐσχάτως εἰς Ναύπλιον, ἦσαν σταλμένα εἰς παραλαβὴν τοῦ ἱατροῦ

Βαλλῆ καὶ ἄλλων, διωρισμένοι ἀμέσως παρὰ τῶν φι-
λελλήνων ποῦ νὰ διανεμηθῶσιν, αἵτινες διεμοιράσθη-
σαν καὶ ἤδη δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Α. Χ. Ἀναργύρου.— Ἰωάννης Βλάχος.— Π. Μανρωμι-
χάλης.— Π. Α. Δημητρακόπουλος.— Α. Μοναρχίδης.— Σ.
Τρικούπης.— Κ. Ζώτος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 4805.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετσῶν.

Ἄμα ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ ἐλληνικὴ φρεγάττα
Ἑλλάς, ἡ Διοίκησις κατὰ χρέος ἐπροσχάλεσε τοὺς τρεῖς
στολάρχους τῶν τριῶν νήσων, μετὰ τῶν ὁποίων ὠμίλη-
σεν ἀρκετὰ περὶ ὀργανίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ
ἐθνικοῦ τούτου πλοίου, ὡς διὰ στόματος σᾶς ἀνήγγει-
λεν ὁ στόλαρχος τῆς νήσου σας. Ἦδη δὲ, ἐπειδὴ εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσῃ ἡ ἄνω εἰρημένη φρεγάττα μετὰ τῶν
λοιπῶν ἐλληνικῶν πλοίων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ νὰ ἐφο-
διάσῃ καὶ ἐτοιμάσῃ αὐτήν, διώρισε τοὺς ἀρχηγούς αὐ-
τῆς, οἵτινες εἶναι προσωρινοὶ ἕως ὅτου τὸ ἔθνος ὀργα-
νίσῃ καὶ κανονίσῃ ὀργανικῶς τὰ περὶ τοῦ στόλου.

Πρῶτος καπετάνιος αὐτῆς τῆς φρεγάττας διορίζεται ὁ
ἐξοχώτατος στόλαρχος τῆς νήσου σας Κ. Γεώργιος Ἄν-
δρούτσου. Ἐχει δὲ τὸ ἐλεύθερον, ἐὰν θέλῃ, νὰ μείνῃ ὡς
καὶ πρότερον στόλαρχος τῆς μοίρας τῶν Σπετσῶν ἢ
ἐκλογή μεταξὺ τῶν δύο τούτων κεῖται εἰς τὴν θέλησιν
αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Δεύτερος καπετάνιος αὐτῆς τῆς φρεγάτ-
τας διορίζεται ὁ ἐξοχώτατος στόλαρχος τῶν Ψαριανῶν
Κ. Νικόλαος Ἀποστόλη, ὁ δὲ ἐξοχώτατος στόλαρχος

Κ. Α. Μιαούλης διορίζεται στόλαρχος και επιβαίνει μέσα εις την φρεγάτταν, διά να οδηγήσῃ τὰ ἑλληνικά πλοῖα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εις τὴν προκειμένην ἐκστρατείαν.

Ἄλλὰ, ἐπαναλαμβάνει καὶ αὐθις ἡ Διοίκησις, ὅλοι οἱ διορισμοὶ οὗτοι εἶναι προσωρινοί. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος στόλαρχος τῆς νήσου σας εὐχαριστῆται νὰ μείνῃ ὡς καὶ πρότερον στόλαρχος τῆς μοίρας τῶν Σπετσῶν καὶ δὲν δέχεται τὸν βαθμὸν τοῦ πρώτου καπετάνιου τῆς φρεγάττας, προσκαλεῖσθε ἢ εὐγενία σας νὰ ἐκλέξετε ἐκ τῶν καπετανέων τῆς νήσου σας τρεῖς ὑποψηφίους, ἀξίους, ἐμπειροπολέμους καὶ εὐπολήπτους, διά νὰ ἐκλέξῃ ἡ Διοίκησις μεταξὺ αὐτῶν ἓνα, καὶ τοῦτον νὰ διορίσῃ πρῶτον καπετάνιον τῆς φρεγάττας.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπιδέχεται κάμμίαν ἀργοπορίαν· διὰ τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ μὴ ἀναβάλετε παντάπασι τὴν ἀπάντησιν τῆς παρούσης.

Ἐξ Αἰγίνης, τῆ 20 Δεκεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος, Α. ΖΑΪΜΗΣ.

Δ. Τσαμαδός. — Π. Μαυρομιχάλης. — Α. Χ. Ἀραργύρου. — Α. Μοναρχίδης. — Ἰωάννης Βλάχος. — Σ. Τρικούπης. — Κ. Ζῶτος. — Π. Α. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γ λ α ρ ἄ κ η ς.

Ἄριθ. 46.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Γ', ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸ Κοινὸν τῆς νήσου Σπετσῶν.

Κατὰ τὰ πρακτικά τῆς σημερινῆς ἰγ' συνεδριάσεως, ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις διορίσασα ἐπιτροπὴν νὰ σκεφθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ἀπεφάσισε συγχρόνως νὰ προσκληθῶσι καὶ ἀπὸ τὰ κοινὰ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων νὰ συσκεφθῶσι περὶ τῆς αὐτῆς ταύτης ὑποθέσεως. Σᾶς προτρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐκλέ-

ξετε ἀπὸ τὸ κοινόν σας τοιούτους εἰδήμονας ἀνδρας, οἱ ὅποιοι, ἐνωμένοι μὲ τοὺς ἐκλεχθησομένους ἀπὸ τὰς ἄλλας δύω ναυτικὰς νήσους, νὰ κάμωσι σχέδιον περὶ τῶν ναυτικῶν καὶ νὰ τὸ καθυποβάλωσι πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἐρμιόνη, τῆ 3 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμματεὺς, Ν. Σπηλιὰ δης.

Ἄριθ. 90.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ Γ'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπεσιῶν.

Ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν στρατοπέδου καὶ δι' ἀναφορῶν του καὶ δι' ἐπίτηδες ἀπεσταλμένων πατριωτῶν εἰδοποιεῖ, ὅτι τὸ στρατόπεδον ὑστερεῖται ὀλοτελῶς τῶν ἀναγκαίων πολεμοφοδίων, καὶ ἐκ τούτου ἐπαπειλεῖται ἀπευκταία διάλυσις του. Τὸ ἄκουσμα τοῦτο κατετάραξε δικαίως τὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν, καθ' ἣν εὐρίσκεται, δὲν ἤμπορεῖ νὰ προμηθεύσῃ τὰ ζητούμενα εἰμὴ αὐτόθεν, ἀπὸ τὴν νησόν σας, μὴ ἀμφιδάλλουσα ὅτι καὶ εὐρίσκονται αὐτὰ τὰ εἶδη, καὶ ὁ πατριωτισμὸς σας δὲν θέλει βέβαια ὑποφέρει νὰ παραβλεφθῇ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῶν Ἀθηνῶν. Προτρέπεσθε λοιπὸν πατριωτικῶς νὰ λάβετε αὐτὴν τὴν φροντίδα, καὶ ὅθεν δυναθῆτε νὰ οἰκονομήσετε ἑκατὸν χιλιάδας δεκάρια φυσέκια, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν, ἐξήντα βαρέλια βαροῦτι τουφεκίων καὶ τὸ ἀνάλογον χαρτὶ ἢ μολύβι, καὶ νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν ἐπίτηδες ἐρχόμενον αὐτόθι Κ. Κωνσταντῖνον, Πελοποννήσιον, γραμματικὸν τοῦ Καραϊσκάκη, ἢ δὲ τιμὴ αὐτῶν θέλει πληρωθῇ, μετὰ τὴν σὺν Θεῷ σύστασιν τῆς Διοικήσεως, ἀπὸ ὅποιον πόρον θελήσετε ἢ εὐγενία σας, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, ἰσότιμον βαροῦτι κανονίων. Ἀδελφοί πατριῶται! τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν κινδυνεύει

χωρίς τούτων ἡ ἀνάγκη εἶναι προφανῆς καὶ μεγάλη, μὴ συγχωροῦσα καμμίαν ἄλλην παρατήρησιν καὶ ἀργοπορίαν. Δείξατε λοιπὸν καὶ ἤδη τὸν πατριωτισμὸν σας, καθὼς καὶ πάντοτε, καὶ προσπαθήσατε μὲ ζῆλον εἰς τὴν συντομωτέραν προμήθευσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν εἰρημένων.

Τῆ 31 Μαρτίου 1827, ἐν Τροιζῆνι.

‘Ο Πρόεδρος, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

(Τ. Σ.) ‘Ο Γραμματεὺς, Ν. Σπηλιὰ δ ης.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ

Πρὸς τὸ Παρελλήμιον.

Προσκαλεσθεὶς παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ τῶν ἐν Τροιζῆνι συνηγμένων πληρεξουσίων του, εἰς τὸ ἀξιωμα τῆς ἀρχιστρατηγίας, δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι καὶ τὸ βάρος τοῦ ἱεροῦ τούτου χρέους αἰσθάνομαι πόσον εἶναι μέγα, καὶ τὴν τιμὴν, τῆς ὁποίας ἤξιώθην, πόσον εἶναι ὑψηλή. Γνωρίζω ὅτι μῆτε διὰ τὰ προτερήματά μου, μῆτε διὰ τὰς γνώσεις μου εἶμαι ἀξίος τοῦ ἐνδόξου ὀνόματος « Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος. » Ἄλλ’ ἡ πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων ἀφοσίωσις μου εἰς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος μὲ συνιστᾷ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τόσον περισσότερον, καθ’ ὅσον πολλοὶ ἐκ τῶν διαπρεπόντων εἰς τὰς ὑπὲρ πατρίδος μάχας ἦσαν πρῶην συναγωνισταί μου.

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐνωμένον εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσιν, ἠμπορεῖ ἤδη νὰ ἐλπίζῃ μεγάλα καλὰ ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν δραστηριότητα, καὶ ἐλευθερούμενον ἐντὸς ὀλίγου ἀπὸ τὴν τυραννίαν, θέλει ἀναγνωρισθῆ ἀπ’ ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον ὡς ἐνδοξον καὶ αὐτόνομον ἔθνος. Δράμετε λοιπὸν, Ἕλληνες! ἀπάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ὅσοι

δύνασθε νὰ φέρετε ὄπλα, καὶ κατατάχθητε ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος σας. Τρέξατε νὰ σώσετε τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, ἀποδιώκοντες τοὺς πρὸ τῶν ἱερῶν τειχῶν των βαρβάρους. Δράμετε μὲ προθυμίαν, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι τὰ ὅποια εἰς τὴν Ἀττικὴν θέλετε στήσει νέα τῶν προλαβόντων λαμπρότερα τρόπαια θέλουν στερεώσαι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀθάνατον τῆς Ἑλλάδος δόξαν. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, θέλω προσπαθῆσαι πᾶσι τρόποις καὶ τὴν γενναιότητα τῶν πολεμούντων νὰ ὑποστηρίξω καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν, ὅθεν διαβαίνουν τὰ στρατεύματα, νὰ προφυλάξω ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνοχλῶνται, ἕως οὗ νὰ ἴδωμεν ἐλευθερουμένας σὺν Θεῷ τὰς Ἀθήνας, καὶ τότε οἱ μὲν πολεμοῦντες θέλουν λαμβάνει ἀμοιβὰς εἰς τὰς ἀριστείας των, οἱ δὲ ἄλλοι πολῖται θέλουν ἰδῆ τὴν ἀποκατάστασιν ἑνὸς συστήματος, τὸ ὅποιον δὲν θέλει συγχωρεῖ πλέον τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀσυγχώρητα βάρη καὶ τὰς φθοροποιὰς καταχρήσεις.

Τοιαῦτα εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ αἰσθήματά μου, τὰ ὅποια κοινοποιῶ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὸ ἐν Μεγάροις στρατόπεδον. Ἔσεσθε δὲ βέβαιοι, Ἕλληνες! ὅτι ὁ ἐνδοξὸς ἀρχηγὸς τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεών σας καὶ ἐγὼ ἔχομεν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ συνεργήσωμεν ὅλαις δυνάμεσι καὶ πᾶσι τρόποις εἰς τὴν στερέωσιν τῆς εὐδαιμονίας, τῆς δόξης καὶ τῆς αὐτονομίας σας.

Ἐν Μεγάροις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1827.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος, Ρ. ΤΣΟΪΡΤΣΗΣ.

Ἄριθ. 121.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπείσων.

Ἐγκλείονται διακηρύξεις τῆς Συνελεύσεως, τῆς Κυ-

βερνήσεως καὶ τοῦ λόρδου Κόχραν, τὰς ὁποίας προσκα-
λεῖσθε νὰ δημοσιεύσετε.

Ἐν Τροϊζήνι, τῇ 13 Ἀπριλίου 1827.

(Τ. Σ.) Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.—ἸΩ. Μ. ΜΗΛΑΙΤΗΣ ἸΩ. ΝΑΚΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 1.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος

Διακηρύττει

Πόσον μέγα καὶ δυσβάστακτον εἶναι τὸ βάρος τῆς
Κυβερνήσεως, μάλιστα ἐν μέσῳ τοσοῦτων καὶ τοιοῦτων
δεινῶν τῆς πατρίδος περιστάσεων, αἰσθάνονται τὰ μέλη
τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ζωηρότατα, συναι-
σθανόμενα τὴν εἰς τοῦτο ἀνικανότητα αὐτῶν. Ἄλλ' ὅμως
κατὰ χρέος πειθόμενα εἰς τὴν σεβασμίαν φωνὴν τοῦ
ἔθνους, καὶ πεπειθότα εἰς τὴν ἐξ ὕψους κραταιὰν βοή-
θειαν, ἀναδέχονται τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως, πρόθυ-
μα νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ φρον-
τίδα, διὰ νὰ δειχθοῦν ἀκριβεῖς ἐκπληρωταὶ τῶν ὁποίων
ἐπιφορτίζονται μεγάλων χρεῶν. Θαρροῦσι δὲ πρῶτον εἰς
τὴν συνέργειαν τῶν ἐνδόξων συναγωνιστῶν τῶν Ἑλλή-
νων, τοῦ περικλεοῦς λόρδου Κόχραν, τοῦ ἀξιοτίμου
Τσοῦρτς καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπισήμων φιλελ-
λῆνων. Ἐλπίζουσιν εἰς τὴν φιλόανθρωπον προστασίαν
καὶ τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος
φιλελλήνων, καὶ τέλος ἐπιστηρίζονται εἰς τὰ ἀνδρεῖα
ὄπλα τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὴν πρόθυμον καὶ σπου-
δαίαν σύμπραξιν τῶν ἄλλων πολιτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἡ σπουδαιότερα προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀφιερώνεται

εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀττικῆς. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀναγκαιῶς ὁ ἐπικείμενος τῆς πατρίδος μέγας κίνδυνος.

Τοῦτο, κατὰ χρέος, δημοσιεύουσα ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ Πανελλήνιον, ἐπικαλεῖται ἐνθέρμως τὴν σύμπνοιαν καὶ ταχεῖαν σύμπραξιν ὄλων τῶν Ἑλλήνων. Ἕλληνες! τὸ τελευταῖον προπύργιον τῆς πατρίδος, ἡ ἱερὰ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν κινδυνεύει, καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς ἀνδρείους σας βραχίονας· ὁ αἰμοβόρος ἐχθρὸς λυσσᾷ καὶ ἐνεδρεύει διὰ νὰ τὴν ἀφαρπάσῃ. Τρέξατε, φίλοι Ἕλληνες! ὁ κίνδυνος ἀργοπορίαν δὲν ἐπιδέχεται. Τρέξατε εἰς βοήθειαν τοῦ πολυτίμου τούτου φρουρίου· τρέξατε νὰ τὸ διασώσετε ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ θηρίου. Μὴ δειλιάσετε, θαρσεῖτε· ἤδη ἔχετε συναγωνιστὰς ὁποίους ποτὲ δὲν εἶχετε· ἔχετε τοὺς ἀξίους πολεμιστὰς, τὸν Κόχραν, τὸν Γουόρτς καὶ ἄλλους. Μὴ ἀποκάμετε· ἐπιμεινате μικρὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλετε ἐπισφραγίσαι τοὺς μέχρι τοῦδε πολυμόχθους ἀγῶνάς σας. Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζουσα τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ἐπιτύχει ἀπὸ μέρους αὐτοῦ ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ πρόθυμον εὐπείθειαν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς. Ἐπιστηριζομένη δὲ εἰς τὰ φιλοπατρικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, ἔχει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ πατρίς δὲν ἀργοπορεῖ νὰ διασωθῇ.

Ἐν Τροιζῆνι, τῆ 3 Ἀπριλίου 1827.

(Τ. Σ.) Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΙΚΟΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γ λ α ρ ά κ η ς

Ἕ λ λ η ν ε ς!

Ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἐχθρὸς σας, ἡ διχόνοια, ἤδη ἐνικήθη· τῶρα τὸ ἔργον σας εἶναι εὐκόλον. Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πανταχοῦ τρέχουν εἰς τὰ ὄπλα· ἡ τύχη

τῆς ἀκροπόλεως δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολος, ἐπειδὴ οἱ πολιορκοῦντες περικυκλοῦνται, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισις τῶν ἐχθρῶν ἐμποδίζεται, τὰ στενά καταλαμβάνονται καὶ ἡ ἀναχώρησις γίνεται ἀδύνατος. Ἐβεβαιώθη ἤδη ἡ ἐλευθέρωσις τῆς κλασικῆς γῆς τῶν Ἀθηνῶν, διωρισμένης ἀπὸ τὴν Θεῖαν πρόνοιαν νὰ γίνῃ πάλιν καθέδρα τῆς ἐλευθερίας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Μὴ παύσετε ὅμως, Ἕλληνες! ἀφ' οὗ κατορθώσετε τοῦτο· μὴ βάλετε τὰ σπαθία σας εἰς τὰς θήκας, ἐν ὧσιν ὁ θηριώδης Γούρκος κρατεῖ καὶ μίαν πιθαμὴν τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιον μίαν φορὰν ἦτον τῶν πατέρων σας.

Ἄς συναμιλλῶνται οἱ θαλασσινοὶ νέοι διὰ τὴν δόξαν μὲ τοὺς ἤρωας τῆς ξηρᾶς. Ἄς σπεύσουν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ ἔθνηκὰ πλοῖα, καὶ ἐὰν δὲν δοθοῦν ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ὅλα τὰ δίκαιά σας, νὰ ἀποκλείσουν τὸν Ἑλλήσποντον καὶ νὰ φέρουν τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐχθροῦ. Τότε ὁ ἀπάνθρωπος Σουλτάνος, ὁ ἀδίκος σφαγεὺς τῶν ὑπηκόων του, ὁ αἰμοβόρος καταδυνάστης τῶν Ἑλλήνων, θέλει ἀφανισθῆ ἀπὸ τοὺς οἰκείους του· τότε ἡ μουσουλμανικὴ δύναμις θέλει καταστραφῆ ἀφ' ἑαυτῆς· τότε ἡ ἱερὰ σημαία τοῦ σταυροῦ θέλει κυματίζει πάλιν ἐπάνω εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας· τότε ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θέλει ἀποκτήσῃ τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν εὐνομίαν. Κλειναὶ πόλεις θέλουν ἀνανεωθῆ, καὶ ἡ λαμπρότης τῶν ἐρχομένων χρόνων θέλει ἐξισωθῆ μὲ τὴν τῶν παρελθόντων. Ἄλλὰ μὴ νομίζετε, Ἕλληνες, ὅτι ἡ πατρίς σας ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἀσφαλῆς, ἐὰν ἕκαστος ὑμῶν δὲν δράμῃ προθύμως εἰς ὑπεράσπισίν της.

Ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ πλοίου Ἑλλάς.

Τῆ 12 Ἀπριλίου ε. ν. 1827.

Κόκραν, Πρῶτος στόλαρχος καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς
ὄλων τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄριθ. 330.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἐπειδὴ ὀφείλεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας τιμῆ εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως θυσιασθέντα Γ. Καραϊσκάκη, ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν χρεωστούμενης εὐγνωμοσύνης·

Διατάττει·

Α'. Καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας νὰ τελεσθῇ ἱερὸν μνημόσυνον δημοσίως εἰς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Καραϊσκάκη, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης πομπῆς.

Β'. Διὰ τὴν τελετὴν ταύτην διορίζεται ἡ ὀγδόη ἡμέρα τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

Γ'. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρούσαν διαταγὴν.

Ἐν Πάτρῃ, τῆ 24 Ἀπριλίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, ἸΩΑΝΝΗΣ ΝΑΚΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 1296.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆσου Σπετσῶν.

Ἐκ τοῦ ἐσωκλείστου ἀντιτύπου διακηρύξεως τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς θέλετε παρατηρήσει τὸν πρὸς σύστασιν ἰππικοῦ κοινωφελῆ καὶ σωτηριώδη σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀποστέλλεται αὐτοπροσώπως καὶ

ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτάκτου ἱππικοῦ, ὁ στρατηγὸς Χ. Μιχάλης, ὅστις εἶναι ἀνὴρ ἀνδρείος, καὶ μὲ πολλὰ πολεμικὰ προτερήματα καὶ μὲ γενναῖα φιλοπατριωτικὰ φρονήματα προικισμένος, διὰ τὰ ἐνεργήσῃ ὅσα ἀπαιτοῦνται μέσα πρὸς σύστασιν τοῦ εἰρημένου ἱππικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγκη ἤδη παρ' ἄλλοτε ἐγνωρίσθη τρανώτατα.

Ἡ Κυβέρνησις εἶναι εὐελπίς, ὅτι θέλετε δεῖξει πᾶσαν προθυμίαν καὶ θέλετε προσπαθήσει ὅλαις δυνάμεσι τὰ συνδράμετε ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸν κοινωφελῆ τοῦτον σκοπὸν, καὶ κρίνουσα πάντῃ περιττὸν τὰ μεταχειρισθῆ προτρεπτικούς λόγους, ἀρκεῖται μόνον τὰ σὰς ἐνθυμίση, ὅτι τοῦτο θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος.

Ἐν Πόρῳ, τῆ 29 Μαΐου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΝΑΚΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης.

Ἀριθ. 1054.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας, διακηρύττει.

Ὅσον συνετέλεσεν εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας τῆς πατρίδος τὸ ἱππικὸν σῶμα, ἔδειξε τρανώτατα αὐτὴ ἡ πεῖρα. Τὸ ἱππικὸν μας, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸν ἀριθμὸν μικρότερον ἀσυγκρίτως τοῦ ἐχθρικοῦ, ἀντιπαρετάχθη πάντοτε μὲ ἀνδρίαν καὶ πολλάκις ἀπεφάσισε τὴν νίκην ὑπὲρ ἡμῶν. Δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα εἰς τὴν παροῦσαν κρισιμωτάτην θέσιν τῶν πραγμάτων, καθ' ἣν ἡ πατρίς ἐπαπειλούμενη, τρέχει προφανῶς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἡ Κυ-

βέρνησις βλέπει ὅτι εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ αὐξήθῃ καὶ νὰ σχηματισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸ ἵππικόν σώμα.

Ἄλλὰ, διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ σωτήριος οὗτος σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων ἡ πρόθυμος σύμπραξις ὄλων, ὅσοι δύνανται νὰ συνδράμωσιν ὅπως-δήποτε εἰς τὴν ταχίστην ἐκπεραίωσιν αὐτοῦ. Προσκαλεῖ λοιπὸν καὶ προτρέπει ἡ Κυβέρνησις ἐπιμόνως ἅπαντας νὰ συνδράμωσιν εἰς τοῦτο ἕκαστος ὅπως δύναται, καὶ οἱ μὲν ἔχοντες ἵππους νὰ προσφέρωσιν αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τοῦ συστηθησομένου ἵππικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ χορηγήσωσιν ἀνάλογον χρηματικὴν ποσότητα εἰς τοῦτο· ὁ δὲ ἀνδρείος ἀρχηγὸς τοῦ ἵππικοῦ, ὁ στρατηγὸς Χ. Μιχαήλης, εἶναι καὶ τώρα διωρισμένος νὰ παραλάβῃ τοὺς προσφερθησομένους ἵππους καὶ τὰς διὰ τὸν προκείμενον σκοπὸν χρηματικὰς προσφοράς, δίδων τὰ ἀνήκοντα ἐνδεικτικὰ, ἅτινα εἶναι δεκτὰ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον. Ἕλληνες! ἡ Κυβέρνησις εἶναι εὐελπὶς, ὅτι αἰσθανόμενοι τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, δὲν θέλετε ἀδιαφορήσει εἰς τὴν κατεπεύγουσαν ταύτην ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἵππικοῦ. Συλλογισθῆτε ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποτυχίαι τῶν ἐλληνικῶν ὄπλων ἐπήγασαν κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι χωρὶς συστάσεως ἀναλόγου ἵππικοῦ δὲν θέλομεν δυνηθῆ νὰ ματαιώσωμεν τοὺς ἀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 22 Μαΐου 1827.

Ἡ Ἀγτικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

(Γ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Γ. Γλαράκης

Ἄριθ. 340.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεία
τῆς Ἐπικρατείας.*Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.*

Ὁ κίνδυνος, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται σήμερον τὸ Ναύπλιον, καὶ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν πηγάζει ἀπὸ αὐτὸν πρὸς βλάβην ὄλου τοῦ ἔθνους, ἀναγκάζουν τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐκθέσῃ ὑπ' ὄψιν σας τὴν ἐλλεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ πατρίς. Κατὰ διάταγμα λοιπὸν αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 168, σᾶς παρῆρσιάζει ἡ Γραμματεία τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἤξεύρετε, Κύριοι! τὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα προηγῆθησαν, καὶ ἡ Γραμματεία νομίζει χρέος τῆς ἀπαραίτητον νὰ σᾶς τὰ ἐκθέσῃ λεπτομερῶς.

Δὲν σᾶς λανθάνουν ὅσα διέτρεξαν εἰς τὴν παρελθούσαν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, πόσα ὀργανίσθησαν καὶ πόσα ἐνηργήθησαν διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ πρὸ καιροῦ μελετωμένη πολεμικὴ Διοίκησις. Ἀφ' οὗ, χάρις εἰς τὴν Θεῖαν πρόνοιαν καὶ εἰς τὴν δραστήριον ἀντίκρουσιν ἀπὸ μέρους τῶν καλῶν καὶ ἀληθῶς πατριωτῶν, ἐματαιώθη τότε τὸ δλέθριον τοῦτο σχέδιον, δὲν ἀπέκαμον οἱ ἰδιοτελεῖς ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐσχεδίασαν ἀμέσως μὲ ποῖον τρόπον νὰ καταβάλουν τὴν συστηθεῖσαν Κυβέρνησιν καὶ νὰ στήσουν αὐτοὶ τὴν ἐδικὴν τῶν πολεμικὴν Διοίκησιν. Κατώρθωσαν διὰ τῶν πληρεξουσίων, τῶν ὁποίων μέρος ἠπάτησαν καὶ μέρος ἐπεισαν νὰ ἦναι σύμφωνοι μὲ τοὺς σκοποὺς τῶν, νὰ θεσπισθῇ καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως τὸ Ναύπλιον, καὶ τοῦτο διὰ νὰ προετοιμάσωσι μίαν αἰτίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ, σκοπεύοντες αὐτοὶ νὰ οἰκειοποιη-

θῶσι τὸ φρούριον τοῦτο ἢ μὲ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ὁ Κολοκοτρώνης μετεχειρίσθη, ἢ ἐνούμενοι μὲ τοὺς ἀρχηγούς τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ, ἐμελλόν νὰ προσκαλέσωσιν ἐκεῖ τὴν Κυβέρνησιν· καὶ ἐπειδὴ ἦτον κατ' αὐτοὺς πιθανὸν νὰ μὴ μεταβῇ εἰς τὸ φρούριον τοῦτο ἢ Κυβέρνησις, νὰ λάβουν ἐκ τούτου ἀφορμὴν νὰ τὴν ἀποκηρύξωσιν. Ἄν ὅμως, τὸ ὁποῖον ὀλιγώτερον ἤλπίζον, μεταβῇ εἰς Ναύπλιον, νὰ δυνηθῶσι διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἐπιβροῆς των νὰ κατορθώσουν ὅ,τι ἤθελον. Μόλις ἀπέτυχε τὸ περὶ Ναυπλίου σχέδιον τοῦ Κολοκοτρώνη, καὶ εἶδον οἱ ἀρχιφαστρίασταὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Κολοκοτρωνικοῦ κόμματος, Μεταξᾶς καὶ Κωλέττης, ὅτι δὲν εἶχον πλέον συμφωνον τὸν Θ. Γρίβαν εἰς τοὺς σκοποὺς των, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν τὸν Φωτομάραν καὶ Στράτον, διὰ νὰ τοὺς ἀντιπαρατάξουν κατ' αὐτοῦ. Ἐν ᾧ διέσπειρον μεταξὺ τῶν φρουρίων τοῦ Ναυπλίου τὸν ὀλέθριον σπόρον τῆς διχονοίας, δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ἐξέτεινον καὶ μακρύτερον τὰ δίκτυα τῆς ἰδιοτελείας των. Πρὸ καιροῦ εἶχε μορφωθῆ μία ἀδελφότης ἀπὸ μερικοὺς Ῥουμελιώτας ὀπλαρχηγούς, ἀλλ' ἐν ᾧ εἶχε ὁ μακαρίτης Καραϊσκάκης, αὐτὴ ἐκοίτετο εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας· ὁ θάνατος ὅμως ἐκείνου ἔκαμεν αὐτὴν νὰ ἀναγεννηθῇ καὶ νὰ αὐξήσῃ μὲ τὴν προσθήκην καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Καραϊσκάκη. Ἡ ἀδελφότης αὕτη, ἀφ' οὗ ἰδιοποίησε τὴν Ἀκροκόρινθον, ἔστειλεν ἐπιτροπὴν καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ ἔφθασεν αὕτη ἐκεῖ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξαγριόνοντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φρουρῶν ἐξ αἰτίας τῶν σκανδάλων, τὰ ὁποῖα οἱ ἀνωτέρω ἀρχιφαστρίασταὶ διέσπειραν εἰς αὐτούς. Τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον ἐπρόβαλον εἰς τὴν ἐκ Κορίνθου ἐπιτροπὴν, ὅταν ἤθελε κατορθωθῇ νὰ συστήθῃ ἡ πολεμικὴ Διοίκησις, εἴλκυσε αὐτὴν, ὥστε νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ Φωτομάρα καὶ

Στράτου εἰς τὸ νὰ καταβάλουν διὰ τῆς βίας τὸν Γρίβαν ἀπὸ τὸ φρούριον, διὰ νὰ ἠμπορέσουν ἀκολούθως, λαμβάνοντες αὐτοὶ τοῦ Ναυπλίου τὴν κυριότητα, νὰ ὑπαγορεύσουν εἰς τὴν Διοίκησιν ὁποίους νόμους αὐτοὶ ἤθελον· καὶ ἕκαμον ἀρχὴν τῶν προβλημάτων τῶν, τὸ νὰ ἀλλαχθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως Ναυπλίου. Ἡ Κυβέρνησις ἐπροσπάθησε μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους νὰ τοὺς πείσῃ νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν ζήτησιν ταύτην· ἀφ' οὗ ὅμως εἶδε τὸ ἀμετάπειστον αὐτῶν καὶ προεἶδε τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον τοῦ νὰ γίνῃ ῥῆξις μεταξὺ τῶν δύο φρουρῶν, συνεκάλεσε τὴν Βουλὴν εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν, καὶ ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅτι οἱ μὲν ἀρχηγοὶ τῶν φρουρῶν νὰ μείνωσιν εἰς ὁποίας θέσεις εὐρίσκοντο διωρισμένοι, νὰ προσκληθῶσιν δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος Τσοῦρτς καὶ ὁ λόρδος Κόχραν νὰ διορθώσωσι τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φρουρίου, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦ Στράτου, χωρὶς νὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, διεκήρυξεν ὅτι ἀνεδέχθη αὐτὸς τὰς ἐργασίας τῆς πολιταρχίας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ὡς μὴ διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ παύσῃ, ἔστειλε κατὰ τὸ χρέος τοῦ στρατιώτας νὰ κάμωσι τὴν νυκτερινὴν περίσδον, οἱ ὁποῖοι συναπαντηθέντες μετὰ τοῦ Στράτου, ἐταφεισθήσαν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ῥῆξις τῆς ἐπικρατουσῆς εἰσέτι ἐμφυλίου ἀλληλομαχίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπροσπάθησε πάλιν νὰ εὕρῃ θεραπείαν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν στρατηγὸν Θ. Γρίβαν νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του ἡ φρουραρχία τῆς πόλεως. Δὲν ἀντέτεινεν ὁ Γρίβας εἰς τὰ προβαλλόμενα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦτον βέβαιος, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐναντίων του δὲν ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ δοθῇ

τῷ ὄντι ἡ ἀρχηγία τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκοινολογοῦσαν, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ τὴν ἀρπάσωσιν αὐτοὶ, ἀντεπρόβαλε νὰ παραδοθῶσι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐναντίους του εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ περὶ τὴν πόλιν κανονοστάσια, καὶ οὕτω νὰ περιορισθῶσιν ὁ μὲν εἰς τὸ Παλαμήδιον μόνον, οἱ δὲ εἰς τὸν Ἴτζκαλέν. Ἄλλ' αὐτοὶ, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον πρόσχημα ἡ πολιταρχία, δὲν ἐδέχθησαν τὰ προβαλλόμενα, καὶ οὕτως ἐπανελάβον τὰ ὄπλα καθ' ἣν ὥραν ἀμφοτέρω τὰ συγκροτοῦντα τὴν Κυβέρνησιν σώματα, συνηγμένα εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν, ἐσκέπτοντο περὶ διορθώσεως. Βλέποντες λοιπὸν οἱ Κυβερνήται, ὅτι δὲν ἦτον δυνατὸν πλέον νὰ σκέπτονται μέσα εἰς μίαν πόλιν, ὅπου οἱ κανονοβολισμοὶ καὶ ὁ τουφεκισμὸς ἦτον ἀδιάκοπος, καὶ διευθύνετο μάλιστα πολλάκις καὶ εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ ἐπιάσθησαν ἀπὸ στρατιώτας, καὶ φεβούμενοι τὸ νὰ ὑποπέσουν ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην καὶ καταδυναστείαν ἢ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο μερῶν, ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Μπούρτσιον, ὅπου ἐλεύθεροι ἠμποροῦσαν καὶ νὰ σκέπτονται καὶ νὰ ἐκτελῶσι τοὺς σωτηριῶδεις διὰ τὸ ἔθνος σκοπούς των. Ἄλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐνόμισαν ἀρμοδιωτάτην οἱ ζηλωταὶ τῆς πολεμικῆς Διοικήσεως, ἀπερρίψαν πλέον τὸ προσωπεῖον, καὶ συμβοηθούμενοι ἀπὸ μερικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἄλλα τινὰ άτομα, τὰ ὁποῖα ἐφοβοῦντο διὰ τὴν ἔνοχον διαγωγὴν των τὴν στερέωσιν τῶν νόμων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐφέροντο εἰς τὰς πλατείαις τοῦ Ναυπλίου προσκαλοῦντες τὸν λαὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν στηριζόντων τὴν Κυβέρνησιν πολιτῶν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἐπράλαβον νὰ μεταβῶσιν ἐνταῦθα, ἐμποδίσθησαν καὶ ἐμπαδίζονται εἰσέτι εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ συντελέσουν διὰ τῆς

βίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν των. Πολλοὶ πολῖται ἐπιτάσθησαν ὡς κατάδικοι καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὸν Ἰτζκαλὲν, περιϋβριζόμενοι καὶ καταφρονούμενοι ἀπὸ ἓνα θορυβώδη ὄχλον. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκεται τὸ Ναύπλιον σήμερον, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκθεσιν τοῦ πράγματος ἐννοεῖτε πόσον δύσκολον εἶναι νὰ διορθωθῇ. Ἡ Κυβέρνησις ἐξεκένωσεν ὅλους τοὺς τρόπους τῆς, καὶ ἤδη δὲν βλέπει ἄλλην διόρθωσιν, εἰμὴ ἀν' ἡ εὐγενία σας ἀναδεχθῆτε νὰ συμπράξετε μὲ ὅποιον τρόπον γνωρίζετε. Προσκαλεῖσθε λοιπὸν νὰ ἀποστείλετε ὅσον τάχος τοὺς ἀντιπροσώπους σας ἐνταῦθα, διὰ νὰ σκεφθῶσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅσα ἀφορῶσι πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Ἐὰν δὲ αἱ περιστάσεις δὲν σᾶς συγχωροῦν νὰ κάμετε γρήγορα τῶν ἀντιπροσώπων σας τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποστείλετε πληρεξουσίους σας δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας· δὲν κινδυνεύει μόνον τὸ Ναύπλιον, κινδυνεύει ὅλη ἡ πατρίς, ὁμοῦ μὲ τὴν ὁποίαν κινδυνεύει καὶ ἡ ἐδική σας ὑπαρξίς. Ταχύνατε λοιπὸν τὴν ἀποστολὴν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων σας ἢ ἄλλων πληρεξουσίων, διὰ νὰ ἀπαντηθῇ τὸ κακὸν πρὶν ἐξαπλωθῇ περισσότερον, ὅτε καὶ ἀδιόρθωτον θέλει γίνεαι καὶ τὰ ἀποτελέσματα του ὀλεθριώτερα. Τὰ αὐτὰ ἐγράφησαν καὶ πρὸς τοὺς συναδελφούς σας, καὶ προσπαθήσατε ἐκ συμφώνου νὰ διασώσετε τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον ὀλεθρον. Τὸ περικλειόμενον παρακαλεῖσθε νὰ πέμψετε ἀσφαλῶς μὲ ἐπίτηδες πλοῖον εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς νήσου Ἰδρας.

Ἐν Μπουρτσίω, τῇ 2 Ἰουλίου 1827.

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομ. Γραμματεῖς.

(Τ. Σ.) ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Ἄριθ. 308.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν τῆς νήσου Σπεισῶν.

Διὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας Κ. Ἰωάννη Ν. Λαζάρου καὶ Σταματίου Π. Μέξη παρέλαβεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἀναφορὰν σας, καὶ ἔγνω τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐν γένει τῶν δασμῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἤκουσεν ἐνταύτῳ ὅσα διὰ ζώσης φωνῆς ἀνήγγειλαν οἱ ἀπεσταλμένοι. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔγεινεν ἤδη ἡ προσήκουσα σκέψις παρὰ τῆς Σ. Βουλῆς, ἥτις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 προβουλεύματος καθυπέβαλεν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ δασμῶν διάταξιν καὶ τὸν κατάλογον τῆς προσδιορισθείσης καταβολῆς παρ' ἐκάστης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐπὶ λόγῳ τῶν δασμῶν, τὴν εἰσπραξίν τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται αἱ κοινότητες αὐτῶν. Ὅθεν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνω ρηθέντος προβουλεύματος, ἐξέδωκεν ἡ Κυβέρνησις τὸ ὑπ' ἀριθ. 298 διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δασμῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους πέντε, ὁ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεσταλμένος Κ. Δημάκης Ἰερομνήμονος, ὁ παρὰ τοῦ πρώτου στολάρχου ἐκλεχθεὶς Κύριος Γόσσε καὶ τρεῖς ἐκ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, τοὺς ὁποίους θέλουν ἐκλέξει αἱ κοινότητες ἀνὰ ἓνα ἐκάστη. Οὗτοι θέλουν ἐνεργῆσαι ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ διαληφθέντος διατάγματος, βάσιν ἔχοντος τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρωθὲν προβούλευμα τῆς Σ. Βουλῆς, κατὰ τὸ ὅποιον αἱ πληρωμαὶ θέλουν γίνεαι εἰς μὲν τὴν Σύραν ἐντὸς μιᾶς τετραμηνίας, ἀνὰ ἓν τρίτον εἰς τὴν ἄρχὴν ἐκάστης διμηνίας, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς νήσους ἐν-

τὸς μιᾶς διμηνίας, ἀνὰ ἥμισυ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης διμηνίας. Ἔως δὲ νὰ διορισθῶσι ταχτικῶς παρὰ τῶν κοινοτήτων τῶν ναυτικῶν νήσων οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν, ἐπιφορτίζονται οἱ ἤδη εὐρισκόμενοι εἰς Σύραν πληρεξούσιοι αὐτῶν, διὰ νὰ συμπράττωσι μετὰ τῶν Κ. Δημάκη Ἱερομνήμονος καὶ Γόσσε, καὶ νὰ διευθύνωσι τὰ περὶ τῶν δασμῶν κατὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν. Ἐγκλείονται δὲ πρὸς ὀδηγίαν σας ἡ διάταξις τῶν δασμῶν καὶ ὁ κατάλογος τῆς πληρωμῆς ἐκάστης νήσου. Αὐτὰ εἶναι, Κύριοι! τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν μέτρα περὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δασμῶν, ἀνάλογα ὡς πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ τὰς ἐπικειμένας ἀνάγκας, καὶ σύμφωνα μὲ τὸ γενικὸν συμφέρον. Ὁ περὶ τῆς διανομῆς τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων προσδιορισμὸς σᾶς πείθει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἣτις γνωρίζει κάλλιστα τὰς ἀνάγκας τοῦ στόλου, πρῶτον σκοπούμενον εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ναυτικῶν χρειῶν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ προτίμησιν ἀφιέρωσεν, ὡς καὶ πρότερον, διὰ ναύτας τὰ δύο τριτημόρια, ἀφήσασα τὸ ἕν μόνον διὰ τὰς λοιπὰς τῆς πατρίδος χρείας, αἵτινες χρήζουσιν ἀναποφεύκτου θεραπείας.

Ἐν Μπουρτσῶ, τῇ 19 Ἰουλίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας,
(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἄριθ. 231.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν τῶν Σπεσιῶν.

Ἐγκλείονται ἐνταῦθα ἀντίτυπα τινὰ τῆς ἤδη ἐκδοθείσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρή-

της διακηρύξεως, ἅτινα θέλετε δημοσιεύσει καὶ κοινοποιήσει ὅπου ἀνήκει.

Τῆ 28 Ἰουλίου 1827, ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 297.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ διακηρύττει

Ἐπειδὴ ἡ πολεμικὴ θέσις τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμόν τῆς νήσου Κρήτης, ἡ Κυβέρνησις κηρύττει τὸν ἀποκλεισμόν ὅλης τῆς περιφερείας τῆς νήσου ταύτης καὶ ὅλων τῶν λιμένων καὶ φρουρίων τῶν κατακρατουμένων παρὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐξαπέστειλε δὲ ἤδη καὶ ἐξαποστέλλει ἐκεῖ τὴν ἀπαιτουμένην ναυτικὴν δύναμιν, ἔχουσαν, κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους, ὅλα τὰ κατὰ τῆς λαθρεμπορίας τοῦ πολέμου δίκαια.

Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τοῦ ἐπιθαλασσίου φρουρίου, τῆ 19 Ἰουλίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΗΛΑΪΤΗΣ, ΙΩ. ΝΙΚΟΣ.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 235.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐπεχείρησε νὰ εἰσβάλη εἰς τὴν Σπάρτην διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης μὲ 14 φρεγάττας καὶ κορβέττας, καὶ οἱ Σπαρτιᾶται ἀντεστάθησαν μὲ ἐπαινετὴν γενναϊότητα εἰς Κυτριάς, ὅθεν ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλεν. Ἐδίδω-

ξαν κατησχυμένον τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των, ὡς ἐπληροφορήθη ἡ Κυβέρνησις, δὲν θέλει συγχωρήσει πλέον εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ πατήσῃσι μὲ ἡσυχίαν τὸ ἔδαφος των. Διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπόφασίν των, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ τοὺς προμηθεύσῃ πολεμefόδια, τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἐστερημένοι, καὶ γνωρίζουσα τὴν πατριωτικὴν προθυμίαν σας καὶ τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πάντοτε συνδρομὴν εἰς τὰς πολεμικὰς χρείας, σὰς προσκαλεῖ νὰ δώσετε χιλίας ὀκάδας βαροῦτι, καὶ χιλίας πεντακοσίας ὀκάδας μόλυβδον εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Κ. Δημήτριον Καλκαντὴν, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ σὰς τὰ ἀποδώσῃ ἀπὸ ἄλλα πολεμefόδια, τὰ ὁποῖα θέλει λάβει, ἢ ὅπως ἄλλως γνωρίζετε. Ἡ Κυβέρνησις πεποιθυῖα εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει ὑπακούσετε εἰς τὴν πρόσκλησίν της, διὰ νὰ προμηθευθῇ τὸ στρατόπεδον ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ τόσον ἀναγκαῖα πολεμefόδια.

Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου, τῆ 29 Ἰουλίου 1827.

Ἄ Ο προσωρ. ἐπὶ τῶν *Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,*
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ· 453.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Προκρίτους Σπετωῶν.

Ἄπὸ Σπάρτης ἔχομεν βεβαίαις εἰδήσεις, ὅτι εἰς τὰς 25 Αὐγούστου ἔφθασεν ὁ Τουρκο-αιγυπτιακὸς στόλος εἰς τὴν Μεσσηνίαν, συγκείμενος ἀπὸ 90 περιπου πλοία. Εἰς ἐπιστολὴν τινα, σταλείσαν ἐξ Ἀλεξανδρείας, εὐρομεν κατάλογον τῶν πλοίων, ἅτινα συνθέτουσι τὸν ἄνω

εἰρημένον Τουρκο-αιγυπτιακὸν στόλον. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου ἐγκλείεται ἐνταῦθα.

Ἐτέρα δὲ ἐπιστολή, (τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα) τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καρόλου Μπουσιώνη πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνῳ Γ. Τόσην, εὑρεθεῖσα εἰς ἐν ἀπὸ τὰ κατασχεθέντα παρὰ τῶν ἐλληνικῶν καταδρομῶν πλοῖα, ἐξηγεῖ τὰ σχέδια τοῦ ἄνω εἰρημένου στόλου.

Ταῦτα κοινοποιῶ πρὸς τὴν εὐγενίαν σας, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ λάβετε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης,

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Καρόλου Μπουσιώνη
ἀπὸ 4 Αὐγούστου πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνῳ Γ. Τόσην.

Questa spedizione è destinata per Navarino dove dopo aver scaricato quanto averli accorrerà, unitasi alla squadra di altri 26 legni di guerra che trovansi in quel porto; la flotta si transferirà alla costa della Morea dirimpetto à Ydra, dove imbarcherà le truppe per attaccare l'isola, città e porto d'Ydra.

Due divisioni di 20 buoni legni ciascheduno difenderanno della motutà della flotta Greca il corpo d'attacco. Questo è il piano d'attacco d'Ydra. Sta ora a vedere se sarà effettuato, e qual potrà essere l'effetto dell'intervenzione delle potenze Europee a separare i combatenti.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3115 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ θαλασσοῦ δικαστηρίου,
(Τ. Σ.) Ν. Φλογαίτης.

List of Turkish Ships of War sailed from the harbour of Alexandria on the 1 August 1827 destined for the Morea.

2 Line of Battle Ships.— 1 D. gem frigate.— 3:60.— 2:50.— 3:44.— 20. Corvettes from 18 to 24, gems.— 15. Brigs and Schoyners of 8 to 22.— 4. Brulots.— 5. Austriau trasports.— 34. Turkish.
total 89. Sail.

Ἀριθ. 266.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὸν Καπ. Νικόλαον Σύρμαν, πλοίαρχον τοῦ θρικίου ὁ Φωκίων (α).

Ἐπειδὴ ἡ ἔλλειψις τακτικῶν καταδρομῶν συνετέλεσε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πειρατείας, τόσον ὀλεθρίου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐνεθάρρουν εἰσέτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν ἐχθρὸν, ὥστε ὄχι μόνον τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια ἐχθρικὰ μεταφέρονται ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, ἀλλὰ καὶ πολεμικὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ μεμονωμένα ἀποτολμῶσι νὰ διαπλέωσιν εἰς διάφορα μέρη, (καθὼς ὀνομαστὶ ἀπὸ τὴν Ῥόδον καὶ Κῶν ἕως εἰς τὴν Σάμον καὶ τὰς πέριξ νήσους) κατασκοπεύοντα καὶ βλάπτοντα τοὺς Ἕλληνας οὐσιωδῶς· διὰ ταῦτα βλέπουσα προφανῶς ἡ Κυβέρνησις τὴν κατεπεύγουσαν ἀνάγκην νὰ διορισθῇ ἀνάλογος ἀριθμὸς καταδρομικῶν πλοίων, ἐφωδιασμένων μὲ τακτικὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ διαπλέωσι κυρίως περὶ τὰ ἐχθρικά παράλια καὶ φρούρια καὶ ὅπου ἄλλοθι κάμνει χρεία, ἐμποδίζοντα τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου καὶ μετερχόμενα τὴν καταδρομίαν κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς νόμους, χωρὶς ποσῶς νὰ προσκρούωσιν εἰς τὰς φιλικὰς

(α) Ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου χαρτοφυλακίου, σωζομένου εἰς χεῖρας τοῦ Νικολάου Σύρμα.

σημαίας· διὰ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις διορίζει καὶ τὸ παρὰ σοῦ κυβερνώμενον πολεμικὸν πλοῖον, ἑρρίκιον ὁ Φωκίων, εἰς καταδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ σ' ἐφοδιάζει μὲ τὰς ἐφεξῆς ὁδηγίας.

Α'. Ἐχεις τὴν ἄδειαν νὰ διαπλέης εἰς ὄλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ καθ' ὄλην τὴν μεσόγειον θάλασσαν, μετερχόμενος τὸν τακτικὸν καὶ νόμιμον καταδρομῆα πρὸς βλάβην τοῦ ἐχθροῦ.

Β'. Πρὸ πάντων θέλεις περιπλέει περὶ τὰ ἐχθρικά παράλια καὶ φρούρια, διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὴν λαθρεμπορίαν τοῦ πολέμου, συλλαμβάνων ὅποιαδήποτε πλοῖα ἤθελον μεταφέρει εἰς ταῦτα εἶδη πολεμικά.

Γ'. Ὅσα πλοῖα ὑπὸ φιλικὴν σημαίαν θέλεις ἐπισκέπτεσθαι καὶ ἐξετάζει εἰς τὸν διάπλουν σου, ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλῃς ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, διὰ νὰ μὴ ἐγγίζωνται εἰς τὸ παραμικρὸν, οὔτε νὰ λάβῃ χωρὴν κάμμία ὅποιαδήποτε κατάχρησις, ἀλλὰ νὰ γίνετα ἢ ἐξετάσις αὐτῶν μ' ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, διότι, ἄλλως, θέλεις χάνει τὰ ἐπὶ τῆς λείας δικαιώματα, καὶ θέλεις ὑποπίπτει εἰς αὐστηρὰν ποινὴν, χωρὶς νὰ ἔχῃς κάμμίαν ὑπεράσπισιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Εἰς ὅσα δὲ πλοῖα ὑπὸ φιλικὴν σημαίαν μετὰ τὴν ἐξετάσιν των ἀνακαλύψῃς εἶδη πολεμικά, διευθυνόμενα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, εἴτε ἰδιοκτησίας ἐχθρικός, χωρὶς νὰ ἐγγιχθῇ διόλου τὸ φορτίον των, οὔτε νὰ κακοποιηθῶσι παντελῶς ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ ναῦται, θέλεις τὰ διευθύνει ὅπου ἢ Κυβέρνησις, διὰ νὰ κρίνωνται ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, καὶ ἀποφασιζόμενα νόμιμος λεία, νὰ διανεμῶνται κατὰ τὴν τάξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, (ἐκ τοῦ ἐπιθαλασίου φρούρου.) ἄ. Αὐγούστου 1827.

Ὁ προσωρινὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμ. τῆς ἐπικρατείας,
(Γ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἄριθ. 715.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Διακηρύττει.

Ἡ καταγωγὴ, ἣτις προλαβόντως ἦτον ἀναγκαία ὡς ἐν τῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὄπλων, τὴν σήμερον, ὅτε ὁ ἐχθρικός στόλος κατεστράφη παρὰ τῶν ἀνδρειοτάτων στολάρχων τῶν τριῶν κραταιῶν δυνάμεων, ἀποκατέστη ὅλως διόλου περιττή. Ὅθεν τὴν σήμερον ἀπαγορεύεται ὀλοτελῶς εἰς πᾶν ἐλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον τὸ ἔργον τῆς καταγωγῆς.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν ἀπαξάπαντες οἱ πλοίαρχοι τῆς Ἑλλάδος καὶ διατάττονται νὰ μὴ ἐκπλεύσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς εἰς καταγωγὴν, οὔτε νὰ ἀποτολμήσωσι τοῦ λοιποῦ νὰ κατὰσχωσι κανὲν ὁποιοῦνδήποτε πλοῖον ὑπὸ σημαίαν οὐδετέραν κατ' οὐδένα τρόπον καὶ ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πλοίαρχοι, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τοὺς ἀποκλεισμοὺς, ἐν ᾧ διατάττονται νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται παντελῶς ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ διάπλου των, δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν ὡσαύτως νὰ κατὰσχωσι κανὲν ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε οὐδετέραν σημαίαν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον ἐκεῖνα, ὅσα φωραθῶσιν ἔνοχα παραβιάσεως ἀποκλεισμοῦ. Τὸ δὲ θαλάσσιον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτον διωρισμένον διὰ νὰ κρίνη περὶ τῶν λειῶν, δὲν δέχεται τοῦ λοιποῦ διὰ νὰ κρίνη καμμίαν ὁποιοῦνδήποτε λείαν ἄλλην, εἰμὴ τὴν ἐπὶ παραβιάσει ἀποκλεισμοῦ κατασχεθεῖσαν. Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπάντων, θέλει θεωρήσει ἡ Κυβέρνησις ὡς αὐτόχρημα πειρατάς, ὅσους τῶν πλοίαρχων ἤθελον ἀποτολμήσει νὰ πράξωσιν ἐναντίον τῆς παρουσίας διακηρύ-

ξέως, καὶ ὡς τοιοῦτους θέλει τοὺς τιμωρήσει αὐστηρά.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1827.

Ἡ Ἀρτικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Γ. ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Ι. Μ. ΜΙΛΑΪΤΗΣ, Ι. ΝΑΚΟΣ.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.)

Γ. Γ λ α ρ ά κ η ς.

Ἄρθ. 1608.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τοὺς Προκρίτους τῆς νήσου Σπειτσῶν.

Ἐγκλείεται διακήρυξις τῆς Γραμματείας ταύτης περὶ τῶν ἐφετεινῶν ἐθνικῶν προσόδων, τελωνίων τῶν νήσων Ἄμουργοῦ, Σικίνου, Πολυκάνδρου, Καρπάθου, Ἰκαρίας καὶ Μήλου μετὰ τῶν ὄρυκτῶν αὐτῆς.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν ὅπως κοινοποιήσητε τὴν ἐσώκλειστον διακήρυξιν πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης.

Τῇ 12 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

(Τ. Σ.)

Π. Ν. Αἰ δ ο ρ ί κ η ς.

Ἄρθ. 1606.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Ἀηλοποιεῖ

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 142 προβούλευμα τῆς Σ. Βουλῆς καὶ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2999 διάταγμα τῆς Σ. Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι καὶ τὰ τελώνια τῶν νήσων Ἄμουργοῦ, Σικίνου, Πολυκάνδρου, Καρπάθου, Ἰκαρίας καὶ Μήλου μετὰ τῶν ὄρυκτῶν τῆς.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τὰς 17 τοῦ παρόντος, καὶ λαμβάνει τέλος εἰς τὰς 20 τοῦ ἰδίου. Εἰ-

δοποιούνται λοιπόν ὅσοι θέλουν νὰ ἀγοράσωσιν αὐτάς, νὰ εὐρεθῶσιν ἐνταῦθα, ὅπου μέλλει νὰ ἐκποιηθῶσιν ἢ δὲ πώλησις αὐτῶν γίνεται μὲ μετρητὰ καὶ ἐπὶ χεῖρας.

Τῇ 10 Δεκεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
(Τ. Σ.) Π. Ν. Λιδορίκης.

Ἀριθ. 2055.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν Δημογεροντικὴν Ἐπιτροπὴν Σπεισῶν (α):

Μ' εὐχαρίστησίν τῆς ἄκραν πληροφορεῖται ἡ Κυβέρνησις, δι' ἀναφορὰς τοῦ ἐκτάκτου Ἐφόρου τῆς ὑγιείας, τὸν ὅποιον δεῖκνυετε ζῆλον εἰς ταύτην τὴν κριτικὴν θέσιν τῆς νήσου σας, καὶ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν συμπράττετε εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ δραστήριον ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως. Εἴσθε ἀξιέπαινοι δι' αὐτὴν σας τὴν διαγωγὴν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει καταβάλλοντες τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ ἐνεργοῦντες, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκτάκτου Ἐφόρου τῆς ὑγιείας, πάντα ὅσα δυνατὰ διὰ τὴν ταχεῖαν σὺν Θεῷ ἀπαλλαγὴν τῆς νήσου σας ἀπὸ τὴν εἰσχωρήσανσαν νόσον.—Ἡ Κυβέρνησις προθυμοποιεῖται ἀπὸ μέρους τῆς νὰ σᾶς χορηγήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅσῃν ἢ θέσις τῆς καὶ τὰ μικρά τῆς μέσα τὴν συγχωροῦν βοήθειαν.

Ἐκ τῆς ῥωσικῆς φρεγάτας Ἑλένης.

Ἐν τῷ λιμένι Αἰγίνης, τῇ 30 Ἀπριλίου 1828.

(Τ. Σ.) Ὁ Κυβερνήτης, Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, Σ. Τρικουπης.

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαίτης ἀλληλογραφίας τοῦ Κυρίου Ἄντων Β. Δρίτσα, μέλους τῆς ἐπιτοπίου τῶν Σπεισῶν ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, περὶ ἧς ἀναφέρει τὸ ἔγγραφον.

Ἄριθ. 81.

*Πρὸς τὴν Δημογεροντικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς γῆσου
Σπετσῶν, τὴν παύσασα (α).*

Κύριοι!

Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 126 ἀναφορὰν σας ἔλαβον, καὶ εἶδον ὅτι ἄλλοι συμπολιταὶ σας, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκλογὴν, ἀναλαμβάνουσι τὰ ὁποῖα ὑμεῖς ἐξετελεῖτε διοικητικὰ χρέη, μὲ τὸ ν' ἀπέρασεν ἡ προθεσμία, καθ' ἣν ταῦτα διὰ τὴν εἰς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνην του τὸ κοινὸν σᾶς εἶχεν ἐπιφορτίσει.

Ἡ Κυβέρνησις καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ τῶν Σπετσῶν εἰς ὑμᾶς ἐπεσφράγισε, καὶ τὴν ἄμεσον εἰς σᾶς ἐμπιστοσύνην τῆς χαριζομένη, τοσάκις ἄλλοτε τὴν εὐχαρίστησίν τῆς διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ζῆλόν σας σᾶς ἐκοινοποίησεν.

Εὐχάριστος καὶ γὰρ διὰ τὴν ὄσσην ἐδείξατε προθυμίαν, ὅσον εἰς τὰ διοικητικὰ σας χρέη, τόσον περισσότερον διὰ τὴν συνέργειαν καὶ προσπάθειάν σας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καθ' ὅλα τὰ μέρη τῶν σεβαστῶν τῆς Κυβερνήσεως διαταγῶν, ἐν ᾗ σᾶς ὁμολογῶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, κρίνω χρέος μου καὶ νὰ βάλω ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι καὶ ὡς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπλῶν πολιτῶν διατελοῦντες, δὲν πρέπει νὰ λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ προσπαθῆσετε καὶ τοῦ λοιποῦ προτρέποντες λόγοις καὶ ἔργοις τοὺς συμπολίτας σας εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας.

Τοιαῦτα δείγματα τῆς τιμίας διαγωγῆς σας καὶ τῶν

(α) Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας τοῦ Ἄντ. Β. Δρίτσα.

πατριωτικῶν φρονημάτων σας θέλουν εὐχαριστεῖ πάν-
τοτε τὴν Κυβέρνησιν καὶ θέλουν στερεώσῃ ἐπὶ μᾶλλον
τὴν εἰς ὑμᾶς ὑπόληψίν της.

Τῆ α΄. Ἰουνίου 1828, Σπέτσαι.

Ὁ προσωρ. ἔκτακτος Ἐφορος τῆς ὑγείας Σπετσῶν,

ΙΩ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ.

Τὸ νόμισμα εἰς τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα θέλει παρα-
σταίνει τὴν Ἑλλάδα εἰς σχῆμα ἀνεγέρσεως καὶ μὲ τὰς
λέξεις περίξ, οἶον· ΕΛΛΑΣ ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΗ· εἰς τὸ
ἄλλο πρόσωπον θέλει ἐπιφέρει στάχυας, ελαίας κλάδον,
βότρυας, σύμβολα τῶν τριῶν γενικωτέρων προϊόντων
τῆς Ἑλλάδος, καὶ τριήρους τὸ ἥμισυ, σύμβολον τῆς
ἐλληνικῆς θαλασσοκρατορίας, μὲ τὰς ἐξῆς περίξ λέξεις·
ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ. Ἡ τιμὴ τοῦ νο-
μίσματος κρέμαται ἀπὸ τὸ θάρος καὶ τὸ μέγεθος, ὅπου
ἤθελεν ἀποφασίσει ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, τοῦ χρυσοῦ
καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ θέλει εἶναι προσδιωρισμένη εἰς τὸ
νόμισμα.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς,

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 4 Μαρτίου 1832.

(Τ. Σ.) Ὁ Δήμαρχος, Ν. Β. Γκίνης.

Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Η (α).

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

(Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως).

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρίγκιψ Α. Μαυροκορδάτος, τὰ τε ἄλλα καλὸς καὶ γαθὸς ἀνεφάνη εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀδόλον πατριωτισμὸν, πατριωτικὴν φερεπονίαν καὶ φιλοκαλίαν, ταῦτα δὲ πάντα ἐν μετριοφροσύνῃ, ἔχων ἀνεδείχθη· ἐπειδὴ καὶ πληρεξούσιος τὰ τε στρατιωτικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος διορισθεὶς, ἀξίος ἀνεφάνη τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Διοικήσεως, παντὶ σθένει ἀγωνισθεὶς καὶ διακινδυνεύσας ὑπὲρ κινδυνεύουσας τῆς δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, εἰς τῆς ὁποίας τὴν σωτηρίαν καὶ μεγάλως συνετέλεσε· διακηρύττει,

Τὸν εἰρημένον πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, πρίγκιπα Α. Μαυροκορδάτον, ἀξίον τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, ὡς κατὰ πάντα χρήσιμον καὶ ἀξιάγαστον ἀναφανέντα, κατ' οὐδὲν δ' ἐπιλήψιμον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος, ἐφ' ᾧ καὶ δίδεται τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφον εἰς χεῖρας τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος, μαρτύριον μὲν τῆς περὶ αὐτοῦ ἀγαθῆς γνώμης τοῦ Σώματος τούτου, τεκμήριον δὲ τῆς φροντίδος τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ μὴ μείνη ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἡ ἀρετὴ ἀδηλος καὶ ἀγέραςτος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμιόνη κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα, τὸν Ἰανουάριον τοῦ αὐχγ'. ἔτους καὶ γ'. τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,
Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

(α) Ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Βουλῆς, πλὴν τοῦ τελευταίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

(Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως).

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Θ. Νέγρης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἔδραμεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρξεώς του, ἐν ᾧ καὶ ἐμόχθησεν ἐν κακουχίαις καὶ ἀτρύτοις πόνοις, πάντα δεύτερα ἠγούμενος τοῦ κοινῆ συμφέροντος, καὶ ἀκούραστος ἐφάνη διημερεύων καὶ διανυκτερεύων εἰς ἃ ἡ πατρίς ἐξελέξατο αὐτὸν ὑπουργήματα ζήλω διακαεῖ καὶ πόθῳ ἀδιαλείπτῳ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ καθηκόντων.

Θεσπίζει καὶ διατάττει,

Τὸν εἰρημένον Ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας, Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, Κύριον Θ. Νέγρη, χρήσιμον ἀναδειχθέντα, ἐφ' ᾧ καὶ ἄξιον τῆς εὐνοίας καὶ ὑπολήψεως παντός τοῦ γένους, οὗ ἕνεκα πρὸς μὲν μαρτύριον τῆς πιστῆς, ἐνδεδεχοῦς καὶ ἀόκνου ὑπουργίας του εἰς τὰ δημόσια διακηρύττει ἐνταύτῳ τὸν εἰρημένον, Βυζάντιον ὄντα, ἄξιον τοῦ καρποῦσθαι πάντων τῶν δικαιωμάτων τῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος Ἑλλήνων, τῶν κατὰ τὸν § 6'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Ἐπιδαύρου, ἀνευ τινος ἐξαιρέσεως.

Πρὸς τεκμήριον δὲ τῆς φροντίδος τῆς ἑλληνικῆς Διοικήσεως εἰς τὸ νὰ βραβεύῃ ἕκαστον τῶν πιστῶς καὶ ἐνθέρμως ὑπουργούντων τῇ πατρίδι, δίδεται αὐτῷ τὸ παρὸν ἐπίσημον ἔγγραφο.

*Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμιόνη, τῇ 6'. Φεβρουαρίου αἰακῆ'.**Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς,*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΠΟΓΔΟΥΡΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ἰω. Σκανδαλίδης.

Ἄριθ. 63.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διακήρυξις.

Ἐπειδὴ αἱ δειναὶ περιστάσεις τῆς πατρίδος, καταπολεμουμένης φρικτῶς ἀπὸ τὸν τύραννον, ἀπήτησαν τὴν ἀπουσίαν πολλῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, πρὸ τῆς ὁποίας ἐσυστήθη κατ' ἀνάγκην βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ νόμου ἀπὸ ἐ. Ἰουνίου αὐκβ' ὑπὸ ἀριθ. 15·

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τοῦ πολέμου τῆς Ἀκράτας κατετροπώθησαν τέλει οἱ εἰσβαλόντες ἐχθροὶ καὶ ἐπανήλθον ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀποδημήσαντες βουλευταὶ, ἡ δὲ βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔπαυσε, κατὰ τὸν § δ'. τοῦ διαληφθέντος νόμου, καὶ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἐπανάλαβε τὰς ἐργασίας του διὰ νὰ διαρκέσῃ ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς 6'. περιόδου τῆς Διοικήσεως· καὶ

Ἐπειδὴ ἐν τῇ σημερινῇ ἀ. συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος πρῶτον μὲν ἀνεγνώσθησαν κατὰ τὴν τάξιν τὰ πρακτικὰ τῆς Διοικήσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐμφανισθέντα ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς ἐπικρατείας καὶ Μινίστρον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ 17 Μαρτίου ὑπὸ ἀριθ. 2812, ἐθεωρήθησαν ἔπειτα τὰ πρωτόκολλα τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀριθμὸν πρὸς ἀριθμὸν καὶ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, καὶ ἐντελῆ πληροφορίαν ἔλαβε περὶ παντὸς τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, ὡς ὄφειλε·

Διακηρύττει,

Τὴν μεγάλην τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος εὐχαρίστησιν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δι' ὅσην ἐδείξεν ἐμβρίθειαν καὶ καρτερίαν εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος· ὑπερπεραινῆ καὶ ἀσμένως ἀποδέχεται κατὰ τὸ εἶκος πανθ' ὅσα ἐθεσπίσατο καὶ ἀπεφάσισεν εἰς ὅλον τὸ δεκαμηνιαῖον διατρέξαν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς ὡς ἐν-

νομα, ὑπ' ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ ὑπαγορευμένα, δίκαια δὲ καὶ πρόσφορα ἀπαξάπαντα.

Χρέος δὲ ἰδιαίτερον τοῦ Σώματος τούτου εἶναι νὰ ἀποδώσῃ σήμερον ἐπισήμως τὰς χάριτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ ὀλίγα μάλιστα μέλη, τὰ διασώσαντα τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν πολιτικὸν ἐκείνον κλύδωνα κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον τοῦ αἰκβ'. ἔτους, ὅτε εἰσεχώρησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, καὶ τὰ ἑλληνικὰ κυμαίνοντα τότε πράγματα, τρομερὰν ἀνατροπὴν καὶ φρικτὸν ἐπαπειλοῦσαν ναυάγιον, καὶ κρίνει δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα τὰ τιμαλφῆ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐκ μὲν τῶν βουλευτῶν οἱ Κ. Κ. Βασίλειος Ν. Μπουνοῦρης, Ἀντιπρόεδρος τῆς βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, παραστάτης τῆς νήσου Ἰδρας, Ἰω. Σκανδαλίδης, Ἀ. γραμματεὺς αὐτῆς καὶ παραστάτης, Γκίκας Καρακατσάνης, παραστάτης τῆς νήσου Σπετσῶν, Ἀναγνώστης Μοναρχίδης, παραστάτης τῆς νήσου Ψαρῶν, Φώτιος Καραπάνος, παραστάτης Ἀκαρνανίας, Ἰω. Η. Διαμαντόπουλος καὶ Χρῆστος Βλασσόπουλος, παραστάται Πελοποννήσου, Γαβριὴλ Ἀμανίτης, τῶν Ν. Πατρῶν, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς καὶ Χ. Κυριαζῆς, παραστάται τῶν ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ μεσημβρινῶν ἐλευθέρων μερῶν, καὶ Λάμπρος Ἀλεξανδρίδης, παραστάτης τῆς Ἀταλάντης· ἐκ τῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὁ ἀείμνηστος ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Κανακάρης, καὶ ὁ σήμερον ἀντιπροεδρεύων Ἰωάννης Ὀρλάνδος, παραστάτης τῆς νήσου Ἰδρας· καὶ ἐκ τῶν Μινιστρῶν ὁ Θ. Νέγρης, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ Μίνιστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων· ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, Μίνιστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τοῦ

πολέμου· ὁ Φραντσέσκος Βούλγαρης, παραστάτης τῆς νήσου Ὑδρας καὶ μέλος τῆς ναυτικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ Κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς, Μινίστρος τῆς Ἀστυνομίας. Ὅλοι δεκαεπτὰ ἄνθρωποι εἶναι οἱ τὴν ἀναρχίαν μὲ πολυειδεῖς ἀγῶνας ἐμποδίσαντες εἰς τὸ ἔθνος κατὰ ἀλήθειαν· οἱ τ' ἀνάλογα μέτρα λαβόντες εἰς κατάπαυσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ θορύβου τῶν πραγμάτων καὶ ἐπίδειξιν ἐθνικοῦ χαρακτῆρος εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη· οἱ τὰς πολυτίμους φιλελευθέρους ἀρχὰς τῶν εὐτυχῶς ἐπικρατούντων νόμων ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ προφυλάξαντες καὶ ἀβλαβεῖς διασώσαντες. Αὐτοὺς δὲ τοὺς δεκαεπτὰ ἄνδρας, ὑπὲρ εὐχὴν τὰ κατ' εὐχὴν ἐνεργήσαντας, ἀγαθῆ τύχῃ διακηρύττει σήμερον τὸ Βουλευτικὸν σῶμα Γνήσια Γέκνα τῆς πατρίδος καὶ ἀξίουσ Πολίτας τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος, καὶ ἐγκαρδίως εὐχεται πρὸς τὸν Ὑψιστον μισητὰς πολλοὺς εἰς τὸ ἔθνος νὰ εὐρῶσι διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τὴν σταθερὰν εὐτυχίαν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Δημοσιευομένη δ' ἡ παρούσα διακήρυξις, θέλει καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν πράξεων τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀστρεὶ κατὰ μῆνα μεσοῦντα, τὸν Μάρτιον τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου Σωτηρίου ἔτους, καὶ τρίτου τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος,

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Προσυπογράφεται ὁ Πρῶτος Γραμματ. τοῦ Βουλευτικοῦ,
 Ἰω. Σκαυδαλίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 30.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐπὶ πλήρους συνελεύσεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἐγένετο σχέψις εἰς τὸ προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' ἀριθ.

181 καὶ ἡμέραν γ'. Μαΐου, ἀναφερομένου εἰς τὸ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενον δάνειον διὰ τὰς κατεπειγούσας χρεῖας τῆς πατρίδος, καὶ ἐνεκρίθη νὰ ληφθῇ δάνειον, εἰς χρέος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ποσότητος τεσσαρῶν μιλιοῦνίων ταλλήρων, κατὰ τὸν περικλειόμενον νόμον ὑπὸ ἀριθ. α. ὃν δὴ καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐν Τριπολιτῶν, τῇ 11 Μαΐου τοῦ 1823.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Ἰω. ὈΡΑΛΙΝΑΟΣ.

Ὁ Α'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ, Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. β'. ἀριθ. 252.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, χηρεῦον ἤδη ἱκανὸν καιρὸν Προέδρου, καὶ ἐπειδὴ συνέπεσεν ἐν τῷ μεταξύ δι' ἀναγκαιᾶς ὑποθέσεις καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς πατρίδος νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ ἀντιπρόεδρος Κ. Θεοδώρητος Βρεσθένης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμονίας τῇ 11 τοῦ μεσοῦντος μηνός, συγκροτηθείσης πλήρους συνελεύσεως, ἐπροβλήθη καὶ ἐνεκρίθη Πρόεδρος ὁ κύριος Ἄλ. Μαυροκορδάτος, καθ' ὃ εἰδοποιήθη καὶ τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν μὲ προβούλευμα ὑπ' ἀριθ. 238.

Ἄλλ' ὁ κύριος Μαυροκορδάτος, ἀποποιούμενος τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐπέμφε πρὸς τὸ Βουλευτικὸν τὸ ἐγγραφον, ἐκδεδομένον τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁποίου σὰς περικλειόμενον ἀντίγραφον ἴσον ἀπαράλλακτον. Οὐχ ἦττον δὲ, ἐνστάσεως ἐπιμόνου γενομένης ἐκ μέρους τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ δευτέρα πρόσκλησις, καὶ πάλιν ἀντιτείνοντος τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, τὸ Βουλευτικὸν κατέφυγεν εἰς τὴν νόμιμον δύναμιν, τὴν ὁποίαν

τοῦ ἔδωκεν ἡ πατρις ἐκλέξασα παραστάτας, καὶ τὸν ἐπροσκάλεσεν ἐκ τρίτου διὰ τοῦ προβουλευμάτος ὑπ' ἀριθ. 236, τοῦ ὁποίου ἴσον ἀπαράλλακτον εὐρίσκεται ἐν τούτῳ ἔγκλειστον. Τέως, δεικνύων τὴν ὀφειλομένην εὐπίθειαν ὁ κύριος Μαυροκορδάτος, παρέστη προσωπικῶς εἰς τὸ Βουλευτικόν, παριστάνων καὶ διὰ ζώσης ὅσα διὰ τοῦ ἐγγράφου του παρέστησεν αἷτια. Ἀλλὰ καὶ τότε τὸ Βουλευτικόν πάλιν ἐπιμένον εἰς τὴν ἐκλογὴν ὁμοφώνως (πλὴν ἑνός), ἐπεκύρωσε ταύτην, χειραγωγοῦν τὸν ἐκλεχθέντα εἰς τὸ προεδρικὸν βῆμα.

Σήμερον δ' αἴφνης ἐπαβρῆσάσε πάλιν ἐγγραφὸν τὴν παραίτησίν του (τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς ἀναγινώσχετε τὸ ἴσον ἀπαράλλακτον ἐνταῦθα περικλειόμενον), καὶ, ὡς ἐπληροφορήθη τὸ Βουλευτικόν σῶμα, δύο ἢ τρεῖς, οἱ ἀντιτείνοντες, ἀνήγγειλον πρὸς αὐτὸν ἀπειλὰς, ἂν δὲν παραιτηθῇ.

Τὸ Βουλευτικὸν ὁμως, αἰσθανόμενον τὴν δύναμιν καὶ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, δίδων πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν παραστατῶν, ἀφιέρωσεν εἰς ὅλον τὸ Σῶμα, ἐπιμένει ἀποδοκιμάζον τὴν παραίτησίν του καὶ ἐπικυροῦν τὴν ἐκλογὴν του. Διαπυθάνεται οὖν τὸ Σ. Ἐκτελεστικὸν σῶμα, αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι τῆς μαχομένης Ἑλλάδος ἐλευθέρως συνήχθησαν εἰς τμήματα, ἢ οὐ; καὶ τὰ διάφορα τμήματα ἐλευθέρως συνήχθησαν εἰς ἕνα ἐθνικὸν πολίτευμα, ἢ ὑπεχρεώθησαν τιὰ ἐξ αὐτῶν νὰ ὑπόκεινται εἰς ἕνα ὅποιον, καὶ αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένα εἰς τὴν θέλησιν μερικῶν ἢ μιᾶς;

Ἄν τοῦτο δὲν ᾔηαι, ὡς καὶ τῶ ὄντι δὲν ὑπάρχει καὶ οὐδὲ εἰς τοιοῦτον σύστημα ὠρκίσθημεν, ἀλλ' εἰς παντελεύθερον, οἱ παραστάται λοιπὸν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τμημάτων, δίκαιον νὰ ᾔηαι ἀπαραβίαστοι, καὶ

τὰ παρὰ αὐτῶν νομοθετούμενα, ἀναλλοίωτα, καὶ πόσω μᾶλλον νὰ ὑπόκεινται εἰς δύο ἢ τριῶν τὴν ἀντίστασιν! Διὸ καὶ τὸ Βουλευτικὸν ἀμετάτρεπτον μένει εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ στέλλονται καὶ οἱ βουλευταὶ Κ. Γκί-
κας Καρακατσάνης καὶ πρώτοςύγγελος Γεράσιμος, ἵνα
καὶ διὰ ζώσης σᾶς παραστήσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βου-
λευτικοῦ καὶ σᾶς σαφηνίσωσι τὰ διατρέξαντα.

Τῆ 14 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Πανοῦτσος Νοταρᾶς.	† Ἄρτης Πορφύριος.
Γεώργιος Καλαρᾶς.	Δημ. Ἀρβανιτόπουλος.
Ἄναστ. Δόρτος.	Ἰω. Β. Μπουδούρη.
Ἐμ. Ἀρτωνιάδης.	Ἄρτ. Ἀμπέρτης.
Ἄναστ. Κορνήλιος.	Ἀύσανδρος Ἰω. Βιλαέτη.
Νικολῆς Τσαρνέτου.	Ἀραγρώστης Ἀθαλασίου.
Πάνος Ῥάγκος.	Δημάκης Ἱερομνήμων.
Ν. Μιλιάρης.	Μαργαρίτης Δημάδης.
Δημ. Καλαμαριώτης.	Εὐστάθιος Σπυριδωνος.
Ἡλίας Καραπάνουλος.	Ἀραγ. Ζορογιαρρόπουλος.
Χριστόδουλος Καψάλης.	Δημ. Παρδαλάκης.
Ζαχαρίας Πρακτικίδης.	Ἰω. Κορτουμᾶς.
Θεόφιλος.	Κωνστ. Ζαφειρόπουλος.
Ἰω. Παπαδιαμαντόπουλος.	Ἄνδρέας Χ. Ἀραγρόρου.
Γκίκας Καρακατσάνης.	Γεωργάκης Κιναβός.
Νικόλαος Λουκάκη.	Ἀραγρ. Μακρυπουκάμισος.
Χρ. Ζαχαρίτσας.	Γεώργ. Π. Ἡλιόπουλος.
Πρωτοσύγγελος Γεράσιμος.	Γεώργιος Μαυρομμάτης.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Εἰς ἔλλειψιν τοῦ Α'. Γραμματέως,

Ὁ Β'. Γραμματεὺς, Ἀναστάσιος ὁ Γεωργίου.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σώμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Παρελλήμιον.

Ἡ Διοίκησις, σκοπὸν ἔχουσα τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῇ ἑλληνικοῦ ἔθνους, γνωρίζει καὶ χρέος τῆς ἱερώτατον τὴν διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸ πολιτικὸν μας Σύνταγμα καὶ τοὺς καθεστῶτας ἱεροὺς ἡμῶν νόμους.

Ἐπὶ τούτοις ὅμως ὀφείλει νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος, χωρὶς τῆς ὁποίας οὔτε εὐτυχία οὔτε αὐτονομία ὑπάρχουσι· διὸ καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς τῆς εἰς τοῦτο ὡς τιμιώτερον καὶ προκαταρτικώτερον ἔστρεψε πλέον τὸ ὄμμα τῆς, καὶ δὲν ἀγνοεῖτε τὰ ὅσα ἔπραξε καὶ πράττει λέγουσα, γράφουσα νοουθετοῦσα καὶ προτρέπουσα εἰς τὰ σπουδαιότερα καὶ ἀναγκαιότερα, εἰς στρατολογίαν δηλονότι, ἐκστρατείας καὶ ἐκπλευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου· καὶ ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ, δι' ἐνδυνάμωσιν τῆς ἐκστρατείας ἀπεφάσισε καὶ ἐξεστράτευσε τὸ Σεβ. Ἐκτελεστικὸν εἰς Μέγαρον. Καὶ τῶρα πάλιν τὸ Βουλευτικόν, βλέπον τὰς περιστάσεις δεινὰς, μεταβαίνει ὅπου καὶ τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικόν, ἵνα συνδιευθύνῃ τὰ πράγματα καὶ συναγωνισθῇ πρὸς ματαίωσιν τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἔτοιμον νὰ δράμῃ καὶ ὅπου ἄλλοθι χρειασθῇ.

Δράμετε λοιπὸν μὲ τὰ ὄπλα καὶ σεῖς, Ἕλληνες! γνήσια τέκνα τῆς πατρίδος, φίλοι τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας, μηδὲν ἄλλο ἔχοντες εἰς τὸν νοῦν σας παρὰ τὴν ἀπόλαυσιν καὶ στερέωσιν τούτων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὕτως ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ σκέπην τοῦ προστάτου τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἀγῶνός μας παντοδυνάμου Θεοῦ, εἶναι εὐέλπις ἡ Διοίκησις ὅτι θέλει ματαιωθῶσι καὶ ἐφέ-

τος τὰ δυνατὰ μὲν, τελευταῖα ὅμως τολμήματα τοῦ ἐ-
 χθροῦ. Θαρσεῖτε, Ἕλληνες! πεπεισμένοι εἰς τὸν ἀκατα-
 μάχητον προστάτην μας· μόνον ἐκ μέρους σας πράξατε
 ὅσον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ πλάσμα του, τὸν ἀν-
 θρωπον, τὴν προθυμίαν, λέγω, καὶ τὴν μεταξύ ἀγάπην,
 τὰ δύο ἱερά ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα καταβαίνει ἡ θε-
 σπέσιός του εὐλογία ὡς ἡ οὐράνιος δρόσος εἰς τὸν πόκον
 τοῦ Γεδεών.

Τῆ 27 Ἰουλίου 1823, ἐν Τριπολιτσᾷ.

Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΪΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Α΄. Γραμματεὺς, Ἰω. Σκανδαλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Παρ. Ἀλήτριον.

Ἄνδρες Ἕλληνες! Σήμερον, συνάρσει τοῦ προστά-
 του τῆς Ἑλλάδος Θεοῦ, ἐπαναλαμβάνει τὸ Βουλευτικὸν
 τὴν συνέχειαν τῶν ἐργασιῶν του, ἀφοῦ ἐκ Σαλαμῖνος
 ἐνταῦθα μετέβη εἰς Ἄργος. Τὸ ἱερώτερον τοῦ Βουλευτι-
 κοῦ χρέος καὶ ὁ βασιμώτερος σκοπὸς τῶν συνελεύσεων
 εἶναι, ὦ Ἕλληνες! ἡ ἀσφάλεια τῆς πατρίδος, ἡ ἀνε-
 ξαρτησία τοῦ ἔθνους καὶ αὐτονομία αὐτοῦ, θεμελιωμέ-
 νη εἰς τὸν ὀργανικὸν νόμον μας, τὸν ὁποῖον τὸ ὄλον τοῦ
 Σώματος με σέβας καὶ εὐλάβειαν μελετῶν, θεωρεῖ ὡς
 ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ οἰκοδομήματος τῶν χρηστῶν
 ἐλπίδων καὶ εὐτυχίας μας. Δὲν συστέλλεται ὅμως, ὦ πα-
 τριῶται! τὸ Βουλευτικὸν ἐξομολογούμενον ὡς πατὴρ
 πρὸς τὰ τέκνα, νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιόν σας τὴν ἀλήθειαν,
 ὅτι θλίβεται καὶ θλίβεται ἐγκαρδίως, μὴ δυνηθὲν ἔως
 τώρα νὰ φέρῃ, καθ' ἃς εἶχεν ἐλπίδας καὶ κατὰ τοὺς ἀ-
 γωνάς του, τὴν ἣν ἐπόθει εὐτυχίαν σας, ἐμποδιζόμε-

νον ἀπὸ αἰτία τὰ ὅποια καὶ σεῖς βέβαια δὲν ἀγνοεῖτε, διότι καὶ ἐκ φύσεως προικισμένοι μὲ νοῦν ὑγιῆ εἴσθε, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων πραγμάτων ἰκανῶς ἤδη τρίτον χρόνον ἐδιδάχθητε, ὥστε δὲν παρασύρεσθε πλέον ἀπὸ πᾶν τὸ προστυχὸν ἀκρίτως, εἰδότες ὅτι, ὅσοι εὐφραίνουσι τοὺς λαοὺς πρὸς ὀλίγον, τοὺς βλάπτουσι καιρίως διὰ παντός. Ὁ Θεὸς εἰς τὸν ὅποιον, ἐγκαταλειμμένοι ἤδη τρίτον χρόνον ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀφιερῶσαμεν τὰς ἐλπίδας μας, καθὼς ἕως τώρα μᾶς ἐφύλαξεν ἀπὸ τῆν λύσσαν τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ μας, καὶ ἐμπαίξας τὰ μέτρα τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, ἔδειξεν ἐναργῶς ὅτι ἡ δύναμις του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, οὕτω καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει μᾶς φυλάξει, θέλει στερεώσῃ τὴν εὐτυχίαν μας μὲ νόμιμον, σταθερὰν καὶ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν, ἃν ἡμεῖς ἔτι τοῦτο συνεισφέρωμεν ἐκ μέρους μας, τὴν οὐράνιον δηλονότι ὁμόνοιαν, τὴν μεταξύ μας ἀγάπην, ἀποφεύγοντες τὰς κακὰς προτροπὰς τινῶν, ἃν τύχωσιν, οἵτινες ἀπατῶσι τοὺς ἀπλουστέρους ὑμῶν, παραφέροντές τους ἄλλοτε εἰς ὑποψίας ἀλόγους, ἄλλοτε εἰς παράπονα παράλογα καὶ ἄλλοτε εἰς παράνομον ἐξόπλισιν, διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν αὐτοὶ τοὺς ἰδιοτελεῖς τῶν σκοπούς. Μακρὰν ἐκ τούτων, ἀδελφοί· ἔχετε ὁμόνοιαν, ἔχετε ἀγάπην ἐν ἀλλήλοις, εὐπίθειαν εἰς τοὺς νόμους, προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ζῆλον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῆς Θεῆς χάριτος ὀγλίγωρα ἐλπίζομεν τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειάν μας. Ἐρῶσθε εὐημεροῦντες ἀπαξάπαντες.

Τῆ 10 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἀργεῖ.

Ὁ Ἐπιτροπικός, ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ,

Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. 6'. ἀριθ. 504.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ

Διακηρύττει πρὸς τὸ Παγελλήνιον.

Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔθνος ἐνεπιστεύθη τὸν ὀργανικὸν νόμον τῆς ἐθνικῆς του Συνελεύσεως, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸ χρεωστεῖ νὰ προσέχη καὶ φυλάττη ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, βιάζεται νὰ ἀποκηρύξη ἑκπυτων τοῦ ὑπουργήματός του τὸν ὑπουργὸν τῆς Οἰκονομίας κύριον Χαραλάμπην Περούκαν, ὡς μὴ φυλάξαντα τὰ καθήκοντά του, καὶ ὡς παραβάντα τὸν ὀργανικὸν νόμον εἰς τὰ ἀκόλουθα·

Α'. Ἐνῶ ὁ ὀργανικὸς νόμος εἰς μόνον τὰ δύο Σώματα ὁμοῦ, τὰ συγκροτοῦντα τὴν Διοίκησιν, ἔδωκε τὴν ἄδειαν τοῦ νομοθετεῖν, αὐτὸς ἄνευ νόμου ἐπέβαλε μονοπωλεῖον ἄλλατος, εἶδος τὸ ὁποῖον εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαῖον εἰς τὸν λαόν, καὶ διὰ προκηρύξεώς του ὑπ' ἀριθ. 2041 καὶ ἡμέραν 4 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τὸ ἀνομοθέτητον ὡς νομοθετημένον ἀπεφάσισε.

Β'. Ἐνῶ ὁ ὀργανικὸς νόμος ῥητῶς διαλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸν § ζ'. «Ὅλαι αἱ εἰσπράξεις πρέπει νὰ διανεμῶνται δικαίως καὶ ἀναλόγως εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐπικρατείας, καμμία δ' εἰσπραξις δὲν γίνεται ἄνευ προεκδοθέντος νόμου, καὶ κανένας νόμος περὶ εἰσπράξεως δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ δι' ἓν καὶ μόνον ἔτος...» ὁ Κ. ὑπουργὸς παρηγόμησε διττῶς·

α'.) Ὅτι εἰσήγαγε μονοπωλεῖον, μὴ προηγουμένου νόμου.

β'.) Εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον. Λοιπὸν, κατὰ τὸν ἴδιον διοργανικόνμας νόμον, ἐδιορίσθη ἐννεαμελὴς ἐπιτροπή, ὡς διαλαμβάνει ὁ § ξθ'. καὶ ἐξετάσασα τὴν κατηγορίαν του ἐνέκρινε, καὶ παρῆρησιασθεῖσαν εἰς τὸ Βου-

λευτικόν, τὴν ἐπεκύρωσε καὶ ἅπαν τὸ Σῶμα ὁμοφώνως.
Ἄρα, κατὰ τὸν αὐτὸν παράγραφον, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βου-
λευτικοῦ κηρύττει αὐτὸν ἔκπτωτον τῆς ἀξίας του.

Τῆ 24 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἀργεῖ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος,
† ΒΡΕΣΘῆΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς, Ἰω. Σκανδαλίδης.

Περ. 6'. ἀριθ. 505.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα*

Διακηρύττει πρὸς τὸ Παρελλήμιον, χαίρειν.

Ἐπειδὴ ἄνευ προηγουμένου νόμου εἰς τὴν Ἑλλάδα
καμία εἰσπραξις δὲν συγχωρεῖται, ὅθεν τὸ μονοπω-
λεῖον ἄλατος, τὸ ὁποῖον αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ προηγου-
μένου νόμου καὶ εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἐπέβαλεν
ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας, καθαιρεῖται, καὶ ἀναιροῦν
τοῦτο, τὸ Βουλευτικὸν γνωστοποιεῖ κάθε Ἕλληνα, ὅτι
εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ τὸ τόσον ἀναγ-
καῖον ἄλας εἰς τὸν λαόν.

Τῆ 24 Νοεμβρίου 1823, ἐν Ἀργεῖ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος, † ὁ ΒΡΕΣΘῆΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΤΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Α'. Γραμματεὺς, Ἰω. Σκανδαλίδης.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (α).

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβ. Διοικήσεως, σπεύδω νὰ ἐμπε-
ρικλείσω ἴσον τῆς ὑπ' ἀριθ. 581 διαταγῆς, διὰ νὰ ἐνεργ-
γήσῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰ δέοντα.

Τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1824, Ναύπλιον.

(Τ. Σ.) Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρόδιος.

(α) Ἀρχεῖα Ἐλεγκτ. συνεδρίου, ἐν φακέλλῳ 2513 τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἄριθ. 581.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Διατάττει

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος, ὁ ἐνάρετος καὶ εἰλικρινέστατος πατριώτης Κ. Παναγιώτης Μπότασης, ἐγκαταλιπὼν παντοτεινὸν πένθος εἰς τὸ ἔθνος, ἀφησε τὴν παροῦσαν ζωὴν περὶ τὰς 11 ὥρας σήμερον

Α'. Ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας του λογίζεται ἡμέρα πένθους, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύεται κάθε εἶδος μουσικῆς καὶ δημοσίας χαρᾶς, οἷον, μουσικῆς, χορῶν κτλ.

Β'. Θέλει τελεσθῆ κηδεία ἀνάλογος τοῦ λαμπροῦ βαθμοῦ τοῦ ἀοιδίμου τούτου πατριώτου, μ' ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς, πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τιμὰς, ἤτοι

α.) Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι τῶν ἕξ ὥρῶν τῆς ἡμέρας, ὅτε θέλει τελεσθῆ ἡ κηδεία αὐτῆ, νὰ ριφθῶσι τεσσαράκοντα τρία κανόνια, ὅσοι εἶναι καὶ οἱ χρόνοι τοῦ μακαρίτου.

β.) Ὅλον τὸ τακτικὸν σύνταγμα, ἑκατὸν στρατιῶται τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Χ. Χρήστου καὶ ἑξήκοντα τοῦ φρουράρχου καὶ στρατηγοῦ Φωτομάρα θέλουν συντροφεύσει τὴν ἐκφορὰν.

γ.) Τὰ εἰρημένα σώματα θέλουν πυροβολῆσει τρὶς καθ' ἕν στιγμήν τελεῖται ὁ ἐνταφιασμός, καὶ ἐπτὰ κανονοβολισμοὶ ἐκ τῶν κανονοστασιῶν θέλουν συντροφεύσει ἕκαστον τῶν τριῶν τῶν εἰρημένων σωμάτων πυροβολισμόν.

δ.) Δύω μικρὰ κανόνια θέλουν ἐπεσθαι μετὰ τὴν μουσικὴν, συντροφευμένα ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους πυροβολιστάς.

ε.) Ὅλα τὰ ἐργαστήρια θέλουν εἶσθαι κλεισμένα ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας.

ς'.) Ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς κώδωνας θέλουν κρούει πενθίμως ἀπὸ πρωίας μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

ζ'.) Ὅλα τὰ ὑπουργεῖα θέλουν παύσει ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὰς ἐργασίας.

η'.) Ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Διοικήσεως μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ κλάδου των, φέροντες τὸ σημεῖον τοῦ πένθους, θέλουν παρευρεθῆ ἐγκαίρως εἰς τὸ Ἐκτελεστήριον.

θ'.) Οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὐρισκόμενοι ἀρχιερεῖς μὲ ὄλους τοὺς ἱερεῖς, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐνδεδυμένοι τὴν ἱεράν στολὴν, θέλουν συντροφεύσει τὴν κηδεῖαν.

ι.) Ὅλα τὰ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ εὐρισκόμενα ἐλληνικὰ πλοῖα θέλουν φέρει σημαίαν πένθιμον ὄλην τὴν ἡμέραν.

ιά.) Ὁ ἐλληνικὸς στόλος θέλει φυλάξει μίαν ἡμέραν πένθιμον, καὶ θέλει ρίψει κατ' αὐτὴν τεσσαράκοντα τρία κανόνια.

Γ'. Ἡ αὐτὴ τελετὴ θέλει ἐκτελεσθῆ καθ' ὄλην τὴν ἐπικράτειαν.

Δ'. Ἐκαστος τῶν ὑπουργῶν νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι τῶν εἰρημένων ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον του.

Ε'. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην.

Ναύπλιον, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1824.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπιτροπικὸς, ΛΕΗΜΑΚΗΣ ΦΩΤΗΛΑΣ.

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.— Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμματεὺς, Π. Γ. Ρ 6 δι ο ς.

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πρόλογος.	σελ.	α.
Είσαγωγή.	»	1.
Τῶν Συμμίκτων Περίληψις.	»	97.
Τὰ Σύμμικτα.	»	101.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πελοποννησιακῆς ἀλληλογραφίας Περί- ληψις.	σελ.	133.
Πελοποννησιακὴ ἀλληλογραφία.	»	149.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α'. ΤΜΗΜΑ Β'.

Περίληψις ἀλληλογραφίας τῶν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.	σελ.	355.
Ἀλληλογραφία τῶν κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.	»	361.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Α'. ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περίληψις ἀλληλογραφίας τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος.	σελ.	425.
Ἀλληλογραφία Αἰγαιοπελαγιτῶν.	»	431.

ΤΩΝ ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΡΟΣ Β'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Περίληψις τῶν ἐγγράφων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.	σελ.	475.
Ἐγγραφα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.	»	483.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΧΕΥΜΑΤΟΣ

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ
2	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
3	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'
4	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
5	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'
6	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
7	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'
8	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'
9	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'
10	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'
11	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
12	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
13	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
14	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
15	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
16	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
17	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
18	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
19	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
20	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
21	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
22	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
23	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
24	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
25	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
26	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
27	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
28	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
29	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
30	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
31	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
32	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
33	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
34	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
35	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
36	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
37	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
38	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
39	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
40	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
41	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
42	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
43	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
44	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
45	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
46	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
47	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
48	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
49	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
50	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
51	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
52	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
53	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
54	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
55	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
56	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
57	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
58	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
59	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
60	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
61	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
62	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
63	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
64	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
65	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
66	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
67	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
68	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
69	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
70	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
71	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
72	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
73	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
74	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
75	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
76	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
77	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
78	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
79	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
80	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
81	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
82	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
83	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
84	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
85	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
86	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
87	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
88	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
89	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
90	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
91	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'
92	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
93	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
94	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'
95	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'
96	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'
97	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'
98	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'
99	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'
100	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ. νή. σίχ.	Ἀντί	Γράφι
24 (1)		(α)
μ'. » 8	πρὸς τὸ αὐτὸ	πρὸς ἐκεῖνο τὸ
μδ'. » 32	Ψυριακῶν	Ψυριακῶν
οβ'. » 29	ὕπεναντιος	ὕπεναντίος
ρ'. » 35	842	845
2 » 12	ἀνεζήσαμεν πρὸ [αἰώνων	ἀνεζήσαμεν, πρὸ αἰώνων
12 » 13	κοιτῆς	κοιτίς
15 » 15	Histoire	Histoire
» » »	Crecs	Grecs
16 » 27	φιλιόστορα	φιλιόστορα (πανταχοῦ).
23 » »	ἀρρωγὴν	ἀρρωγὴν (πανταχοῦ).
26 » 21	ὀργῶσας	ὀργώσας
29 » 1	ζῆλον τῶν κοινο- τήτων μικρῶν τε καὶ μεγάλων, τὴν [ἀένανον	ζῆλον τῶν κοινοτήτων, μικρῶν τε καὶ μεγάλων τὴν ἀένανον
» 35 » 8	ἀνείχοντο ἐμπορι- [κά μας	ἀνείχοντο τὰ ἐμπορικὰ μας
37 » 12	τότε οἱ νησιῶται	οἱ νησιῶται οὗτοι
» » 23	Rayabaud	Raybaud
38 » 11	λεοπάρδαλος	λεοπάρδαλις
» » 28	dants	dans
» » 29	nation	nations
» » 31	pretendent	pretend
41 » 15	ἐπιτυχόντες	ἐπιτευχθέντος
42 » 10	περίεστησεν	περίεστησαν
43 » 1	νὰ τὸ	νὰ τὰ
48 » 13	Ἀλγερῆνων	Ἀλγερίνων
50 » 14	προκείμενα	προσκείμενα
53 » 6	σπουδαρχίαν	σπουδαρχεῖν
» » 10	λιτώτατον	λιτότατον
61 » 16	ναὸν Παναγίας	ναὸν τῆς Παναγίας

	<i>Ἀντί</i>	<i>Γράφει</i>
Σελ. 66	ζίχ. 21 ἄλλος	ἄλλοι
69	» 22 κινεῖ	νικεῖ
83	» 21 ἀφίστε τὴν	ἀφήστενε
108	» 2 ἀρχιστράτηγον	ἀρχιστράτηγος
110	» 28 Παρασκευᾶ	Παρασκευή
112	» 19 προστώτας	προσεστῶτας
113	» 27 πολιτισμένον	πεπολιτισμένον
114	» 9 τυραννίας	Τυρρηνίας
»	» 29 fondés	fondées
118	» 16 Λεθέντη	Λεθάντε
Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀνωτέρω σελίδος	ὡς καὶ ἐν σελίδι 126 ἀντὶ « τῶν	«Πρόδρομος τῆς Συλλογῆς.»
	Συμμίκτων περιλήψις.»	
122	» 4 ca mbrian	Cambrien
123	» 19 αὐτοῦ. Ἡ δὲ	αὐτοῦ· ἡ δὲ
129	» 19 Μεθεδανόπουλος.	Μεϊτανόπουλος.
133	» 21 Τριπόλεως.	Καλαθρῦτων.
134	» 32 Σπετσοτούδραίων.	Σπεττωτούδραίων
138	» 7 Γίκιας	Γίκια
142	» 19 ἐπιβιβάζεται τῶν	ἐπιβιβάζεται ἐπὶ τῶν
143	» 15 αὐτοῦ	αὐτῆς
»	» 26 ἐπιτίθεται τῶν	ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Τούρκων
	[Τούρκων	
151	» 30 Λογγίνος	Λαγγίνος
153	» 20 κάθε εἰς	κάθε εἰς
158	» 21 Ἀγαρινοὶ	Ἀγαρηνοὶ (πανταχοῦ).
160	» 30 οἱ ὅποιοι	ὅποιοι
161	» 26 Πάσπαρι	Πάπαρι.
167	» 24 εἰς τὸν Μορέαν	ὡς τὸν Μορέαν
168	» 18 μὲ τὴν	εἰς τὴν
170	» 23 ἐκινήθημεν δὲ καὶ	ἐκινήθημεν καὶ
171	» 6 βλέποντες	βλέπομεν
»	» 16 περὶ πάντων	πρὸ πάντων
172	» 21 καὶ νὰ	διὰ νὰ
178	» 8 Μαραθωνῆσι	Μαραθωνῆσι
180	» 17 τοῦ ἐλευθερίου	τῆς ἐλευθερίας
182	» 24 Τριπούκης	Τρουπάκης
202	» 18 κάσαις	κάσαις
208	» 25 Πελλαδᾶς	Παλλαδᾶς.
216	» 16 Μῶλον	Μῶλον.
221	» 1 δύο φριγάδαις	αἱ δύο φρεγάδαις

Σελ.	τίτλ.	Ἀντὶ	Γράφε*
225	„	30 Ἰωννούσης	Ἰωννούσης.
242	„	23 (σελ. 4)	(σελ. 151)
243	„	28 καταχωρεῖται	καταχωρεῖται (πανταχοῦ).
249	„	7 Βοσσιτσάνος	Βενεστάνος.
272	„	12 Ἰμπλάκικα	Ἰμπλάκικα,
277	„	11 Ντοναλμὲ	ντονανμὰ (ὁ στόλος τουρκιστί)
307	„	24 ἐν τῶν τῆ	τῶν ἐν τῆ
308	„	18 Πουδούρη	Μπουδούρη,
312	„	17 1822	1823
„	„	29 ἡ κλάσις	ἡ μία κλάσις.
313	„	18 ζωγραφίζουσι	εἰκονίζουσι
314	„	31 Τμῆμα Η΄.	Τμῆμα Α΄.
317	„	5 1828	1823,
322	„	26 Καναβῆς	Καναβῆς.
337	„	15 καὶ 18 Γριάνους	Ἀγριάνους
338	„	26 νὰ ἔστελλον	νὰ ἔστελλες
339	„	6 Ξένον	Ξένην
„	„	15 ἐδῶ	ἐδῶθεν
„	„	17 εἰς διοίκησιν	εἰς τὴν Διοίκησιν
„	„	18 ἡ κάμε	κάμε
344	„	23 θέλει μᾶς	θέλομεν
350	„	22 μέρη μας	μέλη μας
355	„	6 Στηλῖδα	Στυλῖδα
359	„	21 εἰς Προυσὸν	εἰς Προυσὸν
„	„	27 περιζώνονται	περιζώνονται.
362	„	25 Κάρλιλι	Κάρλελι, (πανταχοῦ).
371	„	30 Γριβογκιάνης	Γριβογιαννάκης,
372	„	3 Καραλιῶται	Καρλελιῶται,
375	„	13 πρὸς καράβια	ἀπὸ καράβια,
376	„	31 τὴν ἐλευθερίαν	τὴν ἐλευθερίαν
378	„	14 ἀναμεξὺ	ἀναμεταξὺ
388	„	8 εἶπαν	εἶπεν,
391	„	28 Βάρικο	Βάριαννη,
392	„	33 Μ. Πολίτης	Γ. Πολίτης.
393	„	20 Καλάμη	Καλάμι
396	„	28 καὶ 32 Ἰουσοφ	Ἰουσοφ ἢ Γιουσοφ
408	„	1 Φ. Νοταρᾶ	Ι. Νοταρᾶ,
415	„	11 καὶ ἐν αὐτῷ	καὶ τὰς ἐν αὐτῷ
419	„	13 Γαλῶν	Γαλῆς.
„	„	14 Τούλιας	Τσιάλας.
„	„	17 Γουλιμῆς	Γαλάνης.

Σελ	Σίχ.	Ἀντί	Γράφε*
425	"	26 Καλαβρία	Καλαυρία
449	"	1 εἰς αὐτήν	εἰς αὐτοῦς
476--482	"	Ἐπὶ κεφαλ. ἀντί Περὶληψις ἀλλη- λογραφίας τῶν δη- μοσίων ἐγγράφων.	Περὶληψις τῶν ἐγγράφων τῆς Πρὸς- Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.
484	"	28 1800	18,000*
485--495	"	α' Ἀλληλογραφία τῶν δημοσίων ἐγγράφ.»	α' Ἐγγραφα τῆς προσωρ. Διοική- σεως τῆς Ἑλλάδος.»
521	"	4 κοινωφελεστάτων τους	κοινωφελεστάτων του
668	"	30 χυνομένων	χυνομένων
696	"	43 ἀριθ. 1126	ἀριθ. 2126.
697	"	4 ἀριθ. 2210	ἀριθ. 2110.
698	"	31 μὴ χαριζόμενον	μὴ χαριζόμενου
702	"	Μεταξὺ τοῦ ὀγδόου καὶ ἐνάτου σίχου προσθήκη*	τῆς Ἑλλ. ἐπικρατείας, καὶ νὰ προ- κηρύττη τακτικῶς τὴν πώλησιν ἢ Διοίκησις εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας,
703	"	44 ἐπιστομίζει	ἀποστομίζει
"	"	49 βοηθήσουσι	βοήσουσι
704	"	44 δὲν παρανομεῖ δε- χόμενον	δὲν παρανομεῖ (μὴ) δεχόμενον
"	"	45 ὑπουργοῦ	τοῦ ὑπουργοῦ
715	"	9 ἀναφύεντα εἰς σκάνδαλα	ἀναφύεντα που σκάνδαλα
736	"	22 Ἄλμυρον ἀπὸ Κο- ρώνην	Ἄλμυρον Ἀποκορώνων
737	"	22 παρέστησαν	παρέστησα
772	"	2 εἰς μὲν Ὑδρας	εἰς μὲν τοὺς ἐξ Ὑδρας
774	"	40 ἀλλὰ	διὸ
781	"	24 Βουλευτικὸν σῶμα	Ἐκτελεστικὸν σῶμα
"	"	30 ἐποχῶν	εὐχῶν
794	"	23 ὅτι δὲν	ὅσα δὲν
797	"	26 μεθ' ἐνός	μεθ' ἐνός ὑμετέρου
822	"	34 ὅπου	ὅπου
823	"	4-5 ἢ νὰ τραβᾶται	ἢ νὰ τραβῶσιν
834	"	1 Πατρὸς	Πατρῶν
839	"	23 Μισοχωρι	Μεσοχωρι
852	"	22 τοὺς δύο	ἐκεῖ δύο
860	"	17 τὴν 10	τὴν 12
873	"	27 θέλει εἰδοποιηθῆ	θέλετε εἰδοποιηθῆ

Σελ.	Σίχ.	Ἀντί	Γράφε'
881	”	15 Σαρδέλης	Σαλτέλης.
892	”	13 Δίπλ. Έστελ	Δίβελ
912	”	10 3 μάλλαις	3 μπάλαις
915	”	19 στόλος νά κάμη	στόλος νά προλάδη
919	”	1 ἀριθ. 2866	ἀριθ. 8866.
946	”	27 ἀριθ. 9488	ἀριθ. 9487,
950	”	5 τῆ 6 Ἰουνίου	τῆ 8 Ἰουνίου
955	”	12 ἀριθ. 1027	10127,
957	”	14 ἀνυπογράφους	ἐνυπογράφους (πανταχοῦ).
959	”	20 ἀπαιτεῖται	καταπατεῖται
962	”	13 ἐξόφλησις	ἐξόπλις
981	”	10 Αἴγιον	Αἴγιαν
983	”	9 εἰς δύο	καὶ δύο
1050	”	30 φερώνυμον	φερωνύμου
1060	”	12 Intrigues	Intrigues
1064	”	27 τῆ 17	Τῆ 11

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Ἡ μνημονευμένη παραπομπή ἐν τῷ τέλει τῆς σελ. 973 εἰς τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐξερχόμενα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔγγραφα, διὰ τὴν ἐπισώρευσιν τῆς ὕλης, ὡς ἐν τῷ προλόγῳ σελ. ιδ', εἴπομεν, μὴ καταχωρισθέντα εἰς τὸν ἀνά χειρας τόμον, εἶξει θέσιν ἐν τῷ οἰκείῳ τόμῳ τοῦ γ' τόμου ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν τῶν πρῶσθεν ἀναφερομένων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

900

ΤΑ

ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΑ

ἀριθ. χρ. 5275

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

